GRAECO

LATINUM

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

DOMUS LOYOLAEAE S. J.
BIBLIOTHECA

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

25,4

DOMUS LOYOLAEAE S. J.
BIBLIOTHECA

A

PER SE quidē nihil nisi primæ literarum nota est, cōposita uero alijs dictionibus multiplicem ac uariū usum habet.

Aliquando enim uim priuandi tenens, significationem omnino immutat, et alienam facit ab ea, quam suum simplex habebat, ut κλητὸς significat eum, qui ab aliquo est uocatus, ἄκλητος autem à nemine uocatum. Sic ἅδης, composita dictio ex α & εἴδειν, id est uidere, Plutonem significat: hoc est æternæ noctis regnatorem, umbrarumq; potentem: siue (ut Lucanus inquit) Ditisq; profundi Pallida regna. Similiter et ἄλυσις, ex α & λύσις, quod est liberatio, solutio, significat quasi catenam arctam & solidam aut uinculum intortum & inextricabile. Vbi sciendum secundum grammaticos, in his duobus nominibus, ἅδης scilicet & ἄλυσις, α denso spiritu esse debere, cum in cæteris ex eadem litera cōpositis, tenui ferè spiritu sit.

Aliquando dictionis significationem cōplet, ἐπιτατικῶς, hoc est intensiue sumptum.

Vnde ὕλην ἄξυλον Homerus uocauit, quasi syluam nemorosam, & ut Ouid. inquit, Sylua frequens trabibus, quam nulla ceciderit ætas. Et ἀχανὲς πέλαγος, pelagus immensum & uastum, μέγα πάνυ, καὶ ἐπὶ πολὺ κεχηκός. Sic & ἄβιος apud Antiphontem, pro diues, id est, πολὺν βίον κεκτημένος, & ἀθερεῖν, attentissime inspicere.

Aliquādo minuit, significans τὸ ὀλίγον, ut ἀμαθὴς poëtice, pro ὀλιγομαθὴς, subdoctus.

Aliquando τὸ ὁμοῦ, id est simul significat, ἀδελφοὶ, uterini fratres. composita dictio ex α & δελφὺς, quod uterum significat: quasi eiusdem uteri. Sic ἀκόλουθος, pedissequus, comes, & ἄκοιτις uxor, ut est apud Platonem in Cratylo.

Aliquando τὸ κακὸν, ut ἀφυὴς poëtice, pro κακοφυὴς, malus, peruersus. & ἄρυθμος, histrio indecēter se et uitiose in rythmis gerēs.

Aliquando par denotat, siue τὸ ἴσον, ut ἀτάλαντον pro ἰσοτάλαντον, æquiualens, æquale, eiusdem ponderis.

Aliquando superuacaneum est, atque id maxime apud Atticos, significationem neque mutans, nec cōplens, nec minuens, ut ἄσταχυς nihil aliud, quàm στάχυς, hoc est spicā significat. Ita quoq; σπαίρω et ἀσπαίρω eiusdem sunt significationis. Porrò & hoc sciendū, quòd cum dictionibus uocalem à principio habentibus componatur, ν inter α & uocalem soleat interponi euphoniæ gratia, ut ἄνανδρος, ἀνέραστος, ἀνήδιος, ἄνιππος, ἄνοψος, ἄνωμος.

Ἄ denso spiritu, articulus est postpositiuus neutri generis, & pluralis numeri, significans interim ἅπερ, quæ: interim ἅτινα, quædam, ut est apud Hippocratem: interim ὅσα, quæcunq; : & apud Democritū pro τὰ ἴδια, propria. Homero est τὰ ἑαυτοῦ, ut ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος. Euripides posuit loco ὧν, πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι. sic è cōtra Sophocles, αἰτεῖς ὧν τεύξῃ.

Ἃ tenui spiritu, & tono circunflexo, aduerbium est simile ναὶ & εἴθε, siue ἄθε, utinā. Callimachus ἃ πάντα σανάγειρας. Ponitur etiam pro ualde, πολὺ, καὶ μέγα, apud Archilochum, ἃ, ἔαδ' εἴστε ταύρους. Et loco ὦ aduerbij, cum est κλητικὸν. Homer. ἃ δειλοὶ τὶ κακῶν. Et loco φεῦ, ut est apud Platonem, & tunc est χετριαστικὸν,

DOMUS LOYOLAEAE S. J.
BIBLIOTHECA

cum scilicet molestiũ quippiam nobis accidisse, & indignatione dignum declaramus. Item aliquando pro νῦν à poetis usurpari solet.

Ἀ densо spiritu, & tono circunflexo, aduerbium est admirandi. Agathias in epigrã. ἄ μεγαλομήνις ἥρως ἀνιπλάγξ.

Ἀ, ἄ, tenui spiritu, & tono acuto, aduerbium est ὀδυρτικόν, & παρακλαυτικόν, conterrendi, exclamãdi, adhortandi. Aristoph. in Pluto. ἄ, ἄ, τίνι δῆτα μή μοι πρόσρᾳς.

Α Α.

Ἄα. multitudo, siue cõfluxio aquarum in unum locum. σύγκλυσις ὑδάτων.

Ἀάβακτος, siue ἀάβυκτος. innocens, incolumis, niger.

Ἀαγής. ἐος. ὁ. ἡ. & ἀαγὴς. ὲς. ab α priuatiua particula, & ἄγω frango. robustum, quod non facile uulnerari aut frangi potest, ἄθραυστον. uel κατὰ ἐπίτασιν ipsius α, πολύθραυστον.

Ἄαδλα gestas, ἔνδηλα. Laconice.

Ἀαδάω. turbare, afficere contumelia, egere, confici fame.

Ἄαδηνε. molestius fuit. ἐνόχλησαν.

Ἀαδίκη. ης. ἡ. succerda, id est stercus suillum.

Ἀάδιος. ὁ & ὁ, ἡ. iniucundus, pro ἀνδιής.

Ἀάδω. deceptus sui. ἀπατήδω.

Ἀάδικτον. ου. τὸ. incorruptibile, non obnoxium damno.

Ἄακτον. ου. τὸ. inutilnerabile, sanum.

Ἀάλιον. ου. τὸ. inordinatum.

Ἀανωμα. ἡ ποικίλη χάρις. alij ἀάνυμα scribunt.

Ἄανυς. τὸ. nondũ absolutũ. ὁ τελειοῦσθαι μέλλων.

Ἀανὴς. ὁ & ὁ, ἡ. utilis.

Ἄανθα. ας. ἡ. genus inauris.

Ἄαπλος. ου. ὁ, ἡ. secundum Herodianum composita dictio est ex α priuatiua partic. & ἰάπτω, quod est noceo, litera ι exclusa, significatq; eum, cui quis nocere nequit: uel eũ potius, qui alijs infert mala, & sic α ἐπιτατικὴ particula est. Eo modo Homer. Iliad. α. manus Iouis irati ἀάπτους uocat, uiolatas: aut ἀπροσίτους, ἀπροσπελάστους, quasi ad illas offendere sit perniciosum.

Ἄαρ in crastinum, uel perendie.

Ἄασα, Ἀασάμην, Ἀάσθω, Ἀάτω, Ἄᾶσαι, ab ἄᾶτω, de quo suo loco.

Ἀασίφρων. ὁ. demẽs, insanus. βλαψίφρων, φρενοβλαβής.

Ἀάσκω. noceo, corrumpo.

Ἀάχιζος. ὁ, ἡ. pro ἀκατάσχετος. irretentibilis, intemperans, inobediens. ἀκατακράτητος. Deducitur autem ἀᾰ̀ ἀ ἄχω, χῶμι, ἔαχκα, ἔαγμαι, ἔαχσα, ἔαγται. Vnde ἀάχιζος & ἄαχιζος, siue per pleonasmum ipsius α, ἀάαχιστος.

Ἄακτος. ὁ. innocẽs, sine nocumento. ἀβλαβὴς, ἄνευ ἄτης. uel κατ' ἐπίτασιν ipsius α, uehementer nocẽs. Vtroq; enim modo ipsum α accipi potest, aut priuatiue, aut intensiue. Ab ἄω, quod est βλάπτω, ἄσω. unde ἄατος et ἄαστος. Est etiã difficilis, insatiabilis. χαλεπὸς, δυσχερὴς, ἀκόρεστος, ἀχόρτατος, ἀπλήρωτος.

Ἀάστον. trib. α scriptũ, significat id quod maxime in causa est, quo malis magis afficiamur, uel quo minus impunitate scelerum suorũ mali assequantur. secundum quod α aut σβεστικὸν est, aut ἐπιτατικόν. Vbi scias quemadmodũ in ἄαστος primum α σβεστικὸν est ipsius ἄτη, sic in ἀάστον primũ α priuat sua significatione totum hoc uerbũ ἄαστος, ac in diuersum cõuertit, quasi τὸ μὴ σβῆν ἄτης ἐστὶν ἐπιέρκες, ἀλλὰ μᾶλλον αἴτιον ἀτης.

Ἀάτυλος. ου. ὁ. innocuus, ἀβλαβὴς, Hesyc.

Α Β.

Ἄβα. rota, clamor. τροχὸς, βοή.

Ἀβάγκρος. ου. ὁ. tenuis, λεπτός.

Ἀβαγγα. τὰ. rosæ, Macedonibus.

Ἀβαΐ & ὁ. ὁ. taciturnus, ἥσυχος, ὁ ἠσυμένος ἢ

Ἀβαίρ. ἐρος. tenuis, minutus. (βάσσαρ.

Ἀβάθματα. τὰ. bellariorũ genus. σφίγματα.

Ἀβακέω. μ. ήσω. unde ἀβάκησαν. ignoro, non habeo quid dicam, aut quo ratione rei explicem. ἀδυνατῶ, ἡσυχάζω.

Ἀβακέως. quiete. ἡσύχως.

Ἄβάκη. ης. ἡ. inutile. debile, languidum.

Ἀβακήμων. ονος. ὁ. indisertus, imprudens, ἄκαλος, ἀσώφρων, μωρός.

Ἀβακὴς. ῆ. uel ἐος. ὁ, ἡ. carens uoce. ἄφωνος, ἄκαλος, ἄβαξος. Hinc pro simplici ponitur, & apertoσyncerοφ. ἁφιλὴς, ἄπειρος, ἄκακος, σιώπηρος, ἥσυχος. Item prostulto.

Est etiam inualidus, ἀδυνατός. Quin & facilis, πρᾶος, ut πάμφρηνα ἀβακῆ ἔχω, id est ἡσύχιον, πρᾶον.

Ἀβακίζω. quiescо. ἡσυχάζω, μὴ βαρυβῶ.

Ἀβάκιον. ου. τὸ. diminutiuũ est ἀπὸ τοῦ ἄβαξ. κος. abaculus. Ammonius ita ἀπὸ τοῦ ἄβακος differre ait, ut ἄβαξ sit mensæ genus in triclinijs, ubi uasa omnis generis exponi soleant: ἀβάκιον uero tabula illa calculatoria, in qua numeros subinde deletiles ducamus.

Ἀβάκτηριον. ου. τὸ. minime inuidiosum. ἀνεπίφθονον.

Ἄβακος, & ἄβυκος. τὸ μὴ μακαιτιόν.

Ἀβάχωτος. ὁ. Bacchici nominis expers.

Ἀβαλαῖα. ας. ἡ. scriptura, confessio. συγγραφὴ, ὁμολογία.

Ἀβάλαι, & ἀβάλε. aduerb. utinam. Item heu, φεῦ.

Ἀβάλη. inutile, languor. ἀχρεῖον, νωθρόν.

Ἀβάντασις. ιος. ἡ. ascensus. ἀνάβασις.

Ἄβαξ. ακος. ὁ. ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατίθεσι, inquit Ammon. id est in quo res deponunt: quemadmodum est coquõrũ tabula, in qua receptacula eduliorum, aliaq; id genus exponuntur. Ponitur & pro tabula in qua mathematici siue algoristæ lineas, numeros, & figuras ducunt. ueteres Pythagoricam appellant mensam. Est quoq; tabula quadra quæ supponitur crassiusculæ summitati columnæ. Latini à genitiuo Græco nominatiuum formãtes, abacum uocant.

Ἀβάπλισον. τὸ. terebella medicorum instrumẽtum, τύπανον.

Ἀβάπλισος. ὁ. qui mergi nequit, ut suber.

Ἄβαπτος. ὁ. liberrimus in loquendo. ἀσομώτατος.

Ἀβαρὴς. ἐος. ὁ. intelligentia carens, ἀσύνετος.

Ἀβασάγη. ης. ἡ. effœminata. ἀβασία.

Ἄβασις. ὁ & ἡ. epirotes, continentis habitator, cuius habitatio minime in aquis est, εὐφ nullis nauibus egetὃς μὴ ἅλα βαίνει. Hoc quoq; nomine uocabatur Seuthisius, de quo Suid. & Strabo.

Ἀβαρὴς. ἀβαρέα. ἠ. mollis, delicata.

Ἀβαρκάω. terreo, plaudo. ταράσσω. ἁλλομαι. κροτῶ.

Ἄβαρνα. ας. ἡ. fames.

Ἀβάρυε. geme, plora, clama.

Ἀβαρταί. ῶν. ὰ. uolatiles, πτηνά.

Ἀβαρτία. ας. ἡ. insatiabilitas.

Ἄβαρτος. ὁ. ὸν. insatiabilis, ualde edax.

Ἀβαρύ. origanum.

Ἀβαρὺς. ὺος. ὁ, ἡ. nõ grauis. Lucian. in Scaph. ἄνω ἄμεινον, ἀβαρὲς ἔσῃ, ὥστε ἅμαυε. id est, Sic satius ut sine põdere sis, ita & insce dе.

Ἀβὰς. bardus, ἀνόητος. sacer morbus, Tarentinis.

Ἀβασάκτως, aduerb. portatu difficile.

Ἀβασάνιστος. ὁ. ὸν. inuulnerabilis, ἄφθορος.

Item inexploratus, nõ probatus: à basano lapide auri indice. Expers doloris, apud Aelianum. Vide prouerb. Inexploratus homo.

Ἀβασανίστως. sine certa probatione, nulla examinatione facta.

Ἀβασίλευτος. ὁ. ὸν. non subditus regi, ut ἀβασίλευτη πόλις, libera urbs, quæ nullius paret legibus, sed est sui iuris.

Ἀβάσκαντον. ου. τὸ. fascini amuletum.

Ἀβάσκαλος. ὁ. ὸν, ἡ, uel ἀβάσκανος. inuidia uacuus.

Ἀβάσκαντον. onus. φορτίον. ab α epitatico, & βασάζω.

Ἄβασον. inaccessum, infinitum. Item ἀβίαστον, non uiolentum.

Ἄβαστος. immotum, inaccessum.

Ἄβατος. ου. ὁ, ἡ. expers intelligentiæ, ἀσύνετος. Item desertus, desolatus, inaccessus, ut ἄβατος ὁδὸς, auium iter. & ἄβατον ὁδὸν ποιῶ, apud Lucian. in Lexiph. est partem aliquam de itinere peragendo demere, destinato itinere aliquem subleuare. Hinc etiam locus ille à Rhodijs, ne quis Artemisiæ statuam affligeret, obseptus, ἄβατος est appellatus, quoniã (inquit Cælius) trophæa mouisse religio est. Et insula quædã Aegypti eodem nomine uocatur, quòd ad illam propter limi & papyrorũ copiam difficillimus esset aditus.

Ἄβαφος.ὁ.ἡ.nõ tinctus. ab α priu. & βάπτω.

Ἄββαλεν.pro ἀνέβαλεν.reiecit, sursum iecit.

Ἄβδιτον.ου.τὸ.humile, abiectum.

Ἀβδιτυντα.ων.τὰ.non contaminantia, quæ non abominamur, ἀμίαντα.

Ἄβδηλα.ων.τὰ.uel ἄβδιτα.ἄβατα.

Ἄβδης.scutica, flagellum.

Ἀβίβαιος,ου,ὁ,ἡ.instabilis.ἀσταθὴς, ἀμετάτρεπτος,ὁ μὴ πάγιος.

Ἄβιβλον.ὁ.τὸ.mundum, sacrum, quod neq; contrectare, neque adire fas erat. Huic contrarium est βέβηλον,τὸ μὴ ὅσιον,καινὸν ἢ βάσιμον.unde ἀβίβλος λόγος,ἀπόῤῥητος: & ἀβίβλητα χώρια, regiones nõ peruiæ.

Ἀβίλιος.ου.ὁ.sol, Cretensibus.

Ἄβίλω,uel ἀβίλω.circundo, corono.

Ἄβιλον.ὁ.τὸ.uel ἄβιλον.humile.

Ἀβιλτιροκόκκυξ.γος.ὁ.inanis, ἀβίλτιρος.

Ἀβίλτιρος.ὁ.ὁ.abiectus, aspernandus, ignarus, qui quod melius est non intelligit, stupidus, non astutus, ignauus. Stultus dicitur à Cicerone. Ab α priu. & βίλτιρος quod est φρόνιμος.

Ἀβιλτεία.ας.ἡ.uel ἀβιλτηεία, mutato ι in η. stoliditas, amentia, absurditas.

Ἀβίῤῥιπτος.ου.ὁ.uanus, instabilis, ἀκατάστατος, μάταιος. Ingratus, impudens, ἀχάριστος, ἀναίσχυντος. Et ἀβίῤῥιπτον, multum, magnũ, graue, laboriosum, odio dignum.

Ἀβιῶσω.desidero, tumultuor.

Ἀβνσθῶν.όνος.ὁ.luscinia, ἀηδών.

Ἀβόλτακα.τὸ.μ. memorem, aliàs ἀβίλτακα & ἀβίλτακα.

Ἀβύρω.canto.

Ἄβης.ητος.ὁ.ὁ.stultus, imprudẽs, improbus.

Ἀβήσω.animaduerto.

Ἀβίαστος.ου.ὁ.sine uiolentia, ἄβιος. unde ἀβίαστος κίνησις, quod non alieno pulsu agitatur, sed ex se sua sponte mouetur.

Ἀβιάχομαι.ornor, delicior.

Ἀβίηκτον.quod præsenti in periculo uersatur, ἐφ' ᾧ ἐκ ἐγένετο βοὴ ἀποκυμίσον.

Ἄβιν.ινος.abies, aut picea.

Ἄβιος.ου.ὁ. huius nominis est duplex significatio. aut enim à priuatiua particula est, & tum significat pauperem, qui non habet, unde uictus sibi suppetat, ᾧ μὴ βιοτός ἐστι, ἀ βίος deductum. Item inermem, qui arcu non utitur, ἀπόλεμον, ἀ βιός. Item nõ uiolentum, sed qui legibus paret, ὁ βίαιον, οὐκ ἀδικοῦντα. Demosthenes hoc nomine eum uocat, qui nullam uitæ suæ rationem habet: sicut & Homerus Thraces ἀβίους appellauit, quasi à communi uitæ statu alienos, ut qui mulieribus abstineant. uide Strab. lib. 7. Aut certe α intensiua particula est, & tunc significat eum cui nihil eorum deest, quæ suppeditant ad uitæ cultum, & ad uictum, ad facultates rerum, & ad potentiam.

Ἀβίωτος.ὁ.ὁ.doloribus plenus, tristis, humilis, abiectus. ut ἀβίωτος βίος, uita iniucunda & acerba, non uiuenda. & ἀβιώτως ἔχει, locutio est, cum quis periclitatur de uita.

Ἀβλάβεια.ας.ἡ. incolumitas, innocentia. Cice. lib. 3. Tusc. quæst. Innocentia (inquit) apud Græcos usitatũ nomen nõ habet, sed habere potest ἀβλάβειαν. Nã est innocentia talis affectio animi, quæ noceat nemini.

Ἄβλαβής.ὁς.ὁ.ἡ.innocuus, incolumis.

Ἄβλαβώνιον.sic dicebatur apud Aegyptios funis è cortibus cõnexus, purgationis causa.

Ἀβλαδέως.suauiter.

Ἄβλαξ.ακος.ὁ.clarus.

Ἄβλαροί.ligna.

Ἄβλας.stupidus, ignorans.

Ἀβλαστής.ὁς.ὁ. & ἄβλαστος.ου. infœcundus, non germinans.

Ἄβλαυτος.ὁ.ὁ.nudus pedes.

Ἀβλεπής.ὁς.ὁ.ἡ.despectus, uilis, nihili, mali.

Ἄβλημα.ατος.τὸ.delictum, peccatum.

Ἀβλητής.ὁς.ὁ,ἡ.peccator.ἀβλαπής.

Ἀβλητῶ.delinquo, pecco.

Ἀβλεψία.ας.ἡ.cæcitas, inconsiderantia.

Ἄβλεφά.ας.ἡ.habena.

Ἄβλης.ητος.ὁ.ab α priu. & βάλλομαι. de iaculo dicitur recenti, necdum aliquò missο, quo scilicet neminem adhuc ferieris, & cuius cuspis integra sit, neq; frequentibus ictibus obtusa. Potest quoq; α intensi. accipi, ut significet telum tinctum, & uale de pernicioso.

Ἄβλήσμασον,uel ἀβλήσμαζον,intactum.

Ἄβλητῆρδν.οἱ.testes.μάρτυρδν, ἀνυπαιτίδν. Legitur etiam ἀβλήτορδν & ἀβολήτορδν.

Ἄβλητος.ὁ.ὁ.inuulneratus, extra telum. Differt ab ἀνούτατος, quod similiter inuulneratum significat. nam illud de eo dicitur, qui eminus iaculando ictus nõ est, hoc uero de eo qui cominus pugnando nullum uulnus accepit.

Ἀβλήχμων.ονος.ὁ.obtusus.

Ἄβληχρής.ἰος.ὁ.

Ἄβληχρός.ἤ.ὁν.robustus, fortis, sed tunc α superfluum est, ut in ἄχνς, & ἄσαχνς. quod si α priuatiuæ particulæ uim obtinuerit, significat mollem, imbecillem. Item hebes, obtusus.

Ἀβληχροποιός.ὁ ἀσθενῆς ποιῶν τὸς θνήσκοντας.

Ἄβλόει.sacrifica, impera, σπεῦδε, σπῆσον.

Ἄβλωβείδιον.ου.τὸ.uenenum quo fœtus extinguitur, abortus.

Ἄβοαί.αἱ.precationes, ἀρχαί.

Ἄβοήθητος.ὁ.ὁ,ἡ.auxilio carens, destitutus.

Ἀβοητί.aduerb. citra auxilium, faciliter.

Ἀβολεῖν.intelligere.

Ἀβολεῖς.αἱ.περιβολαί.ualla, munimẽta, sepes.

Ἀβολῆσαι.obuiasse.ἀβολῶν apud Apollonium pro ὠτοσχεδιάζοντα.

Ἄβολισαί.οἱ.crudeles, quibus non tutò obuiã uenitur.

Ἄβόλλοι.οἱ.idem.

Ἀβολήτωρ.ορος.ὁ.κοὴ

Ἄβολις.κοὴ

Ἄβολος.pullus, qui dentes adhuc habet ætatis indices, qui à Xenophonte γνάμονες, appellantur. Et ἀβολήτορδν, μάρτυρδν, ἀνυπαιτίδν. uide ἀβλητῆρδν.

Ἀβολὶ.inconsulto, imprudenter.

Ἀβολίω,ἀφ' ἧς βέλομαι.non consulto, nolo.

Ἄβόλλον.ὁ.τὸ.quod præter nostram uoluntatem fit, fortuitum. ἀβόλητα συμφορά, repentinæ calamitates.

Ἀβόλητος.ὁ.ὁ.inuitus.

Ἀβολία.ας.ἡ.temeritas, stoliditas, ineptitudo consilij.

Ἀβόλητος, cum τῶ τ scriptum, nomen proprium.

Ἄβολος.ὁ.ὁ,ἡ.κακόβολος. consilio carens, inconsultus.

Ἀβολότατα.quæ sponte, sine nostra opera fiunt. ἀπροαίρετα.

Ἀβόλως.stultè, insipienter, temerè, incõsultò.

Ἀβορυκολίω.μ.ήσω.π.κκα.tumultuor. θορυβῶ.

Ἀβότης.egens. ἀπήμων, ἄπορος. ἀφ' ἧς βοτόν.

Ἄβρα.ας.ἡ.ancilla ädolescentior, domestica, mollis, delicioſa.

Ἀβραδόλη.κς.ἡ.pellex.

Ἄβράκησαν.ſonuerunt.

Ἀβράνας. Celtæ κερκοπιθήκους, hoc est simias caudatas uocant.

Ἀβρανίς.ίδος.ἡ. uestis muliebris est crocei coloris, à Cicerone de Aruſp. crocata dicitur.

Ἄβραχεν.ſonuit. ἤχησεν.

Ἄβρεμής.ἰος.ὁ,ἡ.deſpectus. ἀβλεπής.

Ἀβεκάτται.κοσμῆται, βρύπλιται.

Ἀβελόμαι.delitior, ornor.

Ἄβενίτερον.uerius, ἀληθέστερον.

Ἄβενκος.ὁ.ὁ. ſurdaſter.

Ἄβρυὰ.τὰ.mundata.

Ἀβείξ.ἰγρηγόρως. Heſych.

Ἀβείξαι.à cibo ſumpto dormire.

Ἀβρόβιος.ὁ.ἀβροδίαιτος. delicatè uiuens.

Ἀβροδίαιτα.ας.ἡ.uita delicatior.

Ἀβροδίαιτος.ὁ,ἡ.mollis, delicate & molliter uiuẽs, delicatus in cibo. ab ἁβρὸν quod delicatum ac molle ſignificat, & δίαιτα. τὸ ἁβροδίαιτον, molliſsima uita, Politiano interprete. uide etiam prouer. Abronis uita.

Ἀβροέμονοι.οἱ. ſplendidè ac molliter ueſtiti.

Ἄβρόκαρπον.abrotonum herba.

Ἄβροκόμης.comatus, molli cæſarie.

Ἀβρομία.ας.ἡ.tenebræ.

Ἀβρόμιος. citra uinum, ἄοινος. ab α & βρόμιος.

Ἀβροιμίζας.τὸς λαμπροφώνους. Heſych.

Ἄβρομος.ὁ.ὁ.obſtreperus, tumultuoſus. ab α intensiue & βρόμος, quod ſignificat ſtrepitum ignis, ἦχον. Sed ſi α priuatiue accipiatur, ſignificat ſine ſtrepitu.

Ἀβρός.ἤ.ὁν.pulcher, uenuſtus, delicatus. Gaza in Catone, ᾗ τίποτ' ἄν, ἢ ἀνάρπιφ τῶν

ἀβρότερον, ἢ δυμορφίᾳ πρικαλέτερον γρόιστι Quid potest (inquit Cicero) esse tũ fructu lætius, tum aspectu iucundius. Vnde ἁβρὸς καλῶμεν, floridus, generosus hortus. Item præfractus, ἀυθάδης. Significat quoq; eum qui leui est incessu, τὸν κούφως βάινοντα. ab α, & βαρὺς, unde ἀβαρὸς & syncopa ἄβρος. Alij cum denso spiritu α scribunt, ἅβρος, ab ἅπτω, tener, qui facile tangi potest.

Ἁβροσύνη.ης.ἡ. speciositas, alacritas, deliciæ. φαυδρότης.

Ἁβροσαγής.ίου.ὁ, ἡ. crapula diffluens. ἀβροσάκης.

Ἁβροτάλω.μ.σω.π.κα. pecco, erro: proprie de ijs, qui aliquò collimantes sagittam, aberrant à scopo. Item priuor, desituor, quasi ἁβροῦ ἀποτυχῶ.

Ἄβροτάνιον.ε. τὸ. uel ἀβρότανον, abrotonum herba.

Ἁβρόταξις.ιος.ἡ. peccatum, error. ἁμαρτία, διαμφόδησις.

Ἁβρότη.ης.ἡ. conticiniũ, ἐν ᾗ βροτὸς ὁ πρόδοσιν.

Ἁβροτήμων.ονος.ὁ. peccator. ἁμαρτωλός.

Ἁβρότης.ητος.ἡ. mollicies, deliciæ.

Ἁβροτῆσαι. noctu occurrisse.

Ἁβροτίνη.ης.ἡ peccatrix.

Ἁβροτόνιον. uel ἀβρότονον, nomen meretricis est, apud Lucianum, ab ἁβρὸν τὸ φυφερὸν, quod glabrum siue delicatum significat.

Ἄβρωνες.ε.ὁ. inhumanus, inanimatus, insensibilis. Item indemnis, ἀζήμιος. Alij ἄβρωνα cum ω scribunt.

Ἁβροχία.ας.ἡ. siccitas.

Ἁβροχίτων.ονος.ὁ. molliter uestitus.

Ἄβροχος.ε.ὁ. integer, non madidus.

Ἄβρωμα. συκάμινα.

Ἁβρωμάομαι.μ.ᾶμαι. delicior, glorior, in uenerationem sum.

Ἄβρυσος, uel ἄβροσος. βιβρωσκόμενος.

Ἄβρωμα. stolæ mulierum genus.

Ἄβρωμος. grauiter olens, fœtidus. Nam βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atq; id genus alijs animantibus grauiter olentibus dicitur. & α hic auget.

Ἁβρωμέντας.ε. ὁ. clamosus, grauistrepus, uociferator. Vide Hesych.

Ἄβρων & βίος. Abronis uita, prouer. Eras.

Ἁβρᾶς aduerb. splendidè, ἀνθηρῶς.

Ἄβρως.ε.ὁ. non idoneus ad edendum, qui usui non est, apud Thucyd. aliàs ἄβρωτος.

Ἀβυδλωά. τὰ. futilia, ac nulla æstimatione digna. Eras. Chili. & Cæl. lib. 14.

Ἄβυρβυνόν. multum, uanum.

Ἄβυρβυλός.ε.ὁ. multus, magnus, fatur. κατακορὴς. Dicitur & ἀβιρβυλος.

Ἀβυρτάκη.ης.ἡ. genus edulij barbarici ex porro, cardamo, mali Punici granis confecti.

Ἀβυρτακοποιοί. οἱ. qui eiusmodi esculenta parant.

Ἀβυδοκάμαι. οἱ. sycophantæ, uelut in eo κεκαμῶντες, id est efferentes se, Cæl.

Ἄβυδλόν.ε. τὸ. profundum.

Ἄβυσσος.ου.ὁ, ἡ. aqua quæ finem non habet, ὑῶ οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται, εἰς ὑῶ οὐδὲ εἰσίρχεται ἥλιος. Est & nomen lacus & Proserpinæ sacellum. D. Augustinus non solum de aqua, sed de quauis etiã humida natura dici author est. Adiectiũ uè, profundus, in immensum patẽs, ut πέλαγος ἄβυσσος.

Ἄβωρ. uox, βοή. Laconicè.

Ἄβως.τος.ὁ. sine uoce, ἄφθογγος, ἄφαρτος.

Ἄβωτος.ε.ὁ. iniucundus, ἀηδὴς.

Α Γ.

Ἀγαάομαι. cũ stupore admiror, ἐκπλήττομαι. Item inuideo, odi. idem cum ἀγάομαι.

Ἀγάας, pro ἀγαγὼν, Attice partici. ab ἄγω.

Ἀγαάμενοι. οἱ. admirantes. ab ἀγάζω.

Ἀγάγεσθαι. conducere, Thucyd.

Ἀγάγης.ε.ὁ. sua sponte subiectus, adducens.

Ἄγαγον, pro ἄγαγε.

Ἀγαγύρτης.ε.ὁ. circulator, ἀγύρτης.

Ἀγάζηλος.ὁ. inuidus. μεγαλόζηλος.

Ἀγάζομαι, κοὶ

Ἀγάζω.μ.σω. tristor, grauiter fero, noceo, cogo, laboro. Item impleo. Etiam admiror, ueneror, obsecro. Genit.

Ἀγαθωρεῖν. considerare, inspectare, uelut ij qui rem diu non uisam inspiciunt.

Ἀγαθῇ τύχῃ. bene precantis est, quemadmodum & Latini dicunt, Quod bene uertat,

tat, Quod faustum felixq; sit.

Ἀγαθιολογήν.ης.ἡ. bona dicens.

Ἀγαθικά. τὰ σπουδαῖα.

Ἀγαβίς.ίδος.ἡ. glomus. unde prouerb. ἀγαθῶν ἀγαθίδων. Bonorum glomi.

Ἀγαβολαμονισαί. οἱ. parce bibentes, ὀλιγοποτωτῶν. Eras. Chil.

Ἀγαβοεργεῖν. bene agere.

Ἀγαβοεργία.ας.ἡ. egregiũ facinus, beneficiũ.

Ἀγαβοεργός.ε.ὁ. potior, nobilior uirtute. Itẽ benemeritus, Hesiod.

Ἀγαβοθήκεια.ας.ἡ. rerum bonarum electio.

Ἀγαβοποιὰ. τὰ. benefacta.

Ἀγαβοποιία.ας.ἡ. meritum, beneficium.

Ἀγαβοποιός.ε.ὁ. bonorum effector.

Ἀγαθός.ε.ὁ. bonus, probus, iustus, integer. Item præstabilis, laudabilis, excellens. Hom. Iliad. α. μηδ' ἔτως ἀγαθὸς πρὶν ἐνὶ φρεσὶν ἀλκιμὸν ἦτορ ἐπέκλα. Dicitur autem ab ἀγάλω, cuius præt. perfectum est ἤγασμαι, ἤγασαι, ἤγασται. unde ἀγασὸς, & ablato σ, mutatoq; ipso τ in θ, ἀγαθός. Τὸ ἀγαθὸν, uel τἀγαθὸν præposito articulo, Aristoteles uocat summum illud, & unicum bonum.

Ἀγαβοσύνη.ης.ἡ. bonitas. huic opponitur. πονηρία.

Ἀγαθυργία. idem quod ἀγαθοεργία.

Ἀγαθύνω.μ.υνῶ. bene seu benigne facio. neutrum.

Ἀγαι. littora, uulnera.

Ἀγάομαι. admiror. Item inuideo, irascor, male consulum uolo. ἀγάομαι.

Ἄγαις. ταῖς. ἡλιόφοιβος. βρήσαις, apud Aeschylum.

Ἀγᾶος.ε.ὁ. purus, elegans. Vox antiquis usurpata. Item ἀγᾶον, inuidiosum. ἐπίφθονον.

Ἀγάον.ονος.ὁ. sol.

Ἀγοκλῆς.έος.ὁ, ἡ. κοὶ

Ἀγακλεῖος, κοὶ

Ἀγακλειτός.ὴ.ὸν. ualde inclytus, & celebris.

Ἀγακλυτόν. pernobile.

Ἀγάνακτες.ων.οἱ. collactanei fratres, cognati. ab α, cum ἀθρόος accipitur, & γάλαξ.

Ἀγανακτία.ας.ἡ. defectus lactis.

Ἀγανακτισμὸς.ε.ὁ. cognatio, collactatio.

Ἄγανασος.ε.ὁ. intemperans. ἀκόλαστος.

Ἀγαπητόν.ε.τὸ. quo quis sanctificatur.

Ἀγαπιάζω.μ.σω.π.κα. conuitior, rixor.

Ἀγαπίαμα. ὄνασμα.

Ἀγαπίασις.ιος. ἡ. exultatio, uel gesticulatio magis ipsa lætantis.

Ἀγαπιάω.μ.σω.π.κα. ἀγάπομαι.

Ἀγάπιος.ε.ὁ. conuitiator.

Ἀγαπιῶμαι. κοὶ

Ἀγάπομαι. iacto, glorior, exulto, mihi placeo. Ἀγάπα, ἱλάσκα. placa deum.

Ἀγάπω. facio, paro, delicior, orno, illustro, insignio. Bud. Com.

Ἄγαλμα.ατος.τὸ. statua, imago, simulacrum, larua, res afferrẽs gaudium. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται.

Ἀγαλμάτιον.ε.τὸ. diminut. imagunculæ.

Ἀγαλματοποιία.ας.ἡ. ars statuaria.

Ἀγαλματοποιός.ὸ.ὁ. statuarius.

Ἀγαλματοφορίω. orno.

Ἀγαλματοφορεῖσθαι. ornari, illustrari.

Ἀγαλματοφόρος.ε.ὁ. illustris, lætus.

Ἀγαλματοφορούμενος.ὁ. statuas aut harum signa ferens, ἀγάλματα, ἢ τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ.

Ἀγάλματόν. infirmum, imbecille.

Ἀγαλμός.ὸ.ὁ. conuitium.

Ἀγαλότιμος. splendidus, ueneratus.

Ἀγαμαι. μ. ἀγάσομαι. ἀόρ. α. ἠγασάμην. ἀόρ. β. ἠγασάμλω. habet sua tempora ab ἀγάζω, regit autem uel genitiuum, uel accusatiuũ, & significat amplector, probo. Herodot. Callio. ὦ ξεῖνε, τὸ μὲν ἀνοσίην καὶ προορᾶν ἄγαμαι σεῦ. Item admiror. Idem, τὰ μεγάλα ἄγαμαι ἐκ ἄγαμαι. Vide etiam Bud.

Ἀγαμέως. admirabiliter, amice.

Ἀγάμιον.ε τὸ. cœlibatus, hinc ἡ ἀγαμία ζημία apud Spartanos.

Ἀγαμός. urbs circa Heracleam Ponticam, unde ἀγάμιος, ciuis illius urbis.

Ἄγαμπτος, κοὶ

Ἄγαμος.ε.ὁ, ἡ. qui uel quæ nuptias nõ est expertus, cœlebs.

Ἄγαν. nimis, ualde, μεγάλως.

Ἀγανακτέω. indignor, conqueror, molestè fero, gemo apud Platonem. Bud.

Ἀγανάκτησις.ι@.ἡ.querela,indignatio.

Ἀγάνη.ας.ἡ.Nymphæ nomen:à nimio splendore. Compositum autem est ex α intensiuo,@ γανάω.

Ἀγανός.ἡ@ός.ὁ,ἡ.dulcis,ἀγανός.

Ἀγανίππη.ης.ἡ.nomen fontis in Bœotia Musis dicati.unde@ ἀγανίππιδες ab ἀγὰν@ ἵππος.

Ἀγάννιφος.ε.ὁ.ualde niualis.ὄλυμπος ἀγάννιφος@.Hom.Ilia.α.

Ἀγάνομαι.negotior. Interdum pro indignor,ἀχάνω,ἀγαναχτῶ.

Ἄγανον.ε.τὸ.accentu in pri.lignum fractũ.κατεαγὸς ξύλον,φρυγανῶδες.

Ἀγανός.ε.ὁ.accentu in ult.pulcher.bonus,dulcis,hilaris.

Ἀγανοφροσύνη.ης.ἡ.placiditas,comitas,hilaritas.

Ἀγανόφρων.ονος.ὁ,ἡ.mitis,ualde prudens. Item animo parum placido,Plutar.

Ἀγανῶπις.ιδος.ἡ.placido aspectu.

Ἀγαπάζομαι.ἀγαπάω,amplector,probo.

Ἀγαπάω.πῶ.μ.ησω.π.κα.diligo,ueneror. Accus.Matth.ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου.Ioseph.Iud.bel.lib.2.ἀγαπῶσι τοὺς αὐτὸς δεσπότας. Interdum pro soleo,φιλῶ. Interdum (ut Bud.tradit) pro boni cõsulo,contentus sum,ac quiesco alicui rei,σοφῶ. In qua significatione iungitur aliquando datiuo,ut ἀγαπῶ τοῖς δικαιοτιμένοις,Contentus sum,siue acquiesco arbitrorum sententia. Aliquãdo accusatiuo,Atticè,ut ἀγαπᾷν δευτέραν τάξιν,Contentum esse secundo loco. ἀγαπᾷν πλὼ ἐλευθερίαν,apud Isocratem,Acquiescere in libertate. Aliquando absolute. Herodian.ἀγαπήσας ἄνευ μάχης τὴν κινδυνώδη καθ᾽ ἡμῶν ὡρμήκει.id est interprete Politiano,Lætus citra pugnam aut discrimen ullum,cõpotem se uoti factum. Lucian.ἀγαπᾷν δ᾽ ὅμως ἀναγκαῖον. Interdũ pro ἱκανὸν εἶναι,satis esse. Idem in Nigrino,τό δὲ καινότατον,ζῶν ἐντυγχάνοντας ἀποφίσι φωνὴ προσφθέγγεσθαι,ἀγαπᾷν ἀξιοῦντες ὅτι μόνον αὐτοὺς προσέβλεψαν.id est,Quod autem omnium absurdissimum est,etiam obuios alienа uoce salutant,satis esse rati,si solum ipsos aspexerint.Vnde etiam,ἀγαπητὸν ἐστί,prosatis est,apud Herod.in Alex.

Ἀγάπη.ης.ἡ.charitas,dilectio.Iudas Apost.in sua epist.δοῦναι ὑμῖν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν.id est,Hi sunt in dilectionibus uestris,uel inter charitates uestras:hoc est conuiuia,quæ pauperibus refocillandis exhibetis. Eras.Annot.

Ἀγαπήωρ.ορος.ὁ,ἡ.amans uiros,γυναῖος,ἀνδρὸς,ἀγαπῶν πλὼ ἀνορίλω,id est ἀνδρεία@. Item qui ab alijs amatur.

Ἀγάπησις.ι@.ἡ.ιχή

Ἀγαπησμός.ε.ὁ.dilectio,hilaritas.

Ἀγαπητός.ε.ὁ.dilectus nominaliter,quasi dicas amicus,κεχαρισμένος. Interpres Noui test.plærunq; charissimus uertere solet,@ omnino plus quiddam significat quàm dilectus.Hiero.in Epistо.ad Phil.scribit magis significare diligibilem,quàm dilectum,atq; in re ipsa hoc interesse,quòd ἀγαπώμενος,id est dilectus esse possit,qui nõ sit ἀγαπητός.id est dignus qui diligatur,uelut cum inimicos ex præscripto Christi diligimus.sunt quidem nobis ἀγαπώμενοι,id est dilecti,at non ἀγαπητοί. Item unigenitus,Hesych.

Ἀγαπητῶς.satis,sufficienter,ex uoto.

Ἀγαποσύνη.ης.ἡ.dilectio.

Ἀγαπρέως libenter,promptè.

Ἀγαρικόν.agaricum herba.

Ἄγαρος.ε.ὁ.lixa.

Ἀγαρράπλω.corrumpo.

Ἀγαρρεία.ας.ἡ.seruitus.

Ἀγαρρεύω.expecto.

Ἀγάρρηστος.ε.ὁ.ingratus.

Ἀγαρροί.οἱ.per successionem aliquid agẽtes.

Ἀγάρρις.ιος.ἡ.collectio,multitudo congregata.

Ἀγάρροος.ε.ὁ,ἡ.celeriter fluens.

Ἀγαστ.ἡ.πλῶσις ἢ ἀσφάλου.

Ἄγασιος.ε.ὁ.inclytus,celebris.

Ἄγασμα.τος.τὸ.ἄγαλμα,σέβασμα.

Ἀγασίς.inuidia,sphæra.

Ἀγασής.ε.ὁ.inuidus,βάσκανος.alids ἀγαθής.

Ἀγάσονος.ε.ὁ,ἡ.ualde suspirans,σφαγμῷ ἄξιος apud Homer.

Ἀγάσορες.ων.οἱ.fratres gemini,uterini.

Ἀγασός.ε.ὁ.delectabilis,admirabilis,gratus.ab ἀγάζω.

Ἀγασυρτον.squalidum,sordidum.

Ἀγατᾶσθι,βλάπτεσθι.

Ἀγαυός.ὁ.splendidus,clarus,magnus,admirabilis.Fit autem ex ἀγῶ (quod est θαυμάζω)ἄγημι,ἄγαμαι,ἄγασαι,ἄγαται.unde ἀγαὸς,@ pleonasmo ipsius υ ἀγαυός. Vel ex γαάω,quod est γαυεῶ,@ α addita augendi particula,mutatoq; ι in υ,ἀγαωὸς,unde ἀγαωότατος,ἐυδοξότατος.

Ἀγαωείαμα.ατος.τὸ.existimatio.

Ἀγαυρός.ε.ὁ.contumax.Hesiod.in Theog.

Ἀγάφθιγκτος.ε.ὁ,ἡ.uocalis.

Ἄγγαρα.τὰ.dicuntur ipsi sathmoi,hoc est mansiones ac diuersoria,in quæ ἄγγαροι,hoc est tabellarij,peracto diei penso,diuertũt. Cælius.lib.10.ca.8.

Ἀγγαρέια.ας.ἡ.coactio,inuoluntaria necessitas,quod uiolenter iniungitur,seruitus. Alciatus in an.cod.Iust.

Ἄγγαρῆον δρόμημα,cursus perniciosimus equitum,ut scribit Herod.lib.8.Vnde nomen angariæ & parangariæ in libris iuris manauit.Est autem nomen Persicum. Vulgo postas,quasi positos collocatosq; certis in locis,@ semper in procinctu excubãtes,appellant. Bud.in Post.annot.

Ἀγγαρεύω.μ.εύσω.π.κα.adigo,compello,cogo.Suid.indicat uocem esse Persicam,apud quos regij nuncij ἄγγαροι dicuntur.

Vnde@ qui literas in uicẽ tradunt perferendas (nam certis itinerum spacijs mutabantur) ἄγγαροι dicuntur,quos eosdem ἀσκάλας appellant.Velocis ire credebantur nuncij huiusmodi,quàm sit gruum uolatus. Deinde trãslata uox est ad quosuis,qui seruorum aut iumentorum ritu baiulant onera,id est ἀχθοφόροι. hinc etiam mulæ ἄγγαροι uocantur. Item quos recusantes cogimus,ut nobis sint itineris duces ἀγγάρους recte quis dixerit. Erasm.in Matth.cap.27. Cæl.lib.10.cap.8. Alex.gen.dierum lib.1.cap.27.

Ἀγγαροφορεῖν.onera gestare permutatione ac uicissitudine quadam,ut Orion scribit.

Ἀγγάδιον.ε.τὸ.uasculum.

Ἄγγεον.ε.τὸ.uas,sacculus,poculum.Conceptaculum interpretatur Gel.li.8.cap.10.

Ἀγγείοις.ζῆς.anguistijs cõuallium. Ioseph.li.8

Ἀγγειώδης.ους.ὁ,ἡ.uasi simile.

Ἀγγελία.ας.ἡ.auditio,fama.

Ἀγγελίας.ε.ὁ.nuncius.

Ἀγγελιαφόρος.ου.ὁ.nuncius,euangelia perferens.

Ἀγγέλλω.μ.ελῶ.π.κα.nuncio.actiu.

Ἄγγελος.ε.ὁ.nuncius.πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν,id est omnis qui externa nunciat,cui opponitur ἔνδον ἄγγελος,authore Ammonio. Lucia.in Nigr.ἔνδον ἄγγελον τὰ ἄλλα φαγεῖν ἐμφορῶν.id est Quod ad cætera attinet,nihil à nuncio,siue actore Tragico distãs,Eodem nomine,& Artemis apud Syracusios est appellata.

Ἀγγιαρρέω.μ.σω.π.κα.cogo,expecto.

Ἀγγίζω.irrito.

Ἀγγοπλύας.τὰς.uel@ ἀγγοπύνια.τὰ,mellis fauos uocant.

Ἄγγ@.ι@.τὸ.uas in quo recipitur lac,mulctra.

Ἄγγερ@.placentæ genus.

Ἀγγρίας,νυπρὰς.ἀγγριάς uero accentu in ult.βρμὸς,ἀνίας.

Ἀγγίζομαι.surripio,irrito,dolore afficior.

Ἄγγρις.dolor.

Ἀγγύλη.ης.ἡ.lorum in modum catenæ intortum.

Ἀγγῶνις.tela magnitudinis mediæ.ἐπιχώρια δόρατα,παρὰ φράγγοις,Suid.

Ἄγε.age,sit,aduerb.uel duc,cum est imperatiui modi ab ἄγω.

Ἄγε δῦτα.δεῦτε δῦτα. sus.)

Ἄγεα.τὰ τριχῶν.delubra,& ἀγίσματα,dat.ca

Ἀγαείω.defero.

Ἀγείρομαι.egredior,conuitijs obruor.

Ἀγείρω.μ.ερῶ.π.κα.congrego,colligo.actiu.

Ἀγέτης.ε.ὁ.iniurius.

Ἄγκλον.ἄβροχον,σκληρὸν,durum,non rigatum.pro ἄτεγκτον.

Ἀγελαδὸν.gregatim,aduerb.

Ἀγελάουται. cõgregantur, gregatim uolãt.
Ἀγελαία. æs. ἡ. libertas.
Ἀγέλαιος. decentu in antepenul. indoctus, rudis, idiota, abiectus.
Ἀγελαίους λίθους uocant abiectos lapillos. ἀντὶ τοῦ ἀγελαίους καταξέσας: & ἀγελαίας nuces, ἀκάλυφους.
Ἀγελαῖος. circunflexo in penul. gregarius, gregalis. ἀγελαία βοῦς, bos in agro pasta, siue armentina, ut quæ nondum domita iugo in grege pascitur.
Ἀγελαῖοι ἰχθύες. uiles pisciculi, πολλοὶ μικροὶ ὁμοῦ.
Ἀγελαιών. ῶνος. ὁ. locus, ubi pascuntur armenta.
Ἀγελάρχης. ου. ὁ. qui gregi aut armento præest, pecoris magister.
Ἀγελαρχοῦσα τῶν παιδίσκων. quæ præest pellicibus.
Ἀγελάσαι. κομίσαι. ferre, congregare.
Ἀγελασία. anguilla.
Ἀγελασί. aduerb. citra risum.
Ἀγέλαστος. ον. ὁ. irrisibilis, non ridens, sine risu, mœstus, morosus. ὁ μὴ γελῶν & ἄξιος, ἀλλ' ἀγανακτήσεως. Item ephebus, Cretensis. Hoc etiã nomine uocatus est Crassus, quem semel in uita risisse scribit Lucilius.
Ἀγελατίω. expello scelus.
Ἀγέλεια. as. ἡ. prædatrix, στρατιωτική. Mineruæ epitheton. ab ἄγω, & λεία.
Ἀγέλη. ης. ἡ. armentum, grex. Ἀγέλαι item puerorũ conuentus erãt apud Cretenseis.
Ἀγεληδόν, καὶ ἀγεληδῶς, aduerb. armentatim, gregatim.
Ἀγέλην, aduerb. ex grege, μετ' ἀγέλης, ἢ ἀγέλας.
Ἀγελήτης. ου. ὁ, ἡ. gregarius, ut ἀγελήτης βοῦς.
Ἀγελικός. ου. ὁ. solitarius.
Ἀγγενεαλόγητος. ου. ὁ, ἡ. cuius genealogia referri nõ possit, aut certe hactenus nõ sit reddita.
Ἀγγίθλος. ου. ὁ, ἡ. abortiuus.
Ἀγγύεια. as. ἡ. ignobilitas.
Ἀγγύιος. ου. ὁ. imberbis.
Ἀγγυῆς. sine prole.
Ἀγγυής. ῆος. ὁ, ἡ. degener, infirmus, abiectus.

Ἀγγυησία. as. ἡ. generandi impotentia.
Ἀγγύνητα. τὰ. στοιχεῖα, apud Empedoclem.
Ἀγγύνητος. ου. ὁ, ἡ. ingenitus, obscuris natalib.
Ἀγγυνία. as. ἡ. timiditas, imbecillitas.
Ἀγγυίσσ. τὰς μὴ γεγεννηκυίας, steriles, uel quæ nondum pepererunt.
Ἀγγυῶς. aduerb. imbecilliter, parũ uiriliter.
Ἀγεο. ἄγω, ἄρχω.
Ἀγεόμενοι. admirantes.
Ἄγερασος. ου. ὁ, ἡ. præmio carẽs, inhonoratus.
Ἀγερίθω. congrego. actiu. unde
Ἄγερθον. simul congregauit.
Ἀγέρθη. congregatus est.
Ἀγερθήσεται. congregabitur.
Ἀγερμός. ου. ὁ. congregatio.
Ἀγέρονζο. congregabantur.
Ἀγέροπλος. ου. ὁ rarò ueniens, aut rarò uisus.
Ἀγεροσπορ. rarum.
Ἀγερύπλω. ἐφορῶ, ἀσπαστὸν ἡγοῦμαι.
Ἀγδωπῆ. ἐφορᾷ.
Ἀγερώσατο. neglexit.
Ἀγερώατα. ἀγρυπνεῖ, ἀθετεῖ.
Ἀγβωχία. ας. ἡ. superbia.
Ἀγήρωχος. ου. ὁ. superbus, strennuus, ualde honoratus, petulans, insolẽs: quasi ἀγῆβαχος. Vocabãtur quoq; Rhodij ἀγήρωχοι, ut quibus cum insulani essent, cibum ex cõmenti conquirere necesse esset, quasi ἐκ τοῦ ἀπάρου ἀγείροντες ὀλίγα. Hesych.
Ἄγης. ἄγη, φόρτος.
Ἀγησίμωρ. ονος. ὁ, ἡ. tenuis uia.
Ἄγησι. ῖδος. uadis, Ioseph.
Ἀγησίλαος. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Callimachus, φοιτᾶσι μεγάλῳ ἀγησιλάῳ, hoc est, ad magnum tendunt Agesilaum. Quẽ locum exponens Methodius, ἔφησι (inquit) παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς. ἄρχειν γὰρ τῶν θανάτων. Cæl. lib. 5. cap. 18.
Ἀγησίφρων. νος. ὁ. supercilia erigens.
Ἄγκα. bellica machina.
Ἀγκάρανον. redimiculum, scopa.
Ἄγκαι, καὶ ἀγκταί. admirabiles.
Ἄγκωνος. ου. ὁ. ieiunus.
Ἀγκωμέτρης. ου. ὁ. geometriæ ignarus.
Ἀγκώρυκτος. ου. ὁ, ἡ. inclusus, desertus.
Ἄγκ. ης. ἡ. accentu in prima, terror. τάμβος,

θαῦμα, ἔκπληξις, πληγή, apud Hom. παρὰ τὸ ἄγω uel ἀγῶ, τὸ θαυμάζω. Item pro ἄγη Ionicè. Item immundicies, μίασμα.
Interdum æmulatio. Apud Herodot. βασκανία. Et apud tragicos, honor, ueneratio.
Ἀγκγέραται. congregati sunt, tertia persona plural. pass. apud Iones, ab ἀγείρομαι. π. ἤγερμαι, ἤγερται. Attice ἀγήγερται & Ionice ἀγκγέραται. sic & ἀγκγέραται, tertia perso. plural. præt. pluf. pass.
Ἀγκλάω. saluo.
Ἄγνα. in ueneratione habuisse, sacrasse, στεμμάτωσαι, ἀναθεῖναι, ornasse. Item egisse ad armentum.
Ἀγνατέω, tenui spiritu. persequor, fugo, abigo, fulmino, alapis percutio. Aspero uero spiritu, ἁγνατέω, expello scelus. τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνω.
Ἀγνεύς. ὁ. prædator.
Ἀγναχεί. fulmina.
Ἀγνιόμωαι. gaudentes.
Ἄγνιμα. τος. τὸ. stupor, uehementia. Item agmen illud elephantorum, peditum atq; equitum, quod ducem præibat. Arrian. et Alexand. geneal. dierum lib. 1. cap. 5.
Ἀγλωσία. as. ἡ. uirilitas, superbia, contumacia, ferocia.
Ἀγλωσίδης. ου. &
Ἀγήνωρ. ορος. ὁ. cõpositum est ex ἀνορία, quod uirilitatem significat, & ἄγαν, quod hic aut immodicum quiddam in se continet, & tunc significat superbum, cõtumacem, audacem, aut certe mediocritatis uim ad timiditatẽ habet, significans fortem, strenuum. Est quoq; proprium nomen uiri.
Ἀγήοχα tuli, λῆμμα, ἐνόμισα. Præteritum est uerbi ἄγω, ἄχα, & Attice ἄγχα, unde pleonasmo ipsius ο, ἀγήοχα.
Ἀγήρατος, &
Ἀγήραος poëtice, uel communiter.
Ἀγήρως, & Ἀγήρων. ονος. qui nõ senescit. Declinatur autẽ ἀγήρως Attice abiecto σ eodem modo per omnes casus, ἀγήρω, τῷ ἀγήρᾳ, τὸν ἀγήρω sicut ἄδω. Dicitur & ἀγήρως aduerbialiter, ἀπαναιδήτως.

Ἀγήτωρ. ορος. ὁ. dux.
Ἄγητα. trahit.
Ἀγήτας. ου. ὁ. ducis Aetolorum proprium.
Ἀγητόρειον. ου. τὸ. uel ἀγητεῖα. as. ἡ. Carnia sacra puto esse, ijs enim qui præerat sacerdos ἀγητὴς dicebatur. Cæl. lib. 5. cap. 27.
Item ἄτιμον.
Ἀγητὸς, ἀγητός. admirabilis.
Ἄγια. preciosa, τίμια.
Ἁγιάζω. μ. σω. π. κα. sanctifico, fructifico, sanctè adoleo.
Ἁγίασμα. αος. τὸ. sanctificatio.
Ἁγιασμοί. οἱ. parentalia.
Ἁγιασμός. purificatio, sanctimonia.
Ἁγιασία. as. ἡ. sacrificium, purificatio, consecratio, Plutarcho.
Ἁγιαστήριον. ου. τὸ. sanctuarium.
Ἁγίγαρτος. ου. ὁ. carens acinis.
Ἁγίζω. purifico.
Ἁγινύσκω, καὶ
Ἁγινίω. fero, in nauim adduco. Vnde ἀγῆνυον duxit. Actiu.
Ἁγιόγραφα. τὰ. sancta scripta.
Ἁγιον. ου. τὸ. sacrarium.
Ἅγιος. ου. ὁ. sanctus.
Ἁγιότης, ητος. ἡ. sanctitas.
Ἁγισμός. ἁγιασμός.
Ἁγισανόμως & ου. ὁ. ueneratione habitus.
Ἁγισάω, καὶ
Ἁγίσω. uenero, sacrifico.
Ἁγισής. rixator, contumeliosus.
Ἁγισία pro ἁγιασία.
Ἀγκάζομαι. μ. άζωμαι. ulnis comprehendo aut (porto.
Ἀγκάλη. ης. ἡ. ulna.
Ἀγκαλιδαγωγός. ὁ. ὁ. baiulus, ἀγκαλίδας ἄγων, ἔχων. Vnde ἀγκαλιδαγωγῶν, apud Pausan.
Ἀγκαλίς. ίδος. ulna. Item ἀγκαλίδες uincula, quibus sarmenta aut stipulæ constringuntur, fasciculi lignorum, ligna ulnæ mẽsura. unde ἀγκαλιδοφόροι, qui gerunt fasciculos. Cæl. lib. 10. cap. 17.
Ἀγκαλίζομαι. in ulnis gero.
Ἀγκαλίνω. ἀύ. ἀγκάλαω.
Ἀγκαλον. ἄνοιξον.
Ἀγκαλπίς, ίδ & ος. ἡ. præcipitium, fouea.

Ἀγκάς.

Ἀγκὰς. cum ulnis. aduerb.

Ἀγκιβυβικὸς. ὸς. ὁ. ἀναπεφυφός.

Ἀγκίλη. ἡ. genus sagittæ, pars pedis.

Ἀγκιστρεύειν. hamis uenari, inescare.

Ἀγκιστροειδὴς. ὲς. ὁ. habens formam hami, hamatus.

Ἄγκιστρον. ὐ. τὸ. hamus.

Ἀγκιστροφάγος. ὐ. ὁ. auarus.

Ἀγκιστρωτὸς & ὸν. captus, κατειλόμενος. sumpta metaphora à piscibus, qui hamo capiũtur.

Ἀγκιστρωτός. ὴ. ὁ. hamatus.

Ἀγκλητὴρ. ὐ. ὁ. iactator.

Ἀγκλύω. seruo.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, ἀνοίξας.

Ἀγκλὸν. ὐ. τὸ. obliquum, tortuosum.

Ἀγκοίνη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκοινίσειν. ulnis complecti.

Ἀγκόλαι. ὰ. ἀγκῶνες, ἀγκοίναι, ἀγκάλαι, χεῖρες, κοινία ἰσῶ.

Ἄγκονος. diaconus.

Ἀγκοτίδιον. ὰ. ministræ, ab ἐγκονεῖν, quod diligentiam in actionibus significat.

Ἀγκορὲς. τὸ. insatiabile, ἀκόρεσον.

Ἀγκοπωία. τὰ. faui apum.

Ἄγκοπλον. malleus.

Ἄγκος. uallis.

Ἄγκοχασιν. pro λῦγκαν dixit Philippus Maced. in Epistol.

Ἀγκοινόμεναι. ὰ. demõstratæ, ἀποφωράμεναι.

Ἀγκταλιάζω. suffoco.

Ἄγκυρ. ὺρ & ὐ. ἡ. uinculum, ancter. ita enim uocãt fibulas quasdã. Item ἀγκύρου pars colli, qua quis facillime suffocatur. Cæl. lib. 2. cap. 34.

Ἀγκύλη. ης. iaculi ansa, quam uocant λαβίν, iaculũ, media pars hastæ, ligula. Item curuatura cubitorũ & genuũ. Est etiam genus poculi cottabis accommodi. Cæl. li. 11. cap. 12. & li. 15. ca. 5.

Ἀγκυλίσμαι. iaculor.

Ἀγκύλιον. ὐ. τὸ. hamus.

Ἀγκυλισταὶ. οἱ. iaculatores, qui iaculo utuntur, quod ἀγκύλη dicitur.

Ἀγκυλοβλέφορ & ὸ. ὁ. abscessus, quo palpebræ coalescũt, aperiríq; non potest oculus.

Ἀγκυλόγλωσσον. ὸ. τὸ. uitium linguæ, testle

Aegineta, aut congenitum, astricta lingua infanti nascenti, membranulis quibusdam duriusculis & breuioribus: aut agnatũ, id est accidẽtarium, cum ulcus sub lingua cicatricem duriorem obduxit. Est autẽ uinculum neruosum, quod filum uulgo appellant. Bud. an. post.

Ἀγκύλομαι. flector.

Ἀγκυλομήτης. ου. ὁ. uersutus. Hoc nomen Hom. tribuit Ioui, quòd aliud ostendat, aliud habeat in animo: composita dictione ab ἄγκυλος & μῆτις, quòd obliqua eius sint consilia & perplexa.

Ἀγκυλομόρ. ὸ. τὸ. morbosum.

Ἀγκύλον. ὸ. τὸ. curuum, rotundum.

Ἀγκύλωσις. ιος. ἡ. uitiũ est, quo membrorum articuli hærent, uelut comprehensi.

Ἀγκυλοτόμον. ὸ. τὸ. instrumentum chirurgicum, quo uinculum neruosum, quod filum uulgo uocant, in pueris hæsitantibus emittur.

Ἀγκυλόξ & ὸξ. qui arcubus utitur.

Ἀγκυλοχάλης. ὲ. ὁ. habens labrum curuum. Dicitur etiã de aquilis rostra adunca habẽtibus: item leonibus, & alijs bestijs, quibus sunt tenaces ungues ad rapiendum.

Ἀγκύλως. truncatim, durius.

Ἄγκυρα. ας. ἡ. anchora. ἀπὸ τοῦ ἀγκύλου, κοίλου, id est à curuitate & fluo. Latini in hac dictione κ tenuem in suam aspiratam mutãtes, anchoram uocant. Per translationem, securitas, ἀσφάλεια. Item pudenda, τὰ αἰδοῖον, apud Epicharm.

Ἀγκυίζειν. μ. σω. π. κα. supplantare. ἀγκυίζος (inquit Aristoph. interpres) ἀποσκελίζος, κατάξας, καταπαλαίσας.

Ἀγκύλισμα. ατ & ὸ. τὸ. genus exercitationis in palæstra.

Ἀγκυοῖπλω. negligo.

Ἀγκυρόβαπλω. cœno.

Ἀγκυρόβαπλα. τὰ. conuiuia quædam publica norum, apud Phœnices.

Ἀγκυρομήλη. ἄγκυρον. apud Hippocrat.

Ἀγκωβόλος. ὲ. ὁ. piscator.

Ἀγκωλιάζων. altero pede saliens.

Ἀγκὼν. ὼν & ὸ. ὁ. locus ubi ossa brachij componuntur,

nuntur, Latine cubitus uel cubitum. Item in foribus pars, quã alio nomine προβυείδα uocant. Vitruuius li. 8. ἀγκῶνας uocat cõflexum, qui rectum angulum describit. Sunt etiam ἀγκῶνες in parietibus, montibus, promontorijs. Et obscurum Carthaginensibus domicilium, in quod detrudebantur, quibus iratior factus esset tyrannus.

Ἀγλαΐα. ας. ἡ. splendor, claritas, uenustas, uoluptas, maiestas. Itẽ una ex tribus Gratijs, ex qua Nireus dicitur genitus.

Ἀγλαΐζομαι. μ. ίζομαι. splẽdeo, ornor. depon.

Ἀγλαΐζω. μ. σω. π. κα. honoro, germino, floreo.

Ἀγλαιᾶς. datiuo casu pro ἀγλαΐᾳ, uel ἀγλαΐῃ Ionice, & ᾶς paragoge poëtica.

Ἀγλαίσμαι. ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλάϊσμα. ατ & ὸ. τὸ. splendor

Ἀγλαόκαρπος. ὲ. ὁ. ἡ. splendidum fructum habẽs. Epitheton apud Homer. mali arboris.

Ἀγλαόκοιτ & ὸν. valde honoratus.

Ἀγλαόπης. Aesculapij nomen. (cher.

Ἀγλαὸς. ὸ. ὁ. splendidus, clarus, floridus, pul

Ἀγλαοφωτὶς. herba, quæ (inquit Plin.) admiratione hominum propter eximium colorem accepit nomen.

Ἀγλαρὸς. ὸ. ὁ. stultus.

Ἀγλάσινος. ὁ, pulcher.

Ἄγλαυρος. ὐ. ὁ. Cecropis filia, & cognomen Dianæ.

Ἀγλαΐα. ας. ἡ. robustitas ex bona cibatione.

Ἀγλάωψ. πος. ὁ. aspectu splendidus.

Ἀγλαΐτης. ὰ. ὁ. famulus.

Ἀγλωκὴς. ἐος. ὸ. ἡ. ingratus, turpis, insuauis, iniucundus.

Ἀγλίφαρος. minimus.

Ἀγλίδια. τὰ. spicarum diuisiones in allio.

Ἄγλιθες. alliorum capita, nuclei, Dorienſium lingua.

Ἀγλῶν. ὰ. γλαὸς.

Ἀγλωσσέω. μ. ήσω. π. κα. mala nuncio.

Ἀγλωσσία. ἡ. taciturnitas.

Ἄγλωσσος. ὲ. ὸ. ἡ. loqui non ualens, elinguis. Item barbarus, apud Sophocl.

Ἄγμα. ατος. τὸ. fragmentum, frustum.

Ἀγμὸς. ὐ. ὁ. quietus.

Ἀγμίζω. μ. ιῶ. concutio.

Ἀγμικὸς. ὸν. ὁ. impotens.

Ἀγμὸς. ὸ. ὁ. locus montosus & inæqualis. Nican. κοίλῃ τε φάραγξ ἢ ῥαχίες ἀγμοί.

Ἀγνὸς. ὁ. purus, castus.

Ἄγναφος. ὲ. ὁ. ἡ. rudis, recens. ῥάκος ἄγναφος, pannus nondum à fullone apparatus, uel luti cum pannus à textore uenit. Eramſ. in Matth. 9.

Ἁγνεία. ας. ἡ. puritas, castimonia, sanctimonia, reuerentia. epitasis est temperantiæ.

Ἀγνυτήριον. οῦ. τὸ. sacrariũ, pro monasterio & loco religioso, apud Greg. ita dictum, quòd ibi mens expiari debet, & à contagione uitæ ciuilis expurgari. Bud. Com.

Ἁγνύω. castus sum, in castitate dego, lustro, expio, castum facio, mundifico à uenereis & cadauere. Bud.

Ἀγνύω. accipio, apud Cretes, ἄγω.

Ἀγνύκαμες. pro ἠγνοήκαμεν, Aeolice.

Ἁγνὺς. ὺος. ὁ, ἡ. κοὴ ἁγνός. castus.

Ἁγνίζω. μ. ίσω. π. κα. purgo, lustro, expio.

Ἁγνίζω. pollueco, corrumpo apud Sophocl.

Ἁγνιστικὸν. οῦ. τὸ. lustrandi expiandiq; uim habens.

Ἁγνισμὸς. οῦ. ὁ. lustratio, purgatio.

Ἁγνίτης. ὲ. ὁ. purus. ἁγνίτης uero tenui spiritu, Aesculapij cognomen est apud Spartanos, quòd eius simulachrum ex agno, quæ planta est, esset excisum conformatumq;. Cælius lib. 10. cap. 5.

Ἀγνόδικος. ὸ κοὴ ἡ. iustum ignorans.

Ἀγνοέω. μ. ήσω. π. κα. ignoro, iudico. Ammon. ita differre ait ab ἀμφαγνοεῖν, ut ἀγνοεῖν sit nihil prorsus scire, ἀμφαγνοεῖν uero in quibusdam ambigere.

Ἀγνόημα. ατος. τὸ. κοὴ

Ἄγνοια. ας. ἡ. ignorantia, inscitia, malus habitus, & erroneus.

Ἀγνόμφα. τὰ. oblectantia.

Ἄγνον. ὐ. τὸ. ulua.

Ἀγνοποιέομαι. sub sole caleo, apricor.

Ἄγνον. ὐ. ὁ. φυτὸν, planta, piper agreste, genus arboris, qua uiæ omnes ornabantur

Athenis in festo Palladis.

Ἁγνός.ὴ.ὸ.mundus, purus, castus, intemerat⁹.

Ἁγιότης,ητ⊙.ὁ.castitas. (tus.

Ἄγνυμι, καὶ ἀγνύω.frango. ⟨ωξίδω, κλῶμαι.

Ἀγνώμονες.οἱ.equi annosi quorum dentes numerari nequeunt. Dicuntur & παπογνώμονες. Nam γνώμονες, sunt dentes iumentorũ, ex quibus eorũ deprehenditur ætas.

Ἀγνωμοσύφορον. iniquius. Item imperitius, rudius.

Ἀγνωμονέω.μ.ήσω. π.ηκα.bonam fidem non agnosco, debitum inficior. ἀπόμνυμι, ἀποκρῶ. Opponitur uerbo ὐγνωμονῶμ. Itẽ inique & improbe ago, Plut. in Cam. Vnde ἀγνωμονῦμαι, iniqua patior. Bud. Com.

Ἀγνωμόνως. aduerb. stulte, temere, sine ratione.

Ἄγνωμ⊙ς.ὴ.ὸ,ὴ.stultus, absurdus, insulsus.

Ἀγνωμοσυνή.ης.ἡ.ingratitudo, perfidia iniquitas, improbitas. Item imperitia, inscitia.

Ἀγνώμων.ον⊙ς.ὸ.ὴ. ingratus, sensu carẽs, rudis, inconsultus. Item perfidus, iniquus.

Ἄγνωτ⊙ς.ὴ.ὸ.incertus, incognitus. (Bud.

Ἀγνωσία.ας.ἡ.ignorantia amicitiæ et humanitatis.

Ἀγνώω.moleste fero.

Ἄγνως⊙ς.ὴ.ὸ.impersuasibilis, incredulus. ignobilis, Plutarcho.

Ἀγνώτ.όντος.ὁ.πολ

Ἀγνώτως.ὴ.ὸ.amicos ignorans.

Ἄγξω.frenasse, constrinxisse.

Ἀγοβ⊙ς.calo, lixa. σκεύοφόρος, φορτηγός.

Ἀγόγιμοι.οἱ.addicti, nexi, id est homines, qui ob æs alienũ creditoribus in temporariam seruitutẽ addicebantur. sic dicti quòd hos domum ducere creditori prætor permittebat. Bud. Annot.

Ἀγοήτευτος.ὴ.ὸ.qui fascinari non potest. Vnde ἀγοητεύτως aduerb. apud Cic. ad Att. citra præstigium, & fucum.

Ἀγοιτεύω.turbo.

Ἀγοίτης.iniurius.

Ἄγομαι.passiuum ab ἄγω, ducor. Aliquando tamen hac uoce, deponẽtis uerbi apud Latinos, aut medij apud Græcos significationem habet, ut ἄγομαι πρὸς γυναῖκα, Ditis coniugem: uel ἄγομαι ὧν ἐγῶ πρὸ γυναῖκα, Stipulor, despondeo filio uxorem. Item accipio, admitto. Xenoph. αὐτὸς κυαξάρης ἄγεται συμμάχους, Eos Cyaraxes in societatem ascisit. Item mecũ duco, ut inusitatus extraordinarium quasi umbrã ducit. Idem, κατανοήσας γὰρ τὸν ταξίαρχον, σοὐδ'απνον ἀγόμενον ἄνδρα ὑπερήλικα, Cyrus enim cum uidisset quendam ex centurionibus, quòd alium secum duceret ad cœnam, facereq; iuxtà discumbere, uirum pilosissimum, & turpissimum. Item uehere, traïcere nauem, Plutarcho. Item foueo, protego, ut gallina pullos suos, Aristot. Καλῶς ἄγομαι, Bene de me agitur.

Ἀγόμυος.ὁ.ὁ ἕλος, Archilocho.

Ἀγόμυος φόνος. homicidij accersitur, Plutar

Ἀγόμλυ,ἠγαγόμλυ. (cho.

Ἀγόμφατα.incompacta.

Ἀγόνατος.ὴ.ὸ.genu carens.

Ἀγονία.ας.ἡ. liberorum & generandi exors facultas, sterilitas, orbitas. γῆς ἀγονία, terræ infœcunditas.

Ἀγονομόχθ⊙ς.mulus.

Ἄγονος.ὴ.ὸ, ὴ. non generans, sterilis, infœcundus. Item μὴ γενηθεὶς, non generatus.

Ἄγονοι χοαὶ, eà dicuntur, quæ uita functis prolibantur, ut quorum esse sterilitas agnoscatur propria, inquit Cæl. li. 10. ca. 3

Ἀγορά.ας.ἡ. concio forum rerum uenalium. Thucyd. ἀγορὰν ἐπῳοίνην, Mercatum agebant. Item precium rei, res uendita.

Ἀγορὰ ὄψανος. annona non cara.

Ἀγορὰ ἐπέισακτος. commeatus aduecticius.

Sic ἀγορᾶς ἀνῆται, conuehendorum cõmeatuum facultas.

Ἀγοράζω.μ. σω.π. κα. proprie uersor in foro, delibero. Interdum emo.

Ἀγοράῖα.ας.ἡ.causæ dictio.

Ἀγορᾶιος.ὴ.ὸ.circumfl. in penul. forensis, in foro & in concionibus obuersans, in pretio habitus.

Ἀγόραιος. accentu in antepen. circumforaneus, circulator, male homo literatus, Cel. lib. 17. cap. 3.

Ἀγοράμιον.ὴ.τὸ. taberna.

Ἀγορανομέω.μ. ήσω. sum præfectus annonæ, ædilitatem exerceo. Neutrum.

Ἀγορανομίας.ὴ.ὸ. ædilis, ἀγορανόμος.

Ἀγορανομικὸς.ὴ.ὸ. ædilitius.

Ἀγορανόμος.ὴ.ὸ.idem quod ἀγορανομίας. Vtitur hoc nomine Plaut. in Capt. Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω, quasi qui fori ius habeat. Habebat enim curam annonæ forensis, copiæq; cibariorum. Halycarn. li. 5. Alex. Gen. lib. 4. cap. 4.

Ἀγοράομαι.μ.άσομαι. concionor, depo.

Ἀγορασία.ίας.ἡ.emptio.

Ἀγοράσματα.τὰ.uendita.

Ἀγορασὴς.ὴ.ὸ.emptor, obsonator.

Ἀγορατίω.⊙

Ἀγορτυτίζω.uehementer tumultuor.

Ἀγορεύω.μ.ρεύσω.π.ἄρηκα, ab ἄρω. ἀόρ.α. ἠγόρευκα, ἀόρ.β. ἔπον. dico, concionor, prædico. Datiuo iung. Κακῶς ἀγορεύειν, traducere, Politiano interp.

Ἀγορὴ.ῆς.ἡ. concio, id est & locus & conuentus hominum, & oratio.

Ἀγορῆθεν.ex foro, aut è concione.

Ἀγορῆνδε.ad concionem, ad forum.

Ἀγορητὴς.ὴ.ὸ.eloquens, cõcionator, cõsultus.

Ἀγορητύς.ύος.ἡ.eloquentia.

Ἀγορὸς, cõgregatio, exercitus, concionator.

Ἀγόρριον.ὴ.τὸ.concio.

Ἀγορρὶς.ἡ. ἀγορὰ, congregatio.

Ἀγὸς.ὴ.ὸ.ἀγωγός. Dux, Homero.

Ἄγ⊙.ους.τὸ.scelus, piaculum, uulnus, fletus, quod est uenerationedignum.

Ἀγοσὸς.ὴ.ὸ. concauitas manuum, & cubitorum, & ipse cubitus.

Ἀγοσῷ.ῶν.sordido.

Ἀγρα.ας.ἡ.captura, præda.

Ἀγρὰ.ᾶς.ἡ. mordacissimi serpentis genus, quo nomine uulgò Demosthenem uocabant, scurrilem quandam mordacitatem in eo notantes.

Ἄγρα, uel (ut alij) ἄγρα. locus Athenis extra urbem, sacrum Cereris, significatur & militum quoddã genus hoc nomine.

Ἀγρᾶ⊙ς.ὴ.ὸ. prædæ præfectus.

Ἀγράβω.commiscere.

Ἀγράναβ⊙.uua.

Ἀγρανόμα.meretrix.

Ἀγράμματ⊙ς.ὴ.ὸ.illiteratus, inscius.

Ἀγράμματα ζῶα. dicuntur animalia quorũ uox nullis exprimi literis ualet. Cæl. lib. 6. cap. 53.

Ἀγραυλία.ας,ἡ.pernoctatio campestris.

Ἀγραυλοτὰω.ὸ,ὴ.pernoctãs in agro, desertus, sub dio: limpidus, illustris, apud Nicand.

Ἀγραυλῶ.in agro pernocto, dego in agro, siue stabulo, rusticor, in uilla ago. ab ἀγρὸς, & αὐλή.

Ἀγραφὶς ἴγκλημα. dicebatur ubi quis ex tabulis publicis, ante persolutionem, suum expunxisset nomen. Cæl. libro. 5. cap. 3.

Ἄγραφος.ὴ.ὸ.ὴ. non scriptus, ut ἄγραφον νόμιμον, ius non scriptum. et ἄγραφα crimina, de quibus lex nihil cauit. Item ἄγραφα Iudæi uocabãt traditiones quasdam, quas citra librorum monumẽta per manus tradebant uiua uoce, ut author est Chryso. in prim. epist. ad Corinthios.

Ἄγρε. ἄγε. δεῦ. agedum, ferto, accipito. imperatiui modi.

Ἀγρᾶ⊙ς.ὴ.ὸ.rusticus.

Ἀγρατάω.sum uiolentus. aliàs ἀγρωστῶ.

Ἀγρᾶφνα.ὴ, instrumentum rusticum quo fœnum corraditur, rastellum.

Ἀγρεσία.ὴ.captura, ἄγρα.

Ἀγρεύματα.τὰ.uenatus, spolia Euripidi.

Ἀγρευταί.οἱ.uenatores.

Ἀγρευσις.ὴ.inuentio.

Ἀγρεύω.μ.σω.π.κα.uenor. aclio.

Ἄγρευ⊙ς.ὴ.ὸ. rete, & uestis lanea reti similis, peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Tiresiæ, & qui uatum partes agebant.

Ἀγρεῦω. persuadere.

Ἀγρια.ας.ἡ.species scabiei, quæ citò serpit, reuertiturq; certo anni tempore, asperior omnibus alijs speciebus, & curatu difficilior. Celsus uocat feram scabiem. Sunt & ulcera, quæ ἄγρια uocant, quasi quæ mitigari nequeãt, aut manum chirurgicam non admittant. (cio.

Ἀγριαίνω,μ.ανῶ.π.ανα. irrito, aspersum, fero

Ἀγριάμπελος.ὴ.ὸ.labrusca.

Ἀγελίον. ὁ. τ. agellus.
Ἀγελλαία. sylueſtris olea.
Ἀγελλαία. ὁ. ἡ. oleaſter.
Ἀγελόβυμος. ὁ. ὁ. qui agreſti eſt animo, ferox
Ἀγελοποιός. flagitioſus, immanis.
Ἄγελος. ὁ. ὁ. agreſtis, ferox.
Ἀγελότης. τητος. ἡ. ferocitas.
Ἀγελότης. ὁ. ὁ. agricola.
Ἄγειπος. sylueſtrē oleam ſignificat apud Laconas, authore Suida. Eā Græcorum alij nunc ἀγριέλαιαν, nunc κότινον uocāt.
Ἀγριῶμαι. efferatus ſum. ἀγριαίνω.
Ἀγρίτης. τητος. ἡ. ruſticitas.
Ἀγρίφη. ligo.
Ἄγριος. ficus agreſtis.
Ἀγριώνιος. ὁ. ὁ. immanis, ferus.
Ἀγριωπός. ὁ. impudens, agreſti aſpectu, trux.
Ἀγροείτων. ονος. ὁ. uicinus agri.
Ἀγροδλίατος. ου. ὁ. ἡ. agreſtis.
Ἀγροικία. ας. ἡ. ruſticitas, uilla.
Ἀγροικίζομαι. μ. ίσομαι. acrius irritor, moroſius ſim.
Ἄγροικος. ου. ὁ. ἀμαθής, agreſtis, indoctus, difficilis, moroſus, ὁ σκαιὸς τὸς τρόπους, inquit Ammon.
Ἀγροῖκος. ου. ὁ. agrum habitans.
Ἀγροιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aſpero, ἀγριαίνω.
Ἀγρόθεν. ex agro,
Ἀγρόθι. in agro.
Ἀγρομῶνες. τοὺς. pro ἀγρομύσους. congregatos habitantes in agro.
Ἀγρόνδε. in agrum.
Ἀγρονομία. ας. ἡ. ſuburbani agrique urbi uicini adminiſtratio. unde ἀγρονόμοι, ſicut ἀστυνομία. Bud. Annotat.
Ἀγρονόμος. ὁ. accentu in pen. ubi feræ paſcũtur, uillicus, οἰκονόμος, qui paſcit, ſed ἀγρόνομος accentu in antepen. qui paſcitur agro.
Ἀγρός. οῦ. ὁ. ager, rus.
Ἀγρόω. uenor.
Ἄγρωσις. ἡ. gramen.
Ἀγρότερος. ου. ὁ. agreſtis.
Ἀγροτης. ητος. ἡ. ruſticitas.
Ἀγροφύλαξ. ακος. ὁ, ſaltuarius.
Ἀγρόω. μ. ήσω. π. ωκα. uenor.

Ἀγρυξία. ἡ. taciturnitas, ſilentium, cum quis non audet hiſcere. ἀγρύξαι.
Ἀγρυπνέω. μ. ήσω. uigilo.
Ἀγρυπνία. ας. ἡ. uigilia, inſomnium.
Ἀγρυπνίς. ἡ. feſtum Dionyſij.
Ἀγρυπνιτικός. οῦ. ὁ. uigilabundus.
Ἄγρυπνος. ου. ὁ. uigil.
Ἄγρώσω. uenor. ἀγρόω, ἀγρῶνω.
Ἀγρώστης. ου. ὁ. uenator, miniſter. Item phalangij genus. Nicand. Ἀγρώστης γε μὴν ἄλλος, ὁ δὴ λύκῃ ἅσσαθ᾽ μορφῇ, Sed & alius quidem exercitus, qui lupino ingrediebatur aſpectu. Et ἀγρώσωρ. pro eodem apud eundem in Alexiphar.
Ἀγρωστις. ιος. ἡ. herba, quæ in hederæ morem ſerpit & dilatatur. Dioſcorid. lib. 4. cap. 33. & 194.
Ἀγυιά. ᾶς. ἡ. uia. ἕνμικ. uicus uicina, ἀπὸ τοῦ ἄγειν, quod aliquando ire ſignificat.
Vel α priuatiue accepto, quæ γῖα, id eſt membra, quaſi flexus & diuerticula non habet.
Ἀγυιάς. epitheton Appollinis, teſte Macrob. 1. Satur. quòd præponi ſolitus ſit uijs urbanis. Nam uias urbanas quæ intra pomœria ſunt, ἀγυιὰς appellant. Erat item eo nomine columna faſtigiata, atq; in acutum deſinens, prope ianuas ſurrecta, Appollini ſacra. Nam ueteris moris fuit Appollinē, ut ἀλεξίκακον colere ante ianuā.
Ἄγυῖος. inarticulatus, ſine membris.
Ἀγύμναστος. ου. ὁ. ἡ. inexercitatus etiam aliquando ualde exercitatus, α uel priu. uel intenſ. accepto.
Ἀγυμνάστως. inexercitatè, imperitè.
Ἀγωάους, κοὴ
Ἀγωής. ὁ. κοὴ ἄγωος. ου. ὁ. cœlebs, ſine uxore.
Ἄγυρις. ιος. ἡ. congregatio.
Ἀγυρμός. ὁ. concio, turba, ſtrepitus. Aliquando pro mendicitate. Vnde ἀγυρμὸν ποιεῖν, καὶ ἀγυρμὸν ἀγείρειν est, quod Cicero dixit ſtipem cogere. Bud. Com.
Ἀγυρτάζω. colligo, ſuſcito.
Ἀγύρτης. ου. ὁ. præſtigiator, mendicans cum deceptione, circulator, ſtipis flagitator.
Ἀγυρτίζω. congrego, præſtigium exerceo.

Ἀγυρτι-

Ἀγυρτικὸς. ὁ. ὁ. præſtigiator, mendicus, circumforaneus. Ἀγυρτικαὶ λογοποιαί, uulgares fabulæ.
Ἀγύρω. μ. υρῶ. π. υκα. congrego.
Ἀγχεῖος. ὁ. propinquus.
Ἀγχεμαλά. haſtæ quibus è manu utimur, quæ etiam dicuntur ὀρικταὶ, ab ὀρίσσω, quod manu percutere eſt. Cæl.
Ἀγχέμαχα. τὰ. arma, quibus cominus pugnamus.
Ἀγχέμαχος. ου. ὁ. ἡ. cominus pugnans.
Ἄγχι. per ſyncopen pro ἄγχε, ἀγχόθι, prope, iuxta. Genit.
Ἀγχίαλος. ου. ὁ. ἡ. accentu in antepen. maritimus dicitur de locis nõ prorſum mari circumſeptus eſt, ſed ex parte duntaxat, ut Salamis. ἀμφίαλος uero, qui undique mari circunſeptus eſt.
Ἀγχιαλὸς. ῆ. ὁ. accẽtu in ult. ciuitas Thraciæ.
Ἀγχιβάθις. οῖ. demerſi gurgite alto.
Ἀγχιβαθὴς. mare profundum prope continentem.
Ἀγχίθεος. ου. ὁ. heros, cui ſacra facere ius eſt, oracula q; petere, θεῖος, ἰσόθεος.
Ἀγχιμαχητὴς. ῆ. ὁ. propè pugnans.
Ἀγχίμολον. propinquũ, quod propè acceſſit. Et imperatiuo modo, concede propius. Et aduerb. proſtatim.
Ἀγχίμοσσος. de prope.
Ἀγχίνοια. ῆ. induſtria, ſagacitas, prudentia, ingenium.
Ἀγχίνοος. ingenioſus, prudens, acutus, ſagax.
Ἀγχίνου. τὸ. ingenium.
Ἀγχισβατέω. contendere, pugnare.
Ἀγχίσπορος. ὁ. propinquus, affinis genere.
Ἄγχιστα. propinquiſſime.
Ἀγχιστεία. ἡ. affinitas, ius ſucceſſionis legitimæ, ius proximæ ad aliquem accedendi.
Ἀγχιστεύς. έος. ὁ. agnatus, cognatus, cui ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiuſmodi iura ſibi uendicet.
Ἀγχιστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto. Bud. Cõ.
Ἀγχισίνολλω, τὸ κατὰ ἀγχιστέαν.
Ἀγχίσιος. ὁ. ὁ. frequens, denſus.
Ἀγχίστος. ου. ὁ, propinquiſſimus.

Ἀγχίστροφος. ὁ. uerſatilis, uolubilis, diuerſus, Herod. in Polym. συγγνώμην μοι ἔχετε, ὅτι ἀγχίστροφα βουλεύομαι.
Ἀγχιτέρμων. ονος. ὁ. conterminus.
Ἀγχοάδην. aduerb. exaggeratim.
Ἀγχόθι. prope. ἀγχῦ. Genit.
Ἀγχόμαλον. τὸ. planicies, quaſi ἐγγὺς πλὴν ὁμαλότητα ἔχων.
Ἀγχονάω. ſtrangulo.
Ἀγχοτάτω. aduerb. proxime. Genit.
Ἀγχόνη. ης. ἡ. angina, ſtrangulatio, ſuffocatio, laqueus.
Ἀγχῦ. prope. Genit.
Ἀγχυσίζω. fucare, colorare formam: ab anchuſa herba, inficiendo ligno ceriſq; & lanis mire apta.
Ἄγχω. μ. ξω. π. χα. ſuffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Luc. in Lapit. ὅδ᾽ ἄγχων τὸς μαθητὰς, ἢν μή κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τὸν μισθόν. Aeacus apud Ariſtophanem in Ranis ad Dionyſiũ, ὅς (inquit) τὸν κυῶ᾽ ὑμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον, ἀπῆξας ἄχων, κἀπόδρας, ὥχου λαβών: Quaſi obtorto collo gulam eius præfocans.
Ἀγχόμαλα. ex æquo, ancipiti Marte.
Ἀγχόμαλος. ὁ, ἡ fermè æqualis, ὁ παρὰ μικρὸν ἴσος, παρὰ τὸ ἀγχὶ καὶ ὁμαλός. Thucyd. καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χαροδνίᾳ ἀγχόμαλοι. id eſt, Penè parem utraq; ſententia numerum tulit. Bud. Com.
Ἀγχωμάλως. æquo Marte. ὁμφιβόλως.
Ἄγχων. ſuffocans, lictor, carnifex.
Ἄγω. μ. ἄξω. π. ἦχα, & Attice ἀγήοχα. ἀόρ. β. ἤγαγον, uel ἤγαγον multi uſus eſt, quem admodũ ago apud Latinos. Volunt igitur Græci hoc uerbum proprie de rebus corporeis ſiue animatis dici, ſicut Cicero, Aſellum agas: improprie uero & ad inanima transferri, ut ἄγω ἀρότριον, id eſt ἀρῶ. Sic Plautus, Pater nos ferre hoc iuſsit Argẽtum ad te. Atq; hæc ſit prima ſignificatio. Sequuntur et aliæ, ut pro Traho, ἕλκω, Iſocrati. Duco, exiſtimo, ἡγέομαι, Antipho ni & Ariſtidi. Vado, φοιτάω, πορεύομαι, Hom. Sic Ioan. ca. 12. ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Et, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ᾽

ἀγῶ. Rego, moderor, ὀρθόω, ἱπποκατῶ, διευθύνω. Plutarchus, τὸν ῥωμαίων δῆμον ἄγειν καὶ φέρειν. Nutrio, educo, doceo, mores habitumq; corporis compono, ut καλὸς ἀχθήτης, apud Xenophon. ingenue institui: & κυνῆς ἀχθέσεσθαι, apud eundem, canes bene eruditæ, & uenationibus utiles. Excito, allicio, inuito, oblecto, κινῶ, Arist. & Plutar. Sic Cicero, Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur. Plantas tenellas formo, ut in modum concrescant & expandantur, τὰ νέα φυτὰ ἐς σκέλας, τόξια, καὶ πανοῖα κήματα ἀρτίθημι. Theophra. πρὸς δ' ἀμπελουργίαν ἄγειν δεῖ κύκλῳ περίτομον πυθμένα. Agito, moueo. Xenoph. de Ven. ἀγίεσθωσαν δ' ἱερούς μὲν μέχρι μεσημβρίας, Agitentur æstate usque ad meridiem. Modulor, cano, μέλπω, ἀείδω. Sunt præterea & aliæ locutiones. Galen. ἐν παιδίῳ τεσσαρεσκαιδεκαέτει ἔτι ἄγοντι, In pubere quartũ decimũ annũ agente. Ita Latini, agere ætatẽ, agere uitã, agere senectutẽ. Ἄγειν διονύσια, ἄγειν ἑορτήν, Agere bacchanalia, agere diem festum. Ἄγειν πρόσοδον, Facere luctum. Ἄγειν εἰρήνην. Agere pacem, Sallu. Ἄγειν ἡσυχίαν, quiescere, feriari, quieti se dare. Ἄγειν σχολὴν, otiosum esse, uacare. Ἄγειν ἐκεχειρίαν, ἢ τὰς σπονδὰς, obseruare pactas inducias. Et cum præpositionibus, ut ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος, ducere exercitum in phalanga. Ἄγειν ἐπὶ θάνατον, rapere ad mortem, ducere ad supplicium. Ἄγειν ἐς ὑποψίαν. Cic. Att. Pollicitus est sese curaturum, ut in aliquam suspicionẽ facinoris Curio filius adduceretur. Ἄγειν ἐν τιμῇ, uel ὑπὲρ τιμῆς, In honore habere, honorare. Ἄγειν τι αἰδοῦς, Venerari, uenerationedignari. Ἄγειν εἰς μνήμην, memoriæ mandare. Ἄγειν ἐν ἀδελφοῦ, ducere loco sororis. Ἄγειν καὶ φέρειν, hostili more populari, uexare. Liu. Tum demũ fracta pertinacia est, ut ferri agiq; res suas uiderũt. Verg. Alij rapiũt incensaferuntq; Pergama. Lucian. ἄγε καὶ φέρε dixit pro, Suo arbitratu, quo uult, trahit.

Quemadmodũ et C. Tacitus, Nunc principes in Cæsaris amicitia agunt ferunt̃q; cuncta.

Ἀγωγαλεῖς. οἱ. dicuntur salij à Dionij. libro 2.

Ἀγωγεύς. ἐως. ὁ. dux uiæ. Itẽ Xenophonti habena uel lorũ equi, ἡνιαγωγεύς. Bu. Com.

Ἀγωγή. ἡ. uita, diæta, uiuẽdi regula. Item educatio, institutio, ut ἡ τῶν παιδῶν ἀγωγή.

Ἀγωγία, tristitia, molestia.

Ἀγωγίαι. lenocinia, illectamenta.

Ἀγώγιον. τὸ. farcina uel onus, quod uehitur in curru.

Ἀγώγιμος. ὁ, ἡ, ducibilis. Et ἀγώγιμοι, οἱ κατὰ δίκας ἁλόντες, id est iudicati, in quos iure est prehensionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliam ob causam. Budæus.

Ἀγώγιμον. τὸ. uectura, precium uecturæ.

Ἀγωγός. ὁ. ducibilis, dux uiæ. Item allicies, illex, δωρεαὶ ἀγωγοὶ, apud Dioscor. uis alliciendi, attrahendiq;. Item aquæ ductus, ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus.

Ἀγών. ῶνος. ὁ. certamen, ludens, locus certaminis, periculum, labor cum difficultate cõiunctus. Est etiam proprium loci Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Demosth. pro lite & actione iudiciaria sæpe usurpat. Herodian. in 2. usurpauit ἀγῶνα ἀντὶ τῆς ἀγωνίας, id est cura & solicitudine, (prærat.

Ἀγωνάρχης. ου. ὁ. qui ludis & certaminibus

Ἀγωνιάω. anxius sum, periclitor, trepido.

Ἀγωνία. ας. ἡ. timor, sollicitudo, angor. Luca 22.

Ἀγωνίζομαι. μ. σομαι. τὴ ἀγωνίσω. certo. Item nitor. Aliquando iudicium intendo. Vnde apud Demosth. ἀγωνίζεται, id est in cõtrouersiam uenit, in contentione uertitur. Accus. ut ἀγωνίζεσθαι μάχῃ, prælio decertare. Ἀγωνίζομαι ἐπιτάφιον, funebre celebro, recito. Ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυρίων, falsi reum esse, causam dicere.

Ἀγωνιῶ, ᾷς ἀγωνίσομαι. certo, trepido ante certamen.

Ἀγώνιος. ον. molestiam afferens. (tamen.

Ἀγωνιόμενος τὴν κρίσιν. subiturus iudicium.

Ἀγώνισμα. ατος. τὸ. palma, id est præmium, ἆθλον, βραβεῖον, νίκη, κατόρθωμα.

Ἀγωνιστήριον. ου. τὸ. locus certaminis, palæstra, præmium certantium.

Ἀγωνιστί. con certatim.

Ἀγωνιστής. ῆ. ὁ. certator, pugil.

Ἀγωνοθεσία. ας. ἡ. constitutio certaminis, munus ipsum quod edunt agonothetæ.

Ἀγωνοθετῶ. certaminibus præesse, atque in eis omnia moderari, certamen cõstituere.

Ἀγωνοθέτης. ου. ὁ. munerarius, præfectus ludorum & certaminum, agonum præses, & iudex, qualis apud Hom. Achilles, & apud Vergil. Aeneas. Ab ἄγω & τίθημι, id est ὁ τοὺς ἀγῶνας εὖ διατιθέμενος, ut exponit Eustath.

Ἀγωνοθεσία pro ἀγωνοθεσία apud Sophoclẽ.

Ἄγωνος. ὁ. Aeolice pro ἀγών.

Α Δ.

Ἀδαημονία. ἡ. imperitia.

Ἀδαθέχηδι γάμοι. οἱ. πατρώοις μίξεσι.

Ἀδάημων. ονος. ὁ. ἡ. imperitus, inexpertus, à δάω, quod est μανθάνω, δαῶ, δαήσω. unde δαήμων, & ἀδάημων.

Ἀδαής. ἐος. ὁ, ἡ. uel ἀδαὴς cum diphthongis rudis, indocilis.

Ἀδαΐζω. exclamo, ingemo.

Ἀδαός. ὁ. largus, non diuisus.

Ἀδάος. ὁ. inexpugnatus.

Ἀδαυσί. aduerbium, imperitè.

Ἄδακρυς. υος. ὁ, ἡ. non lachrymans. Vnde ἄδακρυς νίκη, incruenta uictoria.

Ἀδακρυτὶ. aduerbium sine lachrymis

Ἀδάκρυτος. ου. ὁ, ἡ. infletus, illamentabilis.

Ἀδαυτρον. ου. τὸ, inseparabile, arcanum, ἀπόῤῥητον.

Ἀδαμαντινός. ῆ. ὁ. adamantinus, firmus,

Ἀδαμας. αντος. ὁ. adamas lapis, ἀπὸ τοῦ α, μὴ δαμάζω. Plin. Incudibus deprehenditur, ita respuens ictum, ut ferrum utrinq; dissultet, incudes̃q; etiam ipsæ dissiliant. Quippe duritia menarrabilis est, simulq; ignitũ uictrix natura, & nunquam incalescens. unde & nomen indomita uis Græca interpretatione accepit. Interdum fortis. Interdum ingratus, impersuasibilis, ἀγνώμων, ἀπαθὴς.

Ἀδάμαστος. ου. ὁ, ἡ. indomitus. Pro uirgine

nondũ subacta matrimonio apud Sopho.

Ἀδαξῆσαι. prurire, dolere.

Ἀδαπάνητος. ου. ὁ. inexhaustus, inexpẽdibilis.

Ἀδάπανον, uel ἀδαπάνως. gratuitum, sine sumptu.

Ἄδαστος. ου. ὁ. indiuisibilis.

Ἄδδην καὶ ἄδδω. satis, abunde.

Ἀδδηφαγία. ας. ἡ. inexplebilis edendi auiditas. Cæl.

Ἀδδηφάγος. ου. ὁ. edax, cruda comedens, ὠμοφάγος.

Ἀδδηφαγία. τὰ. adulta, magna, perfecta.

Ἀδιάζω. suspiro, succlamo.

Ἀδδίτερον. securius, tutius.

Ἄδδιτος. ὁ. nullius indigens. (rus.

Ἄδδικος. ος. ὁ, ἡ. intrepidus, audax, liber, secu-

Ἄδδικος. ου. ὁ, ἀδδίκτος, ἀνυπόδικος.

Ἄδεια. ας. ἡ. licentia, libertas, securitas, facultas, carentia metus, cum abest metus: ab α & δέος. Polit. in Herod. modo tranquillitatem, modo impunitatem, modo ueniam transfert. Ἄδειαν διδόναι, apud Paus. uel ἄδειαν ψηφίσασθαι, ut Andogides dixit, est quod uulgò dicunt saluum conductum dare, plebiscito potestatem facere, impunitate promissa. Budæus Annotat.

Ἀδεής. ἐος. ὁ, ἡ. pro ἀδδικος. intrepidus.

Ἀδείμαντον. τὸ. sanum.

Ἀδειμος. ὁ. idem quod ἀδδικος.

Ἀδεῖν. placere, sequi. ἀρέσαι. Infinitiuus est futuri secundi ἀδέσω, ab ἄδω pro ἀρέσκω.

Ἄδεκτος. ου. ὁ, ἡ. incœnatus.

Ἀδέκαστος. ὁ. ἡ. incorruptus muneribus,

Ἀδεκάτευτος. ου. ὁ. non decimatus.

Ἄδεκτος. ου. ὁ. non admissus. Ἄδεκτος κακοῦ, exors mali.

Ἀδελφά. τὰ. sororia, similia.

Ἀδελφός. οῦ. καὶ

Ἀδελφός. ὃ. pro ἀδελφὸς per extensionem.

Ἀδελφή. ῆς. ἡ. soror. (frater

Ἀδελφιδή. ῆς. ἡ. neptis ex sorore uel ex fratre

Ἀδελφιδοῦς. ὁ. nepos ex sorore uel fratre.

Ἀδελφίζω. fratrem fratris nomine compello. Eras. Chil.

Ἀδελφικός. ὃ. ὁ. fraternus.

Ἀδελφοκτονεῖν. fratricidium committere.

Ἀδελφοκτόνος. ου. ὁ. fratricida.

Ἀδελφός, ὁ. frater. ab α quod ὁμοῦ aliquando significat, & δελφύς, quod uuluam uel uterum, unde ἀδελφοί, qui ex uulua uel utero prodierunt eodem, quasi uterini. Alij uolũt δελφοὶ antiquè pro μόνοι dici, & α priuatiuum esse, unde ἀδελφοί, quasi iam non soli. Apud Plato. ἀδελφὸς pro similis & congruens. Ita Cicero in Acad. Erat Antiochus, si perpauca mutauisset, germanissimus Stoicis. Bud. Com.

Ἀδελφότης, ητος, ἡ. fraternitas.

Ἄδεμαλος. α. ὁ. ὁ. corpore exutus, mortuus.

Ἄδενδρον. ου. τὸ. carens arboribus, mali corium, Punici mali cortex.

Ἀδήν. in se conuolutæ carnis durities, tumores in gutture glandium instar. In homine tonsillæ, in sue glandulæ dicuntur Plinio. Aegineta χοιράδας, id est scrophulas, uocat.

Ἀδηλος. non uidens, & intuisibilis.

Ἄδεσμος. ὁ. qui extra uincula est. Ἄδεσμος φυλακὴ, libera custodia.

Ἀδέσποτος. nullius dominio mancipatus, libertate donatus. Vnde ἀδέσποτα, quæ ad fiscum deuoluuntur, qui dominũ nullum, nec assertorem habẽt. Ἀδέσποτος liber, qui titulum authoris non habet. Hier. ad Euagrium, Misisti uolumen ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον, & nescio utrum tu de titulo nomẽ subtraxeris, an ille qui scripsit, ut periculum fugeret disputandi. Et ἀδέσποτος ἐν πίσει, apud Plutarch. in uita Cic. in qua scriptoris nomen est suppressum.

Ἀδέσποτος λόγος, ἀδέσποτος φήμη, fama incerto authore sparsa. Budæus Com.

Ἀδεσπότως. sine certo authore.

Ἄδετος. ον. ὁ. non ligatus.

Ἀδηκὴς. ους. ὁ. ἡ. amarus, intrepidus, inexpectatus.

Ἀδήχαστος. ὁ. ἡ. qui muneribus non corrumpitur. ab α priu. & δῆχομαι.

Ἄδηψητος. ὁ. ἡ. crudus, non elaboratus ut pellis. ab α, & δήψω coquo.

Ἀδηωσ. sum satur, habeo satis.

Ἀδηῶς. licenter, intrepidè, liberè, meo arbitratu.

Ἄδηκτος. ὁ. ὁ. ἡ. incorruptus, morsu carens.

Ἄδηλος. ὁ. ὁ. ἡ. incertus, ignotus, obscurus, latens, indeprehensus.

Ἀδηλότης. ητος. ἡ. incertitudo.

Ἀδηλόθηφοι. οἱ. uenas tenues habentes.

Ἀδημᾶν. admirari, dubitare.

Ἀδημονέω. μ. ήσω. mœreo, grauiter fero, angor, penè exanimor, ac deficio præ dolore.

Ἀδημονία. ας. ἡ. impotentia animi, molestia, mœror.

Ἀδημονῶν. ῶντος. ὁ. extra populi consortium uiuens.

Ἄδημος. absens, apud Sophoclem.

Ἀδηνέως. aduerbium citra dolorem, simpliciter, citra dolum.

Ἀδήνειτος. ὁ. carens controuersia, inexpugnabilis.

Ἀδηνείτως. sine controuersia, sine dubio.

Ἄδης. ου. ὁ. Pluto, infernus, orcus, erebus. de hoc supra, in α. Ἐν Ἅδῃ, in Plutonis, κατὰ ψις est, pro εἰν οἴκῳ, id est in domo Plutonis.

Ἀδής. ὁ. iniucundus.

Ἄδηωτος. ὁ. impopulatus, ἀπόρθητος. ἀ δηῶ, id est πορθῶ. δηῶ uero à δαίω, quod est κόπτω, α mutato in η.

Ἀδηών. ῶν. ἡ. dolor, ἀδημονία.

Ἀδιάβλητος. ὁ. irreprehensibilis, calumniauacans, nullis criminibus obnoxius.

Ἀδιάδοχος. ὁ. ὁ. successione carens.

Ἀδιάδρατος. ὁ. ὁ. ineuitabilis.

Ἀδιάδετος. ὁ. ὁ. indispositus, intestatus.

Ἀδιαίρετος. ὁ. ὁ. indiuisus, indiuisibilis.

Ἀδιαίτητος. ὁ. ὁ. alienus, importunus.

Ἀδιάκλειστος. ὁ. ὁ. ineluctus.

Ἀδιακόσμητος. ὁ. ὁ. inornatus.

Ἀδιάκριτος. ὁ. ὁ. inseparabilis, secretionis expers.

Ἀδιακρίτως. aduerbium promiscuè, indifferenter.

Ἀδιάλειπτος. ὁ. ὁ. ἡ. assiduus, innocuus.

Ἀδιαλείπτως. sine intermissione, assiduè.

Ἀδιάλλακτος. ον. ὁ. irreconciliabilis.

Ἀδιαλλάκτως. irreconciliabiliter.

Ἀδιανόητα. τὰ. mystica, quæ uerbis aperta, occultos sensus habent.

Ἀδιάντον. ου. τὸ. adiantum herba, dicta ab α & διαίνω, quòd non madefiat, etiam si mergatur, uulgò capillum Veneris uocant.

Ἀδιαλ-

Ἀδιαπάλωτος. ὁ. ὁ. ἡ. ἀδιάσατος. stabilis, firmus quod nec intercidit, nec dilabitur, nec intercipi potest. Item in quo error non admittitur, Polyb.

Ἀδιαπλότως. aduerbium, sine errore.

Ἀδιάρθρωτος. ὁ. inarticulatus, indistinctus, incertus, incompositus.

Ἀδιάσκευος. incompositus inornatus.

Ἀδιάσατον. dimensione carens.

Ἀδιασεῖτως aduerbium, sine ullo spacio. Item sine controuersia, ἀναμφιλόγως.

Ἀδιάστροφος. ὁ. nihil habens obliqui minime peruersus.

Ἀδιάφθορος. ὁ. ὁ. indiuisus.

Ἀδιάτακτος. ον. ὁ. inordinatus. Ἐτὲ ἀδιάτακτοι dicebantur apud Athen. qui in inquilinos adscripti non erãt, aut alioqui μισθίκιον non penderent.

Ἀδιατύπωτος. ὁ. ὁ. deformis.

Ἀδιαφθορία. ας. ἡ. κοὴ

Ἀδιαφθαρσία. ας. ἡ. incorruptio, integritas.

Ἀδιάφθορος. ὁ. ὁ. incorruptibilis.

Ἀδιαφορῶ. fusc̃ deq̃ habeo, hoc est sursum deorsum feratur res non magnifico, contemno, negligo.

Ἀδιαφορία. ας. ἡ. contemptus, sine differentia uitæ, in uictu nullus delectus.

Ἀδιάφορος. ὁ. ὁ. ἡ. promiscuus, qui citra delectum aliquid facit, non eximius, sed plebeius. Ἀδιάφορα. uocant Stoici, quæ neque ad felicitatem, neque ad infelicitatem cõferunt, ut sunt diuitiæ, sanitas, uires, gloria, & cætera id genus. Nam sine ijs possibile est felicem esse, cum earum usus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis author sit. Laërt. libro 7. & Gellius.

Ἀδιαχώριτος. ὁ. ὁ. inseparabilis.

Ἀδίδακτος. ον. ὁ. indoctus, rudis.

Ἀδικκλίτητος. ὁ. ὁ. indefensus.

Ἀδιεξίτητος. ὁ. ὁ. impercursibilis.

Ἀδιερεύνητος. ὁ. ὁ. ἡ. inscrutatus.

Ἀδιευρεύνητος. ον. ὁ. indiuisibilis.

Ἀδιήγητος. ὁ. ὁ. inenarrabilis.

Ἀδικαίαρχος. iniustus magistratus.

Ἀδικέω. μ. ήσω. π. κα. iniuria afficio, iniurius sum in aliquem. Differt ab ἁμαρτάνω, quòd ἀδικῶν sit destinata malicia, consulto, & cum deliberatione peccare: ἁμαρτάνων uero lapsu, casu, fortuna, et errore quodam humano delinquere. Eras.

Ἀδίκημα. ατος. τὸ. κοὴ

Ἀδικία. ας. ἡ. iniuria, iniustitia, maleficium. pro quouis peccato usurpãt sacræ literæ.

Ἀδικοπραγέω. iuiuriam facio.

Ἄδικος. ὁ. ὁ. ἡ. iniustus, uitiatus, corruptus.

Ἀδίκως. iniustè.

Ἀδινός. οῦ. ὁ. frequens, tenuis, imbecillis, abundans, miserabilis, dulcis, suauis.

Ἀδινῶς. tenuiter, paulatim.

Ἀδιότευτος. ὁ. ὁ. inuius.

Ἀδιοίκητος. ον. ὁ. non administratus.

Ἄδιοπος. ὁ. incustoditus. ἀδίοποι enim nauiũ custodes dicuntur.

Ἀδιόρθωτον. quod resarciri potest, incorrigibile.

Ἀδιόριστος. ὁ. ὁ. indefinitus, inexplanatus, indiscretus.

Ἄδιψα. τὰ. quæ sitim extinguunt, sic ἄλιμα, quæ famem prohibent.

Ἄδιψος. ὁ. ὁ. parum sitiens.

Ἀδμής. ῆτος. ἡ. indomita.

Ἄδμητος. ον. ὁ. κοὴ ἀδμήτης. indomitus.

Ἀδμωνᾶν. ignorare.

Ἀδμωνία. ignorantia Callimacho.

Ἄδοι. ἀόρ. α. Ionice ἄορ. α. uerbi ἄδω.

Ἀδόκιμος. reprobus inutilis.

Ἀδόκητος. inopinatus, incautus.

Ἀδοκήτως. inopinatè.

Ἀδοκίμαστος. ὁ. ὁ. obscurus, ignobilis, nõ probatus. Ἀδοκίμαστοι sunt hodie, qui in curiam citra sententiarum disquisitionem admittuntur principis mandato imperiosiore, Budæus Commentarijs.

Ἀδολεσχέω. ήσω. σ. ηκα. nugor, multa dico, contemno, ludo, exerceo, meditor. Genit.

Ἀδολεσχής. ους. ὁ. contemplatiuus, meditatiuus, nugator.

Ἀδολεσχία. ας. ἡ. garrulitas, nugatio, impornus sermo, futilis loquacitas.

Ἀδόλεσχος. ὁ. garrulus, nugator, loquax, ἀδολεσχης. Budæus Commentarijs.

Ἄδολος. ὁ. ὁ. ἡ. dolo carens, non fucatus.

Ἄδονητος.ε.ὁ.inconcussus.
Ἄδόκητος.η.ὁ.insperatus.
Ἀδοξιομαι.μ.ησομαι.π.ησμαι.χωὴ
Ἀδοξέω.μ.ήσω.π.ηκα.gloria careo, ignominiosus habeor, sermone hominum uituperor, malè audio. Opponitur τῷ εὐδοκιμῶ. Item non honestum puto, παραιτοῦμαι. Ioseph.lib.9. ὀδόξουν ἀναμωτὶ φάγειν.
Ἀδοξία.ἡ.ignominia, infamia, despectus, obscuritas nominis.
Ἄδοξον.τὸ.humile, interprete Quintilia.
Ἄδοξος.ε.ὁ,ἡ.inglorius, infamis, absurdus, inopinatus, præter opinionem.
Ἀδοξοῦντες.οἱ.quorum authoritas leuis est, inglorij, obscuri, expuncti.
Ἀδορύκτητος.ε.ὁ,ἡ, intinctus.
Ἀδορυφόρητος.ε. non stipatus absque satellitibus.
Ἄδος.εος.τὸ.satietas.
Ἀδούλευτος.ε.ὁ.qui seruire nequit. Et ἀδούλευτος οἰκέτης, qui uni domino seruiuit, nõ iterum uenditus.
Ἄδουλος.ε.ὁ,ἡ.seruis carens.
Ἀδούλωτος.ε.ὁ.inuictus, seruitutis impatiens
Ἄδρα.ας.ἡ, ciuitas Illyrica.
Ἀδρανὴς.ἐος.inuisibilis, parum uidens.
Ἀδράνεια.ας.ἡ. inertia, ignauia, torpor, ἀδρᾶν.
Ἀδρανὴς.ἐος.ὁ,ἡ.imbecillis, tenuis, exiguus, ut ἀδρανὴς ὑφωσία, apud Gazam in Cat. tenuis ualetudo. Et ἐπὶ χρόνου ἀδρανῆ, dapud eundem, ad exiguum tempus.
Ἀδρανία.ας.ἡ.imbecillitas.
Ἀδράστεια.ας.ἡ. Nemesis, uindicta, inuidia. Ἀπὲη ἀδραστείας, absit inuidia, Plato Sym.
Ἄδρανος.ε.ὁ.infectus, ἄθραυστος. Itē à quo fugæ locus non est. Est etiam proprium regis Argiuorum. unde ἀδρανιδῶν, ἀδρανιδῶν, & pleonastice ἀδρανιδῶν.
Ἀδρέω.μ.ήσω.augeo.
Ἀδριανικὴ ἀλεκτορίς. Adrianæ gallinæ.
Ἀδρόβωλος.ε.ὁ.crassioris glebæ existens.
Ἀδρομερὴς.ἐος.ὁ,ἡ.crassis partibus cõstans.
Ἀδρός.ὁ.adultus, plenus, maturus, solidus, integer, grandis, robustus.
Ἀδρότης.ητος.ἡ.plenitudo, magnitudo.
Ἀδροχῶροι.qui uberes regiones habitant.
Ἄδρυα.τὰ.naues ex unico trunco, poma, μακρόξυλα, ἀκρόδρυα.
Ἀδρύομαι.cresco, augesco.
Ἀδρυόμυχος.ε.ὁ.maiusculus.
Ἀδρύω.μ.ῦσω.π.κα.matures cere facio.
Ἄδρυς.υος.ὁ,ἡ.carens arboribus.
Ἀδρύφακτος.incustoditus, nõ circũuallatus.
Ἀδυναμία.ας.ἡ.imbecillitas, impotentia.
Ἀδυνατέω.μ.ήσω.π.κα.inualidus sum, præstare non possum.
Ἀδυνατί.aduerbium, impotenter
Ἀδυνατέω.ἀδυνατέω.
Ἀδυνατία.α, ἡ.impotentia.
Ἀδυνάτος.ε.ὁ,ἡ.impotens, imbecillis, inualidus.
Ἀδυνάτως.impotenter, grauè, difficile.
Ἀδύομαι.recuso.
Ἀδυσώπητος.ε.ὁ,ἡ.inexorabilis, impudens.
Ἄδυτος.ε.ὁ.ἡ.non occidens, ἄπαυστος. Ἄδυτος τόπος, apud Strabonem.
Ἄδυτον.ε.τὸ.adytum, locus arcanus in templis, quem temerè subire nefas erat. Ab α priu. & δύω, subeo.
Ἄδω.μ.ᾄσω, ἀόρ.ἦσα, π.κα.canto. Ἆδαν, proprie de uoce dicitur, ψάλλειν de instrumentis.
Ἄδω.placeo.
Ἀδώνια.τὰ.fructus placidi.
Ἄδωνις.ε.τὸ.simulachrum Adonidis & festum eiusdem.
Ἀδωνισμός.ὁ.planctus in Adonidem.
Ἄδώρητος.indonatus.
Ἀδωροδόκητος, ἡ ἀδωροδόκητος. incorruptus.
Ἄδωρον.ου.τὸ.malum donum, non munus. Soph. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα. uide Prouerbium, Hostium munera, non munera.
Ἄδωρος.ου.ὁ,ἡ.indonatus.
Ἀδωρότατος.q minime corruptus est donis.
Ἀδώσιτος κριτὴς.incorruptus iudex.

Ἄε.semper.donec.
Ἄελνος.sine dote, cum multa dote, ἄφερνος, πολύφερνος, pro ut α uel priu. uel intens. accipitur.

Ἄεθλον.ceperis. (ἄθλον.
Ἀεθλέω.pugno, laboro. ab ἄεθλον, quod ab
Ἀεθλητὴρ.ῆρος.ὁ.certator, pugil.
Ἄεθλον.ε.τὸ.certamen.
Ἄεθλος.ε.ὁ.præmium. Varinus tradit, quòd ἄεθλος in masculino genere significet τὸν τόπον, καὶ τὸ ἀγώνισμα, in neutro uero gen. τὸ ἐπὶ ἀγῶνος διαλόμενον.
Ἀεθλοσύνη.ης.ἡ. ἀγωνία. Item miseria.
Ἀεί.semper, frequenter, subinde, identidem. Ἀεὶ ὄντες θεοί. diij immortales. Homeri est.
Ἀεδνὸς.idem quod ἀεσλὸς. Ἀεδνὸν κακὸν, magnum malum, nunquam uisum.
Ἀέθλια.τὰ.splendida.
Ἀεθλὸς, ἐος, ὁ,ἡ.obscurus, nunquam uisus, inuisibilis. Item deformis, δυσειδὴς.
Ἀεθλία.ας.ἡ.deformitas, ἀμορφία.
Ἀέθλιον.τὸ.perenne, perpetuum.
Ἀειλίνητος.assidue circumactus.
Ἀείλω, μ.σω.π.κα.& contractione ᾄλλω. cano. Poëtis apud Græcos hoc uerbum tribui solet. Deducitur enim ab α intensiua part. & ἄδαν cognoscere, ueluti omnium plane scientiam sibi uendicarẽt poëtæ. Cæl.lib.4.cap.1.
Ἀΐδιος.ε.ὁ.sempiternus, & ἀεὶ τὸ, perpetuitas, quòd semper in eodem consistat.
Ἀειθαλὴς, ἐος.semper florens.
Ἀεικὰ.αἰ.μαχαι, ὅρμαι.
Ἀείκεια.ας.ἡ.indecorum, contumelia.
Ἀεικὴλιος.dissimilis, asper, indecens. Item miser, contemptus.
Ἀεικίνητος.ε.ὁ.quod nunquam quiescit.
Ἀεικὴς.ὁ,ἡ.χαλεπὸς, ineuitabilis, indecẽs.
Ἀεικίζω.μ.σω.π.κα. deturpo, indecenter tracto.
Ἀεικῶς, indecenter.
Ἀείλογίες.οἱ.uerbosi, reddendis rationibus obnoxij, apud Demosthenem & Isæum.
Ἀειλογία.ἡ.loquacitas, multiloquium, Significat etiam aut dicendæ causæ, aut rationis reddendæ necessitatem, sine præscriptione, aut temporis, aut personæ, aut rei iã iudicatæ & finitæ. Budæus Com.
Ἄ'ελος.ε.ὁ,ἡ.sole carens, opacus, ἥλιον enim

solis splendor dicitur.
Ἀείμνηστος.ε.ὁ,ἡ.semper memorandus, æterna laude dignus.
Ἀεινάως.ω.ὁ.ἡ.idem significat. Interdum noxius, ὑπόσκυθρος, βλαβερός.
Ἀείρω.eleuo, suspendo.
Ἀφανὴς.ἐος.ὁ,ἡ.sublimis.
Ἀφυγία.ας.ἡ.perpetuum exilium.
Ἀεκάζομαι.μ.σομαι.nolo.
Ἀεκάζω.μ.σω.π.κα.cogo.
Ἀεκήλια.τὰ.grauia, difficilia.
Ἄεκης.ητος.ἡ.inuoluntas.
Ἀεκητὶ.eminus, consultò, inuitè, præter sententiam.
Ἀέκων.ουσα.ὁ.inuitus.
Ἀελλα.ης.ἡ.procella, turbo.
Ἀελλὴς.ἐος.ὁ,ἡ.procellosus, ferus, Home.
Ἀελλόθριξ.qui denso est capillitio, aut uario.
Ἀέλπομαι.spiro.
Ἀελπόπους.οδος.ὁ,ἡ.uelox.
Ἀελλὼ.όος.ἡ. Aello, una ex tribus Harpyis sic dicta quasi ἀέλπω ἄκλο, id est, alienum tollens.
Ἀελπτέον.aduerbium, diffidendum.
Ἀέλπτος.ου.ὁ,ἡ.insperatus.
Ἀέλπτως.insperatò, præter spem.
Ἀεννάος.ὁ,ἡ.semperfluens.
Ἀέντες.flantes. ab ἄημι τὸ πνεῖν.
Ἀέξω.αὔξω.ab ἔχω pro ἐλαύνω, in futuro ἄξω, unde ἀέξω.
Ἀέργηλος.ου.ὁ.iners, otiosus.
Ἀεργία.ας.ἡ.cessatio operis, inertia.
Ἄεργος.ου.ὁ,ἡ.otiosus.
Ἄεργος γῆ.ἡ.κατειργασμένος, ἢ προπαιμένος, ἀγλώργητος, non arata, nõ culta terra. Ci opponitur κάτεργος. Budæus Com.
Ἀερίσιον.aëreum, immensum.
Ἀείρω.μ.ἄσω.π.κα.aërius fũ, aëria imitor.
Ἄειρος.ου.ὁ.aërius, ἀερόεις, obscurus, profundus. (theton.
Ἀερυηχὴς.ἐος.ὁ,ἡ.in aëre natans. Nubiũ epi
Ἀεροβατέω.μ.ήσω.π.κα.uersor in aëre, aëria uago. Item superbio. Aristopha. ἀερβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, αὐτὶ τοῦ ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι, καὶ βιβάκα ἐμαυτῷ ἀέρι. id est (interp. D. Hiero.) Scãdo per aërẽ, &

Universidad de Navarra Biblioteca

pluris me esse puto quàm solem. Genitiuo uel accusatiuo.

Ἀεροπλάνος, ου. ὁ. ἡ. sublimis, in dicendo superbus.

Ἀερόμελι. aërium mel, manna.

Ἀερομετρέω. μ. σω. π. κα. aërem metior.

Ἀερομίγης, ου. ὁ. permistus aëri.

Ἀερονάτης. ου. ὁ. in aëre uolans.

Ἀεροπόρος. ου. ὁ. aëriuagum.

Ἀεροφοίτης. ου. in aëre uersans.

Ἀέρσακος. ου. ὁ. ἱμάτιον.

Ἀερσίποδες. οι. celeres.

Ἀερσιπότητος, ου. ὁ ἡ. in aëre uolans. Epitheton araneæ, apud Hesiodum.

Ἀερτάλαν. portare.

Ἀεσα. dormiui

Ἀεσιφροσύνη. ης. ἡ stultitia amentia

Ἀεσίφρων. ονος. ὁ, ἡ. amens, mente leuis

Ἀέτεος. ου. ὁ. aquilinus.

Ἀετιδεύς. έως. ἡ. pullus aquilæ.

Ἀετίτης. ου. ὁ. aëtites lapis.

Ἀετός. οῦ. ὁ. aquila: nomen generale ad omnes aquilarum species, de quibus Plin li. 10. cap. 3. Ἀετος quoq; & ἀέτωμα superiorem ædiũ contignationem significat, siue laquearium, Aristoph. in Au. de quo & Cæl. li. 7. cap. 41.

Ἀετῶδες. more aquilino, aquilæ instar.

Α Ζ.

Ἄζα. fuligo, puluis, uetus fimus.

Ἄζαινω. exicco.

Ἄζαλος. ου. ὁ. aridus.

Ἄζαλος. ου. ὁ. in tempestatibus uersatus. Item α priuatiue aut intensiue sumptum, multi uel pauci uenti, tranquillus.

Ἀζάω. ferueo.

Ἄζευκτος. ου. ὁ. iniugatus, non coniunctus.

Ἄζη. situs, squalor.

Ἄζηλις. lignum quoddam in curru.

Ἄζηλος. ου. ὁ, ἡ. quem nemo amat aut æmulatur, negligendus & contemnendus.

Ἀζημότυπος. ου. ὁ, ἡ. indemnis, impunis.

Ἄζημος. ου. ὁ. uentus.

Ἀζησία. ας. ἡ. Proserpina,

Ἄζῆται. proximi apud regem.

Ἄζιτος. ὁ. uenerandus, augustus.

Ἀζηχές, aduerb. ualde resonãter, incessanter:

Α Ζ, & Α Η.

Ἄζια. urbs Locrorum, qui cognominantur Ozolæ, etiam in Italia.

Ἄοι. οἱ. seruorum genus. Cæl. lib. 13. cap. 41.

Ἄζομαι. uenero, pudefio, honorem exhibeo. Aliquando exuror.

Ἀζυγία. ας. ἡ. coniugij carentia.

Ἄζυξ. υγος. ὁ. nondum coniugio astrictus.

Ἄζυμος. ου. ὁ, ἡ. infermentatus, ab α & ζύμη. Interdum non elatus, syncerus.

Ἄζω. ἀόρ. ἄσθλω, καὶ ἀάσθω. sicco, flo, per os suspiro, nauseo.

Ἀζωέω. μ. ήσω. π. κα. irascor.

Ἄζωστος. ου. ὁ, ἡ. discinctus.

Α Η.

Ἄη. flauit, ἔπνει. Aeolice pro ἄει, ab ἄω.

Ἀηδέω. laboro, ægre fero.

Ἀηδής. ους. ὁ, ἡ. iniucundus, molestus, acerbus, ingratus.

Ἀηδία. ίας. ἡ. tristitia, iniucunditas.

Ἀηδιζομαι. non delector, tristor.

Ἀηδίων. όνος. ὁ, ἡ. χοὴ

Ἀηδών. όος. luscinia, ab ἀεὶ & ᾄδω, quasi ἀείδων, perpetuò cantans, ubi semel inceperit. Huic enim aui diebus ac noctibus cõtinuis 17. garrulus est sine intermissu cantus. Plinius libro 10. cap. 29. Vsurpatur à Vergil. Quæ suauis cantat aedon Euripides pro ligula tibiarum metaphoricè posuit.

Ἀηδῶς. aduerbium, inutiliter iniucundè, ill libenter.

Ἄηθεια. ας. ἡ. dissuetudo, morum rusticitas.

Ἀηθίσκω. desuesco.

Ἀηθέω. μ. ήσω. desuesco, non intelligo.

Ἀηθής. ους. ὁ, ἡ. desuetus, insuetus, rusticus.

Ἄημα. τος. τὸ. tranquillitas, flatus.

Ἀημι. spiro.

Ἄηρα. τὰ. arbusculæ infrugiferæ.

Ἄητος. τὸ. uehemens, sempiternum, miserũ.

Ἀήρ. έρος. ὁ, uel ἡ. Hom. aër, caligo, uentus, spiritus, flatus modicus. Sunt, qui ἀὴρ ἀπὸ τοῦ ἄειρω dici uolunt, quòd terram ferat, uel quòd ab ipsa feratur: alijs magis placet ἀὴρ ἀπὸ τοῦ ἄημι, quod spiro notat, deriuari.

Ἄηρης. combustio, nebula.

Ἀήσυλος. poëtica dictio est. ἅρπης, πνευμάτος, ἄδικος, ἀνδρὸς.

Ἀήσυρον

Α Η.

Ἀήσυρον, τὸ. subtile, sublime

Ἄητης. ου. ὁ procella, spiritus, flatus, uentus, ab ἄω, poëtice,

Ἄητος. ου. ὁ. insatiabilis, ingens.

Ἀήττητος. ου. ὁ, ἡ. insuperabilis.

Ἀητῶν. spirare.

Α Θ.

Ἀθάλασσος οἶνος. uinum non dilutum aqua marina.

Ἀθαλάττωτος. ὁ. maris inexpertus, rudis rei nauticæ.

Ἀθάμας. αντος. ὁ. Hic in Comœdia inducebatur coronatus, & ut uictima quædam immolandus ob filium Phryxum. Vnde apud Aristopha. in Nebulis ait Strepsiades ad Socratem coronam ei efferentem, ἐπὶ τί στέφανον οἴσει σὰ κρᾶτι, ὥσπερ μὲ τὸ ἀθάμαντ' ὄπτας μὴ θύσετε. id est, Ad quid coronam? heu Socrates, Sic me Athamanta quomodo non sacrificabitis.

Ἀθαμβής. ους. ὁ, ἡ. intrepidus.

Ἀθαμβέ. intrepidè.

Ἀθανασία. ας. ἡ. immortalitas.

Ἀθανατίζω. immortalem facio.

Ἀθάνατος. ου. ὁ, ἡ. immortalis. Ad animata pertinet, ἄφθιτος uero ad inanimata.

Ἀθαπτος. ου. ὁ, ἡ. insepultus.

Ἀθάρα. ας. ἡ. farina, puls. uel ἀθάρη. ης. apud Aristophanem.

Ἀθαρίζω. uitupero, uiolo.

Ἀθάριοι. uirgines incorruptæ.

Ἀθάρσης. ὁ. trepidus.

Ἀθαυμασί. aduerb. citra admirationem.

Ἀθέατος. ον. ὁ, ἡ. inuisibilis.

Ἀθεεί. sine deo.

Ἀθέαστος. ου. ὁ. non diuinus.

Ἀθεράπης. ους. ὁ, ἡ. exactus, splendidus. Item non curans.

Ἀθηλάζειν. colare.

Ἀθήλαγω. mulgeo, colo, ἀπομύσσω.

Ἀθήλιμνος. ου. ὁ. malus.

Ἀθήλω. nclo.

Ἀθημβεῖν. lasciuire.

Ἀθήμελος. ου. ὁ. sine fundamento.

Ἀθημιουργία. ας. ἡ. scelus.

Ἀθήμιστος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Α Θ.

Ἀθέμιτος. scelestus, nefandus.

Ἄθεος. ου. ὁ. impius, sacrilegus. sonat ad uerbum sine deo, id est, qui nullum credit esse deum, atq; adeò omnem uim diuinam tollit, in quorũ albo erant Epicurus & Lucianus.

Ἀθεότης. ητος. ἡ. impietas.

Ἀθεραπευσία. ας. ἡ. neglectus, contemptus.

Ἀθεράπευτος. ου. ὁ, ἡ. uel ἀθεράπευτος, Xenoph. curabilis, sine cibo, cura corporis carens.

Ἀθερήγωτος. ου. ὁ, ἡ. spicas siue aristas habẽs.

Ἀθερεῖν. attentissimè inspicere. Vide supra in α.

Ἀθέρες. spicæ ex area abiectæ. Aristas simpliciter interpretatur Gaza in Catone. Propriè tamen ex spicis quæ sunt degeneres, ἀθέρες Græcis uocari uidentur, ut est apud Aelianum lib. de Prouidẽtia. Eos colligunt spicilegium facientes, qui uocãtur σαχυάλωγοι. Vnde ἀθερίζω. μ. σω. π. κα. parũpendo, reprobo, non pili facio. Eras. Chil. & Cæl. lib. 14. cap. 21.

Ἀθερίνη. aristæ. Item atherina apud Athenæum piscis uilior, alio nomine dictus aristæ. (stula.

Ἀθερίξ. cuspis aristarum.

Ἀθέρωμα. ατος. τὸ. tuberculum in capite nascentium, teste Celso, plantæ simile, ut ex etymo apparet.

Ἀθεσία. ας. ἡ. transgressio.

Ἄθεσμος. ου. ὁ, ἡ. illicitus.

Ἀθεσφάτος. ου. ὁ, ἡ. immensus.

Ἀθετέω. reprobo, sperno, cassо, irrito, repello, reijcio, aspernor. Sic Mar. ὁ. δεῖ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνακιμήσους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὼ ἀθετῆσαι, Propter iusiurandum, eosq; qui simul accumbebant, noluit eam reijcere. Et ad Galat. 2. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, Non aspernor, non repello.

Ἀθέτημα. ατος. τὸ. illicitum.

Ἀθέτησις. ιος. ἡ, improbatio, reprobatio.

Ἄθεος. ου. ὁ, ἡ. irritus.

Ἀθεώρητος. ου. ὁ, ἡ. minime contemplatiuus.

Ἀθεωρητί. sine contemplatione.

Ἀθεώτερος. ου. ὁ. comparatiu. ab ἄθεος, magis impius.

Ἄθηλος. ου. ὁ, ἡ. uberibus insuetus.

Ἄθλιμος.ος.ον.ὁ.indomitus,asper.

Ἄθλιον.ου.τὸ.inuenitur pro genere tibiæ, quo usus fuisse dicitur personandis Mineruæ hymnis Nicopheles Thebanus.

Ἄθλιος.ου.ὁ.κὴ

Ἀθλιακός.ἡ.όν.poëtice,Minerua.

Ἀθήναζε.ad Athenas.

Ἀθλιάδες & Ἀττικαὶ differunt. Nam Ἀθλιάδες urbis est nomen,Ἀττικὴ uero tum urbis, tum regionis,authore Ammon.

Ἀθλιαῖον.ου.τὸ.templum Mineruæ,locus ad quem poëtæ Græci sua carmina ferebant recitabantq;sicut poëtæ Latini in templo Apollinis,& Musarum. D.Hieron. pro auditorio usurpauit. Quãdo(inquit) omne athenæum scholasticorum uocibus consonabat.

Ἀθλιαῖος.α.ὁ.Athenienſis,sed Ἀττικὸς,qui Attica lingua utitur,ὁ Ἀττικίζων.

Ἀθλιαῖς.ἡ.olea,& Ἀθλιαία,olea siluestris.

Ἀθήνη.ης.ἡ.Minerua quasi Ἀθάνη,quod lacta ta nõ sit.est enim è Iouis capite prognata.

Ἀθλιήθεν.de Athenis.

Ἀθλιήσι.in Athenis.

Ἀθλιογήρων.οντος.ὁ.quasi dicas senex scholasticus,qui in senectute literis nauare operam incipit,ὁψιμαθής.Compositа dictio ex Ἀθλιὴ Minerua,quæ studijs præsse dicebatur,& γήρων senex.

Ἄθηρ.ηρος.ὁ.acutus.

Ἄθηρα,genus pultis ex lacte & tritico.

Ἄθήρευτος.ὁ.ὁν.inuenatus,sine feris.

Ἀθηρόγλωσσος.ὁ.ὁ.eloquens.

Ἄθηρ.ὁ.ὁ.sine feris,ut Ἄθηροχώρα, Plutar.

Ἀθηρολοιγός.ὁ.ὁ.uentilabrum,flabrum.

Ἀθησαύριστος.ὁ.ὁ. prodigus,qui nihil recondit in crastinum.

Ἀθήτευτος.nemini mercenarius, ὁ μὴ δουλεύων τινὶ μισθῷ δουλείαν.

Ἀθίγγανος.ον.ὁ.nihil uolens accipere. Secta cuiusdam nomen.

Ἄθικτος.ὁ.ὁ.intactus,sceleſtus, immaculatus apud Plutarchum.

Ἀθῶ,exercẽo,tolero,uitam seruilem duco, aduersa fero.

Ἀθλέω.μ.ήσω.π.ηκα.certo.

Ἄθλημα.ατος.τὸ.certamen athletarum.

Ἄθλησις.ιος.ἡ.luctatio.

Ἀθλητήρ.ῆρος,ὁ.expertus certando.

Ἀθλητής.ὁ.pugil,uel luctator,certator. Latini hac dictione tanquam natiua utũtur, nisi quòd uocatiuum græcum nominatiui loco usurpant,Macedonum ac Thessalorum cõsuetudine. Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit,id est παλαιστὰς, δρομέας,πυκτὰς διακοβόλους,& ἀλτικούς.id est luctatores,cursores,pugiles,discum in sublime iaculantes,saltus permicitate contendentes.

Ἄθλιος.ου.ὁ.miser, ærumnosus.

Ἀθλιότης.ητος.ἡ.miseria.

Ἀθλοθέτης.qui ludos præbet,& præmiũ certantibus proponit, βραβευτὴς & ἀγωνοθέτης. Ammon.tradit agonothetas esse τῶν σκληικῶν, athlothetas uero τ γυμνικῶν. Verum ἀθλοθετοῦντες (inquit Budæus) erant iudices & arbitri,quare ἀθλοθετῶ etiam significat ἀγωνοθετῶ. Dionysius seruatorem nostrum ἀθλοθετῶ uocat,& Ἀθλοθεσίαν,uitam Euangelicam, ab ipso iudice & athlotheta institutam,& propositam. Item certaminis cura apud Aristophanem. Item mutua depositio utriusq; certantium,ἀνταπόδοσις. Dicitur etiam ἀθλοθετία.

Ἄθλον.ου.τὸ.præmiũ certaminis,siue athletæ

Ἄθλος.ὁ.certamen.

Ἀθλοφόρος.ὁ.ὁ.præmium ferens.

Ἄθολος.κὴ

Ἀθόλωτος.ὁ.ὁ,ἡ.illimis.

Ἀθορύβητος.ὁ.ὁ.κὴ

Ἀθόρυβος.imperturbatus,sine perturbatione

Ἀθορύβως.sine tumultu,tranquillè, citra stre pitum.

Ἄθρα.ᾶς.minæ,contentiones.

Ἄθρας.currus,Rhodijs.

Ἄθραυστος.ὁ,ἡ.inuulneratus,infractus, non friabilis.

Ἀθρέω.μ.ήσω.π.ηκα. uideo, constanter circunspicio.

Ἀθρῶ.citra lachrymas.

Ἀθρώματα.τὰ.munera à cognatis missa nouis nuptis apud Lesbios.

Ἄθριξ,ιχος.ὁ,ἡ.carens capillis.

Ἀθρίψ.ῖπος.uermiculus,ut cossus,ut tinea et teredo,qui & θριπιδίσκος à Theophrasto appellatur. Budæus.

Ἀθροίζω.μ.άσω.π.κα.congrego,colligo, accumulo.

Ἄθροισις.ιος.ἡ.congregatio.

Ἄθροισμα.ατος.τὸ.κὴ

Ἀθροισμός.ὁ.ὁ.aceruus.

Ἀθρόον.repente.

Ἀθροισικός.ὁ.ὁ.turbatio.

Ἀθρόος.ὁ.ὁ.κὴ

Ἄθροος.denſus,consertus, simul omnia, congregatus,repentinus,frequens.

Ἀθρόως.comprehensim,statim,collectim, cumulate.Cicero,Et ut semel omnia complectar.id est ἀθρόως.Idem,Vt iam liceat una comprehensione omnia complecti.

Ἄθυμος.ὁ.ὁ,ἡ.uirilis,ineffœminatus.

Ἀθρύπτω,καὶ αὐθυρῶ διαπτῶ.dure atq; austerè uitam agere apud Plutarchum.

Ἀθάσος.ὁ.ὁ,ἡ.profanus.

Ἀθυμέω.μ.ήσω.π.κα.tristor,animum despõdeo,animum deijcio.

Ἀθυμία.ας.ἡ,tristitia,dolor,angustia,animi deiectio.

Ἄθυμος.ὁ.ὁ.tristis,pusillanimis,ignauus,desperans.Vnde ἀθύμως ἔχωπρὸς τινὰ τῶν φίλων πρᾶσιν,desperо amicos habere.

Ἀθυρίζω.saltare,ludere.Proprie de pueris qui foris discurrunt. ab α priu. & θύρα, ianua.

Ἄθυρμα.ατος.τὸ.ludus,unde

Ἀθυμάτιον,apud Luci.de Cyclope loquens.

Ἔφριξε δὲ ὑπήρασος ὑμῶν τοῖς ἀγκάλαις ἀτυρμάτιον. Id est,delicias suas.

Ἀθυρογλωσσία.ας.linguæ incontinentia.

Ἀθυρόγλωσσος.ὁ,garrulus, loquax, lingua effreni.

Ἄθυρος.ἄναξ, ἄναρχος.Herodian. παιδίον ἄθυρον,puer ludibundus,Polit. interpre.

Ἀθυροσομία.ας.ἡ. dicacitas.

Ἀθυρόσομος.ὁ.ὁ.qui linguæ imperare non potest

Ἀθύρω.ludo.

Ἀθύσω.σω,ceo,à lapis percutio.

Ἀθῶος.ὁ.ὁ.damni expers,insons, innocens,sine offensione,indemnis,innoxius.

Ἄθως.Iouis epitheton,ab Atho monte.

Ἀθάπτυστος.ὁ.ὁ.inadulabilis,immitis.

Ἀθωράκιστος.ου,ὁ.inermis.

Ἄθως.ω.ὁ.mons Thraciæ.

Ἀθῶω.absoluo,immunem facio,non mulcto, exermino.

Ἀθῶως.citra damnum,innocenter.

Ἀθώωσις.ιος.ἡ.impunitas,ut fugientium ad templa.

Αι.

Αἴ & αἰαῖ.heu,hinc Aiax dictus.

Αἴ.utinam,pro ἆθε per apocopen,εἴθε.

Αι. articulus fœminini generis Homero pro illæ & aliquæ.

Αἶα.ας.ἡ.terra,pro γαῖα per ablationem γ.

Αἴαγμα.τὸ.lamentatio.

Αἰάζω.μ.άξω.lamentor,clamo.

Αἰαία.Medea. Insula quoq; Circes eodem nomine appellatur.

Αἰκίζω.uerbero.

Αἰανός.ὁ.ὁ.niger,difficilis.

Αἰβοῖ.heu,φεῦ.indignantis,interdum admirantis est

Αἰγάγρος.ὁ.ὁ.κὴ

Αἴγαγρος.ὁ.ὁ.caprea.

Αἰγανέη.ης.ἡ.iaculum,spiculum. Eustath. scribit iaculi leuioris esse speciem ἀφ' ἧς ἄγαν ἴεσθαι,quòd lõgius mittatur, uel quòd ancyle(id autem significat iaculi ansam, id est λαβὴ) ex pelle concinnaretur caprina.

Αἴγαρον.utinam,enim,Hesych.

Αἴγε.illæ.

Αἴγειος.ου.caprinus.

Αἴγειρος.ου.ἡ.alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus,dicitur λεύκη.

Αἰγέη.ης.ἡ.pellis caprina.

Αἰγιάλεια.ας.ἡ. uxor Diomedis. Hoc nomine etiam Peloponesus est appellata.

Αἰγιαλίδες.οἱ. membranæ in oculis natæ, aut cicatrices oculorum subalbidæ.

Αἰγιαλὸς.ὁ.ὁ.littus. Itẽ in littore habitans. Vnde Achaia propter urbes in littore dis

positas antè ἀγιαὸς uocata est, Teste Pli.

Αἰγιαλώδης.ους.ὁ,ἡ.littoralis, in littore habitans.

Αἰγιβότης.ου.ὁ.caprarius.

Αἰγίβοτος.ου.ὁ.capras pascēs,terra mōtosa.

Αἰγίζω.μ.σφ.π.κα.capras pasco, dilanio, flo uehementius.

Αἰγιθαλὸς,ὁ.ὁ.parus auis.

Αἴγιθ@,& αἰγίοβ@.auis quæ & ægithus, uel salus latinè appellatur.

Αἰγίλουρ@.feles,pro ἄιλουρ@.

Αἰγίλιψ.ψ@.locus altus. unde αἰγίλιψ πίτηρη,ἀφ' ἧς οὐκ ἀναπτήσεται,ut quò præ altitudine ascendere non possit capra.

Αἰγίλωψ.π@.ὁ,auena,& absessus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur.

Αἰγίμαρος.insula Libyæ,unde

Αἰγιμοείτης,gentile nomen.

Αἰγινᾶα.τὰ.grandia rerum uenalium onera. Deductum putant ab Attico talento, quod in Aegina insula maximum erat. Vnde ἀγινατοπῶλαι, mercium id genus uenditores. Nam est ibi factum emporiū, ob insitam loci sterilitatē hominibus, maritimam negotiationem obeuntibus. Vnde(inquit Strabo)miscellaneū onus, Aeginæam dicimus mercaturam. Cæl.lib.1. capite 57.

Αἰγίοχ@.ε.ὁ.αἰγιδοχος.Iouis epitheton, ab ὀχῆς,& αἰγὸς,quia nutritus à capra: uel ab ἔχειν tenere, & αἰγίδος, quoniam ægide utatur.

Αἰγίπαν.νος.ὁ.semicaper,Pan.

Αἰγίποδες,οἱ.capripedes,Satyri.

Αἰγὶς.ίδος.ἡ.ægis, scutum Iouis, ut Iliad. δ.aut Palladis,ut Iliad.ε. Item tegmen, quo Libyes utuntur.τὰ δ' σφετερμάτων δέρματα αἰγίδες,ἢ ἔτι καὶ νῦν Λιβύων αἰγάκια καλοῦνται. Item καταιγὶς, turbo uenti, procella. Apud Dionysium & Pausaniam rete ex coronis contextum,cuius usum non explicant. Cæl.laneas abeis intelligi coronas probabile putat,libro 10. capite 6.

Αἰγίων.ciuitas Achaiæ,unde

Αἰγιεὺς.ciuis illius oppidi

Αἴγλη.ης.ἡ.placentæ genus

Αἴγλη.ης.ἡ.splendor, Luna.

Αἰγλήεις.ήεντος.ὁ.splendidus.

Αἰγοβόσκος.ε.ὁ.pastor caprarum.

Αἰγοβύλης.ὁ.caprimulgus auis.

Αἰγόκερως.ωτος,ὁ.capricornus, fœnum Græcum.

Αἰγοκέφαλος.ε.ὁ.capriceps auis.

Αἰγονόμος.caprarum ductor,qui capras pascit,locus capris pascendis accommodus.

Αἰγοράγος. cognomen Iunonis apud Spartanos,quòd capræ ibi illi immolarentur,

Αἴγυλος.ε.ἡ.absessus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita assiduè distillat:& si negligatur,ad ossa usq; debiscit in fistulam.

Αἰγυλώπη,ης.ἡ.absessus est pusillus oblongusq; sub ipsum palpebræ torulum, hoc est (ut ait Celsus) super pilorum locum. Dicitur etiam κειθώ.

Αἰγυπιός.ᾶ.ὁ. uultur uel saltem species uulturis.

Αἰγυπλιάζειν.astutè agere & nequiter,impostorem agere,fallere. Nam Aegyptij uelut impostores,et fallaces malè audiebāt. Accipi item nonnunquā solet pro adurere,denigrare,ut in hoc carmine,Χροὰν δὲ πλὼ σῖλὸ ἅλιος λάμπων φλογὶ ἀγυπλιάσει.

Αἰγυπλίστὶ,sceleratè.

Αἰγύπλιος πινθοφόρος,de sordido atq; infimæ sortis homine dicebatur. Erasmo. Chil.

Αἰγύπλιος δικαστὴς.pro iudice integro atq; in corrupto,prouerb.Cæl.li.12.cap.46.

Αἰγάλιος.ὁ.ulula.

Αἰγάμ.ῶνος.ὁ.caprile.

Αἰγωπος.habens oculos caprinos.

Ἅιδας.ε.ὁ.sepulchrum,Pluto,inferi.

Ἀιδὲς.τὸ.incompræhensibile.

Αἰδέσιμος.ε.ὁ.uenerabilis,uerendus,uenerandus.Dicitur quoq; ἀδέσιμον inuiolatum,& in quo supplicibus ius asyliæ constabat,ἄσυλον. Αἰδῶς etiam in hac significatione usurpatur. Budæus Com.

Αἰδεσιμότης.ητος.ἡ.uerecundia,ueneratio.

Αἰδέω.μ.αἰδέσομαι.ueneror,uerecundor,ἐντρέπομαι,obseruantia prosequor,reueror, erubesco.

erubesco. Interdum significat idē quod πάθομαι,placor, iniuriā remitto,iram cō dono,ἱλάσκομαι,συγγινώσκω. Sic apud Gregor.φιλίαν αἰδεῖσθαι ἀδῶς appellatur is, qui in tempore rationem habere amicitiæ nosset,& amico exorabilem se præbere. Significat itē placare et exornare. Ex quo fit ut & exorans & exoratus αἰδεῖσθαι dicantur, Budæus Commentarijs.

Αἰδὼς.ους.ἡ. id est uenia, misericordia,& personæ periclitantis respectus, ultionis animaduersionisq; remissio,Demost. Lege enim olim licebat cædis nō uoluntariæ crimen euadere,si is qui cædis reus erat, quendam ex consanguineis precibus exorare potuisset,& ad clementiam adducere:cuiusmodi exorata placabilitas αἰδὼς uocabatur. Bud.Com.

Ἀΐδηλος.ὁ.obscurus,ἀφανὴς. Item nocuus, exitiosus,sæuus, Iliad.ε. pro ἄδηλ@ per pleonasmum, Ἀΐδηλον πῦρ,παρὰ τὸ ἀεὶ ἐργαστικὸν,καὶ πλεῖστα.

Αἰδημόνως.uerecunde,reuerenter.

Αἰδήμων.ονος.ὁ. uerecundus. Athen.de Isocrate,ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος, Inter rhetores maximè uerecundus. Aristot.in 2. Et hic. τὸ αἰδήμονα in uirtute ponit,medium q; facit inter καταπλῆξα & ἀναίσχυντον,id est attonitū & impudentem.

Ἀΐδης.ε.ὁ.infernus,Pluto,ab α priu.& ἔδω uideo,quòd omnia ibi sint tenebricosa,neque quicquam iuuidere liceat.

Ἄϊδιος.ᾶ.ὁ.sempiternus.

Ἄϊδιος.ε.ὁ.æternus.

Αἰδιότης.ητ@.ἡ.æternitas.

Αἰδίως.sempiternè.

Αἰδυόεις.ᾶ.ὁ.inflexibilis,tenebrosus.

Αἰδοῖα.τὰ.pudenda.

Αἰδοικά.τὰ.quæ pudendis adnascuntur.

Αἰδοῖον.ε.τὸ.testiculus,penis.

Αἰδοιπαλη@.ε.ὁ.morbus pudendorum, ut satyriasis & priapismus.

Αἰδοῖ@.pro αἰδῶος, uenerabilis, castus,reuerendus.

Αἰδοῖος ἱκέτης. supplicator,dignus qui exoret,quod petit.

Αἰδοιώδης.ους.ὁ.ἡ.genitalis speciem referēs.

Αἴδος.ους.τὸ.reuerentia.

Ἄϊδόσδε.ad infernum,aduerb.

Αἰδῶμαι.pudesio.

Ἀϊδρόφονοι.οἱ. qui nullis iam sunt uiribus, quasi propinqui Plutonis speluncæ.

Ἀϊδρεία.ας.ἡ.imperitia.

Ἄϊδρις.ιος.ὁ.ἡ.insscius.

Ἀϊδρὸς.ὁ.perspicuus.

Ἄϊδυλος.ὁ.audax,temerarius.

Αἰδωνεύς.έως.ὁ.infernus,Pluto.

Ἀΐδω.canto ut gallus.

Αἰδὼς.όος.ὁ.pudor,φόβος τῆς ἀδοξίας (ut definiunt Stoici) metus infamiæ. Aiunt quidam hoc nomine significari non pudorem eum ob scelera perpetrata, quem αἰσχύνη proprie uocari uolunt, uerum pudorem illum ingenuum cum obseruantia quadam coniunctum,cuiusmodi est pudor filiorum erga parentes.

Αἰεὶ.semper,continue,repente,simul.ἀεὶ, ἀεὶρ,ἄϊος,ἀεὰ,ἀεὶ, αἴϊρ,αἰΐρ,ἀΐ.ἀΐ,αἴΐ,ἀΐ,ἀΐς, omnes hæ uoces idem significant.

Αἰειγενέτης.ε.ὁ semper existens, uel potius semper generans. Iones enim pro εἶναι, γενέσθαι utuntur.

Αἰειπάτραι.apud Milesios dicti sunt potentiores,quòd semper in nauibus consultarēt. Damasenore enim ac Thoante tyrannis exactis, sodalitates duæ urbem obtinuerunt:harum altera πλουτὶς,altera χαιρομάχαι dicebatur. Sed cum potentes dominarentur,& sodalitatis suæ res asciuissent, ueriti ne quando à diuersa factione opprimerentur,conscensis nauibus, & procul à terra progressi,maximis de rebus consultabant,proinde ἀειπάτραι appellati. Cæl. Calcagninus.

Ἀεισκῶπες.οἱ.sempasiones aues.omnib.enim anni temporibus conspiciuntur.

Ἀείσιοι. mariti duarum sororum cognati.

Ἀείυπνος.mortis epithet.somnolentus.

Ἀετὸς.ὁ ἀετός.aquila.

Αἴζηός.ᾶ.ὁ.iuuenis,florens.

Αἰήτης.ε.ὁ. Aeëta,rex Colchorum.

Αἰθαλή, ῆς. ἡ. cinis.

Αἰθαλίωνες. οἱ. cicadarum epith. quòd æstus ardore imprimis gaudeant.

Αἰθαλόεις. όεσσα. όεν. ardens, exustus. Vulcani epitheton est, quasi fuliginosus deus.

Αἰθαλοκαπνία. ἡ. fumi, impostura.

Αἰθαλόω. ὁ. fuligo, sauilla, genus æris, siue petra ex qua fit ignis. Item ardens, exustus apud Pindarum.

Αἰθαλόω. καὶ

Αἰθάλω. ardeo, comburo.

Αἰθαλώδης. ους. ὁ. fuliginosus.

Αἴθε. utinam. In hoc differt ab ὄφελον (teste Ammon.) quòd personas non distinguat, unde ut personæ distinctio indicetur ὄφελον illi coniungi solet. Homer. Iliad, ά. αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων ἧσθα.

Αἰθέοψ. οπος. ὁ. urens, ardens.

Αἰθέριος. ον. ὁ. æthereus.

Αἰθήρ. έρος. ὁ. uel ἡ. apud Pindarum & Homerum, æther, claritas. Dictũ ἀπὸ τοῦ ἄιδειν, uel ἀπὸ τοῦ ἀτιθάζειν, à perpetuo motu. Apuleius, Aetheris (inquit) appellatione, cœlum ipsum, stellæq; omnis q; syderea compago intelligitur, non, ut quidam putant, quòd igneus sit & incensus, sed quòd cursibus rapidis semper rotetur.

Αἴθι. utinam.

Αἴθικες. populi Macedoniæ, quorum meminit Homerus in Catalogo.

Αἴθιν. aptus comburi, ut αἴθινα ξύλα. Itẽ mordax, niger.

Αἰθιοπεύς. έος. ὁ. æthiops.

Αἰθίοψ. οπος. ὁ. æthiops, ab αἴθω cremo, & ὄψ aspectus, quòd solis uicinitate torreatur.

Αἴθμα. τὸ. esca.

Αἴθονες. οἱ, αἰθόλικες. proprie sunt phlyctænæ, id est pustulæ ex igni, φλυκτίδες, pustulæ rubeæ in summa cuti, exanthemata.

Αἴθων. λαμπρὸν, ignitum, nigrum, ardens, splendidum.

Αἴθοπα οἶνον. appellat Homer. quasi fumicalidum, id est natura ignitum, quòd semina quædam caloris in sese habeat, sitiq; natura ignitum, non (ut alij) propter colorem Gel lib. 17. cap. 8

Αἴθος. ους. τὸ. καῦμα, æstus, calor.

Αἴθω. ς. ὁ. porticus. Vulgo ein schopf summer loub.

Αἴθω. ς. ὁ. ardens. Αἴθοψ καπνός. fumus, qui dum materia aliqua uritur, fit.

Αἰθρέω. μ. ήσω. w. κα. tempestatẽ fero, sub dio diuersor.

Αἰθρη. ς. ἡ. æthera, splendor aëris, aër.

Αἰθρηγενής. ες. ὁ. καὶ

Αἰθρηγενής. ους. ὁ, ἡ. serenificus, sudificus: quasi sudum, siue subudum reddens aërem. Boreæ epitheton, siue quia frigus efficit, quod Homerus ἄιθρην uocat. Paustus, Frigentem & boream durat, zephyrumque repentem. Siue αἰθρίαν, id est serenitatem. australes enim nubes discutit. Columella, Nec tam nubifugo borea Latonia Phœbe Purpureo radiat uultu.

Αἰθρία. ας. ἡ. serenitas.

Αἰθρινός. ὁ. matutinus.

Αἰθριοκοιτέω. μ. ήσω. dormio sub dio.

Αἴθριος, ον, ὁ. serenus, illustris.

Αἶθρος. ε. ὁ. frigus.

Αἴθυια. ας, ἡ. merga auis.

Αἰθύσσω. μ. ξω. w. κα. calefacio, extendo, iacio, concutio.

Αἴθυγμα. τὸ. impetus, ὄρμημα ἐπὶ πυρός.

Αἴθω. μ. σω. uro, incendo, ardeo.

Αἴθω. expiro.

Αἴθων. ονος. ὁ. ardens, splendidus, niger. Interdum uirilis, bellicosus. Interdum elaboratus, ut σίδηρος αἴθων. Est etiam unus equorum solis.

Αἴκα & αἶκε. si, poëtice, pro ἐάν, ἄν.

Αἰκάπως. si utiq. ἔπω, ἐάπως.

Αἰκάποθι. siquando ubi, quò sicubi. ἔποτε, ἐάποτε.

Αἰκάζω. μ. σω. w. αχα. uoco.

Αἰκάλλω. τὸ ἀπατῶ. decipio, adulor.

Αἰκή. ἡ. impetus.

Αἰκία. ας. ἡ. flagellatio, uerberatio. Propriè cui conuicia non præcesserunt, ærumna, supplicium. Αἰκίας δίκη, actio iniuriarum

rum ob uerbera. Budæus Commentarijs.

Αἰκίζομαι. contumelia afficio, flagris cædo.

Αἴκισμα. τὸ. flagrum, percussio.

Αἰκίζω. uerbero contumeliosè.

Αἰκισμὸς. ὁ. ὠκία.

Αἴκολος. turpis.

Αἰκτήρ. ῆρος. ὁ. impetuosus.

Αἴκτος. ε. ὁ. ingens, ineffabilis.

Αἰκῶς. ὑβριστικῶς, crudeliter, contumeliosè.

Αἴλινον. τὸ. lugubris quædam cantio, genus lamentationis altæ & acutæ, ut (inquit) Sophoclis interpres.

Αἰλινός. οῦ. ὁ. miser.

Αἴλιος. affinis.

Αἴλουρ. ος. ὁ. feles, catus. παρὰ τὸ ἀλοιᾶσθαι τὰ ὑράς.

Αἷμα, ατος. τὸ. sanguis.

Αἱμακχεία, ἁ. parentationes mortuorum, Dorice, quasi animæ mortuorum sanguine saturentur.

Αἱμαλωπὶς. color sanguinem præse ferens, concrementum sanguinis.

Αἱμαλύψ. ῶπος. ὁ. cruentum uirus.

Αἱμασιά. ᾶς. ἡ. sepes spinosa, ἀπὸ τοῦ ἅιμάσσειν. Proprie maceria sine luto cementorum.

Αἱμαστὴν. culter.

Αἱματηρὸς. ὁ. ἁιματόεις.

Αἱματία. ας. ἡ. obsonij genus, genus farciminis ex sanguine, à cruore appellatum.

Αἱματίζω. μ. ίσω. w. ιχα. cruorem moueo.

Αἱματινός. ὁ. sanguineus.

Αἱματίτης. lapidis nomẽ, à sanguinis colore uel uirtute atque effectu, nimirum quòd sanguinem deprimat. Plinius libro 36. capite 20.

Αἱματόεις. όεσσα. όεν. ἡ. cruentus.

Αἱματοπότης. ὁ. sanguinipotes. Proprie de dracone dicitur.

Αἱματόφλοος. ὁ. ἡ. plenus sanguine, & cruens. De uenis dicitur apud Hippocrat.

Αἱματόω. μ. ώσω. w. ωκα. κὴ

Αἱματάω. καὶ

Αἱμάσσω. μ. ξω. w. χα. lanio, cruento, sanguine conspergo, & polluo, occido.

Αἱματώδης. ὁ καὶ ἡ. cruentus.

Αἱματωπός. οῦ. ὁ. sanguinarius, oculos cruentos habens.

Αἵμιον. σφάγιον.

Αἵμιον. uas quo excipitur sanguis.

Αἱμόῤῥαγια. sanginis missio uel effusio. Nã ῥαγὴν ponitur ἐπὶ ἅπασης ἐκχύσεως, à pungere.

Αἱμομίκται. incestuosi, incesti.

Αἱμονία. ας. ἡ. Thessalia & Ephesus.

Αἱμοπλοϊκός. οῦ. ὁ. excreans sanguinem.

Αἱμορραγία. ας. ἡ. copiosi sanguinis effusio.

Αἱμορρόω. sanguine fluo, sanginis fluxum patior, unde αἱμόῤῥους, mulier menstruata.

Αἱμορροΐς. ίδος. ἡ. hæmorrhois, morbus, id est sanguinis fluxus, exitus cum per angustum luctatur, ut in sectione uenæ, uaricis, marisca. Etiam αἱμορροΐδας morbum sedis interpretatur Hermola.

Αἱμόῤῥους. serpentis nomen.

Αἱμός. ὁ. nemus, arbustum.

Αἱμοφόρυκτος. ε. ὁ, ἡ. cruentatus.

Αἱμοχαρὴς. ὁος. ὁ. ἡ. sanguine gaudens.

Αἱμυλία. ας. ἡ. facundia, illecebræ, sermonis lepiditas.

Αἱμύλιος. ε. ὁ. καὶ

Αἱμύλος. ὁ. facetus, blandus, uarius, disertus.

Αἱμωδίην. ε. ὁ. καὶ

Αἱμωδιᾶν. obstupescere dentibus exacerborum fructuum esu, aut stridore quopiã, qui etiam gingiuas infestat.

Αἱμῶ. τοὺς ὀδόντας ἀγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδία. ας. ἡ. dentium stupor ex esu pomorum immaturorum.

Αἵμων. ονος. ὁ. cruentus, expertus.

Αἱμωπὸς. ὁ. ὁ. sanguinarius, cruentus.

Αἰναρετὴς. ὁ. ὁ. grauis uirtute.

Αἰνιάδαι. οἱ. æneadæ.

Αἴνεσις. ιος. ἡ. laudatio.

Αἰνετὸς. ὁ. ὁ. laudabilis.

Αἰνέω. μ. έσω. καὶ ήσω. laudo. Hinc Aeneam illum dictum ostendit Homerus in hymno Veneris: τῷ δὲ καὶ αἰνέας ὄνομ' ἔπλετο, οὕνεκα μ' αἶνον ἔχεν ἄχος.

Αἴνιγμα. τος. τὸ. uel ἀνιγμὸς Aristoph. ænigma,

ma, quæstio obscura, sermo nodosus, & involutus. Latini antiqui scirpos appellauerunt, ut Gellius scribit lib. 11. cap. 6. per antiphrasim fortasse, quemadmodum etiã bellũ dicitur, quasi minime bellũ & bonũ.

Αἰνιγματικῶς. adu. ænigmatice.

Αἰνιγματώδης. ες. ὁ. ænigmaticus.

Αἰνίζομαι. laudo.

Αἰνικτά. τὰ. obscura.

Αἰνίλλω. καὶ

Αἰνίττομαι. μ. ίξομαι. obscurè loquor, innuo latenter (ut fit in tabula Cebetis) ænigmate ostendo & significo, cõiecto apud Sophocl. Αἰνίττεται γὰρ πῴφορ, taxat Petrum, Plutar. in Placi. ἀδήλως ὑπισημαίνει. Αἰνίττοντα μεταφοραὶ, ænigmaticæ orationi translationes congruunt. Arist. Rheto.

Αἰνόγαμος. ε. ὁ. infelix nuptus.

Αἰνόμορος. ον, grauiter moriturus.

Αἰνοπαθὴς. ὲς. ὁ. ἡ. grauiter affectus.

Αἶνος. ε. ὁ. laus, gloria. Item apologus, prouerbium. Αἶνον Aphthonius in Progymnas. simpliciter μῦθον, id est fabulam uocat. Huic sunt (ut ait) uaria ex inuentoribus cognomina, συβαειτης, κίτιξ, κύπριος, αἰσώπιος. Quintil. αἶνον ait à Græcis appellatum λόγον μυθικὸν, & αἰσωπικὸν, à Latinorum nonnullis apologationem, nõ satis in usum recepto nomine: additq; hoc à paræmia discrepare, quòd αἶνος totus sit apologus, παροιμία autem sententia breuior, ut apud Hesiod. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω, γοίδυσι καὶ αὐτοῖς. Ωδὴ ἱερὴ προσῴσειαν ἀκόδυα ποικιλόδερον. Vtitur eundem ad modum & Archilochus & Callimachus. Etiamsi Theocritus ἐν κωμῳδικαῖς, αἶνον pro paræmia uidetur usurpasse, αἶνος θλῶ λέγειταί τις, ἅδα καὶ τοῦρος ἀν' ὕ καρ. id est, Pertur & hoc olim, in syluam secedere taurũ. Hæc Eras. Aristoph. interpretes prodũt αἶνον nõ concinnari pueris, sed ad uiros dirigi, nec consolatoriũ modo esse, sed paræneticũ quoq;, admonet enim et docet. Dicitur etiã αἶνος, quod alio nomine γρῖφος, sermo implicitus, uti apud Clearchum, uir non uir, auis nec tamen auis, lignum non lignum, lapis non lapis: pro eunucho, uespertilione, ferula, pumice.

Αἰνὸς. ἡ. ὁ. πακὸς, grauis, malus.

Αἰνότης. κτ@. ἡ. grauitas.

Αἰνοτόκος. ε. ὁ. grauia & mala parens.

Αἰνόγονος. ε. ὁ. malè natus.

Αἴνυμαι. ausero, capio.

Αἰνῶς. grauiter.

Αἴξ. γός. ἡ. capra. generale nomen est ad omnes caprarum species, quarum triplex est differẽtia. nã recens natæ ἔριφοι appellantur: anniculæ, uel media ætate χίμαροι: adultæ ῥάγοι et ἴξαλοι. Has Homerus προγένους uocat, medias μιτάσσας, alias ἔρις.

Αἰξάσκω. impello.

Αἰξονεία. ἡ. conuitium.

Αἰξονιύομαι. accusare, cõuicijs incessere. Hoc uerbo intoleranda mordacitas significatur, inde figuratum, quod in Attica Aexones dicacitate maledicaq; uirulentia insignes erant. Cæl. lib. 10. cap. 25.

Αἰολεύς. ὁ. Cæcias uentus.

Αἰολεύω. μ. ὑσω. ω. ηκα. uario. ποικίλω, ποικρῶ καὶ ταχέως σῴφω, κινῶ.

Αἰολιγμὸς. ἡ. umbra, momentum temporis.

Αἰολίζω. αἰολέω, uario, decipio, gero morem Aeolicũ, decipio, ut apud Heroclẽ, μὴ οὕτω αἰόλιζε αὐτὰν, Ne circunscripseris ipsam. Inde deductum, quòd Aeoles ut fraudulenti infamabantur, ut Theocriti interpres in primum Idyllion annotat. Item Aeolice loquor, Strabo. lib. 8.

Αἰολοθώρηξ. habens pulchrum thoracem.

Αἰολομίτρης. ου. ὁ. ποικίλων ἔχων πλὴν μίτρας. Est autem μίτρα zona bellica.

Αἰολόμητις. ε. ὁ. heterocl. accentu in antepen. & cum ι. ἀγκυλόμητις, uarij consilij. Moschopol. in Hesiodo.

Αἰολοπύλαι. αἱ. sunt quæ forma sphærica, ex ære aut alia materia fiunt, intus cauæ quibus inest punctum angustissimum, quo aqua aqua infunditur, deinde igni admotæ, simul atq; aqua feruere cœperit, flatum tantisper emittunt, dũ aqua (quæ in fumũ resoluta, paulatim efflatur) duraverit. Deducti ab αἶολος et πύλη, quasi Aeoli portæ.

Αἰολόπωλος. ὁ, ἡ. uarius pullus, equus uelox, bonos equos habens.

Αἴολος. ου. ὁ. rex uentorum.

Αἰόλος. ε. ὁ. uarius, dolosus, obscurus.

Αἰονίω. μ. ήσω. π. ηκα. aspergo, humecto.

Αἴπεια, ας. ἡ. urbis nomen.

Αἶπυ. tanquam.

Αἰπεινὸς. ἡ. ὁ. excelsus.

Αἰπύας. ωτος. ὁ. idem.

Αἰπόλιον. ε. τὸ. grex caprarum.

Αἰπόλα. υς. ἡ. αἰπόλιον, καὶ κάπρος.

Αἰπόλος. ε. ὁ. caprarius.

Αἶπος. ους. τὸ. cacumen, uertex. (ui.

Αἰπύκερως. alta cornua habens. epithetõ cerui.

Αἰπὺς. ὑος. ὁ. altus, magnus, durus, pernicio-

Αἰπύτης. idem. (sus

Αἶρα. ας. ἡ. lolium.

Αἴρομαι. ἆμαι. ἆρῶμαι. π. όρημαι. ἀῤῥ. α. ἠράμην. ἐλῶ. medius ἀόρ. β. ἀπόμην, ἀῤῥ. ἥλομαι. eligo, uolo, decerno.

Αἱρέσιμος. ε. capi aptus.

Αἵρεσις. electio. Chrysost. περὶ ἱερωσύνης, utitur pro ea electione, qua episcopus eligebatur à populo. Item opinio de aliquo dogmate firmata, hæresis, secta. quarum quatuor imprimis celebres erãt Athenis, Academica, Peripatetica, Epicurea, & Stoica: à quibus aliæ omnes quæ à Laertio colliguntur, tanquam fontibus promanarunt. Θέσις (ut annotat Cælius) est præstantis in philosophia uiri παράδοξος ὑπόληψις, id est opinio admirabilis, sicuti Antisthenis, ὅτι ἱκανὸν ἀντίδοτον. Quæ est obrepat in plureis non imurbanos, iam αἵρεσις, id est secta nuncupatur, sed inter pullatos gregaleisq; κοινὴ ἔννοια. Optio, ut βασιλείας αἵρεσις, apud Chrysostomum, optio regni. Politian. hæc uerba Herodia. lib. 6. ἐκέλευσε κελεύοντες ἐς πλῆθος προτίθεσθαι αὐτῶν ἐπαινέσαι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, sic Latine fecit: Iusserunt ad suam quenque uitam & officium redire. Significat item expugnationem.

Αἱρεσιώτης. ε. ὁ. hæreticus.

Αἱρετίζω. μ. ίσω. τ. ικα. καὶ

Αἱρετίλλω. μ. ισω. τ. κα. eligo, placeo, sector.

Αἱρετικὸς. οῦ. ὁ. hæreticus, qui præter ueritatem aliquid opinatum habet.

Αἱρετισὴς. οῦ. ὁ. princeps sectæ.

Αἱρετίω. assumo, adduco in meam sententiã.

Αἱρετὸς. οῦ. ὁ. eligibilis, electus, potior arbiter.

Αἱρίω. μ. ήσω. ἄορ. β. ἆλον. capio, teneo, destruo, populor, occido, actiuum.

Αἱεικὸς. ὁ. loliaceus.

Αἰεωλαὶ, procellæ, turbines.

Αἴρομαι. in uoce passiua significat interdum etiam tollo, id est erigo. Plutar. ἀῤῥώμενα τὰ ἰσίαις ἀπόπτερα. Xenoph. ῥᾴῳον ὑπ@ τὰ πρόσθεν ἄρεται.

Interdum porto, gesto, uel potius gestandum tollo, hoc est ἀναπίθεμαι, ὑπιφορτίζομαι. Interdum suscipio, id est, incepto, aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον ἄρεσθαι. Interdum fero, hoc est reporto præmium uel lucrum, ut ἄρομαι κλέος, ἄρομαι νίκην, refero, aufero gloriam, uictoriam. Bud. Com. (μεῖζον

Αἴρουτος. obedientis. παραλειπομένης, ἀρτσκομένου.

Αἱροπίδν. τὸ. tenebrosum, cribrum.

Αἴρ@. miser. Homer. de Iro, Odyss. ξ. ἢ τάχα Ἶρος ἄῤῥος ὑπισπασθὸν κακὸν ἕξει.

Αἴρω. μ. ῶ. τ. κα. tollo, uiribus apprehendo, eleuo. Vnde Latinis ærumnæ dictæ (teste Festo) hoc est furculæ, quibus uiatores alligatas sarcinas gerebant. Aliquando aufero, de medio tollo. Aliquando moueo, id est, soluo, proficiscor, abeo. Actiuum ac cusatiuo, Bud. Com.

Αἴς. ἴδος. ὁ. infernus. Interdum imbecillis. ἴς enim uirtutem significat.

Αἶσ@. υς. ἡ. parca, à ἀλάω, distribuo, & in futuro ἀλάσω. unde abiecto ἀ, αἶσ@, id est μοῖρα, εἱμαρμένη, πρόμοιρα. Pro insania, apud Sophocl.

Αἶσ@μος. ramus lauri.

Αἰσάλων. ονος. ὁ. æsalo, accipitris species. Alias ἀσάρων.

Αἴκρος.ε. flumen per Crotona fluens.
Αἴσαπος.ε.ὁ. fluuius Lyciæ.
Αἰσθάνομαι.μ.αἰσθήσομαι.π.ἤσθημαι. μέσ.ἀόρ. ἠσθόμην. sentio, cognosco, intelligo, experior. Genitiuo uel datiuo, aliquando accusat. de quo Priscian. libro 18. Αἰσθάνομαι ἐρικῆς, sentio dixisse.
Αἴσθημα.ατος.τὸ. κοὴ
Αἴσθησις.ιος.ἡ. sensus ipsa uis, & quod sensu percipitur.
Αἰσθητήριον. sensuum sedes, sensorium.
Αἰσθητικὸν.ε.τὸ. facultas sensiua.
Αἰσθητικός.ἡ.ὸ. sensitiuus.
Αἰσθητικώτατος.ε.ὸ. maximè sensu præstans.
Αἰσθητός.ἡ.ὸ. sensibilis, sensilis.
Αἰσθω. spiro, ἐκπνέω. inde ἄσθμα.
Αἰσιμία.ας.ἡ. uaticinium.
Αἴσιμος. decens, fatalis. Aristoph. Eccles. τὸ δὴ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται. Id est, χωλὸς, ὥτιμος, ἀμαθής.
Αἰσιμῶ. insumo, expendo.
Αἴσιος.ὁ. decens, prosper, uerus, germanus, mediocris.
Αἰσιόῤῥοι τὸ χωρίον. captantes loci auspiciũ.
Αἰσίως. aduerbium decenter.
Αἴσμα.ατος.τὸ. expensa.
Αἴσω.μ.ξω.π.κα. impello, moueo, impetum facio, committo, surgo, promico, emico, commoueor, feror, propero.
Αἰσύρ.ῦρος.ὁ. torris, titio. Oppian. ς. Δαλὸν ὑπερμήκων μεγάρων αἴσυρα φέροντες, Vrbis casuræ signum, torremq; ferentes.
Αἴσος.ε.ἡ. perditus, insciis, citra reditum, de quo nihil refertur.
Αἰσόω.μ.ὤσω.π.ωκα. destruo, euerto, perdo, obscuro, euanescere facio, occido.
Αἰσυκτήρ.ῆρος.ὁ subulcus.
Αἰσυλήτης, δημοκράτων, ἀρχαῖος. Αἰσωρ.ορος.ὁ. inexpertus, indocilis.
Αἰσχρος.ε.ὸ. impius, indecens, aduersus, malus, iniustus.
Αἰσυμνάω. impero, rego.
Αἰσυμνῆται.οἱ. præfecti certaminum, aut ministri, aut iuuenes. Item tyrannorũ genus, quod olim à populo legebatur. Bud.
Αἰσυμνητίς.ίδ@.ἡ. regina.

Αἰσύφηλος.ε.ὁ. timidus, mendax.
Αἴσχιστος.ε.ὸ. turpissimus.
Αἰσχίων.ονος.ὁ,ἡ. turpior.
Αἰσχίω.τὰ. Attici utuntur pro αἰσχίονα, sicut κείρω, κρείττω, ἀμείνω.
Αἶσχος.τος.τὸ turpitudo. (mæ.
Αἰσχουργήματα. turpiter gesta, ab αἰσχουργὸς
Αἰσχροκέρδεια. est uitia turpiter quæstuosa, cui πλεονεξία cognatum est uitium.
Αἰσχροκερδῶ. turpiter lucrum facio.
Αἰσχροκερδὴς.ὲος.ὁ,ἡ. turpilucris, interprete D. Hieronymo ad Heliod.
Αἰσχροκρηλία. ας.ἡ. lucri turpis cupiditas.
Αἰσχρολογῶν. turpiter loqui.
Αἰσχρολογία.ας.ἡ. turpiloquium. Ἀκολογία.
Αἰσχρόλογος.ε.ὁ. obscœnus.
Αἰσχροποιός. scellator, fœdus.
Αἰσχρός.οῦ. turpis.
Αἰσχρότης.ητ@.ἡ. obscœnitas.
Αἰσχρουργία.ας.ἡ. confusio, pudor, infamia.
Αἰσχρῶς. aduerb. turpiter, ut αἰσχρῶς διατίθεται τὸ σῶμα, polluit corpus.
Αἰσχύνη. infamia, pudor. Propriè ob scelus aliquod perpetratum, ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς, ut inquit Aristoxenes. Hãc philosophi definiunt φόβον δικαίας ψόγου. id est, metũ iustæ reprehẽsionis. Gel. li. 19. ca. 7.
Αἰσχύνομαι. uerecundor, erubesco, uereor, iniuriam patior, lædor. Accus.
Αἰσχυντηλὰ.τὰ. quæ parant uerecundiam.
Αἰσχυντηλία.ας.ἡ. pudor.
Αἰσχυντηλὸς, uel αἰσχυντηρὸς. uerecundus.
Αἰσχυντία.ας.ἡ. uerecundia.
Αἰσχύω.υνῶ. confundo, dehonesto, turpitudine afficio. actiu.
Αἰσωπικά.τὰ. ridicula.
Αἴσωπος.ου. Phrygum lingua idem est, quod Aethiops. Hoc nomine uocatus est summus ille fabularum scriptor, quòd niger errimus esset, ac turpitudine uel Thersitæ Homerico conferendus.
Αἶτας.ε.ὁ. socius. Hinc ἅταν pro ὦ αἶταν.
Αἰτέω.μ.ήσω.π.κα. peto, ἱκέτευμαι, ἱκέσαμαι, instanter peto. Actiu. accus. Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, est ἀξίωμα facere uel αἴτημα, id quod initio probandũ susceptum est, quod

etiam τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖσθαι, ἢ αἰτεῖν dicitur. Aristo. τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι dixit pro eo, quod est, Postulare sibi cõcedi ut indubitatum, quod initio probandũ recepit. Bud. Com.
Αἴτημα.ατος.τὸ κοὴ
Αἴτησις.ιος.ἡ. petitio.
Αἰτήσω δίκας. exposcam pœnas.
Αἰτήματα. petitiones, postulata. Sic uocãtur θέσεις, id est positiones nõ usqueadeò notæ, quæ non statim admittuntur ab auditore, simul ac à præceptore ponuntur, sed argumento quodã astruuntur, priusquam fidem faciant. Bud. Annot.
Αἴτης.ε.ὁ. lingua Thessalica adamatus, is qui amatur, teste Theocrito in eo Idyllio, cui titulum fecit αἴτης.
Αἴτης. pauper, mendicus.
Αἰτητάι.οἱ. postulatores, petitores.
Αἰτητὸς.ε.ὸ. petitus, petibilis.
Αἴτια.τὰ. Aetia, liber Callimachi.
Αἰτία.ας.ἡ. causa, id est occasio, caput, origo, fons, radix, principium. Basil. in ἑξαμ. παρὰ θεῖ ἀτίαν λαβοῦσα. Aliquãdo causa, id est forensis cõtrouersia. Est autem uox (ut tradit Eras.) cõmunis, & ad crimẽ, ob quod merito quis in ius uocari possit, & ad leuiorem iniuriam, cui sufficit expostulatio. Vnde ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, & αἰτίαν ἐπιφέρειν, est in crimen uocare, crimen alicui inserre. Idem significat δι' αἰτίας ἔχειν. & hoc in actiua significatione apud Thucyd. ᾗ ἐμὲ μὲν παρὰ νόσαντα πολεμεῖν δι' αἰτίας ἔχετε. id est, Me quòd ad bellum suscipiendum hortatus sum accusatis, uel reprehẽditis. Nam aliàs passiue accipitur, ut αἰτίαν ἔχω dicatur, qui male audit, & suspectus est crimmis alicuius. Is & sustinere causam dicitur apud Ciceronem, ex Græcis sumptum, qui αἰτίαν ὑπέχειν pro eodem dicunt. Αἰτίαν ἐνδέχεσθαι, uel ἀναδέχεσθαι, est in se crimen recipere, uel agnoscere rem perpetratam. Ἐν αἰτίαις εἶναι, in crimine esse, pœnas pendere, inculpari. Sic Cic. in Verr. Dat hospiti suo cuidam negotium, ut aliquem reperiret, quem ea fecisse

insimularet, daretq; operam, ut is eo crimine damnaretur, ne ipse esset in crimine.
Αἰτίαμα.ῶς.τὸ. crimen.
Αἰτιάομαι. ῶμαι. facio causa alicuius rei.
Item accuso, culpo, Genit. & Accus. Vt αἰτιῶμαί σε τοῦτο, Criminose hoc tibi obijcio. Aliquando cũ duobus accusatiuis, ut τίνα ἄν τινὸν αἰτίαν αἰτιασάμην@, Quid contra seipsum obijcere potest? Significat etiam αἰτιῶμαι σε causam esse, uel in causa esse dico, causam ad te refero, etiam in bonam partem. Plato in Phædro, Καὶ ἔγωγε ὦ φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐνοπίους θεοὺς, Hoc acceptum genijs loci refero. Budæus Commentarijs.
Αἰτιᾶσθαι. querelam exponere.
Αἰτίασις. accusatio, querela. unde αἰτίασιν ἀποθέσθαι significat αἰτιᾶσθαι.
Αἰτιάζομαι. accusor & culpor, passiue, & aliquando actiue, de quo Bud. Com.
Αἰτιάλω.μ.σω.π.κα. peto. (ætatẽ.
Αἰτιατέον πλὼ κλικίαν. reijcienda causa in
Αἰτιατικὴ.ῆς.ἡ. accusatiuus casus. (ortũ.
Αἰτιατόν. causatum, à causa, uel ab authore
Αἰτίζω.μ.ίσω.π.κα. peto. (cari.
Αἰτιολογεῖσθαι, προφασίσασθαι, σκήπτεσθαι, causificari.
Αἰτιολογέω. μ.ήσω.π.κα. causas agere, causas reddere.
Αἰτιολογικός.ἡ.ὸ.ὴ.ὸν. causalis.
Αἰτιόλογος.ὁ. qui sequitur rationem & utitur probationibus.
Αἴτιον.ε.τὸ. causa.
Αἴτιος.ε.ὴ. causa, author, αἰτία, ὁ πλὼ ἀφορμὴ ὢν, reus. ὑπεύθυνος, μεμπτός, κολάσεως ἄξιος. Αἴτιον αἰτιᾶσθαι, quod est accusandum accusari.
Αἴτ@.ους.τὸ. inhabitatio. lucus, τέμενος, apud Pindarum.
Αἰτοῦμαι. &
Αἰτοῦμαι. peto, obsecro, obtestor. Item postulor, ut debitum soluã. Propriè est cõmodato petere, αἰτέω simpliciter petere.
Αἰτέψηροι δίκας. uocati in ius, uulgò citati.
Αἰτναῖος. ου. ὁ. magnus, ab Aetna monte. ut αἰτναῖος πῶλος, αἰτναῖος κάνθηρος.
Αἴτω. applico.

Ἀιτῶμαι. pro ἀιτιῶμαι

Ἀΐφνης, καὶ

Ἀιφνίδιον. repente.

Ἀιφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Ἀιχμάζω. μ. σω. π. κα. armo, iaculor.

Ἀιχμαλωσία. ας. ἡ. captiuitas, prædatio.

Ἀιχμαλωτεύω, & Ἀιχμαλωτίζω. μ. σω. π. κα. capio, duco captiuos.

Ἀιχμαλωτὶς. ίδος. ἡ. captiua

Ἀιχμάλωτος. ου. ὁ. captiuus, proprie in bello captus, quasi ὁ ἀιχμῇ ληφθεὶς, ab ἀιχμὴ, quod est ξίφος, & ἁλῶ, id est πορθῶ.

Ἀιχμή. ῆς. ἡ. cuspis, ferrum hastæ. παρὰ τὸ ἄκμα χέειν, uel τὸ ἀΐσσω.

Ἀιχμητὴς. οῦ. iaculator, pugil, armatus.

Ἀιχμόδιλος. ου. ὁ. ἀιχμάλωτος.

Ἀΐψα. statim. (χωΐδιν.

Ἀιψηρός. οῦ. ὁ. celer. ἀ ψαίρω, quod est ταχύ.

Ἀΐω. audio, sentio, spiro. unde ἄσμα.

Αἰτὼν, ῶνος. ὁ. æuum, seculum, quasi ἀιὰ ὤν. ἐς ἀιῶνα, ppetuò, aduerb. uel in ppetuum.

Ἀιωνίζω. perdurare. ὅξ. πανὸς μεγάλου.

Ἀιώνιος. ου. ὁ. æternus.

Ἀιῶρα. ας. ἡ. suspēdiculū, ut fumis erat in scena ex alto demissus, quo dij aut heroes in auras tollebātur, et uasorū illud pensilium genus, quali rustici utuntur ad exiccandū caseum, κριμάθρα alio nomine appellatū. Aliquando significat deambulationem, uel gestationem potius ipsam, hoc est locū ipsum, quò homines sanitatis uel uoluptatis gratia lectis pensilibus gestabantur. De hoc Bud. Com. Item festum quoddam Athenis, ἀνδιαπνον aliàs dictum.

Ἀιωρέω. καὶ ἀιωρείζω. attollo, eleuo, suspendo, superbio, pendeo.

Ἀιώρημα. τος. τὸ. perpendulitas.

Ἀιωρούμαι. spe suspensus sum, & rebus nouis immineo, id est, ἐλπίσιν ἀναρτῶμαι. Ἀιωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, est exultare, & gaudio efferri, & lætitia gestiente affici. Bud. Com. Ἀιωροῦμαι ζοῖς φαυλοτάτοις, cōspicior inter

Ἄϊωρος. ν. ὁ. sublimis. (miserrimos.

Ἄκα. acutum, phalangis pugna.

Ἀκαδὼ. μ. ήσω. π. κα. tristor.

Ἀκαδημία. ας. ἡ. gymnasium Athenis, quia propè lauacrum positum, ut Hesych. tradit. De hoc etiã Laërtius in uita Platonis

Ἀκάζομαι. tristor. (nis.

Ἀκαθαίρετον. inexpugnabile.

Ἀκαθαρσία. ας. ἡ. immunditia.

Ἀκάθαρτος. ου. ὁ. ἡ. immundus, impurus.

Ἀκάθεκτος. ου. ὁ. ἡ. effrenis, irreuocabilis, ua

Ἀκάθεκτος. ου. ὁ. intollerabilis. (gus.

Ἀκαθερα. ας. ἡ. iuniperus.

Ἀκαθοσίωτον. τὸ. profanum, iniustum.

Ἄκαινα. stimulus, bucentrum. Item mediendis agris instrumentum pedum decem: ab re nomine indito, quasi τρῶσα αὐτοὺς τοῦ κάνθ. cognoscentibus enim singulis agri sui terminum sublatæ sunt cædes. Cæl. lib. 9. ca. 29.

Ἀκαιρία. ας. ἡ. importunitas, intempestiuitas, temporis difficultas.

Ἀκαιροβδας. loquax.

Ἄκαιρος. importunus, intempestiuus.

Ἀκαίρως. importunè.

Ἀκακαλὶς. ίδος. ἡ. fructus cuiusdam fruticis nascentis in Aegypto.

Ἀκακία. ας. ἡ. innocentia, simplicitas.

Ἀκακίτης. ου. ὁ. nullum malum promeritus.

Ἄκακος. ου. ὁ. purus, simplex, apertus, non uersutus, ὁ πανοῦργος. nam κακὸς πανοῦργος notat. Dionysius ad Demophilũ scribens ostĕdit, ἀκάκους εἶναι τοὺς μὴ προσγνοῦντας τὰ κακὰ, quibus aliorum mores non sunt formidolosi. Ex suo enim animo alienum æstimãt animum, ut sit minime subdolus aut suspicios⁹.

Ἀκάκως. purè, simpliciter.

Ἀκάκωτος. ου. ὁ. iucundus.

Ἀκαλάνθις. ἡ. canis nomen, & auis.

Ἀκαλαρρέτης. ου. ὁ. ἡ. quietè fluens, ut flumina quæ tacito cursu feruntur.

Ἀκαλήφη. ης. ἡ. urtica herba, & animal marinum, quod urticam uocant, à quo abstinuisse Pythagoras dicitur, quoniam Hecate sacrum foret. Vide prouerb. A fabis abstineto: &, A piscibus abstineto.

Ἀκαλὶς. τὸ. deforme.

Ἀκαμάτιρητος. ου. ὁ. ἡ. execrabilis.

Ἀκαμ-

Ἀκαμπώπις. ου. ὁ. incompositus.

Ἄκαλος. ου. ὁ. quietus, placidus, pro ἄκακος, κατὰ συνοχὴν.

Ἀκάλυπτος. ου. ὁ. retectus.

Ἀκάμηλος. ου. ὁ. camelus, ὅξ. τὸ μὴ κάμνειν.

Ἀκάμας. αντος. ὁ. ἄοκνος, laborem nõ sentiens.

Ἀκάματα, pro ἀκαμάτως. indefessè.

Ἀκάματος. ου. ὁ. ἡ. ἀκόπιστος, irrequietus, indefessus, infatigabilis.

Ἀκαμπίας. ου. ὁ. εὐθύδρομος, cursus prolixus, & in rectum.

Ἀκαμπὴς. ὲος. ὁ. ἡ. inflexibilis.

Ἄκαμπτος. ου. ὁ. rigidus, qui non flectitur.

Ἀκαμψία. ας. ἡ. rigiditas.

Ἄκανθα. ης. ἡ. spina.

Ἀκάνθιον. ἄ. Sic uocari cicadas quasdam in Græcorũ libris inuenitur, nõ quia (ut Suidas inquit) species sit hæc insecti illius, sed epitheto est obuersantis inter spinas, quas illi ἀκάνθας uocant. Cæl. lib. 9. cap. 31.

Ἀκανθίας γναθός. spinax, mustellus, Theo.

Ἀκανθινὸς. οῦ. ὁ. spineus.

Ἀκανθὶς. ίδος. ἡ. acanthis, auis, quam Theodo. nunc spinum, nunc ligurmum uocat.

Ἀκάνθιον. τὸ. spinula.

Ἀκανθόδης. ὁ. asper, acutus in morem spinæ.

Ἄκανθος. ου. ὁ. acanthus. acer Theodoro & spina dicitur.

Ἀκανθοπία. ας. ἡ. spina topiaria.

Ἀκανθοφόρος. ου. ὁ. aculeifer.

Ἀκανθόχοιρος. ου. ὁ. echinus terrestris.

Ἀκανθωλὶς. ίδος. ἡ. ἀκανθὶς. (mosus.

Ἀκανθώδης. ους. ὁ. ἡ. spinosus, aculeatus, du-

Ἀκανθὼν. ῶνος. ὁ. spinetum.

Ἄκανος. spina.

Ἀκαπήλευτος. ου. ὁ. ἡ. qui non cauponatur.

Ἀκαπήλευτος. γνώμη. integer atque syncerus animus, Cyril.

Ἄκαπνος. ου. ὁ. ἡ. sine fumo, ut ἄκαπνος θυσία, sacrificium citra fumum.

Ἀκάρδιος. ου. ὁ. carens corde, sine medulla, apud Theophrast.

Ἄκαρι. τὸ. annulus, quem in minimo digito gestabant, δακτυλίδιον. ob paruitatem sic dictus.

Ἀκαρὴς. ὲος. ὁ. ἡ. paucus, indiuisibilis, instans

tempus. ut ἐν ἀκαρεῖ, repente. Aristoph. Ἐν ἀκαρεῖ τ χρόνῳ, momento temporis. Lucian. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ pro eodem dixit.

Ἄκαρι. acari, candidum animal, quod in lignis nascitur.

Ἀκασσῶς. ὁ. sine scissura, minimus, breuis, paruus, modicus, quasi sine capite.

Ἀκαυλίδιος. minutus, breuis uehementer.

Ἀκαρπεῖν. sterilem esse.

Ἀκαρπία. ας. ἡ frugum priuatio.

Ἄκαρπος. ου. ὁ. ἡ. infructuosus, inutilis, ἄχρηστος.

Ἄκαρτος. ου. ὁ. imtõsus. Athenæ. li. 3 τοῖς μὲν τοῖς τριβωνίοις ἢ τοῖς ἀκάρτοις πώγωσι πιστεύομεν.

Ἀκαρῶς, pro ἐν ἀκαρεῖ, de quo in ἀκαρὴς.

Ἀκασύφρων. ονος. ὁ. prudens.

Ἀκατάβλητον. τὸ. quod dirui nequit.

Ἀκατάγνωτος. ου. ὁ. ἡ. indemnatus. Ἀκατάγνωτος πόλεμος, indictum bellum.

Ἀκαταγνωσος. ου. ὁ. ἡ. irreprehensibilis.

Ἀκαταχώνιστος. ὁ. inuictus.

Ἀκατανταίατος. ὁ. ὁ. ἡ. innoxius, nõ accusatus.

Ἀκατάκειτος. ου. ὁ. ἡ. iniudicatus.

Ἀκατακείτως. sine iudicio.

Ἀκατάληκτον. ὁ. τὸ. incessabile.

Ἀκαταλήκτως. intrepidè.

Ἀκατάληπτος. ὁ. ὁ. ἡ. incomprehensibilis.

Ἀκαταληψία. ας. ἡ. incomprehensibilitas

Ἀκατάλις. ίδος. ἡ. ἀρκευθὶς, bacca iuniperi.

Ἀκατάμαχος. ὁ. ὁ. ἡ. inconciliabilis.

Ἀκαταμάκτως. inconciliantèr, odiosè.

Ἀκατάμικτος. incongruus.

Ἀκατάνυστος. ὁ. ὁ. ἡ. nõ absoditus, nõ uelatus.

Ἀκατάλυτον. ου. ὁ. indissolubilis.

Ἀκαταπάλαιστος. ου. ὁ. ἡ. ineluctabilis.

Ἀκατάπαυστος. ου. ὁ. ἡ. incessabilis

Ἀκαταπαύστως. assiduè

Ἀκατάπληκτος. ὁ. non attonitus.

Ἀκαταπράυντος. ου. ὁ. ἡ. implacabilis.

Ἀκατάσασος. ὁ. ὁ. inconcussus, firmus.

Ἀκατασήμαντον. τὸ. non obsignatum.

Ἀκατάσκευος. ὁ. ὁ. solutus, incompositus.

Ἀκατασκεύαστος. inconditus, infabricatus.

Ἀκατασταία. ας. ἡ. seditio, inconstantia.

Ἀκατάστατος. ὁ. ὁ. instabilis, infirmus.

Ἀκατάσχετος. ὁ. ὁ. uel ἀκατάσχετος. irretentibilis, qui cohiberi non potest, incohercitus.

Ἀκαταπείτως. irrepressibiliter, summopere.
Ἀκατάψευστος. ὁ. haud ementitus, nõ fictus.
Ἀκατέργαστος. ον. ὁ. imperfectus, incompositus, rudis, impolitus.
Ἀκατύναστος. ον. ὁ. insomnis.
Ἀκάτιον. τὸ. ᾱ.
Ἄκατος. ὁ. ᾱ. nauis piscatoriæ genus, quæ & ἴπακτις, πορθμὶς, & πάραβος dicitur.
Ἀκάτιος. ὁ. uel ἀκάτιον. τὸ. Aristot. uelum maximum in naui.
Ἀκατονόματος. ὁ. nomine carens.
Ἄκαυλον. ex caule, Theod. uertit ex Theoph.
Ἄκαυστος. ον. ὁ, ή. inustus.
Ἀκαχέατο. tristabantur.
Ἀκαχίω. μ. ήσω. π. κκα. κῶ
Ἀκαχίζω. μ. ίσω. π. κκα. tristitia afficio, cõfundo.
Ἀκαχμένος. κῶ (do.
Ἀκαχμός. acutus, præferratus.
Ἀκαχήσατο. tristatus est.
Ἀκαχμίω. μ. ήσω. π. κκα. acuo.
Ἀκέαμαι. κῶ
Ἀκέομαι. medeor.
Ἀκειρεκόμης. ον. ὁ. non rasus comam, intonsus, epith. Apollinis.
Ἀκείνυζος. ὁ. ἡ. inuius. Item signa quæ locis parũ puijs præfigũtur ἀκίνυθα appellant.
Ἄκεντρος. ὁ. ἡ. sine aculeo. (tur.
Ἀκέομαι. reparo, resarcio, medeor, ἀκέομαι.
Ἀκέραιος. ὁ, ή. integer, simplex, sanus, innocuus, syncerus.
Ἀκεραιότης. κτος. ἡ. simplicitas, integritas.
Ἀκέρατος. ὁ. cornibus uacans.
Ἀκεραύνωτος. ὁ, ή. non tactus fulmine.
Ἀκέρδεια. ας. ἡ. βλάβη.
Ἄκερκος. ὁ. cauda uacans.
Ἄκερος. ὁ. perfectus, pro ὁλόκληρος.
Ἄκερως. ω. mutilus, cornibus carens.
Ἀκερσοκόμης. ὁ. intonsus.
Ἀκέσασθαι, κῶ
Ἀκέσιμος, κῶ
Ἀκεσίπονος. ὁ. medicinalis.
Ἀκέσιος. ὁ. Apollinis epitheton, quasi ἀκεσίκακος. Cælius libro 9. cap. 19.
Ἄκεσις. ιος. ἡ. medicina. (tũ.
Ἄκεσμα. ατος. τὸ. κῶ ἀκεσμός. ὁ. medicamen-

Ἀκέσσαιος. ὁ. Accessæus, ignaui nautæ nomen, qui cũ lunam causatus, nauigationem differret, adagio locũ fecit, ἀκεσσαίου σελήνη, Accessæi luna, in cõperendinatores, qui nouam subinde causam comminiscũtur, quo negotium proferant. Eras.
Ἀκεστής. οῦ. ὁ. κῶ
Ἀκέσωρ. ορος. ὁ. medicus.
Ἀκεσήριον. ου. τὸ. acicula.
Ἀκέστης. ου. ὁ. sartor.
Ἀκέστρα. ας. ἡ. acus.
Ἀκεστρία. ας. ἡ. medicatrix, sartrix.
Ἄκεστος, ον. medicabilis. ἰάσιμος.
Ἀκεσφόλιος. ὁ, ή. doloribus medens, dolores mitigans.
Ἄκευμα. ατος. τὸ. medela.
Ἀκέφαλος. ὁ. truncus, sine capite. Vnde ἀκέφαλα ἔπη, dicuntur uersus à breui incipientes, quasi sine capite: & ἀκέφαλος μῦθος, imperfectus sermo, uel fabula nondũ absoluta apud Platonem.
Ἀκέω. μ. ίσω. medeor.
Ἀκέων. ντος. ὁ. inuitus. Item tacitus, mussitans, territus. Vel etiam tacitè aduer. κούχως. ἀφ' ἧ ἀκᾶς, quod perculsionem significat, & immobilitatem. Hom. Iliad. α. ὄφρ' ἀκέων. Idem, ἀλλ' ἀκέοσα κάθησο.
Ἀκηδίης. τὸ. inhumatum, neglectum.
Ἀκήδιστος. ον. ὁ. incuratus.
Ἀκηδέω. μ. σω. π. κα. negligo, torpeo. Actiu.
Ἀκηδής. ὁος. ὁ, ή. insepultus, neglectus, despectus.
Ἀκηδία. ίας. ἡ. pigritia, tædiũ, tristitia, inertia, socordia, securitas. Vulg. accidiã appellat
Ἀκηδιάζω. tædio et anxietate afficior.
Ἀκηδιαίως. tutò, sine periculo.
Ἀκηδίως. neglectè, sine sepultura.
Ἀκήλητος. ὁ. ἡ. inexorabilis, immotus, ut ἀκήλητος νόος, immota mens, Plutar.
Ἀκήλητος. ὁ, ή. immaculatus.
Ἀκηλίδωτος. ον. ὁ. idem.
Ἄκημα. ατος. τὸ. medela.
Ἀκηδὸν. tacitè, cum silentio, ubi quis ne hisce quidem audet. ab α, & χαίνω. Homero ἀκηδὸν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἀκηράσιος. ὁ. ὸ, ή. incorruptibilis.

Ἀκηλήτιος. ον. ὁ. tacitus.
Ἀκηλήτος. ον. irrequietus.
Ἀκήρατο. cum tussi expuit, Hippoc.
Ἀκήρατος. ὁ, ή. incorruptus, immortalis, integer, perfectus, indomitus.
Ἀκήρειος. ὁ. immortalis, exors, auferens eor, imbecillis.
Ἀκηρυκτεί. aduerb. citra præconem.
Ἀκήρυκτος. ον. ὁ, ή. non prædicatus uoce præconis, hoc est indictus, ut πόλεμος ἀκήρυκτος, indictum bellum.
Ἀκηρύκτως, aduer. apud Thucydidem, idem quod ἀκηρυκτεί.
Ἄκηρυτος. ὁ. magnus, immutabilis.
Ἀκηχέατο. tristabantur.
Ἀκηχεμένη. ὁνος. tristitia.
Ἀκίβδηλος. ον. ὁ. κῶ
Ἀκιβδήλωτος. ὁ. incorruptus, purus.
Ἀκίδες. telorum cuspides.
Ἀκιδνός. ῆ. ὁ. tenuis, imbecillis.
Ἀκιδνότερα. τὰ. inferiæ.
Ἀκίδωτον. τὸ. telum sine cuspide.
Ἀκίζομαι. μ, σομαι. uerberor, destruor.
Ἄκικυς. ὁ. impotens, imbecillis.
Ἀκίνακος. ὁ. pudicus.
Ἀκινάκης. ὁ. acinaces, gladius Persicus.
Ἀκινδυνί. citra periculum.
Ἀκίνδυνος. ὁ, ή. securus periculo carens.
Ἀκινδύνως. tutò.
Ἀκινησία. ᾱ. quies, immobilitas.
Ἀκινητίζω. caueo ne moueam.
Ἀκίνητος. ὁ, ή. immotus. ut ἀκίνητος αὐθεντία, neutiquam uiolanda authoritas.
Ἄκιος. ὁ. ὸ. incorruptus, à kĩs uerme ligna rodente.
Ἀκιρῶς. cautè, paulatim.
Ἀκίς. ίδος. ᾱ. cuspis, telum.
Ἄκις. ιδος. flumen Ciliciæ.
Ἀκίχητος. ὁ, ή. incomprehensibilis, id est, ad quem peruenire nequimus.
Ἀκιώτατος. ὁ, ή. incorruptus.
Ἀκικίζειν. accissare, id est, uotũ dissimulare, fictè recusare, quod accipere cupias. Acõ enim anicula fuisse dicitur notæ stultitiæ, quæ solita sit ad speculũ cum imagine sua perinde atq; cum alia muliere confabulari. Illud etiam in moribus habuit peculiare, ut recusaret, quod maxime cupiebat. unde ἀκκισμός, simulatio, dissimulatio, ficta tergiuersatio. Eras. Chil.
Ἀκκίζομαι. effœminor, delicior, stultè meipsum miror.
Ἀκλαής, ές. ὁ, ή. illachrymabilis.
Ἄκλαυσι. citra lachrymas.
Ἄκλαυτος. ὁ, ή. uel ἄκλαυστος. infletus, qui non fletus.
Ἀκλειᾶ. τὸν. inauditum.
Ἀκλεὴς. ἐος. ὁ, ἡ. inglorius.
Ἀκλεία. ας. ἡ. ignobilitas.
Ἀκλεὸς. ῆ. ὁ, ή. ignotus.
Ἀκλειῶς. sine gloria.
Ἀκλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. inglorius.
Ἀκληρεῖν. hæreditate frustror, infœliciter agro.
Ἀκληρία. ας. ἡ. calamitas.
Ἄκληρος. ον. ὁ. exhæres.
Ἀκλήρωμα. ατος. τὸ. & ἀκλήρημα. calamitas, infortunium.
Ἄκλήρωτος. ὁ. non sortitus. ἄκληρος.
Ἀκλητί. inuocatò, citra inuitationem.
Ἄκλητος. ὁ, ή. non uocatus.
Ἀκλινής. ὁ, ή. immobilis, non uacillans.
Ἄκλιτος. ον. ὁ, ή. exsors, inops.
Ἀκλόνητος. ὁ. κῶ
Ἀκλυδώνιτος. immobilis, inquassabilis, imperturbatus.
Ἄκλυστος. ον. ὁ. tranquillus.
Ἀκλώνητος. ὁ, ή. ramis carens.
Ἄκμα. ieiunium, indigentia.
Ἀκμάζοντες. οἱ. qui sunt confirmata ætate.
Ἀκμάζω. μ. σω. uigeo, in pubertate sum, floreo, iuuenesco. Γνώμη ἀκμάζουσα, sententia quæ obtinuit. Νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempesta. Ἀκμάζουσα θέρεος, media æstate, uigente æstate. Ἀκμάζουτ& πολέμου, flagrante bello.
Ἀκμαῖος. ὁ. ὸ. maturus, uigens, adultus, adulescens, robustus. Ἀκμαιότατοι τῶν ἡλικίων, ætate & robore præstantes.
Ἀκμανδόποδος. f. infatigabili, incessabili pede currentis, Pindaro.
Ἀκμασής. audax.
Ἀκμάω. uoco.

Ἀκμὴ καιρὸς. occasio est, tempus appetit.
Ἀκμὴ ἀκμῆς. ἡ. uigor, acies, flos ætatis, integra ætas, opportunitas, μεσότης ἡλικίας. summũ incrementũ interprete Linacro, τέλος ἢ αὔξησις. summũ quandò cuspis ulterius ire nequit. Demost. Philip. ά. Νῦν δ' ἐπὶ αὐτὴν ἤκει τὴν ἀκμήν. Isocr. Ἐρέτριον δὴ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τυγχάνειν. Felicitatẽ assequi.
Ἀκμήν. rursus, adhuc, præterea. Vehementius quiddam est quàm ἔτι, ut annotat Eras. in Matth. 15.
Ἀκμηνὸς. ὀυ. ὁ. penitus esuriens. Ilia. ϛ. ἄκμηνος σίτοιο λελασμένοι ἄντα μάχωνται.
Ἀκμηνὸς. ἀκμάζων.
Ἀκμής. ῆτος. ὁ. ὁ
Ἀκμήτης. ου. ὁ. existens in uigore, indomitus, infatigatus.
Ἀκμητὶ. facillimè, sine labore.
Ἀκμόθετον. ου. τὸ. lignum sustinens incudem.
Ἀκμὰς. ύδος. in defessus, non laborans, ἀκμής.
Ἄκμων. ονος. ὁ. incus, Saturnus, cœlum.
Ἄκνημος. ου. ὁ, ἡ. sine furis.
Ἄκνησις. ιος. ἡ. spina quæ lumbos diuidit, proprie in quadrupede, quanquam & Hom. de homine usus sit.
Ἄκνιστος. ου. insipidus, insulsus.
Ἀκοή. ῆς. ἡ. auditus, auditio. Sæpissimè pro fama & rumore, ut apud Matth. ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή. Ἀκοαὶ pro auribus. Lucian. in Nigri. ᾗ τὰς φωνὰς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παρα
Ἄκοιλος. ου. ὁ. non cauus. (μένα.
Ἀκοίμητος. ὁ. ὁ, ἡ. laboris studiosus, peruigil, insomnis.
Ἀκοινώνητος. ου. ὁ, ἡ. incommunicabilis, quiq; nullã admittit necessitudinẽ, cõmunis sensus expers, ac inciuilis, ut Latini uocant.
Ἀκοιρόκομης. ου. ὁ, ἡ. intonsus.
Ἀκοίτης. ου. ὁ. maritus.
Ἄκοιτις, καὶ ὁμόκοιτις. ιος. ἡ. uxor, quasi σύγκοιτος. proprie est quæ uirgo nupsit.
Ἄκοιτος. sine cubili. Plin. li. 11. ca. 15. mel ἄκοιτον uocat, quod est sine retrimento, sedimẽtoue, quod hodie quoq; rustici lectum stratumue ac cubile in uno appellant. ἀπὸ τῆς κοίτης, quod lectum cubilecq; significat. Vnde & κοίτον, hoc est dormitorium Plinio, & προκοίτιον in Epistolis Cæcilij, pro antecubiculo: etiam si procestrion quoque legitur non absurdè. Προκοίτιον καὶ κοίτον. Vitru. pro thalamo & antithalamo usurpat. Hermol. in Plin.
Ἀκόλαστος. ὁ. ὁ. alienus ab ostentatione.
Ἀκολάκευτος. ὁ. ὁ, ἡ. inexorabilis, non gaudens adulationibus.
Ἀκολασία. ας. ἡ. intemperãtia, prodigalitas, lasciuia, proteruitas. Opponitur σωφροσύνη.
Ἀκολασαίνουσι. οἱ. petulantes. (σωφ.
Ἀκολασαίνω. intemperanter ago, proteruè & libidinosè uiuo, in omni lasciuia uersor.
Ἀκόλασμα. ατος. τὸ. scelus.
Ἀκόλαστος. ὁ. mẽdicus, prodigus, immodestus, lasciuus, libidinosus, intemperãs, luxuriosus, infrenis, incõtinens. Proprie proteruus (ut tradit Bud.) quiq; circa libidines sibi temperare non potest. Gellius lib. 18. negat perfectè uerti Latinè posse: Nimis (inquit) id uerbum insolens erit. Sonat enim ad uerbum impunitus, uel incoërcitus, ut sit qui cupiditates non puniat. Idẽ lib. 7. cap. 11. Item dignus pœna, ἄξιος κολάσεως. Aristoph. Plu. ὡς ἀκόλαστος ἐστὶν αὐτὸς ῥόπος, Ἀκόλαστος γλῶττα. lingua infrenis uelut abiecto freno.
Ἀκολαφαίνω. lasciuio, ad lasciuiam feror, scortor.
Ἄκολος. ὁ. ὁ. paruum frustũ panis, ab α et κολόω, quasi quod magis frãgi & diuidi non possit: uel quòd κόλον quoq; cibũ significet
Ἀκολουθέω. ήσω. ηκα. sequor. ab α, quod subinde notat ὁμοῦ in compositione, & κέλευθος quasi simul cum aliquo uado. Datiuo.
Ἀκολουθητικὸς. ου. ὁ. sequax.
Ἀκολουθία. ας. ἡ. sequentia, secutio, ratio, & ordo rei cuiusq;, comitatus.
Ἀκόλουθος. ου. ὁ. cõsequens, cõsentaneus, similis prioribus orationis: et substãtiuè, assectator, comes, puer iumor, ministrãs in rebus corporis. Lucian. de Merc. seru. οἱ μὲν γὰρ τῶν σωματέπωνυμ ἀκόλουθοι ὁρῶνται.
Ἀκολουθότερον ὦν. magis conueniebat, Basil.
Ἀκολούθως. congruenter, meritò.
Ἀκόλυμβος. ου. ὁ. imperitus urinandi.

Ἀκόμιστος.

Ἀκόμιστος. non bene ministrans, non uersutus.
Ἀκομιστεὶ, ἀμετρῶς.
Ἀκομιστία. ας. ἡ. incommodum.
Ἀκόμπος. ου. ὁ. minime ambitiosus.
Ἄκομψος. ου. ὁ, ἡ. frugalis, iners, inelegans, incomptus.
Ἀκονάω. μ. ήσω. π. ηκα. κωὶ
Ἀκονίω. acuo.
Ἀκόνη. ης. ἡ. ῆ
Ἀκονίπιδος. cos cotis. ἀ κονῶ, quod est ἐνεργῶ, κεπίδνημι. Mortarium, apud Hip.
Ἀκονιτί. sine puluere, citra negotiũ & laborẽ, sine pugna. Plin. li. 35 ca. 11. Alcimachus Dioxippum, qui Pãcratio olympiæ citra puluerem iactũ (quod uocãt aconiti) uicit. Prouerbij loco dicitur de eo q; sine labore, hoc est citra puluerẽ sudoremq;, uictor euadit ab athletis sumptũ, qui puluerẽ inspergebãt corporibus. uide Hermol. in Plin.
Ἀκόνιτον. ου. τὸ. aconitũ, herba præsentissimi ueneni. Item non picatũ. unde ἀκόνιτα, uasa non illita, quæ calido diluta humore, aquam inse trahunt. Cælius lib. 15. cap. 2.
Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτί.
Ἄκονος. ου. ὁ. impercussus.
Ἄκοντες. iaculantes, non uolentes.
Ἀκοντὶ. iaculatim, ex iactu iaculi, inuito.
Ἄκοντίαι serpentes quidam, qui et ἀκοντίναι.
Ἀκοντίζω μ. ίσω. iaculor, crebror. accu.
Ἀκόντιον. ου. τὸ. iaculũ, telũ hasta minus est.
Ἀκόντισμα. αΐος. τὸ. κωὶ
Ἀκοντισις. ύος. ἡ. iaculatio.
Ἀκοντιστὴς. οῦ. ὁ. iaculator.
Ἄκοπα. τὰ. medicamenta lassitudines & fatigationes leuantia.
Ἀκοπίασον. lassitudinis & caloris uacuum.
Ἄκοπος. ου. ὁ. gemmæ nomen uitro simulis, ac aurẽis guttis stellatæ. Item infatigatus.
Ἀκόρεστος. ου. ὁ. ἡ. κωὶ
Ἀκόρητος. ου. insatiabilis, incultus. ab α et κορέω, purgare, uerrere. Aristop. in Ne. ἐμοὶ γὲ ὦν ἄγροικος ἤδη οἱ βίος, ὠρωτιῶν, ἀκόρητος, ἀκῆπ κέκμηκος. id est, Mihi enim erat rustica suauissima uita Marcescẽs, inornata,
Ἀκορία. ας. ἡ. insatietas. (otiose iacens.
Ἄκορνα. ης. ἡ. herbæ nomen, Theod. Plinius

libro 21. cap. 16.
Ἄκορος. uenere a herba. Plin. lib. 25. cap. 13.
Ἄκος. κος. τὸ. medela, pharmacum, sanitas.
Ἀκοσμῶν. est flagitiose uiuo, munere meo perperã fungor, uices meas non obeo. Opponitur τῷ ὠτάκτως ζῆν.
Ἀκοσμία. rerum congeries indigesta, confusa & incondita, id est, σύγκυμα ἐκ ἀδιακείτων μιγάδων. Ἀκοσμία etiã est dedecus & indignitas, et status publici perturbatio, cum uniuscuiq; ordini suæ uices, suaq; dignitas non constant. Quo uerbo Plutarch. statum reipublicæ, tempore belli ciuilis appellauit. Budæus Commentarijs.
Ἄκοσμος. ὁ. ὁ, ἡ. inornatus, incomptus.
Ἀκοσμοῦντες. οἱ. incomposiți.
Ἀκοσίω. μ. ήσω. π. κα. ordeo pascor, quemadmodum equi aliquando connutriri solent. Cælius 11. cap. 16. Item indignor.
Ἀκόσιν, et ἄκοσος. ὁ. ordeum, Cæl. (ibid.
Ἄκουτον. τὸ. ἀόργητον.
Ἀκυάζω. μ. σω. π. κα. sentio.
Ἄκυοι. οἱ. aures, ὦτες.
Ἄκυρτος. ὁ. ὁ. intonsus.
Ἄκυτος. ου. τὸ. ἀκῦρος, iaculum, missile.
Ἀκὼν. ουσα. ον. ἡ. inuita. lege in ἀέκων.
Ἀκωθώνιον. τὸ. à diis exauditum.
Ἄκωτος. ὁ. ὁ. inuitus. ἀκώτιος φόνος, imprudẽs homicidiũ, cædes non sponte perpetrata.
Ἀκουσίως. inuitò.
Ἀκουσμα. ατος. τὸ. disciplina, præceptum. ἀκούσματα, auditiones, et ea quæ audiuerit quispiã. ut ἀκούσματα τερπνὰ, Herodia. auditu iucũda. Vsurpatur etiã à Cic. ad Attic.
Ἀκουσίος. ἄξιος ἀκοῦσαι.
Ἀκουσὶς. δ. ὁ. κωὶ
Ἀκουσικὸς. ὁ. auditor.
Ἀκουσίως, ἀκουσικῶς ἔχων.
Ἀκουστὸς. δ. ὁ. audibilis.
Ἀκουστίω. μ. σω. π. κα. audire facio, doceo.
Ἀκούω. μ. σω. π. κα. audio, intelligo, interpretor. Gal. ἁπλῶν δ' ὅταν λέγω, ῥόδινον ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἀκούειν σε χρή. Ἀκούειν τοῦ κακῶς, pro laudari et uituperari, quẽadmodũ apud Latinos benè & malè audire. Item prouocari, appellari. Lucia. ὀλίγ' ἀνανέω-

μεν πολυπλάθος ἀκέων. Apollon. grãmaticus ἀκήκοε dixit, pro accipitur, capitur, πολλάκις καὶ ἀνόματα ἐπιῤῥηματικῶς ἀκούειν.

Item pro obtempero, & auſculto alicui, ut apud Latinos. Cic. Fam. 2. Nemo eſt, qui ſapientius tibi ſuadere poſsit teipſo, nunquam labere, ſi te audies. Ibidem: Tecum loquere, te adhibe in conſilium, te audi, tibi obtempera. Genitiuo iung. ut ἀκούω σοῦ λόγος, uel ἀκούω σου τοῦ λόγου. Priſcian. libro 18.

Ἄκρα. ὁ. mitium, uertex, ſummitas, cacumẽ, extremitas abſoluta, promontoriũ, ἀκρόπολις. pars poſtrema apud Theod. & urbis proprium.

Ἀκραγάντινος. ὁ. Agrigentinus. Theodo. inflectit penultimam.

Ἀκράγας. αντος. ὁ. Agrigẽtum, urbs Siciliæ.

Ἀκραής. ὁος. ὁ, ἡ. imbecillis, difficilis, durus.

Ἀκραής. ὁος. ὁ, ἡ. flans in ſuperficie.

Ἄκρα. ὰ. iuga. (crapulam.

Ἀκράπαλος. ὁ. ὁ, ἡ. nõ ſentiens crapulã, arcẽs

Ἀκραφνής. ὁος. ὁ, ἡ. purus, frequẽs, ſyncerus, alacris.

Ἀκραυής. ὁος. ὁ, ἡ. grauis. (fectus.

Ἄκραντος, ὴ ἀκράαντος, ut Ilia. β. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀκρασία. ας. ἡ. ἡ ἀκρησία. incõtinentia, luxuria, et uictus intemperantia, interprete Politiano.

Ἀκράτεια. ας. ἡ. intemperantia, uitium ſtomachi, quo non continet, quod ſumpſit.

Ἀκρατὴς. ὁ. imbecille.

Ἀκράτωμα. ατος. τὸ. intemperantia.

Ἀκρατὴς. ὁος. ὁ, ἡ. incõtinens, intemperãs, impurus, qui ſe temperare nõ poteſt. ab α & κρατέω. Ἀκρατὴς γλῶσσα, ſicut ἀκόλαστος γλῶσσα, de quo ſupra.

Ἀκρατίζομαι. καὶ

Ἀκρατίζω. μ. σω. π. κα. ientor, merum bibo.

Ἀκράτισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀκρατισμός. ὁ. ientaculum. Plutarch. in Sympoſ. à meracius potandi conſuetudine nomen hoc inflecti coniectat, quoniam panis buccellam mero tingerent. Cælius libro 14. cap. 27.

Ἀκράτος. ὁ. impos, apud Theocri.

Ἄκρατον. τὸ. intemperãtia, uinum merum, ſæuitia.

Ἄκρατος. ὁ. ὁ. purus, inconditus, immodicus, impermiſtus, indilutus, incontinens, intemperans. ἀ κεράννυμι.

Ἀκρατοποσία. ας. ἡ. potio uini meraci.

Ἀκρατοποτέω. inebriari, meracius potare.

Ἀκρατοπότης. ὁ. ὁ. merobibus. Thracum & Scytharum epith. qui ἀκρατοποτίας, id eſt meri potatione utuntur.

Ἀκρατοφόρον. ὁ. τὸ. urceolus. ἀκρατοφόρα διονυσία, ſacellum fuiſſe apud Phigalenſes in Arcadia, Pauſ. tradit. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀκράτωρ. ορος. ὁ. impotens.

Ἀκρατῶς. impotenter, impatienter, intenſe, immodicè, intemperanter.

Ἀκραχίδης. ου. ὁ, ἡ. indiuiſus in cacumine.

Ἀκραχολία. ἡ πρόχειρος ὀργὴ, ira repentina & leui de cauſa.

Ἀκρεμών. όνος. ὁ. uirgultum, germen, ramus prægrandis.

Ἀκρίσπειρον. id eſt ἄκρας ἑσπέρας, ſicut ἄκρας νυκτὸς, pro ἐπὶ τὸν πρῶτον ὕπνον.

Ἄκρηβος. ὁ. ὁ. iuuenis.

Ἀκρήμορος. ὁ. ὁ. ſine affectu amoris.

Ἀκρημών. idem quod ἀκρεμών.

Ἀκρκαλα. Dioſcorides nuncupare uidetur, quæ ebrietatẽ prohibẽt, ſicut ἄδιψα quæ ſi

Ἀκρὴς. ὁος. ὁ, ἡ. mutus factus ob timorẽ. (tim.

Ἀκρησία. idem quod ἀκρασία.

Ἀκρησὴς. ὁ. ὁ. famulus.

Ἄκρητος. ὁ. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀκριβάζω. diligenter indago.

Ἀκριβασμός. exquiſita examinatio & ppenſio.

Ἀκριβαστὴς. diligens explorator.

Ἀκρίβεια. ας. ἡ. certitudo, cautio, diligentia. ἀκρίβεια νῦ, mentis conſummatio, & mentis exacta conſtitutio.

Ἀκριβὲς. τὸ. iuſtũ, omnibus numeris plenum, & abſolutum. Item τὸ ἀκριβὲς. Hero. li. 1. τὸ δ' ἀκριβὲς ἢ ἀκρίβασιν ἐκ ἐπιχθήσεται. id eſt, Enarrationis ueritas nõ confutabitur.

Πρὸς τὸ ἀκριβὲς, ad plenum, perfectè.

Ἀκριβέστατα. diligentiſsimè.

Ἀκριβὴς. ὁος. ὁ, ἡ. diligens in re neceſſaria, & manifeſta, fortis, exactus, uerus, certus.

Ἀκριβοδίκαιον. τὸ. ἀκριβοδίκαιον. ius exactum, ſummũ ius, quod ſtrictum iuriſconſulti dicunt. ἔλαττον ἢ δίκης. Ariſtot. ἀκριβοδίκαιον uocat, quaſi ius exactius duriuſq. Et qui illud æquitati præferunt, ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, quaſi præduri interpretes iuris, quaſiſq. deteriores iuris ſtudioſi, uſurpatoresq. Bud. Annot.

Ἀκριβολογοῦμαι. perſcrutor, diligenter diſquiro, exactè diſcepto, inquiro, exquiſitè diſputo, & æſtimo, conſideroq., exactam ſumptuum rationem ſubduco. Bud. Com.

Ἀκριβόω. βῶ. μ. ώσω. π. ωκα. diligenter cognoſco, accuratè exactáq. curaqppiã ago, exactè ſcio, pfectè facio: ubi qs omnib. neruis incũbit. ut Ἀκριβῶ τὴν δ' ἐλῶ τέχνην, pro ἀκριβῶς ἐπίσταμαι, ἀκριβῶς μανθάνω. Ἠκρίβωσαν παρ' αὐτῶν, Diligenter didicit ab illis: aut (ut Valla interpretatur) exqſiuit, uel rimatus eſt, uel pſcrutatus eſt. Matth. 2 Item pro diligenter ſcribo uel indago. Iſocrat. σαφάσαι μὲν αὐτὸς φασι τὰ κάνονα ἀκριβῶσαι. Libanius hoc ἐξακριβάζεσθαι dixit. Abſoluta quædã diligentia hoc uerbo ſignificatur. Bud. Com. Accuſ.

Ἀκριβῶς. diligenter, exactè, adamuſsim, perfectè. Ἀκριβῶς οἶδα, certo compertoq. ſcire, nihil ambigere. (ſtas.

Ἀκριβοβύρα. ας. ἡ. capſula ad uenãdas locu-

Ἀκρίζω. μ. σω. dium pulſo, digitis pedũ incendo, extrema mutilo, & loca alta cõſcendo.

Ἀκρίνη. ης. ἡ. angulus.

Ἀκρινὴς. ὁ. ὁ. λαβαρὸς, ἀγνός. (guli.

Ἀκρὶς. ίδος. ἡ. locuſta, cacumina, extrema, an

Ἀκρισία. ας. ἡ. non habitus delectus, ἀδιακρισία. Contraria eſt ἀκρισία, id eſt, diſcretioni rerum & iudicio delectuiq. Lucian. de Timone ex ſummis diuitys ad infimã inopiam reducto, ἀκρισία δ' περὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἄλλους ἐπέρριψεν αὐτὸν. id eſt, Nullus in ſuſcipiendis amicis delectus, ac facilitas confecerunt illum. Bud. Com.

Ἀκριτί. ſine iudicio.

Ἄκριτοι μάχαι. ancipitia prælia.

Ἀκριτόμυθος. ὁ. ὁ, ἡ. proferens uerba citra delectum, loquens ſine iudicio.

Ἀκριτόφυλλος. ὁ. ὁ. cuius folia non facile diſcerni poſſunt, umbroſus.

Ἄκριτος. ὁ, ἡ. indiſcretus, ſine lege, iniuſtus, indenatus, ſine iudicio, indiſcretus, immẽſus, dubius, iudicatus indicta cauſa, inſeparatus, incognitus, innumeratus, qui cauſam nõ dixit. quemadmodũ ἀκρίτους, qui cauſam dixit, quiq. accuſatus eſt. Plut. in Cic. ait accuſatum fuiſſe eum, ὅτι ἀκρίτους ἄνδρας ἀνῃρηκὼς εἴη, quòd uiros indicta cauſa è medio tuliſſet. Ἄκριτον, inexaminatum dicitur, immodicum & ſine iudicio ac ratione factum. Vnde illud Homeri, Iliad. δ. θ. ῥοὴν ἀκριτόμυθον. Item quod cõponi uel decerni non poteſt, quia ἀκρίνειν prælio decernere ſignificat. Bud.

Ἀκρίτως. ſine diſcrimine, indicta cauſa.

Ἀκρόαμα. ατος. τὸ. auditio. Pro feſtiua & iucunda narratione, atq. etiam pro ipſo homine ἀκρόαμα recitante, apud Tranquil. Cic. pro Archia, ἀκρόαμα pro uoce & narratione uſurpauit.

Ἀκροαματικὸς. ὴ. ὸ. auſcultatorius. Ariſtoteles in Epiſt. quadam ad Alex. λόγους ἀκροαματικοὺς appellat libros de recondita peripateticæ ſectæ diſciplina æditos. Gel. libro 20. cap. 4. & Bud. Com.

Ἀκρόασις. ιος. ἡ. auſcultatio.

Ἀκροατήριον. ὁ. τὸ. ſuggeſtus, pulpitum audi-

Ἀκροατὴς. ὁ. ὁ. auditor. (torium.

Ἀκροάω. καὶ ἀκροάομαι. audio, auſculto. Genit. uel Accuſ.

Ἀκροβάλω. τὸ. ἀκρίζω.

Ἀκροβατικὸς. ὁ. ſcanſorius.

Ἀκροβολίζομαι. καὶ

Ἀκροβολίω. iaculor, è ſublimi deiaculor, laceſſo prælij cauſa, leuiter pugno, præludo in pugna. τὴς ἐν πολέμῳ συμβολὴς ἄρχομαι. Alias ἀκροβολίζειν, τοξεύειν, ἀκοντίζειν.

Ἀκροβολισμὸς. ὁ. præludiũ et initium pugnæ, prouocatio. Polit. in Hero. ἀκροβολισμὸς interpretatur leues pugnas & uelitares. Significat etiã iaculorũ ex æditoloco e-

Ἀκροβολιστὴς. ὁ. ἀκοντιστὴς, iaculator. (miſsionẽ

Ἀκρόδρος. ὁ. ὁ. idem.

Ἀκροδυσία. ας. ἡ. præputiũ. βύω enim tego eſt

Ἀκρογωνιαῖος. ὁ. ὁ. lapis angularis, ſummus lapis in angulo ædificij, qui ſolet eſſe ualidiſsimus.

Ἀκροδίκαιον.τὸ. summum ius.

Ἄκρόδρυα.τὰ, Caius hoc nomine omnem fructum arborũ significari dixit. Propriè tamen ἀκρόδρυα à Græcis appellãtur, quæ in ambitu lignosum putamẽ habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos cõtinetur. Gaza in Cato. καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων, quod Cic. dixit, Tanquam in arborum baccis, &c. Bud. An. post.

Ἀκρόϊττος.ε.ὁ. leuiter feruefactus.

Ἀκροθιγῶς. summis digitis, leuiter.

Ἀκροθιγῶς βάπτειν, per summũ intingere, suspẽsa manu tingere. ἀκροθιγῶς βλέπειν, summã rei cognoscere, & æstimare. Bud. Cõ.

Ἀκροθίνια.τὰ. primitiæ frugum, quòd hæsolent à summo aceruo tolli. Nã ἄκρον summum, & θῖνες frumentorum acerui dicuntur, propriè quæ in littore mercatores dijs soluebant, pro mercibus conseruatis. Accipitur apud Philostrat. pro spolijs siue exuuijs ab hoste detractis.

Ἀκροθινιάζειν. summa quæq; delibare, primitias consecrare, ἀπάρχεσθαι.

Ἀκροθώραξ.ακος.ὁ. pro eo qui leuiter, aut (ut nõnullis placet) summè ebrius est. ἀκραζοπότης, ἀκρατοκώθων, ἀκροκάλιξ. Ebrietas enim τὸν θώρακα θερμαίνει, id est, pectus calefacit. aut sic dicti, quasi pectore tenus uino imbuti, ab ἄκρον & θώραξ. Eras. Chil. Cæl. lib. 13. cap 19. & Bud. Com.

Ἀκροθίνιος.ου.ὁ. præcipuus.

Ἀκροκέραια. extremitates antennæ.

Ἀκροκνέφας.τὸ. diluculum, crepusculum, extremum noctis.

Ἀκροκόμαι.οἱ. ἃ καρηκομῶντες. Thraces quidã appellati sunt, quòd antias in frontẽ mulierbriter dimitterent, quemadmodũ ediuerso Abãtes priora capitis tondebãt aut. Ho.

Ἀκροκόμος.ε.ὁ,ἡ habens longas comas, moderatè comptus.

Ἀκροκόρυμβα.τὰ. nauium rostra.

Ἀκροκωλία.ας.ἡ. uide ἀκρωμία.

Ἀκροκάθωνες.οἱ. remulẽti, qui affatim bibũt.

Ἀκρόλοφα.τὰ. primitiæ.

Ἀκρόλοφος.ε.ὁ. tumulus.

Ἀκρομανής.ἐος.ὁ,ἡ. insanus.

Ἀκρομφολία.ας.ἡ. mediana umbilici.

Ἄκρον.τὸ. extremũ, extremitas, uertex, nutus.

Ἄκρόνιον.τὸ. extrema pars nauis. (cro.

Ἀκρόνυξ.ὁ.ἡ. καὶ

Ἀκρονυχία.ἡ. summa & intempesta nox, aut potius noctis principiũ, sed cum ω extremitatem unguium aut montis significat.

Ἀκρόνυχος.ου.ὁ. uespertinus.

Ἀκροξόνια.τὰ. extremitates axis.

Ἀκρόπλοα. quæ in superficie natant.

Ἀκροποδιτί. suspẽso gradu, summis pedibus, pedetentim, summis digitis pedum.

Ἀκρόπολις.ιος.ἡ. arx, quasi summitas urbis, ubi arces extrui solent.

Ἀκροπόλος.ε.ὁ. excelsus.

Ἀκρόπορος.ε.ὁ,ἡ. acutus ad transfigendum.

Ἀκροπόσθιον.ε.τὸ pars prominẽtior præputij.

Ἀκρόριζα.τὰ. quæ non agunt radices in profundum.

Ἀκροῤῥύμιον.ου.τὸ. extrema pars temonis.

Ἄκρος.ου.ὁ. extremus, altus, summus, longinquus. Itẽ cõpos mẽtis, ut apud Hero. Ter

Ἀκροσήπτης. quod facile putrescit. (psich.

Ἀκροστιχίς.ίδος.ἡ. cum ex primis aliquot uersuum continuo ordine sequentium literis, oratio aliqua connectitur, ut in quibusdã Ennianis & Sibyllinis. (uis.

Ἀκροσόλια.τὰ. fori summitas, extremitas nã

Ἀκροσφαλὴς.ἐος.ὁ,ἡ. mollis, periculosus, facilis lapsu, procliuis. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, iracundus. (nus.

Ἀκρόσφυρα. calciamentorum muliebrium ge

Ἀκροχιδὸν. in summo, in scissuris dissectus.

Ἀκροτηλεύτιον.ε.τὸ. extrema pars.

Ἀκροτήκειον.τὸ. adiutorium, ἀκροατήκειον.

Ἀκροτηκειάζειν. mutilare.

Ἀκρότης.ἡ. extremitas, principium.

Ἀκρότης.ε.ὁ,ἡ. non respondens ad numeros saltationis. unde ἀκρότητα κύμβαλα, id est, cymbala nõ congruentia ad numeros, Athenæus lib 11. uocat sermones intẽpestiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idẽ ἀμουσολογίας uocat. Eras. Chil.

Ἀκρότιτος.ε.ὁ. leuiter coctus, subcrudus.

Ἀκροτομέω.μ.ήσω.π. κα. trunco, extremitates incido.

Ἀκρότο-

Ἀκρότομος.ε.ἡ, rupes, lapis durus.

Ἄκρολος, ἀδιαῤῥίπτιστος, ἀπαύδευτος.

Ἀκροφύσια.τὰ. extrema folliũ, quibus ignis inflatur, uel ipsi folles fabrorũ ærariorũ.

Ἀκρόχαλιξ. ἀκροθώραξ.

Ἀκροχειρίζω. colluctari summis tantũ digitis reliquo corpore intacto, donec aduersarius deficeret. Eras. Chil. Vnde ἀκροχειρισμὸς, huiusmodi luctæ, & ἀκροχειριστὴς, siue ἀκροχερσίτης. οἱ. luctatores illi. Sostratis pãcratiastes cognomẽ, ut scribit Paus.

Ἀκροχειρὶς.ίδος.ἡ. extremitas manus.

Ἀκρόχειρος.ε.ὁ. homicida.

Ἀκροχλωΐσκοι.οἱ. summitates iugi.

Ἀκροχλίρος.ε.ὁ. ex igneo calore tepens. Rullius uertit summè calidus.

Ἀκροχολία.ας.ἡ. uesania, excandescentia.

Ἀκρόχολος.ε.ὁ. uesanus, iracundus, cui summa est bilis.

Ἀκροχορδώνη.ης.ἡ. genus uerrucæ pensilis.

Ἀκρόχωλος.ε.ὁ. pronus ad claudicandum.

Ἀκροῶ, audio.

Ἀκρύσαλλος. sine glacie.

Ἀκρῶα. uiscera.

Ἀκρωλχίον.ε.τὸ, summum cubiti.

Ἀκρωμία.ας.ἡ. armorum eminentia, summi armi Theod. interpretatur, pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominens summitas, aut humeri caput. Polluci ὠμὸς & ἀκροκωλία dicitur.

Ἀκρώνιον.ε.τὸ. congregatio.

Ἀκρωνυχία.ας.ἡ. καὶ

Ἀκρώνυξ. extrema unguium pars, ultimæ noctis uigiliæ. Item montis cacumen.

Ἀκρώρεια.ας.ἡ. uertex, eminentia, propriè de monte.

Ἄκρως. summè, acutè, maximè, ualdè.

Ἀκρώσω. libens audio

Ἀκρωτήρια. extremitates sunt corporis. Aristotel. sic appellat extremã partem digitorum sub unguibus latentem, & extremam partem ossium. Significat etiã pinnacula et prominentia ædificiorũ, siue statuas, quæ in angulorum summitate aslituuntur, τὰ ὑπάνω τῶν νεῶν ἀνατιθέμενα ξόανα. Sunt etiam rostra nauium & ornatus. Cæl. lib. 13. cap. 39. Bud. Com.

Ἀκροτηριάζω.μ.άσω.π. ακα. demutilo, extrema amputo, attero, trunco nasum uel manum, ῥινοτομῶ. Vnde Athenæ. libro 1. scribit Scythas ad tãtum uenisse insolentiæ, ut in quoscunque incidissent, nasum illis mutilarent, id est, ἀκρωτηριάζουσι τὰς ῥῖνας. Accusatiuo.

Ἀκρωτηριασμὸς.ε.ὁ. mutilatio, extremæ partis amputatio.

Ἀκταίνω. attollo, incompositè salto.

Ἀκτᾶος.ε.ὁ. littoralis, Atticus.

Ἀκταιωρέω. littus custodio.

Ἄκτιανοι. pauperes.

Ἀκτένισος.ε.ὁ.ἡ. impexus.

Ἀκτή.ῆς. littus. ἀκταὶ (inquit Ammon.) sunt loca maris petricosa, θῖνες uero harenosa. Pro ἀκτικὴ apud Homer.

Ἄκτη.ης.ἡ. esca.

Ἀκτημοσύνη.ης.ἡ. inopia.

Ἀκτήμων.ονος.ὁ. inops.

Ἀκτὶς.ῖνος. cibus.

Ἀκτιβολέω.μ.ήσω.π. κα. radio.

Ἀκτίν.ῖνος.ἡ. radius solis, & aliorum astrorum, ignis ue.

Ἀκτινοβολία.ἡ. radiorum iaculatio.

Ἀκτὶς. idẽ quod ἀκτὶν, teste Theodoro, quẽadmodũ ῆς & ῆν. Apud Pausan. seruile nomẽ. Dicitur & uas, in quod iaciuntur

Ἄκτιτος.ε.ὁ.ἡ. infabricatus. (oboli.

Ἀκυβέρνητος.ε.ὁ. qui caret gubernatore, non rectus.

Ἄκυτος.ἡ. ἄγονος, sterilis. ὑὸς enim semẽ est.

Ἀκύκλιος.ὁ. imperitus.

Ἀκυκτήριον.τὸ. remedium ne mulier pariat.

Ἀκυλασία.ας.ἡ. intemperantia. (ἀτόκιον.

Ἄκυλος.ε.ὁ. glans ilicis, inglorius, pudenda.

Ἀκύμαντος. pacatus, tranquillus.

Ἀκύμων.ονος.ὁ.ἡ. tranquillus, non habens fœtum, multi laboris.

Ἄκυπρος. Veneris expers.

Ἀκυτός.οῦ.ὁ. inaccessus.

Ἄκωκος.οῦ.ὁ. καὶ

Ἄκυτος. sine prole.

Ἄκυρος. infelix, impos.

Ἀκυρολογέω.μ.ήσω.π. κα. mentior.

Ἀκυρολογία.ας.ἡ. absurditas sermonis, impropria locutio.

Ἄκυρος.ὁ. improprium uertitur à Quint.

Ἄκυρ@.ος.ὁ,ἡ. abrogatus. Aristophan. Interpres duas tradit olim fuisse iudicibus amphoras seu cadiscos: in alterum calculos mittebant absolutionis, atq; hunc ἄκυρον καδίσκον fuisse appellatum. in alterum calculi conijciebantur condemnationis, @καδίσκος κύριος dicebatur. Ἄκυρον ποιεῖν τιὼ συγγραφήν, syngraphan irritam facere, @ circunducere apud Demosth. Ἄκυρος τῶν προσιμιμάτων, qui mulctam dicere non potest. Bud. Com.

Ἀκύρωσις.ιος.ἡ. abrogatio.

Ἀκυρόω.μ.ώσω.ω.ωκα. abrogo, irritū facio.

Ἀκωδώνισος.ος.ὁ. inexploratus, inexaminatus, sumptum ab equis qui κωδώνων, id est tintinnabulorū sonitu solebant explorari, an bellicos strepitus generosè ferre possēt.

Ἀκωκή.ῆς.ἡ. cuspis lanceæ, mucro.

Ἄ κωλος.ος.ὁ. sine pede.

Ἀκώλυτος.ος.ὁ,ἡ. impedimento carens, qui nullis terrorib. à proposito dimoueri potest, qualē Horat. describit in Odis: Si fractus illabitur orbis, Impauidū ferient ruinæ. Vnde Epictetus uerū atq; syncerū Stoicum ἀκώλυτον esse dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Christianos, qui ipse quidem non peragebat mysteria, sed non excludebatur cum cæteris, quòd ignem aut simile quid ad sacra adferebat, quasi dicas non prohibitus, hoc est admissus. Ab α @ κωλύω prohibeo.

Ἀκωλύτως. aduerb. citra impedimentum.

Ἀκῶνα. supremæ @ nudæ cautes.

Ἄ κων. inuitus, quasi ἀέκων. ἢ τῶν ὁρατῶν ἀκωκή, cuspis hastarum.

Ἀκώπητον. τὸ. imparatum, sine manubrio uel clauo, inerme.

Ἄ κωπος.ος.ὁ. sine remo.

ΑΛ.

Ἄ λα. stercus fimus.

Ἄ λαβα. atramentum.

Ἀλάβανδα. ciuitas Ioniæ. unde ἀλαβανδικὸς possessiuum, @ ἀλαβανδῆς ciues. Item ἀλαβανδικὸς solœcismi genus apud Philox. ut si aduerbium μὰ pro eo usurpetur quod est ὲ. Et Alabandici libelli pro barbaris, @ ineptis, Hermol. in Plin.

Ἀλαβαρχία.ας.ἡ. figlina.

Ἀλάβαστρον.ου.τὸ. uel ἀλάβαστος.ὁ. Aristoph. alabastrum, uas unguentarium, dictum ἀπὸ τ' ἀκ λαβεῖν, addito per pleonasmū τ, quòd uidelicet propter leuorem cōprehendi non possit. Attice ἀλάβασον.

Ἀλάβιτ@.ὁ. obstreperus.

Ἀλαβιτῶ. tumultuor.

Ἀλαβώδης.ὁ,ἡ. fuliginosus, fumosus.

Ἀλαζονεία.ας.ἡ. superbia, arrogātia. Vlpian. interpres Demost. ait ἀλαζονείαν eorū esse, qui plura promittūt quàm possint præstare, atq; huic cōtrariā esse εἰρωνείαν, quæ quod facere potest, eleuat ac minuit.

Ἀλαζόνωμα. τὸ. facinus insolentiæ plenum.

Ἀλαζονεύομαι. μ.εύσομαι. superbio, iacto, arrogans sum, mentior. Aristoph. in Ra. ἀλαζονεύσθ' ἵνα φοβηθέωμεν ἐγὼ, ἐδιδάσκ μὲ μάχιμον ὄντα φιλοτιμέμενος. id est, Superbiebat, ut timerem ego, sciens me bellatorem existentem glorians.

Ἀλαζονικός.ἠ.ὸ.@

Ἀλαζών. όν@.ὸ. superbus, arrogans, petulans, gloriosus, iactabūdus, insolens, præferox, @ ultra modum usitatum elatus, quasi in mari uiuens.

Ἀλάθητ@.ος.ὁ. quem nihil latet.

Ἀλαίθιρος.ος.ὁ. tepidus, sole calefactus.

Ἀλαίνω. uagor, erro.

Ἀλαιός.οῦ.ὁ. antiquus, imprudens.

Ἀλαλαγμός. ὁ. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria.

Ἀλαλάζω. άξω. iubilo, insulto, uictorioſe clamo. Valla ait bene translatum esse Marci 5. per eiulo, quòd iubilatus sit clamor rusticorum, secundum Varro. Erasmus scribit proprie esse perpetuo sonitu strepere, ac tinnire, sono sonum excipiente, quemadmodum fit in lebetibus Dodonæis. Datiuo.

Ἀλάλη. tumultus, sonus confusus, uox non articulata.

Ἀλάλημαι. tumultu obrutus sum, seductus.

Ἀλάλητ@.ος.ὁ. clamor multus.

Ἀλαλία.ας.ἡ. malitia, inordinatio.

Ἀλαλιάω. adiuuando expello.

Ἀλαλκομενίς.ίδος.ἡ. potens.

Ἀλάλκω. expello, iuuo.

Ἀλαλκτέα.τὰ. ἀλεξίκακα.

Ἄ λαλος.ος.ὁ,ἡ. mutus, qui fari non potest ueluti infantes, ac differt à κωφὸς, is enim dicitur, cui nulla omnino est uox, Eras.

Ἀλαλύκτημαι. turbatus sum, iactatus sum. ab ἀλυκτῶ. Iliad. κ.

Ἀλαμπής.ὴος.ὁ,ἡ. obscurus.

Ἀλανής.ὴος.ὁ. uerus.

Ἀλάομαι, erro, salto, circumuertor.

Ἀλαός.ὸ.ὁ. luscus, cæcus, inanis. διὰ τὸ ἀλᾶσθαι, ἰατὰ τιὼ πορεῖαν, uel potius ab α @ λαῆν uidere.

Ἀλαοσκοπιὰ.ᾶς.ἡ. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν, cæcutiētia. λάσθαι enim uidere est, unde ἰατὰ τὴν ὄψιν ἄλαος cæcus. Homer. ὄθι' ἀλαοσκοπιὼ εἶχε. Nō habebat cæcā speculatio

Ἀλαοτόκ@.ος.ὁ,ἡ. cæcos gignens. (nem.

Ἀλαόω.μ.ώσω.π.κα. excæco.

Ἀλαπαδνός. infirmus, facilis expugnatu, parum uirilis, effœminatus, mollis.

Ἀλαπάζω.μ.ξω. populor, uacuo. ἐκπορθῶ.

Ἀλάπαθα.τὰ. Attici purgationes uocant.

Ἀλάπαθος.ος.ὁ. herba purgatoria.

Ἀλαπλός. mollis effœminatus.

Ἄ λας.ζος.τὸ. sal.

Ἀλασίω.μ.ήσω. grauiter patior, ægre fero, crucior. Accus.

Ἀ λασον.ος.τὸ. intolerabile propter iustitiam.

Ἀλάστωρ.ορος.ὁ. ultrix conscientia, remorsus cōscientiæ, pessimus dæmon, malus genius et infestus. Sic Dionysius ab Athenæo uocatur, ἀπάσης Σικελίας ἀλάστωρ, hoc est (inquit Bud.) depopulator, pestis totius Siciliæ. Hoc nomine (inqt Cornutus) @ furiæ significātur, διὰ τὸ τὸς ἀλάστορας τὴ παλαμναίους κολάζειν, @ hoies, παρὰ τὸ τὰ ζωῦντα ἁμαρτάνειν, ἐφ' οἷς ὀδὼν ἀλασῦσαι, τὴ στράξαι, id est ab eo, quod talia ppetrēt, ob quæ cruciari atq; ingemiscere liceat. Itē q exilio digna cōmisit, teste Eustathio, ὁ φυγῆς ἄξια

ἐρρασμένν@. Alastor apud Claudian. recensetur inter equos Plutonis.

Ἀλγέω.μ.ήσω.ω.κα. ὀδυνῶ, doleo, patior, laboro. Neutrum.

Ἀγενά.τὰ. casus aduersi.

Ἀλγεινός.οῦ.ὁ. tristis.

Ἀλγηδών.όν@.ὼν.ὁ. dolor, cruciatus, mœror.

Ἄλγηρα.τὰ. dolorosa.

Ἄλγησις.ἠ. dolor, labor.

Ἄ λγιστος.ος.ὁ. dolorisissimus, molestissimus.

Ἄ λγιον.ίου@.τὸ. grauius. (passiuè.

Ἀγλίων,ονος.ὁ. doloriosior.

Ἄ λγος.γεος.τὸ. dolor, tristitia.

Ἀλγῶ.ῶ. tristifico. datiuo iung.

Ἀλδαίνω.@

Ἀλδήσκω. cresco.

Ἀλέα. Palladis cognomen apud Tegeatas, à delubro quod struxerat Ἀλεύς. Cæl. libr. 9.

Ἀλέα.ας.ἡ. tepor. Cæl. ibid. (cap. 48.

Ἀλεάζω. occulto, propono, urgeo, cōgrego, iudico, custodio, salto, cōcedo. accusat. iung.

Ἀλεαίνω. tepefacio, diffundo.

Ἀλεγεινός. curæ plenus, sedulus, tristis.

Ἀλέγω.μ.ξω.π.κα.

Ἀλεγίζω.μ.ίσω.π.κα. auxilior, curo, Homer. Item sermone abstineo.

Ἀλέγομαι. defendo, expello, arceo.

Ἀλεγύω. ἀλέγω.

Ἀλεῆ. ἀδικῆ.

Ἀλεινή.ῆς. æstiuus calor.

Ἀλεινός.ῆ.ὸ. calidus.

Ἀλείνω. fugio, declino, pius sum.

Ἀλεθρεύω., ἀλκρεύω.

Ἀλεῆ. datiuus est, ueritati.

Ἀλεία. captura, piscatus.

Ἀλειάδες.ῶν. scaphæ piscatoriæ.

Ἀλεάνζος.ος.ὁ. immolitus.

Ἄ λευρ. farina tritici.

Ἄ λειμμα.ζος.τὸ. unctio, pigmentum.

Ἀλεινός.ῆ.ὸ. infirmus, tenuis.

Ἀλειπτήριον.ου.τὸ. unctuariū, locus in balneo unctui accommodatus.

Ἀλείπτης.ου.ὁ. unctor, q athletas certaturos ungebat, et magister ac præceptor athletarū dicebatur, authore Aristot. Est et fōtis nomē apud Ephes. quòd semp eius copia sit.

Ἀλάλωτ. aduerbium ἀνεγνῶς, σωτικῶς.

Ἄλαδον. ὁ. τὸ. poculum, patera, δίπας.

Ἀλαῖος. erroneus.

Ἄλαιφα, uel ἄλειφα. ατος. τὸ. oleum, unguentum. ἀφ' ἧς ἀλείφω.

Ἀλειφόβιοι. οἱ. πτωκτῆρες, ἀλιτήριοι, παλαμναῖοι, ἀλάστορες.

Ἀλείφω. μ. ψω. πτφα. ungo. παρὰ τὸ ἀλίω, τὸ θερμαίνω. Accus.

Ἀλεκτάνω. ἰαχύω. γαυριῶ, μετεωρίζω.

Ἀλέκτωρ. pro ἀλεξητήρ, apud Pindar.

Ἀλεκτορίς. ίδος. ἡ. gallina. poëticum est.

Ἄλεκτρα. sine lecto, improba coniunx ob adulterium

Ἀλεκτρυοφωνία. ας. ἡ. gallicinium.

Ἀλεκτρυών. όνος. ὁ. uel ἡ. &

Ἀλέκτωρ. ορος. ὁ. gallus. ἀφ' ἧς ἐγείρων ἡμᾶς ἐκ λέκτρων.

Ἀλέκτωρ. ἡ. uirgo, innupta.

Ἀλεκτωρίας. gemma quæ in gallinaceorum uentriculis inuenitur, crystalli specie, magnitudine fabæ.

Ἀλεξάνδρα. opus à Lycophrone æditum de Alexandro Paride. (dri.

Ἀλεξανδροκόλακες. οἱ. assentatores Alexan.

Ἀλεξάνεμος. ε. ὁ. uentos arcens, epitheton

Ἀλεξιμαχέω, pro ἀλεξῶν. auxiliari. (ueſtis

Ἀλεξίω. arceo, auxilior, opitulor, resisto. Ἀλέξαιμι pro εοῦ, ἀφ' ἧς βαρυτόνου θέματος, nisi sit per syncopen, ut πρίαιμι, & similia.

Ἀλέξησις. ἡ. βοήθεια, retaliatio.

Ἀλεξητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀλεξιτήριαι ῥίζαι. medicæ radices.

Ἀλεξητήριον. ε. τὸ. auxilium, adiutorium, arma quibus hostem repellimus, amuletum, qua uoce utitur Plin. remedium præsentaneum aduersus uenena & fascinationes, quod genus quidam in annulis gestare solent. Tradunt scriptores Eudemium quendam professione philosophum, huiusmodi annulos cõficere solitum, & dictum hoc nomine à iuuandi præstantia.

Ἀλεξικακία. depulsio malorum.

Ἀλεξίκακος. ε. ὁ. in malis adiutor, defensor malorum, auersor ac depulsor, hominum defensor: qualem uere ecclesia Christum agnoscit, & gentes falsò suum Herculem & Apollinem. Ἀλεξίκακοι etiam δαίμονες à ueteribus dicebantur, qui nocumenta & diras arcere amoliriq́ existimabantur, qui & ἀποτρόπαιοι & ἀποπομπαῖοι & λύσιοι & φρύξοι appellabantur. Cæl. lib. 1. cap. 32. & Bud. Com.

Ἀλεξίμορος. ε. ὁ. auxiliator mortis.

Ἀλεξιφάρμακον. τὸ. remedium cum auxilio, auxiliare medicamentum.

Ἀλέομαι. euito.

Ἀλέος. ε. ὁ. feruens, tepidus. ab ἁλία.

Ἀλεπίδωτα. insquamata.

Ἀλέπτης. ε. ὁ. euitator.

Ἀλετόν. τὸ. Cereale.

Ἀλεψίβανος. ε. ὁ. cocleare, δοῖδυξ.

Ἀλεψίς. ίδος. ἡ. molitrix, mulier laborans in (pistrino.

Ἀλεύαμαι. κοὶ

Ἀλεύομαι. euito, fugito.

Ἄλφιτον. ου. τὸ. farina, proprie tritici, ἄλφιτα τῶν uero hordei.

Ἀλευρότησις. ἡ. τηλία, πασσάλη, tenuissimum farinæ. Attici ἀντὶ τῆς τηλίας, id est cribri circumferentia usurpant, ut annotat Ioan. grammaticus.

Ἀλεύρω. destituo.

Ἄλευστος. ου. ὁ. inuisibilis.

Ἀλέω. μ. ήσω. πτ. κα. molo. Item effugio, ἐκκλίνω. Hom. δεῦδε δ' ἀλεώμεθα μᾶλλον, dei uitemus iram. Vide prouerb. ἀλιτήριος.

Ἀλεωρὰ. ᾶς. ἡ. caliditas, euitatio, remedium, cunctatio, tugurium, κατάδυσις, salus, quies.

Ἄλη. ης. ἡ. anxietas, error. Cælius libro 6. cap. 26. Alij ἀλύκην uocant.

Ἀληδόν, uel ἀληδὸν. repentè, cõprehensim.

Ἀλήθεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀληθές. τὸ. accen. in ult. τὸ πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, uerum.

Ἀληθῆς. accen. in antepenult. reuera, ὄντως, profectò, sanè, uerè. αὐτὸ τὸ ἀληθές.

Ἀληθεύομαι. idem quod ἀληθεύω. Synes. Εἰ δὲ ἐπιγινώσκεις ἀληθευόμενόν μου κατὰ σοῦ τὸ ἔπος ἴσχε τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ, id est, Si agnoscis uera me causa deductum ad hanc suspicionem, quod mei oblitus sis, resipiscentia corrige.

Ἀληθεύω

Ἀληθεύω. μ. σω. τ. κα. & ἀληθεύομαι. uera loquor. Et passiue, uere dici. Item promissa facio. Datiuo.

Ἀληθίω. μ. ήσω. τ. κα, molo.

Ἀληθής. ές. ὁ, ἡ. uerus, uera, iustus. Item memor, ab α priu. & λήθη obliuio.

Ἀληθίζω. μ. σω. τ. κα. uerax sum.

Ἀληθινός. ή. ὁ. uerus, uerax.

Ἀληθῶ. μ. ήσω. τ. κα. molo.

Ἀληθῶς. uero, certè.

Ἀλήϊος. ᾶ. ὁ. inops, erratilis. Vnde apud Homerũ. Ili. 2. ἀλήϊον πτολίεθρον, à Bellerophontis erroribus est appellatũ. Cæl. li. 9. ca. 48

Ἄλη κτος. ε. ὁ. ἡ. incessans, ἀκατάπαυστος.

Ἀλήκτω. όος. ἡ. Alecto, una ex Furijs. quasi irrequieta & non desinens.

Ἀλήλικα Atticè, ἀφ' ἧς ἥλικα, ἀλήθω.

Ἀλησμονέω. ε. ὁ. molitus.

Ἀλιλεμμένος. ε. ὁ. unctus.

Ἄλμμα. τος. τὸ. farina cocta. Et ἄλμμα duplici μ, iter.

Ἄλμμι. erro.

Ἀλμοσύνη. ης. ἡ. error.

Ἄλλω fugi.

Ἀλλωάλλως. utcunq́, ὡς ἔτυχεν.

Ἀλωπητος. ε. ὁ. inculpabilis, inexpugnabilis. Item ἄλωπητον incomprehensibile, quod capi non potest.

Ἀλωπήτοτροι. οἱ. inculpabiliores.

Ἀλώπωρ. ορος. ὁ. sacerdos.

Ἄλως. ε. ὁ. ἀλάθητος, indebilis.

Ἀλωτάω. ας. ἡ. palatio, erratio.

Ἀλωτάω. μ. σω. τ. κα. erro, mendico, uagor.

Ἀλωτικός. ε. ὁ. exitialis. Eras. Chil.

Ἄλωτις. ε. ὁ. erro, uagus.

Ἄλωτις. ή. errabunda, uaga.

Ἅλως. festum Athenis.

Ἀλθαία. ᾶς. ἡ. Meleagri mater. Item malua agrestis, quam iliscum uocant Romani. aliàs ἀλθέα.

Ἀλθαίνω, κοὶ Ἀλθέω, κοὶ

Ἄλθω. curo, medeor.

Ἀλθών. ῶνος. ὁ. medicus.

Ἁλία. ᾶ. ἡ. iter, mare. Congregatio, apud Herodot. Itè uas sali terẽdo accõmodum.

Ἁλάδιον. οῦ. uasa buxina in quibus sal teretur.

Ἁλιάδαι. οἱ. piscatorum filij, patronymicum est. accipitur pro ipsis piscatoribus, sicut ᾗδαι ἀχαιῶν, pro ipsis Achiuis.

Ἁλίασται. οἱ. in mari flantes uenti.

Ἁλιαίετος. haliæetus, aquila marina.

Ἁλίαρτος. ὁ. sale conditus.

Ἁλιάς. άδος. ἡ. nauicula marina.

Ἁλιάς. ὁ. ineuitabilis, uehemens, multus, inglorius, inseparabilis.

Ἁλίας βάλος. piscatrix, raia piscis, Theod.

Ἁλίβας. mortuus, aceum, παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν ἐν σπουδαῖς.

Ἁλιβδύω. abscondo. Actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἁλίβροχον. mari irriguum.

Ἁλίβρωτος. ε. ὁ. saliuorus.

Ἁλίβυσσοι. οἱ. Ionyntæ.

Ἁλιγωνίος. ος. ὁ, ἡ. maritimus. Veneris epith. quasi saligena.

Ἁλίγκιος. ὁ. similis, pulcher.

Ἁλίδοτος. ὁ. ἡ. uasa accommoda sali terendo. ἀπὸ τοῦ ἁλίδω.

Ἁλιδύω. submergo, ἁλιβδύω, in quo abundat β æolico more.

Ἁλιεύς. έως. ὁ, ἡ. piscator. ἀφ' ἧς ἁλίας, quasi dicas, marinator, quod in mari uenetur. ἁλιεύω, poëtice.

Ἁλιευτικὸν. τὸ. est cõmentatio de piscatu, quales Oppiani extat.

Ἁλιευτικός. ή. ὁ. piscatorius.

Ἁλιεύω. piscor.

Ἁλιζομένη. ἡ. sale aspersa.

Ἁλίζω. congrego. Athenæ. lib. 2. uersor in mari, salio, id est sale condio, ungo.

Ἁλιζωνοι. οἱ. Paphlagones, quoniam mari cinguntur.

Ἁλίζωνος. ε. ὁ, ἡ. mari cinctus, Isthmus.

Ἁλίζωσις. ιος. ἡ. genus herbæ marinæ.

Ἁλιηρεῖς. οἱ. piscatores. ἁλιεῖς.

Ἁλιθοι. spicarum diuisiones in allio.

Ἁλιθής. ές. ὁ, ἡ. carens lapidibus, non calculosus.

Ἄλιθος. ε. ὁ. idem.

Ἁλικάκαβα. ἡ. Apollinaris minor. ὁ ἀπὸ λωβητικός. Dioscor.

Ἁλικλύδης.ου.ὁ.ἡ.uadisonus, fluctibus marinis aspersus. Epith. promontorij apud Sophocl.

Ἁλίκτυπος.ου.ὁ.piscator.

Ἁλικός.ῆ.ὁ.salsus, marinus.

Ἁλίλυρνα, ας.ἡ.uicus Acarnaniæ.

Ἁλικυρνάιος.gentile.

Ἅλιμα.ατος.ἀλάσσια, marina.

Ἅλιμα.pharmaca quæ famem obrepere prohibent, ut ἀδίψα sitim, apud Plutarch. in Sympos.

Ἁλιμήδων.mari imperans, Neptuni epith.

Ἁλιμυρία.ας.ἡ.importuositas.

Ἁλίμυρος.ου.ὁ,ἡ.importuosus.

Ἅλιμος.ὁ.auro, herba quæ gustantes esurire non patitur. uocant aleram, albucium.

Ἁλιμυρής.ῆος.ὁ,ἡ.salsus.

Ἁλιδίομαι.uoluor.

Ἁλινδίθρα.ας.ἡ.κυλίστρα, inuolucrum, in quo se uolutant iumenta. Aristoph. Ranis, τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα συσκιδᾶν ποιεῖς ἁλινδίθρας ἐπῶν.

Ἅλινδος.ὁ.cursus.

Ἁλινδέομαι.ἀντὶ τοῦ κυλίομαι, καὶ κυλινδέομαι, uersor, inuoluor: quod etiam ἀλινδέομαι dicitur.

Ἁλινήκτρα.ας.ἡ.καὶ

Ἁλινηκής.ῆος.ὁ,ἡ.in mari natans.

Ἅλιον.frustra.

Ἅλιος.ου.ὁ.marinus, uanus.

Ἁλιπαρής.ῆος.ὁ,ἡ.non impinguis.

Ἁλίπεδον.ου.τὸ. terra quam olim mare coopertuit, campus maritimus. Capitur pro quauis planicie.

Ἁλίπλαγκτος.ὁ.mariuagus. Epitheton Panos, qui in promõtorijs colitur, circa quæ aquæ errant: & Salaminæ urbis, quòd aquæ itẽ circa eã. oberrent. ἀ πλάνω, & ἅλς.

Ἁλίπλοος.ου.ὁ,ἡ.mare nauigans. (sus.

Ἁλιπόρφυρος.ου.ὁ.purpureus, à cæruleo diuer

Ἁλίῤῥοος, uel ἁλίῤῥοθος.ου.ὁ,ἡ. fluens ad mare. Epitheton fluuiorum.

Ἅλις.satis. Genit.

Ἁλίσγημα.ατος.τὸ.contaminatio, scelus.

Ἁλίσγω.ἑσιάω, λυπῶ, μιαίνω, μολύνω.

Ἁλίσκομαι.capior. Est autem uerbum deficiuum, cuius futurum est ἁλῶ, ἁλῶσομαι, ἀφ᾽ οὗ ἁλίσκομαι, ἁλίσομαι, ἐλήφθην. et ἀόρ. β. ἔαλον, ἀφ᾽ οὗ ἀλόω. ὦ. Ἁλίσκεται proditur, arguitur, deprehenditur, refellitur, perit, iudicio conuincitur.

Ἁλίσκω, capio, τὸ κατέχω, id est, corripio, & prehendo, & in carcerem conijcio, & iudicio conuinco, reumq; perago. Vnde ἅλωκα præt. perf. uel ἐάλωκα, & ἀόριστος ἅλων, uel Attice ἔαλων, quæ omnia uocem habent actiuam & significationem passiuã. Bud.

Ἁλίσαι.congregare. (Com.

Ἁλίσπα.ας.ἡ. uolutabrũ, locus ubi se uersant equi.

Ἁλιτάομαι.mentior, fallor.

Ἁλιταίνω.καὶ

Ἁλιτίωμι.ήσω.pecco.

Ἁλιτρώκης.ῆος.ὁ,ἡ.uadosus, maritimus.

Ἁλίτημα.ατος.τὸ.peccatum, erratum.

Ἁλίτημος.ὁ.peccãs, propter peccatũ odiosus.

Ἁλιτήμων.ονος.ὁ.peccator.

Ἁλιτήριος.& per cõtractionem ἀλιφὸς, ὁ. exitialis, calumniator, noxius, sceleſtus, deuotus manibus, pernicies, peſtis, internicio, de homine dictum, raptor, de quo Erasm. Chil. Bud. Com. Item ὁ ἀνόσιος, καὶ ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admisit in deum. Ἁλιτήριος παταμυῶν, quis sit uide Plutarch. in Problem. 209.

Ἁλίτης.ὁ.peccator, peregrinus.

Ἁλιτίμωρος.ου.ὁ.stultus.

Ἁλίζομαι.mentior, fallo.

Ἁλιτόμβιος.ου.ὁ.in mense fallens, hoc est nõ natus adiustum tempus.

Ἁλιταίνω.μ.ανῶ.pecco, erro.

Ἁλιτία.ας.ἡ.peccatum.

Ἁλιτρός.ὁ.ἰ.ὁ.iniustus, peccator, nocens. uide ἀλιτήριος.

Ἁλίφροος.ου.ὁ.marinus.

Ἁλίφλοιος.ου.ὁ.salsicortex. Species roboris.

Ἁλκάζομαι.fortiter agere, pugnare.

Ἁλκάα.ας.ἡ.cauda, propriè leonis, ἀφ᾽ οὗ δὲ αὐτῆς ἐς ἁλκὴν φλιπώδη: quòd leo conuerberando se cauda stimulandoq; in prælium excitetur. Callimachus in musca etiam ἀ-

πάαν posuit.

Ἄλκαῖος. Alcæus, unus ex nouem Lyricis poëtis.

Ἄλκαρ.ος.τὸ.auxilium.

Ἀλκείδης.ου.ὁ. Hercules, ab auo Alcæo Amphitryonis patre.

Ἀλκή.ας.ἡ. subsidium, præsidium, fortitudo, prælium, remediũ, uires, ferocitas, uirtus.

Ἀλκήεις.ντος.ὁ.fortis, robustus.

Ἄλκι.τὴ.potentia, à recto ἄλξ ἄλκος.

Ἀλκιβιάδιον.herba quædã, inde nomen sortita, quòd Alcibiades ad formam conciliandam ea uti solebat.

Ἄλκιμος.ου.ὁ.fortis.

Ἀλκμάν.άνος.ὁ. Alcman, unus ex nouem Lyricis poëtis.

Ἀλκμάχη.ἡ.Minerua.

Ἀλκμάρδη.δ.damnum arcens.

Ἀλκτήρ.ῆρος.auxiliator.

Ἀλκτήριον.ου.τὸ.subsidium. ἀμυντήριον.

Ἀλκυονίδης, καὶ. ἀλκυονίτιδες, Halcedonia, dies sereni & tranquilli, quibus halcedo fœtificat. Eras. Chil.

Ἀλκυόνιον. τὸ. spuma quæ concrescit in mari, qua faciei nitor commendatur. Ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυών. ὼ. maritima auis, sic dicta παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Diminutiue ἀλκυονίς. κήρυλοι mares halcyones uocantur.

Ἀλλὰ. sed, quare, & ὅταν, adiectitia particula, γε, at, num, an, πότερον ἄρα, atqui: profectò, sanè, etiam, sed etiam, at certè, certè, saltem, immò, quin potius, nisi, quàm præterea, insuper, quippe, itaq; rationalis, id est γὰρ, γοῦν, quin etiã ὅ, & tamen. Corinthus annotat apud Athenienſ. sæpenumero esse παρακλωσματικὸν, ut apud Homer. ἀλλά τε μυκᾶτι ταῦτα λιγώμενθα.

Ἀλλ᾽ ἄρα. sed.

Ἀλλ᾽ ἄλε. licet, sit. ἔξεστιν, ἔσω.

Ἀλλ᾽ ἔγωγε. equidem.

Ἀλλ᾽ ἤ. præterquã, nisi, sed, quã, potius. quàm

Ἀλλ᾽ ἦ. sed nunquid? interrogatiuũ est apud Platonem. ἆρα, ἀλλ᾽ ἄρα.

Ἀλλ᾽ ἤδη. etiam.

Ἀλλ᾽ ἐμέ. ille quidem aliàs.

Ἀλλ᾽ ὅμως. attamen. ἀλλὰ δή, ἀλλὰ καὶ ὡς.

Ἀλλ᾽ ὅταν. priusquam, antequam. Plutarch. de Xerxe, ἀπὸ πηγὰς δι᾽ ἡμέρας ἐκ ἀμφορέως φασγάνῳ ὠνίους κομισθείσας, ἀλλ᾽ ὅταν πλὼ πρὸς ῥοῦν πτήσεται χώραν.

Ἀλλ᾽ ὅτι. nisi quòd, quàm quòd.

Ἀλλ᾽ ὅτι καὶ, uerumetiam.

Ἀλλ᾽ ἦ, & ἀλλ᾽ ἦ νέ. sed nunquid, an non, nunquid igitur.

Ἀλλ᾽ οὖν. significat idem quod Latinè at certe, hoc est saltem. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ὅμως uel ἀλλ᾽ ὅμως, tamen, sed tamen. Additur interdum γε, ἀλλ᾽ οὖν γε. Bud.

Ἀλωαγά. loca quieti præstituta iter agentibus. Dicuntur etiam σταθμοί.

Ἀλὰ γὲ. aduerbium est, ut atenim, ex eoq; à nostris atenim ductũ esse uidetur. In principio anthypophoræ, id est responsionis ad obiectionem locũ habet. Etiam in interrogatione, ut ἀλὰ δὴς Accipitur etiam simpliciter pro sedenim.

Ἀλὰ γὲ ὅμως. attamen.

Ἄλαγε. age.

Ἀλαγή. ῆς. ἡ, permutatio, cõtractus. ἀμοιβή.

Ἀλαδέ. sed tamen.

Ἀλαδή. notam habet interrogationis, ut ἀλὰ γὲ, ἀλὰ δὴ, ἀλλ᾽ ὅμως.

Ἀλὰ δὴ καὶ, pro atqui etiam, & quinimo. Item pro uerum esto, quod ita concedentis est, ut negare planè uideatur, ut ἀλὰ δὴ καὶ ἔστω γενέσθω, καὶ πάρ᾽ ὑμῶν. Sed sic ita hoc esse factum, etsi nunquàm factum est. Cicero: Sednihil sit factum mea causa, id est, ἀλὰ δὴ καὶ.

Ἀλάκμι. erro.

Ἀλὰ καὶ. quin.

Ἀλὰ καὶ ὡς. attamen. ὅμως. (manans.

Ἀλαλτικός.ῆ.ὁ. cõmercialis, ex cõtractibus

Ἄλακτον.ου.τὸ. lignum quo gestiabantur onera: ita dictum à tralatione quæ fiebat de humero in humerum.

Ἀλὰ μὴ. interrogatiuũ est, pro nunquid igitur. sed nunquid, idem quod ἆρα μή. Cum autem non est interrogatiuum significat non autem.

Ἀλάομαι. atqui, & at uero. Et congruit in

assumptione. Lucian. Εἰ γὰρ ἐσί βωμοὶ, ἀσὶ καὶ θεοί. ἀμάμιλω ἀσὶ βωμοὶ, ἐσὶν ἄρα καὶ θεοί. Significat etiam enimuero, in principio orationis apud Demosth.

Ἀμὰμιλω. ἐδὲ, neq; uero, sed neq;. Gaza in Cato, ἀμὰμιλω ἐδὲ πόθησίς γε. quod Cicero dixerat, Sed ne desiderio quidem.

Ἀμὰ μὲν. quin, at, cur.

Ἀμὰ νὴ δία pro ἄμα καὶ ἴσως, uel pro νὴ δί ἀμὰ, at enim fortasse, at fortasse, Bud.

Ἀμάνυω. saltem.

Ἀμὰ νῦν. sed nunc, uelociter.

Ἄμαντα. oppidum Macedoniæ et Arcadiæ, quod & dicitur

Ἀμάντιον. unde.

Ἀμάντιος. gentile nomen.

Ἀμαντοπάλης. ὁ. ὁ. qui uendit farcimina fartor, qui exta & intestina bubula & uerueccina uendit. Pro uili et cõtempto capitur.

Ἀμάξ. mutabiliter, uicissim. ἀνταμαξίνως, Ἀμὰ πῶς. quid ni. (ἐναμάξ.

Ἀμᾶς. ἀντος. ὁ. farciminis genus, quidam lucanicam uocant, tucetum. Fiebat ex carne & farina subacta. Sunt qui exta & intestina uertant. Aristoph. Equit. τίμ' ὃγαθ' ὃ πωλῶν ἡμῖν τὰς κοιλίας, πολλῆς τε τοὺς ἀλλᾶντας: id est, Cur ò præclare intestina me abluere non permittis, atq; farcimina diuendere?

Ἀμὰ τὰ μήν. sed quæcunq; quidem. ἀμ' ὅ & ᾧ.

Ἀμὰ τὰ ὅτι. uerum.

Ἀμάτε. sed sanè, immò, præterea, insuper. ἀμὰ δὲ.

Ἀμάτε. pro atqui, & at uero.

Ἀμάτίλομαι. commercia exerceo, muto, id est uendo, & permuto quod est emo: quemadmodum & à Latinis usurpatur. Colum. Lactens porcus ære mutandus est. Plini. lib. 33. cap. 4. Quanquam auripigmenti libræ 14. permutarentur. Ἀντὶ πάντων ἀλλάττεσθαι, nullum lucrum aut quæstum præferre alicui instituto. Ἀντὶ πάντων τιμᾶν idem, id est nihil pro eo mereri uelle, ut scilicet id perdamus. Cice. 1. de Natur. de. Quid enim mereas, ut Epicurus esse desinas, quod Græci sic enunciarent. πόθεν γὰρ ζῆν σὶ τιμᾶς ὃν ἔτι ἐπικέρειος ἀνταμάξαιος ἀντὶ πάντων γε ὃν ἂν δ' ἐξαιος σὺ, ὃν ἂν ἔπαιο. Bud. Com.

Ἀμάττω. μ. ξω. π. κα. muto. Genit. cum accus. ut ἀμάττω χρυσῦ ἄργυρον.

Ἀμαχόθεν. aliunde.

Ἀμαχῦ. καὶ

Ἀμαχόσε. aliò, in alium locum.

Ἀμὰχρὴ. esto, sit, καὶ μάλα.

Ἀμ' ἄχεα. licet, esto.

Ἀμαχῦ. alibi.

Ἀμείάω. uanus fio.

Ἄμη. aliò, aliunde. Item alio modo, per eclipsin, pro ἄμη βουλῇ, τέχνῃ, ὁδῷ.

Ἀμηχοεία. ἡ. inuersio à Quintil. figura quoties aliud sensu, aliud uerbis intelligitur.

Ἀμηχορέβρα. τὰ. dicta per allegoriam.

Ἀμη καὶ ἄμη. undique.

Ἀμηλάξαι. se mutuo pellere.

Ἀμηλέγγυοι. sunt duo rei promittendi.

Ἀμηλέγγυον. mutua fideiussio.

Ἀμηλεγγύως δανείζειν. est ad usuram ita facere, ut uterq; mutuantium utriusq; sit fideiussor, & ita uterq; aut omnes in solidum nomen conueniri possint. Bud. Com.

Ἀμηλεγγύως ὑπεύθυνοι. inuicem fideiubẽtes.

Ἀμηλοκλονεῖν. se mutuò occidere.

Ἄμηλος. ὁ. ὁ. mutuus. caret numero singul. et rectis casibus ubiq;: articulo etiam, quia tantum de certis personis dicitur. Latinè, mutuò, inter sese, inuicem, alius alium, ut φιλοῦσιν ἀμήλους, amant se mutuò, alter alterum.

Ἀμηλουχία. duorum aut plurium cohærentia & complexio, coagmentatio, cõpago.

Ἀμηλουχῶ. τὸ. ὁμόζω καὶ σωάγω.

Ἀμηλοφαγεῖν. sese mutuo deuorare.

Ἀμηλοφθορεῖν. inuicem corrumpere.

Ἀμηλοφθορία. ας. ἡ. inter se inuidia.

Ἀμηλοφόνοι. οἱ. mutuò occidentes.

Ἀμηλοφυῶν. τ. enascentium ex se inuicem.

Ἀμηλωτάμως. ὡς ἔτυχεν.

Ἄμη πομαχῆ. alibi in multis locis.

Ἄμηπῦ. aliter.

Ἀμηποι. ad aliam partem.

Ἄμη τῆς πόλεως. alibi, in alia parte urbis.

Ἄμο.

Ἄμο. ὸ. aliud.

Ἀμυνόων. desipiens.

Ἀμογλάσσος. ὁ. ὁ. qui est diuersæ linguæ, externus.

Ἀμόγνωτος. ὁ, ὴ. alibi notus.

Ἀμοργῶ. τὸ ἀφροντίζω, despicio, negligo.

Ἀμοδαπός. ὁ. extraneus, alienigena, perigrinus, ὁ ἀφ' ἄμου ἐλάφυσ. Ἐν ἀμοδαπῇ, in peregrina regione, subauditur χώρᾳ.

Ἀμοειδὴς. ὁ. peregrinam habens formam.

Ἀμοιβυός. ὁ. ὁ. externus, alienigena.

Ἄμοθεν. aliunde.

Ἄμοθεν πόθεν. aliundecunq;.

Ἄμοθι. alibi.

Ἀμόθροος. ὁ. ὁ, ὴ. diuersilinguis, peregrinus, ignotus.

Ἀμοιᾶν. permutare. Item cædere, unde παφλαζίας, & μικραλοίας. Alij ἀλοιᾶν simpli.

Ἄμοιος. ὁ. ὁ. diuersus, uarius. (cin.

Ἀμοιρέμνοι. οἱ. alterascentes.

Ἀμοιόω. μ. ώσω. π. κα. permuto.

Ἀμοίωσις. ιος. ἡ. mutatio, alteratio. Ἀμοίωσιν proprie dicunt mutationem à meliori ad deterius, μεταβολὴν è contra, φοπὴν uero è mediocri statu siue ad potius, siue ad deterius translationem.

Ἀμοιωτός. ὸ. ὁ. alterabilis.

Ἀμοιωτικὴ dicitur facultas illa, quæ cibum attractum aduocatumq; per uirtutẽ quam uocant ἀλλοτικὴν, perficit, digeritq;.

Ἄμοκα. Dorice pro ἄμοτε. interdum.

Ἄμόκορον. monstrum, alienum, extraneum, absurdum: quasi ἀμόσκορον.

Ἄμομαι. salio.

Ἄμοξ. κος. sulcus, αὖλαξ.

Ἀμοξίμεθα ἔφοδος. repellamus impetum.

Ἄμοπρόσακος. Martis epith. uersutus, mutabilis, qui se omnibus locis accommodat, nunc huic, nũc illi adhærens. Eras. Chil.

Ἄμος. ὸ. ὁ. alius.

Ἄμοσις. quilibet.

Ἄμοτε. interdum, alibi, aliàs.

Ἄμοτε ἢ νῦν. aliàs item & nunc.

Ἄμοτε, aut ἄμοτε ἢ. ἆρα, utrè, nunquid? Plato in Crito. τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ Κείτων, ἄμοτε ἢ ὁμολογῶμεν; Quid ad hæc dicemus Crito? nunquid fateri necesse est? aut quid aliud quàm fatemur? Idem pri. ποτε. sine ἢ, ἄμοτι οὖν ὦ δ' ἐγὼ ἰατρὸς ἐδέ καθ' ὅσον ἰατρός; Nunquid igitur ne medicus quidem, quà medicus est. Interdum autem nomen est significationem suam retinẽs, hoc est aliud quàm, ut in illo Platonis. ἀμὰ μὴ ἄμοτι ἢ ἧττον ὁ θάνατος; Bud. Com.

Ἀμοφιονομᾶν. nomina immutare, aliquid non ut decet distribuere.

Ἀμοφιοπίσκοπος. curiosus alienarum rerũ.

Ἀμοτειοπραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. inimicum capto consilium, alterius ago negocium.

Ἀμοτειοπραγία. ας. ἡ. alienorum negociorum gestio.

Ἀμότειος. ὁ. ὁ. alienus, asciticius: quasi ἀμοῦ ειος, id est ex alienis finibus.

Ἀμοτειοφάγοι. οἱ. dicuntur (inquit Eras.) quibus dulce est aliena uiuere quadra. Vide prouerb. αὐζωλικνυθοι.

Ἀμοτειοφθονέω. alienis inuideo.

Ἀμοτειόω. μ. ώσω. π. ωκα. alieno. Accus.

Ἀμοτείως ἔχω πρὸς σέ. alienor abs te.

Ἀμοτειώτατος. ὁ. ὁ. qui remotissimo est necessitudinis gradu. Herodo.

Ἀμοτροπῆσαι. mutare.

Ἀμ' οὖν. saltem.

Ἀμοφάσειν. tumultuari. (ῦσι.

Ἀμόφαλος. ὑπ' ἄμου περατισμένος, ἢ ἀνηρημένος.

Ἀμοφόμονδε. alibi nutriti, siue educati.

Ἀμοφρονέω. μ. ήσω. κα. sum mentis alienæ, in amentiam conuertor.

Ἀμόφυλος. ὁ, ὴ. alienigena, alterius generis, diuersæ nationis, ut ἀμόφυλος πόλεμος, externum bellum.

Ἄμυδις. alibi.

Ἄμως. sine causa, temere, sine delectu, præsertim, præterea, forte fortuna, aliter, frustra, maximè, alioqui, denique.

Ἄμωσε. alioqui, multomagis, præsertim, præterea.

Ἀμωσὶ ἢ. aliter atq;.

Ἀμάτω. alicui alij, ἄμφ τινί.

Ἄμμα. ὸς. τὸ. salus, fœtus, in utero primus motus. (sinapi.

Ἀμμάλδω. oliuæ cõditæ, aut rapæ conditæ cũ

Ἅλσεα.τὰ.maria.

Ἁλτικός.ὁ.qui mutatur.

Ἁλμύσσω.muria condio & seruo.

Ἁλμωτήρ.ῆρος.ὁ.salgamarius, qui sal aut salsamenta uendit.

Ἁλμυ.ύος.ἡ.salsugo, terra sterilior, & morbus quidam herbarum, ut cumini.

Ἁλμοδέστερα.ἡ.salsior, terra sterilior.

Ἁλμυρά.ᾶς.ἡ.lacrymosa, tristis, acerba.

Ἁλμυείζειν.salis gustum habere.

Ἁλμυρίς.ίδος.ἡ.salsugo.

Ἅλμυρός.ὸ.salsus.

Ἁλμυρώδης.ους.ὁ,ἡ.salsus.

Ἅλξ.κος.ἡ.potentia.

Ἁλοάω.μι.ήσω.uel άσω.spiritu denso, trituro, ἐπὶ τ' ἄλωα πατῶ καὶ τείβω τοὺς σάχυας, id est in area aristas calco. Ἁλοάω, spiritu tenui, uerbero, flagris cædo, cõminuo, frango. Aristoph. ἢ μιᾷ γε πλέσας, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν, id est, Aut matrem percussit, aut patris maxillam pulsauit.

Ἅλοβον, ἢ παρ' ἡ ι.εἰου. caput hostiæ perditum inspecto iecinore.

Ἁλογᾶσθαι.dicitur is, cuius ratio non habetur, qui neglectim trãsmittitur & præteritur.

Ἁλογέω.μι.ήσω.π.κκα. rationem non habeo, desipio, erro, negligo, non curo. Genit.

Ἁλογία.ας.ἡ.irrationabilitas. Est item cũ necessitas reddendarum rationum remittitur à principe. Vulgo quittus dicitur uel abolitio. Aliquando negligentia, ἀταξία.

Ἅλογίη ἔγκλημα, est crimen, cum rationem quispiam reddere neglexerit in magistratu gestorum.

Ἁλογιστί.citra rationem & curam.

Ἁλογιστία.ας.ἡ.inconsiderantia, imprudẽtia.

Ἀλόγιστος.ή.ὸ,ἡ.inconsyderatus, irrationalis.

Ἄλογον.ὸ.irrationalitas, minus probabile.

Ἄλογος.ή.ὸ,ἡ.irrationalis, stultus, qui nulla ratione utitur, iniquus, nihil ad rem pertinens. Ἄλογοι ἔρανισαὶ, asymboli, qui pecuniam pro conuiuio nondum soluerunt.

Ἁλογῶ.ἀφροντίζω, despicio, negligo.

Ἁλόγως.præter rationem, temere, inhumaniter.

Ἁλοιεύς.ἐος.ὁ.triturator.

Ἁλοΐ.ῦς.ἡ.aloe, magno quorundam errore, qui generis neutri putant.

Ἅλοκτός.ὸ.tempus triturandi.

Ἁλοιάω.percutio. Alij ἀπωσῶ duplici λ. de quo supra.

Ἁλοιδόρητος.ὸ,ἡ. in quem nullum conuiciũ aut crimen reijcitur.

Ἁλοιμός.inunctio.

Ἁλοιταί.ᾶι.publica scorta.

Ἁλοιφή.ῆς.ἡ.pinguis unctio.

Ἁλοιωθῶσαι.imitari quouis modo.

Ἅλοκες.οἱ.sulci, fossæ.

Ἁλοκίζω.μ.σω.π.κα.aro, ἅλοκας κίζω. Accus.

Ἁλόντες.deprehensi, condemnati.

Ἁλοπόω.inuestigo.

Ἁλοπύγιον.ὸ.ν.saliuæ.

Ἅλοπος.ὸ,ἡ.ἀλέπισος, sine squamis, sine cortice.

Ἅλος.mœror, animi passio ad mœrorem, uel lætitiam mouens, lasciuus apparatus, uel materia.

Ἁλοσάνθινος οἶνος. ex salis floribus confectũ uinum.

Ἁλοσάχνη.ης.ἡ.flos maris.

Ἁλοσύδνη.ας.ἡ.mare, quasi ἡ θαλάσσης ὕδωρ.

Ἁλουργής.ἐος.ὁ,ἡ.purpureus, uiolaceus.

Ἁλουργίς.ίδος.uestis purpurea.

Ἁλουργόν.ὸ.ν. purpurea. ἐσθὴς ἅλς καὶ ἄργανον, quod è concha marina purpura colligatur.

Ἁλούς.ύντος.ὁ.& ἁλῶσα.ἡ.ab ἁλόω. captus.

Ἅλυς τῆ δίκη, peractus reus. Ἅλυς ἀργίας ocij damnatus Plutarch. in Solone.

Ἁλυσία.ας.ἡ.illuuies.

Ἁλυτεῖν.illotum esse.

Ἅλυτος.ὸ.ὸ.illotus.

Ἁλοφάζω.σλιρτῶ, παροινῶ.

Ἄλοφος.ὸ.ὁ,ἡ.cono carens, λόφος. proprie dicitur galeæ uertex.

Ἅλοχος.ου.ἡ.uxor, & apud Platonem uirgo quæ nondum peperit.

Ἁλοῶ.erro, percutio.

Ἁλόω.capio. uide ἑάλωκα.

Ἄλπις.ιος.ἡ.alpis.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ.sal. ἡ uero, mare.

Ἁλσάα.ας.ἡ.facultas, commeatus.

Ἁλσίνη.ἡ.auricula muris, herba.

Ἅλσις.ιος.ἡ.palpitatio.

Ἁλσόκωμοι.οἱ.lignatores.

Ἅλσος.ους.τὸ.nemus, hortus. ἐσθὴς ἅλσος.

Ἁλτήρ.ῆρος.ὁ.auxiliator.

Ἅλτῆρθε.erant quibus utebantur οἱ σωματοκομοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, & qui ἅλματι, id est saltu certabant. Sic enim appellabant plumbeas pilas massulas ue, quibus utraq; manu se librabant, ut certius assilirent. Vsurpatur etiã à Martiale, Quid pereunt stulto fortes halterè lacertis? Exercet melius uinea fossa uiros. Bud. An. & Cæl. lib. 8. cap. 4.

Ἁλτικός.ὴ.ὸ.saltui aptus, agilis.

Ἅλτο.saltauit.

Ἁλυβάζω.alo, φείδω.

Ἁλύγω.μ.ξω.π.χα.fugio.

Ἁλυσιμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. mereo, non inuenio solutionem, gaudeo.

Ἁλύειν.ἀπορεῖσθαι, mordere, languescere.

Ἁλυίσκω.resoluo.

Ἁλύκης.ου.ἡ.lignum cui infigitur sliua.

Ἁλύζω.fugio.

Ἁλυκή.ῆ.spiritu denso, mare.

Ἁλύκη.ης.ἡ.anxietas, mœror, anxietudo, pandiculatio, quæ fit, cũ quis toto corpore extẽditur. Alij ἅλιω. appellant, de quo supra.

Ἁλυκίδες.ἀι.salinæ. Aliquando significat locum eum, aut simili natura præditum quẽ Antonius salsulas appellat, Hermol.

Ἁλυκός.ὴ.ὸ.salsus, amarus.

Ἁλυκότης.salsugo.

Ἁλυκρός.ὴ.ὸ.tepidus.

Ἁλυκτάω.idem quod ἀλυσμαίνω.

Ἁλυκτανεῖν.ἀλυκτεῖν, ἀλυκτάζειν, ἀλυσμαίνειν.

Ἁλυκτέω.μ.ήσω.π.κκα. fleo, tristor, molestè fero.

Ἁλυκτοπέδη.laqueus, pedica ineuitabilis.

Ἁλυκτός.ὴ.ὸ.ineuitabilis.

Ἁλύμαντος.ου.ὁ.nullis nocumẽtis afflictus.

Ἁλύπητος.ου.ὁ qui tristitia non tangitur.

Ἁλυπία.ας.ἡ.carentia tristitiæ.

Ἅλυπος.ου.ὁ,ἡ.iucundus, modestia carens.

Ἁλυπότατα.iucundissimè.

Ἁλύπως.citra molestiam, iucundè.

Ἅλυς.anxietas, mœror.

Ἁλυσίδητος, κὴ

Ἁλυσεδωτὸς.ὴ.ὸ.catenatus, hamatus.

Ἁλύσιον.ου.τὸ.catenula, torques.

Ἁλύσιος.ου.Bacchi cognomen.

Ἅλυσις.ιος.ἡ. denso spiritu. catena, uinculũ, funis.

Ἁλυσιτελὴς.ἐος.ὁ,ἡ.inutilis.

Ἁλυσκάζω fugio.

Ἁλύσσω, & ἁλυω.idem.

Ἄλυτος.ου.ὸ.insolubilis.

Ἁλυφλοτ.ου.species quercus, ἀλίφλοιος, salsicortex.

Ἁλύω.tenui spiritu secundum Didymũ, uel ἁλύω denso spiritu Attice, duas cõtrarias inter se significationes habet. Aliquando enim significat gaudere, superbire. Sophocl. ἐᾶτε μ' ὅδ' ἁλύῃ, Permittite me sic lætari. Aliquando est animo concidere, & languere, animum despondere, ἀθυμεῖν, non hilariter affectum esse, morosè se habere, ut ægroti, qui in lecto requiescere nequeunt, sed perpetuo iactantur. Plutarch. καὶ βραδυψυχίας ἀθυμοῦν ἤλυε: de Antonio animi iam uelut prurientis miro angore Cleopatram expectante. Est etiam oberro, & temere expatior, apud eundem. Cæl. lib. 6. cap. 26. Bud. Com.

Ἅλφα.caput bouis.

Ἁλφαδίω, κὴ

Ἁλφάνω, κὴ

Ἁλφάω.inuenio.

Ἅλφασις.ιος.ἡ.disciplina uitæ.

Ἁλφειός.ὸ.ὸ. Alpheus, & fluminis & uiri proprium.

Ἁλφεσίβοια.ᾶς.boues inuenientes. Epitheton est uirginum, ut quæ propter honestã formam famamq; accipere solebant à spõsis munera boues, qui quanto in precio apud ueteres fuerint, ex centum illis bobus pro Glauci armis intelligitur.

Ἁλφεσιβοῖος.pastoris nomen. ab ἅλφω. uenio & βῶς.

Ἁλφίω.μ.ήσω.π.κκα.inuenio, do, inquiro.

Ἁλφὼς.ῆς.ἡ.honor.

Ἀλφηρός. ἰᾶ. ὁ, ή. insuauis. ἀλχηρὸς alij scribunt.

Ἀλφιστὴς ὁ. ὁ. inuentor, indagator, idq; de hominibus solum.

Ἄλφι. pro ἄλφιτον per apocopen, indeclinabile.

Ἀλφιταμβός. ὁ. ὁ. ἀλφιζοπάνης.

Ἀλφιτῶον. pristinum, locus in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιλομάντις. qui è farinis uaticinatur.

Ἄλφιτον. ὁ. τὸ. farina, polenta, pro uictu. Eras. prouerb. Ne uerba pro farina.

Ἀλφιτοπάνης. ὁ. ὁ. farinarum uenditor.

Ἀλφιτοσιτᾶν. pulte pro pane uesci, cibari farina. Bud. Com.

Ἀλφιτοσκόπος, ἀλφιλομάντις.

Ἄλφος. ὁ. ὁ. albus, impetigo: id est macula alba, uitiligo. Dicitur & παγὰ à medicis, quãuis profundius agat παγὰ, ἄλφος superficiem tantum immutet. Hinc alpes etiam Italiæ montes, quòd perpetuis niuibus albescãt. Et Strabo scribit alpes prioribus seculis albia uocatos fuisse.

Ἅλφω. inuenio. aeliu.

Ἁλῶ. morior.

Ἀλωά. ή. uinea, locus uineis aut arboribus cõsitus, campus, uiridarium, area in qua frumentum reponitur.

Ἀλῶα. τὰ. festum Athenis agricolarũ, quod subuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorẽ Cereris & Dionysij, quia tum in areis præcipuè moras ducant homines, quas dicunt ἅλως.

Ἀλωάς. ἀδ. Ceres, quòd præsit areis.

Ἁλῶβητος. ὁ. ὁ, ή. illæsus.

Ἁλωθι. capiaris, tenearis, damneris. Imperatiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶθι à γινώσκω.

Ἀλωΐς. ἰδ. ος. ή. idem quod ἀλωάς.

Ἀλωκοάς, νῆ ἀναλωκώς. damnatus. ab ἁλίσκω.

Ἁλῶμι. capio, prehendo.

Ἀλών. ῶνος. ὁ. area.

Ἁλῶναι. captum esse, capi, damnari, detineri, mori, perire.

Ἀλάνιστι. mancipia, quæ à barbaris gẽtibus, præcipue autẽ Thraciæ populis sale mer-

catoribus diuendebantur, quæ inde etiam πῶς ἅλὸς ἠγορασμένα dicebantur, id est sale coëmpta cõparata ue. ab ἅλς, quod salem notat, & ὠνέωμαι emo. Vnde ἀλάνιτα δοῦλα Eustathius intelligit δοῦλα, id est, sibi empta.

Ἀλωνία. ας. ή. area. ἀλών.

Ἀλωνίζω. in mari uel areis uersor.

Ἀλωπεκάδης, πανοῦργος.

Ἀλωπεκάω. decipio.

Ἀλωπεκή. ῆς. ή. pellis uulpina.

Ἀλωπεκία. insulæ nomen, Strabo. lib. 10.

Ἀλωπεκία. ἀ. alopeciæ, defluuia capillorũ. Item foueæ uulpium.

Ἀλωπεκίασις. ιος. ή. idem.

Ἀλωπεκίζω. μ. ίσω. π. ικα. uulpinor, seduco, Varr. Aristoph. Vespis, ἐκ ἔτι᾽ ἀλωπεκίζειν, ἐδ᾽ ἀμφοτέροις γίγνωσθ᾽ ἥδιον.

Ἀλωπεκίς. ίδος. ή. catulus uulpis, & canis & uulpe & cane progenitus.

Ἀλωπεκόννησος. ὁ. insulæ nomen, & Hellespontiæ Cherronesi ciuitas, inde ex oraculo adepta nomen, ut ibi Athenienses ciuitatem conderent, ubi uulpium catulos cõperissent.

Ἀλωπέκωρος. cauda uulpina.

Ἀλώπηξ. εκος. ή. uulpes.

Ἀλωπὸς. astutus.

Ἅλως. ω. ή. area.

Ἁλώσεται. capietur.

Ἅλωσις. ιος. ή. captiuitas, expugnatio.

Ἁλώσιμος. η. ὁ. ἁλῶναι.

Ἀλωτός. ὁ. comprehensibilis, lubricus, qui facile falli inducíq; potest, captiuus.

Ἀλάφυζοι ἀγῶνες. assidua prælia.

Ἀλάφυτος. η. ὁ. locus uitibus & arboribus consitus.

A M.

Ἅμα. simul. Differt tamen ab ὁμῶ auctore Ammon. Nam ἅμα aduerbium temporis est, ὁμῶ uerò loci. Vnde dicimus σόλων ἅμα ἐγήρα. Ἀναχάρσιδι ὦ σύνθες: Solon eodẽ quo Anacharsis tẽpore natus est, quo loco ὁμῶ ineptè dixeris, cũ Solon Athenis, Anacharsis uero in Scythia sit prognatus. Datiuo iung. ἅμα τῇ μνφὶ, unà cũ matre: ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ἅμα ᾧ ἦει ineunte uere. Vel sine casu. Lucian. ἅμα τι οἰῷ ἐπιτύδειος ἐδόκει ἡμέρα τίχνης ἐνάρχεσθαι, Simulq; auspicandæ artis dies accõmoda uidebatur. Idem in Gallo, καὶ ἅμα λέγων ἀσκὸν, χθὰς ὁρίγων αὐτῶν, Simulatq; dixerat, ingrediebatur. Ἅμα δὲ καὶ, & hæc præterea. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, tum, tum.

Ἅμα. ατος. τὸ. copula.

Ἀμαδρυάδων. Nymphæ, quod simul cum arboribus nascantur, & intereant.

Ἀμαθάνω. sum indoctus.

Ἀμαθεῖ. indoctè.

Ἀμαθέσδων. indoctus, rudius.

Ἀμαθής. ἐος. ὁ, ή. indoctus, rudis, insipiens.

Ἀμαθὴς πῶς ἄργυρον, auidissimus pecuniæ.

Ἀμαθία. ας. ή. ruditas, insolentia.

Ἀμαθώδης. όεντος. ὁ. arenosus.

Ἄμαθος. ὁ. ή. arena, puluis proprie campi, nã maris ψάμαθος dicitur, authore Ammon.

Ἀμαθῶω. redigo in puluerem uel cinerem.

Ἀμαθώδης. ους. ὁ, ή. arenosus.

Ἀμαία. ας. ή. apud Træzenios Ceres appellabatur.

Ἀμαμάκητος. ὁ, ή. inexpugnabilis, indomitus, immensus.

Ἀμάλας. ordei manipulos per se solos appellabant, cõgestos autem ex alijs compluribus ὄλους & ὀλουτ. Cælius.

Ἀμαλαυρῶ. marcesco, putrefio, corrumpor.

Ἀμαλδύνω. κῶ.

Ἀμαλδύω. demolior.

Ἀμάθακτος. immitis.

Ἀμαλθέα. ας. capra quæ Iouem lactauit. Dicitur à Græcis αἴξ ὑρανία. cuius etiam curam gerebãt nymphæ duæ Cretenses, Adrastea & Ida Melissei filiæ, quæ etiam nutrices Iouis sunt appellatæ.

Ἀμαλθεῖον, ε. τὸ. bibliothecæ instructissimæ nomen apud Cicer. ad Attic. lib. 1.

Ἀμαλθύνω. multiplico, dito, nutrio.

Ἀμαλλα. ας. ή. mampulus.

Ἀμαλλάπλω. destruo, depopulor.

Ἀμαλλάω. colligare.

Ἀμαλλοδετήρ. ῆρος. ὁ. qui colligit, & ligat manipulos.

Ἀμαλὸς. tener, infirmus.

Ἀμάλως. μιτέως, ὀνόλως, ἀοθγῶς, ἁπλῶς.

Ἀμάμυξις. ή. genus uuæ, arbusta.

Ἀμανίτης. ὁ. ὁ. fungus, uel fungi species Aeginetæ lib. 1. cap. 77.

Ἀμανόσδον. admonitis Amani similitudine.

Ἅμαξα. ας. ή. plaustrum, & pro septentrione ponitur. Gell. lib. 2. cap. 21.

Ἀμαξεία. ὁ. τ᾽ ἁμαξῶν φόρτος.

Ἀμαξεύομενος. η. ὁ. plaustris inhabilis.

Ἀμαξεὺς. έος. ὁ. subiugator.

Ἀμαξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. res rusticas ueho, Arrian. lib. 2. de Alexan.

Ἀμαξιδάνια. τὰ. clauiculi qui in plaustro rotam exire prohibent, quæ & ἐνάπλατα uocantur.

Ἀμάξιτος. uia per quam plaustra trahuntur, uia uehicularis, id est idonea ad currum ducẽdum, plaustralis. Dicitur etiam ἀμάξιτος, uel ἀμαξητὸς, & πωρόφορος, in quibus ὁδὸς subauditur.

Ἀμαξία. ή. uia qua plaustra trahuntur.

Ἀμαξιαῖος. ὁ. plaustralis, amplus, grauis ut pondus unius plaustri. unde ἀμαξιαῖα ῥήματα, ea figura dicuntur, qua sesquipedalia uerba.

Ἀμαξὶς. ίδος. ή. genus placentæ.

Ἀμαξιτός. locus per quem transit currus.

Ἀμαξόβιος, uel ἀμαξοβίτης. η. ὁ. qui plaustris ædium uice utitur, ut Scythæ.

Ἀμαξοκυλισαὶ q. sint, uide Plutarch. in Problemat.

Ἀμαξοπηγοὶ. οἱ. qui currus faciunt.

Ἀμαξόποδον. arbusculæ in quibus uersantur rotarum axes conclusi laminis ferreis. Vitru. lib. 10.

Ἀμαξουργός. ὁ. ὁ. faber plaustrorum, carpentarius.

Ἄμαρ. τὸ. uas in quo coria aptantur.

Ἄμαρ. dies, pro ἦμαρ.

Ἀμάρα. ή. cloaca, meatus subterraneus, sulcus, aquæ ductus, per quem aqua fluit.

Ἀμάρακος. amaracus.

Ἀμάραντος. η. ὁ, ή. immarcescibilis. Proprie de amarantho flore dicitur, quoniam (inquit Plin.) non marcescit. Ab α & μαραίνομαι.

Ἀμάρσιμα. cloaca.
Ἀμάρσω. sequor, credo, preco.
Ἀμαρτάνω, μι. ἁμαρτήσω. π. ἥμάρτηκα. ἀόρ. β. ἥμαρζον, ab ἀμαρτάω. τὸ πλημμελῶ, preco, erro, uitio delinquo.
Ἀμαρτὰς, άδ☞. ἡ. peccatum.
Ἀμαρτῇ, καὶ ἁμαρτηδόν. simul pendenter.
Ἀμάρτημα. ος. τὸ. peccatum, uitium. Quod nos (inquit Eraſ.) errorẽ uocamus, Græci uocant ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiam cõmittitur. nec semper apud Latinos error in uitio eſt, nec apud Græcos ἁμάρτημα.
Ἀμαρτητικός. ὴ. ὸ. ἡ. μὴ καρβωτικὸς, ὁ ἀποτυπλικὸς, προσπλάγ ἑαυτὸν, offendiculis incurrere ſolitus, offenſator apud Quint. qui errat, qui perperam aliquid agit.
Ἀμάρτης. ὁ. peccans.
Ἀμαρτία. ας. ἡ. peccatum. D. Hieronymus grauius eſſe putat quàm παράπτωμα. ſed D. Paul. his duobus uocabulis promiſcuè utitur, ut annotat Eraſ. ad Rom. cap. 5.
Ἀμαρτιπής. ὁ ἁμαρτάνων ἐν ὠνῇ τινι.
Ἀμαρτίνος ὁ κατὰ νοῦν ἁμαρτών.
Ἀμάρτυρος. ὁ. ὁ. expers teſtium ſeu teſtimonij.
Ἀμαρτῶ. ἁμαρτάνω, ἀκολουθῶ, ἀποτυγχάνω.
Ἀμαρτωλός. ὸν, ὁ, ἡ. peccator, peccatrix.
Ἀμαυρὴ. uiſus, uiſus radij.
Ἀμάρυγμα. ος. τὸ. ſplendor, ſimulachrum.
Ἀμαρυλλὶς. ίδ☞. ἡ. Amaryllis.
Ἀμαρύσω. μ. ξω. π. χα. luceo.
Ἄμας. Dorice per ſyncopen pro ὑμετέρας, noſtras.
Ἀμᾶσθαι. metere.
Ἀμαστίγωτ☞. ὁ. ὁ. inflagellatus.
Ἀμασυκάδων. ἀὰ pyra quæ cũ ficis naſcũtur.
Ἀματίζω. μ. ίσω. π. ιχα. miſceo.
Ἀμαυροχία. ας. ἡ. orbita.
Ἀμάτωρ. ρ☞. ὁ, ἡ. qui matre caret.
Ἀμαυρωσία. ας. ἡ. obſcuritas.
Ἀμαυρός. ὰ. ὸν. obſcurus, ſubobſcurus, fuliginoſus, languidus, hebes, obtuſus.
Ἀμαυρόω. σκοτίζω, ἀφανίζω, fuſco, obſcuro, ad nihilum redigo.
Ἀμαύρωσις. ι☞. ἡ. obfuſcatio, hebetudo, oculi affectio, qua neruus uiſiuus obturatur incolumi pupilla. Eiuſdem fermè ſignificationis eſt ἀμβλυωπία.
Ἀμαχεί. κῶς
Ἀμαχητί. ſine pugna.
Ἄμαχ☞. ὰ. ὸν, ἡ. inexpugnabilis, inuictus, imbecillis, non pugnax, non rixoſus, impoſſibilis.
Ἀμάω. μ. σω. π. κα. καὶ ἀμάομαι. τὸ θερίζω, meto, frumentor. Ponitur etiam trãslate pro καρπῶσθαι, id eſt frui & fructum capere, & ueluti meſſem facere. Plutarch. ἀντὶ τοῦ τὴν (ἡφν) διατηρῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἀμάσασθαι. Item σωάγω, accumulo, congrego.
Ἀμβαδίως. citra curam, improuidè.
Ἀμβακῆν. ἁμαρτεῖν.
Ἀμβάλομαι, pro ἀναβάλλομαι.
Ἄμβασις. ἡ. aſcenſio. ἀνάβασις.
Ἄμβατα. τὰ. gradus.
Ἀμβάτης. ὄ. ὁ. aſcenſor.
Ἄμβατ☞. ὸ. ὸν, ἡ. pro ἀνάβατ☞. peruius & ubi commodius quid expugnari poteſt. Iliad. ζ. ἔνθα μάλιστα ἄμβατός ἐστι πόλις.
Ἀμβὶς. ἀνάβατον, δύσκολον, ἀβλαβὶς.
Ἄμβιξ. olla.
Ἀμβλαὸς. ὰ. ὸν. obtuſus.
Ἀμβλάλλω. altè, μιγάλως.
Ἀμβλισκάνω. abortior.
Ἀμβλίσκω. καὶ
Ἀμβλόω. (utrũq; enim dicitur, ut ἀναλόω, & ἀναλίσκω) ſignificat ὁμοίως κῶ, id eſt abortum pario, abortiri facio, ἐξαμβῶ. Item ἀντὶ τοῦ ἀμβλυῶτι καὶ ἀμβλυώπουτα ποιεῖν, obtuſum, caligantem, cæcutientem reddo. Bud. Com.
Ἄμβλυ. τὸ. imbecille, hebes.
Ἀμβλυγώνι☞. ὰ. ὸ, ἡ. obtuſo angulo.
Ἀμβλυστικός. ὴ. ὸ. hebetans.
Ἀμβλυῶ. hebeto, obtundo, tardo, impetum frango, & retundo. Accuſ.
Ἀμβλυωπῶ. μ. ὥσω. π. κα. obtuſe uideo.
Ἀμβλύς. ὺος. ὁ. obtuſus, grauis, debilis.
Ἀμβλύσκω. μ. ξω. π. χα. obtundo.
Ἀμβλύτροι. ὰ. ὸ. ἀσθενέστ☞. abiectiori animo homo. Item obtuſior, hebetior.
Ἄμβλυτ☞. ὸ. obtuſus.
Ἀμβλυωπίτερον. obtuſius.

Ἀμβλυωπία. ας. ἡ. hebetudo uiſus ex latente ueniens cauſa.
Ἀμβλυωπός. uel ἀμβλυωπής. ὄ. ὁ. hallucinans, hebes.
Ἀμβλυωπῶ. μ. ὥσω. π. κα. obtuſe uideo.
Ἀμβλυῶλον. τὸ. obtuſitas.
Ἀμβλυώπω. cæcutio. παρὰ τὸ ἀμβλεῖς ἔχειν τοὺς ὄπας, quòd is qui hoc laborat uitio, oculos habeat obtuſos.
Ἀμβλωβείδια. abortus, pueri abortiui.
Ἀμβλωβείδιον. ὰ. τὸ. idem quod ἄμβλωσις, & pharmacum quod abortiuum facit.
Ἀμβλῶν. ῶν☞. χαλβάνη, galbanum.
Ἀμβλώπη. ης. ἡ. cæcitas.
Ἄμβλωσις, καὶ ἄμβλωμα. apud Theophraſt. morbus eſt, id eſt excæcatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ἐπὶ γυναικῶν ἀμβλισκουσῶν, id eſt de mulieribus abortum parientibus, Abortio, abortus.
Ἄμβολα. τὰ. medium antennæ.
Ἀμβολάδὴν. exaggeratim.
Ἀμβολάς. άδος. ἡ. exaggeratio, erẽctio.
Ἀμβολίζω☞. ὰ. dilator operum.
Ἀμβροσία. herba, quam alij botryn, alij artemiſiam uocant, teſte Dioſcoride. Poëtæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quemadmodum νέκταρ potum. unde illud apud Martial. Iuppiter ambroſia ſatur eſt, & nectare uiuit. Dictam aiunt ab α & βρότος mortalis, interpoſito μ uocalitatis gratia, uel quòd mortales eam non edant, uel quod qui eam comederint immortales euadant. Eſt item noctis epitheton, quaſi ſolitaria, quoniam nocte omnia ſilent, & homines rari prodeunt. Itẽ ἀμβροσία. τὰ. Dionyſij feſtum apud Ionas appellatur. Cæl. lib. 15. cap. 15.
Ἀμβρόσιος. ὰ. ὸ. diuinus, immortalis, dulcis.
Ἄμβροτ☞. ὰ. ὸ, ἡ. immortalis.
Ἀμβρότω. erro.
Ἄμβρυζοι. ſpecies marinorum ericiorũ. βρώμοι apud Ariſtot.
Ἀμβωχαί. αἱ τῶν χειρῶν ἀμβολαί.
Ἄμβων. locus editus, aſcenſus, orificium ollæ, montis cacumen.
Ἀμβώσαντον. reclamantes. Herod. Thal. οἱ δὲ ἀμβώσαντον μέγα ἀνφκμεῖν.
Ἀμίγαρτ☞. ὰ. ὸ, ἡ. magnus, ὁ πάνυ ἐκ μέγα ἀρόμφ☞. ἀφθόνητ☞, ἀμιγάρω, quod eſt inuideo.
Ἀμέθοδ☞. à uia ratione & docendi diſciplina abhorrens.
Ἀμέθυσα. τὰ. remedia quæ aduerſus ebrietatem adhibentur.
Ἄμεθυς☞. ὰ. ὸ. ἡ. lapis, inde dictus quòd ebrietati obſiſtat. Vel (ut Plini. ſcribit) quòd uſq; ad uiri colorem accedens, prius quàm eum deguſtet, in uiolam deſinit. li. 37. ca. 9.
Ἀμέθοντον. trabes ex utroq; muro inuicem oppoſitæ, quibus ſuperiora ædificia fulciuntur.
Ἀμείβω, καὶ ἀμείβομαι. μ. ψομαι. retribuo, rependo, remunero, refero, ad inuicem reſpondeo, do, dono. Herodian. δῶρόις τι καὶ τὸς μεγαλοφρεπῶς ἀμείβειν. Item tranſeo, ambulo. Aliquando permuto, alterno. Plin. Aliæ fœminas tantum generant, aut mares, plerunq; alternant, id eſt ἀμείβουσι. Datiuo & accuſ.
Ἀμειδὴς. ὲ☞. ὸ, ἡ. καὶ
Ἀμείδητ☞. ὲ. triſtis.
Ἀμείλιχος. καὶ
Ἀμείλικτος. ὸν, ἡ. implacabilis, immitis, difficilis.
Ἀμεῖναι. πλκρωθεῖναι.
Ἄμεινον. ον☞. melius, magis, nomen & aduerbium.
Ἀμεινῶ. exolefacio.
Ἀμείνων. ον☞. ὸ, ἡ. melior.
Ἀμέρω. priuo aliquem portione. Accuſ. iungitur.
Ἀμᾶς ὑρῆσαι.
Ἀμέμπτος. ὰ. ὸ, ἡ. integer.
Ἀμέλγομαι. &
Ἀμέλγω. μ. ξω. π. χα. emulgeo, eliceo: neq; ſolum de lacte dicitur, ſed etiam de cruore & alijs liquoribus. Proprie eſt immaturos fructus decerpere, παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν τὸς κάρπος ἀποσπᾶν. Vnde tranſlatione ſumpta, ἀμέλγειν (inquit Comicus in Equit.) τῶν ξένων τὸς καρπίμους. id eſt, τὸς ἀπόρους τ ξένων διαιτᾶσθαι, ἀποξήνη, ἀπαυθίζειν, καρπίζη.

Ἄμεν.denique,profectò,certè,scilicet,uidelicet,nimirum,prorsus,atqui,itaque,etenim,ἁπαδὴ,uerbi gratia.

Ἀμέλεια.as.ἡ.negligentia.

Ἀμελεῖς.οἱ.inertes.

Ἀμελησί.aduerb.celeriter.

Ἀμελητηρός.ὁ.inexercitatus.

Ἀμελητησία.as.ἡ.ignauia.

Ἀμελητητ☉ς.ὁ.ἡ.ὸ.securus, ociosus, inexercitatus.

Ἀμελητήτως.ociosè,pigrè.

Ἀμελέω.μ.ήσω.π.κα.negligo,omitto,sine cura sum,nihil pensi habeo,aspernor. Actiuum genitiuo iung.

Ἀμελὴς.ἐος.ὁ,ἡ.negligens.

Ἀμελησία.as.ἡ.securitas.

Ἀμεληπέ☉ς.ὁ.ἡ.ὸ.negligendus.

Ἀμεληπί.negligenter, contemptim, promptè,citò.

Ἀμελία.as.ἡ.discrepantia.

Ἀμελὶς δίκη,ζημία.actio de damno dato.

Ἀμέλλητ☉ς.ὁ.ἡ.ὸ.non futurus.

Ἀμελῶς.negligenter,contemptim,oscitâter.

Ἀμεμπτ☉ς.ὁ.ἡ.ὸ.inuituperabilis, irreprehensibilis,inculpatus, de quo queri non possis. ὁ μὴ μεμψίμοιρος ☉ν, καὶ ὁ μὴ μεμφόμενός ☉ τινί. Posterius significatum Atticis elegantius habetur,sicut ἀθέατ☉ς, qui nõ uidet,potius quàm qui non uidetur.

Ἀμέμπτως.irreprehensibiliter,sine querela.

Ἄμενηνόν.τὸ.debile, euanidum, & quod citò uelut fumus euanescit.κατὰ σίρησιν ϝ μένος, ἤγουν ἀναμένως.

Ἀμενηνόω.μ.σω.π.κα.debilito,diminuo.

Ἀμενητί.impatienter.

Ἀμερβέ☉ς.ἐος.τὸ.nox intempesta, quasi ἀμεροφύς.

Ἀμέργω.premere,terere,propriè de olea.

Ἀμέρδω.offusco,priuo portione aliquem.

Ἀμερὲς.τὸ.impartilia.

Ἀμεριμνία.as.ἡ.securitas,tranquillitas, indolentia.

Ἀμέριμν☉ς.ὁ,ἡ.ὸ.securus tranquillus, sine solicitudine.plus est quàm ἀνύδ☉ς.

Ἀμέρι☉ς.ὁ,ἡ.ὸ.indiuisus.

Ἀμερμερέως.aduerb.citra sollicitudinem.

Ἄμε☉ς.ὁ,ἡ.ὸ.medio carens.

Ἀμέσως.sine medio.

Ἀμεταβατ☉ς.ὁ,ἡ.ὸ.intransitiuus.

Ἀμεταβίβλητος.ὁ,ἡ.ὸ.κοὴ

Ἀμετάβλητος.ὁ,ἡ.ὸ.immutabilis. Vnde φύσις ἀμετάβλητος, id est μονότροπα, quæ semper eadem,ut psittacus,nesciens aliud sinere quàm suum χαῖρε.

Ἀμεταβολος.ὁ.idem.

Ἀμεταδόλος.ὁ,ἡ.ὸ.auarus,tenax.

Ἀμετάθετος.ὁ,ἡ.ὸ.intransmutabilis,firmus.

Ἀμετακίνητος.ὁ.ὸ.immobilis, immutabilis, qui non facile quouis abduci potest.

Ἀμεταμέλητος.ὁ,ἡ.ὸ.quem non pœnitet.

Ἀμετανόητος.ὁ.ὸ.idem. (le.

Ἀμετάπειστον.τὸ. nulla persuasione traducibi

Ἀμετάπειστος.ὁ,ἡ.ὸ. cuius sententia immutabilis,qui à sententia dimoueri non potest.

Ἀμεταποίητος.ὁ,ἡ.ὸ.intransmutabilis.

Ἀμετάπλωτος.ὁ,ἡ.κοὴ

Ἀμετάσαλος.ὁ.ὸ.immutabilis,immotus robore corporis. Proprie dicitur de corporeis rebus,sed translatiue etiam de alijs,ut ἐπεὶμην ἀμετάπλωτος,καὶ βεβᾶα.

Ἀμεταστρεπτί.ἀμελητί, ταχέως.irreuersim,ἀστρεπτί,ita ut te minime conuertas,ne respiciens quidem ut Loth iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεπτί. Plato 10.de Legibus, τὰς δὲ ϝ κακῶν ζωσίας φεύγε ἀμεταστρεπτί.

Ἀμετάστροφος.ὁ,ἡ.ὸ. impermutabilis,intransmutabilis.

Ἀμέτοχος.ὁ.ὸ.expers.

Ἀμέτρητος.ὁ.ὸ.immensus.

Ἀμετρέ.sine mensura.

Ἀμετρία.as.ἡ.immodestia.

Ἀμετροβαθὴς.ἐος.ὁ,ἡ.immense profundus.

Ἀμετροεπὴς.ἐος.ὁ,ἡ.immodestus, uanus uerbis,sine iudicio loquens,sine delectu et modo multa effutiens,loquutuleius. Homer. Iliad.β. Thersiten præter omne decorum principibus uiris obstrepentem ἀμετροεπῆ uocat.

Ἄμετρος.ὁ.ὸ,ἡ.immensus, immodestus. ἄμετρος ὀργὴ,iræ intemperans.

Ἀμέτρως.immoderatè.

Ἀμεύω.πορεύομαι,ἀμείβομαι.

Ἄμη.

Ἄμη.ης.ἡ.falx messoria, sarculum. Item instrumentũ fossorium quod Galli lingua uernacula luchetum uocant quo fossores aggegarij utuntur. Apud Plinium in Epist. ad Traianum, legitur hama aspiratum, Nullus (inquit) in publico sipo, nulla hamã: quod aliud instrumentum significare uidetur Budæo.

Ἀμῆχε,κοὴ

Ἀμηχέπη,κοὴ

Ἀμηχέπως.siue ἀμωσγέπως.aliquo modo.

Ἀμ' ἠμέρᾳ.prima luce.

Ἀμὴν.amen,fiat.Hebraicum est.

Ἀμηνίτως,ἀμέμπτως.

Ἄμῆρυτος.ὁ.infinitus,continuus. translatione sumpta ἀπὸ ϝ μηρυομένων ἐείων.

Ἄμης.ητος.placentæ genus lacteæ, apud Aristoph.

Ἀμητήρ.ῆρ☉ς.ὁ.messor.

Ἄμητος.ὁ.ὸ.accẽtu in antepen.significat messem,id est frugem ipsam. Item illaboratus,infectus,ab ἀμάω.

Ἄμητος uero.ὁ.accẽtu in ult. tempus ipsum messis.

Ἀμήτωρ.ορος.ὁ,ἡ.matre carens.

Ἀμηχανέω.μ.ήσω.π.κα.recuso, inops mentis sum,perplexus hæsito.

Ἀμηχανής.ἐος.ὁ,ἡ.stupefactus.

Ἀμηχάνητοι,πωποὶ.apud Xenoph.

Ἀμηχανία.as.ἡ.consilij et mentis inopia,desperatio,summa rerum penuria, Erasmo interprete. Eius contrariũ πολυμηχανία.

Ἀμήχανος.ὁ,ἡ.sine auxilio,callidus, inopinabilis, immensus, sine remedio, perplexus, difficilis,impossibilis,sine pugna.

Ἀμηχανον κάμος, quod nemo imitari possit, ἀμίμητον.

Ἀμηχανοῦντ☉ν.οἱ.ignorantes, cõsilij inopes.

Ἀμηχάνως ἴχω.nequeo.

Ἀμία.as.ἡ.amia,piscis genus.

Ἀμίαντος.ὁ.ὸ,ἡ.impollutus,defecatus.

Ἀμίναιος.ἡ.ϛ luestris olea.

Ἀμιτρὲς.ἐος.ὁ,ἡ.κοὴ

Ἄμικτος.ὁ,ἡ.immixtus. Plutarch.συμπόσια ἄφιλα καὶ ἄμικτα uocat, id est citra amicitiam & communionem, in quibus plures æquo accumbunt.

Ἀμίλικτος.durus.

Ἄμιλλα.ης.ἡ.certamen.

Ἀμιλλάομαι. certo. Datiuo iung.aut accus. mediante πρὸς.Lucian.in Satur.πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλώμενοι.

Ἀμιλλάω.contendo,celeriter scribo.

Ἀμίλλημα.ατος.τὸ,certamen.

Ἀμιλλητήριον.ὁ.τὸ.locus in quo decertatur.

Ἀμιλλητήριος.ὁ.ὸ.certatiuus.

Ἀμικτότερος.ὁ.magis litigiosus.

Ἀμίνω.certo.

Ἀμιμητόβιος.ὁ.ὸ.uita inimitabilis.

Ἀμίμητος.ὁ.ὸ.inimitatus,inimitabilis.

Ἀμίνω.adiuuo. Actiu.datiuo.

Ἀμιξία.as.ἡ.inhospitalitas, fuga consuetudinis,qualem depinxit Lucian. Timonem illum μισάνθρωπον, qui cum uniuersum genus humanum exosum haberet,in hæc uerba insolenter efferebatur,πάντας (inquit) ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. Et rursum, Εὐδαιμονέστατός εἰμι μηδενός μοι πλησιάζοντος.

Ἀμιππoι.οἱ.equi desultorij. Item pedites equitibus adiuncti,apud Thucyd.

Ἀμὶς.ίδος.ὁ,ἡ.matula,scaphium.

Ἀμισθί,sine mercede,gratis.

Ἄμισθος.ὁ.ὸ,ἡ.stipendio carens. Ἄμισθος διδάσκαλος, gratuitus magister ac sine minerualis.

Ἀμίσχω.numero.

Ἀμισχίτων.ωνος.ὁ. habens uestem non cinctam zona,discinctus. Ab α priu. μίσχος zona,& χιτὼν uestis.

Ἄμμα.ατος.τὸ.copula,uinculum funis,amentum.ab ἄπτομαι.

Ἀμάθω.pœniteo.

Ἀμματίζω.plecto,ligo.

Ἄμμιν.nos,nobis,nostrum,Dorice.

Ἄμμε.nos.

Ἄμμιγα.simul.ὁμῦ.

Ἄμμι.κοὴ

Ἄμμιν.nobis,pro ἡμῖν Doricè.

Ἄμμιον.ὁ.τὸ.minium.

Ἄμμιρος.ὁ.ὸ.repletus.

Ἀμμοβάτης.dipsas,serpentis species.

Ἀμμιεία.infortunium.
Ἄμμιερον.imparticipans.
Ἄμμος.ε.ὁ.sabulum,arena.
Ἀμμόδης.ους.ὁ,ἡ.arenosus.
Ἄμμων.celeberrimum erat Libycis numẽ, cui de pastoris nomine, à quo illi primo erectum simulachrum est, appellationem factam, autor est Pausanias. Cæl.li.10.ca.38
Ἀμμωνιακὸν succus est ferulæ herbæ.
Ἀμνάς.άδος.ἡ.agna.
Ἀμνάμονδε,καὶ ἄμναμοι.nepotes, ἀπόγονοι. poëticum est.
Ἀμνεῖν.θυείαν.
Ἀμνημονεῖν.obliuiscī, immemorem esse. Genit.uel accus.
Ἀμνήμονες.οἱ.uocati sunt in Cnido sexaginta delecti ex optimatibus, uelut episcopi, ad quos de maximis rebus referrent. Sic appellati ἀφ᾽ ἃ ἀνυπόθυνοι, quòd in iudicium non uocarentur, aut certe uelut ἀνυμνήμονες, id est, memoriosi. Cæl. lib. 11. cap.10.
Ἀμνημόνευτοι.senatores præteriti, à Censoribus non cõmemorati, è senatu moti. Bud. Com.
Ἀμνήμων.ὁνος.ὁ,ἡ.immemor.
Ἀμνημόνευτες.ἀποθυμοῦντες. Hesych.
Ἀμνησικαλία.ας.ἡ.obliuio malorum.
Ἀμνύσαντες γυνή.ἡ pellex.
Ἀμνησίω.μ.ήσω.π.κα.obliuiscor.
Ἀμνησία.ας.obliuio iniuriarum, præteritorum in perpetuum obliuio, quasi lex obliuionis. Vtitur hac dictione Vopiscus in Aureliano, Amnestia (inquit) etiam sub eo delictorum publicorum decreta est, de exemplo Athenienſium. Herodianus li. 3.ἀντὶ τῆς μνησικακίας utitur, πάντας ἤγαγε διὰ ἀμνησίαν: de militibus quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros trãsfugerant. Politian. impunitatem transtulit. Eraſ. Chil.
Ἄμνιον.ε.τὸ.interior membrana appellatur ab Empedocle, qua fœtus in utero inclusus obtegitur. à mollitie agnorum deducto nomine: exterior uerò χώριον, Polluci, quã quam alij diuersum tradant. Volaterran.

Ἄμνιον.ε.τὸ.muſcus, pro μνίον, addita littera sicut ἄσαχυς pro σάχυς.
Ἀμνοκῶν.ὁ.morosus, stultus, προβατόβλητος.
Ἀμνός.ε ὁ.agnus.
Ἀμογητί.sine labore.
Ἀμόθεν.ex aliquo loco. ab ἀμὸς, Dorice, pro aliquis.
Ἀμοιβαδὶς.χωὶ
Ἀμοιβαδὸν.uicissim, successiuè.
Ἀμοιβαῖος.ε.ὁ.mutuus, uicissitudinarius. Et item hoc nomine carminis genus, in quo qui canunt, utuntur æquali numero uersuũ: & ita se habet responsio, ut aut maius aut contrarium aliquid dicat. Sic dictum à uicissitudinaria responsione, hoc est ἀπ᾽ ἀμοίβων.
Ἀμοιβή.ῆς.ἡ.retributio, pœna, responsio, gratiarum actio, remuneratio, compensatio, uicissitudo, mutatio, talio.
Ἀμοιρεῖν.expertem esse, carere. Genit.
Ἀμοίρημα.ἀτύχημα.
Ἄμοιρος.carens parte.
Ἄμοιρος.ε.ὁ.malus.
Ἀμολγάλια.μυσαμβεῖα.
Ἀμολγὶς.ίδος.ὁ.mulctra. alibi ἀμολγεύς.
Ἀμολγός.ὁ.tempus mulgendi, & pro uespera ponitur, quia tunc mulgentur pecora.
Item pronoctis medio, Homer. Iliad.κ. de autumnali stella, ἀείλητοι δὲ οἱ αὐγαὶ φαίνονται, ποιοῖσι μετ᾽ ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ. id est, liquida nocte, ut Vergili. dixit.
Item ἀμολγοὶ, depilatores, ab ἀμέλγω.
Ἀμόλυντος.ε.ὁ,ἡ.impollutus.
Ἀμοργός.ὁ,ἡ,ὁν.qui oleas terit, & amurcã exprimit.
Ἀμόργη.ης.ἡ.fex olei aut uini, amurca. Plin. lib.15.cap.1.
Ἄμοργις.ίδος.ἡ. lini species byſſo non dissimilis. Vnde ἀμόργινα uestimẽta, pro pretiosis & splendidis, multæq; impensæ, quorum meminit cõtra Timarchum Aeschines, in Lyſisi. Arisloph. & Athenæ. lib. 6.
Ἀμοργίτης.ε.ὁ.placenta, similis frixa oleo.
Ἀμοσία.ας.ἡ.conterminatio.
Ἄμορος.ε.ὁ.expers, infelix. ἄμοιρος.
Ἄμορφος.ε.ὁ,ἡ.informis.

Ἀμορφώτατος.deformissimus.
Ἀμός.ᾶ.ὁ.aliquis, & Dorice pro ἡμέτερος.
Ἄμοτος.ε.ὁ.insatiabilis, insedabilis, multus. ὃς τῶν σωμάτων, ἢ φωνημάτων τῶν μὴ διαμένειν μοτ.
Ἄμουσα.ης.ἡ.nõ cantans auis. Basil. in Hex.
Ἀμουσία.ας.ἡ.inscitia. literarum odium.
Ἄμοσιον.organum uentis excogitatũ. Cæl. lib.11.cap.19.
Ἀμυθολογία.ας.ἡ. ineruditæ & intempestiuæ fabulæ, nihil ad rem pertinentes apud Athenæum. Eraſ. Chil.
Ἄμυθος.ε.ὁ,ἡ.inelegans, inconcinnus, indoctus, à Musis alienus, incultus, insuauis. Antiquitus enim nihil eruditum habebatur sine musica. Vnde apud Comicos qui se literas didicisse negant, aiunt se nõ didicisse musicam. Eraſ. Chiliad.
Ἀμύθως.ineleganter.
Ἀμοχθί.aduerb. citra laborem.
Ἄμοχθος.ε.ὁ,ἡ.labore carens.
Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος. sedes in qua quiescitur.
Ἀμπαύω, pro ἀναπαύω.
Ἀμπαλίνορος.ε.ὁ,ἡ.eadem uia rediens.
Ἄμπαλος.ε.ὁ.ἡ ἀλωτὸς κλῆρος.
Ἀμπέδιον, pro ἀνὰ πεδίον, per campum.
Ἄμπηρος.ε.ὁ.expertus, ἄπηρος.
Ἀμπελὼν.ἀμπελόφυτος γῆ, uinea.
Ἀμπελινός.ε.ὁ.uineus, ut οἶνος ἀμπελινὸς Herodoto, ad differentiam forte aliorum uinorum è frugibus confectorum.
Ἀμπελόεις.εντος.ὁ.uitibus plenus.
Ἄμπελος.ε.ὁ.uitis, uinea: quasi ἴμπελος. nam πέλος uinum significat. Vnde ἄμπελος ἀγρία, labrusca. Plin. lib.14.cap.23. Et herba eodem nomine diuersa à labrusca.
Idem lib.17.cap.7.
Ἀμπελοπηκή.ἡ.alba uitis: sic dicta uel à qualitate coloris, uel quòd eius radix contrita corpori infricata, teneriorem & candidiorem reddat cutem. Plin. lib.23.cap.1.
Ἀμπελόπρασον. ampelopraſon, quasi porrum in uineis nascens. Plin. lib.24.ca.15.
Ἀμπελουργεῖν. uites putare, & sarmenta expurgare, quæ uitem onerant.
Ἀμπελουργίαν, & κάσιν Theophraſt. alias

quando pro eodem accipit, aliquando ἀμπελουργίαν & τομὴν. Bud. Com.
Ἀμπελουργικὴ.ῆς.ἡ.ars uitium colendarum.
Ἀμπελουργοῦντες.οἱ.uinitores.
Ἀμπελῶν.ῶνος.ὁ,ἡ.uinea.
Ἀμπαλῶν.ὁντος.ὁ. uibrans à πάλλω, ut ῥὰ καὶ ἀμπαλὼν προΐᾳ δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἀμπερέως.utrinq;, per medium.
Ἀμπεχόνη.ης.ἡ.indumentum, toga.
Ἀμπεχόνιον, togula.
Ἀμπέχομαι.καὶ
Ἀμπίχομαι.induo, circũdo, includo. alterũ ab ἕχω, alterum ab ἴχω.
Ἀμπλακέω.pecco, erro.
Ἀμπλάκημα.ατος.τὸ. peccatum: inde dictũ, quòd inuoluat homines.
Ἀμπλακία.ας.ἡ.error, delictum.
Ἄμπυον.τὸ. uas ad accipiendum sanguinẽ.
Ἄμπνυμαι.respiro. Odyſſ.ὁ.αὐτὰρ ἐπὰ ῥ᾽ ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.
Ἀμπρόω.priores occupo, traho. μετὰ ἀμάξης πορεύομαι.
Ἄμπωμα.funis inter utrunq; bouem uel equũ temonis uice protensus. Vnde apud Lycophro. ἀμπρώνην, quod trahentibus iumẽtis opitulari significat. Item comitari, & curru semitam parare.
Ἄμπυξ.κος.ὁ.reticulum muliebre. Itẽ uinculum, seu funiculus ille quo iuba equina colligitur. Vel (ut alij) catena aurea à fronte protensa, qua comæ colliguntur.
Ἀμπωτίζω.μ.σω.π.κα.ingurgito.
Ἄμπωτις.ἡ.reciprocatio aquæ. Fit aũt quando post exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocãdo subsidit, recessus æstus littora desiluẽtis, opponiturq; πλημμυρίδι. Sunt qui gurgitem, sunt qui alluuiem, sunt qui æstum maris transferant.
Quidam dictum uolũt quasi ἀνάποσις, quòd mare aquam rebibere uideatur.
Ἀμύμονα.oppidum Sabinorum, unum ex ijs quæ Romulo aduersata sunt, unde ἀμυμονάτης. (arbor.
Ἀμυγδαλῆ. circumflexo in ulti. amygdalus
Ἀμυγδάλη.accẽtu accuto in penul. fructus a mygdalinæ arboris. Dicitur et ἀμύγδαλον

genere neutro, pro eodem.

Ἀμυχμός. ῆ. laceratio, ab ἀμύσσω.

Ἀμύχων. ἀμύμων, qui citra reprehensionis morsum agit, qui non subsannatur irridetur q. Nam μυγμὸν sonum illum significat, qui irridendo labijs occlusis, naribus elici

Ἄμυλις. Aeolice, pro simul, tamen. (tur.

Ἀμυδρός. uix apparens, caducus, hebes, dubius, obscurus. Ἀμυδρὸν, uel ἀμυδρῶς δηλῶ παν dicitur, qui obscurè & uix uidet, exiliter.

Ἀμύζω. sugo, lac premo.

Ἄμυθος. non initiatus.

Ἀμύθητος. ἀμαθὴς, ad discendum non aptus, inenarrabilis, ineffabilis, uenerabilis, innumerabilis. Demosth. Phil. ἀμύθητα χρήματα ἀναλίσκειν.

Ἀμύκλαι. ἀι. una è centum illis urbibus Laconiæ, quam Lacedæmonis filius cõdidisse fertur. Erasm. Chil. Item & crepidæ æreæ, quibus utebatur Empedocles.

Ἀμυκλαῖος. suauis, iucundus.

Ἀμύκοεις. multitudo collectio.

Ἄμυλος. ου. ἡ. menta.

Ἄμυλον. ου. τὸ. uel ἄμυλος. ὁ. Aristoph. confectio quædam ex tritico per dies aliquot in aqua macerato, & lacte expresso. ab α, & μύλον, quasi dicas citra molam. Vulgus amydum appellat.

Ἀμύμων. ονος. ὁ. irreprehẽsibilis, inculpatus, inculpabilis, qui nihil unquam risu et subsannatione dignum admisit, ὁ μὴ ἔχων τι ἅ μυγμὸς ἄξιον. ac si dicas, in quẽ nihil obtrectatoribus, aut cauillatoribus licet.

Ἀμυμώνη. ης. ἡ. inculpata. Item Amymone, una ex quinquaginta filiabus Danai.

Ἄμυνα, uel ἀμυνή. ultio, auxilium.

Ἀμυνάθω pro ἀμύνω. βοηθῶ.

Ἀμύνομαι. ulciscor. Vlciscimur autem uel nos ipsos, ita ut ultionis finis ad nos reflectatur, totoφ in nobis sit de iniuria illata pœnam expetentibus. Vel alios, cum scilicet siue hostili animo, siue præstandi officij potius causa, alijs iniuriam illatam persequimur, pœnam expetimus, par pari referentes, ut ἔχθρων ἀμύνεσθαι, apud Herodian. & ἀμύνεσθαι πρὶ πάλης. apud Hom.

Ἀμύνεσθαι τὼ φύσιν, naturæ repugnare.

Ἀμύνεσθαι λίνδυνον πρὶ τῆς κεφαλῆς, à capite periculum propulsare.

Ἀμύντας. ου. ὁ. Amyntas.

Ἀμυντήρια. τὰ. tutamina, arma tutatoria, hoc est, τὰ φυλακτικὰ, quod genus sunt thorax, galea, gladius, machæra, quibus uim propulsamus, et pugnãtes hosti resistimus.

Hoc nomine etiam dici possunt in nauali malus, rostrum, antenna, carchesium, clauus, anchora, &c. Item in feris dentes, ungues, aliáq; quibus uim propulsant.

Ἀμυντῆρες. οἱ. adminicula, rami in ceruorũ cornibus, qui imi pendent ante frontem.

Ἀμυντήριος. ultor.

Ἀμυνίας, καὶ

Ἀμυντικός. uindicatiuus.

Ἀμύντωρ. ορος. adiutor.

Ἀμύνω. βοηθῶ, adiuuo, suppetias eo, arceo, uindico, ab iniuria defendo, ulciscor.

Ἄμυξ. aduerb. latitando, diripiendo.

Ἄμυξις. εως. ἡ. laniatio.

Ἀμύσσω. lanio, terreo, traho.

Ἀμυσί. haustim: quasi dicas citra suctum, nõ occluso ore, aut contractis labris, ἄνευ τοῦ μῦσαι τοῖς χείλεσι. Vel quasi ἀπνευσί, sine respiratione, ut qui inter bibendum spiritum non reciprocent, sed potum in aluum, non secus atq; in dolium infundant. Hinc uerbum

Ἀμυσίζειν. ingurgitare, affatim & sine respiratione bibere. Plutarch. ἀθρόως καὶ ἀπνευστὶ πίνειν.

Ἀμυσις. δος. ἡ. huiusmodi potatio. cuius etiã meminit Horati. Cassium Threicia uincat amystide.

Ἀμυχαί. ἀι. hulcuscula, tubercula liuentia, lacerationes.

Ἀμυχρός. ᾶ. ὁ. syncerus, candidus.

Ἀμύω. inclino, cado.

Ἀμφαγαπάω. amo, πάνυ φιλοφρονέω, πρὸς πᾶς ἀγαπῶ.

Ἀμφαγνύω. μ. ύσω. π. κα. in quibusdam ámbigere.

Ἀμφαδία, καὶ Ἀμφαδίλω, καὶ Ἀμφαδλῶν. palã.

Ἀμφαμιῶται. in Creta uocabantur serui priuati, qui iure belli in seruitutem recidissent, quamuis indigenæ forent. Cælius libro 15. capite 49.

Ἀμφαρύω circumlacero.

Ἀμφαρίς. ρος. ὁ. læuus utraq; manu, dextra ut sinistra utens. (uatio.

Ἀμφασία, καὶ ἀφασία. taciturnitas, uocis pri

Ἀμφ' αὐτῷ pro illo, illius causa.

Ἀμφαφάω. contrecto, palpo.

Ἀμφίπω. τὸ πρίπω, θεραπεύω, foueo, medelã adhibeo.

Ἀμφή. collum, ceruix.

Ἀμφὴς. ῆος. ὁ flos uini.

Ἀμφήκης. εος. ὁ, ἡ. anceps, id est utrinq; incidẽs ut ἀμφήκης γλῶσσα, apud Aristoph. in Neb. lingua in utranq; partem acuta.

Ἀμφηλιξ. ικος. ὁ, ἡ. adolescens, ad iustam ætatem accedens.

Ἀμφημερινός. de frebre quotidiana.

Ἀμφηρικὸς. ἡ. ὁ. circumquaq; tectus. Pharatræ epitheton apud Homerum.

Ἀμφηρικὸς. ἡ. ὁ. idem, ut ἀκάτιον ἀμφηρικόν, Thucyd. id est actuarium nauigium, & undiq; tectum.

Ἀμφήρμον. ου. τὸ. genus nauigij quod utrinq; impellitur. idem & ἀμφήρης.

Ἀμφίεισον. quod est in contione positum, uel de quo est adhuc contentio.

Ἀμφίρισος. dubius cui contingat uictoria, par uiribus.

Ἀμφὶ. cum genitiuo significat de, memorati ua particula. Lucianus Astrolog. ἀμφὶ τὰ ἄστρων ἡ γραφή. Cum Datiuo, iuxta. Iliad. β. ὅτ' ἀμφὶ τυφοῖ γαῖαν ἰμάσσῃ. Vel pro, propter, causa, ut, πρὶ Ἀλάμοι Ἀμφ' ὀδυσῆι Λαέρτιάδαι Λαέρτα κτορι: causa Vlyssis. Cum accusatiuo, circum, utrinq;. Item cum, apud Herod. οἱ ἀμφὶ κόδρον καὶ μέλανθον, qui cum Codro &c. Plato, οἱ ἀμφὶ τὸν ὄρφια, Orphei sectatores. οἱ ἀμφὶ σωκράτην, hoc est Socrat. Budæus Commentarijs.

Ἀμφίλαον. mari cinctum ut insula.

Ἀμφίανακτες. οἱ. Dithyramborum poetæ, inde dicti, quòd illis frequentissimi moris erat ita exordiri, ἀμφί μοι ἄναξ.

Ἀμφιανακτίζειν, πρόοιμίαζειν, Terpandri in morem canere, canere Terpandri νόμον, qui ὄρθιος dicebatur, cuius initium erat, ἀμφί μοι αὐλὸν ἄναχθ' ἑκα]ηβόλον ἀΐστα φορμόν. & apud Arist. Nebul. ἀμφί μοι αὖτα φοίβε ἄναξ.

Ἀμφίασμα. ῆος. τὸ. indumentum.

Ἀμφιαχύια. circũresonans, uel clamans. (ra

Ἀμφιβαίνω. σκέπω, πρίπω, ὑπερμαχῶ, φυλάτ

Ἀμφιβάλλω. amplector, undiq; complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβάς. άντος. ὁ, ἡ. obambulans.

Ἀμφίβασις. testudo militaris.

Ἀμφιβατίω. μ. ήσω. π. κα. dubito.

Ἀμφίβιον. τὸ ὄρειον ἢ μήτρας.

Ἀμφιβητῶ σοι τοῦτου. contendo, litigo.

Ἀμφίβιος. in terra & in aqua uiuens.

Ἀμφίβληστρον. retis genus, inde dictum quòd undiq; complectatur, hoc est ἀπὸ τοῦ ἀμφιβάλλειν. Valla esse putat, quod Latini uerriculum uocant. nam quod illi rete uocãt, Græcis est δίκτυον.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. ambiguitas, dubium dictũ. Est figura orationis, quæ fit uitio compositionis, quando oratio in alium atq; aliũ sensum interpretari potest.

Ἀμφίβολος. ου. ὁ, ἡ. ambiguus. compositum uolunt ex ἀμφὶ utrinq;, & βολὴ consilium, uel ex ἀμφὶ, & βάλλεσθαι.

Ἀμφιβραχὺς. pes est in carmine, sic dictus ὅτι ἔχει δύο βραχεῖας συμβὰς ἀμφὶ τὼ μακράν.

Ἀμφίβροχος. ου. ὁ, ἡ. undequaq; madidus, tumulentus.

Ἀμφιβώμιος. celebris.

Ἀμφιγυήεις. ήεντος. claudus utroq; pede. Epith Vulcani.

Ἀμφίγυον & γυὸς. priuignus.

Ἀμφίγυος. utrinq; acutus.

Ἀμφὶ δι. πρὶ δι.

Ἀμφιδιδλήσκω. circũ accenditur, ab ἀμφιδαίω.

Ἀμφιδρόμια. οἱ. catenæ, anuli, armillæ, perisce lides.

Ἀμφιδρομῶ. οἰκοδομῶ. Ios. li. 6. τὸν ἱερὸν ἀμφιδρόμουν, In circuitu templi cõstruxerãt.

Ἀμφιδέξιος. ν. ὁ. ambidexter, qui utraq; manu pro dextra utitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli. Huic opponitur ἀμφάριστος.

Ἀμφιδήριστ. ὁ. dubius, anceps.

Ἀμφιδοξέω. dubito, utranq; partem reputo probabilem.

Ἀμφίδοξον. τὸ. quod utrolibet referri possit, dubiæ sententiæ.

Ἀμφίδοξος. ν. ὁ. dubius.

Ἀμφίδουλος. natus ex utroq; parente seruo et ipse seruus.

Ἀμφιδρόμια. ας. ἡ, dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quæ obstetricis munere fuerant perfunctæ, cursúq; ad forum ferebatur puer, mittebanturq; à propinquis polypodes ac sæpiæ munerum loco. Cælius libro 12. capite 12. Eras. Chil.

Ἄμφιδρομον. spirosum, utrinque peruium, gurges.

Ἀμφιδρυφής. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμφιδρυφός. faciem circumlaceratus ob luctum. Nam ἀρύω est lacerasse.

Ἀμφιδύς. indutus.

Ἀμφιεμένος. ὁ ἐνδεδυμένος, uestitus.

Ἀμφίκλυστος. utrinq; agitatus, ut nauis quæ utrinq; remis impellitur, ἀμφήρης, Epitheton nauis apud Homerum.

Ἀμφίκλωστος. sine inuidia.

Ἀμφιμαι. induo. Budæus Commentarijs.

Ἀμφιγύνυμαι. μ. ἀμφίεσω. idem, ἐνδύομαι.

Ἀμφίεσμα. ατος. τὸ. uestimentum, indumentum.

Ἀμφιτιθέω. sigillatim perpendo.

Ἀμφιτρίς. quotannis.

Ἀμφιτρίς. ίδος. ἡ. festum quod unoquoq; anno celebratur.

Ἀμφίημι. μ. ἀμφίεσω. induo.

Ἀμφιθαλής. ὁος. ὁ, ἡ. uirescens, cui uterque parens floret. ἀμφιθαλὴς παῖς, pubescens puer, Plutarch.

Ἀμφίθεατρον. locus ex omni parte spectabilis.

Ἀμφίθετον. genus lebetis stans omni parte, genus poculi, ἀμφίθετον φιάλην legimus

apud Homerum forte ansatam utrinque, Parthenius intelligit sine fundo: Apollodorus, quæ fundo inniti nequeat, sed oriali, quæ ansulis utrinque gestari possit, unde & ἀμφορεὺς item dicitur: Aristarchus, quæ fundo posit ac ori incumbere. Cæl. lib. 14. cap. 60.

Ἀμφιθερμόπυλαι. apud Thermopylas.

Ἄμφιθυρος, utrinq; ianuas habens.

Ἀμφικάω. absorbeo.

Ἀμφικαλύπτω. complector, occupo.

Ἀμφικέφαλον. ν. τὸ. biceps.

Ἀμφικνᾶται τινα κωμῶ. peruenit in quendam agrum.

Ἀμφίκομος. ὁ, ἡ. undecunq; comatus.

Ἀμφίκορος. ὁ. medius inter tres fratres

Ἀμφίκυρτος. ὁ. undecunq; uiris septus, circumquaq; rasus.

Ἀμφίκρημνον. τὸ. utrinq; præcipitium habens, periculosum.

Ἀμφικτύονες. confessus quidam fuit Græcorum, ad Thermopylas conuenire solitus: ab Amphictyone Deucalionis filio sic dictus, qui & ipse populos, cum regnaret, ad conuentus conuocasse dicitur. Hi autem erant numero duodecim: Iones, Dores, Perrhæbi, Bœotij, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Molienses, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phoceses. Alij quod accolæ Delphorum essent, sic dictos putãt, ἀμφικτύονες enim uicini dicuntur. Plinius libro 35. Amphictyonum conuentum, publicum Græciæ concilium appellat. Alia quanto secus tradunt Strabo & Dionys. Eras. Chil.

Ἀμφικύπελλον. poculum rotundum, aut undiq; introflexum. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀμφίκυρτος. utrinq; decliuis & gibbosus, ἀμφίκυπτος, qua figura luna se nostris oculis exhibet, quando nondum semiplena est. Inde etiam ἀμφίκυρτον lignum quoddam cauum uocabant, quo onera gestabantur, id quod etiam ἀνάφορον & ἀμάκην nominabant. Consimile fere lignum est, quo mulieres in quibusdã locis à flumine aquã gestitãt, utrinq; æqualib. uasibus propendẽtib.

Ἀμφιλαῖος. utraq; manu læuus.

Ἀμφιλαφής. ἐος. abunde suppeditans, magnus, copiosus, ingens, ut opus sit duabus cõplecti manib. ab ἄμφω & λαμβάνω. idcirco quoq; duplex significat, quasi ἀμφίληβος.

Ἀμφιλαχαίνω. circumfodio.

Ἀμφιλέγω. dubito, dubia dico & obliqua.

Ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.

Ἀμφιλέω. μ. ήσω. Ϝ. ηκα. administro. Actiu. accusatiuo iung. ἀμφιέπω.

Ἀμφίλογος. sermo dubius.

Ἀμφιλύκη. ἡ. λυκόφως, crepusculum. λύκη enim umbram significat.

Ἀμφίλυκος. antelucanus.

Ἀμφίμακρος. pes est in carmine, qui opponitur τῷ ἀμφιβραχεῖ, sic dictus à duabus longis syllabis breuem mediam amplectentibus.

Ἀμφιμάλιον. oppidum Cretæ.

Ἀμφιμαλλίς. ἡ

Ἀμφιμάλλιοι. ciuis illius oppidi, &

Ἀμφιμαλλῶος. gentile nomen.

Ἀμφίμαλος. ν. ὁ. utrinque uillosus. Tapetes hoc nomine utraq; parte hirsutie præsignes intelligit Pausanias.

Ἀμφιμάχαλος. ν. ὁ, ἡ. uestis manicata, et curta qua serui utebãtur. Aristo. Equit. οὐπώποτ' ἀμφιμαχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας. Ab axillis dicta, quæ uocantur μαχάλαι.

Ἀμφιμήτριον. ν. τὸ. fundum nauis.

Ἀμφιμήτριος, καὶ

Ἀμφιμήτωρ. ορος. ὁ. qui ab eadem matre, & diuerso patre frater est.

Ἀμφίνεικος. de quo contrarijs sermonibus pugnatur.

Ἀμφινοέω. ambigo.

Ἄμφιον. indumentum, pallium.

Ἀμφιρρύτα. ας. ἡ. utrobique præstitum iramentum.

Ἀμφιπέλεκυς. capulus securis.

Ἀμφιπέλομαι. adsum.

Ἀμφιπλήξ. πληξιβάδλω utrinque percutiens. Sophocles Oedipo tyranno: καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σὸ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ χερός.

Ἀμφιπλώσαι. πλώσαναι, transire.

Ἀμφιπολέω. curo, ministro, circumeo

Ἀμφίπολις. undequaq; aquis circũdata ciuitas. est propriũ quoq; ciuitatis Thraciæ.

Ἀμφίπολος, famulus, famula, κοινὸν ὄνομα (inquit Ammon.) ἄρρενος, καὶ θηλέας δούλας. Est autem uerbale nomen ἀπὸ τοῦ ἀμφιπολεῖν, quòd circumueniatur, aut circumeat ad diuersa ministeria. Sunt tamen, qui πρόπολος de masculino tantum genere dici uolunt, ἀμφίπολος uero de fœminis famulabus.

Ἄμφιπποι. οἱ. dicũtur in ueteri acie militari, οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν σωφρονιζόμενοι ὀρθὸν μέσοι, οἱ μὴ μεταπηδῶσιν ἀνʼ ἄκρον ἐπʼ ἄκρον, ὅτου ἡ χρεία καλῇ. id est, Qui duobus equis unà ligatis siue ephippijs uehuntur, quibus ex alio in alium transiliunt, si usus requirat. Idem tradit Pollux lib. 1. quanquàm ibi ἄνιπποι pro ἄμιπποι uitiosè legatur, aut certe ἄμιπποι, quo in eadem significatione quidam utuntur. Latinè uocantur desultores, & equi ipsi desultorij. Liuius libro 2. de Secundo bello Puni. Nec omnes Numidæ in dextro locari cornu, sed quibus desultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam sæpe pugnam, in recentem equum exfesso transsultare mos erat. Cæl. lib. 11. cap. 64.

Ἀμφιπποτοξόται. οἱ. equestres sagittarij.

Ἀμφιπρόστυλος. ædificij species, omnia habẽs ea, quæ prostylos, præterea habet in posstico ad eundem modum columnas & fastigium. Vitru. lib. 3.

Ἀμφιπρόσωπος. ν. ὁ. bifrons.

Ἀμφίρρυτος. circumfluus.

Ἀμφὶς, accentu in ult. sine, diuisim, satis, utrinq; cum controuersia, seorsum.

Ἀμφίς. ίος. accentu in pen. comicus quidam Atheniensis.

Ἀμφισβαῖνα genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterum loco suo est, alterum loco quo cauda, quæ cauda est, ut capite utrinque uenenum fundente serpat tractibus circulatis. Dicitur & ἀμφισιβαῖνα pro eodem.

Ἀμφισβητέω. dubito, ambigo, cõtendo, disce-

Universidad de Deusto Biblioteca

πτο, certo, litigo, ἐγκαλῶ, delibero, mihi uĕ dico. Genitiuo & datiuo iungitur. Ἀμφισβητῶ περὶ τούτου, & πρὸς τοῦτο, nõ admitto hoc, non concedo. Ἀμφισβητῶ σοι τοῦτο, contendo tecum de hac re, & controuersiam habeo.

Ἀμφισβήτημα. τος. τὸ. cõtrouersia, hoc est, res de qua disceptatur iudicio. Plato in Philebo pro quæstione inter disputãtes agitata, Budæus Commentarijs.

Ἀμφισβητήσιμος. ον. dubius, contentiosus, cõtrouersiosus, de quo disceptatur.

Ἀμφισβήτησις. controuersia, contentio.

Ἀμφισβητητικὸς. ἡ. ὸ. ἐκ. ἐκ. ἰκὸς, ὁ ἀντιλογικὸς, περὶ λόγους ἀγωνιστικὸς, contentiosus, rixosus, acer & argutus in disceptationibus.

Ἀμφίσκιος. ὁ. utrinq; umbram habens.

Ἀμφίσκω. induo.

Ἀμφιστεφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. coronatus, undiq; plenus.

Ἀμφίσκιμι. perscrutor, circumsto.

Ἀμφίσμος. ον. ὁ, ἡ. anceps, qui subdolis est moribus & uersipelli fide.

Ἀμφιτάπης. ητος. ὁ. καὶ

Ἀμφίταπος. ον. ὁ. tapes ex utraq; parte hirsutus uillosusq;. Athen. lib. 5. Hos item ἀμφιμάλλους intelligit Pausanias.

Ἀμφιτραμέω. timeo, tremo.

Ἀμφίτρητος. ον. ὁ, ἡ. utrinq; perforatus.

Ἀμφιτρίτη. Oceani filia, ponitur pro ipso oceano. ab ἀμφὶ & τρίχω, quod circumcurrat terram: uel potius ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id est à circunterendo, quòd terram undique terat, ac lancinet. Cæl. lib. 14. cap. 18.

Ἀμφίφαλος. cuneatus.

Ἀμφίφωνες. appellabantur mazæ quædam sacræ, quas Dianæ offerebãt Munychiæ, ardentes faces per ambitum affigentes.

Ἀμφιφορεὺς. ὁ. amphora.

Ἀμφιφῶντες. genus placentæ.

Ἀμφιχάνω. contego.

Ἀμφίων. ueteris Musicæ repertor.

Ἄμφοδος. ἡ, biuium.

Ἀμφόδων. τὸ. ex utraq; parte oris dentatum.

Ἀμφοῖν. amborum, ambobus. Aliquãdo Attice subauditur χερῖν, significatq; ambabus manibus. Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέροις.

τέροισιν.

Ἀμφομοιοῦντες. οἱ. similes reddentes.

Ἀμφορά. ᾶς. ceramina & metretæ, quæ Latinè quadrantalia uocantur.

Ἀμφορηφόρος. qui mercedis gratia amphoram portat, amphorarius.

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. ab ἀμφὶ, circum & φορέω τὸ φέρω, quod sit uas portatile huc & illuc.

Ἀμφοτεροδέξιος. ὁ. ambidexter.

Ἀμφοτερόπλοον. τὸ. Pollux lib. 8 ait fœnus nauticum esse, cum fœnerator et commeatus & remeatus periculum suscepit, ἑτεροπλοῦν uero, cum commeatus tantum.

Ἀμφότερος. uterq;, in plurali tantum profertur. Athenæ. de Stratocle loquens, Ἀπ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Differt ab ἑκάτεροι. uide Ammonium.

Ἀμφοτέρωτερ. undiq;, in utranq; partem.

Ἀμφοτέρωθι. utrobiq;.

Ἀμφοτέρωσε. in utranq; partem.

Ἀμφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφυκτιονία. ας. ἡ. concilium Amphyctionũ.

Ἀμφύω. abundanter effundo.

Ἄμφω. ambo.

Ἀμφῶες. καὶ

Ἀμφωτὶς. ίδος. ἡ. uas binas ansas habens, ab auribus, quæ ὦτα uocantur, Cælius libro 2, capite 29.

Ἄμφωτον. τὸ. utrinq; auritum, ex utraq; parte ansatum.

Ἀμωμὶς. ίδος. herba est similis amomo, sine odore et fructu, qua adulteratur amomũ. Dioscor.

Ἄμωμον. uitis species. Plinius libro 12. capite 13.

Ἄμωμος. καὶ

Ἄμωμος. immaculatus, innocens, inculpatus, irreprehensibilis.

Ἀμώριον. urbs Phrygiæ.

Ἀμωσγέπως. omni modo, ὁπωσδήποτε, quauis uia, undecunq;, quodammodo, paulatim. ἀμὼς γὰρ ἀωρὶ πῶς τὸ τὶς.

A N.

Ἄν si, utique. Coniũctio est expletiua, ratiocinatiua, & circumscriptiua. quæ cum potentialis est, optatiuis præsentis & futuro iungitur. præterito quoq; nonnunquã indicatiui, ut ὃν ἄν λέγοις, ἃν ἂν λέξοις, ὅσα ἄν εἶπες. id est, non dixeris, uel non poteris dicere. Indefinita subiunctiuò ferè iungitur, ut ὃς ἂν ἔπῃς. Priscianus libro 18. & Budæus Commentarijs.

Ἄν μὴ. nisi.

Ἀνὰ. per, loci aut temporis nota. accu. iungitur. Poëticè tamen cum datiuo inuenitur pro σὺν, ut χρυσῷ ἀνὰ σκήπτρῳ, Iliad. ά. in cõpositione significat re, uel sursum.

Ἄνα. obsecrantis est. Item pro ἄναξ, per apocopen. Significat etiam ἀνάστηθι, id est surge. Homer. ἀπ' ἄνα ἀ μυμονάων. Sophocles. ἀπ' ἄνα ἡγ ἐφάνην, pro ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων.

Ἀνὰ μέρος uicissim, in partem, partim.

Ἀνὰ μέσον. in medio.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος. quotannis.

Ἀνὰ στόμα ἄγειν. laudibus celebrare.

Ἀνὰ στόμα per os.

Ἀνὰ στρατὸν. iuxta exercitum.

Ἀνὰ τυχόντα. secundum quod euenerit.

Ἀνὰ χθόνια. super terram.

Ἀνὰ χρόνον. temporis processu, id est non ab initio.

Ἀνάβα, pro ἀναβάθι. ascende.

Ἀναβάδλην. pedibus porrectis & in altum sublatis. Aristophanes Pluto, νυνὶ δὲ ποδῶν ἀναβάδλην ἀναπαύομαι. Ἀναβάδλην καθύψος (inquit Pollux) ἀντὶ τοῦ ἄνω πόδας ἔχων, id est in sublime pedes habens.

Ἀναβαθμὸν. supergrediendo, & scansim significat. Aristot. libro 6. de Histo. animal. οὐ δ' ἄρκοι πλὴν ὀλίγων ποιοῦνται, ὃν ἀναβαθμὸν, ἀλλὰ κυκλούμενοι ἐπὶ τὴν γῆν: Vrsæ autem cõeunt, non scansim, sed in terram stratæ.

Ἀναβαθμός. ὁ. ascensus, gradus, accliuis ascensus.

Ἀνάβαθρον. pulpitum, scala, gradus superior scansilis, subsellium.

Ἀναβαίνω. ascẽdo, succresco, increscо, emergo, soluo à littore, redeo. Ponunt etiam ἀναβαίνειν pro inire ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβακχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. debacchor.

Ἀναβάλλομαι. ut ἀνατίθεμαι. reijcio, cũctor, prolato, differo, protelo, prorogo, procrastino, diem de die duco. Item ad iudicũ alterius reijcio, arbitrio eius permitto. Lucian. ἀπὶ σοὶ τὸ πᾶν ἀναβάλλομαι, καὶ ὅτι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσει τέλος τῆς δίκης. Differt ἀπὸ τοῦ ὑπερτίθεσθαι, quòd ἀναβάλλεσθαι sit tempus idoneum rei alicuius agendæ missum facere: ὑπερτίθεσθαι uerò, tempus idoneum rei agendæ expectare. Ponitur etiam pro resupinari & pro θρύπτεσθαι, deliciari, deliciis affluere. Item ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθαι, id est præfationem dicere, uel præludium facere. Ἐνδύεσθαι, indui, amiciri. unde ἀναβλητὸν ἱμάτιον significat induere in modum amiculi, amictim circumiacere. Herod. ἱμάτια ἀναβλητὰ φορέουσα, hoc est quasi circumiectim & obuolutim. Bud. Com.

Ἀναβαλόμενος. qui superfertur, ὑπερτιθέμενος, προϊέμενος τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῆς πράξεως. Ἀναβαλόμενος, simplicia. qui præluit, Suid.

Ἀναβάλλω, idem cum ἀναβάλλομαι. retardo, remoror, protraho, prolationib. implico, Demosth. οἷς ἀναβάλλεσθαι ὑμᾶς, Quibus nos remorantur & differre cogunt. Prouerbio quoq; dici solet, ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει, Echinus partum differt. Aliquando ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσαι. Xenoph. libro 4. παιδείας, οὐδὲ εἷς ἄλλος βασιλεὺς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀναβάλλεται, Nemo alius regem in equum sustollebat. unde ἀναβολεῖς. Budæus Commentarijs.

Ἀνάβασις, ascensus, ascensorius.

Ἀναβάτης. ου. ascensor. Ita quoq; equus uocatur admissarius, ὀχυτὸς ἵππος, sæpius tamen ὀχεῖον dicunt, Bud.

Ἀνάβατος. ascensibilis.

Ἀναβιβάζω. ascendere facio, traduco, impono, supra diuido, profero, in iudicium conscendo, attollo, excito. Andocides, τίνα γὰρ ἀναβιβάζομαι δημόσιον ὑπὲρ ἡμῶν τοιοῦτον; Item in mediũ produco. Pla. in Apolo.

παιδίαις αὐτῆ ἀναβιβασάμ&Ο, Puerulisque suis in medium productis. Ἀναβιβᾶται pro ἀναβιβάσεται, scandere faciet, apud Demosth. producet apud Aeschinē. Budæus Commentarijs.

Ἀναβιόω. resuscito, reuiuisco.

Ἀναβιώσκω. facio reuiuiscere, reuiuisco, uitæ restituo. (germino.

Ἀναβλαστάνω, uel ἀναβλαστέω. ῶ. repullulo.

Ἀνάβλεμμα. τος. τὸ. acies reflexa.

Ἀναβλέπω. suspicio, attollo oculos, uisum recipio, post cæcitatem oculis restituor, quasi reuideo. ab ἀνὰ & βλέπω, ut Matth. 11. ἀνέβλεψαν τῶν οἱ ὀφθαλμοί. Sic Chremylus apud Aristoph. ad Plutum cæcum, ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, κἂν μικρὸν χρόνον.

Ἀνάβλεψις. ι&Ο. ἡ. redditus uisus.

Ἀναβλήδην. in modum amiculi, amictim.

Ἀνάβλησις. dilatio.

Ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons scaturiēs.

Ἀναβλυσσάνω. scaturio sursum, ἀναπηδάω.

Ἀναβλύω. exscaturio neutrum.

Ἀναβλύσις. fontes.

Ἀναβοάω. reclamo, magna uoce clamo.

Ἀναβόησις. ι&Ο. ἡ. exclamatio.

Ἀναβολάιον. uel ἀναβολάδιον. inde dicitur quòd de inferioribus ad superiora eleuetur, pectoriq; iungatur, unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiuntur, quod sindonem uocant.

Ἀναβολαῖα. τὰ. ornamenta sunt mulierum, quibus pectora & humeri proteguntur.

Ἀναβολάω. induo.

Ἀναβολεύς. uocatur qui apud reges eo fungebantur munere, ut eos in equum sustolleret: stirator, à sternendis equis Latinis dicitur. Plut. in Cras. ἅμα δ' ἵππ& τῷ Κράσῳ παρῆσαν χρυσοχάλιν&, καὶ οἱ ἀναβολεῖς αὐτὸν ἀράμενοι παρεβίβασαν.

Ἀναβολή. ῆς. ἡ. significat (teste Eustathio) ἀνάπλωσιν, siue ὄκνησιν, id est cunctationē, moram dilationem, procrastinationem. Item ἀρχὴν καὶ προοίμιον. Item ἱμάτιον, amictū, palliū. Aliquando tolerantiā.

Ἀναβράζω. sufferuefacio.

Ἀναβράσσομαι. ebullio, elixo.

Ἀναβράω. idem.

Ἀνάβρασ&Ο. coctus, ebullitus, elixus.

Ἀναβρίχω. clamo.

Ἀναβρόζω. resorbeo.

Ἀναβρύχω. resono.

Ἀναβρώσκω. deuoro.

Ἀναγαγανύω, uel ἀναχαργανίω. reclamo.

Ἀναγαῖος. subterraneus.

Ἀναγαργαρισμός. ὁ. effusio, collutio.

Ἀναγχιλὼς μάχη. pugna qua ita omnes ce cidere, ut ne unus quidem supersit, qui res gestas narret.

Ἀναγγέλλω. proclamo, pronuncio.

Ἀναγρυνήσας. αντ&Ο. ὁ. qui regenuit.

Ἀναγρυνόμενοι. οἱ. qui renascuntur.

Ἀναγέτρια. ας. ἡ. obstetrix.

Ἀνάγεσις. ι&Ο. ἡ. respectus, repulsa. (stus.

Ἀναγής. ές&Ο. ὁ, ἡ. immūdus, impurus, scele

Ἀναγινώσκω. μ. γνώομαι. π. ἀνέγνωκα. ἀόρ. β. ἀνέγνων. recognosco, recogito, nosco, agnosco, recito, statuo, decerno.

Ἀναγκάζω. cogo, compello, adigo. De rebus animantis propriè dici annotat Ammon. quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis, ut Lucæ 14. ἀνάγκασόν εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Sic βιάζεσθαι τὸν ναῦν.

Ἀναγκαῖα. pro ἀνάγκη, poëtice.

Ἀναγκαῖ&Ο. necessarius, amicus. Τὰ ἀναγκαῖα, quæ uitari nequeunt, apud Galenū. Res graues & seriæ apud Herod. Item utilia, frugifera, ad rem pertinentia apud Lucianum. (tiā.

Ἀναγκαίως. ἀδικαιοσώνης. cogentia in iusti

Ἀναγκασός. ή. ὸ. coactus.

Ἀνάγκη. necessitas, fatum. Subauditur sæpe ὄν, ut ἀνάγκη τὸν ποιεῖν, necessitas is fuc facere, pro necesse est. ἀπάσχειν ἀνάγκη, quæ pati coguntur, apud Lucian. Item uis. Lucian. ἀγνόεις ὅτι τῶν ἵππων τὸ θυμὸν ὡς δεῖ συνέχειν ἀνάγκη τὸν χαλινόν; Aliquando obligatio.

Ἀναγκοσφοβῶν. necessarijs uesci.

Ἀναγκοφαγίαν. Arist. in Politicis appellat uictum athleticum, quasi dicas cibi sumēdi necessitatem. Nam athletæ frugaliter admodum uictitabant.

Ἀναγκοφαγέω. ad necessitatem comedo.

Ἀνάγλυφα. τὰ. aspera, non læuia, cælaturis inæqualibus eminentibusq;

Ἄναγν&Ο. ς. ὁ. impurus.

Ἀναγνός. ότ&Ο. τὸ. occultum.

Ἀναγνωρίζω. recognosco.

Ἀναγνώρισις. ιος. ἡ. recognitio.

Ἀναγνώρισμα. τὸ. indicium.

Ἀναγνωσθείς. γθῶς. ὁ. persuasus, lectus.

Ἀνάγνωσις. lectio, recognitio, persuasio.

Ἀναγνωστέον. legendum est.

Ἀναγνωστήριον. τὸ. lectorium.

Ἀναγνώστης. ου. ὁ. lector.

Ἀναγνωστικός. ή. ὸ. legibilis, (nauigo.

Ἀνάγομαι. soluo, adducor, urgeor, in altum

Ἀναγόρευσις. ιος. ἡ. declaratio uictoriæ.

Ἀναγορεύω. prædico, declaro, id est laudo, designo, creo. Gaza ex Cic. ὕπατος ἀνηρέθη, Consul creatus est. Renuncio apud Iurisconsultos uulgo, facio rapportum.

Ἀνάγραπτον. manifeste scriptum.

Ἀνάγραπτ&Ο. perscriptus, in acta relatus.

Ἀνάγραφον. uocant quo docetur quomodo concludendum sit reliquū schema, quod imperatum est.

Ἀναγραφή. perscriptio & acta. Sic etiam appellatur commentarius & breuiarium, & liber census peracti. Bud. Com.

Ἀναγράφουτες. οἱ. monimenta scribentes.

Ἀναγράφω. in acta refero, perscribo, literis prodo, publico per scripturam. Significat etiam colores addere formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγρια. τὰ. spolia, exuuiæ.

Ἄναγυρος. herbæ genus. Stephanus locū in Attica putat, ubi frutex odoris grauissimi, qui adagio locum dederit: ἀνάγυρον κινεῖς: quod innuere uidetur Aristoph. Lysistra. πόθεν ἐσίμεν; ἀναγυρουντόθεν, νὴ τὸν Δία ὀγουν ἀνάγυρός μοι λελουμένη δοκεῖ. Lege adagium, Anagyrim commoues.

Ἀνάγω. reduco, superago, introduco, recedo. Item ἀς ὕψος ἄγω. tollo, subueho, in sublime erigo, subduco. unde ἀς θεὸς ἀνάγειν, inter deos referre, in cœlum sustollere, apud Isocrat. Sic Matth. 4. τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη

εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τ πνεύματος. &c. id est, Subductus, sublatus, uelut è medio abductus, ut inquit Eras. Dicunt item ἀνάγειν τὴν ναῦν, id est nauem è portu in mare educere, unde ἀνάγεσθαι, ἀντὶ τ ἐκπλεῖν καὶ ἀναπλεῖν. Item reijcio ad maiorem potestatem, ἀς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν, ad magistratus reijcere. Item altius rem repeto. Gregor. οὐδὲ τὴν αἰτίαν δηλώσω βραχύτι τ λόγον ἀναγαγών, Altius repetito sermone. Item reijcio, id est uomo, ut τὸ αἷμα ἀνάγειν. Item adduco. Herodian. libro 2. de Pertinace, ἔτω γὰρ μέτριός& καὶ ἐπιεικὴς ἦν, ὡς καὶ τ ὑὸν αὐτῆ ἤδη μειράκιον ὄντα, μέτι εἰς τὴν βασιλέιον αὐλὴν ἀναγαγεῖν. &c. Adeò enim se æquabilem parem que cæteris præstabat, ut filium quoq; iā adulescentem in aulam palatinam nunquam adduxerit. Item celebro. Lucia. Icaro, πανηγύρεις ἀνάγεσι. Aliquando persuadeo.

Ἀναγωγή. ῆς. ἡ. disciplina educatio, institutio. unde ἐκ τ παιδῶν ἀναγωγὴ est, ἡ τῶν ἀθῶν καθαρσίωσις. & ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν. Ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, est ἴκτασις καὶ ἀνάπλους, exitus nauium è portu, apud Demosthenem. Item reductio, relatio. Ἀναγωγὴ τ αἵματος sanguinis reiectio, id est uomitus, excretio. Redhibitio apud Plato. 11. de legibus. Significatur aliquando hoc nomine recessus subtilis, siue excelsa aut superior intelligentia: anagoge, figura, cum sensus ad altiora sustollitur. Vnde apud Dionysium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodem accipiuntur, id est pro sensu oraculorum mystico & recondito, qui nos in cœlū meditando subuehit, propeq; deum cernendū contemplantibus præbet.

Ἀναγωγία. ας. ἡ. inexercitatio, disciplinæ negligentia, mores incompositi, defectus disciplinæ, dissoluta uita, et animus iuuenis indomitus: ut σπατιὰ ἀπὸ τ ἀναγωγίας δίκαφθαρμένη. Et Plat. in Polit. ait Alcibiadem fuisse perditum τῇ περὶ τὴν διάτιαν ἀνωμαλίᾳ καὶ θρασύτητι.

Ἀναγωγικά. τὰ. mystica, quæ hominem mor

tale sublimia diuinaq; meditando in cœlũ subuehunt. Et νῆς ἀναγωγικὸς, cum sensus literalis, ut uocant, in spiritualem uertitur.

Ἀναγωγικὴ uocatur Theologis ea pars interpretationis, quæ sensus remotissimos atq; abstractissimos exquirit.

Ἀναγωγικῶς. mysticè.

Ἀνάγωγος. ε. ὁ. contumax, inducibilis, indoctus, qui disciplina caruit, ὁ ἀκόλαστος, ὁ φιλήδονος, dissolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo suo obsequitur intemperanter.

Ἀναγωγοι ἵπποι. equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτισαὶ. Columella calcitrosos appellat. Xenoph. ἀναγώγους καὶ νωθρὰς uocat, qui male instituti sunt ad uenatũ, aut qui institui nequeunt. Sic ἀνάγωγοι παῖδες. Ἀνάγωγος ἰωὴ, uita sublimi peta apud Dionysium.

Ἀναγώγως. duriter, contumaciter, refractariè, imperitè, incompositè, dissolutè, intemperanter. Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod est citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ species argumentationis dicitur ab Aristotele: cum quis per plura singularia progrediens, uniuersale aliquod probat, id quod Platonis frequentissimum est. Gellius, Culpauit autem primum hoc quòd Cato ineruditè & ἀναγώγως (ut ipse ait) principio nimis insolenti, nimisq; acri & obiurgatorio usus sit.

Ἀναγώνιστος. ε. ὁ. qui non certauit.

Ἀναδαθεῖσα φλόξ. excitata flamma.

Ἀναδάσασθαι diuidere.

Ἀναδασάμενος χώραν, subigens regionem.

Ἀναδασμός. ὁ. diuisio, partitio.

Ἀνάδασος. ε. ὁ. ad ægestatem redactus. Plutarch. in Camillo, χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀνάδασον μὲν γενέσθαι. id est, Difficile erat factum uotum infectum esse.

Ἀναδιδράσκω. surſũ cõcurrimus. recessimus.

Ἀναδείκνυμι. demonstro, instituo, constituo, designo. Vnde ἀναδεικνύμενοι & μέλλοντες, magistratus tum dicuntur, cum creati renunciantur: cum uerò insignia magistratus cum imperio assumunt, ἀς τὰς ἀρχὰς ἐσιέναι dicuntur. Bud. in post. An.

Ἀναδείμασθαι. reædificauit.

Ἀνάδελφος. ε. ὁ. non habens fratrem opponitur σωαδέλφῳ.

Ἀναδιαμονίζω, uel ἀναδαμονίζω. iterũ sortior

Ἀναδιαμομαι, καὶ

Ἀναδιμῶ. reædifico, reparo.

Ἀναδενδράδες. ὰι. arbusta.

Ἀνάδεσις. εως. ἡ. religatio.

Ἀναδεσμώω. religo.

Ἀναδέσμη. ης. ἡ. ornamentum capitis. Homer. ἄμπυκα, κεκορυφαλόεντ', ἠδὲ πεκτοὺς ἀναδέσμους.

Ἀνάδετος. mundus muliebris.

Ἀναδεύω. misceo, subigo.

Ἀναδέω. corono, ligo, circunligo, exorno.

Ἀναδέχομαι, recipio: sed hoc uariè. Aliquando enim significat ἀναλαμβάνω, ut ὅτε ἀναδέξασθαι ὅσους δύνωνται πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων, id est collegit dispersos, seruauit. Sic Vergil. Medioq; ex hoste recepi. Et Cic. Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepisti. Aliquando pro fidem dare, polliceri, uel se præstaturum promittere, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δέχεσθαι. Sic. Cice. Fami. 13. Separatim promitto, in meq; recipio, fore eum tibi, et uoluptati & usui. Idem, De seruo Dionysio, si me amas, confice, quancunq; fidem dederis, ego præstabo. Atq; hæc significatio aliquando forensis est. Vnde ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην, est quasi iudicium promittere, quod facere solent sponsores atq; intercessores uadimoniorum, & qui iudicatum solutum iri promittunt. Et ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, penes se ascisere puerum, agnoscere filium. Item ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα, καὶ τὰς ἐγκλησιμίας, pro crimẽ in se recipere, criminise offerre, agnoscere rẽ perpetratam, & se mandatorem profiteri. Ita ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν, pro pœnas dare, Herodian. Bud. Com.

Ἀναδιδάσκω. edoceo, ualde doceo. ἀνὰ enim hic ἐπιτατικὸν est.

Ἀναδιδόναι. reddere, restituere, porrigere, tradere. Ἀναδιδόναι ψῆφον, est permittere ut sententiam quis dicat, quod & προτιθέναι ψῆφον dicitur.

Ἀναδίδοσθαι. concoctum cibum à natiuo calore in totũ corpus eiusq; partes distrahi.

Ἀνάδικος δίκη. iudicium irritum & lege abrogatum. Iurisconsulti Latini iudicium nullũ & testamentum nullũ dicũt. Cic. in Prætura urbana, Minutius quidam mortuus est, eius testamentum erat nullum, id est irritum & lege abrogatum. Andocid. ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ ἔσονται, μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιντο, Vt ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatæ rescinderentur. Dicitur & ἃ μὴ οὖσα & ἃ οὐκ οὖσα per eclipsin ἡ δίκη, & ἃ οὐκ ἔστι νόμοι, nullæ irritæ. Bu. Commentarijs.

Ἀναδινέω. ἀνακινῶ.

Ἀναδινέω. πεπατῶ.

Ἀναδίπλωσις. εως. ἡ. reduplicatio, eiusdẽ uerbi continuatim repetitio.

Ἀναδοδιπάζω. μ. σω. π. κα. perterrefacio. aliàs ἀναδοιδυκίζω, id est cochleari commisceo.

Ἀνάδοσις. εως. ἡ. digestio, id est cibi concocti distractio à natiuo calore in totum corpus. Item obseruatio, traditio. Greg. τί χρὴ διάφορα ἡμῶν διαιρετικῶν ἀνάδοσιν.

Ἀναδομή. ῆς. ἡ. ἀναδασμός, ἀνάκτησις.

Ἀναδοχεύς. κοὶ

Ἀνάδοχος. fideiussor.

Ἀναδραμεῖν. surſum currere, recurrere.

Ἀναδράσαι ἀναπράξαι.

Ἀναδρομαί. αῖ ξηράδες, βλασήσεις.

Ἀναδύομαι. recuso, respuo, eiuro, id est (ut uulgo dicitur) renuncio, ἀπομνύω, retracto & muto, quod pactum est. Lucian. τῶδε μὲν ἤδη ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόκρισιν, Isthuc iam retractas reuocasq; promissũ. Item subterfugio, tergiuersor, pugnæ timidus me subduco, emergo, existo.

Ἀνάδυσις. εως. ἡ. emersus, fuga, & ἀναφυγή.

Ἀνάδυτος. indotata.

Ἀνάειρω. eleuo, surſum fero, occido.

Ἀναζεύγνυμι. μ. ἀναζεύξω. καὶ

Ἀναζεύγνυμι moueo, remoueo, soluo, cedo, reuertor, castra moueo.

Ἀναζέω. ebullio.

Ἀναζητέω. inuestigo.

Ἀναζυγή. ῆς. ἡ. motio castrorum. Ἀναζυγὴν σημαίνειν, fugam adornare, abitum parare, castra mouere. Latini item uasa conclamare dicunt in hac significatione. Exercitu enim castra moturo conclamari solet, ut uasa colligant. Cæsar, Vasis militari more conclamatis, progressus, &c. Dicunt etiam hoc τῶν ἀναζυγωμάτων ἐπίφθεγμα.

Ἀναζυγὸν. foris ianuam aperire.

Ἀναζώννυμι. induo, procingo.

Ἀναζωπυρέω. suscito, excito, recandesco. Quod Cic. dicit, Cuius ego nomine ipse recreor, Theod. uertit, οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ὀνόματι ἀναζωπυροῦμαι.

Ἀναβαλέω. καὶ

Ἀναβάλλω, reuiresco.

Ἀναβάλπω. foueo, defendo.

Ἀναβρέω. resipisco post timorem, id est animum recipio, securitatem accipio, confirmo, addo audaciam.

Ἀναβαρσήσας. αντος. ὁ, ἡ. recipiens animum.

Ἀναβαρσώω. confirmo.

Ἀνάθημα. ατος. τὸ. D. Hiero. annotat uocem esse propriam Iudæis, qua extremam detestationem significare soleant. Dicuntur etiam ἀναθέματα καὶ ἀναθήματα addi tamenta. Item ἀμφιρράματα, donaria, hoc est dona, quæ dicata diis suſpenduntur in parietibus et columnis templi, cuiusmodi nunc uiſuntur potiſſimum iuxta monumenta diuorum ſtatuæ argenteæ, eæ quũ aurei, pocula gemmata. Herodotus ἀνακείμενα uocat. Sic dicta ab ἀναθλῶσαι, hoc est à seponendo ſiue ſuſpendendo: aut quod nefas eſſet ea mouere loco. Hoc uocabulo etiam ſtatuæ ſignificantur, templa, baſilicæ, porticus, & alia urbis ornamenta. Item ſacri homines, quorũ capita diis inferis dicata ſunt & deuota, quẽadmodum etiam Latini ueteres ſacrũ in malum ſenſum uſurpabant, Bud. Com.

Ἀναιμάτιζω. deuoueo, detestor.
Ἀναθερμαίνεται. tepescit.
Ἀναθέω. recurro.
Ἀναθεωρῶ. reputo, suspensus sum animo, reconsidero.
Ἀναθεωρισμός. ὁ. recognitio.
Ἀναθηλέω. ἀναβλαστάνω.
Ἀναθηματικοὶ τρίποδες (ut scribunt Aristopha. interpretes) dicebantur, qui ornatus gratia dicati erant domibus uel templis, prorsum ignibus immaculati intactiq. Homer. ἀκήρατα appellat. Qui uerò adignis usum comparati erant, ἐμπυρίβατοι aut ἄθυτοι uocabantur.
Ἀναθυτάμενοι. οἱ. hostes.
Ἄναθλος. ὁ. imbecillis.
Ἀναθολέω. interturbo.
Ἀναθορυβήσας. αντος. tumultuarius.
Ἀναθορῶ. prosilio, impetu excitor.
Ἀναθρέω. reconsidero, considero, respicio.
Ἀναθρώσκω. ἀναπηδῶ, resilio, sursum salio.
Ἀναθυμιάζω. uaporo, exhalo.
Ἀναθυμίασις. ιος. ἡ. euaporatio, exhalatio, expiramentum.
Ἀναθυμίσω. euanesco.
Ἀναθυμιῶ. suffio.
Ἀναθύω. μ. ύσω. τ. κα. subsilio, iterum iuueniliter transgredior.
Ἀναθώσω. reclamo.
Ἀναίδεια. ας. ἡ. impudentia, ἀναιδία.
Ἀναίδεστος. ἄμοιρος, ἄτιμος.
Ἀναιδέυομαι. impudẽs sum, impudẽter ago.
Ἀναίδεως. impudenter, promiscuè.
Ἀναιδής. ές, ὁ, ἡ. impudens, asper. λαὸς ἀναιδὴς, Ilia. Α.
Ἀναιθύσω. ἀνασέω.
Ἀναίνιτος. ὁ, ἡ. nudus pedes.
Ἀναίμακτος. ὁ, ἡ. incruentus.
Ἀναιμάομαι. ῶμαι. uentis concutior, agitor.
Ἀναίμασις. ιος. ἡ. sanguinis carentia.
Ἀναιματί, καὶ ἀναιμωτί, sine cruore. Erasmo Chil. aliàs ἀναιμικτί, ἀναιμά.
Ἄναιμος, καὶ
Ἀναίμων. ονος. exanguis.
Ἀναίνομαι. renuo, recuso.
Ἀναίξας. ὁ. exortus.

Ἀναιρέομαι. suscipio. ut ἀναιρεῖσθαι τὸν πόλεμον, suscipere bellum, ἀναιρεῖσθαι ἐχθρὰν, suscipere inimicitias. Item sumo, ut ἀναιρεῖσθαι σῖτον, sumere cibum. Item teneo, recupero. ἀναιρεῖσθαι νίκην, uictoriam ferre. Item recumbo. Item excindor, uastor. Demosth. ἀγκάθηνται οἱ παλαιπωρήσαντες καὶ ἀνήρηνται πόλεις αὐτῶν. Item tollo mortuum ad sepeliendum, ut ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκροὺς, occisorum cadauera sepelire. ἀναιρεῖσθαι τοὺς ναυαγήσαντας, naufragos legere, naufragorum corpora ad sepeliendum conquirere, naufragos seruare. Demosth. πῶς Μακάρτατ. Ἐὰν δὲ τὸ Δημάρχου ἐπαγγείλαντος μὴ ἀναιρῶνται οἱ προσήκοντες: Quod si denunciante Demarcho, agnati & gentiles non sustulerint eos.
Ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, syngraphã irritam facere & circumducere, quod et ἀνυπόγραφον ποιεῖν dicitur. Ἀναιρεῖσθαι τὴν γραφὴν accusationem inducere. Ἀναιρεῖσθαι παῖδας, quærere pueros ex uxore, & suscipere. Bud. Com.
Ἀναίρεσις. ιος. ἡ. respõsio, interitus, receptio, recuperatio, cædes, sublatio cadauerum, abrogatio, ut ἀναίρεσις τῶν νόμων.
Ἀναιρετής. ἐ. ὁ. occisor.
Ἀναιρετίζω. tumultuor.
Ἀναιρετικά. τὰ, quæ intereunt.
Ἀναιρετικός. exitiosus, letalis.
Ἀναιρέω. occido, destruo, respondeo, accipio, produco, porto, ausero, occulto, sustollo mortuum ad sepeliendum, sicut ἀναιρεῖσθαι. Ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, antiquare & abrogare leges. Ἀναιρεῖν τὰς διαθήκας, rũpere et reuocare testamentũ. Ἀναιρεῖν τὸν χρόνον apud Demosth. ἀντὶ τοῦ ἁρπάσειν, hoc est tempus eximere, & occasiones rerum gerendarum auferre. Ἀναιρεῖν τὴν δίκην δικαστίαν Liban. dixit pro eo, quod est actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Ἀναιρῆσαι ψῆφον, uel καθαιρῆσαι, de calculi condemnatorij. Bud. Com.
Ἀναισθάνομαι. non sentio.
Ἀναισθησία. ας. ἡ. insensibilitas.

Ἀναίσθησις. ἡ. stupor, ἀναισθησία.
Ἀναισθήτως. μ. ήσω. τ. κα. sine sensu sum.
Ἀναίσθητος. insulsus, sensuum inops, brutus, hebes, stupidus.
Ἀναισθήτως. insensibiliter, insulsè, temerè. Vnde ἀναισθήτως ἔχει, obstupuit, occalluit
Ἀναισιμόω. consumo, expendo.
Ἀναίσιος. ς. ὁ, ἡ. mali augurij, infortunatus.
Ἀναΐσσω. incito, surgo, obuio.
Ἀναισχυντέω. sum impudens, impudenter loquor.
Ἀναισχυντηλία. ας. ἡ. καὶ
Ἀναισχυντία. ας. ἡ. impudentia.
Ἀναίσχυντος. impudens. (carentia
Ἀναιτιολόγητα. τὰ. causarũ ratiocinatione
Ἀναίτιος. insons, innoxius, crimine uacans, cui iure nihil obijci potest, culpa uacans.
Ἀναιχαλάω. cachinnor.
Ἀνακαθαιρέομαι. depono.
Ἀνακαθαίρομαι καὶ ἀνακαθαίρω. repurgo. Plutarch. in Anto. ἀνακαθαιρόμενος τὰ λείψανα τῆς πόλεως, Belli reliquias persequẽs & repurgans. Ἀνακαθαίρεσθαι sol dicitur in deliquio, cum luna solem subiens, & eũ nobis auferens, sensim præterlabitur, & eam partem solis, quam nobis primum abstulit, prætereundo reddit. Ἀνακαθαίρειν quoq; Theologi usurpant pro eo, quod est allegorias anagogicas ad liquidum usq; sensum patefacere atq; explanare. Et ἀνακάθαρσις allegorici sensus & reconditi anagogica explicatio.
Ἀνακαθέζω. resideo, procumbo.
Ἀνακαθίζων. ουσ. ὁ, ἡ. considens.
Ἀνακαινίζω. renouo, reparo.
Ἀνακαίνισις. ιος. ἡ. renouatio. uel ἀνακαίνεσις, ἀνανέωσις.
Ἀνάκαιον. ου. τὸ. carcer in quem conijciebantur peruersi serui aut liberti ingrati, qui à patronis desciuerant.
Ἀνακαίω. incendo, accendo.
Ἀνακαλέομαι. καὶ
Ἀνακαλέω. imploro, reuoco, prædico. Thucy. ἐν τοῖς ὕπνοις ἀκούειν ἀνακαλεῖ.
Ἀνακαλυπτήρια apud Philostra. dicũtur munera, quæ túr & domestici atq; amici spõsæ contribuebant, cũ primũ reiectã, uisendam se præberent. Dicuntur etiam ἐπαύλια & θυρέτρα. Cæl. lib. 11. cap. 60.
Ἀνακαλυφθῶ. μ. ψω. π. φα. reuelo.
Ἀνακάλυψις. ιος. ἡ. reuelatio.
Ἀνακάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, reflecto.
Ἀνακαμψίπνοος. Cæcias uentus.
Ἀνακάμψιπνοι. οἱ. resupinati flatus.
Ἀνακάπτω. deuoro.
Ἀνάκαψις. ιος. ἡ. uoratus.
Ἀνάκεια. τὰ. festa Castoris & Pollucis.
Ἀνάκειμαι. dispono, suspendo, recumbor.
Ἀνάκειον, τὸ. templum Castoris & Pollucis.
Ἀνακειρίω. abscindo.
Ἀνακικραγὼς. exclamans.
Ἄνακις. Castor & Pollux. Et aduerbium, in altis, suprà, quietè.
Ἀνακεφαλαιόω. μ. ώσω. καὶ ἀνακεφαλαίζομαι. summatim colligo, in summã redigo, siue ad caput uel ad capita redigo, peroro. Budæus Commentarijs.
Ἀνακεφαλαίωσις. ἡ. recapitulatio, qua capita rerum summatim repetuntur, epilogus peroratio, enumeratio, conclusio. Sic uocant oratores, cum ea quæ sparsim ac fusius dicta sunt, paucis repetuntur, ut simul iudici renouentur.
Ἀνακηκίω. ἀναφέρομαι, ἀναπηδῶ.
Ἀνακήρυξις. ιος. ἡ. præconium, declaratio.
Ἀνακηρύττω. declaro per præconem, promulgo. Lucian. ἀνακηρύττομαι νενικηκὼς, præconis uoce uictor pronuncior.
Ἀνακῶσαι. quieuisse.
Ἀνακινέω. μ. ήσω. suscito, agito.
Ἀνακίνησις. ιος. ἡ. exagitatio.
Ἀνακλάω. μ. άσω. καὶ
Ἀνακλαίω. μ. αύσω. π. κα. defleo.
Ἀνάκλασις. ιος. ἡ. reuerberatio, refractio, fragor, sonitus. (ἀναφῶ Aristoph.
Ἀνακλάω. reuerbero, refringo, repercutio.
Ἀνακλαυθμὸς. ὁ. fletus.
Ἀνακλιθῶ. ἀναπαῶ.
Ἀνάκλησις. ιος. ἡ. reuocatio, inuocatio.
Ἀνακλητικὸς. ἐ. ὁ. regressus, reuocatio.
Ἀνακλητικὸν σημαίνειν, receptui canere.
Ἀνάκλητος. ὁ. reclinans.
Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι, aperuisse, apud Homer.

& Herodotum.

Ἀνακλινομαι.discumbo.

Ἀνακλιντήριον.τὸ.accubitum, lectulus, super quo quiescimus interdiu, qualia celebrantur Florentiæ tuscanica, & apud Lamprid.in Heliog.accuba. Ab alijs sibadia dicuntur.Cæl.libro 14.cap.58.

Ἀνακλίνω.reclino,hoc est facio declinare et discumbere.

Ἀνάκλισις.ιος.ἡ.discubitus.

Ἀνακλιτικός.ἡ.ὸ.inclinatus.

Ἀνακλύζω μ.σω.scaturio.

Ἀνακογχυλιάζω.μ.σω.gargarizo. ἀνακογχυλιασμὸς Platoni & Athenæo.

Ἀνακοὶ.Castor & Pollux,ἄνακες.

Ἀνάκοιλα.τὰ cilia,palpebræ superiores.

Ἀνακοινόω.μ.ώσω.καὶ ἀνακοινοῦμαι .consulo aliquem.

Ἀνακοινωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.communico.

Ἀνακοίνωσις.ιος.ἡ.communicatio.

Ἀνακοπάω.μ.ήσω.π.ηκα.replico.

Ἀνακόνημα.ος.τὸ.quod compescit in oculos distillationes glutini modo fronti additum.

Ἀνακόλουθος.ὁ.ἡ.inconsequens. Grammaticis ἀνακόλουθον est uitium orationis, quãdo non redditur quod superioribus respõdeat:ut si in oratione ponatur μέν,& non sequatur δέ. Eras.

Ἀνακομιδή.reditus,ultrò citróq; commeatio,recuperatio,retrorsum commeatus.

Ἀνακομίζομαι.redeo,infestor,infirmus sum, recupero,retrò trajcio,subueho,sursum importo.

Ἀνακομίζω.infero,reporto,refero. Item θεραπεύω,curo,medelam adhibeo, conualesco,recreo. Deporto .apud Herodian.

Ἀνακομίζων.ουσα.ὁ,ἡ.reficiens.

Ἀνακομῶ.ἀναφύω.

Ἀνακονέω.repercutio,eiaculor.

Ἀνακοπή.ῆς.impedimentum.

Ἀνακόπλομαι.impedior, propriè cum res cœpta interrumpitur.

Ἀνακόπλω.μ.όψω.π.οφα.arceo,propulso,impedio,inhibeo,ἐπέχω.ut ἀνακόπλειν τὸ ῥεῦμα, id est retrò fluctum inhibere. Lucian. in Alexan.οὕτω μὲν ἀνεκόπλω τῆς ὀργῆς, Atque ita quidem ab iracundia desiit. Ἀνακόπλειν τὸς ὀφθαλμὸς, est oculos elidere,fascinare.

Ἄνακτος.non indigens medela.

Ἀνακτέω.non audio,non obedio.

Ἀνάκτος.inaudibilis.

Ἀνακυφίζω.subleuo,attollo.

Ἀνακραδιτύω mouco.

Ἀνακράζω.μ.ξω.μέσ.π.ἀνακέκραγα. ἀόρ.β. ἀνέκραγον.exclamo,succlamo.

Ἀνακραμαίνω.clamo. (pul.

Ἀνακράτης.ε.ὸ.robustus,præsertim circa ca

Ἀνακράτως.totis uiribus, omni diligentia. ἀνὰ κράτος.

Ἀνακρεμαῤῥυντες.οἱ,suspendentes.

Ἀνακρέμνημι.suspendo.

Ἀνακρέων.οντος.ὁ. Anacreon, unus ex nouem poëtis Lyricis.

Ἀνακρίνω.discutio,discerno,scrutor,examino,recenseo,indago,interrogo. Aliquando hæc significatio forensis est, ita ut, quemadmodum Latinis quærere, sit pro informationem facere,& legibus uindicare. Plutarch.de Augusto, γράψας νόμῳ πῶς δεῖ ἀνακρίνεσθαι τὸς ἐν αἰτίαις γενομένους,καὶ πῶς δεῖ κολάζεσθαι τὸς ἁλόντας: Cũ lege sanxisset de reis, quo nam modo habenda sit quæstio,qualiq; animaduersione in conuictos uindicandum esset. In summa ἀνακρίνω uerbum est Atticorum,& significat τὸ ἀναπυθάνομαι, καὶ ἀνερωτῶ, καὶ ἐξετάζω,βασανίζω,καὶ δοκιμάζω.

Ἀνάκρισις.ιος.interrogatio testium,& quæstio de aliquo facto habita: percũctatio accusatoris, & interrogatio ,quam ὁ ἄρχων faciebat: quæstio reorum,siue id per tormenta fiebat,siue sine tormentis. Hinc etiam hoc nomine elogia uocabantur,id est testimonia,hoc est onera & informationes,quæ cũ reo mittebãtur. Sic in Actis ca.25. Festus præses ait se ἀνάκρισιν de Paulo facturũ,eaq; demũ facta ad Cæsarẽ Paulũ missurũ cum elogio: ἄτοπος(inquit) δ' ἀναχείσεως γνωμένης χωρὶς γράψαι. Absurdum enim esset(inquit)hominem causam ex uinculis dicturum mittere,& crimina contra eum testata prætermittere,Budæus Com.

Ἀνακροτέω.edo plausus.

Ἀνακρουσία ,παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας.

Ἀνάκρουσις.ιος.ἡ.reuocatio quæ fit in classicis bellicis,præludium,cantus.

Ἀνακρούω,καὶ ἀνακρούομαι. inhibeo, torqueo, reuoco.ut ἀνακρούειν ἵππον,retinere equũ. Item præludo,præludium carminis facio, præfari,proœmio uti.Bud.Com.

Ἀνακτάομαι.recupero, quasi reacquiro rem amissam,refocillo,reficio,concilio,fruor.

Ἄνακτες.filij & fratres regis. Cæl.libro 9. capite 20.

Ἀνάκτησις.reconciliatio.

Ἀνακτίζω.renouo ,reædifico.

Ἀνάκτορον.templum,palatiũ,locus ubi reddunturoracula,templi aditus.

Ἀνακτορία.ας.ἡ.gubernatio,imperiũ,sacrũ.

Ἀνακυίσκει.abortum facit,ἀμβλύσκει.

Ἀνακυκάω.permisceo.

Ἀνακυκλῶμαι.est mente reuoluere,iterare.

Ἀνακυλίοντες.οἱ subuertentes.

Ἀνακυλίω.μ.ίσω.π.ικα.replico.

Ἀνακυμβαλίζω.cum sonitu sursum iacio.

Ἀνακύπτω.suspicio,respicio,sursum eleuato capite aspicio,& oculos & caput erigo, ut aues bibentes solent,existo, emergo, emico. Vnde pro spe erigi animóq; recreari apud Xenophon.& Herodotum,Budæus Commentarijs.

Ἀνακωμῳδοῦντες.οἱ.reprehendentes.

Ἀνακῶς, Ionicè,prudenter,diligenter.

Ἀνακωχεύω.retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos,reprimo,stabilio,remoror propter tempestatem.

Ἀνακωχή.ῆς.ἡ.induciæ,requies,laxamentũ.

Ἀναλαμβάνω.reficio,recupero,recreo,refoueo,rependo iacturam, damnum sarcio. ut ἀναλαμβάνειν τὼ ἰδιωμένων,reparare uires & copias:ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν,ad se redire,in integrum se restituere,in gradum se reponere.& ἀναλαμβάνοντες, siue ἀναλαμβανόμενοι,qui ex morbo conualescunt,hoc est ἀνακομιζόμενοι,ἐκ τῆς νόσου ἀναφέροντες,ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ῥαίζοντες. Ponitur aliquando pro constringo,colligo, cogo.Vnde & medici in suis compositionibus hoc uerbo uti solent,cum scilicet res contusæ aliquo liquore coguntur, id est(ut Latini dicunt) excipiuntur. Et Plutarchus de milite dispersо,τὸς σπατιῶντας ἀνειλημμένους λακὲς. Aliquando pro resumo,repeto,itero,iterum dico. Aliquando pro epulo excipio,comiter excipio. Aliquando pro retraho,retineo.ut ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον,equum freno sistere,& coercere.Vnde & ἀντὶ τοῦ ἐπιτιμᾷν, καὶ σωφρονίζειν ἑαυτὸν,id est reprehendere se,& emẽdare. Aliquando pro aliquem domum admittere,& penes se habere,ut apud Aeschynem.& ἀναλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς agnosci à patre,& in domũ deduci ,id quod post correctionem Athenienses facere solebant. Ἀναλαμβάνειν τὴν χλαμύδα,Plutarchus pro chlamydẽ assumere, ac induere,Bud.Com.

Ἀνάλγητος.ος.ὁ,ἡ.qui sine dolore est.

Ἀναλγησία.καὶ

Ἀνάλγησις.ιος.indolentia & stultitia, ἀνοησία.Id propriè uitium est,cum quis uacat dolore & sensu sui mali,& ob id stupẽs in omne uitium fertur.

Ἀνάλγητος.ε.ὸ,ἡ.carens dolore,stupidus,qui mala boni consulit,& indignationem rei non sentit:& qui ita dedoluit, Latinè dicitur deferbuisse.

Ἀναλδής.siue poti.ἀναλθὴς, ἄτροφον, ἄναυξες.

Ἀναλέγομαι.μ.ξομαι.decerpo,colligo sparsa,& effusa relego.Vnde ponitur aliquãdo pro legere,ἀναγινώσκειν,διέρχεσθαι.Aliquando pro argumentis,& ratiocinatione colligere,intelligere,indubitatũ haberi,firmiter tenere ac concipere. Aliquando pro ἀναπιμπάζεσθαι,καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ ἀναπολεῖν,hoc est animo uerso rem præteritam,& reminiscor,ac reputo, in memoriam reduco. Budæus Commentarijs, Depon.accus.

Ἀναλεήμων.ονος.ὁ,ἡ.immitis.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἀναλείχω. lambo.

Ἀναλεκτα. τὰ. reliquiæ ſub menſa. Martialis, Colligere longa turpè nec pudet dextra Analecta, quicquid & canes reliquerunt. Sic dicta quòd colligi debeant, id eſt ἀναλέγεσθαι. Cælius libro 7. capite 32.

Ἀναλεκτίδες dicuntur, quibus è xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis cõſtipant ſcapulas prominentes puellæ, ut uideri habitiores poſſint. Cæl. ibidem.

Ἀνάλεκτος collectus, quo uocabulo Seneca uſus eſt pro libro collectaneorum. Appellat idem ἀναλεκτὰς grammaticos, qui lectione multa exercitati, memoria ſunt firmiſſima, ut quicquid unquam legerint, uel audierint ferè habeãt in numerato. ἀλλ' ἀναλέγεσθαι, quod ſignificat ἀμεμβόλως ἔχειν καὶ ἐννοεῖσθαι, id eſt firmiter tenere ac concipere. Cæl. ibidem.

Ἀναλεξάμενος. diligens.

Ἀνάλημμα. τος. τὸ. ſudes, firmamentum, altitudo.

Ἀναληπλικὰ φάρμακα, quæ recreandis defectis compoſita ſunt. Διαταξὰν ἀναληπλικῶς τῷ ἀσθενοῦντα apud Galen. id eſt uictum præſcribere reſtituendis uiribus. Et ἀγωγὴ ἀναληπλική, educatio & nutritio, uiriũ focillatrix, ab ἀναλαμβάνειν, quod eſt reparare uireis. Bud. Com.

Ἀναλῆσαι. ἀναθρέψαι.

Ἀνάληψις. ιος. ἡ. reſumptio. Ἀνάληψις τῶν παίδων, agnitio ea, qua quis penes ſe aſciſcebat puerum, & quaſi filium agnoſcebat. Bud. Com.

Ἀναλισκάω καὶ

Ἀναλίσκω. conſumo, excido, deleo.

Ἀνάλκεια. ας. ἡ. impotentia.

Ἄναλκις. ιδος. ὁ, ἡ. impotens.

Ἀναλοίωτος. ὁ. ὁ. inalterabilis.

Ἀνάλομα. deſilio.

Ἀναλύω. ingemiſco.

Ἀνάλογα. proportione reſpondentia.

Ἀναλογάδην, aduerbium ſecundum proportionem.

Ἀναλογητέον. repetendum eſt.

Ἀναλογητικοί. οἱ. philoſophi appellabantur apud Laërt. lib. 1.

Ἀναλογία. proprietas, ſimilitudo. Hanc (ut author eſt Quintil. lib. 1.) proxime à Græco transferentes in Latinum, proportionem uocauerunt. Cic. conuenientiam poſſe uerti exiſtimat, Quam ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellemus conuenientiam, ſi placet. Apud mathematicos ἀναλογία eſt cum numeri duo aut plures, cum item magnitudines inter ſe comparantur, ad ſimilitudinem ſecundæ comparationis, iuxta æqualitatem aut inæqualitatem. ut ſi dicas, Vt ſe habent quatuor ad duo, ſic octo ad quatuor, & quanto eſt longior pes Herculanus alterius alicuius pede, tanto item ſtadium Herculanum pede ſexcenties commenſum, longius eſt eo ſtadio, quod alterius pede toties transmiſſum eſt. Apud grammaticos ἀναλογία, eſt ſimilium ſimilis declinatio, ut inquit Gellius, cuius uis eſt, ut ad aliquid ſimile, de quo non quæritur, referat, ut incerta certis probet. ut ſi quæratur, ſumis maſculini an fœmmini ſit generis, ex eius diminutiuo cognoſcitur, quia funiculus generis maſculini eſt. Et Gaza orthographiam deprehendi ἀναλογίᾳ ait: ut ſi dicas ταχῆα per diphthongon αι ſcribendum eſſe, quia βραχεῖα ita ſcribitur, quòd quemadmodum ἀπὸ τοῦ βραχὺς deducitur βραχεῖα, eodem modo ἀπὸ τοῦ ταχὺς ταχεῖα. Braſmus in Epiſt. ad Romanos annotat ἀναλογίαν eſſe congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus, Cicada magnas habet alas proportione corporis. nã paruæ ſunt clæ, ſi ad alas conferantur papilionum, putaſq; in eo loco Pauli, Portionem uertendum, alij menſuram competentem.

Ἀναλογίζομαι. ratiocinor, reputo, æſtimo, expendo, animo uerſo, delibero, recordor, ſicut ἀναλέγομαι. Ponitur aliquando pro errorem reputare, retractare, reſipiſcere, Pollux.

Ἀναλόγιον. τὸ. pulpitum.

Ἀναλογισμός. ὁ. reputatio.

Ἀνάλογον, proportione reſpondens, proportione conſtitutum, proportionabile.

Ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. Datiuo iungitur.

Ἀναλόγως ἴσως, ὁμοίως.

Ἀναλογώτατος. η. ὸ. aptiſſimus.

Ἄναλος. η. ὸ. inſulſus, χωρὶς ἁλῶν.

Ἀναλόω. expendo, conſumo, pereo, euaneſco.

Ἄναλτος. η. ὸ. inſatiabilis, μὴ ποτε ἄλις ἔχων, ἢ ὁ ἅλιτος μὴ δυνάμενος.

Ἀναλύσω. ἀνανύσω.

Ἀνάλυσις. ιος. ἡ. reſolutio, reditus, retextio cõplexionis. Bud. Com.

Ἀναλυτικός. ὴ. reſolutiuus.

Ἀναλύω. reſoluo, redeo, quemadmodum qui diſcedit, ſoluere dicitur. Pro immutare aliquando. Bud. Com.

Ἀναλφάβητος. η. ὸ. indoctus, qui ne elementarias quidem literas nouit.

Ἀνάλωκα, καὶ ἀνήλωκα. conſumpſi, ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα. ατος. τὸ. expenſa, ſumptus.

Ἀναλωτής. αντος. ὁ. qui expendit.

Ἀναλωτὴς. η. ὸ. expenſor.

Ἀνάλωτος. inexpugnabilis, qui non capitur.

Ἀναμαξευτος. η. ὸ, ἡ. deuia per quam nequeant agi currus.

Ἀναμάρτητος. η. ὸ. inſons, nulla peccati labe pollutus, innoxius. Neque ſolum ſignificat eum, qui non peccauit, ſed eum qui ne peccare quidem poteſt, ut indicat Hieronymus. Vnde τὸ ἀναμάρτητον, ſtatus inſons, & prorſus Theonini dentis neſcius, Cælius.

Ἀναμαρύκομαι, καὶ

Ἀναμασσάομαι. rumino, remando: & translate pro conſideratius aliquid mente uerſo. Ariſtoph. Veſpis, Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνων ἐγὼ ἀναμασσάμενος. Sic Varro, Non modo abſens quicquam de te æquius cogitabit, ſed etiam ruminabitur humanitatem tuam.

Ἀναμασσάω. ἀναμυττῶ.

Ἀναμάσσομαι. reficio, recreo, abſtergo.

Ἀναμάσσω. ſubigo, καὶ ἀναφυρῶ. Item luo, Homerus.

Ἀναμάχομαι. repello, expugno.

Ἀναμέλητος. η. ὸ. immulctus.

Ἀναμέλπω. cano.

Ἀναμιμνήσκομαι. reminiſcor, memini. Depon.

Ἀναμένω. μ. ἀναμενῶ. expecto, patior, ſuſtineo, perfero.

Ἀνὰ μέρος uiciſſim, ἐν μέρει.

Ἀνάμεστος. η. ὸ, ἡ. plenus, refertus.

Ἀναμετρᾶν, uel ἀναμετρᾶσθαι. remetiri, ſupputare, recogitare.

Ἀναμέτρητος. ὴ. ὸ, ἡ. immenſus.

Ἀναμέτρησις. ιος. ἡ. dimenſio.

Ἀναμηρύκομαι. rumino.

Ἀναμηχάνομαι. contrà machinor.

Ἀναμίγνυω. μ. σω, immiſceo, actiuum.

Ἀναμίκτως. non contentioſius. (genitiuo.

Ἀναμιμνήσκομαι. σομαι. recordor. Depon.

Ἀναμιμνήσκω. μ. σω. admoneo.

Ἀναμίξ, mixtim, promiſcuè, ἀναμίγδην.

Ἀναμισθαρνέω. μ. ήσω. π. κα. capio mercedẽ.

Ἀνάμματα. τὰ. recordationes.

Ἀναμματος. η. ὸ. enodis.

Ἀναμνέω. μ. ήσω. π. κα. facio reminiſci, ſuggero. Lucian. ἀνάμνησον σαυτὸν, memorem fac te ipſum, reducas tibi in memoriam. Gaza ex Cic. ἅπαντες οὓς ἀνέμνησε, Omneis quos memoraui, actiuum.

Ἀνάμνησις. ιος. ἡ. reminiſcentia. differt ab ὑπόμνησις. de quo Ammon.

Ἀναμνησικός. ῆ. ὸ, ἡ. facile reminiſcens, memoria excellens.

Ἀναμόργνυμαι & ἀναπομόργνυμαι, eſt imprimo, inuro, quaſi tergendo imprimendoque imbuo: quæ ſignificatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hæreſcit, quare etiam προτρίβεσθαι dicitur.

Ἀναμοχλεύω. ſubmouere, ἀνακινῶ.

Ἀναμπλάκητος. η. ὸ, ἡ. infallibilis.

Ἀναμύων. ἀναβλύων.

Ἀναμυῶσθαι. χειματίσθαι.

Ἀναμφίβολος. η. ὸ, ἡ. minime dubius. Vnde ἀναμφιβόλως ἔχειν, firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatum habere.

Ἀναμφίλογος. η. ὸ. indubius. Vnde aduerbium ἀναμφιλόγως, ſine controuerſia, ſine dubio.

Ἀναμφισβήτητον. τὸ. non controuerſum, &

quod constat, & conuenit, indubitatum.
Ἀνανδρία. ας. ἡ. effœminatio, mollities, pusillanimitas, timiditas.
Ἄνανδρος. ε. uiro carens, innupta, parum uirilis.
Ἀνάνδρως. ignauiter.
Ἀνανεάω. renouo, muto me in aliam formã.
Ἀνανεῖχθαι. ad se reuersus.
Ἀνανέμω. ἀναγινώσκειν, καταλέγειν.
Ἀνανεοῦμαι. instauro, reslituo. Item in memoriam reduco, & reuoco noua lectione, quod Quintilianus renouare memoriam dixit. Lucian. ἡρωϊκὸς μύθους ἀνανεώμενος.
Ἀνανεύω. μ. σω. abnuo. Neutrum.
Ἀνανεόω. μ. ώσω. renouo.
Ἀνανέωσις. ἡ. renouatio
Ἀνανκιεύομαι. repueraſco.
Ἀνανκιᾶμαι. idem.
Ἀνανύφω. μ. ψω. π. φα. reſipiſco, ad me redeo, me colligo: proprie ad ſobrietatem redeo. nam νύφων ſolarium ſignificat.
Ἀνανθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. flore carens.
Ἀνάνιον, τὸ. innocuũ, incolume, ſine dolore.
Ἀνανοσέω. μ. ήσω, in morbum recido. Neutrum.
Ἀνανταχώνισος. ε. ὁ, ἡ. qui contra certare nequit. Ἀνανταχώνισον σφαῖρ uocat Herodian. cui nemo reſiſtere poteſt.
Ἀνανταπόδοτον. ubi aliqua orationis pars non redditur, figura Atticis familiaris. Hom. Ἀπ' ἀ μὴν δάσσυσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοὶ. deeſt πανύσομαι, ἡ ἀσυχάσω.
Ἀναντὴς. ἐος. ὁ, ἡ. arduus, accliuis.
Ἀναντίβλητον. quod non auſit contrà oculos tollere.
Ἀναντιλήκτως. contradictorie
Ἀναντίῤῥητος. ε. ὁ, ἡ. in authorem receptus, id eſt, cui contradici nequit, Plutarchus in Themiſtoclem. Vnde ἀναντιῤῥήτως, indubitatò, citra contradictionem.
Ἀναντιφάνητος. cui nihil reſpondetur, cui contradici non queat.
Ἄναξ. κτο. ὁ rex, princeps, dominus, imperator. ab ἄκος, quod medelã ſignificat, quòd illis ſubditorum cura incumbat, authoribus Plutarcho & Euſtath. Vel ἀπὸ τ ἀνά

γω, τὸ κλεύω. uel παρὰ τὸ τῆς ἄνω τάξιν ἔχειν, πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. ἢ παρὰ τὸ ἀνακτὲς, ὅ ἐστιν ἐπιμελὲς, Caſtor & Pollux ita primi appellati ſunt à nauigantiũ cura. Et tam de dijs quàm hominibus dicitur, ut Iliad. β. Ἑρμείας δ' ἄναξ ὄρσε. Iſocrati ἄναξ minus eſt, quàm βασιλεὺς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæteros uero omneis ἄνακτας.
Ἀναξαίνειν. ἀνακινεῖν, Heſych.
Ἀναξία. ας. ἡ, regio.
Ἀναξιδώρα. Ceres, ἡ ἀνάγουσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς.
Ἀναξιοπαθεῖν, ægre ferre, indignum facinus clamare, indignum eſſe dicere, Plutarch. Ἀναξιοπαθῶς δὲ ὁ Κριτόλαος ἀνέλεγε αὐτὰ, Budæus Commentarijs.
Ἀνάξιος. ε. ὁ. indignus.
Ἀναξίως. indignè.
Ἀναξύειν. eradere.
Ἀναξυρὶς. ίδος. ἡ. feminale ſubligaculum, interdum calciamenti genus. Euſtat. ſignificare ait id, quod Romani bracion dicunt ἐκ τ ἀνασύρεσθαι, mutato σ in ξ.
Ἀνάπαιστος. qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀναπαίδην, id eſt ἀνάπαλιν. ἀντιῤῥύθμιν πρὸς τὸν δάκτυλον, id eſt, quod ſono reciprocè repercutiat dactylum.
Ἀναπαστρίδιος. σφῦραι, mallei fabrorum.
Ἀνάπαλιν. ex contrario.
Ἀναπάσσω. ἀναπτελῶ, ἀνασείω.
Ἀναπειάζειν. mutare ſententiam, pactum irritum facere, more Pariorum, qui aliquãdo bello ab Athenienſibus oppreſſi, ciuitatem ſe illis tradituros pollicti ſunt, ſi ab armis diſcederent: ſed ijdem protinus mutauerunt ſententiam, nacti aliunde auxilia.
Ἀνάπας. αντος. ὁ. uniuerſus.
Ἀναπατάξασθαι. ἀνακόσασθαι ἄσμα.
Ἀναπατῶ. impono.
Ἀνάπαυλα. υσ. ἡ. requies. Vnde & pro loco ponitur, ubi ſubſiſtere ſolent ij, qui iter faciunt, quietis gratia. Ariſtoph. in Ran.
Ἀναπαύομαι. μ. σομαι. quieſco, interquieſco, deſino, quieti me trado, ἀναπαύομαι,

πρὸς ὕπνον. Deficio, morior. Herodianus de Commodo, καὶ ὑπὸ καμάτου πάσχειν οἰκεῖα θεὰς, ἀναπαύεσθαι. Item ἀντὶ τ ἀποθνήσκειν. Idem de Marco imperatore, νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσεως μιᾶς, ἀνεπαύσατο, Vbi noctem diemq; ſuperuixiſſet unam, fato functus eſt. Depon.
Ἀναπαυόμενον. ὕδωρ. de fonte quodã Dodonæo dicitur, cuius aqua diei & noctis medio ſiſtitur, aliud tempus continuè fluens.
Ἀνάπαυσις. ιος. ἡ. requies.
Ἀνάπαυστα. ἄῤῥητα, ἀνεκλάλητα, aliàs ἄπυστα.
Ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id eſt recreo, quieſcere facio & ceſſare, reſocillo. Matth. ιι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Actiu.
Ἀναπείθω. μ. σω. ſollicito, inſtigo, adduco, induco, perſuadeo. Accuſ.
Ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimentum, exercitatio.
Ἀναπειράω. μ. άσω. π. ακα. meditor, iterũ experior.
Ἀναπείρω. πίνυμι, ῦσω. (rior.
Ἀναπεισκεία. ἡ. quæ fidem auditoribus facere poſſit, perſuaſiua. Ariſtoph. Neph. πῶς ἂν μάθοι τὶς οὗτος ἀποφεύξεσθαι δίκης, ἢ κλεῖσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπεισκείαν.
Ἀνάπειστος. ε. ὁ palàm factus.
Ἀναπελάσιος. ἀναῤῥωσθείς.
Ἀναπεμπάζομαι. in memoriam redeo, præterita reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολῶμαι, ἀνανεοῦμαι. Ducta eſt translatio ab his, qui per quinos digitos aliquid computant. Lucian. de ijs loquens qui ſunt apud inferos, & uitæ felicitatem requirunt, ὥσπέρ τινα ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὸν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν. Eraſ. Chil.
Ἀναπέμπομαι. remitto.
Ἀναπέμπω. μ. ψω. deſtino, reduco.
Ἀναπετάννυμι, ἀπὸ τ ἀνεπετάω. μ. σω. καὶ
Ἀναπεταννύω. καὶ
Ἀναπετάω. extẽdo, aperio, laxo, ſum amplus Platoni, ſum propenſus, Lucian. Actiu.
Ἀναπεπλασμένον. τὸ. apertum.
Ἀναπεπληγμένος. ſtupefactus.
Ἀναπεπτωκώς. ότος. ὁ. qui decidit, languidus, piger.
Ἀναπηδάω. reddo.
Ἀναπηδάω. μ. σω. exilio, ſubſilio, proſilio, ab-

ripio me. Lucianus de ſponſa, quæ ſponſum uulnus in conuiuio accepiſſe uidebat, καὶ ἐνύμφη δὲ ἀνεπήδησε. Ariſtoph. Ranis: Νῦν δὲ δεῖσαι χἤπω ἐπὶ τῷ λατάλῳ δ' ὀὐδὲ ἀνεπηδήσαμεν. Neutrum.
Ἀναπεπίεσμαι. impleor.
Ἀναπίπτω. decido, ſupinus ſum, reſupinor, plus eſt quàm ἀνακύπτω. diſcumbo, accumbo, humi conſido. Pœniteo, pigreſco, deſpero. nam ad animum transfertur, quemadmodum & apud Demoſthenem, δι' ὀλιγωρίαν καὶ νῦν ἀναπεπτώκοτες ἔστε, id eſt, ὑπνοῖτε, καὶ νυστάζοντες (inquit interpres) ἐκ ὀρθοὶ καὶ νήφοντες. hoc eſt, Animo nec ſtrenuo nec uigilanti arrectóq; ſed ſupini & deſides & malis ueſtris indormientes. Hoc Cicero concidere appellat. Sic etiã Liuius, Victi autem ceciderunt animis. Dicitur & iacere Latinè.
Ἀναπλάζειν. διπλάζειν.
Ἀναπλαναόμαι. fallor. Depon.
Ἀνάπλασμα. ατος. τὸ. mendacium.
Ἀναπλάττω, & ἀναπλάττομαι. fingo, id eſt comminiſcor, formo, imaginor quæ nunquam uidi. ἀντὶ τ ἀνατυποῦμαι, refingo, id eſt inſtauro, ἀναχωνεύω, ἀνακτίζω, efformo, effingo, conficio.
Ἀναπλέκω. redimio, cæſariem colligo, hoc eſt ἀναλαμβάνω.
Ἀναπλέω. renauigo, amne aduerſo nauigo, redeo.
Ἀνάπλεως. ω. ὁ. ἡ. plenus, oppletus.
Ἀναπλημμυρεῖν. redundare, effluere.
Ἀναπλήθω. μ. σω. καὶ
Ἀναπληρόω. μ. ώσω. impleo. Actiu.
Ἀνάπλοος. ε. ὁ. receſſus, aſcenſio nauium.
Ἀναπλόω. explico.
Ἀνάπλυσις. ιος. ἡ. ablutio.
Ἀναπνέω. μ. εύσω. ἀόρ. ἀνέπνευσα, ἀπὸ τ ἀναπνεύω, reſpiro. Neutrum.
Ἀνάπνευσις. ιος. ἡ. καὶ
Ἀναπνοή. ῆς. ἡ. reſpiratio, ἐκπνοή, reciproca tio ſpiritus, cũ accipitur aër & redditur.

Ἀναπνευσικός.ή.όν,ἡ.spirans.
Ἀναπόβλητος.ή.όν.qui amitti non potest.
Ἀναπόδακτος.ή.όν,ἡ. indemonstrabilis. ut ἀναπόδακτος αἰτία, improbata causa.
Ἀναποδάκτως.adverb.sine probatione.
Ἀναποδίδωμι.μ.ώσω. reddo, rependo. Actiu.
Ἀναποδίδομενα.quæ iterum expenduntur.
Ἀναπόδιστος.pro scriba siue notario.
Ἀναποδίζω.μ.σω.ττ.κα.impedio. Item retro ago, retrocedo, quasi dicas repedo. Dionysius de deliquio solis in morte Christi, Σελήνη δὲ μέχρι ἡλιακῆ πέρατος ἐλθοῦσα, εἶτ' ἀναποδίσασα. Aliquando ponitur pro reuoco, & tam ad personam quàm ad rem refertur. Ad personam, Herod. καὶ οὐδαμῆ ἄλλη ἀνεπόδιστον ἴουτον, Atque nusquam alibi seipsum reuocauit, id est nusquam id iterum dixit. Est enim hic ἀναποδίζειν τὸ ταὐτὰ πολλάκις λέγειν, καὶ τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν, eadem frequenter dicere, ac diligenter inquirere, id quod faciunt, qui diligenter rem quærunt: sæpius enim scisciantur & reuocant eum quem interrogarunt. Ad rem, Herod. libro 7. ὁ δὲ Ἀρτωνῖνος ἴδων πρὸ ἅρματος, ἀναποδίζων ἐς ὀπίσω, quasi retractans, rediens. Sic Lucia. πρᾶγμα ἐς ὀπίσω ἀναποδίζον dixit rem male cedentem, quotidie minus ac minus progredientem, quasi retroageretur.
Ἀναποδισμός.ῦ.ὁ.diligens inquisitio, resolutio.
Ἀναπόδοτος.ὁ.ἡ.non redditus.
Ἀναπόδραστος.ου.ὁ,ἡ. ineuitabilis, μὴ δυνάμῃ φυγεῖν.
Ἀναποθέω. recordor.
Ἀνάποινος.ου.ὁ,ἡ.præmio carens.
Ἀναποκείνομαι.contrà respondeo.
Ἀναπόκειτος ἀποκίνομαι.absq; respõso remitto.
Ἀναπόλαυστος.ὁ.ἄγευστος,ieiunus.
Ἀναπολέω. μ.ήσω. uerso in animo, reputo, expendo, ἀναλογίζομαι, ἀναπιμπάζομαι, ἀνανεοῦμαι,aperio. Actiu.
Ἀναπολόγητος.ου.ὁ,ἡ. inexcusabilis.
Ἀνάπολυτα.τὰ. adhærentia.
Ἀναπόμπιμα ἅλωρα.τὰ ἀποσκευοφόρα.
Ἀναπόνιπτος.ή.όν.illotus,inabstersus.

Ἀναποσκευή.ῆς.ἡ.impedimentum.
Ἀναπόφραπλον.ἀνεξάλειπτον.
Ἀναπράπλωμα.exigo,repoſco,recupero.
Ἀναπράπλω.μ.ξω.ττ.κα.æſtimo. Accuſ.
Ἀναπῆσαι.ἀναφυσῆσαι,ἐμπνεῖσαι.
Ἀναπρόθορος.ή.όν,ἡ. ad exitum uersus.
Ἀνάπλαστον.τὸ. μὴ πλάσμα.
Ἀναπλερόω. do ſpem, attollo ſpe bona, attollo, Xenoph.3.ἵππικ.
Ἀνάπλεσθαι ἐς σκύθας.fugere in Scythas.
Ἄναπλος.ἄπλοος.
Ἀναπλυκός.οῦ.ὁ,ἡ.reſeratilis.
Ἀνάπλυξις.ιος.ἡ.explicatio,declaratio.
Ἀναπλύσω.μ.ξω,aperio,explico.
Ἀναπλυχή.ἀνάπλη.
Ἀνάπλω.μ.ψω. incendo, ſuſpendo, reſuſcito, exuſcito, id eſt ἀναζωπυρῶ, ἀναῤῥιπίζω. Chryſoſt. μὴ δὲ τὸ κοιμηθὲν ἔλθ πυθ& ἀνάψαι πάλιν, Luctũ iam ſopitum ne rurſum exuſcites. Item tribuo acceptum refero Plutarch. αὐτῷ πλὼ χάριν ἀνάπλων.
Ἀνάπλωσις.ὄκνησις, animus iacens & remiſſus.ab ἀναπίπλω.
Ἀναπυνθάνομαι.interrogo.
Ἀνάπυστος.ή.όν,ἡ.auditus,uulgatus.
Ἀναπωλῆν.ἀναπιπράσκειν.
Ἀναραίσαι.παύσασθαι.
Ἀνάρακτος.publicus.
Ἀναρᾶσθαι.ἀναλύειν πλὼ χρημάτων ἀράν.
Ἀνάργυρος.ὁ. qui pecunia caret, etiamſi alijs facultatibus abundat.
Ἄναρθρος.ου.ὁ,ἡ. male articulatus, infirmus, inconſtans. Sumitur & pro ſyllaba, cui littera deeſt, aut pro uerſu cui ſyllaba.
Ἀναρθῶ.excito,rurſus accendo.
Ἀναρίθμητος.ου.ὁ.innumerabilis, ἄπειρος, immenſus. Item uilis, in nullo numero habitus.
Ἀναρίθμιον.ἐχθρόν.
Ἀνάριστος.ου.ὁ.impranſus.
Ἀναρχάομαι.χαὶ
Ἀναρίσκομαι.ſcãdo, prenſo manibus, ut fit murũ ſcãdendo. τοῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντιχόμενον, ἀναβαίνειν πρὸς τὸ πρόσαντες, ῥόπον ἀράχνης ταῖς ποσὶν ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀναβαίνοντα τὸ ὕδωρ, σκαλοβατεῖν. Gaxa ex Cicero. ἐπιόντων μὲν ἄλλων οἱ μὲν τοὺς ἰσοὺς

ἀναῤῥιχῶνται, Cum alij malos ſcandant.
Ἄναρχτος.ου.ὁ,ἡ. nullius imperio ſubiectus.
Ἀναρμοσεῖν. non quadrare, non congruere.
Ἀναρμοσία. ας. ἡ. inconcinnitas, incongruitas, diſcrepantia.
Ἀνάρμοσος.ου.ὁ,ἡ.diſcors,incongruus.
Ἀναρμόσως.incongruè,ineptè,inconcinnè.
Ἀναρμόπλω. congruo, copulo. Actiuum, datiuo & accuſatiuo iungitur. Halicar.lib.4.πρεσβυτέρῳ πλὼ πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, Segniori ſegniorem locans.
Ἀναροίσῶ,occido.
Ἀναροῦσα.λύουσα.
Ἀναρπάζω.è medio ſubitò tolli, ad pœnã rapi. Itẽ ſedibus euelli, hoc eſt ἀνασπᾶσθαι, ſedibus pelli, atq; aliò habitatum mitti.
Ἀναρπάζω.μ.σω.ξω.diſcerpo, abripio. Actiu.
Ἀνάρπασοι. abrepti, diſcerpti, qui de medio tolluntur, quibus ſucceſſores mittũtur, atq; à prouincia reuocantur. Herodian. lib.3. ἐκ μικρᾶς κἀντιπλοὺς διαβολῆς ἀναρπάσους ἐποίει, Ex parua leuiq; delatione rapi ad ſe iubebat abrogato imperio.
Ἀναῤῥάπλω.μ.ψω.ττ.φα.conſuo.
Ἀναῤῥεῖ.aſcendit.
Ἀναῤῥήγνυμαι.erumpo. Plutarch.de coniuratis, ἐς ἅπαν ἀναῤῥαγήσεσθαι τολμῶς, In omnem erupturos audaciam.
Ἀναῤῥυγνύω, καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μ. ἀναῤῥήξω, ἐκ τοῦ ἀναῤῥήγω.frango,reſcindo,uiolenter edo,effundo,enitor.
Ἀναῤῥηθὲς ὑπάτος. creatus, electus conſul, ἀνακηρυχθείς.
Ἀνάῤῥηξις.ιος.ἡ.irruptio.
Ἀνάῤῥησις.ιος.ἡ.ἀναγόρευσις,electio, prædicatio, præconium propriè in athletico certamine.
Ἀνάῤῥινον.ξύλον τῶν ῥινῶν παλίσυντον ἱόν.Hip
Ἀναῤῥιπίζω.μ.σω. igne ſubleuo, refoueo, augeo. Ioſeph. libro ſecundo. Iud. πόλεμος καθ' ἡμέραν ἀνῃῤῥιπίζετο, Pugna quotidie grauius augebatur. Item excutio,uibro, iacto,turbo.
Ἀναῤῥίπλω,καὶ ἀναῤῥιπλέω.μ.ήσω.π.κα.iacto, in ſublime iaculor, unum ſuper aliud reijcio,cijcio,emitto. Herodian.lib.1.πλείστων

δ'ἐπὶ τὴν ὑπογαίων ἕκαστον ἀναῤῥιφθέντων, ἰσαρίθμους ἀπέκτειναν.
Ἀναῤῥίψαι κίνδυνον. iacere periculum ſuper periculum, periculum periculo addere, ſuſcipere, ſubire periculum. Herodian.libro 5. ἕτοιμον πάντα κίνδυνον ἀναῤῥῖψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δουλεῖν ἀπορρίφθαι.
Ἀναῤῥιχώμενοι.οἱ.reciproco meatu aſcendentes.uide ἀναειχάομαι.
Ἀναροιβδέω.ἀναῤῥοφῶ.
Ἀναῤῥοίβδησις,ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων.
Ἀναῤῥοίω.ἀναροιδέω,occido.
Ἀνάῤῥοπος.ſurſum uergens,retrocedens.
Ἀναῤῥοφεῖν. exugere, abſorbere& flumina.
Ἀναῤῥύομαι.reſarcio. Hali. lib.5. ἀναῤῥύσασθαι πλὼ προτέραν ἕλλαν. Sed ἀναῤῥύω, θύω, σφάλλω, ἐπαδὴ θύοντες ἀνέκλων τοὺς φαχόλους τῶν θυομένων ἐπὶ τὰ ἄνω φέροντες.
Ἀναῤῥύπλω.docceo,iterum inſtruo.
Ἀνάῤῥυσις.ιος.ἡ.redemptio.
Ἀναῤῥῶγα.ruinæ.
Ἀναῤῥωγώς.apertus,hians,patens.
Ἀναῤῥῦσαι.reficere,reparare.
Ἀναῤῥωσθέντες.οἱ.reualeſcentes.
Ἀνάρσιος.ου ὁ,ἡ.iniuſtus, inimicus,moleſtus, indignus. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ὁ μὴ ἄρμοζων.
Ἄναρσις.bellum (τιος.
Ἀναρτάω.μ. σω. applico mihi aliquid, differo, ſuſpendo. Plutarch. in Otho. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων τοῖς ὄψεσι, Cum omneis eum oculis deſignarent ex eo ſuſpenſi: Cum omneis in eum uerſi eſſent, nutum eius expectantes, & ex uultu eius pendentes. Ἀναρτᾶν ἑαυτὸν, eſt ſpem ſuam & præſidium in aliquo locare, & cum eo uitæ ſubſidia ſociare. Demoſth. ἐς ἕτερον ἀναρτήσασιν ἑαυτούς, Qui populo ſe adiungunt, & populares eſſe uolunt. Aliquãdo pro dirimo, diſſocio, χωρίζω, irrito. Herodia. τούτων ἕνεκα ἀνωρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύσῃ. Actiu. Bud. Com.
Ἀναρτησις.ἀναπλήμασις,καὶ ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις.
Ἄναρτιος.ου.ὁ.impar.
Ἀναρτύω.μ.υσω.ττ.υκα.molior.
Ἀναρτῶμαι. uoce paſsiua tantum, concilio

mihi, & asciſco, amicitiáq; deuincio. Xenoph. ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, id eſt, Amicos & bene cupientes reddidit ſuo congreſſu, ita ut diuelli ab eius amicitia non poſſent. Bud. Com.

Ἀναρυσκῶ. ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται.

Ἀναρύπλαν. ἀναυτλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύω.

Ἄναρχα. nulli ſubdita imperio.

Ἀναρχία. ἡ. rebellio, cõtumacia, carẽtia principatus. Significat (inquit Eraſ.) huiuſmodi multitudinis licentiã, quando nulli paretur, ſed proſua quiſq; libidine rem gerit, malum penè tyrannide peius.

Ἄναρχος. ον. ὁ, ἡ. principe uel principio carens.

Ἀνασαβρῶσαι. ἀπὸ ὀροφλῶ ἐμπλῆξαι. (rens.

Ἀνασαλεύεσθαι. ſubſilire.

Ἀνασειράζω. facio collidere.

Ἀνασεισμός. οῦ. ὁ. abſciſſura.

Ἀνασείω. σω. cõcutio, cõmoueo. (χαιτίζω.

Ἀνασειράζω. ἀνθέλκω, ἀναβρίπω, τὸν ἵππον ἀνα

Ἀνασεσυρμένη. dicitur mulier quæ pudẽda et tegẽda detegit ueſte retracta & collecta.

Ἀνασεσυρμένος. impudẽs, obſcœnus. (ναι.

Ἀνασκοῦν. προστιθέναι τὸ ἐπιπίς, ἀνταποδοῦναι

Ἀνάσιλος. ἀναφαλαντίας, φαλακρὸς, ἄκοσμος πλὼ κιφαλίω.

Ἀνάσιμος. ον. ὁ. reſimus ſiue ſimus, deformis. Ariſtophanes Eccleſ. καὶ μηδὲν διασποδῆσαι ἀνάσιμον, ἢ πρισβύτερον. Heſychius. Ἀνάσιμον φίγωμα, τὸ ἀπὸ τοῦ μετώπου ἐπὶ ῥουφλῶ ἐσταλμένον.

Ἀνασιμοῦν. nares ad olfactum contrahere, ſubolfacere. (μαι.

Ἀνασκαλεύω. ἀνακινῶ, ἀδημονῶ. ἀναλογίζο-

Ἀνασκευάζεσθαι. collectis uaſis migrare, uel patria faceſcere, hoc eſt μεδικιζόμενον σκευαγωγεῖν, ut decoctores & patria extorres, & qui ſolum uertunt. Bud. Com.

Ἀνασκευάζω. μ. σω. deſtruo, ædifico, inſtauro, ab integro reſtituo, moueo caſtra, refello, exporto.

Ἀνασκευή. ῆς. ἡ. refutatio, opus conſtruendi, ut Fabius dixit. Huic opponitur κατασκευή.

Ἀνασκησία. ας. ἡ. inertia.

Ἀνάσκητος. ον. ὁ, ἡ. inexercitatus.

Ἀνασκήτως. ſine exercitio.

Ἀνασκινδυλέω. μ. ήσω. ſuſpendo, crucio.

Ἀνασκιρτάω. exilio.

Ἀνασκολοπίζω. μ. σω. in cruce ſuſpendo. σκόλοπες enim pali dicuntur.

Ἀνασκοπεῖν. meditari, conſyderare.

Ἀνασοβέω. euello, conturbo, eïcio, ſurſum reïcio, & excutio retrorſum. Lucian. ἀνασεσοβημένῳ πλὼ ἐπὶ μετάπτωκόμλω.

Ἀνασπάζω. ἀναταράσσω.

Ἀνασπάσιος. ἀνεσπασμένος.

Ἀνάσπαστος. ſedibus pulſus, qui aliò habitatum mittitur. Item cui ſucceſſor mittitur, qui reuocatur è prouincia. Bud. Cõ.

Ἀνασπάω. άσω. expello, extraho. Actiu.

Ἄνασσα. ἡ. regina, hera.

Ἀνάσσω. ξω. impero. Genit. aut datiuo iungo.

Ἀνασταλὸν. ſtando deſuper.

Ἀναστατικὰ, ſiue καταστατικὰ φάρμακα dicũtur remedia, quæ cohibent & ſupprimũt.

Ἀνάστασις. ιος. ἡ. reſurrectio, euocatio. Interdũ euerſio, è ſedibus expulſio, uaſtatio. Demoſth. Olynth. prima. ὅτι νῦν οὐ περὶ ὅλης ἕξεως, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀνασάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ.

Ἀναστατικαὶ θυσίαι, αἱ ἐπὶ ἀναῤῥήσει νόσου.

Ἀνάστατοι. placentarum genus.

Ἀνάστατος. ὐ. ὁ, ἡ. uaſtatus, ſedibus ſuis expulſus, exul, extorris, euerſus. Ἀνάστατα ποιεῖν. deuaſtare.

Ἀνασατόω. μ. ώσω. labefacto, concito, diſturbo. Actiu.

Ἀνασάτωσις. ιος. ἡ. idem quod ἀνάσασις.

Ἀνασταυρόω. μ. ώσω. crucifigo.

Ἀνασπᾶσθαι. terga uertere.

Ἀνασπῶ. μ. πῶ. reprimo, propulſo impetum irruentis, refreno, repello, remitto, attollo, eleuor. Actiu.

Ἀνασκλῶ. erigo ut cippum.

Ἀνάσυμα. ατος. τὸ. exaltatio, altitudo.

Ἀνασῶσαι. erigere.

Ἀνασῴζω. ζω. ὁ. qui remouit, uindicauit, expulit.

Ἀνασυχεῖσθαι. μ. ώσομαι. reſoluor in elementa.

Ἀνασυχέωσις. ιος. ἡ. formatio inſtitutionum.

Item

Item corporum reſolutio in principia & elementa, reelementatio.

Ἀνασομάω. uerba aliena interrumpo.

Ἀνασομόω. aperio.

Ἀνασόμωσις. ιος. ἡ. apertio uenarum.

Ἀνασπαστοπεδεία. ἡ. ἀνάλυσις τῆς παρεμβολῆς, caſtrorum motio.

Ἀνασπαστοπεδεύω. caſtra moueo, reuertor cũ exercitu, contineo me in caſtris.

Ἀνασῴφομαι. uerſari.

Ἀνασῴφω. μ. ψω. reuertor. Xenoph. ἐπεὶ ἐγγὺς τῶν τείχους ἐγένοντο, ἀνεσῴφουν, Vbi ad mœnia acceſſiſſent, retrò reuerſi ſunt, ἀνεχώρησαν. Dicunt enim ἀνασῴφω & ἀνασῴφομαι pro eodem, quemadmodum apud Tullium, reuerto & reuertor. Aliquando commuto, nego, cohibeo.

Ἄνασρος. ον. ὁ, ἡ. aſtris carens, obſcurus.

Ἀνασροφάδλω. conuerſim.

Ἀνασροφή. ῆς. ἡ. inuerſio, ut Quintil. uocat, figura ſcilicet poëtica, cum uerbum quod præcedere deberet, ſequitur. Item reuerſio, reditus, receptus, conuerſio, uel alicuius in ſuum ſtatum reſtitutio, conuerſatio, conſuetudo.

Ἀνασροφάω. ἀνασῴφω.

Ἀνασυφηλίομαι. ἀνιρέσθομαι.

Ἀνασύψαι. apud ueteres comicos, ἀνασπᾶσθαι τὸ ἀδοῖον, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον.

Ἀνασύρομαι. retrahor.

Ἀνασύρω. reuelo. Significat etiam detegere quod intus eſt, aut quod latere & tectum eſſe decet.

Ἀνασφαδάζω. exilio, recalcitro.

Ἀνασφῆλαι. ἀναῤῥωβδῶσαι. σφῆλον γὰρ τὸ ἰχνηλάτην.

Ἀναχαλεύω. ſuſcito uel ſcrutor.

Ἀναχάζω. μ. άσω. tolero.

Ἀνάχεσθαι. tolerare.

Ἀνάχεσις. ιος. ἡ. amotio.

Ἀνάχετος. ον. ὁ. tolerabilis.

Ἀναχίζω. reſcindo, diſcindo, exentero.

Ἀναχῶν. όντος. ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνέχων, Paſſis manibus orabant, Iliad. ζ.

Ἀνασώζω. ἀνακτάομαι.

Ἀνάλασις. ιος. ἡ. comminatio ingens, minæ feroces & improbæ. Plutarch. in Cat. ἀνάτασιν καὶ ὄγκον ἧ βασιλέως μὴ φοβηθείς.

Item ἀνατάσει ἰαχεῖν, cohibitione ſcgneſcere, apud eundem. Bud. Com.

Ἀναταλικὸς. ὴ. ὸ. extenſus.

Ἀνατάλω. σω τάλω, ὑφιπτίλομαι.

Ἄνατι. ἀνάσκητε.

Ἀνατείνω. μ. νῶ. καὶ ἀνατείνομαι. excito, extendo. Ἀναταίνειν πλὼ χεῖρα apud Xenoph. pro eo quod Cicero dicit digitum tollere, unde & χειροτονία. Significat etiã uoce paſſiua idem quod ἀπειλεῖν, minari. Syneſ. νόμος ἀναταίνεται ποινὰ καὶ καλιπὰ τοῖς μνησικάκοσι πλὼ τῆς ἐνιαυσίου ἀρχλῶ. id eſt, Lex minatur multa, ἐαῖς atrocia ijs qui ambiunt patriæ principatum.

Ἀνατειχίζω. reædifico muros, communio, inſtauro mœnia.

Ἀνατέλλω. orior, de ſole & luna propriè, cum de alijs ſyderibus ἐπιτέλλειν dicatur.

Ἀνατηκίαν σώματα κατονᾶς. remolleſcere corpora uoluptatibus.

Ἀνατί. impunè, ἄνευ ἄτης.

Ἀνατίθεμαι. in paſſiua uoce eſt depon. & aliquando ſignificat execror. Aliquando onus alij initungo, uel ipſe in humeros tollo, humeros ſubmitto oneri geſtando. Vnde & apud Xenophontem pro aliquam rem præſtandam atq; conficiendam ſuſcipere ponitur. Eſt etiam familiariter arcanum ſuum exponere, & (ut D. Hieronymus ait) quaſi in ſinum amici ponere, & in medium adferre, communi conſilio uel probanda uel improbanda. Plutarchus, πλὼ πρᾶξιν ἀνιθλοῦ ἢ ἑταίρων τισί. Vnde & pro oſtendere, legendumq; porrigere. Aliquando pro differre, reijcere in futurum. Item pro retractare, ſententiam mutare.

Ἀνατιθέμενοι. οἱ. numerati, dicati.

Ἀνατίθημι. in uoce actiua ſignificat, ſicut ἀνατίθεμαι in uoce paſſiua, onus iniũgo, hoc eſt onus tollo, & in aliũ inclino. Item τὸ ἐπιτρέπω, permitto, cõmitto, mando, ut ἀνατίθυμί σοι τὴν δίκην ἐπιμέλειαν. Item tribuo, acceptum fero. Syneſ. ἐγὼ ἢ ἀντιτίθεμ ἀὰ ταῦτα τῷ θεῷ, Ego autem hæc deo

semper acceptum referebam. Item τὸ ἀναθέσθαι, suspendo: unde & ἀναθήματα, id est, donaria. Est & tribuo, hoc est propensus sum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympo. Sophocles pro libero & absoluto posuit. Bud. Com.

Ἀνατιμήσας. ὑπερβαλόμενος τῇ τιμῇ.

Ἀνατιναγμός. transmutatio, transitus.

Ἀνατιτάω. πληρόω.

Ἀνάτλαμα. expellaerodendo.

Ἀνατλάω. μ. ήσω. καὶ

Ἀνάτλημι. tolero, sustineo.

Ἄνατλος. ἀπρατής.

Ἀνατολή. ῆς. ἡ. oriens.

Ἀνατολικός. ὴ. ὸ. orientalis.

Ἄνατος. ὁ. ἀβλαβὴς, innocuus, incolumis.

Ἀναφέπω. μ. ψω. subuerto, euerto. Vnde ἀναφέπεσθη dicitur mare, cum id quod in imo est, emergit & sursum fertur.

Ἀναφέρω. recurro.

Ἀνάφητος. ὴ. ὸ. non detritus, non foratus, ut sunt calcei ueteres.

Ἀνάφιλος. attritus.

Ἀναφορή. ῆς. ἡ. euersio, subuersio.

Ἀναφορή. ῆς. ἡ. nutrimentum, alumna, quæ nutrit, uel quæ nutritur.

Ἀνατυλίσσω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerso.

Ἀνατυποῦμαι. φαντάζομαι, ἀναπλάττω, imaginor, fingo.

Ἀνὰ τυχόντα. secundum quod euenerit.

Ἀναυγῆς. non augescens.

Ἀναύδητος. ὸ, ἡ. ineffabilis.

Ἄναυδος. ὴ. ὸ, ἡ. mutus, inauditus, elinguis.

Ἀναυλέ. immune, sine naulo.

Ἄναυλος. ὴ. ὸ, ἡ. sine tibijs.

Ἀναυξής. ὲς. ὸ. detrimentum.

Ἀναύξητος. ὴ. ὸ, ἡ. incremento carens.

Ἀναύξω. augeo.

Ἄναυτα καὶ κάταυτα. scansim & descensim.

Ἀναφαίνω. μ. ανῶ. demonstro, dico. Gaza in Cat. Ἕτερον ἂν φέγγος ἐκεῖνος ἡ πόλιος ἀνεφάνη, Alterũ ille extitisset lumẽ ciuitatis.

Ἀναφαίρετος. ον. ὸ, ἡ. qui nequit auferri, irreuocabilis. Ἀναφαίρετα κτήματα, stabilia bona, quæ auferri non possunt.

Ἀναφαλαντίας. ὰ. ὸ. caluus, recaluaster.

Ἀναφαλαντίασις. ιος. ἡ. caluicium in supercilijs, quemadmodum φαλακρότης in capite. Gaza salitium interpretatur, sed tantisper dum melius inuenerit.

Ἀναφανδὸν. manifestè.

Ἀναφαντίασις. ἡ. salitium, Theod.

Ἀναφαντὰ. καὶ

Ἀναφαντόν. palàm, clarè, apertè.

Ἀναφέρεσθη. sursum ferri, sursum attrahi, emergere, existere.

Ἀναφέρω. refero, sed hoc uarie, ut apud Herodot. ἀνέφερε γοῦν ἐς Αἰνείαν τὸν Ἄφροδίτης παῖδα ἡ ἔγχος ὀξυδορκίδη, Aiebat se orientem ab Aenea. Et ἀναφέρειν πρὸς πλῆθος σύγκλητον, referre ad senatum, uel in consultationem ponere. Et ἀναφέρειν τινὰ αἰτίαν ἐπ' ἄκρον, recusare, exceptione crimen summouere, referre, & reijcere crimen in alium, ut solent qui excusant, Demosth. Sic etiam referre quæstionem. Item pro reducere, ἀνάγειν. Item pro inferre & comportare, ut ἀναφέρειν ἐς πλῆθος ἀκρόπολιν. Item subuehere, sustollere, tollere, subuolare, in altum tollere. Lucia. ἀναφερόμενον κύσαν uocat, nidorẽ in aëra surgentem ac subuolantem. Item impedire, non sustinere. Item conferre in medium quasi & in cumulum. Εἰς τὸν οἶνον ἀναφέρειν, uino imputare. Reflscere apud Lucianum im Pseud. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἐχόντων, ὥσπερ καὶ ἐκ μύθου βαθέως ἀναφέροντος. Ἀναφέρειν ὠχὰς, susciperе uota. Bud. Com.

Ἀναφής. inquietus.

Ἀναφήιστος. ἄμαχος.

Ἀναφθέγγεται χρησμούς. dare responsa, Plutarchus in Theseo de Sibylla.

Ἀνάφθονος. ον. ὸ. copiosus.

Ἀναφλᾶν. impudicum esse, turpiter lasciuire, τὸ μαλάττειν τὰ ἀνδρεῖα, mollitiis genitalia tractare, masturbatorem agere.

Ἀναφλασμός. ῦ. ὸ. res uenerea. Cæl. li. 8. ca. 12.

Ἀναφλέγω. comburo.

Ἀναφλύσιος. ὰ. ὸ. masturbator.

Ἀναφλύσιοι. populus Antiochensis.

Ἀναφλύω. μ. ύσω. ebullio.

Ἀναφοιβάσας. ἀνακαλάρας.

Ἀναφοιτᾶν εἰς ἴδλην. repetere Idam, sæpe ire.

Ἀναφορὰ. ας. ἡ. subsidium. Demosthenes, ὑπολαμβάνω γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα ἀμβασάνλω, ἅμα δ' ἄτι χρήσιμος ἀναφορὰν. Interdum idem quod ἀποφορὰ, authore Ammon. à quo tamen mox distinguit. Interdum emersio, sursum uersus latio, subuectio. Interdum relatio criminis, ius referendæ quæstionis in alium quempiã, quàm cum quo iudicium prius agitatum est. Recursus saluus à forensibus dicitur, hoc est actio subsidiaria & reiecta in alium, ius referendi controuersiam, non uictori, sed alij. Vocatur etiam ἀναφορὰ uel ὑπαναφορὰ ea pars cœli, quæ triginta partibus ab horoscopo distat, in secundo signo existens ab eo, in quo horoscopus inchoatur, quasi pars iamiam emersura. Euaporatio apud Athenæ.

Ἀναφορεύς. έως. ὸ. uectis.

Ἀναφορικός. οῦ. ὸ. relatiuus.

Ἀναφορικοί. qui ægrè sordes è pectore extussiunt.

Ἀνάφορον. ὰ. τὸ. ἀκανθὸν, ἀμφίκυρτον, lignum utrinq; cauum, quo onera gestantur: instrumentum quo aliquid portatur ac sursum à terra tenetur, cuiusmodi est, quo mulieres in quibusdam locis aquam à flumine gestitant. Aristoph. Ran. μιταβαλόμενος τὰνάφορον, ὅτι χειμετιᾶς. Cæl. lib. 9. cap. 3.

Ἀναφρίξας. αντος. ὸ. setis horrens.

Ἀναφροδισία. inuenustas.

Ἀναφρόδιτος. ὰ. ὸ, ἡ. Veneris expers, aduersa Venere natus.

Ἀναφρονέω. μ. ήσω. resipisco.

Ἀναφύομαι. renascor.

Ἀναφύρω. misceo, subigo. Actiu.

Ἀναφύσημα. ατος. τὸ. euaporatio.

Ἀναφυσιάω, morior.

Ἀναφυσάω. μ. ήσω. inflo. Actiu.

Ἀναφύω. μ. ύσω. exurgo, renascor.

Ἀναφωνέω. μ. ήσω. exclamo. Neutr.

Ἀναχάζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀναχάζω. μ. σω, cedo, retrocedo, iter inhibeo uel gressum.

Ἀναχαίνω. ἀναξαίνω.

Ἀναχατίζω. μ. σω. cohibeo, refreno, impedio, detineo, coërceo, dissuadeo.

Ἀναχάνειν, καὶ

Ἀναχάσκειν. hiare.

Ἀναχαύνω. resoluo.

Ἀναχεσίσομαι. expectoro, interprete Herm.

Ἀναχειλώθαι. ἀναξηραίνεσθη.

Ἀναχοαί. πόροι.

Ἀναχέμπω. ἀναλαμβάνω, sereo.

Ἀναχώννυμι. μ. σω. καὶ

Ἀναχωννύω. ungo. Actiuum.

Ἀνάχωσις. infectio.

Ἀνάχυσις. ὴ. mollities, lasciuia.

Ἀναχωρέω. μ. ήσω. reuertor, secedo.

Ἀναχώρησις. fecessus, dilatio.

Ἀναχωείζω. facio reuerti, aut secedere.

Ἀναχωέτης. ὰ. ὸ. anachorita, qui in solitudinem, aut aliò quopiam secedit.

Ἀναψάω. μ. ήσω. frico.

Ἀνάψυξις. ιος. καὶ

Ἀναψυχή. ῆς. ἡ. refrigerium.

Ἀναψύχω. μ. ξω. respiro, refrigero, refocillo, ἀνακτᾶσθη ψυχὴν ἤδη κινδυνεύσασαν, τὸν νεκροῦμενον ἀναφέρειν. Actiu.

Ἀνδάνον. ὰ. τὸ. placitum.

Ἀνδάνω. placeo. Neutrum.

Ἀνδεράδες. πρασιαὶ, ὀχετοὶ ταφρώδεις.

Ἄνδηρα. flores, τὰ ἐν τοῖς ἁμασιοῖς ἄνθη, litora amnium.

Ἄνδηρον. ὰ. τὸ. pectusculum manus.

Ἀνδίκτης. ου. ὸ. genus laquei, παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν.

Ἄνδιτον. ου. articulus.

Ἄνδιχα. bifariam, dupliciter.

Ἀνδοκάδιν. ἐκ διαδοχῆς, Hesych.

Ἀνδραγρονήκα. maiorem annis fieri, quo tempore rationem reposcebant, & reliqua tutelæ administratæ. Bud. Com.

Ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præsto, probitate utor.

Ἀνδραγάθημα. τος. τὸ. strenuitas, uirilitas, strenuè factum.

Ἀνδραγαθία. ας. ἡ. idem.

Ἀνδραγαθίζομαι. μ. ίσομαι. liberaliter ago.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἀνδράγρια.τὰ. spolia mortuis detracta. Sic etiã βράγεια, ζωάγεια, μοιχάγεια dicuntur.

Ἄνδραγρος. ὁ. uel ἄνδραχος. λῃστὴς, carnifex, lictor.

Ἀνδρακὰς. uiritim, κατ' ἄνδρα.

Ἀνδραποδιστὴς. ὁ λωποδύτης.

Ἀνδραποδίζομαι. mancipo, capio. Plutarch. in Ant. metaphoricè dixit Gabinium ἀνδραποδισμὸν κωμῳδεῖ τοῖς μυείοις τὰ λάνθις, id est magnopere captum ingenti pollicitatione Ptolemæi regis, & ueluti Ptolemæo mancipatum. Bud. Com.

Ἀνδραποδίζω. seruos capio.

Ἀνδραποδισμός. ὁ. mancipatio.

Ἀνδραποδιστὴς. οῦ. ὁ. plagiarius, mango, fur mancipiarius.

Ἀνδραποδοκάπηλος. uenditor seruorum, uenalitiarius mancipiorum.

Ἀνδράποδον. τὸ. mancipium, sunt enim serui tanquam pedes dominorum, qui capitis rationem habent.

Ἀνδραποδώδης. seruilis.

Ἀνδραποδωδία. ας. ἡ. seruilis turpitudo.

Ἀνδράριον. τὸ. uirunculus.

Ἀνδράχθος. ου. ὁ, ἡ. grauis potentibus, ὁ δυνάμενος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. ἀνδραχθὴς λίθοι, ἀνδροβαρεῖς. Eraſ. Chil.

Ἀνδράχνη. ης, ἡ. portulaca. (do.

Ἀνδρεία. ας. ἡ. uirilitas, uirilis ætas, fortitudo.

Ἀνδρεάται. cædis accusatores.

Ἀνδρείκελος. ὁ, ἡ. uiro similis, μίμημα τῆς γραφῶν, ὃ καλεῖται χρωμάτων κόσις.

Ἀνδρεῖον. τὸ. uirile robur.

Ἀνδρεῖος. ὁ. uirilis, magnanimus.

Ἀνδρεῶνες. porticus.

Ἀνδριράσεια. ας. ἡ. uirorum amans.

Ἀνδρόμυιος. ὁ. uir factus.

Ἀνδρία. ας. ἡ. ætas uirilis.

Ἀνδριαντίσκος. ὁ. paruum simulacrum.

Ἀνδριαντοποιεῖν. statuas effingere.

Ἀνδριαντοποικτικὴ. ῆς. ἡ. ars faciendarum statuarum.

Ἀνδριαντοποιία. ἡ. statuarum artificium.

Ἀνδριαντοποιός. οῦ. ὁ. statuarius.

Ἀνδριὰς. άντος. ὁ. statua, maxime uiri.

Ἀνδρίζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀνδρίζω. uiriliter ago, nauo, ἀνδραγαθῶ.

Ἀνδριζόμενοι. οἱ fortes.

Ἀνδρικὸς. purpuriſſum. Hermol. in Plin.

Ἀνδρικός. οῦ. ὁ. uirilis.

Ἀνδρικατίω. μ. ίσω. uirum expello. Neut.

Ἀνδρικῶς. uiriliter.

Ἀνδρίτομαι. accedo ad ſtatũ & robur uirile.

Ἀνδροφόντης. ου. ὁ. homicida.

Ἀνδρὰ οὐδ' ἀκαρῆ παρόντος. ne momẽto qui (dem.

Ἀνδρόβασμος. συνὴ ὁδός.

Ἀνδροβόρος. ἀνθρωπόφαγος. (uor.

Ἀνδρογόνα. ὰ κατὰ ἄνδρας διαλοχὴ τοῦ γένους.

Ἀνδρογύνα appellabãtur populi quidã in Aphrica, utriuſq; naturæ, inter ſe uicibus eo ëuntes, quibus dextra mãma uirilis erat, ſiniſtra uerò muliebris. Plin. lib. 8.

Ἀνδρόγυνος. qui utrunq; habet ſexũ, fœmina & maſculi. Huiuſmodi genuit Venus cõpreſſa à Mercurio, qui ἑρμαφρόδιτος appellatur. In his (inquit Auguſtinus) ſic uterq; ſexus apparet, ut ex quo potius debeant accipere nomen, incertum ſit.

Ἀνδρόδαμας. ὁ. gemma, ſic dicta quòd impetus hominum domet. Plin.

Ἀνδρόδιτοι. οἱ. uiriliores.

Ἀνδροδλῆσα. ἡ. quæ cum uiro conſuetudinem habuit.

Ἀνδροκάπηλος. μεταβολὴς, ἀνδροπόδων.

Ἀνδροκόβαλος. peruerſus, uerſipellis.

Ἀνδρόκμηλος. ὁ. à uiro factus, uel in quo uir iacet, ſepulchrum.

Ἀνδροκτασία. ας. ἡ. cædes.

Ἀνδρόκτονοι. αἱ. mariticidæ.

Ἀνδρολύμη. ἀνδρὸς ἔχθος κῦμα.

Ἀνδρολυσία. ἡ. καὶ

Ἀνδρολύψιον. τὸ. quid ſit Bud. explicat in Annot. poſt. Moris (inquit) antiquiſſimi fuit, ut qui cædem perpetraſſent, ſi cũ in externam urbem profugiſſent, ad pœnam expoſiti, non dederentur ijs, ad quos facinus admiſſum pertinebat, ipſis ut permitteretur iniuriam paſsis pignorandi poteſtas, quam ἀνδρολυψίαν, & neutro genere ἀνδρολύψιον Græci uocant.

Ἀνδρολογία. uirorum delectus.

Ἀνδρολογίζω. uiritim deligo.

Ἀνδρολογῶ. milites conquiro, delectũ habeo.

Ἀνδρομαῶς. ου. ὁ. humanus, uiros occidens.

Ἀνδρομανὴς. ὲος. ὁ, ἡ. inſaniens.

Ἀνδρόμας uocare ſolent aurum illud, quod appellant Democritij alcumiſtæ peculiatum. Hermol. in Plin. lib. 26. cap. 22.

Ἀνδρόμιος. ὰ. ὸ. uirilis.

Ἀνδρομήκης. ους. ὁ, ἡ. ad ſtaturam uiri factus.

Ἀνδρονῖτις. ίτιδος. ἡ. locus in domo, ubi ſoli uiri habitant: ſicut γυναικονῖτις, ubi ſolæ mulieres. Vitru. lib. 6. cap. 10. dictas ait ἀνδρωνίτιδας, quòd in eis uiri ſine interpellationibus mulierum uerſentur.

Ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ ſe ferens, puer qui iam ad uirilem ætatem tendit.

Ἀνδροπλήθεια. hominum conuentus.

Ἀνδροποδισμὸς ἢ πόλεως. excidiũ ciuitatis.

Ἀνδροποιός. οῦ. ὁ. uiros faciens.

Ἀνδροπόδης. ους. ου. ὁ. ſeruilis, mancipiũ uile.

Ἀνδρὸς δικτικά. uiripotens.

Ἀνδροσάκης. herba eſt amara tenues cirros ſine foliis habens.

Ἀνδρότης. ητος. ἡ. ἀνδρία, uirilitas, fortitudo.

Ἀνδρῦμαι. uir ſum, & nihil puerile præ me ſe

Ἀνδροφονία. ας. ἡ. homicidium. (ro.

Ἀνδρόφονος. ὁ. homicida.

Ἀνδρειάλα. ἡ. andryala ex holerum genere. Theodor.

Ἀνδρωδέστατος. ὁ. fortiſſimus.

Ἀνδράδης. ους. ὁ, ἡ. fortis, uirilis.

Ἀνδρωδῶς. uiriliter.

Ἀνδρωθὲς, καὶ ἐς ἄνδρας ἐγγραφὲς, maior factus, adoleſcens qui iam tutelæ ſuæ permittebatur, qui Romanis uirilem etiam togam ſumpſiſſe dicebatur. Bud. Com.

Ἀνδρὼν. ῶνος. ὁ. locus ubi uiri uerſantur. Ἀνδρῶνας οἴκους uocabant ubi conuiuia uirilia ſolent eſſe, quòd eò mulieres non accederent. Vitru. lib. 6. cap. 10.

Ἀνδρόω. coire.

Ἀνδρωτὶς. uirtus, robur.

Ἀνδρῶος. ὰ. ὸ. uirilis.

Ἀνεδιδάλευτος. ὰ. ὸ. inſidiabilis, ἀνεπιβούλευτος.

Ἀνεγγυάω. fideiubeo. Neutrum. (tos.

Ἀνέγγυος. illegitimus, illocabilis, indotabilis, ἄπροικος, Heſych.

Ἀνεγκλητος. ὰ. ὸ. ſcibilis.

Ἀνεγκλητος. ου. ὁ, ἡ. crimine uacãs, in quẽ nullũ crimen recte poſsis impingere, qui nihil admiſit, ob quod in ius uocari debeat, cuiuſmodi Cato fuit, qui toties accuſatus, ſemper abſolutus eſt. A uerbo ἐγκαλέω, quod in ius uocare ſignificat. Vnde

Ἀνεγκλήτως διάγειν. degere ſine crimine. &

Ἀνεγκλήτως. inculpatè. ut ἀνεγκλήτως ἔχειν, pro ἀνέγκλητος.

Ἀνεγκυος. ὰ. inepta partui.

Ἀνεγκωμίαστος. ὰ. ὸ. illaudatus.

Ἀνεγρεζόμ. ἀνυπόστροφον.

Ἀνεγρομαι. exurgo, expergiſcor, pro ἀνεγείρομαι.

Ἀνεγχώρητον. ἀμήχανον. (μα.

Ἀνέδεικτον. impoſsibile.

Ἀνέδην, pro ἀναίδην. nullo pudore, improbè, temerè, propalàm, nullo diſcrimine, paſsim, improhibitè.

Ἀνείργω. cohibeo, os aperio, reprimo.

Ἀνείζω. μ. σω. facio ſedere. Neutrum.

Ἀνεικα. emiſi, genui, perſuaſi.

Ἀνειθὲς. γτος. abſolutus, uenia donatus.

Ἀνειθέλητος. ὰ. ὸ. inuoluntarius.

Ἄνειμι. tanquam.

Ἀνείδητος. ὰ. ὸ. forma carens.

Ἀνειδωλοποιόμενος. ὰ. ὸ. effingens ſimulacra.

Ἀνείθη. requieuerat.

Ἀνείκασι ἐπιθυμίαι. deferbuerũt cupiditates.

Ἀνείκαστος. ὰ. ὸ, ἡ. incorporabilis.

Ἀνειλείθυα. ας. ἡ. Lucinæ expers, quæ nondũ peperit, apud Euripidem.

Ἀνεῖλον. inimicè uſus eſt, occidit: uaticinatus eſt, apud Herodot.

Ἀνειλύματα. ῥόφοι.

Ἀνειλυμαῖος. fugitiuus, reprehenſus, retractus à Cicerone appellatur.

Ἀνείλυσται. contractum eſt. (literas.

Ἀνειλύτους γραμματίδιον, qui aperuerunt

Ἀνειλῶς χάται. contractus crines, ut hi habent qui reticulis utuntur.

Ἀνείλουν. reſpondebant. Ἀνείλοθ, συνέφροθ, καὶ ἀλλήλους τοῖς ὄρασι τύπλειν.

Ἀνειλῦνται. uclutantur, συνέφονται, ἐς τὸ ἄνω ἀλεῦνται.

Ἀνείμαθος. ἄφθονος, ἄπλητος.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἀνειμένος.ε.ὁ. participium ab ἀνίημι. uenereus, dissolutus, laxatus, remissus, tam in bonam quàm in malam partem. Gaza ex Cicer. ἀπὸ μὲν ἀνθρώπου ἐστὶν ὁ ἀνειμένος λόγος, καὶ ἀνειμένος ἡ λαστρυγίας, immunitatem consecutus. Ἀνειμένος ἀὴρ, liquatus aër. Ἀνειμένος εἰς θράσος, ductus in elationem & audaciam.

Ἄνειμι. redeo, ascendo, retrocedo.

Ἀνέμωρ.ονος.ὁ.nudus, sine ueste.

Ἀνεῖν. ἀναλαθάρειν, ἀναπαύειν.

Ἀνεῖναι. omittere, transire.

Ἀνείπω. de alto dico, propriè per præconem declaro, pronuncio, publico. Respondeo apud Lucianum in Pseud. τῷ δὲ ἀνεῖπεν ἔνδοθεν, ἐς κόρακας. Ἀνειπεῖν γνώμην, refellere decretum.

Ἀνείργω.μ.ξω.ξα. prohibeo, religo, arceo, propello, & eũ qui cœpit aliquid agere inhibeo. Ioseph. lib. 4. ἀνείργειν τῷ λαῷ καταγέλωρ, Ferias populo denuncians. Ἀνείργεσθαι τῆς ἀπάτης, prohibere à fraude.

Ἀνεῖς. qui amisit, & apud Euripid. aperuisti.

Ἀνεῖσαι. ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι, ἀνακριμάσαι.

Ἀνεῖσθαι. solutum esse, relaxari.

Ἄνεισι τὸ φυτὸν ὑπὸ γῆς. succrescit, excrescit.

Ἄνεισσος.ε.ὁ,ἡ. immunis.

Ἀνεῖται. dissolutus est, id est mortuus est. Ἀνεῖται τῷ ἀπόλλωνι, dicatæ sunt Apollini.

Ἀνεκαθεν. ab origine, iuxta superiorem consequentiam, à longe. Aduerb. & tam de loco, quàm de tempore dicitur.

Ἀνεκάς. desuper.

Ἀνεκβίαστος.ε.ὁ,ἡ. inuiolatus.

Ἀνεκβιάστως. inuiolatè.

Ἀνεκδήμητος.ου.ὁ. qui non peregrinatur.

Ἀνεκδιήγητος.ε.ὁ,ἡ. inenarrabilis.

Ἀνεκδίκητος.ε.ὁ,ἡ. inultus.

Ἀνέκδοτος.ε.ὁ,ἡ. innupta, nondum elocata. non æditus, Ciceroni ad Atticum.

Ἀνεκήκιειν. exibat, prosiliebat, formatum à κίω, quod eo significat.

Ἀνεκθερμαντον.ε. quod calefieri non potest.

Ἀνεκλάλητος.ε.ὁ,ἡ. ineffabilis.

Ἀνεκλιπὴς.ους.ὁ,ἡ. indeficiens.

Ἀνεκπλητος.ε.ὁ. imperterritus.

Ἀνεκπωλωτος.ε.ὁ,ἡ. illauabilis.

Ἀνεκραγεν. uociferatus est.

Ἀνεκτός.ε.ὁ. tolerabilis, ab ἀνέχω, expectabilis. Matth. 11. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἢ ὑμῖν, id est tolerabilius.

Ἀνεκφρασον.τὸ.nõ interpretabile. (rabilius.

Ἀνεκφάνητος.ε.ὁ,ἡ. ineffabilis.

Ἀνελεγκτος.ε.ὁ,ἡ. irredargutus.

Ἀνελεήμων.ονος.ὁ,ἡ. immitis, immisericors.

Ἀνελεῖν. occidisse. ab ἀναιρέω, destruere, euertere.

Ἀνελεσόμενος. ascensurus. (

Ἀνελέκτως. sine argumento.

Ἀνελευθερία.ας.ἡ. illiberalitas.

Ἀνελεύθερος.ου.ὁ,ἡ. illiberalis, fictè agẽs, sordidus.

Ἀνέλκυσις.ἡ. usus. (

Ἀνέλκυστον.τὸ. rectè habens, ἀνέγκλητον.

Ἀνέλιξις.ιος.ἡ. orbis.

Ἀνελίττω. uoluo, reuoluo.

Ἀνέλκομαι. μ. ξομαι, sursum feror.

Ἀνελκύω. sursum traho, attollo.

Ἀνέλκω. μ. ξω. π. χα. abstraho.

Ἀνέλκωτος.ε.ὁ. inuulneratus.

Ἀνεμπαθὴς.ους.ὁ,ἡ. situm non redolens.

Ἀνεμπαθὴς.ους.ὁ,ἡ. cui nihil detrahi potest, cui nil deest.

Ἀνεμπόδ.ὁ. claudus.

Ἀνέλομαι. tollo, capio, educo. Ἀνέλεσθαι τὰ παιδία, tollere infantes, ut Faustulus Romulum & Remum.

Ἀνελπίζω. despero.

Ἀνέλπιστος.ε.ὁ. desperatus, insperatus, despe deiectus, et Atticè, qui nõ torquetur spe futurorũ, sed quietè fruitur præsentibus. Nõ speras, Thucyd. ἀνέλπιστοι ἐπιγινώσεσθαί τινα, Non suspicantes uenire quempiam.

Ἀνελπίστως. præter spem.

Ἀνέλυτρα. τὰ. quibus pennæ nulla crusta integuntur.

Ἀνελυφρόν.τὸ.ὁ,ἡ. detectus.

Ἀνέλω. φονεύω.

Ἀνέμβατος.ε.ὁ,ἡ. inaccessus, auius.

Ἀνεμίσητον.τὸ.nõ dignũ ob quod quis succenseat, uitio non uertendũ. Lucia. ἴφης γὰρ ἄν καὶ σὺ ἀνεμίσητον εἶναι, Forsitan diceres & tu quoque, uitio dandum non esse.

Ἀνεμίσητος.ε.ὁ,ἡ. carens inuidia.

Ἀνέμικτος. imperitus.

Ἀνεμίδιος.α.ὁ. uanus, friuolus.

Ἀνέμιος.α.ὁ. subuentaneus, ὑπανέμιος.

Ἀνεμόεις.όεντος.ὁ. uentosus.

Ἀνεμοκοῖται. qui uentos sopiũt, cuiusmodi fuisse Corinthi quidam commemorantur.

Ἄνεμος.ε.ὁ. uentus, leuis, incõstans ut uẽtus.

Ἀνεμοσκέπης. à uento protegens, uentum arcens.

Ἀνεμοτρεφὴς.ους.ὁ,ἡ. nutritus ad uentum, solidus, fortis.

Ἀνεμοφόρητον.ε.τὸ. uentis disiectum.

Ἀνεμόω. agito uentis, commoueo.

Ἀνεμποδίσως. aduerb. nullo negotio.

Ἀνέμπλωτος.ε.ὁ,ἡ. illabilis.

Ἀνεμώδης.ους.ὁ,ἡ. uentosus.

Ἀνεμώκιος.ε.ὁ. uelox.

Ἀνεμώλιος.ε.ὁ. uẽtosus, uanus. ab ἄνεμος & ὄλλω, quasi quod cũ uẽto interit. Eras. Chil.

Ἀνεμώνη.ἡ. papaueris genus, cuius flos specie quidem rosam imitatur, cæterum nulla odoris gratia passim nascitur in agris. Vnde prouerbium, ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις, Rosam cum anemoma confers.

Ἀνεμώρια. oppidum Phocidi contermi num. Vnde

Ἀνεμωρεύς. nomen gentile.

Ἀνεμώλια. μάταια, ἄκαιρα. Eras. Chil.

Ἀνεμῶτις.ιδος.ἡ. cognomen Mineruæ in Peloponnesi loco quodam, quòd molestum uentum sedaret.

Ἀνενδεὴς.ους.ὁ,ἡ. non indigens

Ἀνένδεκτος.ε.ὁ,ἡ. impossibilis.

Ἀνενδοίαστος.α.ὁ,ἡ. non dubius.

Ἀνένδοτος.ε.ὁ,ἡ. seuerus, nihil condonans.

Ἀνενδότως. bona fide ac citra ullũ figmentum: quod etiam dicitur, ἀπηκριβωμένως, σπουδαίως, ἐπιεικῶς, quando fit aliquid nõ perfunctoriè nec translatiuè, sed accuratè & enixè & toto opere. Bud. in Annot.

Ἀνενεγκεῖν. reducere, referre, reijcere, ascendere, ut, ἃς τὸ κωρύκιον ἀνενέγκαντα. Itẽ respirare. Pausan. ἔπειτα μικροῖ πάλιν ἀνενέχθη. Ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν, conualescere. Ἐκ παραφροσύνης ἀνενεγκεῖν, resipiscere.

Ἀνενεγκὰς τὸν μῦθον ἐς ἀφανὲς, referens fabulam in occultum.

Ἀνενεκόμην.ε.ὁ. uictus.

Ἀνενεχθεὶς.ντος.ὁ,ἡ. relatus.

Ἀνενέργητος.ε. illaboratus, inutilis.

Ἀνενόχλητον. uacuitas molestiarum.

Ἀνενόχλητος.ε.ὁ,ἡ. uacuus ab omni molestia.

Ἀνέντις. οἱ. remittentes. (bus.

Ἀνεντευκτος.ου.ὁ,ἡ. inaffabilis, grauis mori-

Ἀνεξάλειπτος.ου.ὁ. indelebilis, inexemptilis.

Ἀνεξέλεγκτος. qui crimine uacat, cuique nihil iure obijci potest, irrepræhensibilis, non examinatus.

Ἀνεξέλεγκτος εὔνοια. inuiolata, incorrupta amicitia.

Ἀνεξεπίμονον.τὸ μὴ ὑπερμενές.

Ἀνεξερεύνητος.ε.ὁ,ἡ. inscrutabilis.

Ἀνεξέτασος. inexpensus, inexcussus, inexaminatus. (potest.

Ἀνεξεύρετος ἀριθμός. numerus qui iniri non

Ἀνεξικακία. clementia, patientia, malorum tolerantia.

Ἀνεξίκακος.ε.ὁ,ἡ. clemẽs, patiens, tolerãs malorũ. Ἀνεξίκακος φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξίτηλον.ἀδιάδυτον, μὴ ἔχον ἔξοδον.

Ἀνεξιχνίαστος.ε. inuestigabilis.

Ἀνέξοδος.ε. sine exitu, ἀνεξίτηλος.

Ἀνέορτος συβασμὸς θεῶν. incultus, incelebratus.

Ἄνεος. tacitus, sine uoce. (tus.

Ἀνεοσσία. θάμβος.

Ἀνεπάγγελτος. non uocatus ad cœnam.

Ἀνεπαισθήτως. sine sensu.

Ἀνεπαίσχυντος.ε.ὁ. inuerecundus, qui erubescere nescit.

Ἀνεπάμακτα. τὰ. habentia dentes continuos. Budæus Commentarijs.

Ἀνεπανόρθωτος. inemendabilis.

Ἀνέπαφος.ε.ὁ. impalpabilis, irrepræhensibilis, quem attingere nequeas. ἀνέπαφος ὑποθήκη, dicitur pignus omni nexu solutum. Bud. Com. (gans.

Ἀνεπαφρόδιτος. sine uenere & gratia, inele-

Ἀνεπαχθὴς. ους. ὁ,ἡ. odio & inuidia carens, non molestius, alacer.

Ἀνεπαχθῶς. absque inuidia.

Ἀνεπαχθῶς φέρειν. æquo animo ferre.

Ἀνεπηρίαστος.ε.ὁ,ἡ. inoffensus.

Ἀνεπής. taciturnus.
Ἀνεπίβατος. ε. ὁ. inaccessus.
Ἀνεπιβούλευτος. ε. ὁ. ἡ. insidiabilis. ἄνευ ἐπιβου
Ἀνεπίγραφος. ε. ὁ, ἡ. titulo carens. (λῆς.
Ἀνεπιδεεῖς. minime indigentes.
Ἀνεπίλυτος. ε. ὁ. minime mordens.
Ἀνεπίδικος. ε. ὁ, ἡ. de cuius hæreditate nulla est inter cognatos controuersia. Bud. Cō.
Ἀνεπίδοτος. ε. ὁ. nihil proferens.
Ἀνεπιεικὴς. ἐος. ὁ, ἡ. durus, immitis, iniquus.
Ἀνεπιέικια. ας. ἡ. durities, immanitas.
Ἀνεπίκαυτος. ε. ὁ, ἡ. adustione carens.
Ἀνεπικλήτως. citra accusationem, Xenoph.
Ἀνεπικόεισος. ἀνύβρεισος, ἄπισος.
Ἀνεπίκοπος. μὴ ἐπιθυμῶν.
Ἀνεπικούρητος. ὁ. prouidentia destitutus.
Ἀνεπικείνομαι. μ. οῦμαι. π. ιμαι. respondeo.
Ἀνεπίκειτος. ε. ὁ. imbecillis, qui neq; sensibili neq; intelligibili iudicio utitur.
Ἀνεπιλήκτως. intrepidè.
Ἀνεπίληπτος. ε. ὁ, ἡ. incomprehensibilis, irreprehensibilis, inculpatus, qui reprehendi iure non potest, irreprehensus. Ἀνεπίληπτος τοῖς ἤθεσι, irreprehensus moribus. Ἀνεπίληπτος εἰμί σι, non obnoxius sum tuæ inuidiæ. Ἀνεπίληπτος τὸν βίον, inculpatæ uitæ. Ἀνεπίληπτος ἐξουσία, absoluta potestas. Budæus Commentarijs.
Ἀνεπίλησος. ε. ὁ, ἡ. memorabilis, sine oblitione, non absconditus.
Ἀνεπιμέλητος. ε. ὁ. qui nullam curam habet.
Ἀνεπίμικτος ἀνθρώπων. nuper mistus hominibus. Bud. Com.
Ἀνεπίμονος. ε. ὁ. intolerandus.
Ἀνεπίξεσος. ε. ὁ, ἡ. imperfectus.
Ἀνεπίπλαστος. ε. ὁ. nulla simulatione fucatus.
Ἀνεπίπληκτος. ε. ὁ, ἡ. idem quod ἀνεπίτακτος.
Ἀνεπισήμαντος. ὁ. inglorius.
Ἀνεπισάβμευτος. immunis ab hospitijs præbendis exercitui, uel principis commeatui, πεθμὸν μὴ φέχόμενος, ἤτοι ἀγγαρείαν. Bud. Cō.
Ἀνεπισάτητον. ἀφύλακτον, ἀνάξιον.
Ἀνεπισυμονίστερος. ε. ὁ. indoctior, incredibilior.
Ἀνεπισημοσύνη. κτ. ἡ. insciti a. (lior.
Ἀνεπισήμων. ονος. ὁ, ἡ. indoctus, nescius.
Ἀνεπισρεφὴς τῶν ἀνθρωπίνων. non curans res humanas.
Ἀνεπίσχετος. ὁρμὴ, effrenatus impetus.
Ἀνεπίτακτος. nemine iubente aliquid agens, inuictus, fortis.
Ἀνεπιτεχνίτως. citra artem, ex industria.
Ἀνεπιτήδειος. ε. ὁ. inutilis, incommodus.
Ἀνεπιτήδευτος. ἀμέλητος.
Ἀνεπιτήδιον. ε. τὸ. inhabilitas.
Ἀνεπιτίμητος. irreprehensibilis.
Ἀνεπίφατος. ε. ὁ, ἡ. dissimulatus. Quintilia no, oratio remissa ac sine ostentatione, modesta sine ullo timore.
Ἀνεπιφθονος. ε. ὁ, ἡ. ab inuidia alienus, aut cui non inuidetur, passiuè.
Ἀνεπιχάδλην. nihil cedendo.
Ἀνεπιχείρητός σι. insuperabilis abs te.
Ἀνεποικὴς. indecorum, non faciendum.
Ἀνεπόψιος. qui non uidet, uel non uidetur.
Ἀνέπλω. ἀόρ. deuolaui.
Ἀνέρασος. ε. ὁ, ἡ. inamabilis.
Ἀνέργασον. non factum, infectum, incultum.
Ἀνέργητος. ε. ὁ. non operans.
Ἀνερεθίζομαι. insligo.
Ἀνερείπω. μ. ψω. π. φα. dilanio.
Ἀνερίπλομαι. separor, insumo.
Ἀνερευνάομαι. inuestigo.
Ἀνερήλαυδο. ἀνερήλωτο, irruperunt.
Ἀνεείνασος. ε. ὁ. μαλακὸς, ἄγονος, incapristicatus. Proprie de ficu cui non adhibiti sunt ἔεινοι, hoc est caprifici fructus, ut ad maturitatem perueniat. Prouerbio dici solet in inutilem, & à quo nihil frugis expectandum sit, de quo Eras.
Ἀνερεπίζομαι. tumultuor.
Ἀνερμάτισος. ε. ὁ, ἡ. fundo carēs. unde ἀνερμάτιστος γλῶσσα, nunquā finem faciens lingua.
Ἀνέρομαι. interrogo. Depon.
Ἀνέρπω. μ. ψω. π. φα. sursum serpo, ἀνερπύω.
Ἀνερράγη πόλεμος. erupit bellum.
Ἀνέρριπον. sine controuersia.
Ἀνερύειν. ἀποκόπλειν, ναμοτομεῖν τὸν φάλλον, abscindere, decollare, retrorsum flectere, εἰς τοὐπίσω ἀνακλᾶν.
Ἀνερρώγη. rescissum est.
Ἀνερρωγὼς. ότος. ὁ. apertus, hians, patens. Budæus Commentarijs.

Ἀνέρρω-

Ἀνέρρωσιν. conualuit.
Ἀνέρχομαι. superuenio, ascendo.
Ἄνες. omitte, quiesce.
Ἄνεσθη. auxisse, destruxisse.
Ἀνέσαι. persuadere, incitare, leuare.
Ἄνεσις. ιος. interdum accipitur in bonā partem pro requie, & etiam pro libertate loquendi, cum nullius habita ratione, rem ipsam dicimus. Interdum in malam partem pro licentia & immodica libertate: remissio, dissolutio. Bud. Com. Aliquando spacium, dilatio.
Ἀνέσπερος, ε ὁ. uesperè carens.
Ἀνέσση. restituit.
Ἀνεσηκότες. οἱ. erecti.
Ἀνέσηκε. ad seditionem aut opus aliquod solicito. Aristides Panath. σκιωναίους μὲν ἀνέσηκεν. Dicitur, ἀνέσηκε τὸν ἐπὶ ἔργον, & ἀνέσλω ἐγὼ ἐπὶ τοῦτο. Ἀνέσησε, deposuit, remouit. ἤγαγεν ἀνάσατον ἐποίησε.
Ἀνεσησία. ας. ἡ. priuatio sensuum.
Ἀνέσιος. expers penatū, pauper, cui nihil ḡcquā est, et incertis uagatur sedibus. ἄοι-
Ἀνέσφησε. reuixit, reualuit. (κος
Ἀνετάλομαι. μ. σομαι. torqueor.
Ἀνετάλω. examino. Aeliuum.
Ἀνετᾶρος. ε. ὁ. qui nullos habet amicos.
Ἀνετος. deo cuipiam dicatus, ἀνεμένος θεῷ τινὶ. Item remissus, indulgens, quietus, ut ἄνετος γῆ. Bud. Com.
Ἀνέτως. intense.
Ἄνευ. sine. Genit. Postponitur aliquando casibus, etiam apud oratores, ut ὧν ἄνευ, sine quibus. Ἄνευ πράξεων, factis procul, ut uertit Gellius. Ἄνευ τῶν μέτρων, prosaica oratione.
Ἀνευάσαι. ἀνοιάσαι, ouare, Baccho hymnum canere.
Ἄνευθε. seorsum, separatim.
Ἀνεύθετος. ε. ὁ. non aptus.
Ἀνευθωία. ας. ἡ. innocentia.
Ἀνεύθωος, ε ὁ, ἡ. sine pœna, crimine carēs, innocens, cui iure nihil obijci potest, non obnoxius, noxa solutus. Bud. in Annot.

Ἀνεύθωος, & ἀνυπεύθωος magistratus dicitur, qui causæ dicēdæ aut immunis est, aut quouis modo eximitur: ut qui abolitionē apud Gallos à principe impetrauerunt.
Ἀνεύρετος. ε. non inuentus.
Ἄνευρος. ε. ὁ, ἡ. eneruis, imbecillis.
Ἀνευρωέω. μ. ωῶ. dilato. Aeliu.
Ἀνεύρεισμα. tumor arteriæ præclusæ ex sanguine et spiritu causam trahēs. Fit aūt cū uulnerata arteria pellis nō supinducitur, sed serpit iterū materia ac redit eodē. (cto.
Ἀνεύρω. reperio, ἀνὰ ornatus solū causa adie
Ἀνευφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudibus prædico, cū fauore recipio. Ἀνευφήμησεν, lamentatus est. (tus est.
Ἀνεφάνη. extitit.
Ἀνέφαπτος. ἀψηλάφητος.
Ἀνέφελος. ε. ὁ, ἡ. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari possit.
Ἀνεφίκτον. incomprehensibile, impossibile, inaccessum.
Ἀνεφλέχθη τὴν ψυχήν. conflagrauit animo.
Ἀνεφραγής. ῆς. ἡ. præstructio.
Ἀνεφύη. enatus est.
Ἀνεχαίνησε. euertit, impediuit, recalcitrauit. uide ἀναχαιτίζω.
Ἀνεχθέντος. ἦ. retracti.
Ἀνέχομαι. tolero, fero, obedio, sustineo. Cum significat ὑπομένω, genitiuum habet communiter, Atticè accusatiuum: sed pro ἀναβασάζομαι datiuum: pro καταφρονῶ, genitiuum.
Ἀνέχω. consurgo, tueor, sustineo, supporto, extendo, eleuo, emineo, quietem habeo, prohibeo. Item τιμῶ, honoro, colo, Eurip. in Hecuba, τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων νύκτερ, Vatis thalamos uenerans.
Ἀνεψανυχμένως. elaboratè.
Ἀνεψιά. ᾶς. consobrina, patruelis.
Ἀνεψιαδῆ. filia consobrini.
Ἀνεψιαδῆς. filius consobrini, uel amitini.
Ἀνεψιὸς. ε. ὁ. filius fratris mei, uel sororis, cōsobrinus. ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιὸς, amitinus, patruelis, agnatus.
Ἀνέω. ascēdo, facio crescere. unde προσανέω.
Ἀνέῳγα. & Atticè ἀνέωξα, aperui, præter. med. ab ἀνοίγω.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἄνωγοτα. pro ἀνῆται, Atticè, ab ἀνίημι.

Ἄνως. ω. ὁ. mutus, tacitus. ἄνως ἦν, delituit. Herodo.

Ἀνὴ. ἄνυσις, πρᾶξις, perfectio, factum.

Ἀνοβάω. μ. ἀσω. reiuuenesco, repubesco.

Ἄνοβος. ὁ. ἡ. impubes.

Ἀνυγεμόνευτος. uel ἀνυγεμονεύτος. sine duce.

Ἀνυπογεύθη ὕπατοι. renunciati sunt consules.

Ἀνάδιος. ὁ. ἡ. iniucundus.

Ἀνάδυτος. ὁ. ἡ. insuauis.

Ἀνάη. dimiserit, καταλίπῃ, ἀφῇ, ut μελίφρων ὕπνος ἀνίκ. tertia persona est subiunctiui à uerbo ἀνίημι, ἐὰν ἀνῶ, ἀνῇ, & pleonasmo ipsius κ, ἀνίκ.

Ἀνοθή. familiaritas.

Ἄνοθον. ὁ. τὸ. anethum.

Ἀνοθοπίητος. ὁ. ὁ. nõ moratus, citrâq; decorũ, nequaquã formatis moribus. Bud. Com.

Ἀνῦκτον. oportet, persuasit, contigit, liberauit, quieuit.

Ἀνόσια. τὰ. nefanda.

Ἀνήκεστος. ὁ. ὁ, ἡ. immedicabilis, incurabilis. ab ἄκος. (mientia.

Ἀνήκοντα. pertinentia, pertingentia, conue-

Ἀνήκοος. ὁ. ὁ, ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiam qui audire & auscultare monenti non uult, imperitus, expers auditus. Budæus Commentarijs.

Ἀνηκουσήσας. non audiens.

Ἀνηκουσία. ας. ἡ. inobedientia.

Ἀνηκόως. ignauè, negligenter.

Ἀνήκω. ascendo, ut ἐς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, ad summum euadere: conuenio, contingo, attineo, referor, & specto, porrigo, pertingo. Item ἀνήκει pro καθήκει, hoc est decet, conuenit, apud Antiphon. Ἀνήκουσιν quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucyd. Et Demosth. ἀνήκοντες pro διαφέροντες, id est excellentes dixit, τῆς ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως ἐκ τοῦ τυχόντος ἀνήκοντες. Budæus Commentarijs.

Ἀνακάλαξαν. acclamarunt.

Ἀνάκατος. indomitus, immorigerus.

Ἀνακτήμων. ὠμὸς, οἰκτιστος, miser, crudelis.

Ἀνακτιχής. ἀφρόντις, non curãs, neglectus.

Ἀνάκιος. ὁ. ὁ, ἡ. opacus.

Ἀνάκιπτος. ὁ. ὁ. nõ calceatus, ἀνυπόδητος. κλίψ ἀπὸ ὑποδήματος, παρὰ τὸ ἐλίσσειν τὸν πόδα.

Ἀνάνσις. ιος. ἡ. ascensus.

Ἀνάλωκα. perdidi, consumpsi, uel perdo, praeteritum pro præsenti, ab ἀναλίσκω.

Ἀνήμερος. ὁ. ὁ, ἡ. immitis, incultus.

Ἀνημιωβόλιον. τὸ. semiobolus, hinc

Ἀνημιωβολιᾶον. τὸ. semiobolare, ualẽs precij semioboli, semicrudũ, τὸ ἡμιοβόλου ἄξιον. Aristoph. Ranis. κἠκρίαγε πρὸς τούτοις ἀνὰ βραχὺ ἑξήκοσιν ἀνημιωβολιᾶα, scilicet laridi, de Herculis uoracitate loquitur, quem præter sedecim panes, carnes decoctas uiginti semiobolorum deglutisse conqueritur. Alij legunt ἀνημιοβολιμαῖον.

Ἀνλιώκαθη. recusasse, negasse. quære ἀνάγκη

Ἀνλιώτος. liber, sine freno, sine tristitia. (me-

Ἀνλιώοβα. florui.

Ἀνήνυτος. ὁ. ὁ, ἡ. inefficax.

Ἄνηνωρ. non uirilis.

Ἀνήξας. natabis.

Ἀνήποτον. intolerabile.

Ἀνῆπερ ἐς τλῶ τύχλω τὰ καλορθώματα, Retulit ad fortunam præclara facinora.

Ἀνῆπλα. dicata sunt, ut ἀνῆπλα ἐν δρυὸς σκιᾷ ματα, Suspensæ sunt coronæ arbori.

Ἄνηπ]ε ἐκων τὸν ἐς τλῶ τύχλω. Vendicabat sese fortunæ. Plutarchus.

Ἀνήπυστον. inauditum.

Ἄνηρ. ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. uir, siue sexum spectes, siue maritũ, sicut Latini. Plin. Virtus auidiores Veneris hyeme, fœminas æstate. Hesiodus prodidit. Et Teren. Tibi genera rum firmum, & filiæ inuenies uirum.

Ἀνήρετο. rogauit.

Ἀνήρικα. ebuccinauit, euulgauit.

Ἀνηρικότες ἔσεσθε. abstuleritis, sustuleritis.

Ἀνήρις. uirilis, incongruus.

Ἀνηριθμησάμην. enumeraui.

Ἀνηρίθμος. ὁ. ὁ, ἡ. abiectus, uilis, qui in nullo habetur numero.

Ἀνηρίνασος. uide ἀνερίνασος.

Ἀνήρισος. sine lite, ἀνέρισος.

Ἀνήροτος. ὁ. ὁ, ἡ. inaratus, ἀχειρούργητος.

Ἄνηρος. innocuus.

Ἀνῆς. ab ἀνίημι.

Ἀνησίδωρος, uel ἀνησιδώρα. terræ epitheton, quasi munera elargiens. δ'ανὸς enim munus est.

Ἄνησιν. ascendit. Aristophanes ἄνησιν κοὐκ ἀνέρχεται.

Ἄνησον. τὸ. anesum herba.

Ἄνησις. iciunus, uel contrà. ὁ γαστρίμαργος.

Ἀνηυξήθη. auctus est.

Ἀνθεροῦμαι. malo, potius eligo.

Ἀνθαλμικος. ὁ. ὁ. æmulus.

Ἀνθαπτομαι. μ. ψομαι. aufero prius attingẽdo (ἀφ' ἑτέρου ἅπτεσθαι) diripio, distraho, dilanio. Aristoph. Ranis, πλευμόνωντ' ἀνθάψεται.

Ἀνθδυός. οῦ. ὁ. floridus.

Ἀνθέκασον. excontrario singuli.

Ἀνθεκτέον. inhærendum.

Ἀνθέλκομαι. καὶ

Ἀνθέλκω. μ. ξω. π. χα. ἀντεπισπάω, impedio, retraho, cõtraho, in diuersa traho, ut cũ duo contendũt, et conãtur inter se mutuò rem, de qua est contentio, ad se trahere, ut ferrum inter magnetem & adamantem Indicum. Herod. libro octauo. ἕλκασος πρὸς αὖ τὸν τλῶ δ'ώλαμεν ἀνθέλκην.

Ἄνθεμα. saltatio quædã idiotarũ erat, quam saltantes sic ferè pronũciabant: Vbi nam mihi rosæ? ubi uiolæ ubi apia pulchra?

Ἀνθέμιον. τὸ. herba quædam, gith.

Ἀνθεμὶς. ίδος. ἡ. ab aliquibus uocatur argemona, & quæ hodie uulgo chamomila dicitur.

Ἀνθεμόεις. όεντος. ἡ. floridus, uariatus. Et πλέβας ἀνθεμόεις, ποικίλος, παμποίκιλος, ἀναθηματικός

Ἄνθεμον. τὸ. nigella. Theod. ῥόδον.

Ἀνθέμουσα. olim Samus dicebatur.

Ἀνθεμόδης. ους. ἡ. floridus, florens, ut λειμῶνες ἀνθεμώδεις, prata rosida & florulenta.

Ἀνθερεὼν. ῶνος. ὁ. mentum, locus sub mento qui barba uestitur & efflorescit. Sic dictus est à flore barbæ, quòd ibi maxime uigeat. Quandoque de muliere dicitur per catachresin.

Ἀνθέρικος. ὁ. ὁ. herba est quam Græci ἀσφόδελον nominant, Latinorum quidam hastulam regiam.

Ἀνθερίξ. κος. ὁ. culmus, arista, uirgulta.

Ἀνθερίνη. ης. ἡ. idem.

Ἀνθερίκω. repugno, reluctor.

Ἀνθερίκεια. sic uniuersim quidem uocari festa Bacchi, priuatim uerò πιθοιγία, author est Apollodorus.

Ἀνθερικαδές. ἀ. nubiles.

Ἀνθερικέων. octauus anni mensis apud Atticos, Dionysio dicatus, ὅτε τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Augustus apud Romanos est.

Ἀνθεσφόρεια. τὰ. festa Proserpinæ, inde dicta, quòd eam Pluto legendis floribus occupatam, rapuerit. Cæl. lib. 14. cap. 20.

Ἀνθέω. μ. ήσω. π. ηκα. floreo.

Ἀνθηδὼν. όνος. ἡ. apes, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Item urbis nomen Bœotiæ. Aliquando mespili species. Theod. (dine.

Ἀνθήλη. ης. ἡ. paniculæ lanugo, uel in harun-

Ἀνθήλιος. ὁ. ὁ, ἡ. soli oppositus, orienti soli obuersus, luna.

Ἀνθήλκω. μ. ήσω. π. ηκα. facio florere.

Ἄνθημα. flores phlei.

Ἀνθήματα. exanthemata.

Ἀνθ' ἡμέρας. per totum diem.

Ἀνθήμερον. hodie.

Ἀνθηλὰς. ὁ. caseus recenter factus.

Ἀνθηλοσαδής. ὁ. gallica mespili species. Theo.

Ἀνθηρός. ᾶ. ὁ. floridus, iucundus.

Ἄνθησις. ιος. ἡ. floritio.

Ἀνθίας. sacer piscis. qui & Græcè ἱερὸς ἰχθύς.

Ἀνθινὸς. ῆ. ὁ. floridus, unde ἀνθινὸν μέλι, quod uere factũ est, quòd tantũ ex floribus faui construatur: ὡραῖον uero, quod æstate.

Ἀνθιππασία. ας. ἡ. decursio militaris. Budæus Commentarijs.

Ἀνθίσαμαι. insurgo. Deponen.

Ἀνθίσημι. oppono, resisto, obijcio.

Ἀνθισηρια. τὰ. floralia.

Ἀνθισηριών. Athenensibus mensis quidã appellabatur, quòd is plurimos flores progigneret. Philostratus & Macrobius Aprilem putãt esse, at Caza Nouembrẽ apud nos esse apertè ostendit. In hoc festa agebantur & conuiuia liberiora, quemadmodum apud Romanos olim in Saturnalib.

Sonat aũt quasi dicas floralia. Vide prouerbium. Foras Cares. alij scribunt ἀνθεσ- (τηρίων.

Ἀνθολίζωμαι, καὶ

Ἀνθολόω. conspergi foueriq; re aliqua humida calidaq;.

Ἀνθοβολοῦντες. flores iacientes.

Ἀνθολκή. ῆς. ἡ. retractatio.

Ἀνθολκον. in contrarium uergens.

Ἀνθολογῶμαι. flores decerpo, flores lego. Dicitur etiã ἀνθολογῶ, & ἀνθολῶ. Bud. Com.

Ἀνθολογος. ὁ, ἡ. florilegus. (uiuens.

Ἀνθολογούμενος. ὁ, ἡ. flores colligens, floribus

Ἀνθομολογέω. ήσω. ἀνθομολογοῦμαι. constituo conuentũ, pactum ineo, coràm confiteor.

Ἀνθομολογέομαι χάριν. ago gratiã. Bud. Cõ.

Ἀνθοπωλῶν. uinum aut pharmaca uendere.

Ἀνθορμῶν. procinctis classibus prælium inire.

Ἄνθος. ους. τὸ. flos. παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι. Item florus auis, Theod.

Ἀνθοσμίας. ὁ. uinũ odoriferum, uel à loco, uel ab uuæ specie nomine deducto.

Ἀνθ' ὅτου pro ἀνθ' ὧν. quare, cur, interrogatiuè. Et sine interrogatione, quãobrem, qua de causa. ἐκ οἷ' ἀνθ' ὅτου, Nescio qua de causa, apud Gregor. ἀνθ' οὗ τινος. Bud. Com.

Ἀνθοφόρος. ὁ, ἡ. florifer.

Ἀνθοφορῆσι. flores conuehunt.

Ἀνθρακᾶω. in carbones muto.

Ἀνθρακεύς. έως. ὁ. carbonarius.

Ἀνθρακιά. ᾶς. ἡ. καὶ

Ἀνθρακίς. ίδος. ἡ. pruna.

Ἀνθρακίας. ὁ. ὁ. ater ut carbonarius, & titionarij faciem habens. Bud. Com.

Ἀνθρακίζω. exuro, asso.

Ἀνθράκιον. tripodium, gemma, caminus.

Ἀνθρακώδης. ους. ὁ, ἡ. rutilans ut carbo.

Ἀνθρακώθη. redigat in carbones, carbunculetur.

Ἄνθραξ. κος. ὁ. carbo. Aliquando carbunculus, & morbi & gemmæ species.

Ἀνθρέω. κρύπτω, abscondo.

Ἀνθρηνή. νης. ἡ. καὶ

Ἀνθρηνός. ὁ. crabro.

Ἀνθρήνιον. ου. τὸ. fauus apum aut crabronũ.

Ἀνθρηνα. flores, ἄχρια λάχανα, τὰ παρὰ πλείσια ἀγνοούμενα.

Ἀνθρωπαρέσκεια. ας. ἡ. studium placendi hominibus.

Ἀνθρωπάρεσκος. ὁ. ὁ. qui studet placere hominibus.

Ἀνθρωπάριον. ὁ. τὸ. homunculus.

Ἀνθρωπίνη. ης. ἡ. humana pellis, Herodoto.

Ἀνθρώπειος. ὁ. ὁ. humanus. ἀνθρωπείους ἡμέρας, nefastos Rhodij uocant, τὰς ἀποφράδας.

Ἀνθρωπίζω. homines imitor, hominmũ ore de- (ge.

Ἀνθρωπικῶς. more hominum.

Ἀνθρώπινος. ὁ. ἀνθρώπιος. Thucyd. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, Vt sunt res humanæ.

Ἀνθρωπινέσαλον ζῶον. animal quod ad humanum maxime accedit ingenium. Sic Strabo simiam appellat. lib. ιϛ.

Ἀνθρωπίνως. humana uoce.

Ἀνθρωποβορῶ. μ. ήσω. π. κκα. homines uoro.

Ἀνθρωπόγλωττος. psittacus. (ritus.

Ἀνθρωποδιστής. οῦ. ὁ. captator seruorũ, plagia-

Ἀνθρωποθύειν. hominem sacrificare

Ἀνθρωποιία. hominum fictio.

Ἀνθρωποιός. οῦ. ὁ. statuarius.

Ἀνθρωπόλεθρος. ὁ. ὁ. homicida.

Ἀνθρωποπάθεια. ας. ἡ. humanus affectus.

Ἀνθρωποπάθως. humano affectu.

Ἀνθρωποπαθῶ. humanum quippiam patior, hoc est humano more afficior.

Ἄνθρωπος. ὁ. ἡ. homo. Socrates apud Platonem in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id est contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident non expendunt neque considerant. Alij, quasi ἄνω ῥέπων, id est sursum uergens.

Ἀνθρωπότης. κος. ἡ. humanitas.

Ἀνθρωποφυὴς. natus ex hominibus.

Ἀνθύλλιον. herba, muris auricula.

Ἀνθυπάγω. recriminor.

Ἀνθυπατεύω. ago proconsulem.

Ἀνθύπατος. ου. ὁ. proconsul.

Ἀνθύπαξις. ιος. ἡ. ex contraria parte impulsio.

Ἀνθυπηρετῶ. ei qui mihi obsecutus est, operam uicissim nauo

Ἀνθυπίγω. μ. ξω. π. χα. cedo.

Ἀνθυπόμνυθι. τὸ ἀναβάκχευθι λίκνῳ, ἢ χαρᾷ φιάλῃ μεθ' ὅρκου.

Ἀνθυποφ-

Ἀνθυποφέρω. per sermonis exceptionẽ obijcio

Ἀνθυποφορά. ᾶς. ἡ. exceptio. opponitur obiectioni, figura, quam Quintil. subiectionem uocasse uidetur lib. 9.

Ἀνθυποχείνομαι. contrà simulo.

Ἀνθυπέρχησις. mutuũ officiũ, ἀντωθύτημα.

Ἀνθ' ὧν. eo quòd, propterea quòd, idcirco quòd. Lucia. ἄποδος ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην, Solue naulum.

Ἀνθωνέομαι. redimo, licitor.

Ἀνία. ας. ἡ. tristitia, molestia, dolor, mœror.

Ἀνιάζω. μ. άσω. π. αχα. tristor, resono.

Ἀνιάομαι, tristor, discrucior, angor.

Ἀνιαρός. ᾶ. ὁ. tristis, molestus.

Ἀνιαρῶς. tristè, miserè.

Ἀνίατος. ὁ, ἡ. insanabilis.

Ἀνιατρευτος. à Vitruuio dicitur rationis medicinæ imperitus. Bud. in An.

Ἀνιάτως. incurabiliter, sine remedio.

Ἀνίαχος. ὁ. ὁ. resonans.

Ἀνιάχω. μ. ξω. π. χα. resono, clamo.

Ἀνιάω. μ. άσω. π. αχα. tristitiam infero, discrucior, doleo, molestè fero.

Ἀνιγροδέτης. coriarius.

Ἀνιγρός. ᾶ. ὁ. molestus, contristans, ἀνιαρός.

Ἀνίδρυτος. ὁ. ὁ. ἀνίδρυτος. sine fundamento.

Ἀνιδρωτί. sine sudore. Eras. Chil.

Ἀνίημα. uocis passiuæ, permittor. Arist. in hac uoce actiuè usurpauit pro submitto uel reddo. Item excorio. Odyss. ά. αἶγας ἀνιεμένους σύαλους θ' ἕνοντας ἐν αὐλῇ.

Ἀνίερος. ὁ. ὁ. profanus, pollutus, βέβηλος, ἀγεώς.

Ἀνιερῶ. sacrum facio.

Ἀνίερωσις ἱερῶ. dedicatio templi.

Ἀνίημι. μ. ήσω. π. κα. remitto, languidũ reddo, cuius contrarium est τὸ ἐπιτείνω. Itẽ ἀφίημι, manu emitto, ut ἀνίημι τὸν κύβον. sic ἀνίημι τὸν ἐνεχόμενον, libero debitorem, id est acceptum fero debitum. Interdũ relinquo. Remitto impetum, ut canes in uestigijs non hærentes, sed lassescentes, & uestigationem deserentes. Item licentiam permitto, soluè & sine disciplina habeo, ut herus nimium seruis indulgens: unde ἀνεμένος & ἀνιέμενος licenter agens & uagabundus. Interdũ in bonã partem, ut ἀνειμένως ποιεῖν τὸν λόγον, ingenuè loqui & soluta libertate. Itẽ stimulo, urgeo, & acuo. Isocr. τούτων τῶν ἀνιεμένων, quod Latinè immittere dicitur à Tranquil. in Nero. ut feras in populum immittere. Item emitto, submitto, id est κφύω, uel scatebram emitto. Item persuadeo, suppedito. Apud Galen. pro liquefacio. Genit. & accus. Ἀνίημι τὸ πρόσωπον, exporrigo frontem & exhilaro. Ἀνίημι τὰ φυτὰ, pro τὸ ἀναδίδωσι. Bud. Com.

Ἀνιηρότερος. molestius, pro ἀνιηρότερον, metrì causa.

Ἀνικᾶω. haurire, soluere.

Ἀνίκητος. ὁ. ὁ. inuincibilis.

Ἀνικλάω. purgo, ἀνακαθαίρω.

Ἄνικμος. ὁ. ὁ. siccus, humore carens.

Ἀνίλεως. ὁ, ἡ. immisericors.

Ἀνίλλω. ἀπαξιοῦν, dedignari, despicere.

Ἀνίλλωμα. ατος. τὸ. ἀνάβλημα, aspectus.

Ἀνιμάω, καὶ ἀνιμάομαι. tollo, subuecho, haurio aquam è puteo, sursum traho. παρὰ τὸ ἰμὰς, id est à loro dictum: uel quia ἰμωνιὰ τὸ ἀνατηκτήριον, & ἰμικτὸν τὸ ἀντλητὸν. Lucian. ἀνιμᾶσθαι ὁ ἰχθὺς, Extrahatur è mari.

Ἀνίοντα. ascendentem.

Ἄνιπλος. ὁ, ἡ. impubes.

Ἀνιππασία. ας. ἡ. & δυϊππασία. equestre certamen, ἢ ἵππων ἄμιλλα.

Ἄνιππος. ὁ. ὁ, ἡ. equis carens. Interdum de uia non penetrabili equo.

Ἀνιπλόπους. οδος. ὁ, ἡ. illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione.

Ἄνιπτος. ὁ. ὁ, ἡ. illotus.

Ἄνισον. inæquale, & anisum herba.

Ἄνισος. ὁ. ὁ, ἡ. inæqualis.

Ἀνισόταπος. ὁ. ὁ. iniquissimus.

Ἀνισοφυὴς. ὁ, ἡ. dissimilis.

Ἀνισόω. adæquo.

Ἀνίσημι. μ. ήσω. exurgo, exorior, emergo. Itẽ suscito, exurgere facio, eleuo, erigo, restituo, reparo. Aliquando moueo, id est abeo, discedo, transfero, ut ἀνασὰς ἐκ τῆς καισαρείας. Iosephus. ἀνίσησι ἐκ θαλάμου, ἀνί-

σημ. ἀνδράποδα ἐκ τῶν πόλεων ἃς ὅρκ. *Alias quando magis ad rem bellicam refertur, ut* ἀνίστησι τὸν στρατὸν, *Mouit castra. Sic cum pro resisto ponitur, abigo, in fugam conuerto, migrare cogo, sedibus pello. Et pro deuasto, euerto, ut* πόλεις ἐκ βάθρων ἀνασπάσας, *Vrbes funditus euertens.* Ἀνίσαμαι *quoq; in passiua uoce eadem fere significatione est. Ioseph. lib. 2.* ἀνίσατο ἐκ πόλα & ὑπὲρ ἀρχικάκ. *Halican. lib.* ἐπὶ τοῖς ποσὶ ὀπισθίοις, ἀνίσανται, *In pedes posteriores reijciuntur.* Ἀνισάμενος κόνιν ἐκ τοῦ πλόματος, *Excitans puluerem suo cursu.*

Ἀνισορροπία. *historiarum imperitia.* (ria.

Ἀνισόρροος. ὁ. *cuius nulla in historijs memo*

Ἀνισροφή. ῆς. ἡ. *conuersio, & ut ita dixerim, conuertibilitas.*

Ἄνιχαλος, *uel* ἀνίχαλος. *sterilis, non præbens lac.*

Ἄνιχια. τὰ. *quæ clunium tumore uacãt, cuiusmodi aues sunt.*

Ἀνίχω. *orior, aborior. Et Hom. Ilia. κ. cohibeo animum.*

Ἀνιχνευτής. οῦ. ὁ. *perquisitor.*

Ἀνιχνεύω. *inquiro, inuestigo,* ἀναζητῶ τὰ ἴχνη

Ἀνίψαν. ἀβλαβὴς, *innocuus.*

Ἀναχθείς. χθέντος. ὁ, ἡ. *ad se reuersus, resipiscens.*

Ἀννιβιακὸς λόγος. *Annibalis sententia.*

Ἀννιβίζω. *sequor parteis Annibalis.*

Ἀννίς. ἡ. *auia.*

Ἄννος. *linum agreste.*

Ἀνοδιῶς. *molliter.*

Ἄνοδία. ας. ἡ. *locus inuius. Aliquando aduerb. accipitur in datiuo.*

Ἄνοδμος. ον. *odore carens.*

Ἄνοδος. ου. ὁ, ἡ. *ascensus, locus inuius, & difficilis accessu,* ἀδιέξοδος. *Opponitur* εὔοδος.

Ἀνόδους. οντος. ὁ. *edentulus.*

Ἀνόδυνα. τὰ. *quæ leuationem doloris somnũ accersendo molliunt. Herm. in Plin.*

Ἀνοδύρομαι. *eiulor. Depon.*

Ἀνοήμων. ον. *imprudens, stolidus.*

Ἀνοησία. ας. ἡ. *ruditas, insipientia.*

Ἀνοηταίνω. *insipiens sum,* μωραίνω.

Ἄνοος. ου. ὁ, ἡ. *fatuus, rudis, absurdus, qui neque intelligit, neq; intelligitur, qui nihil quicquam intelligit:* ἄφρων *autem rectiora intelligit quidem, sed non facit.*

Ἀνοήτως. *insipienter.*

Ἀνόθευτος. *germanus, non fictus.*

Ἄνοθυρος. *piger.*

Ἄνοια. ας. ἡ. *dementia.*

Ἀνοιγνύω. μ. ξω. π. κα. κοῖ

Ἀνοίγω. μ. ξω. π χα. ἀόρ. α. ἀνέῳξα *Attice aperio. Lucia.* ἐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἅδου; *An non uides apertis oculis? Item existo, emergo, prodeo. Gaza ex Cic.* ἀνέῳγε ὁ καλούμενος ὀφθαλμὸς, *de uitibus loquens, è quibus ineunte uere gemmæ emergunt.*

Ἀνοιδέω. μ. ήσω. π. ηκα. *tumeo.*

Ἀνοίδησις. ιος. ἡ. *tumor.*

Ἀνοίκητος. *inconueniens.*

Ἀνοίκητος. ὁ. *inhabitabilis.*

Ἀνοικίζομαι. μ. ίσομαι. *migro.*

Ἀνοικίζω. μ. ίσω. π. ίκα. *instauro. Aeliu.*

Ἀνοικίσαι. *funditus euertere.*

Ἀνοικισμός. *instauratio. Herodian. lib. 2.* περὶ τὴν ἀνοικισμὸν τῆς πόλεως.

Ἀνοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. *reædifico.*

Ἀνοικονόμητος. ὁ, ἡ. *prodigus, male dispositus. Est & τὸ ἀνοικονόμητον uitium orationis Quintiliano.*

Ἄνοικτος. *extorris, Herodoto.*

Ἀνοικτί. *apertè,* σκληρῶς, ἀνηλεῶς.

Ἄνοικτος. ὁ. *immisericors.*

Ἀνοιμάω. *ingemisco.*

Ἀνοιμωτί, *uel* ἀνοιμωκτεί, *sine fletu.*

Ἀνοίσω. *refero.*

Ἀνοκωχή. ῆς. ἡ. *patientia,* ἡ ἐπὶ τοῖς πόνοις ἀναχώρησις, *ut inquit Ammon.*

Ἀνόλβιος. ὁ. *non beatus.*

Ἄνολβος. ὁ, ἡ. *infelix, inops.*

Ἀνολκὴ λίθων. *sublatio, attractio lapidum.*

Ἀνολολύζω. *cum clamore ploro, eiulo.*

Ἄνομαι. *perficior, annihilor.*

Ἀνόμαλος. ὁ, ἡ. *inæqualis, asper.*

Ἀνομβεία. ας. ἡ. *pluuiæ penuria.*

Ἀνόμβρος χώρα. *regio sine imbribus.*

Ἀνομέω. μ. ήσω. π. ηκα. *iniquè ago. Dicitur &*

Ἀνόμημα. ατος. τὸ. *flagitium.* (ἀνομίζω.

Ἀνομία. ας. ἡ. *iniquitas, scelus, legum transgressio.*

Ἀνομίλητος. ὁ. *inconuersabilis, incomis, à mutua uitæ consuetudine alienus.*

Ἀνομοιόμερα. *partes dissimilares.*

Ἀνόμοιος. ὁ, ἡ. *dissimilis.*

Ἀνομοιότης. ητος. ἡ. *dissimilitudo.*

Ἀνομοίωσις. ἡ. *idem.*

Ἀνομολογέομαι. *uoce passiua. fateor, assentior, concedo, constituo, id est quippiam ut confessum inter differentes pono. Plato in Sympos.* ἵνα ἀνομολογήσάμενος παρ' αὐτοῦ, ὅτως ἤδη λέγω, *Vt cum ab eo cõfessionem assensionemq; expressero, tum demum dicam. Bud. Com.*

Ἀνομολογία. ας. ἡ. *inæqualitas, dissidentia.*

Ἄνομος. ὁ, ἡ. *iniquus, exlex.*

Ἀνόνητος. ὁ, ἡ. *inutilis, futilis, iniucundus, expers.* Ἀνόνητος χώρα, *inutilis ad serendũ.*

Ἀνόπλοος. *renauigatio.*

Ἄνοπλος. ὁος. ὁ, ἡ. *inermis. Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodia.*

Ἄνοπλος. *inuisibilis.*

Ἀνορχάζειν. *commouere, exilire.*

Ἀνορχίαστος. *non initiatus,* ἀμύητος.

Ἀνόργανος. *qui est sine instrumento.*

Ἀνορεξία. ας. ἡ. *morbus cum omnia respuit stomachus, inappetentia, quæ nauseam comitari solet.*

Ἀνόρεκτος. *cibum fastidiens, cuius stomachus omnia respuit.*

Ἀνόρειος. *uirilis.*

Ἀνορθόμαι. κοῖ

Ἀνορθόω. μ. σω. π. κα. *corrigo, erigo. actiuum.*

Ἄνορμος. ὁ, ἡ. *habens malum portum. importuosus.*

Ἀνορύω. μ. ύσω. *excito, exurgo, cum impetu surgo.*

Ἀνορρόπυγια. τὰ. *quæ inter uolandum non reguntur cauda.*

Ἀνορταλίζειν. σκιρτᾶν, παίζειν. *proprie est auium alas iactantium, cum primum iam uolare gestiunt: ut cum pueros in sublime tollimus, ut procul & altius dissita conspiciant. Inde pro altum subtiliterq; sapere, & credere antequam compertum ha-*

beamus, accipitur.

Ἀνορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. *refodio, effodio.*

Ἀνόσιος. ὁ, ἡ. *impius, sceleslus, nefandus, iniquus, atrox, flagitiosus.* ἀνόσια καὶ ὅσια.

Ἀνοσιουργέω. *impie agere.*

Ἀνοσιουργία. ας. ἡ. *impietas, opus impium.*

Ἀνόσιος. ὁ, ἡ. κοῖ

Ἄνοσος. ὁ, ἡ. *salubris, morbo carens.*

Ἀνόστεος. *polypus piscis, apud Hesiod.*

Ἀνόστος. ὁ, ἡ. *reditu carens.*

Ἄνοσον. τὸ. *factu facile.*

Ἄνοστος. ὁ, ἡ. *sine ossibus.*

Ἀνότιστον. τὸν. *carentem humore. Ruellius asperginem nõ redolentem interpretatur.*

Ἀνυθέτης. *indoctus.*

Ἀνυθέτητος. ὁ. *qui emendari non potest.*

Ἄνυς. ὁ, ἡ. *demens: & fluuij nomen in Pamphilia.*

Ἄνυσιος. *carens substantia.*

Ἄνυστος. ὁ, ἡ. *incolumis,* ἄνοστος.

Ἀνύταλος, ἢ ἀνύσαλος. ὁ, ἡ. *impercussus,* ἄφθαρτος, μωρὸς.

Ἀνυστί. *sine uulnere.*

Ἀνύφελος. ὁ, ἡ. *carens nubibus. Plutarch.* νὺξ ἀνύφελος.

Ἀνύχευτος. ὁ. *expers coitus, qui non coit.*

Ἀνοχή. ῆς. ἡ. *sustentatio, tolerantia. Item induciæ, feriæ à bello, quando hostes inter se ultrò citroq; cõmeant ex fœdere icto ob necessitatem quandam,* ἡ ἐν πολέμῳ διαλύσεώς τινα χρόνου ἀναβολὴ κατὰ συνθήκας. *Accipitur pro intermissione. Herodian. lib. 3.* αὐτὸς γὰρ ὁδὸν εἶχε μυριάμιλον ἀνοχλῶν ἀναπαύλας διδοὺς μήτε ἑορτῆς, μήτε καμάτου.

Ἀνοχλίζω. *uecti submoueo.*

Ἀνοχλότατος. ου. ὁ. *inoffensissimus.*

Ἀνοψία. *obsoniorum penuria.*

Ἄνοψος. ου. ὁ, ἡ. *obsonio carens, elixus.*

Ἄνπρ. *si*

Ἄνπρ ἄλλο μὴ. *nisi alioqui.*

Ἄντα. *coràm, contrà, è regione,* ἀντικρύ.

Ἀνταδάκτης. ου. ὁ. *pugnator, qui clausis oculis aduersarium adoritur. uide Chil.*

Ἀνταλλοιάω. μ. σω. π. κα. *permuto, emendo.*

Ἀνταλλοιόω. *aduersariũ me gero, liti me offe*

Ἀνταγωνίζομαι. μ. ίσομαι. *repugno.* (ro.

Ἀνταγωνιστής. ε. ὁ. aduersarius certaminis.
Ἀνταγώνιστος. ε. ὁ. cui repugnari potest.
Ἀνταίρεται. ἀναντίβηται, contrariatur.
Ἀνταλικᾶν. ulcisci.
Ἀντᾶιος. ᾱ. ὁ. contrarius, aduersus, aduersarius.
Ἀνταίρω. μ. ρῶ. π. κα. contendo, reluctor, contra eleuo, contradico. Plena locutio est ἀνταίρω τὰς χεῖρας pro resisto. Synes. οὐκ ἀντα ίρουσι, ἀλλ' ἱκετεύσι, Non resistunt, sed supplices deprecantur. Dicitur & ἀνταίρομαί σοι, quod athletarum est, cum surgũt pugnaturi, sicq; usus est Lucian. Legitur ἀνταείρομαι pro eodem apud Herodotum.

Item ἀνταιρόμενος, commissus, compositus, etiam in malam partẽ. Lucia. in Lapith. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπῆδιστον ἵν ἡλώ ποιῷ ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος καὶ παίων καὶ παιόμενος. Bud. Com.

hominibus inuicem.

Ἀντεφεδρεύω. stare in procinctu ad bellũ nauale ineundum.

Ἀντέχομαι. usurpo, amplector, uendico, acquiro, mordicus retinere conor. τ βιβλίων ἀντέχεσθαι, libris adhærere.

Ἀντέχω. μ. ξω. resisto. Herod. lib. 1. σωτήριον ἐπιτήδειόν ἐστι πρὸς τὴν ἄρρω φθορὰν ἀντέχειν ἐπὶ τόπου, de Laurento oppido loquitur, quod ob laurorum copiam pesti nõ ita obnoxium esse dicebatur. Item saluo, ὑπομένω, sustineo, perfero, perduro. Item ἀρκέω, sufficio ad aliquam rem.

Ἀντήδλως. suppliciter, ἱκετευτικῶς.

Ἀντήλιος. uide ἀνθήλιος.

Ἄντλω. coràm, palàm, è contrario.

Ἀντήρης. ες. ὁ, ἡ. contrà eleuans.

Ἀντῆρις. ἡ. ἴδος, fenestra.

Ἀντήρυμα. ατος. τὸ. metaphora ab ῑς, qui æquali repetitione remigant.

Ἀντήρυσε. certabat, conflictus est.

Ἀντηρὶς. lignum uel pila structuram inclinatam fulciẽs, tibicen Latinè dicitur. Sunt etiam ἀντηρίδες structuræ lapideæ, ædificia editiora utrinq; fulcientes, qui arcus obnitentes uulgò uocantur, Sublica uertitur à Valla. Aliqui non ἀντηρὶς sed ἀντέρες in recto legunt, βαρυτόνως διὰ τοῦ ε: sic Thucyd. Bud. Com.

Ἀντιβόλησις. ιος. ἡ. controuersia, altercatio.

Ἀντήσεις. supplicationes.

Ἀντηχούντων. resonantes.

Ἀντί. pro, contrà. antiqui pro æquale usurpabant, ut ἀντίθεος, ἀντίχαρ.

Ἀντιάγχω. interpretatur Vlpia. Digest. de Aedil. ædictο, inueteratos faucium tumores, quiq; discuti non ualeant. quasi dicas, obluctans, obsistensq; præfocatio.

Ἀντιάδων, ὰδος. tonsillæ, παιδωμία.

Ἀντιάζω. μ. σω. π. κα. obsto, oro, obuio, propitius fio.

Ἀντιάνειρα. uirago. Amazonum epitheton.

Ἀντιάνειρος. uiris resistẽs, masculus Homer.

Ἀντιὰς est ὄγκος σκιρρώδης τῶν παιδωμίων (ut inquit Aegineta li. 3.) id est tumor durus tonsillarum. Idem lib. 6. Tonsillæ sunt modum adductæ, uorandi spirandiq; meatus altrinsecus insidentes, ἀντιάδες uocitatæ sunt.

Ἀντιβαίνω. resisto, recalcitro.

Ἀντιβάλλω. repugno, confero, remitto.

Ἀντιβασιλεῖς. οἱ. interreges.

Ἀντὶ βασιλέως γινόμενος. ex rege in tyrannum commutatus.

Ἀντίβασις. ἡ. concursus.

Ἀντιβατικός. ὸ. obuius.

Ἀντιβίλω. contrà, aduerbium loci.

Ἀντίβιος. ὰ. ὸ, ἡ. contrarius, uiolentus.

Ἀντιβλάπτω. contra noceo.

Ἀντιβλέπω. respicientem respicio. ἀντιβλέπω σι, uel σε.

Ἀντίβλεψις. ιος. ἡ. ἀνάβλημα.

Ἀντιβολέω. μ. ήσω. π. κα. supplico. Item aggredior, occurro, Home. Iliad. ά.

Ἀντιβολή. resumptio, collatio.

Ἀντιβόλησις. ιος. ἡ. supplicatio, adhortatio.

Ἀντιβολία. ας. ἡ. comploratio.

Ἀντιβόω. magna uoce respondeo.

Ἀντιγηροφοφῶ. idẽ quod ἀντιπληρῶ, de quo infra. Bud. Com.

Ἀντιγνωμονέω. μ. ήσω. π. κα. contrà opinor, contrà dico. Bud. Com.

Ἀντιγονος. ὰ. ὸ. beneficus, sine malitia.

Ἀντιγραφεύς. έως. ὸ. dicitur cui id muneris est delegatum, ut obseruet pecuniam, quam in usum principis collegerunt coactores: quos nunc receptores particulares uocãt, Græcis ἀποδέκται dicuntur, nos antigraphiarios appellare possumus. Cicero hos custodes appellat pro lege Agraria cõtra Rullum, & de Reditu suo, Galli uulgo cõtra rotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorum scripta, quasi contrascripta. Bud. in Annot.

Ἀντιγραφή. ἀντιλογία, ὁμολογία, promissio. Itẽ ἀντωμοσία apud Plato. in Apologia.

Ἀντίγραφον. ὰ. τὸ. exemplar.

Ἀντιγράφω. μ. ψω. π. φα. rescribo, reconuenio in iudicio.

Ἀντιδάκνω. remordet.

Ἀντίδειπνος. qui in cœna loco alterius, qui inuitatus non uenit, sufficitur.

Ἀντίδικος. ὰ. ὸ. contentio.

Ἀντιδιαιρέω. ex opposito diuido.

Ἀντιδιαλλαττόμενοι. uariantes.

Ἀντιδιαπλέκω. contrà inuoluo, oppono, reclamo, obtexo, & comminiscor quod respondeam. Bud. Com.

Ἀντιδιαστέλλομαι. opponor, distinguor.

Ἀντιδίδωμι. μ. ήσω. π. κα. retribuo.

Ἀντιδιεπάγειν. irritum facere, cessare.

Ἀντιδικέω. ad causam occurro, iudicio me sisto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capesso. Bud. Com.

Ἀντίδικος. ὰ. ὸ. aduersarius causæ, siue litis.

Ἀντιδοκοῦντων. οἱ. qui sunt cõtrarijs sentẽtijs.

Ἀντίδοσις. ιος. ἡ. retributio, mutua largitio siue donatio. Erat etiam actio quædã, uel conditionis ferendæ facultas. Bud. Com.

Ἀντίδοτον. τὸ. remedium, compositio ex uarijs medicinis, quæ datur contra uenena. Perinde sonat, ac si dicas contra datum.

Ἀντίδωρον. τὸ. remuneratio, ἀντιδόμενον.

Ἀντίζυγον. æquilibrem, compensantem.

Ἀντίηλος. ὰ. ὸ, ἡ. æmulus, pellex.

Ἀντίθεος. ὰ. ὸ. aduersus.

Ἀντίθεος. ὰ. ὸ. ἀντίπαλος, aduersarius.

Ἀντίθημι. oppono, confero. Dativo iung.

Ἀντίθεος. ὰ. ὸ, ἡ. æquiparandus deo, diuinus, ἰσόθεος.

Ἀντίθεσις. ιος. ἡ. oppositio, color rhetoricus.

Ἀντίθετον. τὸ. contrapositum, ἐναντίον, & contentio Quintiliano. Dupliciter fit in oratione. nam uel dictiones inter se, uel affirmatio, & negatio opponuntur. ut, μᾶλλον δὲ τιμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας, ἢ τοὺς δικαίους πενομένους. Et, σὺ μὲν ἔλαβες λάφυρα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον.

Ἀντίθετος. ὰ. ὸ, ἡ. contrarius.

Ἀντιλίβω. μ. ψω. π. φα. reprimo. Actiu. accus.

Ἀντίθρονος. ex opposito sedens.

Ἀντίθυρος. ὰ. ὸ. uel ἀντίθυρον, τὸ. apud Lucian. locus post ianuam, ἀντικρὺ τ θύρας.

Ἀντικαθίζομαι. altrinsecus sedeo.

Ἀντικαθηγορῶ. prouocatus accuso.

Ἀντικαθήμενοι. οἱ. ex aduerso considentes.

Ἀντικαθίσαμαι. sublegor, subrogor, demortui loco legor, aduersor.

Ἀντικαταμένοι. qui in locum mortuorum successerunt, subiecti, qui sunt contrariæ factionis.

Ἀντικαθίσανε. ex aduerso aciem instruunt.

Ἀντικαθίσημι. repugno, substituo, erigo. Actiu. accus.

Ἀντικάρδιον. ὰ. τὸ. concauitas pectoris, quæ & σφαγὴ dicitur, τὸ ὑποκάρδιον.

Ἀντικαταλαβεῖν. ἀντιλαχεῖν. δίκλω.

Ἀντικαταμαγή. ῆς. ἡ. commercium, emptio, uenditio, communicatio.

Ἀντικαταμάττομαι. comparo. Isocra. ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταμάξεσθαι, Pro morti obnoxio corpore, gloriam comparare immortalem. Item mercor, & commuto, compenso. ἀντικαταμάττομαι τὴν ψυχὴν, ἀντὶ τ κοινῆς σωτηρίας. Ponitur aliquando pro καταμάττομαι. Bud. Commentarijs.

Ἀντικαταμάττω. idem.

Ἀντικατηγορῶσι. prædicata dicuntur, quæ conuertuntur cum subiecto, cui soli et semper adhærent, ut proprium & differentia.

Ἀντικατηγορία. mutua accusatio, recriminatio, contraria accusatio. Huius duo sunt genera. Alterum quo litigatores idem crimen inuicem intentant, alterum quo aliud atq; aliud. Non absimile huic genus est, quod ἀντέγκλημα dicitur. Bud. in Annot.

Ἀντίκειμαι. aduersor, repugno, contraiaceo.

Ἀντικείμενον. contrarium, oppositum, repugnans, ut ἐκ δυοῖν ἐναντίοιν ἀντικείμενα.

Ἀντικειμένως. ὲ contrario.

Ἀντικινέω. insurgo.

Ἀντικλωμαι. uicissim mutor. Depon. genit.

Ἀντίκλημα. τὸ. criminis relatio.

Ἀντικνήμιον. ὰ. τὸ pars suræ opposita, cruris uniuersi pars anterior, cui opponitur πρόσκνημία, tibia, ocrea.

Ἀντικομίζομαι. reporto.

Ἀντικόντωσις. reuixus cum conto.

Ἀντικόπτω. repercutio, referio, retundo.

Ἀντίκρισις. ἀπόκρισις, responsio.

Ἀντίκρουσις. ιος. ἡ. repulsio, contrarius impulsus.

Ἀντιπρόω.μ.σω.π.κα.repugno, incurro, offendo.

Ἀντιπρύ.contrà,è regione.

Ἀντιπρυς.διαῤῥήδην, φανερῶς,coram,palam, ferè,omnino.

Ἀντιπτερίζω.uicissim sepelio.

Ἀντικυρία.potestas.

Ἀντιλαβή.ῆς.ἡ.cõtraria ansa. Accipitur simpliciter pro λαβῇ,ansa,apprehensio, ἀντίληψις. Bud.Com.

Ἀντιλαβώς.annulus scuti.

Ἀντιλαγχάνειν.uicissim litem intendere, actori & uictori quæstionem referre, quod hodie Iurisconsulti reconuenire uocant.

Ἀντιλαγχάνειν παραγραφὰς Demosth. appellat,quod Cicero. agendi potestatem dare. Ἀντιλαγχάνειν δίκην, prouocare ad iudices, qui ἄρχοντες dicebantur, ibi'que controuersiam denuo disceptare, ut hodie à præsidibus & præfectis curiæ summæ appellantur. Est quasi dicas,resortiri iudicium. Bud.Com.

Ἀντιλαμβάνω.rependo,uendico,contradico, contrà assumo,adipiscor, obuio, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιλαμβάνεσθαι,succurrere, porrecta manu retinere,lapsurum alioqui aut abiturum retinere,adiutare. Genit. Bud. Com.

Ἀντιλάμπω.resplendeo,contra luceo.

Ἀντιλέγοντες.οἱ.aduersarij.

Ἀντιλέγω.μ.ξω.π.χα.contradico,refello, intercedo.

Ἀντιλέξει.ijsdem uerbis.

Ἀντίληξις. dicebatur cum quispiam in iudicium uocatus,non respondebat: aut uadimonium promissum deseruerat: aut cum per præconem inclamatus, ad nomen non responderat. Bud.

Ἀντιλήπτωρ.ορος.ὁ.susceptor,redemptor, pro aliquo alium recipiente.

Ἀντίληψις.εως.ἡ.apprehensio,defensio,adiutorium,susceptio,subsidium. Bud. Com.

Ἀντιλογία.ας.ἡ. contradictio,obiectio, controuersia,dissuasio,argumentum, in cõtrarium rationes, oratio quæ respondet alteri. Bud. Com.

Ἀντιλογικός.ἡ.ὁ.contradictorius.

Ἀντιλογίζεσθαι.uicissim reputare, ex aduersa ratiocinari, ut euenit coniecturam facientibus,ἀναλογίζεσθαι, Antiphonti.

Ἀντιλόβιον.ἡ.τὸ.pars auris lobo opposita.

Ἀντιλύπησις.εως.ἡ.uindicta, Plutarch.

Ἀντίλυτρον.precium quo redimuntur captiui ab hostibus in bello, aut à piratis: aut cum caput capite redimitur.

Ἀντιμαρτύρομαι.reclamo,contrarium testor.

Ἀντιμαρτυρῶν.ὁ.reclamans.

Ἀντιμάχησις.ἡ.contentio.

Ἀντιμάχομαι.repugno.

Ἀντιμερακιοῦμαι. iuueniliter irritor, contracto.

Ἀντιμεσουρανοῦν.τὸ.media nox.

Ἀντιμετάβασις.εως.ἡ.obluctatio.

Ἀντιμεταβολή. ex aduerso mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.

Ἀντιμετάληψις.εως.ἡ.est cũ uices reddunturr

Ἀντιμεταῤῥεῖ.refluit.

Ἀντιμετάστασις.ἡ.obsistentia.

Ἀντιμετέρχομαι.contra peto, ambio.

Ἀντιμετρεῖν.rependere, remetiri dixit Cic.

Ἀντιμαχανάομαι.cõtra machinor,oppugno.

Ἀντίμιμος.ου.ὁ.æmulus.

Ἀντιμίμων.ονος.ὁ.contrà effingens.

Ἀντιμισθία.ας.ἡ.remuneratio.

Ἀντιμισθωτός.precio conductus ab aliquo.

Ἀντιμολύω.μ.ύσω.π.υκα.obuio.

Ἀντιμυκτηρίζω.uicissim irrideo.

Ἀντινομία.ἡ.legũ contrarietas,quando duæ leges sibi sunt contrariæ. Bud.in Annot.

Ἀντίνυ πωλῶν, ἴσος πωλοῖς, inquit Hesych. æqualis multis.

Ἀντίξοος.ὁ.aduersus,contrarius.

Ἀντιοδικεῖν.ad iudicium occurrere,non deserere causam.

Ἀντίον.contrà.

Ἀντίος.ου.ὁ.contrarius.

Ἀντιόφρων.contrarius,diuersæ opinionis.

Ἀντιοχέω.ῶ.ἐναντιοῦμαι,resisto,ἀντέχω.

Ἀντιόων.ῶν.obuians,ἐπιμελέως ἀξιῶσα.

Ἀντιούμενος.assecutus,nactus, παντῶν. honorans:ductum ab ijs, qui occurrentes inuitem manibus protensis se excipiũt. Genit.

Ἀντιπά-

Ἀντιπάγω.μ.άξω.π.αχα.concito,irrito.

Ἀντιπαγὴς.contrarie constitutum.

Ἀντιπάθεια.consensus,& uis contraria rerũ, naturalis rerum differentia, repugnantia. Huic opponitur συμπάθεια,quæ mutuam quandam rerum inter se cognationem significat.

Ἀντιπαθεῖν.talionem recipere. Bud.Com.

Ἀντιπαθὴς.ὲος.ὁ,ἡ. diuersæ affectionis, contraria passus.

Ἀντιπαιδία.ας.ἡ.pubertas.

Ἀντιπαίζοντες.οἱ.inter se ludentes.

Ἀντίπαις.δ&ὁ.pubes,ephebus.

Ἀντίπαλος.ὁ.ἡ.aduersarius in lucta,par in resistendo, æqualis seu æquiparandus in lucta,ἰῶπαλὴς.ab ἀντὶ,quod æquale aliquando significat in compositione.

Ἀντιπαραβάλλομαι.committor,comparor.

Ἀντιπαραβάλλω.ἀντίθημι,oppono,confero,cõparo. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγέλλειν.obnunciare, ut cum maritus negat mulierem post diuortium ex se prægnantem. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγελία.ας.ἡ.contraria petitio magistratus.

Ἀντιπαραγραφή.ῆς.ἡ.replicatio. Bud. Com. & Annot.

Ἀντιπαρέξειμι.retribuere,resistere.

Ἀντιπαρακαλεῖν.deprecari,in diuersum hortari. Bud. Com.

Ἀντιπαρακελεύομαι.μ.εύσομαι.è contrario iubeo.

Ἀντιπαρασκευή.ῆς.ἡ.ἀνθόπλησις.

Ἀντιπαρατάσσεσθαι.contrà pono castra.

Ἀντιπαρατάττομαι.resisto.

Ἀντιπαρατεταγμένοι.instructi ex aduerso.

Ἀντιπαρατίθημι.oppono. Bud. Com.

Ἀντιπαραχεῖν.retribuere.

Ἀντιπαρατείνω,siue ἀντιπαρεκτείνω.contendo,id est compono,comparo,prætẽdo. Vnde ἀντιπαράτασις, contentio, comparatio. Bud. Com.

Ἀντιπαρεξάγω.μ.άξω.π.υκα.contraduco exercitum,oppono. Actiu. accus. Bud. Com.

Ἀντιπαρεξετάζειν.perscrutari, contrà disquirere,opponere.

Ἀντιπαρεξιόντες.οἱ.aduersantes.

Ἀντιπαρεξίων.ονος.ὁ.persequens, sese subinde hosti opponendo.

Ἀντιπαρέχεσθαι μάρτυρας.uicissim testes traducere.

Ἀντιπαρηγορουμένοις.οἱ.allocutionibus contrarijs obstantes.

Ἀντιπαρηγορῶν σε.consolans te. (Com.

Ἀντιπαρήκω. contrario gradu incedo. Bud.

Ἀντιπαρρησιαζόμενος. ὁ. uicissim admonens, & libertatem libertati opponens.

Ἀντιπαχεῖν.ἀντωθεῖσθαι,in diuersum tẽdo,dissideo,obsisto.

Ἀντιπατέω.μ.ήσω.π. ηκα. obstrepo, contrà strepitum facio.

Ἀντιπελαργεῖν.prouerbiali figura est promerentibus gratiam in tempore referre, uicẽ rependere:à ciconiæ natura sumptũ, quæ pelargus Græce dicitur,quæq; eundem nidum repetit, & genitricis senectam educat. Eras. Chil. & Bud. in Annot.

Ἀντιπελάργησις.εως.ἡ.uel ἀντιπελάργωσις. retaliatio,mutua beneficij recompensatio.

Ἀντιπελαργία.ας.ἡ idem.

Ἀντιπεπονθός.talio.

Ἀντιπέραια.τὰ.è regione sita.

Ἀντιπέρα.ας.ἡ.loci nomen.

Ἀντιπέρας.ex contrario,ulterius.

Ἀντιπέρθω.idem quod ἀντιπέρας.

Ἀντιπερίσασις.ἡ&.ἡ.circumobsistentia,recĩprocatio,compressio undiq; circũfusa. Dicitur etiam ἀντιπερίσασις in humano corpore, cum è loco superiore spiritus infra coërcetur,& uice uersa,idq; fit per cõsensum & cognationem partium, & hoc per συμπάθειαν. Bud. Com.

Ἀντιπερίσπασμα.impedimentum.

Ἀντιπερισπάω.diuerto,retraho.

Ἀντιπερισπώμενος&.ὁ.se colligens.

Ἀντιπερισῳφκὼς.ὼτος.ἡ.relisus,circumactus.

Ἀντιπερισωθεῖν pro ἀντιπερισάναι. Bud. Cõ.

Ἀντιπερίσωσις pro ἀντιπερίσασις.

Ἀντιπερίσχεσθαι.cohibeor, coërceor undique. Theophrasth. lib. 6. πέπλα γὰρ τὸ θερμὸν ἀντιπερισχόμενον.id est, Concoquit enim calor intra terram compressus et cohibitus, coactusq;. Bud. Com.

Ἀντιπιέζω.μ.comprimo, coarcto, intrò cohibeo.

Ἀντιπηδάω.μ.ήσω.π.ηκα.insilio.

Ἀντίπηξ.ηγος.arca lignea.

Ἀντιπίπτω.resisto. Plutarch. in Thes. μικρὰν ἀντιπίπτει παρὰ τῶν ἰσοεικῶν τοῖς φαγικοῖς, Historici à tragicis nihil dissentiũt. Bud. Commentarijs.

Ἀντιπιφάσκω.retribuo.

Ἀντίπλας ☞.similiter factus.

Ἀντιπληρόω.μ.ώσω.π.ωκα.suppleo. Ioseph. lib. 2. Iud. τὸ λοιπὸν ἐν ταῖς ἐπισημίαις ἀντιπληροῦτο τῶν προθυμίαις, Quod scientiæ deerat, alacritate supplentes.

Ἀντιπνέω.μ.εύσω.π.ευκα.reflo.datiuo iung.

Ἀντιπνοία.ας.ἡ.uentus aduersus.

Ἀντιποιέομαι.μ.ήσομαι.uendico, adipiscor, cõcerto, affecto, desidero.

Ἀντίποινον.ν.τὸ.pœna pro delicto.

Ἀντιποιέμενος ☞ τῶν αὐτῶν. competitor, renitens.

Ἀντιποιοῦντες.οἱ.par pari reddentes.

Ἀντιπόλεμος ☞.hostis.

Ἀντιπολιορκέω.μ.ήσω.π.ηκα. obsidentes obsideo.

Ἀντιπολιτεύομαι.aduersor in republica, resisto, reclamo, intercedo. Bud. Com. & Annot.

Ἀντίπους.οδος ☞.ὁ.qui nobis aduersa urget uestigia.

Ἀνθυποφορά.ᾶς.ἡ.oppositio, obiectio.

Ἀντίπραξις.ι ☞.ἡ.aduersitas.

Ἀντιπράττω, ☞ ἀντιπράττομαι. repugno, resisto, refragor, in contrarium laboro, & contendo.

Ἀντιπρεσβεύομαι.è contrario legatos mitto.

Ἀντίπροικα.similia, ἐπίπλυμα, καὶ ἰσόπροικα.

Ἀντιπροκαλεῖσθαι.uicissim cõditionem ferentem stipulari, offerre, optione prouocare.

Ἀντιπρόκλησις.mutua accusatio, ἀντέγκλημα. Bud. Com.

Ἀντιπροσαγορεύω.resaluto.

Ἀντιπροσερρύθη.resalutauit, respondit.

Ἀντιπρόσωποι.οἱ. contrarijs frontibus semet aspicientes.

Ἀντιπρότασις.ι ☞.ἡ.opposita propositio.

Ἀντίπρωρον.ν.τὸ.puppis, ἀντιπρόσωπον. πρῶρα γὰρ τὸ πρόσωπον.

Ἀντίπυξ.κος scrinium.

Ἀντίῤῥησις.ιος.ἡ.altercatio, controuersia.

Ἀντίῤῥοπον.ν.ὸ.æquiualens, id est remediũ.

Ἀντίῤῥοπος.compensans, rependens.

Ἀντισάγω.oppono.

Ἀντισεμνύνεσθαι. grauitatem præ se ferenti eadem respondere, ad frangendam eius animi elationem. Ab ἀντὶ & σεμνύομαι. Bud. Com.

Ἀντισηκόω.μ.ώσω.π.ωκα.rependo, retribuo. Bud. Com.

Ἀντισήκωσις.compensatio.

Ἀντισκώπτω.ludentem deludo.

Ἀντισόω.æquo.

Ἀντισπαστός.ὸν.contrà nitens.

Ἀντισπάω.retraho.

Ἀντίσποδος.cinerulæ uices explens.

Ἄντισσα.urbs Lesbi.

Ἀντισταθμίζω.rependo, retribuo. Bud. Com.

Ἀντισταθμόν.ὸν.repensum.

Ἀντιστασιαστής.ὸ.ἡ.qui est ex seditione partis aduersæ.

Ἀντιστασιώτης.ν.idem, contrarius.

Ἀντιστατέον.resistendum est.

Ἀντίστδνον.ν.τὸ.spina dorsi, quæ pectori opponitur.

Ἀντιστήριγμα.ατος.τὸ.protectio.

Ἀντιστηρίζω.fulcio, defendo.

Ἀντιστοιχέω.μ.ήσω.π.ηκα.oppono, ut κ ipsi χ, & π ipsi ψ. Bud. Com.

Ἀντίστοιχον.æquale, ἴσον.

Ἀντίστομος.ν.ὸ.phalanx, à duplici frontis autoris obiectu, quasi occeps. ita uertitur à Theodoro.

Ἀντιστρατεύω.rebello, repugno.

Ἀντιστρατηγός.ὸ.proprætor, oppositus dux exercitus.

Ἀντιστρέφω.μ.ψω.π.ἀντέστροφα. conuerto uice uersa, reciproco. Bud. Com.

Ἀντιστροφή.reuersio, figuræ species apud Grãmaticos.

Ἀντίστροφος.ν.ὸ,ἡ.similis, æquiualens, ex altera parte respondens.

Ἀντιστρόφως.uice uersa.

Ἀντισυμβιβάζομενος.ὁ.confutans.

Ἀντισυμβιβάζεσθαι.aliud opponere.

Ἀντισυνιφάνησε.respondit.

Ἀντίσχαλος.ν.ὁ,ἡ.nullis, nulla re dignus.

Ἀντισχεῖν.reluctari.

Ἀντιτανταντύω.ἀντισαθμίζω. Bud. Com.

Ἀντιτάναντον.æquale.

Ἀντιτάσσω.μ.ξω.contra aciem struo.

Ἀντιτάττομαι.repugno, opponor tibi.

Ἀντιτείχισμα.ατος.τὸ.antemurale.

Ἀντιτερπόμενος.ὁ.rehilaratus.

Ἀντίτεχνος.ν.ὁ.qui certat de arte sua cum aliquo, id est æmulus.

Ἀντιτίθημι.resisto, retribuo, comparo.

Ἀντίτιμος.uide ἀντίτιος.

Ἀντιτιμᾶσθαι.reus dicitur, qui cum inficiando non sit, crimen eleuare conatur, & pœnam sibi æstimat exilius & leuius. Attenuare uulgo uocant, & ad attenuationem respondere. Bud. Com.

Ἀντίτιτος.ν.retributiuus, uindicatiuus.

Ἀντίτομον.pharmacum præseruatiuum.

Ἀντιτορέω.μ.ήσω.π.ηκα.ferro transfigo. ὥστε διὰ τοῦ ξύλα ἀντιτορῆσαι.

Ἀντιτυπέω.μ.ήσω.π.ηκα.contrasigno.

Ἀντιτυπία.repercussio, rigor, durities, renitentia, resistentia.

Ἀντίτυπον.ν.τὸ.exemplar, similis formæ, uel contrarium. τὸ μεταγεγραμμένον, καὶ τὸ οὗ τὸν τύπον ἔχον.

Ἀντίτυπος.ν.ὁ.uel ἀντιτυπής. resistẽs, durus, non cedens, morosus, asper. Bud. Com.

Ἀντιτύπως.aduersatim.

Ἀντιφάσις.τὸ ἐναντίον, contrarium.

Ἀντιφάρμακον.ν.resistens uenenis.

Ἀντίφασις.ι.ἡ.contradictio.

Ἀντιφατικός.ὸ.contradictorius, responsiuus.

Ἀντιφερίζω.μ.σω.π.κα.adæquo, repugno, cõtendo.

Ἀντιφερνά.ν.quod uicissim à marito loco dotis datur.

Ἀντιφέρομαι.repugno.

Ἀντίφημι.contradico, reluctor.

Ἀντιφθέγγομαί σοι.contradico tibi.

Ἀντίφθογγος.ν.ὁ.resonabilis.

Ἀντιφιλονεικῶ.ρ.repugnare.

Ἀντιφιλοτιμεῖσθαι. ἕκαστον ὁρᾶν πρὸς τιμὴν εἰκόνων φιλοτιμίαν, καὶ δόξαν, uicissim de gloria contendere.

Ἀντίφονος.patiens cædem pro illata cæde.

Ἀντίφραξις.ιος.ἡ.oppositio, obiectio.

Ἀντιφραπλόμενος.ὁ.obseptus.

Ἀντίφρουροι.æqualem habentes custodiam.

Ἀντιφυλάττεσθαι. mutuo inter se insidias cauere. Bud. Com.

Ἀντιφυτεύω.μ.σω.π.λα.genero.

Ἀντιφωνέω.contradico, appropinquo.

Ἀντιφωνέω ☞.ὁ.qui respondit.

Ἀντίφωνον.contrariæ uocis, ἐναντίόφωνον.

Ἀντιφωτισμός.ὁ.oppositum lumen.

Ἀντιχαρίζομαι.gratiam repono, Xenoph. in Oecon.

Ἀντίχαρις.ιος.ἡ.retributio pro accepto beneficio.

Ἀντίχειρ.ρος.ὁ.pollex.

Ἀντιχθών.όνος.opposita pedibus nostris terra, oppositi nobis.

Ἀντίχορδα.τὰ.consona.

Ἀντιχορία.quod alternis in choro recinitur.

Ἀντλέω.μ.ήσω.π.ηκα. exhaurio nauem. inde antlare & exantlare, quod uulgus exanclare dicit parum rectè.

Ἄντλημα.ατος.τὸ.hausiorium.

Ἀντλητήρ.ῆρος.ὁ.cyathus.

Ἀντλία.ας.ἡ.κοὴ

Ἄντλον.ν.sentina.

Ἀντόλιος.ὁ.orientalis.

Ἄντομαι.obuio, omnino supplico, contingo.

Ἀντομέω.μ.ήσω.π.κα.contraiuro, adhortor.

Ἀντομύειν, & ἀντόμνυσθαι, est iuramentum calumniæ uicissim præstare. Bud. Com.

Ἄντον.ex contrario.

Ἀντονομάζω.commuto nomen.

Ἀντονομασία.ας.ἡ.pronominatio.

Ἀντοφθαλμεῖν.obtueri, contrà intueri, ex aduerso aspicere.

Ἀντόχημα.planè, ἄντικρυς.

Ἀντιχυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.è contrario munio. Aeliu. accus.

Ἄντρον.ν.τὸ.antrum. ὃ τὸ ἄνω τιθέασι.

Ἀντρύσσω.μ.ύξω.π.υχα.ædiuerso fodio.

Ἀντρώδης.antris plenum.

Ἄντρων, ωνος.urbs Thessaliæ, in qua inusita-

τε magnitudinis asini nascuntur, unde ἀνφονῶδες, pro magno & stolido.

Ἄντυξ.γος.ἡ. summa curuatura rotarum, semicirculus ante currum, amplectens ambas rotas. gyrus rotæ, superior rota, et currus ipse, scuti circulus exterior.

Ἄντιπος.ὁ. eiusdem figuræ, similis cõtrarius.

Ἀντάω. obuio, συμβάλλομαι.

Ἀντωνυμία.ας.ἡ. pronomen.

Ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauendæ ab utraq; parte præstitum. Bud. Com.

Ἀντωνομασία. figura, qua loco proprij nominis aliud ponitur, siue epitheton, siue patronymicum, ut ἀντίθεος pro Polyphemo, & πηλείδης pro Achille.

Ἀντωνέομαι. liceor. Bud. Com.

Ἀντωπεῖν. ex aduerso intueri, obtueri.

Ἀντωπόν. ex aduerso, contrà.

Ἄντωσις.ιος.ἡ. occursus.

Ἀνυδρία.ας.ἡ. aquarum inopia.

Ἄνυδρον. insepultus, non lotus.

Ἄνυδρος.ὁ.ὁ,ἡ. inaquosus, siticulosus.

Ἀνυδρόομαι. ex fonte haurio, exhaurio.

Ἀνύω. perficio.

Ἀνυμέναιος.ὁ.ἡ. & in plurali αἱ ἀνυμέναιαι. carens honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα & ἄνυδρα.

Ἀνύμφαρκτος.ὁ. ficus.

Ἀνύμφευτος.ὁ.ἡ. innupta, cælebs.

Ἄνυμφος.ὁ.ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.

Ἀνύξιος. incorruptus, ἄβρωτος.

Ἀνυπόπτιος. insons.

Ἀνύπαρκτος.ὁ. non existens.

Ἀνυπαρξία.ας.ἡ. interitus. Ab α priu. & ὕπαρξις, id est substantia, uita.

Ἀνυπόκαστος, & ἀνύποιστος. immitis, non cedẽs.

Ἀνυπέρβλητος.ὁ.ὁ,ἡ. insuperabilis, incredibilis.

Ἀνυπερβλήτως. magnopere, uehementissime.

Ἀνυπεύθυνος.ὁ.ὁ,ἡ. innoxius, immunis à dicẽda causa, reddendis rationibus non obnoxius, apud Demosth. Bud. Com.

Ἀνυπήκοος.ὁ.ὁ. inobediens.

Ἀνύπλευτος. imberbis, ἀγένειος.

Ἀνυπόδητοι. οἱ. appellati sunt philosophi apud Aristoph. quasi nudipedes.

Ἀνυπόδητος. pedibus nudis.

Ἀνυποδησία.ας.ἡ. pedum nudatio.

Ἀνυπόθητος ὁ.ὁ,ἡ. non suggestus.

Ἀνύποιστος.ὁ.ὁ,ἡ. intolerabilis, impatiens.

Ἀνυπόκριτος.ὁ.ὁ,ἡ. simplex, id est non fictus, simulandi nescius.

Ἀνυπομόνητος.ὁ.ὁ. non sustinẽdus, intolerabilis.

Ἀνύποπτος.ὁ.ὁ. non suspectus. (lis.

Ἀνυπόσαλτος.ὁ.ὁ,ἡ. intolerabilis, perplexus apud Polyb.

Ἀνυπόσολος.ὁ.ὁ. interritus, ἀνύποπτος.

Ἀνυπόταλτος.ὁ.ὁ. inobediens, inobsequẽs, qui in ordinem cogi non potest.

Ἀνύπτως. non simulatus, sine suspicione.

Ἄνύπρακτον. ὁ. τὸ. quod non constat in ratione rerum.

Ἀνυπράκτος.ὁ. qui est absq; principio.

Ἀνύπτως. aduerb. perfidenter, non suspectè.

Ἄνυσις καὶ ἄνυρος.ὁ.ὁ. iniustus, impius.

Ἀνύσιμος.ὁ.ὁ,ἡ. expeditus, expediens.

Ἄνυσις.ιος. expeditio, diligentia.

Ἀνυσία. pro ἀνυσίον. Attici dicunt. expedit dum est.

Ἀνυσικός.ὁ.ὁ.κὴ

Ἀνυτικός.ὁ.ὁ. efficax, facilis.

Ἀνύω, Atticè pro ἀνύω.μ.σω.π.κα. perficio, expedio, facio, cresco, surgo in altum.

Ἀνυψόω.μ.ὤσω.ω.ωκα. erigo.

Ἀνύω. ἀνύω.

Ἄνω. suprà. ad locum & tempus refertur.

Ἄνω καὶ κάτω, & ἄνω κάτω. sursum deorsum, huc & illuc, cum omnia permiscentur, cõturbanturq; Eras. Chil.

Ἀνάγεων.ω.τὸ. cœnaculum, quasi à solo subductum, quòd ueteres in superiori ædium parte cœnitarent.

Ἀνωγή. adhortatio, iussum.

Ἀνωγῶ, uel ἀνώγω. iubeo, mando curam, uel onus. Vnde ἄνωγα in præterito.

Ἄνωδα. innocuè.

Ἀνωδινία.ας.ἡ. indolentia.

Ἀνώδινος.ὁ.ὁ,ἡ molestia carens.

Ἄνωθεν. desuper.

Ἀνωθῶ. sursum impello, subueho, detendo.

Ἄνωθις. consultatio, uocatio.

Ἀνωΐστι. ex insperato.

Ἀνώϊστος.

Ἀνώϊστος.ὁ.ὁ,ἡ. insperatus, improuisus, citra suspicionem apud Herodotum ab οἴω, id est puto.

Ἀνωμαλία. inæqualitas, irregularitas. Bud. Commentarijs.

Ἀνώμαλος.ὁ.ὁ,ἡ. asper, uarius, sine planitie, irregularis.

Ἀνωμαλότης.ητος.ἡ. inæqualitas.

Ἀνωμοιομερὲς.τὸ. dissimilare, dissimiles habẽs partes.

Ἄνωμος.ὁ.ὁ. humero carens.

Ἀνωμοτί. iniurato, sine iuramento.

Ἀνώμοτος.ὁ.ὁ. iniuratus.

Ἀνώνυμος.ὁ.ὁ,ἡ. obscurus, sine nomine.

Ἀνώπιον.ὁ.τὸ. locus æditior, & à conspectu semotus.

Ἀνώπισον. inuisibile, ἀόρατον.

Ἀνωρία.ας.ἡ. intempestiuitas.

Ἄνωρος.ὁ.ὁ,ἡ. præcox.

Ἀνωρρυθμία.ας.ἡ. unda quæ ad summum marginem nauis tollitur.

Ἀνῶσαι. reuerti.

Ἀνώσιμον.τὸ. resimatum, Theod.

Ἀνώτερος. superior, sublimior.

Ἀνωφελὴς.ἐος.ὁ,ἡ. καὶ

Ἀνωφελὴς.ὁ inutilis.

Ἀνωφερὲς.ἐος.ὁ,ἡ. uel ἀνάφορος. sublimipeta, qui superna petit, ut ἀνάφορον πῦρ. Bud. Commentarijs.

Ἀνώφλιον.ὁ.τὸ. limen superius.

Ἀνώφυτος.ὁ. desuper natus.

Ἀνωφύω. regermino.

Ἀνωχὴ.ῆς.ἡ. induciæ.

Ἀνώχθι. iube. ab. ἀνωγῶ, ἀνώγημι.

A Ξ.

Ἄξενος.ὁ.ὁ,ἡ. inhospitalis.

Ἄξεστος. impolitus.

Ἀξία.ας.ἡ. dignitas, meritum, precium. πλὴν ἀξίαν ἀποτίνειν ἢ ἀπολαμβάνειν, Pro iuis meritis tractari. Bud. Com.

Ἀξιάγαστος. admiratione habendus.

Ἀξιεπαίνετος.ὁ.ὁ. laudandus.

Ἄξιέρατος.ὁ.ὁ,ἡ. dignus amari.

Ἀξινάδειον.ὁ.τὸ. parua dolabra.

Ἄξινη. ascia, securis.

Ἀξινίδιον.ὁ.τὸ. bipennis.

Ἀξινομαντία.ας.ἡ. per secures diuinatio. Pli. lib. 36. cap. 19.

Ἀξιοζήλως. laudabiliter.

Ἀξιοζήλωτος.ὁ.ὁ. dignus æmulatione.

Ἀξιόλογον.τὸ. operæ precium. ἀξιομνημόνευτον.

Ἀξιόλογος.ὁ.ὁ,ἡ. dignus precio.

Ἀξιόμαχος.ὁ. aptus præliari.

Ἀξιομίσητος.ὁ.ὁ. dignus odio.

Ἀξιομνημόνευτος. dignus memoratu.

Ἄξιον. iustum, rationi consentaneum, uendibile, uilis precij.

Ἀξιονικός.ὁ.ὁ. dignus uictoria.

Ἀξιονικώτερος. cum quo certare possis.

Ἀξιοπρόσκλητος.ὁ.ὁ,ἡ. memoratu dignus, ἀξιόλογος

Ἀξιοπιστία.ας.ἡ. uerisimilitudo, authoritas.

Ἀξιόπιστος.ὁ.ὁ,ἡ. fide dignus, grauis, dignus cui fides habeatur.

Ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι. idoneis fideiussoribus cauere.

Ἀξιόποινος.ὁ.ὁ. qui meritas pœnas accipit.

Ἄξιος.ου.ὁ. dignus. deriuatur ἐξ ἄγω.

Ἀξιοσπούδαστος. dignus studijs.

Ἀξιοτίμαρτος.ὁ. probatus.

Ἀξιότης.ητος.ἡ. dignitas.

Ἀξιόχρεως.ω.ὁ,ἡ. fide dignus, idoneus. δικαστὴν, defensor idoneus.

Ἀξιόω.μ.ώσω.ω.κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, iubeo, uolo. Accus. & genit.

Ἀξίωμα.ατος.τὸ. dignitas, & amplitudo propter honores gestos, aut magistratum, dignitatem, authoritas. Aliquando dialectici usurpant pro eo, quod Cicero pronunciatum appellat, alij adiunctum, siue connexum, ut Si Plato ambulat, Plato mouetur.

Ἀξιωματικόν.τὸ. authoritas, dignitas.

Ἀξιωματικός.ου.ὁ. dignitate clarus.

Ἀξίως. merito. ἀξίως ἢ ἀδικίας, pro magnitudine iniuriæ.

Ἀξίωσις.ιος.ἡ. rogatio, dignitas, opinio, iudicium, amplitudo.

Ἄξοος. impolitus, indiuisibilis.

Ἀξυλία.ας.ἡ. lignorum inopia.

Ἄξυλος. nondum cæsus.

Ἄξυλος.ου.ὁ,ἡ. lignosus, & unde ligna nondũ cæsa. Itẽ sine lignis apud Strab. lib. 12.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἀξύμβολον.τὸ.discordia.
Ἀξύνετος.ε.ὁ,ἡ.intelligentia carens,stultus.
Ἄξενος.ἀκολούθητος,πολύξενος,inhospitalis, multorum hospitum.
Ἀξύτακτος.ε.ὁ.inordinatus.
Ἀξυρής.ὁ.ἡ.retusus,hebes.
Ἄξων.ονος.ὁ.axis,& tabula in qua antiqui delinquentiũ pœnas scribebãt: unde Athenienses legum suarum tabulam (ut est apud Demosth.) sic appellabãt. Hinc quoque ἄξονες,tabulæ Solonis dictæ. Alij legunt ἀξόνας.οἱ.Vide Suid.ἐν τῷ Νόμος.

Ἀοίκητος.ε.ὁ,ἡ.inhabitabilis.
Ἄοικος.ἀοίκητος,πολύξενος,inhospitalis, multorum hospitum.
Ἀοίκτως.ε.ὁ.inordinatus.
Ἀοκής.ὁ.ἡ.retusus,hebes.
Ἄξων.ονος.ὁ.axis,& tabula in qua antiqui delinquentiũ pœnas scribebãt: unde Athenienses legum suarum tabulam (ut est apud Demosth.) sic appellabãt. Hinc quoque ἄξονες,tabulæ Solonis dictæ. Alij legunt ἀξόνας.οἱ.Vide Suid.ἐν τῷ Νόμος.

Ἀοκνία.ας.ε.ἡ.alacritas,impigritia.
Ἄοκνος.ε.ὁ,ἡ.impiger.
Ἀοκνότατα.impigerrimè.
Ἀοκνῶς.ἴος.ὁ,ἡ.congregatus,condensatus.ἀπὸ τοῦ ἅμα ἐληλῶθαι,ἢ τοῦ ἀπιτατικῶς,ἢ ἀθροισικῶς
Ἀοκνίζω.μ.σω.τ.κα.congrego.
Ἀονία.ας.ἡ.Bœotia.
Ἀοξέω.θλιακονέω,ὑπηρετέω.
Ἀοξόος.impolitus.
Ἀοξός.cocus,famulus,assectator.
Ἄοπλος.ε.ὁ,ἡ.inermis.
Ἄοπτος.ὁ.inuisibilis,sine uoce.
Ἀορ.ος.τὸ.ensis,ὁπὸ τοῦ ἄείρω,τὸ φονεύω.
Ἀορασία.ας.ἡ.cæcitas.
Ἀόρατος.ε.ὁ,ἡ.inuisibilis.

Ἀοργησία.ας.ἡ.iniracundia.
Ἀόργητος.ε.ὁ.iniracibilis.
Ἄορδοι.αἱ.mulieres,& per metathesin, ὄαρδοι. inde ὀαεύειν,ὀαευσύς.
Ἀοεσία.nullus terminus.
Ἀόεστος.ε.ὁ.indiscretus,indefinitus,infinibilis. Est temporis præteriti uox apud Græcos,idemq; significat,quod præteritũ perfectum apud Latinos, hoc est indiscriminatim,id quod modo transijt,id est præterijsse quidẽ rem, sed indefinite, num olim an modo præterierit, ut hoc uerbo ἔπιον, quod ἀόριστον est,cecidisse me significo,sed ambiguus est qui cum loquor, olim ne an nuper ceciderim.
Ἄορνος.palus auernus,& rupes siue mons in India, quem primus Alexander superauit. Hoc nomẽ deprauatum est apud Curtium libro 8. ubi pro Aorno malè legitur Dormus.
Ἀορτή.ῆς.ἡ.aorta, uena dextræ spinæ apud Aristot.de Partib.animal.
Ἀορτήρ.ὁ.lorum,ex quo gladius, aut scutum dependet.
Ἄορφον.apud Hippocra.pars quædã à pulmone pendens.
Ἀοσμία.ας.ἡ.inolentia.
Ἄος.spiritus,medela.
Ἄοσμος.ε.ὁ.inodorus.
Ἀοσχέω.μ.ήσω.τ.κα.adiuuo.
Ἀοσυτήρ.ῆρος.ὁ.adiutor.
Ἀοσωτήρ.qui seruat & opem fert nõ uocatus.
Ἄουσος.ε.ὁ,ἡ.impercussus.
Ἀοχλησία.ας.ἡ.carentia turbationis.
Ἀοῶ,apud Pindarum ἄδω,cano.

Ἀπαγγελία.ας.ἡ. renunciatio, denunciatio. Aristid. Ἀπαγγελίαν λέγω αὐτὰ τὰ λεξθέντα ἀπαγγέλματα τὰ ἐπινοήματα.
Ἀπαγγέλω.μ.λῶ.τ.κα. ab alio mihi mandata renuncio, manifestum facio, ut legati, qui reuersi à legatione, id quod egerunt, referunt: pronuncio, enuncio, id est probo, recito. Actiuum.
Ἀπαγγέλομαι.idem, sicut suum actiuum ἀπαγγέλω.

Ἄπαγε.apage,a lucrbium est reprobantis,et reijcientis siue abominantis. Aliquando imperantis pro accusa, intenta formulam: sed hoc ab ἀπάγω, de quo mox.
Ἀπαγείρω.excito.
Ἀπαγινέω.affero.
Ἀπάγομαι.etiam uoce passiua est abducere secum,& reducere: Item auertere, depellere,procurare.
Ἀπαγόρευμα.τος.τὸ.interdictum magistratus.
Ἀπαγορεύω.defatigor, denego, non tolero, interdico, despero,deficio.
Ἀπαγρεύω.spolio.
Ἀπαγριόω.μ.ώσω.τ.κα.exaspero,irrito, prohibeo.
Ἄπαγρος.ε.ὁ.infortunatus uenator.
Ἀπαγχονίζω.μ.ίσω.τ.κα.κομ
Ἀπάγχω.μ.ξω.τ.χα.suffoco,strãgulo. Actiu.
Ἀπάγω.μ.ξω.defero,abduco ad pœnam, rapio ad supplicium,ad iudicem, in carcerẽ eijcio. Item pensito. unde ἀπάγειν τὸν φόρον,pendere tributum. Bud. Com.
Ἀπαγωγή.ῆς.ἡ.inductio, deductio. Accipitur interdum pro omni delatione,& est genus iudicij contra fures & grassatores, φόρου ἀπαγωγή,ad pendendum tributum, tributaria, Herodoto.
Ἀπάδω.μ.άσω.τ.κα.dissono,displiceo.
Ἀπάθεια.ας.ἡ.immobilitas circa passiones.
Ἀπαθής.ἐος.ὁ,ἡ. passione & affectione carẽs, rigidus.
Ἀπαίδευσία.ας.ἡ.procacitas linguæ,ruditas
Ἀπαίδευτος.ε.ὁ,ἡ. indoctus. Poëtice ἀποφώλιος.
Ἀπαιδία.ας.ἡ.orbitas, Herodoto. (λιος.
Ἀπαιδοιόω.circumcido,præputium seco.
Ἀπαιθριάζω.sub dio ago.
Ἀπαίνυμαι.ausero.
Ἀπαίδευσις.ἰος.ἡ.κομ
Ἀπαίδευσις.ἰος.ἡ.κα
Ἀπαίδλη.ης.ἡ.impostura. Aristoph. Nebul. οὐχ' ὧδε παμβασιλεῖ ἀπαίδλη.
Ἀπαίδλημα.τὸ.deceptio.
Ἀπαιολεῖν.priuare,mouere.
Ἀπαίρω.μ.ρῶ.τ.κα.discedo.
Ἄπαις.αιδος.sine prole. (lis.
Ἀπαίσιος.ε.ὁ,ἡ.infaustus,indecens, execrabi

Ἀπαισχυνῶ.ne te pudeat,apud Platonem.
Ἀπαιτεῖται.postulatur.
Ἀπαιτεῖσθαι ἀργύριον.conueniri,interpellari.
Ἀπαιτέω.μ.ήσω.τ.κα.repeto.
Ἀπαίτησις.ιος.ἡ.repetitio.
Ἀπαιτητέον.repetendum.
Ἀπαιτητικός.ὸ.repetitiuus.
Ἀπαιτίζω.ἀπαιτέω.
Ἀπαιτοῦ χάριτος.debitæ gratiæ.
Ἀπαισώνιστον.mali ominis,δύσφημον.
Ἀπαωρέω.μ.ήσω.τ.κα.pendo,suspendo.
Ἀπακαιρῶ.ἀκαίρως,intempestiuè.
Ἀπακριβόω.exactè laboro,diligenter aliquid facio,exactè compono & absoluo,omni ope & exacta diligentia efficio. Item exactè respondeo,id est statis horis euemo.
Ἀπακρόομαι.repulso.
Ἀπάκτου.ἀπάγαγε,κόμιζον,aufer. ab ἀπάκτόω
Ἀπαλαιώθη.antiquatum est.
Ἀπάλαμνος.ε.ὁ,ἡ.industria carẽs, infirmus, imbellis.
Ἀπαλγέω.μ.ήσω.τ.κα.cesso dolore.accusati uo iung.
Ἀπαλείγομαι.repello.
Ἀπαλείφω.μ.ψω.τ.φα.delino,lino. Actiu.
Ἀπαλεξίκακος.incurabilis.
Ἀπαλέω.negligo,ἀμελέω.
Ἀπαλιθεύω.inuenio uerum, ueritatem clarè ostendo.
Ἀπαλθέω.curo.
Ἀπαμαγή.ῆς.ἡ.liberatio,ἀπάμαξις.
Ἀπαμαγῆναι.libertatem consequi.
Ἀπαμάξ.uicissim.
Ἀπαμαξεύω.liberari cupio,uolo discedere.
Ἀπαμαξέω.μ.ήσω.τ.κα.adiuuando remoueo.
Ἀπαμᾶσθη.haurire.
Ἀπαμπάπομαι.discedo,Polyb. Aliquando liberor, defungor, hoc est negocio aliquo explicor, eiq; finem impono, quemadmodum etiã defungi periculis, defungi morbo, defungi pœna Latine dicimus. Aliquando ponitur pro decedo, & uita fungor. Aliquãdo pro abhorreo,abstineo.
Ἀπαμπάλλω.μ.ξω.π.χα. discedo. Aliquando libero,ut libero, dimittoq; creditorem,

hoc est à me summoueo, Demosth. πρὸς Ἀ-
ναξ. Et libero accusatorem, quod est plac-
eo, & munere corrumpo, apud eundem κα-
τὰ Τιμοκ. Et libero, id est manumitto, li-
bertate dono. Aliquando abire iubeo,
à me dimitto. Plut. ἀπαλλάξας τοὺς θερα-
πευτῆρας, Abire à se iubens clientes & comi-
tatum. Aliquando uersor, ago, uiuo, de-
go, Xenoph. Aliquando interimo, tol-
lo, id est occido, Theophr. Aliquando
aboleo, deleo, eximo, Demosth. περὶ παραπ.
Aliquando pro morior, item defungor,
sicut ἀπαλλάττομαι. Bud. Com.

Ἀπαμυντῆρ. οἱ. ἀμελοῦντες, negligentes.

Ἀπαμυτός. ὴ. ὸ. eximius, splendidus.

Ἀπαμών. ὼν. μόνος.

Ἀπαλοφή. ῆς. ἡ. litura.

Ἄπαλον. inducię, cessatio à palæstra.

Ἁπαλός. ὴ. ὸ. tener, paruus, delicatus.

Ἁπαλότης. ητος. ἡ. mollitia.

Ἁπαλοτρεφής. ὲς. ὸ, ἡ. saginatus.

Ἁπαλόχρως. ωτος. ὁ, ἡ. mollis corpore.

Ἁπαλύω. μ. υνῶ. mollio. Actiu.

Ἁπαμάομαι. meto, colligo.

Ἁπαμβλύομαι. concido animo. Ἀπαμβλύο-
μαι, ἐς τὰ πράγματα πάντα, Ineptior, sum
& fio ad res gerendas.

Ἁπαμβλύω. obtundo, hebeto.

Ἁπαμβρότω. erro. Neutrum.

Ἁπαμείβομαι. respondeo ex aduerso.

Ἁπαμέρω. separo, priuo.

Ἁπαμπίσκω. spolio. Actiu.

Ἁπαμφιέννυμι. μ. ἐσω. detego, spolio.

Ἁπαμύω. μ. υνῶ. expello, arceo.

Ἅπαν. ανος. τὸ. omne, ὅλον. Ιones et poëtæ cor
ripiunt primam, Attici producunt.

Ἁπανάνομαι. ἀόρ. ἀπωνάμην. renuo. De-
ponens

Ἁπαναιδωτέω. μ. ήσω. π. κα. uerecunde facio.
Apud Plato. in Apolog. pro inuerecun-
de facio, ponitur.

Ἁπανάστασις migratio, ἀποικία.

Ἁπάνευθε. longe, seorsum.

Ἁπανθέω. μ. ήσω. π. κα. defloreo.

Ἁπανθρακίλλων. pisces ad assandum idonei.

Ἁπανθρακίσαι. carbones urere, ἄνθρακας pi-

sces edere.

Ἀπανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas.

Ἀπάνθρωπος. ὐ. ὸ, ἡ. inhumanus, inamœnus.

Ἀπανίσαμαι. discedo. ἀπανίσαντο ἑτέρωσε, eo
ferebant se aliò.

Ἀπανισάμενος. ὐ. ὸ. excedens, commigrans.

Ἀπανίσκημι. pello, Thucyd.

Ἀπανταχῆ. ubique.

Ἀπαντάω. uoce actiua tantum dicitur in præ
senti, licet in futuro in uocē passiuam ex-
eat, & significat obuiam eo, occurro, ob-
uium me fero, ut ἐς τὰ κύδη ἀπαντᾶν, a-
pud Aristot. pro ad funera deducenda se
conferre, & offerre. Sic Terent. Egomet
quoq; eius causa in funus prodeo. Inter-
dum ponitur pro respondeo, id est euentu
conuenio & cōgruo, consentio, Synes. Sic
Cic. Respondent extrema primis, media
utrisq;. Aliquando pro incido, ἐντυγχά-
νω. Athen. λύω δὲ συγγράμμασι πρσαίου ἀ-
πωλωτύσαμεν. Quemadmodum Cicero,
Nam eorum in libros ego incidi. Ali-
quando pro coëo, cogor in concionem. Ari
stot. ἀπαντᾶν τὸς πολίτας. Bud. Com.

Ἀπάντημα. αος. τὸ. &

Ἀπάντησις. ιος. ἡ. obuiam itio, congressio, re-
sponsio.

Ἀπαντικρὺ. contra.

Ἀπαντικύ. ἀνυφόπα.

Ἀπαντλῶ. haurire, leuare.

Ἀπαντχόθεν. undiq;, ex omni parte.

Ἀπαντῶντα. oblata & fortuita, non rogata
aut interpretata, ut auguria oblata & au
spicia. Bud. Com.

Ἅπαξ. semel.

Ἀπαξοί. μοναχοί.

Ἀπαξάπας. ασα. σ. ὁ. uniuersus.

Ἀπαξάπλως. omnino.

Ἀπαξιόω. ῶ. despuo, indignum puto.

Ἀπαπαί. approbantis uox est.

Ἀπράβατος. ὐ. ὸ. incommutabilis, perpetuus,
unde ἀπράβατον. τὸ. quod successione ad
alium non demigrat, quemadmodum in
sacerdotio Mosaico.

Ἀπράβλαστον. τὸ. ad nepotum procreationem
inhabile.

Ἀπαράβλητος. dissimilis.

Ἀπαραγγέλτως. iniusso.

Ἀπαράιτητον. ὐ. τὸ. quod recusari non liceat.

Ἀπαραίτητος. ὐ. ὸ, ἡ. inexcusabilis, inexorabi-
lis, ineuitabilis, irrecusabilis, ὃ οὐ δυώαταί
τις παραιτήσασθαι.

Ἀπαραπάλυπλος. ὐ. ὸ. manifestus, qui celari
non potest.

Ἀπαράκλητος. ὐ. ὸ, ἡ. inconsolabilis, non uo-
catus se offerens.

Ἀπαράμακτος. non differens, non euarians,
per omnia similis. Hinc ἀπαραμάκτως,
aduerb. apud Athenæ. libro 1.

Ἀπαραμαξία. ας. ἡ. constantia.

Ἀπαράλεκτος. ὐ. ὸ. hispidus, cui non depexi
sunt superuacui capiti crines.

Ἀπαραλόγιστος. ὐ. ὸ, ἡ. qui nequit decipi.

Ἀπαραμύθητος. ὐ. ὸ. sine consolatione.

Ἀπαράννυκτα. extra tempus.

Ἀπαραποιητὸς. ὸ. ἡ. uerus germanus, non a-
dulteratus.

Ἀπρασήμαντος. ὸ. non animaduersus, non
notatus.

Ἀπαρασκεύαστος. ὐ. ὸ. impræparatus, impræ-
meditatus, qui simplici & frugali more
utitur, & qui imparatus occupatur, & op-
primitur.

Ἀπαρασκευάστως. ex tempore.

Ἀπαράσκευ@. ὸ. ἀπαρασκεύαστος.

Ἀπαρασκεύως. impræmeditatè.

Ἀπαράσω. amputo, abscindo, Iliad. ν. Item
depello, deturbo, deijcio, Hero.

Ἀπαρατηρήτως. inobseruanter.

Ἀπαράτιλτος. ὐ. hirsutus, incomptis capillis.

Ἀπάρατον. τὸ. execrabile.

Ἀπαράχυτος οἶνος. uinum non dilutum.

Ἀπαραχάρακτ@. ὐ. ὸ. pertinax, nulli cedens,
indesinens, non cessans.

Ἀπαργία. ας. ἡ. herba apargia.

Ἀπάργμαλα. τὰ. primitiæ, ἀπαρχαὶ. Bud. Cō.

Ἀπαρεμπόδιστος. ὐ. ὸ, ἡ. minime implicitus.

Ἀπαρίμφατος. ου. ὁ, ἡ. infinitiuus, indefinitus.

Ἀπαρενόχλητος. ὐ. ὸ. minime perturbatus.

Ἀπάρσις. ιος. ἡ. discessus.

Ἀπαρίσκομαι. ἀγrefero uel implacidè. In-
terdum pro placo.

Ἀπαρίσκω. displicco, improbor, Thucyd.

Ἀπαρίω. careo.

Ἀπαρηγόρητος. ὐ. ὸ. inconsolabilis, desolatus.

Ἀπαρήγω. μ. ξω. π. χα. iuuo.

Ἀπαρθενεύω. non congruo uirginibus.

Ἀπαρθένευτος. ὸ, ἡ. non decens uirgines.

Ἀπαριθμέω. μ. ήσω. π. κα. καὶ ἀπαριθμοῦμαι.
recenseo, numero. Actiu. Bud. Com.

Ἀπαείνη. ἡ. lappa quæ in lente nascitur, ὄρο-
βος.

Ἀπαρκεῖ. sufficit. (βάχχη.

Ἀπαρκὴς. contentus, congruens.

Ἀπαρνέομαι. ἀποτυγχάνειν.

Ἀπαρκτίας. ὐ. ὸ. septentrio uentus.

Ἀπαρνέομαι. μ. ήσομαι. denego. καθόλου ἀρνέ-
ομαι. Ἀπάρνυμαι. ἀφαιρῶμαι, aufero. (σθαι.

Ἀπαρρησίαστος. ὐ. ὸ, ἡ. carēs audacia loquēdi.

Ἀπάρσεις dicuntur, qui & σαθμοὶ, mansiones.
Sic dicti à tollendis sarcinis, quemadmo-
dum σαθμοὶ à subsistendo.

Ἀπαρτάομαι. dirimor, separor, aberro, lon-
gius digredior.

Ἀπαρτάω. μ. ήσω. π. κα. seorsum appendo, su-
spendo, distraho, dirimo, dissocio, auerto, al
ligo. Lucian. ἢ αὖτ' ἐμὲ τὰς ἐλπίδας μοὶ
ἀπαρτήσασα. Ex meipso spem mihi su-
spendens. Ἀπαρτᾶν τὸν λόγον, sermo-
nem deflectere.

Ἀπαρτί. admodum, posthac, confestim, dein-
ceps, affatim, ἀπηρτισμένως. Arisioph. ἴσως
γε καὶ τὸς ὀλιγίστους καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλου
σίους ποιήσω, Plenè, omnino. Herodot. ἐκ
τούτου ἀσὶ σάθμια δύο ἀπαρτί.

Ἀπαρτία. ας. ἡ. pfectio, ἀποσκευή. Ità auctio
sub præcone, maximè suppellectilis, ὁ καθ'
τὸν οἶκον κόσμος, ἤτοι τὰ λεγόμενα ἐπιπλα.

Ἀπαρτίζω. μ. ίσω. π. κα. perficio, omnibus nu-
meris expleo, quadro, adæquo. Bud. Com.

Ἀπαρτικὸς. paratus itineri.

Ἀπαρτιολογία. ας. ἡ. rotunda ratio uulgo dici-
tur, solida summa, cum nihil nec excurrit,
nec deest. Quadrans à Cicer. appellatur.

Ἀπάρτιον προγράφω. auctionem bonorum fa
cio, & auctionor. Bud. Com.

Ἀπαρτισμὸς. οῦ. ὁ. perfectio, complementum,
omnium partium iusta absolutio.

Ἀπαρύομαι. μ. σομαι. exhaurio.

Ἀπαρύλλω. μ. ύξω. π. υχα. detraho.
Ἀπαρχαί. primi fructus, qui dijs consecrabantur, quo uidelicet in proximum annum augerent etiam arborum fœturam, ἀπάρχυματα. Budæus Commentarijs.
Ἀπαρχαιῶμαι. obsolesco.
Ἀπαρχής. ab initio.
Ἀπαρχομαι. μ. ξομαι. primitias soluo & decerpo, libamina facio. Herodot. ὁ θύσας τῶν κριῶν καὶ τ' σπλάγχνων ἀπαρξάμενος. Item τὸ ἄρχεσθαι, incipere, auspicari. Aristot. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι τοῖς τ' βασιλέως ἐπιτάγμασι. Placuit delibanda iam esse regis mandata, per datiuum dixit. Greg. pro authorem esse & conditorem usus est, ὃς αὐτὸς ἀπήρξατο, Cuius ipse ædidit primordium: de Christi resurrectione loquens, qui primus semel surrexit, postquam occidit. Bud. Com.
Ἀπαρχόμενος. ε. ὁ. q facit primitias sacrificij.
Ἀπάρχων. στρατωμάτων. præfectus militiæ.
Ἀπαρωγός. opitulator.
Ἅπας τις. quilibet, omnigenus.
Ἅπας. αντος. ὁ. καὶ
Ἅπασα. ης. ἡ. omnis.
Ἀπασβολάομαι. fuliginem excutio.
Ἀπασάω. erro, fallor. Deductū ἀπὸ τ' ἀπατάω.
Ἀπασί. ieiunè.
Ἀπασία. ας. ἡ. ieiunium.
Ἄπασος. ε. ὁ. ἡ. ieiunus.
Ἀπασφάλω. μ. ψω. π. φα. fulguro, resplendeo, non solam de fulgore dicitur.
Ἀπαχολέω impedio, uaco, aut operam do.
Ἀπαταγί. sine strepitu.
Ἀπατάω. μ. ήσω. π. κα. propriè à uia aliquem deducere. nam πάτος uiam tritam significat. Vnde & pro decipere ponitur.
Ἀπάθιρτε. seorsum.
Ἀπάλητήρ. ῆρος. ὁ. deceptor, circumuentor.
Ἀπάλη. ἡ. fraus, fuadela, deceptio, error.
Ἀπατηλός. ε. ὁ. deceptibilis.
Ἀπατηλός. ὁ. ἡ. fallax, fraudulentus, fucatus.
Ἀπατήεια. festa Athenienſium popularia quatuor dierum, quarum prima δόρπεια uocabatur, altera ἀνάῤῥησις, tertia κυρεῶτις, postrema ἔπιδδα. de hoc Suidas.

Ἀπάτωρ. ορος. ὁ. carens patre. Vulcani cognomen, apud Theocritum. Apud Plutarchum in Problematis ἀπάτορες σπόνδοι interpretantur.
Ἀπαύγασμα. αζος. τὸ. splendor, relucentia.
Ἀπαυδάω. μ. ήσω. ηκα. interdico, excommunico, defatigor.
Ἀπαυδέω. μ. ήσω. π. ηκα. defatigor.
Ἀπαυθαδίζομαι. μ. σομαι. κὴ (gans.
Ἀπαυθαδιάζω. desisto à contumacia, sum arrogans.
Ἀπαυθαδιεῖσθαι. ausurum, audere.
Ἀπαυθαδισάμφος. ε. ὁ. minime assentiens.
Ἀπαυθημερίζω. eodem die redeo, Xenoph.
Ἀπαύλια. τὰ. uel ἀπαυλία. ἡ. munera quæ dantur nouæ nuptæ sponsæ, uel dies in quo noua nupta iacet cum uiro.
Ἀπαυράω. μ. ήσω. π. κα. ἀόρ. ἀπαῦρα. fruor, priuo, ausero.
Ἀπαύρω. priuo.
Ἀπαυσί. irrequietè.
Ἀπαυστος. irrequietus. ἄπαυστος γλῶττα, cui silentium imperari non potest.
Ἀπαυτομολέω. à meipso uenio, transfugio.
Ἀπαυτόφιν. per se, spōte sua, ἀπ' αὐτοῦ. Homer.
Ἀπαυχενίσαι ταῦρον. frenare taurum.
Ἀπαφίσκω. decipio, ἀπατάω.
Ἀπαφείδεσθαι. despumare.
Ἀπέγγονος. ὁ. pronepos.
Ἀπεγναίζω. restituo, ἀποκαθίστημι.
Ἀπεγνωκώς. ότος. ὁ. diffisus.
Ἀπεγνωσμένος. ε. ὁ. expers.
Ἀπεδανός. ᾶ. ὁ. imbecillis.
Ἀπέδανα οὐδὲν ναοῦ. deterior, aut inferior nihil templo.
Ἀπεδίλην. æquare, planare, ὁμαλίζειν.
Ἀπέδον. τὸ. arduum, planum.
Ἄπεδρα. aufugi, ἀόρ. ά. ab ἀποδράω.
Ἄπει. abi, abscede. Et in præsenti & futuro abes, discedis, & discedes.
Ἀπείδων. respiciens.
Ἀπείθανος. ε. ineptus.
Ἀπειθὴς. ους. ὁ, ἡ. impersuasibilis, inobediens, contumax, incredulus.
Ἀπειθία. ας. impersuasibilitas, inobedientia, contumacia, diffidentia, incredulitas.
Ἀπειθέντες. οἱ. increduli, nō audientes dicto.

Ἀπειθῶ. ἀπείσω, non pareo, inobediens sum.
Ἀπεικάζω. μ. σω. π. κα. assimilo, effigio, exprimo.
Ἀπείκασμα. ζος. τὸ. similitudo.
Ἀπεικόνισμα. τὸ. adumbratio.
Ἀπεικός. τος. τὸ. indecens.
Ἀπεικότως. improbè, indecenter.
Ἀπειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. promitto, insulto, minor, glorior. (εῖν.
Ἀπειλή. ῆς. ἡ. minæ, ira. παρὰ τὸ ἄπωθεν ἰέναι
Ἀπειλητήρ. ῆρος. ὁ. iactator, minator.
Ἀπειληφότες. οἱ. consecuti.
Ἀπειλόμφα κακὰ. impendentia.
Ἀπειλοῦμαι. minis terreor.
Ἄπειμι. absum, abeo, proficiscor. ἄπεσιμ' ἐπὶ πατρίδα, Redit in patriam.
Ἀπειπεῖν est negare deuiando, interdicere, prohibere, recusare, renunciare: unde μῆνιν ἀπειπὼν apud Homerum Iliad. τ. Iram renuncians, finiens, remittens, nuncium inimicitiarum remittēs, ualere iræ, pertinaciam finens. Item ἀποκαμεῖν, lassescere, fatiscere. Idem & ἀπέπαυσθαι ferè significat: quod etiam abdicare est, & retractare quod dictum est, hoc est pollicitationem uel promissum renunciare, & quasi sese reprehendere, reuocare ἐφ'. Ἀπειπάμενον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, Desponens omnem spem. Ἀπειπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σὴν. Repudiantes tuam sententiam. Item ἀπεῖπε, iussit, uictus fuit. Budæus Commentarijs.
Ἀπειράκις. infinite.
Ἀπείρασον. τὸ. inexperientia, intentatum.
Ἀπείρασος. ε. ὁ. intentabilis, qui tentari non potest, aut qui non tentat.
Ἀπείργω. μ. είρξω. π. κα. prohibeo, arceo, deterreo, coërceo, impedio, abstineo. Bud. (Com.
Ἀπείρεσιος. ον. ὁ. infimus.
Ἀπείρηκα. defessus sum.
Ἀπειρηκώς. ότος. ὁ. fessus.
Ἀπειρημένα. τὰ. prohibita.
Ἀπειρημένος. ον. ὁ. infandus.
Ἀπείρηται. interdictum est.
Ἀπείρητος. ον. ὁ. inexpertus.
Ἀπειρία. ας. ἡ. inexperientia.

Ἀπείρειτος. ον, ὁ. infinitus, immēsus, interminus.
Ἀπειρόκακος. ον. ὁ. malorum expers.
Ἀπειροκαλία. ας. honesti inexperientia, decori ignorantia, insolentia, inelegantia. Quod uitium est eorum (inquit Budæus de Asse) qui nec bona sua nouerunt, nec eorum usui acquiescunt, qui serijs in rebus operam bonam ac strenuam naudre didicerunt.
Ἀπειρόκαλος. ε. ὁ. ἡ. honesti expers, insolēs, inelegans, uitæ mundioris ac elegantioris, rudis, parum modestus, decori nescius, qui quid loco conueniat nescit, quem Latini ineptum uocant. Gel. lib. 11. cap. 6. & lib. 18. cap. 8. & Bud. de Asse lib. 1.
Ἀπειροκάλως. insolenter, ineptè, præter decorum, parum modestè. Ἀπειροκάλως χεῖσθαι, abuti.
Ἀπειρολεχής. ους. ὁ. ἡ. tori expers, uirgo.
Ἀπειρομάθεια. affectus nimius & sine fine.
Ἀπειροπλάσιος. ον. ὁ. multiplex.
Ἀπειροπόλεμος. ον. belli imperitus.
Ἄπειρος. ε. ὁ. ἡ. inexpertus, multus. Hoc nomine quandoque intelligunt tunicam exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena, & Euripid. in Oreste. Eiusmodi missam Herculi canūt poëtæ. Ἄπειρος ἦν, Non noueram, Plutarch.
Ἀπεῤῥηκος. ineffabilis. ἄῤῥητος.
Ἀπέιρων. ονος. ὁ. ἡ. magnus, infinitus, sine carens. Sic uocatur ἄλιθος δακτύλιος, id est annulus gemma non insignitus concinnatusq: quasi dicas omni carens fine, quòd sit rotundationis absolutæ, nec appareat unde initium sumas. Meminit Aristoteles libro tertio Auscult. καὶ γὰρ (inquit) τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασί, τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. id est, Annulos uocant apiros, quibus funda non est. De infiniti ratione loquitur eo in loco. Homerus item terram uocat ἀπείρονα, id est σφαιροειδῆ orbicularem, ut interpretatur Eustath. & Io. Grammaticus. Nam nec sphæra, nec circulos finem habent aut initium, & philosophi ferè omneis elementa statuūt rotūda specie. Vide

Plutarch. libro 2. de Philoso. placit.

Ἀπεσαγγελίας φεύγων. læsæ maiestatis criminis reus.

Ἀπασίω. uide ἀπαθῶ.

Ἄπησον. τὸ. pertinacia.

Ἀπεκατεστάθην. restitutus sum.

Ἀπελθάλω. μ. λῶ. soluo.

Ἀπέκγονος. ε. ὁ. abnepos.

Ἀπεκδέχομαι. μ. ξομαι. expecto.

Ἀπ' ἐκείνου. iam tum, ex illo tempore.

Ἀπεκλέγομαι. reprobo.

Ἀπεκτείνομαι. extendor, diffundor.

Ἀπέκτανον. occidebant. (ἰω.

Ἀπέκλιτος. impexus. πέκω γὰρ τὸ πλέκω, ᾗ κτψί

Ἀπελάζω. concionor, Laconicum est.

Ἀπελαύνω. μ. άσω. π. κα. expello, abigo. Item redeo, retrò unde ueni refero pedẽ. Lucia. in Pseud. καταβέμενος δ' ἡμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς, ὀπίσω ἀπήλαυνον. id est, retrò cursum legit.

Ἀπελαφρώω. sublego.

Ἀπελάω. τὸ. ἀπελαύνω.

Ἀπέλεγμα. ατος, τὸ. redargutio.

Ἀπελεγμός. οῦ. ὁ. reprobatio.

Ἀπέλεγχω. μ. ξω. π. χα. redarguo, confuto.

Ἀπέλεθρον. procul.

Ἀπέλεθρος. ε. ὁ, ἡ. immensus, fortis, cui non propinquus fieri possis. πέλεθρον, ἢ πλέθρον, μέτρον γῆς ποδῶν ἑκατὸν ἑκοσι. ἢ τὸ πολυπέλεθρον καλὰ ἐπίτασιν.

Ἀπελέκητος. ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.

Ἀπελευθερεία. ας. ἡ. manumissio, assertio in libertatem.

Ἀπελευθερεικός. οῦ. ὁ, ἡ. libertinus.

Ἀπελεύθερος. ε. ὁ, ἡ. ὁ ἐκ δούλου ἠλευθερωμένος, libertus, libertinus. Distinguunt ab ἀπελεύθερος, uerum indiscriminatim iam usurpant, ut annotat Ammon.

Ἀπελευθερούμενος. ε. ὁ. manumittens.

Ἀπελευθερόω. μ. ώσω. π. κα. manumitto.

Ἀπελευθέρωσις. ιος. ἡ. ἀπελευθερεία, uindicta.

Ἀπελήλακα. abegi. ab ἀπελάω. (Plutar.

Ἀπέλω. excludo.

Ἄπελος. bulcus, uulnus.

Ἀπελπίζω. μ. ίσω. π. κα. despero. Ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, Nullam de ægroto spem habere reliquã. Sic etiam Lucan. libro 5.

Desperate uiã, dixit. Significat etiã ex re quapiam sperare. Gaza ex Cic. ἀ πλῶ ἐς τουτονὶ τὸν χῶρον ἐπάνοδον ἀπελπίσης. Si reditum in hunc locum speraueris.

Ἀπεμέω. μ. έσω. π. κα. reuomo.

Ἀπεμπολάω. μ. ησα. π. κα. κῆ

Ἀπεμπολέω. uendo, uenum do, addico, commuto. Effertur modo cum augmento, modo sine augmento. Bud. Com.

Ἀπεμφαῖνον. τὸ. obscurum.

Ἀπεμφαίνω. dissẽtaneus aut dissimilis sum, nullo modo refero. Bud. Com.

Ἀπέναντι. ante, in conspectu.

Ἀπεναντία. ex contrario, aduerb.

Ἀπέναστος. cõmigrauit, Iliad. β'. ἀπὰκησε.

Ἀπενέγκομαι. educor, efferor.

Ἀπενεικομένος, flagitiosus, nequam, uecors, amens, profligatus deploratusq;. Demosthenes, πῶς ἄνθρωποι κακίους ἢ μᾶλλον ἀπενεικομένοι τούτων γένοιτο. id est. Quo pacto homines peiores, aut profligati magis his essent?

Ἀπενεικομένως ἔχειν. despondere animum.

Ἀπενθής. ους. ὁ, ἡ. illugubris, ἀδάκρυτος.

Ἀπενιαυτίσαι. à patria exulare, uel annum ab aliqua re cessare.

Ἀπενιαυτισμὸς. ε. ὁ. exiliũ unius anni, absentia in annũ, exiliũ annuũ ob cædem nõ uoluntariã. Abannatio dici potest. Bud. Cõ.

Ἀπεξαμαρτανῆν. peccare.

Ἀπεξύγνωτο. emergebant.

Ἀπεξυγίαι. uindicare.

Ἀπεοικὼς. non idoneus.

Ἄπεπλος. ου. ὁ, ἡ. indigestus.

Ἄπερ. τὰ, quæ. Item pro quemadmodum Atticè, per ἔκλειψιν τοῦ καλὰ Aristoph. Ran. ἀποσεμνύνεται πρῶτον, ἄπερ ἑκάστοτε ἐν τοῖς παραβάσιν στρατεύεται.

Ἀπεράντα. ciuitas Thessaliæ. unde

Ἀπραντοί. gentile nomen.

Ἀπεραντολογία. ας. ἡ. infinitus sermo, multiloquium, uerbositas.

Ἀπερανθολόγος. ε. ὁ. multiloquus.

Ἀπέραντος. ε. ὁ, ἡ. uel ἀπέρατος. infinitus, interminatus, non habens exitum.

Ἀπέρασις. ιος. eruditas, imperfectio.

Ἀπέραλος. ε. ὁ, ἡ. infimus, innauigabilis.

Ἀπεργάζομαι. μ. σομαι. efficio, propago.

Ἀπεργάθω. detego.

Ἀπεργασία. ἡ. peractio, effigies.

Ἀπεργαστέον. peragendum est.

Ἀπεργαστέος. ε. ὁ. peragendus.

Ἀπερείδω ᾗ ἀπερείδομαι. incũbo, inclinor, affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio, & infligo, incutio, fulcio, applico.

Ἀπερῆ. infatigabiliter.

Ἀπερείσιος. ε. ὁ. infinitus, multus.

Ἀπέρδοις. ἡ. diuaricatio.

Ἀπερέω. contradico.

Ἀπερύκω. depello.

Ἀπερημόομαι. μ. ώσομαι. desolor.

Ἀπειγραπτος. non incircunscriptus.

Ἀπειδέω. figo.

Ἀπειθάλκτος. ε. ὁ. quem nõ facile uerbis cõpescas, qui blaterandi finem non facit.

Ἀπειθεσία πρεσβεία. libera legatio, quæ priuatæ rei causa mandatur, quæ nullo uel tempore, uel loco circunscripta est, nullis rationibus reddendis obnoxia. Budæus in Annotationibus.

Ἀπειμελέμνως. inconsideratò.

Ἀπείσπλος πάντων. qui negligit, non curat quippiam.

Ἀπειρεσικέπλος. ε. ὁ, ἡ. temerarius, inconsultus.

Ἀπειρεσικέπλως. incircunspectè, sine conuento & certo constituo.

Ἀπείσωτος. ε. ὁ, ἡ. immobilis.

Ἀπειρεσπάστως. sine ulla distractione.

Ἀπείσασις. ιος. ἡ. ἀνπραξία, rerum felicitas. uide περίσασις.

Ἀπειράτος. ε. ὁ, ἡ. destitutus. Ἀπειράτων ῥασάνων. Polybius de Athenienſium ciuitate loquens, uocat statum rebus secundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit, etiamsi ῥασάνη per se significat secundarum rerum processum, & fortunæ indulgentiam, nullis casibus aut cladibus interruptam, hoc est, τὸ βίου ἀνπραξίαν. Bud. Com.

Ἀπειτμητος. ε. ὁ, ἡ. incircunciſus, inſciſilis.

Ἀπέριλον. impar, incompositum. ἀπερίλεκτα γλῶσα, minime fucata lingua.

Ἀπεροῦσιν. lassantur.

Ἄπερέε. ualeas, abeas.

Ἀπερέωγὼς, ότος. interruptus.

Ἀπερυθειάω. μ. άσω. π. κα. rubeo.

Ἀπερύκω. prohibeo. κωλύω.

Ἀπερσιβουν. ærugimem procreare.

Ἀπέρχομαι. recedo, abeo, proficiscor, ut ἀπελθεῖν τὴν ὁδὸν, & τῇ ὁδῷ, sicut Vergil. Lõgam incomitata uidetur Ire uiam. Vnde translate ponitur pro migrare ex hac uita, siue mori. Chrysost. ἴσως μετὰ μικρὸν ἀπελεύσομαι χρόνους. Et Matthæi, ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ, dimanauit fama.

Ἀπερωεύς. έος. ὁ. corruptor. Homerus ἐμῶν μνηστήρων ἀπερωεύς.

Ἀπερώω. discedo. παρὰ τὸ ἐρωῶ.

Ἄπερωτος. durus, immitis.

Ἀπεσείσαλο. excusſit, ſuſtulit.

Ἀπεσθίω. peredo.

Ἀπέσκλη. ἀπέθανεν.

Ἀπεσκληκέναι. induruiſſe, attritum fuiſſe, exhauſtum fuiſſe, quemadmodum qui curis pereunt uel fame. (tus.

Ἀπεσκληκὼς. τος. ὁ. tabidus, aridus, emacia-

Ἀπεσκολυμένος. denudatus, excoriatus.

Ἀπέσυτο. ſeceſſit.

Ἀπεσὼ, όσος. ἡ. abſentia, peregrinatio.

Ἀπεχοινιμένος. ου. ὁ. ſeiũctus ab omnib. loris.

Ἀπετμήθη. amputatus eſt, ab ἀποτέμνω.

Ἀπαθὴς. ους. ὁ, ἡ. inſcitus, inſcius, inauditus, ignarus. ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκηθὲς, ἄπειρος.

Ἀπαθύω. μ. ωῶ. do iudicium cum pœna, adæquo, rego, dirigo.

Ἀπαθυσμένον ἔντερον. inteſtinum rectum.

Ἀπαρατᾶος. ε. ὁ. deteſtandus, deprecandus.

Ἀπευκτικοὶ ὕμνοι dicebantur, qui precationem reiiciebant: qui uerò uotum & preces habebant, εὐκτικοὶ appellabantur.

Ἀπευκτός. οῦ. ὁ. contemnendus, odibilis.

Ἀπεύκτως. deuotè.

Ἄπευσος. inauditus, ἀνήκοος.

Ἀπευτολεῖσθαι. primitias ſoluere, ἀπάρξασθαι.

Ἀπεύχομαι. μ. ξομαι. contemno, execror.

Item deprecari, id eſt ueniam poſcere & pœnæ remiſsionem, ut apud Vergil. li. 12. Equidem meruĩ, nec deprecor, inquit.

Dicitur etiam παραπεῖσθαι, οὐχεσθαι μὴ ψεύσθαι. Depon.

Ἀπειμανίζειν. uilem reddere.

Ἀπειραίνομαι. exiccor, tabefio.

Ἀπείρατο. ἀπείδανεν, ἀπειρώατο, ἀπείωατο.

Ἀπείρατο. existimauit.

Ἀπειρθάρμενος. moriens.

Ἄπειρθος. ον. ὁ. excoctus, purus, illaboratus, ut ἄπειρθον χρυσὸν, Lucia.

Ἀπειχαράκωτον. uallum circunduxit.

Ἀπείκει. sufficit, abest, ἀφίσαται.

Ἀπειχθάνομαι. μ. ὑρομαι. ω. ἀπήχθημαι. ἀόρ. μισ. ἀ. ἀπηχθόμην. κοὶ

Ἀπειχθέομαι. οῦμαι. sum odio.

Ἀπειχθάνω. odi, ἀπειχθαίρω.

Ἀπείχθεια. ας. ἡ, inimicitia, odium.

Ἀπειχθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. inimicus, odio habens, molestus.

Ἀπειχθῶς. odiose. (stus.

Ἀπέχομαι. μ. ἀφέξομαι. abstineo. Genit. uel accus. ut ἀπέχομαι τούτε & τοῦτον. Sic Horatius libro 1. Mox ubi lusit satis abstineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Terentius in Adelphis cum accusatiuo, Non manum abstines mastigia?

Ἀπέχει. sufficiebat.

Ἀπέχησε. satis fuit.

Ἀπέχω. μ. ἀφέξω. disto, fugio. Ἀπέχω πλειόνων ἡμερῶν, Absum multorum dierum uiam, elocutio talis, qualis, aberat bidui. Aliquando est aliunde accipio, recipio ex aliquo, ueluti censum aut reditum ex aruis. Id sentiens Theophila. submonet recipi quod quasi debitum datur. Matthæi ό. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, Mercedem suam receperunt, tulerunt, habent.

Ἀπεψηφισμένον. τὸ. extinctum.

Ἀπεψηφισμένος. cõmuni decreto dãnatus, ærarius, qui iam nõ est in albo cõturiæ suæ.

Ἀπειρία. ας. ἡ. eruditas.

Ἀπεώσαντο, Atticè, expulerunt.

Ἀπηβικώς. pubertatem egressus.

Ἀπηλέομαι. narro, ἀφηγέομαι. Ionicè.

Ἀπήγημα. ατος. τὸ. narratio.

Ἀπηγόρευμα. negatio, defensio.

Ἀπηγορευμένος. nefastus, reiectus.

Ἀπηγριῶσθαι. exasperari, agrestem esse.

Ἀπήγαλον πλοῖον. temone priuatũ nauigiũ.

Ἀπηδᾶν. excolare.

Ἀπήκοος. inobediens.

Ἀπηκριβωμένον. diligentia, ad amussim facta, & perfectissime summáq; diligentia.

Ἀπηκριβωμένως. bona fide, citra ullum figmentum. Budæus in Annotationibus.

Ἄπηκτος. ὁ, ἡ. incongelabilis, non concrescens, inconcretus, non aptus durari.

Ἀπήκω. ἐς ὀξὺ σωλάγω.

Ἀπηλάχθαι. abesse.

Ἀπηλγηκώς. ἀνωάθητος, ἀποκαμών, qui dedoluit, siue (ut Comicus loquitur) perdoluit, quiq; eò duritiæ peruenit, ut ad omnem duritiæ sensum obsurduerit, sicut defer buisse dicitur Latinis. Est autem participium perfecti ἀφ' ἧ ἀπαλγῶ, quod dicitur, cum quis uacat dolore & sensu sui mali. Eras. in Epist. ad Ephes. cap. 3.

Ἀπηλεγέως. intrepidè, apertè, audacter, ingenuè.

Ἀπηλεγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. apertus, sine malicia, durus, sæuus.

Ἀπηλιασὴς. οῦ. ὁ. ab ἠλιάζω. alienus, hoc est à foro & causis iudiciarijs, μισόδικος.

Ἀπηλιώτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno, id est æquinoctiali uenit, subsolanus. Gellius libro 2. cap. 22.

Ἀπήμαντος. ὁ, ἡ. illæsus.

Ἀπήμβροτον. aberraui, ἀπέτυχον, ἥμαρτον.

Ἀπήμων. ονος. illæsus, inoffensus.

Ἀπηνὰς ος. crudelis, inhumanus.

Ἀπηνὴς. ἐος. ὁ, ἡ. carens uento.

Ἀπηνώθην. obstupui.

Ἀπήνη. ης. ἡ. uehiculum, rheda, currus quo mulos iungebat.

Ἀπηνὴς. ἐος. ὁ, ἡ. sæuus, immitis, crudelis, inimanax, iniucũdus, ὃ ἄπωθεν τοῦ αἰνεῖσθαι, ἢ ὃ μὴ ἀνίεις ἔκων, ἀφ' μεταφορᾶς τῶν ἀνιώντων. (ἵππων.

Ἀπηνθράκωμαι. ardeo.

Ἀπηνέια. ας. ἡ. sæuitia, feritas.

Ἀπήνυσα. reduxi.

Ἀπῆξεν. ἐφώρμησεν.

Ἀπηόριος. ὁ. ὁ. ex alto pendens. aliâs ἀπήορος.

Ἀπηρέα. ἡ. improbitas.

Ἀπηρεμάμην. intendebam, Lucian.

Ἄπηρος. ὁ. ὁ. pera carens, non mutilatus.

Ἀπηρτισμένος. ὁ. ὁ. uiolentus, κεκμάμενος, sed ἀπηρτισμένος, τέλειος.

Ἀπήρξαν. fregerunt, colliserunt.

Ἀπηρσίως. accuratè.

Ἀπηρχαιωμένον. obsoletum.

Ἀπήφια. ἀπήτρια, sarcinatrix.

Ἀπῆχθρα. priuauit, omisit.

Ἀπήχεια. odium, ἀντὶ τ ἀπέχθεια.

Ἀπήχημα. τος. τὸ. extremus uel soni uel uocis pulsus: & quò lõgissime tenor soni pmeare potest, illic est ἀπήχημα, uelut extrema resonantia, ὥσπὶ ἀπατικὸ. Bud. Com.

Ἀπηχημένος ἀπόβλητος, reiectus.

Ἀπηχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. absonus.

Ἀπήωρος. ε. ὁ. distans, eleuatus, ἀπόκειος.

Ἀπία. ας. Peloponnesus.

Ἀπιάζειν οἴκαδε. redire domum.

Ἀπίαλος. frigus.

Ἀπιγέα. prouenire.

Ἀπίημι. μ. ήσω. ω. ηκα. recedo. (cta.

Ἀπιθανά. dictu absurda, nõ probabiliter dic-

Ἀπιθανὸς. οῦ. ὁ. impersuasibilis, nõ probabilis.

Ἀπιθάνως. insciter.

Ἀπιθὴς. difficilis persuasu, uel ascensu.

Ἄπιθι. discede, abi, ἀπέρχου.

Ἀπικρόλογος. non bilosus.

Ἀπίλλειν. deflere, ἀποκλαίειν.

Ἀπίμελος. ε. ὁ. macilentus.

Ἀπινὴς. purus, καθαρὸς. πῖνος enim sordes significat, & ἀποπινοῦσθαι, ἀπορυπᾶσθι.

Ἀπινύσω. μ. ξω. ω. χα. insanio, imprudens sum. ἀπινὴς prudentia.

Ἀπίονα. ciuitas Italiæ, unde.

Ἀπιονανὸς. gentile nomen.

Ἄπιος. ου. ὁ. longinquus. Item raphanus agrestis, genus piri, fungi species. Hermol. in Plin. uide ἀμωνίτης.

Ἄπις. ιδος. ὁ. Apis deus Aegyptiorum.

Ἀπισόω. μ. ώσω. ω. ωκα. adæquo. Accus. iung.

Ἀπίστωτος. ε. ὁ, ἡ. non picatus, sicut ἀπιττῶτος.

Ἀπίστα λωρεῖσθαι est, clauo (ut dicitur) trabali beneficia affigere.

Ἀπιστέω. μ. ήσω. ω. κα. diffido, suspectũ habeo.

Ἀπισᾶν διαβολὰς, refellere crimina falsò

obiecta.

Ἀπιστία. ας. ἡ. perfidia, infidelitas.

Ἄπιστος. ου. ὁ, ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promissa non seruans, incredulus. Attici dicunt ἄπιστος τούτῳ & πρὸς τοῦτον, quemadmodum & nos perfidus & infidus isti, & ad istum Priscian. libro 18.

Ἀπισύμφορος. qui suspectus est, cui fides non adhibetur: ut ἀπισύμφορος ἐπίτροπος, tutor suspectus. Ἀπισούμφοι πρὸς τοὺς δεσπότας, infideles habiti dominis.

Ἀπίστως. fraudulenter, perfidè. Ἀπίστως διακεῖσθαι πρὸς τὰ μυθάδη, Non credere fabulosa. Ἀπίστως πρός σε ἔχω, diffido de te.

Ἀπισώδευσις. ἡ. restis.

Ἀπισαίνεται. extenuatur.

Ἀπισχνεύεσθαι. innitor, idem quod ἰσχνεύεσθαι, nisi quòd maiorem conatum in aggrediendo, maioremq; fiduciam in tuendo significat. Plutar. in Peric.

Ἀπίσχω. abstineo. Ioseph. de bell. Iud. πάντος ἔρχου χεῖρας ἀπίσχουσι.

Ἀπίσωσις. ιος. ἡ. adæquatio.

Ἄπιτης οἶνος. uinum ex piris factum.

Ἀπιττῶτος. ὁ. non picatus, ut ἀπιττῶται ἔγκια, apud Strabonem.

Ἀπιχθὺς. qui non uescitur piscibus, qui piscatio abstinet.

Ἀπιὼν. όντος. ὁ. abiens.

Ἁπλᾶ. simpliciter.

Ἁπλᾶ. calciamenti genus.

Ἀπλάκητον. sine errore.

Ἁπλάνεια. ας. ἡ. stabilitas.

Ἀπλανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. non uagus, expers erroris.

Ἄπλαστος. ὁ. ὁ, ἡ. uerax, fuco carens.

Ἁπλατὴς. ἐος. illatus, latitudinem nõ habens. Sic Euclides lineã definit μῆκος ἀπλατὲς, quod exprimere (inquit Gel.) uno Latinè uerbo non queas, nisi dicas illatabile.

Ἄπλετος. ὁ, ἡ. ingens, nõ exatiatus, innumerus.

Ἄπλινθος. carens latere, & fulcro. (rus.

Ἁπλῆ. simpliciter.

Ἁπλῆ. ῆ. simplex, μονοειδής.

Ἁπλήγης. ος. ὁ, ἡ. insaucius.

Ἀπλήμων. ἄπληστος.

Ἄπληξ. non percussus.

Ἀπλήρωτος.ε.ὁ.insatiabilis.
Ἀπληρωσία.ας.ἡ.insatiabilitas.
Ἄπληστος.ου.ὁ,ἡ insatiabilis,inexplebilis.
Ἀπλήτιος.ἁπλοῦς.
Ἄπλητος.ου.ὁ.inacceſsibilis.ſeparabilis.παρὰ τὸ πλῶ,πλήσω,πιλάω.
Ἀπλοΐα.ας.ἡ.nauigandi incommoditas.
Ἀπλοϊζεσθαι.ſine cautione loqui & agere, & apertè animi ſententiam indicare.
Ἁπλοῦς.ου.ὁ.ſimplex, minimè malus, malitiæ neſcius, deceptu facilis,qui & ὠφθος dicitur. Lucianus ὡς ἀφελὴς ὁ πᾶς ὄχι, καὶ ἁπλοϊκός.
Ἁπλοϊκῶς.ſimpliciter, citra dolum, non malitioſè,nec ueteratoriè,ſine fuco.
Ἁπλοΐς.ΐδος.ἡ.ueſtis ſimplex.
Ἄπλοιος.κοὶ
Ἄπλοος.ε.ὁ,ἡ. innauigatus, qui nequit nauiga.re
Ἁπλόος,& ἁπλόης.ε.ὁ.ſimplex.
Ἁπλότης.ητος.ὁ.ſimplicitas.
Ἁπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. pando, ἐπ ἀυθείας τὰς ϖαλάμας ἐκτείνω. Accuſ.
Ἁπλυσίας.ὁ.aplyſias, ſpongiæ genus, illotam uertit Theodor.
Ἁπλόστρεμα. naues apud Thucyd. ἀξ πληρώματος ἐυδίειαν,καὶ ἄπλοοι ἰσάμφαι.
Ἁπλῶς. ſimpliciter, uulgariter, temere, imprudenter, imperitè, apertè, ingenuè. ὡς ἁπλῶς ἐπᾶν,Deniq; ut ſummatim dicam, ut uno uerbo eloquar.
Ἄπλωτες.denique.
Ἄπλωτος.ε.ὁ,ἡ.innauigabilis.
Ἀπνευσὶ.uno ſpiritu.
Ἄπνευστος.qui natura non reſpirat.
Ἄπνοια. affectio quædam eſt,quando quis ſpirare nequit,quando nulla, ut uiſus indicat,ſpiratio fit.
Ἄπνοος.κοὶ
Ἄπνους.ε.ὁ,ἡ. mortuus,ſine ſpiritu,ſine uoce.
Ἄπο.procul, poëticè.aduerb.
Ἀπὸ.ab, Genitiui ſolius eſt, neq; motũ ſolum à loco,re,perſona, circũſtantia, ſed & abſentiam ſignificat. ἀξ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homer. μενεναίνων ἀξ ὑκῶν,

quemadmodũ παρὰ cũ animatis, ut παρὰ σωκράτες. Homer. tamen παραὐκῶν ἀνιόντι dixit κατ' ἀμαχλὼ προθέσεως. Siquidem παρὰ ἀντὶ ἢ ἀξ τῶν ὑκῶν poſuit.
Ἀπὸ γενέσεως,à primordio.ἀξ ἀρίπνου,à cœna. Ἀπὸ ἕθεν, à ſuperiori loco, à ſeipſo. Ἀπὸ μέρους, ex parte, id eſt aliquantulum. Ἀπὸ πέρυσι, ab anno ſuperiore. Ἀπὸ σόματος ἀπᾶν, memoriter recitare. Ἀπὸ γλώσσης ἀπᾶν,proeodem, Thucyd.lib.7. Ἀπὸ θυμοῦ, odioſus. Iliad.ά, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. Ἀπὸ νόσφι, ſeorſum, clàm. Ἀπὸ πος,procul.Iliad.ύ,ἀξ πος ὑκῶν. Ἀπὸ ταυτομάτης,fortuito. Ἀπὸ τοῖν,id eſt ἀξ τούτων. Ἀπὸ τότε,ex illo tempore. Ἀπὸ τούτε.deinceps,ſub hæc. Ἀπὸ τὸ ναῦ, ex hoc tempore,deinceps, de cætero, amodo. Ἀπὸ τῆς ἴσης ὀσίας, ex æquis uiribus.
Ἀποβαδίζω.μ.ίσω.π.ικα.uado.
Ἀποβάθρα.ας.ἡ. domus ſcanſoria, tabulatũ, pons quoq; ſeu tabulatũ, per quod nauem ingredimur. Item olla atq; coquinariũ inſtrumentum,quod pedibus ſuſtentatur.
Ἀποβαίνω.μ.ήσομαι.π.ηκα.contingo,euenio. ut οὐκ ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, id eſt οὐκ ἐπιτέτυκται, Ea res fruſtrafuit, id eſt expectationem fruſtrata eſt. Item deſcendo, euado,exeo,diſcedo.Neut.
Ἀποβάλλομαι.κοὶ
Ἀποβάλλω.repudio, deſpicor, reſpuo, floccifacio. Volunt autem eam eſſe differentiam, ut ἀποβάλλειν ſit hominis inuiti, & qui inuitus perdit, ἀποβάλλων dicatur: qui autem libens,ἀποβαλόμενος, reijciens, reſpuens. Ammon.
Ἀπόβασις.ιος.ἡ. euentus. Eſt & genus equeſtris certaminis.
Ἀπόβατα.ων.τὰ. genus feſti, & certaminis equeſtris: unde ἀποβατικὸς, & uerbum ἀποβλῶαι, certaſſe.
Ἀποβατήριος ζεύς.deſcenſor Iupiter.
Ἀποβιάζομαι.uim aufero.
Ἀποβιβάζω.μ.σω.π.κα.deduco, mitto in terram traijciendo. Actiu.accuſ.
Ἀποβιόω.μ.ώσω.π.ωκα.morior.Neutr.

Ἀποβίωσις.ιος.ἡ.interitus.
Ἀποβλεπόμενοι.θαυμάζοντες, oculos in ſe conjectos habentes.
Ἀπόβλητος.ἔνδοξος, glorioſus, uenerandus, θαυμαστός.
Ἀποβλέπω.μ.ψω.π. φα. reſpicio, id eſt retro aſpicio.ut apud Terentium in Eun.Cum huc reſpicio ad uirginem, illa ſeſe interea commodum huc aduorterat in hanc noſtram plateam. Item ueneror,ſuſpicio, admiror,colo. Aliquando cum πὸς præpoſitione,oculis aliquẽ deſigno, in eo ſpem meam colloco: quale illud Vergilianum, Turnus ut in fractos aduerſo Marte Latinos. Deficiſſe uidet, ſua nunc promiſſa reposci, Se ſignari oculis. Aliquando ſpectare, id eſt pertinere. Actiu. accuſ. Budæus Commentarijs.
Ἀπόβλητος.ε.ὁ,ἡ.uilis,abijciendus.
Ἀποβλίσαι.exprimere.
Ἀποβλύζω.μ. σω. π. κα. ſingultio comedendo,ut pueri faciunt.
Ἀποβολιμαῖος.ε.ὁ. abiectitius. Ariſtoph. Pace. ἀυθέως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγένετο.
Ἀποβολή.ῆς.ἡ. depoſitio,amiſsio,abiectio,reiectio, iactura.
Ἀποβυκολέω.μ.ήσω.π.κα.paſtorem facio, expello, maxime cum ſcabioſi boues è grege pelluntur. Item pro fallere, id eſt mitigare & lenire, ut ἀκολάστοις κόσμοις τὸ ϝ φύσεως ἀπειρὶς ἀποβυκολεῖν, Aſciticijs ornamentis naturæ dedecus fallere. Vtuntur & Latini fallere in ea ſignificatione. Horatius. Iam uino quærens, iam ſomno fallere curas. Dicitur etiam βυκολᾶν & διαβυκολᾶν.
Ἀποβυκολίζω.decipio,ſeduco,impono.
Ἀποβράζειν. efferueſcere, id eſt deferueſcere.Budæus in Annotationibus.
Ἀπόβρασμα.ατος.τὸ.furfur tritici.
Ἀπόβρεγμα.τὸ.madefactio,dilutum.
Ἀποβρέχω.μ.ξω.π.χα.infundo. Accuſ.
Ἀποβρίζειν. ἀπονυσάζειν, declinare præ pondere. (dere.
Ἀποβρόχθισον.deuora,κατάπιε.
Ἀποβώμια ἱερὰ dicũtur ſacra,quæ nõ in alta ri peraguntur, ſed in pauimento uel ſolo.

Ἀπόβωμος.ἄθυτος.
Ἀπόγαια.τὰ.κοὶ
Ἀπόγδα,uel ἐπίγαια. retinacula nauiũ, funes nautici quibus naues alligãtur littori.Vnde τὰ ἀπόγδα λύσασθαι, apud Lucia. id eſt oram ſoluere. (accuſ.
Ἀπογαλακτίζω.μ.ίσω.π.ικα.ablacto. Actiu.
Ἀπογεγδοσμένα ὦτα. Theod. ſuggrundatæ imbricatæſq; aureis uocat,intusq; anfractu longiore intortas.
Ἀπογεόω.fundamenta deſtruo.
Ἀπογεμίζω.μ.ίσω.π.ικα.euacuo.
Ἀπογηθῆναι.occidere.
Ἀπογηράμενοι.ἀποθάνοντες.
Ἀπόγειοι. οἱ. uenti qui à terra conſurgunt, non quidem ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa & humefacta,quaſi terra oriundi,ut tradit Ariſto.li.περὶ κόσμ. Hos matutino imprimis tempore ſpirare, uapore refrigerato Theoph.prodit.
Ἀπογεύομαι.μ.σομαι γευμαι. deguſto. Genit.
Ἀπογίνομαι. corrumpor, priuor,morior,cuius tempora require in γίνομαι.
Ἀπογινόμενοι.οἱ.abſentes.
Ἀπογινώσκω.abnuo,non recipio,nõ agnoſco, reprobo, ualere iubeo, ſtatuo hoc non eſſe faciendũ. Cui ſignificationi non abſimilis eſt,ἀπογινώσκω σε τῷ κατηγορείαν, hoc eſt, γινώσκω σε ἂν εἶν ἔνοχον τῇ κατηγορείᾳ.
Item ſentio & ſtatuo iudicio, deſpero, ἀπελπίζω. Significat quoq; idem quod τὸ ἀποψηφίζομαι, hoc eſt ſuffragio abſoluo.
Ἀπογινώσκειν τινὰ τῆς ἐγκλήματος, Abſoluere aliquem à crimine intentato, ut inſontem. Ἀπεγνωκότως ἔχειν,deſpondere animum, languere animo, penè deſperatam ſpem uitæ habere. Et qui ita affecti ſunt, ἀπεγνωσμένοι dicuntur. Iung. cum genit.& accuſ.Bud.Com.
Ἀπογλαυκαίνομαι.dulceſco.
Ἀπογλαύκωσις.ιος.ἡ.uitium oculorum,glaucedo.
Ἀπογλουτοί.οἱ.qui exilibus ſunt natibus,qui nates habent attenuatas,depyges.
Ἀπογλυκάνθη.dulcis euaſit.
Ἀπόγνοια.ας.ἡ. deſperatio.

Ἀπογνούς. desperatus, reprobatus calculo, liberatus in iudicio.

Ἀπογνώμων ωνος.ὁ. annosus, de animalibus, quæ iam dentes producere desierunt.

Ἀπόγνωσις.ιος.ἡ.ἀπόγνοια, desperatio.

Ἀπογνῶτες.ἡ. propago.

Ἀπόγονος.ε.ὁ.oriundus, filius, posterior, pronepos, nepos.

Ἀπογράνυμα.interdictum magistratus, quod etiam ἀπόῤῥηνμα uocatur. Xeno.

Ἀπογράφεσθαι.nomen dare & profiteri.

Item in actis profiteri & prouulgare, quod insinuare dicunt, Aristoteles. Oeco. Item in rationes & Calendarium referre, Demosthenes τιμ.

Item scripto denunciare, & quasi proscriptione, id est programmate promulgare. Isocrates. Dicitur quoque de petitoribus, & candidatis. Plutarchus. ἐπὶ στρατηγίαν πολιτικὴν ἀπεγράψατο, *Præturam urbanam petere cœpit. Bud. Com.*

Ἀπογραφή.ῆς.ἡ. descriptio, id est partitio in ordines, aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut cẽturias: annotatio bonorum, aut professio & descriptio. Professio quidem respectu eorum qui censebantur, descriptio uerò eorum qui censebant. *Piebat huiusmodi ἀπογραφὴ, ut sciretur quantum quisq; haberet in facultatibus. Nam ita inquit Pædianus: More ueterum censi dicebantur, qui centum millia in professionem detulissent, huiusmodi adeò facultates census dicebantur. Sic Lucas capite secundo.* αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. *Significat etiam actorum tabulas, & proscriptionem. Item quemcunq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recensarum: Inuentarium & repertorium uulgo dicunt. Bud. Com.*

Ἀπόγραφον.τὸ. exemplum & descriptio libri, imago tabulæ. *Latinè descriptum & exscriptum dicitur. Vnde Cic. libros suos philosophicos ἀπόγραφα uocat, quasi scriptorum Græcorum imagines & exempla. Budæus Commentarijs.*

Ἀπογράφω.μ.ψω.π.αφα. transcribo, id est ab exemplari describo, exemplum scribo. Sic Cic. ad Att. *Librum ad te mittam, si describserunt librarij. Item in tabulas refero, perscribo, expensum fero, uel acceptum refero. Item defero. Vnde ἀπογραφὰς ἀπογράφειν dicuntur homines, qui delationes faciunt. Bud. Com.*

Ἀπόγχοι ἀγχαί. tacita uota.

Ἀπογυμῶ.μ.ώσω.π.ωκα. demembro, debilito.

Ἀπογυμνῶ. denudo, facio manifestum.

Ἄποδα.τὰ. nullis pedibus innitentia.

Ἀποδαιμονίζειν. furere.

Ἀποδακρύω. illachrymo.

Ἀποδερθῆν. ἀποκοιμᾶσθαι, dormire.

Ἀποδασμός.οῦ.ὁ. pars.

Ἀποδία. deficit, λείπει.

Ἀποδιδαλιακότες.οἱ. interriti.

Ἀποδιδεμένος.ε.ὁ. designatus, taxatus.

Ἀποδιδοται. licet.

Ἀποδείκνυμαι. ostendo, clarè dico.

Ἀποδείκνυω.μ.ξω.π. δειχα. demonstro ratione & argumentis. *Item declaro, creo & designo magistratum. Item designo & constituo, hoc est statum & fixum facio, edo. Actiu. accus. Bud. Com.*

Ἀποδειλιάζω. κοὶ

Ἀποδειλιάω. ignauus sum, formido.

Ἀποδειλιῶντες.οἱ. ignaui.

Ἀποδεῖν.τὸ. ἀπολείπειν. deficere, derelinqui, inferiorem esse.

Ἀποδείνυμι. attribuo, dedico.

Ἀπόδειξις.ος.ἡ. euidens probatio, cũ ea quæ dubia aut obscura sunt, per ea quæ ambigua non sunt, illustramus: experimentum, demonstratio, quæ necessariò concludit. Ἀπόδειξι δι, compendiosa locutione sine uerbi substantiui, aut alterius adiectione, pro huius rei, quam dico, demonstratio est, ubi ἔστω, uel ἄν ἄρ, subaudimus. Budæus Commentarijs.

Ἀπόδειπνος. incœnatus.

Ἀποδείπομαι τ παιδίας. doctrinam nequeo assequi.

Ἀποδεροτομέω.μ.ησω.π.ηκα. trunco caput.

Ἀποδεκατόω.μ.ώσω.π.ωκα. decimo. Neut.

Ἀποδέκται.οἱ.καὶ ἀποδεκτῆρες. magistratus erant apud Athenienses, coactores tributorum & uectigalium, hoc est qui publicam pecuniam recipiebant, & in Reipub. usus distribuebant. Cæl. libro 7. cap. 32. & Bud. in Annot. post. & Com.

Ἀποδεκτός.ε.ὁ. probandus.

Ἀπόδεκτος.ου.ὁ. susceptus, laudatus. Budæus Commentarijs.

Ἀποδενδρῶσθαι. arborescere, Theophrast.

Ἀποδερματούμενοι.οἱ. excoriati.

Ἀποδέρω.μ.ερῶ.π.κα. excorio. Accus.

Ἄποδες. apodes, genus hirundinum, quæ sic appellantur, quòd pedibus careant.

Ἀπόδεσις.ιος.ἡ. deligatio, solutio.

Ἀπόδεσμος. ornatus capitis mulierum.

Ἀποδέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι. recipio, charum habeo, probo, commendo. Depon. accus. iungitur. Bud.

Ἀποδέω. absum, numerum non impleo, inferior sum. Herodia. νόμιμα τὰ ῥώμης μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδεύοντα, Disciplina & uirtute nullo antiquorum inferiore.

Ἀποδημέω.μ.ήσω.π.ηκα. peregrinor. Neut.

Ἀποδήμητος.ε.ὁ. peregre degens.

Ἀποδημητικοί. οἱ. sedes immutare soliti, ut grues & hirundines.

Ἀποδημία.ας.ἡ. peregrinatio.

Ἀποδημῶν.ῶντος.ὁ. absens.

Ἀποδία.ας.ἡ. carentia pedum.

Ἀποδιατῶ. absoluo. Genit. et acc. ut ἀποδιατῶ σε τῶν δίκων, Absoluo te hac petitione.

Ἀποδιαπομπεύεσθαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδιαπομπευτέον. reijciendum.

Ἀποδιατρίβω. immoror, consumo tempus.

Ἀποδίδομαι.μ. δώσομαι. π. ομαι. uendo. Depon. accus. Herod. libro 2. οἱ τῶν ἀρχίων αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecunijs illi imperium uendiderunt.

Ἀποδιδόμενοι ἀντὶ τ ἀποδιδόντες.

Ἀποδιδράσκω.μ.άσω.π.ακα. refugio, aufugio.

Ἀποδίομαι. insequor, ἀποδιόξω.

Ἀποδιδόω.μ.ώσω.π.ωκα. καὶ ἀποδίδωμι. reddo, id est exprimo, refero. *Item uendo. Item attribuo, assigno, & tribuo, hoc est* ἀπονέμω. *Item enarro, & de re proposita differo. Item edo, promo. Aristot.* καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τοῦ ἀποδίδωσιν, Edũt facinus. Itẽ debitũ soluo, persoluo. Aristoph. Ra. ἀπόδος τὸ ναῦλον. Actiu. accus.

Ἀποδίεσημι. separor, χωρίζομαι.

Ἀποδικεῖν. causam defendere.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι. auerto, reijcio, depello prodigium, deprecor, ablego, procul amoueo, expurgo, expio. Athen. lib. 9. ὁ Ἀσφόδωρα φροντίδης, ᾧ τὸ προβουλεύειν ἀποδιοπομπησάμενος, Atille cum multum meditatus quæstionem reiecisset, uel per dissimulationem transmisisset. Bud. Com.

Ἀποδιοστέλλω. segrego.

Ἀποδιώκω. figo.

Ἀποδοκεῖν. uideri aliquid non faciendum. Xenoph. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ ἰσοινῷ ἀπεδόξει μικρὰ χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.

Ἀποδοκιμάζω, uel ἀποδοκιμάω.μ.άσω.π.ακα. reprobo, non probo, eijcio, & moueo uel senatu uel ordine, & ignominia afficio. Hinc ἀποδεδοκιμασμένοι, sunt ita moti & præteriti, qui ad uerbum ipsi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut præteriti senatores à censoribus. Actiu. accus.

Ἀποδόντωσις.ιος.ἡ. dentium excussio.

Ἀπόδοξις. siue ἀποπάνησις. reiectio, uel reprobatio rerum quarundam, quasi in quæstionem uenire non dignatarum.

Ἄποδος. discessus, Herodot.

Ἀπόδοσις, ιος.ἡ. redditio.

Ἀποδοχή. laus & commendatio.

Ἀποδοχμός. ούς.ὁ. extendens.

Ἀπόδραγμα. portio, ἀπομείσμός.

Ἀποδοχμώσις. πλαγιάσις.

Ἀποδραίλω. fugerem, irem in exilium.

Ἀπόδρασις. ιος.ἡ. fuga, transfugium.

Ἀποδρήσω. ῶ. ἀόρ. ἀ. ἀπέδρα. aufugio.

Ἀποδρίπω. μ. ίψω. π. ῥφα. colligere, auferro. Accus.

Ἀπόδρομος. qui desijt cursu contendere.

Ἀποδρύπτομαι. μ. ψομαι. π. υμμαι. lacero. Depon. accus.

Ἀποδρῦσαι. ἐκδέρω, excorio.

Ἀποδύομαι. exuo, ut ἀποδύσῃ τὸ γῆρας exuere senectutẽ. *Item excutio, non suscipio.*

Sicut Latine quoq; dicimus, exuere obsequium, exuere iugum, exuere reuerentiã. Item suscipio, & aggredior, instituoq; agere. Chrysost. περὶ ἱερᾶς. ὑδ παρθμῷ & ἐπὶ μάλλοσιν ἀπεδύοντο. Ad maiora accincta est certamina, maiora meditata est. Bud. Cõ.

Ἀποδύρομαι μ. ῦμαι. deploro, conqueror, Depon. accus.

Ἀποδυσπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. nolo loqui, uncta fastidio sicut ægrotus. Vsurpatur à Chrys. in Epist. ad Eph. ca. 1. accus. (re.

Ἀποδυσπομῦμαι. expior, purgor aliquo scele

Ἀποδυτήριον. ε. τὸ. locus ante balnea, ubi se loturi exuũt, hoc est uestimenta deponunt, quasi dicas exutoriũ ab ἀποδύειν. Sunt item ἀποδυτήρια in gymnasijs & fanis sacrosanctis: Latinè spoliaria dicuntur.

Ἀποδύω. μ. ύσω. π. υκα. exuo, γυμνόω. Actiu. accus.

Ἀπέπω. ἀόρ. β. ἀποεῖπον. abnuo, renuo. Item palàm dico apud Homer. Interdum præpositione abundante, simpliciter dico.

Ἀποέργαθεν. separauit.

Ἀπόερσεν. perdidit, corrupit. παρὰ τὸ ἐρέω, τὸ φθείρω.

Ἀπόζεμα, ατος. τὸ. decoctum.

Ἀποζεύγνυμι. μ. ξω. π. υχα. καὶ

Ἀποξυγνύω. disiungo. Actiu. accus.

Ἀποζῶ. ὀντελῶς ζῶ, parce ac tenuiter uiuere, modicè ac summa parsimonia uiuere. Thucyd. νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀποζῆν, id est ἱκανῶς ζῆν. Homerus ὅσσον ἀποζῆν, quantum uictui supperet. Dicitur & hoc διαζῆν apud Plato. His opponitur ἐπιζῆν & καταζῆν, τὸ τὶ ἐκτετάμενος ζῆν. Latini tolerare hoc aliquando dicũt. Cæsar lib. 3. Belli ciuilis, Libenter etiam ex profugis agnoscebamus eaquos eorum tolerari. id est, quoquomodo sustentari. Bud. in Annot.

Ἀπόζω. redoleo. Genit. ἀπόζα βοφύων.

Ἀποθαυμάζω. μ. ίσω. π. ικα. facio immortalem, à morte uendico. Actiu. accus.

Ἀποθαυμάζω. demiror.

Ἀποθεάομαι. despicio.

Ἀποθεμελιόω. μ. ώσω. π ωκα. fundamenta destruo. Neut. accus.

Ἀποθεν. delonge, foras, extra, procul.

Ἀπόθεος. impius, ἄθεος.

Ἀποθεόω. μ. ώσω. π. ωκα. inter deos refero.

Ἀποθεραπεύω. curo, colo.

Ἀποθερείζω. spicas decutio.

Ἀπόθεσις. refusio, apud Celsum, ut ἀπόθεσις τῶν ἐντέρων, intestinorũ refusio. Bud. Cõ.

Ἀποθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. Neutrum. accus.

Ἀπόθετος. non desyderatus, neglectus. Aba & ποθῆν ποθέω. & in tertia persona præteriti passiui, πεπόθεται, unde ἀπόθετος. Hesychius ἐπιζήτητος exponit, hoc est ualde desyderatus, & tunc α intensiua particula est.

Ἀπόθετος. ὸ, ή. uel ἀπόθητος, Suid. repositus, abiectus, reconditus, iacens. Ἀπόθετος νόμος, lex quædã musicæ est. Plutar. in Mus.

Ἀποθεωρέω. longe prospecto.

Ἀποθεωσις. ιος. ή. adscriptio in catalogum diuorum, relatio inter deos, quæ quibus ceremonijs apud Ro. fieri consueuit, elegantèr scribit Herodian. libro 4.

Ἀποθήκη. ης. ή. horreum, repositorium, recondito rium, cella uinaria, Plinio frequens.

Ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. Accus.

Ἀποθησαυρίζω. repono, recondo, in thesaurum repono.

Ἀπόθητος. ε. ὸ. non concupitus.

Ἀποθλίβω. affligo, reprimo.

Ἀπόθλιμμα. ατος. τὸ. expressio, id quod exprimitur ex herbis, aut similibus rebus.

Ἀποθνήσκω. morior, emorior. Ἀποθανὼν ὑπὸ παιδὸς, interẽptus à filio, uel opa filij necidatus. Ammõ. ἀπέθανε distinguit à τέθνηκε (re.

Ἀποθορέω. dissilio, discurro.

Ἀποθρασύνομαι. audere.

Ἀπόθρασις. ιος. ή. refractio.

Ἀποθραύω. refringo.

Ἀπόθρητος. ε. ὸ. uitandus, φυκτὸς.

Ἀποθριπίζω. μ. άσω. π. ακα. folia fici decerpo, aufero, uello. Aristo. Acharn. τίς τῶν ὀδόντων μάλλον τὸ πέος ἀποτιθείακεν.

Ἀπόθυτος. impubes.

Ἀποθρώσκω. defleo, lugeo.

Ἀποθρύπλω. μ. ψω. π. φα. frangor delicijs.

Ἀποθρώσκω. exilio, desilio.

Ἀποθύω. non consequor, frustror.

Ἀποθωύζω. repudio, decipio, expungo. Lucian. εἶτ' ἀμὰ οὕτως ὑμῖν ἀποτεθύνεσαι.

Ἀποθυρόω, excludo, ἀποκλείω.

Ἀποθύω. polluceo, hoc est, sacrificijs celebrãdis absumo. Xenoph. ἀναλώσω τῶν ἐκτῆσθαι ἡδέως ἀποθύσω. Bud. Com.

Ἀποίζω. exibilare, illudere.

Ἀποικέω. μ. ήσω. extrà & de longe habito. Neutrum.

Ἀποίκησις. ιος. migratio.

Ἀποικία. ας. ή. colonia. Bud. in Annot.

Ἀποικίζω. μ. ίσω. π. ικα. coloniam deduco, habitationem disiungo.

Ἀποικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deuasto, demolior, diruo.

Ἄποικος. ε. ὸ. colonus.

Ἀποιμώζω. defleo.

Ἀποινᾶν. redimere, ἀπολυτροῦν.

Ἄποινον. ε. precium redemptionis, liberatio pœnæ. Quicquid pro libertate ac capite alterius soluebatur, hoc nomine appellabant. Veteres quoque pecuniam sic uocabant. unde uerbum ἀποινᾶσθαι, propecuniam exigere.

Ἄποιος. ε. ὸ. uacuus qualitate.

Ἀποίσω. auferam.

Ἀποίχομαι. transeo, prætereo.

Ἀποκαθαίρειν. lustrare & expiare. Bud. Cõ.

Ἀποκάθαρμα. ατος. τὸ. expurgamentum.

Ἀποκαθαρκτικὸς. habens uim purgandi.

Ἀποκαθεύδω. seorsim dormio.

Ἀποκαθηλόω. μ. ώσω. π ωκα. refigo. Act. accus.

Ἀποκαθήλωσις. ιος. ή. refixio.

Ἀποκαθημένη. mulier menstruata.

Ἀποκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. restituo, recreo, emendo. Accus.

Ἀποκάννυμι. uinco, ἀπὸ τοῦ κάνω, τὸ φονεύω, ἢ παρὰ τὸ ἄννυμι τὸ λαμβάνω. ἄνυσται γὰρ τὴν ἡλαμβάνυσιν ἄθλων οἱ νικῶντες.

Ἀποκακῶντες. securi, ociosi, negligentes.

Ἀποκαλέω. μ. έσω. π. κέκλικα. reuoco, denomino, accuso.

Ἀποκαλύπλω. μ. ψω. π. φα. reuelo. Accu.

Ἀποκάλυψις. ιος. ή. reuelatio.

Ἀποκάμνω. defatigor.

Ἀποκάμπλω. μ. ψω. π. φα. reuertor, uexo.

Ἀποκάπνισμος. ε. ὸ. insinuatio.

Ἀποκαραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. speculor, expecto. Accus.

Ἀποκαραδοκία. ας. ή. speculatio, expectatio uehemens & anxia, cum ex corde quippiam expectatur.

Ἀποκαρδιρμσις. ή, irrisio, figura Quintil.

Ἀποκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα. laqueo aut inedia mihi mortem conscisco, ut ait Suid. Διακαρτερῦντες ἑαυτοὺς dicuntur sese tolerantes, id est sese quoquomodo sustentantes, modice ac parce uiuentes, quod qui facere non sustinent, ἀποκαρτερεῖν dicuntur, & inedia uitam finire.

Ἀποκαταβαίνω. μ. βῆσομαι. descendo, contẽno.

Ἀποκαταλλάσσω. μ. ξω. ad concordiã & contuberniũ adduco, amicos cõcilio & paro. Item diremptam gratiã & solutã sartio, amicitiam reduco. Bud. Com.

Ἀποκατάστασις. ιος. ή. restitutio, id est instauratio rerum in pristinum statum.

Ἀποκαυλίζω. decurto.

Ἀπόκαυλις. ιος. ή. et ἀποκάυλισις. extirpatio de cardine uel caule, reuulsio, decurtatio.

Ἀποκάω. μ. αυσῶ. π. κα. deuro, comburo.

Ἀποκείλαντες. declinantes, ἀποκλίναντες.

Ἀπόκειμαι. resideo, accido, immineo, depositus sum.

Ἀποκείμενος. repositus, reconditus.

Ἀποκείρω. μ. κερῶ. π. κα. detondeo. Act. accus.

Ἀποκηρίττω. excoriare, euellere.

Ἀποκήλω. nauem applico.

Ἀποκεφάλισμα. ατος. τὸ. purgatio capitis.

Ἀποκεφαλεῖν. decollare, amputare caput.

Ἀποκηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo. Act. accus.

Ἀποκήλω. insequor, ἀποδιώκω.

Ἀποκήρυκτος. ε. ὸ. abdicatus, exhæres.

Ἀποκήρυξις. ιος. ή. abdicatio, exhæreditatio.

Ἀποκηρύττω. μ. ξω. π. υχα. reuelo, abdico. Actiu. accus. Ἀποκηρύττω τὰ παρῶνα, auctionem bonorum facio, auctionor. Budæus Commentarijs & in Annot.

Ἀποκιασμὸς. ε. ὸ. obumbratio.

Ἀποκλίνω. deuoluo.
Ἀποκινδυνεύω. periclitari, experiri periculum, periculum subire.
Ἀποκινέω. remoueo.
Ἀπόκινος. ὁ. fuga, decessus, genus lasciuæ saltationis.
Ἀποκισσόω. hederascere, in hederã trãsire.
Ἀποκλαίω. μ. αύσω. π. αυκα. deploro. Actiu. accus. iungitur.
Ἀποκλείομαι. excludor.
Ἀποκλεόμενος. ὁ. ὁ. obstructus.
Ἀποκλείοντες, φυλακίζοντες.
Ἀπόκλεισμα. ατος. τὸ. φυλακὴ, custodia.
Ἀποκλείω. μ. είσω. excludo, claudo, obsero. Accusatiuo.
Ἀποκληρῶ. allegere, sorte distribuere, in decurias contribuere, exhæredare.
Ἀπόκληρος. sine sorte, exhæres.
Ἀποκλήρωσις. est attributio munerum sigillatim unicuique facta, uicesq; fungendi officij attributæ: uacationes uulgo uocant. Budæus Commentarijs.
Ἀπόκλητος. ὁ. uocatus.
Ἀποκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino. Accus.
Ἀπόκλισις. ιος. ἡ. declinatio.
Ἀποκλύω. eluo, expurgo.
Ἀπόκλωμα. excusatio.
Ἀποκναίω. afficio mœrore, occido, infero dolorem, turbo.
Ἀπόκνασις. ιος. ἡ. πνπκ. mœror.
Ἀποκνέω. μ. ήσω. π. κκα. pigresco.
Ἀπόκνησις. ιος. ἡ. pigritia.
Ἀποκνίζω. uellico, amputo.
Ἀποκοιμάομαι, μ. ήθμα. π. κμαι. dormio. Depon. absol.
Ἀπόκοιτος. ὁ. ὁ. adulter, seorsum cubans. Lucian. μηδέποτε ἀπόκοιτός μοι γιγνόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξαο. Verba sunt meretricis de suo amasio.
Ἀποκοιτῶ. secubo, nocte absum. Demosthenes περὶ στρ. μήτε ἀφημερεύοντας, μήτε ἀποκοιτοῦντας.
Ἀποκολάπτω. μ. ψω. π. αφα. priuo, expello nocendo. Accus.
Ἀποκολυμβίω. elabor natando.
Ἀποκολόω. mutilo, κολοβόω.

Ἀποκοπή. ῆς. ἡ. amputatio. Ἀποκοπὴ τῶν χειρῶν, nouæ tabulæ, quasi alieni æris decisiones. Ἀποκοπὴ φωνῆς uocis est amissio, & extrema raucedo. Bud. Com.
Ἀποκοπιῶ. deficere in explorãdis uestigijs.
Ἀπόκοπος. ὁ. ὁ. exectus, imbecillis.
Ἀποκόπτω. μ. όψω. π. οφα. amputo, repello, abiungo, separo. Item præcido cunctationem, & hæsitationem tollo. Accus.
Ἄποκος. intonsus.
Ἀποκοσμέω. μ. ήσω. π. κκα. spolio. Accus.
Ἀποκορσωσάμενος. tonsus, ἀποκειράμενος. Lucian. σὺ δὲ ἔτι καὶ νῦν ἀποκορσωσάμενος. Vbi sæpe enim capilli dicuntur Aeschylo.
Ἀποκοτταβίζειν. quod à potu in poculo uini relictum est effundere, ut sonitum edat.
Ἀποκραιπαλίω. expergiscor à crapula, & desisto crapulari.
Ἀποκρατέω. cohibeo.
Ἀποκρεμάω. suspendo.
Ἀπόκρεως. ω. ὁ. carnispriuium.
Ἀπόκρημνος. ὁ. ὁ. ἡ. præruptus.
Ἀποκριθμόω. incerno, excerno, sicut ἀποκρίνω.
Ἀπόκεισμα. reprobatio, sententia.
Ἀποκείνομαι. μ. οῦμαι. respondeo, separor. Item pro decumbere, ἀπηρείσθαι, Lacænis σκίμπλειν, Thucyd. Dicitur & de ijs, quæ à concretione resoluuntur. Philo de interitu mundi, ἀποκεκρίσεται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν ἑσίαν πλὼ πυρὸς. Bud. Com.
Ἀποκείνω. ῶ. reprobo, reijcio, ἀποδοκιμάζω. Item separo, secerno, eximo, Theophrastus. Item quod confusum est, secerno & abstraho, Platoni & Aristot. Item seligo, deligo, ἐκκείνω, Pausan. Item incerno, siue emundo, excerno, hoc est purgamenta corporis emitto, Galeno. Aliquando pro constituo. Aristoteles libro 6. de Histor. anim. ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀποκείνεται, Paulo post & corpus constituitur. Budæus Commentarijs.
Ἀπόκεισις. ιος. ἡ. decessio, excretio, separatio, secessus, egestio, responsum.
Ἀποκεστικὸς δύναμις. uis excernendi, excrementa expellendi.
Ἀπόκειτος. selectus, ἔκκειτος. Sic dicũtur, quæ deo dedicata sunt, ut eximia, & ἐξαίρετα.

Ἀποκρόας. scalatim.
Ἀπόκροτος. ὁ. ὁ. ἡ. durus, asper, rigidus.
Ἀπόκρησις. ιος. ἡ. occasus.
Ἀποκρούομαι. refello, refuto, reijcio.
Ἀποκρύβω. μ. ύσω. π. υφα. expello. Accus.
Ἀποκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. ν. ἀποκρύπτομαι. celo, condo, abscondo. Accus. Lucian. ἐπεὶ δὲ ἀποκρύψαμεν αὐτούς, Vbi uerò è conspectu eorum euasimus, euolauimus.
Ἀπόκρυφος. ὁ. ὁ. ἡ. occultus, arcanus.
Ἀποκτᾶσθαι. amittere, ἀποβάλλω.
Ἀποκτείννυμι. καὶ
Ἀποκτείνω. καὶ
Ἀποκτέω. μ. κτῶ. π. κτα. καὶ
Ἀποκτίννυμι. occido. Actiu. accus.
Ἀπόκτησις. ιος. ἡ. colonia.
Ἀποκυήσας. ᾶσα. ᾶν. ἡ. abortiuũ faciens, Plutar.
Ἀποκύησις. ιος. ἡ. puerperiũ, æditus partus.
Ἀποκυίσκω. fœtifico. Bud. Com.
Ἀποκυλίζω. καὶ
Ἀποκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. reuoluo. Act. accus.
Ἀπόκωπον. Romani brassicam rusticam aut caninam uocant.
Ἀποκυπαρῶσαι. ἀποκτεῖναι, occidere.
Ἀποκωλεάζειν. fugitiuum esse à domino.
Ἀποκυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. abrogo. Act. accus.
Ἀποκωλύω. prohibeo. Actiu. accus.
Ἀπολαβεῖν. τὰ ἐνέχυρα. recuperare pignora.
Ἀπολαγχάνοντες dicuntur, quibus sors non obtigit, qui spe sortis exciderunt, quasiq; repulsam passi sunt.
Ἀπολαγχάνω. non sortior.
Ἀπολάκημα. ῥάπισμα, ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν, ictus flagelli, colaphus.
Ἀπολακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, resilio.
Ἀπολαμβάνω. μ. λήψομαι. π. αφα. ἀόρ. β. ἀπέλαβον. recipio, recupero, par pari refero. Item capio, deprehendo, intercludo, intercipio, cohibeo, cogo, concludo, Xenoph. & Ioseph. ἀπολαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ.
Ἀπολάμπω. effulgeo. Dionys. πῦρ ἀπέλαμψεν ἀπὸ τῆς λυχνίας.
Ἀπόλαυσις. ιος. ἡ. fruitio.
Ἀπόλαυσμα. τὸ. oblectamentum.
Ἀπολαυστὰ. τὰ. ad edendum idonea.

Ἀπολαυστικόν. τὸ. quo fruimur.
Ἀπολαυστικός. ὁ. ὁ. uoluptuosus.
Ἀπολαύω. μ. αύσω. π. αυκα. fruor, delicior, capio fructum uel commodum. Plutarchus in Antonio. Ἀπέλαυε δὲ καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτοῦ οἱ πολέμιοι, Fructum etiam ex eius ambitione capiebant hostes. Aliquando pro incommodum capio. Isocrat. περὶ τῆς εἰρήνης, αὐτὸς ἀπολαύω τὸ φλαῦρον. Cenit. iungitur & accus.
Ἀπολαχίω. diuido.
Ἀπολάψεις, & ἀπολείψεις. uorabis, linges, diri pies canũ in morem. Aristophanicum est.
Ἀπολάω. lapido, ἀπολιθόω.
Ἀπολεαίνω. μ. ανῶ. declino. Accus.
Ἀπολέγομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. sum defessus dicendo. Item repudio, repello, nõ accipio, detrecto, non posco, non admitto, Polybio, & Plutarcho in Catone, Solone, & Lucullo. Item succumbo, cedo, do manus. Plut. in Lycurgo. Ἀπολέγομαι τῷ ψυχῷ, despondeo animum. Bud. Com.
Ἀπολείγω. annuncio, manifeste dico, prodo, effero, probo, declaro, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυω, Philoni de Mundo. Item deligo. unde ἀπολελεγμένοι & ἀπόλεκτοι, delecti, eximij, selecti. Item decerpo, Theophrasto. Item interdico, ueto. Et ἀπολείγω δικαστὴν, recuso, reijcio iudicem. ut iniquum. Budæus Commentarijs.
Ἀπολείβω. distillo.
Ἀπολείπομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. deficio, relinquor, desraudor apud Lucia. in Icaronte. Ἐτὲ absum, discedo, Xenoph. Ἐτὲ ignarus sum, hoc me latet, Lys. Item nõ disco, imperitus sum, non assequor, Isocr. Item inter abiectos & uiles existimor, apud eundem Bud. Com.
Ἀπολεπόμενος πόνου. abhorrens laborem.
Ἀπολέπω. μ. είψω. π. αφα. repudio. Ἐτὲ absum. Isocr. Καὶ πολλάκις δεινὰ παθόντες, ἀπέλιπον τὴν μὲ τῶν ἐχθρῶν συμφορᾶς περιποιεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον ἦλθον περιποιεῖσθαι. Aliquãdo relinquo, hoc est præcedo, anteuerto, excello, præsto. Isocr. Ἀπολείπει μοι τοῦτο. Hoc mihi deficit. Bud. Com.

Ἀπολελοιπότες, pro νενικηκότες, apud Isocr. translatum à cursoribus, qui cum uincunt, uictos post se relinquunt.

Ἀπολέμικτος.ε.ὁ,ἡ. electus, eximius, ἐκ πολεόνων ἐχαλεγμένος. Item piscium genus, quos synotontidas uocant, de quo Hermolin Plin.

Ἀπολελαμένα. cõmunes, ἰδιωτικὰ, quasi in populũ distributæ uulgataeq; Hippocrati.

Ἀπολέμιστος.ε.ὁ. sine bello.

Ἀπόλεμος.ε.ὁ. expers belli, nõ lacessitus bello, ignarus rei bellicæ, ἀπειροπόλεμος.

Ἀπολέμως. inerter.

Ἀπολεπίζω. detraho corticem.

Ἀπολέω. mori.

Ἀπολέω.μ.έσω.π. ἀπώλεκα, et Atticè ἀπολώλεκα. Vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, et Atticè ἀπόλωλα, significat τὸ ἀπολύω, de quo mox.

Ἀπολήγω. desino, παύομαι.

Ἀπολιβάξες. recedes. Aristoph. ὃκ ἀπολιβάξεις οὖν ὧν ὑμᾶς ἀπολέμεν. Sumpta Metapho ra à guttis celerrime decidentibus.

Ἀπολιγάνειν. clamare, tumultuari.

Ἀπολιθοῦσθαι. in lapidem rigo. Strab.

Ἀπολικός.ε.ὁ. ciuilis gubernationis expers.

Ἀπολιμπάνονται, absunt, inferiores sunt certamine, & à prætereunte relinquuntur. Budæus Commentarijs.

Ἀπολιμπάνω.μ.ανῶ. relinquo. Actiu. accus.

Ἀπόλιον. mirabile.

Ἄπολις.ιδος.ὁ,ἡ. extorris.

Ἀπολισθαίνω. defluo, delabor.

Ἀπολιταργέω.μ.ήσω.π.ηκα.καὶ

Ἀπολιταργίζω. aufugio, celeriter abeo, ἀποδραμεῖν. λιταργισμὸς enim saltationes uocant. uel quoniam λίτη ianuam significat, & ἀργὸς celer. Aristophanicum est.

Ἀπολίτευτος.ε.ὁ. nequaquam ciuilis, inadministratus.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις apud Theopomp.

Ἀπολιχμάω. fugo, ἀπολείχω, lingo.

Ἀπομά. ἄτινα, ποιμά.

Ἀπολύω.μ.ύσω.π.υκα.καὶ

Ἀπομυω. pereo, perdo, destruo.

Ἀπόμων. ωνος.ὁ. Apollo.

Ἀπομωνίας, laurus, δάφνη.

Ἀπομώνιον.ε.τὸ. templum Apollinis.

Ἀπόμωνος. ciuitas Aegypti ad Aethiopas.

Ἀπομωνοπολίτης. nomen gentile.

Ἀπομώς.τοῦ. Apollo uiri nomen.

Ἀπολογέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.καὶ

Ἀπολογέω. defendo, respondeo, excuso, causam dico. Ἀπολογοῦμαι δεδεμένος, è uinculis causam dico. Bud. Com.

Ἀπολόγημα.ατος.τὸ. excusatio.

Ἀπολογία.ας.ἡ. defensio, excusatio.

Ἀπολογίζομαι. ἀποκαθαίρομαι, perpurgor, ἀποδίδωμι λόγον τῶν δαπανημάτων.

Ἀπολογισμός.ε.ὁ. enumeratio, ἀπολογία.

Ἀπολογήμενοι. οἱ defensores.

Ἄπολος. immobilis, grauis.

Ἀπολοφύρεσθαι. deplorare.

Ἀπολυμαίνομαι. purgor. Λύματα enim τὰ καθάρσια.

Ἀπολυμαντήρ.ῆρος.ὁ. corruptor.

Ἀπολύομαι. absoluor, hoc est ἀποφεύγω, Thucyd. Item refuto crimina, & diluo, ἀπολυμαίνομαι, ἀπολυφόω, Plutarcho in Anto. Τῶ ἐγκλήματος ἀπολύεσθαι, est à crimine absolui. Ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν, suspicionem & crimen diluere. Item discedo, proficiscor, Polyb.

Ἀπόλυσις.ιος.ἡ. absolutio.

Ἀπόλυτος. absolutus, ἄφετος, ἀποφυγὼν.

Ἀπολυφόω.μ.άσω.π.ωκα. redimo pecunia.

Ἀπολύφωσις.ιος.ἡ. redemptio, ἀποφυγὴ ἀπόλυσις.

Ἀπολύω.μ.ύσω.π.υκα. est dimittere à nostro consortio, familiaritate, potestate, arbitrioq;, ut cum dicimus. Dimisit exercitum instructum. Dimittitur concio, uel senatus, cum unicuique potestas fit, quò uelit, abeundi. Dimitto amicum uolentem proficisci. Et in malam partem, quemadmodum Cice. de Orat. Dimitto autem eos non tam contumelioſe, quàm philosophum illum Annibal. Et in Vatin. Sic sum incitatus, ut cum te non minus contemnerem quàm odissem, tamen uexatum potius

potius quàm despectũ uellem dimittere. Et ἀπολύειν τὴν γυναῖκα, repudiare, siue (ut Sueton.) dimittere uxorem.

Ἀπολύων. absolutus, cum quis cessat à coitu uel adulterari.

Ἀπολώλεκα, Atticè pro ἀπώλεκα. perij, perdidi. ab ἀπολέω, ἀπόλωλα.

Ἀπόλωσεν. inuisum reddidit.

Ἀπομαγδαλία.ας.ἡ. furfur, in quo post cœnã manus purgabant, et canibus proijciebãt.

Ἀπομάγματα. παραθεώματα, ἀπόμακτρα, ἀπωκαθάρματα.

Ἀπομάκολον. fructus arbuti, Latinis unedo.

Ἀπομακρόθεν. eminus, à longe.

Ἀπομάκτης.ε.ὁ. abstersor, purgator.

Ἀπομάκτρα. lignũ quo mensuræ deradũtur.

Ἀπομαλακίζομαι. effœminatus sum, ob molliciem ad rẽ quampiã parũ animatus sum.

Ἀπόμαμμα.ης.ἡ. abatuia.

Ἀπομανθάνω. dedisco. Vide in μανθάνω.

Ἀπόμαξις.ιος.ἡ. abstersio.

Ἀπομαράνω.μ.ανῶ. tabefacio, languesco.

Ἀπομαρτάνω. frustor. Vide in ἁμαρτάνω.

Ἀπομασιγῶσαι. flagris cædere.

Ἀποματαιάσαι. uilipendere, ὀλιγωρῆσαι.

Ἀποματαίως. cohortatus insolenter.

Ἀπομάττεσθαι. μιμεῖσθαι, ἀποτυπῶν, exprimere, Athenæus.

Ἀπομάττω.μ.ξω.π.αχα. abstergo, extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei. Ac.

Ἀπομάχομαι.μ.ἐσομαι. expugno.

Ἀπόμαχος.ὁ. ἐκτὸς πολέμου γενόμενος, pugnæ expers. Sic uocãtur Aeliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti sunt, Causarij Latinis. Liui. Tertius exercitus ex causarijs senioribusq; scribatur, qui urbi mœnibusq; præsidio sint.

Ἀπομεδιῶντας.τὰς. placenteis.

Ἀπομεμυκέναι. obdormire, ἀποκαθεύδειν.

Ἀπομετρέω.ῶ. metior.

Ἀπομηκύω. produco, protendo.

Ἀπομηνίζω. iram depono. Vel præpositione abundante, irascor.

Ἀπομίας. similiter.

Ἀπόμισθος. mercede aliquid faciens. Interdum qui non recipit mercedem.

Ἀπομισθόω.μ.ώσω.π.ωκα. loco mercede. Accusatiuo.

Ἀπομισθώματα. αἱ δημόσιαι οὐσίαι.

Ἀπομνημόνευμα.τὸ. commemoratio, commẽtarius, regestum. Ita Xenophon ἀπομνημονεύματα quendam librum inscripsit, tanquam dictorum factorumq; Socratis memorabilia.

Ἀπομνημονεύω. commemoro.

Ἀπομνημονίω.μ.ήσω.π.ηκα.καὶ

Ἀπομνησίω. obliuiscor. Genit.

Ἀπομνύναι. καὶ ἀπόμνυσθαι. ἀποβάπτειν ὅρκων, abiurare & inficiari. Item eiurare magistratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ἔνθα οἱ ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται, Abdicant se magistratibus. Plutarch. ἀπόμνυσθαι τὴν ἀρχήν.

Ἀπόμοιρα.ας.ἡ. pars, portio.

Ἀπομνωθείς.ῶντος.ὁ,ἡ. in uitia solus relictus.

Ἀπόμπιμοι. dies nefasti.

Ἀπόμορυμα.τὸ ἐκμαγεῖον, τὸ ἐκσφράγισμα, sigilli impressio. Bud. Commentarijs.

Ἀπομόργνυμι.μ.όρξω.π.ορχα. exprimo, informo. Item abstergo, quia exprimendo fiunt abstersiones, Budæus Commentarijs.

Ἀπομόσει. statim, sine consideratione.

Ἀπομῦιος. Iouis cognomen. Tradunt enim Herculem in olympia rem diuinam obeuntem, cum muscarum multitudine infestaretur, Ioui sacrificasse ἀπομυίῳ, protinusq; ultra Alpheum esse muscas abactas.

Ἀπομυξίαι. αἱ. sordities.

Ἀπομυείζω. ἀποσομίζω.

Ἀπομύττω.μ.ύξω.π.υχα. emungo, decipio, præstigijs illudo. Accus.

Ἀπομωρᾶν. dementare, siue fatuũ reddere, siue μώρωσιν inducere, quæ accidit cum tã usus rationis quàm memoria in homine

Ἀπόν. absens, indecens. (intercipitur.

Ἄπονα. τὰ. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.

Ἀπόναιο. ὄναιο, fruere, ἐπαύραιο.

Ἀποναίω. migro, sedem muto. Neutrum.

Ἀπόναμαι. adiutor, utilitatem & delectamẽtum capio, fruor. Genit.

Ἀπουραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtuporẽ excutio.
Ἀπουρέω. μ. ῶ. frui, ἀπολαῦω.
Ἀπονέμω. μ. ειμῶ. diſtribuo, adhibeo, tribuo. Herodia. ἐκάστῳ τὰ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων. Idem, μήθ' ἡσυχίαν, μηδ' ἀναπαύλην ἀπονέμων, Nihil loci quieti & deſidiæ relinquens.
Ἀπονοημάτ. arrogans temerarius, inſipiens, uecors, amens, deploratus, profligatus, Demoſth. Et apud Theophra. pro homine flagitioſiſſimo, & nequiſſimo, & contammatiſſimo.
Ἀπονοίομαι. redeo.
Ἀπονοσπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. nidum facio, nidifico.
Ἀπονοσφόω. neruos abſcindo.
Ἀπονοσφώσεις. quibus digiti mouentur, tendines. τόνοι dicuntur Hippocrati.
Ἀπονύω. μ. σω. π. κα. declino.
Ἀπονίω. peruenio, utilitatem capio, deſtruo.
Ἀπονήθη. adiutus eſt, ὠφελήθη.
Ἀπόνηρος. ὁ. indeprauatus.
Ἀπονητί. ſine labore.
Ἀπόνητ. ος. ὁ, ἡ. illaborioſus.
Ἀπονήχομαι. enato.
Ἀπονία. laboris carentia & defectus.
Ἀπονικάω. exupero, uinco.
Ἀπονίνημι. honorem tribuo.
Ἀπόνιμμα. ατος. τὸ. καὶ
Ἀπονιπτρον. ὁ. τὸ. malluuium, peluis in qua manus poſt cœnam abluebantur.
Ἀπονίπτω. abluo, poſt menſam proprie, quemadmodum τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἴτησαι, ante menſam, authore Polluce.
Ἀπονοντίω. μ. ήσω. π. ηκα. molior.
Ἀπόνοια. α. ἡ. uita flagitioſa & contaminata, uecordia, arrogantia, cõtumacia, faſtidium, ſecordia, deſperatio. Item demigratio, ab ἀπονοέω, id eſt ſedem habitationem & muto. Budæus Commentarijs.
Ἀπονομή. diſtributio.
Ἄπονος. ὁ. labore carens, qui nullo dolore cõflictatur.
Ἀπονοσέω. μ. ήσω. π. ηκα. redeo. Neutrum abſolut.
Ἀπονοσφίζομαι. ſeparari, ἀποχωρίζομαι.

Ἀπονοσφιστ. ὁ. ſeparatus.
Ἀπονοσφισμός. ὁ. ſeparatio.
Ἀπονοσφιστικός. ή. ὸν. ſeparatiuus.
Ἀπονουμηνία. ἡ. ſuperſtitioſa obſeruatio dierum, quibus nihil agendum.
Ἀπονουμήνιος. ὁ. ἡμέρα. ἐν ᾗ οὐκ ἔξεστι πράττειν.
Ἀπονουμηνίζω. ſuperſtitioſe obſeruo dies, quibus nihil agendum.
Ἀπονουμηνιστής. ὁ. ſuperſtitioſus obſeruator dierum, quibus nihil agendum.
Ἀπονουμηνιστικός. ή. ὸν. ſuperſtitioſus.
Ἀπονουμηνιστικῶς. ſuperſtitioſe.
Ἀπονουμηνιστί. ſuperſtitioſe.
Ἀπονουμηνιστός. ὁ. ſuperſtitioſus.
Ἀπονουμηνιστῶς. ſuperſtitioſe.
Ἀπονουμήνιστος. ὁ. ἡμέρα. ἐν ᾗ οὐκ ἔξεστι πράττειν.
Ἀπονουμήνιστος. ὁ. ſuperſtitioſus.
Ἀπονουμηνιστῶς. ſuperſtitioſe.
Ἀπονουμηνιστί. ſuperſtitioſe.
Ἀπονουμηνιστός

Ἀποῤῥυθγ́. κοὴ

Ἀπόῤῥημα. uetitum, interdictum magistratus.

Ἀπαῤῥῆξαι. τλὼ ψυχλὼ ἐκπνεῦσαι, ἀτιμάσαι.

Ἀποῤῥησις. ι ☉. ὐ. fatigatio in dicendo, difficultas, indigentia. Item uetitum & interdictum magistratus, sicut ἀπόῤῥημα. Aliquando renunciatio, Synes. Budæus Commentarijs.

Ἀπόῤῥητα. τὰ. pudenda, Plutarchus in Problematis.

Ἀπόῤῥητον. ὐ. arcanum, occultum, abditũ. Item ineffabilis, quod non potest eloqui. Item repudiandum, uel indignum quod dicatur. Aliquando ἀπηγορευμένον significat prohibitum. Budæus Com.

Ἀποῤῥήτως. occultè, ineffabiliter.

Ἀποῤῥίγω. μ. ίξω. π. ιχα, timorem incutio.

Ἀποῤῥίζω. radicitus euello. Non autem idẽ est quod ablaqueare. hoc enim solum radix corrigitur & denudatur, illo etiã extirpatur. Ablaqueare autem Græci nũc ῥιζοτομεῖσθαι dicunt, nunc περιανεῖσθαι, nunc γυμνῦν σκαπανῇ τὰς ῥίζας, id est è scrobe radices exerere.

Ἀποῤῥίπλομαι. negligor.

Ἀποῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα, proïjcio, aufero, abïjcio, detorqueo. Accus.

Ἀπόῤῥιτα. τὰ sanctuaria atq; arcana. Hermol. in Plin.

Ἀποῤῥοή. ῆς. ἡ. succus defluens ex arboribus aut ex alia re, contagio serpens.

Ἀπόῤῥοια. ας. ἡ. defluxus, defluuium, genitale semen, effluuium.

Ἀποῤῥον. denuo, rursus.

Ἀποῤῥ☉. ς. ὁ, ἡ. inuentu difficilis, indigens, impotens, dubius, inutilis, pauper.

Ἀποῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbillo. Accus.

Ἀποῤῥύω. μ. ήσω. π. ηκα. defluo. Neutrum.

Ἀπόῤῥυτος. effluens. Vnde Cic. ex Platonis Timæo, ἀπόῤῥυτον σῶμα, effluens corpus, hoc est decrescens, & unde alimentum effluit, & decidit. Bud. Commentarijs.

Ἀποῤῥύω. abluo.

Ἀποῤῥωγὰς. κοὴ

Ἀπόῤῥωξ, ωγ☉. ὁ. abruptus, rupes.

Ἀπορῥώξ. ῶγ☉. ὁ. deductus, originem habẽs, profectus, instillatio, fluxus, γένεσις ἀπογονή. Aristophan. Lysistr. τίμων τις ἦν ἀἰδρυτος ἀβάτοισιν ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον πᾶσα εἰργμοῦ☉ ἐεννύων ἀπορῥώξ.

Ἀπορφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus sum. Paul. ad Timothe. ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν.

Ἀπορχεῖσθαι est per imperitiam saltandi perdere quod affectatur & poscitur: ut si procus male saltauerit, et per hoc à puellæ expositæ nuptijs reiectus fuerit. Significat etiã quod Latinis desultare dicitur, hoc est saltationem peragere. Bud. Com.

Ἀπορώτατον. ὐ. τὸ. inexplicatissimum.

Ἀπορώτατ☉. omnino inaccessibilis.

Ἀποσαλεύω. μ. εύσω. auehor. Hac dictione usi sunt Græci, cum significabant anconaris procul à portu iactis, nauem iam in salo esse, id quod Latini, in salo & in anconaris commorari enuntiare solent, Diodo. et Thucyd. Ἀποσαλεύειν ἐπὶ ὕδατ☉ γῆν, stabilitam esse super aquam terram.

Ἀποσάξας. obturans.

Ἀποσαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. declaro. Acc.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀποσβέννυμι. μ. έσω. π. εκα, ἀόρ. β. ἀπέσθην extinguo, Accus.

Ἀποσείω, excutere, propulsare, remouere.

Ἀποσείομαι. depono, decurto.

Ἀπόσασις. ιος. ἡ. genus impudicæ saltationis.

Ἀποσεμνύνω. glorior.

Ἀποσηκόω. concludo in stabulo.

Ἀποσημαίνομαι. obsigno, ut apud Herodia. ἀποσημαίνεται πᾶσι ἐπισολὰς. Aliquando ad forum pertinet, significans requirendos reos, siue publicandos, & pœna afficiendos annotare, eorum bona perscribere & obsignare, Xenoph. Bud. Commenta.

Ἀποσημαίνω. μ. ανῶ. renuncio, respondeo, do signum, Plat. Accus.

Ἀποσημεῖωμαι. annotationes & collectanea facio, commentaria scribo, Ammon. in Prædicata, Bud. Commentarijs.

Ἀποσθεσμωσάντων. τ. dantiũ signũ. Thucy.

Ἀποσήπομαι. μ. ήψομαι. π. ημμαι. καὶ

Ἀποσήπω. marcesco. Depon. absol.

Ἀποσήχω. insequor, ἀποδιώκω.

Ἀποσκεύω. μ. ώσω. π. ευκα. depeculor. Accu.

Ἀποσιμῶν ferri aciem auertere. Item ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμὸν. σιμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία, cõsurgere ad locos accliues.

Ἀποσιλικὸν. quod nauseã, et fastidiũ inducit.

Ἀπόσιτ☉. ὁ. ieiunus, ἄτροφ☉, ἄσιτος, de quibus Athenæ.

Ἀποσιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. obticeo, intersisto.

Ἀποσιώπησις. ε. ἡ. figura quæ reticentia à Cicidicitur, à Celso obticentia, nonnulli interruptionem.

Ἀποσκαμμυθίζω. illudo.

Ἀποσκαρύζειν. cachinnari.

Ἀποσκεδάννυμι. μ. άσω. π. ακα. dissipo. Ac.

Ἀποσκεδάζομαι. ausero, tollo de medio, summoueo, amando, ablego, Herod. Item prorsus de medio tollo. neco. Idem, τὸν τοι πὸν πατρῴους φίλους ἀποσκεδάζειν. Aliquãdo refuto, refello, cõuinco, euerto, destruo. Grego. ἐπειδὴ δὲ ἀποσκευασάμενα ἦλθε τὸ ἀπόστριον. Aliquando uentris onus pono, Herodia. Vnde τὸ ἀποσκευαζόμενον ἀνθρώπου, dicitur ἡ κόπρος. Aliquando etiã excutio quodcunq; onus. Bud. Com.

Ἀποσκευάζω. μ. άσω. π. ακα. repono, reparo. Item quemadmodum ἀποσκευάζομαι, aufero & tollo de medio, amolior, facio abrogatum, obscuro, infero damnum. Accus.

Ἀποσκευας☉. ὐ. ὁ, ἡ. inextructus.

Ἀποσκευή. ῆς. ἡ. sarcina, exercitus impedimenta, ἡ τῶν ἐπιτηδείων λομιδή. Athenæ. usus est pro instrumento aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu. Bud. Comment.

Ἀποσκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. consydero.

Ἀποσκεύων. ὐ. quasi explorabundus.

Ἀποσκιρτάλίζω. labesio.

Ἀποσκίπλω. μ. ψω. π. φα. commoneor, animaduerto.

Ἀποσκιάζομαι. remoueo ab umbra.

Ἀποσκίασμα. ατος. τὸ. umbra et obumbratio.

Ἀποσκιδνάφροι. οἱ. sparsi.

Ἀποσκιντῶ. fugio.

Ἀποσκιῤῥωθεὶς. in scirrhum induratus, σκιῤῥωθείς.

Ἀποσκλῶμαι. emori.

Ἀποσκολύπτω. excorio, præputium detraho, desquamo, circuncidõ.

Ἀποσκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀποσκοπεύω. intueor scopum, uel aliquid tanquam scopum. Item intueor & diligenter consydero. Accus. Bud. Com.

Ἀποσκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. relinquo, reprobo, ἀποδοκιμάζομαι. Actiu. accus.

Ἀποσκορακισμός. ὐ. ὁ. contemptus, ἐξουθένωσις.

Ἀποσκοτίσαι. obumbrare, solem desinere.

Ἀποσκυβαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. canibus expono. Actiu. accus.

Ἀποσκυθίζω. cutim capitis cum pilis amputo, capillum abrado.

Ἀποσμάω. extero.

Ἀποσμήχω. μ. ήξω. π. ηχα. purgo, tergo. Actiu. accus.

Ἀποσμιλεύω. cultro abrado.

Ἀποσοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. arceo, abduco, repello, ligo. Actiu. accus.

Ἀποσοβητής. ὐ. ὁ. remotor.

Ἀπόσπασμα. pars, auulsio.

Ἀ πωσον. sine quantitate, τὸ ποσότητι καὶ μέτρῳ μὴ ὑποπῖπτον.

Ἀποσπασματία. reliquiæ quædam.

Ἀποσπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, emetior. Lucian. Icaron. Ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὸν τὸν σκηνοποιὸν γενόμενον, παμποικίλων νεφῶν ἀποσπάσας. Actiu. accus.

Ἀποσπερματίζει. semen emittit.

Ἀποσπεύδω. dehortor, dissuadeo, Herodotus libro ὅ.

Ἀποσπόγισμα. τος. τὸ. quod abstergitur.

Ἀποσποδῶσαι. in cinerem redigere, è medio tollere. Aristoph.

Ἀποσπουδάζων. negligens, ἀμελῶν.

Ἀπόσα. absiste. imperatiuus pro ἀπόσαθι, sic παράσα.

Ἀπόσαγμα. τὸ. defluxus.

Ἀποσαδά. à longe, eminus, per interuallum.

Ἀποσαδὸν. longe procul.

Ἀπόσαδον. ὐ. τὸ. rete piscatorium, plumbo et calamis hinc & hinc temperatum.

Ἀποσάζω. destillo, descendo.

Ἀποσαίω. impedio.

Ἀποσὰς. fugiens.

Ἀποστασία.ας.ἡ.defectio, cũ quis à duce suo desciſcit.

Ἀποστάσιον.ν.τὸ.repudium, actio in ingratos, & deſciſcentes à patronis, libellus repudij.

Ἀπόστασις.ιος.ἡ.ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος, καὶ ἡ ἀποστασία,elongatio, productio, immenſa capedo,abſceſſus,digreſsio, diſtantia. Item defectio,rebellio. Aliquando ſuppuratio Ruellio intreprete.

Ἀποστατέω.μ.σω.τικα.abſiſto. Genit.

Ἀποστάτης.ου.ὁ.retractor,faciens deſiſtere. & ἀποστατήρια,ſegreges.

Ἀποστάτης.ὁ.ὁ.apoſtata, deſertor, qui abſcedit ab eo quod tuendum ſuſcepit. Budæus Commentarijs.

Ἀποστατικός.ἡ.ὸ.rebellis. (re.

Ἀποσταυρόω.uallo claudere,cancellis firmare.

Ἀποστεγάζω.μ.άσω.π.ακα.detego. Acc.

Ἀποστέγω.intus coërceo,& cohibeo,licet etiam arceo ſignificet,et propulſo et inhibeo.

Ἀποστέχω,uel ἀποστέχω.diſcedo.

Ἀποστέλλομαι.κοὴ

Ἀποστέλλω.emando, uel cum mandatis aliquem mitto,remitto,curſum nauis aliquò dirigo & contendo, quod non tantum is facit,qui in naue eſt cum uectoribus,ſed etiam qui magiſtrum præpoſuit et exercitorem nauis. Budæus Com.

Ἀποστέργω.fortiter fero.

Ἀποστέρομαι.priuor.Genit.

Ἀποστερέω.μ.ήσω.π.ηκα.priuo.Accuſ.

Ἀποστερητής.οῦ.ὁ.priuator.

Ἀποστερητὶς.ίδος.ἡ.indumenti genus,priuatrix. Ariſtoph.Nebul.

Ἀποστεφανόω.deponere coronam.

Ἀποσυβίζω.expecto.

Ἀπόσημα.ατος.τὸ.ſpacium, abſceſſus. Item ſuppuratio,ulcus, apoſtema, qua uoce & Latini medici utuntur.

Ἀποσήρυγμα.ſuſtentaculum,ἀντέρεισμα.

Ἀποσῶσαι.reſtituere.

Ἀποσμηχίζω.κοὴ

Ἀποσίγω.abrado,reſeco.

Ἀποσλίγισμα.τὸ.minutia abraſa.

Ἀποσολὴ,ῆς.ἡ.miſſio,immiſsio,remiſſio,apoſtolatus,munus. Ἀποσολὴ τῶν παιδῶν,dimiſsio puerorum,cædes puerorum.

Ἄποσος.ου.uel ἀποσολεὺς.έως.ὁ. nuncius quicunq; mittitur. Erat & nomen principatus apud Athenienſes, cuius officium erat,rectè atq; ordine curare inſtruere ſq; claſſem. Vnde & Demoſthenes, ἀπόσολοι ſunt apparatus claſſiũ,expeditionesq; maritimæ. Item dimiſſoriæ litteræ, apud Iureconſul.de quo Alciatus de Rer. & Verb.ſigni.

Ἀποσοματίζω.eſt memoriter,nullo codicis auxilio dicere.

Ἀποσομίζω.ἀφ᾽ μνήμης ἀξιῶν λέγειν,ἀποσεμνῦν,pẽdere ab ore & obſeruare quid dicatur,frequenter interrogare aliquẽ,& perplexum reddere, ſiue illaqueare, & abore capere. Eraſ.in Luc.cap.11.

Ἀποσομόω.idem pro ἀποσομίζω,hoc eſt ἀποφράττω,os obturo.

Ἀπόσορος.ου.ὁ.inimicus,non amans.

Ἀποσραχίζω.relego, mitto in exilium.

Ἀποσραυῶσθαι.indureſcere ut cruſta, tranſire in teſtaceam duritiem.

Ἀποστράτηγος.ου.ὁ.ducis loco motus, exauthoratus.

Ἀποστρέφομαι cum accuſ.eſt auerſor & faſtidio.alias enim ſignificat conuertor, ut ἀποστρέφομαι πρὸς τοῦτον,Conuertor ad hũc. Budæus Commentarijs.

Ἀποστρέφω.μ.ψω.π.φα. auerto, detorqueo, Galeno. Item aliò iter flecto, abſcedo. Xenoph.& Plut. Actiu.accuſ. Bud. Cõ.

Ἀποστρόφια.ας.ἡ.aſperula.

Ἀποστροφή.ῆς.ἡ.auerſio, odium. Item ſermo à perſona iudicis auerſus.

Ἀποστροφία.Veneris cognomen erat Thebanis,quaſi ab impijs operibus,iniuſtisq; deſiderijs auerteret homines. Cælius libro 8.capite 6.

Ἀπόστροφος.ου.ὁ. apoſtrophus,auerſio,unus ex decem accentibus Græcorum, qui primæ uocali alicuius dictionis ſuperadſcriptus,denotat uocalem præcedentis dictionis eliſam propter hiatum.

Ἀποσυλάω, odi. Apoſtolus, ἀποσυλοῦντες τὸ πονηρόν.

Ἀποσυπάζαν.perſequi.

Ἀποσυρίζω.μ.ίξω.π.ιχα.expello, excutio, remoueo. Actiu.accuſ.

Ἀποσύρων.duræ uocis,τῇ φωνῇ σκληρός.

Ἀποσύρειν.aſtringere.

Ἀποσυκάζω.μ.άσω.π.ακα.ficus edo,ficus decerpo. Item calumnior.

Ἀποσυλάω.ῶ.deprædor,prædam abduco.

Ἀποσυμβολᾶν.abundante præpoſitione, ponitur pro concurrere,συμβάλλειν.

Ἀποσωάγωγος.ου.ὁ. excommunicatus, alienus à congregatione & ſynagoga. Bud. in Annot.poſt.

Ἀπόσυρμα.ατος.τὸ.deſquamatio, locus eſt in corpore deſquamatus.Budæus Com.

Ἀποσύρω.detraho.

Ἀπόσφαγμα,τρυγῶδες παράθεμα. Hippo.

Ἀποσφαιρίζω.repello pilam.

Ἀποσφακελίζω.μ.ίσω.π.ικα.debilito,putrefacio. Actiu.accuſ.iungitur.

Ἀποσφάλλομαι.aberro,ἀποτυγχάνω.

Ἀποσφάλλω.iugulo.

Ἀποσφενδονίω.ῶ.funda emitto,iaculor.

Ἀποσφενδόνηοι.qui ſunt, uide Plutarch. in Problematis.

Ἀποσχάζω.μ.σω.diffringo,corrumpo, reſeco uenam,ſcarifico cutem.Bud.Com.

Ἀποσχαλίδωμα.ſtipites ſunt & plagæ. Bud. Commentarijs.

Ἀποσχαλίδωσαι.plagas erigere, & furcis illis uenaticis ſulcire.Budæus Com.

Ἀποσχεδιάζω.ex tempore dico.

Ἀπόσχισις.ιος.ἡ.abſtinentia.

Ἀποσχίω.fundo.

Ἀπόσχισις.ἡ.ramus,propago.

Ἀποσχοινίζω.ſeparo tãquam funiculo,priuo.

Ἀπόσχημα.abſtineo.

Ἀποσχυέσασθαι πρὸς ἡδονὰς, à uoluptatibus ab horrere.

Ἀποσχών.ὸ.ἀποσάς.abſtinens.

Ἀποσώζω.tandem ſeruo, intus condo ut ſeruem,intus incolumem contineo.

Ἀποσωκὴ.ῆς.ἡ.renunciatio & cum extremũ ſalutamus, & ſalutẽ dicimus alicui uitæ inſtituto. Bud.Com.

Ἀποτάδην prolixè intenſe.

Ἀπόταξις.ιος.ἡ.renunciatio,ſicut ἀποταγὴ. opponitur etiam τῇ συντάξει. Bud. Com.

Ἀποτάσσομαι.μ.άξομαι.π.αμαι.dimitto, uale re iubeo,renuncio. Datiuo.

Ἀποτάττω.μ.άξω.π.αχα.renuncio. Item ſe cerno,ſeorſum deſtino,diſiungo,attribuo. Actiu.datiu.Bud.Com.

Ἀποταῦροι. αἱ. iuuencæ quædam in Epiro, quæ & Pyrrhicæ dicuntur, & Setaurę.

Ἀποταυρούμενος.confidens.

Ἀποτάτω.longiſsime.

Ἀπόταφος.ου.ὁ.qui priuatus eſt maiorum ſepulchro.

Ἀποτάφρωσις.ιος.ἡ.circumuallatio.

Ἀποταφρεύω.circundo foſſa.

Ἀποτένομαι.uoce paſsiua eſt inuehor.Galen. ἀποτένεται ἐς θεραπόν.

Ἀποτείνω.μ.νῶ.π.ακα.extendo,intẽdo,produco,longum facio,ἐς ταυτὸ τείνω, καὶ φέρω,ἀπάγω ἐς μῆκος. Actiu.accuſ.ut ἀποτείνω λόγον,pro longam orationem habeo,id eſt ἀπομηκύνω. Interdum abſolutè & ſine caſu. Plato in Gorg.καὶ νῦν ἵσως πόρρω ἀποτενοῦμεν, ἢν διαπεραίνωμεθα,id eſt μακρολογήσομεν. Budæus Com.

Ἀποτειχίζω.uallo,muro circundo,murũ diruo.Budæus Commentarijs.

Ἀποτείχισις.ιος.ἡ.muri deſtructio.

Ἀποτειχισμὸς.οῦ.ὁ.circũuallatio, munitio.

Ἀποτείμενοι. duces, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἰδιωτῶν.

Ἀποτελέομαι.conualeſco.

Ἀποτέλεσμα.ατος.τὸ.res geſta,effectus.

Ἀποτελέσματα μαθηματικὰ dicuntur ea, quæ cœlum ex aſtrorum compoſitione, & aſpectu mutuo in natali cuiuſque hora efficit,effectus genituarum, ab effectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελέσματα,mathematicorum ſeu aſtrologorum reſpõſa. Circũferuntur et libri Ptolemæi

ἀποτιλισμάτων, quos modo quadripartitos uocant. Cæl. lib. 7. cap. 9. & Alciat. de Rerum & uerborum significc.

Ἀποτελεσματικοὶ post Homeri ætatem dicti sunt, qui mathematici uocantur & Chaldæi. Horũ curiositas nihil reliquit, quod planetarum nõ subiecerit potestati, ut in Iliad. primum annotat Eustath.

Ἀποτελευτάω. μ. ήσω. π. ηκα. terminor.

Ἀποτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, efficio. Accus.

Ἀποτέμνω. μ. ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω. ἀόρ. β. ἀπέτμην. π. τέτμηκα. abscindo. Actiu. accus. Budæus Commentarijs.

Ἀποτέμνυμαι. decoquo.

Ἀπότεξις. ιος. ἡ. partus.

Ἀποτερματίζω. finio.

Ἀπότερος. α. ὁ. longinquus.

Ἀποτέρω. longius.

Ἀποτεταμένη ὥρα. stata & constituta hora.

Ἀποτεταμένος. desponsus, deuotus, destinatus.

Ἀποτετιμημένον χωρίον. pignori acceptum à marito, uel à marito datum pro dote accepta.

Ἀπότευγμα, ατος. τὸ. damnum quod decedit alicui, repulsa, aberramentum, Plutarch. περὶ εὐθυμίας, ἀποτυχία.

Ἀπότευξις. ιος. ἡ. res male gesta, repulsa.

Ἀποτευκτικὸς ἀνήρ. offensator, & opponitur τῷ καθορθωτικῷ. Bud. Commentarijs.

Ἀποτίθεμαι. & ἀποτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. in actiua uoce, reijcio, hoc est ἀναβάλλομαι, ἀντίθεμαι. Xenophon de hominibus uoluptuarijs loquẽs, τὰ ὄχληπὰ ἀς τὸ ῥᾷστον ἀποθέμενοι. Item depono, ut ἀποτίθεσθαι τὸν ἐχθρὸν, deponere inimicitiam. & ἀποτίθεσθαι τὸν ἀρχὸν, abdicare se magistratu. Itẽ recondo, repono. Ἀποτίθεσθαι τὰ ἔντερα, intestina reponere, siue (ut Celsus) refundere. Ἀποτίθεσθαι τὰ γενόμενα παιδία, exponere, Aristot. Bud. Com.

Ἀποτίκτω. partum emitto, pario. Bud. Com.

Ἀποτίλλω. μ. ιλῶ. euello, depilo. Actiu. accus.

Ἀποτιμάομαι. æstimatum accipio. Et ἀποτιμᾶν ἀς προῖκα χωρίον dicitur à Demosth. quod maritus oppignorauit in eũ casum, quo casu restituenda dos erit, certa pecunia æstimatum, uel ipsi marito pro pignore dotis datum, utrumq; enim significare potest. Budæus Commentarijs.

Ἀποτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. æstimatum do. Item æstimo, præsuppono. Item punio, condemno. Actiu. geni. & accus.

Ἀποτίμημα. ατος. τὸ. precium, pignus quod accipiebatur à sponso, ut de dote perdenda non esset periculum. Id uerò erat uel domus, uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore. Budæus Commentarijs.

Ἀποτίμησις. ιος. ἡ. descriptio census.

Ἀποτιμηταί. οἱ. æstimatores, ut qui à magistratu petebantur, qui precium inducerẽt ac indicaturam. Memmerunt Demosth. & Lysias.

Ἀπότιμον. τὸ. idem quod ἀποτίμημα.

Ἀπότιμος. inglorius, infamis, ἄτιμος.

Ἀποτιμότερος. α. ὁ. contemptior, pro ἀτιμότερος Ionicè.

Ἀποτιναξάμενος. ὁ. excutiens.

Ἀπότισον. solue quod debes.

Ἀποτίννυμι. καὶ

Ἀποτινύω. καὶ

Ἀποτίνω. μ. ίσω. π. κα. καὶ

Ἀποτίω. punio, reddo, compenso, exoluo, pœnam pendo, quocunq; modo soluo, & rependo, & captiuos luo. Budæus Com.

Ἀποτίπτασον. difficile accessu.

Ἀποτμήσω. abscindo.

Ἀποτμότατος. ὁ. infelicissimus, Homero ἀπὸ συχνὸς. nam πότμος præter mortem etiam fortunam significat, παρὰ τὸ πίπτειν, ὅ ἐστι πίσσειν.

Ἀποτόκος. ὁ. abortiuum.

Ἀποτολμάω. audeo sumpta ab aliquo fiducia Budæus Commentarijs.

Ἀπότομαι. segmenta.

Ἀποτομάς. ἀδος. ἡ. καὶ

Ἀποτομὰς. iaculũ, quo utebãtur pentathli.

Ἀποτομή. breue iaculum.

Ἀποτομία. ας. ἡ. rigor, seueritas nimia, uelocitas temeraria, inconsiderantia.

Ἀπότομος. ὁ. uiolentus, durus, præruptus, abruptus, præfractus. Item compendiosus, compendiarius, breuis, ἐπίτομος, præceps, præcisus.

Ἀποτόμως. trũcatim, durius, uulgò rigorosè.

Ἀποτορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. in orbẽ redigo.

Ἄποτος. ὁ. cui nullus usus bibendi.

Ἀποτραγεῖν. comedere.

Ἀπότραγμα. cibus, reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω. strangulo, frango collum.

Ἀποτραχύω audeo.

Ἀποτρέπομαι. auersor, deuito. Cum geni. accipitur subinde pro suo actiuo.

Ἀποτρέπω. μ. έψω. π. αφα. auerto, auoco, dissuadeo, deterreo. Gaza ex Cicer. ἐδόκεις ἀροίμαι εὐχερῶς ἀποτρέψειν, Haud sanè quis facile retraxerit. Accus.

Ἀποτρέχω. recurro. quære τρέχω.

Ἀποτριάξω, uel ἀποτριάσω. treis ictus insligere, uincere. De pentathlo dicitur.

Ἀποτριβὴ. ῆς. ἡ. corrosio, obtritio.

Ἀποτρίβομαι. μ. ψομαι. π. ιμμαι. exprimo, excrutio. Itẽ amolior, propulso, et diluo crimẽ quo aspersus sum, purgo, abstergo, Diodo. & Aeschynes. Itẽ reijcio, summoueo, Plutarch. Item aboleo, expurgo, Diodo.

Ἀποτρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. abstergo. Actiu. ac.

Ἀπότριμμα. ατος. τὸ. res quæ deterendo decidit, ramentum.

Ἀπότριχ. ιχος. ὁ. impubes, ἄνηβος.

Ἀποτρόγω. mordicus abscindo, ut ἀποτρόγω τὸν ῥῖνα, Lucian.

Ἀποτρόπαιον. ου. τὸ. sacrificium uel supplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum imminens. ἀποτρόπαιον θῦμα, abominandum spectaculum.

Ἀποτρόπαιος. ου. ὁ. malorum depulsor, terribilis aspectu, difficulter dehortandus, malus, fugiendus, dignus odio. Θεοὶ ἀλάμονες ἀποτρόπαιοι dicebantur, qui nocumenta ab hominibus auertebant, malorum noxarumq; depulsores ac tutelares. In ijs erant Apollo & Hercules, Latini auerunocanos uocant. Budæus Commentarijs.

Ἀποτροπάομαι. auerto, ἀποτρέπομαι.

Ἀποτροπὴ. ῆς. ἡ. dehortatio, auersio.

Ἀποτροπίασμα. ζος. τὸ. expiatio, ἱλασμα.

Ἀποτροπιάζομαι. auersor, refugio, accu.

Ἀποτροπιασμός. ου. ὁ. liberatio, numinum iræ amotio, quæ fit per ueneficia.

Ἀπότροπος. ου. ὁ. quem homines euitant, fugitans urbem, auersus, auersandus.

Ἀπότροφος. peregrinus, insolens, nõ assuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Budæus Commentarijs.

Ἀποτρισῶν. clam cupiens, λαθρα ἀξιῶν.

Ἀποτύχω. μ. ύξω. π. υχα. domo, obtundo. Actiu. accus. iungitur.

Ἀποτρύω. lassum reddo, & ἀποτρύομαι lasseſco, succumbo, fathisco, extenuor.

Ἀποτυγχανόμενον. τὸ. μὴ κατορθούμενον, quod perperam maleq; ac præter animi sententiam euenit, quod præter spem cadit, apud Lucian. frequens.

Ἀποτυγχάνω. non compos fio uoti, frustror. Genit. ut σικελίας ἀποτυχὼν, Siciliæ potiundæ spe frustratus, apud Plutarch.

Ἀποτυλόω. glandẽ renudo, præputiũ reseco.

Ἀποτυμπανίζομαι. tympanis ac fidiculis extendor, ut martyres, Cyrill. lib. 8.

Ἀποτυμπανιζόμενοι. οἱ. qui sunt in supplicio.

Ἀποτυπῶμαι. effingo, exprimo.

Ἀποτύπλω. uapulo.

Ἀποτυφλῶνται. excæcantur.

Ἀποτυφλόω. excæco.

Ἀποτυχία. ας. ἡ. calamitas.

Ἀποτύψονται. desinent uerberare.

Ἁπάρας. αντος. ὁ. auferens, præripiens. Dicitur pro ἁπαρίσας per syncopen, à præsenti ἁπαρίζω, pro ἀφαιρέω, quod est extermino.

Ἄπαργοι. loci uel anguli contempti, in quos scoparum purgamenta reijciebant.

Ἄπεδες. δος. sine pede, apes auicula.

Ἀπεδίδου. partem bonorum dare, ut pater filiæ, cum nubit.

Ἀπεδία. ας. ἡ. absentia.

Ἀπεφάνομαι. enuncio, ἀπεφαντικῶς λέγω. Verbum est dialecticum, censeo, sententiam fero, statuo. Galen. ἐδὲν πρὸς ἕπος ἀπεφάνω, Nihil consonum dicere. Bu. Cõ.

Ἀποφαίνω. μ. ανῶ. demonstro, desinio. Item exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demo. ἵνα μὴ καὶ μυᾶς τινι αὐτῶν ἀπίφλωσι, id est, In

rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idem ἔργον μὴ ὀφεῖν ἀποφαίνεσι τοῖς χρήμασι, Nullum quæstum pecuniarum referunt, nullum exhibent fœnus. Vnde ἀποφαίνειν τῷ διαθήκῃ, ædere testamentũ & exhibere, hoc est φανεροποιεῖν: à quo & ἀπεπιφασμένως pro palàm & manifestè. Ἀποφαίνειν τῷ ὄσίαν, est dare commentarium seu indicem bonorum, quod inuentarium appellant. Item defero, reuelo, crimen obijcio, Lys. Accipitur etiam pro ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ, παρασκευάζω, facio perficio. Lucian. πλησίος ἐκ πενήτων ἀποφήνας, Qui ex inopibus opulentos reddidisti. Item propono, ut proponimus quæstionem. accus. iung. Budæus Com.

Ἀπόφανσις. ι Θ. ι. apud Plat. ἀντὶ τῆ ἀπόφασις. Et est enunciatio uerum uel falsum significans, nomine & uerbo constans.

Ἀποφαντικός. ἡ. ὸ. enunciatiuus.

Ἀποφάσθαι. negare.

Ἀπόφασις. ι Θ. ι. negatio. Item enunciatio, ἀπόφανσις. Accipitur apud Plutarch. pro sententia & dicto breui, hoc est apophthegmate. Aliquando commentarium bonorum & inuentariũ, ἀπογραφὴ. Bu. Cõ.

Ἀποφάσκω. nego, abnuo, sententiam dico, effari.

Ἀποφασμένως, uel ἀποπεφασμένως. palàm, manifestè.

Ἀποφαυλίζω. contemnere, aduersari.

Ἀποφέρομαι. refero, reporto gratiam uel gloriam uel præmium: proprie de ijs dictum, qui honorem aut magistratum gesserunt. Auferre hoc Latinis significat, cum pro impetrare ponitur. Cic. ad Att. 16. Audiuimus Cæsarem, uerba fecisse pro Buthrotijs, liberalissimum decretum abstulimus. Idẽ dicitur & φέρεσθαι, ut apud Gre. φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλεῖ. Bud.

Ἀποφέρω. tollo. Libani. ἀποφέρει δὲ ὑ νόσος τὸν ἄνθρωπον. Sic Plin. lib. 24. ca. 5. de cedri succo, Defuncta corpora incorrupta æuis seruat, uiuentia corrumpit: mira differentia, cum uitam auferat spirantibus, defunctis pro uita sit. Aliquando defero: unde ἀποφέρω δίκην καὶ γραφὴν, in iudicium uoco, accuso, reum postulo, diem dico. Aliquando renuncio, designo, & nomen alicuius ædo, creo, eligo, Demosthen. Aliquando in album refero, & inter numeros adscribo, Lys. Aliquando mercedem fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρω ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. Et pendo, hoc est, soluo, pensito. Ἀποφέρω λόγον καὶ λόγος, rationes ad ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. Bud. Com.

Ἀποφεύγω. euado, absoluor. Neutr. absol. Interdum cum duobus accusatiuis construitur. Demosth. ἂς δίκας τοῦτον ἀπέφυγεν παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα.

Ἀπόφευξις. ι Θ. euasio.

Ἀπόφημι. nego.

Ἀπόφημος, infaustus, mali ominis.

Ἀποφοιτῶ τῷ ὄσίαν. publicare bona, annotare bona reorum.

Ἀποφθέγγομαι τῷ γνώμῃ. dicere sententiam.

Ἀπόφασις. ιος. ἡ. γνῶσις. sententia.

Ἀποφθέγγομαι. paucis multa comprehendo, præcise & breuiter loquor.

Ἀπόφθεγμα. ος. τὸ. sententia breuis, breuiter ac scite dictum, scita, breuis, acutáq; responsio, præcisa sententia ac breuiter circunscripta. Ἀποφθέγματα (inquit) Erasm. sunt dicta acuta quædam & breuia, non cuiuslibet quidem, sed oratorum, ducum, legatorum, imperatorum, ac ut semel dicam, illustrium uirorum.

Ἀποφθεγματικὸς. ἡ. ὸ. sententiosus.

Ἀποφθείρομαι. abeo in malam rem, misere & calamitosè uagor, & erro. Ἀπόφθαρθί μοι attici dicunt, cum indignabunde aliquem discedere iubent, abi in malam rem.

Ἀποφαυλίζω, uel ἀποφαυλίσω. extreme contemno, nihili facio.

Ἀποφλεγματίζω. id est capitis pituitas produco, & purgo.

Ἀποφλεγμαίνω. tumorem deponere.

Ἀποφλύειν. eructare, ἀπερεύγεσθαι.

Ἀποφοιβάζειν. purgare, uaticinari.

Ἀποφορὰ. ᾶς. ἡ. ἀποκομιδὴ, tributi solutio, officium quod heris serui præstant. Item pensitatio, pensio, qualis à colonis ascriptitijs pendebatur, Andoci. & Plutarcho. Idem in Apoph. ἀποφορὰν στιπendium militare uocat. Significat etiam suaueolentiam, odoremq; gratum. Herodia. κύωδία τε ἐκ τῶν ἀλαφρῶν ἀποφορᾶς. Sæpius tamen ἀντὶ δυσωδίας. Item pro expiratione, exhalatione & effluctione, Plutarch. Sym. 5. Item pro ablatione, Aristot. Aliquando lucrum, κέρδος, κῦμμα. Bud. Com.

Ἀπόφορος. sterilis, ἄκαρπος.

Ἀποφορτίζω. μ. ίσω. σ. ικα. exonero, ἀποβάλλω τὸ φορτίον. Actiu. accus.

Ἀποφραγίζω. resigno quæ signata sunt.

Ἀποφραγνύω. obstruo.

Ἀποφράς. άδος. ἡ. dies nefandus, inauspicatus, ater.

Ἀποφράττω. obturo. Bud. Com.

Ἀποφυάς. ἡ. appendix. Vnde ἀποφυάδες. annata, id est annascentes ramuli ramis maioribus. Sic Aristot. item uocat intestinorũ appendices, quæ & ἐκφυάδες dicũtur.

Ἀποφυγή. ῆς. ἡ. euasio.

Ἀποφύλιος. ε. ὸ. qui nullum habet tribum, aduena.

Ἀποφυσάδες. αἱ. fibræ.

Ἀποφυλλίζω. folia detrahо.

Ἀποφυσία. ἡ. bulla, eminentia.

Ἀποφυτεύω. auulsione sero.

Ἀποφώλιον. ε. τὸ. monstrum, abortiuum. Et adiectiuè, pro uano, indocto, ἀποφώλιον. φωλιοὶ γὰρ, τὰ παιδευτήρια.

Ἀποχαλινόω. μ. όσω. π. ωκα. frenum exuo.

Ἀποχαλκεύω. fabricor.

Ἀποχαροβίος. α καὶ

Ἀποχαροβίοσος. ε. ὸ. opere manuali uiuens.

Ἀποχαροτονεῖσθαι. abrogari, abdicari, reprobari, ex autorari, plebiscito absolui, uulgò degradari. Iungitur genit. cum accus. Demost. τὰ πεπραγμένα ἀκέσθω ὁ δῆμος ἀποχαροτόνησε μηδέν. Bud. Com.

Ἀποχειροτονία. abrogatio.

Ἀποχτείνω. μ. κτόσω. π. κτονα. duco per conductum.

Ἀποχὴ. ῆς. ἡ. distantia, abstinentia. Item receptio, quitantia iureconsultis, chirographum, quo creditor testatur sibi factum satis à debitore. Lati. acceptilationẽ uocãt.

Ἀποχλωσίας. cuius faciei color affectu aliquo modo mutatur, pallescit.

Ἄποχος. imperitus, agrestis.

Ἀποχάομαι. μ. ώσομαι. abutor, recedo & antiquo. cum genit.

Ἀποχρὴ. μ. ἀποχρήσει. ἀπέχρασε, sufficit. Lucian. ἐχὶ δὲ ἀποχρὴ μόνα τὰ ἰκριώματα ἀπεῖρ τῶν ἀδικημάτων.

Ἀποχρέῳ Θαι ἑαυτῷ. sibi mortem cõscisцere.

Ἀπόχρησις. ιος. ἡ. abusus.

Ἀποχρήσσει. sufficient, apud Aristoph.

Ἀποχρυσόω. inauro.

Ἀποχρῶν. ὸ. sufficiens, idoneus.

Ἀποχρώντως. sufficienter, satis.

Ἀπόχρωσος. ὸ. sufficiens.

Ἀποχυλίζω. succum extraho.

Ἀποχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. secedo, discedo.

Ἀποχώρησις. ιος. ἡ. discessus.

Ἀποψαλίζω τὸν ὄνυχα. deseco, forcifico ungues.

Ἀποψάομαι. μ. ήσομαι. abstergo, tergo nares.

Ἀποψευδόμαι. μ. ευσομαι. π. εύσομαι. fingo.

Ἀπόψημα. τὸ. derasio.

Ἀπόψημον. hostimentum.

Ἀποψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. libero in iudicio, per decretum expello, reuoco, quando res componi non potest, absoluo suffragio, antiquo, ex albo erado, censeo aliquid non faciendum, Item condemnor. Budæus Commentarijs.

Ἀποψοφεῖν. ædere crepitus alui.

Ἀπόψησις. dicitur, quasi è tribu motio & ejectio, καταδίκη. Bud. Com.

Ἀποψηφισμένοι dici possunt, quos Romani ærarios appellant, qui iam non sunt in albo centuriæ suæ.

Ἀποψοφεῖν. pedere.

Ἀποψύχω. μ. ύξω. π. υχα. aresco, morior. Itẽ caco, apud Hesiod. ut ἀπέψυξεν βίον, mortuus est, obijt, apud Sophocl.

Ἀποψωλέω. μ. ίσω. π. ικα. circumcido præputio.

Ἄπρωμνος. iurabas.

Ἀπράγμονος. ὸ. non curans aliena.

Ἀπραγμόνως. ociosè, & faciliter aliquid fieri & procedere nullo negotio.

Ἀπραγμοσύνη. ης. ἡ. ociū, tranquillitas uitæ.

Ἀπράγμων. ονος. ὁ, ocios⁹, sine cura. Significat autem uirum bonum, aut certè placidis moribus, qui negotium exhibere aliis non solet, & simul qui non libenter sibi negotia exhibet, quales sunt ἰδιοπράγμονες. Interdum pro inertibus accipitur, & qui laborem recusant. Budæus Com.

Ἀπραγόπολις. urbs ociȳ altrix.

Ἀπρακτέω. nihil proficio. Xenoph. ὥσπερ καὶ παρὰ ἀνθρώποις ἀπρακτεῖν, τὸς παράνομα δ' ὁμνύοντας. Budæus Commentarijs.

Ἄπρακτον. irritum.

Ἄπρακτ⊙. ineficax, ignauus, infecta re desistens. opponitur τῷ δραστηρίῳ. Herodian. ἀπράκτους ἐπιμψεν, Re infecta dimisit, scilicet legatos. Budæus in Annot.

Ἀπρακτότατ⊙. ε. ὁ. ineptissimus rebus gerendis.

Ἀπραξία. ας. ἡ. tranquillitas uitæ, uacuitas à negotijs, inertia, ocium. ut in uersu prouerbiali, ἀνάπαυσίς ὀδι τῶν κακῶν ἀπραξία. Dicitur etiam cum nec quicquam negotij agere, nec experiri licet et appellare nomina sua. Quare Plutarchus pro iustitio posuit.

Ἀπρασία. ας. ἡ. interdum uilitatem significat. Liba. κατέπλαβεν ἀπρασίαν φορτίων.

Ἄπρατ⊙. est integer & innocens, uel testis uel iudex, qui conscientiam addicere pecunia non didicit. Budæus Com.

Ἀπρεπής. ές⊙. ὁ, ἡ. indecens.

Ἄπρικτον. non factum, inutile.

Ἀπριάτως. sine precio.

Ἀπρίατ⊙. ε. ὁ. inemptus, gratuitus.

Ἀπρίξ. tenaciter cū tenetur aliquid firmiter.

Ἀπροαιρέτως. nulla nostra opera, sponte.

Ἀπροβούλευτον. sententia, quæ statim ad populum non ad senatum refertur.

Ἀπροβουλία. ας. ἡ. temeritas.

Ἀπρόθυμ⊙. ὁ. supinus, tardus, remissus. Plutarch. in Themistocle.

Ἀπροθυμότατος. ε. ὁ. minime auidus.

Ἀπροϊδής. ές⊙. ὁ, ἡ. improuisus.

Ἀπροικ⊙. ε. ὁ, ἡ. indotatus.

Ἀπρόϊτος. qui non exit domo.

Ἀπροκρίνω. μ. ινῶ. ικα. separo, segrego.

Ἀπρομήθεια. ας. ἡ. incuria, temeritas.

Ἀπρονόητος. ὁ. improuidus, temerarius, inconsyderatus.

Ἀπρονοήτως. improuidè.

Ἄπρεπον. indecens, absurdum.

Ἀπρόπτως. de improuiso.

Ἄπορώτατοι. οἱ. egeni maximè.

Ἀπρόσβατος. inaccessus, inaccesibilis.

Ἀπροσβούλευτος. inconsultus, impræmeditatus.

Ἀπροσβουλεύτως. inconsultò, ex tempore.

Ἀπροσδεὴς. ἐος. ὁ, ἡ. non indigens.

Ἀπροσδιόνυσ⊙. nihil ad rem pertinētia. quare adagium, Nihil ad Bacchum, & Budæum Commentarijs.

Ἀπροσδόκητος. ε. ὁ, ἡ. inexpectatus.

Ἀπροσδοκήτως. præter expectationem, inopinato, nec opinatò.

Ἀπροσεξία. ας. ἡ. negligentia, segnities.

Ἀπροσηγορία. silentium, taciturnitas. Significat propriè illud silentium, cum quis nō appellat ac salutat amicum. Vnde parœmia illa apud Aristot. πομὰς φιλίας ἀπροσηγορία διόλυσεν, Erasmus Chil.

Ἀπροσηγόρητος. ε. ὁ. insalutatus.

Ἀπροσήγορος. ε. ὁ. quem nemo appellare audet ob morum asperitatem.

Ἀπροσίκα. cantat.

Ἀπρόσιτος. ε. ὁ. aditu difficilis, inaccessibilis inhumanus, cuius initiū inueniri nequit.

Ἀπρόσκλητος δίκη dicitur, cum lis contra eum intenditur, qui in iudicium uocatus non est, aut qui non recte uocatus est, ut deferti uadimonij damnetur. Demosthen. ὁ ἀρνθόσιος ἀπρόσκλητόν μὲ δίκα διαχιλίων δίκλω καταδικασάμενος. Bud. Com.

Ἀπροσκοπέω. non præuideo.

Ἀπρόσκοπος. ε. ὁ, ἡ. inoffensus, inoffensibilis, per quem nemo offenditur.

Ἀπρόσκοπον, siue ἀπρόσκοπον. ε. τὸ. omni impedimento incommodoq; carens.

Ἀπρόσ-

Ἀπρόσμας⊙. non tangibilis. μαστὸν enim tangere est.

Ἀπρόσμαχ⊙. ε. ὁ, ἡ. inexpugnabilis, ἀκαταγώνιστ⊙.

Ἀπρόσοιτος, intolerandus.

Ἀπροσπέλας⊙. inaccesibilis.

Ἀπροστόριτον. τὸ. quod patrifamilias non acquiritur ut profectitium.

Ἀπροσύλητος. ε. ὁ. incustoditus.

Ἄπταιστος. ε. ὁ. à peccato immunis.

Ἀπτερέως. uelociter, promptè, negligenter. Dicitur etiam ἀπτέρως.

Ἄπτερος. ε. ὁ. impennatus, implumis.

Ἀπτέρωτος. uelox, repentinus.

Ἄπτηρ. ῆνος. ὁ. inuolucris, μὴ ἔπτασθαι δυνάμενος.

Ἁπτικόν. τὸ. tactus, facultas tangendi.

Ἁπτικώτατος. ὁ. uim tangendi præcipue obtinens.

Ἄπτιλος. ε. ὁ. implumis.

Ἄπτισος. integer, indiuisus.

Ἀπτοετής. ἐος. ὁ, ἡ. intrepidus in dicendo, mordax in uerbis.

Ἄπτοητος. ε. ὁ. in territus.

Ἄπτόλεμος. ε. ὁ, ἡ. imbellis, πολέμου ἄπειρος.

Ἅπτομαι, μ. ἅψομαι. π. ἧμμαι. capesso, ut ἅπτεσθαι πολιτεύματος, Plut. capessere rempub.

Aliquando esito, gusto. Idem, ἐβρέθη καὶ γλυκὺς ὡς λέγεται, καὶ ἅπτων ἀγνύων πρότερον ἅψαιο. Aliquādo attingo & tracto artem aliquam, et illi studeo. ut ἅπτεσθαι πολιτείας, & ἁψάμενος μουσικῆς, Athen. ἅπτεσθαι τῶν μαθημάτων, Plato. Aliquando pro tentare ponitur, id est commouere, urgere, iactare, & morbis cōuenit, Dioscor. Sic Horat. Si morbo renes tententur acuto. Aliquando hæreo, conglutinor, συμφύομαι, Theophra. Ἅπτεσθαι ἐπὶ πολέμῳ, committere bellum. Ἅπτεσθαι πείρας, experimentum aggredi. Bud. Com.

Ἁπτόμενος. aptus, id est consertus & compositus, προσδεδεμένος.

Ἁπτός. ὸν. ὁ. tangibilis, tractabilis. ψηλαφητός.

Ἅπτω. μ. ψω. π. φα. accendo, contrecto, accuiungitur.

Ἄπτωτος. ῶτος. ὁ. non cadens, qui non labitur, sed stat intrepidus. Ἀπτῶτι ψυχῇ, erecto animo.

Ἄπτωτος. sine defectu.

Ἄπυγοι. qui natibus tritis sunt, & exilibus. Dicterium erat in Athenienses.

Ἄπυκνοι. οἱ. soni, qui impositionem sonorum tium, qui sunt spissi, nullo genere aut lege iunguntur. Statuarij appellātur, quia diuersas sex tensiones recipere non possunt. Capella libro 9.

Ἀπυθόω. placo.

Ἀπύω. laudo, αὐέω.

Ἄπυλος. ε. ὁ. sine foribus, nullis portis clausus. Aristoph Ranis, ἔχουτ' ἀχάλινον, ἄκρατες, ἀπύλωτον στόμα, De homine futili & effrenatæ loquacitatis.

Ἀπωδάκωτος. ε. ὁ. sine fūdo seu basi, ἀπύθμενος.

Ἄπυρα ὄψα. opsonia incocta, & igni non admota.

Ἄπυργος. ἀτείχισος, nō turritus, nō munitus.

Ἀπυρεξία. ας. ἡ. spaciū quo paroxysmus cessat.

Ἀπύρετος. carens febri, liber à febri.

Ἀπύρινα. τὰ. mala punica seu granata, propriè dulcia.

Ἄπυρος. frigidus, incoctus, sine igne, ut ἄπυρα opsonia, quæ igni admota non sunt. Item uanus, mortuus. Ἄπυροι τρίποδες, crateres qui ornatus gratia domibus dicati

erant uel templis, prorsus ignibus immaculati intactiq. dicuntur etiam ἀναθηματικοί. Tripodũ enim duo genera erant, primum lebetes ἐμπνειβῆται, ἄθωνες, et λοετροχόοι, quibus aquam calefaciebant: alterum crateres, ἐν οἷς οἶνος ἐγκιρνάνετο.

Ἀπύρωτον. Græci uocant uas frigidarium.

Ἀπύρωτος. ὁ, ἡ. restinctus.

Ἀπύρωτος φιάλη. non culinæ, sed deorum epulis ministerio.

Ἀπυροτροφία. ἧς. ἡ. crudus cibus.

Ἀπυσθίον. fœtidum, ἀνωδυρές.

Ἄπυστος. ὁ, inauditus, ἀνήκοος.

Ἄπυος. sine pure, & ulcere.

Ἀπύω. μ. ύσω. σ. υκα. iubeo, clamo, resono, edo sonum. Herodian. τίνα γλῶσσαν πρῶτον ἀπύουσι. Accus.

Ἀπφάειον. ὁ. τὸ. κοὴ

Ἀπφία. ας. ἡ. apud Comicos, hera.

Ἀπφὺς. ύος. pater, Gaza ultimã circũflectit.

Ἀπώγωνες. οἱ. imberbes.

Ἀπώδεια. ας. ἡ. clades illata.

Ἀπωδίκω. μ. ήσω. σ. ηκα. discrepo. Neutrum.

Ἀπωδός. ὁ. ὁ. ὁ. κακόηχος, mali soni, incõcinnus, absonus. Aliquando extra cantum, ponitur pro eo quod non probatur, τὸ μὴ ἀρέσκον.

Ἄπωθεν. procul, eminus. (κον.

Ἀπωθέω. μ. ήσω. σ. ηκα. κοὴ ἀπωθῆμαι. repello, expello, Aristot. in Probl. & Gal. Thera. 14. Item reijcio, repudio, idq; fere in uoce passiua. Lucian. ἀπωθῆμαι τὴν δίκαιαν, Non accipio arbitrium delatum, sed ad Alexandrum reijcio. Item excutio. Herodian. οἱ δ' ἵπποι τὸν ἐπιβάτην ἀπωθοῦντο. Accus. Budæus Commentarijs.

Ἀπώθω. μ. ώσω. σ. ωκα. repudio, expello, ἀπωθέω. Accus.

Ἀπώλεια. ας. ἡ. perditio, euersio, internecio.

Ἀπώλυτος. carens pullis.

Ἀπωλόμην. perditus sum.

Ἀπωμοτός. iuratiuus.

Ἀπώμοτον. tuto tãdum, insperatum, quod quis factum abiurauerit.

Ἀπών. όντος. ὁ. absens.

Ἀπώρυγες. propagines, aluei, aquæ ductus.

Ἀπώρωτα ὀστία. fracta ossa.

Ἄπωσὸς. ἡ. ὁ. expulsus. Sophoc. in Aiacem Αστιγοφόρῳ, τίλος δ' ἀπωσὸς γῆς ἀπουρίσω σομαι.

Ἀπωτάτω. longissime, μακρὰν.

Ἀπωτέρω. procul, longè, porrò.

Α Ρ.

Ἄρ pro ἄρα sæpe apud Homerum.

Ἄρα. paroxytonon, ἀντὶ τοῦ δὴ. Homer. ἴνθ' ἄρα οἰνίζοντο ἁρπεκομόωντες ἀχαιοί. Et ἀντὶ τοῦ τάχα. Gregor. ἄν ἄρα δωώνται, Si forte possint. Est etiam παραπληρωματικὸν. Xenoph. οἵτες ἄρα ἔχουσι τἀγαθά; Quales tandem? Πότερος ἄρα, pro ποτέ. Significat & utiq, nempe, sanè. Lucian. ἔσωσεν ἄρα, ἔφη, ὑμᾶς ὦ ξένοι: ac si diceret, δικῶς ἔσωσεν ὑμᾶς. Conuenit & in collectionibus argumentorum. Synes. καὶ νῦν ἐκ τοιούτου ὢν ἀκόης ἁκῶς, ἀτυχεῖς ἄρα, ἀπ' ἐκ ἀδικίας. Dicitur & ἄραγε, Synes. ἢν ἄρα ἄραγε ἵππον τις πριάμενος, μὴ ἐπίσαιτο. Si quis igitur: uel, Si quis equum emerit. Idem, καὶ ἄραγε ἀγῆ, Ita ne terra quidem: uel, Nimirum ne terra quidem. Item ἄρ' οὖν, igitur itaq, in principio sententiæ. Budæus Commentarijs.

Ἄρα. penul. inflexa, indubitatiua coniunctio est. an, num. atq; ita ferè additur οὖν aut γε: ut ἆρ οὖν, utrum igitur. sic & ἆραγε, ἆρα μὴ, nunquid? utrum? quod in consequentia sermonis ἀλλὰ μὴ dicitur. ἆρά ποτε ἀληθῆ τριῶ tandẽ? ἆρ' ἐκ, nonne quo d? an nõ? Demo. τίνας ἂν ὑμῖν ὑπολαμβάνητε ἐμοὶ χαρίσασθαι τὸν φίλιππον, ἆρ' ὃν πολέμιον ἡγεῖσθε ἢ τοὺς φίλους;

Ἀρά. ᾶς. ἡ. nocumentum, imprecatio execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἔνοχος καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ dicitur, qui diris imprecationibus deuotus est, ob idq; detestandus. Budæus Commentarijs.

Ἀραβέω. μ. ήσω. σ. ηκα. resono. Neutr. absol.

Ἀραβήσαν. saltare, ὀρχεῖσθαι, Ionice.

Ἀραβήδες. uehementiores uenti qui pulueuerem excitant.

Ἄραβος. ὁ. ὁ. strepitus.

Ἀραβύλας. barbari calciamenti genus.

Ἄραγμος. ὁ. ὁ. strepitus.

Ἀράγω. discerpo, σπαράσσω.

Ἄραδες. ἁ. membranæ.

Ἄραδος. cordis pulsus post uehemens exercitium.

Ἀράζειν. latrare.

Ἄραι. proficisci, soluere. ab ἄρω.

Ἀρᾶος. ὁ. ὁ. subditus maledictioni. ὑπαράτος.

Ἀραιός. ὁ. tenuis, rarus, fungosus ut spongia & pumex, mollis, minutus, gracilis.

Ἀραιοῦμαι. laxesco, rarescо.

Ἀραιῶ. laxo.

Ἀραίωσις. ιος. ἡ. laxatio.

Ἀραιωτικὸς. ὁ. ὁ. habens uim rarefaciendi.

Ἀράκη. ης. ἡ. &

Ἄρακος, ἀρακίς, cicercula.

Ἀράλις. panis nomen.

Ἀράομαι. μ. άσομαι. precor, in bonam partẽ, ut ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, apud Herodot. Item imprecor, maledico, noceo. Aliquando oneror. Aliquando congruo.

Ἄραρε. uisum est. παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω, ἄρσαι, ἥρμοσαι.

Ἀραρίζειν. latrare, Attice. ἀπὸ τοῦ ἀρ φωνῆς.

Ἄραες. aranea.

Ἀραρός. fixus, firmus, execrandus.

Ἀραρυῖα. ας. ἡ. κοὴ

Ἀραρώς. ῶτος. ὁ. congruens, applicatus, ἥρμοσμένος, κοσμητός.

Ἄρας. ἡ. membras, Theod.

Ἀρασθῆ. proficisci, soluere, sicut ἄραι. Item referre, reportare, impetrare, auferre gratiam uel gloriã uel præmium. Bud. Com.

Ἀράσιμος. execrandus.

Ἀράσσω, & ῥάσσω. μ. άξω. σ. αχα. proprie (inquit Eustath.) τὸ δι' ὀδύνης τύπτω, παρὰ τὸ ἄρης. Sic enim Homerus & Herodot. utuntur. Item pulso, tundo Synes. de quodam supra modum superbo & elato, ὅτος (inquit) ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. Aliquando collido, conflicto, Aristoph. Legitur & ἀῤῥάξαι per duplex ρ. Bud. Com.

Ἀρατήριον. τὸ. laus. ab ἀρὰ, hoc est imprecatione.

Ἀραχνοῦσος. ου. ἡ. κοὴ

Ἀράχναος. ου. ὁ. ad araneam pertinens, ἀκπλόκαμος.

Ἀραχνηεὺς. ὁ. araneus.

Ἀράχνη. ης. ἡ. κοὴ

Ἀράχνιον. υ. τὸ. tela araneæ.

Ἀραχνιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aranearum telis plenus sum. Neutrum absol.

Ἀραχνουφὴς. ἡς. ὁ, ἡ. ab aranea textus.

Ἀράω. μ. άσω. compono, apto, congruo. Vnde ἄραρα, placui, congrui: & aorist. secund. ἄραρον, & ἀρωρὼς, congruerit. Actiu.

Ἀρβάλη. τὸ γάνος ὀστράκινον, sartago testacea.

Ἀρβύλη. ης. ἡ. genus soleæ.

Ἀρβυλίδιες. apud Theocritum genus calciamenti.

Ἀργάνω. dealbo, λευκαίνω.

Ἀργαλέος. ὁ. ὁ. molestus, difficilis. quasi ἀεργαλέος, aut παρὰ τὸ ἔργον.

Ἀργάς. ἄδος. ὁ. genus serpentis, & qui moribus est ferinis & agrestibus, tyrannus, quo nomine Demosthenem uocat Aeschines. Dicitur & hoc nomine, qui prudens præter ætatis rationem est, δ' ανότατος (inquit Suidas) παρ' ἡλικίαν.

Ἀργέα. Argiuorum terra, Iuno.

Ἀργεῖαι. precioſi claciamenti muliebris genus.

Ἀργάκης. ὁ. λευκὸς, albus.

Ἀργεινός. ὁ. λαμπρὸς, sicut ἀργινόεις. Suid.

Ἀργεφόντης. ου. ὁ. argicida, epithe. Mercurij Homero frequens: uel quòd Argum occiderit, uel (ut uult Pausan.) quia ὀφιοκτόνον & fuerit, id est serpentis necator, quem (inquit) uocant aliqui ἄργην: uel quasi ἀργὸς ἀπὸ τοῦ φονεύειν, purus ab occidendo. Pacificus enim deus Mercurius.

Ἀργεκορθ. ου. ὁ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Aristoph. Vesp.

Ἀργεμα. ατος. τὸ. κοὴ

Ἄργαμος. υ. ὁ. albor in oculo.

Ἀργεννός. ὁ. ὁ. albus, splẽdidus, bene nutritus.

Ἀργέστης. ου. ὁ. albus procellosus. Item nomen uenti occidui, flans aduersus aquilonem. Caurus Latinis dicitur, Gel. lib. 2. cap. 22. Cum proprium uenti est, penacuitur, sed cum austri epitheton est acuitur. (us.

Ἀργὴς. ῆτος. ὁ. candidus, tardus, uelox, strenuus.

Ἀργέω. μ, άσω. π. ηκα. ηι ἐργῆμαι. ocior p negli

Universidad de Deusto
Biblioteca

gentiam & neglectim transmittor, prætermittor q; accesso, Xenophon. ἀδίκῳ γὰρ οὐδὲς ἀρχῆται τ πράττεσθαι δ'ομένων. Neutrum absol.

Ἄ'ρκ.κος.ἡ.captura, uenatio.

Ἀργής, ῆτος.ὁ, ἡ.ociosus, feriatus.

Ἀργής.ῆτος.ὁ.candidus, albus, purus.

Ἀργηστήρ.ὁ.idem.

Ἀργία.ας.ἡ.ocium, segnities, quasi ἀεργία.

Ἀργιλώδης.ὁ.argillosus.

Ἀργινόεις.όεσσα.ὁ.λευκὸς, albus.

Ἀργινομία.ας.ἡ.legum contrarietas.

Ἀργιόδους.οντος.albus dentes. Epith. suum apud Homerum.

Ἄ'ργιος.ὁ.λευκὸς, τεχνὺς, aliàs ἀργὸς.

Ἀργίπους.οδος.ὁ.argentipes, celer. sed ἀργίπους, aquila.

Ἄ'ργματα.τὰ.primitiæ, ἀπαρχαί.

Ἄ'ργολαι.serpentium quoddam genus.

Ἀργολογία.ας.ἡ.ociosiloquium.

Ἀργοποιός.ῆ.ὁ.iners.

Ἄ'ργος.onus. Et ἄργος.ους.τὸ. Argos ciuitas Peloponesi, & ipsa Peloponesus.

Ἄργος.ου.ὁ. Argus, uiri nomen.

Ἀργός.ῆ.ὁ, ἡ.albus, uelox, strenuus. Item ociosus, uacuus, tardus, illaboratus, frustratus, inutilis, segnis, Ἀργὰ κτήματα dicuntur, & δάνεια ἀργὰ, quæ compendium nullum usurarum afferunt, hoc est ἄεργα καὶ μὴ ἐργαζόμενα. Ἀργὸς γῆ, inculta terra. Ἀργὸν ἄργυρον, argentum infectum. Ἀργὸν ἔτος apud Hebræos dicebatur annus septimus, quo cessabant, quasi feriatus. Ἀργὸς λόγος, ignaua ratio à Cicer. dicitur: Nec nos impediet (inquit) illa ignaua ratio, Budæus Commentarijs.

Ἄ'ργουσα.ης.ἡ. Argusa ciuitas Eubœæ.

Ἀργυράγχνη.ης.ἡ.argentangina, dici solet, ubi quis muneribus corruptus nihil contra dixerit. Eraſ. Chil.

Ἀργυραμοιβικῶς.more campsoris.

Ἀργυραμοιβός.ῆ.ὁ.argentarius, nummularius, uulgò campsor, τραπεζίτης, λωποδύτης.

Ἀργυρεῶν.ῶνος.τὸ.officina argentaria, argentifodina.

Ἀργυρεῶς.ῆ.ὁ.καὶ

Ἀργύρεος. argenteus. ἀργυρέα λιμὸς, argenti penuria. & ἀργυρέαι μόχθαι, mercenarij milites.

Ἀργυρείδιον.ου.τὸ.pecuniola.

Ἀργυρείζομαι. capturas facio. Dinarch. πάντ'θ'ὴν ἀργυρείζόμενοι, Vndique nundinandi materiam, lucrandiq; inuenientes. Bud. Commentarijs.

Ἀργυρείζω.μ.ίσω.π.ικα. flagito, uel ausero argentum. Item διασείω, concutio. Budæus Commentarijs.

Ἀργυρεικόν.τὸ.deargentatum.

Ἀργυρεικὴ.arcula.

Ἀργύριον.ου.τὸ.argentum, pecunia omnis, argento, ære, auróue constans. Comici etiã pluraliter ἀργύρεια dixerunt.

Ἀργυρεὶς.ίδ.phiala argentea.

Ἀργυρεισμὸς.ῆ.ὁ. exactio pecuniæ, capturarum cõsectatio. Budæus Commentarijs.

Ἀργυρῆται.οἱ.quibus abunde est pecunia.

Ἀργυρίτις.terra ex qua foditur argentum, spuma argenti.

Ἀργυρογνώμων.ονος.ὁ.argentarius, nummularius, quasi pecuniæ spectator. Budæus in Annotationibus.

Ἀργυροδίνης.ου.ὁ.habens uortices argenteos, λευκόρρεθρος.

Ἀργυροειδὴς.ἐος, ὁ, ἡ.argenteus.

Ἀργυρόκλος.ου.ὁ.habens clauos argenteos. epith. ensis apud Homerum.

Ἀργυροθήκη.ης.ἡ.loculus in quo seruatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον.officina argenti excudendi.

Ἀργυρόκοπος.ου, argentarius, mensarius, nummularius, sculptor argenti. ἀ κόπτω, id est tundo.

Ἀργυροκοπωσήρ.ῆρος.ὁ.idem.

Ἀργυρολογῶ. colligere seu quærere pecuniam. Budæus Commentarijs.

Ἀργυρολόγια.argenti, id est pecuniarum exactiones.

Ἀργυρόλογος.ῆ.ὁ.quæstor, quærens argentũ. Latini coactores uocant, Græcis ἀποδέκται, & ἀποδοτῆρες, & ταμίαι. Budæus in Annot. post.

Ἀργυρομιγὴς, ῆ.ὁ, ἡ.argento mistus.

Ἀργυρόμοιβος.ου.ὁ, ἀργυραμοιβός.

Ἀργυρόπεζα.ης.ἡ.habens pedes argento simi-

les. Epith. Thetidis apud Homer. Thetis uero mare significat, cuius extremæ quasi pedes spumescunt & albicant, unde canũ mare poëta cognominat.

Ἀργυροπῆον.ου.τὸ. argentofficina, locus ubi argentum & numismata cuduntur, Antiphonti.

Ἀργυροπράτω, uel ἀργυροπράκτω. argentarij, qui auctionibus interueniebant, & pecunias ibi à licitantibus stipulantes auctionantibus repræsentabant. Sic dicti fortasse ab exigẽdis uenditarum rerum precijs. Horum ferè instar sunt hodie, qui uinarij uenditores pecuariiq; dicuntur, & cetarij piscariiq;, operam negotiantibus præbentes identidem cõmeantibus, ne in foro diu sedere cogantur, & à singulis emptoribus precia expectare. Bud. in Annot.

Ἀργυροπρακτικὰ ἐργαστήρια. argentariæ officinæ.

Ἀργυρός.ῆ.ὁ. argentum materiam significat, ἀργύριον uero nummum, & ἀργυροῦς uas argenteum, sicut de auro χρυσὸς, χρυσίον, χρυσοῦς.

Ἀργυρότοξος. argenteum arcum gerens. Apollinis sagittatoris epitheton, propter rutiliorem & albescentem pestis tempestate aciem solis, qui poëtis dicitur Apollo.

Ἀργυροῦς.ὁ. argenteus.

Ἀργυροχάλινος.ὁ.argẽteis exornatus frenis.

Ἀργυρώματα.τὰ.uasa argentea.

Ἀργυρώνητος.ῆ.ὁ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.

Ἀργύφεος.ῆ.ὁ.splendidus, albus.

Ἄργυφος.ῆ.ὁ.καὶ

Ἀργυφύς.ύ.ὁ. albus. Epitheton ouium.

Ἀργώ.οῦς.ἡ.genus ligni, unde nauis argo, unde dicti sunt Argonautæ.

Ἀργῶθεν.ex Argis.

Ἄργως.temerè, frustra, ociosè.

Ἄρδα, καὶ ἄρδαλος.irrigatio, infectio.

Ἀρδάνιον.ου.τὸ.canalis ex quo pecudes potãt, & uas quod pro foribus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeuntes se aspergerent. ab ἄρδω.

Ἄρδας.immunditiæ, sordes, Hippocra.

Ἀρδαλέος.ας.ἡ.irrigatio.

Ἄρδανσις.ἡ.idem.

Ἀρδεύω.μ.εύσω.π.εῦκα.irrigo. accusatiuũ.

Ἄρδην.simul, prorsus, funditus. Item μετεώρως, sublimè, ἀπὸ τ ἄρεως: teste Theodo.

Ἄρδις.cuspis teli. & ἄρδεις numero plurali, pharetræ.

Ἀρδμός.ὁ.potus, irrigatio, ἀρδηθμός.

Ἄρδω.irrigo.

Ἀρέθουσα.fons Ithacæ, aut Siciliæ.

Ἀρέθω.irrigo.

Ἀρειά.ᾶς.ἡ.execratio, contumelia, minæ.

Ἀρειμάνης.Martis studio flagrans.

Ἄρειον.είου.τὸ.melius.

Ἀρειοπαγῖται.iudices quidam erant Athenis summa integritate, qui de capitalibus rebus iudicabant. hos Solon instituit. Significat & locũ in quo ipsi iudicabant. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot.

Ἀρειοπάγος dicebatur, quasi Martis uicus, à templo Martis sic cognominatus.

Ἀρειοπέδιον.Martius campus.

Ἀρεῖος.ῆ.ὁ.Martius, ab ἄρης.

Ἀρείφατος.bellicosus, fortis, ἄρειοποιός.

Ἀρείων.ονος.ὁ.melior, κρείττων, βελτίων, præstans bello. ab ἄρης Ionicè.

Ἄρεν pro ἄρα.

Ἀρέσαι.placere, conuenire, poëticum est.

Ἀρέσθαι.λαβεῖν, adipisci, accipere, Hom.

Ἀρέσκεια.ας.ἡ.placitum. Aristotel. ἡ δ' ἀρέσκεια δοκεῖ δι' ὑπόληψίν τινα εἶναι τοῦ βελτίονος, ἡδονῆς πρᾶσις καπηλική. Comitas assentatrix latinè dici potest. Diodor. de funere Hephæstionis, τῶν γὰρ ἄλλων ἕκαστος ἐζηλοῦτο τὸν βασιλέως ἀρέσκειαν. id est, Hoc maximè spectans, quomodo regis gratiam ea ratione iniret.

Ἀρέσκωμα.blanda appellatio & adulatoria, Plutarch. Bud. Com.

Ἀρέσκομαι.mansuetè tracto, comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.

Ἀρέσκομαι.μ.ἀρέσθαι.cum datiuo significat acquiesco, & mihi satis fit, & placet conditio. Lucian. δεῖ γὰρ ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι. id est τῷ ποιεῖν, τῷ τίθεσθαι. Aristot. 4. Ethic. καὶ ὡς σιμωνίδης ἐν ἀρέσκεσθ-

ves, Simonidis sententiam non probans.
Ἀρέσκομαί σοι ἐγώ, Tu mihi te probas. Sic Sallust. Sua cuiq; satis placebant. Cum accusatiuo autem significat placo, ut ἱροῖς θεὸς ἀρέσκεσθαι, Xenoph. Est quoq; impersonale ἀρέσκει. ψδατ. ἤρεσκε.
Ἄρδην, uirga, quam ferebant ij qui in Comœdijs lenonum partes agebant, in scenã progressuri, amiculo florido induti.
Ἀρεσκόντως. sufficienter.
Ἄρεσκος. ε. ὁ. blandus, gratiæ aucupator & captator, qui apud omnes gratiosus esse cupit, ab omnibusq; gratiam inire, curialis uulgò dicitur. Aristote. 4. Ethicor. ἐν τᾶς ὁμιλίας καὶ ὡς συλλῶ, οἱ μὲν ἄρδηκοι λοπᾶσι εἶεν, quasi obsecundatores, ac sese omnibus dantes. Bud. Com.
Ἀρέσκω. μ. ἀρέσω. σ. κα. placeo, rem gratam facio, probo, approbo, id est probabile esse ostendo, uel ut probetur facio. Synes. ἀλλ' οὐ περὶ τούτοις ὑμᾶς ὃν ἀρέσκομεν, Verum quando his uobis hoc non probamus, uobis non satisfacimus. Id est, Hoc nostrum officiũ uobis non placet. Sic Cic. pro Syl. Si mei facti rationem uobis, constantiamq; huius officij ac defensionis probaro. Et Valer. lib. 6. Lex tantum meos tibi præfiniuit oculos, quibus formam tuam approbares. Verba sunt mariti ad uxorem. Significat interdum placo, sicut ἀρέσκομαι.
Ἀρεσκὴρ, καὶ ἀρεσκέιον. sacrificium, libum.
Ἀρεστόν. placitum, gratum, æquum. Inde deductum uidetur, ut curiæ sententiæ arresta uulgò uocentur duplici rr, cũ unico potius scribendum sit. Οὐκ ἀρεστόν ἐστι, Nõ est eiusmodi ut placere debeat.
Ἀρετάω. feliciter procedo.
Ἀρετή. ῆς. ἡ. uirtus, id est recta ratio, probitas, integritas. Accipitur aliquando ἀντὶ τῆς δυνάμεως, pro potestate, potentia, facultate, robore, & uiribus. Sic Vergilius Tunc pudor incendit uires, et conscia uirtus.
Ἀρετός. ὴ. ὁ. placidus.
Ἀρεύσως. absq; corruptione.
Ἀρή. ῆς. ἡ. ἀρά. execratio, uotum, damnum.

Ἀρήγω. μ. ἀρέξω. π. ηχα. ab ἄρης, adiuuo, in bello propriè, sed accipitur generaliter. Accus.
Ἀρήγων. ονος. ὁ, ἡ. adiutor.
Ἀρηίδηλος. manifestus.
Ἀρηίθοος. ε. ὁ. currens ad bellum.
Ἀρήϊος. ε. ὁ. bellicosus, Martius.
Ἀρηϊφαΐος. ου. ὁ. uel ἀρηίφατος. in bello nescatus.
Ἀρηίφιλος. ε. ὁ. bellicosus.
Ἀρκμένος. detentus, læsus.
Ἀρλώ. in genitiuo ἀρνὸς per systolen, agnus, ouis. Dicitur etiam ἑλώ abiecto α.
Ἄρκεξις. ιος. ἡ. auxilium.
Ἄρκος. audax, bonus.
Ἁρμοτ. μέσ. παρ. ab ἄρω. congruit, aptè cohæsit, ἥρμοσα.
Ἄρκος. uel ιος, uel κος. Mars.
Ἀρκτήρ. ῆρος. ὁ. sacerdos, quasi precator. ἀραὶ enim preces dicuntur.
Ἀρθές. alleuatus, μετεωρισθές.
Ἀρθμέω. μ. ήσω. π. κα. amo, concordo.
Ἀρθμία. ας. amicitia, tranquillitas, cõcordia.
Ἄρθμιος. ε. ὁ. amicus, amabilis, adiunctus nobis consensu. Herod. ἀθυμέοντων μὴ τόντων ἄμμιν ἀρθμίων, ὡς δὴ βάρβαρῳ συμμάχων.
Ἀρθμός. ῆ. ὁ. concordia, fœdus, amicitia.
Ἀρθρικός. articulorum morbo laborans, qui uexatur morbo articulari.
Ἀρθρίτις. ιδος. morbus articularis, aliquãdo νόσος additur. Herodian. lib. 3. καὶ ὑπὸ τῆ ἀρθρίτιδος νόσου κάμνων.
Ἄρθρον. ε. τὸ. articulus, iunctura.
Ἀρθρῶ. concinno, coniungo.
Ἀρθρώδεις. οἱ. articulosi.
Ἄει. nil nisi in compositione significat. Est autem particula augens dictiones, ut ἀειπικρὸς, ualde amarus.
Ἀειγνύμων. quæ statim grauida est facta, sed ἀεικύμων, fœcunda.
Ἀείγνωτος. ε. ὁ. ualde notus.
Ἀείδακρυ. τὸ. quod est propensum ad lachrymas.
Ἀειδάκρυος. νος. ὁ. καὶ
Ἀειδάκρυτος. ε. ὁ. multum lachrymabilis.
Ἀείδειτος. ε. ὁ. clarus, inclytus.
Ἀείδηλος. ε. ὁ. multum manifestus.

Ἀείδηλος. ε. ὁ. conspicuus, illustris.
Ἀειήκοος. obediens, acute audiens.
Ἀεικρὲς. ὁ, ἡ. difficilis, χαλεπός.
Ἀειθμέω. μ. ήσω. π. κα. numero. Ἀειθμεῖσθαι in uoce passiua idem significat. Interdũ pro censeo, duco, habeo, puto. Demosth. τὴν ὀβρησίας ἀειθμεῖσθαι μέρος. Sic Cic. Pam. Qualem me et esse & numerari uolo. Idẽ, Ne id in mercedis potius quàm in beneficij loco numerare uideatur. Actiu. Bud. Commentarijs.
Ἀειθμητός. ε. numerabilis.
Ἀειθμός. ε. ὁ. numerus. ἀειθμοὶ dicuntur numeri, id est plenitudo & omnium rerum complexio. Ἀειθμὸν ἀντὶ τοῦ πλαλαμβάνει πυθαγόρας, Plutarch.
Ἄειμον. ε. τὸ. mons Ciliciæ.
Ἄειν ῶν. οἱ. non sagaces.
Ἀειπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. præclarus.
Ἄεις. ιος. ὁ. naso carens.
Ἀείς. ίδος. ὁ. instrumentum fabrile, ᾗ ἀείδουσι μετὰ κονιορτοῦ πνοιαί.
Ἀεισυδής. ualde indignans. σκύλω γὰρ τὸ ὀργίζομαι.
Ἄεισα. τὰ. optima: & optimè, commodissimè, aduerb.
Ἀεισαρχεῖον. templum est Elis Dianæ sacrũ.
Ἀρισάω. μ. ἀρισήσω. π. κα. prandeo.
Ἀρισεία. ας. ἡ. strenuitas, ἀνδραγαθία.
Ἀεισεῖον. ε. τὸ. præmiũ quod dari solet ijs, qui se optimè gesserant in bello. Dicitur eadẽ forma, qua καμισεῖον.
Ἀεισρά. ᾶς. ἡ. sinistra.
Ἀεισρά. τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρὰ, quemadmodum contrà δεξιὰ, τὰ ἐνωτὰ, ut annotat Sophocl. interpres.
Ἀεισρός. ῆ. ὁ. sinister.
Ἀεισώς. ἐος. ὁ. uictor, primas obtinens in re bellica, optimè se in bello gerens ac strenuissime. nam uim habet superlatiui.
Ἀεισωτικός. ῆ. ὁ. strenuus.
Ἀεισώω. μ. ώσω. π. κα. optime me gero, præsertim in bello aut certamine. Lucian. ἐν ᾧδέτῳ δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης ἀείσων, ὡς ἔλεγεν, ἐν τῇ συμμαχίᾳ, id est, Strenuum uirum se præstitit. Sic καμισεύω. Genit.

Ἀεισίλω. μ. ίσω. π. κα. præbeo prandium.
Ἀεισίνδλος. ε. ὁ. ἐκ τοῦ ἀείσω ἐκλελεγμένος. Vnde ἀεισίνδλω, electum, de optimis. Et ἀεισίνδλω δικαζουτῶν, optimates iudicantes.
Ἀεισόβολος. ε. ὁ. optima consulens.
Ἀεισόδαπνον. ου. τὸ. prandium cœnæ coniunctum.
Ἄεισοι. οἱ. optimates, primates.
Ἀεισοκράτεια. ας. ἡ. optimatium status & gubernatio, quando optimates rempub. tractant, cui opponitur δημοκράτεια.
Ἀεισοκρατέω. μ. ήσω. π. κα. optime impero.
Ἀεισοκρατικός. ῆ. ὁ. studiosus eius status in genere Reipub. qui dicitur principatus optimatium, optimatium statum fouens, senatorius.
Ἀεισοκρᾶσμα. in optimatium statu & regimine uiuo.
Ἀρισολοχία. ας. ἡ. herbæ genus. Plini. lib. 25. cap. 8. inter nobilissimas aristolochiæ nomen dedisse grauidæ uidentur, quoniam esset ἀείση λοχέσαις. Nostri malum terræ uocant. Germanis holyuurtz, uel biberuurtz.
Ἄρισον. ε. τὸ. prandium. Sic nuncupatum arbitrãtur de temporis incertitudine, quasi ἀόρισον, quod indefinitum significat, uel quòd in bellum pergentibus, id est πρὸς τὴν ἄρια, concinnari solet. Athenæ. & Plutarch. nihil differre putant τὸ ἀκρατίσμα τος, nisi quòd illud à meracius potandi consuetudine nomẽ inflectere cõiecterent, quòd panis buccella mero tingeretur: hoc autẽ ἀφ' ἡλίου ἐωθινοῦ ὥρας, id est à matutina hora. unde Eumæum scribit Homer. ἄρισον παρασσε ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφι, id est, quo tempore aurora exoriebatur. Est etiam ἄρισον superlatiui gradus generis neutrius ab ἀγαθὸς, significatq; optimum, commodissimum, præstantissimum, bellicosissimum.
Ἀρισονομία. optimatium imperium.
Ἀρισοποιέω. μ. ήσω. π. κα. prandium paro. Significat autem tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, quàm cœnam alicui apud me condico.

Ἀειποιδμφοι.οἱ.pranſi.

Ἄειστος.ε.ὁ.optimus,commodiſſimus.

Ἀειστοτέχνης.ε.ὁ.bonus artifex.

Ἀειστοφόρον. uas in quo prandium fertur, diſcus.

Ἀειστόχειρ.ſtrenuus manibus.

Ἀειστῶν.prandens.ab ἀειστάω.

Ἀειστωτὸς.ὁ.tempus prandij.

Ἀειφραδὴς.ἐῶ.ὁ,ὴ.ualde manifeſtus.

Ἀρκᾶον.perſonatia aut pernatam lapam uocant Romani.

Ἄρκα@.ε.ὁ.urſimus.

Ἀρκέομαι.μ.ἐσθμαι.contentus ſum. Depon. datiuo.

Ἀρκευθὶς.ἰδ@.ὴ.bacca iuniperi, quæ maturitate nigreſcit. Dioſcor. etiam ipſam arborem ἀρκευθίδα uocat.

Ἄρκευθ@.ε.ὴ. iuniperus. Apollini ſacra eſt ἔχειν ἀκάνθας κεκρυμμένας.

Ἀρκιτὸς.τ̃.ὸ.ſufficiens.

Ἀρκέω.μ.ἐσω.π.κκα.ſufficio, parſum, adiuuo, opem fero, dono, præſto, ſubminiſtro, ceripio. Accuſ. Iliad. ſ. ἀλλὰ οἱ ὅτις ἦγε τόδ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Ἀρκής.uelox.

Ἀρκι@.ε.ὁ.ſufficiens.

Ἄρκιμαι.τὸ.ſορ῾γω,ἀγαπῶ, conuentus acquieſco.datiuo iung.

Ἀρκέντως.ſufficienter.

Ἀρκτώδη apud Athenienſes dicebantur uirgines,quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & ſacra quædam peragerent. Voce hinc ducta quòd ob urſam interfectã Dianæ ſacram, non prius ceſſaturam peſtem reſpondit oraculum, quàm deæ uirgines dicarentur antequam uiro congrederentur. Vnde & puellæ ipſæ ἄρκτοι, id eſt urſæ appellabantur, ut docent Euripid. & Ariſtoph. uide Pollucem lib.5. & Cæl. li. 14.cap.19.

Ἀρκτή.ῆς.ἡ.pellis urſina.

Ἀρκτικὸς.τ̃.ὸ.ſeptentrionalis,inceptiuus.

Ἄρκτος.ε.ὁ,ἡ.urſus,urſa,ſeptentrio,urſa piſcis

Ἀρκτ῾ρ@.κοῦ

Ἀρκτοφύλαξ.ακος.ὁ.cuſtos urſæ,ſtella quæ & Bootes,genus herbæ.

Ἀρκτύλοι.οἱ.catuli urſorum.

Ἀρκτῶ@.ε.ὁ.ſeptentrionalis.

Ἄρκυς.ornatus muliebris,uitta. Item ἄρκυδ.οἱ.uel ἄρκυα. retia quibus uenatores ſaltus circundabant, plagæ uaris erectæ, caſſes.

Ἀρκυοσασία.ας.ἡ.κοὴ

Ἀρκυσάσιον.ε.τὸ.ſtatio retis, locus ubi rete tenditur,indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus.dicuntur etiam σοῖχοι. Bud. Commentarijs.

Ἀρκυωρός.ὁ.cuſtos retis.Bud.Com.

Ἀρκῶς.ſufficienter.

Ἅρμα.ατ@.τὸ. currus, infrequens Bœotia uicus.

Ἁρμακία.porticus.

Ἁρμαλία.ας.ἡ.cibus,et uelum nauis,currus, qui exercitui cibum uehit.

Ἁρμάμαξα.ης.ἡ.currus.

Ἁρμάεσον.arcula,aut potius ἑρμάεσον diminutiue.ἑρμὰς enim arcas uocabãt antiqui in quibus idola collocabant.

Ἁρματηλασία.ας.ἡ.agitatio currus.

Ἁρματηλάτης.ε.ὁ.auriga.

Ἁρματηλαγῆν.curru uehere.Bud.Com.

Ἁρμάτι@.νόμ@. lex muſicæ compoſita ab Olympo diſcipulo Marſiæ.

Ἁρματῖται.οἱ.bigales,bigarij.

Ἁρματοδρομία.ας.ἡ.curulis curſus.

Ἁρματοπηγός.τ̃.ὁ.κοὴ

Ἁρμαξοποιός.ὁ.carpentarius.

Ἁρμαξοφορεῖντ@ν. ordo apud Athenienſes maximæ authoritatis,dictus ab alendis equis curulibus.

Ἁρμαξοχία.ας.ἡ.orbita.

Ἁρμαξοφῶσαι.equos iugaleis nutrire.

Ἁρμεισί.Armenicè.

Ἅρμενον.ε.τὸ.uelum,carbaſus.

Ἁρμεν@.ε.ὁ.congruus.

Ἁρμή.ῆς.compago.

Ἁρμηλάτης.ε.ὁ. auriga. Et ἁρμήλατος ὁδὸς Straboni,ſicut ἱππήλατος.

Ἁρμίως.confeſtim,Hippoc.

Ἁρμόζαλα.condimenta,coagula.

Ἁρμογή.ῆς.ἡ.coniunctio, cõglutinatio & coagmentatio commiſſurarum. Sic etiam tranſitum colorum in pictura etiam ἁρμογὴν uocant.

Ἁρμόδι@.ε.ὁ.congruus,familiaris,cognatus. Ἁρμόδι@ δικασής. competens.

Ἁρμοδίε μέλος.cantio quæ erat apud ueteres, à diſcumbentibus concini conſueta, cuius erat initium φίλτατε ἁρμόδιε ἔτι τε τίθνηκας. Dicebatur uerò in Harmodium & Ariſtogitona tyrannicidas, unde illud apud Comicum. ἐδὴ παρ' ἐμοὶ τ' ἁρμόδιον ἄσετ', id eſt, Apud me nunquã Harmodium canet, pro eo quod eſt,mecũ conuiuia nunquam agitabit. Cæl.libro 14.cap.9ſ.

Ἁρμόζομαι. interdum idem quod ſuum actiuum ſignificat. Item componor. Plato uocat ἡρμοσμένω ψυχὴν, animum compoſitum, & ſibi conſentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur aliquãdo ἀντὶ τ῀ γαμοκῖλῶ, id eſt connubio iungo, do nuptui. Dicitur etiam ἁρμόπομαι.

Ἁρμοζόντως.conuenienter.

Ἁρμόζω.μ.όσω.π.οκα.congruo,adapto,quadro,conglutino,conſtituo,tempero. Bud. Commentarijs.

Ἁρμοῖ.nuper,citò.

Ἁρμονία.ας.ἡ. compoſitio, pactum, concordia,harmonia.

Ἁρμονικὸς.ὁ. muſicæ ſtudioſus, qui auribus plus contribuit authoritatis quàm rationi, cuiuſmodi fuiſſe traduntur Ariſtoxeni conſectatores. His opponuntur κανονικοὶ. Cæl.lib.3.cap.11.

Ἁρμόνιον.τὸ.quod aptè cohæret.

Ἁρμός.τ̃.ὁ.articulus,compago,commiſſura. Vocant etiam ἁρμὸν,ſpacium interlocatum dentibus.

Ἁρμοσής.ὁ. magiſtratus apud Lacedæmonios,qui efficiendis arcibus et reficiendis ciuitatibus præerat.Cæl.lib.10.cap.3.Ἁρμοσὰς (inquit Bud.in Annota.) dici poſſunt quaſi prouinciarum cõſtitutores. Et in Comment.ἁρμοσὰς (inquit) appellant Lacedæmonij τοὺς καθιστωμένους ὑπ' αὐτῶν ἄρχοντας τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς πόλεων:

ſic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ἑαυτῷ κατὰ τοὺς νόμους. ὅθεν καὶ ἁρμοστῆρας ἑκάλουν πάλαι ἀθλιωτάτους τοὺς ἐς τὸ ἑαυτῶν δεσπότους. Quare Dionyſ.in lib.de Eccleſ. hierarch. epiſcopos ἁρμοσὰς appellauit, ad quod munus non ſine ſumma religione, καὶ μετὰ τῆς μεγίστης ἀναβάσεως accedendum docet.

Ἁρμόζωοι. οἱ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus,ut honeſtius incederent.Cæl.lib.10.cap.3.

Ἁρμόπω.ἁρμόζω, congruo, compono. Vnde ἁρμόπειν τὴν πόλιν, ciuitatem cõſtituere, temperare. à quo ἁρμοσὰς, ut diximus. Differunt tamen inter ſe,quòd ἁρμόζω abſolutum,& ἁρμόπω tranſitiuum.

Ἁρμόπων.ὁ.decens.

Ἁρμῶ.idem quod ἁρμοῖ ſupra.

Ἀρνακίς.ίδ@.ὴ.pellis agni.

Ἀρνεῖον. ου.τὸ. macellum. κρεωπώλιον τῶν προβάτων.

Ἄρνε@.agninus.

Ἀρνεός.agnus prouectioris ætatis, ὁ τέλε@ ἤδη κεῖος. Primum ἄρνα uocant, tum ἀμνὸν, dein ἀρνεὸν, poſtremo λεπογνώμονα, quanquam id proprie de equis dicatur.

Ἀρνέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.nego,recuſo. ἀπ' ἄρειν τὰς χεῖρας. Accuſ.

Ἄρνθ@.οἱ.agni nuper nati. perſyncopen pro ἀρλιῶθ@.

Ἀρνοσυτήρ.ῆρ@.ὁ.urinator.

Ἄρνη.ης.ἡ.urbs Bœotiæ.

Ἄρνησις.ι@.ὴ.negatio.

Ἀρνητικὸς.τ̃.ὸ.negatiuus.

Ἀρνικόν.genus uiridis coloris,quod nos arſenicum appellamus.

Ἀρνίον.ε.τὸ.agnus.

Ἀρνόγλωσσον.ε.τὸ.plantago, agnina lingua.

Ἀρνός.in genitiuo τ῀ ἀρνός, anomalũ, agnus.

Ἀρνόφυλλον. cytiſus, quòd oues ipſo delectentur.

Ἄρνυμαι.ſuſcipio,capio,recipio,libero,commuto,uendico,redimo.

Ἀρνῳδοί.οἱ.ῥαψῳδοὶ,qui carmina apud antiquos recitabant. Ab agno, qui recitantibus ἐπαθλον erat.

Ἄρόαλος. inuius, molestus.
Ἄροιχ. menstruorum retentio, ἐποχὴ ἐμμήνων, Hippocr. à non fluendo.
Ἄρομα. τὸ. aratio, ἀροτείασμα.
Ἄρον. τὸ. aliqui tracunculam herbã uocant.
Ἄρος. lucrum, damnum.
Ἄρόσιμος. locus cultus.
Ἄροσις. ιος. ἡ. aratio.
Ἀροτήρ. ῆρος. ὁ. arator. pœticum est, communiter enim ἀρότης dicitur.
Ἄροτος. accentu in prima, seges & terra subacta. Item arabilis.
Ἀρορὸς. accentu in ult. sementis, hoc est tempus & ipsa actio serendi. Hæc tamen confunduntur interdum. Bud. in Annotat. post. & Com.
Ἄροσα. terra, iugerum.
Ἄροσοί. apud Syracusanos erant qui ob unum inopiæ nomen seruiebant, cum alioqui liberi essent. uide Pollu.
Ἀροτεύς. arator.
Ἀροτειάζω. μι. άσω. π. αχα. κῶ
Ἀροτειάω. μι. άσω. π. αχα. aro, ἀρόω, quod magis Atticum est. Accus.
Ἄροτρον. ου. τὸ. aratrum.
Ἀρρ. acclamatio nautica.
Ἄρρα. ας. ἡ. aruum mensura terræ centum cubitos continens, terra proprie tamen culta, & ad sationem idonea. (ρος.
Ἀρόω. μι. ωσω. π. ωχα. aro, παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος ἰδίως γὰρ τὴν γῆν. Neut. accus.
Ἁρπάγδην. raptim.
Ἁρπαγεῖον. locus dicitur iuxta Cyricum, unde raptum memorant Ganymedem.
Ἁρπαχή. ῆς. ἡ. κῶ
Ἁρπαγμός. ῦ. ὁ. rapina, repentina et uiolenta rapina. ἀμφιδίου καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσις.
Ἁρπάζω. μι άσω. uel ξω. π. αχα. rapio, proprie de feris. pro citò intelligo & percipio, ὀξέως νοῶ, apud Sophocl. accus. iung.
Ἁρπακτήρ. ὁ. raptor.
Ἁρπακτικός. ῆ. όν, ὁ. rapax.
Ἁρπάκτως. idem, ἐπιθυμητικῶς.
Ἁρπαλέως. promptè, ἁρπάζειν.
Ἁρπαλίζομαι, uel ἁρπαλίζομαι. libẽs suscipio.
Ἁρπάλιμος. desyderatus, qui rapitur.

Ἅρπαξ. γος. ὁ. rapax. Item harpago, instrumẽtum aduncum quo uasa è puteis extra huntur. Pollux inter coquinaria instrumenta recenset, alióq; nomine κρεάγρα & κύνα appellari dicit. Cæl. lib. 15. cap. 2. Est etiã legionis nomẽ apud Romanos.
Ἅρπασος. ου. ὁ. Cariæ fluuius, ab impetu prærapido sic nuncupatus. Daphnus prius appellabatur. à quo &
Ἅρπασα. ciuitas nuncupata est, teste Steph.
Ἁρπασὸν. ῦ. harpastum, genus pilæ grandioris. dictum quòd quisq; arripere nitatur. unde Martialis, Siue harpasta manu pulueruleuta rapis.
Ἁρπεδὸς. latum, planum.
Ἁρπεδίζω. æquo, complano.
Ἁρπεδόνη. ης. ἡ. laqueus. Dicitur & ἁρπεδὼν, τὸ κοινόν.
Ἁρπεδονίζειν. prædari, illaqueari.
Ἁρπεζα. montis pes, quasi ὀξύπεζα.
Ἅρπη. ης. ἡ. falx, harpa auis similis aquilæ. Homer. ἥδ' ἅρπη εἰκυῖα ταννυπέδρυγι. Significat item apud medicos humorem quendam ex flaua bili, totum corpus late corripientem.
Ἅρπη. ης. ἡ. arpa.
Ἅρπιζον, uel ἅρπιξον. maceria.
Ἅρπις. genus soleæ, κρηπὶς, per metathesin pro ῥαπὶς.
Ἅρπυια. ας. ἡ. cum acuto in antepenult. Harpyia. Est etiam ciuitas in Illyria.
Ἅρπυς. υος. ἡ. Aeolica lingua amor: à rapacitate nomẽ sortitus, παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς ψυχάς. Vtitur Parthenius in Crinagora, Ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἅρπυς ἱππίοιο. Cæl. lib. 16. cap. 27.
Ἀρράβδωτα. τὰ. sunt inter ostrea, perinde ac si dicas, minime uirgata, quibus opponuntur ῥάβδωτα, quæ pectinatim diuisa interpretatur Gaza apud Aristot.
Ἀρραβών. ῶνος. ὁ. pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persoluendæ, pignus, arrha, arrabo: quo apud Latinos Plaut. & Terent. utuntur. Inde uerbum.
Ἀρραβωνίζειν. arrabone confirmare contractum.

Ἀρραγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. infractus.
Ἀρραδιούργητος. ος. ὁ. intemeratus, μὴ ῥυγνύμενος.
Ἄρραθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. stultus.
Ἄρραθος. inuiolatus, inuictus, robustus.
Ἄρρατος. incorruptus.
Ἄρραφος. ος. ὁ. inconsutilis, ἀ ῥάπτω.
Ἀρρεκτος. ος. imperfectus.
Ἄρρην. ενος. τὸ. masculum homo.
Ἀρρενικός. ῆ. όν. masculinus.
Ἀρρενογονία. ας. ἡ. agnatio.
Ἀρρενόομαι. μι. ώθμαι. π. ωμαι. ex fœmina mas fio.
Ἀρρενωπία. facies uirilis, uirile robur.
Ἀρρενωπὸς. ῆ. όν. siue ἀρρενοπρεπὴς. faciem masculam & uirilem habens, terribilis, seuerus. Vnde ἀρρενωπὸς γλωὴ, uirago.
Ἄρρητος. stabilis, permanens, nusquam uergens, ἀῤῥίπτως. Bud. Com.
Ἀρρηκτος. ος. ὁ. infractus, impenetrabilis, durus sicut cornu, solidus, inexpugnabilis.
Ἀρρημοσύνος. ος. laesus.
Ἄρρηνος. ος. ὁ. mas.
Ἀρρηνύω. μι. conuitiari, γυναικὶ πρὸς ἄνδρα δημηγορῶν, Hesych.
Ἀρρηνὼς. agrestis, molestus.
Ἀρρησία. ας. ἡ. silentium, taciturnitas. & ἀῤῥησιάζω, ἀδολῶ, ἀπαγορεύσω.
Ἄρρητος. nefandus, nefarius, non dicendum, odiosum.
Ἀρρητοποιὸς. ῆ. όν. nefandus, obscœnus.
Ἀρρητουργία. obscœnitas: ἀθεσμουργία.
Ἀρρήτως. arcanè, ineffabiliter.
Ἀρρηφορεῖν. uestem auream ferre. & ἀῤῥηφορία, Mineruæ sacrificium
Ἄρρηγος. ος. ὁ. non frangens..
Ἀρρίζα. ἀνυσία, quæ sunt absq; radice & fundamento.
Ἀρρίζωτοι. οἱ. nulla radice innixi.
Ἀρρίχαδη. manibus, pedibusq; sursum repere.
Ἄρρίχος. ος. ὁ. cophinus, uas uimineum.
Ἀρρόθος. adiutor.
Ἀρρυθμος. incõpositus, informis, incõcinnus.
Ἀρρύπανδος. ος. ὁ, ἡ. impollutus.
Ἀρρυτίδωτος. ος. ὁ. carens rugis.

Ἀρρωδία. ας. ἡ. timor, φόβος.
Ἀρρωδῶ. timeo apud Herodot. pro ὀῤῥωδῶ. Alij significare etiam dicũt καταφρονεῖν, hoc est μὴ ὀῤῥωδεῖν, τεθαῤῥηκέναι. Bud. Commentarijs.
Ἀρρώξ. infractus, ὃν ἰῤῥωγὼς.
Ἀρρωστέω. μι ήσω. π. ηκα. ægroto, sine robore sum. Volunt dici non de eo qui in lecto ob ægritudinem decumbit (nam is νοσεῖν proprie dicitur) sed περὶ τὴν κακεκτωῦτος σώματι, qui corpore est male habito. Neu. ab ol.
Ἀρρώστημα. τὸ. &
Ἀρρωστία. ας. ἡ. ægrotatio, imbecillitas.
Ἄρρωστος. ος. ὁ. ægrotus.
Ἄρσην. ενος. ἡ. agna.
Ἀρθροντες. οἱ. componentes.
Ἀρσιλα. ης. ἡ. artemonia dicitur à Romanis
Ἀρσενικόν. ῆ. όν. auripigmentum.
Ἀρσενικός. ῆ. όν. masculinus.
Ἀρσενικοίτης. ου. ὁ. pædico.
Ἄρσην. ενος. ὁ. masculus.
Ἄρσιον. iustum, δίκαιον.
Ἄρσις. ιος. ἡ. eleuatio, ἀροτείασις, βάσαγμα.
Ἄρσω. coaptabo, ἁρμόσω. Futurum est Aeolicũ, παρὰ τὸ ἀρῶ. Accipitur pro μίμφομαι.
Ἀρτάβη. ης. ἡ. genus mensuræ Persicæ, apud Herodot. Attico modio tribus chœnicibus capacius. apud Aegyptios continebat quadraginta quinq; modios, teste Aristotele.
Ἄρταμος. ὁ. cocus, παρὰ τὸ ἀρταμεῖν τὸ κατακόπτειν.
Ἀρτάνη. ης. ἡ. laqueus, ἀχμαλώτησις ἐπὶ ζῷα δεσμῷ.
Ἀρτασύρα. ας. ἡ. regius oculus.
Ἀρτάω. μι. ήσω. π. ηκα. appendo, pendo, apto. accus. iung.
Ἄρτεμης. ος. ὁ, ἡ. integer, incolumis, ἀρτιμελὴς, ὁλόκληρος. (νέμ.
Ἄρτεμις. ιδος. ἡ. Diana, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τίμια
Ἀρτεμίσιον. festum aut statua Dianæ, & promontorium Eubœæ.
Ἀρτεμίσιος. ῆ. όν. mensis Maius apud Maced.
Ἀρτεμὼν. ονος. ὁ. artemon, uelũ nauis maius. ἀκάτιον Plutarcho dicitur. Alij tro-

chleam interpretantur.
Ἄρτημα.ατος.τὸ.appendix.
Ἄρτηρ.ηρος.genus calciamenti.
Ἀρτηρία.ας.ἡ. arteria, ὁδὸς τοῦ πνεύματος, inquit Poll. Cæl.lib.10.cap.55.
Ἄρτι.nuper, paulo ante, interim, aliquando, interdum, nũc, in præsentia, superioribus diebus. In compositione interdum integritatem significat, interdum nouitatẽ. Budæus Com.
Ἄρτι ἀφ' μαζὸς.nuper ablactatus puer.
Ἄρτι ἀποθηλὸς.idem.
Ἄρτι μὲν τοῦτο, ἄρτι δ' ἐκεῖνο, nunc hoc, nunc illud.
Ἀρτία.paria.
Ἀρτιάζειν.ludere est occultando manu astragalos siue talos, aut nuces, aut pecuniam, & exquirendo collusoris coniecturam, τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζειν. Vulgò dicimus par uel impar. Sunt qui hoc uerbum de pilæ lusu accipiant. Cæl.lib.6.cap.2. Significat etiam τὸ σκευάζειν, parare, præparare, componere.
Ἀρτίαλον.ου.τὸ. lingua Acolica inauris genus.
Ἀρτίασμος.ου.ὁ.ludus articularis.
Ἀρτίβλαστος.ου.ὁ,ἡ.recenter natus.
Ἀρτίγαμος. qui modo uxorem duxit, νεόγαμος.
Ἀρτιγένεια.modo genitum.
Ἀρτιγένεθλος.ου.ὁ.nuper genitus.
Ἀρτιγέννητος.nuper in lucem æditus.
Ἀρτίγονος.ου.ὁ.infans.
Ἀρτιδαής.ἐος.ὁ,ἡ.nuper perceptus. δαίω γὰρ τὸ μανθάνω.
Ἀρτίδακρυς.υος.ὁ. qui lachrymis admiscet gaudium, ἀνὴρ μὴς δάκρυα. Hesych.
Ἀρτίδιον.τὸ.paruus panis.
Ἀρτιεπὴς.ἐος.ὁ,ἡ. præmeditatus ad dicendum. Dictus à recta & iusta appellatione literarum.
Ἀρτίζω.μ.ίσω.π.ικα.perficio, compono ἁρμόζω, πλέκω. Accusiung.
Ἀρτίζωα.τὰ.ὀλιγοχρόνια.
Ἀρτιθαλὴς.νεόφυτος, recenter florens.
Ἀρτικροτεῖν.consentire, ἀπὸ τῶν ὀρχουμένων.

Ἄρτιμαζὴς.τὸ.nouum.
Ἀρτιμελὴς.ἐος.ὁ,ἡ.rectus in membris.
Ἀρτίμπαξ.ἀκος.ἡ.cœlestis Venus Scythicè uocatur ab Herodoto lib.9.
Ἄρτιος.α.ὁ. æqualis, integer, sanus, & par numerus.
Ἀρτιπαχὴς.nuper compactus.
Ἀρτίπαις.adultus puer.
Ἄρτιπους.ποδος.ὁ,ἡ.integer, & ualens pedes, ἄρτιος τοὺς πόδας.
Ἀρτίπους, idem.
Ἀρτίσκαπτος.η.ὁ.nuper egestus, effossus.
Ἀρτίσπορος.ου.ὁ.pastillus.
Ἀρτίσομος.ος.φώς, πανταχόθεν ὁμαλὸς, diluci dus, & aliquando ἁπλοῦ φθεγγόμενος, qui est lingua absoluta & minime blesa.
Ἀρτιτελὴς.recens initiatus.
Ἀρτιτόκιον.ου.τὸ.infantulus.
Ἀρτιτόκος.ου.ὁ,ἡ.nuper enixa.
Ἄρτιτοκος.ου.ὁ,ἡ.nuper natus.
Ἀρτίτομος.ου.ὁ,ἡ.nuper incidens.
Ἀρτιτόμος.ου.ὁ,ἡ.nuper cæsus.
Ἄρτιον.τὸ οὐσιῶδες, οὐάρμοστον.
Ἀρτίφαλος.ου.ὁ.nuper interfectus.
Ἀρτίφρων.ονος.ὁ,ἡ.rectæ mentis, cordatus. cui ἀνάπηρος πλὴν ψυχῆς opponitur.
Ἀρτιφυὴς.ῆος.ὁ,ἡ.nuper natus.
Ἀρτίφωνος.dictus ab integritate uocis.
Ἀρτίχειρ.qui utraq; manu æquè utitur.
Ἀρτίως. modo, paulo ante, aptè, salubriter. Attici distinguunt ἀρτίως, πρὸς τὸ ὀλίγου, καὶ ἄρτι ἀντὶ τοῦ νυῦ.
Ἀρτιωτά.τὰ.breuissimo tempore perfecta.
Ἀρτοκοπτέω.μ.ήσω.π.ηκα.panem do.
Ἀρτοκοπεῖον.ου.τὸ.pistrinum.
Ἀρτοκόπος.ου.ὁ.καὶ
Ἀρτοποιός.ου.ὁ.pistor.
Ἀρτοποιία.ας.ἡ.panis confectio.
Ἀρτόπλας.ου.ὁ.furnus.
Ἀρτοπάνης.ου.ὁ. caupo panarius.
Ἀρτοπάνιον.ου.τὸ.locus ubi panes uenduntur. ἀρτοπωλεῖον uero, pistrinum.
Ἄρτος.ου.ὁ.panis.
Ἀρτοσιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.uescor pane.
Ἀρτοσιτόω.μ.άσω.π.ωκα.cibo pane. Actiu.
Ἀρτοφάγω.uescor pane.

Ἄρτυμα.

Ἄρτυμα.ατος.τὸ.condimentum.
Ἀρτυματόδης.ους.ὁ,ἡ.habens usum condiendis cibis, aut alijs rebus.
Ἄρτιος.princeps, ἄρχων.
Ἄρτύς.amicitia, pactum.
Ἀρτύω.μ.ῦσω.π.υκα.condio, paro. Actiac.
Ἀρτῶμαι.pendeo animi, & spem meam in aliquo collocatã habeo, suspensus sum. Herodian.lib.4. ἤρτητο γὰρ πάντων ῥωμαίων ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως. Ἀρτῶμαι ἑκ τινος, adiunctus sum alicui, et socius uel comes sum. Bud.Com.
Ἄρυα.nuces Auellanæ.
Ἀρύβαλος.marsupium, παρὰ τὸ ἀρύειν, καὶ βάλλειν εἰς αὐτὸν, Hesych. Cæl.lib.16.cap.48.
Ἀρύομαι.μ.ύσομαι.π.υμαι.καὶ
Ἀρύω.haurio, traho, dico, iubeo.
Ἀρυσμέω.indecore ago.
Ἀρυστήρ.ῆρος.ὁ. genus uasis, dictum ab hauriendo, cyathus, sextarius. Haustrum uertit Lucret.lib.5. Porrò haustra appellantur, quæ ad hauriendum ex fluminibus aquam machinæ fiunt, rotæ tympanariæ. Cæl.lib.15.ca.2.
Ἀρυσύχοι.οἱ.καὶ
Ἀρυσεῖς.καὶ
Ἀρυσίδωρ.ἄτος.ἡ.haustus citra respirationem.
Ἀρύταινα.ης.ἡ. cyathus. Cæl.lib.16.ca. 48.
Ἀρχάγεται.οἱ.reges appellantur apud Spartas.
Ἄρχαι.ῶν.primitiæ.
Ἀρχαϊκός.ἡ.όν.uetustus. Et ἀρχαῖκόν. ὃ. τὸ. simplex, stultum, imperitum, deceptu facile. Dicitur autem ἀρχαϊκὸν & ἀρχαικὸν Atticè. Bud. Com.
Ἀρχαϊκῶς.deliranter, stultè.
Ἀρχαιονία.ας.ἡ.prima origo.
Ἀρχαιόγονος. primordialis, primarius, ex quo omnia genita sunt. Dicitur etiam ἀρχηγόνος. Bud.Com.
Ἀρχαιολογία.ας.ἡ.origo, historia de rebus antiquis, ut Iosephi & Catonis Origines.
Ἀρχᾶον.ου.τὸ.apud rhetores mutuum, τὸ κεφάλαιον τῶν χρεῶν. Demosth. aduersus, Nicostrat. δανάσασθαι ἀργύριον ἢ οἴός τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, ὅτε τόκον, ὅτε τὸ ἀρχᾶον.
Item sortem usurarum, & caput unde fructus & reditus manat. Interdum ἀντὶ τοῦ παραφώρου. Bud.Com.
Ἀρχαιόπλουτος.ου.ὁ.dives antiquus.
Ἀρχαῖος.ου.ὁ.antiquus, primus, morigeratus.
Item ineptus, stultus, simplex, imperitus, Plat.in Euthyde.
Ἀρχαιοπρέπεια.ας.ἡ.prisca uiuendi forma.
Ἀρχαιοτρόπος.ου.ὁ.qui est antiquis moribus.
Ἀρχαίρεσια.τὰ.comitia, electio principum, &
Ἀρχαιρεσίαι.αἱ.idem. Bud.Com.
Ἀρχεραυσιάζω.μ.άσω.π.αχα. ad gratiam multitudinis uiuo, ambio, prehenso. Bud. in Annot. Item comitijs interfui, ad comitia eo. Plutarch.de Cæsare, εἰς πόλιν τοὺς στρατιώτας ἀποστέλλων ἀρχαιρεσιάζοντας. Aliquando creo & designo in comitijs magistratuum. Idem, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν χεῖρα ὥσπερ λίμνην προτείνειν, ψῆφον αἴρεσθαι ἢ φωνὴν ἀρχαιρεσιάζειν. Bud.Com.
Ἀρχαϊσμός.ου.ὁ.antiquitas.
Ἀρχαΐως.antiquè, simpliciter, stultè.
Ἀρχάνας.ου.ὁ.piscis archanus, uel archanas.
Ἀρχᾶον δάνεσμα.καὶ
Ἀρχεῶον.simpliciter sors, usura.
Ἀρχεῖον.ου.τὸ.curia, regia, palatium, iudicia fori. Item in castris prætorium & principia significat. Xenophon & Plutarch.in Galba. Bud.Com.
Ἀρχειῶται.οἱ.custodes tabulariorum.
Ἀρχέκακος.ου.ὁ,ἡ.author mali.
Ἀρχέπλουτος.ου.ὁ.ἄρχων πλούτου. (esse.
Ἄρχεσθαι.imperium ferre, parere, subditum
Ἀρχέτυπος.ου.ὁ. exemplar, & qui principium dat.
Ἀρχόω.μ.ώσω.π.ωκα.impero, præluceo, ut famuli cum facibus.
Ἀρχή.ῆς.ἡ. principium, & τὸ οὗ ἕνεκα finem significat, hoc est actum, ut dicit Aristot.
Item magistratus, principatus. Item aliquando apum rex nomine significatur, quem aculeo carere dicunt. Bud. in Annot. & Com.
Ἀρχηγέτης.ου.ὁ.dux, ὁ ἄρχων.
Ἀρχηγετόω.μ.ώσω.π.ωκα.impero. Neut.

Ἀσηρός. impurus, ἀκάθαρτος.
Ἄσηρ. sine putredine, & teredinibus.
Ἀσθένεια, ας. ἡ. debilitas, imbecillitas.
Ἀσθενέω. μ. ήσω. π. ηκα. ægroto, langueo, imbecillis fio, nequeo.
Ἀσθένημα. imbecillitas.
Ἀσθενής. ές. ὁ, ἡ. debilis, ἀῤῥώστος.
Ἀσθενία, pro ἀσθένεια, Ionicum est.
Ἀσθενόω. μ. ώσω. π. ωκα. infirmum reddo. Ac.
Ἄσθη. detrimentum passus est. aorist. primus est ab ἄτω.
Ἄσθμα. ατος. τὸ. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate spirandi consistens, cum quis sine sono & difficultate non potest spirare.
Ἀσθμαίνω. μ. ανῶ. π. να. anhelo, spiritum cum difficultate traho. Dicitur etiam ἀσθμαίζω, πνευσιάω.
Ἀσθματικός. ἡ. ὁ. suspirioſus, anhelus, qui difficilem habet respirationem.
Ἀσιάτης. citharatriplicis chordæ, ab Asio inuentore sic dicta.
Ἀσίδηρος. ε. ὁ. absq; ferro.
Ἀσιτος. ὁ. delicatioris cibi appetens.
Ἀσιτόταζον. τὸ. quàm minimè noxium.
Ἀσινής. ές. ὁ, ἡ. innocuus.
Ἀσιογέα. ας. ἡ. sepes.
Ἄσιος. pratum, λειμών, ῥοδιών. Vel plaustrum, quasi ἄσιν ἔχον καὶ ἰτιών.
Ἄσις. ιος. ἡ. limus, cœnum. Et nomen auis, σφηθιοκάμηλος.
Ἄσιτος. cibo abstinere & inedia uti. Bud. Commentarijs.
Ἀσιτέα. ας. ἡ. ieiunium, inedia, ἀνορεξία.
Ἀσιτίζος. αυζος. ὁ. cibi abstinens.
Ἀσιτία. idem quod ἀσιτέα.
Ἄσιτος. ε. ὁ, ἡ. ieiunus.
Ἀσκάλαβος. ε. ὁ. καὶ
Ἀσκαλαβώτης. ε. ὁ. feles, lacerta, tarantula, stellio.
Ἀσκαλιάζειν. claudicare.
Ἄσκαλος. circulus, ἀκάθαρτος.
Ἀσκάλων. ωνος. Ascalon, oppidum Syriæ, dictum à fratre Tantali: unde
Ἀσκαλωνίτης. Ascalonita.
Ἀσκαλώπας. galliuago.

Ἄσκανδλος. nuncius.
Ἀσκάντης. ε. ὁ. scamnum, lectulus, grabatus. Aristoph. Nebul.
Ἀσκαδλαρμυκτί. καὶ
Ἀσκαδλαμυκτῶς. sine momento, inconniuenter, nihil conniuens.
Ἀσκῤδλάμυκος. ε. ὁ. inconniuens. Eraſ. prouerbio Conniuere.
Ἀσκῤδλαρμυκτῶ. inconniuenter aſpicio. Budæus Com.
Ἀσκαρής. immobilis, non palpitans.
Ἀσκαείζειν. ſaltare, σκαίρω, σκαείζω, καὶ ἀσκαείζω.
Ἀσκαείς. ίδος. ἡ. tipula, Theodoro interprete, lumbricorum minorum ſpecies. Cæl. lib. 10. cap. 44.
Ἄσκαροι. οἱ. crotala, & genus calciamenti. Cæl. ibidem.
Ἀσκεφορός. ε. ὁ. baiulus, φορτηγός. Cæl. ibi.
Ἄσκεία. cultus, θρησκεία.
Ἀσκηλέως. immobiliter, aſſiduè.
Ἀσκηλής. ές. ὁ, ἡ. aſper, deſiccatus, cui nulla ſunt crura. ἀφ' ἧ σκίμπω τὸ ξηραίνω, ὅθεν καὶ τὸ σκέλος.
Ἄσκημα. diſco, exercito, meditor.
Ἀσκήπτρος. impolitus, non elaboratus.
Ἄσκηπτος. ε. ὁ. inconſyderatus.
Ἀσκήπτως. inconſyderatè, temerariè.
Ἄσκηρα. ας. ἡ. genus Attici calciamenti.
Ἄσκητος. imparatus.
Ἄσκητω. μ. ήσω. π. ηκα. exerceo, laboro, labore quæro & colo, fabrico, curo, orno, diſco, & doceo, ſector, meditor, induſtrius fio. Accuſ. iung.
Ἀσκηθής. ές. ὁ, ἡ. illæſus.
Ἄσκηλος. διάτα. uita ſub dio.
Ἄσκημα. ατος. καὶ
Ἄσκησις. ις. ἡ. exercitium. παλαίσματα καὶ σκληρίας εἶναι uolunt. Item ſtudium, negocium, meditatio & exercitatio mentis in rebus diuinis, Baſil. Bud. Com.
Ἀσκητήριον. locus ſolitarius, & à publico ſeceſſus ad ueræ philoſophiæ exercitationē. Bud. ibidem.
Ἀσκητής. ε. ὁ. exercitator, monachus. Bud. ibidem.

Ἀσκη-

Ἀσκητός. ε. ἡ. diligēter elaboratus, factus exercitatus.
Ἀσκήτρια. ας. ἡ. monialis, puella deo dicata. Bud. Com.
Ἀσκίδιον. ε. τὸ. utriculus.
Ἄσκιος. ε. ὁ, ἡ. umbra carens, ἀφαύς.
Ἀσκίτης. ſpecies aquæ intercutis, in qua plus ſeſe humoris promit, ſpiritus autem minus. cui opponitur τυμπανίτης.
Ἄσκλη. ις. ἡ. exercitium, ἄσκησις.
Ἀσκληπιεῖον. τὸ. Aeſculapij templum.
Ἀσκληπία, ſeu ἀσκληπίεια. feſta Aeſculapij.
Ἀσκληπιάδαι. οἱ. dicuntur οἱ ἀπ' Ἀσκληπίου γενόμενοι, ab Aeſculapio genus ducentes.
Ἀσκληπιάς. ἡ. laurus, δάφνη.
Ἀσκληπιός. ὁ. Aeſculapius, medicus fuit clariſſimus, παρὰ τὸ τὰ ἀσκηθῆ τῶν νοσημάτων ἥπια ποιεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἀσκηθῆν ἡπίως τοὺς νοσοῦντας. De hoc Plini. Vnde ἀσκληπιαδῶν ᾠᾶδαι Græcis dicuntur medici.
Ἀσκληρής. æquilaterus, ἰσόπλευρος.
Ἀσκολιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſalio ſuper utrem.
Ἄσκοπα. abſq; ſcopo. aduerbialiter, Lucian. Toxar. ἐπαθλεῖ νῦν ἄσκοπα τετοξεύκαμεν.
Ἀσκοπήρα. ας. ἡ. marſupium. ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα, quod peram ſiue ſaccum dicunt. Hac dictione utitur & Suetonius in Nerone, Alterius collo & aſcopera deligata, ſimulq; titulus, Ego quid potui? ſed tu culleum meruiſti.
Ἄσκοπος. ε. ὁ, ἡ. inconſyderatus, inopinatus, inopinabilis.
Ἀσκορδίνωτος. ε. ὁ. inconcuſſus, non mouens membra. σκορδινᾶσθαι enim ſignificat pandiculari & membra extendere, ut qui à ſomno excitantur.
Ἀσκός. ὁ. uter utris, urna.
Ἀσκυρώτις. ἡ. catulus urſæ.
Ἀσκοφλυκτεῖν. δέδοικα καταπλήττεσθαι, inani metu terrere. Lege prouer. Vtre territas.
Ἀσκώλια. τὰ. feſta erant Athenis, quibus in medio theatri ſuper utres, id eſt ἀσκοὺς, inflatos obunctoſq; uno tantum ſaltabāt pede, ut delabentes riſum excitarent, idq; in honorem Bacchi. unde.
Ἀσκωλιάζειν, καὶ

Ἀσκωλίζειν dicitur, ad quod alluſit Vergil. 2. Georg. Mollibus in pratis unctos ſaltare per utres. Sic item dicūtur qui uni tantum innitentes pedi ſaltant, qui ludus puerorū eſt, etiam hac noſtra tempeſtate. Verum tunc non ἀφ' ἧς ἀσκὸς inflectitur, ſed ἀφ' ἧς σκῶλον. Ponitur aliquādo pro claudicare. Eiuſmodi autem ſaltatio
Ἀσκωλιασμός. ε. ὁ. uocatur.
Ἄσκωλον. τὸ. leue, politum.
Ἄσκωμα. ατος. τὸ. uter, pellis caprina, pellis qua muniuntur remi, qua parte ſcalmo incumbunt.
Ἄσμα. ατος. τὸ. canticum, cantilena.
Ἀσμάτιον. ε. τὸ. cantiuncula.
Ἀσμαζοκώμπλαι. qui multis uarijſq; generibus, & quaſi flexibus carminum utuntur, ut ſunt σροφαὶ, ἀντίσροφοι, ἐπῳδοί.
Ἀσμενέσδον. gratius, acceptius.
Ἀσμενίζω. libenter accipio.
Ἄσμενος. ε. ὁ. libens, uoluntarius, gaudēs. χάρων ἡδέως ab ἄδω. Vnde ἄσμα, & ὑσμενός, ſiue ἄσμενος, participium.
Ἀσμένως. libenter, promptè, citò.
Ἄσμηκτος. ε. ὁ. non purgatus.
Ἀσόλοικος. ε. ὁ. ἐπίχαρις, gratus, ὁ βάρβαρος. Vnde ἀσολοίκως, ἀφελῶς.
Ἀσόρ. ῦ. Aegyptij uocant plantaginem minorem.
Ἀσπάζομαι. μ. άσομαι. καὶ
Ἀσπάζω. amo, ſaluto, amplector. Eraſm. annotat non ſignificare ſimpliciter ſalutare, ſed oſculo & complexu ſalutare, quod olim ex more fiebat apud amicos. Accuſ. iungitur.
Ἀσπαίρω. μ. αρῶ. tremo, palpito, ut morientes faciunt.
Ἀσπάλαξ. κος. ὁ. talpa.
Ἀσπαλία. ας. ἡ. piſcatio.
Ἀσπαλιεύς. έως. ὁ. piſcator cum arundine.
Ἀσπαλιευτής. ε. ὁ. piſcator, ὅτι ἄσπαλος ὁ ἰχθύς, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος.
Ἄσπαλος. ε. Athamanum lingua piſcis.
Ἀσπαραγής. ὁ. ἀκανθᾶς.
Ἀσπαραγία. ας. ἡ. corrudago.
Ἀσπάραγος. ε. ὁ. aſparagus.

Ἀρχηγός.ὁ.author,princeps,rex.
Ἀρχήθεν.poëtice,ab initio,ἀπ' ἀρχῆς.
Ἀρχῆι.primo,principium.
Ἀρχῆτας.iam primum.
Ἀρχιάτρος.ὁ.primus medicorum.
Ἀρχιγραμματεύς.έως.ὁ.cancellarius,scribarum præfectus.
Ἀρχιδικαστής.ὁ.qui iudicibus præest,et magistratus Aegyptiorum.
Ἀρχίδιον.τὸ.imperiolum. Aristoph. πλὼ ἀρχιδίω dixit.
Ἀρχιερατεύω.gerere pontificatum.
Ἀρχιερεύς.έως.ὁ.pōtifex,primarius sacerdos.
Ἀρχιερωσύνη.ης.sacerdotium,dignitas pontificis.
Ἀρχίζωος, καὶ ἀρχίφωτος Dionys. de baptismo dixit pro ἀρχιγόνος. primordialis, princeps.
Ἀρχιθέωρος. princeps inter theoros. uide θεωροί.
Ἀρχίκλοπος.antiquus fur,ueteranus.
Ἀρχίκλωψ.οπος.ὁ.princeps furum.
Ἀρχικός.ὴ.ὸ. principalis, primigenius, primarius,principiÿ naturam habens. Proprièimperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens.
Ἀρχιλῃστής.ὁ.princeps latronum.
Ἀρχίλοχος.ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.
Ἀρχιμαγείρος.præfectus coquorum.
Ἀρχιμανδείτας. ὁ.abbas monachorum primas.
Ἀρχίνιον.τὸ.archiniũ,oleæ morbus, Theop.
Ἀρχιονοχόος.ὁ.poculorum magister.
Ἀρχιπατισμός.ὁ.præfectura stipatorum.
Ἀρχιποσία.est bibendi principatus,quẽ antiqui in cõuiuijs sortiebantur. Horat. Quẽ Venus arbitrum dicet bibendi.
Ἀρχιτεκτονικήν.ῆς.ἡ.ars ipsa architecturæ.
Ἀρχιτέκτων. qui structuris ædificiorũ præest,architectus,architector.
Ἀρχεαδίες.τὸ.principale.
Ἀρχεαδίης.έος.ὁ,ἡ. primigenius, primarius, principiÿ naturam habens, principio accommodatus:sicut ἀρχικός.
Ἀρχόλαβος sycophanta,quadruplator.

Ἀρχολίπαρος.ὁ.ὸ. qui ut dignitatem consequatur, nullum non ambit, sed omnes præhensat.
Ἄρχομαι.μ.ξομαι.incipio,uenio,uado,ingredior,aggredior. Huius præsens in significatione futuri aliquando usurpatur: ut Ioan.15. ἄρχεται ὥρα pro ἐλεύσεται.genit. uel accus.iung.
Ἀρχόμενος.ὁ.ὸ.subditus,ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus,ab ἄρχομαι. Ἀρχομένου ἔτους,ineunte uere.
Ἀρχός.ὁ.ὸ.princeps. Item anus,podex,intestinum rectum.
Ἀρχόω.sepelio,θάπτω.
Ἄρχω.μ.ξω.π.χα. principium & origo sum, authorsum, incipio. Item priores partes occupo:etiam in bonam partem, præsum,imperiumq; habeo. Item pereo. Aliquando lacessо.
Ἄρχων.ὁ.princeps,dux,πρυτανεύς. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν τῆς πρύτανις apud Athenienses,ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων,à cuius nomine fasti perscribebantur, quemadmodum & à consulibus apud Romanos. Præerat quoq; iudicijs iudiciorumq; moderator erat,ut Romæ prætor. Παῦσαι ἄρχοντα est abrogare imperium magistratui. Dicimus etiã παύομαι ἄρχων. Bud.Com.
Ἀρχώνης. magistratuum redemptor, qui emit officia.
Ἄρω.μ.ρῶ.π.κα.congruo,apto.
Ἀρωγή.ῆς.ἡ.auxilium.
Ἀρωγός,pro ἀρηγός.ὁ,ἡ.defensor, opitulator,uindex.
Ἄρωμα.ατος.τὸ.aroma,odoramentum, odor. sed ἄρωμα legumen,aratio.
Ἀρωματίζειν.redolere.
Ἀρωματώδης.ους.ὁ,ἡ.odoratus.
Ἀρωνία.ἡ.mespilon.

Α Σ.

Ἄς.usquequo,ἕως,ὅπως,μίχεις οὔ.
Ἀσάλευτον.tristari.
Ἄσαω.satiare, & implere. Aliquando cauere.
Ἀσκαμίνθιος.ὁ.ὸ.expers rei nauticæ:à trire

mi quadam miræ uelocitatis apud Athenienses,quæ Salaminia dicebatur. Eras. Chil.
Ἀσάλγα.contumelia,contemptus,inopia.
Ἀσάλευτος.ὁ,ἡ.inconcussus,fixus,stabilis.
Ἀσάλης.έος.ὁ,ἡ.tranquillus,cura uacuus.σὺ δὲ γε ἀσάλῃ φρονεῖς.
Ἀσάλπιγκτος ὥρα.nox intempesta.nam crepusculis solum tuba canebatur.
Ἀσάμενος.quieuimus.ἀσάω proprie τὸ μετὰ πόνον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν.
Ἀσάμινθος.ἡ.scyphi genus,& solium in quo balneatur. Pollux recensetinter uasa ad balnei usum accõmoda. Cæl.li.16.ca.43.
Ἀσάμιν.ὁ.ὸ. balneum domesticum, labrũ & omne concauum.
Ἀσάνδαλος.ὁ.ὸ.sandalijs carens.
Ἀσάνδιον.τὸ.puppis meditullium.
Ἀσάρκια.ας.ἡ.gracilitas.
Ἀσαρκότερος.macilentior.
Ἄσαρος.non ornatus,non uersus,ἀσάρωτος.
Ἀσάρωτον.τὸ.pauimenti genus,artificiosis picturis elaboratum:sic dictum quòd scopis uerri non debeat,ab α & σαίρω. Nam exijs manibus purgamenta colligebantur spongijsq; mundabantur.
Ἀσάφεια.ας.ἡ.obscuritas.
Ἀσαφής.έος.ὁ,ἡ.obscurus.
Ἄσβολος.ὁ.ἡ.fuligo.
Ἄσβεστος.ὁ.ὸ,ἡ.inextinguibilis, & nomen lapidis,calx uiua. Epith.ignis.
Ἀσβολάομαι.fuligine impleor.
Ἀσβολάω.ῶ.fuligine inficio,polluo.
Ἀσβολή.ῆς.ἡ.uel ἄσβολος.fuligo.
Ἀσβοληθρόν.τὸ.magnũ,alcum,fuliginosum.
Ἀσεβέω.μ.ήσω.π.κα. impius sum, ut ἀσεβεῖν περὶ τὸν θεὸν,impium esse in deum. Εἰς τὸν ὅρκον ἀσεβεῖν, iusiurandum uiolare apud Herodianum.
Ἀσέβημα.impietas.
Ἀσεβής.έος.ὁ,ἡ.impius,nefarius.
Ἄσδρος ἵππος.equus nõ uinctus,sine habenis.
Ἄσεσος.ὁ.ὸ,ἡ.inquassatus.
Ἀσελγαίνω.μ. ανῶ. π. κα. ebrius & lasciuus sum,libidinor, petulanter & improbe ago, & per petulantiam quempiam pulso uel conuitior. Vnde

Ἀσελγαίνομαι. contumeliam huiusce modi uel iniuriam patior. Bud.Com.
Ἀσέλγεια.ας.ἡ.petulantia,impudicitia,scortatio, improbitas, procacitas, proteruitas. Lasciuia Latinis dicitur,quæ est mollities,siue incontinentia animi, nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitateq; se oblectantis: quanquam plenioremet atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm apud Latinos in uocabulo lasciuia, putet Bud. in Annot. Accipitur autem interdũ pro ipsa improbitate & contumelia per lasciuiam et libidinem admissa. Sic etiam Arrianus Iureconsl. Per uinum autem aut lasciuiam lapsis capitalis pœna remittenda est. Bud.Com.
Ἀσέλγη.proprium ciuitatis.
Ἀσελγής.ὁ.ὴ.lasciuus, petulans, improbus, obscœnus,ὁ μὴ μετέχων, μήτε ἀρετῆς μήτε δικαιοσύνης, qui neq; uirtutis,neq; iustitiæ particeps est. Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge,in qua uiri erant omnes probi,ut tradit Demosth. interpres. Suidas contrà ait, in ea urbe omnes improbe uixisse, atq; a hic intendendi uim habere. Ἀσελγὲς apud Aeschinem κατὰ Τιμ. pro obscœnitate & sluprorum flagitiosa consuetudine ponitur, de quo Bud.
Ἀσελγοκέρως.cornibus lasciuiens.
Ἀσέληνος.ὁ.ὴ.sine luna. de mentibus quibusdam dicitur.
Ἄσεπτος.ὁ.ὸ.ἡ.impius.
Ἄσηθ.ους.ἡ.sordes,tristitia,detrimentum,fastidium ex nimia ciborum repletione.
Ἀσηθής.triste,ανηθής.
Ἀσήμαντος.ὁ.ὸ,ἡ.sine signo, cui domini signum impressum non est,incustoditus, incertus.
Ἄσημος.ὁ.ὸ,ἡ.sine signo, non signatus,ut ἄσημος χρυσὸς. Item ignotus,ignobilis, obscurus.
Ἀσήμων.ὁ.ὸ.ignobilis,ἀνυσώνυμος.
Ἄσηπτος.ὁ.ὴ.incorruptus,sine putredine.

Ἀσπαείζω. tremo, σπαείζω, exanimor, palpito.
Ἄσπαρτος. ὁ, ἡ. non seminatus.
Ἀσπάσιος. gratus, delectabilis.
Ἄσπασις. ἡ. sorptus.
Ἀσπάσιος. gratè, libenter.
Ἄσπασμα. τος. τὸ. amplexus.
Ἀσπασμός. ὁ. salutatio.
Ἀσπαστός. ὁ. placidus, gratus, facilis expugnatu, mirandus, iucundus.
Ἀσπασύς. ἡ. salutatio, amicitia.
Ἀσπασῶς. libenter, φιλοφρόνως, ἀδίκως.
Ἄσπαυστος. ὁ. irreconciliabilis, ἄσπονδος.
Ἄσπερμος. ὁ. nullum semen producens.
Ἀσπουδί. studiosè, sedulò, funditus, omninò. κατ' ἐπίτασιν τοῦ σπουδή. τὸ σπουδάω.
Ἄσπιλος. ὁ. multus, immẽsus, inenarrabilis.
Ἀσπιδαποβλής. ἧτος. ὁ. abiector hastæ, sic appellatur apud Aristophanẽ Demosthenes.
Ἀσπιδεῖα. concauitates (κοιλώματα) scutorum, item pars quæ ad puppim uergit.
Ἀσπιδής. scutosus, obarmatus scutis.
Ἀσπιδίσκη. curuatura quædam in curru.
Ἀσπίδιον. τὸ. κοῖλη
Ἀσπιδίσκιον. τὸ. breue scutum. Legitur & οἱ ἀσπιδίσκοι in masculi. plural. pro breuibus scutis, & in scuti formam orbicularibus ornamentis, capitibusq; laterum in cithara.
Ἀσπιδιώτης. ὁ. scutatus, bellator.
Ἀσπιδόν. scutatim, protectim.
Ἀσπιδοφόρος. ὁ. scutifer.
Ἀσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. defendo. propriè est clypeo se defendere. Accusatiuo iung.
Ἄσπιλος. ὁ, ἡ. immaculatus.
Ἀσπιλωτός. ὁ. idem.
Ἀσπίς. ίδ. ἡ. parma, scutum proprie rotundum. Item serpentis species. Etiam ἀσπίδων, campi forma orbiculari, aut ubi aspides plurimæ uiuunt.
Ἀσπισήρ. ῆρος. ὁ. protectio.
Ἀσπισῆρες. scutati.
Ἀσπιστής. bellator.
Ἄσπλαγχνος. timidus, abiectus.
Ἄσπλωα. τὰ. odora.
Ἄσπλωον. ὁ. τὸ. medicamentum ad curanda lienis uitia.

Ἄσπονδία, sine fœdere aut libatione.
Ἄσπονδίως. non seruo pacem, rescindo fœdera, fœdera non ineo.
Ἄσπονδος. ὁ, ἡ. infidus, sine fide, immemor fœderis, fœdifragus. Ἄσπονδος πόλεμος, bellum perpetuum, atrox & irreconciliabile, quasi dicas inconfœderabile. Erasm. Chil. Ἄσπονδοι ἐχθροί, inimici qui in cõcordiam redigi non possunt.
Ἄσπορον. τὸ. sterile, ἄγονον.
Ἄσπορος. ὁ, ἡ. inseminabilis, sine semine.
Ἀσπόδας. ὁ. negligens, non studiosus.
Ἀσπουδία. sine cura, neglectim.
Ἄσσα. cum spiritu tenui, quædam, τινὰ, neutri gener. plural. numeri.
Ἄσσα. cum spiritu denso, ἅττινα, ὅσσα. ab articulo ὅς, ἥ, ὅ. & σά, quod significat Megarensium lingua, τινά.
Ἀσσάκιον. τὸ. as.
Ἄσσον. citò, propè.
Ἀσσυρία. ας. ἡ. Assyria regio.
Ἀστάθης. ὁ, ἡ. læsus, fastidiosus.
Ἄσταθής. inconstans, ἀβέβαιος.
Ἀστάθμητος. ὁ, ἡ. immunitatem habens, ἀφορολόγητος. Bud. Com. & Annot. post.
Ἀστάθμητος. ὁ, ἡ. inæqualis, uago, erro, instabilis, temerarius. Bud. ibidem.
Ἀστενάζω. ægre ferre, errare.
Ἀστακοί. οἱ. gemmati, multis lachrymis oppleti, quasi non stillantes, sed affatim fluctes.
Ἀσταγτί. aduerb. guttatim.
Ἄσταγτον. non distillans, sed copiosè fluens.
Ἀστάλακτος. ὁ, ἡ. domicilio carens.
Ἀστάλη. polypus narium.
Ἀστολής. non uestitus.
Ἀστάνδα. οἱ. apud Persas dicebantur tabellarij quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, ἡμεροδρόμοι. Vide in ἀγγαρεύω.
Ἀστάρτη. ης. ἡ. Astarte Syriorum numen.
Ἀστασία. ας. ἡ. inconstantia.
Ἀστασίαστος. ὁ, ἡ. seditione carens.
Ἀστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. instabilis sum.
Ἄστατος. ὁ, ἡ. instabilis, impacatus, turbulentus, uagus.
Ἀσταφίς. ίδ. ἡ. Atticè pro σταφὶς. uua passa.

Ἄσταχυς. υος. ὁ. spica. α hic abundat.
Ἀστεγής. tectus, σκεπαστός.
Ἄστεγνος. ὁ. intolerabilis.
Ἄστεγος. intectus, intolerabilis, μὴ ἔχων.
Ἀστείζομαι. urbanus sum.
Ἀστείζω. μ. ίσω. π. ικα. iocor, καχλάζω, κομψεύω.
Ἀστειολογία. ᾶ. facetiæ.
Ἀστειορρημονέω. ciuiliter loquor, facetus sum.
Ἀστεῖος. ὁ, ἡ. urbanus, elegans, ciuilis.
Ἀστειότης. urbanitas.
Ἄστεπτος. inuius.
Ἀστεσμός. ὁ. urbanitas, ciuilitas.
Ἄστεγτος. intolerabilis.
Ἀστέγτος. corium, quo cithara integitur.
Ἀστέγχος. anus, sedes.
Ἀστήμφης. ητος. ὁ, ἡ. immotus, strictus, interritus. ab α priu. & στέμφω, quod est ὑγιῶς κινῶ.
Ἀστωκτεί. securè, sine gemitu. Aristophan. οὐδ' ἀστωκτεὶ πρὸς λόμενος.
Ἀσφαλής. ὁ, ἡ. implacidus.
Ἀστείας. ὁ. stellaris auis, ex ardeolarum genere, cognomento ὄκνος. Item & piscis.
Ἀστερίσκος. ὁ. asteriscus, stellula.
Ἀστερόεις. όεσσα. όεν. ὁ. stellatus, splendidus.
Ἀστερόν. όεσσα. όεν. τὸ. stellatum, uarium.
Ἀστερόωτα. ης. ἡ. stellata.
Ἀστεροπαῖος. apud Homer. ἀντὶ τοῦ ἀμφιδέξιος.
Ἀστεροπή. fulgur, ἀστραπὴ, ἀναστρέφειν ἢ ποιεῖν τὰς ὤπας.
Ἀστροποιήτης. ὁ. fulminator, ἥγεμὼν ὁ Ζεύς.
Ἀστρωπός. ὁ. uarius, maculosus. unde.
Ἀστρωμον. τὸ. momle.
Ἀστέφανος. ὁ. incoronatus.
Ἄσθενος. impotens, calamitosus. & uerbum ἀσθενέω, ἀσθενατῶ.
Ἀστήρ. έρος. ὁ. stella, & aquatile in stellæ formã. Et ἀστὴρ Attice, inguinalis herba.
Ἄστυ. After, urbis nomen.
Ἀστύφηκτος. ὁ. non firmus.
Ἀστιβής. έος. ὁ, ἡ. κοῖλη
Ἄστιβος. ὁ. ὁ, ἡ. inuius, insulcatus.
Ἀστικός. ὁ. qui in ciuitate uersatur.
Ἄστικον χωρίον dicebatur ager creditoribus non obnoxius, τὸ ἀνύθλον. nam qui obnoxii erãt lapidibus signabantur, uel columna. cui opponitur στικτὸν χωρίον uel ὑποθήκον.
Ἀσίφηλος. uas rotundum, quod sulphure, pice & stuppa oppletum eiaculabatur, ut obuia combureret.
Ἀσιφέλικτος. ὁ. ὁ. inconcussus.
Ἀστοιχείωτος. carens elemẽtis & principijs.
Ἄστολος. ὁ. ὁ, ἡ. mala uestis, uestis carens.
Ἄστομος. ὁ. ὁ. liber in loquendo, mollis, ora lædens, σκληρόστομος, ut ἄστομοι ἵπποι.
Ἀστονόμος. ὁ. ὁ. ædilis.
Ἀστύξενος. ὁ. ὁ. ἰδιόξενος, qui priuatim & per seius hospitalitatis subit, aut qui peregrinus cum sit, eodem in honore est quo ciues ipsi.
Dionysius tradit ἀστόξενος dici qui ex maioribus quidem oriundi ciuibus, peregrinẽ habentur nihilominus, cuiusmodi in Lydia Agamemnon.
Ἄστοργος. ὁ. ὁ. affectione amoris carens.
Ἀστός. ὁ. ὁ. ciuis.
Ἀστοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. erro.
Ἄστοχος. ὁ. ὁ. sagittandi imperitus.
Ἀστραβαλίζω. æquare, corrigere.
Ἀστραβής. insutile, securum, firmum.
Ἀστραβηλάτης. ὁ. ὁ. auriga, agaso, mulio.
Ἀστράβη. ης. ἡ. asinum interpretantur aut mulam. iumentũ quo homines uehuntur, dossuarius mulus, æmula clitellaria. Est itẽ lignum in ephippijs, quod manu continẽt sedentes, clitellæ, sella equestris prælta, ita ut lumbos tegat. Bud. Com.
Ἀστραβής. ὁ, ἡ. indeflexus, non conuersus, erectus, non facile deprauabilis & contortilis. Bud. ibidem.
Ἀστραγαλίζω. talis seu tessaris ludo. Plini. de Polycleto loquens, Fecit & talis nudos ludentes, qui uocantur ἀστραγαλίζοντες. lib. 34. cap. 8.
Ἀστραγάλισις. ιος. ἡ. ludus talorum.
Ἀστράγαλος. talus, tesserarum ludus. Item calcaneum, coniunctura pedis. Homer. septem uertebras spinæ quibus collum incumbit, ἀστραγάλους appellat. Vocantur item eo nomine partes quædam in columnarũ spinis. Romani pinum trinnam, aut ficũ terræ, aut glandulam dicunt.

Ἀστρατηγικός. ignarus ducendi exercitus.
Ἀστρῶος. astrorum ueterũ pater, teste Arato.
Ἀστρακοειδῶς. enodes.
Ἀστραπαῖος ἄνεμος. uentus uehemens, qui fulgetras excitat.
Ἀστραπή, ῆς. ἡ. coruscatio, fulgetra.
Ἀστράπτω. μ. ἀψω. π. αφα. fulguro, coruſco, fulguris instar reluceo.
Ἀστρατεία. ἡ. pax, quando ceſſatur à militia. ἀστρατέα Minerua uocabatur, cuius templum erat in Laconia.
Ἀστράτευτος. ε. ὁ. immunis à militia.
Ἀστρατηγησία. ας. ἡ. ductandi exercitum imperitia.
Ἀστρατήγητος. ε. ὁ, ἡ. duce carens.
Ἀστραφής. durus immobilis.
Ἀστρεπτος. idem. ἄπτωτος, ὀρθός.
Ἀστρωτος. acutus, ſiniſter.
Ἄστεια. τὰ. κοὶ
Ἀστεία. κοὶ
Ἄστειροι. apud poëtas, tali, ἀστράγαλοι.
Ἀστείζειν. talis ludere.
Ἀστροβλῆτος. ſyderati, id eſt cum areſcẽte corpore partes marcidæ ſunt, & ſine ſenſu, peſtifero ſydere percuſſi. Vocantur eo quoq; nomine arbores, cum per æſtatem areſcentes ui ſolis alitus terra, ideóq; deficiente humore quo nutriuntur, languent, et ſummos cauliculos amittũt. Legunt alij ἀστρόβλητοι & ἀστροβόλητος. ε. ὁ. pro eodem. Bud. in Annotationibus.
Ἀστροβόας. uelox, uertibilis.
Ἀστροβολία. ας. ἡ. ſideris percuſſio, ſideratio.
Ἀστροβολισμός. ε. ὁ. ſyderatio quæ σφακελισμὸς dicitur, arborum morbus afflatarum ſydere, ſed per ſimilitudinem ad homines trãſlatus, areſcente corpore.
Ἀστροθύτης. ε. ὁ. aſtrorum cultor.
Ἀστρόκωον. canicula ſtella quam Aegyptij Θηχλὶν uocant.
Ἀστρολογέω. aſtris naſcendis ſtudeo.
Ἀστρολογία. γενεθλιολογία.
Ἄστρον. ε. τὸ. aſtrum, σύνημα τῶν ἀστέρων, congregatio ſtellarum, ſignum ſtellis coactũ, quod genus eſt cynoſura, leo, uirgo, &c. Latini ſydus appellant.

Ἀστρονομέω. aſtris intentum eſſe, de aſtris loqui.
Ἀστρονομία. ας. ἡ. aſtronomia.
Ἀστρόνομος. ε. ὁ. aſtronomus.
Ἀστροπολέω. ſyderibus intentum eſſe.
Ἀστροφανής. lucidus, λαμπρὸς, λευκός.
Ἀστροφόρος. ε. ὁ. ſtellifer.
Ἄστυ. υος. τὸ. urbs. unde Latini aſtutum dici uolunt.
Ἀστυάναξ. filius Hectoris, & piſcis quidam.
Ἀστυβοήτης. ε. ὁ. in urbe clamans.
Ἀστυγάτωρ. ονος. ὁ, ἡ. urbi uicinus.
Ἀστυγαξωνικός. ε. ὁ. finitimus urbi.
Ἀστυκός. ε. urbanus.
Ἀστυλάβιον. eiulare.
Ἀστυλὶς. lactucæ genus, quã Athenæus à Pythagora ὠνεῖχον uocatam ſcribit, quod ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια.
Ἀστυλόν. aſpera & detrita ueſtis.
Ἀσωμόοι. ædiles, qui urbi leges præſcribebant, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ. quaſi urbis leges, cuiuſmodi decem fuiſſe Athenis traduntur, quinq; in Piræo & totidẽ in urbe.
Ἀσωμία uocatur quaſi quædã urbica lex, quæ de rebus ſtatuit, ſub quo genere uariæ ſunt ſpecies, ut τειχοποιία, κηλωφυλακία, μυγοφυλακία, λιμεναρχία. &c. Bud. in Annot. poſt.
Ἀσυλήτοι. qui in urbe proprias ædes non poſſident.
Ἀσυφήλικτον. inconcuſſum, inacceſſum.
Ἀσυγγνώμων. immitis, immiſericors, iracundus.
Ἀσύγγνωστος. ε. ὁ, ἡ. ſine uenia, indignus uenia
Ἀσύγκλειστος. ε. ὁ. incluſibilis.
Ἀσυγκλωστον. ε. quod connecti nequit, malè cohærens.
Ἀσυγκόσμητος. ε. ὁ, ἡ. fructus non repoſitus.
Ἀσύγκριτος. ὁ. ἡ. incomparabilis, diſſimilis, iniudicatus.
Ἀσυγκρότητος. ε. ὁ. inconcuſſus, negligens, piger.
Ἀσυγκροτήτως. negligenter.
Ἀσύγχυτον. τὸ. inconfuſum, non mixtum.
Ἀσυκοφάντητος. ε. ὁ. ſine calumnia, innocens, cui negotium faceſſi non poteſt.

Ἀσυλέ-

Ἀσυλεί. aduerbium tutò, unde quis auferri nequeat, neq; liceat.
Ἀσυλληψία. ας. ἡ. conceptus priuatio.
Ἀσυλία. ας. ἡ. defenſaculum, aſylũ, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras conſequitur, quam immunitatem eccleſiæ uulgò uocant. Bud. in Annotationib.
Ἀσυλόγιστος. ε. ὁ. præter rationem factus.
Ἄσυλον. ε. τὸ. aſylum, ἱερὸν, τίμιον, ἀβλαβές.
Ἄσυλος ἀνδριάς. ſtatua ad quam confugientibus ius erat aſyliæ, cuiuſmodi ſtatuã Tyberij fuiſſe ſcribit Philoſtra. Dicuntur item ἄσυλοι homines à uiolentia tuti, ut ſunt ſacroſancti, quos attingere ſine periculo non licet, nec prehendere, quales tribuni plebis erant apud Romanos, & caduceatores. Bud. in Annotat.
Ἀσύμβατος. ε. ὁ, ἡ. nolens paciſci, inamabilis, hoſtilis.
Ἀσύμβλητος. non conferendus, non æquus, impar, ἀσύγκριτος. Ariſtot. πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον εἰ σύμβλητα αἱ μονάδες, ἢ ἀσύμβλητοι. Budæus Com.
Ἀσύμβολος. ε. ὁ. immunis, qui ſine collatione acceſſit ad comeſſationem.
Ἀσύμμετρα. τὰ. commenſa, expertia.
Ἀσύμμετρος. ε. ὁ. immoderatus, ſine modo.
Ἀσύμμετροι. οἱ. lineæ quæ diſcrepant uel potentia uel menſura.
Ἀσυμπαθής. ἐς. ὁ, ἡ. ſceleratus, nulla miſeratione motus.
Ἀσυμπλήρωτος. ε. ὁ, ἡ. non expletus.
Ἀσυμπόρατα. τὰ. male ſolideſcentia.
Ἀσυμφανής. obſcurus.
Ἀσύμφορα. τὰ. inutilia.
Ἀσύμφορος. ε. ὁ, ἡ. inutilis.
Ἀσύμφυλος. ε. ὁ, ἡ. incongruus natura.
Ἀσυμφωνία. ας. ἡ. inconſonantia.
Ἀσύμφωνος. ε. ὁ, ἡ. diſcors.
Ἀσυναλλακτος. ε. ὁ, ἡ. inconciliabilis, homo morioſus uel improbus, cum quo contrahi uel commercium haberi non poteſt, & cui nihil eſt commercij cum uita ciuili, qualem decet eſſe τὸν μονάχην. Baſil. Ἄβιον, ἀτίμονα, ἀπράγμονα, ἀσωμάκλον ἂν δ' ἄ. Budæus Commentarijs.

Ἀσωάκτος. idem, uel quod congregari non poteſt.
Ἀσώαπλα. τὰ. diſiuncta.
Ἀσώαπτος. ὁ, ἡ. qui coniungi non poteſt, non cohærens.
Ἀσωάρτητος. incongruus, ἀσωάρμοστος.
Ἀσωδέλετος. ε. ὁ, ἡ. diſiunctus.
Ἀσώδηλος. ε. ὁ. incognitus.
Ἀσωδίας. ε. ὁ, ἡ. ſine coniuge uitam cælibem ducens, ἀσύζυγος.
Ἀσωδοίακτος. ὁ, ἡ. ſimplex, non cõiunctus.
Ἀσωσία. ſtultitia, dementia, incõſyderantia. Pli. in hoc ſignificatu utitur ſocordia.
Ἀσωΐσις. ἰος. ἡ. ſtultitia.
Ἄσωος. ε. ὁ, ἡ. ſtultus, intelligentiæ expers.
Ἀσωτῶ. deſipio. μωραίνω.
Ἀσωήθεια. ας. ἡ. deſuetudo.
Ἀσωήθης. ες. ὁ, ἡ. deſuetus.
Ἀσωθεσία. tranſgreſſio fœderum.
Ἀσωθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. reprobo. Act. acc.
Ἀσώθετον. ε. τὸ. ſolutum. τὸ μὴ ἐν μέρεσι πλῶ συμπλήρωσιν ἢ ὄσιας καθ' ὑπόσασιν ἔχον. Demoſth. in ſuperlatiuo dixit, ἀσωθετώτατον ὅλον, ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον, ἢ ἀντὶ ἧ ὂν μάλιστα ἂν ἄρ' ἀσώστός τις σωιένα τίποτε φρονῇ.
Ἀσώθετος. ε. ὁ, ἡ. incompoſitus, moribus inurbanis.
Ἀσαύτακτος. ε. ὁ. immunis à muneribus à Syneſ. dicitur, & in nullum ordinem deſcriptus, uel in nullam claſſem contributus. Significat etiam inordinatum, incõpoſitum, quia σωταξόμενος eſt compoſitus, inſtructus. Xenoph. ἀδ' ἂν ἀσώτακτα ᾖ, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώρας λάβη. Bud. Com.
Ἀσωτελής. ἐς. ὁ, ἡ. inutilis.
Ἀσυρής. ſceleſtus, temerarius.
Ἀσύσατος ε. ἀδιάθετος, parum ſibi conſtans, inconſiſtens. Refertur etiam τὸ ἀσύσατον inter uitia orationis, ſimile ei quod appellant ψευδόμενον. Fit autem quoties eiuſmodi res proponitur, ut ne poſſit quidem eſſe quod fingitur. Eraſ.
Ἀσύφηλος. ε. ὁ. ſtolidus, nullius frugis, Lucianus de hiſt. conſcribenda.

Ἀσφάλας Ⓖ. ὁ. ἀσκάρις Ⓖ, qui sit sine contractione. Sophoc. ξυὺ ἀσφαδάσῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι.

Ἀσφάδιος Ⓖ. ε. ὁ. manens quietus.

Ἀσφαλισμόν. non picatum, ὃ μὴ πλανᾶται ἀσφάλτῳ.

Ἀσφάλεια. ας. ἡ. σωτηρία, ἢ ἔγγραφος βεβαίωσις. tutela, munitio, certitudo, securitas. Idem quod Liuio & Salustio fides publica. Vulgò saluus conductus. Ἀσφάλειαν διδόναι, cauere alicui, hoc est satisdato promittere, dare idoneos sponsores. item plebiscito potestatem facere, impunitate promissa, id quod ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit Andoc. Bud. in Annot. & Com.

Ἀσφαλής. ἐς Ⓖ. ὁ, ἡ. firmus, cautus, ἐπιρρᾶτος.

Ἀσφαλίζομαι. καὶ

Ἀσφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. utroque enim modo dicitur, pro munio, protego, stabilio: & ἀσφαλισμένας θύρας dicunt pessulo firmatas fores. Voce autè passiua ferè utuntur, cũ propulsare arcereque significat. Polyb. Ἐκλὰ δὲ θυρεὸς σιδηροῦν σιάλωμα, δι' ὃ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται. Quo impetus alliforum ensium arcet, & innocuus præbet, hoc est ἀποσείεται. In Pand. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι, significat idoneis sponsoribus cauere, quod de stipulante melius dicitur, ut Latinè cauere sibi stipulantem dicimus aut ementem. Budæus ibidem.

Ἀσφάλιος Ⓖ ποσειδάων. firmus Neptunus.

Ἀσφάλισμα est, quod Latinè pignus dicitur metaphoricè. Curtius, Omissis sponsionũ fideiq; pignoribus, uenire eos iussit.

Ἄσφαλτος Ⓖ. ε. ὁ. bitumen.

Ἀσφαλτίτις. Aspthaltitis, lacus ubi nascitur bitumen.

Ἀσφάλωσις. ι Ⓖ. ἡ. bituminatio.

Ἀσφαλῶς. tutò, sine periculo.

Ἀσφάραγον, pro ἀσπάραγος Ⓖ ponunt, de quo Suidas.

Ἀσφάραγος. ε. guttur, faux, λαιμός. παρὰ τὸ ἀσπαίρειν, τείνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν ὁ λάρυγξ. ἢ παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὃ ὅταν ἠχεῖν, διὰ αὐτὴν γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται.

Ἀσφαράγωνία. asparago.

Ἄσφηλος Ⓖ. ε. ὁ. imbecillis, immobilis. σφηλὸν γὰρ ἰσχυρόν.

Ἄσφικτος Ⓖ. ε. ὁ, ἡ. non stringibilis, solubilis.

Ἀσφισβαίνει. aspisbena, uenenata bestiola.

Ἀσφοδελὸς. ε. herbosus hortus, pratum, ubi asphodeli proueniunt.

Ἀσφόδελος. ε. ferula, alio nomine hastula, & albucum. Vnde hoc Hesiodi, ὃσ' ὄσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μεγ' ὄνηται. Germanice, goldvuurzel.

Ἀσφράγιστος. non signatus.

Ἀσφυκτᾶν. non habere pulsum uenarum, & languescere pulsum.

Ἄσφυκτος. ε. ὁ. minimè adstringens.

Ἀσφυσγετὸς. lutosus agger, quales in fluuijs coaggerantur. ὁ ἰλυώδης συρφετός.

Ἀχάνω. μ. νῶ. tristor, ægresero, irascor. Poëtice ἀσχαλάω, uel ἀσχαλόω, quasi ἔχεις ἄσχολις ἔχω.

Ἄχερος. ε. ὁ, ἡ. intolerabilis, indetentus.

Ἀχηματίστος. ε. ὁ. figura uacuus.

Ἀχήματος. ὸ. male figuratum.

Ἀχημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. turpiter ac præter decorem ago indecorè me gero.

Ἄχημος. ε. ὁ, ἡ. turpis.

Ἀχημοσύνη. ης. ἡ. inuerecundia, dedecus.

Ἀχήμων. ον Ⓖ. ὁ, ἡ. inuerecundus, indecora quippiam, agens turpis, indecens.

Ἀχλυόω. deorno.

Ἀχθοφορῶμεν. onera ferimus.

Ἀχίς. τὰ. infissa pedis.

Ἄχις Ⓖ. ε. ὁ. indiuisus, infissus.

Ἀχολία. ας. ἡ. negotium, studium, occupatio. Ammon. distinguit ab ἀκαιρία.

Ἀχολέω. μ. ήσω. π. ηκα. exerceo, in occupatione sum.

Ἄχολος. ε. ὁ, ἡ. negotiosus, solicitus.

Ἀχολοῦμαι. occupor, non sum ociosus.

Ἄχυ. τὸ. succus est ponticæ arboris.

Ἀχώδης. ex repletione cibum fastidiens.

Ἄσωπος. ε. ὁ. fluuius Thebarum in Bœotia.

Ἀσώματος. ε. ὁ, ἡ. incorporeus.

Ἀσωμάτως Ⓖ. tristatus, λυπόμενος.

Ἀσωτεύομαι. μ. σομαι. π. ευμαι. luxu diffluo, sumptum à populo Asotorum, quòd essent luxu perditi perpetuoq; in comesationibus uersarentur. Meminit Cic. lib. 3. de Finibus, Nolim enim mihi fingere (inquit) Asotos, ut soletis, qui in mensam uomant, & de conuiuijs auferantur, crudiq; postridie se rursus ingurgitent. Bud. Com.

Ἀσωτία. ας. ἡ. luxuria, lasciuia, prodigalitas, intemperantia, comessatio. Gel. luxum & popinationem interpretatur. Budæus in Annotationibus.

Ἄσωτος Ⓖ. ε. ὁ, ἡ. prodigus, insatiabilis, luxuriosus, insolens, decoctor, homo nihili nullius q; frugis, & gulæ luxuiq; deditus.

Ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigaliter.

Ἀτακής. inexercitatus, ἀγύμναστος.

Ἀταίω. miror, stupeo, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι.

Ἀτακτεῖν est ordines non seruare, in manipulo aut decuria, aut turma se non continere, uel militiam detrectare, quo modo Demosth. utitur, hoc est in ordinem se redigere, è classe sua se subducere. Significat etiam inhoneste & petulanter se habere, flagitiose uiuere. Plutarch. in Apoph. ὀκέτι κἂν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι θαμισοκλεῖ. Budæus Com.

Ἀτάκτημα. ατος. τὸ. inordinatio, ἀταξία.

Ἀτακτιδακρύει. affatim lachrymatur.

Ἄτακτος. ὁ. incompositæ uitæ. Bud. Com.

Ἀτάκτως. incompositè, inordinatè.

Ἀταλαίπωρος. ε. ὁ, ἡ. beatus, felix, ærumna carens. Ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, æquissimo animo, Gaza ex Cic.

Ἀταλαιπώρως. facilè, feliciter, citra laborẽ.

Ἀτάλαντος. ε. ὁ, ἡ. æquiualens, æqualis.

Ἀτάλλω. μ, λῶ. augeo, adolesco, nutrio cum cura, καὶ ἀτιτάλλω.

Ἀτάλματα. saltus, pueriles ludi.

Ἀταλὸς. ὴ. ὸ. tener, puerilis.

Ἀταλόφρων. ον Ⓖ. ὁ, ἡ. impotens, tener.

Ἀταλόψυχος. ε. ὁ, ἡ. pusillanimis.

Ἀταμίευτος. ε. ὁ, ἡ. incautus, inconsyderatus nihil reponens.

Ἀταξία talis est, qualem describit Ouidius in principio quinti Fast. quam in εὐταξίαν uertit maiestatis exortus.

Ἀτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. patior detrimẽtũ.

Ἀταπείνωτος. ε. ὁ, ἡ. non directus corde.

Ἀτάρ. sed, siquando, propterea, cæterum.

Ἀτὰρ ἔγ. σὺ τὲ γ. quamobrem, uerum, heus tu.

Ἀταραξία. ας. ἡ. constantia, tranquillitas, imperturbatio.

Ἀτάραχος. ε. ὁ, ἡ. quietus.

Ἀταρβίζομαι, timeo, ἀταρβὴς φαίνομαι.

Ἀτάρβως. intrepide.

Ἀτάρβητος Ⓖ. ε. καὶ

Ἀτάρβιτος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀτάρμυκτος. intrepidus, securus, ἄτερ τε μύδου.

Ἀτάρνου. ου. τὸ. ferramẽtum in medio rotæ.

Ἀτάρπιτος. ὸ. ὁ. καὶ

Ἀτάρπος. ὸ. ἡ. uia, ἡ εὐθεῖα ὁδός.

Ἀτάρτηρος. ὸ. ὁ, ἡ. conuiciatorius, grauis. ἀντὶ τοῦ ἀτηρός.

Ἀταυθαλία. ας. ἡ. superbia, contumacia, stoliditas, proteruitas, peccatum, insscitia.

Ἀταυθαλος. ου. ὁ. proteruus, stolidus, iniustus, impius.

Ἀταυθαυμῶ. μ. αλῶ. π. κα. inepte ago. Neutrum absol.

Ἄταυροι. boues quædam uocabantur in Epiro uenere intactæ, ut incrementum ampliter acciperent.

Ἀτάυρωτος. ου. ὁ, ἡ. expers cõiugij, uirgo quasi tauri expers. Est autem ταῦρος non solum animal, sed interdum etiam membrũ uirile. Aristoph. Lysistr. οἵκοι δὲ ἀταυρώτην διάξω τὸν βίον.

Ἄταφος. ου. ὁ, ἡ. insepultus.

Ἀτάω. noceo.

Ἄτε. tanquam, utpote, nimirum, nempe, siquidem, quanquam, quando.

Ἄτεγκτος. ου. ὁ. durus, rigidus, qui liquefieri nequit, stupidus, intractabilis, ὁ μὴ τηκόμενος καὶ μαλαττόμενος.

Ἄτεδή. postquàm.

Ἀτειρής. ἐος. ὁ, ἡ. indomitus, magnus.

Ἀτείχιστος. ου. ὁ, ἡ. non cinctus muro.

Ἀτεκμαρτος. ου, ὁ, ἡ. inconiecturabilis, ignoratus.

Ἀτέκμαρτα. τὰ. quæ nullis notis deprehendi possunt.

Ἀτεκνία.ας.ἡ sterilitas, de mulieribus solũ.
Ἄτεκνος.ε.ὁ,ἡ.orbus, filijs carens, sterilis.
Ἀτενὴς.ὲς.ὁ,ἡ.durus, inflexibilis, immobilis.
Ἀτένεια.ας.ἡ.immunitas.
Ἀτέλεια.ας.ἡ.immunitas.
Ἀτέλεσ.defectus, substantiue.
Ἀτελεύτητον.κὰὶ
Ἀτέλεσον.τὸ.ἀδιώατον τελειωθῆναι, quod perfici nequit.
Ἀτέλεστος.ὁ,ἡ.non initiatus, non afflatus numine.
Ἀτελεύτητος.ου.ὁ,ἡ.imperfectus, fine carens, ἀτελὴς.
Ἀτελὴ.apud Demosth. de bonis dicitur quæ in censum non ueniunt, bona immunia.
Ἀτελὴς.ὲος.ὁ,ἡ.imperfectus, nondum perfectus & absolutus, immunis.
Ἀτέλλω.μ.ελῶ.π.κα.lætor, augeo.
Ἀτελώνητος.ε.ὁ.improfessus. Vnde ἀτελώνητοι merces dicebantur improfessæ, quarum nomine negotiatores uectigal non pependerant. Budæus in Annot.
Ἄτεμβιος.miser, querulus.
Ἀτέμβω.μ.ψω.π.φα.priuo, afficio dolore, ἀς ἄλλῳ ἐμβάνω. Actiu. accus.
Ἀτενὲς.attentè, immotis oculis. ἀς τὸ ἀτενὲς, idem. Vnde ἀτενὲς ὁρᾶν. fixius intendere oculos, fixis oculis intueri.
Ἀτενὴς.ὲος.ὁ,ἡ.fixus, attentus, rigidus, austerus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.
Ἀτενίζω.μ.ίσω.π.κα.intendo, fixis oculis intueor. Actiu. datiuo iungi.
Ἀτενισμὸς.ὁ.intuitus continuus.
Ἄτερ.sine, seorsum, cum genitiuo.
Ἄτέραμνος.ε.ὁ.durus, infrangibilis, insuperabilis, incoctilis. Ἀτέραμνον ὕδωρ, cruda aqua.
Ἀτεράμων.ονος.ὁ,ἡ.incoctilis, propriè leguminum est. Ἀτεράμων ἀνὴρ, inexorabilis & durus, ferreus, immitis, indomitus. Aristoph. Vesp. μηδ' ἀτενὴς ἄγαν' ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
Ἀτεργάτις. deæ cuiusdam nomen. Cælius libro 12. cap. 37.
Ἀτερμόνιος.ε.ὁ,ἡ.à teredinibus & tineis non rosus.
Ἀτερμάτιον.infirmum imperfectum, absque fundamento.
Ἄτερμων.ἄριος.
Ἀτερόϊον.seorsim, ἐκ ἑτέρωθεν.
Ἄτερος, Atticè pro ἕτερος. Vnde θατέρος, θατέρῳ, θάτερον. Bud. Com.
Ἀτερπὴς.ὲος.ὁ,ἡ.iniucundus.
Ἄτερπνος, insomnis, quasi ἀτέρυπνος.
Ἀτετὸν.album, contemptum.
Ἀτεύτος.iniucundus.
Ἀτευχὴς.ὲος.ὁ.ἡ.inermis.
Ἀτεχνία.ας.ἡ.ruditas, imperitia, nulla arte, intreprete Quintil.
Ἄτεχνον.ε.τὸ.quod est sine arte.
Ἀτεχνῶς.uerè, sedulò, sine fraude & fuco, reuera, ἄνευ τῆς τέχνης, sine dolo, dubio procul, atq; adeò manifestè, palàm. Item ualidè, strenuè.
Ἀτέω.μ.ήσω.π.κα.negligo. Actiu. accusatiuo iungitur.
Ἄτη.ης.ἡ.nocumentum, detrimentum, noxa, calamitas. Item dea quæ noxas ac turbas solet immitere rebus mortalium. ab ἄω id est βλάπτω, quod ἄσω. facit in futuro, unde ἄτη pro ἄσση, mutato σ in τ. uel à τῶ, id est λαμβάνω, καὶ μετὰ ἕ στερητικῆ ἀ. ἄτη, ἣν δοὺς τινὰ λαβεῖν. Vide prou. Ira omnium tardissimum senescit, & Budæus de asse.
Ἀτηκότερον.ε.τὸ.seuerius.
Ἄτηκτος.ὁ.illiquefactibilis.
Ἀτημελέω.μ.ήσω.π.κα.. non curo, abijcio curam.
Ἀτημελητός.οῦ.ὁ,ἡ. incuratus, inornatus, neglectus.
Ἀτημελία.ας.ἡ.negligentia, contemptus.
Ἀτημελῶς, uel ἀτημελήτως. negligenter, inornatè, indoctè.
Ἀτηλώω.laboro, μοχθέω.
Ἀτηρὴς.ὲος.ὁ,ἡ.καὶ
Ἀτηρὸς.ε.ὁ.nocuus, insuperabilis, intractabilis, durus, contumeliosus.
Ἄτης. Bacchi epitheton.
Ἀτθὶς.ἡ. Attica.
Ἀτίζω.μ.ίσω.π.κα.uilipendo, sperno. παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμάζω. Actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀτιθάσευτος.ε.ὁ,ἡ.implacabilis.
Ἀτίθασος.ε.ὁ,ἡ.asper, indomitus, ἀνήμερος, ἄγριος. nam τιθασεύειν cicurare est.
Ἀτιμαγελεῖν. dehonestare, fastidire, seorsum pasci à grege, ab armento secedere: proprium taurorum. uide prouerb. Abijt taurus in syluam.
Ἀτιμάγελος.ὁ.qui à conuictu abhorret. ὁ μὴ συναγελαζόμενος.
Ἀτιμάζω.μ.άσω.π.κα. dehonesto, despicio, negligo, paruiduco. Item insigni ignominia ob scelus paratum aliquem afficio, quod notare Iurisconsulti dicunt. Budæus Commentarijs Actiu. accus.
Ἀτιμαλφᾶν. contemni, τιμὴν οὐκ ἐχέσκειν.
Ἀτιμέω.μ.ήσω.π.κα. ἀτιμάω, uel ἀτιμόω.
Ἄτίμητος. contemptus, aduena.
Ἀτιμία.ας.ἡ.ignominia, infamia, dedecus.
Ἀτιμοποιὸς.ὃ.ὁ.famosus.
Ἄτιμος.ου.ὁ,ἡ. ignominiosus, contemptus, uilis, abiectus, notatus infamia, cui opponitur ἔντιμος, cuius cædes non debet mulctari, & uelut fortunis omnibus euersus, qui ciuilia iura non retinebat. Cui similes fuerũt, quos Latini prisci intestabiles uocarunt. Horat. Intestabilis & sacer esto. Budæus Commentarijs.
Ἀτιμόω.μ.όσω π.κα. uitupero, priuo honore, ignominia noto. Accus.
Ἀτιμᾶσθαι. infamia notari.
Ἀτιμωρήτι. impunè.
Ἀτιμωρητὸς.ὃ.ὁ.impunis, inultus.
Ἀτίμως. ignominiosè. Ἀτίμως ἀφιεθαι, ignominiosè missus.
Ἀτίμωσις. grauioris supplicij instar erat. Budæus Commentarijs.
Ἀτιμωτικῶς. idem quod ἀτίμως.
Ἀτίνακτος.ε.ὁ,ἡ.inconcussus.
Ἀτινᾶ.ᾶ. quæ igitur. ἄτινα ἄρ.
Ἀτισανδρεῖν. contemnere, superbire, ἀτιμάζειν ἄνδρα.
Ἀτιτθεύω.μ.αλῶ.π.κα. nutrio ab infantia, manibus crispo, puerũ delicatè & curiosè nutrio. ἀταλὸς enim est νήπιος, unde ἀτάλλω & ἀλιτάω. Accusatiuo iungitur.
Ἄτιτος. iniquus, ἄδικος. Et ἀτιτᾶν, ἀδικεῖν sed ἀτίτης, ὁ ἀτιμώρητος, ἄπορος, ἄτιμος.
Ἄτιτος.ε.ὁ,ἡ. inhonoratus, impunis, immunis, inultus.
Ἄτλας.αντος.ὁ. uiri nomen. Item uertebra colli quæ pondus sustinet.
Ἄτλατος, siue ἄτλητος.ε.ὁ,ἡ. intolerabilis.
Ἀτλησία. impatientia.
Ἀτλητέω. uel ἀτλατέω. μ.ήσω, π.κα. male tolerans sum, ignoro, timeo.
Ἄτμα. purgatio, κάθαρμα.
Ἀτμηρία.ας.ἡ. seruitus, δουλία, δυσυχία.
Ἄτμενος, & ἀτμεύω non modo seruum significat, sed etiam ingenuum in seruitutem redactum.
Ἀτμήω, seruio.
Ἀτμηώνητος. stultus, seruilis.
Ἀτμὴ.ῆς.ἡ.spiratio, ἀτμὶς.
Ἀτμεύω.ήος.ὁ. seruus, quasi ἀτμεύω.
Ἄτμητος. ε.ὁ. non castratus, illæsus, non scissus.
Ἀτμίζω.μ.ίσω.π.κα. scateo, exhalo, uaporo, ἀναθυμιάζω. Neutrum.
Ἀτμὶς.ίδος.ἡ.uapor, aura.
Ἀτμὸς.ὃ.ὁ.uapor, fumigatio.
Ἀτόκιον.τὸ.medicamen omne quod sterilitatem inducit, & uim concipiendi adimit.
Ἄτοκος.ε.ὁ. sterilis, aut quæ nondũ peperit.
Ἀτολμία.ας.ἡ.pusillanimitas.
Ἄτολμος.ε.ὁ,ἡ.timidus, trepidus.
Ἄτομος.ε.ὁ,ἡ.διὸ μικτος. indiuiduus, insecabilis, minutus. Dicuntur item ἄτομοι minuta quædam corpuscula, qualia uidemus in sole, cum per fenestram radios ac lumen immiserit. Ex quibus omnia oriri atq; in eadem resolui quidam asseuerabant. Sic dicti, quòd ob paruitatem diuidi aut secari non possunt. Ἐν ἀτόμῳ in pũcto temporis, illico, in momento.
Ἀτονέω.μ.ήσω.π.κα. deficio, debilitor, defatigor, hoc est lacesso, defatigorq; ac uiribus attonitorum more loquor. Hermol. in Plinium, Accus.
Ἀτονία.ας.ἡ languor, debilitas, remissio. Significat item affectionem quandã stomachi, quando non est tenax cibi
Ἄτονος.ε.ὁ,ἡ.inefficax.

Universidad de Deusto Biblioteca

Ἄτοξ Θ. ε. ὁ. sine arcu.

Ἀτόπασον. quod cõiectura non licet assequi.

Ἀτοπία. ας. ἡ. absurditas.

Ἄτοπ Θ. ε. ὁ, ἡ. absurdus, importunus, insolens.

Ἄτος. ε. ὁ. insatiabilis, ἀκόρεσ Θ. per crasin, pro ἄατ Θ. ἀφ' τῦ α, καὶ τῦ ἄσαι τῦ κορέσαι.

Ἀτράβαλικὸς. xerampelius color, uiteis frõdibus arefactis similis, unde & nomẽ sumptum. Vsurpatur & à Latinis. Certum enim uitis genus, adulto iam autumno pãpinis rubet uelut cruentatis. Rosa uulgo dicitur sicca.

Ἄτρακτ Θ. ε. ὁ. fusus, id est pensum.

Ἀτρακτυλὶς. ίδ Θ. ἡ. herba, ex qua mulieres rusticæ fusos sibi conficiunt, quam & Plinius atractylia uocat.

Ἄτράνωτ Θ. obscurus, non planus factus. Budæus Commentarijs.

Ἀτραπίζω. eo, uado.

Ἀτραπικὸς. ε. ἡ. pro ἀταρπικός. καὶ

Ἀτραπὸς. οῦ. ἡ. uia, diuerticulũ, semita quæ diuersa est à uia plaustrorum, quam regiam uocant.

Ἀτράφαξις. holeris genus Romanis atriplex. Dicitur & χρυσολάχανον, à flosculis aurũ imitantib. Germani grient rut appellãt.

Ἀτρέκια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀτρεκέω. uere dico, ἀκριβόω.

Ἀτρεκέως. uerè.

Ἀτρεκὴς. ές Θ. ὁ, ἡ. uerus.

Ἀτρέμας, uel ἀτρέμα. quietè, submisse, paulatim.

Ἀτρεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. quiesco, sto intrepidus. Neutrum.

Ἀτρεμία. ας. ἡ. quies, immotio.

Ἀτρεμίζω. πρεμῶ. immotus sum, animo tranquillo sum.

Ἄτρεπτ Θ. ε. ὁ. ἡ. immutabilis, rectus.

Ἀτρέπτως. immutabiliter, rectè, ὀρθῶς.

Ἄτρες Θ. ε. ὁ, ἡ. intrepidus, acer, immutabilis. à τρέω τὸ φοβέομαι, unde & ἀτρεύς.

Ἄτρικτος. ε. ὁ. non cauus, non foratus.

Ἄτριζι. quibus ani meatus coaluit. & ἄτρητοι κατὰ γεννητικὰ μόρια dicuntur mulieres, quibus cõcreta sunt genitalia, uel morbo, uel natura. cuiusmodi uaccam fuisse Perinthi tradunt, nimirum cui excrementum extenuatum per uesicam transmittebatur.

Ἀτριβὴς. ές Θ. ὁ, ἡ. non tritus, inusitatus, inuiolatus.

Ἀτριβὶ. sine detrimento, uel mora.

Ἀτρίχετ Θ. ε. ὁ, ἡ. turbulentus.

Ἄτριον. tenuis textura.

Ἀτριπτ Θ. ον. ὁ. infractus, laboris inexpertus, insuetus.

Ἄτριψ. ὁ. inexercitatus, indoctus.

Ἄτρομ Θ, siue ἀτρόμητ Θ. ου. ὁ, ἡ. intrepidus.

Ἀτροπία. improbitas, & inciuilitas morum, temeritas.

Ἄτροπ Θ. ου. ὁ, ἡ. immutabilis.

Ἄτροπ Θ. ε. ἡ. Atropos, una ex Parcis, quæ dispensatrix interuallorum dicitur, quia finem uitæ in potestate habere putatur, & quasi interuallum uitæ metiri. Dictam putant ab α & τρέπω, quòd sit inexorabilis: uel (ut Aristot. de Mundo inquit) quia τὰ παρεληθόντα πάντα ἀτρεπτά ἐστι. Ea enim quæ transierunt, retrorsus agi nequeunt: Vnde & pro tempore uitæ exactio ponitur.

Ἀτροφία. una est ex speciebus tabis, quando corpus non alitur, neq; ægroti se colligere possunt. Bud. Com. Est item eo nomine affectio quæ oculum minorem humilioreḿq; efficit, de quo Aegineta libro 3.

Ἄτροφ Θ. ε. ὁ, ἡ. non alens, cui τρόφιμ Θ opponitur. Dicimus ἄτροφον ὕδωρ, ut quædã rigua, ἀτροφα. ἀτροφ Θ τυρὸς ὁ πικρόμενος. Laconibus. Est etiam ὁ μὴ τρεφόμε Θ. impastus. Atrophi sunt (inquit Plin. li. 22 & 26.) qui cibum non sentiunt.

Ἀτροφῶ. tabesco, alimenta non sentio. intereo, non nutrior.

Ἀτρύγητος. ε. ὁ, ἡ. infructuosus, de mari et terra dicitur.

Ἀτρυγηφάγ Θ. πολυφάγος.

Ἄτρυγος. ὁ. purus, sine fece.

Ἀτρύπητ Θ. ε. ὁ, ἡ. imperforatus.

Ἀτρύπωνος. ærumnosus, πονόπονος.

Ἄτρυτον. τὸ. illaboriosum, ἀκάματον.

Ἀτρύτονος. ε. ὁ, ἡ. indomitus.

Ἄτρυτος. ε. ὁ, ἡ. indomitus, infructuosus, infatigabilis, uiolentus, quem nullus labor satis uexare potest, nec domare.

Ἀτρυτάνη. ης. ἡ. indomita. Mineruæ epitheton, quòd bellicis laboribus. non defatigetur.

Ἀτρύφητος. ε. ὁ. qui non est mollis.

Ἄτρω. exilio.

Ἀτρώς. ῶτος. ὁ. καὶ

Ἄτρωτος. ε. ὁ, ἡ. insaucius, inuulnerabilis.

Ἄττα. tenui spiritu, quædam.

Ἄττα, denso spiritu. quæcunq;, quæ, ἄτινα, ὅσα, ποῖάτινα.

Ἄττα. uox est, qua minores honorant maiores, ut in epigrammate, ἄττα γέρον Διός μι καλεῖ γάμος. Et Iliados θ. φοῖνιξ ἄττα γεραιὲ uerba Achillis ad Phœnicem.

Ἀττάβυγος. καὶ

Ἀττάγας. auis Ionica palustris, uarijs coloribus, κατάστικτος ποικίλοις πτεροῖς. Dictum antiquitus fuit in seruos stigmaticos. Aristop. Auib. ἀλλ' τυγχάνει τὶς ὑμῶν δραπέτης ὄν, μυσός, ἀττάγας ἔστος παρ' ὑμῖν ποικίλος κεκλήσεται. Cælius libro 13. capite 54.

Ἀττάλεια. ας. ἡ. ciuitas Pamphi. maritima.

Ἄττανον. τὸ. sartago, τήγανον, & placenta. quam alias ἀττανίτην καὶ τηγανίτην uocãt.

Ἀττατοῖ. quæ quidem.

Ἀττάραχος. leuissimum & minimum aliquid. οἷον, οὐδὲ πὶ τῶν ἄρτων φλυκταινα, ἣ ψίχαι. Latini pusulam uocant, quæ in coquendo pane solet assurgere, & hectam uel hetã.

Ἀττελεβος. ε. ὁ. buccus, ἀκεὶς.

Ἀττηθῆ. saltare.

Ἀττικίζω. sequor partes Athenienſium.

Ἀττικισμὸς, ε. ὁ. sermo Atticus, studium erga Athenienſeis, non de lingua tantum, ſed etiam fauore belli.

Ἀττικιστὴς. ε. ὁ. Atticista, Atticæ linguæ studiosus.

Ἀττικὸν. ε. species numi est.

Ἀττικουργὲς. τὸ. ad modum Atticorum factũ.

Ἀττύλλον. τὸ. terribile.

Ἀττύλλω. obturbo, increpo, terreo.

Ἄττω. siue ἄσσω. salio, exilio, assilio, impetum facio, τὸ ἄσσομαι, καὶ ἀτάκτως φέρομαι. Demost. Ἄττων δ' εἰς ὕρο ἐκαθέσει, huc & illuc prosiliens. Ab ἄΐσσω, subsulto huc & illuc.

Ἀτυζόμενος. ε. ὁ. fugiens, timens, tristis.

Ἀτύζω. μ. ύξω. ω. χα. domo, reddo attonitum, ἐκπλήττω. Aeliu. accus.

Ἀτυζὸς. terribilis, ἐκπληκτικός.

Ἄτυκτος. ε. ὁ, ἡ. non factus, inornatus.

Ἀτυλὸν. paruum, ignobile.

Ἄτυμβος. insepultus, inhumatus.

Ἄτυπτοι. qui non satis expedito plectro linguæ utuntur, quasi aerem non ferientes, uel quasi non satis uerba exprimentes conformantes ue. Sic item dici possunt, qui decenti et iusta membrorum forma carent tes uelut monstrosi sunt, cuiusmodi Homerus Thersitem describit Iliados β.

Ἀτυράννευτος. ε. ὁ. liber à tyrannis.

Ἀτυφώνος. cui festinata nimis in loquendo celeritas est. Dicitur & ἄτυφος.

Ἀτύρωτον γάλα. lac non densatum in caseũ.

Ἀτυφία. ας. ἡ. alacritas, humilitas, ταπεινοφροσύνη.

Ἄτυφος. humilis, ἀκενόδοξος.

Ἀτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. non compos sum uoti, τὸ μὴ κατορθῶ καὶ ἀποτυγχάνω, cui opponitur ἐντυχῶ. Genit.

Ἀτύχημα. ατος. τὸ, infortuniũ, res aduersa.

Ἀτυχὴς. ές. ὁ, ἡ. impos uoti.

Ἀτυχθεὶς. turbatus, attonitus, auersatus. ἐκπλαγεὶς, μὴ βεβόμβος τυχεῖν, ἀπ' ἀποτρεφόμβος.

Ἀτυχία. ας. ἡ. infortunium.

Ἀτύω, ἀτύζω.

Ἄτυχὸν. moderatum, μέτριον.

Ἄτω. μ. σω. saucio, noceo, lædo. Aoristus. ά. ᾶσα, uel resoluto α in duo breuia ἄασα, uehementer nocui. Vnde & ἀασάμην, ἄασθην, &c. Budæus Com.

A Y.

Αὖ. iterum, contrà, è diuerso, retro, post. Bud. Com. Aristoph. Vesp. αὖ, αὖ, ad imitationem latratus canum.

Αὐαίνομαι. μ. ᾶνα. accendo, exicco, cor-

rumpo, aresco, contabesco.

Αὐάω. μ. αὔσω. ficco, arefacio. Accus.

Αὐανὸς & ή, ό. aridus, ficcus. Sed αὐαλὸς, ὁ διὰ νυσσος.

Αὐάνθη. arefactus eſt, ἐξηράνθη.

Αὐανσις, ιος. ἡ. ariditas, ficcitas, tabes plantarum. Galen. ait αὔανσιν dici in ſtirpibus, quod in animalibus γῆρας, καὶ γὼ κάκεῖνη (inquit) γῆρας ὅτι φυτὸ, διὰ ὑπερβάλλουσαν ξηρότητα γινομένη. Eſt enim & ſtirpis ſenium, ſiccitatis exceſſu proueniens. Budæus Commentarijs.

Αὐαντικὴ νόσος, morbus exiccans corpus, ut tabes, & phthiſis.

Αὐαρὰ τὰ. nuces auellanæ.

Αὐασμὸς. ἔ. ὁ. ſiccitas.

Αὐγάζομαι. μ. άσομαι. π. σμαι. reſpicio. Ac.

Αὐγάζω. apud Pindar. pro eodem.

Αὐγειαί. ὧν. Augeæ. urbs Locrenſis, & altera Laconica.

Αὐγᾶν. dolere, ἀλγᾶν.

Αὐγή. ῆς. ἡ. ſplendor, aurora.

Αὔγιτις. ι. Auge, mulieris nomen.

Αὔγιον. ου. aliqui uocant rutam.

Αὐγοειδὴς. ſplendidum, ἀστροειδὴς, ἀείδιον.

Αὐγορᾶον. forum ubi opſonia ueneunt.

Αὐδάω. loquor.

Αὐδή. ῆς. ἡ. uox oratio, nuncius. παρὰ τὸ ἄω, τὸ φωνῶ, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμῶ, quaſi δωδή· μένη, καὶ ἐναρμόνιος αὐδή. Hinc audio uerbum apud Latinos deduci nonnullis placet.

Αὐδήεις. ηντος. ὁ. loquens. Item clarus, celebris, glorioſus.

Αὐερύειν. retrahere, ἕως τοὐπίσω ἑλκεῖν.

Αὐθάδεια. ας. ἡ. contumacia, pertinacia, procacitas.

Αὐθάδης. ους. ὁ, ἡ. contumax, pertinax, præfractus, qui nō poteſt à præpoſito abduci.

Αὐθαδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι ſiue αὐθαδιάζομαι. ſum contumax. depon. abſolut.

Αὐθαδόσομος. ου. ὁ. contumaci ore & temerario.

Αὐθαδῶς. contumaciter.

Αὐθάδως. οἱ. qui ſunt abſoluti iuris.

Αὐθαμοι. οἱ, fratres, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος.

Αὐθαίρετος. ε. ὁ, ἡ. per ſe ipſum eligens, ſponta neus, ſæpius tamen ultrò aut ſua ſponte, homicida ſui ipſius.

Αὐθικάσος. ε. ὁ, ἡ. inconſulto iudicans, id eſt indicta cauſa, pertinax, moroſus, præfractus, ſuo quodam inſtituto uiuēs, expersq; ſenſus communis. Vulgus hominem ſuorum morum uocat.

Αὐθεντέω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.

Αὐθέντης. ε. ὁ. dominus, ductor, qui ſua manu pulſat, uel cædit, uel pugnat, qui etiam αὐτόχειρ appellatur. & ſimpliciter pro percuſſore. Gaza libro περὶ μηνῶν ait hoc uocabulum olim tantum ſignificaſſe τὸν αὐτόχειρα, poſtea uerò & ſupra mille annos ſignificare cœpiſſe, quod apud Latinos author ſignificat. Bud. Com.

Αὐθεντία. ας. ἡ. poteſtas, authoritas. Budæus ibidem.

Αὐθεντικῶς. cum authoritate.

Αὐθημερὸν. ipſo die.

Αὐθημερεί. ζω. eodem die redeo.

Αὐθήμερος. ε. ὁ, ἡ. per unum diem durans.

Αὖθι. illic, iſtic, per ſyncop. ab αὐτόθι, πάλιν.

Αὐθιγενὴς. ους. ὁ. καὶ

Αὐθιγενὴς. ους. ὁ, ἡ. indigena, αὐτόχθων.

Αὖθις. iterum, contrà, aduerſo, in poſterum. Soli futuro coniungitur.

Αὐθόμαιμος. conſanguineus.

Αὐθομολογούμενος. ὁ. ſignificans, profitens.

Αὐθότε. fortaſſe.

Αὐθύπαρκτον. per ſe ſubſiſtens.

Αὐθωρὸν. eadem hora.

Αὐλὰ. πανδέκτης.

Αὐλαῖα. ας. ἡ. locus ante aulam, tentorium, aulæa, atrium. τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα.

Αὐλαῖον. ſtragula, plagæ, uelum picturis intertextis uariegatum. παραπέτασμα, ποικίλσρωμα, τάπης. Bud. in Annot. poſt.

Αὔλαξ. κος. ὁ. ſulcus.

Αὔλαρος. cuſtos domus, αὐλωρὸς, οἰκοφύλαξ.

Αὔλαχα. ἡ ὕννις, uomer.

Αὔλειον. ου. τὸ. ueſtibulum.

Αὔλειος θύρα. atrium, & αὔλειος ἔσοδος idem ἡ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. Budæus Commentarijs.

Αὐλέ-

Αὐλέτης. tuillicus, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως.

Αὐλέομαι. tibia cantantem audio, tibiæ cantu recreor.

Αὐλέω. μ. ήσω. π. ηκα. tibia cano. Neut. abſol.

Αὐλή. ῆς. ἡ. caula, ſepta ouium. Antiquis item dicebatur locus, ad quem capite condemnati ducebantur, poſtea dictus ἀρχᾶν. Athenæus ſcribit hoc nomine ſignificari διαπνεόμενον τόπον, hoc eſt perflabilem locum. Vnde & apud Homerū ſemper ſubdialia per id intelliguntur. Hinc & αὔλας pro regijs uſurpamus, quòd ante ſe habeant ſubdialia & ampla loca. Cæl. libro 7. capite 5. & Budæus Com.

Αὔλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.

Αὐλήρα. ſtabulum, habena.

Αὔλησις. ιος. ἡ. pulſatio lyræ.

Αὐλητικὴ. theca tibiarum.

Αὐλητὴς. ῆ. ὁ. tibicen, ἀκροατὴς αὐλῶν.

Αὐλήτης. ὁ. ſtabularius. ὁ τῆς ὑπερῴου ἐπιμελούμενος τῶν προβάτων.

Αὐλητρὶς. ίδος. ἡ. tibicina.

Αὐλία. ſtabulum, ἔπαυλις.

Αὐλίζομαι. μ. ίσομαι, π. ισμαι. pernocto, demoror, maneo, caſtrametor ſtationem habeo, ſtabulor. depon. abſol. Bud. Com.

Αὐλίζω. μ. ίσω. π. ικα. in aula habito ſeu uerſor.

Αὐλικὸς. ὁ. citharœdus.

Αὐλίκουρος. cuſtos domus, φύλαξ.

Αὐλικοι. atrienſes, αὐλικοί.

Αὔλιος. ε. ὁ. ſtabulū. καὶ αὔλιος ἀστὴρ, ueſperus.

Αὖλις. ίδος. ἡ. tentorium, caſtra.

Αὐλὶς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci caſtrametati ſunt, ex re nomen ſortita.

Αὐλίσκος. ῆ. tibicinula.

Αὐλισμὸς. pernoctatio.

Αὐλιτικὸς. ῆ. ὁ. pulſans lyram.

Αὐλιτρίδιον ε. τὸ. tibicinula.

Αὐλοπίας. ε. ὁ. ἀνθιὰς, ſacer piſcis.

Αὐλοποιὸς. ῆ. ὁ. tibicen, & qui facit tibias.

Αὔλος. immaterialis, ἀσώματος.

Αὐλὸς. ῆ. ὁ. tibia fiſtula, foramen. Hoc nomine ſignificatur figura quælibet in rectitudinem productior, uti eſt ſtadium, & ſanguinis è naribus torrens. Item ferrum, iaculum omne prolixum. Euſtath. αὐλὸς

ὅτι πᾶν τὸ στενὸν, ὅθεν καὶ ἔναυλοι, στενοὶ ποταμοί. Vocatur etiam κρουνὸς, & apud Homer. ſaliens cruoris, id eſt τὸ ἀκόντισμα αἵματος. Odyſſ. 22. Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος. Bud. Com.

Αὐλοτρύπης. ε, ὁ. qui tibias efficit.

Αὐλουρὸς. cuſtos domus, οἰκοφύλαξ.

Αὐλῳδία. tibiæ cantus.

Αὐλῳδὸς. ε. cantor, ſenator.

Αὐλὼν. ῶνος. uallis, planities, pratum, locus floridus, mare, anguſtia, omne ſtrictum, locus aquam ducens, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν φαείνων στενὰ ἐπὶ μῆκος φερόμενος. Vnde διαυλονίσοντα πνεύματα dicta ſunt. Cæl. lib. 7. capite 5.

Αὐλωνίζειν. ἐν αὐλῶνι διάγειν.

Αὐλωπίας. ποικιλόφθαλμος.

Αὐλωπὶς. ίδος. locus in quo figitur criſta, galea, & tumulus tendens in acutum.

Αὐλωπὸς. ῆ. ὁ. habens oculos longos, inſtar tibiarum. de piſcibus quibuſdam dictum ab αὐλὸς & ὤψ. Cæl. lib. 7. capite 5.

Αὔλωρος. αὔλαρος.

Αὐξάνω. μ. ήσω. π. ηκα. παρατ. ηὔξανον. ἀόρ. ἠὔξα. differt ab αὔξω. nam αὐξάνω creſcere ſignificat. αὔξω uerò augere. Τῇ τροφῇ ἠναυξημένοις, delicijs enutriti apud Herodia. Sic & Sueton. in Otho. In cuius domo creuerat, id eſt enutritus erat, Accuſ.

Αὔξη. ης. ἡ. incrementum.

Αὔξημος. ε. ὁ. idoneus ad alendum.

Αὔξησις. εως. ὁ, ἡ. augmentum. De animantibus hoc dici ſolet, αὔξη & βλάστη de plātis.

Αὐξητικὸς. ῆ. auctiuus.

Αὔξω. creſco, augeor. αὐξάνομαι, καὶ αὐξάνω.

Αὐόνη. ης. ἡ. ſiccitas, mœror, clamor.

Αὖος. ε. ὁ. ſiccus aridus, exuccus, ἀπὸ τοῦ α, καὶ ὕειν τὸ βρέχειν, κατὰ στωάρτησιν αὖος.

Ἄϋπνος. ε. ὁ, ἡ. inſomnis.

Αὖρα. ης. ἡ. aura, uentus lenior. penacutum eſt, teſte Gaza, qui dicit ultimam produci.

Αὐχίζειν. procraſtinare, horrere frigore.

Αὔειον. cras. ἀπὸ τοῦ αὔειον, poſtero die. Aeſch. ἀπὸ τοῦ ταχέως poſuit.

Αὐρὸς. ῆ. ὁ. dies abundans.

Αὐσονες. reges παρὰ τὸ αὔσω, τὸ τολμῶ. οἱ πάντα ἐπιτολμῶντες τοῖς προσάγμασιν.
Αὐσόρ. siccum.
Αὐσαλέος. squalidus, austerus.
Αὐσηρός. ὃ. austerus, seuerus.
Αὔσω. audeo, τολμῶ.
Αὐτάγγελος. ὁ. ὁ. nuncius spōtaneus. ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ ἑτέρῳ.
Αὐτάγαστος, uel αὐτάγηστος. ὁ. ὁ. admirator sui.
Αὐτάγριστα. τὰ, ultrò oblata, uel quæ quis suo arbitrio deligat, αὐθαίρετα.
Αὐτάδελφος. ὁ. ὁ. frater germanus.
Αὐτάδης. suo arbitrio, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῦ.
Αὐταίρετος. ὁ. ὁ. per se sublatus.
Αὔτανδρον. cum ipsis uiris, aduerb.
Αὐτάνδρους ναῦς καταδύσαι. naues unà cũ hominibus submergi.
Αὐτάντας. author. ὁ προτεὼς πράγματος, καὶ αὐθεντῶν.
Αὐτάρ. sed, postquam, ast, ἀτάρ.
Αὐτὰρ ἐγώ. ego autem.
Αὐτάρεσος. ὁ. ὁ. admirator sui.
Αὐτάρκεια. ας. ἡ. sufficientia, ubi quis suis est cõtentus, nec aliunde desyderat quicquã.
Αὐταρκέω. sufficio, satis sum. Actiuo datiuo iungitur.
Αὐτάρκης. κος. ὁ, ἡ. multus, sufficiens, contentus sua sorte.
Αὐτάρκως. sufficienter.
Αὖτε. iterum, posthac. ἐξ ὑστέρου, μετὰ ταῦτα.
Αὐτεξουσία. ας. ἡ. authoritas.
Αὐτεξέσιον. libera uoluntas, αὐτοδίσποτον.
Αὐτεξέσιος. qui sui iuris est, suæq; potestatis liber, sui arbitrij, sui compos. Bud. Com.
Αὐτεπάγγελτος. ὁ. ὁ. ultrò ueniens, nullo nuncio accersitus.
Αὐτεπίβουλος. author cædis, & insidiarum.
Αὐτεπίσακτος. spontaneus uel (ut Terentius ait) sua sponte coactus.
Αὐτέω. μ. ἤσω. π. ηκα. uoco, resono.
Αὐτή. uox clamor.
Αὐτή. ῆς. ἡ. ipsa, ἐκείνη.
Αὕτη, ταύτης. ἡ. hæc, pro sponte sua.
Αὐτήκοος. qui audiuit ipse, & interfuit. Dicitur etiam, qui alteri non est subiectus.

Αὐτῆμαρ. eodem die, in præsens.
Αὐτήτης. hornus, Hippoc.
Αὖτι. pro αὐθότι.
Αὐτίκα. statim, quamprimum.
Αὐτίκα δὴ μάλα. quamprimum, breui admodum, propediem, protinus, primo quoque tempore.
Αὐτικυμαίνεσθαι. undabunda esse.
Αὖτις. retrò, ὕστερον.
Αὖτις καὶ αὖθις. identidem.
Αὐτίτης. uinum uernaculum, ὃ ἐπιχώριος, ὁ ἁμιγής, καὶ χωρὶς παραχύματος οἶνος.
Αὐτμή. ῆς. ἡ. odor, clamor, πνοὴ, φλὸξ, λαπνός.
Αὐτὸ. propriè, apud Platonem.
Αὐτοβιρίας. ὁ. alter bereas.
Αὐτοβοᾶν. testari de seipso, sua uoce seipsum prædicare. Eras. Chil.
Αὐτοβοεί, aduerbialiter. statim, cum ipso clamore, quo historici sæpe utuntur, ut cum dicunt ciuitatem captam subitò & cum clamore. Vide prouerbium, Simul & dictum & factum.
Αὐτόγε. ad eundem locum.
Αὐτογένθλον. per se genitum.
Αὐτογνωμῶ. ex mei animi sensu & meo arbitratu, non de consilij sententia facio, uel iudico, uel decerno, hoc est αὐτοβούλως διαγινώσκω.
Αὐτογνώμων. est qui ex sui animi sententia iudicat, uel ex sua conscientia. Aristoteles libro Secundo Politic. καὶ τὸ μὴ κατὰ γράμματα ἄρχειν, ἀλλ' αὐτογνώμονας ἐπισταλῆς. Ἰδιογνώμων idem est ferè, Budæus Commentarijs.
Αὐτόγνωσος, siue αὐτόγνωτος. spontaneus.
Αὐτόγραφον. ὁ. τὸ. scriptum manu propria.
Αὐτόγυιον. ὁ. τὸ. μονόβολον, ex solido lignofactum, pars aratri.
Αὐτοδίδακτος. ὁ. ὁ. natura, non literis doctus.
Αὐτοδίδακτος. ὁ. ὁ. sibi malum afferens, seipsum interficiens.
Αὐτοδάξ. mordicus, iracundè Aristoph. Pace, τὰς φύσας ἡμῶν διαδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδάξ τρέφων. Aliqui αὐτόδαξον legunt.

Αὐτὸ δήλωσα. res ipsa indicabit.
Αὐτοδιείπνος. ὅταν τις μέλλῃ μέρος ἔχων τοῦ ἐπὶ τὸ δεῖπνον. uide αὐτόσιτος.
Αὐτοδιάκονοι. sibi ipsis subseruientes. Vnde αὐτοδιακονία Athenæo, sui ipsius famulitium.
Αὐτοδίδακτος. ου. ὁ. qui citra doctorem profecit, qui nulla præceptoris opera usus, per se doctus euasit, cuiusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesius. Apud Homerum Odys. decimo quidam αὐτοδίδακτον se uocat, quòd non ex hominum institutione, sed ex afflatu dei caneret, αὐτοδίδακτός εἰμι (inquit) θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν. Et Xenophon pauertatẽ σοφίαν αὐτοδίδακτον appellauit.
Αὐτοδικεῖν. αὐθεντεῖν, ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν.
Αὐτόδιον. statim, κατὰ τὸν ὁδόν.
Αὐτόεις. όεντος. ὁ. interfector.
Αὐτόεικασος. quisq; pro se.
Αὐτόεντις. per seipsos.
Αὐτοεπὴς. aberrans in dicendo.
Αὐτοέτης. ου. ὁ. anniculus, καὶ αὐτόετις, σὺν αὐτῷ ὢν ἔτει.
Αὐτοθάνατος. ου. ὁ. qui sibi mortem conscisicit.
Αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidem, indidem.
Αὐτόθι. illic. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.
Αὐτοκάβδαλον. propriè de farina utcunque subacta, genus rudis et parum castæ mu sices.
Αὐτοκασίγνητος. ὁ. ὁ. frater germanus ex ambobus parentibus.
Αὐτοκατάκριτος. ου. ὁ, ἡ. seipsum condemnans.
Αὐτοκέλευστος, & αὐτοκέλευσος. ου. ὁ. qui suo ipsius hortatu facit.
Αὐτοκίνητα. τὰ. sese mouentia.
Αὐτόκλητος. ὁ. ὁ. per se uocatus, qui semet ipse inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnã uel prandium.
Αὐτοκρατορικός. ὁ. ὁ. imperialis.
Αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. qui per se potest, nec alia unde pendet: Imperator, qui dominij monarcha dicitur. quem eundem βασιλέα interim uocant, qui liberam habet plenamque rei constituendæ potestatem. Αὐτοκράτωρ item est qui sui, est arbitrij, & suæ tutelæ factus. Vnde αὐτοκράτωρ πρεσβευτὴς, legatus, qui cum summa potestate mittitur. Et αὐτοκράτωρ δώραμις, merum imperium, & plena summáq; potestas. Budæus Commentarijs.
Αὐτολεξεί, aduerbialiter. ipsa dictione, ut si quis ad uerbum traduxerit, is dici posset αὐτολεξεὶ traduxisse.
Αὐτολύκυθος. ὁ. ὁ. lucem præferens, scurra, cui nõ minister strenuus paratusq; ad omnia obeunda uel patienda, αὐτουργὸς, id est qui per se omnia procurat, ac facit. Item mendicus, ut qui possideat aliud nihil quam lecythos, παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ ληκύθους ἀς τὰ βαλανεῖα. Item qui ad erogandam pecuniam procliuis est, quæ ληκύθοις continebatur. Item qui non ex animo, sed uentris causa colit amicum. Vide Chil. Eras.
Αὐτόλυκοι. solertes depeculatores, ac fures.
Αὐτολυρίζω. ipsemet lyra canit, ut prouerbio ὄνος αὐτολυρίζων.
Αὐτομάρτυς. qui de seipso testatur.
Αὐτόματα. τὰ. quæ per se mouentur, temerè fortuitoq; euenientia, ut hulcera & oua quæ sine coitu nata sunt.
Αὐτομάτι, ultrò.
Αὐτοματία. ας. ἡ. casus, fortuna.
Αὐτοματίζω. μ. ίσω. π. ικα. per meipsum facio, αὐτόματος παραγίνομαι. Neutrum absolut.
Αὐτοματισμός. ὁ. ὁ. casus, temeritas.
Αὐτόματον. ultro, sua sponte, ἀφ' ἑαυτῦ. Demost. prima Olynth. νυνὶ γὰρ ὁ πάντες εἰσθρυλλοῦσι, γέγονεν αὐτόματον.
Αὐτόματος. ὁ, ἡ. casualis, casus, qui facit aliquid per se & casu, ultroneus. Sic cõiuram appellamus αὐτόματον spõte oblatũ ut apud

ut apud Homer. Iliad. β. αὐτόματ& δ' οἱ πολὺ βέλτιον ἀγαθὸς μενέλα&. De quo Athe. libro 4. Et horologia αὐτόματα. Et αὐτόματ& θάνατ&, quasi naturalis & fatalis, quia nulla extrinsecus ui coacta uenit, authore Gellio. Cicero temeritatem uocat lib. 2. de Nat. deor. Plutarch. libro 1. de placit. Philo. distinguit à fortuna.

Αὐτομάτως. sponte, ut αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίκησι τὰ ἀγαθά.

Αὐτομαχεῖν. per se & non per aliũ pugnare.

Αὐτομολέω, ει τοῦ ομολῶ. μ, κσω. π. κκα. transfugio, abeo insalutato hospite.

Αὐτομολία. ας. ἡ. transfugiũ, seruorum fuga.

Αὐτόμολοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμολος. ε. ὁ. transfuga, proditor.

Αὐτονομέομαι. liber sum, meo iure uiuo. Budæus Commentarijs.

Αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuendi proprijs legibus.

Αὐτόνομ&. ε. ὁ. ἡ. ἀὐτονομέμν&. qui uiuit suis legibus, qui nullius imperio subest, qui uiuit legibus sibi probatis & complacitis.

Αὐτονυχί, uel αὐτονυχεῖ, in ista nocte.

Αὐτοξενεῖν. hospitio accipere.

Αὐτόξυλος. ὁ. ligneus, è uernaculo ligno. Strabo libro 11. καὶ ταῦτα ἐ σιδήρῳ τμηθᾶσαν, ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ.

Αὐτοπάθεια. ας. ἡ. innata passio.

Αὐτοπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. intrinsecus patiens.

Αὐτοπαθῶς. proprio affectu.

Αὐτόπαις. qui ipse quodammodo puer est.

Αὐτόπις&. per se fidem faciens sine argumentis.

Αὐτόπους. od&. suis pedibus absque duce incedens. Lucianus Timæo ὁπόταν δὲ αὖ ὁ πους βασιλίσας, ὥσ οὔτω τυφλὸς ὢν πλῶ ὁδὸν ἐρήσκεις.

Αὐτοποίητον. quasi sponte natum, aut quod quis ipse fecit, leue.

Αὐτόπρεμνος. difficilis, magnus, radicitus.

Αὐτοπρόσωπα. sunt in quibus author ex persona sua docet, nulla persona extrinsecus assumpta. Et huiusmodi sunt τὰ ἀκροαματικὰ, quæ ideo sic uocantur quasi disciplinaria, quod & suis & iustis discipulis scribebantur ac authoribus cuiusq; sectæ. Budæus Commentarijs.

Αὐτόπλους. ὁ. qui rei gestæ spectator fuit, & ut ait Plautus oculatus testis.

Αὐτόπυρος. epitheton panis, ex quo nihil furfurum discessit, quasi totum in se triticum non imminutum habens. Cicero cibariũ panem uocat, Galenus πιτυείαν. Vulgo panis ciuilis.

Αὐτοπῶλαι. οἱ. qui suos redditus in patria uendunt.

Αὐτόρρ&. ε. ὁ, ἡ. seipsum contegens.

Αὐτὸς. ipse, modo demonstratiuum, modo relatiuum est. Aliquando ultrò & sponte significat, ut apud Home. τί μ σκύδοντα κὴ αὐτὸν ὀτρύνεις; Cur me festinantem & ultrò incitas? Item præposito articulo uaret, quod apud Latinos idem. Interdum accipitur ἀντὶ τῦ ἑαυτῦ. Gregor. ὁρῶν αὐτὸν τῦ δήμ κίνησιν ἐπ' αὐτόν, Videns igitur in se motum populi. Αὐτὸς ἕκας&, singuli & unusquisq;. Budæus Com.

Αὐτόσε. huc, eodem, illuc.

Αὐτόσιτ&. seipsum nutriens, uel qui ad alterum cœnaturus fert suam cœnam.

Αὐτόσκευ&. nullo artificio constans, ἁπλᾶ σκευ& καὶ λιτὸς, rudis, simplex & inconditus.

Αὐτοσταθία. ας. ἡ. statio in loco proprio.

Αὐτόσοιχ&. qui solus secum meditatur αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων, καὶ βεκόμεν& ἀβέβηλον βίον πολιτεύεσθαι.

Αὐτοσφαγής. ἐ&. ὁ, ἡ seipso iugulatus.

Αὐτοχεδά, pro αὐτοχεδόν. illico, ex tempore. Sæpe enim fit ut nomen aduerbiale neutrum è singulari numero in pluralem mutetur.

Αὐτοχεδία. ας. ἡ. pugna propinqua.

Αὐτοχεδιάζω. temere, siue confidenter animum ad aliquam rem appello, impræmeditatus ago, facio crasso modo, ruditer, ex tempore tracto, inconsultè ago, & consilium in re præsenti capio, cum re præsenti delibero, propero, ac illotis pedibus quippiam aggredior. Xenophon, τῶν δὲ στρατιωτῶν οἱ πλεῖστοι αὐτοχεδιάζειν. Antemptare, ut apud Homer. Iliad. β. αὐτόματ& δ' οἱ πολὺ βέλτιον ἀγαθὸς μενέλα&. De quo Athe. libro 4. Et horologia αὐτόματα. Et αὐτόματ& θάνατ&, quasi naturalis & fatalis, quia nulla extrinsecus ui coacta uenit, authore Gellio. Cicero temeritatem uocat lib. 2. de Nat. deor. Plutarch. libro 1. de placit. Philo. distinguit à fortuna.

Αὐτομάτως. sponte, ut αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίκησι τὰ ἀγαθά.

Αὐτομαχεῖν. per se & non per aliũ pugnare.

Αὐτομολέω, ει τοῦ ομολῶ. μ, κσω. π. κκα. transfugio, abeo insalutato hospite.

Αὐτομολία. ας. ἡ. transfugiũ, seruorum fuga.

Αὐτόμολοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμολος. ε. ὁ. transfuga, proditor.

Αὐτονομέομαι. liber sum, meo iure uiuo. Budæus Commentarijs.

Αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuendi proprijs legibus.

Αὐτόνομ&. ε. ὁ. ἡ. ἀὐτονομέμν&. qui uiuit suis legibus, qui nullius imperio subest, qui uiuit legibus sibi probatis & complacitis.

Αὐτονυχί, uel αὐτονυχεῖ, in ista nocte.

Αὐτοξενεῖν. hospitio accipere.

Αὐτόξυλος. ὁ. ligneus, è uernaculo ligno. Strabo libro 11. καὶ ταῦτα ἐ σιδήρῳ τμηθᾶσαν, ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ.

Αὐτοπάθεια. ας. ἡ. innata passio.

Αὐτοπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. intrinsecus patiens.

Αὐτοπαθῶς. proprio affectu.

Αὐτόπαις. qui ipse quodammodo puer est.

Αὐτόπις&. per se fidem faciens sine argumentis.

Αὐτόπους. od&. suis pedibus absque duce incedens. Lucianus Timæo ὁπόταν δὲ αὖ ὁ πους βασιλίσας, ὥσ οὔτω τυφλὸς ὢν πλῶ ὁδὸν ἐρήσκεις.

Αὐτοποίητον. quasi sponte natum, aut quod quis ipse fecit, leue.

Αὐτόπρεμνος. difficilis, magnus, radicitus.

Αὐτοπρόσωπα. sunt in quibus author ex persona sua docet, nulla persona extrinsecus assumpta. Et huiusmodi sunt τὰ ἀκροαματικὰ, quæ ideo sic uocantur quasi disciplinaria, quod & suis & iustis discipulis scribebantur ac authoribus cuiusq; sectæ. Budæus Commentarijs.

Αὐτόπλους. ὁ. qui rei gestæ spectator fuit, & ut ait Plautus oculatus testis.

Αὐτόπυρος. epitheton panis, ex quo nihil furfurum discessit, quasi totum in se triticum non imminutum habens. Cicero cibariũ panem uocat, Galenus πιτυείαν. Vulgo panis ciuilis.

Αὐτοπῶλαι. οἱ. qui suos redditus in patria uendunt.

Αὐτόρρ&. ε. ὁ, ἡ

Αὐχήν.ένος.ὁ.ceruix iugulum,collum. παρὰ τὸ αὔξειν, καὶ γαυειᾶν, τότε γὰρ ἐπαίρομεν αὐτόν.

Αὐχής.iactabundus.

Αὐχητικός.superbus.uerbale ab αὐχέω.

Αὐχμάω.μ.ήσω.π.ηκα.squaleo,areo.

Αὐχμή.ῆς.ἡ.siccitas.

Αὐχμηρός.ᾶ.ὸ.squalidus,siccus,tenebrosus.

Αὐχμῶν.squalens,squalidus.

Αὐχμὸς.ὁ.situs terræ, id est siccitas, squalor exsiccitate,ariditas.παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω.

Αὔω.μ.σω.π.κα.clamo,dico,calefacio, exuro,diffundo.

Αὔως.aurora,dies. Aeolice pro ἄως, & communiter ἠώς,παρὰ τὸ αὔειν τὸ λάμπειν.

Ἀφάβρωμα quid sit,uide Problem.Plut.

Ἀφαγνίσαι.consecrare,uel spoliare.

Ἀφάδιος.&

Ἀφαδὸς.ᾶ.ὸ.inimicus,qui non placet,ingratus.ἀδᾶν γὰρ,τὸ ἀρέσκειν.

Ἀφάλλω.accipio,ἀναδέχομαι, palpo, ἀφὴ τῆς ἁφῆς.

Ἄφαμοι.nepotes.

Ἀφαιρέομαι.auferor,priuo,aut priuor,orbor amputo,impedio:quære in αἱρέομαι. Cum genit.uel accus.construitur. Sed grammatici distinguunt. Genitiuo enim, ubi aliquis frustratus aut priuatus re,quam non habuit quidem,potuit nancisci, ut ἀφήρημαι λόγων,καὶ παιδείας:accusatiuo autem, ubi quis re possessa priuatus est,ἀφήρημαι τὸ ἱμάτιον,ἢ τὰ χρήματα. Ἀφαιρεῖσθαι ἐς ἐλευθερίαν,uindicare in libertatem .Budæus Commentarijs.

Ἀφαιρήματα,partes quæ à uictimis auferũtur,ut sunt τὸ σπλαγχνον,ὁ δεξιὸς βραχίων,ἢ ὁ λοβὸς τοῦ ἥπατος.

Ἀφαίρεσις.ιος.ἡ.ablatio. Item uindicatio in libertatem.τὰ δὲ ἀφαιρέσεως, καὶ τὰ ἐν ἀφαιρέσει,dicuntur abstracta,& à materia separata. Bud.Com.

Ἀφαίρετος.ου.ὁ.exemptilis.

Ἀφαιρέω.aufero. Varie construitur, ἀφαιρῶ σε τό δε,σε τοῦ δε,σε τό δε, σοι τό δε.

Ἄφακη.aphace,frutex exiguus,& oppidum Libyæ.

Ἀφανίτης.ciuis illius oppidi.

Ἄφαλος.ου.inornatus id est sine phalo, hoc est sine uariegatione. φαλοὶ enim dicũtur ὁ. λαμπροὶ ἵπποι,ἢ τὰ ποικίλματα.

Ἄφαλτος.resiliens,ἀναπηδῶν.

Ἀφαμαρτάνω.aberro,ἀποτυγχάνω.

Ἀφαμαρτωπὸς.ὁς.ὁ,ἡ.errans uerbis. Græcis ἁμαρτάνω et ἀφαμαρτάνω idẽ est,quod Latinis erro & aberro.

Ἀφαμιῶται.famuli,rustici.

Ἀφανδλάνω.displiceo in uerbis.

Ἀφανὴς.ὁς.ὁ,ἡ. latens, ignobilis, obscurus, mortuus.

Ἀφανίζω.μ.ίσω.π. κα. demolior, conficio, corrumpo,putrefacio,marcesco, è medio tollo,occido,ex conspectu aufero,uelut qui fucis utuntur, celant suam faciem,ac ceu persona tegunt. Accus.

Ἀφανισμὸς.ὁ. interitus, è medio sublatio.

Ἀφανιστέος.ου.ὁ.disperdendus.

Ἀφάννα.ἀ.locus in Sicilia ignobilis. unde sumptum,ut de rebus incertis dicatur, In Aphannis.

Ἀφαννᾶος.ᾶ.ὁ.nomen gentile.

Ἄφαντος.ου.ὁ,ἡ.non apparens.

Ἀφανῶς.segniter,incerte,clanculum.

Ἀφάπλειν.coniungere,προσκομᾶν.

Ἄφαρ.statim,τὸ ταχέως,καὶ ἅμα τῷ ἄψασθαι νενόμενον, παρὰ τὸ ἅπτω.

Ἀφαρεί,pro ἄφαρ Ionice,ἀσκιπλως.

Ἀφαρεύς.aphareus,pinnula sub thynni fœminæ uentre.

Ἀφάρω.aquam haurio.παρὰ τὸ ἀρύω.

Ἀφάρμακτος.non uenenatus, nõ infectus.ἢ ἀφάρμακον χρῶμα, τὸ ἀνευ ἄνθους. ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα.

Ἀφάμαρτον.ἀόρ.secundus est, sicut in ἁμαρτῶ,ἥμαρτον,& Ionice ἄμαρτε, ἀφάμαρτε.

Ἀφαρπάλω.furripio.

Ἄφαρτος,uel ἀφάρωτος.ου.ὁ,ἡ.inaratus. φάρος γὰρ ἡ ἀροῦρίασις,ἢ παρὰ τὸ φάρσαι, ὅ ἐστι σχίσαι.

Ἀφαρόω.aro.

Ἀφάρτερος.ου.ὁ.celerior.

Ἄφαρτος,uel ἀφάρωτος.fortis,adiutor.

Ἀφασία.ας.ἡ.taciturnitas,defectio uocis,stupor,cum quis non potest loqui.

Ἀφάσσειν.palpare,ψηλαφᾶν,παρὰ τὸν ἁφλύ.

Ἄφατος.ὁ,ἡ.ineffabilis,ignobilis.

Ἀφαυαίνομαι.inedia exaresco,& consumor.

Ἀφαυαίνω.arefacio,ἀφαύω.

Ἀφαυρός.ᾶ.ὸ.utilis,debilis.

Ἀφαυρότερον.segnius,lentius.

Ἀφαύω.sicco,uro,& inedia exaresco. Budæus Commentarijs.

Ἀφάω.contrecto,ψηλαφῶ.

Ἀφεγγὴς.ὁς.ὁ,ἡ.obscurus,lumine carens.

Ἀφεδρὴ.suffoceris,ἀποπνίγῃ.imprecãtis est.

Ἀφεδρός.impudens.

Ἀφεδρεύω.sellæ insedeo.

Ἄφεδρος.puerperium.

Ἀφεδρών.ῶνος.ὁ.secessus.

Ἀφειδὴς.ὁς.ὁ,ἡ.dimissus, liberatus.

Ἀφειδέω.μ.ήσω.π.ηκα. non parco, despicio. Genitiuo iungitur.

Ἀφειδὴς.ὁς.ὁ,ἡ.crudelis,non parcens.

Ἀφειδία.ας.ἡ.immanitas, impãrcentia, ut ἀφειδία τοῦ σώματος, cum quis non parcit corpori suo.

Ἀφειδῶς.incessanter,impune, citra delectũ, prodigaliter,liberaliter,temere,inconsulte,citra discrimen.

Ἄφεικα. dimisi.

Ἄφεῖμαι.solutus sum,ἀπολέλυμαι.actiue & passiue accipitur.Genit.iungitur.

Ἄφεῖμεν.omisimus.

Ἀφειμένος.ου.ὁ. iuuenis,qui iam pubertatem excessit,& uirilem togam sumpsit. Idem ἀνειμένος, ἀπαλλαγέντες, exauthorati apud Aristot. 3 .Polit. Ab alijs ἀφειμένοι τῆς στρατείας & ἀπολωσμένοι.Ἀφειμένοι τοῦ σώματος,mortui,corpore laxati & dimissi. Bud.in Annot.& Com.

Ἄφεῖναι. sinere, συγχωρεῖν, ἀπολύειν ἐγκλήματος.

Ἀφεῖς.ἑ.derelinquens.

Ἄφεῖται.licitum.

Ἀφεκτέον,abstinendum est.

Ἄφεκτος.sacer.

Ἀφελκόω.lædo,κακόω.

Ἀφελεία.ας.ἡ.simplicitas.

Ἀφέλειος.planus,communis.

Ἀφελέσθαι ἐς ἐλευθερίαν.asserere in libertatẽ.

Ἀφελὴς.ὁς.ὁ,ἡ.simplex, minime fallax,frugalis,facilis,supinus.παρὰ τὸ μηδὲν ὀφείλεσθαι.

Ἀφελκύω.μ.ύσω.π.υκα.traho,allicio,ἑλκύω.

Ἀφέλομαι.extorqueo,ἀποστερίσκω.

Ἀφελότης.ητος.ἡ.simplicitas.

Ἀφελῶς.incõsyderate,simpliciter, ingenue.

Ἄφεμα.dimissio,ἀπόσταλμα.

Ἀφέμενος.derelinquens,omittens, dimittẽs.

Ἄφενος.ου.ὁ.diues:& neutro genere (utroq; enim modo usurpatur)diuitiæ, temporarius redditus,& proprie unius animi,quasi ἀπὸ ἑνός.

Ἀφέξω.recipiam,abstinebo,ab ἀπέχω.

Ἀφείσεος.inutilis,ἄχρηστος.

Ἀφέρπει.abi.

Ἀφερπύζω.μ.ύσω.π.υκα.καὶ

Ἀφέρπω.serpo.

Ἀφερπυκάζω.mutari in serpillum.

Ἄφεσις.ιος.ἡ.dimissio,ueluti cum equi è carceribus in spectaculis emittuntur, migratio,remissio. Ἄφεσις καὶ διάλυσις est, cum acceptilatum est, aut decisum, hoc est ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ, id est litis decisio.Bud.Com.

Ἄφεσιος Ζεύς.Iupiter, qui in Argo colitur.

Ἀφεσμός.ᾶ.ὸ.examen.

Ἀφεύκω ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαι.abstineo. Budæus Commentarijs.

Ἄφεσις.absens,extra domum.

Ἀφετέος.ου.ὁ.omittendus.

Ἀφετὴ.ῆς.ἡ.dimissio. Est etiam ἀφετή,Aphete insulæ nomen.

Ἀφετήεια.τὰ. uocant machinas obsidendis urbibus accõmodas,τὰ πετρόβολα ὄργανα.

Ἀφετηρία.ας.ἡ.carceres cursorum.

Ἀφετήσιος.ου.ὁ.missilis.

Ἀφετὰς.ου.ὁ.sic uocabãt Lacedæmonij,quẽ libertate donasset. Eodem quoq; nomine apud astrologos uocantur annorum distributores, quos ex apheticis locis putant quodam uelut afflatu procursum in uitam elargiri, perinde ac à linea cer-

tantes emittuntur quadrigæ. Cæl. lib. 11. cap. 19. & Bud. Com.

Ἀφέτηκα. loca apud astronomos, unde uitalem auspicamur decursum, carcerum imagine quadam, quas uocant ἀφετηρίας.

Ἄφετος, ε. ὁ. liberatus, emeritus, dimissus. Interdum ἄνετος, deo sacer. Vnde ἄφετοι γυναῖκες, αἱ ἀφοσιούμεναι. Et ἀφέτους ὁράς uocauit Athenæus, quasi animalia sacra quæ in deorum tantum tutela erant & sine pastore, ut apud nos hodie sues Antonianæ, quas solas urbe arcere nephas censent. Interdum reiectaneus, & reiectus. Budæus Commentarijs.

Ἀφτύω. μ. τύσω. π. υκα. inflammo, accendo.

Ἀφύψημα. ατος. τὸ. decoctum.

Ἀφῶκα, Doricè pro ἀφῆκα, dimisi.

Ἀφώρα. prospectabat.

Ἀφώνλαι, Attice pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι dimissi sunt.

Ἀφή. ῆς. ἡ. tactus, iunctura, cõtrectatio in palæstra. Item puluis quo palæstritæ post unctionem inspergebantur, ut corpora cero mate & sudore lubrica, mutuas luctantiũ prehensiones admitterent. Bud. in Ann.

Ἀφυβρικός. όνος. ὁ. uergens ad senectutem.

Ἄφυος. ε. ὁ. qui pubertatem præterijt.

Ἀφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, doceo.

Ἀφηγέμων. dux uiæ, ὁ ἀφηγούμενος ὁδῶ.

Ἀφηγητής. idem.

Ἀφήγησις. ιος. ἡ. narratio, διήγησις.

Ἀφηλιόω. μ. ωσῶ. π. υγκα. dulcifico. Actiu. Accus.

Ἀφῆκα. dimisi, remisi, abstuli, præcipitem dedi. ab ἀφίημι.

Ἀφηλικέστερος. ε. ὁ. Ionice, senior.

Ἀφήλιξ. ικος. ὁ. senex. ὁ πλὴν ὀλίγων ὑπεραναβὰς, ἑκάστων δὲ τῶν ἐκεῖσε πύτι ἐνιαυτῶν, ὧν προῆσανται οἱ ἱερατῶρες.

Ἀφήμενος. ε. ὁ. sedens, πρὸ ἕρῶ καθήμενος.

Ἀφημερεύω. interdiu absum.

Ἄφημονες. οἱ. innominati, non dicti.

Ἀφήμως. tacite, decore.

Ἀφηνιάζω. μ. άσω. π. ακα. dissideo, separo. Propriè frenum non admitto: de equis contumacibus & præferocibus. Herodianus. eleganti metaphora pro imperium detrectare ac subditũ esse nolle usurpat. Neutrum absolut.

Ἀφηνιασμός. ε. ὁ. rebellatio.

Ἀφηνιαστής. ε. ὁ. rebellis.

Ἀφηνοέλλης. ους, ὁ, ἡ. cuneatus,

Ἀφ' ῆρημαι, ab ἀφαίρομαι actiuè & passiuè accipi potest. Significat autem aliquando extorquere, item deducere ab aliqua re uel opinione. Iungitur interdum cũ duobus accusatiuis interdum cum accusatiuo & genit.

Ἀφηρπυγμένοι φανῆσθε. abstuliſſe uidebimini.

Ἀφήσειν. soluturos, nauigaturos, πλεῦσαι.

Ἀφήτωρ. ορος. ὁ. emissor. Apollinis epitheton ab emittendis oraculis, quasi ὁμοφήτωρ, ἐπὶ μοίως πᾶσι προφητεύων, καὶ μαντευόμενος. ἢ ὀξυκὸς, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως.

Ἄφθα. sunt exulcerationes in summo ore, infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdum ætate profectioribus, quando humoribus calidis eò commeantibus intumescunt ora aspectu sanguineo. Vnde ἄφθιφος, quemeiusmodi uexat affectio. Cælius libro nono capite uigesimo.

Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immortalitas. (lis.

Ἄφθαρτος. qui corrumpi non potest, immorta-

Ἄφθας. pro φθὰς, quæ dicitur Vulcanum significat apud memphiticos.

Ἀφθιβόρος. auide uorans.

Ἄφθιτος, ε. ὁ, ἡ. incorruptus, ἄφθαρτος.

Ἄφθογγος. ε, ὁ, ἡ. uoce carens.

Ἀφθονία. ας. ὁ. abundantia, ubertas, multitudo, malicia.

Ἄφθονος. ε. ὁ, ἡ. abundans, ut apud Lucian. πάντα γὰ ἄφθονα, Cuncta siquidem abundè suppetebant. Item inuidia carens.

Ἀφθόνως abundè, sine inuidia, candidè.

Ἀφθονώτερον. uberius, copiosius.

Ἄφθορος. impubes, imberbis.

Ἀφία. dimittebat.

Ἀφιᾶσιν. absoluunt iudicio.

Ἀφιγνυμένος. ε. ὁ. fractus.

Ἀφιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. exudo.

Ἀφίδρυμα. ατος. τὸ. statua, situs, simulachrum, dedicatio, ædificium.

Ἀφίεμαι. libero, absoluo. Sed quando passiuè accipitur, habet genitiuum. Bud. Com.

Ἀφίεμενα. τὰ. missilia.

Ἀφιερισμένα. purificata.

Ἀφιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. dedico, consecro.

Ἀφιερωμένα. sacrata, sacris addicta, sacra.

Ἀφιζάνειν, ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν, surgere à sede, equum uel currum relinquere.

Ἀφίημι. μ. ήσω. π. ηκα. & ἀφίνημι. μ. ήσω. π. ηκα. dimitto, præcipitem do, remitto. Item acceptum fero & debitorem per acceptilationem libero, ut ἀφίημί σοι τὴν χρέως. Et ἀφιέναί τινα τῆς ἐγκλήματος, est absoluere quẽpiam à crimine intentato ut insontem.

Item emitto. Aristoph. in Ranis, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει, fontem emitte. Chrysost. πυγὰς ἀφίει δακρύων. Item permitto, omitto, relinquo, prætermitto. accus. iung.

Ἀφικάνω. aduenio, παραγίνομαι.

Ἀφικνέομαι, οῦμαι. μ. ἀφίξομαι. π. ἀφῖγμαι. μέσ. ἀ. ἀφικόμην, ὡς τ' ἱκνέομαι. νῦμαι. peruenio, assequor. Ἀφικνεῖσθαί πρός τινα, adire aliquem, accedere ad aliquem. Ἀφικνεῖσθαι ἐς τὴν πατρίδα, reuerti, redire.

Ἀφικτός, uel ἄφεικτος. impurus, odiosus.

Ἄφιλα. τὰ. ingrata.

Ἀφιλάγαθος. ε. ὁ, ἡ. benignitate carens.

Ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.

Ἀφιλαργυράτος. ε. ὁ. non cupidus pecuniæ.

Ἀφιλέταιρος. inimicus.

Ἄφιλος. purus, integer.

Ἀφιλία. ας. ἡ. amicorum carentia.

Ἀφιλόδοξος. ε. ὁ. non ambitiosus.

Ἀφιλοικτίρμων. immisericors, ἀνελεήμων.

Ἄφιλος. ε, ὁ, ἡ. amicis carens.

Ἀφιλοσόφητος. literarum & philosophiæ expers.

Ἀφιλόσοφος. ε. ὁ, ἡ. alienus à philosophia.

Ἀφιλόστοργος. ε. ὁ. non amans.

Ἀφιλοτεκνία. ας. ἡ. carentia amoris in filios.

Ἀφιλότιμος. ου. ὁ, ἡ. ignobilis, honoris contemptor.

Ἀφιλοχρηματία. ας. ἡ. pecuniarũ contemptus.

Ἀφιματῶσαι. exuere uestes, ἀποδύσαι.

Ἄφιξις. ιος. ἡ. accessus, aduentus, præsentia.

Ἀφιππάζω. equitatum ago.

Ἀφιππόω. fugam arripio, equo digredior.

Ἄφιππος. ε. ὁ. in quo non licet equitare, ut ἄφιππος χώρα, regio equitatui inepta. Item equo carens, imperitus equitandi.

Ἀφιπποβοτόται. οἱ. ex equo sagittis utentes.

Ἀφίπταμαι. μ. ἀφιπτήσομαι. ἀόρ. ἀπέπτην. μέσ. ἀπιπτάμην, ab ἵπταμαι. euolo.

Ἀφίσταμαι. μ. ἀποστήσομαι. π. αμαι. abscedo, recedo, reducor, Aristoteles in Problematis. Et abscedere, id est suppurare, colligi ἀποσήματα dicuntur. Item non sum particeps, non communico consilia cum alijs, nolo implicari, ut ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, id est μακρὰν ἀμι. Item cedo, ut ἀφίσταμαί σοι τοῦδε, pro ἀποχωρῶ, & ἵζίσταμαι. Item abstineo, ut ἀφίσταμαι τῆς κληρονομίας, id est abstineo hæreditate. Item abhorreo, alienus sum, ἀπήχθαμαι, Demosthe. & Aristidi. Item distio, Galen. unde ἀπόστασις, distantia. Bud. Com.

Ἀφισάνω. deleo, abstergo.

Ἀφίστημι. μ. ἀποστήσω. π. ἀφέστηκα. recedo, abscedo, secedo, retrocedo, absum, desisto, desciſco, deficio, quemadmodũ milites à suo principe. unde ἀποστάτης apostata. Et auoco, abalieno, distinguo, dirimo, dissocio, fide abduco, ad defectionem sollicito, & impello, Herodiano. Vnde ἀφεστηκὼς opponitur προσπεφυκότι, & significat diuulsus, exemptus, disiunctus. Ἀφεστηκὼς τῆς κληρονομίας, qui hæreditate abstinuit. Bud. Com.

Ἄφλος. cimex.

Ἄφλαστον. ε. τὸ. puppis, cacumen puppis.

Ἀφλέγμαντος. ε. ὁ. arcens inflammationem.

Ἀφλοισμός. ε. ὁ. uel ἀφλυσμὸς. spuma.

Ἀφνεός. οῦ. ὁ. καὶ ἀφνύμων, παρὰ τὸ ἄφενος, diues.

Ἄφνω, pro ἀφανῶς. repente, αἰφνιδίως.

Ἀφοβία. ας. ἡ. intrepiditas.

Ἄφοβος. ε. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀφοβόσπλαγχνος. ε. ὁ. intrepidus.

Ἀφόδωμα. αος. τὸ. stercus.

Ἀφοδωτήριον.ε.τὸ.latrina.

Ἀφοδεύω.μ.ύσω.π.υκα.caco,ἀναχωρέω. Accusat.iung.

Ἀφόδιοι.οἱ.hostes.

Ἀφόδιον.ε.τὸ.stercus.

Ἄφοδος.ε.ἡ.ἀναχώρησις, discessus ad cacandum,secessus,discessus,profectio.

Ἄφορβος.ε.ὁ.immundus,illotus.

Ἄφοινος.illæsus,ἄφονος,ὑγιής.

Ἀφομοιόομαι.μ.ώσωμαι.π.ωμαι.assimilo.

Ἀφομοίωμα.ατος.τὸ.assimilatio.

Ἀφοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα.exuo arma,exarmo, armis dispolio.Neutr.absol.

Ἀφοράω.respicio,ἀποβλέπω.Actiu.accus.

Ἀφόρητος.ε.ὁ,ἡ.intolerabilis,molestus.

Ἀφορία.ας.ἡ.sterilitas,propriè frugum.

Ἀφορίζομαι.&

Ἀφορίζω.μ.ίσω.π.ικα.segrego,separo,sepono.

Item præcido,& (ut uulgo appellatur) quotto,id est designo,quotum quenq; articulum, quotum quodq; caput oppugnare uelit litigator,ne in uniuersum admissus licenter tergiuersari,& identidem euaria re possit.Designatè & præcisè dico. Item extermino,repudio,excommunico.Actiu. accus.Bud.in Annot.& Com.

Ἄφοκος.audax,infidus.

Ἀφορισμός.ε.ὁ.separatio, distinctio, distincta rerum explicatio,plurium rerum summatim facta traditio, quasiq; ad regulam exacta rerum doctrina. Galen. ait aphorismum doctrinæ genus esse,ὅσπερ ἡ βραχυτάτων ἅπαντα τὰ τῆ πράγματος ἴδια περιοριζει,id est,quod omnes rei proprietates breuissimis uerbis circumscribit.Eustathius ἀφορισμοὺς γνωμικὰς dicta sententiosa appellauit.Bud.Com.

Ἀφορμᾶν χῶ. auocatione utere, Politiano interprete.

Ἀφορμή.ῆς.ἡ.occasio,causa,argumentum.

Item auxilium & opitulatio penè ad extremum casum seruata. Latini subsidium uocant.Tacitus, Subsidium rei familiari oraret deprecabundus,id est ἀφορμήν.

Item apud Demosth.sic uocatur pecunia, quæ apud trapezitas deponebatur.

Bud.in Annot.

Ἀφορμῶ.fugio,proficiscor.

Ἀφορολόγητος.ε.ὁ,ἡ.immunis, liber à tributo.

Ἄφορος.ε.ὁ,ἡ.sterilis.

Ἀφόρτιον.inutile.

Ἀφοσιόω.μ.ώσω.π.ωκα.expio,dico,& consecro,animum religione soluo.Sic item

Ἀφοσιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. expio,& procuro tristem aliquam expectationē obnumen uiolatum, aut aliàs infensum & minabundum. Item parum tango,libo,& ὁσίας ἕνεκα ποιῶ τι,hoc est ἕνεκα τοῦ ἀμιάντους καὶ ἀνεπιλήπτους. Id est defungor, cum non aliquid toto conatu nec magnopere accuro, sed tepide & instrenuè, ut officio functus esse uidear,& quatenus satis sit ad uitandam reprehensionem, aut emerendam ueniam.Vnde & Herodian. ἀφοσιωσαμένους appellauit iusta funeri persoluentes, non quòd ἀφοσιοῦσθαι singulariter significet iusta facere,sed quia generaliter sit τὰ δίκαια,καὶ ὅσια,καὶ πρέποντα ποιεῖσθαι πρός τινα.hoc est,officia non negare,cultum debitum ita exhibere, ut ne reprehendi negligentia possit. Bud. Com. Item abominor,detestor,auersorq;,ac uelut infaustum detestor. Item recuso & repudio munus oblatum.Datiuo,aut accus.

Ἀφοσίωσις. parua siue defunctoria libatio, expiatio.πρὸς ἀφοσίωσιν,defunctorie,remisse,languide.Bud.in Annot.

Ἀφόσιωμα.ατος.τὸ.idem.

Ἀφόω.contrecto,ψηλαφάω.

Ἀφ'οὗ.ex quo.

Ἀφραδέω.μ.ήσω.π.ηκα.incōsyderatè loquor, stultè ago.

Ἀφραδῶς.stulte,inscite.

Ἀφραδής.ἐς.ὁ,ἡ.stultus,inimicus.

Ἀφραδία.ας.ἡ.stoliditas,insipientia.

Ἀφράζεσθαι.desipere,ἀφρονεῖν.Hippoc.

Ἀφράνων.μ.ανῶ.desipio,ἀ φρενὶ φρενός.

Ἄφρακτα.τὰ.genus nauigij non septi.

Ἄφρακτος.ε.ὁ,ἡ. incustoditus,& domus non cincta muro.

Ἄφρασος.ε.ὁ.ἡ.inconsyderatus,nō dicendus, non inuestigabilis.

Ἀφρασύνη.ἡ.insciti a,inconsyderantia.

Ἀφρέω.μ.ήσω.π.ηκα.spumo. Neutrum.ἀφείλω.

Ἀφρήτωρ.ορος.ὁ.malus ciuis, qui de nullo est ordine,aut tribu.

Ἀφρολέγετος.ε.ὁ,ἡ.spumilegus.

Ἀφρίζω.μ.ίσω.π.ικα.spumo.Neutrum.

Ἀφρικήτις.ἡ. Aphrica.

Ἀφρώδης.ους.ἡ.spumosus,ἀφρῶδης.

Ἀφρῖτις.ἡ. piscis ex aphyarum genere qui è spuma nascitur.

Ἀφροδίσια.Veneris epitheton.

Ἀφροδισιάζω.μ.άσω.π.ακα. ago rem ueneream,ζωροσιάζω.Neutr.absol.

Ἀφροδισιασμός.οῦ.ὁ. rei uenereæ usus,concubitus.

Ἀφροδισιαστικός.ε.ὁ.libidinosus.

Ἀφροδίσιον.ε.τὸ.statua Veneris,& sacrificium Veneris,res uenerea.

Ἀφροδίσιος.ε.ὁ.uenereus.

Ἀφροδίτη.ης.ἡ. Venus, quam sic dictam ὅτι ἐκ τοῦ ἀφροῦ γένεσιν tradunt Hesiod.& Plato,quòd è maris spuma sit enata. Aristote. uerò quod spermatis natura sit ἀφειδής, id est spumosa.Hecuba apud Euripidi.ἀφροδίτην dici ait, quod ἀφροσύνης ἀρχὴ θεὰ,id est insipientiæ princeps dea sit. Cæl. lib.16.cap.18.

Ἀφροντιστέω.ῶ.negligo,non curo,ἀμελῶ.

Ἀφρόντιστος.ε.ὁ.ociosi.

Ἀφροντίζω.negligo.

Ἀφροντισία.ας.ἡ.negligentia,securitas.

Ἄφρος.ε.ὁ. Apher,uirescens, inuerecundus, demens.

Ἀφρός.ε.ὁ. spuma. Lucian. in Pseud. καὶ ἀφροῦ ὑποπιμπλαμένος τὸ στόμα.

Ἀφροσύνη.ης.ἡ.immodestia,insipientia.

Ἀφρώδης.ε.ὁ.καὶ

Ἄφρυρος.ε.ὁ,ἡ.incustoditus.

Ἀφρώδης.ους.ὁ,ἡ.spumosus.

Ἄφρων.ονος.ὁ,ἡ.immodestus. Item insipiens,imprudens, qui ea quæ intelligit, non administrat prudenter.uide ἀνόητος.

Ἀφύη.ης.ἡ.piscis genus,de quo uide Aristot. lib.6.de Animal. Theod. apuam uertit. Apollod. scribit meretriculas quasdam ἀφύας fuisse cognominatas, quòd minutulæ forent albæ ac oculis grandioribus,nomina eis fuere Stagonion & Anthis.

Athenienses ἀφύας uocabant πλωτικὸν ὄψον, id est mendicorum opsonium ob rei nimiam affluentiam,authore Chrysippo, Cæl.lib.5.cap.19.

Ἀφυής.ἐος.ὁ,ἡ.ineptus,amens,sine natura.

Ἀφυΐα.ας.ἡ. degeneratio, ineptitudo, inhabilitas.

Ἄφυκος.non fucatus,ἀκαμψίπους.

Ἄφυκτος.ε.ὁ,ἡ.ineuitabilis,inexplicabilis,locus unde quis euadere nequit. Lucian.de Marte unà cum Venere catenis implicato,ἔπειτα ὑπὸ ζωστῆρι ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτῆ.

Ἀφυλακτα.τὰ.quæ nimis obseruantur.

Ἀφυλακτέω.nimis caueo.

Ἀφύλακτος.ε.ὁ.incautus,non obseruans.

Ἀφυλάκτως.incautè,incustoditè.

Ἀφυλάργυρος.ε.ὁ.alienus ab auaritia.

Ἄφυλλος.ε.ὁ,ἡ.foliis carens,ἀφύλλωτος.

Ἀφυπνίζω.μ.ίσω.π.ικα.expergefacio, Accu.

Ἀφυπνόω.μ.ώσω.π.ωκα.obdormio.Neutr.

Ἀφυσγετός.ε.ὁ.sordes,τὸ ἐκνιφάδες.

Ἀφυσμός.ε.ὁ.exhaustio.

Ἀφύσσομαι.μ.ὑξομαι.καὶ

Ἀφύω.exhaurio,palpo.

Ἄφυτος.ε.ὁ.non influus.

Ἀφυστερέω.morari,βραδύνω.

Ἀφυτευόμενα.τὰ.auulsiones,quæ seruntur.

Ἀφύω.dealbor,ἀπολευκαίνομαι.à piscis apua colore,de quo in ἀφύη.

Ἀφωνία.ας.ἀφασία.

Ἄφωνος.ε.ὁ.mutus.

Ἀφώρα.respiciebat,ab ἀφοράω.ῶ.

Ἀφοεισμένη οὐσία. oppignorata bona apud Demosth.ἴσε μὲν οὖν ὅσοι οὐκ ἔστιν ὅσια ἀφοεισμένα λῶ.Bud.Com.

Ἀφώτιστος.ε.ὁ.lucis expers

AX.

Ἀχαί.supplicationes,optata.

Ἀχαιά.ᾶς.ἡ. Atticè,Minerua.

Ἀχαΐα.Peloponnesus,Græcia.

Ἀχαΐδιον.ᾶ. Græculæ,effœminati. Hoc conuicio Homerus subinde Græcis exprobrat eorum inertiam.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἀχαΐζω. Græcisso.
Ἀχαία, tristitia, λύπη.
Ἀχαίνειν, iocari, ludere.
Ἀχαιός, ᾶ, όν. Græcus.
Ἀχάλινωτος, ον, ὁ, ἡ. effrenatus.
Ἀχάνη. genus mensuræ frumentariæ. Capiebat autem medimnos Atticos quadraginta quinq. Cæl. lib. 17. cap. 9.
Ἀχανής, ἐς, ὁ, ἡ. uastus, immensus. Item stupore plenus, stupidus, qui aperto ore rē aliquam inspicit. à uerbo χάσκω. auget hic α.
Ἀχάνθιον, ου, τό. pro ἀκάνθιον.
Ἀχανόω. desydero.
Ἄχαρις. ιτος, ὁ, ἡ. & in neutro gene. τὸ ἀχαρί. ingratus, sine gratia.
Ἀχαριστέομαι, μ. ήθομαι. π. ημαι, non accipio debitam gratiam. Bud. Com.
Ἀχαριστέω, μ. ήσω, π. ηκα. ingratus sum, denego gratiam. Bud. ibidem.
Ἀχαριστία, ας, ἡ. ingratitudo, ἀγνωμοσύνη.
Ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ. ingratus.
Ἀχαρίστως. ingratè.
Ἀχάρτος, ου, ὁ. non gratiosus, inofficiosus.
Ἀχάτης, ου, ὁ. Achates gemmæ nomen. Est quoq; proprium Aeneæ socij.
Ἄχειλος. cui non sunt labia, sine margine.
Est & nomen lapidis, quem Hermolaus ex Themistio fatuum transtulit, hoc est nullius saporis.
Ἀχείμαστος. sine tempestate.
Ἀχειρής. inutilis, ἀχρεῖος.
Ἀχειρολόμητος, ον. intonsa coma.
Ἀχειροποίητος, ου, ὁ. non manufactus.
Ἄχειρος, ου, ὁ. mancus.
Ἀχείρωτος, ου, ὁ, ἡ. ἀχειρόεργητος, inuictus, inexpugnabilis, indomitus.
Ἀχελῶος, ου, ὁ. Achelous fluuius.
Ἀχθομαι, μ. ἐσομαι, π. ημαι, tristor, iraſcor. Depon. datiuo iung.
Ἄχερδος, ου, ὁ. asper, agrestis, & herbæ genus.
Ἀχερωΐς, ίδος, ἡ. arbor populus.
Ἀχέρων, οντος, ὁ. Acheron fluuius infernalis, dictus quasi ἄχνη ῥέων.
Ἀχίτα, οἱ. cicadarum species. Theodo. modo argutam, modo achetam transfert. Nam tradunt hos canere, fœminas uerò mutas esse, quæ dicuntur τριλιγόνια. Cælius. lib. 9. capite. 31.
Ἀχόω, κοῦ
Ἀχέω. doleo, ægrefero.
Ἄχη. τὰ. mentis ægritudines.
Ἀχλύ. λῦος. ὁ. pauper, mendicus, παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἠχεῖν.
Ἀχλυία, ας, ἡ. penuria.
Ἀχηρής. tristis, molestus.
Ἄχης. pauper.
Ἀχθανός, ᾶ, όν. pondere pressus, laboriosus.
Ἀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. gemo, grauo, molestus sum.
Ἄχθη. sordes, spuma maris.
Ἀχθηδών, όνος. dolor, grauedo, tristitia.
Ἀχθηρής, ές. τὸ. doloroſum.
Ἄχθομαι. μ. ἀχθέσομαι. aoriſt. ά. ἠχθέσθην. tristor, indignor, discrutior, ægrefero, iraſcor, offendor. Construitur autem & cum datiuo, & cū accusatiuo, ut ἄχθομαι τῷδε, & τόδε, Attice. Sic & Saluſt. Et quasi dolēs eius casum. Et Vergi. lib. 2. Aenei. Et casum insontis mecum indignabar amici. Et lib. 11. Et noſtro doluiſti sæpe dolore.
Ἄχθος. ους. τὸ. pondus. Item dolor, angor, λύπη βαρυνουσα, quasi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ.
Ἀχθοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. pondus fero, onus ſuſtineo. Neut. abſol.
Ἀχθοφόρος, ου, ὁ. baiulus, qui ex foro aut littore aliquid portat, quales sunt, ἀμφορεαφόροι, ἰβροφόροι, ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι, πλινθοφόροι, πτιλοφόροι, φρυγανοφόροι.
Ἀχί, uel ἄχι. faciliter.
Ἀχίλλειος. Achillea, alij χιλιόφυλλον, id est millefolium uocant. Ἀχίλλειοι ἰερδαὶ, hordea præstantiora & purgata. Ἀχίλλειοι σπόγγοι, Achilleæ spongiæ, quibus Achilles in uulnere curando usus est.
Ἄχυμος. sine succo & nutrimento, uel ediuerſo, ἄφορος, πολύχορτος.
Ἀχιτών, ῶνος. ὁ. ueſte carens.
Ἀχλάδιος, ᾶ. pira syluestria, ἀχράδιος.
Ἄχλαξ. sabulum, lapillus.
Ἀχλυρόν. odioſum, ἀπεχθές.
Ἀχλημα. tristor, pro ἄχνυμαι.

Ἀχλύς.

Ἀχλύς. ύος. ὁ. tenebra, caligo.
Ἀχλυώδης. tenebricoſus.
Ἀχνάζω. ægre fero, uitupero.
Ἄχνη. ης. ἡ. significat minutiſſimum illud & leuiſſimum quod exſpicis excuſſis euolat. Homer. ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει. Significat item τὸ λεπτότατον τῆς ὕδατος, maris aſperginem, ſpumam maris. Sophocl. pro ore uſurpauit. Ἄχνη πυρὸς, profumo. Et ἄχνα ſomni apud Hippoc. Generaliter accipitur pro tenuiſſimo cuiuſlibet rei. Lege prouerb. Ne ramenta quidē.
Ἄχνος. imberbis, ὁ μὴ ἔχων λῦδν, ſine lanugine
Ἀχνυμαι. μ. ύσομαι. π. νσμαι. triſtor, anxius ſum, Depon.
Ἀχνύς. triſtitia.
Ἀχνῶδης. tenue, ſpumoſum, ἄχνη ὅμοιον.
Ἄχολος. ὁ. felle carens, ἀόργητος, qui iram pellit.
Ἄχορδος. ſine fidibus.
Ἀχόρευτος. ὁ, ἡ. infelix.
Ἀχορήγητος. ὁ. ἀπορέω. Bud. Com.
Ἀχόρτατος. ὁ, ἡ. inſatiabilis.
Ἄχος. τὸ. dolor, triſtitia. Propriè dicitur dolor, qui prorſus obſtupefacit, ſuiq; ſensum adimit homini.
Ἀχραδίνη. ης. ἡ. locus erat Syracuſis, fortiſſimus, pulcherrimus, maximus.
Ἀχραής. purus, immaculatus. χραίνειν γὰρ τὸ μιαίνειν.
Ἄχραντος. ὁ, ἡ. immaculatus, intactus, non coloratus, ἀμίαντος.
Ἀχράς. άδος. ἡ. pyraſtrum, pyrus ſyluestris, ſpinæ genus.
Ἀχρειόγελως. temerè uel ſine causa ridens, quod uitium uel ſtultitiæ uel dementiæ ſignum eſſe ſolet. Vnde accipitur pro ineptо & ſtulto. Eraſ. Chil.
Ἀχρεῖον. turpiter, inutiliter, inuſitatè.
Ἀχρειόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. fio inutilis. Deponens.
Ἄχρεος. uel ἀχρεῖος. ὁ. ὁ. inutilis, nullius bonæ frugis.
Ἀχρήιος. inutilis.
Ἀχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.
Ἀχρήματος. ὁ, ἡ. ociosus, & omni actione uacuus.
Ἀχρήματος. ὁ. ſine ſumptu, ſine pecunia.
Ἀχρημοσύνη. ης. ἡ. egeſtas.
Ἀχρήμων. pauper, αὐτάρκης, πένης.
Ἀχρής. ὁ, ἡ. inutilis, moleſtus.
Ἀχρὶς ὄλεθρος. extrema pernicies, μέχρι ἐσχάτου.
Ἀχρηστία. ας. ἡ. inutilitas, incommoditas.
Ἄχρηστος. ὁ, ἡ. abuſiuus, inutilis, ἄχρεος, inido (neus.
Ἄχρι. κοῦ
Ἄχρις. uſq; donec. Item καθόλου, apud Homer. prorſus, per totum.
Ἄχρις ἂν. ὁ
Ἄχρι οὗ. ὁ
Ἄχρις. dum, quandiu. Aliquando ante infinitiuum uerbi. Lucia. ἄχρι ἐμὲ κατορυχθῆναι, Ita ut erubeſcerem.
Ἄχρις. ὁ. inunctus, ἄχριστος.
Ἀχρόν. ὁ. perennaturus, ἄκτιστος.
Ἀχρονοφιβής. nihil morans, celer.
Ἄχρους. ὁ. πονηρός. Lacones nothum & ſpurium uocant.
Ἀχρωτῶτ. οἱ. non depicti, non colorati.
Ἄχρους. ὁ. pallidus.
Ἀχρωμος. ὁ, ἡ. κοῦ
Ἀχρώμων. ὁ, ἡ. impudens.
Ἀχρονυχία. ultimæ noctis excubiæ.
Ἄχυ. ſpecies caſiæ.
Ἄχυλος. ὁ. inſipidus.
Ἄχυμος. ὁ. fatuus, inſipidus.
Ἀχώριτον. copioſe fluens.
Ἀχυρμιά. ᾶς. ἡ. aceruus palearum.
Ἀχυροδόκη. ης. ἡ. ſtabulum, palearum receptaculum.
Ἄχυρον. ὁ. τὸ. palea.
Ἀχυρότριψ. tribula, paleam terens.
Ἀχυρώδης. ους. ὁ, ἡ. glumoſus, paleaceus.
Ἀχυρών. ῶνος. ſtabulum palearum.
Ἄχω. όος. uox.
Ἀχώνευτον. non uſtum.
Ἀχώρ. ῶρος, pro ἀχνὼρ. furfur, ſordes capitis.
Ἀχωρώδη. ulcera fœtida in capite.
Ἀχώρητον. incomprehenſum, inſeparabile.
Ἀχώριστος. ὁ, ἡ. inſeparabilis.

A Ψ.

Ἄψ. poſt, mox, iterum, retrò.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἄψαυστος.ὁ,ἡ.intactus,illæsus.
Ἀψαύστως.sine strepitu incedere.
Ἄψαυστος.sine pulsu fidium,propriè psalterij.
Ἄψαυτος.ον.ὁ,ἡ.intactus,non tangens.
Ἀψευδία.ας.ueritas.
Ἀψευδέστατος.alieniſſimus à mendacijs.
Ἀψεύδομαι.μ.ήσω.π.ικα.non mentior. Neutr. abſol.
Ἄψευδής.ἐος.ὁ,ἡ.à mendacio alienus,uerax.
Ἄψαυστος νόμος.inuiolata lex.
Ἄψηκτος.ὁ.durus,infrangibilis.
Ἀψηλάφητος.intactus,ἀνέπαφος.
Ἄψηφος.ὁ.qui non tulit ſuffragium.
Ἄψορος.multus,magnus.
Ἄψίκορ.τὸ.κοὶ
Ἀψικορία.faſtidium rerum adamatarum.
Ἄψίκορον.τὸ.ſatietas,continua expletio.
Ἀψίκορος.nouitatis cupidus,mutabilis, qui ſtatim ſimul atq; cibum attigerit exurgit ſatur,ac cibũ faſtidit,ἀπὸ τοῦ ἅπτω κοὶ κόρος.
Ἄψιλος.implumis.ἄπτερος,ἡ πολύπλουτος.
Ἀψιμαχέω.acutè & terribiliter pugnare, prælium conſerere.
Ἀψιμαχία.ας.ἡ.præludium belli,uelitaris pugna.
Ἀψίμαχος.cominus pugnans.
Ἀψιμισία.ας.ἡ.ſimultas non diuturna.
Ἄψινθιον,uel ἀβσώθιον.abſinthium, herba quædam extremæ amaritudinis.
Ἄψινθος.ὁ.idem. Aliquando nomen urbis Thraciæ,ἀψινθὶς uero regio illa.
Ἀψιῤῥοέω.retro fluens.
Ἄψις.ίδος.ἡ.teſtudo, fornix. Item curuatura rotæ, id eſt lignum ſupra rotas tenẽs ſcalas,uel in quo figuntur radij,ligneus rotæ circulus. Atq; in hac ſignificatione quidam primam aſpirant, dicíq; uolunt ἀπὸ τοῦ ἅπτω,id eſt à tangendo,quòd uidelicet rotæ, cum uoluuntur, terram contingant. Homer. Iliad. ε. pro foramine retis ſeu plaga uſurpat. Dicuntur item ἀψίδες circuli in ſtellis, teſte Plinio li.2.ca.15.& 16.
Ἄψις.ιος.ἡ.tactus,contrectatio.
Ἀψίστη.ὁ,ἡ.plaga retis, fornix,nimis iracundus.

Ἄψορρον.ſubitò,retrò,rurſum.
Ἄψορρος.ὁ,ἡ.retrogradus,retrofugus.
Ἄψυξ.υχος.ὁ.membrum, propriè tamen iuncturæ membrorum.
Ἀψοφητί.ſine ſtrepitu,ἡσύχως.
Ἄψυκτος.ὁ.infrigefactibilis.
Ἀψυχία.animæ defectus.
Ἄψυχος.ὁ,ἡ.inanimatus,timidus.

Α Ω.

Ἄω.μ.άσω.ſpiro,lædo apud Homerum.
Ἀώς.ſanitas,aurora,dies.
Ἄωρ.ορος.τὸ.enſis. Alij legunt ἄορ.
Ἄωρ.ορος.ἡ.mulier.
Ἀωρέω.negligo,ὀλιγωρῶ.
Ἀωρεί.intempeſtiuè,ἀκαίρως.
Ἀωρία.ἡ.immaturitas,deformitas.
Ἄωρος.crudus,immitis,translatio eſt ab immaturis fructibus.
Ἄωρος.ὁ,ἡ.deformis,indecens,intempeſtiuus,ut ἄωροι ὀπῶροι,crudi fructus,non maturi.
Ἄωρτο.pendebat,ἤρμοσο (inquit Herodian.) περὶ ξίφους. Deducitur autem ab ἀρῶ, id eſt ἁρμόζω,cuius futurũ ἄρσω,Aeolice. Præteritum,ἦρκα,ἤρμοκα,ἤρμωκα,ἦρμαι,ἤρθη,ἤρτο,& Ionice ἄρτο, & pleonaſ. ipſius ω, ἄωρτο. Alij exponunt pro ἐκρέματο,ab ἄορ pro κρέμος, κοὶ κρεμῶ,cuius futurum ἀρῶ, & Aeolice ἄρσω. Vnde ſimiliter ἦρκα,ἤρμωκα,ἦρσο,ἦρο ρ,& mutatione longæ uocalis in longam ὦρσο,& pleonaſmo ipſius α,ἄωρτο,poëtice.
Ἄωρος.ὁ.flos. Item lana uuis. Item nõ habens aures,inauritus, quo utitur Gellimitatione Græcorum.lib.7.cap.6.
Ἀωτεύειν.flores legere,texere,ὑφαίνειν.
Ἀωτέω.floreo,καρπεῖμαι. κ) ἀωτεῖν ὕπνον,τὸν ἀπανθίζειν.

Β Α.

Βαβάζω.uociferor,inarticulatè loquor, uagio,Gaza interprete.
Βαβαί. papæ, uox admirantis. Genitiuo iung. ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας.

Βαβαιάξ. contemnentis & reijcientis particula apud Ariſtophanem.
Βαβάκτης.ὁ.ſaltator,locutuleius,inſanus.
Βάβαλον. pudenda,αἰδοῖον.
Βάβαξ.ὁ.uanus,garrulus,impudens.
Βάγαδον,& βάγιον.τὸ.magnum.
Βαγώας.Perſica lingua eunuchus.
Βαδάς.cinædus.
Βάδδιν.ſacra ſtola.
Βάδην.pedetentim,lentè,ociosè.
Βαδίζω.μ.ίσω.π.ικα.uado.πόθεν βαδίζεις;pro, Vnde uenis? Neut.abſol.
Βαδιοίμην.iturus eſſem,irem.
Βάδισμα.ατος.τὸ.greſſus,inceſſus.
Βαδισμός.ῦ.ὁ.idem.
Βάδισις.ιος.ἡ.ingreſſio.
Βαδιστέα. eundum Attici dicunt, pro βαδιστέον.
Βαδιστικός.qui lubens uadit,ac itineris pedeſtris laborem perfert.
Βάδιστος.ὁ,ἡ.uadibilis,ut ita dicatur,per quẽ iter facere poſſumus.
Βάδομαι.diligo.
Βάδος.ὁ,ἡ.itio,βάδισις,ὁδός. Ariſtophan. Auibus ἀλλ' ταῦτα τόν γ' ἐν βαδίδων βαδίζομεν.
Βάζω.μ.άσω.ω.αχα.dico.à βῶ ducitur βαίζω, ſicut à φῶ φάζω,uel ſyncopa pro βοάζω. Accuſatiuo.
Βαθέως.ὁ.profundus.
Βαθέως.profundè.
Βάθιστος.profundiſſimus.
Βαθμίς.ίδος.ἡ.gradus,baſis,ueſtigia pedum, ſedes,quod tamen tragicum eſt.
Βαθμός.ῦ.ὁ.gradus.
Βάθος.ους.τὸ.profunditas,prolixitas.
Βάθρα.ας.ἡ.ſcala domus.
Βάθρον.ὁ.τὸ.κοὶ
Βαθρος.ὁ.fundamẽtum,baſis,imæ ſedes,gradus,pes diſci,ſubſellium.
Βαθύγαιος.ὁ,ἡ.profundus.
Βαθυφώνος.ὁ.egregiè barbatus.
Βαθύγεων.ω.τὸ.profunda terra, profundam terram habens.
Βαθύγηρως.extremæ ſenectutis,ualde ſenex.
Βαθύγλωσσος.ὁ.eloquens.

Βαθυδίνης.ὁ.habẽs uortices aut fluctus profundos.
Βαθύζωνος.ὁ,ἡ.carnoſus, profundè cinctus ut toga ſupernè ſit laxa.
Βαθυκαμπής.ualde inflexus,incuruus.
Βαθυκήτης.τὸν.piſcoſum,profundum.
Βαθύκολπος.ὁ.magnus ſinus.
Βαθυλήϊον.ager ferax.
Βαθυῶ.profunde.
Βαθυώω.μ.ωσω.ωκα.profunda facio, augeo.
Βαθύπλουτος.opulentus,ἀφνειός.
Βαθυῤῥείτης.profundè fluens.
Βαθύῤῥιζος.ὁ.habens radices altas.
Βαθύῤῥοος.ον.ὁ.profundè & citò fluens, altifluus.
Βαθύς.ύος.ὁ.profundus,prolixus. ὄρθρος βαθύς, diluculo, cum multum adhuc noctis eſt. ἐν βαθεῖ γήρᾳ,in extrema ſenecta.
Βαθυσκαφής.ὁ.profundè foſſus.
Βαθύστρωτος κοίτη.lectus liberaliter ſtratus.
Βαθύχοινος.ὁ,ἡ.profundus in iuncis.
Βαθύτης.ητος.ἡ.profunditas.
Βαία.mons Cephaleniæ,unde
Βαιάτης.nomen gentile.
Βαίβαμαι.ἀπὸ τοῦ βαίνω.
Βαίνω.μ.ήσομαι.π.βέβηκα.ἐβάην.ϐ.βλῶ. uado,eo,incedo,aſcendo,aſcendere facio,deſcendo,amo,adulor.Neut.ſed Homer.ſæpe actiuè uſurpat.
Βαιόν.paululum,paulatim,parum, ὀλίγον, μικρὸν,pauliſper,non maligne.
Βαῖον.ὁ.τὸ.κοὶ βαΐς.ramus,propriè palmæ,παρὰ τὸ βίᾳ τίκτω, quòd nõ facile reuelli poſſit,quòd hæc arbor natura ſurſum nitatur aduerſus deprimentis manum.
Βαιός.ῆ.ὁ.breuis,paruus.
Βαῖος.ὁ.Baius Vlyſſis ſocius.
Βαϊοφόρος.ὁ.ſolennitas oliuarum.
Βαίτη.ης.ἡ. bæta, indumentum ex pellibus conſutis.
Βαίτυλος.ὁ.ὁ.bætylus,abadir,ſaxũ quod pro Ioue Saturnus deuorauit.
Βαίων.piſcis quidam.
Βακίω.inebrior,μεθύσκομαι.
Βάκκος.ὁ.ὁ.exectus,euiratus,effœminatus, ſtultus,magni corporis,caſtratus.

Βακτηρώσαι. baculo inniti.
Βακτηρία. as. ἡ. idem
Βάκτρον. ου. τὸ. baculus, fustis.
Βακχιασμός. οῦ. ὁ. genus lasciuæ saltationis.
Βακχᾶν. hedera coronari.
Βακχεῖον. ου. τὸ. templum Bacchi.
Βακχεβακχος. ου. ὁ. sic uocabatur Dionysius in sacrificijs. Aristoph. Equit. κωθώνιζε νῦν παῖε δὴ καὶ βακχεβακχον ᾆσον.
Βακχιστὴς ου. ὁ. qui maximè Bacchum imitatur.
Βακχεῖος. α. ὁ. pes ex breui & duabus longis.
Βακχεύματα. τὰ. Bacchanalia.
Βακχευτὴς. ebrius.
Βακχεύω, et βακχέω. immodeste ago more bacchantium, μαίνομαι, insanio, bacchor.
Βακχὴ. genus pyri, uel Bacchi sacrificia, bacha, bassara. Euripides Cassandram uocat βακχὴν, id est diuino furore afflatam.
Βακχία. as. ἡ. insania, μανία.
Βακχίδης. Bacchi filius.
Βακχικός. ἡ. όν. Bacchicus.
Βάκχος. ου. ὁ. Bacchus. Eustathius ἀπὸ τοῦ βοᾶν deducit, id est ab incondito ululatu, quo furentes bacchæ personabãt, deinceps autem insertam literam κ, quo expressio fieret immanioris soni. Est præterea coronæ species. Item ὁ κλαυθμὸς, eiulatus.
Βακχυλίδης. ου. ὁ. Bacchylides, ex nouem poëtis lyricis unus.
Βαλαύ. magnum, multum, uelox.
Βαλανάγρα. as. ἡ. clauis, sera. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον.
Βαλανεῖον. ου. τὸ. balneum. παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὕειν. Siquidem balanos succendere ueteribus moris erat. Nam Suid. scribit ueteres glandibus uesci solitos, cortices uerò igni alimenta præbuisse.
Βαλανεύς. έως. ὁ. balneator, βαλανέτης, πολυπράγμων, πρείσβυς.
Βαλανιῶ. exclamo, clara uoce dico.
Βαλανίζω. glandes excutio.
Βαλανὶς. ίδος. ἡ. balneatrix.
Βάλανοι. glandium figura formata medicamenta, quæ sedi ad soluendam aluum inseruntur.

Βάλανος. ου. ἡ. glans, palmæ fœminæ fructus, sicut masculæ ψὰξ. Item penis extrema pars. βάλανος μυρεψικὴ, glans unguẽtaria.
Βαλάντιον. ου. τὸ. marsupiũ, sacculus, ἀκόντιον.
Βαλαντιοτόμος. ου. ὁ. fur, marsupicida, crumenarum præcisor. Sacculatius uocatur. uide Ascon.
Βαλάρους Cernij uocant exules, Pausan.
Βαλαύσιον. ου. τὸ. flos agrestis punici.
Βαλβὶς. ίδος. ἡ. repagulum, hoc est illud unde in certaminibus equorum fit initiũ cursus. Latinis carcer dicitur, quemadmodũ τέρμα, ubi sistitur, Latinè meta.
Βάλε. iacias, ῥῖψαι. Est & indignãtis aduerbium βάλε, uel cum α ἀποτιασικῶς, ἀβάλε.
Βαλία. ophthalmia.
Βαλίας. equus Achillis.
Βαλικιῶται. Cretensibus dicuntur ὑπὸ φυβοι.
Βάλιος. α. ὁ. uarius, maculis uarijs distinctus.
Βαλιῶται. progenitores, πρόγονοι.
Βάμα. oppidum Macedoniæ.
Βαμαῖος. ciuis illius oppidi.
Βαμίζω. μ. ίσω. tripudio, lasciuio.
Βαμισμός. οῦ. ὁ. tripudiũ, saltatio, quæ ad tympana crepitantia, uel ad cymbala desaltabatur, cuiusmodi Parilibus fiebãt Romæ, quæ ῥωμαῖα uocabantur.
Βάπτω. μ. αλῶ. π. βέβληκα. ἀόρ. β. ἔβαλον. mitto, sagitto, uulnero, iaculor, iacio, uibro, insector, percutio. Home. Ilia. ἀ. αὖταρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάπτε προὔβαπτε. Λόγῳ βάπτειν, est incessere maledictis, & conuicijs uelut figere, Grego. Βάπτομαι ἐς νοῦν. passiua uoce dicitur, pro animaduerto & intelligo, Synes. Βεβαπτισμένος ἐς νοῦν à Chrysosto. dicitur pro eo quod dicimus, qui in animum induxit, & ut faceret cõsilium cepit. Βαπτόμενος ἐφ' ἑωυτῷ, secũ ipse cogitans, Herodoto. Homer. ἐν θυμῷ βάπτον ἔπος, in animo uersabant, memores erant. Item βεβλημένος, proiectus dixit Verg. hoc est qui toto corpore prostratus iacet, id quod in grauibus accidit morbis.
Βαπτὴ. marrubium nigrum.
Βάρος. uia per altum.

Βαλός.

Βαλός. limen, cœlum, βυλός.
Βαμβάνω. tremo dentibus & pedibus. Verbum tractum ex fuga & timore.
Βαμβακίζω. μ. ίσω. π. ικα. frigore tremo.
Βάμμα. ατος. τὸ. tinctura, salsamentum.
Βαναυσία. artificium.
Βάναυσον. τὸ. tractorium.
Βαναυσουργία. idem quod βαυσσία.
Βάναυσος. ου. ὁ, ἡ. caminarius, qui circa fornaces & caminos exercetur. nam βαῦνον Peloponenses ignis locum uocant, caminum, & αὕειν incendere est. Vnde propriè dicitur de artificibus, qui igne opera sua conficiunt. Sed translata uox est postea ad omneis arteis, quæ manuum opificio peraguntur, id quod & D. Hieron. annotat li. 1. aduersus Pelagium, Vt taceam (inquit) de ijs quos Græci βαναύσους uocant, nos ad opera manuum pertinentes possumus dicere. Itaq; hoc nomine dicetur mechanicus, seruilis, mercenarius, illiberalis, sedentarius. Ammon. distinguit à τεχνίτης. Cæl. lib. 8. cap. 38. & lib. 13. cap. 48.
Βάξις. ι Ο. ἡ. fama, sermo, παρὰ τὸ βάζω.
Βάπλα. fucati. Item sacerdotes quidam apud Aristoph. Suid. & Politian. Misc.
Βαπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. immergo. Accus.
Βάπλισμα. ατος. τὸ. idem
Βαπλισμός. οῦ. ὁ. immersio, lotio, baptismus.
Βαπλισύειον. locus qui uulgò fons dicitur.
Βαπτὴς. tinctor, qui mergit & tingit.
Βαπτὸς. οῦ. ὁ. tinctus.
Βάπτω. μ. άψω. π. αφα. tingo, lauo, coloro, inficio. Accus.
Βάραθρον. ου. τὸ. siue ut alij enũciant, βέρεθρον, locus profundior erat Athenis putei modo, in quem noxios ac κακοῦργους deturbabant. Eius superiora dura quidem erant ac rigida, infima uero laxa & mollia, ut descendentes facile demergerentur. Harpocratio annotat Demosth. in Philippicis abusum hac dictione pro pernicie tantũ. Propriè aiunt βάραθρα uocari excauata loca, in quæ demerguntur flumina, παρὰ τὸ βαίνειν, ab aquarum ingressu, uel quasi ἄβατα, quòd ex cauitate peruia non sint, nec adeunda. Sunt item qui cœnosa loca eo nomine intelligant. Cæl. libro 9. capite 14.
Βάραθρ Ο. ὁ. βράθρου ἄξι Ο ἄνθρωπ Ο, dignus qui in barathrum conijciatur.
Βραθρώδης. ες Ο. ὁ, ἡ. profundæ altitudinis.
Βάραν Ο. insipiens. Et piscis nomen.
Βαρβαρίζω. uoce, cultu, moribus, ac toto uitæ genere barbarus sum. Item nouũ quiddam ac peregrinum barbarumq; designo.
Βαρβαρισμός. οῦ. ὁ. barbarismus. Gellius lib. 5. cap. 20.
Βαρβαρισί. barbarè.
Βάρβαροι. ab initio dicebantur, qui difficulter, aspere, ac duriter loquerentur, ut blæsos balbosq; dicimus. à βάρβαρ absona uoce, in quam peregrini homines Athenis, cum primum Græce loqui conarentur, sæpius incidere solebant. Deinde ad mores feros atq; asperos accommodari est cœptum, ut pro duro, agresti, sæuoq; acciperetur. Item τὸ οὐχ ἑλληνικὸν, ac quicquid peregrinum erat, βάρβαρον uocabant.
Βαρβαρόφωνος. aspere & obscure loquens.
Βαρβατίζω. canere lyra seu barbito.
Βάρβιτος. ου. ὁ. barbitus.
Βάρδιστος. η. ὸν. tardus, pro βραδύτατος.
Βαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauo.
Βαρέως. graue, molestè.
Βαρζύλη. ἡ. orcitunica dicitur ab aliquibus.
Βάρκοι. gingiuæ, maxillæ, ut quidam uolunt, ea quæ à sumpto cibo dentibus inhærent.
Βάρημα. τὸ. grauitas.
Βαρλωοί. incolæ oppidi Mediæ.
Βαρῖνος. η. balagrus piscis.
Βάρις. ι Ο. ἡ. domus, nauigiũ, porticus, turris.
Βαρκή. ῆς. ἡ. urbs Libyæ circa Pentapolim.
Βάρος. ε Ο. τὸ. pondus, moles, grauitas, ἄχθος.
Βαρύαχεῖν. sonare, saltare, ἠχεῖν, σκιρτᾶν.
Βαρύ. nauicula, καὶ θυμίαμα ἀνῶδον.
Βαρύβρομ Ο. ον. ὁ, ἡ. grauiter sonans, grauistrepus.
Βαρυδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infelix.
Βαρυηχὴς. ὲος. ὁ, ἡ. idem quod βαρύβρομος.
Βαρυθυμέω. negligo, ὀλιγωρέω.

Βαρυθυμία.ας.ἡ.acerbitas animi.

Βαρύθυμος.ὁ,ἡ.grauis animo.

Βαρυθόμως.ὁ. grauiter instigatus, ægre ferens.

Βαρύθω.grauor,βαρώομαι.

Βαρυκάρδιος.ὁ,ἡ.fatuus,mentis expers.

Βαρυκέφαλαι.αἱ.Vitruu.lib.1.cap.2.

Βαρύκτυπος.ὁ.uocalis.Iouis epitheton,à tonitruum fremitu.

Βαρυλλικα.saltatio,quæ à mulieribus perage batur in honorem Apollinis & Dianæ.

Βαρύνομαι.ὁ.dolore affectus.

Βαρύμηνις.ιδος.ὁ,ἡ.memor iniuriæ.

Βαρώομαι.grauor.βαρώομαι τοῖς δεομένοις τάδε.

Βαρύω.μ.υνῶ.π.κα.grauo,ingraueſco.Accuſ.iung.

Βαρυώδης.ες.graue olens.

Βαρυσμός.ὁ.idem.

Βαρυσχοθέα.ας.ἡ.luctus.

Βαρύτλημων.miſer,grauatus,malus.

Βαρύποτμος.ὁ.ignauus,infelix.

Βαρυποτμότατος.ὁ.infortunatiſſimus.

Βαρυπρεπής.ὁς.ὁ,ἡ.grauitatem præ ſe ferés.

Βαρυπυκνοι.οἱ.qui uelut regiones primas ſpiſſi retentant.Capel.lib.9.

Βαρύς.ὑος.ὁ.moleſtus,grauis,oneroſus,morоſus,ſuperbus,impudens. Βαρὺς ἐκ ζοὶν σκολοῖν,claudus.

Βαρυσίδηρος.ὁ.ὁ.ῥομφαία,grauis enſis.

Βαρυσαθμῆσαι. adducere pondus, grauitatẽ addere.

Βαρυσαθμός.ὁ.ὁ.grauiter ponderans.

Βαρύσονος.ὁ.ὁ,ἡ. grauiter ſuſpirans, infelix, raucus.

Βαρυσυμφορότατος. impatienter ferens calamitates.

Βαρύτροι.οἱ.moroſiores.

Βαρύτης.ητος.ἡ.grauitas,moleſtia,moroſitas.

Βαρύτιμος.ὁ.ὁ.precioſus,quaſi grauis precij, quòd olim appenderetur æs,non numeraretur.

Βάρυτρον.ὁ.herba ſapina.Dioſcor.li.1.ca.27.

Βαρύστομον στῆθος.anguſtum pectus.

Βαρύφθογγος.ὁ.ὁ,ἡ.graue ſonans.

Βαρυφροσύνη.ης.ἡ.moleſtia grauis.

Βαρυφωνία.ας.ἡ.uocalitas,ſonoritas.

Βαρύψυχος.ὁ.ἡ.grauis animo,æruminoſus.

Βασάνω.arguo,διελέγχω,βασανίζω.

Βασανιζομένη.ἡ.ſubagitata,coitum paſſa.

Βασανιζόμενοι.οἱ.quæſtione torti.

Βασανίζω.μ.ίσω.π.ικα.cum diligẽtia examino,probo,torqueo, per quæſtionem extorqueo,exploro. Actiu.Accuſ.

Βασανιστήριον.locus in quo homines torquentur.

Βασανιστής.ῆ.ὁ.tortor.

Βασανίστρια.ας.ἡ.tortrix,examinatrix.

Βάσανος.ὁ,ἡ.experientia,experimentũ,probatio,lapis index, cuius attritu fabri aurum uel argentum explorant. Item pro tormenti genere.

Βασίλεια.ας.ἡ.regina.

Βασιλεία.ας.ἡ.regnum,imperium.

Βασιλίδης.regis filius.

Βασίλειον.ε.τὸ.regia,palatium,aula,ædes imperatoriæ,ſignum regale.

Βασιλεῦω.regnaturio,regnum affecto.

Βασιλευθείς.ῆος.ὁ.regnatus.

Βασιλεύς.ῆος.ὁ.rex. Item imperator & qui uniuerſo exercitui præeſt. Ammonius differre ſcribit à κοίρανος & ἡγεμών. uide ἄναξ. Aliquando ponitur pro ſacrificulo, qui rex erat ſacrorũ,& præerat ſacris Eleuſiniÿs,iudiciumq; habebat uiolatæ religionis. Item δικαστὴς apud Heſio.Bud. Commentarijs.

Βασιλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.regno, regem ereo. Neut.genit.

Βασιλή.ἡ.βασιλεία,regnum apud Sophocl.

Βασιλιάω.regnum appeto.Neut.abſol.

Βασιλίδιον.calciamenti genus.

Βασιλίζω.μ.ίσω.π.ικα.regiæ partifaueo.

Βασιλικά. domus ampla & ſpacioſa, in qua agebantur cauſæ,conciones & alia id genus.Sic Cic.1.Att. Baſilicam habeo non uillam,frequentia Formianorum.Cæl.li.15.cap.11.

Βασιλικός.ὴ.regius,regalis. Item quicquid ſplendidum eſt & magnificum.

Βασιλίνδα. luſus, quo rex aliquis ſorte fiebatur,laboriоſum quiddam miniſtro ſimiliter ſorte facto imperat.

Βασιλίς.ίδος.ἡ

Βασιλίσσα.ης.regina.

Βασιλίσκος.ὁ.ὁ.regulus.

Βάσιμος.ὁ.ὁ.peruius, πορεύσιμος.

Βάσις.ιος.ἡ.greſſus,gradus. Item pes,ſuſtentamentum, id quod ſuprapoſitæ fabricæ pondus ſuſtinet,firmamentum. Aliquãdo figuræ nomen apud rhetores.

Βασκαίνω.μ.ανῶ.π.κα.inuideo,indignor,iraſcor,accuſo. Item τοῖς φάσι κακὸν ἢ τῷ βλεμματι φθεῖραι,hoc eſt oculis aſpectuq; enecare,faſcinare.Demoſthen.περὶ στεφάνου τὸν βασκαίνοντα dixit ἀντὶ τοῦ συκοφαντοῦντα.Neut.datiuo iung.

Βασκανία.ας.ἡ.inuidia.

Βασκάνια.τὰ. uocabantur ridiculariа quædam, quæ apud ueteres fabri ferrarij ante fornaculam appendere ſolebant, inuidiæ auertendæ gratia.Cæl.lib.11.cap.30.

Βάσκανος.ὁ.ὁ.inuidus,ingratus.

Βάσκας.ὁ.auis genus.

Βασκ' ἴθι.uade,accelera:dicta ſunt ἐκ παραλλήλου κατ' ἰδιωτείαν,καὶ ταυτολογίαν,apud Homer.

Βασκισμός.ὁ.ὁ.ſaltatio.

Βάσκω.uado,aſcendo. Item dico, maledico.Neut.

Βασμός.ὁ.gradus.

Βαταύρα.ας.ἡ.καὶ βαταεῖς.ίδος.baccha. Item mulier proſtituta.

Βαταεικὰ,interpretantur Dionyſiaca.

Βάταρος.uulpes apud Cirenæos, Herodo.

Βάθορ,pro βαθυτερον, οὖλεον. denſum,facundum.

Βάτραγμα.ατος.τὸ.ſuſtentaculum,geſtamen.

Βατάλοντες.ba uli,geruli.

Βατάλω.μ.άξω.π.αχα.porto,exporto, baiulo, libro. Actiu.accuſ.

Βάτακος,Bœotice.diuites.

Βάτραξ.αχος.colum.

Βατραχαλίζειν.ſkachalίζειν,per mediũ ſecare.

Βατακάρας.dicebatur pinguis, impotens, temulentus,ſomnolentus,& craſſo ingenio, quòd capite deiecto incedere tales plerunque ſoleant. Eraſ.Chil.

Βαταλίζω.turpiter & effœminatè uiuere, à Batalo quodã Epheſio tibicine,tam molli & fracto, ut nõ ueritur ſit in ſcena uti calciamentis muliebribus. Eraſ.Chil.

Βάταλος.ὁ.ὁ.odioſus, turpis : quo nomine dictus eſt Demoſth.ob mollitiem. uide Plutarch. Item podex, cinædus. Βάταλοι quoq; dicebantur Germanorũ equites præſtantiſſimi,authore Plutarcho.Cæl. lib.3. cap.13.& Eraſ.Chil.

Βατάνιον.ε.τὸ.apud Siculos patella dicitur, & πατάνιον pro eodem.

Βατεύω.coëo,inſcendo,ὀχεύω.

Βατέω.uado,abundo.

Βατήρ.ῆρος.ὁ.meta à qua incipit ſaltatio, limen. Amipſias Comi.ἐπ' αὐτὸν ἤκεις τὸν βατῆρα τῆ θύρας.

Βατιδοσκόπος.uide in βατίς.

Βάτιον.ε.τὸ.paruus cadus. Ité βάτιον ſubblandientis puellæ diminutam appellationem eſſe tradunt.Cæl.lib.3.cap.13.

Βατίς.ίδος.ἡ. uel βαῖδος.ſpecies mollioris piſciculi delicatioris ue, à cuius ſimilitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur, unde & βατιδοσκόποι dicuntur ὀψοφάγοι & gulones.Cæl.ibidem.

Βατός.ὁ.peruius.

Βάτος.ε.ἡ.rubus.

Βάτος.ε.ὁ.menſuræ genus.Bud.in Aſ.

Βαφαχίζω.in morem ranæ nato.

Βαφάχιον.co'oris ſpecies erat, quo antè inuentas perſonas faciem obungebant:item ranunculus.

Βαφαχίς.genus ueſtis floridi coloris,qua utebantur fabularum hiſtriones.

Βαφαχομυομαχία. ranarum & murium pugna.

Βάφαξ.ακος.ὁ.rana. item tumor ſub lingua, maximè pueros infeſtans.de quo Actius.

Βαττακείζειν.impeditè loqui & hæſitanter,balbutire,aut ut alÿ malunt)uerſutè & fraudulenter agere,quòd βάσαρος uulpem ſignificet ἀπὸ βάλλω θηρίον ἰχνοφώνα ὄντες. Ité effutio,nugas deblattero, ut Cic.ad Atticum,ὁ ἀπεκτόνθ' ὑπὸ ἴδιοξίαι μοι τὰ ἐμὰ βαττακείζων.Cæl.lib.7.ca.12.& Eraſ.Chil.

Βαττακισμοί.οἱ.nugæ,φλυαρία.

Βαττολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.multa & inania lo

quor. Eraſ. Chil. & in Matth. cap. 6.

Βαττολογία. ας. titubantia, quando uidelicet oratio repetitur, multiloquium, cui opponitur λαλιστισμός. ſumptum à Batto quopiã inepto poëta, qui in hymnis ſuis eadẽ crebrius iterabat.

Βάττος. ε. ὁ. Battus poëta quidam, qui ſemper eadem repetere ſolebat.

Βατύλη. eſt Theopompi drama.

Βατύλους. uocabãt puſilli corporis fœminas. Cæl. lib. 3. cap. 13.

Βαυβάζω. μ. ύσω. π. υκα. occulte dico, baubo, caninam uocem edo, latro. Fictum uocabulum à canum latratu.

Βαυκάλιον. uas uinarium, apud Homerum.

Βαύκαλος. mollis, delicatus, comptus.

Βαυκίδιον. genus calciamẽtorum Ionicorũ.

Βαυκίζειν. laſciuire, βρύλλειν.

Βαυκισμός. ῦ. ὁ. genus laſciuæ ſaltationis à Bauco quodam inſtitutæ.

Βαῦνος. υ. ὁ. caminus, fornax.

Βαφεύς. έως. ὁ. tinctor.

Βαφή. ῆς. ἡ. tinctura.

Βαφικὴ. ῆς. ἡ. tingendi ars.

Βαφικόν. ad lauandum, colorandum, tingendum accommodum.

Βαφικός. ὴ. ὸ. infectorius.

Β Δ.

Βδάττω. μ. αλῶ. mulgeo. Actii.

Βδαλοί. aciculæ piſces.

Βδέλλα. ης. ἡ. hirudo, ſanguiſuga.

Βδέλλω, uel βδάττω, Attice, exprimo, mulgeo, timeo.

Βδέλυ. fœtor extinctæ lucernæ, crepitus uentris.

Βδέλυγμα. ατος. τὸ. abominatio.

Βδελυγμία. fœtor, ἀνωσλία.

Βδελυκτός. ὴ. ὸ. abominabilis.

Βδελυρία. ἡ. nugacitas.

Βδελυρός. ὴ. ὸ. odioſus, execrandus, abominabilis, deteſtabilis, ſacer.

Βδελύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. faſtidio, abominor. Depon. accuſ.

Βδελυύειν. aluum euacuare.

Βδέω. μ. ύσω. π. ικα. pedo. Neutr. abſol. uel cum accuſatiuo, ut apud Ariſtoph. in Plu

το, ὁ λιβανωτὸν γὺ βδέω.

Βδόλος. pedor.

Βδύω. metuo, trepido, deteſtor, odi. Ariſtoph. Equit. κὴ γὲ οἵ τι πλούσιοι δεδίασιν αὐτὸν, ὅτι πᾶσι βδύομαι λιθάς.

Β Ε.

Βέβαιος. ὸ. ὁ. κὴ ἡ. ſtabilis, firmus, cõſtans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus. Bud. Com.

Βεβαίοτατα. conſtantiſſimè.

Βεβαιότερος. conſtantius.

Βεβαιοῦμαι. paſſiuè τὸ πιςεύομαι ἀπλῶς, hoc eſt pro comperto habeo, affirmo, fidem facio.

Βεβαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ſtabilio, roboro. Et eſt βεβαιῶσαι id, quod iuriſconſulti dicunt, præſtare ut habere liceat ei, cui ſtipulatione & ſponſione euictionis cautũ eſt. Et τὸν βεβαιώσοντα πρέπει τὸν, eſt authorem ſuum laudare. Bud. Com.

Βεβαίωσις δίκη. eſt actio ob euictionem.

Βεβαίωσις. ιος. ἡ. confirmatio.

Βεβαιώτης. ὁ. aſtipulor.

Βεβαιωτικός. ὴ. ὸ. confirmatiuus.

Βεβηκώς. ότος. progreſſus, à βαίνω.

Βέβηλα. ſacra ad quæ prophanis acceſſio erat: quibus opponuntur ἀβέβηλα.

Βέβηλος. ὴ. ὸ. impurus, prophanus.

Βεβηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, contamino, prophano. Actiu. accuſ.

Βεβιωμένα. quæ in uita pegimus. Demoſth. Ἐξήταζον πράγματά σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. Cice. impersonaliter dixit ad Att. Quare ſtomachor omnia: ſed mihi βεβίωται, uiderint iuuenes. Id eſt, Sed mihi uita peracta. Bud. Com.

Βεβλασῶσθαι. urgere, torqueri.

Βεβρεγμένος. πομεθύων, madidus uino, non plenè ebrius.

Βέβρυκον. pars intra maxillas.

Βεβὼς. iens, Atticè pro βεβηκὼς.

Βέβυ. iret, πορεύοιτο. Item uiues, ζῴης, βιόης. ἐκ τοῦ βίω, βιῶ.

Βέβυθρον, pro βόθυνον per ſyncopen.

Βέβυν. uim inferre. Sed βιᾶν magis in uſu eſt, uideturque πρὸς τὸ βάνειν deflexum.

Βεβυτιᾶν. Venerem appetere.

Βέομαι.

Βέομαι. uiuam, βιώσομαι, Homer.

Βέω. iero.

Βέρεκ. panis. Phrygum uox eſt, de quo Herod. libro. 2.

Βερεκυνθιάλιος. ὸ. ὁ. delyrus, ſtupidus, uehemẽter annoſus.

Βέτικος. legumen quoddam cicerculæ non diſſimile.

Βέλεμνον. υ. τὸ. ſagitta, βέλος.

Βελεμνοχαρής. ſagittis gaudens. Epitheton Apollinis.

Βέλεμνα. acicula piſcis, ῥαφὶς θαλασσία.

Βέλεμνα. τὰ. mala, unde Bellerophon quaſi malorum occiſor.

Βέλεμνα. impedimentũ, τὸ φράγμα ἐν ποταμῷ.

Βελοθήκη. ης. ἡ. pharetra.

Βελόνη. ης. ἡ. piſcis apud Ariſtotelem. Acus Gaza interpretatur & acicula. Roſtrum habet gruis uel ciconiæ ſimilitudine, colorem uerò argenteum, ſpinam uiridis coloris. Significat et acum inſtrumentum. Lucia. in Pſeud.

Βέλος. ους. τὸ. ſagitta, miſſile, telũ, omne quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus eſt, lapis, lignũ, plumbum, ferrum, ἀπὸ τοῦ βάλλειν. Aliquando etiam gladius, uulnus, dolor, τὸ ἐκ τοῦ βολῆς φαῦλα.

Βέλτερος, καὶ φέρτερος. bonus, præſtans. Non enim ſunt comparatiui, quanquam ſimiliter terminent.

Βέλτιον. melius.

Βελτίονως. melius.

Βέλτιστος. υ. ὁ. optimus.

Βελτιόω. melius reddo.

Βελτίων. ονος. ὁ, ἡ. melior, κρείττων.

Βεμβικιάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βεμβικίζω. uoluo, in gyrum circumagito.

Βέμβιξ. uel βέμβυξ. κος. ἡ. ῥόμβος, turbo, quem pueriſe exercentes torquent. Capitur pro ſordido & præparco.

Βένθος. ους. τὸ. profunditas, fundum.

Βένος. ὴ. toga.

Βέομαι, curro, βαίνω, βιάζομαι. Homer.

Βέρεθρον. υ. τὸ. lingua Attica barathrum dicitur, locus cœnoſus.

Βερμίδειν. aufugere, ἀπατᾶσθαι.

Βέρμις. fugitiuus, ἀπάτης.

Β Η.

Βῆ. iuit. Aoriſt. ά. eſt παρὰ βῶ, βήσω, ἤβλω, & Ionice βῆ accẽtu circunflexo. Nam ſciendum, quòd ſi poſt uocalis alicuius aphæreſin, longa ſyllaba relinquatur, eam circunflecti, ut ἔφης φῆς, ἔβης βῆς. &c. Si uero breuis fuerit, acui, ut ἔβαν βὰν, ἔσαν σάν.

Βῆθι. uade, βάδιζε, μέτρα.

Βήτω, paragoge poëtica, pro τῇ βίᾳ.

Βηλαίνος. cœleſtis.

Βῆλος, accentu circunflexo. ε. ὁ. Belus uiri nomen, & fluuij.

Βηλός. accentu acuto. ε. ὁ. Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum intelligant: alij ſupremum omniáq; circumplectentem aëra: nonnulli etiam olympum.

Significat item pauimentum ἀπὸ τῆ βάσεν, id eſt ab inceſſu, ut placuit Euſtathio.

Accipitur & pro ianuæ limine, quam etiam φλίαν uocant. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Βῆμα. ατος. τὸ. altare, tribunal, ſuggeſtum, pulpitum, gradus, ueſtigium, ut in Actis cap. 7. διὰ βῆμα ποδός. Bud. Com.

Βηματίζειν. pedibus metiri.

Βηματιστής. qui ſedet pro tribunali, iudex.

Βήξ. κὸς. ὁ. tuſſis, ut in prouerb. Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.

Βηλείδων. calciamenta, ἐμβάδας uocant.

Βηχεσινύω. ſemino. alias βηρυσσύω.

Βήρυλλος. ε. ὁ. beryllus lapis, & herba.

Βήρυτος. ε. ὁ, ἡ. Berytus, urbs Phœniciæ.

Βῆσα. ης. ἡ. Beſa urbs Bœotiæ.

Βῆσσα. ης. ἡ. concauitas, uallis, campus. Homero interpres in Ilia. γ. fertiliſſimum maximéq; peruium locum exponit, id eſt γονιμώτατον καὶ βασιμώτατον τόπον.

Βήσσα. ὰ. ſaltus.

Βησσήεις. σσα. ὸ. concauus, flexuoſus.

Βήσσομαι. ἐπιβιβάσομαι, ἐμβιβάσομαι.

Βῆσσαρμός. ὸ. ὁ. genus ſaltationis quæ ab armatis peragebatur.

Βησσάρμων. ονος. ὁ. tripudiator, ſaltator ad ſonum ἀπὸ τῆ ἁρμοσμένως βαίνειν.

Βήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. tuſſio. Neut. abſol.

Βηχικός. ὴ. ὸ. tuſſi laborans.

Βηχιον.ε.tussilago.
Βηχώς.nutatio capitis.

Βία.ας.ἡ.uis,uiolentia.
Βιάζομαι.μ.άζομαι.π.ασμαι.uiolo, uim infero,ui adigo,cogo,cõpello, urgeo, per uim aufero,extorqueo,exprimo, ut apud Cic. Expressit hoc necessitas, ἐβιάσατο, id est, Necessitate coacti hoc decretum fecerũt. Item inuado, occupo hostili more. Aliquando conijcio. Lucia. τὸ πῦρ ἐκ τ καπνοῦ βιαζόμενος, Quòd me ex fumo in flammam conijcerem. Quæ dicta sunt, passiuè item interpretari possunt. Dicunt enim Βιάζομαί σε, καὶ βιάζομαι ὑπὸ σοῦ, id quod & Prisc ian. admonet lib. 18. Item Conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon. sed id perpetuò uerum non est. Accus.
Βιαζόμενοι.ui non iure agentes.
Βιαζόω.μ.ώσω.π.ωκα.cogo,uiolo.accu.
Βιάζω.μ.άσω.π.ακα.uiolo. Accus.
Βιάθω.proficiscor,πορεύομαι.
Βίαιον.ε.uiolatio,uiolentum.
Βιαῖος.α.ὁ. uiolentus, raptor, uehemens,inuitus.
Βιαίων δίκη.actio de ui illata.
Βιάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cogo,uiolo,uim infero mulieribus.
Βιβρκὴς.sufficiens ad uitam.
Βίβρχος.qui commeatui præfectus erat,nam βίος uictum significat.
Βιάσκομαι.uiuo.
Βιασμός.ὁ.uiolatio.
Βιασύς.ὁ.uiolentus.
Βιασικός.ὁ.idem.
Βιάτωρ.paruus cyathus,cochleare.
Βιάω.μ.άσω.π.ακα.aufero,uiolo,accus.
Βιβάζω.μ.άσω.π.ακα. uado,duco, turbo, admitto,admissuram facio.
Βιβάθω.μ.άσω.π.ακα.uado. Neutr.absol.
Βίβασις.ἡ.genus saltationis apud Lacedæmonios,in qua etiã proponebantur præmia,non modo pueris, sed puellis quoque. Saltu in hac erat opus, interimq; nates pedibus contingere.

Βιβασύς.ὁ.emissarius.
Βιβάω.κω
Βίβημι.transeo,uado,duco.
Βιβύξαντος.οἱ.ἐμβιβάσαντος.
Βιβλάριον.ε.τὸ.codicillus.
Βιβλιακός.ὁ.librosus.
Βιβλίδιον.τὸ.libellus.
Βίβλινος οἶνος.uinum austerum.ab uuæ genere uel à loco sic appellatum.
Βιβλιογράφος.ὁ.librarius.
Βιβλιοκάπηλος.idem quod βιβλιοπώλης,qui libros uenales habet.
Βιβλίον.ε.τὸ.uolumen, libellus. inuenitur & in fœminino genere.
Βιβλιοφόρος.ὁ.γραμματοφόρος,tabellio. (xus
Βιβλίς. libellus,aut funiculus ex cortice nes
Βίβλος.ε.ὁ.papyrus,iuncus,codex,liber,bombyx,biblus. Scribitur per υ quoq;,sed tunc est nomen ciuitatis.
Βιβρώσκω.edo.
Βίη πριάμοιο,βίη ἡρακλέη,uirtus Priami,uirtus Herculea περιφρασικῶς, pro ipso Priamo & Hercule. Ad eundem modum ἰφθὶς ἀλκινόοιο,pro Alcinoo.
Βίκος,paragoge poëtica.uis, δυνάμις,βία.
Βικός.ὁ.uas uinarium,urna habens ansas, lagœna,dolium.
Βινέω.μ.ήσω.π.ηκα.coëo.Neut.absol.
Βιοδώρα.uictum largiens. Terræ epitheton.
Βιοθάω.uiuo,præbeo uitæ necessaria.
Βιοθρέμμων.ονος.ὁ.homines nutriens.
Βιομήχανος.ε.ὁ.ad uitæ munera ingeniosus.
Βίος.ε.ὁ.uita morti contraria.παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν. Gaza & Cic. βραχὺν γὰρ βίον χρόνος. Itẽ uitæ genus, mores, ætas. Idem, τὸ γὰρ τ βίε παρειληλυθὸς, præterita ætas. & paulò pòst, τῶν ἄλλων τ βίε μερῶν τὰ διαγεγραμμένα, Cum cæteræ partes ætatis benè descriptæ sunt. Propriè dicitur de hominibus, quemadmodum ζωὴ de irrationalibus. Vnde Aristot. uitam definiens βίος ὅρος (inquit) λογικὴ ζωὴ, id tamen non semper obseruatur. Significat etiam uictum & facultates quibus uita sustẽtatur, quæq; ad uitæ usum pertinẽt. Lucia. βίον οὐκ ἄπορον ἀλλὰ καλάμου ψυδρμιᾶς ἄχον. Idem

alibi ἀβίους ἀνθρας uocat inopes & egenos.
Βιός.ε.ὁ.neruus,arcus.ἀπὸ τῆς βίας,καὶ διαὰμμως.ταύτης γὰρ χρεία ἐς πλὴν τόξε τάσιν.
Βιοτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uiuo. Gaza ex Cice. πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq; uiuendum. Quidam tamen propriè significare uolunt,id quod ad uitæ usum attinet,suppeditare.
Βιοτή.ῆς.ἡ.modus uiuendi,uita.
Βίοτος.ε.ὁ.uita,& quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictum pertinet.
Βιότροφος.ὁ.uitæ utilis.
Βιόω.μ.ώσω.π.ωκα. uiuo, de hominibus proprièdici uolunt non de brutis aut plantis similibusq;,quemadmodum τὸ ζῆν. Item cogo,& aliquando uado. Ab eo ducitur βιῶμι,unde & ἐβίων,& ὁ βιὸς, & βιῶναι. Herodo.uitur βιῶται, ἀντὶ τ ζῇ, ἢ ζήσεται. Dativo iung.
Βισαλία.Bisaltia regio,et urbs Macedoniæ.
Βισάκια.pistacia fructus.
Βίτιννα.τὰ.crepidæ.
Βίφορ.ε.scandalitium aliqui uocant.
Βιῶμαι,cogo,βιάομαι,βιάζομαι.
Βιῶναι,ἀντὶ τ βιοῦν καὶ ζῆν.uiuere.
Βιώνης.commeatui præfectus,βίαρχος.
Βιώσιμος.ὁ.spem habens uitæ,uitalis. Herodo. ἐν ἂν ὧν βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non possent homines, uel nollent. Actiuè accipitur & passiuè. Βιώσιμος ὁ ἀθρῳῶν dicitur qui uicturus uidetur, & euasurus. βιώσιμον βρέφος,uitalis infans.
Βιωτικά.τὰ. uitalia. sic uocat D. Paulus quæ ad corporis subsidium pertinent.
Βιωτικός.ὁ.temporalis,mundanus, uitalis.
Βιωτόν.uiuendum.aduerb.
Βιωτός.ὁ.uiuendus,uiuibilis. Βιωτὸς βίος eadem ratione dicunt,qua Cicero in Lælio, Cui potest esse uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non amici mutua beneuolentia conquiescat?
Βιωφελῆ.τὰ.in uitæ usu utilia.
Βιωφελὴς.ἐς.ὁ,ἡ.uitæ utilis.

B Λ.

Βλαβερός.ὁ.nocuus.
Βλάβη.ης.ἡ.καὶ

Βλάβος.εος.τὸ.nocumentum, incommodum, dispendium,damnum, iactura, pernicies, noxa, fraus,offensio, uitium. Aristoph. in Ranis, σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος, Tu uerò uitium obserua.
Βλάβης δίκη.actio damni dati. βλάβης δίκη τ τετραπόδων,actio ob pauperiem à quadrupede factam,quam legem Solon tulit, authore Plutarcho. Bud. Com.
Βλαβυλία.as.ἡ.uaniloquium.
Βλαβύλαω,καὶ
Βλάβω.μ.άψω.π.αφα.noceo.βλάπτω,ἢ βλάπτομαι.accus.iung.
Βλάδα.stulta,ἄωρα,impossibilia,ὠμά.
Βλαδαρός.flaccidus,dissolutus.
Βλάζειν.desipere,μωραίνειν.
Βλᾶκος.titio,ramus.
Βλαμμάζειν.contrectare,tentare.
Βλαισία.τὰ.blæsa.
Βλαισός.ὁ.blæsus. Sic à plerisque uocatur, cui membra soluta sunt,id est παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non potest, eamq; non quamlibet sed certam, quemadmodum Demosthenes,qui ρ literã eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, ut sit, qui gressum habet mancum uel oblæsum, ὁ βλαμμένος τὸ ἴδιον τ ποδῶν, ut quidam interpretantur. Item cui suræ sunt in diuersum actæ, quales sunt cancrorum & lacertarum. Latinè ualgi & uatij dicuntur. His opponuntur ῥαιβοί. Cæl. lib. 8. cap. 13. & Bud. in Annot.
Βλαισότης.ε.natura uergendi.
Βλαψία.piscis nomen.
Βλακεία.ας.ἡ.mollities,iactantia. Et βλακείας piscis,qui etiam βλὰξ dicitur.
Βλακτηνόμιον.τὸ. in Alexandria uectigal quoddam uocabatur quod astrologi persoluebant. Sic dictum, quòd eos fatui modo adire solent. Siquidem βλὰξ fatuum significat. Cæl. lib. 5. ca. 30.
Βλάκωμα.contemptus,despectus.
Βλακύω.μ.ύσω.π.υκα.torpeo, pigresco, & de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plus desident, ac quadam mollitie tor

pent. Damascius, καὶ προξωύω τῷ λόγῳ τὸς ἐμ̓ ἄρχῳ βλακώντας. Apud Hippoc. legitur pro uilipendo, contemno. Huic opponitur σπεδάζω. Bud. Com.

Βλακία.ας. regio quædam prope Cumen.

Βλακικός.ἄ.ὸ. ignauus, βραδύς.

Βλακικάτρον. stolidius, ignauius.

Βλακός.ἄ.ὸ. mollis, inutilis, nomen piscis.

Βλάν@. gramiosus, lippus, τυφλώδης.

Βλάξ.κ@.ὸ. mollis, delicatus, lasciuus, qui se inaniter iactat. Item stolidus, stupidus, qui nescit res discernere: à pisce prorsum inutili nomine inflexo, quem ne canes quidem attingant.

Βλαπτικόν.τὸ. noxium.

Βλάπτω.μ.άψω.π.αφα. noceo, sum impedimẽto, aduersor. Genitiuo, uel accus. iung.

Βλασθῶσι. obliquatur.

Βλαστάνω.καὶ

Βλαστάω.ῶ.μ.ήσω.π.ηκα. germino, suppullulo, emergo, existo, nascor. Neutrum absol.

Βλάστημα.ατος.τὸ. fœtus, germen.

Βλάστημα.ατος.τὸ.καὶ

Βλαστὸς.ἄ.ὸ. germẽ, ramulus. πρὸ τοῦ βλώσκω, τὸ αὔξειν.

Βλαστολογία. decacuminatio, ut uertit Gaza.

Βαστολογῶ. decacumino. Bud. Com.

Βλάστησις.ἡ. germinatio.

Βλασφημέω.ῶ.μ.ήσω.π.ηκα. maledico superiori, honoriq; & dignitati alterius derogo, execro, uitupero, conuitior, cõuitijs incesso, uerbis calumniam infero.

Βλασφημία.ας.ἡ. blasphemia, execratio, maledictio, uituperatio, conuicium. Lucia. de duobus philosophis inter sese contumeliose altercantibus, καὶ ὅπως ἀμάξας βλασφημιῶν κατασκέδασαν ἀλλήλων, Et solida plaustra conuicijs onusta, inter se effundebant.

Βλάσφημ@.ὸ. maledicus, execrabilis.

Βλαῦται.αἱ. βλαῦλλω. calcei, crepidæ.

Βλαύτιον.ὸ.τὸ. solea.

Βλαυτῶν. nectere calceos, πλέκειν ὑποδήματα.

Βλαψιγονία. as.ἡ. dicitur cum apes morbo, ignauia, aut infœcunditate naturali fœtũ non peragunt.

Βλαψίφρων. stolidus.

Βλᾶο. percutereris. Aorist. β. optatiui medij, ἀπὸ τ̃ βλῶμι.

Βλαὸς. percussus, βλαβὲς.

Βλεννέμυξος. mucosus, flaccidus.

Βλεμεαίνω. circumspicio cum superbia, uim & alacritatem aspectu ostendo, superbio. Neutr. absol.

Βλέμμα.ατος.τὸ. aspectus, acies.

Βλεννα. mucus.

Βλεννὸς.ἄ.ὸ. segnis, ignauus, fatuus.

Βλεννος.ους.τὸ. sordes.

Βλεννώδης.ους.ὸ,ἡ. sordidus.

Βλέπησις. aspectus.

Βλεπιδάμων. sideratus, deformi aspectu, distortis oculis, quasi à dæmone percussus. Cæl. lib. 2. cap. 28.

Βλέπος.ους.τὸ. Attice, ἀντὶ τοῦ βλέμμα. aspectus, obtutus.

Βλέπω.μ.ψω.π.φα. intueor. uideo, cerno, aspicio. Item ἀντὶ τ̃ ζῆν, id est uiuere. Euripid. in Hecuba, τόδ' ἀχρεῖον, ἐ βλέποντι μὴ φίλῳ χάμωθ'. sic Dido apud Vergi. Vitam pertæsa, tædet (inquit) cœli conuexa tueri. Ammon. distinguit à θεάω. Accus.

Βλεσός.ἄ.ὸ. incuruus, qui crura habet inuersa & genua in posteriora reflexa.

Βλεφαεὶς. ἰδ@.ἡ. pili palpebrarum, cilia.

Βλέφαρον. ου.τὸ. palpebra, pellis oculos claudens, ὀμματόφυλλον, ut interpretatur Oppiani interpres, quasi dicas, oculare foliũ. παρὰ τὸ φάρ@, καὶ ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ βλέπουτ, quòd oculi indumentum sit. ἢ πρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν ἄρτιον.

Βλήδην. iactim, μετὰ τ̃ βάλλειν.

Βλήβα. panis intritus.

Βλήματα. τὰ. iacula.

Βλήμεν@.ὸ. percussus, pro βεβλημέν@, abiecto augmento, poëticè & Ionicè.

Βλῆτα. idem quod βλήματα.

Βλήτεται. castratur.

Βλητικά. quæ uulneri patent.

Βλητός. attonitus, apoplecticus.

Βλῶφον.ὸ.τὸ. clauus ligneus, pessulus.

Βλιχάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. balo. Depon. absol.

Βλιχή.

Βλιχή.ῆς.καὶ

Βλίχημα.ατος.τὸ. balatus.

Βλίχημ@. stultus, simplex.

Βλῖχρον. herba species. sed βλιχρὸν, ὄσπριον, Hippocr.

Βλιχρός.ἄ. debilis. πρὰ τ̃ βεβλῆσθαι, ὁ καταβεβλημέν@, καὶ πεπλωκώς. Pind. dixit ἐπὶ τ̃ ἰσχυρῶ, ἀπὸ τ̃ βέβληκα, ὁ καταβάλλω. Dicitur & ἀβλιχρὸς, quemadmodũ σάχυς & ἄσαχυς, πᾶς & ἅπας.

Βλίχων. ωνος@.ἡ. pulegium herba, pro γλήχων Atticè. Accipitur & pro pube.

Βλιχωνίας. ου.ὸ. potio ex pulegio herba. Aristopha. Pace. ἄγε κυκεῶν' ἐπιπίοις βλιχωνίαν.

Βλιχώνιον.ἀ. idem quod βλιχών.

Βλιμάζειν. mamillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. Propriè autẽ de auibus cum illas empturi tractamus. Aristoph. Auib. εἶτα καβόντος πωλοῦσ' ἀθρόας, οἵθ' ὡς ποιοῦνται βλιμάζοντες, Postea capientes uendunt congregatos, Hi autem emunt palpantes. τὰ κυρία τῶν μυλιασῶν ζυγᾶν.

Βλιτάς.ἡ. mulier imbecillis.

Βλιζομάμας.ἀ.ὸ. uel βλιτόμας. stupidus, bardus, stolidus. Aristoph. Nebul. καὶ σε καλοῦσι βλιζομάμαν.

Βλίτον.ἀ. blitum herba, beta.

Βλίττω. aufero mel à fauis.

Βλοσυρός.ἄ.ὸ. rigidus, grauis, terribilis, truculentus, πρασυρμένον, ἢ ταυρηδὸν βλέπειν. ἀπὸ τ̃ βάλλειν, καὶ τι φάσκειν τοῖς ὄσοις.

Βλοσυρῶπις. ιδ@. terribilis, aspectu horribilis.

Βλοσυρωπός.ἄ.ὸ. toruus oculis. (lis.

Βλυβάζειν. βλιμάζειν.

Βλύζω.μ.ύσω.π.υκα. scaturio, effundo aquas, & scaturire facio. A murmure et sono scaturientium aquarum sic dictum. Neutr. absol.

Βλύω. idem.

Βλωθρύ. pinus, abies, pirus.

Βλωθρός.ἄ.ὸ. altus, frondosus, uirens, uegetus, longus, sursum pullulans.

Βλώσκω. uado, clamo, serpo. Neutr. absolut. Vnde ἐκτάδλωμ@ ἄρες apud Hesiod. id

est octo fragmentorum.

Βλώσυρ@. terribilis.

ΒΟ.

Βοάγειον.ἀ.τὸ. scutum ex pellibus boum agrestium fabricatum.

Βοάγει@.ἀ.ὸ. stultus.

Βοαθρόμ@.ὸ. auxiliator, ὁ ἐς πλῶ βοιὸ, ἤγουν μάχιμ, ταχύς.

Βοάειον.ἀ.τὸ. quod ad boues pertinet.

Βοῤῥμία. Mineruæ epitheton, πρὰ τὸ ζωαρμόσαι καὶ ζεῦξαι ἐς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας.

Βοᾶσι. pro βοῶσι contractum ex βοάασι.

Βοαύλιον.ἀ.τὸ. bouile.

Βοάω.μ.ήσω.π. κκα. clamo, uoco, boo. Neutrum absol.

Βόεα.ας.ἡ. bouina pellis.

Βόει@.ἀ.ὸ. bouinus.

Βοῦς.ἰ@. ὸ. lorum proprie, & pro rudente ponitur.

Βοή.ῆς.ἡ. clamor, uox. Lucian. καὶ δοῆς μισὸν λῶ τὸ συμπόσιον. Βοιὸ ἀγαθὸς ab Home. uocatur Menelaus, ut minimè formidolosus in bello, propterea quòd quibusdam in bello uox præ formidine intercipiatur.

Βοηδρομῶν. cum festinatione adesse, auxiliari periclitanti.

Βοηδρομία. festum quoddam apud Athenienseis, cursus cum clamore.

Βοηδρομιὼν.ῶν@.ὸ. Iunius.

Βοήδρομος.ἀ.ὸ. adiutor.

Βοήθεια. as. ἡ. auxilium, exercitus, præsidium.

Βοηθέω.μ.ήσω.π. κκα. auxilior, adiuuo. Per succurro significantius exprimitur Latinè, quàm per adiuuo. Nam iuuamus laborantem, & βοηθῶν inde dictum est quòd ad uocem periclitantis & quiritantis succurritur, quod & βοηδρομῶν uocant. Bud. Commentarijs.

Βοηθικός.ἄ ὸ. facilis ad opem præstandam.

Βοηβόος.ἀ.ὸ. celer in ferendo auxilio, expeditus in pugna. Theocri. ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηβόοι.

Βοηβός.ἄ.ὸ. fautor, adiutor.

Βοηλασία.ας.ἡ. præda, & expulsio boum.

Βοηλατᾶ. uastat.

Βοπλατέω.μ.ήσω.π.ηκα. agito boues.
Βοηλάτης.ου.ὁ. bubulcus, bubsequa.
Βοηθύς.ύος.ἡ. clamor.
Βόθειον. fossula, hulcus appellatum cuiuum & anguſtum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.
Βόθρος.ου.ὁ. fouea, puteus, fundamentum.
Βόθυνος.ου.ὁ. fouea, fossa. παρὰ τὸ βαθύς.
Βοιδάειον.ου.τὸ. καὶ
Βοίδιον.ου.τὸ. bucula.
Βοικός.ῆ.ὁ. bouinus.
Βοιωτάρχης.ου.ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magiſter equitum.
Βοιωτρχία.ας.ἡ. imperium Bœotiæ.
Βοιωτρχῶν.ὁ. Bœotiæ præfectus.
Βοιωτιάζω. lingua loquor Bœotica.
Βοιωτικός.ῆ.ὁ. Bœoticus. Pro craſſo accipiũt Græci. Bœotij enim hebetes, unde Horat. Bœotum in craſſo iurares aëre natum.
Βολαί. olim dicebantur dolores qui ſentiuntur in partu.
Βόλαιος.α.ον. impetuoſus, irretitus.
Βολβάδιον.ου. bulbulus.
Βολβᾶσθαι. magna iactare, μεγαλορρημονέω.
Βόλβιτον.ου.τὸ. uel βόλωσθον. ſtercus boum. Feſtus bulbitare Latinis hinc inflexum putat, quod ſignificat puerili ſtercore inquinare. Cæl. lib. 6. cap. 38.
Βολβός.ῆ.ὁ. bulbus, tuber.
Βολέω.μ.ήσω.π.ηκα. percutio. Actiu. accuſ.
Βολιών. ſterquilinium.
Βολή.ῆς.ἡ. iactus, ſparſio, percuſſio, ictus.
Βολίζω.μ.ίσω.πικα. bolidem ſubmitto, nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud. Com.
Βολίς.ίδος.ἡ. miſſilis haſta, iaculum, pondus funiculo affixum, quo demiſſo nautæ explorant altitudinẽ maris. Vocatur perpendiculum nauticum. Bud. ibidem.
Βολίτανα.ἡ. polypi ſpecies.
Βολίτιος.α.ον. ſtercoreus.
Βόλιτος.ου.ὁ. ſtercus maxime aſinorum & boum. Atticum eſt ἀντὶ τοῦ βόλβιτον. Cæl. lib. 6. cap. 38.
Βόλος.ου.ὁ. rete piſcatorum, id eſt funda. Capitur abſolute pro retis iactu, ut βόλον πρίαμαι, apud Plutarchum, iactum emittere apud Valer. Significatur itẽ aleæ iactus, atq; ita Plautus uſus eſt in Rudente. Oh Neptune ſalue, nec te aleator ullus eſt ſapiẽtior. Profectò nimis lepide ieciſti bolõ, periurium perdidiſti. Sunt uerba Thrachaleonis ſerui exiſtimantis lenonem naufragio periiſſe. Dicitur etiam βόλος, πρόσινδος, καὶ παισικὸς καὶ κυβευτικός. Eſt etiã βόλος τῶν ὀδόντων in ueterinis, cum dentes pullinos amittunt. Ariſtot. li. 6. de Hiſtor. ὅμως ἥ μάλιστα γνωρίζεται ἡλικία μετὰ τοὺς βόλους τῶν πωλούντι. Significat item τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. Bud. in Annot. & Com.
Βόλοχον.ου. bdellium.
Βολωσία.ας.ἡ. ἐλείθυια, Lucina, quæ à partus rientibus inuocabatur. βολαὶ γὰρ αἱ ὠδῖνες.
Βομβάζειν. irridere, cauillari.
Βόμβαξ. θαυμός.
Βομβαύλιος. tibicen, αὐλητής.
Βομβέω.μ.ήσω.π.ηκα. reſono. Neut. abſol.
Βομβηδόν. aduerb. cum ſtrepitu.
Βόμβος.ου.ὁ. bombus, ſonus apum.
Βομβύκια.τὰ. bombycia.
Βομβύλιον. calicis genus.
Βομβυλιός.ου.ὁ. apis genus, obſtreperus.
Βόμβυξ.υκος.ὁ. bombyx, inſecti genus.
Βοοθύτης. qui uictimas cædit, ὁ ὄνους βόας βάλλων πελέκει.
Βορά.ᾶς.ἡ. pabulum, cibus, uorago.
Βορβορῦται. hæretici quidam uocati ſunt, à cœno, quòd turpiſſimas libidines ſacris ſuis immiſcerent.
Βόρβορος.ου.ὁ. cœnum, lutum, limum, cloaca.
Βορβοροτάραξις.ου.ὁ. turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Ariſtoph. Equit. ὦ βορβοροτάραξι καὶ πᾶν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς.
Βορβορυγμός.ῆ.ὁ. tumultus & ſtrepitus uentris aut aquæ.
Βορβορωπός.ῆ.ὁ. turpis, fœtorem inferens.
Βορέας.α.ὁ. aquilo.
Βόρεα.ου.ὁ. aquilonaris.
Βόρος.ου.ὁ. edax.
Βορρᾶς.ᾶ.ὁ. aquilo, boreas.

Βορράθεν. ab aquilone.
Βορρᾶθεν. boreas.
Βόσις.ου.ἡ. cibus.
Βοσκάς. genus piſcis uiſcoſi.
Βοσκή.ῆ.νομή.
Βόσκημα.ατος.τὸ. pecus, grex.
Βοσκηματώδης.ους.ὁ. beſtialis.
Βόσκομαι. καὶ
Βόσκω. paſco, paſcua præbeo.
Βοσκωρ.ορος.ὁ. paſtor.
Βόσπυξ.υχος.ὁ. muliebris capillus, cæſaries.
Βοσφύια. fraces, τέμφυλα.
Βοσφυχίζομαι. calamiſtror, cincinnatus ſum.
Βοσφυχίζω. alo comam.
Βόσφυχος. ου. ὁ. cæſaries, plexi mulierum crines.
Βοτάνη. ης. ἡ. herba.
Βοτανίζω. herbas noxias uello, quod Latinis runco dicitur.
Βοτανισμός.ῆ.ὁ runcatio, id eſt euulſio inutilium aut noxiarum herbarum.
Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.
Βοτᾶρος.οἱ. caſæ paſtorum, gurguſtia.
Βοτήρ.ῆρος.ὁ. paſtor.
Βοτικός.ῆ. paſtoralis.
Βοτόν.ῆ.τὸ. armentum, ouis.
Βοτός.ῆ.ὁ. βόσκημα, τροφή, alimentum.
Βοτρύδιον.ου.τὸ. genus ornamenti muliebris.
Βοτρυδόν. racematim, botri in morem.
Βοτρυμός. uindemia.
Βοτρυόδωρος.ου.ὁ, ἡ. racemos elargiens.
Βότρυοι. οἱ. uuæ, condititij racemi.
Βοτρυοστέφανος.ου. botryonũ ſertis redimitus.
Βότρυς.υος.ὁ. racemus.
Βῦ. nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictiones auget. à bouis magnitudine, qui βῦς dicitur.
Βῦα. ἀγέλη παιδῶν.
Βουαγωρ. paſtor.
Βυάλια.τὰ. ornamenta quæ circa manum ferũtur, præſertim à mulieribus.
Βυβάλας. bubalus.
Βυβάρας. magnus, grauis, ſuperbus.
Βυβός.ῆ. mutus.
Βύβοσις. uoracitas.
Βύβρωτος.ου.ὁ, ἡ. pabulo abundans.

Βυβρωσις.ου. ἡ. magna fames, æſtrum, tribulatio, triſtitia, & pro quauis uolucri apud Nicandrum.
Βυβωνικὴ. ῆς. ἡ. morbus quando cum inflammatione tumet teſticulus, & dolor ad inguina peruenit.
Βυβών. ῶνος. ὁ. pubis, inguen, & inflatum quod generatur ex aluo. Lucian. ὕδωρ ἐις βυβῶνας, Vſq; ad inguina. Pro axilla, apud Nicandr. de The. ἀσκοδίτους δ' ἐπὶ ους ἐξ βυβῶνας ἑλίξεις.
Βυβωνιάω. laboro exinguine, intumeo. Ariſtopha. Ranis, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν πόνων ὅσον ἐγὼ μὴ δῦν ἐς τὸ βαλανεῖον βέλομαι. ὑπὸ τῶν πόνων γὰρ τὼ νεφρὼ βυβωνιῶ. Id eſt, O Iuppiter rex, res laborum quanta? Ego quidem igitur in balneas ire uo. Præ doloribus enim renes doleo, hoc eſt φλεγμαίνουσι βυβῶνας.
Βυβωνοκήλη. ης. ἡ. inguinis ramex.
Βυγάτης.ου.ὁ. iactator.
Βυγώνις.ιος.ἡ. apis, quòd ex boum oſſibus naſcatur.
Βύλωσις. piſcis nomen & herbæ.
Βυλάκη. bupreſtis.
Βύλλα.ας.ἡ. καὶ
Βύλλαον.ου.τὸ. ciuitas Magneſiæ.
Βυλλίψιον. corium.
Βύλλοψ.ωπος.ὁ, ἡ. bobus nocens, boues excorians. καὶ βύλλοπα ἤματα, ἐν οἷς βόδι, καὶ ἄλλα ζῶα ἀπολλύουται.
Βυσσομεῖν. accelerare.
Βύσσωρον.ου.τὸ. promontorium Salaminiopoſitum.
Βυζυία. appellabatur Athenis familia quædam ſacerdotio prædita. ſic dicta à Buzyge quodam heroẽ, qui omnium primus iunctis bobus araſſe terram creditur.
Βύζυγον.ου.τὸ. bouis iugum.
Βυθός.ῆ.ὁ. locus, quo æſtate armenta paſcuntur.
Βυθοίνης. Herculis epith. quòd boues ſolidas deuoraret.
Βυθυσία.ας.ἡ. ſacrum regale & magnificum, opiparũ cõuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adag. Nemo bene

merito bouem immolauit.

Βουθυτέω. μ. ήσω. π. ηκα. sacrifico boues, magnificos amplosq; sumptus facio. Diuitum enim est, uel regum potius, boues immolare, unde Galli suum buthiner, id est prædã partiri.

Βουθύτης. ε. ὁ. bouicida.

Βουϊβόω. bouem immolo.

Βουκᾶος. ου. ὁ. bubulcus, messor, βασὶ καύνων πλὼ λιῶ.

Βουκανιστήριον. τὸ. buccina.

Βουκανιστής. ὁ. buccinator.

Βουκάπαι. boum præsepia.

Βουκάρτβος. mons Asiæ.

Βουκέντραι. οἱ. stimulatores, impulsores boum.

Βουκιθάριοι. Gallogræci.

Βούκεντρον. ε. τὸ. stimulus boum.

Βουκέρως. herba ad bouis cornu similitudinẽ inflexa.

Βουκέρων. ῶνος. ὁ. bubulis præditus cornibus.

Βουκβός. fœnum Græcum, τῆλις.

Βουκεφάλας porticus Atticæ regionis. Vnde

Βουκεφαλῖται. nomen gentile.

Βουκέφαλος. equus Alexandri magni dictus est, à taurino capite.

Βουκολεῖον. locus seu sedes boum, ἀγέλη βοῶν.

Βουκολέω. μ. ήσω. π. ηκα. pasco boues, pasco, exerceo artem pastoralem. Item multum amo, curo. Item decipio, fallo, id est lenio, mitigo. Lucian. ἀπόθεσοι κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν. Id est, Ascititius ornatus naturæ dedecus & turpitudinẽ fallit, id est mitigat & lenit. Aristoph. Pace. μὴ βδᾶτε, μηδ' ἀνεῖδ' ἡμῖν ὧν θεῶν, ὡς ἂν μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται, κάτω κάρα ῥίψας μὲ βουκολήσεται. Id est ἀπατήσεται, inquit interpres.

Βουκόλημα. mulcimen, lenimen, quod mitigat & lenit, θελκτήριον. solatium, ut ὅπως ἔχῃ τὶ βουκόλημα ἢ λύπης.

Βουκολίδα. πλῶ. bobus pascendis aptam.

Βουκολικός. ἡ. ὁ. pastoralis.

Βουκόλιον. ου. τὸ. armentum boum. Accipitur generaliter, ἀπόλιον, ποίμνιον.

Βουκολισμός. genus cantionis rusticæ.

Βουκόλος. ου. bubulcus, armentarius.

Βουκόρυζος. ου. ὁ. mucosus, tardus, stupidus.

Βούκρανον. τὸ. galea facta ex capite bouis.

Βουλᾶος. ὁ. consiliarius.

Βουλεία. consulatus.

Βούλευμα. ατος. τὸ. consilium.

Βουλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. delibero, consulo, consilium agito, & statuo. Depon. accus. iung.

Βουλεύσεως δίκη. actio est, cum quis de factis insidijs accusatur: aut cum quis in ærariũ relatus, eum qui inscripsit, quasi iniuste factum, accusat.

Βουλευτήριον. ου. τὸ. consilij locus, curia.

Βουλευτής. ε. ὁ. consultus, consiliarius, senator, decurio. βουλευτὰς λαγχάνω, καὶ βουλεύειν λαγχάνω, creor ac designor senator, & in curiam cooptor. Id enim sortitò fiebat. Bud. in Anno. & Com.

Βουλευτικόν. ε. τὸ. facultas consultandi.

Βουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. consulo, id est consiliũ do, delibero, statuo. Neut. datiuo iung. aut accus. ut βουλεύω πλῶ ἀπόδρασιν, adorno & meditor fugam. Bud. Com.

Βουλιών. ὁ. locus quo fimus congeritur agri stercorati.

Βουλή. ῆς. ἡ. consilium, & locus consilij, senatus, consistorium. Bud. in Annot. & Commentarijs.

Βούλημα. ατος. τὸ. sententia, propositum.

Βούλησις. εως. ἡ. uoluntas.

Βουληγόρος. ου. ὁ. καὶ

Βουληφόρος. ου. ὁ, ἡ. cõsultus, consiliarius, grauis in dandis consilijs, princeps, quòd hic multis consulere debeat.

Βουλία. ας. ἡ. tempus consultationis.

Βουλιμία. ας. ἡ. magna fames, morbus, quo laborantes etiam post cibum esuriũt. Est cum ob famem stomachus deficit, paulatimq; adeò frigescit, ut partes extremæ desituantur. βου hic auget. Quidam caninũ appetitum interpretãtur. Cæl. li. 13. ca. 39.

Βούλιμος. ου. ὁ. idem. Cæl. lib. 14. cap. 1.

Βουλιμάζω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βουλιμιάω, καὶ βουλιμάπλω. ualde esurio.

Βοῦλα. bulla.

Βούλομαι. in secunda persona βούλει μ. ήδομαι. π. ημαι.

π. ημαι. uolo, audeo, decerno, gestio. Βέλομαι ἀπῶν, lubet commemorare. Differt à θέλω. nam hoc etiam de irrationalibus animalibus dicitur, illud solum de ratione præditis. Depon. accus. iung.

Βουλυτός. ῆ. ὁ. uespera, quòd boues tum à laboribus soluantur.

Βούμαστος. ὁ. bumastus, genus uuæ crassioris instar mammæ cuiuspiam.

Βουμολγός. ῆ. ὁ. bumulgus, qui uaccas mulget.

Βουμυκᾶν. mugitus.

Βούναστος. ὁ. qui & monapius, fera est.

Βούνιον. scopa regia, herbæ species.

Βοῦνις. terra collibus frequens.

Βουνοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. montosus, monti similis.

Βουνόμος. ου. ὁ. omnis locus ubi boues pascuntur.

Βουνός. ῆ. ὁ. collis, βωμὸς, σιβάς.

Βουνώδης. ους. ὁ, ἡ. montosus, collibus frequẽs.

Βοῦπαλος. ε. ὁ. asinus.

Βοῦπαις. adolescentulus, quasi grandis puer. Item apicula, è bobus enim nasci solet.

Βοῦπενα. ης. ἡ. immodica fames.

Βουπλάτης. ε. ὁ. uel βουπλάτης. bubulcus, calamitosus, laboribus addictus.

Βούπληκτος. percussi à bobus.

Βουπλῆκτος, qui ipsi percutiunt.

Βουπλήξ. ῆγος. ὁ. stimulus boum.

Βουπόλος. bubulcus.

Βουπόροι. magni obelisci, ueru ad torrendos boues, apud Herodot.

Βουπράσιον. urbs, & fluuius, et locus in Elide

Βουπρασιεύς. καὶ (de.

Βουπράσιος. καὶ

Βουπρασίον. nomen gentile.

Βουπρῆσις. ἡ. bupresis herba. & bestiolæ cuiusdam genus, de quo Plini. παρὰ τὸ πρῆσαι τὰς βῶς. Bud. in Annot. post.

Βουπρόσωπος. rupes, præcipitia, colles.

Βούρυγχος. piscis quidam cetaceus.

Βῶς. ὠός. ἡ. bos, uacca. Item bouis pellis, scutum. Aliquando nummi genus nota bouis percussum, sed tunc est masc. gen.

Βουσάνη. &

Βουσασία. &

Βούσπωσις. εως. ἡ. &

Βούσταθμον. bubile, stabulum boum.

Βούτης. ε. ὁ. bubulcus, βυκόλος.

Βουτιάνειρα. homines nutriens, telluris epitheton.

Βούτιμον. quod bouis precium habet, uel boue emptum, βοάνητον.

Βούτομον. ε. τὸ. herba harundini similis, quæ bobus in pabulum data eos enecat.

Βούτορος. ε. ὁ, ἡ. boues penetrãs, βόας πλήσσων.

Βουφόρος. ὁ. bubulcus.

Βουτύπος. ε. ὁ. popa, qui bouem ferit securi.

Βούτυρον. ε. τὸ. παρὰ τὸ βοῦς & γάλακτος, butyrum, quasi bouis caseus, quia plurimum è bubulo fit lacte.

Βουφάγος. ε. ὁ. edax. Est etiam fluuius in Arcadia ab heroë Buphago appellatus.

Βούφαρα. de boue & terra arata dicitur.

Βουφονέω. μ. ήσω. π. ηκα. boues macto. Home. Iliad. κ. βοφόνιον δὲ κατὰ κλισίας.

Βουφόνιον. festum priscum, quod post mysteria peragebatur immolato boue.

Βουφόνος. Iouis Poliei sacerdos. Pausan.

Βουφορβός. ε. ὁ. armentarius, pastor boum.

Βόω. μ. ὦσω. π. ωκα. clamo, pasco, celebro.

Βοὼν. ῶνος. custodia apud Alexandræos.

Βοῶν. clamans.

Βοώνητος. boue emptus.

Βοῶπις. ιδος. ἡ. quæ habet oculos bouinos, id est rotundos & magnos, ac per hoc decoros. Frequens Homero dearũ epitheton.

Βοωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. aro. Accus.

Βοώτης. ε. ὁ. bubulcus, ἀρκτοφύλαξ.

B P.

Βραβεῖον. ου. τὸ. brabium, uictoria, uictoriæ præmium, retributio, stadium, præmium, simpliciter. Dictum putant, quasi ῥαβδεῖον, quòd uirga palmea designabantur uictores.

Βραβεύς. ῆος. ὁ. qui dat præmium certaminis.

Βραβευτής. ε. ὁ. dispensator, præfectus gymnicis ludis. Designator Latine dicitur.

Βραβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ministro, guberno, dispenso, dijudico, constituo, arbitror, propono, instituo, designo, ordino, prior sum, præmium acquiro. Accus.

Βράβιος. idem quod βραβευτής.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Βραδύλια. τὰ. pruna damascena, quasi πλὼ βοῶν καβάλλοντα. aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus lib. 2.

Βραγχία. τὰ. branchia seu branchiæ, quibus pisces spirant. Hæc habent eo loco, quo cætera terrestria pulmonem.

Βραγχάω. μ. άσω. π. ακα. κἀι

Βραγχιάζω. μ. άσω. π. ακα. rauceſco, πνίγω. Neutrum.

Βραγχοειδὴς. ϝος. ὁ, ἡ. branchijs ſimilis.

Βράγχος. τὸ. raucedo, morbus cum guttur & arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non ſolum è capite cadente catarrho, ſed etiam ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aëre frigido, interdum & ex calore febris.

Βραγχώδης. ϝος. ὁ, ἡ. raucus.

Βραδῆα. tarditas.

Βραδῆας. cunctanter.

Βράδιον. tardius.

Βράδιϲος. ϛ. ὁ. tardiſſimus.

Βραδιλόγλωϲϲος. ϛ. ἡ. tardiloquus.

Βραδιωότια. ας. ἡ. hebetudo mentis.

Βραδιώω. μ. ωῶ. tardo, moror. Neut.

Βραδιπορῶ. lente incedere.

Βραδυπεπλοιῶτδν. οἱ. tarde coquentes.

Βραδυπεψία tarditas concoctionis.

Βραδυπλῶ. tarde nauigo.

Βραδύπτκλος. ϛ. ὁ. tardigradus.

Βραδὺς. ἰος. ὁ. tardus.

Βραδυτὴς. ῆτος. ἡ. tarditas.

Βράζω. μ. άσω. π. ακα. feruco, ſcateo, tacite lugeo. Neut.

Βράκανα. τὰ. agreſtia olera.

Βράκος. lingua Aeolica ῥῶκος. Aeoles enim ſemper β præponunt ad ρ, cum ſequitur α, τ, aut δ.

Βραμίομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. iraſcor, per iram clamo, mugio ut unda maris. Depon. abſol.

Βρωξω, deuorare, comprehendere.

Βρωπλεν. edere, abſcondere, lingere.

Βρωσμα. hoc nomine cenſetur piperis genus quoddam inane & leue, ἀτορκδόνισον, teredinem non ſentiens.

Βρασματία. ebullitio.

Βρασμὸς. ῦ. ὁ. concuſſio, cachinnatio magna, undæ maris bullitio.

Βραϲάω. μ. ξω. π. αχα. bullo, ebullio, efferueo. Neut. abſol.

Βραϲάων. ωνος. ὁ, ἡ. breuior. ſegnior. Ilia. ἡ. ἀκαλτι οἱ βράϲαντι νόος νεπλὴ δέ τε μῆτις.

Βραυρών. Brauron, locus Atticæ.

Βραχαλέω. reſono, ſtrepo, & βραχέω.

Βραχία. in breuia. eo modo utitur Thucyd. quo Vergil. In breuia & ſyrtes urget.

Βραχεῖ πλείονδν. paulò plures.

Βραχεία. puſillanimitas.

Βραχέως. breuiter, breui.

Βραχιόνια, uel βραχιόλια. τὰ. ornamenta brachiorum.

Βραχιονιϲτὴρ. τῆρος. ὁ. armilla.

Βράχιϲτος. ϛ. ὁ. breuiſſimus, ὀλάχιϲτος.

Βραχίων. ονος. ὁ. breuior. Item brachium, ὅτι βραχὺτδός ἐϲτι τ λοιπῆ μέρους.

Βραχύ. τὸ. paulum. Vnde βραχὺ φροντίζω, parui pendo. βραχὺ πλείονδν, paulo plures. βραχὺ ὕϲτερον, ſtatim, mox, paulo poſt.

Βραχύβιος. ϛ. ὁ, ἡ. breuis uitæ.

Βραχιδιώτδς. breuior uita.

Βραχυϲφρομώταρος. ϛ. qui breuiſſime currit.

Βραχυϲελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. compendioſus.

Βραχύκωλα. breuimembris.

Βραχυλαῖος. ϛ. ὁ. nomen gentile.

Βραχύλη. oppidum Ceretum.

Βραχυλογιτέον. breui ratione utendum eſt.

Βραχυλογία. ας. ἡ. breuiloquium. Budæus Commentarijs.

Βραχύλογος. ου. ὁ, ἡ. breuiloquus, breuitatis ſtudioſus.

Βραχυμυθία. ας. ἡ. breuiloquium.

Βραχώϲιος. ὁ. breuis tergo.

Βραχύπορος. ϛ. ὁ. breuis tranſitus.

Βραχὺς. ἰος. ὁ. breuis, paruus. ἀπὸ βραχέος, paulò antè, haud ita pridem.

Βραχυτελὴς. breuis, compendioſus.

Βραχύτης. ητος. ἡ. breuitas.

Βραχυφυγίτης. ὁ. paululum lucẽs, ὀλιγοφαὴς.

Βράχω. μ. άξω. π. αχα. reſono, ἠχέω. onomatopœia eſt. Neut. abſol.

Βρέγμα. ατος. τὸ. κἀι

Βρεγμὸς. ῦ. ὁ. caluaria, dimidium capitis, tũ ſinciput, tum occiput.

Βρεμέω. κἀι

Βρέμομαι. κἀι

Βρέμω. ſono, percutio, minor, bullio.

Βρυωθία. fucus, radiculæ quædam, quibus genas mulieres colorant.

Βρύνθος. ὁ. anas.

Βρυνθύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. extollor, ſuperbio, murmuro, mirabundè iraſcor, fremo. Depon. abſol.

Βρύτιοι. οἱ. Brutij.

Βρυντύσιον. ν. τὸ. Brunduſium.

Βρυτανικὴ. ἡ. betonica herba.

Βρίτας. ν. τὸ. idolum. παρὰ τὸ βροτῷ ἰοικέναι, Suid.

Βρέφος. ϝος. τὸ. infans. παρὰ τὸ ῥέφω, κατὰ μετάθεϲιν.

Βρεφύλιον. τὸ. infantulus.

Βρέχω. μ. ρέξω. π. ιχα. pluo, proluo, irrigo, poto. Accuſ. iung.

Βρέγμα. ſinciput, βρέγμα, βρεγμός. ζῶϲι δὲ μέρος ὑγρότατόν δϵι, καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεϲι.

Βρέμη. oppidum Mediæ.

Βρέγμα. quod cum tuſſi expuitur.

Βρῖ. particula augens, intendens q.

Βριάρεως. ω. ὁ. Briareus centimanus.

Βριαρὸς. ῶ. ὁ. fortis, agreſtis.

Βριαρόχειρ. potens manibus.

Βρίαχος. haſtæ cuſpis. Sed Βρίαχος, Bacchæ mulier, ἡ βριαρῶς ἰαχάζϵι.

Βριάω. μ. άσω. π. ακα. extollo. Accuſatiuo iungitur.

Βρίγκος. piſcis cetaceus.

Βρίζομαι. μ. ζομαι. π. τσμαι. nitor.

Βρίζω. μ. ίσω. π. ικα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quieſco, torpeſco, impetum facio, funus curo. Neut. abſol.

Βρίμπους. ϛ. ὁ. latè ſonans. Martis epitheton.

Βρίθω. grauis eſt, & grauatur.

Βρίθις. ϊος. ὁ, ἡ. grauis pondere.

Βρίθομαι. ferè actiuè accipitur. Chryſoſto. paſſiue protulit pro ingraueſco & propendeo, peſſum eo. Plutarch. pro ὑπνῶδη poſuit καὶ καταφρόνδα in Cæſare, οἱ δὲ ἐπεῖς ἅπαντδν ἐπὶ τὸ ἀνεϲφρὸν ἔδϵϲαν, Incubuerunt, impreſſionem fecerunt. Bud. Com.

Βρίθος. ϝος. τὸ. pondus, βάρος.

Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderoſitas.

Βρίθω. onero, degrauo, deorſum uergo. Proprie de arboribus, quando fructibus grauantur. Item ſtipo.

Βριμάζω. rugio, leonis uoce utor. ὀργάω ἐϲ σύνεϲίαν.

Βριμάνω. &

Βριμάω. &

Βριμάω. μ. ήσω. π. ηκα. mugio, minitor, fremo, iraſcor. Neutr.

Βρίμη. potens, fortis. à βρι particula intenſiua.

Βριμὼ. όος. ἡ. Proſerpina.

Βρίν. ου. pes gallinaceus à Democrito dicitur.

Βρίϲοι genus echinorum, bruſsi uocantur.

Βριτόμαρτις. Dianæ cognomen, ὅτι τὰϲ Βρίϲαϲ νύμφαϲ ὁμαρτῆ.

Βρόγχια. τὰ. pulmonis concauitates.

Βρογχιάζειν. deuorare.

Βρογχοκήλη. ης. ἡ. tumor gutturis, tumor eſt ceruicis inter cutem & aſperam arteriã.

Βρόγχος. ου. ὁ. guttur. Galen. corpus quoddam ſcribit eſſe cartilagineum ſecundum aſperam arteriã, quod etiam βρογχίον appellat. παρὰ τὸ βρέχεϲθαι ἐν τῷ πίτεϲθαι, καὶ πίνειν.

Βρόμιος. ϛ. ὁ. Dionyſiacus, Bacchus.

Βρόμος. ϛ. ὁ. crepitus ignis, ſtrepitus, ſonitus uenti.

Βρομώδης. ϝος. ὁ, ἡ. olidus, uiroſus, grauis odoris.

Βροντάω. μ. ήσω. π. ηκα. tono. ἐμβροντημένος, attonitus. Neut. abſol.

Βροντεῖον. ν. τὸ. locus in ſcena, in quo conteĉtis in æne auaſa lapidibus tonitrus ſimilitudinem imitabantur. Hinc Claudiana tonitrua, de quo Eraſ. in Chil.

Βροντὴ. ῆς. ἡ. tonitrus, ſtrepitus. παρὰ τὸ βρέμειν τὸ πυρὸς ἔχον. ἔμπυρος γὰρ ἡ βροντή.

Βροντία. à Plinio uocatur genus lapidis à tonitruo.

Βρόσϲος. fimbria tunicæ.

Βροτὴς. ὁ, ἡ. κἀι

Βρότϲος. ϛ. κἀι

Universidad de Deusto
Biblioteca

Βρότↄ.ου.ὁ.κοὴ

Βροτάδης.ου.ὁ,ἡ.humanus.

Βροτη.mulier.

Βροτόεις.όεσσ.ὁ.cruentus.

Βροτοκτόνος ὁ.ὁ.homicida,ὁ ἄτεχνↄ ἰατρός.

Βρότος.ὁ.ὁ.tabo,sanies.

Βροτός.ὁ.ὁ.homo,mortalis,terrigena.

Βροτόφθορος.deceptor.

Βρῦθↄ.ὁ.πλίθιↄ.

Βρῦχↄ.ου.ὁ.bruchus, uermis genus. παρὰ τὸ βρύειν τὸ ἐσθίειν.

Βρυχός.ὁ.ὁ.præco.

Βρυχή.ῆς.ἡ.pluuia,perfusio.

Βρυχθίζω.uoro.

Βρύχιον.genus parui poculi,& gula.

Βρόχↄ.ου.ὁ. laqueus. Est etiam uas fundendo uino accommodum, implendis deplendisq; culeis & uasis conditorijs,& uino quocunq; modo transuasando. Dicitur ἀπὸ βρέχω,id est fundo. Hoc Græci ἀνοφορον ex eo appellant, quòd comportando uino aptum sit. Bud. de Asse.

Βρυάζω.floreo,delicior,lætor,ueneror.

Βρυγμός.ὁ.ὁ.stridor, κατανάλωσις, ἀπὸ τοῦ βρύχειν, ὁ ὅτι τοῖς ὀδοῦσι πίεζοντα ψόφον ἀποτελεῖν.

Βρύει τὸ ἀεὶ θέρος καρποῖς,abundat, premitur, demittitur.

Βρυκανός.uel βρυκιδανός.ὁ.ὁ.uorax.

Βρυκάω.edo,ἐσθίω.

Βρύκω.ἀποπίνω,decipio. Aristopha. Equitibus, αὐτὸς τι γὰρ ἤδομαι βρύκων τὸ καθ' ἡμέραν.

Βρυονία.ἡ.uitis alba à Ruellio, à Vergi. labrusca.

Βρύον.ου.τὸ.muscus.

Βρύτιον. cortex uuæ seu uinaceorum, illud scilicet quod remanet, ubi uinum fuerit expressum.

Βρυτήρ. Aeoles dicunt pro βυτήρ.

Βρύτια.τὰ.uuæ,ἐμφυλα,cortices.

Βρῦον.ου.τὸ. genus potionis ex ordeo, uinum ordaceũ,quod Aristot. οἶνον uocat. Athenæ. lib. 10.

Βρύω.edo,ἐσθίω.

Βρυχάομαι.μ.ήσομαι. ω.ημαι.rugio, fremo.

Depon. absol.

Βρύχιος.febris. nam febricitãtes Athenienses βρύζοντας uocant.

Βρυχθμός.ὁ.ὁ.

Βρύχημα.ατος.τὸ.rugitus.

Βρύχιος.ου.ὁ.submersus,βυθιζόμενος.

Βρύχω.μ.ύξω.π.υχα. fremo, frendo, stridere: Neut. absol.

Βρύω.μ.ύσω.π.υκα. emano,scaturio, pullulo, floreo. Neut. absol.

Βρυώδης.ους.ὁ,ἡ.muscosus,algosus.

Βρωμάομαι.fœteo,rudo. Proprie de leonibus & hircis & similibus male olentibus.

Βρῶμα.ατος.τὸ.cibus,concauitas erosa.

Βράμη.cibus,φορύ.

Βρώμησις.ιος.ἡ.ruditas.

Βρῶμος.ου.ὁ.tonitrus,sonitus quem emittunt famelici, quando crepant intestina præsame & sonitum faciunt. Ponitur aliquando pro auena.

Βρώσιμος.ου.τὸ.edulium,esculentum.

Βρῶσις.ιος.ἡ.cibus,tinea.

Βρώσκω.μ.ώσω.π.ωκα.comedo. Accus.

Βρωτός.ὁ.ὁ.comestibilis,βρῶσις.

Βρωτύς.ύος.ἡ.cibus.

ΒΥ.

Βύας.ὁ.bubo auis.

Βύβλινος.funiculus nauticus. Vel quod non constat ex byblo, id est papyro Aegyptia, sed herba simili.

Βυβλίον.ου.τὸ.libellus.

Βύβλιος.gentile nomen.

Βύβλος.papyrus, Suid.

Βύβλος.ου.ἡ.urbs præcipua Phœnices. Sic dictam ἀπὸ τῆς πάσης ἀρχαίας βίβλου φυλακὴν ἀσυνίας ἐν ταύτῃ γινούσης, tradit Stephan. Unde βιβλινον οἶνον appellatum puto apud Athenæum.

Βύζα.ἡ.κοὴ

Βυζάντιον.ου.τὸ. Byzantium, Constantinopolis.

Βύζην.adverb. cumulatè, adinuicem, densè.

Βυθίζω.μ.ίσω.π.ικα. demergo, in profundum eo. Neut. absol.

Βύθιος. submersus, profundus, ὁ ἐν ᾧ βυθῷ.

Βυθμός. antrum.

Βύθον.ου.τὸ.

Βύθος.ου.ὁ.profunditas,profundum,fundũ.

Βυκάνη.ης.ἡ.buccina.

Βυκανιστης.ου.ὁ.buccinator.

Βυκκινίζω.buccino,σαλπίζω.

Βυκίον.uasculum quoddam.

Βύκτα.ὰ.procellæ.

Βύκτης.ου.ὁ.rudens. Venti epitheton.

Βυκτὸς.miser.

Βύξ.profunditas,βυθός.

Βύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι. recipio, sum capax.

Βυπτῶν.mergere.

Βύειον.casa,habitatio.

Βύρσↄ.ης.ἡ.corium.

Βυρσεὺς.έως.ὁ.coriarius.

Βύρσινος.ου.ὁ.coriaceus.

Βυρσοδψέω.μ.ήσω.π.ηκα. tingo corium. βύρσης σχάζομαι. Neut. absol.

Βυρσοδψης.ου.ὁ.coriarius. Apud Pausan. appellatur, qui collum comprimit, sursumq; protrudit humeros.

Βυρσοπαχὴς.έος.ἡ.nauis de corio.

Βυρσοπώλης.ὁ.coriarius.

Βυρώδης.ὁ.male olens, ἀνσώδης.

Βυσάνχλω.γος.ὁ.cui humeri sunt contracti res uersus collum.

Βύσμα.ατος.τὸ.genus marsupij.

Βύσσα.ης.ἡ.βυθὸς, funditus. unde ἄβυσσος.

Βύσσινος.ου.ὁ.sericus,purpureus.

Βύσσινοι λόγοι, uerba quæ sublimitatem habent ac magnificentiam, nitorem quoque & authoritatem. Solebat autem Paryssatis Cyri & Artaxerxis mater dicere, regẽ qui promptè, nec animo timidiore concionaturus foret, debere byssinis uti uerbis. Cæl. lib. 12. cap. 39.

Βυσσοδεχὴς.ὁ.ὁ.magnus,ponderosus.

Βυσσολομεύω.μ.εύσω. ω. ευκα. profundè cogito, molior aliquid in animo, alto pectore molior quippiam,& clanculum in animo struo insidias. Translatum à fundamentis ædificiorũ, quæ profunde iaciuntur. Odyss ρ. Ἐσθλὰ δ' ἀλοφώοντος, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσολόμευον, Dicebãt benè, sed mente alta prauа struebant. Neut. absol.

Βυσσόθεν. ex fundo.

Βύσσος.ου.ἡ.κοὴ

Βύσσος.ου.ἡ.coloris genus purpurei pretiosissimi, ὕφος: & byssum, lini genus, sericum.

Βυσσός.ὁ.ὁ.profunditas. Dicitur & ἄβυσσος, sicut βληχρὸς,& ἀβληχρός.

Βυσσόφρων. qui intimo pectore aliquid meditatur.

Βυσσύνω.mergo,demergo,neco.

Βυσσύνιον. stagnum fuisse dicitur iuxta oppidum Abderam, in quo cuncta natãtia demerguntur. ἀπὸ τοῦ βυσσύω.

Βύσσα.ης.ἡ.idem quod βύσσα.

Βύστος.pudendum muliebre.

Βύω.μ.ύσω.π.υκα.obturo aurem, sepio, occulto. Vide ἀλυσύβυσος. Aeliuum.

Β Ω.

Βᾶ.pasco,uado,caleo.

Βωβός.mutilus, claudus.

Βωβύζειν.buccinare.

Βώδιον.bucula,βοείδιον.

Βῶκσ. inquit Speusip. sunt leucomenides, hoc est menæ candidiores, quas nos girros siue girrulos uocari diximus. Hermol. in Plinio.

Βωλάκιον.agellus.

Βώλαξ.κος.ὁ.κοὴ

Βῶλος.ἡ. gleba. Interdum pro rubrica, qua pictores aurum operibus inducunt.

Βωλιδόν.in modum glebæ.

Βάλιον.ου.τὸ.glebula.

Βωλίτης.boletus,fungus.

Βωλοκοπία.ας.ἡ.occatio.

Βωλοκοπέω.ῶ.occo,frango glebas.

Βωλοτροφία.ας.ἡ.glebarum inuersio.

Βωμάκαμα. βωμολόχευμα.

Βῶμαξ.diminutiuum à βωμὸς seu βωμολόχος, scurra impudens, ex alieno uiuens.

Βώμανσις.locus aut consecratio aræ.

Βωμίδιον.ἀτ.arulæ.

Βώμιος.ου.ὁ.altareus.

Βωμολοχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.nugor,scurrilia facio. Neut. absol.

Βωμολόχευμα.ατος.τὸ.κοὴ

Βωμολοχία.ας.ἡ.comitas,scurrilitas.

Βωμολόχος.ου.ὁ.scurra, parcus, scelestus, im

Universidad de Deusto
Biblioteca

probus. Hoc nomen olim inditum uidetur ijs qui obuersantes circum aras, uictimis tendere consueuerũt insidias: aut qui ob id rem diuinam facerent, quòd ex aliorum accusatione compendij nonnihil auferrent. Dicitur autem quasi περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες. Quanquam eo nomine dicuntur mendicabula in templis supplicíter corrogantia stipem, atq; item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti. Eras. Chil.

Βωμός. ὁ. ara.

Βωμοφθία. ᾶς. ab aris famulæ.

Βωνίτης. ου. ὁ. bubulcus, rusticus.

Βώξ. γος. ἡ. genus piscis marini.

Βώεμος. genus cantionis à Maryandinis agricolis olim cani solitum.

Βῶρος. ὁ. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis.

Βῶς, uel βοῦς. tergus bubulum. Ponitur pro scuto, eo quòd scuta tergoribus boum insuerentur.

Βόγος. ανδος. ὁ. clamans. Pro βοήσας crasi.

Βόσκαθος. boscæ pisces.

Βόωμαι. clamabo, pro βοήσομαι, ἐπικαλέσομαι. Aliquando pro uiuam, βιώσομαι.

Βωτήρ. pastor, νομεύς.

Βωτρέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, uoco. Actiu. accus. iung.

Βωτιάνειρος. ου. ὁ. pascens uiros. terræ epith.

Βώτωρ. ορος. ὁ. pastor, νομεὺς, ποιμήν.

Γ Α.

Αβίρια. ἡ. species myrrhæ.

Γαγάνειν. ridendo colludere.

Γαγάτης. gagates lapis.

Γαγγαλεύς. ὁ. piscator.

Γαγγαλιᾶν. γαγγαλίζεσθαι, lætari, ἥδεσθαι.

Γαγγάλιον, γαγγλίον.

Γάγγαλος. ὁ. mutabilis. ὀμιτάβολος.

Γαγγάμη. ἡ. rete, ἕλκυν, δίκτυον.

Γαγγαμών. ῶνος. ὁ. locus circa umbilicum circumiectus. Sic dictus quòd illic more sagenæ nerui implicétur, quam etiam hoc nomine uocant.

Γαγγάνη. ης. ἡ. scrofula, tuber.

Γάγγης. ου. ὁ. Ganges.

Γαγγλίον. ου. τὸ. genus apostematis, neruorum reuolutio ex percussu uel labore proueniens.

Γάγγραινα. ης. cancer morbus. est autem caro emortua ex ulcere uel inflãmatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrũ aliquod afficientem, cui nisi succurratur, ad uicina serpit, inficitq;. παρὰ τὸ γραίνω τὸ τρώγω.

Γαγγραινόμενοι. οἱ. gangrænis laborantes.

Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ & Antiochia & Seleucia est uocata.

Γαδαρεύς. gentile nomen.

Γάδειρα. Gades insula extra Herculis columnas, quasi γῆς διαρρηχθείσης γάρ ἐστι γῆς.

Γάζα. Persica uox. opes, supellex, quicquid possidetur. Item urbs in Asia.

Γαζᾶος. ciuis ex Gaza.

Γαζοφυλάκιον. τὸ. arca, uel quiuis locus ubi res precios ior seruatur.

Γαῖα. ας. ἡ. terra, pulvis. παρὰ τὸ γῶ, τὸ τίκτω.

Γαιάθη. conuitiari, cauillari, κερτομεῖν.

Γαλάται. dicti sunt Galatæ, qui patria excidentes, terram quæsiuere, quam incolerẽt.

Γαλέοχος. ου. ὁ. patronus uel patrona ciuitatis, terram continens, terræ motor. Neptuni epitheton.

Γαλεός. ᾶ. ὁ. bos colonus. ὁ ἀρότης βοῦς.

Γαλήνη. terram habens.

Γάλη. ἡ. cõtus, defensaculum. Propriè telum gallicum.

Γάλτης. agricola.

Γαύω. glorior, lætor, uenero r. dati. iung.

Γαυῶ. lacesso, incesso, insulto, irrideo.

Γαυώδης. ους. terrenus.

Γάϊνος. terræ motus.

Γάλα. τὸ. lac. Habet suos casus obliquos à nominatiuo inusitato γάλαξ.

Γαλάδες. ὰς. galades concharum species.

Γαλαθηνός. puer lactens, νηπιάζων.

Γαλακλίτης. galaclites lapidis nomen.

Γαλακτίζειν. lactare, lacte nutrire.

Γ Α.

Γαλαπτινός. ἠ. ὁ. lactens, lactatus.

Γαλακτοβάδδιον. τὸ. lacteum.

Γαλακτοπωτᾶν. lac bibere. sicut ὑδροποτεῖν.

Γαλακτοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lacte alo. Actiu.

Γαλακτουχεῖν. lactare, lacte nutrire.

Γαλακτίχων. ουσα. lactans, lacte nutriens.

Γαλακτώδης. ους. ὁ, ἡ. lacteus, καὶ οἰνός τις.

Γαλακτῶργος. lactarius pistor.

Γαλαξίας. lacteus circulus in cœlo.

Γαλαεία. locus Siciliæ.

Γαλάεινα. oppidum eiusdem.

Γαλαεινᾶται. καὶ

Γαλαρῖνοι. gentile nomen.

Γαλάτεια. ας. Galatea.

Γαλατία. ας. Galatia.

Γαλία. ας. ἡ. muscipula, & piscis genus.

Γαλιάγρα. ας. ἡ. carcer, locus noxiorum, ἢ τῶν θηείων ὑποδοχή.

Γάλιος. piscis est apud Rhodios in precio.

Γαλβός. ἄ. ὁ. iucundus, lætus, mitis.

Γαλφωπός. ἄ. ὁ. oculis lætus.

Γαλιδώδης. ους. ὁ, ἡ. mustelli genus, quod est mustellino genere.

Γαλιάτης. ου. ὁ. feles, γαλιὸς, ἀσκαλαβώτης.

Γαλῆ. ῆς. ἡ. mustella.

Γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas. παρὰ τὸ γελάω. ità plumbago.

Γαλήνιλω. tranquille, pro γαλλωῶς.

Γαλληιάω. μ. άσω. π. ηκα. tranquillus sum. Neutr.

Γαλλιός. ἄ. ὁ. tranquillus, serenus, ἤμερος.

Γαλλιότης. ῆτος. ἡ. tranquillitas.

Γαλιαγκών. ῶνος. ὁ. qui iusto breuiorem habet cubitum.

Γαλίαι. asselli pisces.

Γαλιόψις. ἡ. à Romanis uocatur urtica.

Γαλιόω. lasciuio, ἀκολασαίνω.

Γαλίς. glos, γάλως.

Γαμάσιον. ου. τὸ. oppidum Ephesi.

Γάμασιος. gentile nomen.

Γάμιον. ου. herba gallion.

Γάλλος. gallus, euiratus, & fluuij nomen.

Γάλουος. equi mustellino colore.

Γάλους. ους. ἡ. glos.

Γαλουχέω. μ. ήσω. π. ηκα. nutrio. Accus.

Γάωλος. ω. καὶ

Γ Α.

Γάλως. ω. ὁ. glos, soror uiri, ut Andromachæ Cassandra.

Γαμβρεῖον. ου. τὸ. oppidum Ioniæ. unde

Γαμβρεινύς. nomen gentile.

Γαμβεία. τὰ. munus aut cõuiuium à genero.

Γαμβρός. ὰ. ὁ. propriè gener, affinis ex uiro, sponsus.

Γαμετή. ῆς. ἡ. uxor.

Γαμέτης. ου. ὁ. maritus.

Γαμέομαι. &

Γαμέω. μ. ήσω. ἀδεις. β. ῆγμα. nubo, hoc est uxorem duco, uel nubo uiro. Accus.

Γαμηλία. ας. ἡ. celebratio nuptiarũ, dos propter nuptias.

Γαμήλιον. ου. τὸ. carmen nuptiale, hymen.

Γαμήλιος. ου. ὁ. nuptialis. Epitheton Iouis, quòd ei cura sit nuptiarum siue matrimonij. Differt ab ἐπιθαλάμιος. nam ἐπιθαλάμιος carmẽ est in in laudem sponsæ scriptum, γαμήλιος non circumscribitur tempore. Apud Quintil. coniugales dij pro Ioue & Iunone accipiuntur.

Γαμηλιών. ῶνος. ὁ. October, Ianuarius, si Theodoro credimus.

Γαμησάω. desidero nuptias.

Γαμικὴ κλίνη. lectus genialis.

Γαμικός. ἠ. ὁ. nuptialis, iugalis.

Γάμοιροι. priuati, expertes.

Γάμος. ου. ὁ. nuptiæ.

Γαμοτελεῖν. nuptias celebrare.

Γαμφηλή. ῆς. ἡ. maxilla, γνάθος, σιαγών.

Γάμψος. ου. ὁ. aduncus, uarius.

Γαμψότης. ητος. ἡ. curuatura, aduersitas.

Γαμψόμυγος. ου. ὁ. incuruatus.

Γαμψωλή. ῆς. ἡ. curuitas.

Γαμψώνυξ. χος. ὁ. habens ungues curuos.

Γαμψώνυχα. curuiunguia, uncunguia uertitur à Gaza.

Γανάω. &

Γανδάνω. &

Γανίω. &

Γανόω. μ. ώσω. π. ωκα. lætifico, dulcifico, splendeo, illustro, dealbo, leuigo.

Γανιτής. prodigus, gaueo, luxuriosus.

Γάνυμα. ατος. τὸ. dulcedo, uoluptas.

Γάνος. ους. τὸ. lætitia, uoluptas, splendor.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Γάν@. ε. ἡ. mons Thraciæ.

Γάνυμαι, @ γάννυμι, @ γάννυμι. lætor, χαίρω, φαιδρύομαι, ἀγάλλομαι. Datiuo iung.

Γανυμήδης. Ganymedes.

Γάνυμα. deliciæ, condimentum.

Γανυπός. ε. ὁ. lætus, hilaris, albus.

Γανυτηδῶν. opipare apparare.

Γάνωμα. ατος. τὸ. nitor.

Γάνωσις. ι@. ἡ. splendor.

Γάρ. enim. Seruit etiam interrogationi. Aesch. σὺ γὰρ πάμπλω ἀποσήσας; Tu ne, ut talis cum sis, uel pagum unũ ad defectionem pellicere possis? Abundat sæpe γάρ. unde quod Cic. dixit, Sed tamen, Gaza uertit, ἀλλὰ γὰρ ὅμως. In interrogatione autem significat ita ne? Luci. in Pluto, οἵει γὰρ ἐᾶν τὼ λιὸς τυραννίδας. Bud. Com.

Γάραβ@. ululatus.

Γαργαίρω. splendeo, palpito, strepo. Cratinus, ἀνθρώπων ἀείσων πᾶς@ γαργαίρει πόλις.

Γαργαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. titillo, irrito, exhortor, frico. προθύμως ἀεὶ τοῦ σώματος, ὥστε ἐμέσαι. Neutrum.

Γαργαλισμός. ῦ. titillatio, πίνησις σώματος.

Γάργαλος, @ γαργίλη. idem.

Γάργαρα. τὰ. pro multitudine excellenti ponuntur, ut χρημάτων γάργαρα. i. ἄφατα, ἀναρίθμητα.

Γαργάρα. ἡ. urbs Troiadis.

Γαργαρεών. ῶνος. ὁ. uua morbus, gurgulio.

Γαργαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. emitto, gargarizo. Actiu.

Γάργαρον. promontorium Idæ.

Γάργαρον. uel γάργαρον. ε. τὸ. ferramentum in medio rotæ.

Γάργαρον. τὸ. liquamen ex pisce.

Γάρος. ε. ὁ. garus, σκομβρίδιον.

Γαρύω. cano, loquor, clamo, discerno.

Γαρυεῖν. gestire @ gloriari.

Γάβος. impostor.

Γαστήρ. ῆρος @. ἡ. γάστρη, uenter, ἡ κοιλία.

Γάστρα. uentrosum quoddam uas, labellum, uas Samium, ἣν ἂν κύπελλον γυνὴ θῇ@ ἐς κάμινον.

Γάστρις. ιος @. ἡ. sura, uenter, aluus. Est etiam uasis genus quod @ γαστίδιον dicitur. Cal. li. 15. cap. 6.

Γαστέριον. ε. τὸ. uentriculus.

Γαστέρω. μ. ίσω. π. ικα. uentri inseruio, delicatè nutrior, cædo uentrem, aluum expleo, apud Aristoph. Equit. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θεείων γαστέρομαι. Neut.

Γαστεμαργία. ας. ἡ. gulositas.

Γαστέμαργος @. gulosus, ob uentrem insanies.

Γάστης. gulosus, uentri deditus, @ qui lumbricis laborat.

Γαστισμός. ῦ. ὁ. ingluuies, impletio uentris.

Γαστροκνημία. ας. ἡ. pulpa cruris, sura.

Γαστρόλογος @. qui de uentris ratione disserit, gulo. Vnde γαστρολογία, gula.

Γαστρονομία uentris lex. Cæl. lib. 14. ca. 18.

Γαστρόχειρ. ρος @. ὁ. manuum labore uiuens.

Γαστρώδης. uel Γαστροειδής. ἐος. ὁ, ἡ. uentrosus.

Γάστρων. ωνος. ὁ. uentricosus, aqualiculus.

Γαυλός. ῦ. ὁ. situla, uas pastorale.

Γαῦλος. ου ὁ. nauigium onerarium, instrumentum quo exhauriuntur naues, uiuens ex alienis.

Γαυρής. ἐος. ὁ, ἡ. insolens, superbus.

Γαυείαμα. ατος. τὸ. superbia.

Γαυειάω. μ. άσω. π. ακα. superbio, glorior, iacto. Datiuo iung.

Γαυειλός. ῦ. ὁ. superbus.

Γαύειξ. ικος. ὁ. arrogans, supercilios.

Γαυροειδής. superbus, ὑπερόμενος.

Γαυρόν. τὸ. fastus.

Γαυρόομαι. μ. ώσομαι. ωμαι. superbio, glorior, iacto. Depon. datiuo iung.

Γαῦρος. ου. ὁ. superbus, contumax, intractabilis, uenerandus, grauis, excelso animo.

Γαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. superbio, efferor. Neu. datiuo iung.

Γαυσός. claudus, distortus.

Γάω. ήσω. fum, poëticum est.

Γ Ε.

Γε. syllabica adiectio, interdum saltem @ certè significat. Demosth. ὅτι ᾧ ἃ μὴ ὅλον μέρος γε ἐπιβάλλει τῆς βλασφημείας ἅπασι. Hoc etiam ἀλλὰ dicitur, @ ἀλλά γε, γε δή, duntaxat, quidem certè, ut loquitur Cic. Tuæ cõiugis bonæ fœminæ, locupletis quidẽ certè. Quod etiã γέ τοι dicitur Xenoph. ἀλλ' ἱκανὸς γέ τοι ἔφη, ᾧ οἶδ' ὅτι οὐκ ἀμελήσας.

Dicitur

dicitur @ γεοιῶ, @ γεοιῶ. Bud. Com.

Γέα. ας. ἡ. terra.

Γέγαα. genitus fui.

Γέγαρτι. etenim.

Γεγωνῶ. ὰς. ἡ. γωνάω. genitum esse.

Γέγηθα. lætatus sum, cepi uoluptatem.

Γεγηρακότα. obsoleta, @ quæ iam senuerunt.

Γεγηρανωμένος @. senio confectus.

Γεγωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uel γεγωνόω. audibilis fio, id est paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo. Didymus inquit γεγωνέειν esse τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνήν. Item glorior. Neutr. absol.

Γεγονός. natus.

Γεγραμμένος @. pictus. Aliquando proscriptus, ἀγωνιακισμένος @.

Γεγωνιωμένος. angulosus.

Γεγωνίσκω. γεγονῶ, altè loquor, uociferor.

Γεγωνόκωμος. per uicos clamitans, uel celebris, @ qui passim per uicos auditur.

Γεγωνός. ῆ. ὁ. facile audibilis, magnæ uocis, clamosus.

Γεγώνω. clamo. Neut. absol.

Γεγωνὰς. άδος. ὁ. clamans.

Γεγὼς. ὼσα. ὸς. natus.

Γεηρός. ῆ. ὁ. terrestris.

Γέθρον. indumentum, ἔνδυμα.

Γέγωμα. μ. γώσμαι. ἀόρ. ά. ἐγεγάμην. gignor.

Γεωμόρος. ε. ὁ. agricola, terram findens @ diuidens.

Γεωπόνος. ε. ὁ. idem.

Γεώλοφον. ε. τὸ. aratrum.

Γέσιον. ε. τὸ. septum, lorica.

Γέσα. τὰ. @ γέθι. οἱ. suggrundæ @ suggrundia, id est partes tecti prominentes, quibus stillicidia à parietibus arcentur. Generaliter quicquid prominet, ut in supercilijs, ostijs, galea, muris, hoc nomine uocari solet. Alij duplici σ, γέσσον appellant.

Γέσος. agricola.

Γεσσοδόλεον. protegere, suggrundare. Vnde γεσσώσας @ γεσσοδόλισμα, suggrundatio, lignum quod suggrundas sustinet, prominentia superioris ædificij, qua inferior pars ab imbre tegitur.

Γέσσωμα. ατος. τὸ. idem quod γεσσοδόλισμα.

Theodor. ex Aristot. grundam, @ imbricamentum transtulit.

Γετνία. ας. ἡ. γετνίασις, uicinitas.

Γετνιάζω. μ. άσω. π. ακα. uicinus sum. Datiuo iung.

Γετνίασις. ιος. ἡ. uicinitas. γετωνία.

Γετνιάω. μ. άσω. π. ακα. @

Γετνῶ. uicinus sum.

Γέτων. ονος. ὁ. uicinus.

Γέωροι @ γεῶραι. οἱ. aduenæ, proselyti, terræ custodes seu cultores.

Γελασέω. ridere gestio.

Γελάσιμος. ε. ὁ. risibilis, γελαστός.

Γελασῖνος. ε. ὁ. Democriti cognomen àridendo. Item γελασῖναι. dentes anteriores, quòd risu nudentur. Vsurpatur @ à Martiale pro corrugatione illa ridẽdo circa os expressa, siue pro linea in facie ridentis apparente, Nec cibus ipse iuuat (inquit) morsu fraudatus aceti, Nec grata est facies cui gelasinus abest.

Γελάω. μ. άσω. π. ακα. rideo, γελόω.

Γέλγη. sarcina uariarum mercium.

Γελγηθεύειν. decipere, ἀπατηλογεῖν.

Γέλγις. alij nucleus.

Γέλγω. mergo, inficio.

Γελοιάζω. risum moueo.

Γελοιασής. @

Γελοίασος. ε. ὁ. @

Γέλοιος. ε. risum mouens.

Γελοῖος. ε. ὁ. ridiculus.

Γέλως. ωτος. ὁ. @

Γέλως. ω. risus. Ab ἕλη deducunt, quæ uox caliditatem significat. Sic @ Homer. de caloris copia risum profluere indicare uidetur, ubi γέλωτα ἄσβεστον, id est risum inextinguibilem dicit.

Γελωτῖνος. ὁ. καταγέλασος.

Γελωτοποιός. ῦ. ὁ. ridiculus, morio, risus concitator, scurra.

Γελωτοποιῶ. ludifico. Accus. sic. Terentius. Quin scelus postquam ludificatus est uirginem.

Γέμω. utique, uerò, porrò, hoc est μέντοι. Bud. Commentarijs.

Γεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. impleo. Actiu. genit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Γεμω. plenitudo.

Γεμω. μ. ἐμῶ. plenus sum, refertus sum. Gen.

Γενάρχαι. οἱ. καὶ

Γενάρχοι. οἱ. generis propagatores, parentes, Latini uocant aborigines.

Γενάς. nobilis, ἀνγενέστερος, γενναιότατος.

Γενεά. ᾶς. ἡ. genus, generatio, progenies, ætas, nobilitas, natura, uniuersum tempus humanæ uitæ, familia, spacium triginta annorum. Quanquam propriè, si Suidæ credimus, non est nisi tempus septem annorum, sicut medici dicunt, τὸν δύο γενῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν.

Γενεαλογεῖν. genus recensere, quærere de genere. Neut.

Γενεαλογία ας. ἡ. sermo de generatione & origine.

Γενεαλογικοὶ ὕμνοι. qui cantant alicuius genealogiam.

Γενέθλη. ης. ἡ. genus, γένημα, dies natalis.

Γενέθλια. τὰ. celebritas quæ agitur in natali alicuius, natalia munera aut cõuiuia. differt à γενέσια. uide Ammon.

Γενεθλιακός. ἡ. ὸ. natalitius.

Γενεθλιαλογία. ας. ἡ. diuinatio ex hominis natiuitate.

Γενέθλιον. ε. τὸ. natalitium.

Γενέθλιος. dictus Iupiter, quòd ei incumbat cura gignendorũ liberorũ. Est etiam natalis dies, unde γενεθλιακοὶ dicti sunt mathematici, quorum meminit Gell. lib. 13. qui & γενεθλιολόγοι dicuntur.

Γενέθλον. ε. τὸ. genus.

Γενειάδιον. ά. genæ, pili circa barbam, cuius singulare γενειάς. άδ(ος). prima lanugo.

Γενειάσκω. pubesco.

Γενειασήρ. ῆρ(ος). ὁ. lorum circa mentum equorum.

Γενειάω. μ. άσω. π. ακα. barbam emitto.

Γενήτης. barbatus.

Γένειον. ἡ. τὸ. barba, mentum, uetus, antiquũ.

Γενέσια. τὰ. natalitia.

Γενεσιουργός. ἡ. ὸ. author omnium rerum.

Γένεσις. ι(ος). ἡ. generatio, natiuitas, uel natura, Gaza interprete. Significat & sidus natalitium, id est quod conuersione cœli oritur eo momento, quo quis nascitur.

Γενέτας. filius, aut nepos.

Γενέτειρα, poëtice. genitrix.

Γενέτης. ης. ἡ. stirps, patria, natiuitas.

Γενέτης. ε. ὁ. genitor.

Γενετυλλίς. ίδ(ος). ἡ. Venus, generationis antistes.

Γενῆται. cognati, collactanei, ὁμογάλακτες φράτορες. Eiusdem tribus, quæ inter triginta uiros ijsdẽ legibus utẽtes constabat.

Γενικός. ἡ. ὸ. generalis.

Γενικῶς. egregie, fortiter.

Γένναι. ης. ἡ. stirps, progenies.

Γεννάδας. καὶ

Γεννα(ῖ)ος. ε. ὁ. generosus, uirilis, magnus, strenuus, egregius, uehemens, prævalidus. ὁ γεννα(ῖ)ος, egregius ille uir, quod sæpe ἀρνικῶς pronunciari solet.

Γεννάομαι. μ. ώμαι. π. ημαι. nascor.

Γέννας. auunculus.

Γεννάω. μ. άσω. π. ακα. in lucem ædo, genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre, ut annotauit Valla in Matth. cap. 1. Alij tamen uolunt γεννᾶν uirorum esse, sicut τίκτειν mulierum. Accus. iung.

Γέννημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, fructus, progenies, filij. Est uox obsoleta.

Γεννηματικός. ἡ. ὸ. generatiuus.

Γεννή(ν)τορ. οἱ. parentes.

Γέννησις. ι(ος). ἡ. natiuitas.

Γεννήτειρα. ας. ἡ. genitrix.

Γεννητή. ῆς. ἡ. generatio.

Γεννητής. cognatus.

Γεννήτης. ε. ὁ. genitor.

Γεννητικός. ἡ. ὸ. generatiuus.

Γεννητός. ἡ. ὸ. genitus. Item mortalis. Lucian. Icar. οὐ πᾶς ἔγωγε γεννητὸς αὐτὸς ἐπίσχοις ὧν, ἀπισεῖν δυναίμην ὑποφαίνω ἀνδρί.

Interdum est tribulis, qui in eandẽ partem tribus ascitus est, quòd loco propinquæ cognationis fuit.

Γεννήτωρ. ο(ος). ὁ. parens. (nũc.

Γεννικῶς. generosè, ingenuè, ut decet ingenuum.

Γεννώμενα. τὰ. liberi.

Γένοιτο. sit, fiat.

Γενόμενος. ε. ὁ. perueniens.

Γένος. ους. τὸ. genus. οἱ ἐγγυτάτω γένει ὄντες, καὶ οἱ ἐγγύτατα γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum, qui & οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες. Bud. Com.

Γένυ, Dorice pro ἕλκω. cepit.

Γένυς. υος. ἡ. uel γνάθος, & γένιος. gena, gula, mandibula, maxilla. Item securis apud Sophoclem.

Γένω. genero.

Γενέσχος. ε. ὁ. Neptunus, terram continens.

Γένοθεν. alicunde.

Γένυ. pro ἐγγύς καὶ ἐλέγχ. Bud. Com.

Γέρα. præmia, honores, propriè præmia uirtutis.

Γεραναί. Bacchæ mulieres.

Γεραιός. ἁ. ὸ. senex.

Γεραῖος. gentile nomen, penanflectitur.

Γεράρω. præmio honoro, ueneror, honorem habeo, honesto, condecoro.

Γεραιστός. ἡ. ὸ. promontorium Eubœæ.

Γεραίτερος. ε. ὸ. antiquior.

Γεραλέος. senex, imbecillus.

Γέρανον. instrumentum subleuandis oneribus aptum, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. Latine grus dicitur. Bud. in An.

Γέρανθρον. ε. τὸ. uetus arbor, trũcus: uel quòd quercus φηγὸς dicatur, & radices altius agat, uel quòd prima arbor existimetur.

Γέρανεα. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.

Γερανεάτης, καὶ

Γερανεύς. nomen gentile.

Γέρανος. ε. ἡ. idem quod γέρανον. Item saltationis genus, ubi numerosa erat saltantiũ turba, quadam uolantium gruum similitudine. Institutum fertur à Theseo apud aram Deliam, dum exitum de labyrintho imitatur.

Γερανώτερος. præstantior, uetustior.

Γεραός. ἡ. ὸ. honorabilis.

Γεραρός. ὸ. honoratus.

Γέρας. ατος. τὸ. præmium, munus, honor.

Γέρα(ν). urbs Syriæ interioris.

Γεράσιοι. ciues illius oppidi.

Γερασμιον. τὸ. τίμιον, præmium.

Γερασφόρος. qui præmium accipit.

Γεράτιται. τιμᾶται.

Γεργύρα. aquæductus, cuniculi acti subtus terram.

Γέρδιος. καὶ

Γερδιός. textor. Vnde γερδία, ὑφάντεια.

Γέρια. τὰ. dignationes, Herodoto.

Γεριαί. ᾶς. primariæ atq; honoratiores matronæ, Home. Item mulieres Baccho sacrificantes, Demosth.

Γέρλιν. grus fœmina.

Γερλιώτος. ε. Gerenius, Nestoris cognomen, qui in Gerena urbe à pueritia educatus est, uel à γῆρας dictus γερλιώτος, quasi uenerabilis cum senio, tum prudentia.

Γεροντα(ι)γωγεῖν. senem erudire, & educare. Aristoph. Equit. γεροντα(ι)γωγεῖν καινὸν δοῦναι πάλιν. Dicitur autem sicut παιδαγωγῶ. Bud. Com.

Γεροντεῖα παλαίστρα, ubi senes exercebantur.

Γεροντίας. auus.

Γεροντιάω. senium resipio, uanam loquacitatem præ me fero.

Γεροντικός. ἡ. ὸ. senilis.

Γερόντιον. ε. uetulus, seniculus.

Γερουδαλιδάσκαλος. ε. ὸ. qui senis atq; ideo parum docilis præceptor est. Bud. Com.

Γεροντοκομεῖον. ε. τὸ. locus ubi senes curantur, id est tractantur.

Γερουσία. ας. ἡ. senatus. Bud. in Annot. (bus

Γερούσιον. ε. τὸ. præmiũ quod datur optimati

Γερούσιος. ε. ὸ. honorabilis, preciosus, senilis.

Γερρία. ἁ. crates uimineæ, nugæ. Eras. Chil.

Γέρρον. ε. τὸ. gladij genus, scutum Persicum, arma, defensaculum.

Γέρων. οντος. ὁ. senex. Bud. in Annot. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ εὖ γλῶ ὁρᾶν, ut silicernium Latinis, uel παρὰ τὸ ἧσθαι γῆς ἐρᾶν, quòd propinqui morti iam de sepultura soliciti sint.

Γερῶν. γερόντιον, senum conuentus.

Γερωχία. lingua Laconũ γεροντία. Aristoph. Lysistr. πᾶς τὰν ἀθανᾶν ἴσι γερωχία. Alij γερωνία legunt.

Γέτοι, interdum idem est quod γε δή, hoc est quidem certe. Interdum, uerò, atqui, interdum expletiua particula. Bud. Com.

Γεῦμα. ατος. gustus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Γεύομαι. gusto, experior. Genit.
Γεῦσις.ιος.ἡ.gustus.
Γευστός.ἡ.ὁ.gustabilis.
Γεύω.μ.εύσω.π.ευκα.gustare facio.
Γέφυρα.ας.ἡ.pons, πᾶς ἢ ἐφ' ὑγρᾶ διάβασις.
Γεφυρισμός.iunctio pontis, pons.
Γεφυρίζω.subsanno, derideo.
Γεφυριστής.ἡ.ὁ.dicax, σκώπτης.
Γεφυροποιοί.οἱ.pontifices.
Γεφυρότης.ητ.ὁ.fabricator pontium.
Γεφυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. præbeo transitum, pontem impono, iungo naues.
Γεφύρωμα.ατος.τὸ.transitus.
Γεωγραφία.ας.ἡ.terræ descriptio.
Γεωδέστερος.ὁ.magis terreus.
Γεώδης.terreus, πηλώδης.
Γεωλοφία.ας.ἡ.tumulus.
Γεώλοφος.ου.ὁ.collis.
Γεώλοφος.crassus, & iners homo, telluris inutile pondus.
Γεωμετρέομαι.terram metior. Accipitur generaliter pro commetiri quamcunq; rem.
Γεωμέτρης.ου.ὁ. geometra. Vnde ἀγεωμέτρητος, geometriæ ignarus.
Γεωμήτης.terrenum.
Γεωμορία.ας.ἡ.agricultura.
Γεωμόρος.ου.ὁ.agricola.
Γεώμοροι.οἱ.plebes, socij distributionis.
Γεωνόμος.in agricultura uersans.
Γεωπένης.ητ.ὁ.famelicus, inops, quasi terram esuriens, cui parum est agri.
Γεωπονία.ας.ἡ.agricultura.
Γεωργέω.μ.ήσω.π.ηκα.agricolor, colo, ut γεωργᾶν φιλίαν. Neut. absol.
Γεωργία.ας.ἡ.agricultura.
Γεωργικός ἡ.rusticus.
Γεωργικώτατος.ὁ.peritissimus agriculturæ.
Γεώργιον.ου.τὸ.agricolatio.
Γεωργός.ἡ.ὁ.agricola, γήτης poëtice.
Γεῶροι.terræ & agrorum custodes.
Γεωρυχέω.suffodio.

Γ Η.

Γῆ.ῆς.ἡ.terra. ἀ γῶ, id est χωρῶ, καὶ τίκτω.
Γηβόσιον.τὸ.allium.
Γηγενέτης.ου.ὁ.καὶ
Γηγενής.ους.ὁ,ἡ.terrigena, terra satus, terræ filius, cuiusmodi dicuntur gigantes. Eras. Chil.
Γήδιον.ου.τὸ.agellus, solum.
Γήθεν.ex terra.
Γηθέω.μ.ήσω.π.ηκα.& γήθω, γήθομαι. lætor, capio uoluptatem. Neut. datiuo iung.
Γῆθος.ους.τὸ.καὶ
Γηθοσύνη.ης.lætitia.
Γηθόσυνος.ου.ὁ.lætus.
Γήθω.μ.ήσω.π.ηκα.lætor. Datiuo iung.
Γήϊνος.ου.ὁ. terrenus, φθαρτός.
Γηΐτης, καὶ γήτης.agricola.
Γήλοφος.ου.ὁ.tumulus, χεώλοφος.
Γῆμαι.de uiro dicitur, et γήμασθαι de muliere.
Γήμας.ὁ.qui duxit uxorem. Participium aoristi primi ἀπὸ τοῦ γαμέω.
Γῆμον.uxorem duxi.
Γηπεδοῦχος.terrã continens. Neptuni epitheton.
Γήπεδον.ου.τὸ.hortulus.
Γηπονία.ας.ἡ.agricultura.
Γήπονος.ου.ὁ.agricola.
Γηραιός.ὁ.antiquus, prouectus, senex.
Γηραλαίος.ου.ὁ.senex, senilis, γηραλέος.
Γηράνιον.καὶ
Γῆρας.αος.τὸ.senectus, cutis serpentis.
Γηράντε.τὼ.duali numero, parentes.
Γηράσκω.μ.άσω.π.ακα.καὶ
Γηράω.senesco, inuetero, φθίνω, κήγω. Neutr. absol.
Γήεια.τὰ.carduorum flores, pappi.
Γῆεις.pollen.
Γηροβοσκεῖν.fouere senes, suam senectutẽ regere & alere. Eras. prouer. ἀντιπληρῆν, & Bud. Com.
Γηροβοσκός.ἡ.ὁ. senum nutritor. Accipitur pro puero. Xenophon, κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν, συμμαχῶν καὶ γηροβοσκῶν, ἅττι βελτίσων τυγχάνει, id est liberorum cõmunium. Verba sunt mariti ad uxorem.
Γηροκομεῖον.ου.τὸ.γηροτροφεῖον.
Γηροκομέω.curo, nutrioq; senes. Bud. Com.
Γηροκομία.ας.ἡ.nutritio & cura circa senes
Γηροκομικὸν. partem medicinæ uocat Gal. quæ de tuenda ualetudine senum tractat. Bud. Com.
Γηροκόμος.ὁ.ὁ.curans senes.

Γηροτροφεῖον.ου.τὸ.locus ubi senes tractãtur.
Γηροτροφέω.nutrio in senectute. Galen. καὶ οἷον γηροτροφῶν αὐτὸ πρὸς βιωτικὴν ἀσθένειαν, id est, Tanquam senem iamq; exanguem alens καὶ διαιτῶν. Est enim ipsi χρήσιμον τὸ ἐκ νόσου, quando in talem exfebre hectica æger incidit, ita ut similis sit seni debili & arido. Bud. Com.
Γηροτρόφος.ου.ὁ.nutriens senes.
Γῆρυς.υος.uox.
Γηρύω.μ.ύσω.π.υκα.dico, cano, loquor.
Γῆς ἔντερα dicuntur uermes terreni siue lũbrici.
Γήϊον siue γήθυον.uiresces alliũ siue cepa.
Γηφάγος.pauper, qui è terra olerib. uescitur.
Γήϊος.uide χεῖρα.

Γ Ι.

Γιγαντιάω.gigantum impietatem imitor, immanis sum.
Γιγαντοκτόνος.gigantum extinctor, epitheton Iouis.
Γίγαρτον.ου.τὸ.acinus uinaceus, & malorum granatorum.
Γίγας.αντος.ὁ.gigas, μέγας, ἰσχυρός.
Γιγγίδιον.bisacutum, oleris genus.
Γίγγλαρος.genus tibiæ paruæ Aegyptiæ.
Γιγγλισμός.ἡ.ὁ.cachinnus, γαργαλισμὸς γιγγλισμός.
Γίγγρας.ἡ.genus tibiæ, stridulum atque mœstum, lugubre, de quo Athen. libro 4. Vnde & γιγγραίνειν, siue γιγγρᾶν, pro querula loqui, stridulum canere, gingire, quod anserum est, ut inquit Fest. Vide Eras. prouerb. Carica musa.
Γίγλυφ.auena.
Γίγνομαι.μ.γενήσομαι.idem quod γίνομαι.
Γιγνόμενον.τὸ.δίκαιον, legitimum, iustum: ut γιγνόμενος τόκος, iusta & legitima usura, γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nummi, id est δόκιμον. Vnde & γιγνόμενον ἀργύριον ἀποτίνειν, est quod Latini recte restituere dicunt, siue recte præstare, siue recte dare, ut apud Cic. Τὸ γιγνόμενον τίμημα significat iudicatum esse quod ius poposcerit, æquitasq; suaserit. Item τὸ δικαῖον, πρόσφορον, ἁρμόδιον, conue

niens, aptum, officiũ, de quo Bud. Com.
Γίννοι.mulorum genus.
Γίνομαι.μέλλω ἀόρ.β.ἐγενόμην.μέσ.π.γέγονα fio, nascor, sum. Item debeo. Aliquando pro seruio, & seruus sum. Demonst. ἔλεγε σατύρῳ γενῆσθαι, ἑαυτῶ ποτε γενόμενος, id est, Seruo aliquando suo. Budæus Commentarijs.
Γινώσκω.μ.γνώσομαι.ἀόρ.β.ἔγνων.cognosco, delibero, cogito, statuo, conciscо, decerno, iudico, reputo, discerno. Recentiores γαδdunt, γιγνώσκω, & γίγνομαι proferentes.
Γίσκα.ας.ἡ.oppidum Palæstinæ.
Γισκάων.nomen gentile.

Γ Λ.

Γλαγερός.ἡ.καὶ
Γλαγόεις.εντος.ὁ.lacteus, candidus.
Γλάγος.εος.τὸ.lac.
Γλάζω.μ.άσω.π.ακα.canto, clamo, πλεύσεσθαι. Accus.
Γλαυοί.ornamenta galearum splendida.
Γλαῦμα.oculorum uitia, quas Latini glaucomas & gramas uocãt. Et γλαμὸς, mucus.
Γλάματα.tali.
Γλάμυξα.lippitudo. Et γλαμᾶν, γλαμυξιᾶν, lippire.
Γλαμυρός.ἡ.ὁ.lippus, aquosus, lacrymosus.
Γλάμων.ὁ.lippus, qui uitiatis & immundis est oculis. Aristoph. Eccles. τίδ' ἂν νεοκλάδιος ὁ γλάμων σε λοιδορῇ.
Γλανίς.ἰδος.ἡ.silurus, Theod. interpr.
Γλάνος.ὁ.Glanus, qui & Hyæna.
Γλάπτω.μ.άψω.π.αφα.sculpo. Accus.
Γλαφίς.instrumentum quo expoliuntur lapides, & scalpuntur.
Γλαῦκες.signum numismatis apud Athenienses fuit.
Γλαυκή, ῆς.ἡ.cæsia. Et γλαύκη. Glauce, nomen mulieris.
Γλαυκίζω.obtuse uideo.
Γλαύκιον.ου.τὸ.succus est herbæ folia habentis similia cornicolato papaueri. Dioscorid. libro 3.
Γλαυκιόων.οντος.ὁ.ignitus.
Γλαυκός.ἡ.ὁ.glaucus, id est cæsius, uiridis, cæruleus. Et γλαῦκος, Glaucus uiri & pi

scis nomen.

Γλαύκωμα.ατος.τὸ.uitium oculi cum præternaturam glauceſcit. Γλαύκωμα & ὑπόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Ruffus teſtatur: Poſteri uerò γλαύκωμα morbum exiſtimauerũt cryſtallini humoris mutati in glaucum colorem; ὑπόχυμα uero, humorem concretum circa pupillã in medio corneæ et cryſtallini lucem impedientem. Sunt autem γλαυκώματα incurabilia, ὑποχύματα plæraq; curantur.

Γλαυκῶπις.ιδος.ὁ.ἡ.habens oculos cæſios. Epitheton Palladis. Cæl. lib. 8. capite 18.

Γλαύκωσις.ιος.ἡ.glaucitatis cryſtallini in oculo humoris in album aquoſumq; colorẽ mutatio.

Γλαύξ.κός.ἡ.noctua.

Γλαυρός.καὶ

Γλαυσός.ᾶ.ὸ.clarus, ſplendidus.

Γλαύσσω.ſplendeo.

Γλαφυρία.ας.ἡ.uarietas, pulchritudo.

Γλαφυρός.ᾶ.όν.famoſus, iucundus, aſſutus, ornatus, politus, concauus, ſculptus, elegans ſcitus. παρὰ τὸ γλάφω, ut inquit Euſtath.

Γλάφω.ſculpo.

Γλαύκινον.ου.τὸ.unguenti genus, Latinè muſteum, oleum muſtum, hoc eſt expreſſum, antequã oliuæ calcentur & premantur.

Γλεῦκος.ους.τὸ.muſtum.

Γλημάω.gramioſis oculis ſum, lippio.

Γλήμη.uitium oculi, quod Latini gramiam uocant.

Γλιὼνια.ίων.τὰ.ſpectaculo digna.

Γλιὼν.κος.ἡ.pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipſe.

Γλῖα.lumen.

Γλίχων ων.pulegium.

Γλίνη.ſordes.

Γλίσχρος.ον.uiſcoſus, lubricus. Item parcus, ſordidus, illiberalis, φαῦλος, ἐυπαρός. Vnde et χώριον γλίχρον pro terra maligna, & ſterili. Bud. Com.

Γλισχρότης.ητος.ἡ.lentor, parcitas.

Γλίσχρων.ὁ.auidus, concupitor.

Γλίσχρως.lubrice. Item ſordide, maligne, illiberaliter, non benignè. Bud.

Γλίχομαι.cupio, gliſco. Genit. uel accuſ.

Γλιχόμενος.ου.gliſcens.

Γλιχώ.ὼ.parca, curioſa, ἡ φιλόλωδος, περίεργος

Γλοιάς.ἁδος.ἡ.equa maligna, ἡ κακοήθης ἵππος.

Γλοιός.ᾶ.ὸ.ſordidus, piger, imbecillis. γλοιὸς γὰρ ὁ ῥύπος καὶ ἡ γλαύξ.

Γλοιοί.οἱ.gymnaſiorum ſordes.

Γλοιῶδες.τὸ.ſtrigmentum.

Γλοιώδης.ους.ὁ,ἡ.lubricus, ſordidus, uiſcoſus.

Γλουτός.ᾶ.ὸ.ἰσχίον.rotundum in uertebris coxarum, nates, clunis.

Γλύζω.glutio.

Γλυκάζω.dulceſco, dulcis ſum.

Γλυκάζομαι.καὶ

Γλυκαίνω.μ.ανῶ.dulce capio, dulceſco.

Γλυκασμός.ᾶ.ὸ.dulcedo.

Γλυκερός.ᾶ.ὸ.dulcis.

Γλυκίννας.placenta cũ dulci uino confecta.

Γλύκιον.dulcius, & γλύκιος, καὶ ἡδίς.

Γλυκοθυμία.cupido, uoluptas, εὐψυχία.

Γλυκύ.uini genus eſt, quod Latinè paſſum dicitur. Fit autem ex uua quæ diutius in uite ſolem paſſa durauit.

Γλυκυδερκής.ἐος.ὁ,ἡ.dulcis aſpectu.

Γλυκυθυμία, & γλυκυμία.ας.ἡ.animi dulcedo, γλυκοθυμία.

Γλυκύθυμος.ου.ὁ.ſuaui ingenio.

Γλυκύπικρος.ου.ὁ.dulciter amarus.

Γλυκυρρίζα.Latinè etiam glycyrrhiza, aut dulcis radix.

Γλυκύστυφνος.ſapore acerbo & dulci ſimul præditus.

Γλυκύς.ύ.ος.ὁ.dulcis.

Γλυκύτης.ητος.dulcedo.

Γλυκυτραχήλος.dulci ceruicus.

Γλυπτός.ᾶ.ὸ.ſculptilis, & γλυπτὸν, idolum.

Γλύσσων pro γλυκύτερος.dulcior.

Γλύφανος.ου.ἡ.γλυφή.

Γλυφεῖα.τὰ.ſcalpra, ſculpendi inſtrumẽta.

Γλυφή.ῆς.ἡ.ſculptura.

Γλυφιον.ου.τὸ.celte.

Γλυφίς.ίδος.ἡ.ſculptura, concauitas ſagittæ, in quam neruus arcus immittitur.

Γλύφω.μ.ύψω.π.υφα.ſculpo. Accuſ.

Γλῶσα.ης.ἡ,lingua, interpretatio.

Γλωσσαλγία.ας.ἡ.nugæ.

Γλώσσαργος.nugo.

Γλωσσάριον.ου.lingula.

Γλώσσασις.qui lingua pugnat.

Γλωσσοκάπηλος.ου.ὁ.qui lingua ſibi uictum comparat.

Γλωσσόκομον, uel potius γλωσσοκομεῖον.ου.τὸ. theca reliquiarũ lignea, loculus, capſula, marſupiũ ſeu potius ſcriniũ, in quo pecuniæ reconduntur. Dictum à lingua opinor, quod linguæ ſpeciem haberet.

Γλωσσοκρατέω.μ.ήσω.π.κκα.taceo. Neutr.

Γλῶσσος.extrema pars puppis.

Γλωσσοτροφέω, circumloquor, multis dico.

Γλωσσώδης.ους.ὁ,ἡ.linguoſus, linguæ repræſentans effigiem, conuicioſus.

Γλωτίς.ίδος.ἡ.lingula, à natura conſtituta, ut arteriã quæ à cibo infeſtatur, operiret.

Γλωτοκάστορες.qui è lingua uiuunt.

Γλωτοδρύφειν.fellare, λοσβιάζειν.

Γλωτοκομεῖον.ου.τὸ.uas in quo tibicines lingulas reponunt.

Γλωτόκομον.Plutar. idẽ quod γλωσσόκομον.

Γλωτοκοποιός.ᾶ.ὸ.pro eo qui facit tibiarum lingulas.

Γλωχίν.ῖνος.ἡ.angulus, ſpiculum.

Γλωχίς.ῖνος.ἡ.cuſpis.

Γ N.

Γναθμός.ὁ.καὶ

Γνάθος.ου.ὁ.maxilla, gena, mentum.

Γναθίν.genas percutere.

Γνάμπτος.ου.ὁ.flexibilis, εὔκαμπτος, habena.

Γνάμπτω.μ.ψω.π.φα.flecto, dependeo, frango, perſuadeo. Accuſ.

Γνάπλω.uellicando polio, expolio.

Γνάφαλον.ου.τὸ. tomentum quod culcitris infarcitur.

Γναφαλώδης.ους.ὁ,ἡ.tomentitius, Hermol. in Plinii. Quorum natura mollis, candida & omnino lanea eſt, γναφαλώδη appellantur, cuiuſmodi ſunt dictami folia. Proinde Græci ἐγνάφθησαν pro eo utuntur, quod eſt ἐμαλάχθησαν, id eſt emollita ſunt.

Γναφεῖον.ου.τὸ.officina fullonis.

Γναφεύς, uel κναφεύς.έως.fullo.

Γναφεύω.μ.εύσω.π. ευκα. tingo, fullonicam exerceo.

Γνήσιος.ου.ὁ.legitimus, indigena, ingenuus, germanus, uerus & minime fucatus, aut adulterinus, ὑπερεξέσιος, ſuus et legitimus ut filius patris. παῖδες γνήσιοι, liberi legitimi iuſtiq; ſeu naturaſeu adoptatione. Budæus Com.

Γνοφέω.μ.ήσω.π.κκα.obſcuro. Actiu.

Γνόφος.ου.ὁ.caligo.

Γνόω.μ.ώσω.π.ωκα.noſco. Accuſ.

Γνύα.poples.

Γνύξ.aduerbium genuflexo.

Γνῶθι.noſce.

Γνωμάτευμα.τὸ.diſcretio, exacta cognitio.

Γνωματεύω.diſcerno, conſilium capio.

Γνώμη.ης.ἡ.ſententia, uoluntas, conſilium, animus, ſuffragium, ingeniũ, ſenſus, notitia, mens, opinio, iudicium. Item iuſtitia Politiano interprete apud Herodian. Et γνῶμαι, memorabiles ſententiæ, omnium iudicio et aſſenſu comprobatæ. Bud. Cõ.

Γνωμίδιον.μικρὸν ἐνθύμημα, ſententia breuis.

Γνωμικοὶ.ſcientes.

Γνωμοδοτῶ.conſilium do.

Γνωμολογεῖν.ſententioſe dicere.

Γνωμολογητέον.ſententijs utendum eſt.

Γνωμολογία.ας.ἡ.dictio ſententiæ, collectio ſententiarum.

Γνωμολογικός.ᾶ.ὸ.ſententioſus.

Γνωμονική.pars eſt aſtrologiæ, quæ ſolariorum diſcriminatis umbris, horas gnomone pernotat. Bud. in Annot.

Γνωμονικός.ᾶ.ὸ.doctus, ſciens.

Γνώμων.ονος.cognitor, ſtilus horas indicãs, ſolis umbilicus, cuius umbra internoſcuntur horæ, quem Latini græco nomine gnomona uocant. Norma uertitur à Valla. Et γνώμονες, dentes iumentorum ex quibus ætas dignoſcitur, dicuntur á quibuſdam pullini dentes. Erant & Athenis magiſtratus dicti γνώμονες, quaſi accuratæ diligentiæ ac prudentiæ homines. Budæus Com. & Annot.

Γνωμοτυπία.ας.ἡ.γνωμολογία.

Γνωμότυπος.ου.ὁ ſententiarum effictor.

Γνωρίζω.μ.ίσω.π.ικα.cognoſco, facio, cog-

noscere, indico, & notum facio. Item agnoscо, noscito, ἐπιγινώσκω. Herod. γνωείουσα τὴν κομμόδα χεῖρα, Agnito Commodi chirographo. Ponitur interdum pro σημαίνω καὶ προξενῶ. Plut. καὶ γνωρίζει τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ ἡ γυνή. Athen. ὁ περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθέτη τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσι, id est τοῖς παρισῶσι, Qui nouas indicabant uoluptates.

Γνώριμος. ν. ὁ. familiaris, nobilis, præclarus, insignis, cognitus.

Γνωρίμως. plane.

Γνώρισις. Plato, ποσὴν χάριν οἶδα σοι τῆς θεαιτήτου γνωρίσεως, Quòd mihi notum & familiarem feceris Theætetum.

Γνώρισμα. ατος. τὸ. signum cognitionis, indicium, ut pulsus in febre. Item διαπίσωμα, ἐπίσημον, hoc est insigne & decus ornamentumq́, hoc est id propter quod aut res aut ciuitas uisenda est. Gregor. λόγοι τὸ γνώεισμα, id est, Propter literarum studia uisitur: de Cæsarea Cappadociæ loquens. Et γνωείσματα τῆ βασιλέως, insignia imperij, id est gestamina & specimina Budæus Com

Γνωσιμαχεῖν. nosse suam infirmitatem, ac contra robur ac uirtutem hostium, ac demum pœnitere & quiescere propter quod pro resipiscere post cœptum bellum ponitur. Herodot. ὦ φωκέες καὶ τί μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ ἓν ὁμοῖοι ἡμῖν ἐόντες; Arrian. ὅκως οἱ πλεῖστοι ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλοντο. Budæus Com.

Γνῶσις. ιος. ἡ. cognitio, scientia, notitia, fama

Γνωστήρ. ρος. ὁ. cognitor, explorator.

Γνωστικοί. Hæretici quidam erant, sic dicti ob insignem eruditionem quam sibi uendicabãt, cum nihil istis nec indoctius nec stultius esset.

Γνωστός. ή. ὸ. notus, amicus.

Γνωτή. soror uel amica.

Γνωτός. ὁ. frater noscibilis.

ΓΟ.

Γοάομαι. ululo, ploro.

Γόγγρος. ὁ. conger piscis. παρὰ τὸ χῶ τὸ ἰθύω.

Γογγύζειν. grunnire.

Γογγύλη. μ. ὑσω. π. υκα. murmuro.

Γογγύλη. ης. ἡ. bolus rotundus. Aristoph. Pace, ὥσπερ γυναικὶ γογγύλῳ μεμαγμένῳ. Item rapa, Strab. libro 5. γογγυλίς.

Γογγυλίζω. reuerto, conuerto.

Γογγύλιος. α. ὸ. rotundus, inuolutus.

Γογγυλίς. genus rapæ rotundæ.

Γογγυσμός. ὁ. murmur.

Γογγυστής. ὁ. murmurator.

Γόερος. ὸ. acerbus, tristis.

Γοερός. ή. ὸ. luctuosus, flebilis.

Γόης. ητος. ὁ. uersutus, præstigiator, subdolus, incantator, magus, ueneficus, impostor, facundiæ blanditijs uehemens.

Γοητεία. ας. ἡ. incantatio, impostura, præstigiatura. differt à φαρμακεία. Cælius libro 5. cap. 62.

Γοήτευμα. præstigium.

Γοητεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. incanto, per præstigias decipio, præstigijs ludifico, illicio, præstigijs illudo, stupore ac ueluti maleficio afficio, stupore q́ affectum decipio, ut iã uoluptuaria titillatione permulsi, quasi maleficio affecti pericula & incommoda non intelligant. Quo pacto differat à ἐλλείπειν, uide Bud. Com.

Γοητεύων. οντος. ὁ. astutè agens.

Γοητικός. ή. ὸ. magicus. deceptorius.

Γοῖτος. immundities, sordes.

Γόμος. υ. ὁ. onus, ius carnium.

Γομόω. μ. ώσω. π. ωκα. onero. Accus.

Γομφίασις. ιος. ἡ. molarum dentitio.

Γομφιασμός. ή. ὸ. confractio, collisio dentiũ.

Γόμφιος. ι. ὸ. dens molaris.

Γόμφοι. οἱ. coniunctiones inuisibiles appellãtur à Platone: uel minorum corpusculorum coaceruationes à Diodoro: uel eorũdem similium inter se conglobationes formabiles ab Anaxagora, uel cõcretiones, interdum discretiones, interdum cunei.

Γομφοπαγής. ής. ὸ, ἡ. solidus, compactus. absolutus.

Γόμφος. υ. ὁ. clauus, cuneus.

Γομφόω. μ. ώσω. π. ωκα. compingo, conglutino, σφιλώω. Accus.

Γόμφωμα. τὸ. coagmentum.

Γόμφωσις.

Γόμφωσις. ιος. ἡ. conglutinatio.

Γομφωτήεια. τὰ. claui.

Γόνας. ατος. τὸ. genu.

Γονατίζω. geniculor, πιτανύω, γονάζομαι.

Γονεῖα. ἡ. γένεσις.

Γονεύς. έως. hic & hæc parens.

Γονή. ῆς. fœtus, semẽ humanum, natio, stirps, natiuitas, genitale profluuium.

Γόνιμος. ον. ὁ. fertilis, naturalis, genitalis, prolificus.

Γονόεις. όεντος. ὁ. fertilis.

Γονορροία. uitium membri genitalis, uidelicet cũ emittet præter uoluntatem semen.

Γονόρροιος. ου. ὁ. uel γονορρύης, semine fluens.

Γόνος. ου. ὁ. genitor, filius, semen, genitura, γνήσιος υἱὸς ἀνδικέμφυος τῷ θετῷ, τὸ τῆ ἀνδρὸς σπέρμα, γονή. Differt ἀ ποιητῆ καὶ ἀσ ποιητῆ. Bud. Com.

Γονυάομαι. genibus aduoluor.

Γονῦσσα. ης. ἡ. urbs Thessaliæ.

Γόνυ, ᾰ γόναος et γόννος, & γονύαος, genu, geniculũue in arundinib. internodia scilicet.

Γόνυος & γόνυος. sterilis, aridus.

Γονυκλισία. ας. ἡ. genuflexio, Basil.

Γονυπετῶν. ρος. ου. ὁ. cui sunt genua planiora.

Γονυπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. genua flecto, accido ad genua, supplico.

Γονώτερος. ου. ὁ. fertilior.

Γόος. υ. ὁ. lamentatio, luctuosus, θρῶος.

Γοόωσα. ης. ἡ. lugens.

Γοργεῖα. τὰ. laruæ siue personæ histrionum.

Γοργύω festino.

Γοργόνειον. υ. τὸ. larua persona.

Γοργός. ή. ὸ. terribilis, uelox, acris & uersatilis, uertibilis, abundans. ἀπὸ τ ὀργῆς.

Γοργότης. ητος. ἡ. truculentia, horribilitas.

Γοργύρη. ης. ἡ. subterraneus carcer, Herod.

Γόργυρον, idem.

Γοργώ. ους. ἡ. γοργότης, scutum habens gorgonis faciem.

Γοργῶπις. ιδος. ἡ. καὶ

Γοργωπός. ή. ὸ. uisu celer, aspectu truculentus terribilis, oculis acribus.

Γορδιλλίζω. ἀδολεσχῶ, nugor.

Γόρτυν. υνος. ἡ. urbs in Creta.

Γόρτυξ. coturnix, ὄρτυξ.

Γῆν. igitur, tamen, certè, quidem, quippè, siquidem, saltem, duntaxat, subinde, etiam, quin, quoq́, quidem. Budæus Com.

Γονάζομαι. flecto genua. Depon.

Γονάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. supplico. Deponens.

Γόνατα. τὰ. genua.

Γονέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. oro, rogo.

Γονός. ή. ὸ. pro γονὸς Ionice. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus. Et γονός, pro γόννος, genitiuus à nominatiuo γόνυ.

Γουνίς. ίδος. Aratus, ἄγχι δ' οἱ σκαιῆς ἐπὶ γουνίδος.

Γοᾶ. θρηνῶ, γογγίζω.

Γοώδης. ους. ὁ, ἡ. lugubris, mœstus.

ΓΡ.

Γράβδην. expressè, quasi depictum. aduerb.

Γράβιον uocant ilignum quernum ue lignũ quod consuccensum, lumen, præbens agẽtibus iter, atq́ prælucens.

Γράειν. comedere.

Γραῖα. ας. ἡ. anus. Vnde & pro pelle umbilicum ambiente quod corrugata senectutis sit indicium. Item γῆ, Δημήτηρ. Et nomen ciuitatis Bœotiæ, quæ nunc Tanagra dicitur.

Γραίδιον. ν. τὸ. uetula.

Γραικισί. τὸ ἑλληνισί, Græcè.

Γραϊκός. ή. ὸ. anilis.

Γραικός. οῦ. ὁ. Græcus.

Γραύειν. comedere.

Γραιολέα. improba anus.

Γράμμα. ατος. τὸ. litera. Item pictura, Gregor. Item scrupulũ in ponderibus, Hipiatr. Aliquando forensis est huius nominis significatio, processum notans iudicialẽ: cautiones, acta publica, tabulas publicas, tabulas iudiciales, rationes argentariorũ & similiũ: indices (ἀπογραφὰς) quæ inuentaria & repertoria uulgo appellantur. Itẽ libros, ut Plut. ἐκ τῶν σιβυλλίνων γραμμάτων, Ex lib. Sibyllinis. Bud. Com.

Γραμμαί. species ludi tesserarij, ubi calculi adhibebantur sexaginta, tum albi, tum nigri, διαγραμμισμὸς. Cæl. lib. 11. capite. 27

Γραμμάδιον. τὸ. scrupulus, id est pars drach.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Γράμματα ὑκατάπλωτα. caducæ literæ.

Γραμματέα. ας. ἡ. literatura, ἀναίθμησις.

Γραμματέδιον. τὸ. καὶ

Γραμματεῖον. τὸ. διδασκαλεῖον. ludus literarius, συμβύλαιον. Aristoph. κἄκφερε τὸ γραμματεῖον ἵν' ἀναγνῶ. Apud Demosth. quodcunq; uolumen & libellum & tabellam significat, & quicquid scriptum est, ita, ut tam late fere huius nominis pateat significatio, quàm tabularum apud Latinos. Vnde pro actis publicis, syngraphis tabulis nouis, tabulis legum, tabulis testimentarijs poni solet, ut est apud. Bud. Cō.

Γραμματεύς. έως. ὁ. scriba publicus, cancellarius. Huius officium erat publica scripta atq; decreta seruare, eademq; si poscerentur lectitare.

Δραμματεύω. μ. εύσω. π. εύκα. sum scriba, scribæ partes ago.

Γραμματίδιον. ε. τὸ. epistolium.

Γραμματική. ῆς. ἡ. literaria rectè scribendi & loquendi scientia.

Γραμματικὰ ἐκπώματα. pocula literis insignita, ut scribit Athenæ. cuiusmodi illud, in cuius ambitu uerba hæc legebantur, διὸς σωτῆρος. Cælius libro 4. capite 11.

Γραμματικός. ἡ. ὁ. literatorius, ὁ κανόνας καὶ ὅρος τῶν γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν ἀποδιδούς.

Γραμμάτιον. ε. τὸ. literula, libellus.

Γραμματιστής. ὁ. literator, qui prima elementa docet, ludi magister, prælector, recitator. Item scriba. Herodot. Bud. Com.

Γραμματολύφων. ωνος. ὁ. scriba, humilis & abiectus literator.

Γραμματοφόρος. tabellio, βιβλιαφόρος.

Γραμματοφυλάκιον. ε. τὸ. locus ubi scripta publica seruantur.

Γραμμή. ῆς. ἡ. linea. Interdum principium significat & carceres circuli, hoc est τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βαλβίδα. Aristophan. Acharn. πρόβαινε νυῦν ὦ θυμὲ, γραμμὴ δ' αὕτη, Progredere o anime mi, hi sunt carceres, atq; instat certamen.

Γραμμὴ κυκλοτερής. dicitur pupillam ambiens circulus, qui etiam iris dicitur.

Γραμμικαὶ ἀποδείξεις sunt demonstrationes mathematicæ. Budæus Com.

Γραοσόβαι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piscibus.

Γραπτός. ἡ. ὁ. pictus, scriptus.

Γράσος. ε. ὁ. sordes in ouium uelleribus, hircus, id est fœtor alarum, pedor, & proprium loci.

Γράσων. ωνος. ὁ. hircosus, cui fœtent alæ, fatuus, homo odoris mali.

Γραῦς. αός. uel ώς. ἡ. anus, crustula polentis obducta, ὁ ἀφρὸς ὁ ἀνωτάτω, καὶ τὸ πηγνύμενον ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ, καὶ ἡ μαγαλῶν ὑποσωδία, τὸ συναγόμενον καὶ ἐπιπηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν τὸ γαλα ἕψηται.

Γραύω. teneo.

Γραφάδιον. καὶ

Γραφεῖον. ου. τὸ. penna, stilus.

Γραφεύς. έως. ὁ. pictor.

Γραφή. ῆς. ἡ. scriptura. ut γραφῇ παραδιδόναι, literarum monumentis tradere. Item pictura, ζωγραφία. Item accusatio, actio popularis, quando lex ut iniqua aut peperam lata accusatur. Ἀποφέρειν γραφὴν est deferre aliquem & postulare. Demosthe. Αἰσχίνης ἀπελύσησε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ κτησιφῶντος, Diè dixit Ctesiphonti, uel reum postulauit.

Γραφικὴ. στίλus. Opponitur αὐτοσχεδιαστικῇ. Budæus Commentarijs.

Γραφικός. pingendi peritus.

Γραφικῶς. expresse, uerè.

Γράφις. ιδος. lineamentorũ ductus, picturæ.

Γραφικώτατος. ε. ὁ. maximè historicus.

Γράφομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. accusor, scribor: & actiuè, accuso & scribo. Deponens accus.

Γράφω. μ. άψω. π. αφα. uel γραφῶ circũflexe, sicut τυπῶ, ῥιπῶ, unde ἐγγράφω καὶ. scribo, describo, duco lineam, delineo, pingo. Item decerno, statuo, ad senatum refero, accuso. Budæus Com.

Γραῶδης. ους. ὁ, ἡ. anilis.

Γρηγορέω. μ. ήσω. μήσος. π. ἐγρήγορα. uigilo. Neut. absol. Habet tamen aliquando accusatiuum. Philo, τὸν νῦν ἐγρήγορα.

Γρηγόρσις. uigilantia.

Γρηγορώτερον. uigilantius.

Γρῆος. antiquus.

Γρηϊκός. ε. ὁ. Granicus fluuius, ubi Græci Barbaros uicere.

Γριπεύς. έως. ὁ. piscator, consuens retia piscatoria.

Γριπίζω. piscor.

Γρῖπος. ους τὸ. rete.

Γρικώμενον. τὸ. conuolutum.

Γριφύω. coniecto, ænigmata soluo.

Γριφώδης. iniucundum, δυσάρεστον.

Γρῖφον. τὸ. uel γρῖφος. rete, sagena. Item sermo implicitus, ænigma, argumentum nodosum, insolubile.

Γρομφάς. scropha, antiqua porca.

Γρόνθος. ε. ὁ. pugnus.

Γρόνθων. primum rudimentum tibicinum, cum tibias inflare discunt.

Γροσφομάχοι. οἱ. uelites.

Γρόσφον. ε. τὸ. genus teli, hastæ cuspis, quam terræ infigimus.

Γρουνός. ε. ὁ. torris truncus.

Γρύ. minimum quiddam significat, aut sordes unguium, rem uidelicet uilissimam: aut uocem suillam, quam ædere solent ij, qui grauantur sermone respondere: aut numisma minutissimum. Vnde prouerbium μικροῦ γρύ. Eras. Chil.

Γρύζω. μ. ξω. π. υχα. lugeo, clamo. mutio, gannio, grunnio, τῇ φωνῇ ὑποκλάπτω, καὶ λαλῶ Philostrat. οὐδαμῶς ἐφθέγξατο, οὐδ' ὑπήχθη γρύξαι. Haud quaquàm locutus est, neq; adduci potuit, ut uel hisceret. Erasmus ibidem.

Γρῦλλος. ου. ὁ. uox porcorum.

Γρυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. grunnio. γογγύζω.

Γρυλισμός. ε. ὁ. grunnitus, stridor.

Γρύλλος. ε. ὁ. porcus.

Γρῦπος. ε. ὁ. sordes unguium.

Γρυπιὰ. nidi uulturum.

Γρῦπες. οἱ. gryphes, instrumentum nauticũ, & anchoræ.

Γρυπνὸς. triste, odiosus.

Γρυπὸς. ῡ. habens nasum aduncum.

Γρύπωσις. ιος. ἡ. curuatio, ἐπικαμπή.

Γρυσμὸς. grunnitus.

Γρυταπώλης. qui supellectilia, friuola uendita. Latinè friuolarius dici potest.

Γρυτάρεια. friuola, id est uasa fictilia quassa.

Γρωνὰς. ἁ. scropha.

Γρώνη. ης. ἡ. τρώγλη, foramen specus. Nican. ἢν' ἐν γρώνῃ ἅμ' ἔλυσαν μυοδόκοις.

Γ Υ.

Γύαλον. ε. τὸ. penu, thesaurus.

Γύαλος. ε. ὁ. curuus, concauus, thoracis circa humerum pars. κύβος, τετράγωνος λίθος.

Γυγαία. ης. ἡ. gygæa lacus Lydiæ. καὶ γυγαῖος σκοτεινός.

Γύη. ης. nomen mensuræ, ut iugerum: hinc πεντηκοντόγυον, quinquaginta iugerum.

Γύης. ε. ὁ. dentale, pars aratri, τὸ γονάτιον τῆς ἀράτρου, iugerum, uia.

Γυοκόνος. ε. ὁ, ἡ. membra fatigans.

Γυοκόρος. ε. ὁ. membra depascens.

Γύλιον. ου. τὸ. membrum omne, sed proprie manus.

Γυός. ῡ. ὁ. claudus, morbidus.

Γυοτακὴς. ους. ὁ, ἡ. membra liquefaciens.

Γυόχοι. οἱ. pedicæ.

Γυόω. μ. ώσω. π. ωκα. frango membra, debilito

Γύριον. uas uiminale.

Γύριος. ε. ὁ. genus peræ militaris, & uasculũ oblongum in acutum desinens, aptum militiæ ad seruandos cibos, Aristoph.

Γυριαύχλων. ωνος. ὁ. qui collo est gracili et prælongo, Aristoph.

Γυμνάζω. μ. άσω. π. ακα. exerceo. Accus.

Γυμνασία. ας. ἡ. exercitium.

Γυμνασιάρχης. ε. gymnasiorum præfec.

Γυμνασιαρχία. ας. ἡ. præfectura ludorum, exercitatorium, principatus gymnasij.

Γυμνάσιον. ε. τὸ. exercitium, schola, gymnasium, locus ubi nudantur & exercentur

Γύμνασις. ιος. ἡ. γυμνασία. (athletæ.

Γυμνασὴς. ῆ. ὁ. præceptor exercitiorum, pueros exercens.

Γυμνασικὴ. ῆς. ἡ. gymnastica, id est ars exercitatiua, præbens uiuendi modum, τέχνη ποιητικὴ σωματικῆς εὐεξίας.

Γυμνὴς. οῦ. ὁ. inops, pauper.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Γυμνύς.ῦος.ὁ.miles leuis armaturæ. Vide εἴλωτες.

Γυμνυτεύομαι.κοὴ

Γυμνητεύω.μ.εύσω.π.ευκα.sum nudus, fero leuia arma. Neutrum absol.

Γυμνήτης.ε.ὁ,miles leuis armaturæ.

Γυμνητία.ἡ.leuis armatura.

Γυμνοπαιδέα,& γυμνοπαιδία. festum apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.

Γυμνοπόδης.ε.ὁ.γυμνόπους.

Γυμνοπόδιον. saltationis genus, dictum à nuditate pedum.

Γυμνοποδῶ.nudis pedibus incedo.

Γυμνόπους.οδ©.ὁ.nudipes.

Γυμνός.ᾶ.ὸν.nudus.

Γυμνοφόρεα.sunt ultra Indoscythas: ita uocati, quòd nudi in syluis agant, uoluptatum omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.

Γυμνότης.ητ©.ἡ.nuditas,γύμνωσις.

Γυμνόω.μ.ώσω.π.ωκα.nudo.

Γυναικάεια.ἡ.uxorcula, muliercula.

Γυναικᾶα.τὰ.muliebria, Marcel.

Γυναικεία.ἡ.eadem est Græcis, quæ Romanis Bona dea, Plutarchus in Cæs.

Γυναικεῖον.ε.τὸ.locus ubi mulieres uersãtur. id est gynæceum.

Γυναικεῖ©.ᾶ.ὸν.muliebris.

Γυναικίας.ε.ὁ.effœminatus.θηλυμανὴς ἀνήρ.

Γυναικίζω.muliebriter uito, gestu cultuque mulierem repræsento.

Γυναικικός.ἡ.ὸν.effœminatus,muliebris.

Γυναίκισις.ι©.ἡ.imitatio muliebris. Aristoph. Thesmo. περὶ τῆς ἐπῳδῆς δ' ἔνα γυναικίσεως δίκλω.

Γυναικισμός.ᾶ.ὁ.mos fœmineus.

Γυναικοΐρανες.οἱ.amoribus capti.

Γυναικοκρασία. intemperantia in mulieres.

Γυναικοκρατία.muliebre imperiũ. Bud. Cõ.

Γυναικοκρατοῦμαι. uiuo sub muliebri imperio. Bud. Com. Vnde γυναικοκρατούμενος, qui uxoriæ potestati parent. Plin. libro sexto eo nomine populos appellat quosdam, Amazonũ uicinos, bello ab Amazonibus uictos: ex eo sic dictos, quod uictricibus ob

sequantur ad procreandum eis sobolem.

Γυναικομανής.ἐος.ὁ,ἡ.insaniens in mulieres, aut illas ad furorem cogens.

Γυναικομανία, furor & insania mulierum, insanus mulierum amor. Bud. Com.

Γυναικομανῶ, & γυναιμανῶ. insano amore afficior erga mulieres.

Γυναικονίτης.ε.ὁ. mulierum (ut ita dicam) senatulus, et in domo pars.

Γυναικόνομοι.matranorum decentiæ & modestiæ arbitri sunt, de ijs pro potestate statuentes, ut ne muliebris mundus, aut cultus matronalis in luxum euadat, aut habitum ab eo sexu dissentaneum.

Γυναικοφλυής.ε.ὁ.mulierosus.

Γυναικόφων©.uocem habens muliebrem.

Γυναικώδης.muliebris, mulierosus.

Γυναικών.ῶν©.ὁ.κοὴ

Γυναικωνίτις.ιδ©.ἡ.gynæceum, mulierum conclaue.

Γυναμανὴς, pro γυναικομανὴς.ἐ©.ὁ. mulierosus, insanus amore mulierum.

Γυναῖον.ε.τὸ.muliercula.

Γυνή.αικός.ἡ.uxor, mulier, οἱ πρὸς γυναικῶν uocantur cognati, ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati. Demosth. πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὸν συγγένειαν τοῦτον καὶ ὁ πρὸς γυναικῶν, id est agnatus, non cognatus. Plato dici putat γυνὴν quasi γονικόν. Bud. Com.

Γαῦνις.ὁ.mollis, effœminatus.

Γῦπαι.ᾶν.subterraneæ cauernæ, nidi, specus angusti.

Γυπάετον.ε.τὸ.auis genus.

Γυπαετός.ε.nomen aquilæ.

Γύρα petræ sunt prominẽtes in Aegeo sinu.

Γύργαθον.ε.τὸ.rete.

Γύργαθ©.lectus in quo paralytici mentéque capti, quíque uocãtur dæmoniaci, uincti lacerant sese. Hinc prouer. γύργαθον φυσᾶς, in insanum, frustráque uociferantem. Eras. Chil. (stinatio.

Γυρέα.ας.scrobs, id est fossio in uitibus, repa

Γυρῖνοι.gyrini, ranæ minores et imperfectæ.

Γύρ©.ε.ὁ.κοὴ

Γυρός.ᾶ.ὁ.ambitus, gyrus, rotundus.

Γύρις.pollen.

Γυρῶσαι.

Γυρῶσαι.circulum ducere, circummunire, sepire.

Γύψ.πός.uultur.

Γύψ©.ε.ὁ.gypsus.

ΓΩ.

Γῶ.sibi ipsi, peculiariter, tuo. Est etiam uerbũ ἀντὶ τοῦ χωρῶ, λαμβάνω, δέχομαι, γεννῶ.

Γωητεύω impostura mi facio, γοητεύω.

Γωτικός.ᾶ.ὁ.incantatiuus, fallax.

Γωτιά.lustra ferarum & serpentum. Nicand. The.

Γάμφωμα.ατος.τὸ.inflatio.

Γωνία.ας.ἡ.angulus.

Γωνιᾶος.ε.ὁ.angularis.

Γωνιασμός.ᾶ.ὁ.concurrentium parietum angulus, quadratura, flexus, ἀποφυή.

Γωνίδιον.paruus angulus.

Γωνιώδης.ε©.ὁ,ἡ.angulosus.

Γωρυτὸς.ᾶ.ὁ.corytus, id est theca arcus, pharetra. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρέω, καὶ ῥυτὸν τὸ ἐρκυτὸν τόξου.

Δ Α.

Á. particula est, quæ per se nihil significat, sed in cõpositione auget.

Δαχύς.ύδος.crystallum, ornamẽtum muliebre, quod corollæ in modum caput ambit, stringitque. Theoc. Pharmac. ἀπ' ὀπάλλω δαγύδα καὶ χρόα πάντοθεν ἴσα.

Δαδαίνδην.curare, obseruare oculos infigere

Δάδιξ.ικ©.mensura sex chœnicum.

Δαδοκοπεῖν.est faces conficere, & ex arbore faces eximere. Bud. Com.

Δαδουργῶν.idem Bud. ibidem.

Δαδιχίω.faces præfero, præluceo, præradio, luceo face, alluceo. Athenæ. lib. 4. de Anto. triumuiro, μετέβαινεδ' ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τὸν ἀκρόπολιν, ἀφ' ὧν τε γῶν λαμπάδες ἐδαδουχοῦντο τῆς Ἀθηναίων πόλεως, id est φωτιζομένης, illustrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Bud. ibidem.

Δαδῖτ©.ὁ facifer.

Δαδύσσω.perturbo, lacero.

Δάαρα, Attice. Proserpina.

Δαιρὸς.niger.

Δαείω.scio, intelligo. Accus.

Δάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.diuido.

Δάη.pugna, μάχη μεγάλη.

Δαηθμὸς.ε.ὁ.incendium.

Δαήμεναι.scire, intelligere, discere.

Δαημοσύνη.ης.ἡ.scientia.

Δαήμων.ονος.ὁ.peritus, artifex.

Δαήρ.ῆρ©.ῶ δάερ.leuir, ἀνδράδελφ©.

Δαιρός.ᾶ.ὁ.splẽdidus, siccus, accensu facilis.

Δαήσομαι.intelligam, μαθήσομαι.

Δάθ©.Dathus Thasiorum colonia, iuxta Strymonem.

Δαί, pro δὲ autem, & hoc in repetita interrogatione, de quo Budæus Com.

Δαί.ῆ.bello, á recto δὰς, sicut à γραῦς γραί.

Δαΐα.magna, infinita, uenerabilis, horrenda.

Δαΐζω.exclamo, suspiro.

Δαιδάλεος.ε.ὁ.©

Δαιδάλε©.ε.ὁ.©

Δαιδάλι©.ου.ὁ.uarius, artificiosus.

Δαιδάλλω.μ.αλῶ.π.αλκα.orno, uario. Acc.

Δαίδαλμα.ατος.τὸ.opus, scitamentum.

Δαίδαλος, pro δαιδάλι©.ε.ὁ. ingeniosus, à δαίω. teste Gaza.

Δαίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.inquiro.

Δαίζω.μ.ίξω.π.ιχα.diuido, corrumpo.

Δαιμονάω.μ.ήσω.π.κκα.insanio. Neut. abso.

Δαιμονίζομαι.dæmonio uexor.

Δαιμονίζω.inter deos refero, τὴν δαίμονα κτῆσθαι, ἀποθεῦσθαι.

Δαιμόνιον.ε.τὸ.numen, dæmonium. Hoc cũ dicebant, τὸ θεῖον deum supremum, diuinitatemque mundi moderatricem intelligebant. Budæus Com.

Δαιμόνιος.ου.ὁ.miser, infelix, fortunatus, mirus, felix, dijs similis, diuinus, admiratione dignus.

Δαιμονίως.diuinè, infeliciter, παραδόξως.

Δαιμονο ὁρκτος.ε.ὁ,ἡ.dæmoniacus.

Δαιμὸς.cuius bona in ærarium relata sunt.

Δαίμων.ονος.ὁ.deus sapiens: quasi δαήμων, id est sciens. Dæmonibus enim antiquitas humanarum artium inuentionem tribuebat. Plato hoc nomine uniuersi moderas

Universidad de Deusto
Biblioteca

torem appellabat. Accipitur & pro fortuna. Plutar. ἐδιδλίαν γὲ πλὼ μεταβολὴν ἢ δαίμονα &. Demostb. κατὰ τύχω τινὰ ἢ δαίμονά, forte fortuna. Significat etiã cuiusq; genium præstitem, fortunæ conciliatorem uel bonæ uel aduersæ. unde εὐδαίμονες καὶ κακοδαίμονες dicti.

Δαάνυ pro δαάνυθι. conuiuare, δαῖνυ δᾶτα, pro τίθη.

Δάϊν&. densus, prudens, aptus uri.

Δαίνυμαι. conuiuor, comedo.

Δαίομαι. ardeo, disco, diuido.

Δᾶϊον, δᾶϊον, monstrum, signum bellicum.

Δάϊος. captiuus, bello captus, miser, bellicus.

Δαίρω. flagello, uerbero, cædo.

Δαίς. αιτός. ὁ & δαίτη poëtice. conuiuium, scilicet ingeniose extructum.

Δάϊς. ίδ&. ἡ, fax, bellũ. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω.

Δαίσιον. ὁ. τὸ. esui aptum.

Δαιταλεύς. ῆος. ὁ. conuiuator.

Δαιταλεργία. coquendi ars.

Δαίτη. ης. ἡ. conuiuium.

Δαίτηθεν. ex epulo.

Δαιτὶς. ἡ. facula, caput allij, & locus Ephesi

Δαιτρεύω. μ. εύσω. σ. υκα. diuido cultro, mi-

Δαιτροπόν&. pistor. (nistro.

Δαιτρός. ὁ. coquus, diuisus in frusta, diuisor. Nam coqui est diuidere escas frustulatim edentibus in mensa cibos ministrãs. Item semiplenus. Homer. Iliad. δ'. ἔπαρ γὰ τἄλλοι δαιτρὸν πίνωσι, σὸν δ' πλέον δ' ἴσας ἀεί.

Δαιτυμών. όν&. ὁ. conuiua, amicus.

Δαιτύς. ύ&. ὁ. conuiuium, epulæ.

Δαΐφρων. ον&. ὁ, ἡ. bellicosus, prudens.

Δαίω. μ. λάσω. ἀόρ. ἐδάλω. μέσ. παρακ. δέδηκα. diuido, conuiuor, diuido mensam, appono ad mensam, depascor, ut Herodot. α. τὸν ἀσυάγης ἀνόμη τραπέζη ἔδαισε. Itẽ luceo, cõburo. Aliquãdo disco, scio.

Δακέθυμος. mordens animum, molestus.

Δάκετον. τὸ. animal uenenosum.

Δάκνομαι. molestefero, mordeor.

Δάκνω. μ. δήξω. π. ηχα. ἔδακον, ἀ δήκω mordeo. (nosum.

Δάκος. δάκετον, θήειον ἰοβόλον, animal uene-

Δακρυόεις. όεσσα. όεν&. lachrymosus.

Δάκρυ, υ&. τὸ. &

Δάκρυον. ὁ. τὸ. lachryma.

Δακρύοιν. pro δακρύοις. lacrymis.

Δακρυοῶ. lacrymas fundo.

Δακρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Δακρύω. μ. ύσω. σ. υκα. lacrymor. δακρύω τὸν ἀποθανόντα, mortuum deploro.

Δακρυόταλον. infelicissimum.

Δακτυλήθρα. ας. ἡ. digitale, palla anuli.

Δακτυλιαῖ&. digitalis. Huius formæ nomina de quantitate sæpe prædicantur, sic etiam τετραδακτυλιαῖα, magnitudine quatuor digitorũ. Accusatiuum habent post se, uel regunt datiuum, ut δακτυλιαῖ& τὸ μέγεθ&. uel δακτυλιαῖ& ὦ μεγέθη.

Δακτυλίδιον. υ. τὸ. anulus sine gemma aut sigillo.

Δακτύλι&. ὁ. anulus. interdum anus.

Δακτυλιώτης. ου. ὁ. digitus anularis.

Δακτυλογλυφία. ας. ἡ. insculptio anulorum.

Δακτυλογλύφ&. ου. ὁ. anularius, sculpẽs anu

Δακτυλοδόχμη. ης. ἡ. palmus. (los.

Δάκτυλος. ου. ὁ. digitus, & sedis uitium apud medicos, dactylus.

Δακτυλωτός. ὸν. ὁ. anulatus.

Δαλός. ὁ. lampas, torris, fulgor, titio.

Δαμάζω. μ. άσω. π. ακα. ἀόρ. ά. ἐδάμασα. domo, mansuefacio pullum.

Δαμάλη. ης. ἡ. καὶ

Δάμαλις. ι&. ἡ. iuuenca, bucula, uacca. Sed δαμάλη poëticum est, ὁ ἄρρην μόσχ&, δάμαλις uero ἡ θήλεια.

Δάμαρ, uel δάμαρς. ατ&. ἡ. uxor.

Δάμασις. ι&. ἡ. domitio.

Δαμασίφρων. ὁ. deceptorius, ὁ ἀπατικὸς δυνάμενος.

Δαμασήνιος. α. albutium.

Δαμάω. μ. άσω. π. ακα. &

Δαμνάω. &

Δαμνέω. &

Δαμνημι. &

Δάμνω. domo, ἔπω, βιάζω, δαμάζω.

Δαμνία. ας. ἡ. flumen Calabriæ.

Δαμώματα. τὰ. carmina publice cani solita, uulgo cantata, Aristoph.

Δανάκη. numulus ille, siue obolus, qui Charõti persoluitur, pro stygiæ paludis transmissione, authore Plutarch.

Δανείομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι. &

Δανείζω. μ. είσω. σ. εικα. mutuor, mutuò do, trado ad usuram. Hoc uerbum Græcis ambiguum est. nam significat ex æquo, et qui citra usuram dat mutuo, & qui ad usuram. Eras. Neut. datiuo iung.

Δάνεον. υ. τὸ. mutuum, debitum, æs alienum.

Δάνδσμα. τὸ. &

Δανεσμός. ῦ. ὁ mutuum, usura.

Δανεσής. ῆ. ὁ. fœnerator, creditor. ὁ δανεσὰ μενος, καὶ ὁ δανείζων.

Δανιστικός. ῆ. ὁ. fœneratorius, numularius.

Δανός. munus. (& δανυβιής.

Δανέβιον. oppidum Italiæ, unde δανέβιος,

Δαός. ῆ. ὁ. lumen, lampas, lupus annosus.

Δαπανάομαι. &

Δαπανάω. μ. ήσω. π. ηκα. consumo, expendo, insumo. Budæus Com. Accus.

Δαπάνη. ης. ἡ. sumptus. παρὰ τὸ δάπτω.

Δαπανητός. ῆ. ὁ. consumptor.

Δαπανηρός. ά. όν. sumptuosum, id quod insumitur.

Δάπεδον. υ. τὸ. solum, pauimentum, campus, fundamentum, circus, area.

Δάπις. ιδος. ἡ. tapes, etis. ψιλὸς, τάπις, καὶ μὴ μαλωτός. Aristoph. Pluto.

Δάπτω. μ. άψω. π. αφα. &

Δαρδάπτω. deuoro, lacero, μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω, ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς φάγω. Accus.

Δαρδαίνω. inquino.

Δαρικός. ῆ. ὁ. Daricus, numus Persicus aureus, quem aliqui octo argenti drachmas pendere scribunt, & quinq; daricos argẽti minam, authore Harpocratione.

Δαρεῖος. υ. ὁ. Darius.

Δαρήσεται. uapulabit.

Δαρθάνω, pro δραθεῖν, metathesi literarum, cubare in pellibus.

Δαρθάνω. ἀόρ. β'. ἔδαρθον, uel ἔδραθον, dormio.

Δάρνω. cædo.

Δάρτος. est tunica tenuis & neruosa, quæ tegit neruos illos duos, à quibus testiculi dependent.

Δάς. αδός. ἡ. tæda, arbor, fax, torris, ignis in face.

Δάσ&θη, pro δαίσθη. diuisisse, διανεμαθη.

Δασεῖα. ας. ἡ. signum est uocalis aspiratæ.

Δάσιος. densus.

Δάσκιος. ὁ. ὸν. umbrosus, μεγάλως σκιάζων.

Δάσμυσις. ιος. ἡ. diuisio.

Δασμολογέω. μ. ήσω. σ. ηκα. tributa colligo, colligo pecuniam à multis. Bud. Com.

Δασμολογία. ας. ἡ. tributi collectio.

Δασμολόγος. ὁ. ὁ. quæstor, qui tributa colligit

Δασμός. ῦ. ὁ. tributũ, uectigal, munus, partit.

Δασμοφορῶ. tributum pendo. Budæus Com.

Δάσος. ὁ. τὸ. densitas, syluosus locus.

Δασπλῆτις. ιος. ἡ. grauis Erinnys. Epitheton Hecates.

Δασπλῆτος. ὁ, ἡ. cum detrimento appropinquans.

Δασύ. τὸ. hirsuties, τραχὺ, πυκνόν.

Δασύκερκος. ὁ. ὁ. habens densam caudam.

Δασύμαλλος. ὁ, ἡ. lanosus.

Δασύομαι. hirsutus reddor, pilos produco.

Δασυπόδειος. ὁ. leporinus.

Δασύπους. ποδος. ὁ. dasypus, lepus, cuniculus, Cælius libro 14. capite 30. & Bud. in An.

Δασυπώγων. ωνος ὁ. denso barbitio.

Δασῶ. μ. ωσῶ. aspiro, id est notã aspirationis adscribo. Actiu. accus.

Δασύς. ύος. ὁ. densus.

Δασύτης. ητος. ἡ. densitas, hirsuties.

Δατέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. diuido, comedo

Δατέω. μ. ήσω. σ. ηκα. conculco.

Δατηταί. diuisiones, μερισαί.

Δατισμός. ῦ. ὁ. cum oratio profertur ijsdem numeris & eodem modo cadit: à Date quodam Persarum satrapa, qui cum uellet Græculus uideri, exclamauit, ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι, cum dicendũ erat χαίρω. Hinc apud Aristoph. est δαϊτισμὸς μέλος. Cæl. lib. 16. ca. 13. & Eras. prouerb. Datis cantilena.

Δᾶτον. Thraciæ oppidum. unde

Δατήνιοι. incolæ.

Δατός. ἡ. dolus, astutia, πανοῦργημα.

Δατύσσω. laniare, deuorare.

Δαῦω. dormire.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Δαύκαλις.pes gallinaceus.
Δαυκέτης οἶνος.ex dauco confectum dicitur etiam δαύκεον à Nicand.
Δαῦκον.τὸ.κοὶ
Δαῦκος.κοὶ
Δαῦχος.pastinaca.
Δαυλία.ας.ἡ.ficedula.
Δαῦλον.ε.τὸ.æolice pro δαλὸς,titio.
Δαυλός.ὃ.densus,pinguis. Cælius libro 19. capite 24.
Δαυνία.ας.ἡ. Apulia.
Δάφνη.ης.ἡ.laurus. Item Daphne, puellæ nomen. Cælius libro 3. capite 7.
Δαφνάφαγοι.dicũtur uaticinantes: ad quod alluſit poëta, Laurumq; momordit.
Δαφνηφορέω.μ.ήσω.π.ηκα.laurum gero.
Δαφνηφόρος.ον.ὁ.laurifer.
Δαφνίδιον.ἀ.fructus lauri.
Δάφνινος.ον.ὁ.laureus. (ri.
Δαφνίς.ῖδος.Daphnis, laurus & bacca lauri.
Δαφνῶν.ῶνος.ὁ.lauretum.
Δαφοινὸς.κοὶ
Δαφοινός.ὁ.ualde cruentus, niger, rubicundus, fuluus, funeſtus, maculis rubeis ac ueluti ſanguineis diſtinctus, ut ſunt quidam ſerpẽtes. Hom. δράκων ἐπὶ νῶτος δαφοινός.
Δαψίλεια.ας.ἡ.largitas, affluentia rerum & copia, abundantia.
Δαψιλεύομαι.abundo.
Δαψιλὴς.ἐος.ὁ,ἡ.abundãs, largus, liberalis.
Δαψιλῶς.opiparè, largè.

Δ E.

Δὲ.autem, enim, ſed, uerum, cæterum. Coniunctio eſt ſubiunctiua & orationis & diſiunctionis. Reſpondet enim ad μέν. Accipitur aliquando pro δὴ κοὶ ἔτι, κοὶ γε. Itẽ pro porrò, quin potius, imò, rurſus, contrà. Significat etiam rem quam quis auſpicatur uehementer augeri, id quod Latini per atq; adeò explicare ſolent. Budæus Commentarijs.
Δέα.metus, δέος.
Δέγε.attamen.
Δεγμένος, pro δεχόμενος, δεδεγμένος. accipiens, expectatus, προσδεχόμενος.
Δεδαηκώς.ότος.ὁ.doctus, δεδαημένος.à δαίω.

Δεδαίατ', Ionice pro δεδαίανται, δεδαίανται. diuiſi ſunt, παρὰ τὸ δαίω.
Δεδάσασθαι.diſtributum eſt.à δάζω inuſitato.
Δεδαώς.ότος.ὁ.doctus.
Δεδέεσθαι.ὑποβαθῆναι, cauere, metuere.
Δεδήλητος.timidus, ἀπὸ φοβέομαι.
Δεδήσασθαι, τὸ φοβῆσαι.
Δεδιαπλόμενος.ου.ὁ.oblaturus.
Δεδιδυμένος.uinctus. Δεδιδυμένος ἀπολογᾶσθαι, ἐκ uinculis cauſam dicere.
Δεδιήκ.quòd etiã, porrò autẽ, porrò dũtaxat.
Δεδίηκε, παρακ.μιτ.ἀ δαίω.combuſſerat. Item circũligando ligabat, & coronabat.
Δεδίηε, pro ἐδεδίηε.coniungebat, ligabat.
Δεδίημαι.uinciam, & uinciar.
Δεδία, παρακ.ἀ δέδω.timui, timeo.
Δεδίδημαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.κοὶ
Δεδίζω μ.ίξω.π.ιχα.territo, ſiue territor, attonitus ſum, Homer.
Δεδιώς.participip.præ.med.ἀ δέδω, δεδοικὼς, δεδιὼς, φοβούμενος.
Δεδμήαται.domiti ſunt, ὑπόκεινται. ἀ uerbo δέμω, uel δαμῶ, δμῶ, δμήσω, δέδμηκα, ἐδεδμήμην, ἐδέδμητο, & Ionice δεδμήατο, & extentioſe ε in η δεδμήαται.
Δέδμητο, ſyncopa.ædificatum erat, præparatum erat, à uerbo δέμω. Homer. ὅτι οἱ θάλαμος δέδμητο.
Δεδογμένα.τὰ.mandata.
Δεδογμένον.ου.opinio.
Δέδοικα, præt.medium eſt uerbi δέδω, δεδοιδα, & propter concurſum δδδ, ultimum in κ indicem actiui conuertitur, timui, timeo, Δέδοικά σοί κοὶ περὶ σοῖ, ἢ ὑπὲρ σοῖ, timeo tibi.
Δέδοκται.uiſum eſt, decretũ eſt, ſancitũ eſt.
Δέδορκα.præt.ἀ δέρκω.uidi.
Δεδράμηκα, præt.ἀ τρέχω, cucurri.
Δέδυκα.ingreſſus ſum.
Δέελος, & δέλος.faſciculus.
Δείαμα, ατος.τὸ.κοὶ
Δείησις.ιος.ἡ.indigentia, Anti. Itẽ deprecatio, qua rogamus liberari, malis urgentibus aut etiam eminentibus. Dicitur etiã precarium id eſt quod uſum nullũ certum habet, ſed quandiu libuerit concedenti.

Δεῖ.μ.δῆσαι, uel δεῆσαι.ἀόρ.ἔδησα.π.δέδεα.ἀπαρέμφατον, δεῖν.oportet. Ponitur interdum δεῖν pro δέον, ſicut πλεῖν pro πλέον. Iſocrat. ἀπ' οὐκ οἶδ' ὅπως τυγχάνω φρονῶν, δεῖν προσθῆναι τὸν τ προειρημένων ἐχόμενον. Conſtruitur ſubinde δεῖ cum præterito, ſicut χρὴ, tametſi de futuro ſit ſermo. Idem, ὡς δεῖ πλεῖν πόλιν ὑπανδραποδίσαντα. Budæus Commentarijs.
Δεία.ας.ἡ.ἔνδεια, penuria, indigentia.
Δεῖγμα.ατος.τὸ.ſignum, ſpecimen, indicium, deguſtamentum, argumentum. Eſt & locus Athenis.
Δειγματίζω.μ.ίσω.π.ικα.traduco, oſtendo in exemplum. Actiu. accuſ.
Δεδέγκτο. pleonaſmo τῆι pro δεδέγκτο. per dexteram accepit.
Δεδέχατο, ſuſceperunt, ἐδέχθητο.
Δεδήμων.ονος.ὁ.timidus, cautus, uerecundus, terribilis.
Δειδία.ἡ.nox intempeſta, obſcura. παρὰ τὸ δεῖδος, ἡ φόβος ἐμποιητική.
Δείδιθι.time.ἀ δείδω, uel δειδίσσω.
Δείδιμεν pro δειδίαμεν.timemus.
Δείδιμι.terreo.actiuum.accuſ.iung.
Δειδίσσομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.timeo, terreo.
Δείδω.μ.δείσω.π.δείδοικα, & δείδια. μέσ. ὑπερσωτ. ἐδεδείμην, & ἐδεδείκειν, timeo. Actiu. accuſ.
Δειλεάτης.fraudulentus, maleficus.
Δειλείης.ientatus, uel qui ad crepuſculũ
Δειλινὸς, pro δειλινὸς, Ionice. (durauit.
Δείλον.ε.crepuſculum.
Δείλος.η.ὁ.meridianus, ſtella ueſpertina.
Δεικανάω.dextra præhendo.
Δείκελον, ſeu δείκηλον per κ, ut Suid. ſimulachrum, repræſentatio, imitamen. Putant quidam de Iouis ſtatua dici hoc uerbum proprie, quaſi δὶ ἄκελον, & per abuſum de alijs. Nonnulli quòd ad incutiendum terrorem immittitur, dicelon appellari credunt. Cæl. lib. 6. capite 38.
Δεικηλίκτης.ου.ὁ. Laconum lingua, mimus.
Δείκνυμι.idem quod δεικανάω.
Δείκνυμι.μ.ξω.π.ιχα.&
Δεικνύω.repræſento, oſtendo, demonſtro. Accipitur ſæpe profacio. Lucian. φειδίας ἐποίησεν ἔλεγεν τὸν δία.
Δεῖξαι τὰ γράμματα τ γραπτῆς, ædere rationes. (ne index.
Δεικτικός.ὴ.ὸ.demõſtratiuus, digitus, Latine
Δειλαίνομαι.κοὶ
Δειλαίνω.timeo.
Δείλαιος.α.ὁ.miſer, infelix.
Δειλακείω.
Δείλακρος.η.ὸ.extreme miſer. timidus. Ariſtoph. in Pluto, ἐγὼ δὲ καταπέπυσμαι δειλάκρα.
Δειλήμων.timidus, miſer, cautus.
Δείλης.ου.ὁ. & δείλη.ης.ἡ. crepuſculum. Eſt autem ὅτε δεῖ κοὶ ἐνδεῖ ἡ ἕλη κοὶ ἡ αὐγή. Δείλη ἑώα, ἡ πρωΐα, aurora, Atticè: & δείλη ὀψία, crepuſculũ ueſpertinũ, quando iã uergit ſol ad occaſum. Ariſtot. διὰ τί ὀρνεα πὲς πλὼ δείλω πνεῖ. Interdum δείλη ſubauditur. Syneſ. Ἄνακτες ἐκ φυκῦντος ἀρχομένης ἑώας. Budæus Com.
Δειλία.ας.ἡ.timiditas, ignauia.
Δειλιάζω.μ.άσω.π.ακα.κοὶ
Δειλιάω.timeo. Propriè eſt ob ignauiam refugio, & detrecto periculum, animoq; paruido ſum. Actiu. accuſ.
Δειλινός.ὴ.ὸ.meridianus, pomeridianus.
Δειλινὴ διατριβή.promeridiana confabulatio, Plutarch.
Δειλοκομπέω.ſ.qui decepit, ἀπατέω.ſ.
Δεῖλον.ε.meridies.
Δειλός.ὴ.ὸ.miſer, timidus, ignauus.
Δεῖμα.ατος.τὸ.pauor, metus.
Δειμαίνειν.timere, formidare. Accuſ.
Δειμάμενος.ædificans.
Δειμαλέος.ὁ timidus, & timorem incutiens.
Δειμᾶν.οἰκοδομεῖν, ædificare, Herodot.
Δεῖμας.ατος.τὸ.uel δεῖμα.τὸ.pauor.
Δείμαθαι.φοβεῖσθαι, timere.
Δειματῶ, κοὶ δειματῶμαι.terrefacio, metuere facio, terribilia dico.
Δειματώδης.ους.ὁ,ἡ.terribilis.
Δεῖμος.ε.timor, error.
Δεῖν.oportere, de quo in δεῖ. Item ligare, δεσμεύειν. Μικρὸν δεῖν, parum aberat, παρ' ὀλίγον.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Δᾶνα. mala, res afflictæ, calamitates, ærumnæ, nefaria, indigna.

Δεινάζεν. calumniari, conuiciari.

Δᾶνα ὁ, ἡ λᾶνος, ὧν λεῖνι, τὸν λᾶνα. quidam, aliquis, in tribus personis tribusq; generibus. Sic enim loquuntur Græci, cum certum hominem significare uolunt, neq; tamen nominare. Demosth. περὶ στεφ. ὁ δᾶνα ἢ δᾶνος τὸν λεῖνα ἀσήγημι. Grego: ἐγὼ ἢ λᾶνος, κοὐ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ. Lucian. πῶς ἀπαίδευτον, ἢ ὡς διδάσκαλός σι ὁ λᾶνα, ἢ ὧν δεῖνι ξυνεφοίτας.

Δεῖνα. τὰ. turbines, uortices.

Δεινεῦαν. gyrare, κυκλεῦαν. Item malum aliquod & insidias struere.

Δεινέας. uersatilis, terribilis, uorticosus.

Δεινολογέω. δεινοποιᾶν, conqueri, clamitare, deum hominumq; fidem implorare, quod etiam δεινὰ ποιεῖσθαι dicitur. Bud. Commentarijs.

Δεινολογία. ας. ἡ. grauitas orationis, λένωσις.

Δᾶνον. dolor, malum.

Δανοπάθεια. ἡ. querela.

Δεινοπαθέω. μ. ήσω. σ. κα. grauia patior, graue afficior, ingemo, ægrefero, & lamentabili uoce queror. Bud. Com. Neu. absol.

Δεινοποιᾶν. est augere crimen, amplificare que dicendo. unde δένωσις dicta est.

Δᾶνος. ὁ. poculi & saltationis genus.

Δεινός. ῆ. ὸν. grauis, uehemens, potens, sufficiens, eloquens, aptus, idoneus, callidus, malus, difficilis, peruicax, absurdus, aduersus, intolerandus. Item ardẽs, terribilis apud Homer. λέγω δ' οἱ ὅσσε φάανθεν, id est, φοβερά. Δεινὸς ὧν φυλάττεσθαι, miro artificio cauet. Δεινὸς φάγειν, uoracissimus. Δεινὸς ἁμαρτύμασι ἐπεμβῆναι, Peccata grauiter incessens, Plutarch. Δεινὸν οὐδέν, nihil graue.

Δεινότατος. prudentissimus, modestissimus.

Δεινότης. ητος. ἡ. calliditas, uersutia, astutia, uehementia in dicendo. Demost. τῇ ὅσου δὲ νότης ἦν ἐν τῷ φιλίππῳ θεάσθαι.

Δεινοῦμενος. calcatus, πατούμενος.

Δεινόω. exaggero, terreo.

Δεινωπός. ῆ. ὸν. terribilis timidus.

Δεινῶς. admodum. Δεινῶς ἔχω, δεινοπαθῶ, grauiter fero.

Δείνωσις. ιος. ἡ. δεινότης, σκότωσις, grauitas. Est & pars epilogi, exaggeratio & amplificatio. Quintil. Hæc illa λένωσις uocatur, rebus asperis, indignis, inuidiosis addẽs uim oratio. Budæus Com.

Δεινωτός. uarius, tornatus.

Δεῖξις. ostentatio, argumentum, iudicium. Δεῖξιν δέναι κατά τινος, est instituere accusationem contra aliquem, ac eum deferre.

Δεῖος. ους. τὸ. λος, timor.

Δειπνέω. μ. ήσω. σ. κα. cœno. Neutr.

Δειπνικός. ῆ. ὸν. &

Δειπνητός. οῦ. ἡ. uel δεῖπνητος. tempus cœnandi. Quidam ita distinguũt, ut λειπνητὸς sit ipsa cœna, sed δεῖπνητος, cenandi tempus, quod etiam in ἄμητος, et ἀμητὸς seruatur.

Δειπνίας. uicus Thessaliæ, ubi cœnasse ferunt Apollinem.

Δειπνίας. gentile.

Δειπνίδιον. τὸ. cœnula.

Δειπνίζω. cœnam præbeo alteri, ut ἀγαμέμνονα ὅμηρος ἐποίησεν δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους.

Δειπνολογία. cœnandi ratio, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. Cælius libro 14. capite 58.

Δειπνολόχος. ου. ὁ. cœnipeta, qui cœnis insidiatur, & clanculum abligurit. Hesiod. τῷ δ' αὖτε λακῆς ὀρίγιον ἄλλο δειπνολόχης.

Δεῖπνον. ου. τὸ. cœna, δεῖπνος. Cælius libro 14. capite. 57.

Δειπνοποιέω. μ. ήσω. σ. κα. paro cœnam, cœnã apud me conduco. Bud. Com.

Δεῖπνος. ου. ὁ. cœna. Accipitur etiam pro prædio, propterea quòd ueteres non nisi semel comedebant.

Δειπνοτήριον. ου. τὸ. cœnaculum.

Δειπνοφόρος. ου. ὁ. cœnæ gerulus.

Δειρὰς. άδος. ἡ. iugum, cacumen, iugulum, id est monticulus.

Δειρή. ῆς. ἡ. collum anterius.

Δείρη. ης. ἡ. urbs Aethiopiæ.

Δειρᾶω. conuicior, uocabulum Spartanum.

Δειρὰς, ῆτος, passer.

Δειρός. collis.

Δειροτομέω. μ. ήσω. σ. κα. trunco caput. Actiu. accus.

Δεῖσ. stercus.

Δεισλός. ου. ὁ, uel δισλός. sordidus, stercoratus, cœnosus, κοπρώδης, humectus, herbosus.

Δεισιδαιμονία. ας. ἡ. superstitio. Budæus Commentarijs.

Δεισιδαίμων. ονος. ὁ. superstitiosus.

Δεισίθεος. ου. ὁ. idem.

Δείτης. ου. ὁ. timidus & metuendus.

Δέκα. decem.

Δεκάβοιον. ου. τὸ. genus monetæ, & sacrificij à decem bubus sic dictum.

Δεκαδαρχία. ας. ἡ. decemuiratus.

Δεκάδαρχος. ου. ὁ. decurio.

Δεκαδοῦχος. decemuir. Erat magistratus Athenis post exactos tyrannos qui remp. administrabant, eorum unusquisq; δεκαδοῦχος dicebatur.

Δεκαδέλτων. decem tabularum, Dionys. li. 2. Orig.

Δεκάδωρος. ου. ὁ, ἡ. longus decem palmis.

Δεκαετὴς. ους. ὁ, ἡ. decennis.

Δεκαετία. ἡ. decennium.

Δεκάζω. μ. άσω. σ. κα. do decimam iudici in corruptionem, donis corrumpo.

Δεκάκις. decies.

Δεκακυμία. decumanus fluctus, id est magnus.

Δεκαπάσιον. ου. decuplum.

Δεκάλιτρον. ου. τὸ. numisma ualens decem obolis.

Δεκάμηνος. ου. ὁ, ἡ. decem mensium.

Δεκαμναῖον. ου. τὸ. precium decem minarum.

Δεκάμνος. ου. ὁ, ἡ. decem minarum.

Δεκανάομαι. accipio, ἀσπάζομαι, δεξιῶμαι.

Δεκάπαλαι. iam olim, πάλαι ποτὲ πάνυ. Attice.

Δεκάπολις. ιος. ἡ. regio trans Iordanem decem ciuitatum.

Δεκάπους. οδος. ὁ, ἡ. decem pedum.

Δεκὰς. άδος. ὁ. decas, numerus denarius, παρὰ τὸ δέχομαι, ἢ ἔχω ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν.

Δεκάς, domum carceris in qua cõdemnatos

suffocare solebant, uocat Plutarchus in Aegid.

Δεκασμός. ῆ. ἡ. decima.

Δεκασάτηρος. ου. ὁ. decurio.

Δεκάχινον. ου. τὸ. genus mensuræ.

Δεκατᾶος. &

Δεκάτευσις. ιος. ἡ. decimatio.

Δεκατευτής. ῆ. ὁ. publicanus, qui decimam colligit.

Δεκατεύω. pendo, uel exigo decimam, dijs decimam è spolijs nuncupo.

Δεκάτη. ης. ἡ. decima, δεκασμός. Δεκάτια ἱσιάσαι dicebatur Athenienſibus, cum decimo die congregatis necessarijs, & infantibus nominibus impositis, peracta re diuina, splendidum pararent conuiuium.

Δεκατηλόγος. ου. ὁ. δεκατευτής.

Δέκατος. ου. ὁ. decimus.

Δεκατόω. μ. ώσω. σ. ωκα. decimo, cõplector.

Δεκατῶναι. οἱ. decimatores, δεκατευταί.

Δεκατώνια. τὰ. decimæ.

Δεκάχαλκον. denarium uertit Plutar.

Δεκάχιλοι. decies mille.

Δεκίλεια. ἡ. locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Steph.

Δεκίτερος. ου. ὁ. &

Δεκίτης. decennalis.

Δεκήρης. ους. decemremis, decem ordinum nauis.

Δεκτὴς. ου. ὁ. uel δικτὴς, mendicus, pauper.

Δεκτικός. ῆ. capax.

Δεκτὸν. τὸ. receptaculum, ὑποδεκτόν.

Δεκτός. ῆ. ὸ. acceptabilis, acceptus. Δεκτὸν ἡγεῖσθαι, ratum habere.

Δελεάζω. μ. άσω. π. κα. inesco, decipio, quasi δελέατι θηρεύω, id est esca capto. Accus.

Δέλεαρ. ατος. τὸ. esca ad capiendũ illecebra.

Δέλεασμα. ατος. τὸ. &

Δελεασμός. ῆ. ὁ. inescatio, illex.

Δέλτρον. τὸ. lucerna, fax.

Δελτίον. ου. τὸ. esca, aut uasculum in quo res conditur esca, δέλεαρ.

Δέλτος pro δέλτος.

Δελτάριον. ου. τὸ. literula, epistolion, tabella. Vnde δελτάρια ὀνύχινα, & κυσάμινα, apud Plut. in Anto. pro epistolis illis amatorijs

torijs Cleopatræ ad Antonium, ex crystallo & onyche lapide.

Δελτίον δίπτυχον. pugillares, Herod.

Δέλτος. ε. ἡ. libellus, tabula.

Δελτωτόν. ὄ. τὸ. Deltoton, id est signum cœleste triangulare, literæ Δ simile.

Δελφάκιον. ε. τὸ. catulus suis, porcellus. Et δελφακεῦσθαι, τελειοῦσθαι τὰς ὗς.

Δέλφαξ. κος. ὁ, ἡ. porcus nuper natus, porculus lactans.

Δελφίν. ῖνος. ὁ, uel ἡ. delphin piscis. Item nauticum instrumentum, quo utebantur in bello nauali ad demergendas naues. Aristoph. Equit. τὸς δελφῖνας μετεωρίζε, καὶ τὸν ἄκατον παραβάλλε. Vnde & nauis δελφινοφόρος, & δελφινοφόροι ὁλκάδες, Thucyd. Appollon. scribit draconem ab Apolline interfectum, δελφίνα uocatum esse, cuius hi sũt uersiculi: ὡς ποτὲ πυθοῖ ὑπὸ δειράδι πάρνης σοῖ. δελφίνῳ τόξοισι, πελώριον ἔγχος ἔμεξεν. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum custodiebant oraculum.

Δελφίνιον. ε. ζ. arx in Chio, & templum Apollinis in Attica. Pollux dicit forum esse iudiciale Athenis ab Aegeo cõstructũ.

Δελφινιστός. ὁ. delphnulus.

Δελφίς. ῖνος. ὁ. δελφίν.

Δελφύς. ύος. ἡ. uulua, uterus, uenter, unde ἀδελφοί, uterini fratres.

Δέλω. δελάζω.

Δέμας. ατος. uel indeclinabile, τὸ. forma, figura, funis, σῶμα, corpus. Sic dictum (teste Macrob.) quasi uinculum animæ. Homerus ferè de uiuo corpore utitur, ut οἷος δὲ δέδμημεν ἅπασι ψυχῇ, σῶμα uero de mortuo.

Δέμνιον. ε. τὸ. cubile.

Δέμω. μ. δεμῶ. ædifico.

Δενδίλλω. μ. ιῶ. Ionicum uerbum est, significatq; circumspectare, ac huc & illuc ἰλλὰς, id est oculos uertere, annuere, oculis, significare, subsannare.

Δενδρήεις. ὁ. syluosus.

Δενδριάζειν, uel δενδρύαζειν. arboribus tegi, obumbrari.

Δενδρίον. ε. τὸ. arbuscula.

Δενδρόκομος. ε. ὁ. arboribus abundans.

Δενδροκοπέω. arbores incido.

Δενδρολάχανα. τὰ. oleri arbores.

Δένδρον. ε. τὸ, &

Δένδριον. &

Δένδρος. εος. τὸ. arbor.

Δενδρότης. incrementum arborum.

Δενδροζομῶ. populor.

Δενδρυάζω. lateo proprie inter quercus, sub arbores fugio æstus uitandi, aut frigoris gratia, etiã in aqua mergor. Δενδρυάζουσα & φωνὴ, uox amœna.

Δενδρύδιον. ε. τὸ. &

Δενδρύφιον. arbuscula.

Δενδρώδης. εος. ὁ. ἡ. accedens ad naturam arboris, arborescens.

Δενδρῶν. ῶνος. arbustum.

Δενυάζω. μ. ασω. π. ακα. blasphemo, iniuria afficior, conuicior. Accus.

Δεννασὸς. ridiculus, conuicijs obnoxius.

Δέννος. ε. ὁ. iniuria.

Δεξαμενή. ης. ἡ. cisterna, latrina.

Δεξιά. ᾶς. ἡ. dextera. Poëticè δεξιτερὰ. ἀπὸ τ῀ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα.

Δεξιὰ. τὰ. bona & fortunata, cui contraria σκαιά. Veteres τὰ δεξιὰ uocabant ea quæ prudentia essent, ut annotat. Sophoclis interpres.

Δεξιάδιμν. à dextris.

Δεξιόβολοι. qui dextra manu mittũt hastilia.

Δεξιόναβος. ε. ὁ. lancearius, παραφυλαξ, qui dextra lanceam mittit.

Δεξιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capito per dextrã, dextrã do, humaniter, benigne & comiter excipio, tractoq;, prehenso, saluto, compello, ambio. Bud. in Annot. Accus.

Δεξιὸς. ὰ. ὸ. commodus, idoneus, dexter, prudens, eruditus, ciuilis, lepidus, beneuolus.

Δεξιοσάτης. ε. ὁ. qui in dextera chori parte præsidebat.

Δεξιότης. ητος. ἡ. dexteritas.

Δεξιόφρ. ex dextra.

Δεξιτερὰ. ᾶς. ἡ. dextera.

Δεξίωμα. ατος. τὸ. res dextra, faustitas.

Δεξιῶς. feliciter, exuditè, εὐπαιδεύτως.

Δεξίωσις.

Δεξίωσις. ιος. ἡ. susceptio per dextram.

Δέομαι. μ. δεήσομαι. ω. δεδέημαι. ἀπ῀ δέομαι. οῦμαι. indigeo, rogo, desydero, careo aliqua re, conuenio aliquem. Depon. Genit.

Δέον. οντος. τὸ. decens, decorum, ut δέον ἐστὶ τὰ δίκαια ποιεῖν. Necessarium, ut πᾶν τὸ χρήσιμον δέον καὶ φθαρῆναι. Vtile, cõmodum, ut δέον ἐστὶ τοῖς πειπάτοις χρῆσθαι. Sciendum quod huiusmodi participia impersonalium uerborum reddi sæpe nequeunt Latinè per uerbum ipsum, sed alia dictione adiuncta, ut δέον cum oportet uel oportuerit, ἀκουσθὲν cum auditum fuisset. ὥσπερ δέον, tanquàm oporteat. Ἐς δέον, commodè, ut ἐς δέον ἐλέχουν, apud Herodot. commodè cessit. Pericles cum esset populo rationem expensæ pecuniæ redditurus, pudereté; palàm titulum insumptæ pecuniæ proloqui, tectè significauit, ἐς τὸ δέον, inquiens, ἀνάλωσα τοσαῦτα τάλαντα, id est, In usus necessarios tantum talentorum insumpsi. Ἐν δέοντι, in tempore tempestiue. Δέον pro δέοντως, quoq; legitur.

Δέοντα. τὸν. τὰ. indigentem, ligantem, decentem. Item ἑνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα, eadem locutio est, quæ & Latinis, undequinquaginta, uel unum de quinquaginta.

Δέοντο. ligarunt.

Δεόντως. προσηκόντως, decenter.

Δέος. εος. τὸ. timor.

Δέπας. αος. τὸ. patera, poculum.

Δέπασγον. τὸ. poculi genus, Athen.

Δέπου, ἀντὶ τ῀ δή dicitur. Est enim που interdũ ἀρχὸν, ut δ' ἄλλοι, τοι, & cætera. Bud. Com.

Δέπω. paro, ut fullones, κνάπω. Vnde βυρσοδέψης.

Δέραια. τὰ. ornamenta circa collum.

Δεραίαμβος. ου. ὁ. millus, hoc est collare canum coriaceum, clauis consixum aduersum luporum impetum.

Δεραιοπέδη. ης. ἡ. laqueus aucuparius.

Δέρας. αος. τὸ. pellis ouina.

Δερβιτήριον. ου. pellis, cutis.

Δέργμα. ατος. τὸ. aspectus, oculorum acies, uisus. ἀπ῀ δέρκομαι.

Δέρη. ης, ἡ. collum, ceruix. differt ab αὐχὴν.

Δερκέσκω. respicio.

Δερκανὺς. ὺος. ὁ. epitheton leporis, quòd oculis apertis uideatur dormire.

Δέρκομαι. uideo, δέρκω.

Δέρκομος. ε. ὁ. uisus.

Δερκύω, siue δερκύμω. sanguinem poto, excorio.

Δέρκω. μ. ξω. π. χα. aspicio, uideo. Accus.

Δέρμα. ατος. τὸ. pellis, cutis, crumena, fascículus, oculus.

Δερμάτινος. ου. ὁ. pelliceus.

Δερμόπτερα. τὰ. quibus cutis pro pennis est, sicut uespertilio.

Δερματοφορεῖν. pellibus amictum esse.

Δερματώδης. εος. ὁ, ἡ. cuticularis.

Δερμηστὴς. ὁ. uermis, serpens.

Δερμύμεν. τὸ δερκύμειν.

Δέρος. εος. τὸ. pellis, κώδιον.

Δέρρις. ιος. ἡ. pellis, sagum è pilis contextum.

Δέρτρον. ε. τὸ. à δέρω, sicut à πλήσσω πλῆκτρον. tympanum, omentum, pellis, rostrum.

Δέρω. μ. ρῶ. π. κα. excorio, percutio, cædo, uerbero, cædo. Aeliu. accus.

Δέσιος. ου. ὁ. mẽsis Iunius apud Macedones.

Δεσμεύω. τὸ δεσμῶ, ligo, uincio.

Δεσμὴ. ῆς. ἡ. fasciculus, uia.

Δέσμιος. ε. ὁ. uinctus, δεσμώτης.

Δεσμὸς. οῦ. ὁ. & in plurali δεσμὰ. τὰ. uinculum, nodus, clauus.

Δεσμόω. μ. ώσω. π. ωκα. ligo, ἃς ἀρκτέον ἀσάω. Aeliu. accus.

Δεσμωτήριον. ε. τὸ. carcer. Bud. Com.

Δεσμώτης. ε. ὁ. ligatus, uinctus. & aeliuè qui uincit. Item δεσμῶται, custodiæ. Budæus Commentarijs.

Δεσμῶτις. ιδος. ἡ. ligata.

Δεσπόζομαι. pareo, obsequor.

Δεσπόζω. μ. όσω. π. ωκα. dominor. Neutrum.

Δέσποινα. ης. ἡ. domina, uxor, hera. Accipitur pro Proserpina. Vergilius. Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti. Cælius libro decimo capite 17.

Δεσπόσυνος. ε. ὁ. filius herilis, δεσπόσυνος.

Δεσποσιονχῶται. liberti qui classes conscendebant.

Δεσποσύνη. ης. ἡ. &

Δεσπότεια. ας. ἡ. dominium.

Δεσπότερα.ας.ἡ.δεσπότις.

Δεσπότης.ου.ὁ.herus, dominus. Relatiuum est serui, κύριος uero liberi.

Δεσποτικός.ου.ὁ.herilis. Bud. Com.

Δεσπότις.ιδος.ἡ.domina.

Δετή.ῆς.ἡ. fax, lampas. Verbale ἀπὸ τοῦ δέω, quod est ligo. Faces enim è stuppa & papyro compinguntur atque colligantur.

Δέζω.ἀντὶ τοῦ Κ. Bud. Com.

Δευέω.μ.ήσω.σ.ηκα priuo. Accus.

Δευκής.ῆος.ὁ.&

Δευκος.ου.ὁ. dulcis, splendidus, similis.

Δεύκω.curo, φροντίζω.

Δευλόμ.τὸ.malum, mutile.

Δεῦμα.ατος.τὸ.rigatio.

Δεύομαι.μ.ευσομαι.π.ευμαι. pro δέομαι, v interposito poëtice. id est priuor, indigeo.

Δευέ.καὶ

Δεῦρο.age, ἴθι, ἐυταῦθα, ἐλθε, ἐκεῖσε, φέρε. huc adsis, uenito, aduerb. hortandi. Bud. Com.

Δεῦρο κἀκεῖσε.ultrò citrò.

Δέυρω.idem quod δευέω.

Δεύς.ὁ.ζεύς, Iupiter.

Δευσοποιόμ.τὸ.imbutum.

Δευσοποιός.οῦ.ὁ.tinctor. Δευσοποιὸς ἐπισήμη dicitur ἡ βυβλία, quia δευσοποιὸς βαφὴ ἡ φυσίκπλωτος λέγεται. Sic Cicero de Orat. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliquid, legerit, ista ipsa præcepta acceperit. Δευσοποιὸς δόξα, pertinax opinio. Budæus Commentarijs.

Δεύτατος.η.ὁ.secundus, ultimus.

Δεῦτε.huc agite, uenite. Hortantis aduerb.

Δευτέρα.τὰ.secundæ.

Δευτεραγωνισᾶν. secundas partes ferre. Sumptum à gladiatoribus. Nam par illud gladiatorum quod progreditur prioribus duobus defatigatis, proprie δευτεραγωνισᾶν dicitur. Bud. Com.

Δευτεραγωνιστής.οῦ.ὁ. qui secundas parteis agit, uel alteri subseruit, scenicus, qui secundas partes fabulæ agit. Bud. ibidem.

Δευτερᾶος.α.ὁ.secundarius, id est secundo die aliquid faciens.

Δευτερᾶα.τὰ.secundas partes. Sic Cicero libro 3. de Orat. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum, huic secundas, huic tertias. Budæus Commentarijs.

Δευτερεῖον.ου.secundum præmium.

Δευτερεύω.μ.εύσω.σ.ευκα.sum secundus.

Δευτερεύλαβ.iterare.

Δευτερία.genus uini, quod uigorẽ suũ perdidit & uapescit, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεόμενον ἀς τὰ σίμβυλα οἶνος. Latinis lorum.

Δευτέριος.ου.ὁ.secundarius.

Δευτεροβόλ&.ου.ὁ. dicitur de equo mediæ ætatis.

Δεύτερον.iterum. ἔτι δεύτερον, secũda uice.

Δευτερονόμος. secunda lex, aut posterior lex.

Δευτερόποτμος. ita dicebatur, cui iam quasi mortuo iusta celebrabantur, & qui deinde præter omnium opinionem saluus rediret, ut ex bello uel peregrinatione.

Δευτερόπρωτ&.ου.ὁ. secundo primus. Sicut sabbatum δευτερόπρωτον uocabant, quòd festum aliquod sequeretur. Eraſm. in Luc. capite sexto.

Δεύτερος.α.ὁ. secũdus. Lucia. ἐμὶ δεύτερον ἄξας ἑρμωνος, Si me minoris ducis Hermone.

Δευτερόζοκος.ο.ον.ἡ. quæ bis peperit. (ne.

Δευτερόσεις. traditiones hominũ, Hieronymo.

Δεύω.μ.εύσω.σ.ευκα.priuo, irrigo, madefacio effundo, oblino. Actiu.

Δέφομαι.excorio, aut uello pudenda, masturbo, apud Aristophanem Ranis.

Δεχαμικαῖοί.οἱ. decem habentes maculas.

Δεχήμερος.ο. decem dies durans. Thucyd. δεκημέρους σπονδας.

Δέχομαι.μ.ξομαι.μέσ.ἀ.ἐδεξάμην.σ.γμαι. suscipio, capio, admitto, consentio, excipio, probo.

Δέψα.corium.

Δέψω.μ.ήσω.σ.ηκα. coquo, mollio, tingo. Accus.

Δέω.μ.δήσω, uel δέσω. ligo, uincio, opus habeo, absum. Gemit.

Δή.sanè, iam, etiam. Vnde δὴ καὶ, & uero & quoq. Interdũ penè è contrario est παρεγραφικὸν, ut cũ significat dũtaxat, demũ. Est etiã παραπληρωματικὸν, ut in νυῦ δὲ δὴ apud Platonem. Interdũ est μεταβατικὸν, & significat porrò. Plato in Timæo, τὸν δὲ δὴ νόμον ἡμῖν ἐφεξῆς πέραινε. Tu autẽ perge porrò. Sic ἐᾶ δὴ, nec uero. Item φέρε δὴ, ἄγε δὴ, ἴθι δὴ. Aliquãdo igitur, proinde. Isocr. ἐκ δὴ τούτων ῥᾴδιον κατιδεῖν. Aliquãdo multo magis, ut ἄπου. Est etiam repetentis, ut inquam. Δὴ γὲ, iam enim. δήπου, utique. δήπουθεν, huc atque illuc. Bud. Com.

Δῆγμα.ατος.τὸ.καὶ

Δηγμός.οῦ.ὁ.morsus.

Δηᾶν.bellare, occidere.

Δήεις.inuenies, sero disces. Epigram. γραψάμενος δήεις.

Δηθά.diu. Item δήθα uel δηθάκις, sæpius. Τί δῆθα, Quid igitur, Aristophan.

Δηθαλόρος. loquax.

Δηθαύωνες.οἱ.longæui.

Δῆθεν.quasi, cum ueri similitudinem duntaxat fingimus, tanquàm, uidelicet.

Δηθύνω.moror, tardo.

Δηϊάλωτος.bello captus, αἰχμάλωτ&.

Δηϊάνειρα. Herculis uxor. ἀπὸ τοῦ δήϊος & ἀνὴρ, quasi uirago.

Δηϊάω.μ.άσω.σ.ακα. scindo, comburo, populor agros. Accus. iungitur.

Δηΐζω.μ.ίσω.σ.ικα. populor, uasto.

Δήϊος.α.ὁ. hostis, bellicosus, inimicus, fortis. Item ignitus, ustiuus.

Δηϊοτής.ῆτος.ἡ. pugna.

Δηϊόω.μ.ώσω.σ.ωκα. populor, uasto, debello, depopulor, ueluti cum segetes aut syluæ flagrant incendio, hostiliter occido.

Δηΐς.ἡ. pugna.

Δήκτης.α.ὁ. mordax.

Δηκτικοί.οἱ. mordaces.

Δήκω.μ.ήξω.σ.ηχα. mordeo, δάκνω, λυπῶ. Accus.

Δηλαδὴ.uidelicet.

Δηλαίνω.lædo, βλάπτω.

Δηλαῖος.miser.

Δηλαυχῶς. propalàm.

Δήλεσθαι.uelle, deliberare.

Δηλέω.μ.ήσω.σ.ηκα. noceo, lædo. Accus.

Δηλή.uoluntas, consilium.

Δήλημα.ατος.τὸ.nocumentum, uenenum.

Δηλήμων.ονος.ὁ. pessimus, nocuus, λυμαντήρ.

Δήλησις.ἡ. damnum, seditio, ira, cõtumelia.

Δηλητήριον.β.τὸ. uenenum, herba mortifera. Herod. adiectiuè posuit.

Δήλια.τὰ. festa Apollinis in Delo.

Δηλιάς. nauis nomen & Ceres.

Δηλιασά. qui Delum proficiscuntur oraculi consulendi gratia.

Δηλία.ας.ἡ. oppidum Cariæ.

Δηλιάς.άδος.ἡ. nauis qua in Delum nauigabant Theori. unde & δηλιασά.

Δηλιεύς.έως.ὁ. nomen gentile.

Δήλιον.β.τὸ. urbs Bœotiæ in Tanagra.

Δήλιος. Apollo, à Delo insula. & δήλιοι, affines, qui duas uxores duxerunt.

Δηλονότι. uidelicet.

Δῆλον.τὸ. templum Apollinis.

Δῆλος.ου.ὁ. manifestus, φανερός.

Δῆλος.ου.ἡ. insula Delos.

Δηλοποιῶ. declaro.

Δηλόω.μ.ώσω.σ.ωκα. manifesto, declaro, significo, explico, præmefero, notum facio. Δῆλα, argumento est. Accus. iungitur.

Δήλωμα.ατος.τὸ.καὶ

Δήλωσις.ιος.ἡ. declaratio, decretum.

Δήλως. palàm, ἀπεικαλύπτως.

Δηλωτικός.οῦ.ὁ. declaratiuus.

Δῆμ.α. uinculum.

Δημαγωγέω.μ.ήσω.π.ηκα, populum duco, beneuolentia rego, factionem facio, demulceo homines, multitudinis gratiam emereor, gratiam allicio. Δημαγωγοῦντες ἀθήνησι, qui Athenienſem remp. administrabant. Eraſ. ex Athenæo.

Δημαγωγία.ας.ἡ. cõcio, administratio reipu.

Δημαγωγός.οῦ.ὁ. administrator reipub. concionator, quod autem est κόλαξ in tyrannide, hoc est δημαγωγὸς in democratia turbulenta. Bud. Com. & Annot.

Δημαρχία. as. ἡ. tribunatus plebis, ὅτι δῆμ& ἄρχει.

Δημαρχικὸς.οῦ.ὁ. tribunitius.

Δήμαρχ& ὁ.ὁ tribunus plebis.

Δημαρχῶν. idem.

Δημάρχης.ὁ.ὁ. popularis, amans populi.

Δημαρασία. ἡ. popularitas.
Δημασία. proscriptio, apud Plutarchum.
Δημάσιστεος. ἡ. publicatio.
Δημεύω. μ. εύσω. π. ευκα. publico, bonis multo. Accus. iungitur.
Δημηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. concionor.
Δημηγορία. ας. ἡ. concio.
Δημηγορικὴ. ἧς. ἡ. deliberatiua.
Δημηγορικός. ἡ. ὸ. concionatiuus.
Δημηγορικόν. οῦ. deliberatiuum genus.
Δημηγόρ☉. ου. ὸ. concionator.
Δημηγοροῦντες. οἱ. principes populi.
Δημήτηρ. τερος. ὸ. ☉
Δήμητρα. ας. ἡ. Ceres. quasi γῆ μήτηρ.
Δημητρεῖον. ου. τὸ. Cereale.
Δημητριακός. οῦ. ὸ. cerealis.
Δημητριόκαρποι. dicuntur frumenta, & legumina, quasi cerealia.
Δήμια. ων. τὰ. res à populo donatæ.
Δημίλω. popularem auram capto, decipio, Aristophanes.
Δήμιος. ου. ὸ. propriè significat popularem, sed accipitur substantiuè pro ministro publico, ut sunt lictiores, carnifices, & quæstionum præsides.
Δημιουργεῖον. τὸ. officina, ἐργαστήριον.
Δημιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. creo, compono, impero, supsum alicui rei, procreo uertit Gaza.
Δημιουργικῶς. fabriliter, Aristoph. (za.
Δημιούργημα. ατος. τὸ. opificium.
Δημιουργία. ας. ἡ. institutio.
Δημιουργός. οῦ. ὸ. artifex, τὰ δημόσια ἐργαζόμενος, opifex, creator, princeps reipublicæ. Item δημιουργὸς. ἡ. mulier in nuptijs dulciariorum bellariorumq; apparatrix.
Δημιουργοῦσα. ας. ἡ. concionatrix.
Δημιῶν. populum gubernans.
Δημοβόρος. ὰ. ὸ. uorator rerum populi. Epitheton principum apud Homerum. (ce.
Δημοκοινία. ας. ἡ. epulũ publicũ, teste Pollu
Δημόκοινος. ὰ. ὸ. publicus, prætor, δημόσι☉.
Δημοκόλαξ. κος. ὸ. adulator populi.
Δημόκομπος. iactator, garrulus, κωμύλος, δημηγόρ☉, qui populo placet.
Δημοκοπία. popularitas, quæ etiã ὀχλοκοπία uocatur, popularis seditio. Bud. Com.

Δημόκοπος. ου. ὸ. popularis labor. Et δημοκόποι idẽ quod δημαγωγοὶ, nisi quòd δημοκόποι legibus agrarijs, & muneribus gladiatorijs, & spectaculis multitudini lenocinari & obrepere solent, aut epulum sæpe præbendo, δημαγωγοὶ uero concionibus.
Δημοκοπῶ. exhaurio populum. Item gratiam populi emereor. Bud. ibidem.
Δημοκρατία. ας. ἡ. principatus populi.
Δημοκρατικὸς. ὴ. ὸν. qui fouet principatum popularem, populari instituto uiuens, qui dignitatem in libertate constituit.
Δημοκρατοῦμαι. uiuo in democratia.
Δημόκωπος. tortor, βασανιστὴς.
Δημονέστερον. turpius, indecentius, ὅσῳ τὸ ἧττον ὄψια πάντων γινόμενον.
Δημοπαθικός. qui fraude agit cum populo. Eras. prouerb. Simia barbata.
Δημοποιηταὶ, uel δημοποίητες. οἱ. qui communi consensu ad rempublicam admissi sunt, alieni & suffragio populi urbe donati, Plutarchus in Solone.
Δῆμος. ου. ὸ. populus, tribus.
Δημός. οῦ. ὸ. pinguedo, λίπος. παρὰ τὸ καίω. δύ' ἓξαπλοῦν γὰρ τὸ λίπος.
Δημοσία. publicè
Δημόσια. τὰ. Respublica & negotia ad rempublicam pertinentia.
Δημοσιακὸν. τὸ. publicum.
Δημοσιεύω. μ. εύσω. π. εύκα, δωρεὰν ἐργάζομαι, publicus fum. Aristophan. Acharn.
Δημόσιον. ου. τὸ. ærarium, fiscus.
Δημόσιον. ἔδαφ☉. solum publicum. (tor.
Δημόσιος. ου. ὸ. publicus, δήμιος, lictor, tor.
Δημοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. publico. Accus.
Δημοσιώνης. ὸ. uilis, plebeius, quasi è popularifece emptus.
Δημοσιώνιον. ου. τὸ. prouentus publicus.
Δημοσπορεῖν. in populo uersari.
Δημοτελὴς. ὲος. ὸ, ἡ. perfectus, manifestus. ex populo.
Δημοτεύεσθαι. agere cum populo aliquo, & quæstum ab eo facere.
Δημότης. ου. ὸ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodotum.

Δημοτι-

Δημοτικός. οῦ. ὸ. plebeius, affabilis in populo, publicola.
Δημοῦσθαι. ludere, lætari.
Δημοχαρισὴς. οῦ. ὸ. qui popularem auram captat, popularis, populo gratus.
Δημῶδης. ludicrus, uulgaris, inhonestus.
Δημωφελὴς. ὲος. ὸ, ἡ. plebi utilis, reipublicæ studiosus. & uerbum δημωφελῶ.
Δηὼ, poëtice. diu, ἐπὶ πολύ.
Δηὼαιος. α. ὸ. longæuus. Et δηναὰ, ἀχρεῖα, καὶ ἄφορα σκάφα, παλαιά.
Δηνάειον. ου. τὸ. denarius.
Δῆ☉. ους. τὸ. consilium, βούλευμα, παρὰ τὸ δῆν, ἐπὶ πολὺν χρόνον. χρόνου γὰρ χρεὰ τοῖς ὀρθὰ βουλευομένοις.
Δηξ. κός. ὸ. uermis lignorum.
Δηξίθυμος. molestus, doloros.
Δῆξις. ιος. ἡ. morsus.
Δῆπου. utiq, certe, profecto, nimirũ. Est & ἀποριτικὸν, nempe, nunquid. Bud. Com.
Δήπουθεν. utiq, uidelicet, nimirum.
Δῆρις. ιος. ἡ. pugna. δηρὶν uero collum.
Δηρίσασθαι. pugnare.
Δηείνομαι. contendo.
Δηείπλω, uel δηείπλω. rixor, φλοναικέω.
Δῆεις. ιος. ἡ. contentio. ἀπὸ τοῦ δαίρω, τὸ τύπλω.
Δηρόν. diu, διὰ μακρὸς, ἐπὶ πολύ.
Δηρός. οῦ. ὸ. diutinus.
Δῆσαι. alligare, δῆψαι, βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, δεσμῦσαι. Plutarchus, δῆσαι λάτινοι πάλαι μὴ λιγάρι, νῦν δὲ ἀπιγάρι καλοῦσι.
Δησκμεία. ἡ. offensio.
Δῆτα. certè.
Δητός. posterior.
Δηὼ. όος. ἡ. Ceres.
Δηῶν. populans, uastans.

Δι.

Δία. τὸν. Iouem. accusatiuus est ἀπὸ τοῦ ζεύς. Est etiam nomen ciuitatis in Creta, quæ postea νάξος dicta fuit: nam Iupiter in ea educatus fertur.
Διὰ. præpositio cum genitiuo per significat, ut δι' ἀτῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο: cum accusatiuo uero, propter, & est nota causæ, ut δι' ἃ ταῦτα γράφω. Quanquàm & hoc significato cum genit. reperiatur, ut

tradit interpres Aristophanis. In compositione dis significat, hoc est separationem: item & emphasim maiorem. Διὰ οὗτον, idcirco. Διὰ ἐμέγε, quantum in me est. Διὰ δορὰς μάχεσθαι, eminus pugnare. Διὰ πλόνων, multis. Διὰ βραχίονων, paucis. Διὰ μακρου, & δι' ὀλίγου, non subinde, aut identidem, sed longo interuallo, quod etiam δι' ὀλίγου dicitur. Διὸ δή, quò circa. Διὰ παντὸς, semper. Διὰ πασῶν, quod est in dupla ratione, ex omnibus. Διὰ πέντε, quod est in sesquialtera ratione. Διὰ βίου, per totam uitam. Διὰ τιμῆς ἄγειν, τὸ ἄγειν ἐν τιμῇ, in honore habere, honorare. Διὰ σεμνῶς ἄγειν, uenerari, ueneratione dignari. Διὰ μνήμης ἄγειν, memoriam alicuius scriptis mandare, & monumentis. Διὰ τρίτης, tertio die, Galeno. Bud. Com.
Διαβαλίζω. pertranseo.
Διαβάθρα. ας. ἡ. scala nautica.
Διαβαίνω. transeo, proprie flumen traijcio. Item occupo, expeditionem facio.
Διαβάλλομαι. decipio, ἐξαπατῶ, παραλογίζομαι. Διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς τὸν πάρον, Ludo tesseris cum Petro. Plutarch. τὰς ἐμπορείας δι' ἀβελτερίαν, In negociatione arguimini. Philostr. in Herod. Πρὸς τὴν ἀποικίαν διεβάλλετο, coloniã detractabat. Διεβάλλοντο πρὸς τὸν πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλεται περὶ τὰ χρήματα, calumniam subit circa pecuniã.
Διαβάλλω. criminor, accuso, infamo, calumnior, defero, traduco, siue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiam pro δι-πτῶ, hoc est traijcio, uel appello. Accus. iungitur.
Διαβαλόντες. οἱ. hostes.
Διαβαπταίνω. respecto, circunspecto.
Διαβασιλίζεσθαι. regnum sibi uendicare.
Διάβασις. ιος. ἡ. transitus, pons, traiectio. Thucyd. ποταμῶν τὰς διαβάσεις.
Διαβάσκω. circumeo.
Διαβατήρια. ων. τὰ. sacrificia quæ pro transitu fiunt. Plutarchus in Lucul. ἔθυσε τῷ Εὐφράτῃ διαβατήρια, id est pro transitu sa-

erificauit. Dicitur eadem forma qua νικητήρια, & χαιρησήια, & similia.

Διαβατης. ε. ὁ. traiector.

Διαβατὸς. ε. ὁ. qui traïci potest, meabilis.

Διαβεβαιοῦμαι, passiuè. affirmo. Phalaris, ταυτὰ φασι πρὸς μητέρα σου, καὶ πρὸς γυναῖκα, πῶς πόνους τῶν σικελιωτῶν διαβεβαιοῦνται. Bud. Com.

Διαβεβηκότες. οἱ. qui tibias uehementer ductas habent, uaricі, Plutarchus.

Διαβεβλημένος. ὁ. infestus, suspectus, condemnatus, calumniae obnoxius, elusus.

Διάβημα. ατος. τὸ. gressus, transitus.

Διαβησάω. cupio transire.

Διαβήτης. ε. ὁ. circinus. Est & renum affectio, maximam silim inducens, βαρεῖα δ' πιεσμένων διέξοδος, inquit Aegineta. quasi dicas, transitus, ἀπὸ τ διαβαίνειν. Quidã urinæ profluuium uocant, alij διψακιὸν.

Διαβιβάζω. μ. άσω. σ. ακα. traïcio, traduco. Accus. iungitur.

Διαβιβρώσκομαι. peredor.

Διαβιοῦν. uitam degere, uitam producere.

Διαβίτης. ου. ὁ. instrumentum quo circulus ducitur, λ literæ figura.

Διαβλασάνω. germino.

Διαβλέπω. perspicio.

Διαβλητέος. ητος. ὁ, ἡ. delatus.

Διαβοᾶν. diuulgare, rumorem passim disseminare, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβοᾶσθαι. celebrari, celebris haberi.

Διαβοητὸς. ή. όν. ὁ. fama decãtatus. Ioseph. lib. 7. πόλει διαβοητέστη, Vrbi famosissimæ.

Διαβόητος. ε. ὁ, ἡ. celebris, insignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος. Sed apud Lucianum in Pseud. in malam quoque partem legitur, αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη.

Διαβουκολεῖν. fallere, id est mitigare, lenire. βουκολεῖν.

Διαβολὴ. ῆς. ἡ. &

Διαβολία. ἡ. calumnia, suspicio, indignatio, ignominia, crimẽ, delatio. Itẽ pila, balista.

Διάβολος. ε. ὁ. calumniator, diabolus.

Διαβούλιον. ε. τὸ. consilium.

Διαβούλομαι. persuadeo.

Διάβουλος. dubius, uel consilij duplicis.

Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον. humectio.

Διαβείβω. grauo.

Διάβροχος. ε. ὁ, ἡ. malidus, ebrius.

Διάβροσις est quando parte aliqua exesa sanguis expuitur. uide Celsum.

Διαβυίσμαι. traïcio, transfigo.

Διαβυόμαι. transeo.

Διαγανακτέω. ægrè fero.

Διαγγέλω, τὸ ἀπαγγέλω. renuncio, manifesto. Bud. Com.

Διαγείρω. excito, inuito.

Διαγελάσθιος. ε. ὁ. derisus.

Διαγενὴς. ους. ὁ, ἡ. εὐγενὴς, generosus, nobilis.

Διαγίνομαι. perseuero, fio cum longinquitate temporis, uitam produco, permaneo. Bud. Com.

Διαγινώσκω. cognosco, dignosco, discerno, inquiro. Ἐπὶ διαγινώσκειν, statuere, id est pro potestate iudicare, & ius dicere, ut iudex in sua potestate, deliberare. Bud. Cõ.

Διαγκύλομαι. inuoluo.

Διαγκωνίζω. cubito innitor.

Διαγκώνισμος. cubiti innisus.

Διαγλαίνειν. fascinare, uiolare.

Διαγλάπτω. μ. άψω. π. αφα. designo, sculpo, διαγλύφω, διασκαλεύω. Accus.

Διαγνοέω. agnosco, διαγινώσκω, διακείνω.

Διαγνωείζω. notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.

Διαγνώμων. ονος. ὁ. arbiter, disceptator, cognitor.

Διαγνώμη. ης. ἡ. διάγνωσις, discretio.

Διάγνωσις. εως. ἡ. iudicium.

Διαγνωστικὸς. οῦ. ὁ. discernendi potens.

Διαγογγίζω. obmurmuro.

Διαγόμφιος. ου. ὁ. duplici genicularum nodo cinctus.

Διαγορεύω. publico, dico, concionor, iubeo, ueto. Διαῤῥήδην διαγορεύειν, nominatim excipere, nominatim cauere. ἡμέρα διαγορευομένη, dies constitutus, hoc est τεταγμένη, διωρισμένη, συγκεκροτημένη, συγκεκλημένη. διαγορεύειν etiam opponitur τῷ συναγορεύειν, ut διαφέρομαι τῷ συμφέρομαι. Bud. Com.

Διάγραμμα. ατος. τὸ. titulus, inscriptio libri. Item sententia, decretum, formula, imperium, edictum. Significatur etiam hoc nomine aliquando geometria designata, siue quadrangularis, siue triangularis, descripta tabella, siue forma in scientijs demonstratiuis, quæ elementis constant, quales apud Euclidem extant. Vnde à Plutarcho διαγράμματα καλδαϊκὰ quosdam loco dicta sunt, quæ προγνωστικὰ uulgo uocantur. Est etiam διάγραμμα perscriptio, & breuiarium, qualia sunt, quæ ad collationes publicas fiunt, cum ex censu ἀσφορὰ describuntur, ut author est Suid. Scripturam etiam aliquando Cicero uocat, hoc est rationem mancipum, id est eorum, qui portoria, aut pascua publica, aut decumas quæstus sui causa redimebant. Cæl. lib. 10. cap. 20. & Bud. Com.

Διαγραμμισμός. οῦ. ὁ. species ludi tesserarij, in quo adhibebantur nigri & albi calculi. Cæl. lib. 11. cap. 27.

Διάγραπτος δίκη, interlita lis & indicta, τὸ ὑγρασμένον ἔγκλημα. Bud. Com.

Διαγραφεύς. qui censu conscribendo præfectus est, ὁ καθιστάμενος ἐν τοῖς συμμορείαις ἐπὶ τῷ διακρῖναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Cæl. lib. 10. cap. 20.

Διαγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ, uel iam peractæ, conuentio, pactum. Bud. Com.

Διαγράφομαι. &

Διαγράφω. describo, delinio, Plato. Item censeo. Item do nomen, profiteor. Item accuso, diem dico. Item prohibeo, noto, non adscribo, expungo, ἀκυρῶ, hoc est abrogo, antiquo, aboleo, induco, circunduco. Vnde & accusator διαγράψασθαι τῷ κατηγορίαν dicitur, ὅτι οὐκ ἐπέξασι, quando non instat accusationi instituitæ, quod re integra olim licebat, hoc est, πρὶν ἀναβῆναι. Ἀναβεβὴν τὸ ἔγκλημα, pro eodem dicitur. Et ὑγρασμένον ἔγκλημα dicitur, & διαγεγραμμένη δίκη, ἢ ἀνηρημένη δίκωξις, hoc est interlita lis & inducta. Aliquando ponitur pro conscribere, id est καταλέγειν, deligere, delectum habere, ut διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους. Significat & distribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarchus, καὶ τὴν νύκτα μὲν διέγραφε χώρας τοῖς ἀναχωροῦσι. Bud. in Annot. & Com.

Διαγρεαίνω. irrito, exaspero.

Διαγρεωνόμος. ου. ὁ. efferatus.

Διαγρυπνέω. peruigilo.

Διάγω. dego, διαξῶ. Demosth. ἐν εὐδαιμονίᾳ διάξειν. Dicitur & διάγομαι uoce passiua. Item traïcio, traduco, deduco, adduco. Synes. ἂν γὲν διάγῃ τις αὐτὸν ὧδε σε, Si quis ad te eum adduxerit, facito ne hoc nos lateat. Ita διάγω τὴν στρατιὰν, id est transmitto, διαβιβάζω. Item abduco, dirimo, remoror, detineo, ut διάγω σε τοῦτο, id est ἀφιξῶ. Item ἀγαγὼν τῶ, seduco, produco. Bud. Com.

Διαγωγὴ. ῆς. ἡ. statio. Herod. li. 9. νύκτωρ δὲ ἐκ πυρὸς ἐς ἀσφαλὲς διαγωγὰς τὰς νεῶς χειραγωγεῖ, Naues ad tutas stationes dirigit. Item conuersatio, ratio uiuendi, institutum uitæ, Aristot. Phys. 8. Est etiam oblectamentum quo tædium uitatur, ut sunt ludicræ actiones, & παιδιὰ, Aristot. Eth. 10. & Strab. lib. ult. Bud. Com.

Διαγωνίζω. conor.

Διαγώνιος. ε. ὁ, ἡ. linea ab angulo ad angulum perducta.

Διαδιλαίνειν. διασπᾶν, dilacerare, diloricare.

Διαδεξόμενος. ε. ὁ. successor.

Διάδοσις. αλος. malua hortensis.

Διαδέχομαι. μ. ἕξομαι. π. εγμαι. τὸ δὲ ποιῶν ἐρχόμενον ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον ἐπιμένον, διέχομαι. succedo, excipio. ut διαδέχεσθαι τὸν τοῦ πατρὸς πλοῦν, διαδέχεσθαι τὴν ἀρχήν. Item trado, gradatim propino. Iliad. δ. τὸ δὲ χρυσείοις δεπάεσσι διαδέχατ' ἀμφίπολοι, pro διαδέχεται, authore Hesychio.

Διαδέω. μ. ήσω. uel ήσω. π. εκα. uel κα. corono, cingo, circũligo. Vnde διάδημα. Acc.

Διάδηλος. φανερός. apertus, manifestus.

Διάδημα. ατος. τὸ. diadema, ornamentum ca-

pitis regum insigne, quod fascia erat quædam, qua caput circunligabant. παρὰ τὸ διαδεῖν.

Διαδιδράσκω. ἀποδιδράσκω, aufugio.

Διαδιελόμενος. ὁ. ὁ. traiectus.

Διαδιελούμενος. ὁ. ὁ. quasi uittatus, diadematusq; . Nomen id non tam proprium speciosi iuuenis uidetur fuisse quàm facti.

Διαδίδωμι. μ. άσω. π. ωκα. distribuo, largior, dissipo. Accus.

Διαδικάζομαι. altercor, iudicio contendo, & est actoris, qui reum diudicandum in iudicium trahit.

Διαδικάζω. μ. άσω. π. ακα. diuido, diudico, discerno: & est iudicis, sicut καταδικάσαι, καταδικάσασθαι uero actoris. Bud. Com.

Διαδικαιοῦν. φανερῶς ἀποφέρεσθαι.

Διαδικασάμενος. exprobrans, accusans, arguens, altercans. ὀνειδίσας, διελέγξας.

Διαδικασία. ας. ἡ. iudicium, iudicatio. Est etiam ἐπίκρισις ἢ ἐπιτηδεία πρὸς τὴν λειτουργίαν, cum contentio inter duos oritur profunctione munerum. Item controuersiosa duorum alijs de rebus disceptatio. Διαδικασίαν γράψαι, iudicium dictare, dicam scribere. Διαδικασίαν ποιεῖν, iudicium constituere. Ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν, actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Bud. Com.

Διαδίκασμα. petitio, & actio, hoc est ἔγκλημα. Bud. ibidem.

Διαδικεῖν. τὸ διαδικάζεσθαι.

Διάδιπλος. ὁ. duplex. (re.

Διαδοικίζειν. lasciuire, & indecenter saltare.

Διαδοκίς. ἡ. fulcimentum trabium obliquũ, cũi reliquæ incumbunt.

Διαδορατίζομαι. dimico.

Διάδοσις. ιος. ἡ. distributio, ἡ ἐκ διαιρέσεως ἴσης δόσις.

Διαδοχή. ῆς. ἡ. continuatio, series, successio, traditio.

Διάδοχος. ὁ. ὁ. successor, hæres.

Διαδραματίζω. aliquod poëma ago, aut author sum comœdiarum, aut tragœdiarũ, aut alterius poëmatis.

Διαδράναι. διαφυγεῖν, aufugere.

Διαδρὰς. άντος. ὁ. qui persugit. ὁ αὐτὸ τοῦτο δρήμι.

Διαδρασιπολῖται. miseri, timidi, qui reipub. administrationem fugiunt.

Διαδρομή. ῆς. ἡ. ultro citroq; cursitatio, discursitatio.

Διαδυόμενον. τὸ διαφυγεῖν. fugere, uitare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertransire. Bud. Com.

Διαδύομαι. euado, per mediam turbam elabor, detrecto munera, & tergiuersatione & frustratorijs dilationibus, & commentis forensibus iudicia eludo, & cunctationibus ludificor. Bud. Com.

Διάδυσις. frustratoria fugitatio, certamen rectũ legitimũq; detrectantis. Bud. ibid.

Διάδυω. ἀποφύγω.

Διαεάδομαι. appareo, aspergo, γνωρίζομαι, φαίνομαι, διαγινώσκω.

Διαέριος. aerius. Lucian. Icar. μὴ θαυμάσῃς, εἰ μετέωρα καὶ διαέρια λοιπὸν σοι λέγω.

Διαευτυχῶν. perfruens felicitate.

Διάζαν. mugari, φυγαρεῖν, ἀλογεῖν.

Διαζευγύνω. disiungo.

Διαζευκτιός. οῦ. ὁ. disiunctiuus.

Διάζευξις. ιος. ἡ. separatio, seiugatio, διαχώρησις.

Διαζηλοτυπεῖν. æmulari, inuidere. (cis.

Διαζῆν. uide ἀποζῆν.

Διάζωμα. ατος. τὸ. septum transuersum, cinctus, subligar, præcinctus.

Διαζώννυω, & διαζώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. discingo. Actiu. accus. iung.

Διάζωσθαι ἀπὸ τῆς ὀσφύος, apud Athenæum lib. 14. pro subligaculis poni uidetur, de quo Bayf. de re Vest.

Διαθεάω. despicio.

Διαθέλω. conor, contendo.

Διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ. suorum bonorum auctionem facere.

Διάθεσις. ιος. ἡ. affectus, affectio, animus, species, habitusq; unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocant. ὃ ἐν διανοίᾳ λόγος, sermo animo conceptus, προφορικὸς uerò, qui proferturiam, auditur que. Significat etiam testamentum. Lysias, ὧν δ' αὐτὸς διαθέσεως ἔτι τελευτήσαντος ἀμελήσαι

μελήσαμεν, ἢν ἐκεῖνος διέθετο. Item uenditionem apud Isocratem. Et dispensationem, apud Antiphont. Suid.

Διαθέτης. ου. ὁ. dispensator, curator.

Διαθεῖ. percurro, discurro.

Διαθήκη, & διαθῆκαι pluraliter. testamentum, hæreditas quæ testamento obuenit. Budæus Commentarijs.

Διαθλέω. laboro.

Διαθηρῶντες. οἱ. uenatores.

Διαθολοῦν τὰς ὄψεις. turbidus, inuadens oculos ut puluis.

Διαθράνω. confringo.

Διαθρόω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuo. Neutrum absol.

Διαθρυλλοῦμαι. rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem spargo.

Διαθρύπτομαι. dissoluor.

Διαθρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. delicior, frango, ἄρτον διαμυελίζω, & τὸ κράνιον διαθρύπτειν, caput comminuere, apud Lucianum.

Διάθυρον. qui perspexit.

Διάθυρον. repagulum è materia compactũ, quod & uehicula & equos à uestibulo ædium arcet.

Διαιθρία. ας. ἡ. serenitas.

Διαιθριάζω. μ. άσω. π. ακα. sum sub dio. Neutrum absol.

Δίαιθρος. ου. ὁ. perspicuus, purus, liquidus.

Δίαιμος. ου. ὁ. cruentus.

Διαίνομαι. madesco.

Διαίνω. μ. ανῶ. irrigo, madefacio. Actiuum accus.

Διαίρεσις. ιος. ἡ. diuisio, discriminatio, differentiarumq; annotatio, & earum rerum quæ ad rem constituendam pertinent, & referunt. Bud. Com.

Διαιρετικός. οῦ. ὁ. dissociatus.

Διαιρετός. οῦ. ὁ. diuisibilis.

Διαιρέω, & διαιροῦμαι. diuido, distermino, separo, distraho, discrimnio. Aliquando dissero & disputo. Aristotel. τυγχάνομεν διὰ διῃρημένοι πρότερον, ὅτι φύσεως, καὶ ἔθους, καὶ λόγου δεῖ. Et explico, declaro, explanoq;, διασαφῶ. Theoph. ὥσπερ ἐκ καὶ παρῶν τοῦτο διαιρεῖν, De qua quidem conati sunt

differentias constituere, & discrimina notare, hoc est ἀφορισμούς. Bud. Com.

Διαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. emico ut fulgur, turgeo. Item eleuo, tollo. Gregor. τὰ κεφαλὴν διάρας. Et τὸ ἀνοίγω, ἐπὶ σύμαλος. De mosth. ὁ ἢ διῆρε τὸ σῶμα, Ne uerbũ quidem fecit. Plutar. διηρκυῖας τὰς ἄκοντας dixit pro διηρκώς, quemadmodum καθεμένος τὸν πώγωνα, ἀντὶ τοῦ καθεκώς. Bud. Com.

Διαισθάνομαι. percipio.

Διαΐσσω. μ. ίξω. π. ιχα. impellendo transeo, emico.

Δίαιτα. ης. ἡ. consuetudo, uictus ratio, id est modus, seu ratio uiuendi, ac lex quædam. Vulgò regulam uictus uocant, institutum uitæ. Latinè diarium dicitur. Item iudicium. Lucian. ἐγὼ δὲ ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης ὑμᾶς ἀγαπῶν. Aristot. ponit differentiam eandem inter δίαιταν, & δικαστήριον, quam Cic. ponit inter arbitrium & iudicium, de quo Budæus Com. Aristophan. pro cœnaculo & loco in quo excipiuntur hospites, usurpauit. Est item immoratio apud Strabo. lib. 1. ἀπὸ ταῦτα μὴ μακροτέρας ἐσὶ διαίτης.

Διαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & διαιτάω. uiuo, uictus ratione utor, uescor quotidie. Depon. absol.

Διαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. iudico sicut arbiter. Vnde τὰ διαιτηθέντα, quod arbitri statuerunt.

Διαίτημα. ατος. τὸ. idem quod δίαιτα utroq; enim utitur Thucyd. Item monumentum.

Διαιτητήριον. τὸ. locus in quo iudicant arbitri.

Διαιτητής. οῦ. ὁ. arbiter datus, uel cognitor. sic uocabantur iudices qui per singulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide Polluc. libro 8. & Budæum Com. & Annot. post.

Διαιωνία. ας, ἡ. æuum.

Διαιωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uiuo per secula.

Διαιωνίζω. æterno, sempiterno.

Διακαής. ῆος. ὁ, ἡ. urens.

Διακαθαίρειν Theophrasto est perputare arbores, & interlucare. ἴδιον δ' ἐπὶ τῆς σκι-

Universidad de Deusto
Biblioteca

κῦρ, μόνη γὰρ διακαθαίρεται πᾶσ᾽ ἡ βλασήσεως. Bud. Com.

Διακάθαρσις. perputatio, interlucatio.

Διακαθαίζω. μ. ίσω. π. ικα. purgo. Accus.

Διακαίω. accendo, inflammo, inflammationem infero. Et translate pro uehementer commouere, & concitare, impotenti quadam cupiditate implere, rapere, urgere, quemadmodum inflammo Latinis. Plutarchus, ταῦτα διάκαιε καὶ παρόξυνε τὸν κράσσον. Item exæquo. Herodot. διακαίων πλῶ διέξοδον αὐτῷ.

Διακαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. pateo. Depon. absol.

Διακαρτερέω. μ. ήσω. π. κα. perduro, tolero, propriè in tolerãtia alicuius mali. Bud. in Annotationibus.

Διακατάχω. &

Διακατέχω. detineo.

Διακαθοχή. ῆς. ἡ. bonorum possessio.

Διακάθοχος. ε. ὁ. bonorum possessor.

Διακαννιᾶν. sortiri, διακληρῶσαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος.

Διάκαυσις. ιος. ἡ. ardor, efflagrantia.

Διάκειμαι. disponor, διάθεσιν ἔχω. ὅτως διάκειμαι, Sic affectus sum, & animatus. Lucianus in Cauca. καὶ πόσῳ οἱ ἄνθρωποι ἀνυγνωμονέστερον διακείνται πρὸς τὰ ζιαῦτα.

Διακέμψον. τὸ. affectus.

Διακέραν. discindere, prætergredi.

Διακεκναισμένος. ε. ὁ. exterminatus, correptus, qui defluxit, obscuratus. Poëticum est pro ἐφθαρμένος.

Διακέκοπλα. reprobatum est, ἀδόκιμόν ὅτι. nam illegitimum numisma intercidebatur olim.

Διακεκεμένως. discrete, διακεχωρισμένος.

Διακελεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. hortor. Depon. datiuo.

Διακενῶς. superuacuè, frustra.

Διακενής. ῆος. ὁ, ἡ. superuacuus.

Διάκενος. ν. ὁ, ἡ. uacuus, inanis, exhaustus, effœtus. Vnde διάκενον δέρμα dicitur de ijs, qui fame aut morbo exhausti sunt. Lucianus de ijs, quos uiderat apud inferos, φοβερόν τι (inquit) καὶ διάκενον διεσπαρκότων καὶ γυμνὸν τὸν ὀλόντας προφαινόντων.

Διακεντέω. perpungo, affigo.

Διακεροῶ. improbat.

Διακεχλιδώς. ὸ. uel διακεχλιδώς. deliciens, diffluens delicijs.

Διακεχρημένως. particulatim elocatus.

Διακεχυμένως. ὸ. solutus, fusus.

Διακήκοε πιθανῶ. Pittaci auditor.

Διακηρυκεύεσθαι. per præcones & interuncios de pactis agere. Bud. Com.

Διακινδύλιζε. concutio, moueo, διαισθάνομαι. κίνδυλος motacilla auicula.

Διακινδυνεύομαι. periculo petor.

Διακινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. periclitor. Neutr. absol.

Διακινέω. permoueo.

Διακλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Accus.

Διακλείω. μ. είσω. π. κα. intercludo. Accusat. iungitur.

Διακλέπτω. suffuror, subduco.

Διακληροῦσθαι est κατὰ κλῆρον διανέμεσθαι, hoc est sorte partiri. Bud. Com.

Διακλησιάζεις. ά. deriuationes.

Διακλιμακίζω. supplanto, supero. κλιμακισμὸς enim palestræ genus est.

Διακλονέω. commoueo, διασείω.

Διακλύζω. colluo.

Διάκλυσμα. τὸ. collutio.

Διακναάω. prurio, confrico.

Διάκνω. mordeo, disseco.

Διακοιρανέω. μ. ήσω. π. ικα. dominor.

Διακομιδή. ῆς. ἡ. transportatio.

Διακομίζομαι. διέρχομαι, traijcio, transmitto, flumen, uel fretũ, apud Thucyd. Bud. Cõ.

Διακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. transfucho, perfero, βασάζω. Accus. iung.

Διακομιστής. ῆ. ὁ. tabellarius, lator.

Διακονάω. μ. ήσω. π. ηκα. acuo. Accus.

Διακονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inseruio, ministro, obsequor, operam alicui nauo. Neut. cum dat. & accus. Bud. Com.

Διακονία. ας. ἡ. ministerium, obsequiũ. Hinc illud in ingratos, κενοῦ διακονία.

Διακονικὸς dicitur ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας, qui & ὑπηρετικὸς dicitur. Bud. Com.

Διακόνιον. ν. τὸ. diaconatus, sacrarium, placentæ basis, genus bellarij.

Διακονίς. ἰ. adornatio, textura quædam, homo gracilis.

Διακονίζω. perdo, comburo, διακαίω. ἀπὸ τοῦ κονίσαι, ὅσπερ ἐστὶ πίσαν χρίσαι.

Διάκονος. ν. ὁ. minister, Mercurij deorũ ministri epitheton. παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Διακονοῦμαι, actiuè. ministro, et gero, administro. Capitur interdum passiuè.

Διακοπή. ῆς. ἡ. intercisio, separatio.

Διάκοποι. fissuræ. Sic item uocabantur in aggeribus meatus intercisi, siue incilia hiantia, per quæ Nilum transmittebant in arua remotiora segetibus destinata.

Διακόπτω. μ. όψω. π. οφα. intercido, frango, dirimo, disiungo, interrumpo. Interruptio & interpellatio præscriptionum hoc uerbo in Pandectis Græcis significatur. Διακόπτειν τὴν ἡμέραν, dirimere diem, uel diffundere diem. Διακόπτειν τὰ ἀγῶνα ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. Est etiam aciem perrumpere, impressionem facere, Xenophon.

Item traijcere, pertundere. Lucianus. Τὸ δὲ βέλος ἐνεχθὲν διὰ μέσου αὐτόνους καὶ διαλύψαν ἄχρι τοῦ δισκοθήκου. Item interfari, & interpellare loquentem. Item nouitatem uetustis rebus dare, id est interpolare. Bud. Com. & Annot.

Διακοράζεσθαι, ut Suid. siue διακορεύεσθαι, ut Hesych. est immotis, & fixis oculis intueri.

Διακόρευσις. ιος. ἡ. & διακόρησις. stuprum.

Διακορέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ διακορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. stupro, uitio uirginem. Terent. imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitiæ. Cicero offerre stuprum. Dicitur & διαπαρθενεύω pro eodem. Actiu. accus.

Διακορής. ῆος. ὁ, ἡ. καὶ

Διάκορος. ου. ὁ. satiatus, repletus.

Διακορκορυζέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, sonum cieo, ut cum uentris strepitum ædo.

Διακοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, dispono, orno, digero, describo, compositè & ordinatè, decorè & coagmento. Actiu. accus. Bud. Com.

Διακόσμησις. dispositio, digestio, & rata distinctio, ordo rerum compositè distinctarum, descriptio. Sic Cicero, Domus finis est usus, ad quam accommodanda est ædificandi descriptio. Bud. ibidem.

Διακοσμός. οῦ. ὁ. apparatus, digestio, distinctio, compositio ordinata, διακόσμησις. Dionys. διακόσμησιν ἐκκλησιαστικὴν uocat, & διακοσμὸν, ordinem sacerdotum, hoc est gradus sacris ceremonijs operam nauantium & assciptorum. In cœlo uero διακοσμὸν uocat descriptionem mentium beatarum, hoc est nouem illos ordines cœlesteis. Bud. ibid.

Διακοσιοστός. ὴ. ὸ. ducenteſimus.

Διακούω. audio. præteriti particip. διακεκλυφάναι. quassare, mouere. κούω.

Διακριβολογέομαι. scrupulosè disputo.

Διακριβῶ, διακριβῶ, ἀπακριβῶ, pro eodem ponuntur, hoc est exactè compono, & absoluo, omni ope, & exacta diligentia efficio, hoc est ἀπερεύνησα. Significat etiam exactè respondeo, id est statis horis euenio. Bud. Com.

Διακριδόν. electè, egregiè, omnium calculo approbatum.

Διακεινθήτε. τὸ. digressi. Iliad. υ. τὼ δ᾽ διακρινθήτην, ὁ μὲν μετὰ νᾶας ἀχαιῶν.

Διακρινίζω. elimo, expolio.

Διακρίνομαι. μ. οῦμαι. prohibeo, dijudico, discerno, dispartio, discepto, ambigo, iudicio contendo, sub iudice certo, perficio. Bud. Com.

Διακρίνω. considero. Bud. ibidem.

Διάκρισις. ιος. ἡ. discrimen, disceptatio, hæsitatio. Bud. ibidem.

Διακριτικός. οῦ. ὸ. discernendi uim habens.

Διακροβολίζομαι. prælium lacesso.

Διακρότως. duriter, crudeliter.

Διακρόομαι. &

Διακρούω. μ. ούσω. π. κα. propulso, protelo, repello, moueo, amoueo, diem eximo, dilationes frustratorias quæro, obturbo.

Διάκτορος. ὸ. ὁ. &

Διάπταρ.ορος.ὁ. internuncius, Mercurij epi-
Διακτόρως. pacifice. (theton.
Διακυβεύω. aleam iacto, periculum subeo.
Διακυκᾶν. perturbare.
Διακυλινδέω. deuoluo, peruoluo.
Διακιωοφθαλμίζειν. impudenter respicere, in faciem procaciter resistere.
Διακυμαίνω. concito. Bud. Com.
Διακύπτω μ. ύψω. π. υφα. prospicio, transpicio, uel clatros uel rimas perspicio. Actiu. accus. Bud. Com.
Διακυτέζειν. repugnare, obarietare.
Διακωδωνεύω. &
Διακωδωνίζω. δοκιμάζω. exploro, probo, experior. Sumptum ab equis, quos tintinnabulorum strepitu explorari mos erat, siue ab ijs, qui ictu cum nobis excubias explorabant. Erasm. Chil.
Διακωχή. ῆς. ἡ. remissio, intermissio rei alicuius, inducia.
Διακωλύτης. ου. ὁ. prohibitor.
Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.
Διακωμῳδῶ. traduco, exaggero, amplifico.
Διαλαγχάνω. ἀόρις. β. διέλαχον. sortior.
Διαλακίω. rūpo, discindo. λακίς γὰρ τὸ ῥῆγμα.
Διαλαλέω. confabulor, diuulgo.
Διαλαμβάνω. diuisim capio, diuido, dispono, distinguo, dirimo, diduco, intersepio, intercipio, dispesco, disgrego, distribuo, Plato Sympos. Aristoteles quarto Politicon, Xenophon quinto παιδ. & Herodotus Thal. Item complector, explico, discepto, disputo, tracto, commentor. Aristoteles, δεῖ δὲ διαλαβεῖν περὶ τῆς οὐσίας, τί ὄντι. Plato in Tim. κοινῇ δὲ διαλαμβάνοντες πάντες, Communi consensu disputantes. Theophrastus δ. ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν, In uniuersum & collectim explicare, summario tractatu complecti. Item administro, rego, διαχειρίζω, Plato Polit. τὰ τοῦ κόσμου διαλημμένα. Item concipio, comprehendo. Aristoteles, ῥᾴδιον μὲν περὶ τούτων καὶ ἐξ ὧν ἔργων διαλαμβάνειν τὴν πίστιν, Probationem & exlorationem capere, & animo concipere, ut sit διαλαμβάνω ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. Item

pro διοείζω. unde διειλημμένως, certè, præcisè. Xenophon Oecon. καὶ διειλημμένως ἐκείθην, Et accusatus sum certa & præcisa iudicij formula. Item intercipio, ut ὁ δὲ διέλαβε τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Qui uias obsedit, & intercepit transitus staticnarijs militibus. Item arbitror, existimo. Refertur etiam ad διαδέλομαι, ut sit διαμερίδομαι, cum singuli ad mensuram accipiunt frumentum, aut uirilem portionem. Sic διανέμομαι, ut διανέμεσθαι τὰ κοινὰ, apud Andocid. partiri inter se peculatum. Bud. Com. & Annot.
Διαλάμπω. perfplendeo, interluceo.
Διαλανθάνω. μ. άσω. lateo, delitesco.
Διάλαυρος οἰκία. domus ampla, nullis alijs coniuncta. Latini insulā uocāt. Bud. Cō.
Διαλεγδόν. præcipuè, insigniter.
Διαλέγομαι. comprobo, confabulor, uerba facio, disputo, dissero, interrogo, & ad interrogata uicissim respondeo, exquisitè sermocinor, accurate aliquid dico. Budæus Commentarijs.
Διαλέγω. discerno, incerno, διορύττω. Budæus ibidem.
Διαλέβομαι. restagno.
Διάλειμμα. interuallum, interstitium.
Διαλεῖπον. τὸ. interceptum.
Διαλείπω. μ. είψω. π. ειφα. intermitto, desisto, differo, relinquo spacium, desisto, moror.
Διαλείφω. deleo.
Διάλειψις. ιος. ἡ. intermissio.
Διαλεκμᾶσθαι. traducere, cauillari.
Διαλεκτικὴ. ῆς. ἡ. dialectica, ars disserendi.
Διαλεκτικός. ἡ. ὁ. dialecticus, hoc est (ut interpretatur in Craty. Plato) qui interrogare, & ad interrogata aptè respondere nouit. Bud. Com.
Διάλεκτος. ου. ὁ. idioma, proprietas linguæ, disputatio rerum, lingua. Bud. ibidem.
Διαλελημμένως. distributus. Herodot. Thal. οὗτος (ποταμὸς) ἄρδεται διαλελαμμένος.
Διαλελύσθαι. decidere, transigere. (peritia.
Διαλελωβημένως ἀπαιδευσία. corruptus im-
Διάλεξις. propriè dicitur hominum scita & emendata sermocinatio, disceptatio, disputa-

disputatio. Item diuisio. Bud. Com.
Διαλεπτολογοῦμαι. de rebus paruis subtiliter
Διαλευκαίνω. dealbo. (disputo.
Διάλευκος. ου. ὁ. medio candidus. Plinius libro 21. capite 6.
Διάλημμα. διάλειμμα.
Διάληξις. sortitio, diuisio per sortem.
Διάληψις. ὁ. ὑπόμνηματισμὸς, disputatio, disceptatio, explicatio rei quæ tractatur, commentatio, ut scribentis cōmentarios. Itē intercapedo, interceptio. Bud. Com.
Διάλιθος. ου. ὁ, ἡ. gemmatus.
Διαλιχμάζω. perlambo.
Διαμακτῆ. conciliabiliter, ἀρίστως.
Διαμαχή. ῆς. ἡ. sententia compromissariorum iudicum, conciliatio, fœdus, amicitia. Item differentia. Alicar. in Isocrate, ἐν ᾗ διαμαχὴν οὐδεμίαν ἔνεισκον. Item consummatio, schema, cum plura argumenta in unum effectum deducuntur. Budæus Commentarijs.
Διαμάκτης. ου. ὁ. pacificator, conciliator, qui studet dirimere lites & bella, arbiter compromissarius, in quem litigare nolentes compromittunt, ut quicquid ille de controuersia statuerit, uelut ius & æquum à petitore, ab eó que unde petitur, habeatur. Dicitur etiam sequester, qui à Cicerone appellatur ambitus interpres, & corrumpendarum tribuum conductor. Budæus Commentarijs..
Διαμάχω. μ. άξω. π. αχα. litē inter amicos dirimo, cōcilio, Demosth. κατὰ νικίᾳ. Itē differo, διαφέρω, Lucia. Item permuto, ἀνταμάχομαι, muto, μεταβάλλω, cōmuto, ut διαμάξαντες τὰ ὅπλα ἀπέδωκαν. Item prætereo, ἀμείβω. Item induo apud Plutarchum in uita Cic. Bud. Com.
Διάμομαι. salio.
Δίαλμα. ατος. τὸ. saltus.
Διαλογὴ διάληξις, ἐκλογὴ, delectus, dinumeratio cum delectu, secretio, diuisio, disputatio. Budæus Commentarijs.
Διαλογίζεσθαι. est rationem inire cum aliquo, & subducere accepta, & expensa. Demosth. ὅτε διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα

τὸν ἐμὸν, ἀφῆκεν αὐτὸν, At hic positis cum patre meo calculis, & ratione collecta, acceptilatione eum liberauit. Item differere & disceptare, id est διαλέγεσθαι. Item dubito, cogito, ut διαλογίζομαι ταῦτα, animo hæc uoluo. Bud. Com.
Διαλογικά. scripta sunt, in quibus personæ introducūtur, ut ἐν τοῖς τοῦ πλάτωνος διαλόγοις, ita ut quæ scribuntur, personarum potius authoritate, quàm scribentis nitantur. Et hæc ἐξωτερικὰ ἐκάλουν, quia ad uulgi utilitatem, & institutionem scribebantur, nō ad lectorum tantum, discipulorumq; scribentis, & familiarium. Bud. Com.
Διαλογισμός. ὁ. ὁ. disputatio, disceptatio, sermocinatio, ratiocinatio, reputatio, & confabulatio, ὁμιλία, διάληξις. Item intestina sermocinatio & cogitatio. Lucæ 9. εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν. Item blateratio, & uaniloquium, dubitatio. Budæus Commentarijs.
Διάλογος. ὁ. sermocinatio, Quintilia. dialogus, hoc est sermo ex interrogatione, & responsione compositus de eare, quæ uel philosophiam, uel reipub. parteis attingat, disceptans cum apposita uerborum, personarumq; expressione. Laërtius in uita Platon. & Bud. Com.
Διαλοιδορέομαι. καὶ
Διαλοιδωρέω. maledico, conuicior.
Διαλύσιμα. τὸ. nexus, complicatio.
Διαλυμαίνομαι. destruo, βλάπτω, ἀμιῶ.
Διαλύομαι. discedo, abeo, absoluor, à comitatu dimittor. Item morior. Item decido cōtrouersiam, transigo negotium iudiciale, litem consensu mutuo dirimo, quod trāsigere plerunq; Iurisconsulti uocant. Et in bellicis rebus ponitur etiam pro dirimere, ut διαλύεσθαι τοὺς πολέμους, Isocrates. Item pacem inter se componere, & fœdus icere, ut διαλύεσθαι πρὸς τοὺς ὁμόρους apud Polyb. & Plutarchum. Bud. Com.
Διάλυσις. ιος. ἡ. induciæ, fœdus. Item dissolutio, explicatio, interitus, rerū compositio ad decessum. Aliquando solutio, gratiæ relatio. Item cum acceptilatum est, aut

decisum, hoc est, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐγκάλει αὐτῷ. Bud. Com.

Διάλυσις. τὸ. dissolutio.

Διάλυτος. ε. ὁ. dissolutus.

Διαλύω. μ. ύσω. π. υκα. dissoluo, dirimo, ut διαλύειν πλῶ ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. διαλύειν πλῶ ἡμέραν, dirimere tempus, diffundere diem. Item interrumpo, interpello. Διαλύειν τὸν σύλλογον, cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo. Item soluo, satisfacio. Διαλύσαι τὸν ἐγκαλοῦντα est liberare, hoc est ἀπενάξαι. Est autem unum ex ijs uerbis, in hac quidem significatione, quæ actiua, & passiua uoce pro eodem ponuntur. Bud. Com.

Διαλευκόω. μ. ώσω. ω. ωκα. farina conspergo. Accus.

Διαμαλῶ. conspergo, rigo, διαβρέχω.

Διαμαλάσσω. mollio.

Διαμαντεύομαι. uaticinor.

Διαμαρτάνω. pecco, erro, aberro, frustror, ἀποτυγχάνω. Genitiuo iungitur.

Διαμαρτυρέω. est quasi de scripto cõtestari, ut planum sit animaduertentibus. ὃ δὴ οὖν διαμαρτυρῶν, affirmabat & testificabatur quiddam non in sua, sed in aliena causa, in qua exceptionem intendens liti se offerebat, quo facto litem suam faciebat testificando. Qui si mendacij conuincerentur, ψευδομαρτυρεῖν, id est falsi crimine damnabatur. Bud. Com.

Διαμαρτυρία. ας. ἡ. genus est exceptiõis. estq; Demosthenis instantia litis, summotrix petitionis hæreditatis, aut bonorum possessionis agnitæ à propinquis. Bud. Com.

Διαμαρτύρομαι. proteſtor, teſtato reclamo, quiritor, hoc est deos, homines que contestor. Διαμαρτύρομαί σοι, τὸ βιβαιῶ σε.

Διαμασησάμενος. ε. ὁ. qui præmanducauit.

Διαμάσημα. ζος. τὸ. id quod in ore mãsum est.

Διαμάσησις. εως. ἡ. manditio, manducatio.

Διαμάσσω. subigere.

Διαμαστίγωσις. disflagellatio.

Διαμασχαλίζω. lenocinor.

Διαμάχη. ἡ. oppugnatio.

Διαμάχομαι. repugno.

Διαμάψαι. abstergere.

Διαμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. scindo, demeto.

Διαμείβομαι. μ. είψομαι. ω. εμμαι. permuto. Depon.

Διαμεδιάω. μ. άσω. π. ακα. subrideo. Neutr.

Διαμεθαρσύνομαι. iacto me & glorior adolescentis licentia. Plutarchus, ὥσπερ ὑπὸ σοφιστῶν διαμεθαρσυνόμενος, Quasi apud sophistas glorians, & seſe iactans iuuenilis licentia. Bud. Com.

Διαμελαίνω. obscuro, nigrefacio.

Διαμερισμός. ῦ. ὁ. diuisio.

Διαμεστωτής. cunctator.

Διαμέστωρ. ὁ. ἀμετλής.

Διαμέστω. cunctor, differo, moror.

Διαμεμετρημένη ἡμέρα. dimensa dies. Budæus Commentarijs.

Διαμέμφομαι. longè lamentor.

Διαμένω. νῶ. perseuero. Neut. absol.

Διαμερίζω. μ. ίσω. ω. ικα. diuido. Accus.

Διαμερισμός. ῦ. ὁ. separatio.

Διάμικτοι. οἱ. mediocris fortunæ homines.

Διαμετρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. metior, dimetior. Accus.

Διαμετρητός, mensuratus, διαμετρημένος.

Διάμετρος. ε. ὁ. diameter, dimensor, perpendiculum, linea recta, figura, qua longissimè patet, ex æquo secans. Vide adagium. Ex diametro.

Διάμιλλον. τὸ. limes ſire.

Διαμηχέω. fatuo.

Διαμηρυσμός. ῦ. ὁ. coxizatio.

Διαμιλλάομαι. contendo.

Διαμνημονεύω. in memoriam reduco, & reuoco, memoria repeto. Lucianus. καὶ λόγους ἀμνήστους αὐτοῖς διαμνημονεύσει, Et uerba sibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμοιράομαι. diuido, distribuo, ἢ τὰς μοίρας μέμφομαι.

Διαμονή. ῆς. ἡ. manſio, permanſio.

Διαμορφοῦσα. ἡ. informans, effingens.

Διαμοτᾶ. illitum linamentum in ulcere condo. Aegineta, καὶ ᾧ βασιλικῷ λυθέντι ῥοδίνῳ διαμοτᾶς, ἀκολούθως ἀποθεραπεύσας

μεν. Budæus Commentarijs.

Διαμπάξ. per uniuersum, utrinq; totaliter, semper.

Διαμπερέω. perforo, διακεντέω.

Διαμπερής. traiectum utrinq;, omnino.

Διαμπερέως. exactè.

Διαμπερονάω. perforo, discindo.

Διαμπερῶσαι. uastare.

Διαμυδλαίνω. percolo, transfundo, διυθέω.

Διαμυθολογέομαι. confabulor.

Διαμύθησις. deceptio.

Διαμυκλάνω. moueo labra, torqueo labra in alicuius contemptum, irrideo.

Διαμφάδιος, uel διαμφίδιος. alienus, segregatus.

Διαμφίς. utrinq;.

Διαμφισβητέω. μ. ήσω. ω. ηκα. certando mihi, siue dubitando iudico.

Διαμφοδᾶσαι. deuiare.

Διαναπαύω. recreo, requiesco.

Διανασῶσαι. assurgere.

Διαναῦσαι. traijcere.

Διάνδιχα. diuisim, dupliciter, in duas partes. Budæus Commentarijs.

Διανέμομαι. serpo, diuulgor, partior. Budæus Commentarijs.

Διανέμω. μ. νῶ. distribuo, cõmitto, mando.

Διανεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. annuo, innuo, indico, inuerto.

Διανήχομαι. tranato, traijcio, pertranseo.

Διανθής. ές. ὁ, ἡ. habens duplicem florem.

Διανθίζω. μ. ίσω. ω. ικα, facio florere, flores colligo, floreo, uariegatus sum et distinguor.

Διανίζω. lauo, purgo.

Διανίσσομαι. μ. νασθήσομαι. exurgo, excito, eleuo.

Διανόεω. μ. ήσω. ω. ηκα. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.

Διανοητέος. ὑτος. ὁ. animo uolutans.

Διανόησις. εως. ἡ. deliberatio, animaduersio.

Διάνοια. ας. ἡ. sententia, intelligentia, ingenium, mens, sensus, sensum, cogitatio, intellectus. Vna ex quatuor animæ affectionibus, mediá que est inter νόησιν, δόξαν, siue αἴσθησιν, & circa mathematica uersatur. Item schema apud Oratores sensum magis, quàm uerba designãs. Budæus Commentarijs.

Διανοίγω. adaperio.

Διανομῆς. οἱ. dispensatores.

Διανομή. ῆς. ἡ. distributio, diuisio, largitio ad populum.

Διανήλω. μ. ήσω. ω. ηκα. exhaurio. accus.

Διαντλέω. perfero.

Διανυκτερεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. pernocto, διαγρυπνῶ. Eodem modo διαμερύσαι Attici dicunt. Neut.

Διανύσω. κῶ.

Διανύω. υ. υσω. ω. υκα. perficio, transigo, peragro. βίος διανυσμένος, acta ætas. Accus.

Διαξαίνω. carpo, lanio, ἀναιρῶ, διακόπτω.

Διαξιφίζομαι. propriè gladio decertare. Ponitur pro pugnare quouis modo.

Διαπαγκρατιάζος. ὁ. qui decertauit.

Διαπαιδαγωγῶ τὸν καιρόν. tempori seruio, tempori me accommodo. Bud. Com.

Διαπαίζω. derideo.

Διαπαλαίω. luctor.

Διαπάλη. ης. ἡ. luctatio. Ἐν διαπάλαις γενόμενοι, Cum iam luctari cœpissent.

Διαπαντός. semper.

Διαπαπλαίνω. circunspectare, παπλαίνω. Budæus Commentarijs.

Διαπαραβιβή. ῆς. ἡ. conflictatio, assiduitas.

Διαπαρθενευθεῖσα. stuprata.

Διαπαρθενεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. deuirgino, stupro uirginem, διακορεύω. Accus.

Διαπαρθένια. τὰ. munera quæ sponsæ pro delibata uirginitate dantur. Cælius libro 11. capite 60.

Διάπασμα. ατος. τὸ. inspergimen, unguentum quoddam, quod aridis odoribus constat. Fit autem ad sudores coërcendos, ut à balneis inarescant corpora.

Διαπάσσω. inspergo.

Διαπασσαλεύω. clauis humi affigo, et extẽdo.

Διάπειρα. ας. ἡ. experimentum.

Διαπατάω. decipio.

Διαπαύω. minor.

Διαπεράω. transfigo, traijcio.

Διάπειρος. ε. ὁ. ignotus.

Διαπελεκίζω. securi ferio.

Διαπέμπομαι. accerso, edico. Significat etiam ablego, sicut διαπέμπω, mitto le-

Universidad de Deusto Biblioteca

gatos. Budæus Commentarijs.

Διαπεπασμένα. τὰ. dispersa maculis.

Διαπεραίομαι, & διαπεράω. μ. άσω. π. απα. prodeo, exeo.

Διαπερδικᾶσαι. traducere, culpare.

Διαπερονάω. fibula connecto.

Διαπερόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. transeo, trãsmeo. Neutr. accus.

Διαπεσοῦμαι. spe frustrarer, Aristoph.

Διαπέτονται. peruolant.

Διαπεφλύω. transfero.

Διαπεφώνηκεν. extremam uocem ædidit, exspirauit. Chrysost.

Διαπήγνυμι. adopto, conglutino.

Διαπλωνικίζειν. fuco imponere, fallere. πλωίνλω enim adulterinã comã dixere Attici.

Διαπόρωμα. τὸ. obsessio.

Διαπτύω. resudo.

Διαπαίκισαι. ludere, sumptum à simijs.

Διαπινόμενον. s. epotum.

Διαπίνω, τὸ προπίνω.

Διαπίπτω. μ. ψω. elabor, interlabor, Xenoph. ιμ. lib. 3. & 4. Item intercido, quasi inter digitos labor. Item δαλύομαι & φθείρομαι, hoc est diffluo, & euanesco, Plato. in Phæd. Est etiam aliquando intercipi. Plut. in Apoph. δι' φοβήθη διαπεσεῖν. Item διαμαρτάνειν, aberrare. Bud. Com.

Διαπίστω. μ. ώσω. π. πκα. non credo.

Διαπλάσις. figura.

Διαπλάσματα. τὰ. uncliones, aut fomenta, quibus totum corpus oblinebant.

Διαπλάττω. conformo, formo, ut discipulus formatur à præceptore. Item illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ sanata reconcinnantur, & formæ suæ restituuntur.

Διαπλέκω. διασπῶ, dissipo, perstringo, perrumpo. Item uariegare, διάγειν, Aristoph. Auib. Bud. Com.

Διάπλεος. s. ὁ, ἡ. plenus.

Διαπλέω. pernauigo, enauigo.

Διαπλησίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerto, pugno, contendo. Datiuo iungitur.

Διαπλήσω. perfringo, dissipo.

Διαπλοκή, ῆς. ἡ. simultas.

Διαπνέομενος. cui facile succi perspirabili cute digeruntur. Bud. Com.

Διαπνέω. effluo, efflo, euanescere facio, disflor, euaporor.

Διαπνοή. ῆς. ἡ. aëris attractio præter propositum, spiraculum. Cæl. lib. 14. cap. 12.

Διαποδίζω. exquiro, examino, extorqueo, tormentis exquiro.

Διαποδισμός. s. ὁ. genus saltationis.

Διαποίκιλος. uersicolor, gemmis distinctus. Budæus Commentarijs.

Διαπολεμῶ. decerto, rem gero.

Διαπολιτεύω. dicuntur propriè ciues, quando inter se digladiantur contenduntq; ac bellum agunt intestinum, quod etiam ἀναστατοπολιτεύω dicitur Theopompo.

Διὰ πολλοῦ. diu, multo tempore, multo post.

Διαπομπεύω. in pompam progredior.

Διαπονδαείζω. disijcior.

Διαπονέω. &

Διαπονοῦμαι. ἐξεργάζομαι, elaboro, expolio, conficio, excolo. Xenoph. ἐκπλέω δὲ πάντα διαπονέμενοι, Summo labore efficientes. Et διαπονοῦμαι, τὸ πρεί τι καταζίνομαι καὶ ἐνεργῶ, καὶ ἀχολοῦμαι, satago, cum labore occupor.

Διαπονῶ τὸ σῶμα, ἀντὶ τ ἀσκῶ καὶ γυμνάζω. Budæus Commentarijs.

Διαπόνους. canes quosdã uocabant Cretenses, quibus in uenãdo gloria erat plurima. Sic dicti à labore, siquidem noctu etiam laborabant, sæpeq; feris assidentes dormiebant, mox exorta luce depugnaturi.

Διαπόντιος. s. ὁ, ἡ. maritimus, mare pertes.

Διαπορεύω. traijcio. (grãs.

Διαπορεία dicitur Græcè, quã uulgò uocant oppositionem, Cic. intercessionem. Vnde διαπορευόμενος, intercessor, sicut idem li. 3. de Legib. Intercessor rei malè salutaris esto ciues. Bud. in Annot. & Com.

Διαπορέω. μ. ήσω. π. πκα. dubito, admiror, interrogo, inquiro cũ dubitatione, sum anceps animi, ac consilij inops. Vnde διαπορῆσθαι, quod plus est quàm διαπορεῖν. Plato in Phæd. ὑπ' ἀχαυίης διαπορεῦμαι, Prorsus ad infantiam redigar. Bud. Com.

Διαπέρκα

Διαπόρησις. ιος. ἡ. dubitatio.

Διαπορθμεύω. κοὴ

Διαπορθμέω. transfero, traijcio, transueho, transmitto, διαπλαῶ, διακομίζω. Plato ait dæmonẽ ἑρμηνεύειν καὶ διαπορθμεύειν θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν. Hoc modo Dionys. διαπορθμευτὴν pontificem facit, quasi conciliatorem, trãsmissorem, portitoremq; humanarum precationum ad deum, diuinarumq; rerum ad hominem deportatorem, per quem commeatus ultro citroq; datur. Bud. Com.

Διαπορία. dubietas.

Διαπορόμενος. s. ὁ. stupore attonitus, cunctabundus.

Διαπόρφυρος. s. medio purpureus.

Διαπραβεύω. uendere, πωλῶ.

Διαπράττεσθαι. paciscí. Lucian. Necro. ἄξιον οὖν ἡγεμόνα ἐπὶ πρᾶτινα τούτων διαπραξάμενον πλοῦν κατάβασιν. Ité conficere, trãsigere, perficere & peruincere contendendo, & assequi, exequi. Lys. ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Tandẽ peruici, ut me in prima acie pugnante alij subsisterent. Item patrare, Demosthen. Item enarrare, ut τὰ ἀπόῤῥητα διαπράττεσθαι. Διαπεπραγμένον ἔριον, elaborata lana. Bud. Com.

Διαπράω. idem quod διαπράττομαι, perficio, absoluo. Plut. in Cæsa. διαπεπραγμένου ἂν ὁ πόλεμος, Iam confectum esset bellum. Bud. ibidem.

Διαπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. eximius, insignis.

Διαπρέπω. μ. ψω. perseuero honestè uiuens, κάλλιστα πρός τι, καὶ περιόντως διάγω, excello, proficio, luceo. renido, ut διαπρέπω τύχης, excello hos eleganter uiuendo. Item orno. Plato in Gorg. φύσιν ψυχῆς ἄλλη μεταλαβοῦσα τινὶ διαπρέπει μορφώματι.

Διαπρεσβεύομαι. κοὴ

Διαπρεσβεύω. legatos mitto.

Διαπρέψας ὁ λαμπρός.

Διαπρήσω. seco, pertranseo, persulco, Odys. β. Item seduco, mentior.

Διαπρησσόω. indicium defero.

Διαπρίομαι. premo, furio in aliquem.

Διαπρίω. μ. ίσω. π. πκα. seco, deseco. Accus.

Διαπρό. per totum, omnino prorsus, Iliad. κ.

Διαπροέβ. pertransibat.

Διαπρύσιος. ε. ὁ. penetrabilis, auditui peruius, clarus, omnibus modis commodus, et absolutus. Διαπρύσιος πόλεμος, inexorabile bellum.

Διαπλάω. effutio, eglomero. Lucian. ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπλάουσα ἡ βαβαειλὼς.

Διαπλάω. μ. άσω. π. πκα. offendo, uolo. as.

Διαπλήσω. extendo, proprie alas.

Διαπλοΐω. μ. ήσω. π. πκα. terrefacio. Accus.

Διάπλοντος. ου. ὁ. trepidus.

Διάπλοντον. stellæ appellantur micantes.

Διάπλυξις. ιος. ἡ. solutio, explicatio.

Διαπλύω. despuo. accipitur pro contemnere, & auersari.

Διάπλωσις. ιος. ἡ. dissolutio.

Διαπυκτόω. μ. ώσω. π. πκα. pugnis decerto. Neutrum.

Διαπωθάνομαι. percunctor, ῥωτάω.

Διαπυείζομαι. accendor, irascor, διοργίζομαι.

Διάπυρος. s. ὁ, ἡ. ignitus, candidus, acer.

Διαπυρόω. μ. ώσω. π. πκα. accendo.

Διαπυρσόω. sublato igniculo quippiam significo, illustro, conspicuum facio. Bud. Commentarijs.

Διάπυστα. audita & intellecta.

Διάραι τὸ σῶμα. os aperire.

Διαραίνω. inspergo.

Διάραλος. s. ὁ. φαυρός.

Διάργυμος. partim albus, partim niger.

Διάρδω. irrigo. Actiu. accus. iung.

Διαρθρόω. articulo.

Διαρθρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. confirmor in membris.

Διαρθρόω. μ. ώσω. π. πκα. per membra compono, ordino, trado, exprimo.

Διάρθρωμένος. s. ὁ. fistulosus, perfectus.

Διάρθρωσις. ιος. ἡ. articulatio, explanatio, membratura, formatio, commissura artuum.

Διαρθρωτικός. ὴ. ὸ. prospectans.

Διαειθμεῖμαι, τὸ διαλογίζομαι.

Διαειπίζομαι. iaculum transmitto.

Διαρκέω. μ. έσω. π. κα. perseuero, perduco,

duro, sufficio, adiuuo.

Διαρκής. ἐος. ὁ, ή. duratiuus, sufficiens.

Διῆκῶς. sufficienter.

Δίρμα. ατος. τὸ. κέντισμα, spacium, interuallū. Vtitur eo Hermogenes περὶ λαμπρότητος.

Διῆροθέω. perturbo.

Διῆρπάζω. rapto, diripio.

Διαῤῥάω. uasto, corrumpo, mollio, diffluo. Odyss. α.

Διαῤῥήγνυμι. μ. άξω. π. ηκα. interrumpo, dirumpo, per medium rumpo. Item rumpo, id est stomachum moueo, disrumpo, dolore & indignatione impleo. Sic Cice. Licentia audacior, qua ante rumpebar, nūc ne moueor quidē. Sic rumpi dicuntur inuidi. Demosth. ἐὰν οὖν διαῤῥαγῆς ψυδόμενος. Stomachandi etiam uerbū à Latinis in eadem significatione usurpatur, quod est δάκνεσθαι, πίμπρασθαι, ἀποπνίγεσθαι. Actiu. accus. Bud. Com.

Διαῤῥήδην. palàm, luculenter. Bud. Com.

Διαῤῥήκτης. insidiator, ἐπίβουλος.

Διαῤῥῆκνῦμι. lumbos indecore circumagere.

Διαῤῥίπτω. dissicio.

Διάῤῥοια. ἡ. copiosus alui, sine inflammatione, exulceratione q̄ fluor profluuiū uētris.

Διαῤῥύω. diffluo, διαφθείρομαι.

Δίαρσις. elatio, sublimitas. ἐκ διάρσεως, ἐ sublimi.

Διαρταμῆσαι. diuidere, διελεῖν, κατακόψαι.

Διαρτάω. μ. ήσω. τ. ηκα. suspendo, compono. Actiu. accus.

Διαρτίζω. reformo, fingo, perficio.

Διαβλακωνίζειν. mollem & delicatum esse, in delicijs agere. ἀλλ' ἔβλεπεν, ὅθεν ἀκείβως διαβάνειν, καὶ οἷονὰ σάτυδαι.

Διαβλύω. commoueo, concito. Lucid. ἐνέπλησεν πλῶ δ' οὖν πλῶ πόλιν καὶ διασάλευσεν οὗτος, Compleuit iste urbem, concitauitq.

Διαβοπίζω. diuulgo: trāslatio à præconibus.

Διαβρᾶς. putrefactus.

Διαβρεμίζω. Sardonium risum rideo, subsanno. aliàs διαβρεχανίσαι.

Διαβυπᾶσθαι. deliciari, ἁβρυνεσθαι, θρύπτεσθαι.

Διαβρέζω. μ. ίσω. π. ικα. manifesto. Act. ας.

Διαβῶ. declaro, aperio.

Διασείω. μ. είσω. π. εικα. quatio, concutio. Accusatiuo.

Διασύθω. deleo.

Διασκῶπτω. ferre, contrectare, pondus æstimare manu.

Διασημαίνω. do signum, manu significo, nota insignio, signo aliquo noto, commonstro. Bud. Com.

Διάσημος. ὁ, ή. insignis, λαμπρός.

Διασημόταθος. illustrissimus.

Διάσια. ίων. τὰ. Iouialia, quæ & διῖπόλια uocantur apud Aristoph.

Διασιμοῦν. τὸ διασύρειν. illudere, cauillari.

Διασιμᾶν. idem, διακωμῳδεῖν.

Διασιωπῶ. obmutesco.

Διασκαλιδεύω. ligonibus terram uerso.

Διασκανδικίζω. ignauus sum, formidolosus & negligens sum, more Euripidis, cuius matrem scandicas uenditasse scribunt comici. Aristoph. Equit. μὴ μοίγε, μή μοι μὴ διασκανδικίσῃς.

Διασκαειφῆσαι. aues dicuntur, cum unguibus terram scalpunt.

Διασκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. dissipo, dispergo, diuulgo. Accus. iung.

Διασκέπτομαι. dispicio, perspicio, consydero, consulto, contemplor, διαλογίζομαι.

Διασκευάζομαι. συσκευάζομαι, sarcinas compono, colligo uasa, ut qui foro cessuri sunt, aut aliàs migraturi, Demosth. Item digeror, disponor ordinibus discretis, Greg. ἀς ἀθαν. Bud. Com.

Διασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. apparo, adorno, exorno, caupono. διεσκευασμένος στρατός. in armis existens, ut Cæsar dixit, & quasi accinctus. Accus. Bud. ibidem.

Διασκευή. ῆς. ἡ. apparatus, ornamentum, & instrumentum, ut lectisternia, & lecti strati, Athenæo. Bud. ibidem.

Διασκευωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. custodio, conseruo, pello. Accus. iung.

Διάσκεψις. ἡ & ῐ. consyderatio, consultatio, contemplatio.

Διασκηνητέον. castrametandum, καταλυτέον.

Διασκίδνημι. μ. άσω. dissipo, diffundo. Ac.

Διασκοπεῖν. perspicere, speculari.

Διασκοπέομαι. spectо.

Διασκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. spargo, dispergo. Accus.

Διασκοπιάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. exploro.

Διασκίοντες. οἱ. extergentes.

Διασμήχω. μ. ήξω. π. ηκα. purgo. Accus.

Διαβοβέω. perturbo.

Διασπαθᾶν. dissipare, prodigere.

Διασπασμός. ὁ. dissipatio, dissolutio.

Διασπάω. μ. άσω. π. ακα. diuello, amplio, dissipo, perfringo, perrumpo, distraho & membratim dilanio, Isoc. & Demosth. 4. κατὰ Φιλιπ. & Plut in Ant. et Cæs. Item distringo, πεισθῶ. Lucian. τοιαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, καὶ πᾶς τοσοῦτος ὑπηρεσίας διασπώμενος. Accus. Bud. Com.

Διασπείρομαι. dissipor, dispergor.

Διασπείρω. dispergo. Actiu. accus.

Διασπεύδω. excito.

Διασπορά. ᾶς. ἡ. dispersio.

Διασπορεύς. έως. ὁ. dispersor.

Διασπόρην. seorsim, per interuallum.

Διασασιάζω. μ. άσω. τ. ακα. seditionem ago, ad seditionem & dissidium perpello, dissidere facio, dissidium cieo. Plutarchus, ὁπόταν δὲ μάνδι διεστασίαζε τὴν πόλιν. Latinè solicitare hoc dicunt aliquoties. Liui. Nec solicitate quietæ ciuitatis statū. Budæus Commentarijs.

Διάστασις. ἡ. ἄ. separatio, distantia, diuisio, interuallum, dimensio. Item dissidium. Aristot. μιγίστη μὲν οὖν ἴσως διάστασις ἀρετὴ καὶ κακία, Seditionis causa est in ciuitatibus, uirtus & uitium. Budæus ibidem.

Διασατέω. διαστασιάζω.

Διάσαλος. ὁ. ὁ. diuisibilis.

Διασέβαν. transire.

Διασείεσθαι. idem est quod διορίζεσθαι, διαῤῥεῖσθαι, ut διασείεσθαι, διορίζειν, διαῤῥεῖν, hoc est disputare, disceptare, & explicare. Budæus Commentarijs.

Διασείω. μ. σῶ. π. ακα. distinguo. Accus.

Διάστημα. ατος. τὸ. spacium, intercapedo, interuallum. Bud. Com.

Διαστηματικὴ φωνή. interuallata uox, hoc est quæ cum interuallo suspenditur, quemadmodum fit in cantionibus, & in legendis uersibus heroicis. Huic opponitur συνεχής. Cælius libro 5. capite 24.

Διάστιξις. καὶ

Διαστολή. ῆς. ἡ. distinctio, dilatio. Item figura, quando dictio à dictione, aut quando syllaba contrà naturam extenditur.

Διαστοιβάζω. constipo.

Διαστοιχίζω. dispono, ordine colloco.

Διὰ στόματος ἔχειν. sæpe commemorare.

Διαστομωτὶς μάλα. melotis, instrumentum, quo os clausum reseratur.

Διαστοχάζομαι. coniecto, auguror.

Διαστρέφω. μ. ψω. τ. αφα. peruerto, inuerto, obtorqueo contorqueo, distorqueo, deprauo, hoc est, ex rectis facio flexuosa. Vnde διεστραμμένα, distorta, & obliqua, hoc est minimè syncera ac simplicia. Et διεστραμμένοι, strabi, quibus oculorum acies est peruersa, aliter quàm decet cernentes. Budæus, Commentarijs.

Διαστροφέω. μ. ήσω. π. ηκα. exagito, discutio. Accus.

Διαστροφή. ῆς. ἡ. contortio. Item peruersio, ratio nec rectè nec ordine constituta. Latini peruersitatem uocant. Cic. in Offic. Vt si quis in foro cantet, aut in funere, aut si qua est alia magna peruersitas, id est διαστροφὴ & διεστραμμένον. Bud. Com.

Διάστροφος. ὁ. ὁ. peruersus, id est qui ordine peruerso & contrà quàm decet. facit. Διάστροφοι φρενῶν, insana mens. Διάστροφος μορφὴ, mutata forma. Διάστροφοι ὀφθαλμοί, obliqui oculi, strabi, inuersi, quales sunt hominis insani.

Διαστρώννυμι. καὶ

Διαστρωννύω. sterno.

Διάστυλος. ὁ. ὁ. cum trium columnarum crassitudinē intercolumnio interponere possumus. Vitru.

Διασυκάσαι. dispergere, διασκεδάσαι.

Διασυρμός. eleuatio, irrisio, obtrectatio. Itē distractio. Itē figura quādo dictio ad duo diuersa significatio trahitur, ut strepit

anser inter olores, pro eo quod est, ineptus poëta inter doctos. Bud. Com.

Διασύρω. μ. υρῶ. π. υρκα. detraho, carpo, conuicior. Item distraho, ægre traho. ut ἐπισύρω in Hippiatr. ὅταν φοβάλων ὁλιοθήσῃ, καὶ πόσων διασυρῇ, Quũ membris distractis agitatur, ut ranæ innatantes. Bud. ibidẽ.

Διασυστῆσαι. constituere, instituere.

Διασφαγή. ῆ. interscissio, diuortium.

Διασφάγ. γος. ὁ. aliàs διασφάξ. distantia loci, interuallum, locus inter duas rupes pro fundus.

Διασφαλίζομαι. fortifico.

Διασφιγγλονίω. μ. ήσω. π. γκα. torqueo tali supplicio quale describit Plutarch. in Alex. διισφιγγλόνησ ὀρθίων ξυλείων ἐς ταυτὸ καμφθέντων ἑκατέρῳ μέρος προσφατίζεσ τοῦ σώματος, εἶτα μιθεὶς ἑκάτερον ὡς ὥρμησε ῥύμῃ φερόμενον τὸ προσῆκον αὐτῷ μέρος νέμα

Διασφόρος. peruersus, strabo, διάστροφος. (ὡ

Διαχηματίζω. formam inducere, formare, figurare, fingere. Lucian. in Cauc. πιπλάσθαι μὴ ἐκεῖνο ἄκον λέ τινα καὶ μὴ πιοῦτον διαχηματίσθαι τὸν τρόπον.

Διαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. scindo. Accus.

Διαχώρ. distans, procedens, διιτθών.

Διασώζομαι. tueor, seruo.

Διασώζω. μ. ώσω. π. ωκα. saluo, seruo. Gaza, ὡς θυτίαν ἐς τοὺς ἑαυτοῦ διεσώζιτο. Cicero, Tenebat authoritatem in suos. Accus.

Διαταγή. ῆς. ἡ. dispositio, διάθεσις.

Διάταγμα. ατος. τὸ. edictum magistratus.

Διάταξις. ιος. ἡ. constitutio, ordinatio, uel edictum principis, descriptio, & ordo.

Διαταράττομαι. percellor, commoueor, perturbor. Lucian. τίς ἐκ ἂν διιταράχθης

Διάτασις. contentio, uocis & uirium contentio. Aristot. τὰς δὲ διατάσεις τ παίδων, καὶ κλαυσμοὺς ἐκ ὀρθῶς ἀπαγορώσιν.

Διατάττομαι.

Διατάττω. μ. αξω. π. ακα. constituo, ordino, impero, edico, duco exercitum, describo, decurio, in decurias distinguo, παρατάττω, digero & compono in ordines. Vnde σπατιῶται διατεταγμένοι, ordine composito incedentes, uel in stationibus & uigiliis dispositi. Accus. Bud. Com.

Διαταῦτα. propterea.

Διαταφρεύω. fossa dirimo, διασκάπτω.

Διαταχέως. aduerb. statim, citò.

Διατείνομαι. inuehor, contendo, nitor uehementer, obnixè contendo, ut διατείνομαι τὰ μάλιστα πραχθῆναι. Huic opponitur τὸ ἀπαρράθυμῶ. Item διαβεβαιοῦμαι, asseuero, affirmo. Item intento, καὶ προτείνομαι. Xenoph. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πλινθία, οἱ δὲ, τὰ τόξα. Bud. Com.

Διατείνω. μ. γνῶ. π. ακα. addo, protendo, extendo, distendo, dispendo, continuo loquor, λέγω διαῤῥήδην. Et pertineo, id est διήκω καὶ διικνοῦμαι. Aristot. καθ' ἑαυτὸν δὲ διατείνει ἡ θεωρία, Etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Actiu. accus. Bud. ibidem.

Διατειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido, sepio, arceo. Accus. iung.

Διατείχισμα. αος. τὸ. interiectus, murus, arx.

Διατεκμαίρομαι. σοχάζομαι, σημειοῦμαι, coniicio, significo.

Διατελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, cõpleo, perseuero, permaneo. Quando perseuero significat, neut. absol. est, aliàs uerò actiu. & accus. iung. ut τὸν βίον διατελῶ, uitam traduco. Iunctũ autem cum participijs aliorum, uacare ferè uidetur in oratione, quantum ad significationem, ut διατελῶ ποιῶν, ἀντὶ τ ποιῶ. Sic quod Cice. dixit, Nec enim excursione uteretur, Gaza trãstulit, δὴ γὰρ ἐκδρομῆς χρώμενος ἂν διετέλει. Διτέλει τοῖς λόγοις ἐμφιλοσοφῶν, Literis assiduam operam nauare perge. Bud. Com.

Διὰ τέλους. continuè, assiduè.

Διατήκω. diuello, discindo, διασπάω.

Διατρασαίνω. exicco, ξηραίνω.

Διατεταμένος. ὁ. distentus.

Διατετραίνειν. perforare, apud Herodo.

Διατετρ, φὼς pro διατείψας.

Διατεύω. diuido.

Διατύπωμ, λυγίζεσθαι.

Διατηρέω. μ. ήσω. π. κκα. conseruo. Accus.

Διατήρησις. ιος. ἡ. conseruatio.

Διατρυφῶ. perforo, torno. unde διάτρυφον foratile, pertusum, tornatile uel torno factũ.

Alij διάφορον & διαφέω, pro eodẽ dicunt.

Διατί. cur.

Διατίθεμαι. bene aut secus de re aliqua statuo utor, Isocrat. in Panath. Et Grego. καὶ πλὴν φυγαδείαν ὡς κάλλιστα διατίθεται, De exilio suo commodissimè statuit, calamitatem in bonum commodissime uertit. Dicitur hoc etiam τῷ τίθεσθαι. Item testor, aut testamẽto meo aliquid mando hæredibus, Demosth. Item uenalia expono, uendo, Demosth. Item paciscor. Aristopha. ἢν μὴ διατίθωνται δραθήκλῳ ἐμοὶ, Nisi mihi stipulanti promittant. Διατίθεμαι πρὸς ζῆλον, animum ad hoc appello. Bud. Com.

Διατιθέμενον. affectus, animatus, dispositus.

Διατίθημι. μ. ήσω. π. κκα. afficio, uexo. Demosth. ἴστε γὰρ δήπου ὃν τρόπον ἠρχομένοις δι' ἐκείνου, Quibus incommodis affecerit Orchomenios, quomodo uexarit. Item dispono, præparo, καθίσῶ, οἰκονομῶ, constituo, compono. Item τὸ ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, efficio, reddo. Demosth. τοὺς ἅπαντας ἀπίσους πρὸς ὑμᾶς διαθῶμεν, An omnes infidos nobis reddemus? Bud. Com.

Διατίμησις. ιος. ἡ. æstimatio.

Διατιμητικόν. iudicatorium, quod iudicandi uim habet.

Διατινθάλης. ες. ὁ. calidus, ardens.

Διατιτρῶ. pertundo, torno: sicut διατρητῶ, & διατρέω.

Διατλάω. perfero, patior.

Διατμάγω. μ. άξω. incido, diuido. Accus.

Διατμήγω. μ. ήξω. π. ηχα. diuido, scindo. Ac.

Διαζωχέω. in hoc at illud latus nauis iactari, ut in tempestate fieri solet.

Διάτονος. ον. ὁ. uehemens, extentus, ὀξύτονος. Item διάτονοι. οἱ. lapides qui perpetua crassitudine utraq; parte religando parietum soliditatem confirmant. Hos Vitruuius frontatos appellat.

Διάτορος. ον. τὸ. magnum in uoce. παρὰ τὸ τρῶ, τὸ τρωΐσκω.

Διάτορος. ον. ὁ, ἡ. penetrans.

Διαφάμις. ὁ. ὐ. depygis, qui attritas habet nates. φάμις γὰρ τὰ ἰσχία.

Διαφανῶ, σημαίνω, declaro, explano.

Διαφαραγλίζομαι. præcipitor.

Διαφέπομαι. ἀφαιρέομαι, quod etiam ἐνφέπομαι dicitur. Est etiam oculos auertere & aspicere uel nolle, uel non posse. Bud. Cõ.

Διατρέπω. arceo, dissuadeo, ut ἀποτρέπω: uel potius ad erubescentiam deduco, erubescere cogo. Herodian. διέτρεπε πρὸς ὀλίγον τὸ μεθάκιον, Conatus eius repressit præpudore, & impetus ad uoluptates confectandas aliò deflexit, pudore iniecto deterruit. Bud. ibidem.

Διατρέχω. percurrere, transilire, διάπλεω.

Διατρέω. μ. ήσω. π. κκα. perforo. Actiu. accus.

Διάτρητον & τρητὸν. τὸ. perforatile, pertusum, tornatile aut torno factum, à uerbis διατρητῶ & τρητῶ. Vnde διάτρητοι calices cælati & tornatiles, quæ toreumata uocantur Latinis.

Διατριβή. ῆς. ἡ. conuersatio. Lucian. in Gal. ἡδιστή τις ἦν ἡ διατριβή, Iucundissima quædam erat uita. Item exercitium, exercitatio, studium, σχολή, consilium, disputatio, collatio, congressus. Pro loco disputationis & exercitij, siue auditorio, apud Gell. lib. 1. cap. 16. & lib. 10. cap. 5. Item commoratio, immoratio, mora. Lucia. τοῦτο μὲν πολὺ ἔχει πρὸς διατριβήν.

Διατρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. conuersor, moror, distineo, distringo, per aliquid siue in aliquo me exerceo, uersor, laboro, operam impendo. Plato identidem pro exercere, atq; in literis disputare utitur. Bud. Com.

Διατρίμματα μικρῶν. femorũ intertrigines.

Διάτριχα πρὸς ῥόδον. appellat Home. in Catalogo, quasi capilli studiosam.

Διάτριχα. tripliciter, τρίχα, τριχῶς, τριχθά.

Διατροπή. ῆς. ἡ. apparatus, mutatio.

Διατροφή. ῆς. ἡ. alimentum.

Διατρύγια. loca inter uites quæ seruntur, uel ubi iam maturuerint uuæ.

Διατρύγιος. frugifer.

Διατρῆμα. cribrare, σήθω. & διάτρημα, cribrũ.

Διάτρω. prosilio, huc illuc; desilio, & enico, quod διάτρωθαι quasi raptim elidi Plato in Crat. dixit. Aristot. de Mundo, κατ' ἔμφασιν μὲν ἴσασθε, καὶ ῥᾳδίοι, καὶ τὰ πιαῦτα.

Universidad de Deusto
Biblioteca

καθ' ἑκάστην δ' οἶκία τις καὶ διάπλουτος, καὶ κομᾶται. Id est, Eorum quæ in aëre apparent speciem quidem tantum exhibent arcus cœlestes, & uirgulæ, aliáq; huiusce modi: naturæ uero subsistentiam habent fulgores cœlestes, et quos emicãtes uocamus, & crinitæ stellæ. Sic etiam in Problema. ἀστέρας διάπλουτας dixit pro traiectionibus ignium. Bud. Com.

Διατυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. disponо, ordino, constituo, instituo, confirmo, informo, animo concipio, & fingo. Accus.

Διατύπωσις. ῶς. ἡ. formatio, descriptio, informatio, statutum.

Διατύς. fugiẽs. φεύγων τὴν δίκην, pœnas euadens.

Διαυγάω. splendeo, illustro. (dẽs.

Διαυγασμός. ὁ. ὁ. ῶ

Διαύγεια. ας. ἡ. ῶ

Διαυγία. ας. ἡ. effulgentia, pellucentia, splendor.

Διαυγής. ἐς. ῶ. ὁ, ἡ. pellucidus, lympidus, Lucian. de fonte, διαυγὴς τὴν ὄψιν καὶ σφόδρα καθαρὸν ἀναβλύσαι.

Διαυλακαίω. peraro.

Διαύλειον, uel διαύλιον. υ. τὸ. dicebatur, cum in scena tacẽtibus omnibus solus intus caneret tibicen. Cæl. lib. 5. ca. 26.

Διαυλία. ἡ. duorum concentus.

Διαυλίζω. produco, profunda facio, augeo.

Διαυλοδρομεῖν. est cum ad calcem peruenieris, rursus ad carceres cursu redire. Bud. Commentarijs.

Διαυλοδρόμοι. sunt qui cursum circensem peragunt, id est διαύλιον, qui cum ad metam peruenerant, flectentes eò rursus recurrebant, unde cursum inierant. Bud. in Annot. & Com.

Δίαυλος. ου. ὁ. cursus reciprocus, cursus duplex, obeundi scilicet stadium ac mox redeundi. Vitru. li. 5. In palæstris peristylia quadrata siue oblonga ita sunt facienda, uti duorum stadiorum habeãt ambulationis circuitionem, quam Græci uocant δίαυλον. Item spatium ducentorũ & mille pedum in longitudinem. Eustath. Δίαυλος (inquit) τὸ διατεταγμένον εἰς ὠθύτημα χωρίον ἐπὶ τὸ ἀντικρὺ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ ἀνάπαλιν. Stadium, locus ad impellendum destinatus in aduersum & rursus in contrarium. Aristotel. interpres eo nomine intelligit locũ, qui duo contineat stadia, aut mensuram cubitorũ ducentorum. Bud. ibidem.

Διαυλωνία. locorum angustiæ & fauces, in quibus coturnices, aliáq; aues illaqueantur. Bud. ibidem.

Διαυλωνίζεσθαι. per angustum fluere, uentum utrinq; excipere, perflare. Bud. ibidem.

Διαυχενίζω. sublata ceruice esse.

Διαφάγω. peredo, comedo.

Διαφαίνομαι. perluceo.

Διαφαίνω. μ. ανῶ. interluceo, transluceo, pelluceo. Lucian. καὶ κρεῖττον διαφαίνει τὸ ἐλπιζόμενον, Spe melius euenit, Neut.

Διαφανεία. ας. ἡ. perspicuitas.

Διαφανῆ. τὰ. uestes quæ fœminam denudãt, ut bombycinæ.

Διαφανής. ἐς. ὁ, ἡ. transparens, perspicuus, pellucidus, insignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quòd transluceat, de quo Lucian. in Pseud.

Διάφανον. quid sit, explicat Cæl. li. 8. cap. 22.

Διαφανῶς. φῶς, apertè, manifestè, splẽdidè.

Διαφάσκειν. cauillari, διασκώπτειν.

Διαφέρομαι. dissideo, discordo, contendo, æmulus sum, altercor, ambigo, litigo. Διαφέρεσθαι ἑαυτῷ, non consentanea dicere, secum discrepare. Plutarch. διενεχθεὶς τῷ λογισμῷ, de homine dixit incerti propositi, & in diuersa impetum animi capiente. Ponitur etiam pro iactor, huc & illuc temerè feror, ut 21. cap. Act. Apostol. διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ κατὰ μέσον τὸν νύκτα. Non dissimile est, differri cupidinibus apud Plaut. & apud Terentium, differri doloribus. Est etiam dilabi, in diuersa digredi & abire. Plut. in Cæs. καὶ πόλεις ἀνιστορίας ψυχῇ διαφέρεσθαι. Bud. Cõ.

Διαφέροντα. τὰ. utiliora.

Διαφερόντως. egregiè, excellenter, ὑπερφυῶς, uehementer, maximè.

Διαφέρω. excello, differo, sum plurimi momẽti, præemineo. Lucian. ἀλλὰ φέρε ὀλίγον σὲ διαφέρω, Sed age uideamus num paruo interuallo te superem. Etiam in malam partem. Isocrat. Τοσοῦτον ἀνοίᾳ διενήνεγκαν πάντων ἀνθρώπων, Vsqueadeò supra omnes homines amentia præditi erant. Dicimus autem διαφέρει τ' πάντως, καὶ διαφέρει ἀριστῇ, καὶ ἐπ' ἀριστῇ. Item pro conducere, συμφέρειν. Herodian. li. 2. ἐπὶ ᾧ μὴ δημοσίᾳ δοῦς, καὶ κοινῇ διαφέροντες, ὀλίγα καὶ ἴδιος καθ' ἕνα φέροντες, Nam quæ in populi communemq; cedunt utilitatem, parum cuiq; curæ sunt. Idem paulò post proferre, φέρειν usurpat, ἐπισάμενοι τε ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, Scientes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον apud Isocra. & Plutarch. proferre suffragium & sententiam. Sophocl. pro ἐκκομίζειν, efferre posuit. Item διαφέρει pro discrepat, interest, ut Matth. 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. quod Valla ad uerbum transferri posse putat, Quantum interest siue differt homo oue, quemadmodũ apud Teren. Stulto intelligens quid interest? Est etiam, ut διαπέμπειν, in diuersas partes ferre, & importare. Item ἐνεγκεῖν, tolerare, perferre, Pausan. Item in diuersum ferre, & uarie agitare. Plut. de Cæsaris nece, διαφέρων τὴν πόλιν καθ' αὑτὸν τὸ σῶμα, καὶ κινῶν. Itẽ animo uersare aliquid, agitare & cogitando. Plutarch. καὶ ποτὲ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διενήνεκται. Διαφέρει μοι τοῦτο, hoc interest mea, hoc ad me pertinet. Quod etiam cum genitiuo dicitur, διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρειν, ἐπιτηδεύειν ἔχειν. ut ὁ σπουδαῖος & φιλὸς προνοῦσθαι καὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ, Vir bonus solet prospicere etiam necessitudine cõiunctis. Item διαφέρει, refert, id est ad rem pertinet. Sic Plin. de cædenda materia, Infinitum refert lunaris ratio, nec nisi à uicesima in tricesimam cædi uolunt. Significat etiam refert, id est uarium & diuersum est, quod etiam παραλλάττει dicitur. Theophrast. διαφέρει δ' ταῦτα κατὰ τὰς ἀρότους ἑκάστους, Refert aũt qua quidq; semẽti satum sit. Bud. Cõ.

Διαφεύγω. diffugio.

Διαφευκτικός. fugax.

Διαφέχω. cohibeo.

Διαφῆκεν. dimisit.

Διαφημίζω. μ. ίσω. π. τικα. diuulgo, diffamo.

Διαφθείρω. corrumpo, contamino, labefacio, uitio, destruo, ut διαφθείρειν τὴν κόρην, stuprare & uitiare, διαπαρθενεύειν: & λιμῷ διαφθείρεσθαι, fame contabescere. Item perdo, trucido, conficio, interficio. Plutarch. in Apophth. συμβαλὼν ἐκράτησεν καὶ διέφθειρε νικίσωνα.

Διαφθορά. ᾶς. ἡ. probrũ, stuprũ, de quo Bud. in Annot. post. corruptio, mors, inimicitia.

Διαφθοράμων. ονος. ὁ. discerptus.

Διαφίημι. dimitto.

Διαφιλοτιμοῦμαι. contendo, & magno studio conor quippiam efficere. Bud. Com.

Διάφλυσος. perturbatus, tempestuosus.

Διαφοιτᾶν. percrebrescere, increbrescere, celebrem fieri. Διεφοίτησεν ἡ φημὴ, fama increbuit, dimanauit, permanauit.

Διαφορά. τὰ impensæ, sumptus, ἀναλώματα.

Διαφορά. ᾶς. ἡ. differentia, discrimen, dissidium, lis, contentio, μάχη.

Διαφορέω. distraho, diuello, perdo.

Διαφόρημα. ludicrum, παίγνιον.

Διαφορητικά. medicamenta discussoria, alũ subducentia & leuigantia. Cæl. li. 14.

Διαφορητικὴ. ῆς. ἡ. uis discussoria. (ca. 61.

Διαφορητικός. ἡ. ὁ. discutiens, discutiendi uim habens.

Διάφορος. ὁ, ἡ. præcipuus, præstans. Gaza, ἄλλος διαφορώτερος τῆς οὐσίδος, Nemo pietate præstantior. Item ἐχθρὸς, diuersus, dissentiens, dissidens. Demosthen. ἐν τῇ δικαιοχίᾳ διάφορος ἐγνώσθη. Item διάφορον πρᾶγμα, res controuersa. Et διάφορον quod inter scribentes non conuenit. Paus. Bud. Com.

Διαφορότης. ἡ. pro διαφορὰ dixit Plato.

Διαφορεῖσθαι. immodico sudore exhaurior, resoluor. Est etiam compilor & spolior, ut διαφορουμένη χώρα, direpta, deprædata. Budæus Com.

Διαφορῶ. digero, discutio, dispergo.

Διαφόρως. multifariam.

Διάφραγμα. ατος. τὸ. quicquid in aliqua re me

dium est, uelut est narium interseptum, unde & membrana illa quæ parietis instar, cor & pulmonem à iecinore & liene distinguit, hoc appellatur nomine. Celsus uocat septum transuersum, alij præcordia, id est περιπάρδια, & poëtæ παπίδα, teste Eustathio. Item περίσωμα, quod Gaza circumtum uertit. Hippocr. & Galenus φρενάς. Cæl. li. 2. cap. 53.

Διαφράγνυμι. obstruo.

Διαφράττω. obstruo, obsepio, sepio, intersepio, distinguo.

Διαφρυκτῶ. sortiri. Et διάφρυξ, sors, κλῆρος. nam φρυκτὸς fabam significat, quibus in sortibus & suffragijs utebantur.

Διαφρῶ. perfero, διακομίζω, accessum & exitum præbeo.

Διαφυάς, άδος. ἡ. ruina, scissura, διάφυσις. Et διαφυσα, διαπλᾶν.

Διαφυγάνω. delitesco, perfugio, Thucyd. Διαφύγανον ἐκ τῆ δικαστηίων, absoluebantur.

Διαφυγετῶν. præter spem euadere.

Διαφυή. ῆος. ἡ. effugium.

Διαφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. custodio, tueor. Accus.

Διαφυσή. diuisio.

Διάφυσις. ι. ἡ. diuisio, res intercurrens & discriminans.

Διαφύσω. exhaurio, separo.

Διαφύω. μ. ύσω. π. υκα. inhæreo.

Διαφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. dissono. Neut.

Διαφώνησις. declamatio.

Διαφωνία. ας. ἡ. dissensio, discordia.

Διάφωνος. ὁ. ἡ. dissentiens.

Διαφωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino, reuelo, in lucem effero. Accus. iung.

Διαχαλάω. μ. άσω. π. ακα. resoluo, dissipo. Accusatiuo.

Διαχαράττω. μ. άξω. π. αχα. exaro, insculpo. Accus.

Διαχάσκω. dehisco.

Διαχείρησις. dispensatio, administratio.

Διαχειίζομαι. τὸ φονεύω, interficio, manibus uiolentis occido, cædo. Bud. Com.

Διαχειίζω. tracto, in manibus habeo, administro, rego, gero. Item occido. Bud. ibi.

Διαχειισάμενος. ὁ. ἡ. occidens.

Διαχειροτονῶ. est duarum rerum propositarum disceptationem constituere atq; dijudicare in concilio aut concione, ubi multitudo est censentium: siue per manuũ sublationem scisc ere, sicut διαψηφίζειν calculis in hydriam conijectis. Bud. Com.

Διαχειροτονία. est dijudicatio, & διάκρισις ἐν πλήθει γνωμῶν χειροτονίας. Διαχειροτονίαν διδόναι, ut Demosthe. uel ψῆφον ἀναδιδόναι, ut Plutar. dicitur pro eo quod est, populum in suffragia mittere, hoc est rogationẽ, uel rem de qua consulitur, populi suffragijs permittere. Bud. ibidem.

Διαχέομαι. lætor, exhilaro, frontem exporrigo ac lætitia perfundo: cui opponitur συνέλκομαι. Sic Cic. in Læl. Vt ex bonis amici quasi diffundatur, & incommodis contrahatur.

Διαχέω. diffundo, negligo, decanto. Accus.

Διαχάομαι. μ. ήσομαι. π. κσομαι. interficio, obtrunco, supplicijs afficio. Accus. Budæus Commentarijs.

Διαχεός. tepidus.

Διαχεόω. μ. ώσω. π. ωκα. tingo. Accus.

Διάχευσος. ὁ. ἡ. deauratus.

Διαχύομαι. διαχυθῆς ὦ προσώπω, id est hilari fronte exporrecto, Plutar. Et διαχυθῆναι, exhilarentur, Luci.

Διάχυσις. ι. ἡ. diffusio, effusio.

Διαχυτικός. ἡ. ὁ. prodigus, dissipandi naturã habens.

Διαχυτλάζω. cõmoueo, dilato, humecto, eluo.

Διαχωρεῦμ peregrinari.

Διαχώρημα. ατος. τὸ. intercapedo, excrementum. Strabo, lib.

Διαχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. separo. Accus.

Διαχώρισις. ι. ἡ. deiectio alui.

Διαχωρισμός. ὁ. separatio.

Διάχωροι. τὰ διασήματα τ λόχων, insidiarum interualla.

Διαψαίρω. perflo.

Διαψᾶν. perfodere, διορύττειν, διασκαλεύειν.

Διάψαλμα. ατος. τὸ. diapsalma, rythmi, commutatio, uicissitudo canendi. Alij commutationem metri, alij pausationem spiritus, alij alterius sensus exordium, alij rythmi distinctionem, alij uero cuiusdam musicæ uarietatis silentium dixerunt esse. D. Hieron. in epistola ad Marcellam, cuius initium, Quæ acceperis.

Διαψεύδομαι. frustror.

Διαψηφίζομαι. ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηίοις. Budæus Com.

Διαψήφισις, proprie dicebatur ἀγνίτασις τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους γνωμῶν, hoc est recognitio, recensioq; ciuium populatim tributimq; citatorum, ob id instituta, ut obreptitij ciues, ac falso in ciuitatem adscripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiam suffragiorum disquisitio & latio, in quacunq; re & controuersia singulatim facta. Διαψήφισιν διδόναι, ad disquisitionem uocare. Bud. Com.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

Δίβαφα, et δίβαφος. ὁ. ἡ. purpura bis tincta. ἀπὸ δὶς & βάπτω. Hæc maximi erat impendij, utpote quæ in libras denarijs mille nõ poterat emi. Magistratus utebatur hac in prætexta, quorum primus fuit Lentulus Spinther ædilis. Lepidissime Ci. ad Cæliũ scribens, Curtius (inquit) noster δίβαφον cogitat, sed eum infector moratur: significare uolens, Curtium hominem nibili ad magistratum obtinendum applicare animum.

Δίβολος χλαίνη. læna duplex.

Δίβροχος. bis madefactus, aut intinctus.

Διγαμία. secundæ nuptiæ.

Δίγνωθος. qui est mento bipartito.

Δίγλωσσος. ὁ. qui duas callet linguas.

Δίγνωμος. inconstantis animi.

Διγονία. ας. ἡ. partus geminatio.

Δίγονος μάθημα. lorum geminum, apud Sophoclem.

Δίδαγμα. ατος. τὸ. doctrina.

Διδακτικός. ἡ. ὁ. habilis, idoneus, aptus, appositus ad docendum, docibilis.

Διδακτός. ἡ. ὁ. docilis.

Διδακτρον. ου. τὸ. precium docẽdi. Latinè Minerual munus, aut minerual.

Διδάκτυλος. duorum digitorum.

Διδασκαλεῖον. ου. τὸ. locus docendi, ludus literarius.

Διδασκαλία. ας. ἡ. doctrina, adhortatio.

Διδασκάλια. τὰ. διδακτρα, minerualia, Plutarchus.

Διδασκαλικός. ἡ. ὁ, ἡ. peritus docendi, qui uadet arte docendi.

Διδάσκαλος. ὁ. ἡ. magister, doctor, præceptor. Proprie uolunt esse λόγων, quemadmodum ἐπιστάτης ἔργων. quales fuerunt comici, siue tragici, dithyrambici, & musici. Thucyd. pro authore alicuius rei posuit.

Διδάσκομαι. docendum loco uel mando, instituendum curo. Est autem ἡ διδασκάλου τ παθητικοῦ διδάσκειν, ἡ ὁ πατρὸς τὸ διδάσκειν, hoc est in ludum literarium mittere, ac docendum curare. Ammon. scribit esse διδάσκειν per se, διδάσκεσθαι per aliũ. Gaza, quod Ci. dixit disco & addisco, per διδάσκεσθαι transtulit. Bud. Com.

Διδάσκω. μ. άξω. π. αχα. doceo, præcipio, planum facio. διδάσκειν τὴν κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν, ἢ δρᾶμα, Comœdiã aut tragœdiam, aut fabulam agere, δραματουργεῖν. Sic Cic. dixit docere fabulam, pro ædere seu agere fabulam. Hinc κωμῳδιδάσκαλοι, poëtæ dicti, & τραγῳδιδάσκαλοι, & ὀρχησοδιδάσκαλοι. Bud. ibidem.

Διδαχή. ῆς. ἡ. doctrina.

Δίδημι. δήσω. Vnde δίδη, ligabat, pro ἔδει, aut ἐδίδου.

Διδόω. μ. ώσω. π. ωκα. do. Διδόναι τὸν ὅρκον, deferre iusiurandum. Διδόναι δικαίως sic dicunt, ut δίκην δοῦναι, id est pœnam perdere, & rationem reddere. Διδόναι πίστιν καὶ πίστις, est iurare & fidẽ dare, quod etiam πίστιν διδόναι significat. Isocr. profidem facere dixit, & documẽta dare, quod & πίστιν ποιεῖν dicitur. Διδόναι λόγῳ, memoriæ prodere, scribere. Διδόναι λόγους, sermones serere, & rumores in uulgus disseminare. Διδόναι λόγον, item dare uices loquendi & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti. Bud. Com.

Δίδυ, pro δίδοτι.

Διεφάσκω. μ. άσω. π. ακα. ἀόρ. ά. διέφθα. fugio.
Δίδραχμον. ου. τὸ. numus duas drachmas continens.
Διδυματόκος. ου. ὁ. ἡ. geminos enixa.
Διδυμάτων. ονος. ὁ. gemellus, frater germanus, uterinus, Iliad. ε.
Δίδυμον ξύλον. furca, Suid.
Δίδυμος. η. ον. ὁ. geminus, dubius. Item panniculus duplici sinu testiculos continens, mutuum eorum contactum cohibens, ne si oblædatur alter, in alterum quoq; trãseat uitium. Item δίδυμοι, uno partu nati, proprie coniunctis, cõnexisq; corporibus: διδυμάονες uerò diuaricatis seiunctisq;, de quo Cæl. lib. 2. cap. 55. Alij διδύμους seminaria uasa interpretantur, alij testes, seu testiculos, clitorinos, coleos, unde illud apud Græcos, Didymon tibicen in adulterio deprehensus, ἐκ τ̃ ὀνόματος ἐμοιχεύθη, hoc est ἐκ τ̃ διδύμων, hoc est testibus.
Διδυμότης. ητος. ἡ. geminatio.
Διδυμοτοκέω. geminos pario.
Διδυμοτοκία. ἡ. geminorum generatio.
Δίδωμι. μ. ὐσω. π. ωκα. do, concedo, permitto, trado, communico. Accus.
Διεβίωσαν. ad extremum uixerunt.
Διεγγυᾶν, & διεγγυᾶσθαι. sponsione et fideiussione aliquem liberare. Interdum idem significat quod simplex uerbum, cum quis se rem præstiturum promittit, et effectum iri suo periculo recipit. Bud. Com.
Διεγγύησις. fideiussoris intercessio. Interdum simpliciter τ̃ πράγματος ἀναδοχή, cum rem te præstaturum promittis. Bud. ibi.
Διεγείρω. μ. ρῶ. π. κα. suscito, facio surgere. Accus.
Διεγκριτικός. ή. όν. concitatiuus.
Διέγνωκα. dijudicaui.
Διέδυ ξε. cordi fuit.
Διεδήλου. manifestauit.
Διεδρεία. ἡ. dissidium in augurum disciplina
Διέδριον. ου. τὸ. sellula.
Διέδρος. ου. ὁ. perspicuus.
Διεζευγμένον. disiunctum.
Διεζωσμένοι. οι. brachati.
Διεθρόει. tumultuabatur.

Δίει ἀντὶ τ̃ δίδωσι.
Διειδύναι. pernoscere.
Διειδὴς. ής. ές. nitidus, liquidus, clarus, apertus, manifestus.
Διειλικρ. ῖνος. ὁ. colum.
Διειλοκομπάσαι. decipere.
Δίειμι. διέξειμι, prosequor. Item narro, percenseo, progredior. Præsens huius accipitur in significatione futuri.
Διέξις. interuallum, διάστασις.
Διέπορον. uulgaui.
Διέργω. μ. έρξω. π. ἔρχα. prohibeo, diduco, dirimo, interscpio, dispesco. Διέργειν τὰς ἀγῶνα, ἢ τῶν ἀμφισβητησιν, dirimere controuersiam.
Διέρεσθαι. interroga.
Διερέω. μ. ήσω. π. έρηκα. eleuo, διαγίνωσκω.
Διέρομαι. inquiro, dico.
Διέρω. traïcio. κατὰ διέρα ἀντὶ τ̃ διπερόνης.
Διεροδοκέω. inhospitalis, simulatè hospitalitatem exercens, per simulationes & ironiam fallens hospitem. Comici hac appellatione dedecorosa fœdant Spartanos. Cæl. li. 10. cap. 5.
Διεσθαι. pertransire.
Διεστήκει. in seditione erat.
Διεκβάλλω. per medium emitto, traïcio.
Διεκβολή. ῆς. ἡ. eruptio, & exitus per locũ angustum & interseptum.
Διεκδικεῖν. persequi, iniuriam alicui illatã ulcisci, frequenter tueri. Unde διεκδικεῖν τὰς πάτρων ἐσίας, asserere, uendicare. Et διεκδικῶν ἔχυτὸν ἀκοντίῳ, telose defendens.
Διεκδρομή. ῆς. ἡ. excursus.
Διέκδυσις. ambages, fugæ, & strophæ tergiuersationum.
Διεκθεῖναι. διεκπεσεῖν.
Διεκπαίω. μ. αίσω. π. αικα. intercido.
Διεκπεράσαι. absoluere rem institutam, & cœptum prosequi ad ultimum.
Διεκπέμπω. transmitto.
Διεκπεδίκισαι. effugere, decipere.
Διεκπίπλω. per medium elabor, & euado. Capitur etiam pro intercido. (re
Διεκπλεῖν. per mediã hostiũ classem erũpe-

Διέκπλους. ου. ὁ. transitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediam hostium classem.
Διεκπνοή. ῆς. ἡ. spiraculum.
Διεκπορεύομαι. progredior.
Διεκτέμνω. dissecо.
Διεκφεύγω. clàm subterfugio.
Διεκφύγω. euado.
Διελασία. decursio militaris, ἀνθιππασία.
Διελαύνω. μ. άσω. π. ακα. transfigo, decurro in armis. Accus.
Διελέγχομαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. conuincor in causa, reus fio, in mutuã uenio redargutio
Διελέγχω. refello, confuto. (nẽ.
Διελεημονέω. ῶν. ὁ. captans misericordiam.
Διελήλυθα. transegi, percurri.
Διελῆφθαι. diuersa esse.
Διελθᾶν. transigere, percurrere.
Διελκισίνδα. ἡ. ludus puerorum, cum duæ inter se diuisæ partes, altera alteram manibus iunctis ad se retrahere contendit.
Διελκύω. μ. ύσω. π. υκα. distraho. Accus.
Διέλω. diffringo, aperio.
Δίεμαι, uoce passiua significationem habet sui actiui δίημι. madefacio, perfundo, percolo, de quo Bud. Com. Significat etiam aliquando persequi, παρὰ τὸ δίω, διώκω.
Διεμπολᾶν. coëmere, mercari.
Διεμφαίνειν. relucere. Lucian. ὀφθαλμὸν τοῦ λογισμοῦ, καὶ ἔνθεον διεμφαίνοντος.
Διένδεκα φρεσῖν, τὸ δι' ἀμοιρίαν.
Διεννέχας. præstans.
Διεπιτρέπειν. differre.
Διετησιαυτίζω. totum annum alicui rei incumbo, immoror.
Διέτ' ἐννάζων ἔτους. per nouennium.
Δίζυξ. pro δίτυξ. bimus.
Διερώτημα. ατος. τὸ. quæstio, ἐρώτημα.
Διέντος. permittentes, διάκοντος.
Διεξάγω. tempero, rego, moneo.
Διεξάπλω. raptim emico, & erumpo.
Διέξειμι. narro, transcurro, commemoro, edisscro, explico, confabulor, pronuncio.
Διεξελαύνω. cum copijs & exercitu perrumpo, & transeo per medium, copias & exercitum duco. Significat etiam post uictoriã

fugientcis hostes prosequor, & uictis insto. Accus.
Διεξελύσω. dissoluo.
Διεξελῶσι. percurrent, incursationibus uastabunt.
Διεξέρομαι. interrogo, διαφωτάω.
Διεξέρχομαι. narro, percurro, recenseo, persequor, interficio, perrumpo, pergo, ad finem usq; prosequor. Διεξελθεῖν τῶν λόγῳ, est oratione prosequi, & enarrare, explicareq;, in quo significatur copiosa narratio. Depon. accusatiuo.
Διεξιάς. pro διεξιών. perrumpens, irrũpens.
Διεξίημι. percurro, conficio, narro. Accus.
Διεξιτέον. exponendum est.
Διεξοδικός. ή. όν. latus, spaciosus, fusus, plenus.
Διεξοδικώτερος. ή. όν. latior, πλατύτερος.
Διέξοδος. ου. ὁ. decursus, transitus. Aristotel. de Mundo, διεξόδους τ̃ πλανητῶν appellat cursus lunæ, & aliarum errantium, quasi permeationes. Item reputatio, mentis reuolutio, recitatio, explicatio, & enarratio
Διεπεφθώσει. διέφθαρκε, stupravit. (fusa.
Διεπᾶν. conuenire.
Διέπω. dispenso, guberno, curo, rego. Unde οἱ πλῶ ὕπατοι ἀρχλῶ διέποντες, consules. Item manifesto.
Διέρα. margines ripæ fluuiorum.
Διεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. destruo, confucio, occido, subigo. Item elaboro, paro. Depon. accus.
Διερείδω. suffulcio, firmo, σκείλω, ἀσφαλίζω.
Διερεθίζω. irrito, excito.
Διερέω. traïcio, scindo, commoueo.
Διερευνάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. perscrutor, ἐξετάζω. Depon. accus.
Διερευνηταί. οἱ. perscrutatores.
Διερμηνεύω. interpretor, & φλυαρίζω.
Διερός. ή. όν. humidus, recens, splendidus.
Διερρωγώς. dirutus, corruptus.
Διερυθρός. ή. όν. rubro distinctus.
Διερύκω. μ. ύξω. π. υκα. prohibeo, separo, dormio, interpello. Accus.
Διέρχομαι. intercedo, occido, cedo, prætereo.
Διερωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo. Accus.
Δίεσις. perfusio, madefactio, percolatio.

Est etiam uerbum musicum. significat enim cum sonus primum sensu percipi potest, principiumq; est musicis & elementum, ut punctum, & monas arithmeticis, Aristot. μετὰ τὰ φυσ. 9. Bud. Com.

Διαπεπλωμένη. effutita.

Διέκειτο. in seditione erat. (ἔπορ.

Διεπανάμιλω. asserui, assenerauí, διαῤῥύομαι

Δίετος. εος. τὸ. bimatus, spacium duorum annorum.

Διετής. ἐς. ὁ, ἡ. bimus, qui duos annos natus est.

Διετήσιος. α. ὁ. anno durans.

Διετία. ας. ἡ. biennium.

Διετίζω, bimatū cōpleo, uiuo in toto anno.

Διέτμαχθη. diuisi sunt. πρὰ τὸ τμήγω.

Διεθέτω, compono, digero, concinno, suo unumquodq; loco colloco, boni consulo.

Διευθύνω. μ. υνῶ. dirigo, guberno, corrigo. Accus.

Διευθυντής. ὁ. gubernator.

Διευκαινίω. dijudico.

Διευκρίνησις. ιος. ἡ. discretio, dilucidatio.

Διευκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. benè discerno. Ac.

Διευλαβέομαι. caueo, uito, tempero.

Διευρύνω. dilato, inhio.

Διευτυχέω. uireis habeo.

Διευτυχίω. prosperè rem gero.

Διέφθορα. ὁ. decoctus.

Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων. absoluebantur.

Διέφυ χρόνος. interiecto tempore.

Διεχής. ὁ. ὑ. diuisus, duarum partium.

Διέχθρας γνώσομαι, apud Aristopha. pro ἐχθρὸς ἔσομαι.

Διέχω. μ. ξω. π. χα. diuido, transigo, præsto, disto, cedo, pateo.

Διεωθοῦντο. repudiabant.

Δίζημαι. ὁ

Δίζημαι. ὁ

Δίζημι. quæro. Accus.

Δίζομαι. ψηλαφῶ, attrecto, palpo. Accus.

Δίζω. μ. ίσω. π. ικα. dubito, curo, exploro.

Διηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, enarro, expono, interpretor. Accus.

Διήγημα. ατος. τὸ. ὁ

Δι ηγησις. ιος. ἡ. narratio. Sunt qui uolunt διήγησιν dici posse prolixius rem absoluentem, διήγημα uerò quæ breuius ac succinctius. Sed hoc quoque ab ἔκφρασις differt. nam διήγημα nudam habet rerū expositionem, ἔκφρασις autem ferè oculis audientium etiam subijcit. Illud item καθ' ὅλου ἀγωνίζεται, id est uniuersum inquirit, sicut Athenienses à Lacedæmonijs esse bellatum: ἔκφρασις autem per parteis, uti quo genere belli, quibusq; machinarū tormentis.

Διηγνοήμενον. τὸ. ignoratum.

Διηθέται. elicitur.

Διηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁ

Διήθω. μ. ήσω. π. ηκα. stillo, colo, transcolo, transmitto.

Διήθησις. ιος. ἡ. perstillatio, colatio.

Διήκω. tendo, peruado.

Διημαγμένα. τὰ. uaria.

Διημερεύσαι. totum diem aliquid facere. ὁ

Διημερόω. μ. ώσω. π. νυκα. diurno. Neutrum absolutum.

Δίημι. amoueo, insequor. Ité aspergo, perfundo, madefacio.

Διηνεκής. ἐς. ὁ, ἡ. continuus, longus.

Διηνεκῶς. continuè.

Διηνθισμένος. ε. ὁ. florens.

Διηνυκέναι. peregisse.

Διηόω. uel δηόω. uasto, deuasto, depopulor.

Διηπάτηνται. decepti sunt.

Διηπείλει. minabatur.

Διῆρε. detraxit.

Διῆρον. τὸ. cœnaculum, scala.

Διήρεις. εος. ἡ. biremis, quæ binis remis agitur, δίκροτον. Suid.

Διηρῆσθαι, pro διαιρεῖσθαι apud Plat. & Aristot. Bud. Com.

Δίηται. secutus est.

Διηχλῶ. quidam Aristotelici interpretes uocant, qua strepitus ad auditū prouehitur, quasi personam dixeris. Cæl. li. 8. ca. 11.

Διηχοῦν. τος. personans.

Δίθαλος. ε. ὁ. cui uictus geminus.

Διθάλασσος. ὁ, ἡ. bimaris, qui utrinq; mari alluitur.

Δίθε.

Δίθη. ης. ἡ. oliua maior.

Διθυμία. ας. ἡ. dissidium, dissensio.

Διθύραμβος. ε. ὁ. metri genus in honorē Bacchi decantari solitum. Item cognomen Bacchi. παρὰ τὸ δίνο θύρας βλῶαι, quòd bis natus duas ueluti ianuas penetrarit.

Διθυραμβώδης. dithyrambium tumorem oratione spirans.

Δίθυρος. ε. ὁ, ἡ. duplex, δίπτυχος, biualuus.

Διί. ῷ, Ioui.

Διιστώτων. simul euntium.

Διιθωκάτης. ε. ὁ. gubernator, διϊθύτης.

Διιθωόω. dirigo, guberno, rego.

Διίημι, ἀ δίς & ἵημι. transmitto Xenoph. καὶ διῆκε τὸ στράτευμα δίς τῆς χώρας, id est διεκυβέρνησε καὶ ἐπέστρεψε, διαφῆκε. Sic Theodo. 6. de Caus. & Aristotel. de Animal. 3. Item dimitto, ἀφίημι, ἀπαμάομαι, Plutar. in Demet. Διίημι uero à δίς & ἵημι, uado, discurro. Item ἀναγινώσκω, narro, commemoro, orationem habeo. Bud. Com.

Διικνέομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. pertranseo, transigo.

Διϊκός. Iouialis.

Διιπετής. ές. ὁ, ἡ. fluens à Ioue, uel ex imbre procedens, rapidus. Homer. διιπετέας uocat fluuios, non torrenteis solum, uerum etiam omnia flumina, quoniam imbribus aquæ pluuiæ omnia complentur.

Διιπόλια. τὰ. festum Athenis priscum, dictū quòd in eo Ioui πολιῷ sacrificaretur. Hinc διιπολιώδη apud Aristophan. pro priscis, & obsoletis.

Διιππασία. equestre certamen.

Διίσαμαι, passiua uoce, dirimor, dissideo. Home. Iliad. α. ὄφρ' οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε. Item diuisus sum, diremptus, distractusq;. Plutarch. ὡς οὖν αὖθις ὁ δῆμος διέστη, Postquam autem turba plebeia ei per medium uiam fecit. Bud. Com.

Διίσημι. μ. ήσω. π. ηκα. distinguo, separo, in diuersas parteis loco, dispono. Item discrepo, differo. Aristote. διίστησι γὰρ οὐ ὅλως πρὸς ἄλληλα τότε θᾶλυ καὶ τὸ ἄῤῥεν, Natura diuersa sunt. Item dissocio, dirimo, ad dissidium impello, seditionem concito.

Διισάναι τὴν ἡμέραν, dirimere tempus. Bud. ibidem.

Διισχύω, καὶ δισχω. superior sum uiribus. Genit.

Διισχυρίζομαι. καὶ

Διισχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. affirmo, asseuero, fortifico. Accus.

Δικάζω. ciuili & priuato iure agere, lites agere, contendere, certare, ambigere, ut Cice. loquitur, hoc est ἐγκαλῶν, in ius uocare. Lucian. περὶ μισθῶν τῷ μαθητῇ δικάζόμενος, De mercede discipulum in ius uocans. Δικάζομαί σοι, μετὰ σῦ λείνομαι. Budæus Commentarijs.

Δικάζω. μ. άσω. π. ακα. & in infinitiuo δικᾶν, Herodo. iudico causam, quæstionem ago.

Δίκαια. oppidum Thraciæ.

Δικαιαρχία. ας. ἡ. Puteoli urbs.

Δικαιοδοσία. idonea causa.

Δικαιοδότης. ε. ὁ. iuris dator, iustitiam exhibens. Qui recturus prouinciam mittitur, is uicem principis obtinet, sub eo est is, qui δικαιοδότης dicitur, id est iura reddens, & iurisdictionem habens. Bud. in Annot.

Δικαιοκρισία. ἡ. iustum, rectum iudicium.

Δικαιολογῆν. declamare.

Δικαιολογέομαι. iura sua allegare, & in iure disceptare, parteis suas defendere, quod causificari Plaut. dixit. Cicero etiam causari, & proferre. Quintil. & Iurisco. allegare appellant, hoc est προτείνεσθαι, προίσχεσθαι, et παρέχεσθαι, & προφέρειν. Hæc enim omnia ferè de eodem dicuntur. Accipitur & pro ἀμφισβητεῖν, & δικάζεσθαι, contendere, litigare. Athen. ἐδικαιολογεῖτο πρός με. Mecū amicè expostulabat, quòd iniuriam ei intulissem. In Pandect. τὰ δικαιολογηθέντα dicuntur, quæ utrinq; disceptata sunt à litigatoribus. Budæus in Annot. & Com.

Δικαιολογία. est causæ suæ defensio, iuris sui in medium prolatio, iudicialis causificatio, quod pro causæ firmamēto dici potest.

Δικαιολογικός. iuridicialis.

Δικαιολογόμενος. ε. ὁ, uocans in ius.

Δικαίομαι. multor.

Δίκαιον. dici putant grammatici, quia δίκα

ἕκαστον, id est quia duatim (ut sic dicam) & diuisim fiat, tanquã dicamus δίχαιον, hoc est bifariam, diuisum uel diuidens, ueluti quod totum aliquod diuidat in parteis æqualeis. Alij παρὰ τὸ δύο ἔχειν, quod δίκαια parteis secernat duas. Δίκαιον ἔχειν, ius suum obtinere. Δίκαιον προβάλλεσθαι, iure se tueri. Δίκαια δύο προβάλλεσθαι, uel προτείνεσθαι duplici se iure tueri. Τῶν δικαίων ἀφίστασθαι τῶν ἑαυτοῦ, De iure suo discedere. Bud. in Annot. & Com.

Δικαιοπολίται. ciues Dicææ.

Δικαιοπραγεῖν. &

Δικαιοπράττειν. iuste agere. Bud. Com.

Δίκαιος. α. ὁ. iustus. Aliquando dicitur non ob unam illam uirtutem, quæ prima est inter moraleis, hoc est δικαιοσύνην, sed ob absolutam omnibus numeris probitatem.

Sic Aristot. in Ethi. dicit δικαιοσύνην uirtutem in se cõplecti omnem, ut δίκαιος idem sit, quod bonus & probus. Vnde & sacræ literæ ἀδικίαν pro quouis utuntur peccato. Item uerus, ut apud Sophocl. δίκαιος γόνος, pro uero. Quod imitantur & Latini. Cice. in Salust. Quem honorẽ ita egit, ut nihil non æquum, atq; uerum duxerit, quod ei facere collibuisset. Significat etiam idem quod ἄξιος, ut δίκαιος ἐγκωμίων τυγχάνειν, ἀντὶ τοῦ ἄξιος, dignus laude: & δίκαιος ἀπολωλέναι, dignus qui pereat. Bud. in Annot.

Δικαιοσύνη. ης. ἡ. iustitia.

Δικαιοτήριον. ου. τὸ. locus iudicij, forum.

Δικαιόω. ῶ. ὦσω. πεκα. iustum puto, iustifico, iudico, censeo. Actiu. accus.

Δικαίωμα. ατος. τὸ. κοὴ

Δικαίωσις. εως. ἡ. iustificatio.

Δικαστήριον. locus iudicij.

Δικανικός. ἡ. ὁ. iudicialis. περὶ τὰς δίκας διατείβων.

Δικανόω. iudico.

Δικάρλων & δικάρλως. ω. ὁ, ὁν. biceps.

Δικαρπεῖν. bis fructum ferre.

Δίκαρπος. ος. ὁ, ὁν. biferus. Strabo, τινὲς δ' αὐτὴν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τῶν γῆων.

Δικασπολία. ας. ἡ. iustitia.

Δικάσπολος. ου. ὁ. qui uersatur in iudicio, iudex.

Δικαστήριον. ου. τὸ. forum iudiciale, tribunale iudiciũ, iurisdictio. Lucia. δικαστήρια pro ipsis iudicibus usurpat. Δικαστήριον τινὶ καθίζειν, accusare. Bud. Com.

Δικαστής. οῦ. ὁ. iudex, litium diremptor. Dictũ uolũt à diuisione quasi δικαστὴς, ueluti qui totũ aliquod diuidat in parteis æqualeis. Cæl. lib. 12. cap. 48.

Δικαστικόν. τὸ. dicebantur merces quæ iudicibus dabatur pro opera iudicandis controuersijs impẽsa, hoc est sportulæ iudiciales, sportularia pecunia. Bud. in Annot. post.

Δικαστικός. iuridicialis, ἐπιστήμων δίκης.

Δίκειν. iacere, βάλλειν, ῥίπτειν.

Δικελίσαι. dicebantur apud Laconas, qui comicos lusus obibant. Cæl. lib. 3. ca. 31.

Δίκελλα. ης. ἡ. ligo. onis.

Δικελλίτης. qui ligone utitur, fossor.

Δικέρως. &

Δίκερως. ω. ὁ, ἡ. bicornis.

Δικέφαλος. ὁ. ὁ. biceps.

Δίκη. ης. ἡ. causa, quæ apud iudicem agitur, iudicium, pœna, lis, publica actio, ius, ritus, modus. A poëtis dea fingitur esse iudiciorum, inde dicta quòd lites, & contentiones dirimat. Hanc uirginem credidit Proclus, quoniam dicasticũ genus decet esse καθαρὸν, id est, integrũ purumq; Hesiodus, ἡ δίκη παρθένος ἐστὶ δίκη, δυὰς ἐκγεγαῦια, Virgo iustitia est prognata Ioue. Eustath. δίκη, & θέμις idem esse putat Cæl. lib. 12. 48. & Bud. in Annot.

Δίκη ἀναδικος. iudicium reuocatum, & irritum, iudicium nullum, ut loquuntur Iurisconsi.

Δίκη βλάβης. actio damni dati, quæ est ex lege Aquilia cõtra eum qui damnũ intulit.

Δίκη ὀρθεία. controuersia recta, quod principale nunc homines forenses dicunt.

Δίκη κακηγορίας. &

Δίκη κακηγορείας. iniuriarum actio.

Δίκη πρόδικος. præiudicium.

Δίκην διάγειν. intendere actionem in iudicio, experiri. Cicero pro Quinti. Si quid in

controuersiam ueniret, intra parietes aut summo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν διάγειν τῷ δίκῃ, Latini actionem restituere dicunt.

Δίκη ἔλαβε, dicunt Attici tam de accusatore, quàm de reo. Sic Vergil. 4. Aen. Pœnas inimico à fratre recepi. Et 2. Iamdudum sumite pœnas. Prisc. li. 18.

Δίκη ἐπάγειν. est litem, uel crimen, uel dicam impingere. Demosth. ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπάγοντές μοι.

Δίκη ἔχειν. accusari.

Δίκη καχάνω. dicto iudicium, appello, actionem dicto, dicam impingo, edo iudicium & actionem, quod etiam subscribere iudicium dicitur. Demosthe. κατὰ μειδίᾳ, ὧν ἐκ τὰς δίκας ἔλαχον τῶν παφίων τοῖς ἐπιφόροις, μεγακύκλιον κομιδῇ, Cum primũ tutelæ experiri cum tutoribus meis cœpissem adhuc adolescentulus existens. In causis etiam capitalibus significat postulare & accusare. Ad uerbũ sonat sortiri iudicium. Sorte enim cognoscendarũ causarum diem capiebant, authore Seruio in id Verg. Aen. 6. Nec uerò hæ sine sorte datæ. Cic. in Ver. act. 3. Dicas sortitu dixit, pro sortitione causas cogniturũ.

Δίκη τῆς ἐπιτροπῆς ἀγωγή. actionem tutelæ intendens.

Δίκη φεύγειν. crimen deprecari.

Δίκη ὠφλεῖν μεγάλη. magnæ multæ damnatus est.

Δίκη. instar, per ἔκπλεψιν τοῦ κατὰ, quasi dicas secundum ritum, in modum. Sic Salust. Cum domos atq; uillas uideas in modum urbium ædificatas. Genit. iungi. ut καθόπερ δίκη. Prisc. lib. 18.

Δικηλισταί. οἱ. δικηλίται, irrisores, imitatores. Athenæ. lib. 14. & Cæl. lib. 6. cap. 18.

Δίκηλον. imago, μίμημα, ἔικασμα. quasi δὴ ἔικελον. Cæl. ibidem.

Δικίδιον. ου. τὸ. iustitia, diminutiuè.

Δίκλειδος. utrinq; clausus, διφυὴς, ὡς δεῖ αὐτὸν εἶναι κάτω μέρος κεκλεισμένον ἀνοῖξαι. Hippocrates.

Δικλὶς. ίδος. ὁ. ualua, bifores, δίθυρος.

Δικόλογος. ου. ὁ. orator, in causa aduocatus.

Δικόνδυλος. duos montes habentes.

Δικορραφεῖν. causas consarcinare, ex iudicijs compendium quærere.

Δικορράφος. ου. ὁ. rabula.

Δικόρυμβος. ου. ὁ. biceps.

Δικόρυφοι. quibus duplex est in capite uertex, biuertices, duos uertices habentes.

Δικότυλος. ου. ὁ. qui geminis acetabulis seriam habet ordinatam.

Δίκορος. ὁ. ἡ. &

Δικράνις. ὁ. biceps.

Δικράνα. cauda tritonis.

Δίκρανος. ου. ὁ. fuscina, triuium.

Δικρανόω. aperio.

Δίκροα. sinus gemini.

Δίκροος. ου. ὁ. bifidus, bifurcatus.

Δίκροσος. ου. ὁ. utrinq; fimbriatus.

Δίκροτον. ου. τὸ. biremis. Vsus est hoc uocabulo & Cic. ad Att. 16. Nam & ipse Domitius bona habet plane dicrota. Et Hirtius, Capit ex eo prælio pentiremem unã, triremes duas, dicrota octo. Est & pulsus hoc nomine apud medicos, à percussu geminato sic dictus.

Δίκταμον. τὸ. dictamum herba.

Δικταννύω. dictaturã exerceo, dictator sum

Δικτατεία. ἡ. dictatura.

Δικτάτωρ. dictator.

Δίκτη. mons in Creta.

Δίκτυ. υος. τὸ. &

Δικτυεύς. piscator, ἁλιεύς.

Δίκτυννα. ας. ἡ. Dianæ cognomen. ἀπὸ τοῦ δίκτυον. Hoc item cognomine κρητόμαρτιν deam appellant Cretenses, quòd Minos cum ob amorem hanc insequeretur, illa fugiens in retia capiendis demissa, piscibus se præcipitem dederit.

Δίκτυον. ου. τὸ. rete. δίκτυα sunt maiores tantum plagæ.

Δικτυωτά. opera dicũtur, quæ nostri reticulata uocãt, quasi cancellata, ut in structuris.

Δικτυωτός. ἡ. ὁ. in modum retis distinctus, cãcellatus.

Δικύμα. τὰ. oues gemelliparæ.

Δίκω. iacio, uulnero.

Δίμηλος.ὁ.bimembris.

Δικῶν ἐκ ὑσῶν,iuſtitium.μὴ οὔσα ἡ δίκη,iudicium nullum.

Δικωπία.remigiũ,ſcapha,Luciano. de quo Baſſ.de Re nau.

Δίλημμα.ατος.dilemma,ſyllogiſmus cornutus,argumentum quod utrinq; aduerſariũ capit,ſyllogiſmus utrinq; uinciens & conſtringens,confeſſionemq; exprimens.

Δίλογος.ε.ὁ.bilinguis.

Δίλοχος. Dianæ, uel lunæ epith. uel quod uenatrix cum ſit, duplicem haſtam ferat, uel à duplici lumine,ſuo & ſolis.

Διλοχία.ας.ἡ,duplaris decuria, Gaza interprete.

Διμάχαι.οἱ.equites qui utroq; pro loci opportunitate peditis & equitis munere funge bantur.

Διμερές.τὸ.biparitum.

Διμηκάνω.labra moueo.nam μῆλα etiam uocantur.

Δίμηνος.ε.ὁ.bimeſtris.

Διμήτωρ. Dionyſius.

Δίμιτον.ε.τὸ.ligamen duplex.

Διμοιρία.ας.ἡ.diuiſio in duo tantum, & manipulus cuius dux διμοιρίτης dicitur.

Δίμοιρον.ε.dupla pars.

Δίμοιρος.beſſis,Vitru.

Διμοίριον.τὸ.bes pars aſsis.

Δίμυξος.ὁ.ἡ. de lucerna duorum ellychniorum.

Δινέσκω.uerto.

Δινεύω.μ.εύσω.π.υκα.uerto,conuerto. Accuſ.iung.

Δινέω.μ.ήσω.π.ηκα.uoluo,uerſor,uerto. Ac.

Δίνη.ης.ἡ.reuolutio aquarum, uertigo, uortex,gurges. Hinc ἀργυροδίνης, χρυσοδίνης, βαθυδίνης,fluminum epitheta.

Δινήεις.ντος.ὁ.uorticibus plenus.

Δινηθισμός.ὁ.reuolutio,mixtio,uarius,uerſicolor.

Δῖνος.ε.ὁ.aëris turbo,& uertigo, tornus,poculum.

Δινοχλῶ.obturbare,moleſtum eſſe.

Δινόω.&

Δίνω.reuoluo,uerſor,torno.

Δινωτίλης.ος.ὁ,ἡ.uorticoſus.

Δινωτός.ὸ.ὁ.uerſatilis,rotundus, tornatilis.

Διξός.ὸ.ὁ.bifarius.

Διό.ideò,propterea.

Διὸ καὶ.itaq;.

Διόβλητος.ὁ.fulmine ictus.

Διογένης.ὁ.Diogenes.

Διογενής.ὲς.ὁ,ἡ.generoſus,εὐγενής.

Διόγνητος.genitus à Ioue,generoſus, uel cognitus Ioui. Syncopa eſt pro διογένητος.

Διοδεύω.μ.εύσω.π.υκα.erũpo,tranſeo, traïcio. Διοδεύω πλὼ ἰταλίαν, iter facio p Italiam. Accuſ.iung.

Διοδεύσιμος.ε.ὁ.peruius.

Δίοδος.ε.ἡ.tranſitus,aditus,biuium.

Διοίγω.aperio. Actiu. accuſ.

Διοιδαίνω.&

Διοιδέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. intumeo. Lucian. καὶ διοφλύκει ἐκ φρμακοποσίας τὰ σκέλη, Atq; intumeſcunt exhauſto uenено crura.

Διοικέω.μ.ήσω.π.ηκα.guberno, adminiſtro, diſpono,ordino,tueor,tracto de re aliqua. Iſocra.δεῖ ταπεινῶς διοικεῖ τὸν βίον, Neque enim contempte uitam inſtituit. Item ſeorſum habito. Accuſ.

Διοίκησις.ιος.ἡ. diſpoſitio, diſpenſatio, adminiſtratio, gubernatio,iuriſdictio.

Διοικητής.οῦ.ὁ.diſpenſator,procurator.

Διοικητικός.ὴ.conſtitutrix.

Διοικίζω.μ.ίσω.π.ικα. incolas & habitantes diſpergo, & facio habitare in diuerſis partibus, ut οἱ ἀκρολαμιόνιοι πλὼ ἐν ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν, ἵνα ἀσθενὴς γένωνται, Ariſtot. Item diſſocio, & dirimo coniunctionẽ, diuido, diſgrego, Plato in Symп. νῦν δὲ διὰ πλὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ θεοῦ, Diuulſi ſumus & contubernium noſtrum diremptum. Syneſ.ἀ διῴκισται γράμμασι, Si diuiſiſſem ſeparatim ſcribendo. Bud.Com.

Διοίσειν,infinitiu.à διαφέρω, uel à διοίσω, referre,differre.

Διοιδοάνω.labor.eris.

Διολκή.ῆς.ἡ.diſtractio.

Δίολον.copioſe.

Διολυφᾶν.diuellere,ſubſannare.

Διομα

Διομαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſterno,demulceo,explano æqualiter,planè me habeo.

Διομαλύνω.μ.υνῶ.π.υκα.explano. Accuſ.

Διομήδεος.ε.ὁ.Diomedeus.

Διομήδεια.ας.ἡ.ſententia Iouis.

Διόμνυμι.μ.ύσω.π.υκα.& διόμνυμαι. iuro, iurando affirmo, ὀμνύω. Eſt etiam abiuro,inficior,Demoſth.Bud.Com.

Διομυῆς.ὁ.uir mulieroſus.

Διομολογῆμαι.conſtituo, ſtabilio, ut ἐχ οὕτω διωμολογησάμεθα; Nonne ita inter nos cõuenit? Vnde διομολογημένα,curta, ſtabilita,iam non controuerſa. Eſt etiam ſtipulor,paciſcor, contendo à te hoc ut fateare, Platoni de Repub.lib.6. Vnde

Διομολογία.huiuſmodi conſtitutio,atq; πρὸς διοεσμός.Bud.Com.

Διονυσ.muliebris, θῆλυς. Et diminutiuum à διόνυσος. Et διονυσ, ueſtis muliebris.

Διονύσια.ίων.τὰ.Bacchanalia.

Διονυσιοκόλακες.aſſentatores Dionyſij,aulici aſſentatores.Cæl.li.12.ca.17.

Διονύσιον.ε.τὸ.hederam aliqui uocant.

Διόνυσος.ε.ὁ.Bacchus.Cæl.li.4.ca.14.

Διόνυχον.τὸ.exactum,accuratum, ad unguẽ factum.

Διοπετές.ὲς.τὸ.dicitur quod à Ioue de lapſum eſt, aut è cœlo uenerit. Olim opifices ſimulacrorum, quo maior eſſet ſuperſtitio uulgi,fingebant ea cœlitus delapſa,hoc eſt eſſe διοπετῆ. Herodian.li.1.αὐτῷ μὲν ἄγαλμα διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. Et in Act. Apoſtolorum, τῆ μεγάλης ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς, quo loco ſubauditur ἀγάλματος. Homerus hoc cognomẽti tribuit regibus,uelut à Ioue profectis. Compoſita autem dictio eſt à ζεὺς,& πίπτω.

Διοπεύω.dicitur,uel διοπλεύω. curã gero,proſpicio.

Διόπη.ης.ἡ .genus inauris.

Διοπομπεῦσθαι.purgari,luſtrari, ἀποκαθαίρεσθαι.

Δίοπος.ε.ὁ.diſpenſator,præfectus,ruſticus. Item curator nauis, nauis inſpector cuſtosq;. Aeſchylus indicat reges & principes rectè hoc nomine appellari. Ab ὁράω τὸ βλέπω. Alij deducunt ἀπὸ τοῦ διίπτω, id

eſt ordinando. Cælius libro 1. capite 24. & libro 5. capite 1. & libro 7. capite 9.

Διοπτεύω.μ.εύσω.π.υκα.uideo,conſydero,diſpicio. Accuſ.

Διοπτήρ.ῆρος.ὁ.ſpeculator,œconomus. Cælius libro 7. capite 9.

Διόπτρα.inſtrumentũ geometricũ, per quod altitudinem,latitudinem, longitudinemue,etiam è longinquo deprehendunt. Huẽ uſmodi ſunt inſtrumenta aquarum dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia ſunt. Cæl.ibidem & lib.14. capite 39.

Διοράω.deſpicio,perſpicio. Accuſ.

Διοργάνωσις.apparatus.

Διοργίζομαι.iraſcor.

Διορθόω.μ.ώσω.π.ωκα.& διορθῶμαι. recte diſpono,emendo,corrigo,res afflictas erigo, Budæus Com.

Διορθωτικός.emendatiuus.

Διόρθωσις.ιος.ἡ.correctio. Propriè quando quis lapſabundus quippiam apprehendit, quo ſe erigere poteſt. Budæus Com.

Διορία.ας.ἡ.diſcrimen,dies præſcriptus.

Διορίζομαι.&

Διορίζω.μ.ίσω.π.ικα.diſtinguo, diſcrimino, diuido,partior. Itẽ explano,explico,Platoni, ut τοῦτό μοι σαφῶς διόρισον. Et Ariſto. περὶ ἐνεργείας διορίσωμεν. Et Iſo. δικαιότερον δὲ διορίζεσθαι περὶ τούτων, id eſt differere, diſceptare, enucleate diſputare. Itẽ affirmo. Alicar. διορίζεται μηδεμίαν ὑπὸ τῶν πατρὸς ὑπόθεσιν ἐς δικαστήριον γεγράφθαι, Aperte affirmat, certis uerbis teſtatur, expreſſe dicit. Vnde et διωρισμένον idẽ quod ἀφωρισμένον, id eſt conſtitutũ, ſtatũ, ut τίμημα διωρισμένον ὑπὸ τῶν νόμων, Ariſto. cenſus legitimus,legibus conſtitutus. Significat etiam deſignatum, certum,delectũ,& ſelectũ, Ariſtot. 4. Polit. Bud. Com.

Διωρισμός.ε.ὁ.diſtinctio,diſtincta rerum explicatio.

Δίορφος. duplici tecto, δίστεγος.

Διορῥῆσθαι,uel διορῆσθαι. ſereſcere,hoc eſt in ſerum abire. alioqui ſereſcere poëtis quoq; pro ſerenum fieri,ſiccariq; accipitur. à Dioſcoride διορίζεσθαι dicitur. Bud. Com.

Διορυκτὰ. effractores, ζωχωρυχοί.

Διορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. fodio, id est, cauo, effringo.

Διορχέομαι. persalto, ad finem usq; salto.

Δῖος. ᾱ. ὁ. generosus, diuus, humidus, bonus.

Διοσημεῖα. τὰ. monstra deorum, prodigia, signa Iouis, & eorum quæ contingunt in aere.

Διόσκοροι, uel Διόσκουροι. Castor & Pollux, quasi Διὸς, id est Iouis, κόροι, id est filij. Ambo Castores interdum uocantur, cum alteri duntaxat id nominis fuerit. Cælius libro. 10. capite 6. Antiquitas credidit hos salutares esse nauigantibus, si simul apparerent (apparent autem ignis specie malo aut antemnæ insidentes) contrà duros, si singuli aut solitarij, cuius rei mētio fit in Act. Apost. cap. ult.

Διόσκω. diligenter perspicio, corrumpo, animo deficio.

Διότι. &

Διότι, quia, quòd, quoniam, propterea, propterea quòd, eò quòd. Et interrogatiue, cur quam ob rem, qua de causa?

Διοτρεφής. ές. ὁ, ή. à Ioue nutritus. Regum Epitheton.

Διυρεῖται. sanieſcunt.

Διυρητικά. medicamenta quæ urinam cient.

Διοχετεύειν. aquā per canales, aut alueos deriuare.

Διοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo.

Δίοψ. ὁ. dispensator, præfectus.

Δίοψις. perspicuitas.

Διπάλαιστος. ᾱ. ὁ. duorum palmorum.

Δίπαλτος. tenens bina tela et uibrans, ambidexter, utrinq; acutus. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Διπατός. ᾱ. ὁ utrinq; mouens, ambabus manibus, totis uiribus.

Διπηχαικόν. ῶνος. τὸ. interscalmium, Vitruuio.

Διπήχης. εος. ὁ, ή. bicubitalis.

Διπλάζω. μ. άσω. σ. ακα. &

Διπλασιάζω. duplico.

Δίπλαξ. diplois, uestis duplicata.

Διπλασιασμός. ᾱ. ὁ. duplicatio.

Διπλάσιος. ᾱ ὁ. duplus.

Διπλοῦν. nota trigoni obliqui figuram habens citra basim. Cæl. lib. 8. capite 41.

Διπλόον. uersutia, fraus.

Διπλοῦς. ῆ. οῦν. diplois, genus uestis.

Διπλόω. &

Διπλοῦς. ῆ. οῦν. duplex.

Διπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. duplico.

Δίπλωμα. ατ. τὸ. uasis genus. Sunt etiam διπλώματα, quas literas patentes nunc appellamus, cuiusmodi sunt edicta & mādata principum regio signo sancita.

Διποδία. ας. ἡ. genus saltationis Laconicæ, bipedatio.

Διπόλια. διϊπόλια.

Δίπολος. de terra bis aratro proscissa.

Δίπους. οδος. ὁ, ἡ. bipes.

Διπρόσωπος. biceps.

Δίπτερα. τὰ. bipennia.

Δίπτερος. ᾱ. ὁ. bipennis, & ædificij genus.

Δίπτυχα. dupliciter.

Διπλυχής. ἐος. ὁ, ἡ. geminus.

Δίπτυχος. ᾱ. ὁ. duplicatus.

Δίρκα. Apollinaris minor.

Δίρκη. fons Thebis.

Δίς. bis. Syncope est pro διάκις. Aliquando priuandi uim habet, ut in διολώλοτος.

Δισεγγύη. atneptis.

Δισέγγονος. ᾱ. ὁ. atnepos.

Δίσηφος. ὁ, ἡ. bis coctus, recoctus.

Δισθωίως. effrenatè.

Δισθανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. morti bis patens.

Δισκάζεσθαι. contendere, διαφέρεσθαι.

Δίσκημα. sporta.

Δισκεύω, disco ludo, discum in auras iacto.

Δισκινησία. ας. ἡ. difficultas mouendi.

Δισκόβολοι. discum, id est lapidem rotundū ac pertusum (ut inquit Ammon.) in sublime iaculantes.

Δίσκος. ᾱ. ὁ. discus, massa ferri, corpus solis, lapis grauis, qui exercēdi causa corporis ad auras proijciebatur. Cæl. li. 13. cap. 13.

Δίσκω, βάλλω, iacio, δίκω.

Δισνομία. ας. ἡ. peruersa iuris legumq; constitutio.

Δίσπαπος. atauus.

Δισποδία. genus saltationis.

Διστασί. bis.

Διστός. ᾱ. ὁ. duplex.

Δίσχαμος. ᾱ. ambiguitas.

Διστάζω. μ. άσω. σ. ακα. dubito, duplicia intelligo, ambigo, uacillo, cum animus nunc huc nunc illuc impellitur.

Διστάσιον. pondere duplo.

Διστεγία. ας. ἡ. domicilium duas contignationes seu tecta habens.

Δίστεγος. ᾱ. ὁ, ἡ. habens duplex tectum.

Δίστοκος. quæ bis peperit.

Δίστομος. ὁ, ἡ. anceps, id est utrinq; acutus, utrinq; incidens.

Διστυχίασις. ιος. ἡ. pilorum succretio præter naturā in palpebris. Cæl. li. 7. cap. 5.

Δισύπατος. ᾱ. ὁ. bis consul.

Δίσφαξ. κος. ubi duo montes conueniunt, & os uallis faciunt.

Δίσφορος. ᾱ. ὁ. molestius.

Διχῆ. διχῶς.

Διχίλιοι. duo milia.

Δίχωλος. ᾱ. ὁ. utroq; claudicans.

Διτιθέμενος. ᾱ. ὁ. administrans.

Διτοκεῖ. gemellos parit.

Δίτοκος. quæ bis peperit.

Διπλαχῶς. dupliciter.

Διτόκος. ὁ. ὁ. partum geminat.

Διτολογῶ, & διλογῶ. geminato uerbo loquor ut στράνω στρανῶσαι. Item bis dicere, reuocare, Synes. Sic Cicer. pro Domo sua, Quemadmodum iste præposteris uerbis, omnibus obscœnis, identidem se ipse reuocando dubitans, timens, hæsitans pronunciarit. Budæus Com.

Δίτυπος. duplex, bisulcus, ambiguus.

Διυγραίνω. perfundo, madefacio, excolo.

Δίυγρος. ᾱ. ὁ. humidus, infirmus, mollis.

Διυλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. defeco, excolo. Accus.

Διύλισις. ιος. ὁ. percolatio.

Διυπνίζω. μ. ίσω. σ. ικα. expergefacio.

Διυφαίνω. texo.

Διυφάσιος. ᾱ. ὁ. alteruter.

Διφαλαγγία. species certa, & ordo quidam instruendæ aciei.

Διφασία. ας. ἡ. iustitia, δικαιολογία.

Διφάω. μ. άσω. σ. ακα. inquiro. Accus.

Διφθέρα. ας. ἡ. pellis Amaltheæ capræ in qua res humanas scribere dicitur Iupiter.

Item operculum libri. Est et pastoricium ex pellibus indumentum, quod quidā uocant rhenonem, sagum pelliceum. Scribit Herodot. Ionas βίβλους dicere διφθέρας, quòd aliquando ob penūriam papyri pellibus uterentur, tum caprinis, tum ouillis. Βᾶτας quoq; διφθέρας esse quidam scribunt. Vide quoq; prouerb. Diphtherā sero Iupiter inspexit: &, Antiquiora diphthera.

Διφθειρίας. ᾱ. ὁ. genus personæ tragicæ, diphthera indutus.

Δίφθογγος. ᾱ. ὁ, ἡ. duarum uocum sonus.

Δίφορος. bis anno fructum ferens.

Δίφραγες. duces militum apud Parthos.

Δίφρακ. sella, currus, lectica, θρόνος γυναικεῖος, Hesych.

Διφρεῖα. ας. ἡ. aurigatio, currus circumagitatio.

Διφρευτής. ᾶ. ὁ. &

Διφρηλάτης. auriga, gubernator currus, Lucia. Vnde & uerbum διφρηλατῶ.

Διφριύω. insideo.

Διφρίς. ὁ. iners, ociosus, deses, ἀεργός.

Διφρίσκος. ᾱ. ὁ. curriculus.

Δίφρος. ᾱ. ὁ. & in plur. τὰ δίφρα. biga, sedes uilior, cui opponitur ὑπισμός. Vel currus non plenus, sed ex duobus iunctus equis, σωωρεύς. Eustathio dicitur pars in curru, ubi cum parabate uersatur auriga, unde etiam inclinatur, quasi δυοφόρος, id est duos ferens.

Διφροφορεῖσθαι. ὄχημα, gestari, sella aut lectica uehi, quemadmodum Romæ magistratus sella curuli.

Διφροφόροι. οἱ. ferentes sellas curules.

Διφροφορέμενοι. sellis subuecti Persæ, qui magnæ fuere apud eos authoritatis.

Διφρυγές. τὸ. quasi iterum coctum, diphryges. uide Dioscorid.

Διφυής. ὲς. ὁ, ἡ. geminus, biformis, duplicis naturæ, bifidus. Et Cecropis epitheton, qui primus coniugium instituit Athenis.

Δίφυον. τὸ. duæ partes, δίμοιρον.

Δίφωνος. bilinguis.

Δίχα. dupliciter, bifariam, diuisim, duatim. Item ασ, sine. Genitiuo. Item seor-

sum, semotim. Δίχα θυμὸν ἔχω, sum animo ambiguo, habeo animum ad diuersa intẽ-
Δίχαιος.ᾱ.ὸ.bipartitus. (tum.
Διχάζω.μ.άσω.π.αχα.diuido, in duo deduco quæ prius erant coniuncta. Accus.
Δίχαλος.utrinq; cauus.
Διχάσῦρες.οἱ.uocantur quatuor dentes anteriores in meditullio constituti. Sic dicti ἀπὸ τ διαχάζειν, quòd cibum diuidant comminuantq;, unde & ζωμᾶς appellantur.
Διχᾶ.diuisim, bifariam.
Δίχηλος.ου.ὁ,ἡ.habens ungulam sciſſam, ut bisulcus.
Διχημόριον.ᾱ.τὸ.tertia pars mensis.
Διχθᾶ, Dorice, dupliciter.
Διχθάδια.duplex, dupliciter.
Διχοτνωμῶ.&
Διχοτνωμουῶ.dissentio, dissideo.
Διχόθεν.à duabus partibus.
Διχόθυμος.dubius, calumniator.
Διχοίνικον.τὸ.mensura continens duas chœnicas.
Διχομηνία.ἡ semestre tempus.
Διχόμηνος.ᾱ semiplena luna.
Διχόνοια.ας.ἡ.dissensio.
Διχονοῶ.dissentio, διχάζω.
Διχοεία.ας.ἡ.diuisio chori. καὶ διχοεάζειν, τὴν διὰ χορῶν ἔλευσιν.
Διχοστασία.ας.ἡ.diuisio, dissidiũ, seditio, quoties scinditur studia in contraria uulgus, ut inquit Vergilius.
Διχοστατέω.μ.ήσω.π.ηκα.discordo, dissentio, seditionem facio, contendo.
Διχοτομέω.μ.ήσω.π.ηκα.diuido in duas partes. Accus.
Διχοτομία.ης.ἡ.diuisio in duas æqualeis partes.
Διχοτόμος.ου.ὁ.in duo diuidens.
Διχότομος.ου.ὁ.in duo diuisus, διχότομος σελήνη, luna dimidio orbe cæsa, uel diuidua.
Διχοφορεῖ.in duo discinditur.
Διχοφροσώνη.ἡ.contractio, seditio, factio.
Δίχροα.τὰ.bicolora.
Διχροία.ἡ.duplex color.
Διχῶς.bifariam.
Δίψα.ης.ἡ.sitis, desiderium.
Διψαλὸν.ᾱ.uocant medici renum affectionem quandam, quam matellæ intercutẽ nonnulli uocant, urinæ profluuium aliũ. Sic dicta quòd maximam inducat sitim. Ab Aegineta libro 3. definitur, ταχεῖα τ πινομένων διέξοδος. Vnde & διαβήτης nuncupatur, uelut transitus. Est etiam nomen herbæ, uulgo labrum Veneris.
Διψαλέος.ᾱ.ὸ.sitibundus, siticulosus.
Διψάς.άδος.ἡ.dipsas serpẽs. Sic dictus quòd ij quos mordicus apprehenderit, siti marescant uehementius, ad potumq; efferuescunt, ac inde incessanter haurientes dissiliũt mox. Est item διψὰς, hepatis signum quoddam. Cælius libro 13. capite 63.
Διψάω.μ.ήσω.π.ηκα.sitio. Item ἐπιθυμῶ, cõcupisco. Vnde secunda persona indicatiui pro διψάεις, διψάει, Dorice διψῇς, διψᾷ, & infinit. διψᾶν. pro διψᾷν.
Διψία.κόνις ξηρὰ, puluis aridus.
Διψητικός.ᾱ.ὸ sitim adferens, sitim augens.
Δίψιος.ου.ὁ.sitim faciens.
Δίψος.ους.τὸ.sitis.
Δίψυχος ου.ὁ,ἡ.duplicis animi homo, dubius.
Δίω.expello, persequor.
Διώβολον, καὶ διωβολία.duo oboli, quos populus cũ ad concionẽ uenerat accipiebat.
Διωγκάω.μ.ήσω.π.ηκα.tumeo.
Δίωγμα, & ἀποδίωγμα.mysticum quoddam sacrum, & arcanum, quod in Thesmophoriis solæ mulieres obibant. Dictum fortè, quòd arcerent inde uiros.
Διωγμός.ὸ.ὸ.persecutio.
Διωθῆσαι.&
Διώθω.repello, propulso, impello, reijcio, protrudo. Actiue, uel passiue accipitur.
Διωκάθω.accuso, uel postulo te alicuius criminis. Budæus Com.
Διώκομαι.persecutionem patior, φεύγω, κατηγορῆμαι. passiuum est, sed actiuè aliquoties usurpatur.
Διωκόμενος.reus.
Διώκτης.ου.ὁ.persecutor, actor.
Διώκω.μ.ξω.π.αχα.impello, expello, fugo, summouco. Item persequor, apprehendo fugientem. Vnde et pro expeto, magno studio annitor ut assequar. Aristo. in primo Ethicor. Τούτων γὰρ χάριν ἐκάστη διώκεται, Has ob causas illa quoq; expetuntur. Itẽ uenor apud iudicem, sector, actor sum, litem intendo, accuso, & reum ago. Accusatiuo iungitur cum genitiuo, ut διώκω σε φόνου, accuso te cædis uel postulo. διώκω σε γραφὴν ταύτην, reum te criminis huius facio. διώκω σε πληγῶν καὶ βλαφῆς, ago contra te damni dati. Budæus Com.
Διώκων.accusator, cui opponitur φεύγων.
Διωκυγιὼν.ᾱ.ὸ,ἡ.maximus, quiq; quàm diutissimè durat.
Διωμοσία.ας.ἡ.iuramentum calumniæ, siue actoris. Budæus Com.
Διὸ ἔφην.propterea quòd.
Διώνη.ης.ἡ.Dione, mater Veneris.
Διωνόμασται.denominati sunt.
Διώνυμος.ᾱ.ὸ.famosus.
Διώνυσος.ᾱ.ὸ.Bacchus, pro διόννσος Atticè, o in ω conuerso.
Δίωξις.ἡ.persecutio.
Διωρθωτικόν.τὸ.genus quoddã iuris ab Aristot. dicitur, quasi tu dicas emendatiuum, quod in commercijs uersatur.
Διωρία.ας.ἡ.spacium, interuallum.
Δίωρος.ὸ.inconueniens, dissimilis.
Διώροφον.τὸ.duo habens culmina.
Διώρυξ.χος.ὁ.τάφρος, fossa per muros aut aggeres ad cogendos metu hostes facta.
Διωρυχὴ.huiusmodi perfossio.
Διώρυχον.perfodit.
Διώσκω.est per interstitium ui impellere & propellere, & intra quippiam discuneatum ui indere. unde
Διωσκὶς, instrumentum chirurgicum. Budæus Commentarijs.
Δίωσις.protrusio, propulsio, impulsio. Budæus Commentarijs.
Διώτης.ᾱ.ὸ,ἡ.genus uasis, diota. à duabus auribus, hoc est ansis appellatum.
Διώτης.sectator.
Διώχης.sedes in curru.

Δμῶ.μ.ήσω.π.ηκα, domo, uinco. Accus. iungitur.
Δμῶσις.ιος.ἡ.domitio, δόμωσις.
Δμήτειρα.ας.ἡ domitrix.
Δμητός.domitus, subiectus, ædificatus.
Δμωάδιες.ῶν.ministræ.
Δμωή.ῆς.ἡ, καὶ
Δμωὶς.ίδος.ἡ.serua, quasi domita seruitute
Δμώς, καὶ δμῶος.seruus.

Δνοπάλιξ, uel δνοπάλιξις.manuum motus, gesticulatio.
Δνοπαλίζω.μ.ίσω.π.ιχα. manu moueo, tracto, extendo, gesticulor. Item interimo. Iliad. δ'. ἀνὴρ δ' ἀνδρὶ δνοπάλιζεν.
Δνοφερός.ᾱ.ὸ.& (scurus.
Δνοφόεις.όεσσα.όεν.tenebrosus, nubicosus, obs
Δ O.
Δοάζω.puto, eligo.
Δόγμα.ατος.τὸ.dogma, sententia, edictum, decretum, placitum, scitum. ἀπὸ τ δοκεῖν, quod opinari significat.
Δογματίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. decerno, decretis oneror.
Δογματίζω.decreta præscribo, dogmata trado. Laërt. in uita Plato. δογματίζειν (inquit) ὅτι δόγμα τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν νόμους τιθέναι, &c.
Δογματικοί.οἱ. qui sunt idonei ad præcipiendum.
Δογματιστὴς qui leges & decreta describit.
Δοθίων.ονος.tuberculũ, pustula, furũculus.
Δοιά.duo, pro δύο.τὰ, dupliciter.
Δοιάζω.contendo, dissentio, delibero.
Δοῖδυξ.κος.ὁ.cocleare.
Δοιδυξοποιός.ᾱ.ὸ.qui cochlearia facit.
Δοιή.δοιά.
Δοιὸς.ᾶ.geminus.
Δοκάζω.obseruo, expecto.
Δοκάνα.ᾶς.calami.
Δοκεύω.μ.εύσω.π.ευκα.insidior, obseruo.
Δοκέω.μ.ήσω.καὶ δόξω, ἀπὸ τ δόκω.π.ηκα. appareo, uideor, puto, opinor, censeor, precio mereor, in primis laudo. Vnde δοκεῖ, δοκῶ μοι, καὶ ἐμοὶ δοκεῖ, ἀντὶ τῦ φαίνεταί μοι, & certum est, sic censeo, ut mihi uideor, quod Aristoph. pleno sermone dixit, ὅς γ' ἐμοὶ δοκεῖν.

Δόκη. insidiæ, obseruatio, expectatio.

Δοκησίνεως. Ω

Δοκησιξιος. Ω

Δοκησίσοφος. ὁ. φρόνιμος. qui in speciem sibi sapiens esse uidetur. Aristoph. Pace, τῶν νεάτερον τὶς λέγοι ναυίας δοκησίσοφος. Budæus Commentarijs.

Δόκησις. ιος. ἡ. apparentia, opinio, suspicio, existimatio, expectatio. Budæus ibidem.

Δοκησισοφία. ας. ἡ. ex persuasione sapientia.

Δοκίδες. ὰι. stellarum genus.

Δοκίδιον. ϑ. τὸ. lignum quod Italice dicitur il corrente.

Δοκιμάζοϑαι dicuntur, qui tutelæ suæ permittuntur, adolescentes μηκέτι ἐπιτροπευόμενοι, quod Ro. dicebant uirilem togam sumere, quod etiam dicitur ἀνδρῶϑαι καὶ ἄνδρα γενέσϑαι. Est etiam ad magistratum admitti, & adoptari in quodcunq; collegium non quemlibet, sed moribus & meritis probatum. Vnde δοκιμασϑέντες πᾶσιν, maiores facti, & tutelæ suæ redditi, spectati, ὡς ἄνδρας ἐγγραφέντες. Budæus Commentarijs.

Δοκιμάζω. μ. άσω. π. ακα. experior, certo, probo, puto, censeo, iudico, exquiro. Budæus ibidem.

Δοκιμασία. ας. ἡ. experientia huiusmodi, & exploratio inquisitiosq; uocabatur. Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν, est genus accusationis aut postulationis, cum aliquem nec recte nec ordine probatum esse contendebant, sed uel gratia, uel sordibus, uel obreptione qualis est accusatio Aeschinis κατὰ Τιμάρχου. Budæus ibidem.

Δοκιμαστής. ῆ. ὁ. approbator, æstimator, expensor.

Δοκιμαστική. ἡ. ars probandi.

Δοκιμή. ῆς. ἡ. probatio, experimentum.

Δοκίμιον. ϑ. indicatura, exploratio.

Δοκίμιος. Ω

Δόκιμος. ϑ. ὁ. probus, χρήσιμος, ἄριστος.

Δοκιμῶμαι. arbitror, δοκῶ, οἴομαι.

Δοκιμώτατος. ϑ. ὁ. approbatissimus.

Δοκίς. ίδος. ἡ. Ω

Δοκός. ῆ. trabs lignea. (ris.

Δοκοῖς, Attice pro δοκοίης. putares, uidere-

Δόκος. ου. ἡ. ὁ. δόκησις, consideratio, apparentia, opinio.

Δοκῶμαι. uideor, censeo.

Δοκῶντα. τὰ. placita. Vnde δοκῶντ' ἐμοὶ placent.

Δοκῶντες. magnæ authoritatis, famati, honorati, id est τὼδοκιμῶντες, qui existimatione præditi sunt, uel qui aliquo in numero habentur peritissimi Politiano interpret.

Δόκωσις. tectum.

Δολερός. ᾶ. ὸ. dolosus, fraudulentus.

Δολερῶς. dolose.

Δολιόδομαι. fallo.

Δολιόπους. οδος. ὁ. doloso pede iens.

Δόλιος. ϑ. ὁ. dolosus. Epitheton Mercurij.

Δολιότης. ητος. ἡ. dolus.

Δολιοφόνιος. sicarius, latro.

Δολιχεγχής. ἐος. ὁ, ἡ. habens longam hastam.

Δολιχεύειν. cursum plenum implere, & cursus orbem peragere. Budæus Com.

Δολίχη. ης. ἡ. Doliche insula.

Δολιχήρετμοι. οἱ. qui longis remis nauigant uel qui prolixæ nauigationi sufficiunt.

Δολιχόδερος. ὁ. habens longam ceruicem.

Δολιχόδρομοι. qui sexies, ut quidam putant, stadium curriculo obibant.

Δολιχόκαυλος. ϑ. ὁ. iaculum longo ferro.

Δολιχός. ᾶ. ὸ. longus, habens lanceam erectã.

Δόλιχος, accentu in prima, spaciũ continens duodecim stadia, uel secundum Suidam uigintiquatuor. Cursus fuit plenus & maior diaulo. Budæus Commentarijs.

Δολιχόσκιος. ϑ. ἡ. habens longam umbram.

Δολιώτατος. dolis insignis.

Δολόεις. ὸ. dolosus.

Δολομήδης. ους. qui dolos meditatur.

Δολομήτης. ϑ. ὁ. dolosus.

Δολομῆτος. ϑ. ὁ. prudens, astutus.

Δόλος. ϑ. ὁ. dolus.

Δολοποιέω. fraudem meditor, insidior.

Δολοπλοκία. fraudes, uersutiæ in uerbis.

Δολοφονέω. μ. ήσω. π. ηκα. dolo, occido. Ac.

Δολοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. calleo, ὑπροπεύω, ἀπατάω. Actiu. accus.

Δολοφροσύνη. ης. ἡ. dolus, astutia.

Δόλοψ. explorator, insidiator, leno.

Δολόω. μ. ώσω. π. ωκα. dolose ago, decipio, falsifico. Accus.

Δόλων. ωνος. ὁ. Dolon uiri nomen.

Δολῶν. ῶντος. ὁ. decipiens.

Δόμα. ατος. τὸ. domus, donum. Differt à δῶρον. nam δόμα significat donum quocunque modum datum, δῶρον uerò gratuitũ.

Δόμιος. ὁ. fundamentum & basis ædificij.

Δομίω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. Actiu. accus.

Δόμος. ϑ. ὁ. murus, forma, aspectus, corpus, ædificium.

Δόμησις. ιος. ἡ. structura.

Δόμος. ϑ. ὁ. domus.

Δονακεῖον. ϑ. τὸ. arundinetum.

Δονακώδης. ους. ὁ. arundinosus.

Δόναξ. ακος. ὁ. fistula, calamus piscatorius, arundo, παρὰ τὸ ῥᾶϑον δόνεῖσϑαι.

Δονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, uerto, agito, tur (bo.

Δόνησις. ιος. ἡ. motus, agitatio.

Δόξα. ης. ἡ. maiestas, splendor, gloria, existimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate, uel propositione adeò fixa, ut axiomatis instar sit.

Δοξαζόμενοι, existimati, id est qui tales esse creduntur. & ἔνδοξοι, celebrati.

Δοξάζω. μ. άσω. opinor, existimo, sentio de me magnificè.

Δοξάζειν τὸν ϑεὸν, pro laudibus cumulare, & glorioſa celebratione colere, hoc est δοξολογεῖν. Budæus Commentarijs.

Δοξᾶν. placuit.

Δοξάριον. gloriola, ψυτελὲς δόγμα.

Δόξασμα. δόγμα, opinatio. Budæus Com.

Δοξαστής. ῆ. ὁ. arbiter, iudex.

Δοξαστικὸς ἀνήρ. qui ui opinandi præditus est. Budæus Com.

Δοξαστὸν. opinabile, quod & ἔνδοξον dicitur

Δοξοκαλία. ας. ἡ. bona opinio.

Δοξοκομπία. ας. ἡ. iactatio, δοξοκοπία, λιγυοδοξία.

Δοξοκοπέω. de fama & gloria laboro, ambio

Δοξολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. glorifico. Accus.

Δοξολογία. ἡ. glorificatio.

Δοξομανής. ὁ. φιλόσοφος, quemadmodum φιλοχρήματος, χρυσομανής. Budæus Com.

Δοξομανία. ας. ἡ. ingens honoris studium.

Δοξόσοφοι. qui sapientes uideri uolunt.

Δοξοῦσθαι. uideri, imaginari.

Δοόωαζε. uisum est, consultum est, apparet.

Δορά. ᾶς. ἡ. pellis.

Δοράζω. punio, hastis pugno.

Δορατίζεσθαι. hastis pugnare.

Δοράτιον. ϑ. τὸ. hasta iaculum.

Δορατοπαχεῖς. crassitudinem hastæ habẽtes.

Δορατισμός. ῆ. ὁ. hastarum dimicatio.

Δορατοφόρος. ϑ. ὁ. hastatus.

Δορεῖ. τῷ pro δόρατι, dandi casu.

Δορείαλος. cunnus, Aristoph.

Δορεάλωτος. δορυάλωτος, αἰχμάλωτος.

Δορείδες. ὰι. cultri quibus utuntur coqui ad excoriandum. Cæl. lib. 5. cap. 15.

Δορίκτητος. bello captus.

Δορίσκιος. gentile nomen.

Δορίσκος. oppidum Thraciæ, & ager.

Δορκαλίς. tormenti genus.

Δορκάζω. circumspicio.

Δορκάς. άδος. caprea, dama. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὴς γὰρ τὸ ζῶον.

Δόρξ. ὁ. idem.

Δορός. ᾶ. ὸ. uter.

Δόρπεια. primus dies festi cuiusdam apud Athenienſeis, quod ἀπατούρια uocant. dictus quòd qui ex eadẽ tribu essent, ad cœnam conuenirent.

Δορπησός. ᾶ. hora cœnæ. Aristoph. νῦϑις ἀπὸ δορπησοῦ λύκραγχν ἐμβάδας.

Δόρπον. τὸ. Ω

Δόρπος. ϑ. ὁ. cœna, uespertinæ epulæ. παρὰ τὸ δόρυ πάσαν. ab hasta scilicet iam deponenda.

Δόρυ. άτος. τὸ. hasta, iaculum, arma, lignum. Cæl. lib. 5. cap. 15. διὰ δοράτων μάχεσϑαι, eminus pugnare. Budæus Com.

Δορυάλωτος. ϑ. ὁ. mancipium, hasta captus.

Δορυδρέπανα. falces præacutæ insertæ, infixæq; longurijs, non absimili forma muralium falcium.

Δορύκη. pharetra, uas in quod iacula reponuntur.

Δορύκλυτος. ϑ. ὁ. hasta clarus.

Δορύκτητος. ϑ. ὁ. captus in bello.

Δορύλλιος. ϑ. ὁ, ἡ. captiuus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Δορυμάχωρ.ορ@.ὁ.peritus rei militaris.
Δορύξενο@.ε.ὁ. amicus in bello ex hoste factus, cuiusmodi Glaucus & Diomedes apud Homer. Item legatus de redimendis captiuis. Cæl. libro 6. capite 32.
Δορυξό@.ε.ὁ. hastæ politor. per syncopen δόρυξος.
Δορυσόος fortis, bellicosus, hasta deterrens.
Δορύσσω.μ.ύξω.π.υχα. pugno.
Δορυφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. lanceam fero, munio satellite, stipo, tueor, περιέπω, sartum tectum ab omni uiolentia iniuriáq; præbeo. Budæus Com.
Δορυφόρημα.ατος.τὸ. satellitium, quòd ad tutelam corporis adhibeatur.
Δορυφορία.ας.ἡ. comitatio satellitum.
Δορυφόρο@.ε.ὁ. satelles, qui satellitio fungitur, prætorianus miles.
Δορυφορόμεν@.@. stipatus.
Δόρων. δοράτων.
Δοσέμεν. libenter dare, liberalem esse.
Δοσίδικ@.ὁ. pœnam pro delicto pendens, ad pœnas dandas requisitus. Pol. libro 4.
Δόσις.ι@.ἡ. datio. Item congiarium, Herodian. ἀπόδοσις.
Δόσκω. do. δίδωμι.
Δότειρα.ας.ἡ. dat ix.
Δοτέον. dandum est.
Δοτήρ.ῆρο@.ὁ.@
Δότης.ου.ὁ. dator.
Δουλαγωγέω.μ.ήσω.π.ηκα. in seruitutem redigo. Accus.
Δουλάδιον.ου.τὸ. seruulus.
Δουλεία.ας.ἡ. seruitus, & seruorum turba. Thucyd. φεύγων δουλείας, qui status cõtrouersiam patitur.
Δουλίνω.μ.ύσω.π.υνα. seruio, addictus sum, & ualde colo, necessitate alicuius obseruationis me astringo. Neutrum accus. Budæus Com.
Δούλ.ης.ἡ. ancilla.
Δουλικὸς.κὴ
Δούλι@.ε.ὁ. seruilis.
Δουλίς.ίδ@.ἡ. serua.
Δουλίχιον. urbs Cephaleniæ.
Δουλιχόδειρ@.ε.ὁ. habens longum collum.

Δουλοπατείας δίκη. actio serui corrupti.
Δουλόπολις.ἡ. seruorum ciuitas, & proprium nomen ciuitatis in Creta.
Δουλοπρέπεια.ας.ἡ. seruilitas.
Δουλοπρεπής.ές@.ὁ,ἡ. seruilis, illiberalis.
Δοῦλος.ε. seruus. παρὰ τὸ δόλος, ἢ παρὰ τὸ δεύω τὸ δεσμῶ. Δοῦλος ἐκ τοῦ, seruiens rerum statui. Dicitur & ἁρμόττων καὶ μεθαρμοττόμενος πρὸς πάντα χρόνον. Budæus Com.
Δουλοσύνη.ης.ἡ. seruitus.
Δουλοῦμαί σοι. cedo tibi, δουλόω.
Δουλοῦται. amittit animum, seruilis efficitur.
Δουλοφανὴς.ές.τὸ. forma seruilis.
Δουλοφανὴς.ές.ὁ,ἡ. qui uidetur esse seruus.
Δουλόω.μ.ώσω.π.ωκα.κὴ δεδῆμαι. in seruitutem duco, in seruitutem redigo, obnoxiũ reddo, & libertate multo.
Δούλωσις.ιος.ἡ. subactio in seruitutem.
Δοῦναι λόγον. reddere rationem.
Δοῦναι δίκλω. dare pœnas.
Δουπέω.μ.ήσω.π.ηκα. strepo, sono cadendo, fictum ad sonum à poëta.
Δοῦπος.ε.ὁ. sonitus, strepitus.
Δόρατα.τὰ. ligna.
Δοράτιος.κὴ
Δόρειος. ligneus. Hinc δόρειος ἵππος.
Δορυμήκης.τὸ. tanto interuallo, quanto iaculũ proïjci potest, uel ad hastæ longitudinẽ.
Δουροδόκη.ης.ἡ. locus ubi lancea locatur.
Δουροθήκη.ης.ἡ. armarium hastæ.
Δοῦρον.ε.τὸ. lignum.
Δουρὸς, ᾶ. δορί, τῷ. pro δόρυος δόρατι, à δόρυ.
Δορύκλυτος.ε.ὁ. famosus hasta.
Δουρύκτητος.ου.ὁ. captiuus.
Δοχεῖον.ε.τὸ. uas, receptaculum.
Δοχή.ῆς.ἡ. conuiuium.
Δοχμαλὸς. humilis.
Δοχμή.ῆς.ἡ. palmus.
Δόχμια. obliquè.
Δόχμιος.ε.ὁ.@
Δόχμος.ε.ὁ. obliquus, πλάγιος.

Δράγμα.ατος.τὸ. rapina, manipulus, donariũ
Δραγμάνη. uentriculus, uel concauitas cerebri. (los.
Δραγματεύω.μ.εύσω.π.ευκα, colligo manipu

Δραγματολόγος.ε.ὁ. spicilegus, manipulorũ collector.
Δραθεῖν. dormire.
Δράνω. possum facere. Vnde ὀλιγοδρανέειν parum posse.
Δραός. longus.
Δράκαινα.ης.ἡ. dracæna.
Δρακάνιδες. dracunculi pisces, qui similes sunt graculo pisci, Hermol.
Δρακεῖν. uidere, δέρκεσθαι.
Δρακόντιον.τὸ. dracunculus herba.
Δρακόντιος.ε.ὁ. draconteus.
Δρακογενὴς.ές.ὁ,ἡ. anguigena.
Δράκων.οντος.ὁ. draco, cohors Parthorum. Itẽ aspiciẽs, ἀφ' ἧ δέρκω κατὰ μετάθεσιν.
Δρᾶμα.ατος.τὸ. rei repræsentatio, actus comœdiarum uel tragœdiarum, drama, fabula. Item factum, facinus.
Δραματικὸν.τὸ. opus, uel poëma in quo solæ agunt, absq; poëtæ interlocutione.
Δραματικός.ὁ. actiuus.
Δραματολόγος. qui fabulas conscribit, & colligit.
Δραματουργέω.μ.ήσω.π.ηκα. molior, cõmitto, opus dramaticum scribo, in modũ dramatis conscribo, ut apud Athen. δραματουργᾶ δὲ τὸν διάλογον ὁ ἀθλώδιος σύνθετον.
Δραματέργημα.ατος.τὸ. compositio, fabrica.
Δραματουργία.ας.ἡ. opus dramaticum.
Δραματεργός.ε.ὁ. fabricator.
Δραμεῖν. currere. Infinitiuum est futuri secundi à δρέμω. inusitato themate.
Δράμημα.ατος.τὸ. cursus.
Δρανὴς.ῆος.ὁ,ἡ. alacris in agendo, fortis.
Δράνος. factum, organum, simulachrum.
Δραξ.κός. pugnus, manipulus.
Δραξάμενος. pugillo concludens.
Δραπετεύω.μ.εύσω.π.ευκα. fugio.
Δραπέτης.ε.ὁ. seruus fugitiuus.
Δραπετίνδα.ἡ. puerilis ludus, non dissimilis huic, quam μυίνδαν uocant, cum unus ex pueris clausis oculis clamat, τρεῖς, φυλάττεσθε, reliqui fugientes, sibi quisq; ne capiatur, cauet. (lior.
Δρασέως. facturio, aliquid facere gestio, mo-
Δράσις.ιος.ἡ. actio.

Δρασκάλω. occultor, latito.
Δράσκασις.ἡ.@
Δρασμός.ε.ὁ. cursus, fuga.
Δράσω.μ.άξω.π.αχα. prehẽdo, pugnis urgeo
Δρασέα. ancilla.
Δρασήρ.ῆρος.ὁ.@
Δρασήειος.ὁ. efficax, strenuus, laboriosus, industrius. Budæus Com.
Δρασήειον.ε.τὸ. alacritas, prõptitudo, uiuacitas
Δρασιλός.ε.ὁ. actiuus, efficax. (tas.
Δράσις.ιος. sericum, byssus, & qui eam operatur, δρασιουργός.
Δρατός. excoriatus, pro δαρτός. & δραρί, occuli.
Δράπτομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι. apprehendo, rapio. Depon. genit.
Δράχμα.τος.τὸ. botrus, dactylus.
Δραχμή.ῆς.ἡ. drachma, genus mensuræ aut ponderis.
Δραχμιαῖος.ου.ὁ. ualens precium drachmæ, habens pondus drachmæ.
Δράω.μ.άσω.π.αχα. facio, perpetro. Demosth. ἐὰν ὅτῳ τις δράσῃ, Si cum interficiat. Et Thucyd. πῶς δὲ ἄνδρες γεωργοὶ ἄξιόν τι δρῷεν; Quomodo bellum egregie gererent? Antiquis etiam ponebatur pro θύειν, sacrificare, ut tradit Athenæ. libro 14. Sic Vergil. Cum faciã uitula pro frugibus, ipse uenito. εὖ δρᾶσαι, beneficio aliquo te afficio. Vnde εὖ δεδραμένα, benefacta, Thucyd. κακῶς δρᾶν, malo afficio. ὀρθῶς δρᾶν, ut par erat, ut debebat. Budæus Commentarijs.
Δρεπάνη.ης.ἡ. falx.
Δρεπανηφόρος.ου.ὁ. falcifer, ξιφηφόρος. Sic de Dario legitur, qui iumentis δρεπανηφόροις utebatur, quæ in exercitum immittens, ordines militum perturbabat, lædebatq; obuios.
Δρεπανίς.ίδος.ἡ. auis species, falcula riparia
Δρεπανοειδὴς.ές.ὁ,ἡ. falcatus.
Δρέπανον.ου.τὸ.@
Δρέπανος.ου.ὁ. falx.
Δρεπανουργός.ε. falcifex.
Δρεπτῆς.οἱ. messores, uindemiatores.
Δρέπομαι.μ.έψομαι.π.έμμαι.@

Δρέπω.μ.ἥψω.π.φα, decerpo, colligo, uindemio, meto. Budæus Com.

Δρεπτόν.τὸ. uindemiale, quo aliquis fruitur.

Δρησμοσυνή.ἡ. ministerium.

Δρηπτήρια.ἀ. strenuæ miniſtræ.

Δρηπτῆρες.οἱ. famuli, miniſtri.

Δρηπτοσύνη.ης.ἡ. ſtrenuitas.

Δρίας. uiridis, herboſus.

Δρίμη.ἡ. frigus.

Δριμύ. terribiliter, acriter, acute.

Δριμύς.ύος.ὁ. acutus, propriè in odore grauis aſper. παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν.

Δριμύτης.ητος.ἡ. acuta cholera.

Δριμυφαγία.ας.ἡ. cibus acrior ſumptus ad ciendam uomitionem.

Δείομ.ε.τὸ. &

Δρί&.ος&.τὸ. ſylua, locus arboribus cõſitus.

Δρείς.ἡ. uirtus.

Δριτύ.ἡ. ſcyphus, urna & ſaltationis genus.

Δρίφ&.ε.ὁ. currus, ſedes, pro ἅρμα.

Δρομάδες.οἱ. curſiones, piſces, dromodarij. Δρομάδων καμήλων, apud Strab.

Δρομάδλω. curſim.

Δρομᾶ&.ε.ὁ. uelox. ut δρομᾶ& ἰλθεῖν, eſt curriculo uenire & feſtinanter.

Δρομαλός.ὁ. lepus, παχὺς ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος, δυνᾶ& δι᾽ ὀλίγου κοίτης.

Δρομάς.ἡ. curſor, piſcis, ſcortum.

Δρομάως. curſim.

Δρομεύς.έ&.ὁ. curſor.

Δρόμημα.ατος.τὸ. curſus.

Δρομικός.ἠ.ὁ. curſiuus.

Δρομοκήρυκες.οἱ. nuncij, excurſores.

Δρόμ&.ε.ὁ. δρόμημα, curſus.

Δροσερός.ἠ.ὁ. roſcidus.

Δροσίζω.μ.ίσω.π.ικα. irroro.

Δροσόβολον πνεῦμα. rorifer uentus.

Δρόσ&.ε.ὁ. ros.

Δρυάζειν. nugari, φλναρεῖν.

Δρυάδες. οἱ. Dryidæ.

Δρύϊνος.η.ὁ. quernus. Item uenenatum animalculũ, dictum à quercubus. Cælius lib. 4. capite 27.

Δρύκαρπα.τὰ. omnes fructus arborum.

Δρυμάζειν. lacerare. Item futuere apud comicos.

Δρυμός.ἠ.ὁ. ſylua, cõdenſus. Et urbis no nẽ.

Δρυμάδης.ους.ὁ,ἡ. ſyluoſus.

Δρυμών.ῶνος.ὁ. quercetum.

Δρυβαφὴς.ἐος,ὁ,ἡ, quercus cortice tinctus.

Δρυοκολάπτης.ὁ. picus Martius.

Δρυπόποι. aues roboricei generis.

Δρυοτόμ&.δρυτόμ&.

Δρυοχον.ε. carina, quæ proprie id ſignificat quod uulgo Venetijs columba dicitur. Polyb. lib. 1. αὖθις ἔγνωσαν ἐκ δρυόχων ἑξκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη. id eſt, Rurſus decreuerunt à fundamentis ducentas & uiginti naues ædificare. Quod autem eſt fundamentum in domo, id eſt δρυόχον in naui. Sic dictum quòd nomen δρυῶ, id eſt materiam nauis contineat. Bayf. de Re nau. Eſt etiam aliquando foramen ſecuris, in quod manubrium inſeritur. Aliquando proœmium. Ariſtoph. Theſmo. δρυόχου τιθεῖσα δράματος ἀρχάς.

Δρύψ. auis ſpecies.

Δρυωτὴς.ῆ&.ὁ,ἡ. maturus, & quaſi iam ex arbore caſurus fructus. Dicitur de baccis oleæ nigreſcentibus. à πίπτω & δρύς.

Δρυωτὶς.ἡ. drypis, ex humili materia plãta.

Δρυωτόω. oberro in mõtib. calamitoſe uiuo.

Δρύπλομαι.μ.ύψομαι.π.υμμαι. καὶ

Δρύπτω.μ.ύψω.π.υφα. lacero unguibus præ dolore animi.

Δρῦς.υὸς.ἡ. quercus arbor. Eſt etiã Theophraſto marinum quiddam petris adnaſcens. Ponitur pro quauis arbore. Sed & uitè poëtæ δρῦν οἰνοχόην ὦνα appellant. Ab hoc nomine Dryidæ Gallorum ſacerdotes appellati ſunt, ut author eſt Pli. li. 16.

Δρυτόμ&.ε.ὁ. inciſor lignorum.

Δρυφάδες. ungues, ramẽta, dolores, uibices.

Δρύφακτ&.ε.ὁ. tabulatum, ſepes cum palis, ſudes, cancellus, τὸ παρεμπεπλεγμένον ξύλον ζώῃ δικασταῖς.

Δρύω. abſcondo.

Δρώμενα.τὰ. facta.

Δρωμενίας.ε.ὁ. fatuus.

Δρωπανίζειν.πανίσθη, picare, unguenti genere corpus illinire, ut glabrum fiat à pilis.

Δράπλης.ὁ. erro, mendicus.

Δρόπαξ.κος.ὁ. unguenti genus. ὃ κιναμωμισμένος ἀνήρ.

Δ Y.

Δῦ. ingreſſus eſt, ſubijt.

Δυάζειν. diſſentire, nugari διαφέρειν, φλναρεῖν

Δυάς.άδος.ἡ. dualitas.

Δυασμός.ε.ὁ. coitus.

Δυάω, καὶ δυόω. miſerè afficio, in calamitatem inijcio.

Δυγνίς.ἡ. dygnida animal, quod & chalcidam appellant.

Δῦναι, δῦσαι, καὶ δύνειν. mergo, immergo. De ſole dici maxime ſolet. Bud. Com.

Δυεῖν, genitiuo & datiuo duali, pro δυοῖν. duorum, duobus.

Δυηρός.ε.ὁ. noxius.

Δύη.ης.ἡ. dolor, indigentia, infortunium.

Δῦθι. poëtice pro δῦναι, more uerborum in μι.

Δυθιῦνες, uel potius δοθιῦνες. tumores, & abſceſſus ex craſsis humoribus.

Δυϊκός.ἠ.ὁ. dualis.

Δυήσαμαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. poſſum, ualeo.

Δυήσαμις.ιος.ἡ. potentia, uirtus, imperium, magiſtratus, uis, robur, fortitudo. Accipitur pro exercitu & copijs. Græci dicunt δυήσαμεα εἶναι, quod actu non ſit, ſed quod eſſe poſsit, ut ſemen eſt quidem exiguum, δυνάμει uero magna arbor, ut annotat Eraſ.

Δυηχαιόω.μ.ώσω.π.ωκα. cõfirmo, ualidus fio.

Δυηχθνικτος. difficilis, intolerabilis.

Δυηχεία.ας.ἡ. uis, potentatus.

Δυηχεύω. dominor, præſum.

Δυηχευτικός.ἠ.ὁ. imperioſus.

Δυήχης.ε.ὁ. magiſtratus, qui poteſtate ſumgitur in ciuitate, qui plurimum pollet, ueluti hi qui ſunt in imperio, optimas, primas, præfectus.

Δυατός.ἠ.ὁ. poſſibilis. οἱ δυατοί, proceres, potentiores. τὰ δυάτα, pro uirili.

Δυατῶς. poſsibiliter.

Δυΐν, ſyncopa pro δύνασαι, ſicut κάθν pro κάθησαι. Budæus Com.

Δύο. uel δύω. duo. δυοῖν θάτερον, indigẽs ſupletione locutio eſt. δυοῖν δέοντα ἑκοσι, duodeuiginti. Budæus Commentarijs.

Δυοκαίδεκα. duodecim.

Δύομαι. ingredior, ſubmergor, mergor, ſido, (deorſum fluito.

Δῦμι. idem.

Δύοσον. ſemis quinq. Budæus Com.

Δύπλης.ου.ὁ. urinator. Et δύπλω, mergi, aues.

Δύπλω. mergo, δύνω.

Δύρεσθαι. pro ὀδύρεσθαι. lamentari.

Δύς. particula eſt, quæ ſolum in compoſitione inuenitur, & malum, uel difficultatem uel impoſsibilitatem ſignificat. Et quoq; participium ἀορ.β.ἀ δῦμι.

Δυ&γία.ας.ἡ. parum fœlix uenatio.

Δυ&γρόω. nil capio uenando.

Δυσάγωγον.ε. difficile perſuaſu. (ri.

Δυ&ής.ους.ὁ,ἡ. grauiter ſpirãs. epith. zephy

Δυσάκλος. lugubris, δυσθρηνήτος, uel qui nõ facile luget, ἀσυμπαθής.

Δυσάλγητος.ε.ὁ. difficilis ad dolendum, cõpaſſione carens.

Δυσαλθής.ους.ὁ,ἡ. incurabilis.

Δυσαλία. quicquid nauſeã facit & uomitũ.

Δυσάλωτος.ε.ὁ. difficilis captu.

Δυσάμμορος.ε.ὁ. infelix, δύσμορος, α uel abũdante, uel augente.

Δυσανάγωγος. difficilis perſuaſu.

Δυσανάδοτος. difficilis digeſtu.

Δυσανάκλητος.ε.ὁ. difficilis mitigatu, quĩ difficilè reuocatur.

Δυσανάπνυστος.ε. ægrè ad ſpirationem aptatus, ut putidus.

Δυσανάσχετος.ε.ὁ. intolerabilis, ſegnis.

Δυσαναχτίω.μ.ήσω.π.κα. grauiter fero.

Δυσανάτρεπτος.ε. qui nequit euerti.

Δυσαναφορικός.ὁ. qui difficulter excreat.

Δυσάνεκτος.ε.ὁ. difficilis toleratu.

Δυσάνιος.ε.ἠ. anxius, ſolicitus, moleſtus.

Δυσανταγωνιστος.ε.ὁ. moleſtus, aduerſarius.

Δυσάντικτον.τὸ. inauſpicatũ, occurſu infauſt.

Δυσαντίβλητος.ε.ὁ. aſpectu terribilis.

Δυσαντίλητος.ὁ. uix refellibilis.

Δυσαπάλακτος.ε.ὁ. uix liberalis, quod difficulter abijci poteſt, metuibilis.

Δυσαπάτητος.ε. difficilis deceptu.

Δυσαπόστασος.ε.ὁ,ἡ. ſtrenuus in bello, et qui difficulter euellitur.

Δυσαποσπάω. difficulter auello.

Δυσαπότριπλον.τὸ.quod difficulter excutitur.

Δυσαπόλωτα.τὰ.ægrè contrahentia cicatrem.

Δυσαρίσκος.ὁ

Δυσάρεσος.ε.ὁ.implacidus, morosus, animo offenso. Budæus Commentarijs.

Δυσάρεσον.ου.τὸ.offensio, morositas.

Δυσαρεσῶ, & δυσαρέσημα. implacidus sum, & morosus. Budæus Commentarijs.

Δυσαρεσῶν.misere affectus, infeliciter uiuēs

Δυσάρεστος.ου.ὁ.ingratus.

Δυσαρεστόκαα. ας.ἡ. bona filiatio difficulter acquisita, uel mulier optimum filium infeliciter enixa.

Δύσαρκτος.ὁ.intractabilis, morosus.

Δυσαφάρετος.ου.ὁ.difficilis ablatu.

Δυσαχθὲς.graue, intolerabile, πάνυἀηδὲς.

Δυσβάσακτος.ου.ὁ.difficilis latu, onerosus.

Δυσβαδοποίημα. difficilem aditum, uel transitum, aut receptum facio, Xenophon, Budæus Commentarijs.

Δύσβατος.ε.ὁ.inuius, imperuius.

Δυσβόηθος.ε.ὁ.qui ægrè curatur.

Δυσβουλία.ἡ.stultum consilium, inconsulta temeritas.

Δυσγνώμα.ας.ἡ.ignobilitas. ἀς δυσγνώμαν τοι δορεᾶν τινὰ καὶ τινί, ob ignobilitatem ridere, uel mordere. Budæus Commentarijs.

Δυσγνώς.ώστος.ὁ,ἡ.ignobilis, inimicus.

Δύσγνωστον.difficile cognitu.

Δυσδούτυπος. qui non facilè uel illecebris, uel stupore obligatur. Budæus Com.

Δυσδιάκριτος.ε.ὁ,ἡ.difficilis iudicatu.

Δυδιάλακτος.ε.difficilis reconciliatu.

Δυσδιάλυτος.ε.qui ægrè resoluitur.

Δυσδιάπνευστος. ε. spiritus qui difficile à corpore discutitur.

Δυσδιαφόρητος. cui non facile succi perspirabili cute digeruntur. Budæus Com.

Δυσδιαφύλακτον.τὸ.difficile custoditu.

Δυσδιερεύνητος.ε.ὁ,ἡ.difficilis scrutatu.

Δυσδίεκλυτος. difficulter peruius.

Δυσδιοίκητος.ε.ὁ,ἡ difficilis ad dispensandū.

Δυσδοκίμαστος.ὁ.cuius experimētū difficile.

Δυσειδέα.ας.ἡ.deformitas.

Δυσειδὴς.ίστος.ὁ,ἡ.turpis, deformis.

Δυσέλκαστος.ε.ὁ.infœliciter expressus, conflictu difficilis.

Δυσέμων.ε.ὁ.malè uestitus, ἀχίτων.

Δυσεκβίαστος.ε.ὁ,ἡ.difficilis ad cogendum.

Δυσέκκλητος.ε.illocabilis.

Δυσέκθετα.τὰ.dira sacra.

Δυσεκλόγιστος.ε.cognitu indicatuq; difficilis.

Δυσέκνιπτος.ε.ὁ,ἡ.difficilis lauatu.

Δυσέκπλυτον.ου.τὸ. quod non facile eluipotest.

Δυσέλπιστος.ε.indeprehensibilis. aliàs δυσέκπλυτος.

Δυσελπία.ἡ.desperatio, remissio.

Δυσέλπιστος.ε.diffidens.

Δυσελπίδης.qui non temere sperant.

Δυσέμβατος.ὁ

Δυσέμβολος.ε.ὁ,ἡ.difficilis accessu. Bu.Cō.

Δυσεντερία.ας.ἡ. intestinorum dolor, & est ulceratio arteriarum ac uiscerum, perseuerans ex causis extrinsecis, uidelicet frigoris, caloris, potionis, cibiq; minimè concocti. Tormina Latinè uocantur.

Δυσεντερικός.ὴ. intestinorum difficultate laborans.

Δυσεντευκτος.ε.ὁ,ἡ.inaffabilis, Polyb.lib.5.

Δυσεξάλειπτον.quod difficulter obliteratur.

Δυσεξάμακτος.ineuitabilis.

Δυσεξανάλωτος.ε. qui difficile consumitur.

Δυσεξεύρετος.ε.ὁ.difficilis inuentu.

Δυσεξήμερος.ε.ὁ. difficilis ad curandum.

Δυσεξίτητος.ægre peruius, uel tractabilis.

Δυσέξοιστος.elatu uel interpretatu difficilis.

Δυσεπιβόλευτος.ε.cui difficile imponitur.

Δυσεπιχείρητα προβλήματα. quæ ægre astruū & confici possunt.

Δυσεπιχείρητος.inexpugnabilis, munitus. Budæus Commentarijs.

Δυσεπίκτατον. quod difficulter extenditur.

Δυσεργία.ας.ἡ.difficultas.

Δύσεργος.ε.ὁ,ἡ.difficilis ad opus.

Δυσερεύνητος.ε.ὁ,ἡ.difficilis interpretatu.

Δύσερις.ιδος.ὁ. litigiosus.

Δυσέριστος.ε.ὁ,ἡ.cum quo difficulter contenditur.

Δυσερμήνευτος.ε.ὁ,ἡ.difficilis interpretatu.

Δυσερ-

Δυσερμία.ας.infortunium.

Δύσερμος.infelix, exspes, ἄλυσπις.

Δύσερως.ωτος.ὁ,ἡ.difficilis in amorem, infelicis amoris, qui molesto amore tenetur. Budæus Commentarijs.

Δυσέσβολος.ε.inaccessus.

Δυσευνάβαρτος.ε.ὁ,ἡ.ineluibilis.

Δυσευπορία.ας.ἡ.sterilitas animi.

Δυσεύρετος.inuentu difficilis.

Δυσέφικτος.difficilis.

Δύσζηλον.æmulatio.

Δύσζηλος.ε.ὁ.suspiciosus, inuidiosus.

Δυσζήτητος.ε.ὁ,ἡ.imperuestigabilis.

Δυσηκής.incurabilis.

Δυσηχοία.ας.ἡ.grauitas auditus. Bu.Com.

Δυκήκοος.ε grauiter audiens.

Δυσηλιγγής.ἐς.ὁ,ἡ.grauis morosus. Epith. mortis.

Δυσήλιος.ε carens sole.

Δυσημερία.ας.ἡ.aduersitas.

Δυσήνεμος.ε.flatus horridus.

Δυσήνιος.ε.ὁ,ἡ.effrenis.

Δυσήνυκτος.ε.inextricabilis sed δυσήνυκτος, δυσκατόρθωτος.

Δυσήρης.ες.ὁ,ἡ.molestus.

Δυσήροτος.ε.ὁ,ἡ.aratu difficilis.

Δυσήτωρ.tristis.

Δυσηχὴς.ἐς.ὁ,ἡ.male sonans.

Δυσθαλὴς.infœliciter, aut serò germinans.

Δυσθαλπὴς.ἐς.ὁ.ἡ.frigidus, uix calefiens.

Δυσθάνατος.ε.ὁ,ἡ.mortifer.

Δυσθανατέω.μ.ήσω.π.ηκα.crucior.

Δυσθανέω.morior morte difficili.

Δυσθανῶν.ægre moriens.

Δυσθεατος.ε.ὁ,ἡ.iniustus, inuisus.

Δύσθεος.ε.ὁ,ἡ.odiosus deo.

Δυσθεράπευτος.ε.ὁ,ἡ.immedicabilis, difficulter medicabilis. Ita apud Sophocl. uocatur Aiax, quòd ægrè auelli poterat à sententia de conscisceuda sibi morte.

Δυσθεώρητος.ε.ὁ,ἡ.difficilis contemplatu.

Δυσθήρατος.capi difficilis.

Δύσθηρος.ε.ὁ,ἡ.cui parum succedit uenatio

Δύσθραυστος.ε.ὁ,ἡ.nō facilis feribilis fragilis

Δυσθυμία.ν.ἡ.malè animatum esse.

Δυσθυμία.ας.ἡ.tristitia, mœror animi.

Δύσθυμος.ε.ὁ.tristis, mali consilij, qui est animo elanguescente, robore animi defectus. Budæus Commentarijs.

Δυσθυμῶς.languide.

Δυσί.duobus, δυοῖν.

Δυσίατος.ε.ὁ,ἡ.incurabilis.

Δύσιδρος.ε.ὁ.cui difficulter elicitur sudor.

Δυσιερέω.μ.ήσω.π.ηκα.malè sacrifico, Plutarch.in Phocio.

Δυσιερεῖντες.οἱ. quibus sacrificia dira prætendunt.

Δυσιθάλαττον.mare subiens. Retis epithetō.

Δύσις.ιος.ἡ.occasus, ingressus.

Δυσκάθαρτος.ε.perniciosus.

Δυσκάθεκτος.ε.ὁ.contentu siue retentu difficilis, indomitus, effrenatus.

Δυσκαλάμακτος.ε.ὁ.difficilis reconciliatu.

Δυσκατάλυτος, inexpugnabilis.

Δυσκαταμάθητος.ε.ὁ,ἡ.difficilis ad discēdū.

Δυσκατανόκτος.ε.ὁ.uarij ingenij homo.

Δυσκατάπαυστος.ε.ὁ.qui nequit sedari.

Δυσκατάποτοι.uix potabiles.

Δυσκάθαρτος.ὁ.immundus, pollutus.

Δυσκαταφρόνητος.ε.ὁ,ἡ.contemptibilis.

Δυσκατέργαστος.ε.ὁ ,ἡ.difficilis ad perficiendum. (tur.

Δυσκατέχητον.ε.τὸ.quod difficulter continē

Δυσκάτοπτος.obscurus.

Δυσκίναδος.ε.ὁ,ἡ.malè & grauiter sonans.

Δυσκηδὴς.ίστος.ὁ,ἡ.habens graueis curas.

Δύσκηλος.stultus, inominatus.

Δυσκινησία.motus pigrior, torpor.

Δυσκίνητος.ε.ὁ,ἡ.difficilis motu, piger, torpens.

Δύσκλεια.ας.ἡ, infamia. (pens.

Δυσκλὴς.ίστος.ὁ,ἡ.infamis, ignobilis.

Δυσκληδόνιστος.male ominatus.

Δυσκληρέω.μ.ήσω.π.ηκα. infortunatus sum.

Δυσκληρία.ας.ἡ infortunium.

Δυσκοίλιος.ε.ὁ.cui aluus est astrictior. Cælius libro 6.capite 22.

Δυσκολαίνω.μ.ανῶ.π.ανα.grauiter fero, indignor, dico. Neutrum absol.

Δυσκολία.ας.ἡ.difficultas, ψόγος παρὰ τῶν ἀγαθῶν, & secundum Aristot. ἀπόκεισις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις, συλλογισμῶ φθαρτική.

Δυσολόκοιτος.ε.ὁ,ἡ.incõmodè curans. curæ

Δύσκολος.ε.ὁ.difficilis,morosus. (epithetõ.

Δυσκόλως.difficulter.

Δυσκρασία.ας.ἡ.intemperies.

Δύσκρατος.ε.ὁ,ἡ.intemperatus.

Δύσκριτος.ε.ὁ,ἡ.difficilis iudicatu.

Δύσκω.ingredior.

Δύσκωφος.ε.ὁ.surdaster.

Δύσλυτος.ε.ὁ,ἡ.insolubilis.

Δύσληπτος.incomprehensibilis.

Δυσλόγιστος.improuisus, iudicatu difficilis.

Δυσμαθὴς.ἐ.qui non facile addiscit.

Δυσμαθία.ingenij tarditas.

Δυσμάχητος.ε.ὁ,ἡ.inexpugnabilis.

Δυσμείλικτος.ε.ὁ,ἡ.inexorabilis.

Δυσμενάω.μ.ανῶ.inimicor.Neut.dat.

Δυσμένεια.ας.ἡ.inimicitia, odium, inuidia.

Δυσμενὴς.ἐος.ὁ,ἡ.inimicus.

Δυσμενῶς.hostiliter.

Δυσμετάβλητος.ε.ὁ.qui ægrè mutatur & cõ coquitur in stomacho.

Δυσμετάθετον.ε.incommutabile.

Δυσμετακίνητον.τὸ.immobile.

Δυσμεταχείριστος.ε.ὁ,ἡ.difficilis expugnatu, inaccessus, qui uix contrectari potest.

Δυσμή.ῆς.ἡ.occasus.

Δυσμιλὼ.ὁ.inimicus.

Δύσμιλος.qui implacabiliter irascitur.

Δυσμήτηρ.τέρος.ἡ.mala mater.

Δύσμητις.dolosus malarum artium.

Δυσμίσητος.ὁ.exosus.

Δύσμορος.ε.ὁ,ἡ.infœlix,deformis, aduersi fa

Δυσμορφία.ας.ἡ.deformitas. (ti.

Δύσμορφος.ε.ὁ,ἡ.deformis.

Δυσμύρια.uiginti milia.

Δυσνόητος.ε.ὁ,ἡ.difficilis intellectu.

Δύσνοια.ας.ἡ.maleuolentia.

Δύσνοϊκῶς.iniquo animo.

Δύσνους.ε.ὁ,ἡ.maleuolus.

Δυσξύμβολος.ε.ὁ.morosus in conuictu.

Δυσξύντος.imprudens.

Δύσογκος.ε.ὁ.onustus.

Δυσοδία.ας.ἡ.iter inuium.

Δύσοδος.ου.asper,difficilis,& inuius.

Δυσοδοῦντες.ægrè facientes iter.

Δυσοίζω.indignari,suspicari,timere.

Δυσοιώνιστος.inauspicatus,malis auibus.

Δύσοικτος.immisericos.

Δύσοιμος.infaustè ueniens.

Δύσοιστος.ε.ὁ.toleratu difficilis.

Δυσόκνως.grauatim.

Δυσόμιλος.cuius difficilis est consuetudo.

Δυσόμοιος.ε.ὁ.inæqualis.

Δυσόνειρος.insomniosus, tumultuosa somnia gignens.

Δυσοπάω.infortunatus sum.

Δύσοπος.seuerus,iracundus,infaustus.

Δυσόρατος.ε.ὁ,ἡ.difficilis uisu.

Δύσοργος.ε.ὁ,ἡ.iracundus,ὀξύχολος.

Δυσόριστον.difficile definitu.

Δύσορμος.ου.statione carens, importuosus.

Δυσόρφνης.niger,obscurus.

Δυσοσμία.grauis odor.

Δύσοσμος.ὁ.mali odoris,δυσώδης.

Δυσουρέω.laborare difficultate urinæ.

Δυσουρία.ας.ἡ.urinæ difficultas. Gale.ἀ σφιγγουρία distinxit,ut δυσουρία modo sit δυσχέρεια ἐρέμ: hæc uero κατὰ σφιγγα ὄρκα

Δυσόριστος.ε.ὁ,ἡ.infœlix. (cis.

Δύσορος.difficilis custoditu.

Δυσπαθεῖς.οἱ.supra modum uexati.

Δυσπαθὲς.τὸ.quod non facile patitur.

Δυσπάθια.ας.ἡ.κακοπαθία, nimia anxietas circa passiones.

Δυσπάλαιστος.ὁ.ἡ.superatu difficilis.

Δυσπάπαλος.ε.ὁ,ἡ.asper difficilis ascensu.

Δυσπάχαμος.dolosus,malæ artis.

Δυσπαχὴς.ἐος.ὁ,ἡ.difficilis, durus, infœlix.

Δυσπαραίτητος.ου.ὁ,ἡ.inexcusabilis.

Δυσπαρακολούθητον.obscurum, quod facile quis assequi nequit. Fabius ponit inter genera causarum.

Δυσπαρηγόρητος.difficilis consolatu.

Δύσπαρις.infeste,infauste Pari. δύς enim miseriam & incommoditatem inferens,cum proprijs nominibus etiam componitur. Sic δυσέλενος de Helena. Euripides αἰνόπαριν,& αἰνέλενον uocat.

Δυσπειθὴς.ἐος.ὁ,ἡ.cui ægre persuaderi potest.differt ab ἀπειθὴς.

Δύσπειστος.ου.ὁ,ἡ.difficilis persuasu.

Δυσπέμφελος.ου.ὁ,ἡ.tempestuosus. Marit

epitheton,quod citra periculum transmitti non potest. Interdum δυσάρεστος, grauatim accedens. Hesiod. μηδὲ πολυξέινου δλαὸς δυσπέμφελος ἔην.

Δύσπεπτος.ε.ὁ,ἡ.difficilis digestu.

Δυσπερίληπτος.ου.incomprehensibilis.

Δυσπερίψυκτος.non perfringens.

Δυσπίτυμα.infortunium.

Δυσπιτὴς.ἐος.ὁ,ἡ.difficilis.

Δυσπιτεῖν.incommodum pati.

Δυσπινὴς.ἐος.ὁ,ἡ.sordidus. πῖνος enim sordes significat. Aristoph. Achar. ἀπ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα. (sus.

Δύσπιστος.ου.incredulus,infelix,superstitio-

Δύσπνοια.ας.ἡ.suspirium irruptum. Faucibus autem morbi ueniunt, qui omnes in difficultate spirandi consistunt. dum modicè est,neq; ex toto strangulatur,δύσπνοια: cum uehementer, ἄσθμα: cum uerò id accessit,ut nisi recta ceruice spiritus trahatur,ὀρθόπνοια dicitur. De hoc Celsus.

Δυσπολέμιχος.ου.ὁ,ἡ.inexpugnabilis.

Δυσπόριστον.ε.τ.penuria,cõquisitu difficile.

Δυσπόριστος.ου.ὁ,ἡ.inuentu difficilis. Ponitur pro difficilis simpliciter.

Δύσπορος.ε.ὁ.difficilis transitu uel accessu.

Δυσπραμία.ας.ἡ.infœlicitas.

Δύσποτμος.ου.ὁ,ἡ.infelix.

Δυσπραγέω.μ.ήσω.τ.ηκα.infœlix sum.Neutrum absol.

Δυσπραγία.ας.ἡ. infœlicitas, importunitas, inefficacia.

Δύσπρακτος.ε.ὁ.factu difficilis.

Δυσπραξία.ας.ἡ.infœlicitatis, proprie in rebus gerendis,sors aspera.

Δυσπρεπὴς.turpis,indecorus.

Δυσπρόσιτος.&

Δυσπρόβολος.aditu difficilis,ferox, inaccessus. (ctus.

Δυσπρόβλητος.ε.ὁ,ἡ.difficilis uisu, mali aspe-

Δυσπρόσωπος.deformis.

Δύσριγος.ε.ὁ.qui perpetuo friget,frigoris impatiens. Strabo lib. 1.de asino, δύσριγον δὲ τὸ ζῶον. Cæl.lib.13.cap.17.

Δυσσέβεια.ας.ἡ.impietas.

Δυσσεβὴς.ἐος.ὁ,ἡ.impius.

Δύσσειστος.inconcussus.

Δύστοος.infœlix. (test.

Δυστύακτον.τὸ.quod difficulter colligi potest.

Δυσάζω.parum statuere scio.

Δυσάλγια.ας.ἡ.miseria.

Δυσάλαρ.αρος.τὸ.miserum.

Δυσάλας.αρος.ὁ.miser.

Δυσαλὼς.sordide.

Δυσέκμαρτος.ε.ὁ,ἡ.difficilis coniectatu.

Δύσκνος.ε.ὁ,ἡ. infelix, miser, nempe quod multum suspiret.

Δυσοκέω.laborioſe parere. Aristoph. Ranis translate posuit,ἡ πόλις γὰρ δυσοκεῖ, λαχοῦσ' πάσχειν.

Δυσοκία.ας.ἡ.difficultas pariendi.

Δυσόπαστος.ε.ὁ,ἡ.difficilis coniectatu. παρὰ τὸ τοπάζω.

Δύσοπος.difficilis,absurdus.

Δυσράπιλία.ας.ἡ.ineptitudo.

Δυσράπιλος.ε.ὁ,ἡ.difficilis motu,rigidus.

Δυσραπίλως.implacite,contumaciter.

Δύσροπος.ε.ὁ,ἡ.difficilis.

Δύσρος.ε.ὁ.Martius mensis apud Maced.

Δυσυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.infœliciter ago, infœlix.Neutr.absol.

Δυσύχημα.ατος.τὸ.infortunium.

Δυσυχὴς.ἐος.ὁ,ἡ.infortunatus.

Δυσυχία.ας.ἡ.infœlicitas.

Δυσύπατος.bis consul.

Δυσύποιστος.intolerabilis,δυσυποχώρητος.

Δυσυπόστατος.ε.ὁ.ἡ.insuperabilis.

Δυσφανὴς.ἐος.ὁ,ἡ.obscurus.

Δύσφατος.inominatus,tacendus, nefandus.

Δυσφημίομαι.μ.ήσομαι.τ.ημαι.sũ infamis

Δυσφημέω.μ.ήσω.π.ηκα.maledico, diffamo famam spargo,male auguror.

Δυσφημία.ας.ἡ.infamia,maledicentia.

Δύσφημος.ε.ὁ,ἡ.maledicus,dirus,horrẽdus.

Δυσφόρατος.molestus,suspiciosus.

Δυσφορέομαι.μ.ήσομαι.τ.ημαι. discrucior. Deponens.

Δυσφορέω.μ.ήσω.τ.ηκα.molestè fero. Vnde Galeno δυσφορῆντες,ægroti,implacidi & inquieti,quibus opponit τὸς εὐφόρως ἔχοντας.Budæus Com.

Δυσφορὴς.ἐος.ὁ,ἡ.&

Δύσφορος.ον molestus,infelix.
Δυσφόρως.iniquo animo.
Δύσφρασος.ε.uix explicabilis.
Δυσφροσυνέω.ή.angor.
Δυσφύλακτος.uitatu difficilis,ἀφύλακτος.
Δύσφυσις.ή.ingenium improbum,praua natura.
Δυσφωνία.asperitas uocis. Hæc orationi plerunq; magnificentiam conciliat,ut apud Homer ἄλλος δ' ὁ μέγας αὐτὴρ ἐφ' ἕκτορι χαλκοκορυστῇ. Sic apud Vergil. Fremet horridus ore cruentus.
Δυσφώρατος.ὸ.difficilis deprehensu, hoc est potens quidem,seu tergiuersator.
Δυχαλής.merus,ἄκρατος. Item improbus,molestus.
Δυχάρισος.ingratus.
Δυχείμερος.ε.ὸ,ή.tempestuosus, locus in quo difficulter hybernari potest,et in quo præ nimio frigore uix perdurare possumus.
Δυχέρωτος.ε.ὸ.difficilis captu seu tractatu.
Δυχεραινόμενος.odiosus,inuidiosus.
Δυχεραίνομαι.ῶ
Δυχεραίνω.μ.ανῶ grauiter & ægre fero, nõ libenter facio. Item indignabunde audio,Plutarch.in Cicerone, ὧν ἠναινέσατο ἀεὶ, καὶ μεγαλωσέως αὐτὸς ἑαυτὸν, ὑπὸ πολλῶν δυχεραινόμενος. Vbi passiuè dixit, quasi qui ægrè ab hominibus audiebatur, & inuisus erat. Est etiam addubito,hæsito,rem difficilem esse censeo, Aristotel. τῶν μετὰ τὰ φυσ. Genitiuo construitur Attice,sed communiter datiuo, & actiue accusatiuo.Budæus Com.
Δυχέρεια.ας.ή.molestia,difficultas.Item δυχέρειαι,dicuntur διαπορήματα & argutationes, & ἀντιλογίαι negotium differentibus exhibentes, Aristot.τῶν μετὰ τὰ φυσ. libro 3.& 10.& 12. Budæus Com.
Δυχέρασμα.ατος.τὸ.idem quod δυχέρεια. Plato in Phil.
Δυχερέστερον.tristius molestius.
Δυχερής.ὲος.ὸ,ή. difficilis,molestus.
Δυχερῶς.grauiter,difficulter.
Δυχλαινία.squalida uestis & pannosa.(ctus.
Δυχρᾶς.ὸ,ή. iuutilis ,squalidus , male tin-

Δυσχρήσχημα.τος.τὸ.incommodum.Cic.libro 5.de Finib. Incommoda(inquit) & commoda(sic enim εὐχρησήματα & δυσχρησήματα appello) communia esse uoluerunt. Budæus Com.
Δυσχρησία. non modo usus intractabilitatem,aut in usu atq; tractatione offensionẽ significat,sed etiam uersuræ faciendæ molestiam & difficultatem. Cic.ad Attic. Mirifica enim δυσχρησία est propter metum armorum. Dictio à uerbo χράω deriuata.Budæus ibidem.
Δύσχρηστος.ε.ὸ,ή.inutilis,& cuius usus actractatio difficilis est.ut Isocra. πλὴν ἐξουσίαν δύσχρηστον appellat,quia pauci imperio et dominatu rectè utuntur. Budæus ibid.
Δυσχρηστεῖσθαι.ῶ
Δυσχρηστῶ.usu rei cuiuspiam offendo, Athe. libro 5. Item incommode ac impedite uersor. Idem, ἂν δὲ μάρκιππος δυσχρηστούμενος ὑπὸ τῆ ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων, id est uexatus,conflictatus,impeditus. Bud. Commentarijs.
Δύχυμος.ε.ὸ.insipidus.
Δύχωλος.ὁ.claudicans.
Δυχωρία.ας.ή.malus locus ,difficultas regionis.
Δυχώριστος.ὸ.qui difficile separatur.
Δυσώδης.ους.ὁ,ή.putridus,graue olens.
Δυσωδία.ας.ή.malus odor ,fœtor, graueolentia.
Δυσώνης.ὸ.difficilis emptor.
Δυσωνῆσθαι.tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.
Δυσώνυμος.ε.ὸ,ή.malus,infamis, mali nominis,execrandus.
Δυσωπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.flector in animo,repudio, hæreo,suspicor,resisto, reuerentiam habeo,molestè fero,turpiter metuo,uerecundor, irascor. Nam hoc uultu ostendimus, qui ueluti spectulum animi. Veteres pro suspicere tantum usurpabãt, sicut Plato in Phædro. Construitur cum accusatiuo. Bud.Com.
Δυσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα.exoro,placo,dure loquor,flecto,persuadeo,quod & λισσάδυσωπῶ di-

πῶ dicitur,hæreo,hæsitabunde aspicio,uisum præstringo, horribili specie terreo, male inspicio,sanare possum,grauiter inspicio,iustitiam uultu præ me fero. Bud. ibidem.
Δυσώπησις.ι@.ή.placatio.
Δυσωπία.ή.uitiosus pudor, immodica uerecundia,inutile & perniciosum silentium uehemens oris confusio. Dicitur etiã difficultas aliquid certò comprehẽdendi, occurrente semper addubitatione, ut euenit in rebus diuinis.Budæus Com.
Δυσωπῆρ.τὸ.pudor.
Δυσωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. difficulter custodio, duram noctem ago.
Δυσωχᾶμ.indignari.
Δύτης.urinator,ὕφυδρος, uel βύθιος & κολυμβητὴς.Budæus.Com.
Δυτικός.ε.ὸ, occidentalis. Aristote. uocat δυτικὰ ζῶα,quæ demergi in aquam solent
Δύω,Attice pro δύο,duo.
Δύω,& εἶσ δύω,& λύμι.μ.ύσω. ἀόρ.β. ἔδυν. ingredior,cingo,circundo.
Δυωδεκάς.άδος.numerus duodenarius.

Δ Ω.

Δῶ.per apocopen pro δῶμα.
Δώδεκα.duodecim.
Δωδεκάβοιος.ε.ὸ.duodecim boum precium ualens.
Δωδεκάδες θυσίαι.sacrificia,quæ duodecim animalib.cõstabant,sicut θυσίαι è tribus.
Δωδεκαετής.ὲς.ὸ.duodecim annos natus.
Δωδεκάκις.duodecies.
Δωδεκάκρουνος.ε.ὸ,ή.habens duodecim fistulas & scaturigines. Athenienses fontẽ eo nomine appellant, quem & ἐννεάκρουνον dixere & καλλιρόην.
Δωδεκάμηνος.χρόνος.annus.
Δωδεκαμήχανος.ε.ὸ,ή.duodecim artiũ uersutus.
Δωδεκατημόριον.ε.τὸ.duodecima pars.
Δωδεκάτη.festum quoddam Athenis, quod & χόας uocabant.
Δωδεκάτυλον.intestinum statim ex pyloro exortum,quod Gal.etiam ἴκτερον appel.
Δωδεκάφυλον.ε.τὸ.duodecim tribus. (lat.

Δωδεκηρίς.ίδος.ή.sacrificium ex duodecim animalibus.
Δωδώνη.ης.ἡ.Dodona,sylua Epiri,& urbs.
Δώμ,pro δοίην.darem,per ectasm.
Δωλωφονία,& δωλώνεια antiquè. clanculatoria & nocturna cædes. (tectum.
Δῶμα.ατος.τὸ.domus,structura,cubiculum,
Δωμάτιον.ε.τὸ.ibidem.
Δώμησις. ædificium.
Δωμητός.ή.apparatus,κατασκευή.
Δωρεά.ᾶς.ἡ.donum,uel largitio.
Δωρεάν.gratis.
Δωρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.dono, χαείσομαι. Datiuo uel accusatiuo iung.
Δωρημάτικός.ε.ὸ.munificus.
Δωρητός.ε.ὸ.muneribus corruptus.
Δωρεάζειν.nudari. Dictum à Spartanis puellis,quæ cum saltarent aut exercerentur ueste pellucida tegebantur,ut ferè totum corpus transpareret.διὰ τὸ τὰς χλαμύδας χεῖσθαι οὕτως.
Δωριεύς.ἑως.ὸ.Dorien sis.
Δωρίζειν,Dorico modo canere.
Δώριον.ε.τὸ.Dorium,cantilena ad uirtutem incitans,nomen ciuitatis.
Δωρική.armaturæ genus.
Δωρίς.ίδος.ή.lingua Dorica. Est & nymphæ nomen.
Δωρισί.Doricè. (ptè iudicans.
Δωροβόρος.ὸ. doniuorus, princeps corru-
Δωροδοκεῖν.muneribus allici corrumpi largitionibus.Item δωροδοκάζομαι,accipio munera corrumpentia & sordida. Et Dinarchus contra Demost. δωροδοκούμενον uocat,quod sordide acceptum est. Budæus Commentarijs.
Δωροδοκέω.μ.ήσω.π.ηκα.suscipio,& do munera in corruptionem,corrumpo muneribus. Budæus ibidem.
Δωροδοκία.ας.ἡ.largitio in corruptionem iudicis,crimen & iudicium contra iudices numarios & sordidos apud Lysiam. Sic Vlpian.Si per gratiam aut sordes magistratus ius non dixerit. Budæus ibidem.
Δωροδόκος.ε.ὸ.& corrumpens,& corruptus muneribus.

Δῶρον.ε.τὸ.donum. Item palmus apud ueteres. Vnde δεκαδώρῳ ἁμάξῃ apud Hesiod. pro curru decem palmorum. Item ramus in cornibus cerui. Hinc ἐκκαιδεκαδῶρα κέρεα apud Homerum.

Δωροφάγος.ε.ὁ.doniuorus, numularius, sordidus, corruptus, munera deglutiens. Epitheton principis apud Hesiodum.

Δωροτορεῖν.largiri, dona contribuere.

Δωρύομαι, Dorice pro δωρεῖσθαι.dono.

Δώς.ἡ.datio, dos. Est autem indeclinabile.

Δῶσι, pro δοῦσι.det.

Δωσιάρη.infausta, ἀπὸ δυσδῶς.

Δώσων. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonum regibus quidam, quod multa promitteret, pauca impleret, quasi daturus.

Δωτινάζω.dona accipio.

Δωτίνη.ης.ἡ.munus, & propriè quod consumitur, & non longo tempore seruatur, ut uinum, uestis.

Δωτύς.ύος.ἡ.cibus, τροφή.

Δώτωρ.ορος.ὁ.dator munificus.

Δώωσι, pro δῶσι.

Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῶν. Ipsum, seipsum. accusatiuus est ab ὅς.

Ἑά.pro ἐᾶ, per plenam σῦ ultimi α.

Ἔα.eram, sine, esto.

Ἑά. bona, propria suijpsius.

Ἔαγα, pro ἔαγα, resolutione longæ uocalis in duas breues, ab ἄγω.frego, frangi.

Ἐάγλω.fractus sum. Deducitur autem ab ἄγω, id est κλῶ, σωτρίβω, uel ἄσω cuius futur. ἄξω, & ἀόρ.β'.ἔαγον. In passiua uoce ἔαγλω.ἔαγης, ἔαγη: et διαλυσθέντος in η et α, ἐάγλω

Ἔαδε.placuit, demulsit. ab ἄδω, id est ἀρέσκω, & in præt. med. ἕαδα, ἕαδας, ἕαδε: & resolutione ἐαδα.δας.δε.

Ἑαδώς.ότ&.placitus, ut ἑαδὼς μῦθος. Participium autem est præt. medij ab ἄδω, unde ἕαδα, uel ἐαδα.

Ἑακὼς.ὁ.relinquens, auersatus, dolens.

Ἑαλὼς.molestus, fractus.

Ἑάλωκα, Attice per διάλυσιν ab ἥλωκα præterito uerbi ἁλίσκω. damnatus sum, captus sum. Bud. Com.

Ἑαλωκότες.damnati.

Ἑάλων.ἀόρ. Attice pro ἥλων ab ἁλίσκω.captus fui.

Ἑάλω κλεπτῶν, & ἑάλω κλοπῆς, & ἑαλὼ ἐργάζεσθαι ἔχων φάσια, id est καθάπαξ & ἁλωπέκης, ἐκρατήθη. Budæus Com.

Ἑάν.si, & ἀντὶ τοῦ ἤν. Bud. Com.

Ἐὰν δή, pro ἀλλ' ἄρα. Demost. ἐὰν δὴ νὴ Δία φήσειέ τις ἀν, θάρρει ἔτ' ἔδειν ὑβριοῦσαν. ἐὰν δή, τότε ὀργιεῖσθε, νῦν ἀφέντες; At enim dicet aliquis, confide, iam securus es similis iniuriæ. Quid igitur, si idem iterum admittat, tunc ne iram uestram exercebitis in eum quem uos nunc impunè abire siueritis? Budæus ibidem.

Ἐὰν δὲ δή.si uerò.

Ἑανός.ὁ.ὁ.uestis splendida & muliebris peplus. Item subtilis, uarius.

Ἑάνωρ.ρι.

Ἕανται.sedent.

Ἔαξα.fregi ab ἄγω.

Ἔαρ.ρος&.τὸ.uer. poëtice ἦρ.

Ἑαρίζω.ueris tempore alicubi dego.

Ἑαρινός.ὸ.ὸ.uernus.

Ἑαρίδες.cantharides.

Ἑάριον.τὸ.uernum, rosa.

Ἑαρός.peluis.

Ἑασι, Ionice pro ἐᾶσι.sunt.

Ἑάσκω.dimitto.

Ἕαται, sedent, & sederunt. Est enim uel tertia persona plur. præs. ab ἧμαι id est καθίζομαι, & passiua uoce ἧμαι, & κράσει ἧμαι, ἧται, ἧνται, & Ionice ἕαται. Vel tertia perf. plur. præt. perf. sicut πεποίνται, & πεποίηται.

Ἑαυτόν.semet, & temet. Pronomen compositum ab ε, id est se, & αὐτὸς, ipse, & caret nominatiuo. Ponitur autem subinde pro αὐτὸν. Demosth. ὡς ὁτιοῦν ἔχομ' ἑαυτῷ ποιεῖν. Budæus Com.

Ἑάφθη.coniunctum est, ab ἅπτομαι.

Ἐάω.ῶ.μ.άσω.ἀόρ.ἄ.ἔα&.π.ακα. sino, permitto, ἐῶ λέγειν, omitto. Neut. absol.

Ἐάων.τῶν.ab ἐὰ.nomin. plur. bonorum. θεοὶ ἐάων, epitheton deorum, frequens Homero.

Ἑβδομαῖος, ὁ.ἑβδομ&. septimanus.

Ἑβδομάς.άδ&.ἡ. spacium septem dierum, & numerus septenarius.

Ἑβδομεύειν.septimum diem celebrare.

Ἑβδόματος.ε.ὁ.septimus.

Ἑβδομήκοντα.septuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις.septuagies.

Ἑβδομηκοντέτης.septuagenarius.

Ἑβδομηκοστός.ὴ.septuagesimus.

Ἑβδομ&.ε.septimus, ἑβδομον ἡμιτάλαντον, talenta sex & semis. Bud. de Asse.

Ἐβένιν&.ε.ὁ.ebeninus.

Ἐβέν&.ε.ὁ.ἡ.ebenus, ligni genus.

Ἐβίσκ&.hibiscus, malua, althæa.

Ἑβραΐζω.loquor, siue uiuo more Hebræorũ.

Ἑβραῖος.ε.ὁ.Hebræus.

Ἑβραϊστί.Hebraicè.

Ἕβρος.Ebrus, fluuius Thraciæ, è Rhodope monte ortus.

Ἐγανύθλω.gauisus fui. à uerbo γάνυμαι.

Ἔγγαλον.τὸ.ouis lac habens.

Ἐγγαμᾶν.alienam domum ingredi.

Ἐγγαμίζω.μ.ίσω.π.ικα.nuptui trado, despondeo.

Ἐγγανᾶται.corruptus est.

Ἐγγαστρίμυθος.ε.ὁ.ἐγγαστριμάντις, authore Suida, quem alij τὸν πύθωνα appellant, & uentriloquus in Decretis, Causa 26 q.3. dicitur. Hoc autem nomine significatur, qui è pelui, uel ex alio genere uasis, uaticinia capit. γάστρη enim genus uasis est. Aut certe, qui in uentre dæmonem habet, responsa interrogantibus dantem. Cælius libro 5. capite 10

Ἐγγαστρίη. dicti sunt diuinaculi omnes, ab Euryde, cui ἐγγαστριμύθῳ cognomen.

Ἔγγαυρος.humidus, recens, immaturus.

Ἐγγίγαα, præt. med. ab ἐγγίνομαι.innatus sũ.

Ἐγγεγραμμένοι.dicuntur οἱ κατάδικοι, ἢ ἄτιμοι, inquit Pollux. Ἐγγεγραμμένοι θεοί dij maiorum gentiũ quasi iã inde ab initio in deorum albo connumerati. ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, in arcem relati, uel quorum nomina Athenis, in arcẽ relata, quemadmodum Latinis in æraria relati. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγεγυμνασμένος.exercitatus, probatus.

Ἔγγειος.ε.ὁ.terrenus.

Ἐγγεόφυλλος.ε.ὁ.humi habens serpẽtia folia.

Ἐγγεράω.insenesco.

Ἐγγελᾶν.irridere.

Ἐγγενής.ὲος.ὁ,ἡ. consanguineus, ingenitus, innatus.

Ἐγγήραμα.ατος.τὸ.senectus.

Ἐγγηράσκω.idem quod ἐγγεράω.

Ἐγγιάζω.ἀντιφωνῶ.

Ἐγγίζω.μ.ίσω.π.ικα.appropinquo, instio, adsum, in propinquo sum. Neutr. datiuo.

Ἐγγίνομαι.innascor, intus generor. Depon. datiuo.

Ἐγγινόμενος.ingenitus, ingestus.

Ἔγγιον.propius, ἐγγύτερον.

Ἔγγισα.proxime.

Ἐγγλαυκόω.inspicio.

Ἐγγλισρός.ὰ.ὸ.lentiginosus.

Ἐγγλυσις.ιος.ἡ.ingulatio, inglutitus. Herod. de loto scribens, ἔστι δὲ (inquit) ἡ λίλαια ἐδωδή μι, ἢ ἐγγλύσει ἐπιεικέως ἐὸν σρόγγυλον.

Ἐγγλύκω.edulco, ἐγγλυκάζω.

Ἐγγλύφω.insculpo.

Ἐγγλωττογάστωρ.ορος.ὁ.qui lingua & arte dicendi uictitat.

Ἐγγονεῖν.agere, festinare.

Ἐγγόνη.ης.ἡ.neptis.

Ἔγγονος.ε.ὁ.nepos, posterus, τέκνα τῶν τέκνων.

Ἐγγόργων.ὸ.aspectu truci.

Ἔγγραπτος.ε.ὸ.ἡ.conscriptus.

Ἔγγραυλις.piscis ex aphyarum genere.

Ἐγγράφεσθαι.dicuntur qui publicè multantur, id est οἱ ὄφλοντες. Ἐγγράφεσθαι εἰς ἀνδρὰς est, quod Romani uocant uirilem togam sumere.

Ἐγγράφω.inscribo, quo utebantur in liberorũ professione. Liquet enim ex Demo.ἐγ-

Universidad de Deusto
Biblioteca

γραφὴν fuisse professionem & apud phratoras & apud populares. Significat etiam τὸ προσγράφω, id est adscribo, addo, ut apud Demost. Ἐγγράφειν τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα. Et pro ἀπογράφω, καὶ καταγράφειν, καὶ καταλέγειν, hoc est in numeros militares referre, aut inter classiarios. Accipitur etiam pro ζημιᾶν, multæ damnor & iudicor, sicut ἐγγράφεσθαι. Et pro inscribo, id est sacrifico, ἀναθάω. Theophrast. libro γ. περὶ εὐσεβ. τοὺς μὲν γὰρ φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκάπτειν, ἐπιπολῆς ἐγγράφουσιν. Hoc Catullus conscribillare uocat, Inusta turpiter tibi flagella conscribillent. Bud. Com.

Ἐγγραφῶς. aduerbial. cum scriptis.

Ἐγγρίμασθαι. exequias obire mortuis.

Ἐγγυαλίζω. trado in manus, insero, præbeo, figo in membris.

Ἐγγυᾶσθαι. despondeo, & de patre dicitur filio suo uxorem stipulante, hoc est μνηστεύω, quod & ἐγγυᾶν dicitur. Sic Teren. in Andr. Nam aliam ei pater desponderat. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiam est desponsã accipere & ducere. Demost. Ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τῷ μὲν τῷ ἐμῷ παρὰ ἐμοῦ ἀδελφῷ. Refertur etiam ad alia, ut ἐγγυᾶσθαι διαλῦσαι, uadimonium promittere. Et Plut. in Symp. καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἀξιόπιστον ἐγγυᾶσθαι τῷ ἀναβολὴν ἢ λόγου, Senex homo non satis locuplex sponsor est rei in futurum reijciendæ, quia morti semper obuius est. Et ἐγγυᾶσθαι τὰς πράξεις, Demost. spondere opera perfectum iri. Ita ut sit cuiusque rei aut consilij euentum in se recipere, & polliceri. Sic ἐγγυῶμαί σοι τοῦτο, uel πρός σε, fidè iubeo pro eo apud te: & ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον, recipio in me hoc futurum. Budæus in Annot. & Com.

Ἐγγυάω. μ. ήσω. π. ηκα. do fidem, promitto. ἐγγυᾶν τῷ κόρῳ, despondeo filiam, uel etiam desponsam trado. Bud. ibidem.

Ἐγγύδιον. propinquum.

Ἐγγύη. ῆς. ἡ. fideiussio, promissio, sponsalia. Ἐγγύλλω ὁμολογεῖν, uadimonium promittere, quod etiam dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι τῇ ἀναδέχεσθαι. Budæus Commentarijs.

Ἐγγύησις. ι. ἡ. fideiussio, uadimonium.

Ἐγγυητής. οῦ. ὁ. fideiussor. Ἐγγυητὰς καθιστάναι fideiussores dare. Budæus Com.

Ἐγγυητός. ῆ. ὸ. promissus.

Ἐγγύθεν. de propè, cominus.

Ἐγγύθι. poëtice pro τοῦ ἐγγύς. prope.

Ἐγγυοθήκη, uel ἐγγυθήκη. dicitur à Luciano scrinium, in quo ueluti in fideiussione deponimus numos, & preciosam supellectilem.

Ἔγγυον. tutum.

Ἔγγυος. ου. ὁ. sponsor.

Ἐγγύς. propè. ἐγγύς τινων, affine his.

Ἔγγυσα. καὶ

Ἐγγυάτω. proximè. ἐγγυάτω γένους ὄντες, & οἱ ἐγγύτατα γένους, qui proxime contingunt defunctum. Bud. Com.

Ἐγγυτέρω. similius, propius.

Ἐγγυτέρω. propius. Genitiuo iung.

Ἐγγώνιοι. quadrilateres, triangulares.

Ἐγείρομαι. μ. ερῶμαι. surgo, resurgo, suscitor.

Ἐγείρω. μ. ερῶ. ἀόρ. ά. ἤγειρα. π. ερκα. suscito, incendo, erigo, urgeo.

Ἐγεῖτο, pro ἐγήγερτο. ἔλαβεν.

Ἐγερῶ. uigilare.

Ἔγερσις. ι. ἡ. excitatio, resurrectio, extructio.

Ἔγεσα. uallum, & munimentum, quod in bello lapidibus, lignis & puluere congestis excitatur.

Ἐγήγαρος, & ἐγκήγαρχα. hilaris, lætus.

Ἐγκεραμεύω. surgens.

Ἐγκρατής. ῆ raptor.

Ἐγκαθιδρύω. μ. ύσω. π. υκα. impono, colloco, edifico. Accus.

Ἐγκαθελεῖν. capere, deijcere.

Ἐγκαθέργνυμι. includo, coërceo.

Ἐγκάθετος. ου. ὁ. insidiator.

Ἐγκαθιππόμενος. ου. incoctus.

Ἐγκάθημαι. insideo.

Ἐγκαθίζω. insideor, assideo dicendi gratia.

Ἐγκαθίημι. dimitto, immitto, submitto.

Ἐγκάθισμα. uuluas procidenteis uocat Plin. quod & insessio dici potest.

Ἐγκαθίσημι. interfum.

Ἐγκαί-

Ἐγκαίνια. ων. τὰ. dedicatio cuiuscunq; rei, uel festum, quo res qualiscunq; innouatur, encænia.

Ἐγκαινίδες. αἱ. ligna quædam in naui.

Ἐγκαινίζω. μ. ίσω. π. ικα. innouo. Accus.

Ἐγκαόμαι. μ. αύσομαι. π. αυσμαι. calesco.

Ἐγκάρως. opportunè.

Ἐγκαλέω. μ. έσω. π. ἐγκέκλικα. accuso, actione peto, in ius uoco, crimen intento. Est etiam aliquando extra forum quouis modo eposulare, criminari, conqueri, uitio uertere, improbare, reprehendere. Vnde ἐγκαλεῖσθαι passiue, pro in iudicium uocari, actione conueniri, Demosth. πρὸς φόρμ. Item incusari, opprobrium pati, Grego. Bud. Com.

Ἐγκαλινδέω. μ. ήσω. π. κα. inuoluo.

Ἐγκαλλωπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. glorior, arrogo, mihi placeo. Plutarch. ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίζεσθαι τοῖς αἰχροῖς. In rebus turpibus sibi placere, ac sese ostentare. Idem propemodum per ὠραΐζομαι significatur. Bud. Com.

Ἐγκαλλώπισμα. τὸ. ornamentum.

Ἔγκαλον. ου. τὸ. instrumentum ad colligandos sentium pedes, cippus. ἐγκαλοσκελεῖς, qui ita ligati sunt.

Ἐγκαλούμενος. reus.

Ἐγκαλυπτήρια. τὰ. uidentur dici quæ dantur cum puella obuelata nolit uideri, quod sanè congruit deformi. Cælius libro 11. capite 60.

Ἐγκαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. occulto in timè. Item αἰσχύνομαι, pudore afficior, Aeschy. περὶ παραπρ. Sumptum ab ijs, quos cum pudet, faciem tegere manu, uel perfricare frontẽ solent, id quod proprie hoc uerbum significat, ut Plut. de Pompeio moriente, εἰ καὶ μὴ δι' ἐγκαλυπτόμενος, ἀπ' ἐγκαλυψάμενος, παρέλιπεν ἑαυτόν. Bud. Com.

Ἐγκαλύπτω. intego, obuelo, ἐγκαλύπτομαι.

Ἐγκανακεῖσθαι. cum clamore & gestibus lætari.

Ἐγκάνασσον. infunde.

Ἐγκανθὶς. ίδος. est cum maioris anguli, seu canthi caruncula excrescit iusto amplius et ad nares protuberat. Id quod præcipuè patiuntur οἱ θαλασσαργοί. Vocant etiam ἐγκανθίδας canthorum radices, qui etiam ἐπικάνθιδες. Cæterum qui prope nasum adiacẽt, rhauteres uocantur, ab humoris insperſione, aut πηγαὶ, id est lacrymarum fontes quidam.

Ἐγκάπτω. auidè deuoro, Aristoph.

Ἔγκαρ. αρος. cerebrum, pediculus. Homerus τίω δ' ἐμὲ μᾶλλον ἐγκαρὸς ἄσσα, Valde contemno sicut pediculus, aut cerebrum contemnũtur. Nam Athenienses omnino ab eo abstinent, præsertim suillo. Alij legunt ἐν καρὸς, & κάρα quoq; pediculum exponunt, aut κῦρα, ἧγουν θάνατον. Cælius libro 2. capite 24.

Ἐγκάρδιον. quod medium in lignis est, & quasi medulla.

Ἐγκαρπὸς. ferax, fœcundus.

Ἔγκαρπος. ου. ὁ, ἡ. fructuosus. Apud Vitruuium carpos inter Ionicæ columnæ ornamenta legimus, Basi (inquit) spiram supposuerũt pro calceo, capitulo uolutas, uti capillamento concrispatos cincinnos propendentes dextra & sinistra collocauerunt, et cymatijs & encarpis pro crinibus dispositis frontes ornauerunt.

Ἐγκαρσίχολος. iracundus.

Ἐγκάρσιος. obliquus.

Ἔγκας. τὰς. ulnas. Alij ἐγκὰς aduerbialiter scribunt, ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει.

Ἐγκατα. ων. τὰ. uiscera, intestina.

Ἐγκαταβιῶναι. uiuere.

Ἐγκαταλεῖναι. dimittere.

Ἐγκαταζύγω. μ. ξω. π. χα. iũgo, accommodo, adiungo, adapto. Actiu. accus.

Ἐγκατακλείω. includo.

Ἐγκατακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα, inclino.

Ἐγκαταλαμπάνω. circumuenio.

Ἐγκαταλέγω. μ. ξω. π. χα. reduco in numerum.

Ἐγκατάλειμμα. τὸ. reliquiæ, monumentum, μνημόσυνον.

Ἐγκαταλείμματον. pro derelicto habitum.

Ἐγκαταλείπω. μ. είψω. π. λιφα. &

Ἐγκαταλιμπάνω. relinquo, in discrimine de-

sero. Accus.

Ἐγκαταμίγνυμι. &

Ἐγκαταμιγνύω.μ.ιξῶ.π.ιχα. misceo.

Ἐγκαταπήξας.ὁ. qui infigit.

Ἐγκαταπλήκω. insero.

Ἐγκατασβεσθῇ. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζομαι. instruo.

Ἐγκατάσκευος λόγος. oratio concinna, et composita, & opificij rhetorici plena, cui opponitur ἀκατάσκευος. Budæus Com.

Ἐγκατασκήπτειν. grassari.

Ἐγκατεύειν. persequi, Ionice.

Ἐγκατασοιχάω.μ.άσω.π.ακα. infigo elementum, imprimo principium.

Ἐγκαταχάλομαι. sacrifico, fodio.

Ἐγκατάθημαι. repono.

Ἐγκατέχειν. insistere, inducere.

Ἔγκαυμα. inustiones, pustulæ, scoria argenti.

Ἐγκαυσις.ιος.ἡ. æstus.

Ἐγκαύστης.ου.ὁ. pictor, sculptor, inustor.

Ἐγκαυστική. pingendi ratio, quæ inustaria dicitur.

Ἔγκαυστον. genus picturæ dictum ab urendo. Cælius lib.9. capite 31.

Ἐγκαύτη.ης.ἡ. pictura inusta. Plin.lib.35.ca. 10. Picturæ suæ inscripsit encauten.

Ἐγκαυχάω.μ.ήσω.π.ηκα. glorior. Datiuo.

Ἔγκαφος.ὁ. morsellus, bolus, frustulum quod ore accipitur. ἀπὸ κάπτω.

Ἐγκεῖμαι. incumbo, impendeo, ingruo, conecuiſco, urgeo, inſto. Sicut Terent. Ille instat factum.

Ἐγκείμενος.η.ὁ. molestus, molestia affectus.

Ἐγκεκαυμένος. depictus, inustus.

Ἐγκεκλεμμένος.ὁ. surreptus.

Ἐγκεκοισυρωμένος. ὑπερηφανευόμενος, περισσὸς, λελοσμημένος. nimis accuratè ornatus. Aliàs σύρα quadam diuite, & maximè molliter uiuente Alcmæonis uxore.

Ἐγκεκορδυλιμένος. inuolutus, contortus, plagis contusus. Aristoph. Nebu. ἀπὸ τοῦ κορδύλη, quod Cypris tegumentũ capitis sonat, cincinnum. Nonnulli uibicem, atq; tumorẽ, interpretantur.

Ἐγκεκυφότες. obstipo capite, ἐκ κύπτω.

Ἐγκελεύω. hortor, incito. Xenop. ἐν λύρᾳ. ἐν δὲ τούτῳ ἐγκελεύειν τοῖς λυσὶ, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀλοιτίοις. Dicitur ἐγκελεύεσθαι etiam uoce passiua. Bud. Com.

Ἐγκέλευσμα.ατος.τὸ. adhortatio, inhortamentum.

Ἐγκέλευσος.ου.ὁ. iussus.

Ἐγκεκλίδες. obliquæ tabulæ.

Ἐγκεντρίζω.μ.ίσω.π.ιμα. insero arbores. Dicitur etiam ἐμβάπτειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυλίζειν, & ἐνοφθαλμίζειν. Accus.

Ἐγκεντρίς.ίδος.ἡ stimulus, aculeus, calcar, retinaculum ferreum, quo qui scandit uti aliquando solet.

Ἐγκέντρισις.ιος.ἡ. insertio.

Ἔγκεντρος. aculeatus.

Ἐγκέφαλος.ου.ὁ. cerebrum.

Ἐγκεχάρισο traditus est.

Ἐγκέχυμαι. cacaui. præt. med. ἀπὸ τοῦ χέω.

Ἐγκεῶσις apud Plut. uidetur dicta facta esse ex his uerbis ἐν μέτῳ τίς. apud Ceos autem mos fuit, ut qui magistratum inirent, epulum exhiberent populo. Quod si quando plures essent magistratus, dies inter se distribuebant, ita q; sibi occurrentes rogabãt, quis dies ea uox postea in uulgi iocum cessit.

Ἐγκηδικίζομαι. morosus sum, moribus Cilicũ utor.

Ἐγκηλικίστρια. περιαγνίστρια.

Ἐγκινέμενος. impediens.

Ἐγκιάω. coitum, & conceptum appeto.

Ἐγκίασις. coitus, conceptio.

Ἐγκλασείδια. τὰ. genus ornamẽti muliebris.

Ἐγκλείω.μ.είσω.σ.ικα. includo, illustro. Ac.

Ἔγκλιφος. contentiosus, rabula.

Ἐγκλιτής.ὁ. desiderium.

Ἐγκλητὸς.ὁ. accusatus.

Ἔγκλημα.ατος.τὸ. culpa, crimen, conuicium, expostulatio, accusatio, actio, petitio, libellus actoris, id est τὰ ἐγκλήματα, & quæcunq; iudiciaria persecutio dicitur. Vnde ἐν ἐγκλήμασιν ἔσῃ sic dicitur, ut ἐν αἰτίαις ἔσῃ, hoc est crimina, & controuersias pati. Διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα, decidere & transigere causam. Φεύγειν ἔγκλημα τῆς δειλίας, in suspicionem & culpam, uel reprehensionem timiditatis uenire. Ἀναλέγεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὸ αἰτίαν ὑπολέγεσθαι. id est in se crimen recipere, crimini se offerre, agnoscere rẽ perpetratam, & se mandatorem profiteri. Budæus Commentarijs.

Ἐγκλητικὸς ἀνὴρ. querulus, expostulator, litigiosus. Budæus ibidem.

Ἔγκληρος. hæreditarius, diues.

Ἔγκλητος.ἡ ἐπὶ σωφρονισμοῦ παραίτησις.

Ἐγκλίνω. aliena elargior.

Ἔγκλισις.ιος.ἡ. inclinatio, & unum ex uerbi accidentibus.

Ἔγκλυσμα.ατος.τὸ. clyster.

Ἔγκνισμα.τὸ. quid sit, uide Plutarc. in Problematis.

Ἐγκοιλαίνω. cauo.

Ἐγκοίλιον.ου.τὸ. inteſtinum.

Ἐγκοίλια.τὰ. interdum manuum interna.

Ἔγκοιλος. concauus.

Ἐγκοισυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. superfluè orno. Actiu.

Ἐγκολάπτω.μ.άψω.π.αφα. insculpo.

Ἐγκολπίζεσθαι. insinuare.

Ἐγκολπίαι. αἱ. uenti qui è mari ueniunt per sinus.

Ἐγκομβωθεὶς. ligatus.

Ἐγκόμβωμα.ατος.τὸ. genus uestis, qua serui utebantur, ὁ δεσμὸς τῶν χειρῶν. Athenienses ὄχθηβον uocant, alij κοσύμβη. Vnde et ἐγκομβοῦσθαι, τοκίζεσθαι. D. Petrus priepist. ἐγκομβώσασθαι τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἔγκομμα. offensio, πρόσκομμα.

Ἐγκονέω.μ.ήσω.π.ηκα. accelero, studeo, puluere impleo. Inde sumptum, quòd properantes puluere inficiũt pedes. Neu. absol.

Ἐγκονίς. famulæ. ἀπὸ τοῦ κονῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ἐγκοπεύς.έως.ὁ. celtes, cælum, instrumentum incidendis rebus accommodũ. ἀπὸ τοῦ κόπτω.

Ἔγκοπή. intercisio, interruptio, offensio.

Ἔγκοπος.ὁ. laboriosus, difficilis.

Ἐγκόπτω.μ.όψω.π.οφα. impedio, retraho, obsto, indo, interpello loquentem, quod & interfari dicitur. Bud. Com.

Ἐγκορδυλέω.μ.ήσω.π.ηκα. inuoluo. Accus.

Ἐγκορυφῶ. obarieto.

Ἐγκοσμέω. orno, ordino.

Ἔγκοτμα. ira, insania.

Ἐγκοτέω.μ.ήσω.π.ηκα. molestus sum, grauiter iraſcor. Neutr. datiuo.

Ἔγκοτος.ου.ὁ. inimicus, inconciliabilis, iracũdus.

Ἐγκοτύλη. lusus nomen est, quo uicti uictorum genua manuum excipientes cauitate, gestabant. Cæl. libro 14. cap. 60.

Ἐγκραγόντες. οἱ. inclamantes.

Ἐγκράζω.μ.άξω.π.αχα. inclamo, Neutrum

Ἐγκρασίχολος. biliosus, iracundus. (datiuo.

Ἐγκράτεια.ας.ἡ. ἡ ἐγκρατὲς.τὸ. continentia, temperantia, moderatio.

Ἐγκρατύεσθαι. temperantem esse, tolerare.

Ἐγκρατέω.μ.ήσω.π.ηκα. contineo, id est continens sum. Neut. genit.

Ἐγκρατὴς.ὲος.ὁ,ἡ. potens, abstinens, continẽs compos.

Ἐγκρατῶς.τὸ καρτερικῶς.

Ἔγκρικος. cauus, uacuus.

Ἐγκρίνομαι. approbatus assumor, eligor.

Ἐγκρίνω.μ.ινῶ.π.ικα. approbo, allego, admitto decurio, adopto. opponitur τῷ ἀποκρίνω. Budæus Com.

Ἐγκρὶς.ίδος.ἡ. bellarium ex oleo melle admix

Ἔγκρισις. sacrum certamen. (to.

Ἔγκριτος. in ordinẽ, in numerumq; redactus. ἔκκριτος uerò est electus, approbatus, præcipuus, eximius, primarius. Bud. Com.

Ἐγκρούω. ad numeros incedo, salto.

Ἐγκρυβάλλω. abscondere.

Ἐγκρυφίας.ου.ὁ. panis subcineritius. Cæl. lib. 15. capite 7.

Ἐγκταί. οἱ. pictores.

Ἔγκυδον. τὸ. celebre, clarum.

Ἔγκυος. prægnantem esse.

Ἐγκυκάω. commisceo.

Ἐγκυκλίω. gyro, circumuolo.

Ἐγκύκλημα. pegmatis species erat subiectis rotis, quo circumacto, quæ intus acta fuissent, spectatoribus ostendebantur.

Ἐγκύκλια. quæ plerunque uersantur in uita & usu domestico. Latinè dici possunt obuia, translatitia, triuialia, quotidiana. Ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις ἐνταχθεὶς, in ordinem ministeriorum, artificiorumq; seruilium coactus. Budæus Commentarijs.

Ἐγκύκλιος. s. in orbem factus, circularis, in ordinem redactus, non egregius, aut eximius, plebeius, uilis. Cælius libro 13. capite 28. Vnde ἐγκύκλιοι ἀρχαὶ dicuntur magistratus, qui sortito deferebantur, quasi in orbem redeuntes, uel quasi uulgares. Budæus Commentarijs.

Ἐγκύκλιος παιδεία, siue ἐγκυκλοπαιδεία, quasi orbiculata disciplinarum series, ueluti ductus quidam scientiæ ex multis disciplinis consertus, & aptus. Budæus in Asse, Annot. & Com.

Ἔγκυκλος. ὁ, ἡ. idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόμενος. inclusus.

Ἔγκυκλον. τὸ. uestis quædam.

Ἐγκυλίομαι. uersor, inuoluor, assiduus sum. Xenoph. εἰς ἔρωτας ἐγκυλισθήναι. Budæus Commentarijs.

Ἐγκυμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. prægno, fero uterum. Neutrum.

Ἐγκύμων. ονος. ὁ, ἡ. & Ἔγκυος. ὁ, ἡ. prægnans, uterum ferens.

Ἐγκυρέω. μ. ύρσω. π. υρκα. incido, obuio.

Ἔγκυτι. cutetenus, in cute, ad cutem, propè, ἐν χερῶ.

Ἐγκωμιάζω. μ. άσω. π. ακα. laudo in multis, arte. Actiu. accus.

Ἐγκωμιαστής. οῦ. ὁ. laudator.

Ἐγκωμιαστικός. ὸν. ὁ. laudatiuus.

Ἐγκώμιον. ου. τὸ. laus. & differt ab, ἔπαινος. Nam hoc testimonium significat à singulari uirtute, ueluti cum Aristidem iusti cognomento decoramus: ἐγκώμιον uerò ex uirtutibus conpingitur omnibus. Cælius libro 9. capite 5.

Ἐγκριμάχος. incitans ad pugnam, ἐγκρισίμαχος.

Ἐγκρήπορθα, præt. med. ab ἐγκάρω. suscitaui.

Ἐγκρηγορέω. uigilo.

Ἐγκρήγορος. ὁ. uigilans.

Ἐγκρηγόρσι. ὁ. somnum arcens, uigilias citans.

Ἐγκρήγορσις. ι. ν. uigilantia, uigilia.

Ἐγκρηγορτί. uigilanter.

Ἔγκρησις. uigilia.

Ἐγκράω. μ. ήξω. π. ηχα. uigilo. Neutrum.

Ἔγκρομαι. syncopa ab ἐγκάρομαι. surgo.

Ἐγκρυπτέω. uigilo.

Ἐγχαλινόω. infreno.

Ἔγχαλκος. ὁ, ἡ. æreus.

Ἐγχάραξις. ι. ν. insculptura.

Ἐγχαράττω. μ. άξω. π. αχα. inscribo, indico. Accus.

Ἔγχας. genus coloris fucatorij.

Ἐγχάσκω. inhiare, irridere.

Ἐγχειά. ᾶς. ἡ. hasta, peritia uibrandæ hastæ.

Ἐγχειδωρος. ὁ. qui bello & hasta uuit.

Ἐγχειμάζω. hyberno.

Ἐγχέμαργος. ὁ. ὸ. hasta furens, bellax.

Ἐγχειράσωρ. ορος. ὁ. labore manuum uictitans.

Ἐγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. manum injicio, trado, aggredior, id est incipio, τὸ ἐπιχειρῶ, peto. Budæus Com.

Ἐγχείρημα. ατος. τὸ. conatus, ausus.

Ἐγχειρητικός. solers in rebus, uel hominibus aggrediendis. Bud. Com.

Ἐγχειρία. ν. licentia, aggressio.

Ἐγχειρίδιον. ου. τὸ. gladiolus, gladius qui adiacet ensi. Ité libelli genus breuioris, quod & Latini enchiridion uocant, & omne instrumentum quod manu tenetur.

Ἐγχειρίζομαι. τὸ ἐπιτρέπομαι, πιστεύομαι, administro, in manus sumo, commissum habeo. Gregor. καὶ μέρος ἐκ ὀλίγου ἐγχειρίζεται ἡ οἰκουμένη, Pars non contemnenda orbis terrarum eius imperio creditur. Budæus Commentarijs.

Ἐγχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. porrigo, in manus do, dedo ut hostes uicti, demando, trado, concredo. Actiu. accus.

Ἐγχειρ-

Ἐγχειρίτης. ου. ὁ. qui conatur, & molitur. Aristophan. Auibus, καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρίτης.

Ἐγχειροχάσωρ, ορος. ὁ. ἐγχειράσωρ, qui manuum labore uiuit.

Ἐγχελεῶντα. piscinæ, uiuaria.

Ἔγχελυς. υος. ὁ. & ἐγχέλυς. υος. ὁ, ἡ. anguilla.

Ἐγχελύωπον. τὸ. anguillæ aspectum habens.

Ἐγχεσίμαργος. ἐγχέμαργος.

Ἐγχεσίμορος. ὁ, ἡ. ense trucidans, uel ense trucidatus.

Ἐγχεσπαλος. ὁ, ἡ. hastam uibrans.

Ἐγχέω. μ. ἐγχεύσω. ἀόρ. α. ἐνέχεα, & ἐνέχενα. Aeolice. π. κα. infundo.

Ἐγχίδιον. propius.

Ἔγχνοος. ου. lanuginosus.

Ἐγχορεύω. salto.

Ἔγχος. εος. τὸ. hasta.

Ἔγχουσα. fucus, anchusa herba. παρὰ τὰ ἐγχεῖν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἐρυθρὸν. Et ἐγχουσίζεσθαι fuco colorari.

Ἐγχρίμπτω. μ. ψω. π. φα. cassibus implico, pungo, admoueo, applico. Accus.

Ἐγχρίσαι τὰ liquida medicamenta quæ illinuntur apud Galen.

Ἔγχρισος. ου. ὁ, ἡ. illitus, inunctus.

Ἐγχρίω. incido.

Ἐγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. immoror. Neutrum datiuo.

Ἔγχρυσος. ου. ὁ. inauratus.

Ἐγχρῶ. cutetenus, ad uiuum. Interdum prope. χρῶ autem pro χρῶτι accipitur per ἀποκοπὴν.

Ἐγχύλισμα. τὸ. succus.

Ἔγχυλος. ου. ὁ, ἡ. succosus.

Ἔγχυμα. τὸ. fluidum, placenta.

Ἐγχυματίζω. infundo.

Ἔγχυμος. ου. ὁ. sapidus.

Ἐγχύμονα. est quando casu aliquo aut ponderе caro fracta sanguinem atterit.

Ἐγχυράζω. &

Ἐγχυσάζω. μ. άσω. π. ακα. oppignoro, & pignora capio, pignoro. Neutr. accus.

Ἔγχυρον. ου. τὸ. pignus.

Ἐγχυτρίζω. in urnam condo, occido.

Ἐγχυτρισμα. ατος. & ἐγχύτρια. præficæ, id est mulierculæ, quæ in funere conductæ plorant, & exequias, sepulchris aquam aut sanguinem fundentes, peragunt, Plato Min. Sunt item & quæ infantes undis exponunt.

Ἐγχωρᾶ. possibile est, tempus supereſt, locus est capax. Εἰ ἐγχωρᾶ, si locum habeat, ὅταν τάχιστα ἐγχωρᾶ, primo quoq; tempore.

Ἐγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. habeo modum & locum ad aliquid faciendum.

Ἔγχωρειον. ου. τὸ. pignus, usura.

Ἔγχωριος. ου. ὁ, ἡ. ex loco, indigena, ἐπιχώριος.

Ἔγχωρος. ου. uiridis, pro ἔγχλωρος.

Ἔγωγε. ego quidem, equidem.

Ἐγώγιον. ἀρχαῖον, uetustum, ὠγύγιον.

Ἐδ' ὧδα. per epectasin et crasin, pro ἐγὼ οἶδα

Ἐδ' ὦμαι. ἐγὼ οἶμαι, opinor.

Ἐδὼν αὐτὸς ἐγὼ, ego ipse.

Ἐδώνη, Dorice. ego.

Ε Δ.

Ἔδαλον, ἀόρ. β. ἀ δάω. didici, cognoui, noui, sensi, intellexi.

Ἐδανός. ὸν. ὁ. dulcis, suaueolens, lenis.

Ἐδάφιδιον, pro ἐδαφίδιον. ου. τὸ. solum, pauimentum.

Ἔδαρ. αρος. τὸ. cibus.

Ἐδάφειον. membrana in testiculis.

Ἐδάσαντο. ἐμερίσαντο.

Ἔδασαν. κατέφαγον, deuorauit.

Ἐδαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. prosterno, allido terræ solo adæquo. Accus.

Ἔδαφος. εος. τὸ. solum, pauimentum.

Ἐδιατρος. ου. ὁ. prægustator, præfectus ciborum ministerio, & apparatui. Ita uocat Sext. Pompeius. nam alio nomine ἀλέαστρος dicitur. Cæl. lib. 11. capite 54.

Ἔδδεισα, ἀόρ. pro ἔδδισα, duplici δ, ἀ δείδω, timuit. Vnde & ὑδδέδδη, plusquam perfectũ pro imperfecto, timebat.

Ἐδδύθλων. indigui, petebam.

Ἔδδικεν. abfuit.

Ἕδδος. ους. τὸ. sedes.

Ἐδδε. oportebat, ligabat. pro δεῖ.

Ἐδδικάθησαν. supplicio affecti, aut necati sunt.

Ἐδίματο.ædificabat.
Ἐδιμάτουν.terrefaciebant,ut ἐδιμάτε τὰς ἰάνας,apud Herod.
Ἔδνας.οἱ.sacerdotes.
Ἔδνκα.susceperit,pro ἐδέδνκα, Pind.
Ἔδνσμα.ατος.τὸ.edulium,ferculum,cibus.
Ἐδνστέον.comedendum est.
Ἐδνστής.τοῦ.ὁ.comestor.
Ἔδνσσος.ὁ.uescus,delicatus.
Ἐδνστίων.ονος.sodalis.
Ἐδόδοκα.comedi.Ab ἐδέω, ἐδέσω, ἔδνκα, & Attice ἐδήδοκα.
Ἐδοδοκώς.ότος.ὁ.qui comedit.
Ἐδοδιάν.ἡ.serpigo,phagedæna.
Ἐδημιουργήθησαν.conditi sunt.
Ἔδητύς.ύος.ἡ.esca,cibus.
Ἐδικία.ας.ἡ.iustitia,actio bona.
Ἔδιον,ν.commeatus.
Ἐδμεναι, pro ἐδέμεναι.ἐδεῖν,comedere.
Ἔδνα.τὰ.dicuntur munuscula quæ sponsæ dantur à sponso.Latine sponsalia.Cælius libro 11.capite 60.
Ἐδνάω.alieno,pignero.
Ἐδνικὸς.nuptialis,sponsalis.
Ἔδνον,ν.τὸ.proprie quod à marito donatur.
Ἐδνοπαλίζω.ferire,quatere,occidere.
Ἔδνω.tenebat,claudebat.
Ἐδνώσαντο.tradiderunt uxorem recipiendo dotalia.
Ἐδνωτής.οῦ.ὁ.socer.
Ἐδόδιμον.ν.τὸ.cibus,nutrimentum.
Ἔδομαι.ἐδθίω,edo.
Ἔδοξε.uisum est.
Ἕδος.εος.τὸ.sedes,pauimentum,solum,templum,simulacrum.
Ἐδός.ὁ.uorax.
Ἕδρα.ας.ἡ. sedes,basis,subsellium,sella. Item πυγή,anus,quæ etiam sedes à Plinio dicitur. Item consistentia, mansitatio.
Ἐδράζομαι.μ.άσομαι.σ.ασμαι.firmor.
Ἐδράζω.colloco.
Ἐδραία.stabilis,sellularia.
Ἕδρᾶος.α.ὁ.firmus,fundatus,sedentarius, stabilis. Ἑδρᾶος βίος,stabilem uitam agens. Ἑδρᾶος βίος,sedentaria uita.
Ἑδραίους Varro operas sedentarias uocat,

quæ sedendo exercentur. Hermola.in Plinium.
Ἐδράσμα.αος.τὸ.fundamentum.
Ἔδρακον,pro ἔδαρκον.ἀ διαρθάνω.
Ἐδραμον,ἀόρ.β.ἀπὸ τοῦ δρέμω,cucurri.
Ἔδρανον.ν.τὸ.
Ἕδρασμα.ατος.τὸ.sedes,θρόνος.
Ἐδρύω.μ.ύσω.π.υκα.sedeo,sisto.
Ἑδρύεις.stabilis.
Ἕδρυσις,ἡ ἐδραίτης.seruus,famulus,supplex.
Ἐδυάομαι.μ.ιάσομαι.π.ίασμαι.sedeo.
Ἐδυκὰ ἔλκη dicuntur ab Aegineta,quæsedi adnascuntur.
Ἔδυον confessus,συνέδυον.
Ἐδρίται.οἱ.ἱκέται,supplices,οἰκέται,ἀπὸ τοῦ ταφύσσω ἐπὶ ἑστίαν.
Ἐδω.μ.σω.π.κα,uel ἔδηκα,& epenthesi ἐδήδοκα. edo.Neutrum accus.
Ἐδωδή.ῆς.ἡ.cibus,nutrimentum.
Ἐδώδιμος.ν.uescus,esculentus,edulus.
Ἐδωλιάζω.consideo in theatro.
Ἐδώλιον.ν.τὸ.transtrum,classis,nauigium, basis statuis aut naui supposita,ne tangat terram,fori,seu tabulatum nauium, in quo remiges sedent.
Ἐδώλιος.auis species.

ΕΕ.

Ἐέ.aduerbium exclamandi.
Ἑέ.eum,ipsum.
Ἑέδνα.ων.τὰ.dotes,sponsalia.
Ἑεδνωτής.οῦ.ὁ.ἑδνωτής,socer,affinis.
Ἑάδηθα.opinari,uideri,assimilari.
Ἑεκοσάβοια.sacrificia uiginti boum.
Ἑέκοσι,pro ἔεκοσι.uiginti.
Ἕεκτα.similis est,ὁμοίωται.
Ἑέκω.pro ἔεκω.
Ἕεπτεν,pro ἕπτεν,ἀόρ.α.ab ἕπω.
Ἕες,pro ἓς,id est unus.
Ἑεσάθην.ibant,ab ἔω.
Ἑεσάμενος,ἑσάμενος,assimilatus. Ab ἄλω,ἁσω,ἔσα,ἁσάμην,uel ἑασάμην.
Ἑεσάσθην.ὥρμησα.
Ἑίσλω.assimilo. Hesiod.ἔρ.καὶ ἡμ.de Pandora,ἀθανάταις δὲ θεαῖς ἐς ὄπα ἰέσκεν.
Ἑϊλάομαι.cupio,curo,pro ἵλδομαι.Genit.
Ἑϊλάωρ.ορος.τὸ.desiderium.Hom.Iliad.α.τὸ

μοι κρήνην ἑϊλάωρ. Item domum fortunatum,pro ἑϊλάωρ.
Ἑϊλαθα.clausi sumus.Vnde ἑϊλαμένοι,συγκλεισμένοι,ἐρυκόμενοι.
Ἑϊλαπομαι,pro ἵλαπομαι.puto,spero.
Ἑϊργαθον.abscidi.
Ἑϊργω.prohibeo,contineo.
Ἑίρση,pro ἔρση.ης.ἡ.ros.παρὰ τὸ ἔρσαι,τὸ ποτίσαι.ποτίζει γὰρ τὰ φυτά.
Ἑρσήεις.ήεντος.ὁ.roscidus,pulcher.
Ἕρτο.pendebat.
Ἑσσατο.induit,uestiuit,ἠμφίεσο.
Ἕσσο.indutus erat,sedere fecit.Ab ἕω,id est ἑνδύομαι,quod in præt.perfec.pas.ἧσμαι facit,& in plusquamperf.ἥμην,uel ἕσμην,ἕσο,ἕστο,& pleonasmo ipsius ε,ἕεστο.
Ἑυτῶς.facile,εὐχερῶς,εὐκινήτως.
Ἑνύς,ἑνός.ὁ.filius matris,bonus.

ΕΖ.

Ἑῆν,Ionice pro ἔᾳα.uiuebat.
Ἑήκμιομένοι.ignominia notati,κατάκριτοι.
Ἑῆλομαι.sedeo.Depon.absolutum,καθέζομαι.
Ἑῆσω.μ.ἧσω.ἀόρ.α.ἥσα.sedere facio,loco,id est pono.
Ἑῳσμένοι.exuti.

ΕΗ.

Ἕηκα.ἀόρ.pro ἧκα.misi.ab ἵημι.
Ἑλίαλαν.placuit,placebat.ab ἀνδλάνω.
Ἕνοθα.eras.
Ἕνσι fuerunt.
Ἑυτής.ἀγαθότης,bonitas.

ΕΘ.

Ἔθαγενής.indigena.
Ἐθάνιον.genus poculi.
Ἐθάς.άδος.ὁ.assuetus,amicus.
Ἔθειρος.ν.
Ἐθειρα.ας.ἡ.coma,capillus comptus.
Ἐθειράζω.μ.άσω.π.ακα.
Ἐθείρομαι.comam comptam habeo.
Ἐθελοντηθρος.ν.ὁ.auidus exercendæ simultatis
Ἐθέλημος ν.ὁ.uoluntarius.
Ἐθελήμως.promptè,uoluntariè.
Ἐθελοδειξία.ας.ἡ.uoluntaria seruitus.
Ἐθελόδουλος.ν.ὁ.uoluntarius seruus.
Ἐθελοθρησκεία.ας.ἡ.superstitio, uoluntarius cultus,cum quis fingit sanctimoniam.

Vnde ἐθελοθρησκῶν.
Ἐθελοκακία dicitur,cum milites Imperatori infensi,uincere nolunt.
Ἐθελόκακον.ν.τὸ.maleuolum.
Ἐθελοκακῶ.consulta ignauia fugio, non pleno conatu aliquid facio,sed consulto uires submitto,ut uincar. Quod uerbum de militibus propriè dicitur.Herodian. ἐωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ἐθελοκακεῖν, Cùm barbari soliti semper sint quasi sponte cedere. Aliquando etiam significat sponte deteriora consectari,& capessere. Lucia.εἴτις αὐτῶν ἑκὼν φρενίας ἐθελοκακεῖ, Pausa.etiam pro κακοεργεῖν κατὰ τῆς πόλεως,id est malè cogitare,& reip.mala moliri, σκυθρωπάζω. Dicimus etiam ἐθελοκακεῖν πρὸς δίκλω,ἢ πρὸς κατηγορίαν, prævaricari.Budæus Com. (ter.
Ἐθελοκάκως.de industria perperâ,& ignaui
Ἐθελοκωφῶ.obaudio,non libenter audio.
Ἐθελοκώφων.ὁ.non uolens audire.
Ἐθελοντηδόν,ἐθελοντηδὸν,& ἐθελοντί.uoluntarie,ultro.
Ἐθελοντήρ.ῆρος.
Ἐθελοντής.οῦ.ὁ.
Ἐθελοντός.ῆ.ὸ.
Ἐθελούσιος.ν.ὁ.uoluntarius.
Ἐθελόπορνος.ν.ὁ.uoluntarius ganeo.
Ἐθελοπρόξενος.ν.uoluntarius hospes, qui ultrò, non iussus hospites excipit. πρόξενοι enim sunt,qui è repub.ad hoc munus administrandum sunt destinati.
Ἐθελουργός.ῆ.ὸ.sponte sua faciens, laborans libenter.
Ἐθελουσίως.ultrò,libenter, spontè.
Ἐθέλυμος.densus.
Ἐθέλω.θελῶ,uolo.
Ἑθέν.sui.genit.singu.primitiuus ab hoc pronomine ἑ.
Ἔθη.τὰ.institutaprouinciæ Politiano interprete.
Ἐθίζω.μ.ίσω.π.ικα.assuefacio,frango. Est unum ex uerbis quæ assumunt ι,& augmentum faciunt per ϛ diphthongum.
Ἔθιμος.ν.ὁ.consuetus.
Ἐθιμοσυνικ.ης.ἡ.&

Ἐθισμός.ῦ.ὁ.consuetudo.
Ἐθισόν.assuetum.
Ἐθμή.ή.exhalatio,uapor.
Ἐθμός.uinculum.
Ἐθναρχία.ή.τετραρχία.
Ἐθνάρχης.ου.ὁ.gentis præfectus.
Ἐθνικός.ῆ.ὁ.gentilis,ethnicus.
Ἐθνικός.ῆ.ὁ.gentilis,eiusdem gentis.
Ἔθνος.εος.τὸ.gens,natio. Accipitur pro ordine & societate,& genere hominum. Plato in Gorgia, ὅταν πεϱὶ ἰατϱῶν αἱϱέσεως ἢ πόλεσύλλογος,ἢ πεϱὶ ἄλλου τινὸς δημιουϱγικῆς ἔθνους. Sic Cicero pro Mure. Quid si illa officiosissima natio candidatorum obuiam uenit. Budæus Com.
Ἔθος.εος.τὸ.mos,consuetudo,institutum.
Ἐθόωσα.acui.ἀόϱιστος est,cuius primitiuum non est in usu.
Ἐθρίς.ὁ.ueruex,κνίας.
Ἔθω.πϱ.ἔαθα.consuesco,ex consuetudine facio.

ΕΙ.

Εἰ.si utinam. Accipitur etiam pro ἐπειδή & ὅτι. Budæus Com.
Εἰ βούλει δέ.aut si mauis,atq; adeò,imò uerò Bud.ibidem.
Εἴγε.siquidem,utiq;,εἴπεϱ.
Εἴγεϱ.si,saltem.
Εἰ δ' ἄγε.agedum,agè.pro ἄγε δή,κατ' ἔκθλιψιν Atticè. Budæus Com.
Εἰ δ' ἄϱα,pro εἴπεϱ ἄϱα dicitur. Bud. ibidè.
Εἰδέμη.si minus,alioqui,quod nisi uerũ est. Budæus ibidem.
Εἰδεμηνί.idem.
Εἰδήτω.sicui.
Εἴθε.si,siquando,utinam.
Εἰκαί,quamuis.
Εἴκεϱ.utiq;.
Εἴκῃ.sicubi.
Εἰμή.si non,nisi,an non,quin.
Εἰμόνον.si modo.
Εἴπεϱ.si certe,si,quandoquidem. Bu. Com.
Εἴπεϱ ἄϱα.siquidem. Bud.ibidem.
Εἴπῃ.sicubi,siqua,siquo.
Εἴποθεν.siquo ex loco.
Εἰποί.si aliquo.

ΕΙ.

Εἴπου.sicubi.
Εἴπως.si qua ratione,si quomodo.
Εἰ σοι ἥδιον.si ita mauis.
Εἰ σοι φίλον.si molestum non est.
Εἴτε. siue.εἴτε ἀκῆσαι εἴτε μή, an audiuit nec (ne?
Εἴτι.num.
Εἶτ' ἔπειτα.deinde.
Εἴτις.si cuius.
Εἴτῳ.sicui.
Εἶα.ας.ἡ.herba,gramen.
Εἶα.eia.aduerbium hortantis.
Εἶα.præteritum medium ab ἔω.
Εἰαμφή.ῆς.ἡ.locus humidus,amœnitas.
Εἰάν.si.
Εἰ ὄφελον.ὀ si,utinam.
Εἰανός.ὁ.ἰανός.tenuis,amabilis, perspicuus, peplum.
Εἶαρ,ἔαρος.τὸ. pro ἔαρ.æstas,uer. Ab ἔω,id est ἐκπίμπω.τότε γὰϱ ἐκπίμπουται οἱ καϱποί
Εἰαρινός.ῆ.ὁ.uernus.
Εἰαροπότης.ὁ.sanguipota.
Εἵαρος.ου.ὁ.uestis.
Εἴασκον.sinebam.
Εἶατο.sedebat.ἐκάθητο.
Εἴβεσθαι,abiectione τ ἢ pro λείβεσθαι.lachryma ri,stillare.
Εἴγμα.ατος.τὸ.imago,similitudo.
Εἴγνυν.si saltem.
Εἰδάλιμος.ου.ὁ.speciosus.
Εἰδάλλεται.apparet,uidetur.
Εἶδαρ.ατος.τὸ.esca.pro ἔδαρ.ἔδεσμα,βρῶμα.
Εἴδαυλος.prudens,docius.
Εἰδέα.forma,species,pulchritudo,idea. Cælius lib.15.cap.1.
Εἰδέειν.uiderem.
Εἰδεῖν.nosse,per syncopen pro ἐδεδηκέναι.
Εἰδεχθέστατος.ου.ὁ. deformosissimus.
Εἰδεχθής.έος.ὁ,ἡ.turpis,deformis.
Εἰδέω.μ.ήσω.scio.
Εἶδή,pro ἐπεί δή,ponit Homer. Iliad.1.
Εἰδήθμός.conuersio,fuga,conuolutio.
Εἰδήμων.ονος.ὁ.peritus.
Εἴδησις.cognitio.
Εἰδί.specialiter.
Εἰδικός.ῆ.ὁ.specialis,formalis.
Εἴδλιος.humidus.

Εἰδόω

Εἰδόω.sudo,anxius sum.
Εἴδομαι.uideor,appareo,assimilor. Depo.
Εἶδος.ους.τὸ.species,facies,forma. Platoni aliquando pro ἰδέα ponitur.
Εἰδοφοϱέω.repræsento,refero.
Εἰδυῖα.ciens,peritus.
Εἰδύλλιον.τὸ.idyllium,paruum poëma,cuiusmodi sunt apud Theoc.
Εἴδω.μ.ἔσω.μὶ.σ.π. οἶδα. ὑπεϱσωτ. ἤδειν pro ἤδειν.cognosco,intelligo,uideo.
Εἰδώ.prudentia,aspectus.
Εἰδώω.καθυδώω,dormio.
Εἰδωλεῖον.ου.τὸ.templum idolorum.
Εἴδωλον.ου.τὸ.effigies idoli.
Εἰδωλόθυτον.ου.τὸ.idolothytum,sacratum idolis.
Εἰδωλολάτϱεια.ας.ἡ. idololatria, idolorum cultura.
Εἰδωλολάτϱης.ου. idololatra, id est idolorum cultor.
Εἴδωλον.ου.τὸ.simulachrum,spectrum.
Εἰδωλοποιΐα est cum introducitur persona nota,sed mortua,& quæ loqui desierit. Sicut apud Euripid. Hecub. Polydori introducitur idolum. Cæl.lib.14.cap.28.
Εἰδώλοφανὲς.οἱ.simulachri speciem habẽtes.
Εἰδώς.sciens,syncope pro εἰδυῖα.
Εἶεν.esto,sint,sit sanè,age,sic fiat. Est autem optatiuus uerbi εἰμί, εἶμεν, εἶμες per syncopen, ἔεν.
Εἵεσθαι.sequi,assimilari.
Εἶθαρ.poët.statim.
Εἴθε.utinam.
Εἰθεῖα.iustitia.
Εἰθεῖν.μαθεῖν,discere,obedire.
Εἴθισαι.consuenit.
Εἰθύω.impetu fero,desydero.
Εἰθυφαλής.salax,lasciuus, ἀσελγής. Cæl.li.4.capite 16.
Εἰκαδάρχης.uiginti uirorũ ordinis præfectus.
Εἰκαδιστάί.οἱ. Epicurei dicti sunt, quoniam εἰκάδας,hoc est uigesimum diem cuiusque mensis colerent,quo natus Epicurus credebatur. Cæl.libro 11.cap.12.
Εἰκάζω.assimilo,imaginor,fingo, coniecto,

adumbro,uiuam formam exprimo.
Εἰκάθω,pro ἔκω.cedo.
Εἰκαί.quamuis.
Εἰκαιοβυλία.ας.ἡ.uana cõsultatio,stoliditas.
Εἰκαιομυθέω.stultè & inepte loquor,blatero.
Εἰκαιομυθία.ας.ἡ.nugacitas, uaniloquium.
Εἰκαῖος.α.ὸν.uulgus.
Εἰκαιοῤῥημονέω.μ.ήσω . π.κηα. ἀκαιομυθέω.
Εἰκαιοῤῥημοσώνη.ης.ἡ.ἀκαιομυθία, nugacitas.
Εἰκῆ.ᾶ.ὸν.uanus,communis,leuis,sine prærogatiua,uulgaris,ὁ τυχὼν,quilibet,in ordinem cogendus.
Εἰκαιοσύνη.ης.ἡ.futilitas,uanitas.
Εἰκαιότης.ητος.ἡ.idem.
Εἰκάς.άδος.ἡ.numerus uigenarius, uigesima dies mensis. Cæl.lib.11.cap.32.
Εἰκασία.ας.ἡ.
Εἰκασμός.ῦ.ὁ.coniectura.
Εἰκασμώδης.similis.
Εἰκαστής.ῆ.ὁ.coniectator.
Εἰκασοὶ λόγοι.rationes uerisimiles atq; opinabiles,ad exemplar effecti. Bud.Com.
Εἴκατι,Dorice pro εἴκοσι.uiginti.
Εἴκει.uidetur,decet,ἐοικέ,ἔπϱεπε,ἁϱμόζει.
Εἰκεῖος.ᾶ.ὸν.decens.
Εἰκελόνυφος.ου.ὁ.somno similis,uanus.
Εἴκελος.η.ὸν.similis.dicitur & ἴκελος.
Εἴκεϱ.si utiq;,ἄνπως.
Εἰκέσθαι,pro ἐοικέσθαι.aduenire.
Ἐκῆ.inconsultò,temere,frustrà,sine causa,in tẽpestiue.ἔκ ἐκῆ,non ab re,non immerito.
Εἰκλύζομαι.clystere infundo.
Εἰκοβολέω.assimilare,repræsentare.
Εἰκὸν ποιέω.ratione moueri,causa duci.
Εἰκονίζω.effingo.
Εἰκονικός.ῆ.ὸν.similis,imaginarius.
Εἰκός.ῆ,ὸν.imago,εἰδωλον. Aristoph.
Εἰκός.ότος.τὸ.par,decens, consentaneum. ὡς εἰκός,non mirum,uerisimile est, ut cõijcio. ὡς τὸ εἰκὸς,id quod apparet,ut par est. Cicero in part. τὰ εἰκότα uerisimilia uocat.
Εἰκοσάβοιον.τὸ.quod boum uiginti precium habet.
Εἰκοσαέτης.uiginti annorum.
Εἰκοσάπϱωτος.uiginti primi. Bud.in Annot.

Universidad de Deusto Biblioteca

Εἰκοσάλωπος.ὁ

Εἰκοσήρτμος ναύς. nauis habens uiginti remos.

Εἴκοσι.uiginti.

Εἰκοσίβοιος.ὁ. dignus precio uiginti boum.

Εἰκοσιετής.ἰδος.ætas uiginti annorum.

Εἰκοσινήετον.uicies tantundem ualens, uigecuplum

Εἰκοσός.ἡ.ὁ.uigesimus.

Εἰκοσολόγος. qui uicesimam partem bonorũ colligit à subditis more tyrannico. Probrosum id habebatur. Vnde Aristoph. Ran. θωρυκίων ὢν, ἀκοσολόγος, κακοδιαίμων. Id est τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ κείσῃ σωζόντων inquit commentator. Cælius libro 12. capite 14.

Εἰκοσώρυγα.τὰ.uiginti uallos habentia.

Εἰκορλογῆσαι.ex coniecturis dicere.

Εἰκότως.iure, meritò, meo iure, iure optimo.

Εἰκ]ημ.ὡμοιώθησαν.similes erãt, Homerus Iliad. α. Ab ἄδω, ᾄσω, ἔικα. & præt. plus. perf. ἔικειν. Vnde tertia pers. dual. εἰκέτην, & syncopa εἶκτον, dialysi uero εἴκτην.

Εἴκτος.similis.

Εἴκω.μ.ξω.π.χα.cedo, fugio, locum do, obedio, θέικω. unde ἐκών. Neutr. datiu.

Εἰκὼμ.όνος.imago, similitudo, simulacrum, effigies, & per apocopen ἀκώ.

Εἴκων.οντος.ὁ.obediens, πειθόμενος.

Εἰκώς.similis, decens, παρὰ τὸ ἔικω, τὸ ὁμοιῶ, καὶ πρέπω.

Εἴλα.legumen, calamus.

Εἰλαδόν.in gyrum simul, uniuersim.

Εἰλαμίδες.ἁμ.panniculi in quibus continetur cerebrum, qui duo sunt, & alio nomine μήνιγγες appellantur.

Εἰλαπινάζω.μ.άσω.π.ακα.sum in conuiuio, conuiuor magnifice.

Εἰλαπινασής.ῆ.ὁ.conuiua.

Εἰλαπίνη.ης.ἡ.conuiuium magnifice instructum, compotatio. Homerus Odyss. α. ἀλλὰ λαπίν' ἴϊ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος δὲ τά γ' ἔασιν. Vbi duæ conuiuiorum species complectuntur. ἀλαπίνω enim quod ad splendorem magnificentiamq; esset apparatũ, appellabant antiqui, eiusq; conuiuas ἑλαπινασὰς. ἀλάπλειν, quod ligurire significat, & concoquere. ἔρανος uerò, ad quod plurimi, sed suo quisq; sumptu, conueniũt Athen. lib. κ. Cæl. lib. 14. cap. 57.

Εἴλαρ.ῥος.τὸ.propugnaculum, defensaculũ.

Εἰλάρχαι.ordinum præfecti.

Εἶλε.flabat.

Εἰλέατροι.οἱ.serui qui solent uocare conuiuas, qui & uocatores regij appellantur, et cibario præfecti ministerio. Cælius libro 13. capite 54.

Εἰλείθυια.ας.ἡ. Lucina dea parturientibus propitia. Cælius lib. 12. capite 13. & libro 15. capite 24.

Εἰλέω.circumplicari & obuolui, ut terra circum axem mundi. Dicitur & εἱλίσσω, ut Aristot. ἔντερον εἱλιγμένον dicit inuolutum & conuolutum. Εἱλεῖσθαι ψιλέμενον, in arctum cogi, συνοχωρεῖσθαι. Bu. Cõ.

Εἶλεν.accepit, destruxit, uicit.

Εἰλεός.ὁ, ileus, uoluulus, morbus intestinorũ in equis. Item mensa coquinaria. Item secessus, latebra ferarum, sed proprie anguium.

Εἰλίγις.ὁ.maledicus.

Εἰλίσω.μ.ίσω.σ.ικα.uerto, uoluo, in orbem obambulo. Item induo, tego, claudo. Accus.

Εἰλώδης.ους. ὁ, ἡ. ileo gracilioris intestini morbo laborans. Iliosus dicitur à Plinio libro 20. capite 4.

Εἶλη.ἡ.solis splendor.

Εἴλη, spiritu tenui. ordo, multitudo, foramẽ.

Εἰλημένη λίκη. edita actio dicitur. Budæus Commentarijs.

Εἰλικδόν.conuersim.

Ἐιλικρεῖν.&

Εἰλικρεῖσθαι.apricari.

Εἴλικρι.propitius estò.

Εἰλίπορ.τὸ.in sole calefactum.

Εἰλίσθω, ἀόρ. ab εἱλύω, pro εἱλύσθαι. uenire.

Εἴλημα.inuolucrum, tegumentum.

Εἰλημένος.conuictus.

Εἴληπται.concessum est.

Εἴλης.propitius.

Εἴλησις.ιος.ἡ.motio, color, τροφή.

Εἴλησις.æstus, Plat. de Rep.

Εἰλητικόν.τὸ.tractile.

Ἐιλιγγιάω.uertigine uexor, σκοτοδινιῶ.

Εἴλιγγος.ὁ.uertigo, obtenebratio.

Εἴλιγμα.inuolutio, συστροφή.

Εἰλιγμένον.ου.flexuosis orbibus existens.

Εἰλικοειδὴς.flexuosus, anfractus.

Εἰλικείνεια.ας.ἡ.syncerita.

Εἰλικρινὴς.ἐος.ὁ,ἡ.syncerus, uerus, nõ fictus.

Εἰλινδοῦμαι.irascor, inuoluor.

Εἰλινύω.quiesco.

Εἰλίονες.οἱ.apud poëtas affines, qui duas sorores duxerunt.

Εἰλίπους.οδος.ὁ,ἡ.uertens, & curuans pedes in eundo. Boum epith. Hom.

Εἰλίσσεσθαι.ἐλεῖσθαι, circumuerti.

Εἰλιτγνής.ἐος.ὁ,ἡ.conuolutus, perplexus.

Εἰλκωμένος.exhulceratus.

Εἴλω.prohibeo, ἔργω.

Εἶλωρ, ἀόρ.β.ab αἱρέω, uel ἕλω.

Εἶλος.ους.τὸ.frenum, habena, uinculum.

Εἰλυπόρις.inaures.

Εἰλυθμός.ὁ.ὁ.secessus interior, spelunca.

Εἰλύϊον.uermiculus quidam.

Εἴλυμα.ατος.τὸ.uestis, uelamen. παρὰ τὸ εἱλῶ.

Εἰλυός.ὁ.latibulum, φωλεός.

Εἰλύς.ύος.ἡ.limus, cœnum, μίτυλος, ἰλύς, τέλμα.

Εἰλυσπᾶσθαι.ad modum serpentis aut uermis moueri, συμπᾶσθαι.

Εἰλυφάζω.μ.άσω.π.ακα. & ἀλυφάω. circumuoluo.

Εἰλύω.abscondo, in limo inuoluo.

Εἴλω.uerto, suscipio, conuoluo, contorqueo.

Εἰλωτεία.ας.ἡ.seruitus.

Εἰλωτεύω.seruire.

Εἵλωτες.οἱ.apud Lacedæmonios erant quorum fortuna media erat inter seruorum & liberorum conditionem, quemadmodum apud Thessalos πενέσται, apud Cretenses κλαρῶται & μνῶϊται, apud Mariandynos δορυφόροι, quales Argiuorum γυμνῆτες, & Sycioniorum κορυνηφόροι. Pollux.

Εἰλώτης.ητος.ἡ.famulitium Spartanorum.

Εἰλωτίς.ίδος.ἡ.serua.

Εἷμα.ατος.τὸ.uestis amiculum.

Εἱμάδες.ἁδ.casæ, tuguria.

Εἵμαι.sedeo, indutus sum.

Εἵμαρμαι, ἀ μέρομαι. fatatus sum Attice pro μέμαρμαι.

Εἱμαρμένη.ης.ἡ.fatum. Cic. de Diuin. libro 1. Fatũ appello, quod Græci εἱμαρμένην, id est ordinem seriemq; causarum, cum causa causæ nexa rem exse gignat. Gel. libro 6. capite 2.

Εἵμαρταί μοι.mihi fato datum est, decretũ.

Εἵμαρτο.fatatum erat.

Εἱμέρομαι.cupio.

Εἶμεν, pro ἐσμὲν sumus, Arato.

Εἱμένος.ὁ.indutus, inuolutus. ἀπὸ τοῦ εἶμαι.

Εἰμὶ.μ.ἔσομαι.sum. Vnde infinitiu. εἶναι, esse, quod aliquando licere significat: quemadmodum Cicero, Quem enim deprecari esset. Aliquando est filium esse, natum esse. Isæus, φασὶ μὲν οὖν εἶναι θρασυμάχῳ νικόστρατον, Aiunt partem habuisse Thrasymachum. ἔναι ἑαυτῆ, est sui iuris esse, id est αὐτεξούσιον ἔναι. ἔναι ἔξω αὐτῆ, mente alienatum esse. Budæus Com.

Εἶμι.eo. εἶς καὶ ἴσθα, is & ibis. παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι.

Εἵμορος.fatatus, πεπρωμένος.

Εἶν, pro ἐν poetice.

Εἰναετής.nouem annis, aduerbialiter.

Εἶναι, spiritu denso, emittere, saturari.

Εἰνάλιος, pro ἐνάλιος.ε.ὁ.marinus.

Εἰνάνυχες.aduerbium, per nouem noctes.

Εἰνάτηρ.ηρος.ἡ.fratria, id est uxor fratris. Neq; enim glos est, cum apud Hom. γάλως & ἀνάτηρ pro diuersis inueniantur. Dionysius uocat ἀνάτηρας, quæ aliter synnymphi dicuntur, hoc est consponsæ duobus uel pluribus nuptæ fratribus, sicut ælij dicuntur, uel etiam ælij, quibus duæ nupserint sorores, Cælius lib. decimoquinto, capite 29.

Εἴνατος.η,ὁ. pro ἔνατος. nonus.

Εἴνεκα.ἕνεκα.

Εἰνοσίαι.literæ.

Εἰνί.ἐν.

Εἰνόδιος.ε.in uia positus, uel in uia habitãs.

Εἰνός. ᾶ. ὁ. Ionice, ἐλανός.

Εἰνοσίγαιος. ᾳ. ὁ. Enosigæus, mouens terram Neptuni epitheton.

Εἰνοσίφυλλος. ᾳ. ὁ, ἡ. altus, uentis afflatus consitus arboribus, frondosus, Iliad. ε.

Εἴνω. tego.

Εἴπασι. &

Εἴξασι, pro ἐοίκασι, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, similes sunt.

Εἶπα, ἀόρ. α. & ἔπον, ἀόρ. β. ab ἔπω. dixi.

Εἰπὲ. dic, ueni. Nulla uerba in imperatiuo acuuntur præter ἄπὲ, ἐλθὲ, εὑρὲ, & καβὲ Attice.

Εἰπεῖν. dicere, narrare, commemorare.

Εἰπέρ. certè, εἴπερ, ἐὰν, ὡς.

Εἵπετο. dico, sequor.

Εἴπηχθα Aeolicè, pro εἴπηκας. dixeris.

Εἱπόμην. sequebar.

Εἶπος. laqueus, παρὰ βάρος. ab ἔπω lædo. Cælius libro 8. capite 8.

Εἴπως. si quo modo,

Εἶρ. ρος. ὁ. Ir fluuij nomen.

Εἶρ. procella, fulgor.

Εἰρά. ᾶς, ἡ. ecclesia, concio.

Εἰραφιώτης. ὁ. Dionysius. παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ Διός.

Εἰργάθω. prohibeo, facio, distraho, intercedo.

Εἰργασμένη. γῆ terra culta.

Εἱργμοί. οἱ. uincti & ergastularij serui, ergastula.

Εἰργμός. ὁ. ὁ. uinculum, carcer, prohibitio, adulteri deprehensi detentio, quæ lege licita erat, nisi uades ipse daret. Budæus. Commentarijs.

Εἴργνυμι. μ. εἴρξω. π. εἶρχα. idem quod εἴργω.

Εἴρομαι. facesso, abeo, summoueo.

Εἴρχθαι πυρὸς καὶ ὕδατος, de proscriptis dicebant, id est aqua & igni interdici cuiquam. Εἴρχεσθαι τῶν ἱερῶν, à sacris facessere. Dicunt quoq; εἴρχεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, & εἴργεσθαι ταφῆς, pro eodem. Budæus Com.

Εἴργω, denso spiritu. custodiæ trado, coërceo, claudo, detineo carcere, in carcerem conijcio. Item εἴργω. ueto simpliciter, & prohibeo transitum. Sciendum quando significat claudere in carcerem] aspiratur, alias tenuatur. Vnde composita καθέργνυμι & κατέργνυμι. Budæus Com.

Εἰρεθύρη. cardo ianuæ, ὀρσοθύρα, σφοφενύς.

Εἴρεον. ᾳ. τὸ. & εἰρεῶν. seruitus, captiuitas. Hesych.

Εἴρεος. ᾳ. ἡ. remigatio, remigium, idem significat, & εἴρεον quidam ponunt.

Εἰρεσιώνη. ης. ἡ. ramus oleaginus lana obuolutus, arborum fructibus circumpendentibus, qui ante ianuas ædium per puerum poni erat solitus in honorem Apollinis. De hoc Suidas & Aristoph. interpres in Plut. & et Equit. Item Plutarchus in Theseo. Huc arbitror pertinere, quod de Locrensium legatis Liu. tradit, qui in ue lamentis supplicũ, ramos oleæ, more Græcorum, porrigentes, cum flebili uocifera tione humi procubuerunt.

Εἴρλην. ενος. ὁ. nomen ætatis, puer qui iam fari potest. παρὰ τὸ ἔρειν τὸ λέγειν.

Εἶρη. ἡ. iris, arcus cœlestis.

Εἴρηκα. dixi

Εἰρηνᾶος. ᾳ. ὁ. paci deditus.

Εἰρήνεως. pacificè, placidè.

Εἰρηνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pacem habeo, in pace custodio. Neutrum accus.

Εἰρλεύη. ης. ἡ. pax, quies.

Εἰρηνικός. ᾗ. ὁ. pacificus.

Εἰρηνοδικοὶ. οἱ. feciales uertuntur à Dionysio.

Εἰρηνοποιός. οῦ. ὁ. pacificus, pacis conciliator,

Εἰρηνοποιῶ. pacifico.

Εἴριον. ᾳ. τὸ. lana.

Εἱρκτή. ῆς. ἡ. carcer, custodia.

Εἱρμός. ῆ. ὁ. series. παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω.

Εἱροκόμος. ᾳ. ὁ. lanam tractans, uel ornans.

Εἴρομαι. μ. ἐρήσομαι. interrogo. Lucianus τινὰς φιλοσόφους λόγους ἐρῆσθαι. Et philosophicas quasdã quæstiones habitas. Deponens accus.

Εἱρόμενος. ᾳ. pendens.

Εἱροπόκος. ου. ὁ, ἡ. habens uellera innexa, laniger.

Εἱροπόνος. ου. ὁ. lanam tractans.

Εἱρό-

Εἱρόπους. ouis epitheton, lanigera.

Εἶρος. ρος. τὸ. lana.

Εἱρύαται pro ἔρυνται. custodierunt.

Εἱρύθω. saluare, custodire.

Εἱρύομαι. custodio.

Εἱρχθέντες. οἱ. idem quod εἱργμένοι.

Εἴρω, tenui spiritu. μ. ερῶ. π. ἔρηκα. dico, ἔρω denso spiritu, necto.

Εἴρων. ονος. ὁ. cauillator, non uera dicens, dissimulator.

Εἰρωνεία. ᾳ. dissimulatio, ironia.

Εἰρωνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. dissimulo, cauillatoriè decipio.

Εἴρωνος. ον. dissimulator.

Εἰρωτεώμενοι. οἱ. interrogati apud Hero.

Εἰρωτεώντες. interrogantes, apud eundem.

Εἰς. in, ob. Bud. Com.

Εἰσαεὶ. semper, ἀεὶ. Sed ἀεὶ tribus temporibus indifferenter iũgitur, ἀσαεὶ uero futuro so

Ἐσ ἅπαξ. τὰ ἐσάπαξ. (lũ.

Εἰσαῦθις. in posterum, posthac, iterum, statim, aliàs.

Εἰς αὔειον. in crastinum.

Εἰς καιρὸν. tempore necessario.

Εἰς δ' ὡάμην. &

Εἰς δ' ὡάζον. pro uiribus.

Εἰς ἐμὲ. usq; in ætatem meam.

Εἰς ἔπειτα. deinde.

Εἰς ἐπιοῦσαν. in posterum.

Εἰς ἔτι. adhuc.

Εἰς ἑῶ. mane, sub auroram.

Εἰς καιρὸν. opportunè.

Εἰς κοινὸν. communiter.

Εἰς μαιρὰν. procul.

Εἰς μάλα. ualde, excellenter. πάνυ, μεγάλως.

Εἰς νέωτα. deinceps, in futurum, in sequentem annum, siue nouo ineunte anno.

Εἰς ὅσον. quandiu.

Εἰσότε. usquequo, donec.

Εἰς πέμπλην. die quinto.

Εἰς τὰ νῦν. in præsentiarum.

Εἰς τὰ οἰκεῖα, οἴκαδε.

Εἰς τὰ πρῶτα. in primis.

Εἰς ταῦτα. ad hæc.

Εἰς τάχος. breui, celerius.

Εἰς τέλος. omnino, penitus, prorsus

Εἰς τριτάρτην. die quarto.

Εἰς τὸ ἔσχατον. ad summum discrimen.

Εἰς τὸ ὄπιστα. in posterum.

Εἰς τὸ πρόσθεν. idem.

Εἰς τοὐμπαλιν. in contrarium.

Εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος. pro uirili.

Εἰς τὸ φανερόν. aperte, in lucem.

Εἰς τόδε χρόνου. in hanc diem.

Εἰς τοὔμφανες. in propatulum.

Εἰς τρυθεχομένους. pro uiribus.

Εἰς τὸπισθεν. retro.

Εἰς ὥρας. ad maturitatem.

Εἷς. ἑνὸς. ὁ. unus.

Εἷς ἕκαστος. unusquisq.

Εἶς. es, ὑπάρχεις. (tu.

Εἰσαγγελεύς. ῆος. ὁ. delator, accusator in senatu.

Εἰσαγγελία. ας. ἡ. annũciatio, nũcius, accusatio publica, crimẽ læsæ maiestatis, uindicta. Εἰσαγγελίαν dicunt de rebus perperam factis, γράφειν de legibus perperam latis. Cæl. lib. 5. cap. 3. & Bud. Com.

Εἰσαγγέλω. μ. ελῶ. π. ελκα. uoco ad iudicium, accuso aliquem reipublicæ causa, delator sum, defero aliquem. Bud. ibidem.

Εἰσαγωγεύς. ῆος. ὁ. introducens.

Εἰσάγομαι. &

Εἰσάγω. μ. ξω. π. χα. introduco, instituo, induco. Aliquando defero. Refertur autem tam ad actorem, quàm ad iudicem. Et ὁ εἰσάγων dicebatur is, cuius de eare notio erat. Εἰσάγειν τὰς δίκας, iudicia constituere, litem intendere. Εἰσάγειν εἰς τοὺς ῥήτορας, est profiteri liberos. Εἰσάγειν εἰς τὰς γυναῖκας, hoc est gentiles. Εἰσάγω πάλιν τὴν δίκην, est actionem restituere. Εἰσάγω φθόνον δίκῃ, accuso inuidiæ. Budæus Commentarijs.

Εἰσαγωγεύς. ῆος. ὁ. qui actionẽ rei dare potest, & lege agere iubere, introductor. Bud. ibi.

Εἰσαγωγέω. induco, uiam doceo.

Εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. introductio, principiũ, ut cum res à primis initijs et rudimẽtis traditur. Latini elementa dicunt. Dicitur & magistratus Athenis, qui audiebat accusantes.

Εἰσαγωγικόν. τὸ. commentarium.

Εἰσαγωγικός. ή. ὸ. introductorius.

Εἰσαγόρευμος. dicitur, contra cuius exordium præscriptio iure obijci non potest. Budæus Commentarijs.

Εἰσακούω. μ. ούσω. π. ουκα. exaudio. Gen.

Εἰσάκομαι. μ. ἔμαι. insilio. Depon.

Εἰσαναγκάζω, pro βιάζεσθαι.

Εἰσανιών. όντος. ὸ. ascendens.

Εἰσάπαξ. simpliciter, omnino, semel.

Εἴσατο. assimilatus est, ὁμοιώθη.

Εἰσάφλω. εἰσελθεῖν, ingredi, insilire.

Εἰσάφασμα. laceratio.

Εἰσαφικνέομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. accedo.

Εἰσαχθῶ. accusari, citari.

Εἰσβάθος. profundè.

Εἰσβαίνω. ingredior.

Εἰσβάκω. μ. αλῶ. π. κα. inuado, ingredior, aggredior.

Εἰσβατόν. τὸ. quod adiri potest.

Εἰσβιάζομαι. ui irrumpo.

Εἰσβιάζω. μ. άσω. π. ακα. aggredior, irruo.

Εἰσβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggressus, locus ad inuadendum opportunus, Herodot. Item apotheca, commeatus. Budæus Com.

Εἰσδέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. admitto. Ac

Εἴσδυσις. introitus. (cuſ.

Εἰσδύω. &

Εἰσδύομαι. &

Εἰσδύω. μ. ύσω. π. υκα. ingredior. Neu. abſol.

Εἶσε. locauit, ſtatuit. ut ἵσας τινὶ θρόνον, ἐκάθισεν, ἔκτισεν. ἀφ' ἧ ἴω.

Εἰσεγείρω. cogo.

Εἴσειμι. intro adſum. Εἴσεισι. ingreditur, ſubit.

Εἰσελαύνω. duco, inſequor, inequito.

Εἰσελθεῖν δίκην. reũ agi. Et εἰσελθεῖν τὴν γραφήν, ad iudicium uenire. Bud. Com.

Εἰσεμπορεύεσθαι. mercaturæ gratia hoſtes accedere.

Εἰσενεγκεῖν. inducere.

Εἰσέρχομαι. μ. εἰσελεύσομαι. ἀόρ. β. εἰσῆλθον. ingredior. Depon. abſol.

Εἰσήιεν, pro εἰσῆσαν. ingredi.

Εἰσήκει. adhuc.

Εἰσήνεγκε. admiſit.

Εἰσερίπτω. recipio, intromitto.

Εἰσήγγελκεν, ab εἰσαγγέλλω. detulit, calumniatus eſt.

Εἰσήγησις. ιος. ἡ. doctrina, adhortatio.

Εἰσηγητήριον. magiſtratus, uel ſacerdotij exordium.

Εἰσηγητής. διδάσκαλος, ſuaſor & author, qui aliquid noui introducit, deſignator. Budæus Commentarijs.

Εἰσηγορία. ας. ἡ. accuſatio.

Εἰσηγοῦμαι. conſulo, hortor, moneo, doceo, author ſum & ſuaſor alicuius rei nouæ, eamq; introduco.

Εἰσήιε. in memoriam ueniebat.

Εἰσηλᾶν. inferre, inducere.

Εἰσηλούσιον. τὸ. uectigal pro introitu.

Εἶσθα. i, uel eas, uel ibis, es.

Εἰσθορέω. inſilio.

Εἰσὶ δ' οἱ. ſunt qui, id eſt aliqui.

Εἶσι. it, uenit, πορεύεται, ἔρχεται.

Εἰσίασιν. ingrediuntur.

Εἰσιζάνω. inire, ut εἰσιζάνω εἰς τὰς ἄρχας, inire magiſtratum. Eſt etiam ſubuenire, hoc eſt, εἰς νῦν ἔρχεσθαι. Plutarchus, ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῆλθε τῆς ἀποδείας, Subijt reputatio. quod etiam ὑπεισιζάνω dicitur. Εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, conuenire eum domi. Εἰσιζάνω ἐπὶ γραφῆς, eſt poſtulari & calumniam dicere, quod etiam dicitur εἰσιζάνω τὴν ἀγῶνα καὶ τῷ γραφεῖ. Bud. Com.

Εἶσιθι, pro εἴσελθε. ingredere.

Εἰσίδμην. ης. ἡ. introitus.

Εἰσίμην. uicus.

Εἰσιτήρια. Calendæ Ianuarij, uel primus anni dies, quo totus magiſtratus apparebat. Item εἰσιτήριος λόγος, oratio in principis alicuius ingreſſu.

Εἰσκαλέω. intrò uoco, inuito.

Εἰσκεκοισυρωμένος. arrogãs, mollis. Amoribus fœminæ cuiuſdã, cui nomen κοισύρα.

Εἰσκεκυφλῶσθαι. nominari, aut uocari à præcone.

Εἰσκομίζω. importo. Budæus Commentarijs.

Εἰσκείνομαι. ingredior, inſinuo. Philo περὶ κόσμου de animalibus in aëre agentibus, ὧν τὰς μὴ εἰσκείνεσθαι λόγος ἔχει σώματα θνητοῖς. Budæus Commentarijs.

Εἰσκείνω. τὸ εἰσοικίζω. intromitto, ingredi facio. Budæus ibidem.

Εἰσκείσεις. εων. inſinuationes.

Εἰσκυλᾶν. aduoluere, intrudere, impellere. Vnde & pro inferre ponitur. Ariſtoph. Veſp. Budæus Commentarijs.

Εἰσκω. aſſimilo, comparo.

Εἰσκωμάζω. εἰσηλθῶς εἰσφέρομαι, ἐπὶ κακῷ εἰσφέρομαι. Athenæ. lib. 6. Bud. Com.

Εἰσόδια. redditus, ſumptus.

Εἴσοδος. ου. ἡ. introitus, et προπύλαιον templi, ueſtibulum, aditus, expeditio.

Εἰσοικίζομαι. tributum fero, uendico.

Εἰσόκεν. donec.

Εἴσοπτρον. ου. τὸ. ſpeculum.

Εἰσορόω. inſpicio.

Εἶσος, & dialyſi ἴσος. ου. ὸ. congruus, æqualis, & ἴσου πᾶσι μεταζόμεν &. Vnde & ἴσα φρονέειν, ἀνεράτεις, ἀγαθοὶ, ἰσοτύχαι, animus moderatus, conſtans, neque ſtupide abiectus, neque efferus.

Εἰσόκε. uſquequo, donec.

Εἰσπαίω. ingredior, inſilio.

Εἰσπέμπω. accerſo.

Εἰσπέπτομαι. inuoluo.

Εἰσπηδάω. inſilio.

Εἰσπίπλω. irruo, irrumpo, intro, cum feſtinatione ingredior.

Εἰσπλέω. μ. εύσω. π. ευκα. ἀφ' ἧ πλεύω. adnauigo, mare intro, à littore ſoluo. Depon.

Εἴσπλους. ου. adnauigatio, aditus, locus per quem introëunt naues in portum.

Εἰσπνεῖν. amare, quòd inſpiretur amor.

Εἰσπνήκης. ους. ὸ. ἀφ' ἧ εἰσπνεῖν, id eſt ἐρᾶν. ὁ ἐρῶμενος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος, amator apud Lacedæmonios, ſicut apud Theſſalos ἀίτης amaſius, Theocrit. Idyl. 12.

Εἰσπνοή. inſpiratio.

Εἰσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. adopto, do in adoptionem, coarctо. Accuſ.

Εἰσποιητός. οῦ. ὸ. aſciti ius, adoptitius, nothus

Εἰσπομπή. impetus, inſultus.

Εἰσπράκτωρ. ορος. ὸ. exactor.

Εἴσπραξις. εως. ἡ. exactio.

Εἰσπράττω. μ. άξω. π. αχα. exigo. Εἰσπράττειν τινὰ ὑπρύμιρον, de eo dicitur qui acerbè, hoc eſt, πικρῶς εἰσπράττεται. Εἰσπράττω & εἰσπράττομαι τὼ ἰγγύην apud Demoſthenem, pro exigo ſponſionem Εἰσπράττομαί σε τὰ χρήματα. exigo pecuniam à te. Budæus Commentarijs.

Εἰσρεῖν. influere, interlabi.

Εἰσφέρομαι. in medium affero, introduco, intrò admitto. Et pro προσφέρεσθαι, cibum ſumere, uel haurire quippiam, Ariſtoteles lib. 4 de Gener. anim. Bud. Com.

Εἰσφέρω. tributum pendo, quod Plin. in Panegyr. Græcorum more, inferre tributum dixit. Plutar. ὅτε μηκέτι τὸν δῆμον εἰσφέρειν, It aut populus tributum pendere deſierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menſtruis priuatis hominibus collatis. Eſt etiam cibum ſumo, ſicut ſuum paſſiuum. Ariſtot. lib. 4. de partibus Animalium, ἀδυνατεῖ δὲ πέσσειν ἡ θερμότης διὰ τὸ πλῆθος καὶ ὑπερβολὴν τῆς ἀσφρομυγίας τροφῆς. Hic enim ſignificat cibum ſumptum. Item effero, induco, ad populum fero, in medium adduco. Εἰσφέρειν τὴν γνώμην ἐν τῇ βουλῇ, eſt in medium afferre ſententiam, palàm cenſere aliquid faciendum, & authorem eſſe alicuius ſententiæ. Nam γνώμην ἀποφαίνεσθαι, eſt ſententiam dicere quoquo modo.

Εἰσφέρειν τὸν νόμον, eſt legem ferre & rogare, ad populum ferre, cum populo agere. Budæus ibidem.

Εἰσφθείρομαι. cum certa pernicie irrepo, me inſinuo, & introducor.

Εἰσφορά. ᾶς. ἡ. tributum, collatio, cõemptio, cenſus.

Εἰσφρήσθαι. recipere, admittere.

Εἰσῤῥῶμαι. &

Εἰσῤῥῶ. admitto, ut in urbem uel domum. Item deuoro. Budæus Commentarijs.

Εἰσχέω. μ. εύσω. π. υκα. infundo. Acti. accuſ.

Εἴσω. intro, pro εἴσω.

Εἰσωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. intrudo.

Εἰσωποί. ad aſpectum contrarij, qui intus uidentur, ἀντιπρόσωποι, ut εἰσωποὶ δ' ἰγγύνοντο νηῶν. hoc eſt, Ante conſpectum ſuum naues habebant.

Εἶτα. postea, adhuc, deinde, deinceps, sub hæc, at, interim. Item tandem, nota indignationis. Aliquando pro ἐάν τε. Εἴτε. siue.

Εἶτε. cum circunflexo. este, sitis.

Εἴτω. eat, sinatur.

Εἴω, & ἰῶ. μ. εἴσω. π. ἔεικα, μέσος π. ἔια ὑπερσωτ. ἧαμ. uado.

Εἴωθα. consueui.

Εἴως. & ἕωσκε. usquequo.

Ἐκ. ex, præpositio eadem quæ & ἐξ, sed illa utimur consonãte sequente, hac uocali, & utraq; genitiuo iungitur. Bud. Com.

Ἐκ γειτόνων. è proximo, in proximo.

Ἐκ δὲ δὴ τότε. deinde.

Ἐκ δεξιῶν. à dextris.

Ἐκ δευτέρου. iterum, secundario.

Ἐκ καιροῦ. ex tempore.

Ἐκ νέας, καὶ ἐκ μειρακίου, καὶ ἐκ παιδὸς, καὶ ἐκ νέου. à prima uel ab ineunte adolescentia, à puero, ab initio iuuentutis.

Ἐκ νηπίου. à puero, à paruulo.

Ἐκ παίδων. &

Ἐκ παλαιοῦ. diu, olim, iam olim. Syneſ. Ἐτάροι ἐκ παλαιοῦ γιγνόμενοι. Dicimus etiam ἐκ παλαιοτάτου, subauditur autem χρόνου. Budæus Commentarijs.

Ἐκ παντὸς, uel ἐκ παντὸς τρόπου, omnino, omni ratione, omni pacto, omni opere. Budæus Commentarijs.

Ἐκ παραγγέλματος. ex proposito.

Ἐκ παρακλήσεως. ex composito.

Ἐκ παραλλήλου. κατ' ἀναδίπλωσιν, per alternitatem, uel (ut Gellius ait) ex geminatione, quoniam duo uerba idem significantia iunguntur, ἐκ παραλλήλου posita dicuntur, quasi sensu geminato, ut apud Homerum, βασκ' ἴθι.

Ἐκ παραλόγου. ex insperato.

Ἐκ παρέργου. ex diuerticulo, extra propositũ.

Ἐκ περιουσίας. ex copia, ex abundantia. Budæus Commentarijs.

Ἐκ περιωπῆς ὁρᾶν. lumis oculis uidere.

Ἐκ πλαγίου. à latere, à transuerso.

Ἐκ ποσοῦ ἤδη. iampridem.

Ἐκ ποσοῦ πλέονος, ἢ ἐκ ποσοῦ χρόνου.

Ἐκ προαιρέσεως. consultè, ἐκ προμηθείας.

Ἐκ προνοίας. dedita opera, προπείτως.

Ἐκ πρώτης ἡλικίας. à iuuentute ab adolescentia. Dicitur etiam ἐκ παιδῶν, & ἐκ νηπίου.

Ἐκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

Ἐκ τοῦ. quòd, propterea quod.

Ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγειν. ex tẽpore dicere.

Ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex tempore.

Ἐκ τοῦ προφανοῦς. ex professo.

Ἐκ τοῦ τολμηρῶς. confidenter.

Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. ex improuiso.

Ἐκ τοῦ πρόσω. de proximo.

Ἐκ τοῦ φανεροῦ. apertò.

Ἐκ τοῦ ἀπαντικρύ. è regione.

Ἐκ τότε. deinceps, postea, inde, ex hoc tẽpore.

Ἐκ τύχης. forte fortuna.

Ἐκ χαρᾶς δοκθῆν. totis uiribus, omni tẽpore.

Ἔκα. de longe.

Ἑκάεργος. ὁ, ἡ. longè mittens, & à longe operans, procul arcens.

Ἔκαθεν. de longè, eminus, πόῤῥωθεν.

Ἑκάς. de longè, procul, à

Ἑκασάτω. longissimè.

Ἑκασπόσε. quocunq;, quoquo uersum.

Ἑκασταχόθεν. undiq;.

Ἑκασταχοῦ. ubilibet.

Ἑκαστάχι. procul, ubiuis.

Ἑκάστε. maximè, quotidie.

Ἕκαστος, siue ἕκασοι. unusquisque, quilibet, πᾶς ἕκαστος. αὐτὸς ἕκαστος, singuli. Sic & πᾶς τις pro unoquoque. οἱ καθ' ἕκαστον, & ὁ καθ' ἕκαστον, singuli. Et neutro genere τὸ καθ' ἕκαστον, & τὰ καθ' ἕκαστον, & τὰ παρὰ καθ' ἕκαστα, singula. Ita & fœmin. gen. αἱ καθ' ἑκάστω. Plutarchus, τὰς καθ' ἑκάστω ἀρετὰς. Bud. Com.

Ἑκάστοτε. quotidie.

Ἑκάστοτε frequenter, ubilibet, passim, undiq;.

Ἑκάτω. longissimè, πορρωτάτω.

Ἑκατεῖον. τὸ. terriculum, terror ex laruis. Cæl. libro sexto. cap. 38.

Ἑκάτειον. τὸ Hecatæ statua.

Ἑκατερᾶκις. utraq; uice, bis.

Ἑκάτερθεν, pro ἑκατέροθεν. utrinq;, ex utraque parte. Cum genitiuo apud Herod.

Ἑκαλεῖδες. αἱ. genus saltationis, in qua manus alternatim mouere assuescebant.

Ἑκάτερος. α. ὁ, uterque, alteruter.

Ἑκατέροθεν. utrinque.

Ἑκατέρω. longius.

Ἑκατέρως. utrobique.

Ἑκάτη. ης. ἡ. Hecate, Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατηβολέτης. ὁ. &

Ἑκατηβόλος. à longe iaculans. Epitheton Apollinis.

Ἑκατήσια. sacrificia Hecates.

Ἑκατι τῇ βολῇ. à longè.

Ἑκατόγχειρ. ειρος. ὁ. &

Ἑκατόγχειρος. ὁ. centimanus. Aegæonis uel Briarei epitheton.

Ἑκατόμβαια. τὰ. festa, & certamina apud Græcos olim.

Ἑκατόμβοιος. ὁ. ualens centum boues. Erat autem βοῦς, monetæ genus apud Athenienſeis ab eius pecudis nota, ualebat duas & septuaginta siliquas. Inde apud Homerum, hecatombœa, & enneabœa arma. Budæus de Asse.

Ἑκατομβαιών. ῶνος. ὁ. Aprilis, Attica lingua. Cælius libro 10. capite 6.

Ἑκατόμβη. ης. ἡ. hecatombe, sacrificium solenne centum boum. ἡ πολυτελὴς θυσία.

Ἑκατόμβιος. ὁ. τὸ. monetæ genus.

Ἑκατόμπεδον. ὁ. τὸ. templum Athenis, quod & à nonnullis παρθενὼν uocatur. Est & nomen regionis. Cælius lib. 10. cap. 6.

Ἑκατομπλασίων. ονος. ὁ. centuplus, centuplicatus.

Ἑκατόμπολις. ιος. ἡ. habens centum ciuitates. Cretæ insulæ epitheton.

Ἑκατόμπους. οδος. ὁ, ἡ. centipes.

Ἑκατόμπυλος. ὁ, ἡ. habens centum portas.

Ἑκατόν. centum.

Ἑκατόνζυγος. ὁ, ἡ. centiremis, centum transtrorum.

Ἑκατόνσιμον. multum, magnum, augustũ.

Ἑκατονταέτης. centum annorum.

Ἑκατονταέτις. centies.

Ἑκατονταόργυιος. ὁ, ἡ. centum cubitorum.

Ἑκατόνταρχος. ὁ. centurio, tribunus.

Ἑκατοντάχης. centuplus. Bud. Com.

Ἕκατος. ὁ. Apollo, ὁ ξηκὸς, ὁ μακρόθεν βάπτων.

Ἑκατοστή. centesima usura. Bud. de Asse.

Ἑκατοστός. ὁ. centesimus.

Ἑκατοστύα. αἱ. centuriæ.

Ἑκατοστύς. ύος. ἡ. ordo centenus.

Ἐκβαβάξαι. commouere, excutere.

Ἐκβαίνω. μ. ἔβην. ἀόρ. β. βέβηκα. euenio, egredior, prætereo.

Ἐκβακχεύομαι. μ. εὐθην. π. ευμαι. debacchor, perterrefacio, celebro festum indecorè.

Ἐκβάλλομαι. iactum leuandæ nauis causa facio. In Act. ἐκβαλόμενοι σῖτον. Aliquando est egredior. Item irrideri.

Ἐκβάλλω. μ. αλῶ. π. βέβληκα. profero, eiicio, expello: & aliquando in exilium expello, Demosth. Item rumpo, exeo, ut ἐκβάλῃ ποταμὸς ἐς τὴν θάλασσαν, pro ἐμπίπλα, atque ἐκπίπλα. Item partum abigo, abortum pario, Theophrast. 9. & Plut. Latinis quoq; eiicere idem dicitur. Vlpian. Si mulier pugno, uel equa ictu à te percussa eiecerit. Bud. Com.

Ἐκβαρβαρῶσαι. barbarum reddere, & efficere, Isocr. & Athen. Vnde ἐκβαρβαρῶθη, passiue apud Strab. barbariores fieri.

Ἔκβασις. ιος. ἡ. prouentus, exitus, ecbasis.

Ἐκβεβαιόω. confirmo, fortifico.

Ἐκβεβοημένος. celebris, diuulgatus, famosus.

Ἐκβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. uim facio. Accusat.

Ἐκβιασθέντες. ὑτος. ὁ. ui coactus.

Ἐκβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. duco, probo. Accus.

Ἐκβιβαστὴς. οῦ. ὁ. exactor, id est coactor, exactor.

Ἐκβιβύζαι. ululare, θρηνεῖν μετὰ κραυγῆς.

Ἐκβλαστήματα. τὰ. germina.

Ἐκβλίζω. elido, exprimo.

Ἐκβλύω. effundo, emano.

Ἐκβολὰς. άδος. abortus. Item purgamentum argenti, apud Strab.

Ἐκβολίσαι. radicitus & cum bulbo euellere.

Ἐκβολὴ. ῆς. ἡ. eiectio, præda. Dicuntur etiam ἐκβολαὶ ποταμῶν, ostia fluminum.

Item præter exitum fluminis etiam quemcunque exitum significat per loca angusta & intercepta, ut Plut. in Demetr. ἅμα δὲ τὰς εἰς συείαν ἀπιτεχίσεις ἐκβολὰς. *Budæus Commentarijs.*

Ἐκβόλια. τὰ. *medicamenta quibus medici utuntur abigendis infantibus, in utero enectis, quæ & φθόεια dicuntur, Latinè ejectori a.*

Ἐκβόλιμος. ὁ. *ejectus, ejectitius, abortiuus, ut* ἐκβόλιμα ὠά, *ejectitia oua. Et Plinius, Aegyptius ecbolimam habet uuam abortiuos facientem.*

Ἐκβόσκεσθαι. *depasci,* διατρέφειν.

Ἐκβοάω. *ululatu uociferor.*

Ἐκβράζω. μ. άσω. π. ακα. *emitto, ejicio. Accus.*

Ἔκβρασμα. τὸ. *naufragium, reliquiæ nauis in littus reiectæ.*

Ἐκβρασμός. ὁ. *ebullitio, tumultus.*

Ἐκβράσσω. *expello.*

Ἔκβρωμα. τὸ. *abortus.*

Ἐκβολάς. άδος. ἡ. *tumulus.*

Ἐκγαμίζω. *eloco nuptum.*

Ἐκγελῶ. *effusè rideo.*

Ἐκγιγαρτίζω. *eximo uiuacea.*

Ἐκγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *circumuenio uerbis, præstigijs illudo. Accus.*

Ἔκγονον. ὁ. τὸ. *fœtus, filius.*

Ἔκγονος. ὁ, ἡ. *filius, filia, nepos, & neptis.*

Ἔκγραφος. ὁ. *qui monstrat quibus argumentis dato circulo (uerbi gratia) imperatum trigonum, uel quid aliud possimus conuenienter asscribere, Capella.*

Ἐκγρυτεύω. *scrutor.*

Ἐκδάκρυον. ὁ. τὸ. *lachrymas stillans, gutta dum cadit.*

Ἐκδεής. *uilis, imperfectus.*

Ἐκδιαιτημένος. *intemperans, qui ordinato uictu non utitur.*

Ἐκδέεια. ας. ἡ. *inopia.*

Ἐκδέρματόω. μ. ώσω. π. ωκα. *&*

Ἐκδερματόω. μ. ώσω. π. ωκα. *terreo. Accus.*

Ἐκδέρω. μ. ρῶ. π. αρκα. *excorio. Accus.*

Ἐκδέχομαι. μ. ξομαι. π. ηγμαι, *recipio, expecto, prohibeo, repello, excipio, id est succedo,* τὸ ἐκδέχομαι, *Depon. accus. iungitur.*

Ἔκδηλος. ὁ. ὁ, ἡ. *manifestus, supereminens.*

Ἐκδημαγωγέομαι, *uoce passiua. &*

Ἐκδημαγωγέω. *duco populum, pluralitate uinco.*

Ἐκδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. *peregrinor, foris ago, domi non sum. Contrarium est* τῷ ἐνδημέω. *Neutrum absol.*

Ἐκδημοκοπῶ. *popularitate mihi populum seruire perpello. Bud. Com.*

Ἔκδικος. ὁ, ὁ, ἡ. *longinquus.* Ἔκδημος ἔξοδος, *id est* ὑπερόριος, *extrema profectio.*

Ἔκδοσιδοχή. ῆς. ἡ. *traditio.*

Ἐκδιαιτάω. *male administro, intemperans sum, ordinato uictu non utor.*

Ἐκδιαίτησις. ιος. ἡ. *trãsgressio regulæ uiuendi.*

Ἐκδιάστρα. *stamen, pensum.*

Ἐκδιδάσκω. *edoceo.*

Ἐκδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. *loco, eloco, operam alterius conduco, dedo, trado, do, ædo, id est manifesto, publico. Accus.*

Ἐκδιηγεῖσθαι. *totum narrare.*

Ἐκδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. *defendo, uindico, ulciscor. ut* ἐκδικῶ σε, *te & scelus ulciscar, &* ἐκδικῶ σοι, *iniuriam tibi illatam ulciscar, quod etiam* διακδικεῖν *dicitur. Ponitur aliquando pro* ἐκβάλλω. *Budæus Commentarijs.*

Ἔκδικος. ὁ, ὁ, ἡ. *ultor, uindex, iniustus. Budæus in Annotationibus post.*

Ἐκδίκησις. ιος. ἡ. *ultio, retributio mali.*

Ἐκδικητής. οῦ. ὁ. *ultor, persecutor, cuius munus est iudicio experiri contra eos, qui aurum uel argentum uel pecuniam reipublicæ debent. Bud. Com. & Annot. post.*

Ἐκδικία. ας. ἡ. *ultio.*

Ἐκδικάζομαι. *pœnam luo.*

Ἐκδιφρεύω. *è curru deturbo.*

Ἐκδιώκεσθαι. *interdum de exulibus, extorribus, ejectisq; dicitur.*

Ἐκδιώκω. μ. ώξω. π. ωκα. *expello, punio, persequor. Accus.*

Ἐκδοχεῖον. ὁ. τὸ. *cisterna, receptaculum.*

Ἐκδοχεῖα. τὰ. *desquamatoria, siue eraseria. medicamenta, quæ cutis continuitatem soluunt, urendiq; ui & potestate cutis eius aliquam partem auferunt.*

Ἔκδοσις. ιος. ἡ. *erogatio, expensa, editio.*

Ἔκδοτος. ὁ. ὁ, ἡ. *deditus, dedititius.*

Ἐκδοχεῖον. τὸ. *promptuarium.*

Ἐκδοχή. *exceptio, expectatio.*

Ἐκδρομή. ῆς. ἡ. *&*

Ἔκδρομος. ὁ. ὁ. *excursio.*

Ἔκδυσις. ιος. ἡ. *emersio, tergiuersatio.*

Ἐκδυσωπέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. *in contrarium dissuadeor.*

Ἐκδωσόμαι. *&*

Ἐκδωσω. *&*

Ἐκδύω. *exuo, excutio, exeo.*

Ἐκεῖ. *illic, ibi. Interdum pro illuc, illò.*

Ἐκεῖθεν. *illinc.*

Ἐκεῖνινον. τὸ. ὃ ἐκεῖνο ποιοικμφον. *sicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates. Budæus Commentarijs.*

Ἐκεῖνος. ὁ. *ille.*

Ἐκεῖνως. *illo modo,* κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

Ἐκεῖσε. *illuc, illò. Aliquãdo etiam pro illic.*

Ἐκεχειροφόρος. ὁ. ὁ. *fecialis.*

Ἐκεχειρία. ας. ἡ. *induciæ, uacatio, spacium temporis, remissio. Ab abstinendis manibus dicta. Gel. libro 1. capite 25.*

Ἐκέχαρον. *argentum.*

Ἔκλειμα. τὸ. *feruida eruptio.*

Ἐκλητῶν. ὁ. *quæritans.*

Ἐκλοπυρόω. *excito.*

Ἔκπαν. *longè.*

Ἐκπαβολία. ας. ἡ. *iaculatio,* εὔστοχος βολία.

Ἐκπαβόλος. ὁ. ὁ. *funda, & procul iaciens, sagittarius. Epitheton Apollinis, ab radiorum solis in terras immissione.*

Ἔκπαγλα. *quietè.*

Ἐκπαιδία. *diues, benigna tractatio.*

Ἔκπαλος. ὁ. ὁ. *quietus, tacitus.*

Ἔκπαγι. *longe. Item* ἔνεκα, χάριν, τῇ βολῇ. *Hesiodus,* διὸς μεγάλοιο ἔκπαγι. *Ponitur aliquando pro sine.*

Ἐκπαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. *obstupeo. Neutrum absol.*

Ἔκπαμβος. ὁ. ὁ. *stupor, stupefactus.*

Ἐκπανᾶν. *mori,* ἀποθανεῖν.

Ἐκπαρσήεις. αντος. ὁ, ἡ. *benè animatus, qui est fortissimo animo.*

Ἐκπαφίζειν. *celebrare, publicare, contemptum reddere, arguere.*

Ἐκπαάζω. *in religionem traho, ad diuinitatis indicium traho, diuinum esse existimo, diuinitatis argumentum puto. Herodianus,* ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἔργον ἐξεπαάσθαι, *Vnde res tota in religionem tracta est.*

Est etiam consecro, & deo dico, dijs imputo, inter diuos refero, ἀποθεῶ, *ut* ἔθος ἐστὶ ῥωμαίοις ἐκπαάζειν τοὺς βασιλέας, *Herodianus. Budæus Commentarijs.*

Ἐκπαεῶ. *consecro, ut deum colo.*

Ἔκπαγμα. *titulus, inscriptio, tabula publice proposita.*

Ἔκπαισις. ιος. ἡ. *expositio.*

Ἔκπαισμος. ὁ. ὁ, ἡ. *nefandus, iniquus.*

Ἐκπαισφαλῶν. ὁ. τὸ. *scientia diuina.*

Ἔκπαιτος. ὁ. ὁ, ἡ. *expositus.*

Ἐκπαίω. *excurro.*

Ἐκπαηλαίω. *mollem facio, effœmino, eneruo.*

Ἐκπαηρύω. *uenor. de omni re dicitur.*

Ἐκπαηρείζω. *effero, exaspero.*

Ἔκπαιβος. ὁ. ὁ. *fimbria uestis.*

Ἐκπαλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. *exprimo, elido, excludo. Accus.*

Ἔκπαιψις. ιος. ἡ. *elisio. figura est, ubi cõsonans aliqua, inter primam & ultimam syllabã eliditur, ut* σκῆπλον, *pro* σκῆπτρον.

Ἐκπορίω. *exilio, effugio, proripio me, repentè abeo.*

Ἐκπαρώσκω. *idem est.*

Ἐκπαύζω. *ebullio, euomo.*

Ἐκπαύματα. τὰ. *exanthemata, pustulæ & efflorescentiæ cutis ab humore phlegmatico.*

Ἐκπαύμφος. *fimbrica uestis, uelox.*

Ἐκπαυμία. ας. ἡ. *promptitudo.*

Ἔκπαυμος. ου. ὁ, ἡ. *promptus, alacris, intentus.*

Ἐκπαύμως. *ex animo, promptè.*

Ἐκπαυομαι. *concilior.*

Ἐκπαύσιμος. ὁ. ὁ. *expiandus.*

Ἐκπαύω. *efferueo, excido.*

Ἐκίαυσν. *iuit.*

Ἐκιδόν, *aduerbium, mucronatim.*

Ἐκκαθαίρω. *expurgo, repurgo.*

Ἐκκαίδεκα. *sedecim.*

Ἐκκαιδεκάδωρος, *sedecim palmos longus.*

Ἐκκαιδεκαέτης. ὁ. *sedecim annorum.*

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐκκαίω, & ἐκκάω Attice. μ. αὑσω. π. αυκα. exuro, inflammo, comburo. Accus.

Ἐκκαλέω. malis succumbere, defatigari, deficere, cedere labori uel dolori, perlassescere, ἐκκάμνειν. Paul. ad Ephes. 3 μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν. Bud. Com.

Ἐκκαλέομαι. &

Ἐκκαλέω. euoco, conuoco, prouoco ad certamen. Ἐκκαλεῖσθαι τὸν κρίσιν, appellare, quasi euocare.

Ἐκκαλύπτω. detego faciem, φανεροποιῶ. Huic contrarium est ἐγκαλύπτω, de quo diximus. Budæus Commentarijs.

Ἐκκάμνω. idem quod ἐκκακεῖν. Bud. Com.

Ἐκκαπηλεύειν. decipere.

Ἐκκαρπίζομαι. fatisco, defrugor.

Ἐκκαρπίζόμενος. defrugatus.

Ἐκκάρπομαι. fructus & prouentus accipio.

Ἐκκάρπωσις. fructuum, & commodorum perceptio, & usus rei fructuosus. Budæus Commentarijs.

Ἐκκαταλείπω. relinquo.

Ἐκκατάπτω. μ. άξω. π. αχα. asscribo, adiudico.

Ἐκκατοικεῖ. incolat, inhabitat.

Ἐκκαυλίζω. caules produco, cresco. Item frango.

Ἐκκαύω. incendo.

Ἐκκεχεύω. grana deligo, extendo, contero.

Ἔκκειμαι. expono, & proscribo. Et cum datiuo, spero, ut ἔκκειμαι σοί, id est pendeo à te.

Ἐκκείμενος. expositus, procliuis. Et ἐκκείμενοι, φαινόμενοι, hoc est rei, qui pendentes à Latinis appellantur. Bud. Com.

Ἐκκεκομμένος. ὁ. ὁ. q inter aleas bona sua profudit, quem uulgaris lingua ἐκκεκοπισμένον uocat, ἢ ἀποκεχωρισμένον.

Ἐκκεκάφηται. obsurduit.

Ἐκκέκενσος. κατήγορ.

Ἐκκενόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhaurio, exinanio. Accus.

Ἐκκεντάω. μ. ήσω. π. ηκα.

Ἐκκεντίζω. ίσω. π. ικα. pingo, stimulo, compingo, transigo. Accus.

Ἐκκενάζομαι. compilo.

Ἐκκεχυμένως. effuse.

Ἐκκήρυκτος. ὁ. ὁ. expulsus, eiectus.

Ἐκκηρύττω. μ. ύξω. π. υχα. pello, in exilium mitto, separo, excommunico. Accus.

Ἐκκλεάω. μ. άσω. π. ελκα. secludo. Accus.

Ἐκκλέπτω. surripio.

Ἔκκλησις. ιος. ἡ. euocatio, prouocatio.

Ἐκκλησία. ας. ἡ. cœtus, concilium, concio, congregatio. Athenienses sic uocant conuentum ciuiũ, id est σωδομὸν τῶν κατὰ τὴν πόλιν. Nam quoties ad magnæ alicuius rei spectaculum homines ex agro accersebãt, διάκλησιν appellabant: σύγκλησις autem de consulibus dicebatur. Ponitur etiam pro loco ipso in quo conuenitur. Lucia. καὶ διατρώγοντα τὴν ἐκκλησίαν, Vbi curiam, in qua cõsultant undiq; strauero.

Ἐκκλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. concionor, cõuentum celebro, ad concionem uoco. Neutr.

Ἐκκλησιαστήριον. uocabant Alabandeni munusculum theatricum, ut annotat Vitruu.

Ἐκκλησιαστής. οῦ. ὁ. concionator, qui loquitur ad populum. Lucian. in Necyo. usurpauit pro eo, qui audit concionem.

Ἐκκλητεύειν. uocare in ius, ἀς κρίσιν ἄγειν, et ἐκκλητεύεσθαι dicitur, cui testimonium denunciatur. Budæus Commentarijs.

Ἔγκλητος. ου. ὁ. appellatio. Cæl. lib. 9. cap. 1.

Ἐκκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino, effugio. Accus.

Ἐκκλιμακίζειν. distorquere. nam κλίμαξ instrumentum est, quo tortores à fontibus uerum extorquent.

Ἔκκλισις. declinatio, cui opponitur ὁρμή.

Ἐκκλύζεσθαι. reprimi.

Ἐκκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. eluo. Accus.

Ἐκκλύζειν. exibilare, explodere. est enim κλυσμὸς, strepitus, & sibilus oris.

Ἐκκοβαλεύεσθαι. circumuenire, astutè furari, Aristoph. Equit.

Ἐκκοιλισός. uentrosus, crassus.

Ἐκκοιτοῦντες. οἱ. excubantes.

Ἐκκολάπτω. excindo.

Ἐκκόλαψις τῶν ὠῶν. exclusio ouorum.

Ἐκκολυμβάω. enato.

Ἐκκολυμβῶν. ῶντος. ὁ. enatans.

Ἐκκομιδή. ῆς. ἡ. ablatio, elatio funeris, exequiæ, funus. Budæus Commentarijs.

Ἐκκομίζομαι. &

Ἐκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. exporto, Thucy. sicut ἀποκομίζομαι importo. Item effero mortuum, κομίζω, ἐκφέρω, κηδεύω. Bud. ibid.

Ἐκκοπή. ῆς. ἡ. impedimentum, effractio, caluæ diuisio est, in qua offensum os diruptum fuerit.

Ἔκκοπος. fessus.

Ἐκκόπτω. excudo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorsus abrogo, separo. Budæus Commentarijs.

Ἐκκορακίζειν. reijcere, persequi.

Ἐκκορῶ. enarro, excutio, orno, corrumpo. Budæus Commentarijs.

Ἐκκοφίζω. extollo.

Ἐκκοχλίαν. ἐκκοπτίζειν.

Ἐκκραγᾶν. ἐκκραγγάνειν, exclamare.

Ἐκκρεπαλῶ. exaturatus sum, crapulor.

Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.

Ἐκκρεμής. dependens.

Ἐκκρίνομαι. segregor, dirimor à cœtu aliquo. Opponitur autem τῷ συνίσταμαι. Aristoteles de Animalib. ὁ. ἀπὸ ἐκκρίνονται ὅταν ἀς κλικίαν ἔλθωσιν. Idem Galeno dicitur de uomitu, & excrementis alui, quemadmodum excernere Latinis. Budæus Commentarijs.

Ἐκκρινόμενον. ου. τὸ. excretus.

Ἐκκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. approbo, longo tempore dubito, hæreo. Item expello, secerno, segrego. Aristot. ἐκκρίνουσι ὃ ἐκ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον τὸ ἔκγονον, abstrahunt, ablactant. Item ordine moueo, numero ue expungo, Xenoph. lib. 1. παιδ. Item ἀποδοκιμάζω, ut ἀποκρίνω, reprobo, reijcio καὶ ὃ προσλέγομαι. Item egero, excerno, exhaurio, eximo, Theoph. 6. de Caus. Budæus Commentarijs. Vnde

Ἔκκρισις. ιος. ἡ. excretio, exhaustio, exactio. Theophrastus, ἅτε τῆς ἐκκρίσεως ἀεὶ καθαρωτέρας γινομένης, Vtpote cum sensim succus exactior maturescendo fiat. Galenus, ἔκκρισιν αἵματος, ἐκ τῶν ῥινῶν τὴν ἀμορραγίαν uocat. Budæus Commentarijs. Item selectio. Aliquando deiectio.

Ἔκκριτοι. selecti iudices & præcipui, ἀπόλεκτοι. Horum nongenti erant, ad custodienda suffragiorum scita in comitijs. Numero exempti dicuntur Quintiliano. His opponuntur ἐντεταγμένοι, id est in ordinem numerumq; redacti, quos & ἐγκυκλίους dicunt, id est circulares, uiles & uulgares. Budæus in Annotationibus & Commentarijs.

Ἐκκριτα. τὰ. dicũtur quæ dicata sunt, ut exĩmia, & egregia, & χαίρετα. Bud. Com.

Ἐκκρούω. μ. ούσω. π. ουκα. fugo, elido, libero, missum facio, expello, eijcio, excutio. Accus.

Ἐκκυβεύω. periclitor, aleæ me committo.

Ἐκκυκλέω. reuelo.

Ἐκκύκλημα. τὸ. machina lignea in theatro, qua circumacta ostendebatur spectatoribus, quicquid secreti in scæna ageretur.

Ἐκκυλίω. & (cus.

Ἐκκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. euoluo, reuoluo. Ac-

Ἐκκυμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα, exundo. Neutrum absol.

Ἐκλύματα. exanthemata.

Ἔκλυσος. canis, qui interosculatur alterum.

Ἐκκλεῖν. litigare.

Ἐκλαβεῖσθαι. ante oculos habere ac metuere.

Ἐκλάκτισμα. ατος. τὸ. &

Ἐκλακτισμός. ῦ. ὁ. genus saltationis cuiusdam, in qua ultra humerum excalcitrare oportebat.

Ἐκλαμβάνειν. recipere, ἀπολαμβάνειν. Item excipere, id est medicamenta contuso aliquo humore deluta colligere, ἀναλαμβάνειν. Cels. libro 5. Hæc excipiuntur cerato è rosa facto. Item percipere, Isocr. Aliquando excipere, id est interpretari, intelligere, Gregor. Bud. Com.

Ἐκλαμπρύνομαι. glorior.

Ἐκλάμπω. μ. άμψω. π. αμφα. reluceo. Neutr.

Ἐκλανθάνομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. obliuiscor. Depon. accus.

Ἐκλεάνω. contero, extero, plano.

Ἐκλέγομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. eligo, προκείνω, προτιμῶ, Plat. in Timæo, & Demosth. Itẽ ἀναγινώσκω, Paus. Depon. Sic etiam

Ἐκλέγω.μ.ξω.π.ιχα. eligo. *Vnde & pro annotare siue colligere ponitur. Aristot.* ἃ δέ τις τὰ ἴδια ἑκάστῳ θεὶς ἐκλέξειεν. *Item oratoriè loquor, concionor, Demosthenes. Item* τὸ τὸν φόρον ἢ τὸ τέλος ἀπαιτῶ καὶ εἰσπράττω, *quod coactoris officiũ est. Et cum duobus accusatiuis construitur. Aeschin.* καὶ τὰ τέλη τὸς παραπλέοντας ἐξέλεγον, *A prætereuntibus nauigijs uectigalia exigebant. Bud. Com.*

Ἐκλείγματα. *electuaria, quæ ori imposita sensim liquefiunt, ac deinde deglutiuntur. A* λείχω, *id est lingendo.*

Ἔκλειγμον. ν. *delinctum.*

Ἐκλειπία. *uenia, concessio.*

Ἔκλειπος. *eclegma, quod lingẽdo absumitur.*

Ἐκλειπτικός. ῆ. ὸ. *defectiuus.*

Ἐκλείπω. μ. άψω. π. εφα. *deficio.* ἐκλειποῦσ ἐκ τοῦ βίου, *è uita sublatum. Neutrum absol.*

Ἐκλείχω. *delinquo, deuoro.*

Ἔκλειψις. ιος. ἡ. *defectio, eclipsis.*

Ἐκλεκτέον. *arguendum, aperiendum.*

Ἐκλεκτός. ῆ. ὸ. *delectus, qui etiam* ἀπόλεκτος *dicitur.*

Ἐκλιπαρμένος. ἔλκεσι, *egregius.*

Ἐκλευμένως. *remissè.*

Ἐκλέπειν. *dempto cortice expolire,* λεπίζειν.

Ἐκλευκός. ῆ. ὸ. *candidus, intensè albus.*

Ἐκληθάνειν. *obliuionem inducere.*

Ἔκλειπτις. *quod deest, prætermissum.*

Ἔκλειπτός. ικος. ὸ, ἡ. *deficiens.*

Ἐκλεπτέον. *adsumendum est.*

Ἔκλυσις. *obliuio.*

Ἔκλιμος. *præiciunus, exuccus.*

Ἐκλίναν. *inclinati sunt, terga dederunt.*

Ἐκλινύσαι. *è retibus elabi, periculũ effugere.*

Ἐκλιοψιβίω. *contero minutissimè.*

Ἐκλιπαίνω. *impinguo.*

Ἐκλιπανθῶναι. *pinguefactum esse.*

Ἐκλιπαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. *deprecor impensè, rogo, obtestor. Neutr. accus.*

Ἐκλιπεῖν. *mori.*

Ἐκλιτεύειν. *ἐκλικτεύειν.*

Ἐκλιχάζω. *incito.*

Ἐκλογεῖν. ῦ *ἐκλογάς.*

Ἐκλογεύς, καὶ φορολόγος. *coactor, qui tributum exigit. Bud. Com.*

Ἐκλογή. ῆ. *electio, electus, explanatio, notatio, annotatio.*

Ἐκλογίζομαι. *numero, reputo.*

Ἐκλογισία. ας. ἡ. *enumeratio.*

Ἔκλογον. τὸ μεταξὺ λόγων.

Ἐκλοχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. *genero. Depon.*

Ἐκλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. *deficio, dissipo, dissoluo, soluo, eneruor.*

Ἔκλυρός. ά. *uiridis, humidus.*

Ἐκλυσάω. *impetu feror.*

Ἔκλυσις. ιος. ἡ. *dissolutio, imbecillitas.*

Ἐκλυτήριον. ά. τὸ. *solutio.*

Ἔκλυτος. ά. ὸ. *fractus, uiribus defectus.*

Ἐκλύω. *libero, dissoluo.*

Ἐκλωπίζω. *furor. Item exuo, excorio.*

Ἐκμαγεῖον. ά. τὸ. *effigies.*

Ἐκμαγάω. *effigio, exprimo.*

Ἔκμαγμα. ος. τὸ. *magma, massa ex unguentorum fecibus.*

Ἐκμαίνομαι. μ. νῆμαι. *sæuio. Depon. absol.*

Ἐκμαίνω. *insanire facio.*

Ἐκμαλθακῶσαι. *mollem et dissolutũ reddere.*

Ἐκμανθάνω. *perdisco.*

Ἐκμαρτάομαι. *frustror, uanus & superuacaneus fio.*

Ἐκμαρτυρεῖν. *testari non pro re comperta, sed ab alijs narrata.*

Ἐκμαρτυρία. ᾶ. *testimonium quod fit per præsenteis.*

Ἐκμάσω. μ. άξω. π. αχα. *tergo, sicco. Item fingo, exprimo, effigiem figuramq; exprimo. Vnde* ἐκμαγεῖον. *Accus.*

Ἐκμαθεῖν. *exquirere.*

Ἐκμεθύσκω. *humore redundanti uitio & corrumpo, apud Theophrast.*

Ἐκμειλίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. *mitigo.*

Ἐκμελετάω. ῶ. *meditor, calleo, exerceo.*

Ἔκμελής. ῆος. ὸ, ἡ. *inconcinnus, absonus, discrepans, Aristid. Item* ὁ ἐκμελημένος, *dissolutus, & secors, & iners, Syn. Bud. Com.*

Ἔκμελος. *infirmus.*

Ἐκμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. *dimetior. Accus.*

Ἐκμηχανῆς. *repentè.*

Ἐκμηκυνθησόμενοι. οἱ. *protracti.*

Ἐκμηνίω. *indignor.*

Ἐκμηνύθη. *enunciari, exprimi.*

Ἐκμηλώω. *indico.*

Ἐκμηρύω. μ. ύσω. π. υκα. *protendo. Accus.*

Ἐκμιαίνεσθη. *pollui.*

Ἐκμιμᾶσθη. *imitari.*

Ἔκμισθος. ου. ὸ. *mercedis expers, stipendio priuatus.*

Ἐκμοχθέω. *exantlo.*

Ἔκμολε. *exibat.*

Ἐκμοχλεύω. *excutio, extirpo.*

Ἐκμυξέω. μ. άσω. π. ηκα. *fugo, abstergo.*

Ἐκμύξησις. ιος. ἡ. *exuctio.*

Ἐκμυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *derideo.*

Ἐκμυκτηρισμός. ῆ. ὸ. *subsannatio.*

Ἐκναρκάω. *more resolutorum & rigentium membrorum torpeo.*

Ἐκναυλόω. μ. ώσω. π. ωκα. *cum naui portum exeo. Neutr.*

Ἐκνεάκαι. *ferat, pro* ἐνεγκάτω. *Theocr.*

Ἐκνιμῆ. τὸ ἄγαξες, *educes.*

Ἐκνευρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *eneruo,* ἐκλυγλύνω. *Accus.*

Ἐκνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *declino, subduco, enato. Item* ἐκνευσοῶται *apud Theocritum pro* ἐξαπίνουσι.

Ἐκνεφίας. ᾶ. ὸ. *procella, uentus procellosus, quasi è nube erumpens.*

Ἐκνήφω. μ. ήψω. π. ηφα. *euigilo, resipisco. Neutrum.*

Ἐκνίχομαι. μ. ήξομαι. π. ιγμαι. *enato. Depon.*

Ἐκνικάω. *obtineo, uinco. Accus.*

Ἐκνιτῶ. *lauo nitro.*

Ἐκνιτρωθέντες. οἱ. *nitro perfricti.*

Ἔκνιψις. ιος. ἡ. *elutio, absersio.*

Ἐκνοια. ας. ἡ. *mentis lapsus, delyrium.*

Ἐκνομίως. *&*

Ἐκνόμως. *enormiter. Aristoph. Pluto,* καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠκούσω.

Ἔκνομος. *illegitimus.*

Ἐκνομώτατα. *supra modũ, impotentissimè.*

Ἔκνοος. *stultus.*

Ἐκνοσπλεύω. *curo, medeor, conualesco.*

Ἐκνοσφίζω. *alieno, reijcio.*

Ἐκολόα. *perturbauit,* ἐθορύβει. ἀπὸ τῶν κολοιῶν.

Ἐκουτὶ. *sponte,* ἑκουσίως. (ῶν.

Ἐκομπολάπουν. *magnifica & superba uerba crepabam, Aristoph. Ranis.*

Ἑκούσιος. ά. ὸ. *uoluntarius.*

Ἐκπαγλότατος. *formidolosissimus. Agamemnon hoc nomine uocat Achillem, quasi peruicacissimum, aut uehementissimi animi, præcipuoq; furore natum.*

Ἐκπαγλοῦμαι. τὸ ἐκπλήττομαι, *stupeo, terreor, admirationi sum.*

Ἐκπαγλόμενοι. θαυμάζοντες, ἐκπλησσόμενοι.

Ἐκπαγλῶς, *pro* ἐκπληκτῶς. *horribiliter, egregiè, magnificè, admirabiliter.*

Ἐκπαθής. ῆος. ὸ, ἡ. *impassibilis, extra affectus & passiones, immodicè affectus.*

Ἐκπαιφάσω. *manifesto.*

Ἐκπαίω. *egredior.*

Ἐκπάλαιστος. *grauis, superbus.*

Ἐκπαλαίειν. *præter gymnasticas leges agere.*

Ἐκπαππᾶσθη. *in pappos transire.*

Ἐκπαπλακίδιοι. *spurij.*

Ἐκπάτιον. *extra uiam,* ἔξω πάτου.

Ἐκπάφιον. *dissimile, non paternum.*

Ἐκπεκτόω. *pecto, uello.*

Ἐκπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. *emitto, relego in exilium, repudio, diuulgo. Accus.*

Ἐκπεπλαμένως. *effuse.*

Ἐκπεδίκισαι. *elabi astutè, & periculum declinare. Ductum à perdicibus, quas miræ calliditatis esse, ut manus aucupum effugiant, scribit Plutarchus. Cæl. libro 16. capite 26. & Erasm. Chiliad.*

Ἐκπέρθω. μ. σω. *destruo, depopulor, deuasto.*

Ἐκπεριέρχομαι. *circundo, cingo. Vnde &*

Ἐκπεριέρκω. *ambire & usquequaq; circũdare. Herodia.* οὐ προσδοκῶντος τ' στρατὸ ἐκπεριελθὼν καὶ ὥσπερ σαγηνεύσ. *Bud. Com.*

Ἐκπεισπασμὸς, *plus est quàm* περισπασμός.

Nam περισπασμὸς *est, cum milites ita mouentur duplici flexu, ut eorum ora in partem posteriorem spectent,* ἐκπεισπασμὸς *uero, est plenior conuersio triplici flexione constans, quod fit cum post περισπασμὸν rursus in hastam conuertuntur, si quidem in hastam moueri primum cœperunt, aut in læuam, si læuorsum & in scutum fuit prima inflexio. Budæus Cõmentarijs.*

Ἐκπέπαμαι. μ. ἀσομαι. π. ἐκπέπαμαι. decido, excido. Item degenero, desciſco à priſtino inſtituto, & mutor. Plato, ἀς ἀπόφριον ἔξοδος ἡ πολιτείας ἐκπέπλα. Vnde ἐκπέπλω τὸν λόγον, cum deficio ſermone, & oratio mihi non ſuppetit, & cum memoria me deficit & deſtituit, Aeſchines. Item emano, exeo, & prodeo foras, Ariſtoteles de Mundo. Item emano ad uulgus, id eſt ἔκφορος καὶ ἔκπυος γίνομαι. Plato Dionyſ. ὀλιγαβδμὴν δι, μήποτ' ἐκπέσῃ τοῦτο εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. Item ἐκβάλλομαι, eijcior, expellor & explodor, ut ὑπὸ τῶν ἀθλοθετῶν, Pulſus eſt Athenis, Plutarch. Sic etiam & comœdia aut tragœdia dicitur ἐκπέπλειν, quando exigitur exploditurq; à ſpectatoribus: contrà ἵστηθι, quando placet, quemadmodum Latinis. Bud. Com.

Ἔκπλαγος. ὁ, ἡ. horribilis, odioſus, mirabilis.

Ἔκπληξις. ἡ. ſtupor, ſyderatio, cogitationis ſtupor ex repentina conſternatione extrinſecus aduenientis.

Ἐκπλήρωσις. ἡ. expletio.

Ἔκπνοια. ἡ. ſtupor, ſyderatio, cogitationis ſtupor ex repentina conſternatione extrinſecus aduenientis.

Ἐκπνοή. ἡ. expiratio.

Ἐκποδών. ſtatim, ad pedem.

Ἐκποδών. eminus, procul. Ariſtoph. in Ran. ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σοφρονεῖς.

Ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. amoliri, amouere ne quid obſtet.

Ἐκποιεῖσθαι. alienari, in adoptionem dari.

Ἔκποιησις. ἡ. alienatio.

Ἐκποίητος. ὁ. dicitur qui datus eſt alicui à patre in adoptionem, iam que à ſua familia alienatus eſt, atque ubi id factum eſſet, ἀποίητος iam dicebatur eius familiæ in quam aſcitus erat. Dicitur etiam ὑόθετος, ab ὑός & τιθέναι τὸ ποιεῖν, quaſi filius factitius. Differt autem τοῦ ἀποκηρύκτου. nam is dicitur qui ob ſcelera è familia reiectus eſt à patre. Latini abdicatum appellant. Budæus Commentarijs.

Ἐκποιῶ. in adoptionem do. Item ſuffitio, ἀρκῶ. Theoph. ἐκποίησις ἔτι ἡ ὥρας, Tempore anni adhuc ſufficiente, hoc eſt pariendi ſpatium præbente. Item alieno, hoc eſt emancipo. Item efficio & conſumo. Ἐκποιῶ με τοῦ δικαστοῦ, ſubduco me è iudicio. Budæus Commentarijs.

Ἐκπολίζω. &

Ἐκποκίω. uello crines.

Ἐκπολεμόω. μ. ήσω. π. ηκα. uinco, debello.

Ἐκπολεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. reddo inimicum. Accuſ.

Ἐκπολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. per obſidionem capio. Actiu. accuſ.

Ἔκπωμα, uel ἐκπώμιον, cum ω. ατος. τὸ. poculum.

Ἐκπομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pando ſecreta, conuicior. Accuſ.

Ἐκπομπή. repudium, relegatio in exilium.

Ἐκπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. elaboro, labore quæro, colo, excolo, exerceo, meditor. Neutr. abſol. Budæus Commentarijs.

Ἐκπονημένος τοὺς πόδας. qui pedibus iter facere aſſueuerunt, Xenoph.

Ἐκπονῶμαι. idem quod ἐκπονέω.

Ἐκπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. exeo, egredior, proficiſcor, procedo. Depon. abſol.

Ἐκπόρευσις. εως. ἡ. proceſſio.

Ἐκπορευτός. οῦ. procedens.

Ἐκπορθέω. capio, duco captiuos, expugno.

Ἐκποιέομαι. &

Ἐκποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſubminiſtro, ſuppedito, præbeo, comparo. Plutarchus, ἀσφάλειαν ἐκποιεῖσθαι, Securitatem præſtet. Plato in Gorgia, paſſiue uſus eſt.

Ἐκπορπαμένος. ὁ. fibulatus, annectiès fibulas.

Ἐκποτέω. μ. ήσω. π. ηκα. euolo. Neutrum abſolutum.

Ἐκπουλέω. cicatrice obducere.

Ἐκπούλωσις. εως. ἡ. obductio cutis, cicatrix.

Ἐκπραΰνω. μ. υνῶ. π. υνα. mãſuefacio. Accuſ.

Ἐκπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. elegans, inſignis.

Ἔκπρησις. ἡ. exuſtio, intenſio.

Ἐκπρίαμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. emo. Depon.

Ἐκπροθεσμεῖν. in mora eſſe. uerbum eſt in Pande. Græcis. Budæus Commentarijs.

Ἐκπροθεσμέω, ἥκειν. uenire ultra diem præfixum condictum ue.

Ἐκπρόθεσμος, & ὑπερήμερος & ὀφλήμαζος ἢ ὑποχέσεως, qui ad diem præſcriptum non ſoluit debitum, aut non implet quod promiſit. Budæus Commentarijs.

Ἐκπροφανοῦς. palàm.

Ἐκπτερύσσω. alas motitare ac uerberitare, ut muſca in ſole. Lucianus in Encomio muſcæ, καὶ μλιὼ διλιόβισαι κατὰ τοὺς ταῶνας, ἔστις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτλιὸ, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκπτερύσσηται, Et quidem pauonum inſtar uariegata eſt, ſi quis attentius in eam oculos defigat, cum expanſis ad ſolem alis ſeſe uerberitat.

Ἐκπλήσσω. extendo.

Ἐκπλοεῖσθαι. ἐκπλήσσεσθαι, obſtupefieri.

Ἐκπλώσις. ſine caſu. Aliquando enim ἐκπλώσις prætuationis ſignum eſt.

Ἐκπλώσις. repente.

Ἐκπυίσκειν. ad ſuppurationem perducere.

Ἐκπυθάνομαι. μ. ύσομαι. π. νομαι. interrogo. Depon. accuſ.

Ἔκπυος. ὁ. feruidus. (pon.

Ἐκπυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. exardeo. De-

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐκπυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.incendo, accendo, inflammo. Accuſ.

Ἐκπυρσέω.μ.ήσω.π.ηκα. igni luceo. Neutrum abſol.

Ἔκπύρωσις.ιος.ἡ.exuſtio. Cæl.lib.12.cap.24.

Ἔκπυσον. quod iam clarum ac diuulgatum eſt, extra auditum atque famam. ἔκπυσον γίνεσθαι, famam præuertere, Thucyd.

Ἐκπωλεῖσθαι.προγυμνάζεσθαι.

Ἔκπωμα.ατος τὸ.poculum, cyathus.

Ἔκραχος.ſtipes.

Ἐκρέω.decido, effluo.

Ἔκρηγμα.locus abruptus, ſalebra. Item eruptio aquarum in magnis imbribus. Budæus Commentarijs.

Ἐκρήγνυμαι.erumpo. Plutarchus, νότου ἐκραγεὶς ἄπιστος τὸ μέγεθος, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rumpi enim ui detur cœlum, cum huiuſmodi turbines & procellæ effunduntur ſupernè. Accipitur pro excandeſco, & in iram præcipitem erumpo, Greg. Bud. ibidem.

Ἐκρηγνύω.μ.ύξω.π.ηχα. ſcindo, impreſsiõem facio. Aeliu. accuſ.

Ἔκρηξις.ιος.ἡ.uociferatio.

Ἐκρίζω.eradico.

Ἔκκαιμα.ατος.τὸ.purgamentum.

Ἔκροή.ῆς.ἡ.effluxio.

Ἐκροφεῖ.exorbet.

Ἐκρυέω.effluo.

Ἔκρυσις.ιος.ἡ.effluxio. Ariſtoteles libro ſeptimo de hiſtor. animal. tradit uocari τὰς ἐκρύσεις, hoc eſt eas conceptus corruptiones, quæ intra ſeptimum diem fiunt, abortiones uerò ἐκφυσμοὺς. uſque ad quadrageſimum uocitari.

Ἐκσαγηνεύω.irretio.

Ἐκσάρκωμα.excreſcentis carnis uitiũ quod in oſsibus cum euenit poſt fracturam ſanatam, dicitur ὑπερπάρωσις. Bud. Com.

Ἐκσείω.μ.είσω.π.ακα.concutio.

Ἐκσηπόμφος.ον.putrefactus.

Ἐκσιφωνίζω.per ſiphonem euacuo.

Ἐκσκυβάλομαι.exporto. Bud. Commentarijs.

Ἐκσκιαγραφημένον.adumbratum, umbratili pictura deſcriptum, ſimilitudinem refe-

rens, inchoatum, non perfectum.

Ἐκσκιασμένον.adumbratum.

Ἐκσπάω.μ.άσω.π.ακα.euello. Accuſ.

Ἐκσπερματῶσθαι. ad ſemen peruenire, ſemen reddere.

Ἔκσπονδος.ου.ὁ. excluſus à fœdere, uel à ſocietate, fœdifragus.

Ἔκστασις.ιος.ἡ. perculſio, ſtupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore alicuo repentino. Hanc (inquit Valla) qui habet, Latinè dicitur mente captus, non dico cum de inſano loquimur, ſed qualis eſt ille apud Quintilianum, qui ad inſperatum amici ſubitum que conſpectum dicitur ſtetiſſe mente captus. Dionyſius ſic uocat abſtractionem mentis à corpore, ad contemplanda cœleſtia, quæ etiam ἀναγωγὴ dicitur. Quidam definiunt, non diu perſeuerantem inſaniam. Alij contra inſaniam perennem. Ἔκστασις οἴνου, dicitur de uino quod degenerare & corrumpi incipit. Hoc præterea nomine nunc ſomnum, nunc terrorem dici animaduertas. Cæl. lib. 9. cap. 29. & Bud. Com.

Ἐκστατικός.ἡ.ὁ. qui mente facile commouetur, attonitus, fanaticus, ἔνθους, numine afflatus. Item qui in furorem agitur, ὁ θηριώδης, ὁ θηριωνικὸς, ὁ ἐκμανὴς, furioſus, qui pronus eſt ad iracundiam furibundam, & facile ad impotentiam animi erumpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales Cicero effrenatos appellat. Ariſtoteles, οἱ ὀργίλοι καὶ οἱ κάπροι θυμώδεις καὶ ἐκστατικοί.

Ἐκστέλλω.μ.στελῶ.π.αλκα. orno, extramitto. Accuſat.

Ἐκστέφω.priuare.

Ἐκστραγγίζω.excolo, ſtillatim exhaurio.

Ἐκστρατεία.ας.ἡ.& Ἐκστράτευσις.ιος.ἡ.expeditio militaris, & peregrinatio.

Ἐκστρατεύω. infeſto exercitu exeo & inuado. Budæus Commentarijs.

Ἐκστρατοπεδεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. caſtra loco. Depon.

Ἐκστρέφω.μ.έψω.π.αφα.muto, inuerto, in alium habitum commuto. ut ἐκστρέφω τὸ ἱμάτιον, ἀντὶ τοῦ τὸ πρὸς ἔσω μέρος, ἔξω μετατίθημι. Ariſtoph. in Pluto, κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵν' ὧδ' ὦσιν πάντοθεν, id eſt, Oculos eius inuerſos alleuit.

Ἐκσυεγγοῦσθαι.in orificio aperiri.

Ἐκσφράγισμα.imago, effigies.

Ἔκτα pro ἔκτανεν.occidit.

Ἐκτάδην.porrectim.

Ἐκτάδιος.α.ὁ.extenſus.

Ἐκταδόν.extenſim.

Ἕκτᾶς.ἕκτος.Suid.

Ἔκταξις.ἕκτος.ἡ.ἐκτάξεως.ἡ.extraordinarij. Budæus Com.

Ἐκτανύς.ύος.prolixus.

Ἐκτανύω.μ.ύσω.π.υκα. produco, id eſt longo, extendo. Accuſ.

Ἐκταπανοῦται. humiliatur.

Ἐκταράττω.obturbo, moleſtus ſum.

Ἐκτάρβημένος. ſtupens, attonitus.

Ἔκτασις.ιος.ἡ.productio. Figura, quando ſyllaba breuis extenditur.

Ἐκτείνω.profero. Item τὸ παρατείνω, inſtruo aciem, καὶ στρατοπεδεύω, id eſt compono ordines & agmen. Bud. Commentarijs.

Ἐκτείνω.μ.τενῶ.π.ακα. produco, extendo, cu-

Ἐκτειχίσω.extruere. (ro.

Ἐκτελεῖν τῷ δίκῃ.pœnas pendere.

Ἐκτελεῖται. perficitur.

Ἐκτελής.ἐος.ὁ.ἡ.perfectus.

Ἐκτελὸς.ἐος.τὸ.prouentus fructuum.

Ἐκτέματα.τὰ. puſtularum eruptiones in capite.

Ἐκτέμνω.μ.ἐκτεμῶ.π.ἐκτέτμηκα. excido, id eſt caſtro. Accuſ.

Ἐκτένεια.ας.ἡ. aſsiduitas, perſeuerantia, extenſio. Accipitur pro copia & abundantia.

Ἐκτενὴς.ἐος.ὁ.prolixus, intentus, animi non anguſti, liberalis.

Ἐκτενῶς. ὁλοψύχως, προθύμως, omnibus uiribus, toto animo, prolixè, id eſt admodum liberaliter. Cic. pro Flacco. Id non ſolum fecit, ſed etiam prolixè cumulatéq; fecit. id eſt ἐκτενῶς.

Ἐκτέον. habendum eſt, λεκτέον. aduer-

bialiter.

Ἐκτερπύω.meritis afficio.

Ἐκτετμημένοι.οἱ.caſtrati, ſpadones.

Ἐκτεύς.ἑος.ὁ. triens, ſextarius, eſt autem octo chœnicum: ab eo dictus, quòd ſit ſextarius medimni, hoc eſt modij. Budæus de Aſſe, & Commentarijs.

Ἔκτη, ἕκτη, τετάρτη. numiſmatum appellationes ſunt.

Ἐκτήκομαι. colliqueo, intabeſco. Bud. Com.

Ἐκτήκω.μ.ήξω.π. ηχα. liquefacio, tabefacio, macero. Accuſat.

Ἐκτημόριον.ου.τὸ. ſextans, ſexta pars.

Ἐκτίθημι. expono puerũ, et expono in terrã, hoc eſt è naui educo in littus. Bud. Com.

Ἐκτική. ſpecies febris leuiter oſsibus inhærens, ut uix ſentiatur donec paulatim corpus abſumat, quaſi dicas habitualem.

Ἐκτικοί.οἱ. qui corporis habitudine laborãt.

Ἐκτίλλω. euello.

Ἐκτιλοῦσθαι. ſignificat puellam demulcere, atque ita demũ conciliare, ut uxorẽ ducas. Ἀκτίλος quod arietem ſignificat mitem ac manſuetũ. Herodotus, ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν ἀμαξόνων. Hinc ἐκτιλώμενος Pauſan. qui cuipiam familiaris eſt factus.

Ἐκτιμᾶσθαι. indicare, æſtimare. Vendentis autem eſt, quod & τιμᾶσθαι dicitur & ὑπερτιμᾶσθαι. Item ἐκτιμᾶται, ualde honoratur. Budæus Commentarijs.

Ἔκτιμος. expers honoris.

Ἐκτιναγμός.οῦ.ὁ.concuſsio.

Ἐκτινάσσω.μ.άξω.π.αχα. excutio, amolior.

Ἐκτινύω. & (Accuſ.

Ἐκτίνω.μ.ίσω.π.ικα. reddo, retribuo, rependo, exoluo, reſtituo, pœnas do & pendo. Accuſ. Budæus Commentarijs.

Ἔκτισμα.ατος.τὸ.retributio, penſio.

Ἐκτιτρώσκω.μ.ἐκτιτρώσω.π.ωκα. pario, abortum, abortio. Neutrum abſol.

Ἐκτίω.μ.ίσω.π.ικα. reddo, trado, perſoluo, rependo. Item condo, extruo. Accuſ.

Ἐκτόνω. obſtupefacio.

Ἔκτοθεν. extrinſecus, pro ἔκτοσθεν carminis cauſa, ſicut ὄπιθεν, pro ὄπισθεν.

Ἐκτοιχωθεὶς. corruptus, compreſſus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐκπολυπρᾶσσω. elaborare, perficere.
Ἐκτομίας. ου. ὁ. exectus, castratus, Herodoto.
Ἔκτομις dicitur de uulua porcorum, quam Latini eiectitiam uocant.
Ἔκτομος. ueratrum nigrum, Hippoc.
Ἐκτοξεύω. μ. εύσω. υκα. exhaurio. Sumptum est uel à pharetra sagittis exhausta, uel ab ijs quæ sagittis confecta pereunt. Accus.
Ἔκτοπος. peregrinum, absurdum.
Ἐκτοπίζω. exigo procul, summoueo, transfero, τὸ μεταβάλλω, sedem muto, & in aliam regionem commeo. Bud. Com.
Ἐκτοπισμός. οῦ. ὁ. exilium, sedis mutatio.
Ἐκτοπίως. enormiter, ἐκτόπως, παραδόξως.
Ἔκτοπος. ὁ. intolerabilis, difficilis, peregrinus, uiolentus, magnus.
Ἐκτόπως. indecenter, ineptè, grauiter, supra modum.
Ἐκτορμᾶν. excurro præscriptum terminum.
Ἕκτος. ὁ. sextus.
Ἐκτός. extra, sine, præter, foras,
Ἔκτοσθε. &
Ἔκτοσθεν. &
Ἔκτοσθι. extra.
Ἐκφαγδάω. μ. ήσω. π. ηκα. & ἐκφαγδίζω. tragicè aliquid narro, hoc est cum amplificatione & commiseratione augeo, tragicè deploro, uel ita narro ut in admirationem euadere rem uelimus. Bud. Com.
Ἐκφάπελος. ον. ὁ. auersans cõmunem naturæ modum, inuersus, qui plus iusto crescit.
Ἐκφαχνίζω. μ. ίσω. π. ικα. excollo, excido, præcipito, ceruicem frango. Accus.
Ἐκφαχλιόω. exaspero.
Ἐκφέρομαι. τὸ ἔξω ὁδοῦ ἵεμαι, diuerto, digredior, deflecto iter, à uia militari & plaustraria digredior. Ponitur pro auersor & fugio, ut abominandum, aut nefastum, ominosum. Lucian. κοὐκ ἐκφέρεσθαι δυσάντητον τὸ θέαμα. Item decedo uia non tamen honoris causa, ut cum alicui occurrere nolumus. Demosth. οὕτως ἐκφέρεται νῦν ἀπάντων. Sic & Cæsar, Quibus ita interdictum est, ijs omnes decedunt, aditum sermonemq; diffugiunt. Item mutor, ἀλλάσσομαι καὶ μεταβάλλω, & degenero. Bud. Com.
Ἐκφέρω. μ. ἐνέγκω. π. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. Actiu. accus.
Ἐκφέρω. μ. ἐνέγκω. π. αφα. enutrio. Accus.
Ἐκφέχω. μ. ἐκδραμοῦμαι. π. ἐκδεδράμηκα. excurro. Neut. genit. iung.
Ἐκφιβή. separatio.
Ἐκφίβω. μ. ψω. π. αφα. extero.
Ἐκφιμμα. τὸ. attritus.
Ἐκπριχωθὲς. euulsus, læsus.
Ἐκφορή. ῆς. ἡ. diuortiũ, digressio, ἡ παρόδος, Aristoph. βαφ. Item degeneratio, mutatio. Bud. Com.
Ἐκφορία. morbus quãdo palpebræ deorsum conuersæ sunt.
Ἐκφορίας, & τροπίας. uappa, uinũ quod detorius factum est & uappescit. Bud. Com.
Ἔκτρωσις. abortus.
Ἐκτροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum.
Ἐκτρυγῶσαι. extenuare, oblinere, accidere, πειστρώγω, καταναλίσκω, τρυχῶ, ἀποκναίω, πειλόπλω. Liu. Accisæ à Camillo Volscorum res, id est ἐκτετρυχωμένα. Bud. Com.
Ἐκτρυπᾶσαι. erumpere.
Ἐκτρυφᾶν. cum datiuo idem quod ἐντρυφᾶν.
Ἐκτρύχω. extero, ἐκτρίβω.
Ἔκτρωμα. ατος. τὸ. &
Ἐκτρωματίας. ου. ὁ. abortiuus.
Ἐκτρωσμοί. οἱ. abortiones.
Ἐκτυπάομαι. sono, crepo.
Ἐκτυπή. ῆς. ἡ. sculptura.
Ἐκτυπόω. assimilo, exprimo.
Ἔκτυπος. manifestus.
Ἐκτύπωμα. τὸ. effigies.
Ἐκτυφλόω. lædi oculis, & tantum non obcæcari.
Ἐκτυφλόω. μ. ώσω. π. ωλα. excæco.
Ἐκυρά. ᾶς. ἡ. socrus.
Ἐκυρός. οῦ. ὁ. socer.
Ἐκφάδην. manifestè.
Ἐκφάζω. enarro.
Ἐκφάνομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. eluceo. Depon.
Ἐκφάνω. μ. ανῶ. π. ηνα. manifesto, edo, prodo quod occultum est & arcanum, enarro. Bud. Com.
Ἐκφανὴς. ἐς. ὁ, ἡ. insignis, illustris, manifestus.
Ἐκφανίζω. indico.
Ἔκφανσις. ἀγαγόρευσις, narratio. Bud. Com.
Ἐκφαντικῶς. expressè, euidenter.
Ἔκφανοι. multi.
Ἐκφαντίσματα. τὰ. purgamenta, ὅτι καθαίρουσι τὰς φάτνας, præsepium.
Ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοὶ ἀποφαντικῇ τάξει. dicuntur angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à superioribus ordinibus deinceps hauserunt, infimis ordinibus quasi per manus tradunt, & illi rursus uiris sanctis enunciant & prodũt. Bud. Com.
Ἐκφαντορία. pro doctrina rerum reconditarum mysticarumq; interprete & enarratrice. Bud. ibidem.
Ἐκφαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. siue ἐκφαυλίζω. utilipendo, despicandum ostendo, quod eleuare dicitur Latinis. Cic. de Orat. 2. Mouere risum oratoris est, quod frangit aduersarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quod refutat.
Ἐκφέρομαι. fero, aufero, id est mereor, reporto, φέρομαι, Demosthe. Accipitur subinde pro suo actiuo. Et aliquãdo passiue pro rapior, auferor, & trãsuersum agor, ut qui fluctibus & undis æstuq; auferuntur. Aristot. ἐκφερόμενον ὑπ' αὐτοῦ πράγματος, Qui à reipsa transuersus agitur. Bud. Com.
Ἐκφέρω. μ. ἐνέγκω. π. ὀνήνοχα. effero, produco, id est emitto. Itẽ effero funere, Antiphon. Item narro, commemoro, Plutar. Item refero ad senatum uel consilium, ut ἀναφέρω. Item prodo, defero, arcanum enuncio & foras effero, καταγορεύω, diuulgo, Aeschi. Item ἐκφέρειν dicitur equus, qui sessorem contumaciter aufert, hoc est qui in alterũ duntaxat latus flectitur propter oris cõtumaciam. Demosth. proedere, & proferre usus est, καὶ τοῦτο τὸ λεῖγμα ἐνέγκοι ἂν πρὶν ἑαυτόν, Et hoc de se specimen edente. Ἐκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Aristotel. lib. 7. de hist. an. quæ uterum ad exactos menseis perferunt. Ἐκφέρειν γραφὴν, postulare aliquẽ, & idem quod ἀποφέρειν γραφήν. Ἐκφέρειν πόλεμον, inferre bellum, Isocr. Bud. Com.
Ἐκφεύγω. μ. ἐκφεύξομαι. π. φυγα. effugio. Accusatiuo.
Ἔκφθαρεὶς. eiectus, ὁ ἐπὶ κακῷ ἐκπεσών.
Ἐκφλυδάνω. ebullio, enascor.
Ἐκφλογίζω. inflammatur.
Ἐκφλύξω. ebullire.
Ἐκφοβίζω. μ. ίσω. π. ικα. exterreo.
Ἔκφοβος. ὁ. ὁ. timore exterritus.
Ἐκφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, egredior.
Ἐκφορά. ᾶς. ἡ. pronunciatio. Item elatio funeris, ἐκκομιδή, Lys. Bud. Com.
Ἐκφορίω. μ. ίσω. π. ικα. effero, ἐκφέρω. Demosthe. pro pignorari, & ἐκφορημένα σκεύη pignora capta dixit. Bud. ibidem.
Ἐκφόρημα. ατος. τὸ. &
Ἐκφορεία. ας. ἡ. &
Ἐκφόριον. ὁ. τὸ. fructus, fructificatio.
Ἔκφορος. ὁ, ἡ. aberrans, πλάφορος. Itẽ proditus, peruagatus, uulgatus, peruulganus, promulgatus. Gregor. ἵχνος τοῦ μυσηρίου τὰ ἔκφορα. Item concitatus, percitus, Synes. Bud. Com.
Ἐκφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, egredior.
Ἐκφράσω. exprimere.
Ἔκφρασις. ιδος. ἡ. descriptio, explanatio, puraq; enarratio, seu explicatio. Hesych. λόγον ἐνεργῆ, id est euidentem sermonem, orationem ue interpretatur. Cæl. lib. 7. capite 40.
Ἐκφραστικόν. ὄ. elocutio, interpretatio.
Ἐκφρονίζω. excogito, consulo.
Ἐκφρόνως. ἀνοήτως, citra mentem, stultè.
Ἐκφρῶ. sync. à φέρω. emitto. Bud. Com.
Ἔκφρων. ον. ὁ, ἡ. amens, ἄνους.
Ἐκφυάς. άδ. ἡ. appendix.
Ἐκφυὴς. ὲς. ὁ, ἡ. præstans ingenio.
Ἐκφυλοφορῶ. senatu aliquem uel ordine moueo, et eijcio, ob reptitium è tribu uel populo eijcio. Dictum à frondibus, quibus suffragiorum loco utebantur. Bud. Com.

Ἔκφυλο.ς.ὁ,ἡ.terribilis,præter naturam existens,alienus.
Ἔκφυμα.τὸ.ἐξάνθημα.
Ἐκφύομαι.enascor,exorior.
Ἐκφυσάω.μ.ήσω.π.ηκα.efflo. Actiu.accus.
Ἔκφύσημα.ατος.τὸ.efflatio,uenti sibilus.
Ἔκφυσις.ιος.ἡ.excrescentia,exortus.
Ἐκφύω.produco,germino.
Ἐκφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.pronuncio. Accus.
Ἐκφώνησις.ιος.ἡ.pronunciatio.
Ἐλαχείρημα.audacia.
Ἐκχαρές.cum omni studio.
Ἐκχιλοῦδῶ.negligere,uilipendere, apud Pausaniam.
Ἐκχέω.μ.ήσω.π.κκα.effundo. Accus.
Ἐκχερνάω.μ.ήσω.uasto, in solitudinem redigo.
Ἐκχοίλω.fodio.
Ἐκχυλίζονται.liquant humerem.
Ἐκχυλίζω.exugo,ἐκπίλω.
Ἐκχυμίζω.idem,perfruor.
Ἔκχύμωμα.ος
Ἔκχύμωσις. sanguis collectus in loco contuso.Bud.Com.
Ἐκχυρώματα.τὰ ποιῶδες συμπτώματα,cespites,uel collectiones herbarum.
Ἐκχυτείζω.reijcio.
Ἐκχύω.circunfundo.Ioseph.li.2.τὸ Ἰουδαϊκὸν πᾶν ἐξεχύθη,πρὸς τὴν θέαν αὐτοῦ, Iudæorũ multitudo circunfusi properabant uisendi eius studio.
Ἐκχωρέω.μ.ήσω.π.κκα.excedo,cedo.Datiuo.
Ἐκψύχω μ.ύξω.π.υχα.expiro, animo deficio, ἀποθυμέω.Neut.absol.
Ἑκών.όντος.uoluntarius,ultroneus,ultrò.

ΕΛ.

Ἐλάα.ας.ἡ.fructus oleæ,ἐλαία uero arbor.
Ἐλάδιον.parum olei.
Ἐλάζω.gradior.
Ἐλαθείς.ὁ.ἡ.transfixus.
Ἐλαθρής.calefactus à sole.
Ἐλαῖα.ας.ἡ.oliua arbor.
Ἐλαιάγιν@.ἡ.oleaginus, planta in lacu Orchomenio nascens.
Ἐλαίδων.ὰ.oleæ arbores.
Ἐλαίζειν.circa oleas laborare.
Ἐλαίζων.ὁ.colore oleæ.
Ἐλαιατίς.ίδ@.ἡ.locus palustris.
Ἐλαιόδενδρος.ὁ.ὁ.oleo irrigatus.
Ἐλαιόδρυ@.ος.ὁ.oleum continens.
Ἐλαιοκομέω.oleas curare.
Ἐλαιολόγ@.ος.ὁ.olearum collector.
Ἔλαιον.ὁ.τὸ.oleum.
Ἐλαιός.ὁ.ὁ.miscens uenenum,φαρμακεύς.
Ἐλαιοπόλιον.ὁ.τὸ.ubi oleum uenditur.
Ἐλαιώδης.oleosus.
Ἐλαιοτεμβεῖον.ὁ.ubi oleum conficitur.
Ἐλαιόφυγον.fex olei,amurca.
Ἐλαιοφόρον.ὁ.ὁ.omne uas olearium.
Ἐλαιόφυτον.ὁ.ὁ.oliuetum.
Ἐλαιόω.splendidum facio,aut pingue,& sordidum.
Ἐλαιών.ῶν@.ὁ.cella olearia,oliuetum.
Ἐλάκισε.strepuit,crepuit.
Ἐλαμῖται.οἱ.Elamitæ,Parthi.
Ἐλά@ς.αν@ος.ὁ,profectus.
Ἐλασάσκω.impello,conturbo.Accus.
Ἐλασέω,ab ἐλαύνω.expeditionem affecto,& molior,apparo@.Lucian.in Charonte,νυῦ ἐλασεόν τι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν, Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiam. Bud.Com.
Ἐλασία.ας.ἡ. impulsio, δίωξις. Item uectatio,equitatio.Bud.Com.
Ἐλασίβροντος.ὁ.τὸ.à tonitru agitatus,more tonitrus impulsus,magnificus.
Ἔλασις.ἐλασία.Bud.Com.
Ἔλασμα.ατος.τὸ.plica,πλύξ,frustum.
Ἐλασμός.ὁ.ὁ.lamina,frustum.
Ἐλαττον.ονος.τὸ.minus.
Ἐλάττωμα.ατος.τὸ.uitium,detrimentum.
Ἐλάττων.ον@.ὁ,ἡ. minor, ad numerum aliquando refertur,paucus.
Ἐλαττῶν.ῶντ@.ὁ.minuens.
Ἐλαυρῶ,pro ἐλατῶ.ago,pello.
Ἐλάτειρα.expultrix,ἐλωκτεία ἀπὸ ἐλασικὴ. Budæus Com.
Ἐλάτη.ης.ἡ. abies. Est etiam plantæ cuiusdam maritimæ species, quæ petris adnascitur.
Ἐλατήρ.ῆρ@.ὁ.auriga. Ité expulsor.Vnde
Ἐλατήριον.τὸ.agitatorium, elaterium, quo Plin.utitur,tanquam nomine in Latinita

tem recepto,medicamẽtum factum ex cucumere quo uenter purgatur.Romani anguinum & syluestrem cucumerem uocãt. Bud.Com.
Ἐλάτης.ου.ὁ.Neptunus dicebatur apud Athenienseis. Item extrema,& latior pars remi in nauigio, significatione à palmæ arboris parte potius,quàm à palma manus ducta.Palmulam Latini uocãt,unde Maro,Et læuas stringat sine palmula cautes. Item noui,& iamiam nascentis in palma fructus.
Ἐλατικός.uenatorius.
Ἐλάτιν@.ος.ὁ.abiegnus.
Ἐλατός.ὁ.ὁ.ductilis.
Ἔλαφον.indumentum,succinctum.
Ἐλαφονάκις.uarie.
Ἐλαφρύνω.μ.ήσω.π.ηκα.minuo. Accus.
Ἐλαφῶμαι.cedo,inferior sum,Genit.
Ἐλαφρόω.μ.ώσω.π.ωκα.minuo. Actiu.accus.
Ἐλάφρον,comparatiu.ἀ μικρὸς.minor. περὶ ἐλάφρου@ ποιεῖν,contemnere. Ἔλαφρον φέρομαι,posteriores partes fero,alijs cedo. Ἔλαφρον ἔχω, uincor,& superor in ludo uel alia re, deteriore cõditione uiuo. Ἐλάφρων ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, inferior quàm pro suo ingenio atq; animo. Ἐλάττωμάτων, minor siue inferior pecunijs,id est sordidus.Bud.Com.
Ἐλάφωσις.ιος.ἡ.diminutio,defectus.
Ἐλαύνομαι.dicitur equito, sed de equo, sicut ἐλαύνω de uiro.
Ἐλαύνω.μ.άσω.π.κα.insequor,uexo,insector. Vnde Herodian. ὑπὸτῆς ξυνείσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενο@, Stimulante eum conscientia scelerum. Et Pausa. τὸν μὲν χειρὸν ἤδη τοὺς μεσσηνίους ἤλαυνεν, Patũ iam exagitabat & exercebat Messenios. Sic ἐλαύνει τοὺς πολεμίους τὴν πόλιν,fatigat,καταπονεῖ. Interdum remigo,κωπηλατῶ,Xenoph. Interdum agito currum. Lucian. ἅλις μὲν ἐλάσας τύμβον. Interdum expeditionem ago,Pausa. Interdum expello.Vnde ξενηλατῆσαι,externos eijcere, alienos abigere,Plutar.8.Symp. Interdũ promouere, progredi, euadere, ut πρὸς ἄκρον ἀνποείας ἐλικλάκα καὶ ψυφῖς,Chrysost.de diuite euangelico. Sic ὡς ἄκρον τ παιδείας ἐλκηλακὼς,pro eruditissimo,Plutarch. Interdum equitare,in acie incedere,equo@ uehi:& id de equite,sicut ἐλαύνειν de equo, Xenoph.in Hipparch. Interdum arcessere & accusare, ut ἐλαύνειν ἀσεβείας, arcessitur impietas. Interdum refertur ad eas res quas producere solemus, ut esi ferrum,siue æs:quod ἐλαύνειν dicimur,& ducere, hoc est ductile opus facere. Sic ἐλαύνειν τοῖχον,ducere murum.Sicut Cæs. de bel. Gal. 1. Murum in altitudinem pedum sexdecim, fossam@ perducit. Bud. Commentarijs.
Ἐλαφεῖν.fugere more cerui.
Ἐλάφειον.ὁ.τὸ.cornu,uel caro cerui.
Ἐλάφει@.ος.ὁ.ceruinus.
Ἐλαφηβολία.ας.ἡ.uenatio ceruorum.
Ἐλαφηβολιών.ῶν@.ὁ.december. A ceruis, qui hoc mense Dianæ immolabantur.
Ἐλαφηβόλος.ὁ.ὁ.uenator ceruorum, qui ceruos iaculatur. ab ἔλαφ@ & βάλλω. Sed generaliter apud Homer. accipitur pro quouis uenatore.
Ἐλαφίνης.ὁ.ὁ.hinnulus.
Ἐλαφόβοσκον.ὁ.allium.
Ἔλαφος.ὁ,ἡ.ceruus,cerua,quasi ἐλαφρὸς.
Ἐλαφράω.alieno.
Ἐλαφεία.ας.ἡ.leuitas & stultia.
Ἐλαφροειδὴς.tunica illa tenuis, qua testiculi inuoluuntur.
Ἐλαφρός.ὁ.ὁ.leuis,agilis,facilis portatu.Cretensibus & Iupiter sic dicebatur.
Ἐλαφρότερον.leuius,facilius.
Ἐλαφρύω.μ.υνῶ.π.υνκα.alleuio. Accus.
Ἐλάχιστα.minimè,pauciſſimè.
Ἐλάχιστος.ὁ.ὁ.minimus.
Ἐλαχιστότερος.infimior,postremior.
Ἐλαχύς.uilis,paruus.
Ἐλάω.μ.άσω.π.ακα.saturo,remigo, impello, produco,&c.sicut ἐλαύνω. Ἐλᾶν autẽ infinit. non pro ἐλαύνειν, sed pro ἐλάσειν Ionum more in futuri significatione usurpatur,de quo Bud.Com.
Ἐλαών.ῶνος.ὁ.oliuetum.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐλάωρ.ονος.ὁ.insequens.
Ἐλδομαι.cupio,curo.
Ἐλδώω.splendidũ & amabile reddo,cupio.
Ἔλδωρ.ορος.τὸ.desyderium,concupiscentia.
Ἐλέα.ας.ἡ. Elea urbs Italiæ Phocensium colonia, Zenonis patria, qui Eleates dictus est.
Ἐλεάρω.μ.αρῶ.π.κα. misereor, ἐλεῶ. Neutr. accusatiuo.
Ἐλέας.uelia auis.
Ἐλεγαίρειν,uel ἐλεγαίρειν.desipere, intemperanter agere.
Ἐλεγεινός.ὁ.molestus,lugubris.
Ἐλεγεία.ας.ἡ.ὁ
Ἐλεγεῖον.ου.τὸ. elegia, mœstum poëma, elogium.
Ἐλεγειοποιός.ὁ.conflictor elegiarum.
Ἐλεγεῖος.ὁ.uersus ad mœstitiã. Ab ἐλελίζω, uel ab ε, quòd in luctu dici solet, & λέγω: uel ab οἶ & λέγω, quòd mortuis bene precari solent.
Ἐλεγκτός. argutus, ad refellendũ instructius.
Ἔλεγμος.ὁ.redargutio.
Ἔλεγος.ὁ.luctus.
Ἔλεγξις.ιος.ἡ.ἐλεγμός.
Ἐλεγχείη.ης.ἡ.idem.
Ἐλεγχής.uituperandus.
Ἔλεγχος.ὁ.argumentum,probatio,examẽ, pro eo quod uulgò tabulam uocant,index, deprehensio.
Ἐλέγχομαι.
Ἐλέγχω.μ.ἐλέγξω.π.ἔλεγχα. arguo. Item argumentis conuinco,confuto,refello,argumẽtis ostendo & probo, inuestigo, deprehendo,exploro ualorem. Accus.
Ἐλεδλανός. simplici λ secundum Suid. τὸ ἐλεπλανός.
Ἐλεδόνη.ης.ἡ.eledona,polypi species.
Ἐλεῖν,pro ἑλεῖν.amplecti,οἰκτείρειν.
Ἐλεῖν φήμην.indicta causa damnare. Bud. Commentarijs.
Ἐλεεινά.miserabiliter.
Ἐλεεινολογέομαι.conqueror.
Ἐλεεινόν.τὸ.miseria,miserabile.

Ἐλεεινός.ἠ.ὁ.miserabilis.
Ἐλείω μ.ἐλέσω.π.κα.misereor.Neut.ab.
Ἐλεᾶσθαι.misericordiam consequi.
Ἐλεήμοσυνη.ης.ἡ.misericordia.
Ἐλεήμων.ον&ονος.ὁ.misericors.
Ἐλεητύς.ύος.ἡ.misericordia.
Ἐλεθαίρειν.lasciuire.
Ἐλεία,& ἔλα.splendor,aut calor solis.
Ἐλεθρός.calidus,insolatus.
Ἐλειοί.glires.
Ἐλειονόμος.ὁ.in palude pascens.
Ἐλειοσέλινον.paludapium.
Ἐλειύω.milito.
Ἕλειος.locus angustus palustris.
Ἐλειτεύσ.ἐπιφώνημα,siue (ut ait Suidas) ἐπιφώνημα πολεμικόν, acclamatio bellica.
Ἐλελίζω.μ.ίσω.π.ικα.clamo in bello.
Ἐλελίσφακος.ου.ἡ. saluia, herba similis dictamo.
Ἐλελίτω.μ.ίξω.π.ιχα.uerto. Accus.
Ἐλένιον.helenium herba.
Ἑλῶοί.τὰ τῶν κυήματα ἀμπέλων.
Ἐλεοδύτης.ου.ὁ.mensæ minister.
Ἐλεόθρεπτος.ος.ὁ,ἡ.nutritus in palude.
Ἔλεος.ου.τὸ.
Ἔλεος.ους.τὸ.misericordia.
Ἐλεός.ὁ.ὁ.auis proprium,& etiam fluuij. Ponitur interdũ pro mensa coquinaria, ut Home. κρὴ δὲ ἐλεοῖσιν ἔχουαν.
Ἐλέπολις.ιος.ἡ.machina bellica deuastandis urbibus accommoda.
Ἔλεσπίδιον.ἀ. loci palustres, aut potius pestrosi.
Ἐλετός.ὁ.ὁ.captabilis.
Ἐλευθερία.ας.ἡ.libertas,liberalitas.
Ἐλευθεριάζω.liberè ago,libertatẽ usurpo. Cratetes Diog.ἐν μὲν δὴ πλούτου κλῆδι ἐλευθερίαζομεν, A diuitijs quidem cõstat nobis libertas. Ἐλευθεριάζειν etiam dicuntur errones,& fugitiui, ὅταν πλανῶνται. Budæus Commentarijs.
Ἐλευθέριος.ὁ.liberalis,ingenuus. Iouis epitheton.
Ἐλευθεροπρέπιον.ὁ.crimen plagij.
Ἐλευθερίως.liberaliter,ingenuè.
Ἐλευθεριότης.ητος.ἡ.liberalitas.

Ἐλευθε-

Ἐλευθεριωτής.qui liberos reddit.
Ἐλευθεροπρεπής.ἐος.ὁ,ἡ.munificus,liberalis.
Ἐλεύθερος.ὁ.ingenuus,liber.
Ἐλευθεροστομία.ας.ἡ.libertas loquendi.
Ἐλευθεροστομῶ.liberè loquor, παῤῥησιάζομαι.
Ἐλευθερόω.μ.ώσω.π.ωκα.libero,id est liberum facio. Accus.
Ἐλεύθω.μ,ἐλεύθομαι.μέσ.ππ.ἤλυθα,& Attice ἐλήλυθα.ἀόρ.β.ἦλυθον,& ἦλθον, quod magis est in usu.uenio, παραγίνομαι. Vnde ἐλθέ imperatiu. ueni. Et ἐλθεῖν infiniti. uenire,ut ἐλθεῖν ἀς χεῖρας, ad manus uenire,pugnare.
Ἐλευσίνια.τὰ. Sacra Cereris quærentis filiã Proserpinam, quæ Athenienses magnis ceremonijs arcanisq; celebrabant.
Ἔλευσις.ιος.ἡ.aduentus,ἄφιξις.
Ἐλευσίς.ῖνος.ὁ. Eleusis urbs.
Ἔλευσος.uicus Atticus,ubi sacra Cereris celebrabantur,quæ uocabantur ἐλευσίνια.
Ἐλευτέριος.ὁ.amœnus.
Ἐλεφαίρω.spe frustror,decipio,noceo,afficio iniuria.
Ἐλεφαντηγός.ὁ.qui elephantem agit.
Ἐλεφαντηχαί.οἱ.elephantorum præfecti, qui sexdecim præsunt elephantis.
Ἐλεφαντάρχης.ου. dux eorum qui pugnant ex elephante.
Ἐλεφαντηχία.ας.ἡ.præfectura elephanti.
Ἐλεφαντίασις.ιος.ἡ. genus lepræ, qua cutis aspera,et elephanti corio similis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεοντίασις.
Ἐλεφαντίνη.ης.ἡ.urbs Aegypti.
Ἐλεφάντινος.ὁ.eburneus,candidus.
Ἐλεφαντόδετος.ὁ,ἡ.ebore reuinctus.
Ἐλεφαντόκοπον.τὸ.manubrium eburneum.
Ἐλέφας.αντος.ὁ.elephas animal,& ebur.
Ἐλεών.Bœotiæ urbs, frutex & arbustum serpens aliàs σκυτάλη dicta.
Ἐλη.ης.ἡ.caliditas.
Ἐληλαμένος.æratus, κεχαλκευμένος. ἐληλαμένος κιθῶνας,loricatus,Herod.
Ἐληλεγμένος.proditus,deprehensus, κατηγμένος, Lucian.
Ἔλημμα.τὸ.defectus.
Ἐλιάσθη.uitauit,separatus,aut defunctus est.

Ἐλιγγός.ἄ.apud poëtas dicuntur lineæ & rugæ quædam in palpebris.
Ἔλιγμα.intestinum tenue.ἀφ' οὗ ἑλίσσεται,quòd in sinus sit uehementer implicitum.
Ἐλιγμός.ὁ.uertex,reuolutio.
Ἐλιγρός.humidus.
Ἐλιθρᾶν.apricare.
Ἕλικες.οἱ.complexi crines mulierum, implicamenta crinium, inaures. Ἕλικες etiã boues dicuntur à sinuosis cornibus, uel ab inflexione crurũ,quasi ἑλίποδες. Hesych.
Ἑλίκη.ης.ἡ.Helice, Achaiæ urbs, terræmotu sublata. Item helica salicis species. Item inter astra maior ursa. Item anfractus,uertigo,clauicula.
Ἑλικοειδής.ἐος.ὁ,ἡ.rotundus,reuolutus, circunuolutus,rectus.
Ἑλικός.ὁ.niger.Cæl.lib.7.cap.29.
Ἑλικοβλέφαρος.ὁ.ἡ.pulcher,rotundis supercilijs.Veneris epitheton.
Ἑλικτῆρες.οἱ.inaures.
Ἑλικτός.ὁ.ἡ.inuolutus.
Ἑλικῶπις.ιδος.ἡ. ad sese hominum uertens oculos,uel nigris oculis decora,ac per hoc formosa.Homer.Iliad.α.Cæl.li.7.ca.29.
Ἑλίλωψ.ωπος. circunspectus, nigris oculis præditus. Hoc nomine & Græci appellabãtur,quòd (ut tradit Theon in Arat.) helicen ursam inter nauigandum observarent. Vel ἀφ' ἑλίσσειν τὰς κώπας,id est à remis circunuectendis. Vel quasi ἀξιοθέαν,ut qui hominum in se oculos conuerterent. Sunt qui ad oculorum referant celeritatem,qui frequenter,pro ut necesse fuerint,huc illuc conuertantur. Cæl. lib. 7.cap.29.
Ἑλινύω.criminor,tardè incedo. Suid.
Ἑλινύω,uel ἐλινύω.mutus,& sine sensu sum. Item tardus sum,torpesco,moror. Item quiesco,meridior, id est somnum meridianum capio. Item milito, στρατεύω. Hesychius.
Ἕλιξ.κος.circunuolutio, anfractus, uertigo. Dicitur & de capreolis uitium,qui ut ũ tem natura caducam erigant & teneant, ad locum capiendum serpunt.

Est etiam nomen tertiæ speciei hederarum, de quo Dioſco.

Ἑλι☞. genus quoddam muſcarum, à paludibus, quas ἕλη uocant, & in quibus obuerſantur, dictum. Cæl. lib. 11 cap. 49.

Ἑλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. uerto, circunuoluo, roto, inuoluo, conſtringo, circunflecto. *Accuſ.*

Ἑλίχρυσος. ε. ὁ. helichryſa herba, hederæ flos.

Ἑλίψω. aduerto.

Ἑλκεσίπλοπ☞. ε. ☞

Ἑλκεχίτων. ωνος. ὁ, ἡ. ueſtem trahens, id eſt habens longam ueſtem, diſcinctus.

Ἑλκύω. μ. ύσω. uel ύσω. traho, uim facio, priuo, abripio.

Ἑλκυσμός. ε. ὁ. tractio, laniatio.

Ἕλκυθρον. ε. τὸ. traha.

Ἑλκίβοι. οἱ, qui onera funibus moliuntur.

Ἑλκίζω. μ. ίσω. π. ικω. traho. *Vnum ex uerbis, quæ ι principale in præteritis non mutãt in κ, ſed aſſumunt ι. Accuſ.*

Ἑλκοποιέω. exulcero.

Ἕλκος. ους☞. τὸ. hulcus. παρὰ τὸ ἑλκύσθαι τὴν σάρκα.

Ἑλκόω. μ ώσω. π. ωκα. hulcero. *Accuſ.*

Ἑλκτική. uirtus attractrix apud medicos.

Ἑλκτικός. ὸ attractiuus.

Ἑλκύδειον. ε. ὁ. hulcuſculum. *Ariſtoph. Equit.* ἑλκύδεια περιαλείφειν.

Ἑλκυθμός. ὸ. ὁ. tractio, laceratio.

Ἕλκυσμα. ατος. τὸ. ☞

Ἑλκυσμός. ὸ. ὁ. tractus, attractio.

Ἑλκυσάζω. μ. άσω. π. ακα. traho lacerando. *Accuſatiuo.*

Ἑλκυστήρ. ῆρος. ὁ. capiſtrum.

Ἑλκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. *Ex uerbis ijs eſt, quæ in præteritis per ει diphthongon augentur, ſicut* ἑλκίζω.

Ἑλκῶμαι. exulceror.

Ἕλκωσις. ι☞. ἡ. exulceratio.

Ἕλκω. μ. ξω. π. χα. traho. unde & ἕλκειν τὸ ξίφος, exerere gladium. *Item pondere æquo. Augmentum facit per ε.*

Ἑλλά. ἡ. ſella.

Ἐλλαμβάνομαι. complector.

Ἐλλάμπω. uerbum eſt theologicum, ſignificans diuinitus illuminari, & doceri. Conſtruitur cum accuſatiuo, ut λιθλάϊκομαι. *Bud. Com.*

Ἐλλαμπρύομαι. ſplendeſco, clareo, luceo. *Bud. Com.*

Ἔλλαμψις. dicitur diuina doctrina, & inſperata, adfulgentia, φωτισμός. *Bud. ibidem*

Ἑλλανοδίκαι. præfecti aut iudices in Olympiaco certamine.

Ἑλλάς. άδος☞. ἡ. Græcia. *Vſurpatur aliquando adiectiue, ut* ἑλλὰς φωνή.

Ἑλλάσαι. concludere, prohibere.

Ἐλλεβοριᾶν, & ἐλλεβοριάζειν. inſanire, ellebororo indigere. *Vide prouer. Bibe elleborũ.*

Ἐλλεβορίζω. purgo elleboro.

Ἐλλεβορισμός. ῦ. ὁ. purgatio ex ueratro.

Ἐλλέβορος☞. ε. ὁ. ueratrũ. παρὰ τὸ τὴν βορᾶ ἐλεῖν.

Ἑλλιδανός. ὸ. ὁ. faſcis, nodus, uinculum.

Ἕλλειμμα. ατος. τὸ. defectio, delictum, erratũ.

Ἐλλείμματα. τὰ. reliqua, hoc eſt quod reliquũ eſt penſionis nõ perſolutæ, *Syneſ. Budæus Commentarijs.*

Ἐλλειπής. ὸ. ὁ. mutilus.

Ἐλλείπομαι. ἀπολείπομαι, aſſequi nequeo, efficere non poſſum, *Xenoph. Item cedo, & paria facere non poſſum. Bud. Com.*

Ἐλλείπω. μ. είψω. π. ειφα. deficior, ut ἀνδρίας ἐλλείπειν, deſici uirtute. *Item indigeo, ut* ἐλλείπω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής εἰμι, καὶ ἀπορῶ. *Aliquando uices implere nequeo, nõ exactè facio, Iſocrati in Nico. Aliquando ponitur pro abeſſe,* ἀπολείπειν, ἀποδεῖν. *Iſocra.* ὁ δ' ἐπιχαρίτατος πρᾶος ἐλλείπει τὴν λυπεῖσθαι, ὥστε καὶ χαίρειν. *Aliquando pro* παραλείπειν, *relinquere, ut* ἐλλείπειν τὸν βίον, *excedere uita. Bud. Com.*

Ἐλλείχειν. lingere, ἐμφορεῖσθαι.

Ἔλλειψις. ι☞. ἡ. defectio.

Ἔλλιψ. inimicus, iniuſtus.

Ἕλλην. λνος☞. ὁ. Græcus, ſapiens, gentilis, *D. Paulo.*

Ἑλληνίζομαι. ☞

Ἑλληνίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſentio cum Græcis, & illis faueo, ad Græcorum literas me trãſfero, & Græcè loquor. *Bud. Com.*

Ἑλληνικός. ὸ. ὁ. Græcanicus.

Ἑλληνίς. ίδος☞. ἡ. Græca.

Ἐλλησμός, ἀντὶ τοῦ ἐξωθεν παιδείας ἡ Syneſio ponitur, quia ἕλληνες uocãtur gẽtiles.

Ἑλληνιστής. ὸ. ὁ. Græculus, ex factione Græcorum.

Ἑλληνιστί. Græcè.

Ἑλλησποντία. ἐλλανοδίκαι.

Ἑλλησταμία. οἱ. magiſtratus quidam, quæſtores Græciæ.

Ἑλλίζω. uello, τίλλω.

Ἑλλικτήρ. ſpecies inauris.

Ἑλλιμενίζω. μ. ίσω. exigo tributum.

Ἑλλιμένιον. ε. τὸ. uectigal quod pro portu pendit.

Ἑλλιμενιστής. ὸ. ὁ. exactor. (ditur.

Ἑλλινιῶ. celebro, ὑμνῶ.

Ἕλλιπής. ἐς☞. ὁ, ἡ. defectuoſus, imperfectus.

Ἑλλόβιον. ε. τὸ. ornamentum ab aure dependens. ὅθεν τὸ ἐν λοβοῖς τῶν ὤτων ἕλλιν.

Ἕλλοβος☞. καρπός. ſiliquatus, in folliculis conceptus. *Bud. Com.*

Ἑλλογᾶν. imputare, expenſum ferre.

Ἐλλόγιμος. ε. ὁ, ἡ. eximius, clarus, elegans, eloquens, probus, cordatus.

Ἑλλοπιᾶς. muti, ſquamati.

Ἑλλοπιεύειν. piſcari.

Ἕλλοπις. ἡ. gratioſa, decora.

Ἔλλος. ε. ὁ. ceruus.

Ἑλλοφόνος. ἡ. Diana, ab occidendis ceruis.

Ἑλλοχᾶν. inſidior, deliteſco. *Bud. Com.*

Ἔλλοψ. οπος. ὁ. piſcis, eo quòd muti ſint piſces. nam Cretenſes ἵλλοπας mutos uocãt. *Vel* ἀπὸ τοῦ ἵπταμαι πρὸ ὄπα, quòd uoce priuentur.

Ἑλμύχνιον. ε. funiculus ille papyraceus, ſiue ſparteus, canabinus ue, aut ſtuppeus, qui ſtans in oleo peruritur, quem et θειάμιδα & φλόμον Græci appellant.

Ἑλμυχνίωλος. ε. ὁ. lucernaris.

Ἕλνω. affrico.

Ἑλκάπλειν. humectis, infractisq; oculis in ſpectare.

Ἕλωψ. ωπος. mutus.

Ἕλμα. coniunctio, tabulatum.

Ἑλμίνθια. τὰ. lumbriculi.

Ἕλμις. ινθος. ὁ. tinea, ſeu lumbricus.

Ἑλξίνη. ης. ἡ. muralis herba.

Ἕλξις. ιος. ἡ. tractus.

Ἑλοιόχρυσος. ε. ὁ. aurelia flos.

Ἕλος. ους. τὸ. palus.

Ἕλοψ. οπος. τὸ. acipenſer, *Theod.*

Ἑλπίζω. μ. ίσω. uel ἐλπιῶ, *Attice.* π. ικα. ſpero. *Et aliquando in malam partem. Herodian. lib. 8.* ἀντιπάλους γὰρ ἔχειν ἤλπιζον, *id eſt* ἐφοβοῦντο. *Sic & apud Verg. Hunc ego ſi potui tamen ſperare dolorem.*

Ἐλπίς. ίδος. ἡ. ſpes. προσδοκία, & ἐλπωρὴ ποέτice.

Ἔλπις. ιδος. ὁ. Elpis, uiri nomen.

Ἔλπισον. ε. τὸ. quod ſpe præſumi poteſt.

Ἔλπομαι. ſpero, exiſtimo, ſperare facio. *Aliquando timeo.*

Ἔλπος. ους. τὸ. oleum, pingue.

Ἑλπίοντες, poëtice. ſperantes.

Ἐλπῶ. ſperare facio, ſpero.

Ἐλπωρή, poëticè. ῆς. ἡ. ſpes, fiducia.

Ἑλυχή. ῆς. ἡ. ſpira.

Ἕλυμα. ατος. τὸ. pars ea aratri, cui inhæret iugum. *Item indumentum,* σκέπασμα.

Ἑλυμαῖοι. *apud Pollucem ſunt lepores quidam uulpibus ferè non minores, & nigricantes, corpore oblongo, albicante macula prope ſummam caudam largiore.*

Ἕλυμον. ε. & ἕλυκος. panicum.

Ἕλυμος. ε. ὁ. tibia è buxo, theca citharæ. Ἐτέ σιτῶδες σπέρμα, legũminis genus, quo uescebantur Lacones. *Suid.*

Ἑλυσθείς. σθέντος. ὁ. inuolutus, tectus.

Ἑλύσω. uoluor.

Ἕλυτρον, uel ἕλυστρον. ε. τὸ. uelamen, receptaculum, putamen. *Sic item cruſtam uocant pennas ſuperuenientem, quaſi uaginã incluſas, ut in ſcarabeis. Vnde* ἀνέλυτρα, *quæ detectas habẽt pennas, uti apes.*

Ἕλω. ἀόρ. β. ἕλον. uerto, traho, uado.

Ἑλώδης. ους. ὁ, ἡ. paluſtris, humidus.

Ἕλωρ. ορος. ☞

Ἑλώειον. τὸ. tractio, diſtractio, laceratio, dilaceratio, cibus diſcerptus, *Hom. Iliad. α.*

E M.

Ἐμαυτοῦ. mei ipſius. *Compoſitum ab* ἐμοὶ, & αὐτὸς, nominatiuo caret, & ſingulariter tantum declinatur.

Ἐμβάδιον. ε. τὸ. ἐμβὰς, genus calciamenti tragici. *Polyb. uocat ſpaciũ quadratũ,*

quod est circa signum quod ponebant ubi castrametaturi erant.

Ἐμβαδόν. pedes, pedetentim.

Ἐμβαθυώδης. sapiens. à cogitationum & consiliorum profunditate.

Ἐμβαίνω. μ. ἐμβήσομαι. π. ἐμβέβηκα. introëo, cõtingo, conscendo. Neutrum absol.

Ἐμβάλλω. μ. αλῶ. π. ἐμβέβληκα. ingredior, inuado, ἀναβάλλω. Plutarch. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλεῖν, In forum irrupit. Ita etiam ponitur aliquando pro impetum facio, incurro, offendo, cum impetu incido, προσβάλλω, ut ἵπποι κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐμβάλλουσαι, Plato de Rep. 8. Et pro populabunde percurro, hostiliter ingredior, & infesto exercitu irrumpo, ἐπιστρατεύω, Antiph. & Xenoph. lib. 7. Aliquando significat interfero, intercalo, interpono. unde ἐμβόλιμα ἡμέρα, dies intercalares. Aliquando immitto. Xenophon Oecon. τίνος ἕνεκα ἐμβάλλεται τῶν σίτων; Qua de causa operas ad sarriendas segetes, immittitis? Et insero arborem, ἐγκεντρίζω, ἐμφυτεύω, ἐμφυτίζω, ἐνοφθαλμίζω, Demosth. Et ἐμβάλλειν τὴν λιξιὰν, Demosth. uel χαρὶ χάρας, Solõ. dextrã porrigere dextrã dextræ inserere. Et immitto, hoc est incutio, inspiro, ut ἐμβάλλειν ὄρνιθα, Polyb. & ἐμβάλλειν ἐπιθυμίαν τοῦ στρατεύεσθαι, Xenoph. Et ἐμβάλλω πληγὴν, incutio plagam, uulnus infligo, ictum adigo, Plutar. in Cæs. Aliquando significat impello, injicio, Dinar. κατὰ Φιλοκλ. Ἐμβάλλειν etiam dicuntur flumina in mare, ut ἐκβάλλειν. Sic Strabo, ὁ Ἴστρος ταναὶς εἰς τὴν μαιώτιδα ἐμβάλλειν φασί. Ἐμβάλλειν ψῆφον, in suffragia mittere. Ἐκβάλλειν λόγον uel βάλλειν εἰς τὸν δῆμον, rem ad populũ referre, rem consulendam proponere. Dicitur quoque uoce passiua ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν, pro in animum inducere, animo concipere. Et per datiuum, ἐμβάλλεσθαι προθυμίαν τοῖς ψυχαῖς, Plutarch. in Lucia. Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν, Demosth. falsum testimonium profero. Bud. Com.

Ἔμβαμμα. ατος. τὸ. embamma, liquamen, intinctus, immersio, quando intingimus uel panem, uel obsonium in uascula, re liquida impleta.

Ἐμβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Ἐμβάπτω. μ. άψω. π. αφα. intingo, immergo. Accus.

Ἔμβαρος. ε. ὁ. stultus, stolidus, ἠλίθιος.

Ἐμβάς. άδος. ἡ. solea, crepida, cothurnus, calciamentum tragicum.

Ἔμβασις. ιος. ἡ. introitus.

Ἔμβατα. socci, calciamenta comica.

Ἐμβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ineo, intro, incedo, id est fastu quodam ingredior. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὴν ἐσίαν, significat cernere, & adire hæreditatem, uel immiscere se hæreditati & bonis, ire in possessionem bonorum. Bud. Com.

Ἐμβατήριον. ε. τὸ. genus cantus ad tibiam.

Ἐμβατήριος. ε. ὁ. ingressiuus, non saltans.

Ἐμβάτης. ε. ὁ. sessor, equitator, miles classiarius, modulus, Vitruuio interprete.

Ἐμβατός. ε. ὁ. peruius.

Ἐμβαφία. ἡ. ahenum, olla profunda.

Ἐμβάφιον. ε. τὸ. acetabulum.

Ἐμβριθροντημένος. attonitus, stupefactus.

Ἐμβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. induco, ingredi facio.

Ἔμβιος. ε. ὁ. uitalis, uiuus, animatus.

Ἐμβλέπω. μ. ψω. π. χα. aspicio datiuo.

Ἔμβλημα. ατος. τὸ. ab ἐμβάλλω, significat insertum quid & insitum iniunctumq. Vnde pro insitione mitioris surculi in syluestrem ponitur. Item pro ornamentis uasorum, dicta ἀπὸ τοῦ περιβάλλεσθαι; quòd uasis adijcerentur, & reuellerentur, cum libitũ erat. Huiusmodi quoq. sunt, quæ in parietibus uermiculata, siue muscata dicuntur, in lignis segmentata, & in pauimentis tessellata. Cæl. lib. 7. cap. 19. & Budæus in Annotationibus.

Ἐμβολάς. άδος. ἡ. implantata.

Ἐμβολή. ῆς. ἡ. ab ἐμβάλλω, aggressus, accessus, impetus. Vnde ἐμβολὴ τοῦ στρατοῦ, hostilis inuasio & conflictus aciei instructæ, impressio in hostes facta. ἐμβολὴ τῶν νηῶν, id est συμβολὴ, σύρραξις, conflictus classis apud Plutarc. Est etiam caput arietis machinarij, Thucyd. Item ostium fluminis, ut ἐκβολή. Bud. Com.

Ἐμβολιμαῖος. interiectitius, intercalaris.

Ἐμβόλιμος. ε. intercalaris, sæpius inculcatus, imperfectus. ἐμβόλιμα ἔπη, notha reiecta carmina, intercalata ac uelut insititia.

Ἐμβόλιον. ε. interpositum. Cice. ad Attic. Embolion (inquit) cogito quasi argumentum & ingressum quendam scenicum.

Ἐμβολίσματα. diuersi panni hinc inde cõsuti.

Ἐμβολισμός. ε. ὁ. emboliſmus, intercalatio.

Ἔμβολον. τὸ. uectis, repagulum, custodia.

Item mentula, Aristopha. Item confluens. Herod. τὸ κατὰ μεταξὺ τῶν ποταμῶν ἐμβολον τῆς χώρης.

Ἔμβολος. ε. ὁ. rostrum nauis, Plutarc. Item pro concione ad populum, sicut rostra Latinis, Polyb. Est etiam ἔμβολος apud Aelian. acies cuneata. Vnde ἐμβολοειδὴς προσβολὴ, est impressio agminis in cuneum aut rostrum conformati, et pars machinæ, qua machina ingruit. Bud. Com.

Ἔμβραχυ. breuiter, in summo, minimum.

Ἐμβρέγματα. humida quæ corpori applicantur, cum linteolis, aut lana stupis ue exceptæ.

Ἐμβρέμομαι. fremo.

Ἔμβριθης. stultus.

Ἐμβρίχω. perfundo, demergo undis.

Ἐμβριθεια. ας. ἡ. grauitas.

Ἐμβρίθιον. τὸ. libramentum.

Ἐμβριθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. constans, solidus, grauis, molestus. Vnde ἐμβριθὴς ἡλικία, ætas grauior, constantior, ætas consistens.

Ἐμβριθῶς. duriter, ferociter, asperè.

Ἐμβρίμημα. ατος. comminatio cum austeritate.

Ἐμβριμῶμαι. minanter mando, acriter ac uelut iracundè cõminor & cum austeritate.

Ἔμβριθος. iracundus, diuinus.

Ἐμβροντησία. ας. ἡ. stupefactio, delirium.

Ἐμβρόντητος. ε. ὁ. attonitus, quorum mens stupet aut ictu fulminis aut morbo.

Ἐμβροχὴ. ῆς. ἡ. infusio.

Ἐμβρόχοι. οἱ. illaqueati, capti, qui per insidias uerborum capti detinentur.

Ἔμβρυον. ε. τὸ. embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus. παρὰ τὸ ἔτι ῥύεσθαι, καὶ ἐνδεὲς τοῦ χρόνου αὔξεσθαι. Cæl. lib. 8. capite 43. & 44.

Ἔμβρυων. ωνος. ὁ. infans.

Ἔμβυθος. profundus.

Ἐμέθεν, Attice pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. mei.

Ἔμειμον. futurus eram. Attici cum præsente, aut futuro cõstruunt, & cum nullo alio temporum, ut ἔμειμον γράφειν, ἢ γράψειν.

Ἔμεν. ponere, ab ἵημι.

Ἔμεν, & ἔμεναι Ionice pro εἶναι. esse.

Ἐμετικός. ε. ὁ. uomitorius.

Ἐμετόν. τὸ. cum uomitu ejectum.

Ἔμετος. ε. ὁ. uomitus.

Ἐμεύ, Dorice pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. mei.

Ἐμέω. μ. έσω. π. εκα. uomo. Neut. accus.

Ἐμέω, παρὰ τὸ μίομαι. in animo uoluebat.

Iliad. ζ. ἀτὰρ οἱ πρόσθεν καὶ ἐμέω θυμῷ.

Ἐμίν, Dorice pro ἐμοί. mihi.

Ἔμμα, Aeolice pro ἅμα. uestis.

Ἐμμαίνομαι. insanio.

Ἔμμανεῖς. οἱ. furibundi, rabie agitati.

Ἐμμανίσματα ὁρᾶντος. depereuntes amore.

Ἔμμανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. furens,

Ἐμμαπέως. promptè, studiosè. Poëtica metathesis pro ἀμπαύεως, ἤγουν ἕτοιμα καὶ λόγῳ, ἅμα ἔργῳ ἕτοιμα.

Ἐμμάσσω. fulcire, ἐνερείδω.

Ἐμματάζω. stulta blatero.

Ἐμμεθύσκομαι. ebrius fiam. Ἐμμεθυσκομένων ἐν τοῖς ἁγίοις, ebrios inter sancta.

Ἐμμειδιῶσα. subridere.

Ἐμμέλεια. ας. ἡ. concinnitas, genus saltationis, à congruo ac decenti motione corporis appellatum. Plato lib. 3. de Legib. ἐμμελείαν νικὸν, honestam hanc saltationem uocat & pacatã. Pollux ait esse tragicorum, quemadmodum κόρδαξ comicorum, & satyricorum sic innis.

Ἔμμελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. consonans, concinnus, moderatus, bonus, diligens, mitis. Ἔμμελὲς, canora uox uertitur à Chalcidio, modis numerisq. composita.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐμμελῶς. scitè.
Ἐμμενίς. ἡ. constantia.
Ἐμμενιτέα. perseuerandа.
Ἐμμενῶς. constanter, alacriter.
Ἔμμενος. ὁ, ἡ. permanens.
Ἐμμένω. μ. νῶ. immaneo, obtempero, præsto. Vnde ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις, stare dictis, manere dictis, seruare quæ quis dixerit.
Ἔμμηνα. saltat.
Ἔμμετρος. ὁ, ἡ. metricus, immanis.
Ἐμμέτρως λέγειν. carminibus loqui.
Ἔμμηνα, τὰ ἐμμήνια. tempus muliebre. Plimenses & menstrua uocat.
Ἐμμήνιος. ὁ, ἡ. & ἔμμηνος. menstruus.
Ἔμμηροι. obsides.
Ἔμμιλτος. fucatus rubrica.
Ἔμμισθος. ὁ. conductus mercede, lucrum faciens, ut ἐμμισθος λόγος, oratio mercenaria.
Ἐμμόνια. ἀ. fœdera, pacta.
Ἔμμονος. ὁ. stabilis, permanens.
Ἔμμορα, præt. à μορῶ, μέμορα sortitus.
Ἔμμοροι. aduenæ, coloni.
Ἔμμορον. τὸ. factum.
Ἔμμορος. ὁ, ἡ. particeps.
Ἔμμοτα. medicamenta sunt liquida, quæ linteolis conceptis excipiuntur, intráque ulcera conduntur.
Ἔμμοτος. linteis cinctus, uulneratus.
Ἔμμουσον. ex musica compositum.
Ἔμμουσος. ὁ. musicus.
Ἐμοὶ. mihi· Ἐμοὶ δοκεῖν, ut mihi uidetur, mea opinione, ac si desit ὡς uel simile quip
Ἐμοίνη, Dorice. mihi. (piã
Ἐμοῖο, Ionice ab ἐμός. pro ἐμοῦ.
Ἐμός. ὁ. meus. τόσσον ἐμόν, quantum ad me attinet, quantum in me est. Ἔμοιγε ἕνεκα, idem, & quod Latini dicunt, per me quidem, & non obsto quo minus. Plaut. At tu ægrota, si uis, per me quidem, ætatem, ἐμοιγε ἕνεκα νόσει ὅλον τὸν βίον. Bud.
Ἔμπα. tamen, itaque. (Com.
Ἐμπάσομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &
Ἐμπάζω. μ. άσω. π. ακα. curo, concito.
Ἐμπάθεια. affectus, commotio. Bud. Com.

Ἐμπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. affectus, ægrotus, affectu percitus. Bud. ibidem.
Ἐμπαίγμα. ατος. τὸ. illusio.
Ἐμπαίγμων. ωνος. ὁ. ἡ. ludibrium.
Ἐμπαίγμος. ὁ. idem.
Ἐμπαίζω. μ. άξω. π. αιχα. illudo.
Ἐμπάκτης. ου. ὁ. illusor.
Ἔμπαιος. ου. ὁ. peritus, expertus.
Ἔμπαις. ιδος. ἡ. grauida.
Ἐμπαλιν. uiceuersa, è diuerso, rursus. ἔμπαλιν ἑαυτῇ φέρειν, retrorsum currere, Herodia.
Ἔμπαν. tamen, omnino.
Ἔμπαξ. κος. ὁ. curator, tutor.
Ἐμπαραχᾶν. morigerum se præbere, Lucia. Symp. δεῖ ἂν ἐμπαραχᾶν ἑαυτὸν ζιότῳ.
Ἐμπαρσύνω. μ. ύσω. π. υκα. insulto, ludibrio habeo, per uinum & temulentiam aliquẽ iniuria & probro afficio. Neut. datiuo & accus. Bud. Com.
Ἔμπας. tamen, itaque.
Ἐμπαστός. ὁ. fide dignus testis.
Ἐμπεδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uincio, compedibus firmo. Item paciscor. Interdum doceo. Accus. iung.
Ἐμπεδόομαι. stabilio, firmo.
Ἐμπεδορκεῖν. stare pactis, iusiurandum seruare. Id Herodoti in Melpom. κατέρξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα τῷ ἑτοίμῳ χίφυρας, ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, id est fœde soluerent, exponunt.
Ἔμπεδος. ου. ὁ, ἡ. firmus, stabilis, tutus.
Ἐμπεδόφυκος. ὁ. perpetuò uigens. Palmæ epitheton.
Ἐμπεδόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo.
Ἐμπέραντον. infigentes, Iliad. β.
Ἐμπειρεῖν. experium esse.
Ἐμπειρία. ας. experientia, peritia, specimen.
Ἐμπειρικὴ. ἡ. emperice, medicorum secta.
Ἐμπειρικός. ὁ. ἡ. medicus, qui per experientiã medicinam tractat.
Ἔμπειρος. ου. ὁ, ἡ. expertus, peritus, prudens.
Ἐμπλαδὸν. propè.
Ἔμπλειος. ου. ὁ. liuidus, Nicand.
Ἐμπεπαροινημένα. contumelia & probra in ebrietate per petulãtiã admissa. Bud. Co.

Ἐμπεπαροινημένος. qui huiusmodi contumeliam passus est.
Ἐμπλάφηκα. ἡ. scortum.
Ἐμπλεκάω. circunduco.
Ἐμπλεκράφω. comprehendo.
Ἐμπλείχομαι. contineor.
Ἐμπλειπατέω. inambulo.
Ἐμπλοκάτειος. diplois, ueslis duplicata.
Ἐμπλονάω. μ. ήσω. π. ηκα. cuneis ligo, affigo clauis, custodio.
Ἐμπλιτανύω. μ. σω. π. κα. extendo, appendo cortinam. Actiu. accus.
Ἔμπληθρον. ου. empetron, calcifraga.
Ἐμπικρός. ὁ. ἡ. amarus.
Ἔμπλυφα. innatus.
Ἐμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. infigo, affigo. Ac.
Ἐμπηδάω. insilio, irruo.
Ἐμπήκτης. legislator, item & qui forenses legales ue tabulas ab eo accipit, & in libellos compingit.
Ἐμπηλάω. μ. ήσω. π. ηκα. constringo. Accus.
Ἔμπηλος. ου. ὁ. clauus.
Ἔμπηξις. ιος. ἡ. infixio.
Ἔμπηρος. ου. ὁ. mutilus, obses.
Ἔμπης, Ionice. tamen.
Ἐμπικροί. οἱ. amarulenti.
Ἐμπίμπλημι. &
Ἐμπιμπλάω. μ. άσω. π. ακα. impleo, abundo. Genit.
Ἐμπίνω. ebibo.
Ἐμπίπλη, Attice pro ἐμπίπλαθι. tertia persona τῆς παρατατικῆς, ἀντὶ τῆς προστακτικῆς. Suid.
Ἐμπίπρημι. μ. ήσω. π. ηκα. incendo.
Ἐμπίπλω. μ. ἐμπρησθῆναι. π. ἐμπέπλωκα. ἀόρ. β. ἐνέπρησον. inuado, irruo, προσβάλλω, ἐπέρχομαι. Item obuiam fio, in aliquem incido. Item præcipito.
Ἐμπὶς. ίδος. ἡ. culex, mulio, insectum aquis conuiuens.
Ἐμπιστεύομαι. creditum habeo, fidem adhibeo. Bud. Com.
Ἐμπλαστικὰ φάρμακα. sunt quæ uim habent obstruendi meatus cutis & corporis, quasi tectoria & ad illitum comparata.

Ἔμπλαστρον, siue ἔμπλαστρον, & ἔμπλαστρος. ὁ. pharmacon dicitur, quod imponi ulceribus solet, cum præmollitum est. Differt ἔμπλαστρον καὶ κηρωτὸν, Bud. Com.
Ἐμπλάττω. subigo, et uersando mollio, in massam formo, illino, infarcio. Item propterea locum obstruere significat et implere. Item cutem restituo, locum ulceratum integrè, & in integrum restituo, quod inducere nos dicimus. Iuuenalis, Sed quæ mutatis inducitur, atq; fouetur Tot medicaminibus. Bud. Com.
Ἔμπλεος. ου. ὁ. plenus.
Ἔμπλεκτρον. ου. τὸ. alligatum.
Ἐμπλέκω. implico, contexto. Bud. Com.
Ἐμπλόος. insili in latus.
Ἐμπλεόω. μ. ώσω. π. ωκα. &
Ἐμπλήθω. implẽo, satior. Genit.
Ἐμπλημμελῶς. sine discrimine & iudicio, temere
Ἔμπληκτος. ου. ὁ, ἡ. insulsus, stolidus. (rè.
Ἐμπλήκτως. ἐμπλήσσω.
Ἔμπλην. propè.
Ἐμπληξία. ας. ἡ. terror, stupor, temeritas.
Ἐμπλίκω. immisceo, confundo, cõnecto, permisceo. Sumpta metaphora à multiplici filo texturæ.
Ἐμπνευματόω. inflo.
Ἐμπνευμάτωσις. ιος. ἡ. inflatio, inspiratio.
Ἔμπνευσις. ιος. ἡ. inspiratio.
Ἔμπνους. ιος. stultus, euanidus.
Ἐμπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. inspiro.
Ἔμπνοος. ου. ὁ, ἡ. spirans, uiuus.
Ἔμπνυε. respirauit, ad se rediit.
Ἐμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio.
Ἐμπόδιον. τὸ. &
Ἐμποδισμός. ὁ. impedimentum.
Ἐμποδών. impedimento, in carcere, quod obstat. Aliquando manifestè, in manu, promptè, facilè. Vnde quæ in medio posita sunt, τὰ ἐμποδῶν, καὶ τὰ ἐν ποσὶ dicuntur. Aristot. διὸ τὰ χαλεπὰ ἰδεῖν ἐμποδὼν ποιοῦνται. id est, in media urbe construũt. Et ὁ ἐμποδὼν καὶ ἐν ποσὶ γινόμενος, obuius. Ἐμποδὼν ποιεῖσθαι, auertere, depellere, defendere. Ἐμποδὼν ἔχειν, offendere. Ἐμποδὼν γίνεται, impedit. Bud. Com.

Ἔμπροσθεν. coram, ἔμπροσθεν.
Ἐμποιεικῶς. moderatè, iustè, mansuetè.
Ἐμποιέω. μ. ήσω. π. κκα. innascifacio, induco, genero. Ἐμποιεῖν φόβον, terrorē incutere.
Ἐμποικίλλω. μ. ιλῶ. π. ικα. uario, muto.
Ἔμποιμον ἕμα. uestis pellicea.
Ἐμποινυμος. ε. ὁ. puniendus, pœna dignus.
Ἔμπολᾶος. ου. ὁ. negotiator. Mercurij epitheton.
Ἐμπολεμέω. debello, uasto.
Ἐμπολεμος. ὁ. bello accommodus.
Ἐμπόλεμος. ε. ὁ. bellicosus.
Ἐμπολάω. μ. ήσω. π. κκα. lucror, negotior. Bud. Com.
Ἐμπολή. ῆς. ἡ. &
Ἐμπόλημα. ατος. τὸ. negotiatio, lucrum.
Ἔμπολις. ιος. ὁ. ciuis eius ciuitatis.
Ἔμπολος. ε. ὁ. mercator.
Ἐμπομπάω. ostentare se & iactare.
Ἐμπόνημα. ατος. τὸ. laboramentum.
Ἔμπονος. ε. ὁ. laborum patiens.
Ἐμπόρημα. ατος. τὸ. negotiatio.
Ἐμπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμ. &
Ἐμπορέω. μ. ήσω. π. κκα. lucror, negotior, mercor.
Ἐμποσία. ας. ἡ. negotiatio.
Ἐμποσικός. ε. ὁ. mercatorius.
Ἐμπόσιον. ε. τὸ. locus ubi merces uenduntur.
Ἔμπορος. ε. ὁ. mercator. Proprie is dicitur ἔμπορος, & ἐμπορεύω, qui aliena uehitur naui, quos ἐπιβάτας appellant, ὁδῷ ζῦ πόρῳ, quod iter id significat, quod mari cōficitur. Porphyr. prima Quæst. in Home.
Ἐμπορόω. orno.
Ἐμπορπῶ. coniungo, connecto.
Ἔμπουσα. ης. ἡ. spectrū, quod ab Hecate emitti soleat uidendum miseris & calamitosis. Sic dictū putat Eustathius, quòd uno incedat pede. Alij, quòd alterum pedem habeat æneum. Cæl. lib. 6. cap. 28. & Eras. prouerb. Proteo mutabilior.
Ἐμπρακτος. ε. ὁ. efficax.
Ἐμπράκτως. efficaciter, strenuè.
Ἔμπρεπος. decorus, similis, conueniens.
Ἐμπρέπω. decet, decori est, conuenit. Dativo.
Ἐμπρήθω. μ. ήσω. π. κκα. incendo, inflo. Ac.

Ἔμπρησις. ιος. ἡ. &
Ἐμπρησμός. ῦ. ὁ. incendium, combustio.
Ἐμπρίω. μ. ίσω. seco. Ἐμπρίω τὰς ὀδόντας, infrendo dentibus.
Ἐμπρόθεσμος. ε. ὁ. terminus datus.
Ἐμπροθέσμως τι ποιεῖν, est ἵνας & προθεσμίας ποιεῖν, intra diem constitutum aliquid facere. Opponitur τῷ ἐκπροθεσμεῖν, quod est in mora esse. Bud. Com.
Ἐμπροΐης. uelox.
Ἔμπροσθεν. ante, antea, olim, coram. Ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quasi προβάλλεσθαι.
Ἔμπροσθεν σε. coram te.
Ἐμπρόσθιος. ε. ὁ. anterior.
Ἐμπροσθόκεντρος. ε. ὁ. cui est aculeus in ore.
Ἐμπροσθόζωνον. morbi genus, caput ad scapulas contrahens.
Ἐμπροσθετικά. animalia ex aduerso mingentia.
Ἔμπλωσις. ιος. ἡ. ingressio, incidentia.
Ἐμπυϊκός. ῦ. ὁ. qui purulenta excreat.
Ἐμπυήματα. purulentæ excreationes.
Ἔμπυος. ε. ὁ. suppuratione plenus, quem suppuratio infestat, sanioſus, hulcus.
Ἐμπύω. μ. ύσω. π. υκα. saniem genero. Neu.
Ἐμπύρωμα. ατος. τὸ. incensio, susceptabulū, scintilla, minimum ignis, reliquum fomētum. Bud. Com.
Ἐμπυεία. publicum iusiurandū, uaticinium.
Ἐμπυετικός. ε. ὁ. ad ignē iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur.
Ἐμπυέω. μ. ίσω. π. ικα. incendo. Accus.
Ἐμπυεισμός, pro ἐμπρησμός. incendium.
Ἐμπυροειδής. ους. ὁ, ἡ. ignitus.
Ἔμπυρον. ε. τὸ. holocaustum.
Ἔμπυρος. ε. ὁ. ignitus.
Ἐμπυροῦσθαι. exuri.
Ἐμπυρώτατος. candens, ignitus.
Ἔμπυος. ε. ὁ, ἡ. scelestus.
Ἐμπυτιάζω. condenso, coagulo.
Ἐμύς. testudo aquatica.
Ἐμφανόμενα. quæ in speculo apparent, quasi repræsentata, simulata. Bud. Com.
Ἐμφανόω. μ. ανῶ. manifesto, refero, simulo, similis sum, præfero, præmefero, repræsento, quasi

quasi προφαίνω. Accus. Bud. ibidem.
Ἐμφαλκομένος. implexus.
Ἐμφανύς. ὁ. ἡ. apertus.
Ἐμφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. declaro, demonstro, tacitè & clàm indico. Accus.
Ἐμφαντικός. ε. ὁ. apertus, expressus, euidens, significans, significatiuus.
Ἐμφανῶς. planè.
Ἐμφαρυγξάμενος. ὁ. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.
Ἔμφασις. ιος. ἡ. suspicio, significatio, demonstratio, ἀκὼν ἀπεικόνισμα, repræsentatio, inanis rei exhibitio, simulachrum, id est ὁμοίωμα, species ædita. κατὰ ἔμφασιν εἶναι, speciem tantum præbere, & substantiæ simulachrum. Bud. Com. Est & schema, cum subest in uerbis tacita quædam significantia, ueluti si dicas: Tu Cretensi fidē habes? non significat simpliciter hominē in Creta natum, sed pro gentis illius ingenio perfidum.
Ἐμφατικώτερον. expressius, significantius.
Ἔμφαῦον. τὸ. per emphasim dictum.
Ἐμφέρεια. ας. ἡ. effigies, similitudo.
Ἐμφερής. ὲς. ὁ, ἡ. similis.
Ἐμφέρομαι. deferor.
Ἐμφθός. ῦ. ὁ. elixus.
Ἐμφιλοπαλεῖν. studere honestati.
Ἐμφιλοχωρέω. μ. ήσω. π. κκα. libenter moror. Neut. absol.
Ἐμφιλοχωρῶν. amans loci seu regionis.
Ἔμφοβος. ε. ὁ. terrefactus.
Ἔμφορα. grex ouium.
Ἐμφορέομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. satior, impleor, χορτάζομαι, ut ἐμφορεῖσθαι ἅψυρ, ingurgitari obsonijs. Translate pro insolenter & immodicè uti & exercere. Plut. τῆς ἀρχουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, insolenter exercere imperium. Item profrui in utramq; partem, ut ἀπολαύω. Bud. Com.
Ἔμφορτος. ε. ὁ, ἡ. oneratus.
Ἐμφορῶ. infligo, incutio, ἐντείνω, ut πομπὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγάς, Plutarchus. Item importo, ut ἐνεφορῶ, exporto. Idem ἐντεῦθα ἅψ βασιλικῶν ἐνεφόρει τὰ πλάστης ἄξια σπουδῆς. Bud. ibidem.

Ἔμφραξις. ιος. ἡ. oppilatio, dolor aurium.
Ἔμφραξος. ε. ὁ. septus, munitus.
Ἐμφράσσω. μ. άξω. π. αχα. oppilo, obsepio. Accusatiuo.
Ἔμφρουρος. ε. ὁ, ἡ. custoditus.
Ἔμφρων. ονος. ὁ, ἡ. prudens.
Ἐμφύλιος. ε. ὁ, ἡ. consanguineus, intestinus, contribulis.
Ἐμφυτεύειν. inserere arbores.
Ἔμφυλος. tribulis, gentilis. Ἔμφυλος πόλεμος, bellum intestinum.
Ἔμφυμι. inhæreo.
Ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, insulto.
Ἐμφύς. ύσης. ὁ. inhærens.
Ἐμφυσάω. μ. ήσω. π. κκα. insufflo, inspiro. Dativo.
Ἐμφύσημα. ατος. τὸ. inflatio, & oculorum morbus.
Ἐμφυτεῖαι. ῶν. insitiones.
Ἐμφυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. insero. Accus.
Ἔμφυτος. ε. ὁ, ἡ. innatus, genitus, naturalis.
Ἐμφολεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latito. Neut.
Ἔμφωνος. ε. ὁ, ἡ. canorus, uocalis.
Ἔμψοφον. τὸ. cum sonitu factum.
Ἔμψυχος. ε. ὁ, ἡ. animatus, uiuus.

ΕΝ.

Ἐν. in. Cum dativo coniungitur, & aliquando cum genitiuo Attice pro ἐκ, per, inter.
Ἐν ἅιδι. apud inferos.
Ἐν αὐθείᾳ. in aperto, sub dio.
Ἐν ἀκαρεῖ. subitò, momento.
Ἐν ἀκμῇ, & ἐν ἄνθει. in ipso ætatis flore, in robore ætatis.
Ἐν αὐτοῖς. intra se.
Ἐν βραχεῖ. paucis, in summa, modico temporis interuallo.
Ἐν γαστρὶ ἔχειν. ferre uterum, prægnantē esse.
Ἐν ἥβει & ὥρᾳ. in ipso ætatis flore.
Ἐν καιρῷ. opportunè, pro tempore.
Ἐν καλῷ. commodum. Xenoph. ἐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοῖς ὁρμεῖν, Non honestum esse dicebat. Idem, οἱ μὴ οὐκ ἐν καλῷ ἂν νομίζοντες ἱππομαχεῖν, Incommodum existimantes. Bud. Com.
Ἐν κύκλῳ. circū circa, undiq;, in uniuersum, nullo prætermisso.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐν κυτί. ad cutem, ad uiuum, prope.
Ἐν μέρει. uicissim.
Ἐν νῷ ἔχω. recordor.
Ἐν ὀλίγῳ. summatim, continuò, paulo momẽto, citò.
Ἐν ὀξείᾳ καιρῷ. in momento, in puncto temporis.
Ἐν ὀργῇ εἶναί τινι. significat offendisse aliquem, eíq; inuisum esse. Grego. ἐν μᾶλλον ἢ ἐν ὀργῇ τοῖς ἀρεθουσίοις, Iam diu ipsi Arethusij infensi erant. Bud. Com.
Ἐν ὅσῳ. interea, diu.
Ἐν παιδί. in pueritia.
Ἐν παιδιᾷ. ioco.
Ἐν παιδοτρίβου. in schola.
Ἐν πραβύσῳ. in obscuro, latenter.
Ἐν πρόσθω. obiter, in transitu.
Ἐν παρ' ἓν. uicissim Plutarch. ἐν παρ' ἓν ἡμέραν καὶ νύκτα ποιῶν. Accipitur etiam aliter. Lucia. παρ' ἕνα χορευόντων, per manus reste ducta alternantium. Πορ' ἕνα etiam aliquando est uno minus. Plutarch. παρ' ἕνα ὄσσοι, uno dempto totidem. Οἱ καθ' ἕνα, τὸ καθ' ἕκαστον, singuli. Idem de uiri tutibus mulierum, καθ' ἕνα τ' γαλατῶν πρὸς λίδα σφαγησόμενον, id est Singulos trade bat interimẽdos. Quod etiam dicitur καθ' ἕνα, & καθ' ἕντι, singula. Bud. Com.
Ἐν σπουδῇ. serio.
Ἐν τάξει. loco & uice, ordine, uicissim.
Ἐνταῦθα. hac. Cum genitiuo, hic, nunc, ibi. Thucyd. ἡ ἤπειρος ἐνταῦθα ὁρμίζονται, Ad hanc continentem contendunt.
Ἐν τάχει, ἐξ τάχους, ἐξ τάχεως, κατὰ τάχεως, idem significant, primo quoq; tẽpore, citò.
Ἔντιθεν. deinde.
Ἐν τῇ ἑαυτ. in patria sua.
Ἐν τοῖς. inter quos. Ἐν τοῖς τότε λόγοις, hic per id temporis eloquentissimus.
Ἐν τοῖς μάλιστα. in primis.
Ἐν τοῖς πρότερον. in prioribus.
Ἐν τοῖς. apud hos.
Ἐν τούτῳ. inter hæc, interea, unà, interim, pariter, tum.
Ἐν τούτῳ καιρῷ. hoc tempore, tunc, dum.
Ἐν τῷδε. interea dum.

Ἐν τῷ δέοντι. opportunè, cum oportet.
Ἐν τῷ θέρει καὶ θέρος. id est tempore messit.
Ἐν τῷ μέρει. uicissim.
Ἐν τῷ μεταξύ. interea.
Ἐν τῷ πρακτέα. &
Ἐν τῷ παραχρῆμα. &
Ἐν τῷ παρόντι. nunc, in præsentiarum.
Ἐν τοσῷδε χρόνῳ. tantillo temporis, tam breui tempore.
Ἐν ὑστέρῳ. in posterum.
Ἐν φόβῳ εἰμί. timeo.
Ἐν χῷ. ad cutem, ad uiuum, propè. χῷ aut pro χῶτι accipitur per ἀποκοπήν.
Ἐν ᾧ. in quo, quãdo, dũ. Aliquando pro διότι.
Ἑν, ἑνός. τὸ. unum.
Ἐναμβρυόομαι. glorior. Depon. datiuo.
Ἐναγής. ἐς. ὁ, ἡ. execrabilis, detestandus, deuotus, sacer. Bud. Com.
Ἐναγίζω. μ. ίσω. π. ικα. parento, sacrifico, benedico, expio. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. Neu. ac.
Ἐναγίσματα. ων. τὰ. exequiæ.
Ἐναγισμός. ὁ. religio, uictima, μιασμός.
Ἐναγκαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. gero sub brachio, inuinco. Depon. accus.
Ἐναγκαλιζόμενος. amplexans.
Ἐναγκωνίζω. declino, inclino, cubito incũbo.
Ἔναγχος. nuper, paulò ante, modo.
Ἐναγχοθείς. σης. ὁ. oppressus.
Ἐνάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, incito, urgeo, adduco. ut ἐνῆγον ἐπιθυμίαν, Plut. Budæus Com.
Ἐναγωγή. accusatio.
Ἐναγώνιος. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.
Ἐνάγων. anniculus, idem quod ἔνος. Budæus Commentarijs.
Ἐναέρια. τὰ. quæ sunt in aëre.
Ἐναθρεῖν. fixis oculis intueri.
Ἔναιμα. τὰ. emplastra quæ cruentis uulneribus imponuntur.
Ἔναιμος. sanguine præditus, uiuus. Herodotus, βιοῦσι θεοὶ γίνονται ἔναιμοι τε καὶ ἄρρενες.
Ἐναίρω. μ. αρῶ. π. κα. occido, spolio, destruo. Accusatiuo.
Ἐναίσθη. perire, senescere.

Ἐνάσιμα. τὰ. sortilegia.
Ἐναισιμία. ostentum, prodigium.
Ἐνάσιμος. ε. ὁ. idoneus, decens, utilis, suauis, uerax, scius officij.
Ἔνασμα. ατος. τὸ. indicium, inustio, signum.
Ἔναιμος. ε. ὁ. robustus.
Ἐναλείφω. illino.
Ἐναλίγκιος. ὁ. similis.
Ἐνάλιος. ε. ὁ, ἡ. marinus.
Ἐναμάλλω. uicissim, implicitè.
Ἐναμαγή. ῆς. ἡ. immutatio. Bud. Com.
Ἐναμάξ. uicissim, permutanter, uice uersa, è contrario. Bud. Com.
Ἐνάμαξις. idem quod ἐναμαγή.
Ἐναμάσσω. μ. άξω. π. χα. immuto, τὸ μεταθέμενον τάξιν ἀντιστρόφως. Accus. Bud. Cõ.
Ἐναπομαι. insilio, ἐμπίπλω, ἐμπηδάω. Depon. Bud. Com.
Ἔναρ & ε. ὁ. uarius.
Ἐναλύω. immoror.
Ἐναμβλύνω. languidum reddo, & tardum.
Ἔναμμα. ατος. τὸ. innexio, infixio, tactus.
Ἐνανθρωπίσας. ατος. qui humanã carnem assumpsit.
Ἐνανθρώπησις. ἐως. ἡ. incarnatio hominis.
Ἐνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. incarno. Neut.
Ἔναντι. in conspectu.
Ἐναντία. aduersus, contra. Datiuo.
Ἐναντίβιος. ε. ὁ. aduersarius, contrariam habens uirtutem.
Ἐναντιόομαι. μ. ώθμαι. π. ωμαι. aduersor, Datiuo.
Ἐναντίον. coràm, contrà.
Ἐναντιολογία. ας. ἡ. contradictio.
Ἐναντίος. ε. ὁ. contrarius.
Ἐναντιότης. ητος. ἡ. contrarietas.
Ἐναντιόφωνον. contrariæ uocis.
Ἐναντίωμα. ατος. τὸ.
Ἐναντίωσις. ἐως. ἡ. contrarietas.
Ἐναπαωρέομαι. μ. ήσομαι. π. κμ. pendeo.
Ἐνάπαλος. ε. ὁ. mollis.
Ἐναπειδύομαι. impensè glorior.
Ἐναπεράζομαι. facio, fabricor, conficio.
Ἐναπερείδομαι. firmo, innitor.
Ἐναποθνήσκω. μ. άνω. π. ανοκα. insideo.
Ἐναποκάμνω. deficio.

Ἐναποκύω. μ. ύσω. π. υκα. uicina partui sum. Neut. absol.
Ἐναπολαμβάνω. cohibeo. Bud. Com.
Ἐναπολείπομαι. occupor.
Ἐναπολειφθεῖσα. ἡ. occupata.
Ἐναπολείψας. reliquiæ.
Ἐναπόληξις. intercluſio, cohibitio, concluſio. Bud. Com.
Ἐναπομάττω. imprimere.
Ἐναπομόργνυμαι. detergo. Bud. Com.
Ἐναποτίω. inferuefacio.
Ἐναποπλύω. eluo.
Ἐναποτίθεμαι. ibi depono, relinquo. Budæus Commentarijs.
Ἐναποψύχω. morior.
Ἐνάρδομαι. in manus sumo, arripio. Budæus Commentarijs.
Ἔναρα. τὰ. arma, exuuiæ, spolia. ἀπὸ τοῦ ἄρειν.
Ἐναράττω. strepo, ferio.
Ἐναραφόρος. ὁ. spolia gerens.
Ἐνάργεια. ας. ἡ. euidentia.
Ἐναργής. ἐς. ὁ, ἡ. manifestus. παρὰ τὸ ἀργὸν, τὸ λευκὸν καὶ φανόν.
Ἐναργῶς. expressè.
Ἐνάρισθ. perdere, inuidere, frui.
Ἔνάριος. ε. ὁ, ἡ. fortis, præclarus.
Ἔνάρης. insertus, adaptatus.
Ἔναρθρος. ε. ὁ, ἡ. articulatus, perfectus.
Ἐνάσιοι. milites, spoliorum detractores.
Ἐναείρω. μ. ίσω. π. ικα. occido, armis spolio. Accus.
Ἐναείθμιος. annumero.
Ἐναείθμος. ε. ὁ. annumeratus.
Ἐναειφόρος. ε. ὁ. spolia ferens, uictor.
Ἐναρκὲς. sufficiens uel idoneum est, fieri potest.
Ἐναρκτάω. occidere.
Ἐναρμόζω. admonco. Accus.
Ἐναρμόνιος. ε. ὁ. concinnus.
Ἔναρος. ε. ὁ. execratus, diris deuotus.
Ἐνάρσορος. bellicosus. ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα.
Ἐνάρχομαι. auspicor, incipio. Bud. Com.
Ἐνάς. άδος. ἡ. unitas.
Ἐνασκηλαίνω. scortari. Bud. Com.
Ἐνάσθω. habitaui.
Ἐνασμενίζω. libenter delector, oblecto me

in re aliqua. Datiuo.
Ἐνασπιδίζομαι. armor.
Ἐνασέλμομαι. inhabito.
Ἐνασράπλω. μ. άψω. π. αφα. interno splendore radio.
Ἐναχολόομαι. μ. ώθμαι. π. ημαι. occupor. Depon. Datiuo.
Ἐνατενίζω. μ. ίσω. π. ικα. intentè respicio. Datiuo.
Ἔναυλος. uiuus, uocalis.
Ἔναυλα. quæ sunt in uestibulo, et ante oculos.
Ἐναύλημα. οἴκημα, domicilium.
Ἐναυλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. tendo, inhabito, immoror. Depon. absol.
Ἔναυλος. ὁ. inhabitans, μυχός. Item trames, torrens, flumen per angustum iens, fossa angusta. Item insonans. Lucia. ἡ φωνὴ τ ἀκουσθέντων ἔναυλος ἔτι.
Ἔναυσμα. ατος. τὸ. ἐμπύρευμα, λέβανον, fomes, fax, id est incitamentum. Bud. Com.
Ἐναυχάομαι. iacto, glorior, καυχάομαι.
Ἐνεύω. redaccendo, accendo, supplico. Bud. Commentarijs.
Ἐναφίασαι γόνον. instillare fœturam.
Ἐναφίημι. insero, immitto.
Ἐνδάϊος. ε. ὁ, ἡ. bellicosus, trucidatus.
Ἐνδιατίομαι. μ. ιθομαι. π. ημαι. conuiuor. Depon.
Ἔνδακρυς. ὁ. ἡ. lacrymosus.
Ἔνδαπιος. ε. ὁ. indigena, localis.
Ἔνδασυς. ὁ. piloſus, densus.
Ἔνδα. interim, πρὸς τούτοις δέ, ἐν αὐτῇς δέ.
Ἐνδεής. ῆος. τὸ. defectus.
Ἐνδεής. ῆος. ὁ, ἡ. deficiens, inferior, indigens.
Ἔνδεια. ας. ἡ. indigentia, defectus.
Ἔνδειγμα. ατος. τὸ. ostensio, exemplum.
Ἐνδείκνυμαι. ostendo, specimen rei præbeo, ostẽtabundè in medium prodeo, iactome, uendito me alicui, plausum à circunfusa turba capto, παρεμφανίζω, πρόειμι δείκνυμαι, Demosth. & Plut. Est etiam uerbũ medicorum. Galen. 9. Thera. ἀλόγως δ' ὑπὸ τὰ μὴ ξυνδείκνυται πλὴ φλεβοτομίαν. id est indicant. Bud. Com.
Ἐνδείκνυμι. defero, & postulo in iudicio, φαίνω. (ta
Ἐνδείκτης. delator, quadruplator, sycophan-

Ἔνδηνος. ε. ὁ, ἡ. grauis.
Ἔνδειξις. ιος. ἡ. demonstratio. Item accusatio, delatio, δίκη κατὰ τῶν τὰ δημόσια ποιούντων, φάσις. Item iactatio, uenditatio, ostentatio. Est etiam indicatio rei præuertendæ medico, in primisq; animaduertendæ. Bud. Com.
Ἔνδεκα. undecim. οἱ ἕνδεκα, undecim uiri capitales, qui sic erant Athenis, ut Romæ triumuiri. Bud. Com.
Ἐνδεκάκις. undecies.
Ἐνδεκακόρ. ῦρος. ὁ. undeciremis.
Ἐνδεκάκλινον. τὸ. undeclinium.
Ἐνδελεχής. ὲος. ὁ, ἡ. similis, perennis, continuus, perpetuus.
Ἐνδελεχία. ας. ἡ. assiduitas.
Ἐνδελεχισμός. ῦ. ὁ. continua mobilitas, qualis in anima cognoscitur.
Ἐνδελεχῶς. continuò.
Ἐνδεξιᾶ. aptè, idoneè.
Ἐνδέομαι. obligor.
Ἐνδέοντι. in tempore.
Ἔνδεσμα. ατος. τὸ. uinculum.
Ἐνδεσμεῖσθαι. inuoluere, illigare.
Ἐνδευκὴς. similis, ὅμοιος, ὅμοιος.
Ἐνδέχομαι. libens admitto, προαναμβάνω, ἀναδέχομαι, πείθομαι. Ἐνδέχομαι πλὴ αἰτίαν τούτου, ἀντὶ τ ἀναδέχομαι, recipio me in crimen, & culpam præstare uolo. Demosth. πάντας ἐνδεξάμενος ἐφ' ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, Omnia in se recepit, sese rerum omnium fecit. Et ἐνδέχεται impersonaliter, capit, licet, facultas est, possibile est, probabile est, defendi potest, usu uenit. Bud. Com.
Ἐνδεχόμενον. τὸ. possibile, contingens. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, quatenus fieri licuit. Antiphon. Τῶν ἐνδεχομένων ἐπιμελείας ἐκόσμησε, ijs supplicijs affecerunt, quorum res ipsa facultatem eis dedit. Iungitur etiam cum superlatiuo. Aristot. ἔνεκεν τ ζωῆς τ ἐνδεχομένης ἀεὶ εἶναι, Quàm fieri potest optimè, quàm humana natura capit optime. Quid autem τὸ ἐνδεχόμενον differt τ δυνατὸν, uide Bud. Com.
Ἐνδεῶς ἔχω. indigeo, ἐπιλείπομαι.
Ἐνδεῶς πράττων. tenuiter agens, pauper.

Ἔνδηλος.

Ἔνδηλος. manifestus.
Ἐνδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. præsens sum, domi ago.
Ἐνδημία. præsentia.
Ἔνδημος. ε. ὁ, ἡ. publicus. Vnde ἔνδημοι ἀρχαί, tribuni plebis.
Ἐνδία. ας. ἡ. dolor, meridiatio.
Ἐνδιάζω. μ. άσω. π. αλα. sum tranquillus, dormio in meridie. Neutr. absol.
Ἐνδιάθετος. ε. ὁ, ἡ. internus, intrinsecus, animosus, in animo situs.
Ἐνδιαθρύπτειν. ludibrium, & delicias facere.
Ἔνδιαιος. ε. ὁ. foramen in naui per quod aqua emittitur.
Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι δίαιτάω, insum, inhabito. Depon. absol.
Ἐνδιαίτημα. ατος. τὸ. domus uoluptuaria.
Ἐνδιακάπτω. immuto, Aristot. Bud. Com.
Ἐνδιαύω. τὸ ἐνδιαιτάομαι. meridior, μεσυμβρίαζω. (uo.
Ἐνδιαφέρω. uersor, locum frequento. Dati-
Ἐνδιδύσκω. induo. Accus.
Ἐνδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. do tergum, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. Accus.
Ἐνδίκως. ἐνδίκως. iure.
Ἔνδικος. ε. ὁ. iustus.
Ἔνδινα. τὰ. quasi ἔνδον τῶν ἐνῶν ὄντα, intestina, quòd illinc sint termina uentris.
Ἔνδιος. ε. ὁ. humidus, meridianus.
Ἐνδίφιος. ε. ὁ. consessor.
Ἔνδοθεν. intus, ex adyto.
Ἔνδοι, pro ἔνδον. intus.
Ἐνδοιάζω. μ. άσω. π. αλα. dubito.
Ἐνδοιαστέος. τός. ὁ. cunctatus, dubius.
Ἔνδοιαστος. dubius.
Ἔνδομυχος. ε. ὁ. tectus, abditus, intus latens.
Ἐνδομυχῶ. intus lateo. Vnde ἐνδομυχὸν λαικόν, cæcum malum. Bud. Com.
Ἐνδόσθια. τὰ. intestina, uiscera.
Ἔνδον. intus. uide ἔσω.
Ἔνδοξον. τὸ. gloria, fama, honestum.
Ἔνδοξος. ε. ὁ. gloriosus, εὔδοξος. Item dòxasòs, opinabilis. Bud. Com.
Ἐνδοξότατα. gloriosissimè.

Ἐνδοξῶς. honorifice.
Ἐνδόσιμον. ε. τὸ. ansa, τὸ ἀρχῆς καὶ κινήσεως αἴτιον. Est (inquit Bud. Com.) auspicatus rhythmi, uel melodiæ, & præscriptum quod datur ab ipso chorodidascalo, cui accinere chorum oportebat: quo edito, quoniam chorus incitabatur ad cantum, ideo factum, ut pro inuitamento & occasione data ponatur.
Ἔνδοσις. ιος. ἡ. remissio.
Ἐνδόκαζος. ε. ὁ. intimus.
Ἐνδοτέρω. interius.
Ἐνδρομή. ῆς. ἡ. certamen est, de quo Plutarchus de Musica.
Ἐνδρομίδες. ἁ. uincula.
Ἐνδρομίς. ίδος. ἡ. calciamenti genus, quo utebantur cursores in certamine, & uestis genus uillosæ & hirsutæ, cuius meminit Martial.
Ἐνδρόνη. ἡ. genus saltationis.
Ἔνδροσος. ε. ὁ. roscidus.
Ἔνδρυς. ε. ὁ. temo, medium cor arboris.
Ἐνδυναμός. dubitatio.
Ἔνδυκες. τὸ. quod multo labore iucundum efficitur, diligens, tutum.
Ἐνδύκως. accuratè.
Ἐνδύκιον. τὸ. gratum, tutum, fidele, simile.
Ἔνδυμα. ατος. τὸ. indumentum.
Ἐνδυμάτια. τὰ. leges musicæ sunt Argis, siue Argolica celebritas, & saltatio.
Ἐνδυναμόω. confirmo.
Ἐνδυνίουσι. induunt.
Ἐνδύομαι. ingredior. Plutarchus, ὡς κυβάτιον ἐνδυνόμενος. Et Aristoteles de Animal. 1. ὡς τὸ τυχὸν ἐνδύεσθαι σῶμα. In quo significatu cum datiuo coniunxit Xenoph. Plato pro subire dixit cum accus. Et ἐνδύεσθαι ἑαυτὸν, pro induere se laqueis, uel retibus dixit Xenoph. Bud. Com.
Ἔνδυσις. ἡ. ingressus.
Ἔνδυο. celeriter, Menandro.
Ἐνδύω. μ. ύσω. π. υκα. induo. Accus.
Ἔνδωρος. crudus, intemperans.
Ἐνεαείλω. in uere ago.
Ἐνεγγύς. propè.
Ἐνέγκω. fero, ὑπομένω, κομίζω, ἐνεγκεῖν pa-

tria, ἡ παῤῥὶς, ἡ ἡ μητὴρ. Bud. Com.

Ἐνεδρα. ας. ἡ. insidiæ.

Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. insidior. Neut. dat.

Ἔνεικος. ους. ὁ, ἡ. mitis, suauis, beneuolus.

Ἐνέκω, pro ἐνίγκω Ionicè. fero.

Ἐνειλέω. μ. ήσω. π. κκα. inuoluo. Et passiue ἐνειλεῖσθαι. uersor, inuoluor. Plutarch. de cæde Cæs. διειλοῦνόμενος ὥσπερ θηρίον ἐνειλεῖτο τοῖς πάντων χρωσὶν. Bud. Com.

Ἐνείλημα, & ἐνείλυμα. ατος. τὸ. uolumen.

Ἔνειμεν. assistimus.

Ἔνειμι. insum.

Ἔνεος. mitis.

Ἐνεπή. minæ.

Ἐνέργω. prohibeo.

Ἐνέρω. insibulo, traijcio, ἐμπείρω, infero, apto. Budæus Commentarijs.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν. propter. Genitiuo. τοῦ ἕνεκα finem significat, hoc est actũ. Aliquãdo subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. Sed ἵνεκα, ἵνεκεν, καὶ οὕνεκα apud poëtas in usu sunt. Bud. Com.

Ἐνεκείκωσε. alligauit, fibula annexuit.

Ἐνέκωρον. offendunt. Datiuo.

Ἐνελός. hinnulus.

Ἔνεμα Aeginetæ ab ἐνίημι, ut ἔνθεμα, id quod immittitur, ut ἔγκλυσμα, id est quod infunditur per inferna in aluum. Id etiam τὸ ἐνιέμενον dicitur. Cels. & Plin. infusum uocant.

Ἐνετός. mutus, stultus, surdus.

Ἐνεπισκήπτοντο dicebantur creditores, qui publicatis bonis cuiuspiam, experiebantur contra populum ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Budæus Commentarijs.

Ἐνίπω, uel poëtice ἐννίπω. dico, narro.

Ἔνυρα. exuuiæ, spolia.

Ἐνυργάζομαι. operor.

Ἐνεργὰ χρήματα. quæstuosæ fœnusq; pensitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contraria autem sunt ἀργὰ χρήματα. Budæus Commentarijs.

Ἐνέργεια. ας. ἡ. actus, actio, efficacia.

Ἐνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ago, operor.

Ἐνέργημα, τὸ. effectus.

Ἐνεργὴς. ἐος. ὁ, ἡ. cultus, efficax, operosus, adiutor.

Ἐνεργητικός. ἡ. ὁ. actiuus, efficax.

Ἐνεργὸς. ἡ. ἂς γλωττὸς κάθεσις τῶν χειρῶν.

Ἔνερσμός, siue ἔνερξις. pulsus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.

Ἐνεργός. ὁ. ἡ. laboratus, cultus, strenuus.

Ἐνερούμενοι. obsessi à dæmonibus.

Ἐνερείδω. inhæreo.

Ἐνερυθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. rubens.

Ἔνερθε. infra.

Ἔνερος. ὁ. inferus, mortuus, quasi ἐν ἔρᾳ, id est in terra positus.

Ἐνερόχωτες. habentes colorem qualem mortui obtinent.

Ἔνερσις. coaptatio, combinatio.

Ἐνέρτερος. inferior, demissior.

Ἐνεσία. ας. ἡ. iussus, immissio, consilium, uoluntas.

Ἐνεσχιρῶσθη. incrustari, sordidari.

Ἐνέσαι. obstat, opus est.

Ἐνέσταλται. instillatum est, Odyss. β.

Ἐνέστη. obsistebat.

Ἐνέστηκε πόλεμος. commissum est bellum, Demosthenes & Isocrates. Et ἐνεστηκότα πόλεμον dicunt pro nondum finito, & adhuc uigente, durantéq;. Ἐνεστηκὼς λίτη, lis contestata. Bud. Com.

Ἔνεστιν. ἐξεστιν, est, licet, inest.

Ἐνέσιος. ὁ, ἡ. domesticus.

Ἐνεστὼς. ῶσα. ὸ. præsens.

Ἔνετη. ης. ἡ. fibula, ab immittendo.

Ἐνετία. ας. ἡ. Venetia.

Ἐνετὸς. ὁ. Venetus.

Ἔνυ. acclamatio quædam.

Ἐνυδραιμονίω. fœlix uiuo, fœlixq; morior.

Ἐνυδοκιμέω. τὸ ἀνδοκιμῶ ἔν τισιν πράγμασιν. Budæus Commentarijs.

Ἔνυπνος, & ἐνύπνιος. in lecto positus.

Ἐνευτυχῶ. in re quapiam fœlicèiter ago & uiuo. Budæus Commentarijs.

Ἐνευωχᾶσθη. conuiuari, conuiuijs indulgere. Budæus Commentarijs.

Ἐνέφηνε. ostendit.

Ἐνέχομαι. μ. ἐξομαι. reus uel obnoxius fio,

adducor, rem habeo. Vnde ἐνεχόμενος θεοῖς μιάσμασι, qui piaculum admisit in deum, ἀλιτήμενος, ἀνόσιος. Et ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ, diris imprecationibus deuotus, detestandus. Bud. Com.

Ἐνεχρέμπτετο. screabat, Lucianus in Gallo.

Ἐνεχυράζειν. pignora capere.

Ἐνεχυράζομαι. mea pignora capiuntur. Et actiue, pignora capio. Bud. Com.

Ἐνεχύρασμα. ατος. τὸ. oppignoratio.

Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. π. ακα. alieno, ἐνεχυράζω.

Ἐνεχυριασμός. ὁ. redemptio pro uita propria, uel pignore.

Ἐνέχυρον. τὸ. pignus, arrabo.

Ἐνέχω. insisto, adduco, insidior, simul ligo, tenax sum iniuriarum, misceo, infundo.

Ἐνζευγνύω. μ. εύξω. π. ευχα. iungo.

Ἔνη Atticè tricesimus dies mensis, dicitur etiam νία. Budæus Commentarijs.

Ἐνηβικτήρια. τὰ. ἐνηνοχικτήρια, domus ad quã uoluptatis causa diuertitur, cœnaculum, Herod.

Ἐνήεια. ας. ἡ. mansuetudo.

Ἐνηὴς. ἐος. ὁ. ἐνεὴς, prudens, mitis.

Ἐνηθόμενος. moratus, incessens.

Ἐνῆκα. inserui.

Ἐνήλατα. τὰ. claui rotam in axe continentes.

Ἐνημαγμένως. uicissim, ordine commutato.

Ἐνήμακτος. ὁ. conciliatus.

Ἐνήλικος. ὁ. pubescens.

Ἐνηλύσιος. attonitus, fulmine ictus.

Ἐνῆμαι. insideo.

Ἐνῆμαρ. nouem dies.

Ἐνημμένος. ὁ. indutus, ab ἐνάπτομαι, ut ἐνημμένος διφθέραν, Aristoph. & Lucianus. Item accensus, ardens. Aristoph. ἡ χλαῖνα δὲ ἐνημμένη. Budæus Comment.

Ἐνήνισα, per metathesin ab ἀνθέω, florui.

Ἐνήνορον. accumulabant.

Ἐνήνοχα, præt. perf. à φέρω. tuli.

Ἐνῆες. ιος. ἡ. nauis instructa, & parata in aqua, Plut. in Ant. de qua Bayf. de re Nau.

Ἐνησυγημοσύνα. contumeliæ.

Ἐνήφιος χιτὼν. uestis subtilis.

Ἔνηφι ἀὴς φέρω, in perendium, in nouiluniũm. Hesiodus, μηδ' ἀναβάσθω ἐς τ' οὖσι-

ον ἐς τ' ἔννεφον.

Ἔνθα. ubi, illuc, tunc, quando.

Ἐνθάδε. hic, huc.

Ἐνθαλάμια. τὰ. placentæ è papauere, & sesamo.

Ἐνθαλύξας. ualde percutiens.

Ἐνθάπτω. μ. άψω. π. αφα. sepelio.

Ἐνθεάζω. numine afflor, fanaticus sum.

Ἐνθεαστικός. οῦ. ὁ. numine afflatus, fanaticus.

Ἔνθεμα. dicitur quod inditum est, & insertum. Vnde pro furculo ponitur, qui in fissuram trunci mergitur.

Ἐνθήμιον. ου. τὸ. interior pars puppis.

Ἔνθεν. hinc.

Ἐνθένδε. hinc, illinc.

Ἔνθεος. ου. ὁ, ἡ. diuinus, numine afflatus.

Ἐνθερείζω. æstiuo, per æstatem moror.

Ἔνθεσις. ιος. ἡ. interpositio. Item ἡ φορὰ Atticis. Significat etiam frustum in os inditũ, id est ψωμὸν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc est mansum, ut Cicero uocat, & quasi turundam, Athenæo, & Lucia. Budæus Commentarijs.

Ἔνθετος. ὁ. legitimus.

Ἐνθέτως. legitimè.

Ἐνθηλυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. muliebri libidine tabesco.

Ἔνθηρα νῆσος. insula in qua uersantur feræ.

Ἐνθλίβω. opprimo, infringo.

Ἐνθορεῖν. insilire, impetum facere.

Ἔνθος. numine afflatus.

Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. afflor numine, insanio, furo, numine ducor, bacchor. Neutr.

Ἐνθουσιασμός. ὁ. furor, id est afflatio numinis. Cæl. libro 9. capite 26. & 29.

Ἐνθουσιάω. μ. ήσω. π. ηκα. ἐνθουσιάζω, insanio.

Ἐνθουσικὸν. τὸ. enthusicon herba.

Ἐνθουσιώδης. ους. ὁ, ἡ. instinctus.

Ἐνθροπαλιζόμενος. referens pedem.

Ἔνθρυπλον. τὸ. intritum, placenta. Apollo etiã apud Athenienseis ἔνθρυπλος dictus est.

Ἐνθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. animaduerto, consydero, cogito, reminiscor, in animo habeo. Depon. accus.

Ἐνθύμημα. ατος. τὸ. cogitatio, inuentum, commentum, commentatio, conceptus animi, hoc est sensus, & sensum. Est aũt argu-

Universidad de Deusto Biblioteca

mentum, & sententia oratoria.
Ἐνθυμηματικός. acer in argumentationibus, & argutus orator.
Ἐνθυμηματώδης. οι. cõmentationibus pleni.
Ἐνθυμημάτιον. commentatiuncula.
Ἐνθύμησις. ιος. ἡ. cogitatio.
Ἐνθυμίζομαι. ἐνθυμέομαι.
Ἐνθύμιον. τὸ. cogitatio, cautè excogitatum, astutia, res quæ animo uersatur, quod religionem in animo ciet.
Ἐνθύμιος. προσρόπαιος.
Ἐνθύμιος. suspectus.
Ἐνθύμιος. ὁ, ὁ. iratus.
Ἔνθυμος. ὁ. θυμοειδής.
Ἐνθυμος. ὁ. ἡ. cogitabundus.
Ἐνθώκευω. μ. εύσω. π. ευκα. sedeo, latito. Neut.
Ἔνι. licet, contingit, ἔξεστιν, ἔνεστι.
Ἐνί, pro ἐν, id est in.
Ἐνὶ. uni. ἐνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν. ut uno uerbo absoluam.
Ἔνιαῖος. α. ὁ. aliquis.
Ἐνιαυσιαῖος. α. ὁ. &
Ἐνιαύσιος. ου. ὁ. anniculus, anniuersarius, annuus.
Ἐνιαύσιοι. οἱ. annales.
Ἐνιαυτίζω. annum alicubi ago.
Ἐνιαυτός. ὁ. annus. παρ' ἐνιαυτὸν, alternis annis, παρὰ μέρος. Bud. Com.
Ἐνιαυτοφορέω. fructum annuum ferre.
Ἐνιαύω. immoror.
Ἐνιαχῆ, καὶ ἐνιαχοῦ. alicubi.
Ἐνίγγος. uno membro uel pede, mancus, claudus.
Ἐνιδρύω. μ. ύσω. π. υκα. insudo. Datiuo.
Ἐνιδρύω. καθίζω, insideo, priuo.
Ἐνίημι. μ. ήσω. π. ηκα. immitto. Accus.
Ἐνιζάνω. insideo. Neut. datiuo.
Ἐνίζω. unitatem pono.
Ἔνικλος. stultus.
Ἐνίημι. μ. ήσω. π. ἧκα. immitto, τὸ ἐμβάλλω.
Item infundõ. Cels. lib. 2. Id quod infunditur, neq; frigidum esse oportet, neq; calidum, ne alterutrõ modo lædat cum infusum est. Est etiam τὸ ἐμποιῶ καὶ ἐντίθημι. Synes. ταῦτα θελγητήρια ἐνιᾶσι ταῖς ἀναχινώσκουσι, Hæc illecebram infigunt lectoribus, intusq; relinquunt. Bud. Com.
Ἐνικλάω. μ. άσω. κ. κα. infringo, impedio, reclamo. Accus. Bud. Com.
Ἔνικμος. ε. ὁ. humectus. Ἔνικμα, τὰ χείλη τῶν ποταμῶν, quæ & ἄνυδρα dicuntur.
Ἐνιλός. ὁ. ὁ. singularis.
Ἐνίπτω. gesticulor, irrideo.
Ἐνιπτάπω. strabè intueor.
Ἔνιος. ε. ὁ. aliquis.
Ἐνιότε. interdum.
Ἐνιπή. minæ, reprehensio.
Ἔνιπλος, ε. ὁ. plenus.
Ἐνιπλήσσω. μ. ξω. π. ηχα. cum stupore injicio.
Ἐνίπτε. alicubi.
Ἐνιππάζομαι. &
Ἐνιππεύω. equito.
Ἐνιππάπω. increpo.
Ἐνιππή. ῆς. ἡ. increpatio mordax, minæ.
Ἐνιπλάζω. τὸ ἐνίπτω.
Ἐνίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. noceo, mitto.
Ἐνίπτω. increpo, cum iniuria aliquid dico.
Ἐνισάτω. exæquo.
Ἐνίσπω. dico, reprehendo.
Ἐνιστέμεν. minari, terreri.
Ἐνίσταμαι. μ. ἐνιστήσω. Ἐνίστημαι. propono dicturus.
Item instituo quiduis uel incepto. Galenus, ἐὰν ἀρχῆς ἐνιστησάμενα μεταβαλῇ. Plutarchus in Cæs. ὁρῶν τῶν ἀρχὴν ἐνίστασθαι. Item incipio, id est ineo. Theophrast. θέρους ἐνισταμένου, æstate ineunte.
Et repugno, obsisto, renitor, ἀνθίσταμαι. Plato in Phædro, ἀλλ' ἔτι ἐνίσταται ὁ νοῦς δὴ κέρδος εἶναι, Sed adhuc controuersum manet. Plutarch. in Demet. ἂν ἐνίστηται πάντων ἀτεμωρήτῳ μάχεσθαι καθ' αὑτῶν. Item intercedo, ut ἐνίστασθαι τῷ νόμῳ, Plutarch.
Item immineo, insto, ἐφεδρεύω, observo, & quasi capto. Plutarchus, ὃν ἐνιστάμενον τῇ φυγῇ αὐτὸς ἀπιστάλκει, Quem ob id miserat, ut immineret eius fugæ. Bud. Com.
Ἐνίσημι. μ. ἐνιστήσω. π. ἐνίσημα. insto, sicut ἐνίσταμαι. Interdum colloco. Xenoph. ἐν τούτοις τὸν ἵππον τὴν ψύχην ἐνιστάναι. Interdũ intersero, allego, interpono. Xenoph. ἀ τοὺς ἱππολόμους ὡς τοὺς ἵππους ἐνιστάης, Si equisones inter equites inseras. Aliquando animo incumbo. Aristot. ὕστερον δ' ἐνίστανται διὰ διοείσαι. Budæus ibidem.
Ἐνισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualesco, cõforto. Ac.
Ἐνίσχομαι. ἐπίσχομαι, id est resisto, restito, progredi nequeo, & in cursu hæreo. Plutarchus, κραδαινόμενον τὸ σῶμα, καὶ τῇ φωνῇ ἐνισχόμενον, Corpore præ metu uibrante, & uoce interrupta. Quint. insistere uocat, & offensare, & singultantium more uerba concisa ejicere. Cicero, Sæpe accidit, ut aut citius insistendum sit, aut longius procedendum. Bud. Com.
Ἐνισχυείζομαι. τὸ πιστεύω. Bud. Com.
Ἐνίσχω. habeo, teneo, remoror. Accus.
Ἐγκάθετοι. insidiatores.
Ἐγκατασπείρω. inspergo.
Ἐγκλείω. includo.
Ἐγκομβόω. uincio.
Ἔγκτικτος. nactus.
Ἐγκρασίχολοι. iracundi, ὀξύχολοι, qui bilem in capite gerunt.
Ἐνδεήσομαι. deficio.
Ἐνδιμφίσιον. uectigal in littore dare.
Ἐνδινδῖσμαι. τὸ ἀδινδῖσμαι. Bud. Com.
Ἐνδόβια. inaures.
Ἐννεαετής. ἐος. ὁ. nouennis.
Ἐννέαετης. habitator.
Ἐννάω. inhabito. Accus.
Ἐννακόσιοι. noningenti.
Ἔννατος. α. nouem.
Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.
Ἐννεάζω. adolesco, adolescentiam tero in aliquo studio.
Ἐννεάκρουνος. proprium fontis Athenis, indito nomine à nouem fistulis fundentibus aquam. Ab alijs καλλιπάκρηνος appellatur, ab alijs καλλιρόη.
Ἐννεάμυκλος. robustus, nouem annorum.
Ἔννεασμός. illusio, fraus, dolus.
Ἐννεάφωνος. ε. ὁ. habens nouem uoces.
Ἐννεάχιλοι. nouem milia.
Ἐνὶμομαι. pascor.
Ἔννενῶσι. nouerunt.
Ἔννεός. ε. ὁ. mutus, fatuus, stupefactus.
Ἐννεοτροφωθὰς. ab adolescente enutritus.
Ἐννέπω, pro ἐνέπω. dico.
Ἐννεσία pro ἐνεσία. consilium.
Ἐννέωρος. ε. ὁ. nouennis, natus annis nouem.
Ἔννεως. ε. ὁ. mutus.
Ἐννῆμαρ. nouem diebus.
Ἔννημος. prudens, uerus, bonus.
Ἔννιον. τὸ. pars remi.
Ἐννόδιον. anchoræ iactus.
Ἐννοέομαι. &
Ἐννοέω. μ. ήσω. π. ηκα. cogito, cognosco, recordor, consydero, intelligo, agnosco. Accus.
Ἔννόημα. τὸ. ἐνθύμημα, notio, mentis conceptus, Aristot. Bud. Com. (tia.
Ἔννοια. ας. ἡ. cogitatio, intelligentia, uel notiõ
Ἔννομος. ου. ὁ, ἡ. legitimus.
Ἔνοος. ε. ὁ, ἡ. sapiens.
Ἔννος. ου. ὁ. annus, uetus.
Ἐννοσία. ἡ. inertia.
Ἐννοσίγαιος. ἐνοσίγαιος.
Ἔννους. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νοῦν. ut ἔμφρων, mentis compos. Vtuntur & ἐπὶ σωφρ. Plutarchus, τότε δ' ἔννους γενόμενον, Tunc ad mentem, & ad se reuersus, hoc est animi compos factus. Bud. Com.
Ἔννυ. ῦ. ἡ. prudens.
Ἐννετίθημι. doceo, moneo, castigo, quasi mentem impono.
Ἐννύος. ῦ. ὁ. nurus.
Ἔννυμι. induit, ἐνδύω.
Ἐννύχιος. α. ὁ, nocturnus.
Ἔννυχον. α. τὸ. crepusculum.
Ἐννυχοτρόφον. magis de nocte.
Ἐννώ. dea bellica, & Iunonis epitheton.
Ἔννωθρος. α. ὁ. ueterno laborans, torpens.
Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana, aut Hecate.
Ἐνόδια. cassis.
Ἐνόδιος. α. ὁ, ἡ. in uia positus.
Ἐνοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. inhabito. Accus.
Ἐνοίκησις. ιος. ἡ. inhabitatio.
Ἐνοίκιον. ε. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus penditur, precium conductæ domus.
Ἔνοικος. ου. ὁ, ἡ. incola, inquilinus, qui in alien aet conducta domo habitat, domesticus, domi existens, amicus, necessarius.
Ἐνοικίρω. inhabito.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐνολιθαίνω. laboro.
Ἔνοσμος. ὁ. diuinus uates, Apollo.
Ἐνομιλέω. conuersor. Actiu. datiuo.
Ἐνόν. cum licet, pro δυνατὸν. Bud. Com.
Ἐνοπή. ῆς. ἡ. uox, clamor.
Ἐνόπλιον. carminis species, constans duobus dactylis, spondeo, & rursus dactylis duobus.
Ἔνοπλος. ὁ, ἡ. &
Ἔνοπλος. ον. armatus, armiger.
Ἐνοπλίζω. illumino quasi speculi more.
Ἔνορκος λόγος. sermo iureiurando affirmatus.
Ἔνορκος. ον. ὁ. iusiurandum, res iurata, qui compræhensus est in fœdere.
Ἔνορκος. iureiurando.
Ἐνορμίζω. applico. Bud. Com.
Ἐνορόω. irruo.
Ἐνόρχης. ες. ὁ. unicum habens testiculum.
Ἐνόρχης. ες. ὁ. &
Ἔνορχος. ς. ὁ. mas, testiculatus.
Ἐνόρω. incido, impello.
Ἑνός. τῆ. unius.
Ἐνοσίγαιος. ς. ὁ. Neptuni epith. ab ἔνοσις τὸ πίνησις, & γαῖα, quòd terram quatiat.
Ἔνος. tempus, annus, annuus.
Ἔνοσις. ιος. ἡ. concussio.
Ἐνοσίφυλλος. folia mouens.
Ἐνοσίχθων. ονος. ὁ. Neptunus, ἐνοσίγαιος.
Ἐνόσω. dum.
Ἐνόσωρα. τὰ. una hora digna.
Ἔνουλον. τὸ. gingiua, caro interior.
Ἐνουρήθρα. urinale, Pollux, & Bayf. de Vasc.
Ἐνούσιος. substantialis, cum omnibus substantiæ proprijs consistens, innatus, diues.
Ἐνοφθαλμισμός. οῦ. ὁ. inoculatio, θέαμα.
Ἐνοχή. ῆς. ἡ. obligatio.
Ἐνόχιον. ς. τὸ. pretium pensionis.
Ἐνοχλέω. μ. ήσω. π. κα. turbo, fatigo, molestus sum, conuicior. Actiu. datiuo & accus.
Ἐνόχλησις. ιος. ἡ. importunitas.
Ἔνοχος. ς. ὁ. obnoxius, reus.
Ἐνόω. μ. ώσω. π. ωκα. unio. Accus.
Ἐνόω. μ. ώσω. π. ωκα. quatio. Accus.
Ἐνπνίγω. μ. ίξω. π. ιχα. suffoco.
Ἐνράπτω. μ. άψω. π. αφα. insuo, includo.

Ἐνρυθμικά. τὰ. quæ ratione certa ordinem seruant. M. Capella.
Ἐνσείω. μ. έσω. π. ἔσκα. traho. Accus.
Ἐνσημαίνομαι. significo.
Ἐνσημαίνω. insignio, significo, & intelligendũ præbeo, exprimo legendo uel dicendo.
Ἐνσκευάζομαι. compilo, interuerto, καθοπλίζομαι, Plutarchus de Sylla.
Ἐνσκευάζω. μ. άσω. π. ακα. insimulo, orno, adorno, induo, exorno. Accus.
Ἔνσκήπτω. μ. ψω. π. ηφα. irruo, infringo, inuado, innitor, aggrauo, imprecor, Herod. Thal. Interdum pro immitto. Idem lib. α. καὶ ζῶσι τυτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θύλεαν νῆσον.
Ἐνσκιαφαρόφροι. οἱ. delicijs & umbratili uita coaliti.
Ἐνσκίμπτω. μ. ίμψω. π. ιμφα. infigo.
Ἐνσκυρωθείς. induratus, infixus.
Ἐνσκυθᾶν. laniare, dispergere.
Ἔνσπερμος. ς. ὁ. copiosus semine.
Ἔνσπονδος. ον. ὁ, ἡ. socius in bello, confœderatus.
Ἐνστάζω. μ. άξω. π. αφα. &
Ἐνσταλάζω. instillo.
Ἐνστὰς πόλεμος, institutum bellum, conflatũ.
Ἐνστάσης τῆς ὥρας. instanti hora.
Ἔνστασις. ιος. ἡ. exordium, & auspicatio rei quæ instituitur. Item instantia litis & causæ, pugnax contentio instantis aduersario, hoc est ἀνταγάνισμα, ἀντιλογία, resistentia. Budæus Commentarijs.
Ἐνστάτης. ου. ὁ. qui in uia obsistit, intercessor, reclamator, aduersarius, resistens, pro ἀντιστάτης (ἐν enim pro ἀντὶ hic accipitur) aduersarius in iudicio.
Ἐνστατικός. peruicax, non cedens, qui obsistere obstinauit animo.
Ἐνστερνίζεσθαι. medium complecti, ad pectora pressare, fouere.
Ἐνστρομάντις. ιος. ὁ, ἡ. ἐγγαστρίμυθος, diuinaculus.
Ἐνστῆ. instabat.
Ἔνσωλος. τὸ. ualidum, manifestum.
Ἐνσροβιλέω. contero.
Ἔνταλμα. ατος. τὸ. mandatum.
Ἐνταμιεύω. recondo, in thesaurum refero.

Ἔντασις. ιος. ἡ. Vitru. lib. 1. cap. 2. de adiectione quæ adijcitur in medijs columnis, quæ apud Græcos ἔντασις appellatur. Significat etiam productionem, unde ἔντασις προσάπτω, est intensio uultus, & austeritas.
Ἐντατικός. intensiuus.
Ἐνταῦθα, &
Ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præsentia.
Ἐνταφιάζω. μ. άσω. π. ακα. parẽto, sepelio. Accus.
Ἐνταφιασμός. ῦ. ὁ. sepultura.
Ἐνταφιασής. οῦ. ὁ. uespillo.
Ἐντάφιον. ῦ. τὸ. sepultura, parentatio, tumulatio.
Ἐντάφιος. ον. ὁ. funereus.
Ἔντεα. τὰ. arma, uasa. ἀπὸ τοῦ ἐνδύω πεπύκασμαι, καὶ σκέπειν τὸ σῶμα.
Ἐντείνομαι. acriter & cum contentione dico. Et ἐντεταμένῳ θυμῷ, Aesch. ἐντεταμένῳ πλὴν φωνῆ, pro sublata uoce.
Ἐντείνω. μ. ντνῶ. π. κα. intendo. Item pulso, cædo, ferio, ἢ πλήσσω. Bud. Com.
Ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, ἐνέργεια, uis ex se mouens, agitatio. Quidam continuatam quandam & perennem motionem interpretantur. Sunt autem qui ἐνδελέχεια scribi uolunt, sed per τ scriptum pluribus probatur, de quo Bud. in Asse, qui dici putat quasi ἓ ἐντελῶς συνοχῆ, id est perfecti corporis compræhensionem.
Ἐντελεχής. ές, ἡ. perfectus.
Ἐντελής. ους. ὁ, ἡ. finalis, absolutus, solidus, legitimus, idoneus. Ἐντελῆς, principes quoque dicũtur & ordines superiores. Ilia. ἡ. δόρυ ἔτι ἕλονο ἢ κατὰ φάλαγ ἐντελέεσσι.
Ἐντέλλομαι. μ. οῦμαι. π. αλμαι. mando.
Ἐντελόμισθος. ον. ὁ. qui plenam & perfectam mercedem exigit.
Ἐντέμνω. parentare.
Ἐντερόω. ας. ἡ. medulla, cor lignorum, cortex. Cælius libro 2. capite 40.
Ἐντερώνης. ίδος. ἡ. ἐντερόνεια, nauium interna aut ligna, quæ à carina consurgunt, Aristoph. Cælius ibidem.
Ἐντερόκηλη. ης. ἡ. ramex intestinorum, descensus intestini in alterum naturæ locum.
Ἔντερον. ου, τὸ. intestinum.

Ἐντρόνεια. ας. ἡ. meditullium nauis, carina.
Ἐντρόνη. idem.
Ἐντεχνιμέτωρ. ορος. ὁ. armorum peritus.
Ἐντεχνουργός. οῦ. ὁ. armorum opifex.
Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.
Ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.
Ἔντευξις. ιος. ἡ. colloquium, interpellatio, quam uulgo intercessionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Aristotelis interpres & Suidas significari putant τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id est conuersationem, congressus, colloquia & cum uulgo & multitudine.
Ἐντευξόμενος. ς. usurus, consuetudinem habiturus. ab ἐντυγχάνω.
Ἐντευκτικός. ῆ. ὁ. colloquio facilis.
Ἐντεύω. apparo, παρασκευάζω.
Ἔντεφρος. ς. ὁ. cinereus.
Ἔντεχνος. ὁ. callidus, artificiosus. & probationes ἔντεχνοι sunt artificiales.
Ἐντήκω. instillo, illiquo, inuro, infligo.
Ἐντί. sunt, Dorice pro εἰσί.
Ἐντίθημι. indo, insero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negotiatores, qui naues implent mercibus. Demosthenes, κελεύοντες τοῦ ναυκλήρου αὐτὰ ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cicero ad uerbum imponere uocat, ut ad Atticum, Signa nostra, ut scribis, cum commodissime poteris, uelim imponas.
Ἐντίθημι. τὸ ἐμποιῶ, καὶ τὸ ἔν τινι εἶδός τίθημι. οἷον, ἐντίθημι ἐν κηρῷ τὸν τῦπον. Item intus condo, & animũ induco. Homer. σύ δ' ἴσασον ἔνθετο θυμῷ, Intus animũ placabilem habeto, uel accipito.
Ἐντιλᾶν. stercus illidere.
Ἔντιμος. ς. ὁ, ἡ. honorabilis, precios us.
Ἔντιμοι. οἱ. optimates.
Ἐντιτός. uindicandus.
Ἔνω. deposuerunt. ἐκ τοῦ ἵημι.
Ἐντολή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.
Ἔντομα. τὰ. insecta.
Ἐντομάσφια ἐποίησε. haruspicinam fecit.
Ἐντομίας. ς. ὁ. eunuchus.
Ἐντομίς. ίδος. ἡ. incisio, laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Et ἐντομί-

δαι, qui ad eum modum se laniabant.
Ἐντονία. intentio.
Ἐντὸν, & ἐντός. intus, intra. Refertur ad tempus & locum.
Ἔντονος. ε. ὁ, ἡ. acer, intentus.
Ἐντόνως. acriter, enixè, intentè.
Ἐντοπίζομαι. reuereor.
Ἐντόπιος. ε. ὁ. indigena, illius loci.
Ἐντορύω. incido.
Ἔντορνος. ου. ὁ. tornatus.
Ἐντόσθια. τὰ. interanea.
Ἐντοσωβίδια. τὰ. intima pectoris.
Ἐνυφαγεῖν. deliciari.
Ἐντραπεζίτης. ὁ. parasitus.
Ἐντρέπομαι. μ. ἐψομαι. π. αμμαι. confundor, curam habeo, reuereor, uersor in aliqua re cum solicitudine. Depon. absol. uel cum accus.
Ἐντρεπτικῶς. cum redargutione.
Ἐντρέχεια. ας. ἡ. discursus, diligentia.
Ἐντρεχέστερον. ε. τὸ. solertius.
Ἐντρεχής. ἐος. ὁ, ἡ. incursiuus.
Ἐντρέχω. τὸ ἐφαρμόζω, conuenio, quadro, & cohæreo, adhæreoq. Bud. Com.
Ἐντριβής. ἐος. ὁ, ἡ. cõuersatus, diligẽs, intritus.
Ἐντρίβομαι κακὸν. malum intero, plagas infligo.
Ἐντρίβω. μ. ἴψω. π. ιφα. frico, infrico, intero, cædo, pulso, impingo. Accus. Bud. Com.
Ἔντριχον. ε. τὸ. coma appositicia, galericum.
Ἔντριχος. ὁ. debilis.
Ἐντριχώσεις. palpebræ.
Ἔντριψις. ιος. ἡ. fricatio.
Ἔντρομος. ε. ὁ, ἡ. tremefactus.
Ἐντροπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. retrouerto, respe- Ἐντροπή. reuera. (cto. Ac.
Ἐντροπή. ῆς. ἡ. confusio, reuerentia, uerecundia, uersio.
Ἐντροπίας. ε. ὁ. mutabilis, uappa.
Ἐντροπίδες. αἱ. calciamenta.
Ἔντροφος. educata, assuefacta.
Ἐντρυφάομαι. ludibrio habeor & contemptui. Budæus Commentarijs.
Ἐντρυφῶ. illudo & ludificor, quasiq; per lasciuiam eludo, & ludibrio habeo, insulto. Cum datiuo construitur, ut ἐντρυφᾷν τῷ

πράγματι, significat luxuriosè ac redundanter uti, hoc est τρυφᾷν καὶ θρύπτεσθαι ἐν τῷ πράγματι. Herodian. βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τῆ καίσαρος ὀνόματι, id est licentius, insolentius, fastuosius Cæsaris appellationem usurpantem. Bud. ibidem.
Ἐντυγχάνω. μ. ἐντεύξομαι. aorist. β. ἐνέτυχον. π. ἐντέτυχκα. incido, colloquor, postulo, interpello, adipiscor, obijcio, cõuenio aliquẽ, conuersor, accedo, forte obuiam fio, implicor in aliqua re. Neutrum datiuo.
Ἐντυλίγω. μ. ίξω, π. ιχα. inuoluo.
Ἐντυπόω. μ. ωσῶ. paro, adorno. Accus.
Ἔντυπος. apparatus, ornatus.
Ἐντυπάς. ἐντετυπωμένος, uestis sic tectus ut appareant corporis lineamenta.
Ἔντυπον. legitimum, de numismate.
Ἐντυπόω. effigio, imprimo.
Ἐντύπωσις. ιος. ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coalescit.
Ἐντυπάτης. ε. ὁ. impressor, ὁ χαλκογράφος.
Ἐντυραννεῦσθαι. tyranno subiectum esse.
Ἐντυφω. μ. ύψω. π. υφα. incendo.
Ἐντυχία. ας. ἡ. congressus.
Ἐντύω. ἐντυῶ.
Ἐνυαίνειν. deliciari, τρυφᾶν.
Ἐνυάλιος. ου. ὁ. Mars, bellicus. Macrob. libro 1. capite 19.
Ἐνυβρίζω. contumeliosus sum, contumelia afficio.
Ἐνυδρία. ας. ἡ. aquositas, aquæ copia.
Ἔνυδρις. ιος. lutria. Herod. Melp. ἐν δὲ ταύτῃ ἐνύδριες ἁλίσκονται καὶ κάστορες.
Ἐνυδρόβιος. ε. ὁ. in aqua uiuens.
Ἐνυδροθηρευτὴς. ε. ὁ. piscator.
Ἔνυδρον. aquatile.
Ἔνυδρος. ε. ὁ, ἡ. aquosus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens, lutra. Etiam gemma dicitur, quasi clausam in se fontanam scaturiginem habens. Plinius libro 37. capite 11.
Ἐνυδρότη. in hydropem incidit.
Ἐνύλιος. bellicosus, Mars, Pallas.
Ἔνυλος. materialis, ὑλικός.
Ἔνυξεν. fodit, pupugit.
Ἐννυνιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. & ἐννυπνιάζω.

πνιάζω. dormio, somnio, insomnia uideo. Budæus Commentarijs.
Ἐνύπνιον. ου. τὸ. insomnium, quoties cura oppressi animi, uel corporis, siue fortunæ, quales uigilantem fatigauerit, talem se ingerit dormienti. Macrob. libro 1. capite 3. Accipitur etiam aduerbialiter. Homerus, θεός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος, per somnum, in somnis.
Ἔνυπόστατον. substantiale, quod actu & reuera est, uel non substantia, sed eius accidens, uel quod cum alio iunctum, uel quod in indiuiduis consistit.
Ἔνυστρον. intestinum.
Ἐνυφαίνω. intexo.
Ἐνυώ. όος. ἡ. Bellona, pugna.
Ἐνώδης. ους. ὁ, ἡ. fibris redimitus. pro ἰνώδης.
Ἐνώδιον. ου. τὸ. inauris, ἐνώτιον.
Ἔνωμος. ε. ὁ. crudus, acerbus.
Ἐνωμοτάρχης. ου. ὁ. ordinis militaris ductor, & imperator, decanus, Thucyd. lib. 4.
Ἐνωμοτία. ας. ἡ. turma ex quatuor & uiginti militibus.
Ἐνωμοτίς. ordo militaris apud Lacedæmonios, quòd iurarint illi se nõ deserturos ordinem.
Ἐνώμοτος. ου. ὁ. iurans, obnoxius iuramento.
Ἐνωπαδίς. coràm.
Ἐνωπή. ῆς. ἡ. aspectus.
Ἐνωπῇ. manifestè.
Ἐνωπιδίως, uel ἐνωπαδίως. clarè.
Ἐνώπιον. ante, coram, in conspectu. Genit.
Ἐνώπιον. ου. τὸ. paries iuxta uiam, locus primus occurrens in domo.
Ἐνωπίς. famula.
Ἐνωπῶς. manifestè.
Ἐνωραΐζομαι. τὸ ἐγκαλλωπίζομαι. Bud. Com.
Ἔνωρος. tempestiuus, in uigore.
Ἐνῶσεν. excitauit, Iliad. ζ.
Ἔνωρται. motus est. ab ὄρνυμι per syncopam.
Ἕνωσις. ιος. ἡ. unitas, coniunctio.
Ἐνώτη. inaure.
Ἐνωτία. negligentia, ἀμέλεια.
Ἐνωτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. auribus percipio. Depon. accus. (aures.
Ἐνώτιον. ε. τὸ. inauris, quando intumescunt

Ἐνωτικός. ε. ὁ. unitiuus, coniunctiuus.
Ἐνωλκοῖτοι. populus, quibus aures in tantum magnitudinis crescunt, ut totum corpus ijs contegatur.

ΕΞ.

Ἐξ. ex. genitiuo iungitur, ponitur aliquando pro ἔξω, & pro μετὰ præpositione.
Ἐξ ἀϊδίου. ab æterno.
Ἐξ ἀκροπόλεως ἐξαλειμμένοι. ex arce expuncti, ut Latine eximere ex ærarijs.
Ἐξ ἀπόπλου. ex improuiso.
Ἐξ ἀπροσδοκήτου. ex inopinato.
Ἐξ ἀριστερῶν. à sinistris.
Ἐξ ἀρχῆς. à principio.
Ἐξ ἐκείνου. ex eo tempore.
Ἐξ ἐμοῦ. τὸ παρ' ἐμοῦ.
Ἐξ ἐναντίας. è regione.
Ἐξ ἐπισφρῦς. raptim, festinanter, cursim.
Ἐξ ἐπίνοιαν. dedita opera.
Ἐξ ἐπιπολῆς. in superficie, in summo sparsus.
Ἐξ ἐπίτηδες, & ἐξ ἐπιτηδές. ex industria.
Ἐξ ἐρέβους. pro ἐξ ἐρεβέως. è tenebris.
Ἐξ ἐρήμης ἁλῶναι. indicta causa damnari.
Ἐξ ἑτοίμου. alacriter, & facilè, paratè.
Ἐξ εὐωνύμων. à sinistris.
Ἐξ ἐφόδου. subitò, citra laborem.
Ἐξ ἱκανοῦ. multo iam inde tempore.
Ἐξ ὀλίγου. è propinquo, breui spacio.
Ἐξόπισθεν, & ἐξόπιθε, & ὀπόθεν. ex quo.
Ἐξ οὗ. ex quo, subaudiendum tempore.
Ἐξ ὁσίου, & ἐξ ὁσίου, ex eo tempore.
Ἐξ ὑπαρχῆς. de nouo, à principio.
Ἐξ ὑποθεσίων. ex ædito loco. (tia.
Ἐξ ὑποδολῆς. ex ordine, ex cõgrua consequen-
Ἐξ ὑπογύου γεγονότα. proximè facta.
Ἐξ ὧν. eo quòd, propterea quòd.
Ἐξ. ex.
Ἐξάγαστος. ὁ. admirandus.
Ἐξαγγελία. enunciatio.
Ἐξαγγέλλομαι. annuncio.
Ἐξαγγυώμων. ε. ὁ. expromissor, sponsor, fideiussor.
Ἐξάγιστος. ὁ. impurus, malus, profanus, detestabilis, sacer, dirus, qui diris imprecationibus deuotus est.
Ἐξαγκωνιῶ. cubito lateriq; innitor.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐξαγοράζομαι, & ἠγαγοράζω. μ. άσω. π. ακα. redimo, mercor, emo.

Ἐξαγόρευσις. commemoratio, confessio.

Ἐξαγορεύω. μ. εύσω. π. ἐρηκα. occulta omnibus prodo, effutio, commemoro, reuelo, declaro, excanto, ut præcones faciunt.

Ἐξαγρεῖν. educere.

Ἐξαγειάνω. μ. ανῶ. exaspero. Accus.

Ἐξαγειόω. μ. άσω. π. ωκα. facio aliquem agrestem. Accus.

Ἐξάγω. μ. άξω. π. ηχα. educo, produco, adduco, cogo, exigo, elicio, παροξύνω, stimulo, uehementer commoueo. Dinarch. κατὰ Δημοσθ. ἠχθόμαι γὲ, ultra modum cõcitatus sum, & indignitate rei percitus. Aliquando expello, depello, ἐκβάλλω, Isæo. Ἐξάγειν ἑαυτὸν, est uim sibi adferre, uel exitium conscisscere, Synes. Bud. Com.

Ἐξαγωγεύς. έως. ὁ, ἡ. dux eorum qui proficiscuntur in coloniam, uel quoquo modo emittuntur.

Ἐξαγωγή. ῆς. ἡ. eductio, subductio alui, exportatio.

Ἐξαγώνια. τὰ. quæ extra causam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἀπροσδιόνυσα nuncupauere, quæ ad causam non pertinent.

Ἐξαγώνιος. ὁ. ἡ. sex angulos habens, ἀ γωνία. ἠχαγώνιος uerò ab ἠχ & ἀγὼν, extra causam, excedens propositum argumentum.

Ἑξάγωνος. sextans. Budæus de Asse.

Ἑξαδάκτυλος. ον. ὁ. qui sex digitos habet.

Ἑξάδαρχος. ον. ὁ. imperans sexies, sexcurio.

Ἐξάδειν. carmine obligatum alio carmine liberare & soluere, uel ægrum carmine sanare. Latini hoc etiam excantare dicunt. Contrarium est τῷ ἐπᾴδειν.

Ἑξάδελφος. ον. ὁ. patruelis.

Ἐξαδυνατῶ. ualdè debilitor, ad languorem usque debilitor, uiribus deficior, prælanguco. Budæus Commentarijs.

Ἐξαερόω. in aërem cesit, & conuertitur in aërem.

Ἑξαετής. sex annorum.

Ἑξάημερος. ὁ. ἡ. sex dies habens.

Ἐξαθυμεῖν. ingemiscere.

Ἐξαθυμῶσαι. molestare.

Ἐξαθυμῶν. ὁ. exanimatus.

Ἐξαθειάζω. ad solem expono.

Ἐξαμάπω. μ. άξω. π. αχα. cruento.

Ἑξαμος. ου. ὁ, ἡ. exanguis.

Ἐξάνυμαι. aufero.

Ἐξαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo. Aliquando recupero, expugno, capio, libero, retrabo. Item eximo, sicut ἠχάρω.

Et Plato in Prot. ἠχάρωνται κελεύσαντων τῶν πρυτανέων, de medio tollant, inde auferant. Ἐξαιρεῖσθαι ἐς ἐλευθερίαν, uendicare in libertatem, liberare. Budæus Commentarijs.

Ἐξαίρεσιμοι. οἱ. dies exemptiles apud Athenienses, quos intercalares dicimus.

Ἐξαίρεσιμον. quod tolli potest.

Ἐξαίρεσις. εως. ἡ. locus in portu ubi onera deponuntur.

Ἐξαιρετέος. ου. ὁ, ἡ. & ἠχαιρετός. ejiciendus.

Ἐξαίρετος. præcipuus, eximius, electus, exceptus. Receptitius seruus etiam ἠχαίρετος dicitur, qui est seruus mulieris prius, quem cum pecunia reliqua mulier recepit, neque dixit doti, sed retinuit. Budæus in Annotationibus.

Ἐξαιρέτως. præsertim, maximè, eximie.

Ἐξαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ἠχεῖλον. ἠχάρω eruo, expugno.

Ἐξαιρῶδη. lolieſcere, id est in lolium degenerare.

Ἐξαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. augeo, eleuo, educo, effero. Aliquando excipio, eximo. Plato, σωκράτην δ' ἠχάρω τὸν λόγον, Socratem eximo ab hoc sermone, hoc est, Socratem tantum excipio. Opponitur autem τῷ ἐμβάλλειν. Xenophon, ἠχαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν, καὶ ἐμβάλλειν τὸν χαλινόν. Budæus Commentarijs.

Ἐξαίσιος. ὁ. ἡ. indecens, exuperans mediocritatem.

Ἐξαΐσσω. impetuosè feror, ἠχορμάω.

Ἐξαίτης. ablator, ἀφαιρέτης.

Ἐξαῖος. ον. ὁ. eximius, delectus. pro ἠχαίρετος.

Ἐξαιτῶ. exposco aliquem ad pœnã. Sic Liu. Legatos deinde misit ad deposcendos au-

thores defectionis. Et ἐξαιτεῖν τὸν παῖδα Demosth. est seruum torquendũ postulare.

Ἐξαιτῶμαι uero, contrariam huic significationem habet, ponitur que pro eorum pœnam deprecari, uel gratia, uel authoritate. Demosthenes, παῖδες αὐτὸν ἐξαιτήσονται, eorum lachrymis sese condonari postulabit. Aeschin. ἐξαιτοῦνται γραφὰς ἢ παρανόμων, Postulant reorum delationes precibus suis condonari. Bud. Com.

Ἐξάφνης. repente, ἐξαπίνης.

Ἐξαφνίδιος. ὁ. repentinus.

Ἐξακανθίζειν. spinas euellere, aculeatũ esse.

Ἐξακριβῶς. faciliter.

Ἐξακτήριος. ον. ὁ. exitialis, expiatorius, exitialia depellens. Iouis epitheton.

Ἐξακέω. μ. έσω. π. ακα. sano, curo. Accus.

Ἑξάκις. sexties.

Ἑξακισχίλιοι. sex milia.

Ἑξάκτινος. ὁ. ἡ. sex radios habens.

Ἑξακόσιοι. οἱ. sexcenti.

Ἔξακουστος. audibilis, celebris.

Ἐξακριβάζω. inuestigo.

Ἐξακριβόω, & ἀποκριβῶ, & ἀκριβῶ, exactè compono, & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio, ἀπιχνέομαι, ἐξεργάζω, Aristot. Ethico. 10. Interdum pro exactè respondeo, id est satis horis euemo. Idem de Hist. animal. 7. Bud. Com.

Ἐξαπροδιολιθαίνω. labor. beris. Neutr.

Ἐξακτῶρ. exactor, quæstor.

Ἔξαλα. τὰ. quæ mari prominent.

Ἐξαλαόω. μ. άσω. π. ωκα. excæco.

Ἐξαλαπάζω. μ. άξω. π. αχα. populor, euacuo, ut fit cum urbs aliqua ui capitur, & egeruntur bona ciuium. Accus.

Ἐξαλδαίνω. germino.

Ἐξάλαβαστρον. τὸ. alabastrũ, uas unguentarium.

Ἐξαλείφω. μ. είψω. π. ῖφα. deleo, extinguo, aboleo. Accus.

Ἐξαλεύομαι. euito.

Ἐξαλίζω. congregari.

Ἐξαλίπλης. unctior, alipta.

Ἐξαλίω. μ. ίσω. ejicio, extraho, uoluo, effero.

Ἐξαλλαγή. degeneratio & immutatio, ut tritici in lolium.

Ἐξαλλάττω. discedere, defungi. Datiuo.

Ἐξαλλάττω. ἀμείβω καὶ ἀλλοιῶ, muto, alterno, immutor, transeo ad alium habitum, & degenero. Ponitur enim & trãsitiue, & absolute, ut ἐξαλλάττω τὸ χρῶμα. & τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει, color ipse mutatur.

Ἐξάλλομαι. exilio. Depon. genit. (ro.

Ἔξαλος. ὁ. ἡ. clarus, præstãs, exemptus nume

Ἐξαλύω. μ. ύξω. π. υχα. effugio, ἐξαλύσκω.

Ἐξάλλως. aliter, alio modo, inusitatè.

Ἔξαλμα. ατος. τὸ. impetus, saltus.

Ἐξαλύσκω. uito, caueo.

Ἐξαλφω. inuenio.

Ἐξαμάω. demeto, execo.

Ἐξαμαξόμφος. de curru delapsus, & metaphorice qui de sententia aut spe decidit.

Ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. Genit.

Ἐξαμαυρόω, obscuro, obfusco.

Ἐξαμάχανα. ἐξαίφνης, repente.

Ἐξαμβλίσκω. uulnero.

Ἐξαμβρακεῖν. dissoluere.

Ἐξαμβλόω. μ. άσω. π. ωκα. abortiuum pario.

Dicitur quoque de uitium oculis adustione uitiatis. Bud. Com.

Ἐξαμβλώω. hebeto, obtundo.

Ἐξαμεύω. abeo, muto, perficio.

Ἐξαμελέω. contemno, negligo.

Ἐξαμελυσμένος. ου. ὁ. negligens, torpore affectus.

Ἐξαμηνόβιος. ὁ. ἡ. semestris.

Ἐξάμηνον. τὸ. semestre. (ne.

Ἐξαμυσίσαι. hausim potare, sine respiratio-

Ἐξαμφοτερεύω. dubito, dubium facio.

Ἐξαναγκάζω. excito.

Ἐξανάγομαι. digredior.

Ἐξανάγουρ. echinoulpes, Phrygum lingua.

Ἐξαναδύομαι, & ἐξαναδύω. μ. ύσω. π. υκα. idẽ quod ἀναδύεσθαι, fugere, detrectare, retractare, & mutare pactum. Plutarchus in Sert. πάσης ἐξαναδυομένῳ φανερᾶς μάχης. Item emergo, existo. Bud. Com.

Ἐξαναχαυβίζω. spinas euello.

Ἐξαναχολυμβῶ. emergo, orior, ἐξαναδύομαι, ἀνακύπτω.

Ἐξανακρούω. retrabo.

Ἐξαναλύομαι plenius resoluor. Bud. Com.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐξανασπάω. demolior.
Ἐξανατέλλω. μ. ἠξανατελῶ. orior, produco.
Ἐξαναφανδόν. clare.
Ἐξαναφέρω. recreor, conualesco, meliuscule ualeo, uires reparo, pristinæ fortunæ restituor, uires & spiritum recipio, in gradum meum restituor, respiro. Bud. Com.
Ἐξαναχωρέω. abscedo, ut hi qui littore soluũt.
Ἐξανδραποδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. captiuor.
Ἐξανδρόομαι. adultus.
Ἐξανεμοῦσθαι. euentari, siue uento percipere.
Ἐξανέργαστος. ου. ὁ, ἡ. indigestus.
Ἐξανεύρω. comperio.
Ἐξανέψιοι. οἱ. ex parte consobrini, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί, ἢ αἱ μητέρες.
Ἐξάνθησις. efflorescentia.
Ἐξανθέω. efflореo.
Ἐξανθήματα. pustulæ species sunt, quas Plinius eruptiones pituitæ, aliquando papulas uocat. Hermol. in Plin.
Ἐξανθίζω. coloro.
Ἐξανθισμός. οῦ. ὁ. eruptio pustularum.
Ἐξανθρωπιοῦσθαι. ex humana forma mutari.
Ἐξανίημι. emitto, ἀναπέμπω.
Ἐξανίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. facio exurgere, erigo, excito, transfero, ἀνίστημι, Herodo. 1. Bud. Com..
Ἐξανίσχειν. oriri, proprie de sole.
Ἐξαγκιρῶσαι θύραν. ianuam è cardinibus mouere.
Ἐξαντάω. obsecro, oro.
Ἐξάντης. ὁ, ἡ. quasi ἔξω τῆς ἄτης. indemnis, integer, sanus.
Ἐξαντισάσιως. collata acie, Herodian.
Ἐξαντλάω. exhaurio, effutio.
Ἐξανύω. μ. ύσω. π. υκα. possum, perficio. Accus.
Ἐξάνω. desuper, ἄνωθεν.
Ἐξανωλόω. exicco, excoquo.
Ἐξαπαλάω. uide ἠξαπαλάω.
Ἐξαπαλλάττομαι. subduco me, discedo.
Ἐξαπατάομαι, & ἠξαπατάω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio, subsanno, illicio. Sæpe dicitur de canibus uaniloquis, apud Xenophontem, & de mulieribus fucatis, uirisq; purpurissatis, apud eundem Lucianũ. ἠξαπατῶν τὸν νόον dixit, pro παραμυθεῖσθαι & auertere sensum doloris & morbi. Bud. Com.
Ἐξαπάτερθεν. seorsim, ex alia parte.
Ἐξαπάτη. ης. ἡ. deceptio.
Ἐξαπαφῶ. decerpo, decipio. ἠξαπάφοιτο, decideret.
Ἐξαπειρῆσθαι. tentare, periculum facere.
Ἐξαπενίζω. de paupero.
Ἐξάπηχυς. εος. ὁ, ἡ. sexcubitalis.
Ἐξάπινα. statim, subitò.
Ἐξαπιναῖος. α. ὁ. repentinus.
Ἐξαπίνης. repente.
Ἐξαπίνης. è uestigio.
Ἐξαπλόω. μ. άσω. π. απλα. explano.
Ἐξαποδύομαι. facio ingredi.
Ἐξαπολείσθαι. decipere.
Ἐξαπόλωλε. deperiit.
Ἐξαπονέως ἢ ἐξαπονέως. qui elaborauit.
Ἐξαπορεῖται. tædet.
Ἐξαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. destituo, ad indigentiam redigo, conturbo, plane desper o.
Ἐξαπορεῦμαι. tædio uincor, & opprimor malis, ingenti inopia rerum necessariarũ uel cõsilij oppressus sum. D. Paul. 2. Corinth. 4. ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἠξαπορούμενοι, Egentes non etiam egestate afflicti, uel non succumbentes egestati. Bud. Com.
Ἐξαποστέλλω. μ. στελῶ. π. αλκα. emitto. Budæus Commentarijs.
Ἐξάπους. οδος. ὁ, ἡ. sex pedes habens.
Ἐξαπλόομαι. μ. άψομαι. π. ῦμαι. demulceo. Genit.
Ἐξάπτω. μ. άψω. π. αφα. appendo, infero, suspendo, redaccendo. Accus.
Ἐξάπωλον ἅρμα. in quo sunt seiuges equi. Bud. Com.
Ἐξαραίνομαι. aresco. Deponens absolut.
Ἐξαραιρημένα. τὰ. peculiaria, Herodoto.
Ἐξαράομαι. uotum soluo.
Ἐξαράττω. pulso, quatio, conuicior.
Ἐξαργυθὲς. ὁ. omissus negligentia.
Ἐξαργυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. conflo, redigo in argentum uel pecuniã, uenundo, Thucyd.
Ἐξαργυρόω. adæro, id est ære æstimo. Bud. de Asse, & Annot. post.
Ἐξαρίσκυόμαι. μ. ύσομαι. π. υμαι, &
Ἐξαρίσκομαι. dijs sacrifico, prorsus placeo, non deos tantum, sed & alios. Demosth. ἀλλὰ τοὺς πλείους ἀλλήλοις ἠξαρίσκητο. Bud. Com.
Ἐξαρθρήματα. luxata, quando articulus, uel membrum ex proprio excidit loco in aliũ, unde uoluntarius impeditur motus.
Ἐξαρθρος. ον. ὁ. debilitatis membris impotẽs.
Ἐξαρθρῶσαι. deartuare, artus loco mouere.
Ἐξαριθμεῖσθαι. enumerare.
Ἐξαρίθμησις. ιος. ἡ. enumeratio.
Ἐξαριστερῶν. à sinistris.
Ἐξαρκέομαι. &
Ἐξαρκέω. μ. έσω. π. εκα. subuerto. Item sufficio, abunde sufficio, succurro. Bud. Cõ.
Ἔξαρμα. τὸ. impetus.
Ἐξαρμόζω. auello, disiungo.
Ἐξαρνέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. abnego.
Ἐξάρνησις. ιος. ἡ. abnegatio.
Ἔξαρνος. ν. ὁ. negans. ἐξάρνός ἀμι, nego.
Ἐξαρπάζω. eripio, discerpo.
Ἔξαρσις. eleuatio. ἔπαρσις.
Ἐξαρτάζω. μ. άσω. ἄξω. π. αχα. libero, eripio. Accus.
Ἐξαρτάομαι. dependeo, pendeo, id est, suspensus sum, & pendeo, id est magnopere deditus sum, ἠχάομαι, ἠχομαι, Athen. libro duodecimo. Ἐξήρτηται, dependet, id est appendix est & consequens, Aristid. in Pand. Ἐξαρτῶμαι ἐμαυτοῦ, quasi ἐξ ἐμαυτῆ ἠρτημῶ, deuincio mihi amicitia & ascisco. Ἐξήρτημαι, coniunctus & connexus sum, & coniunctam habeo rationem, Plato de leg. 1. Ἐξήρτημαι τούτου, sum comes, sum assectator, cingo, & δορυφορῶ. Plutarchus, ἠρτημένον ὁρῶντες αὐτῆ τὸ πλῆθος, Videntes plebem eum cingentem & consectantem. Budæus Commentarijs.
Ἐξαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, tollo sursum, μετεωρίζω. Item suspendo, alligo, & annecto. Herodianus, ἠχαρτῆσθαι ἐς ἐπιφρίζω ἑωυτὸς τὸν φάχηλον ἐν βρόχῳ, Laqueo de zona se suspendit. Vnde & ἠχαρτᾶν χρυσίον dicuntur, qui torquem collo circundant. Est & deuincio, amicitia coniungo, καθάπτω. Synes. Ἐξ ἀλλήλων ἐξαρτᾶσθαι. Bud. ibidem.
Ἐξαρτίζω. perficio, præparo.
Ἐξάρτησις. apparatus, instructio, expolitio.
Ἐξαρτύομαι, et ἐξαρτύω. μ. ύσω. π. υκα. cõpono, condio, instruo, moderor, apparo. Accus.
Ἐξαρύω. exhaurio, ἐκκενόω, ἐκθλίβω.
Ἔξαρχος. ν. ὁ. dux, princeps, præsultor.
Ἐξάρχω. μ. ἄρξω. π. ῆρχα. canere incipio, uel alterius rei author sum. Bud. Com.
Ἐξασθενίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito. Accus.
Ἐξασθενῶ. ualde debilitor, ad languorem usq; debilitor, uiribus deficio. Bud. Com.
Ἐξασκέω. condo, affabrè facio.
Ἐξασφάλλω. refulgeo.
Ἐξασφαλίζω. μ. ισω. π. ικα. cum explanatione munio.
Ἐξατμίζειν. exorbere.
Ἐξατμίζομαι, & ἠχατμίζω. expiro, euaporor, exuccus fio, aresco. Bud. Com.
Ἐξατμισθείς. ντος. ὁ. in uaporem euanidus, euaporatus.
Ἔξαλος. ν. ὁ, magnus impetus.
Ἐξατωρέα. exauctoratio, commeatus.
Ἐξαυδάω. μ. ήσω. π. υκα. eloquor.
Ἔξαυσήρ. uas siue instrumentum quoddam, κρατήρα.
Ἐξαυτῆς. continuò, statim.
Ἐξαυτὶς. rursus, denuo.
Ἐξαυχμοῦται. exiccatur.
Ἐξαφάλλω. ἠξ ἑαυτῆ γνόμφος, καὶ πτερυλίπων.
Ἐξαφανίζω. doleo.
Ἐξαφείλομαι. redigor in spumam.
Ἐξάφορον. lectica à sex seruis gestata.
Ἐξαφύουσι. emittunt, exhauriunt, ἠχαντῶσι.
Ἐξαχῆ. sexies.
Ἔξαψις. ιος. ἡ. flammigantia, accensus.
Ἐξεγγυάω. sponsione, & fideiussione aliquem libero.
Ἐξεγγύησις. ιος. ἡ. uadimonium.
Ἐξεγγυόμφορ. ν. emissor.
Ἐξεγείρομαι. exurgo. Depon.
Ἐξεγείρω. μ. βῶ. excito. Accus.
Ἐξεγλύζω. licuit, ἀδιαλειφθίζω, ἠχπονέως.
Ἐξέγερσις. ιος. ἡ. expergiscentia, exporrectio.
Ἐξεδέχετο. spectabatur.
Ἐξέδρομαι. exedo.
Ἐξέδρα. ας. ἡ. locus ad sedendum constitutus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sella studiaria, grabatulus ad meridiandum accommodus.
Ἐξέδρας.ου.ὁ.insidiator.
Ἔξεδρος.ε.ὁ,ἡ.inauspicatus.
Ἐξεθανον.exanimatus sum.
Ἔξεθος.ε.ὸ.solennis.
Ἔξει.præbebit.
Ἔξει,pro ἔξιθι, Atticè.exi.Bud.Com.
Ἐξειδὴς.superfluus,indecens.
Ἐξείη.liceat.
Ἐξείης,poëtice pro ἑξῆς.deinceps.
Ἐξεκάδιοι.extraordinarij.
Ἐξεικασμένος.assimilatus.
Ἐξεικονίζω.fingo.Accus.
Ἐξεικώς.ὸτος.ὁ.uerisimilis.
Ἐξελεῖν τὸν βίβλον.τὸ ἀνελίττειν,reuoluere, legere.Budæus Commentarijs.
Ἐξελαύνω.possessione eijcio.Budæus Com.
Ἐξεμένος.permissus.
Ἐξεμι.exeo.
Ἐξένεικα.licere.
Ἐξεπεῖν.efferre, reuelare, cum non tacetur tacendum.
Ἐξέπτην.asseruit.
Ἐξέργω.μ.ξω.ττ.ρχα.exhibeo,disturbo. Accus.
Ἐξερεείνω.interrogo.
Ἐξέρω.exero,ut exero linguam.
Ἐξεκαίζω.ardebant.
Ἐξεκαμνον.deficiebant,ἀπεκόπτοντο.
Ἐξεκκλησιάζω.concilium habeo.
Ἐξεκλεον λόγος τυχάνειν.arcebãt à cõcione.
Ἐξεκυτον.excidit,expunxit.
Ἐξεκτίνω.reddo.
Ἔξελασις.ιος.ἡ.emissio,propulsio.
Ἐξελατέος.expellendus.
Ἐξελαύνω.μ.άσω.ττ.ακα.&
Ἐξελάω.effero,expello, erumpo equo, Xenophon. Budæus Commentarijs.
Ἐξελέγχω.μ.ἐγξω.ττ.γχα.redarguo,exquiro, exploro ualorem, manifestũ facio. Accus.
Ἐξελεύθερος.ε.ὁ.libertus, filius liberti.
Ἐξελευθεροστομέω.μ.ήσω.ττ.ηκα.audaciter loquor.Neutrum absol.
Ἔξελευσις.ιος.ἡ.exitus.
Ἐξελήλυθα.exijt,effluit.

Ἐξελιγμός.οῦ.ὁ.genus stratagematis.
Ἐξελίσσω.μ.ίξω.ττ.ιχα.euoluo. Accus.
Ἐξελκω.μ.ξω.ττ.ὕλκα. extraho, eripio me, ut ἐμὲ ἐξέλκω ποροκεῖν ἀχέων.Ne causam discere se eripuit, Cæs. de bel. Gal. libro 1.
Ἐξελκωσις.ιος.ἡ. laniatio.
Ἐξελληνίζω.ad Græcorum literaturam trãsfero, Græca facundia enuncio, formo,cõpositum reddo.Budæus Commentarijs.
Ἐξελομαι.deligo,excerpo,eximo.
Ἐξελω.euerto, destruo. Item dono deligo,recipio.
Ἐξεμψ.dimittere.
Ἐξεμέω.μ.έσω.π.κα.euomo.
Ἐξεμοθύθη.exosus fuit.
Ἐξεμπαλιν.ἐπαεισίρως.
Ἐξεμπωλημένοι.οἱ.diuenditi.
Ἐξεναυτίας.aduersum.
Ἐξεναείζω.μ.ίσω.π.ικα.interficio, armis spolio.
Ἐξενίκω.effero.
Ἐξενήνοχα.extuli,sustuli,protuli.
Ἐξεντενίζω. eximo intestina, medullã eximo.
Ἐξεύω.ademerunt.
Ἐξεπαίρω.extollo.
Ἐξεπαλτο.exilijt.
Ἐξεπίην.dedita opera.
Ἐξεπισθομίης.τὸ ἀφάνης.
Ἐξεπιποπῆς. in superficie, in summo sparsus.
Ἐξεπίσταμαι. scio,cognosco,nosco optimè.
Ἐξεπίτηδες,& ἐξεπιτήδες.de industria, frustra,ex necessitate.
Ἐξεπράθομεν. expugnauimus, Iliad.α.ἰλιὰδ πόλιν.
Ἐξέρω.eijcio,proijcio, proprièè terra.
Ἐξεργάζομαι.excolo,excito,efficio,
Ἐξεργασία.ας.ἡ. diligẽtia in efficiendo opere,
Ἐξεργαστικός.ου.ὸ.alacer, actiuus.
Ἐξερεείνω.interrogo.
Ἐξερέω.idem.
Ἐξερῶ.enarras.
Ἐξέρυγμα.τὸ.uomitus.
Ἐξερύγομαι.μ.ύξομαι.π.υγμαι.eructo.
Ἐξερυνάω.μ.ήσω.π.ηκα.scrutor.
Ἐξερύνησις.ιος.ἡ. scrutinium.
Ἐξερύω.promulgo,indago,traho.

Ἐξέρω.indago.
Ἐξέρμης,aduerbium,indicta causa.
Ἐξερμόω.μ.ώσω.ττ.ωκα.deleo.
Ἐξερεθύομαι.allicio,prouoco.
Ἐξερπύσαι. proserpere,elabi.
Ἐξερρύηκότα γράμματα. literæ exolescentes, quæ uetustati cedũt,quasi defluentes,dilabentesq́,ueluti cum membranæ præpingues literas non retinent,ἀφανισθέντα.
Ἐξέρυθρος.intensè ruber.
Ἐξερυράσκω.detraho.
Ἐξερύω.extraho,ἑλκω.
Ἐξέρχομαι.μ.ἐλεύσομαι.exeo,diuagor,trãseo.Depon.genit.
Ἐξεσία.ας.ἡ. legatio, iter quod insumitur in obeunda legatione.
Ἐξεσκληκώς.indurauit.
Ἐξεσμῶσι.depromunt,abstergunt,poliunt, ἔσμηκον.
Ἐξεσυζ.exijt,disiunxit.
Ἐξεσκωζ.όντος.ὁ. deductus de mente. Ab ἐξίσημι τὸ ἐκπλήττω. Et ἐξεσκὼς οἶνος, quod iam fugit, & detritum est, ac præteritum, uappa. opponitur τῷ παεισαμένῳ.Budæus Commentarijs.
Ἐξεστι.licet.
Ἐξεταζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.& Ἐξετάζω. μ. άσω. ττ. ακα. ostendo, perpendo, exquiro, scrutor, interrogo,in quæstionem pono, examino. Aliquando ad forum refertur, sicut quærere Latinis, pro informationem facere, & legibus uindicare. Vnde ἐξετάζειν τὸ πρᾶγμα, quæstionem habere, rem quærere, id est agitare causam criminis, ut prætor cum iudicium cogit. Sic Cicero in Ver. act. 3. Non dubitabat Minutius, quin iste,quoniã consilium dimisisset, illo die eam rem quæsiturus non esset.Bud.Com.
Ἐξετασις.ιος.ἡ.inquisitio,indagatio, comparatio. Aliquando quæstio tormentaria.Budæus in Annotationibus post.
Ἐξετασμός.οῦ.ὁ.quæstio,inquisitio ueritatis, secundum Papinia.
Ἐξετασης.ου.ὁ.indagator,censor.Budæus Annotationibus post.

Ἐξετασικόν.τὸ.exquirendi genus.
Ἐξετασικός.οῦ.ὁ.indagator.
Ἐξέτι τοῦ. ab illo tempore.
Ἐξετιον.ε.τὸ.ex hoc anno.
Ἐξετελεῦντο.perficiebantur.
Ἐξετεχνέατο.commenti sunt.
Ἑξετοίμως.paratè.
Ἐξευγένισω.in libertatem asseram.
Ἐξευλαβέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. caueo.Depon.accus.
Ἐξευμαείζω μ.ίσω.π.ικα. demulceo,facilem reddo.
Ἐξευμενίζεσθαι.beneuolum fieri,placari.
Ἐξευνοχίζω. eunuchum facio. Vnde ἐξευνοχίζεσθαι eleganti metaphora dicitur uinum, quando percolatur, saccóq́ frangitur,siue (ut Plinius inquit) castratur. Omnes enim eius nerui tunc excinduntur, ac genuinus restinguitur calor. Dicitur & ἀποθηλώθαι, id est effœminatum reddi in eadem significatione.
Ἐξευρεῖν.excogitare,adinuenire.
Ἐξεύρεσις.ιος.ἡ.adinuentio.
Ἐξευρίσκω.μ.ήσω.ττ. ηκα. excogito, inuenio, comminiscor,comperio. Accus.
Ἐξευτελίζω.μ. ίσω.π.ικα.attenuo. Accus.
Ἐξευωνύμως.à sinistris.
Ἐξεφίεμαι.mando,iubeo.
Ἐξεφόδια.subitò,citra laborem.
Ἐξέχομαι. τὸ ἐχαρτῶμαι, ἐκκρέμαμαι, hæreo, dependeo, suspensus sum ex aliqua re.
Et pendeo,id est deditus sum,ut ἐξέχομαι τῆς οἰκίας τοῦ οἴνου, ἀντὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι.Budæus Commentarijs.
Ἐξέχρησε.abundè sufficit,Herodoto. Budæus Commentarijs.
Ἐξέχω.μ.ἐξω.π.ἔσχηκα. emineo, excello,exto,orior.Neutr.genit.
Ἔξηβος.iam grandis & adultus.
Ἐξηγυνημένοι. Latinè elargiti dicuntur uadimonio obstricti, qui ob crimina in iudiciũ uocati, ab iudicibus impetrauerunt, ut aut sua aut sponsorum fide dimittantur ea lege, ut in diem certum, aut quandocunque iudici usum fuerit, ad iudicium sistantur.Budæus in Annotationibus.

Ἐξεγγυᾶσθαι. est hoc modo uades dare. Budæus Commentarijs.

Ἐξηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præsum, expono, narro, responsito. Verbum est pertinens ad iurisconsultos, & antistites, ceremoniarum que conditores. Ἐξηγεῖσθαι quoque dicebantur actuarij, quando damnatis ad supplicia tractis uerba damnationis carnifici descripto præibāt. Budæus in Annotationibus.

Ἐξήγορος. qui pubertatem transijt, quadragesimum & quinque annorum.

Ἐξήγημα. ατος. τὸ. narratio, commentarius, quo obscurius dicta explanatius edisserantur.

Ἐξήγησις. ιος. ἡ. expositio. Differt ἐξήγησις, & ἐξήγημα, quemadmodum à poëti poëma: siquidem poëma dicitur panopliæ Achillis descriptio, poësis uerò tota ipsas Ilias.

Ἐξηγητής. οῦ. ὁ. præceptor, expositor, interpres.

Ἐξηγορία. ας. ἡ. accusatio.

Ἐξηγριάθη. efferatus est.

Ἐξήκω. discedo, prætereo.

Ἐξήλασμα. ατος. τὸ. eiectio.

Ἐξήλατος. ὁ. extensus.

Ἐξηλιθιότης. ητος. ἡ. infatuatio.

Ἐξηλιασμένον. à sole adustum.

Ἐξήλικας. eiecisti, expulisti.

Ἐξηλλαγμένον, ab ἐξαλλάττω. peregrinum, inusitatum, inauditum, Diodo. Bud. Com.

Ἔξηλυσις. ιος. ἡ. exitus, ἔξοδος.

Ἐξημαξομένος. de curru delapsus.

Ἐξήμαρ. per sex dies.

Ἐξημερῶ. cicuro, mansuefacio, syluestrem naturam exuo.

Ἐξημοιβός. ὁ. mutatorius, ἀλλοιβός.

Ἐξημοιβὰ. permutata, alternata. Odyss. β. εἵματ' ἐξημοιβά.

Ἐξῆς, pro ἑξῆς sæpe apud Platonem.

Ἐξήνεγκα. protuli, extuli.

Ἐξηνθισμένος. floribus ornatus.

Ἐξήνιος. effrenis.

Ἐξήπαφε. decepit.

Ἐξηρημένος. ὁ. electus, eximius.

Ἐξήρης. ους. ἡ. nauis sex remorum.

Ἐξηρημωμένος οἶκος. dicitur cum familia deleta nomen gentis interijt. Bud. Com.

Ἐξής. deinceps, ordine. Construitur eleganter cum genitiuo, ut θρόνος τῶ πλούτωνος ἐξῆς, proximus locus à Plutone. Et cum tempus continuum, & sine ullo interuallo significare uolumus, ut τρισὶν ἡμέραις ἐξῆς, tres perpetuos dies.

Ἐξηρτασμένος. ab ἐξαρτάω. qui est spectata uirtute.

Ἐξηυλημένος. ου. ὁ. extritus, euanidus, quasi dicas extibiatus. Proprie sunt ἀὐλαποδῶς γλωσσίδες τῶν αὐλῶν, & per translationem πάντα τὰ παλαιὰ, καὶ τετριμμένα.

Ἐξηχεῖσθαι, passiua uoce, sed actiua significatione personare, ἐξηχεῖν, ἐξέρχεσθαι, ἐξάκουσθαι. Gregor. μίαν μὴν ἐξηχεῖσθαι φωνὴν. Budæus Commentarijs.

Ἐξιάλαν. eijcere.

Ἐξιάομαι. medeor, profligo morbum.

Ἐξιασάμενος. qui medicatus est.

Ἐξιᾶσιν. eijciunt, ἐξιάσι uero accentu acuto, τὸ ἐξιέρχονται.

Ἐξιδιάομαι. approprio.

Ἐξιδιοποιοῦμαι. mihi uendico ac tribuo, occupo. Budæus Commentarijs.

Ἐξιδιάσομαι. idem.

Ἐξίδρωσε. cacauit.

Ἐξίει. excutit.

Ἐξιὰς, pro ἑξιάν. Budæus Commentarijs.

Ἐξιερῶν. consecrare.

Ἐξίημι. exeo.

Ἐξικμάζω.

Ἐξικμάω. μ. άσω. π. ακα. sicco, exicco, aresco re facio, exugo.

Ἐξικμασμένον. τὸ. aridum.

Ἐξικμάω. exugo, ἐξικμάζω.

Ἐξικνέομαι. peruenio, attingo, penetro. Depon. datiuo.

Ἐξίκω. peruenio, consequor.

Ἐξιλάσκομαι. placor.

Ἐξίλασμα. ατος. τὸ. placatio.

Ἐξίλαον. placatum. ἐξίλαον uero denso spiritu, τὸ ἐξάλυχον.

Ἐξιλάω. concilio.

Ἐξίλεω. effugio.

Ἐξινοῦσθαι. purgationibus euacuare.

Ἐξινομένος

Ἐξινωμένος. ὁ. purgatus.

Ἐξίξαν. ανδος. ὁ. qui abijt.

Ἔξιον. exiui.

Ἐξιπτόμαι. exprimo, excolo.

Ἐξιππάζω. μ. άσω. π. ακα. equito. Neutr.

Ἐξιπτῶ. proruo, premo.

Ἕξις. ιος. ἡ. habitus, assuetudo, assuefactio. Item ualetudo, Gaza interprete.

Ἐξισοτιμία. ας. ἡ. æqualitas honorum.

Ἐξίσου. æqualiter, ex æquo.

Ἐξισόω. μ. ώσω. π. ωκα. adæquo, confero.

Ἐξίσταμαι. μ. ἐκστήσομαι. præ admiratione non sum apud me, stupeo, de loco mentis moueor, exagitor, alienor, abdicor. Plato in Phæd. ἐξισάμενον δὲ τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων. Et Xenophon, ἐόντων δὲ ἀσμάχλω σὺν ὅπλοις, ποσοὶ καὶ τῶν μαθημάτων ἐξίστανται. Aliquando est sententiam muto, aliud propositum sequor. Thucyd. ἐγὼ μὲν ὁ αὐτὸς εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, ὑμεῖς δὲ μεταβάλλεσθε. Aliquando abstineo, uito, caueo, Galen. Et Plutarch. ὀδύνα καὶ πόνος ὑπὲρ λόγος ἐστὶ, uitauit, subterfugit. Interdum cedo, ut ἐξίσταμαι τῶν ὄντων, & ἀφίσταμαι, bonis cedo. Plutarch. νικήσων δὲ ἀντωνίῳ καθάρ ἐστι, Cicerone quidem Cæsar Antonio cessit. In hac significatione datiuū fere habet personæ cū genitiuo rei, ut ἐξίσταμαί σοι τιμῆς. Et cedo, id est cōcedo, hoc est me submitto, Iamblicho. Bud. in Annot. & Com.

Ἐξίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. desisto, digredior. Demosth. νῦν δὲ στῆσαι τῆς ὁρμῆς καὶ διακόψαι ὁδόν. Interdum pro corrumpo, immuto, degenerare facio, ad tabem & interitum perduco, Aristot. Ethic. 3. et Phys. 4. Vnde ἐξισάμενον, immutatum, quod degenerauit, quod naturam suam non asseruat. Et ἐξεστηκὼς οἶνος, de quo diximus. Interdum mente emoueo, & alieno, in furorem & mentis alienationem ago, Demosthe. κατὰ μανίαν. Et Lucæ cap. 11. ἀπὸ γυναῖκες τινὲς ἐξέστησαν ἡμῶν, Sed & mulieres quædam à nobis nos alienarunt, id est ad stuporem usq; perculerunt. Bud. ibidem.

Ἐξίστιον. inuisum.

Ἐξιστορεῖν. expiscari, exquirere, enarrare.

Ἐξισχύω. μ. ύσω. π. υκα. possum. Accus.

Ἐξίτηλος. ς. ὁ, ἡ. exilis, elutus, euanidus, & ὁ ἀμυδρὸς, λύγνως &, ἀσθενὴς, fugiens, hoc est exolescens, καὶ διαφθυνηκὼς, in obscurum abiens. Est etiam ἀλλότριος, adulterinus, nō germanus nec syncerus, Xenoph. Translate pro inerte, fecorde, deside, ignauo, & (ut cum Horatio dicam) uappa, Dioscor. Bud. Com.

Ἐξιτήρια. ἀγωγία, dies qua quis magistratum Athenis deponebat.

Ἐξιτήριοι λόγοι. salutationes in discessu.

Ἐξίτηρος. discedens, fugiens, euanidus.

Ἐξιχνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. exeo orbitam.

Ἐξιχνεύω. uestigo.

Ἐξιχνηκοπέομαι. per uestigia consydero.

Ἐξιχνιάζω. μ. άσω. π. ακα. inuestigo.

Ἐξιχνοῖζω. exprimo.

Ἐξόδλητος. exterminatus, abiectus.

Ἐξογκέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. tumeo. Neut.

Ἐξογκῶ. tumefacio.

Ἐξοδλῶσαι. deuiare.

Ἐξοδία. ας. ἡ. ἔξοδος.

Ἐξόδιος. ὁ. cantus.

Ἐξοδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. eo extra. Neut.

Ἔξοδος. ὁ. expeditio, profectio.

Ἐξοιδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo. Neut.

Ἐξοικειόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. in familiaritatem adduco. Depon. accus.

Ἐξοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. domo extrudo, sedibus expello. Accus.

Ἐξοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. destruo.

Ἔξοινος. ὁ. temulentus, uinolentus, qui perpotauit.

Ἐξοιστρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. et ἐξοιστρέω. furio, furore agiter. Deponens absolutum.

Ἐξοιχνέω. exeo.

Ἐξορέω. μ. νῶ. mitto nauem in siccum, undarum ui in littus eijcio, impingo nauem in scopulos. Neut. accus.

Ἐξορικὴ. ῆς. ἡ. extractio.

Ἐξόλισμός. ὁ. translatio ossis ex superficie in profundum. Cæl. lib. 11. cap. 29.

Ἐξολωθρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. disperdo, exter-

mino. Accus.

Ἐξολῶρ. expulsurus.

Ἐξομαλίζω.μ.ίσω.π.ικα. planum facio, æquo, quasi manu permulceo. Accus.

Ἐξομηρόω. obsides posco & exigo, acceptisq; fidem obstringo, pignoribus obstringo.

Ἐξομιλοῦντες.οἱ. adeuntes, oratione solantes.

Ἐξομματόω. oculos illumino, excæco, exoculo. anceps enim est uerbum.

Ἐξομμάτωσις. ι&. ὁ. absterſio ſordium in oculis.

Ἐξόμνυμαι, &

Ἐξόμνυμι. cum iureiurãdo aliquid inficior, ut abiuro debitum & similia. Item eiuro magistratum, hoc est repudio, & excuſo quippiam, ne magistratum gerere cogar, uel magistratu abdico me. Sic ἐξόμνυμαι τὴν πρεσβείαν, eiuro legationem, hoc est iureiurando affirmo obire me legationem non posse. ἐξόμνυσθαι ἔργον, est iureiurando excusare cum, qui iudicio nõ adest, aut euocatus præsto non est. Accus. Bud. Com.

Ἐξομόθεν. simul, similiter.

Ἐξομολογεῖν. ingenuè loqui.

Ἐξομολογέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. confiteor, ὡμολόγησα. Depon. datiuo.

Ἐξομολόγησις.ι&. ὁ. confeſſio.

Ἐξόμφαλον πάθος, cum prominet umbilicus.

Ἐξόν. dum licet, cum liceret, cum liceat.

Ἐξονειδίζω. exprobro, increpo.

Ἐξονειδισμός.ὁ. exprobratio.

Ἐξονειρώξαι. pollui de nocte.

Ἐξονομάζω. nota et appellãda do uocabula.

Ἐξονομακλήδην. nominatim.

Ἐξονομάζω. nominare.

Ἐξονομήνης. nominatim indices. Iliad. γ.

Ἐξονυχίζειν, &

Ἐξονυχίζειν. ad unguem explorare. Bud. Cõ.

Ἐξοπίσω. postea.

Ἐξοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα. penitus armo.

Ἐξοπλισία.ας.ἡ. armatio.

Ἐξοργιάζειν τὴν ψυχὴν, est ad sacra præparare ſuſcipienda, ad ſacrorum cultum expiare, & idoneum reddere. Bud. Com.

Ἐξοργιᾶν. irritare, iratum reddere.

Ἐξοργίζω. de exilibus, ejectisq; dicitur.

Ἐξορμαγμία.ας.ἡ. uel ἐξορυγμία. effoſſio.

Ἐξορία.ας.ἡ. exilium.

Ἐξορίζω.μ.ίσω.π.ικα. extermino, ablego in exilium. Actiu. accuſ.

Ἐξορισμός.ὁ. exilium.

Ἐξόρκης &.ὁ.ἡ. exul.

Ἐξορκίω, &

Ἐξορκίζω.μ.ίσω.π.ικα. adiuro, iuſiurandum confirmo. Propriè est religione obstringo, hoc est alicuius animo religionem injicio, id est metu religionis temeratæ percello, aut perterrefacio, quod & religionis implere dicitur. Priori utitur Herodot. & Thucyd. posterius sacris literis usurpatũ.

Ἐξορκισμός.ὁ. adiuratio.

Ἐξορκιστής.ὁ. adiurator.

Ἐξορκόω. sacramento adigo. Bud. in An.

Ἐξορμάω. hostiliter ingredior, inuado, impetum facio, sicut leo, cum irruit in uenatorem, aut aliam feram. Item erumpo. Xenoph. Oecon. Aliquando proficiscor, apud eundem ἀπομν. 2. ἐξορμᾶν quoq; dicitur eques calcaribus equum ciens, & equus dicitur ὁρμᾶν, cum ad cursum citur, ac prosilit repentè. Bud. Com.

Ἐξορμίζω πλοῖον. soluo è littore. Bud. ibi.

Ἐξορμος.ὁ. procax.

Ἐξοροθύω. irrito.

Ἐξορρίζειν. serum lactis excolare, uel serum à caseo exprimere.

Ἔξορος &. exul.

Ἐξόρυξις ι&. ἡ. effoſſio.

Ἐξορύσσω.μ.ύξω.π.υχα effodio.

Ἐξορχεῖσθαι. enunciare tacẽda, & prodere mysteria.

Ἐξορχέω. ſaltationibus celebro, foris ſalto. Accipitur pro ſalto ſimpliciter.

Ἐξοσιώμενοι. expiati.

Ἐξοστέομαι. exoſſo, oſſa eximo, luxor.

Ἐξοστέω. idem.

Ἐξοστρακίζω.μ.ίσω.π.ικα. mitto in exilium.

Ἐξοστρακισμός.ὁ. exilium. Est proprié relegatio temporaria in locum certum, quæ bona non adimit.

Ἐξουδένωσις.ι&. ἡ. contemptus, nihilipenſio.

Ἐξουδενητής. ὁ. contemptor.

Ἐξουδενόω.μ.ώσω.π.ωκα. contemno.

Ἐξουδένωσις.ι&. ὁ. contemptio.

Ἐξουδενῶ, et ἐξουθενῶ.μ.ήσω.π.ηκα. in nihilum redigo, ſperno, pro nihilo habeo. Est enim uox ex nihili compoſita. Accuſ.

Ἐξουθένημα.ατος.τὸ. abiectio.

Ἐξουθενίζει. floccifacit.

Ἐξελάω.μ.άσω.π.κα. expello.

Ἐξόλη.ἡ. ejectio. Ἐξόλης δίκη, interdictum unde ui, & iudicium de ui. Erat enim ἐξόλη, quaſi uis publicæ iudicium, non quòd publicũ per ſe crimen eſſet, ſed quòd mulcta in publicum committebantur. Fiebat quoq; ἐξόλης δίκη, ſi quis præfinito die creditori pecuniam non numeraſſet. ἐξόλης λαχεῖν τινι, cum aliquo unde ui agere. Deducitur autem ab ἐξαίρω, quod de poſſeſſione ejicio ſignificat. Bud. Com.

Ἐξόλης. τὰ. angusta, conniuentia. Hippocra. μύωπα uocat.

Ἐξοὶας, aduerb. ex uento, ſecundis uentis, fœliciter, ex animi ſententia.

Ἐξοιδέντα ὠά. oua uentoſa, ſpiritu repleta, ut ſunt quæ iam putruerunt, ἀφανισθέντα.

Ἐξουσία.ας.ἡ. poteſtas, licentia, facultus, authoritas, jus. Matthæ. 7. ὡς ἐξουσίαν ἔχων, Erat enim ueluti iure ſuo docens. Bud. in. Anno.

Ἐξουσιάζω.μ.άσω.π.ακα. habeo poteſtatem. Neut. datiuo.

Ἐξουσιότης.ἡ. poteſtas, arbitrium.

Ἐξοφλῶ.μ.ώσω. augeo.

Ἐξόφθαλμος. qui oculis eſt prominentibus.

Ἐξοφρυόμενος. ſupercilioſus.

Ἐξοχα. egregiè, ſuprà, congruè.

Ἐξοχή.ῆς.ἡ. eminentia, excellentia, acies.

Ἐξοχος.ὁ.ἡ. egregius, excellens.

Ἐξόχως. egregiè ſupra fidem.

Ἐξοχώτερον.ὁ. præſtabilius.

Ἐξστρατεύομαι. extra milito.

Ἐξστρατευόμενος. in expeditionem iens.

Ἐξύβεσις. laſcivia, luxuria in ſegetibus.

Ἐξυβρίζειν. luxuriare, cum nimia pabuli uberitate ſeges laſciuiunt. Bud. Com.

Ἐξυγραίνω.μ.ανῶ humefacio.

Ἐξυδατῶθη. aqueſcere, mutari in aquam.

Ἐξυδρωπιάω. ῶνος.ὁ. aqua intercute laborãs.

Ἐξυμενίζω. eximo membranulam.

Ἐξυπανέστη. aſſurrexit, ſuboriebatur.

Ἐξυπάρχης. à principio.

Ἐξυπηρετέομαι. miniſtro.

Ἐξυπνίζω.μ.ίσω.π.ικα. expergefacio. Accuſ.

Ἔξυπνος.ὁ.ἡ. expergefactus.

Ἐξυποχάς. nuper, ex tempore, ἐξ ὑποβάσεως. ἐξαπροσδοκήτως. ἐξαίφνης. ἐξαπίνης. ἐξαπόλυτον γὰρ τὸ πρόσφατον, καὶ ἐγγύτατον.

Ἐξυπτιάζω. reſupinor, ſupinè delicatéq; me habeo & ignauiter, reſupinus ſum.

Ἔξω. extra, foras. ἔξω αὐτῆς ἐστίν, mente alienatum eſſe.

Ἕξω. habebo.

Ἔξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur ſtudia externa, & literæ diſciplinæq; nihil adſcripta euangelica, conſecrataq; pertinentes, quæ ſeculares appellantur, quaſi βιωτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν παιδεία, atq; οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicũtur, diſciplina mundana ab Euangelio aliena, & philoſophi externam illam rerũ naturalium diſciplinam ſpectantes. Bud. Commentarijs.

Ἐξωθίω.μ.ήσω.π.κα. &

Ἐξώθω.μ.ώσω.π.ωκα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium ejicio. Bud. Com.

Ἐξώθησις. ejectio, expulſio.

Ἐξωθῶμαι. ἐκβάλλω καὶ ἐξορίζω.

Ἐξωκεανιοθῆναι. in oceanũ egreſſum fuiſſe.

Ἐξωκεανισμός.ὁ. in Oceanum egreſſio.

Ἐξωκίλης. nauis piratica.

Ἐξώλεια.ας.ἡ. pernicies, exitium.

Ἐξωλέτερον.ε.τὸ. peſtilentius, perniciosius.

Ἐξώλης.ους.ὁ.ἡ. perniciosus, peſtifer, exitio dignus.

Ἐξώλης ἀφροδισία. perdita libido.

Ἐξωμίας. exertus. Bud. Com.

Ἐξωμίδιος.ὁ. ſuperhumeralis.

Ἐξωμιδοποιία.ας.ἡ. exomidis confectio.

Ἐξωμίς.ίδος.ἡ. tunica ſubſtricta & breuis citra humeros deſiſtens, exomis.

Ἐξωμοσία.ας.ἡ. abiuratio, excuſatio cum iureiurando. Bud. Com.

Ἐξομ. ῶ. ὁ. expeditus, exertus, accinctus, abiuratus.

Ἐξωνέομαι. μ. ήσομαι. ω. ἠνημαι. redimo. Ac.

Ἐξωρχαίσμένος. excultus, uenustatus.

Ἐξωρος. ε. ὁ, ἡ. intempestiuus, natu grandior quàm ut amari sit idoneus, exoletus. Bud. Commentarijs.

Ἐξῶρε. excitabatur. ab ὄρω.

Ἐξωσεώς. exossans, ossa detrahens.

Ἐξωσισμένος. luxatus, ἐξαρθρωμένος.

Ἐξώσης ἄνεμος. uentus asper & uiolentus.

Ἐξώστρα. ας. ἡ. machina quædã in scena, quæ alio nomine ἐκκύκλημα appellatur.

Ἐξωτάτω extimus.

Ἐξωτερικός. ε. ὁ. externus, extrinsecus. Vnde ἐξωτερικὰ scripta, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem argutiarum, ciuilium{que} rerum notitiam cõducebant, ἀκροαματικὰ autem, in quibus philosophia remotior subtiliorq; agitabatur, quæq; ad naturæ contemplationes, disceptationes dialecticas pertinebant. Aristot. 1. Polit. ἀπὸ ταύτα μὴ ἴσως ἐξωτερικωτέρας δὲ σκέψεως, Verũ ista forsasse peruagationis sunt commentationis. Gel. lib. 10. cap. 14. & Bud. Com.

Ἐξώτερος. ε. ὁ. exterior.

Ἐξωτικός. ε. ὁ. exoticus, peregrinus, externus.

Ἐξωφρυωμένος. superciliosus, elatus.

Ἔξωχος. præpallens.

Ε Ο.

Ἑο, pro οὗ sui.

Ἑορμός καθὰ Ἀθηναῖοί φασι ὁ ψάλιχνος.

Ἑοικμεν. pro ἐοίκαμεν.

Ἔοικα. cum dati. significat sum similis, conuenio, congruo, uolo, decreui.

Ἔοικα sine casu positum, uideor. παρὰ τὸ ἔικω.

Ἐοικει. decet, uidetur, consentaneum est.

Ἐοικός. ότος. τὸ. similis, πρέπον, δοκοῦν.

Ἐοικυῖα. ας. ἡ. & ἐοικώς. ότος. ὁ. similis.

Ἑοῖο sui.

Ἔολπον. utile, lucrosum.

Ἔολπα, poëtice præt. med. pro ἔλπα, ab ἔλπω. suspicor, spero.

Ἔορ. filia, consobrinus.

Ἔοργα, præt. med. pro ἔρρογα, ἀ ῥίζω, uel ὄρ-

γω feci, composui.

Ἑορτάζω. μ. άσω. π. ακα. celebro, epulor.

Ἑορτᾶος. ε. festus.

Ἑορτάσιμα. res ad festum instructæ.

Ἑορτάσιμος. ε. ὁ. ἑορτᾶος.

Ἑορτάσιον. feriandum est.

Ἑορτή. ῆς. ἡ. festiuitas, festum.

Ἑός. ἑ, ὁ suus.

Ἑοωκτηρ. adiutor, uindex.

Ε Π.

Ἐπαγαγὲν ψῆφον. censere, iubere, id est opinari, ut nunc dicunt, proponere calculũ. Bud. Annot.

Ἐπάγαμαι. admiror, affecto.

Ἐπαγανακτέω. indignor.

Ἐπαγγαλιάζω. gratulor.

Ἐπαγγελία. ας. ἡ. promissio, pollicitatio.

Ἐπαγγέλλομαι. μ. ελοῦμαι. promitto, ultro offero, profiteor, condico. Item mulgo, indico, ut cum indicimus solennitatem, iubeo, peto per denunciationem.

Ἐπαγγέλω. narro, annuncio, edico. Vnde ἐπαγγελίαν δοκιμασίαν, de quo antea. Budæus Com.

Ἐπάγγελμα. promissum, constitutum, id est dies status & constitutus.

Ἐπαγγελτικῶς. promissiuè, per promissionẽ.

Ἐπαγείρω. congrego.

Ἐπάγερσις. ἡ. collectio, coactio.

Ἐπαγινέειν. admouere.

Ἐπαγκωνίζεσθη. ἐπανάγεσθη.

Ἐπαγλαίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. exulto, interperanter ago. Depon. datiuo.

Ἐπάγομαι. uinctũ aliquid post me traho, Lucia. Item adduco, adscisco, allicio, Demosth. Item cito authorem & laudo testem, Aristot. de part. Ani. 3. Bud. Com.

Ἐπαγωγία. accusatio, culpa.

Ἔπαγρος uenatorius, fœlix in uenationibus.

Ἐπαγχάζεσθη. tergiuersari.

Ἐπάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, adduco. Demosth. ἀτίαν ἐπάγω τότῳ φονέα. Aliquãdo ἔξοδον ἄγειν, importare, inuehere. Vnde ἐπακτὸς. Aliquando impingo, illido. Aristoph. Vesp. ἀπ' ἐπαγετλῶ σοῦ γνάθους, Impinge dentes tuos molares. Aliquando

quando stipo, obstruo, ut ἐπάξαντος τῇ ὕλῃ, Theophra. Interdum allicio, impello, incito, irrito, ut κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπάγοντος, Aristot. Eth. 5. Interdum attraho, adduco, ἐπισύρω, Xenoph. Aliquando subinde infero, καὶ ἐπὶ προτέροις ἄγω, alia addo. Vnde ἐπαγόμενα, consequentia. Est & intercalo. Bud. Com.

Ἐπαγωγή. ῆς. ἡ. ingressus, Thucyd. 7. Item pellacia, illecebræ, Plat. de Rep. 2. Est & ordinum series, & cõsecutio deinceps continuata, ut in exercitu composito agmine procedente, cum ordines deinceps alij post alios procedunt. Ab ἐπάγω cum prosubinde inferre ponitur. Ex quo et ἐπαγωγὴ dicta est argumentatio, quæ ex concessis sensim laqueos texit, ad irretiendum eum qui semel se interrogandum præbuit. Deinceps enim aliæ alias percontationes excipiunt & illationes. Budæus ibidem.

Ἐπαγώνιον. τὸ. præputiũ, & ἀνχρτισμένον.

Ἐπαγωγός. ὸ. ὁ. persuasibilis, blandus, pellax, appositus ad persuadendum. Bud. Com.

Ἐπαγωνίζομαι. adiutor.

Ἐπᾴδω. μ. άσω. π. ακα. incanto.

Ἐπάεραν, pro ἐπῆραν, ab ἐπαίρω. Iliad. κ. ἅμαξαν ἐπάεραν, carris inferebant.

Ἔπαθλον. ε. τὸ. præmium certaminis. accipitur pro præmio simpliciter.

Ἐπαϊγίζω. impetuose spiro, cum turbine afflo & irruo. nam αἰγὶς turbo est uenti.

Ἐπαϊγδὸν. in superficie tantum.

Ἐπαίμονος. filij, nepotes.

Ἐπαινετικός. ε. ὁ. laudatiuus.

Ἐπαινέτης. ε. ὁ. laudator.

Ἐπαίνετον. τὸ. laudabile.

Ἐπαινέτος. ε. laudatus.

Ἐπαινέω. μ. ῶ. ἐσω. ἐσομαι. π. ηκα. ηκα. ἀόρ. ἐπήνεσα. laudo.

Ἔπαινος. ε. ὁ. laus.

Ἐπαινός. ὸ. ὁ. ἀνὸς, grauis.

Ἐπαίρομαι. &

Ἐπαρῶ. μ. ῶμαι. π. ῆρκα. eleuo, attollo, sustollo, in altum duco. Et translate Demosth. de diuitijs, ἃ γνῶ ἐπαίρα αὐτὸν ὑβρίζειν, id

est incitant, erigunt, perpellũt. Bud. Cõ.

Ἐπαιρόμενος. elatus, inflatus.

Ἔπαισε. percussit.

Ἐπαισθάνομαι. sentio.

Ἐπαίσω. μ. ίξω. π. ιχα. incito, irruo, cum impetu aliquid facio. Accus.

Ἐπάϊσμα. τὸ. sensus.

Ἐπάϊστος. ε. ὁ. manifestus. ἐπάϊστος ἐγένετο, deprehensus, rescitum est.

Ἐπαισχής. ὲς. ὁ, ἡ. pudendus, infamis.

Ἐπαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. mendico. Accus.

Ἐπαίτης. ε. ὁ. mendicus.

Ἐπαισιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. increpo, accuso, affero, ut affero culpam, assigno. Bud.

Ἐπαίτιος. ε. ὁ. sons.

Ἐπαΐω. intelligo. Plato in Gorg. ἐκ ἐπαΐων ἀδίκων ὠφελίμων γυμνασικῶν. Aliquando sine præpositione, ut τάξιων ἐπαΐειν, Plat. & φωνῆς ἐκ ἐπαΐοντος αὐτῇ, Plut. Aliquando sine casu, ut ἐκ ἐπαΐων ἐπ' ἀνδρῶν, Non sentis te ludibrio haberi, Aristoph. Vesp. Bud. Com.

Ἐπαιωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, incumbo, impendeo.

Ἐπαιωρεῖμαι. efferor & gestio, ut κόφοις ἐπαιωρέμενος & ἐλπισιν, spe inani erectus, & elatus, subnixus. Bud. Com.

Ἐπακμάζω. uigens, adolescens, ualidus, uegetus sum.

Ἐπακμαστικός. sensim inualescens & efferuescens.

Ἔπακμι. ος. ὁ. non integer, fractus.

Ἐπακολούθημα. τὸ. appendix.

Ἐπακολούθησις. ιος. ἡ. consequentia.

Ἐπακολουθῶ. subsequor, assiduus sum, consequor, quod uel animo fit uel oratione. Cice. de Reditu suo, Qui uestram beneficiorum magnitudinem non modo augere aut ornare, sed enumerare aut consequi possit.

Ἐπακόοι. οἱ μάρτυρες, testes.

Ἐπακόω. μ. όσω. π. ηκα. audio, obtempero, obedio, subauscultо. Genit. & accus.

Ἐπάκριος. ε. ὁ. epitheton Iouis, quòd in summis montibus & promontorijs solitæ erant aræ constitui Ioui.

Ἐπακρός. in acutum desinens.
Ἐπακτήρ. ῆρος. ὁ. adductor, uenator, piscator.
Ἐπακτικὸς λόγ&. argumentatio inductione cõstans, quale apud Plato. utitur Socrat. semper. Bud. Com.
Ἐπάκτι&. ὁ, ἡ. littoreus, littoralis.
Ἐπακτός. ὸ, ἡ. aduena, adactus, aliunde ascitus, aduectitius, trãslatitius, profectitius. Ab ἐπάγω, pro importo, inuecto. Vnde ἐπακτὸς ὅρκ&, iusiurãdum delatum, Isocr. Bud. in Annot. & Com. Ἀπακτοῖ ἡμέρα, intercalati dies. ab ἐπάγω, intercalo.
Ἐπακτόω. coërceo, claudo.
Ἐπακτῆς. οἱ. uenatores, piscatores.
Ἐπακτεία. ας. ἡ. &
Ἐπακτεῖς. ίδ&. ἡ. nauis oneraria, Xenoph. ἔπλω.
Ἐπακτρ. τὸ. idem, nauicula piscatoria, Nicand.
Ἐπακτροκίλης. κτος. ὁ. nauigium prædatorium. Suidas.
Ἐπαλαλονάω. μ. ώσω. π. ανα. insulto.
Ἐπαλαλάζω. μ. άξω. π. αχα. latis uocibus conclamo. Neut abfol.
Ἐπαλαλεῖν. grauiter affici, ægre ferre.
Ἐπαλείφω. μ. ιξω. π. ιχα. adiuuo.
Ἐπάλειμμα. τὸ. inunctio.
Ἐπαλείφω. superillino.
Ἐπαλεξήσων. adiuturus.
Ἐπαλιθεύω. agnosco.
Ἐπαλθέω. μ. ήσω. π. ηκα. sano, curo.
Ἐπάμαξις. est indiscretus ab altero in alterum transitus, alterius uicissim & alterius motio indiscreta, ita ut oculum fallat. Ἐπάμαξις τ δακτύλων, digitorum mutatio, qui ludus est. Bud. Com.
Ἐπαμάλλιδη. ἀντὶ τ ἐπαμίλλως ἔδει, ἢ ἐπάμηλα ἔχιδη. Xenophon, ὡς ἥκιστ' ἂν ἀμίλλοις ἐπαμάλλοιδο, Videant ne hastæ ita gestentur, ut aliæ aliis incumbant. Bud. ibidem.
Ἐπαμάλλω. μ. άξω. π. αχα. ἐπαμφοτερίζω, permuto, alterum pro altero accipio, uel ipse loco alterius habeor. Actiue enim & passiue accipitur, sicut euario, alterno, desino Latinis. Significat igitur aliquãdo uarius sum, non eodem tenore procedo, uarie existo, dissentio. Aristot. de Gen. ani. 4. ὥσπ συμφύδη καὶ ἐπαμάλλειν τὰ μόρια, Euenit, ut membra coalescant, atq; dissideant, de generatione monstrorũ loquẽs. Aliquando uicissim hoc atque illo modo procedo, ut dentes serrati, qui pectinatim (inquit Plin.) coëunt, alternis breuiores & longiores, ne contrario occursu atterantur. Aristot. de Part. ani. Aliquando affine aliquid cum altero habeo, ut ἁφὴν ὡς ἐπαμάλλ& ὧν γένα τ ἰχθύων, quasi à piscium natura multum habẽs. De hoc copiosius. Bud. Com.
Ἐπαμμηλία. ας. ἡ. alternitas.
Ἐπάμηλος. ὁ, ἡ. ἐπαπύτερ&. ἐπάμηλα autẽ opponuntur τοῖς ἐπαμήλοις. Sunt enim ἐπάμηλα, alia aliis superposita sine intercessione aut interstitio et intercapedine. Ammon. de malis medicis, φυτὸν γάρ ἐσι κρέμενον ἐπαμήλως. id est, Ita ut fructus nouus ueterẽ excipiat, aliis atque aliis malis succrescentibus. Bud. Cõ.
Ἐπάμων. minister.
Ἐπάλμεν&. ὁ. insiliens.
Ἐπαλξις. ι&. ἡ. propugnaculum, pinna, pinnaculum, id est propugnaculum, murorũ fastigium.
Ἐπαλξίτης. lapis in pinna ad defendendum.
Ἐπαλοάω. infspergo.
Ἐπαμάομαι. accumbo.
Ἐπαμβλίσκω κύπως. excutio immaturos fructus, reddo præcoces fructus.
Ἐπαμέβομαι. μ. έψομαι. π. αμμαι. uicissim cõtingo, commuto.
Ἐπαμοιβαδόν. mutuò, implicitè.
Ἐπαμοιβός. alternus, per uices.
Ἐπάμονδ. οἱ. ἐπάγορροι, sequaces, posteri.
Ἐπαμύτωρ. ορ&. ὁ. adiutor.
Ἐπαμύω. μ. ῦνῶ. auxilior, retribuo, defendo ab iniuria. Datiuo.
Ἐπαμφάδιδη. circumspexit, miratus est.
Ἐπαμφιάζω, & ἐπαμφίσαι, & ἐπαμφίσκω. induere.
Ἐπαμφότερα. utrinq;

Ἐπαμφοτερίζω. cum dativo & genitivo cõstruitur, & significat utroq; pertinere, in utranq; partem uergere, ancipitem esse & ambiguum, ancipitem se præbere, & mediam naturã habere, inter duo aut plura genera ita intercedere, ut in nullo genere planè censeri possit. Aristot. ὁ δὲ ἄνθρωπ& ἐπαμφοτερίζει πᾶσι τοῖς γένεσι, cum omnibus generibus ambigit. Sic Liu. de hermaphrodito, Sinu essæ natum ambiguo inter marem & fœminam sexu infantem, quos androgynos uulgus appellat. Bud. Com.
Ἐπὰρ. uel ἐπ' ἄρ. cum, quando, postquàm.
Ἐπαναιρέομαι. capio, recipio, periculũ facio.
Ἐπαναβαίνω. ascendo, supergredior.
Ἐπαναβάλλομαι. amicior, induo in modum amiculi, differo.
Ἐπαναβολάδην. circumiectim & obuolutim, ut ἐπὶ τέτοισι δὲ ἐείνα ἱμάτια λευκὰ ἐπαναβολάδὸν φορέσαι, Herod. lib. 2. Bud. Com.
Ἐπαναβοάω. μ. ήσω. π. ηκα. acclamo. neut. abs.
Ἐπαναγινώσκω. recognosco.
Ἐπαναγκάζω. urgeo, compello. Bud. Com.
Ἐπαναγκές. necesse est.
Ἐπανάγω. reduco.
Ἐπαναδίπλωσις. ι&. ἡ. repetitio, geminatio, ut πεπλάχωσι pro πλάχωσι.
Ἐπανάζω. condoleo. pro ἐπανιάζω.
Ἐπαναθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. specto. Depon. accus.
Ἐπαναιρεῶδη. exercere.
Ἐπαναπάμπω. μ. άμψω. π. αμφα. redeo, reflecto.
Ἐπανάκλισις. ἡ. retrocessio. (clio.
Ἐπανακολουθέω. assector.
Ἐπανακομίζω. refero.
Ἐπανακρόω. repercutio, reflecto.
Ἐπανάκρυσις. reflexio, retentio, ἰσχή. Proprie cum nauis manu repellitur, ne in littore allidatur.
Ἐπαναλαζονεύομαι. superbus sum, & contu
Ἐπαναλαμβάνω. repeto. (max.
Ἐπαναλλάττω. commuto, commisceo.
Ἐπαναλυσις. ι&. ἡ. repetitio superiorum.
Ἐπαναλύω. redeo.
Ἐπαναμιμνήσκω. sæpe replico, admoneo. Genit. & accus. iung.
Ἐπανανέω. μ. ώσω. π. ηκα. renouo.
Ἐπαναπαύομαι. acquiescere. i. oblectari.
Ἐπαναπέμπω. reduco, recomitor.
Ἐπαναπλέω. contra nauigo.
Ἐπαναποκτανύω. etiam interficio.
Ἐπανάσασις. ἡ. crepitatio, concussio.
Ἐπανασαθής. uibratus.
Ἐπανασάω. tracto, apparo. (lio.
Ἐπανάστασις. ιος. ἡ. insolẽtia, rebellatio, rebel
Ἐπαναστρέφω. subuerto, contrà insurgo. proprie ad aciem militarem pertinet, quando nihil declinat, sed strenuè sustinet, resistit.
Ἐπαναστροφή. reuersio, χῦμα. (φ.
Ἐπανατείνομαι. intendo, extollo, uibro in aliquem.
Ἐπανατέλλω. μ. τελῶ. orior. Neut. absol.
Ἐπανατίθημι. transpono.
Ἐπαναφέρω. redeo.
Ἐπαναφορά. crimen uel culpam, uel crimenis causam uel actionẽ in alium reiicio, sine transfero. Aristoph. ἀς τὴν δίκα ἐπανενεγκῆν. Est etiam refero, renuncio. Xenoph. οἱ δὲ πρίσβας ἐπαναφέροντο ταῦτα ἀς ἀθλώας. Bud. Com.
Ἐπαναφορά. ἄς. ἡ. repetitio, relatio.
Ἐπαναχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. recipio, reuertor, redeo. Accus.
Ἐπανδέμι. redeo, repeto, recenseo, rursus differo, iterum explico, denuò disputo. Demosth. πρὶ μὲν τότων αὖθις ἐπανδήσομι. Plato, ἐπανιὼν τοὺς λόγους. Interdum ascendo, Plat. Symp. Bud. Com.
Ἐπανεῖπον. declararunt, denunciarunt.
Ἐπανιέναι. redire.
Ἐπανίεμαι. abrogo.
Ἐπανίημι. tollo, aufero.
Ἐπανίει, pro ἐπανίημι.
Ἐπανείρομαι. rursus interrogo.
Ἐπανέρχομαι. redeo, inuiso. Depo. Bud. Cõ.
Ἐπανέχω. præsto, antecello, extollo, resisto. Neut. genit.
Ἐπανήκω. redeo. Neut.
Ἐπανθέω. floribus cõuestio, exudo, quasi florem superinduco.
Ἐπάνδιδι. redi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐπανθίζω, μ. ίσω. π. ικα. refloreo. Neut.
Ἔπανθισμός. ὁ. spina.
Ἐπανθρακίδιον. τὸ. pisciculi in prunis assati.
Ἐπανίημι. μ. ήσω. π. ικα. redeo, remitto impetum & contentionem. Xenoph. διωκέτω δὲ ἐρρωμενέως, καὶ μὴ ἐπανιέτω. Lucia. pro eo quod est uultus & frontis seueritatem remitto, καὶ μικρὸν ἐπανιεὶς τῶν ὀφρύων. Bud. Com.
Ἐπανίσταμαι. μ. στήσομαι. π. στημαν. assurgo, insurgo, seditionem moueo. Depon. datiuo.
Ἐπανίσημι. μ. στήσω. π. στηκα. immineo, incumbo.
Ἐπανίχω. reprimo, resisto.
Ἐπανιὼν ὄνος. est adoptiuus qui è familia ascitius, ad suam naturalem q reuertitur. Bud. Com.
Ἔπανοδος. ὁ. ἡ. reditus, ascensus, regressio, repetitio, peroratio. Bud. Com.
Ἐπανοιδέω. intumesco.
Ἐπανοίσω. sursum feram, efferam.
Ἐπανορθῶμαι. &
Ἐπανορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. corrigo quod lapsum est; & dissolutum constituo, emendo, recta uia deduco. Bud. Com.
Ἐπανόρθωμα τὸ νομικὸν. legitima iuris emendatio & correctio.
Ἐπανόρθωσις. ιος. ἡ. correctio, castigatio.
Ἐπανορθωτὴς. ὁ. correctior, castigator.
Ἐπαντάω. exorior.
Ἐπάντης. ου. ὁ, ἡ. æditus, altus, aceliuis.
Ἐπαντλῶν. infundere aquam. Et translate, ut ἐπαντῶν λόγον. sicut fundere Latinis pro abundanter loqui. Verg. Talia fundebat lacrymans. Et Cic. Fundere uerba more poëtarum. Bud. Com.
Ἐπάντλησις. aquæ infusio in eũ qui lauatur
Ἐπάνω. &
Ἐπάνωθι. supra. Genit. iung.
Ἐπαοιδή. incantatio.
Ἐπαοιδός. ὁ. incantator.
Ἐπαοιδέω. μ. ήσω. π. ικα. minor. aris. Neu. datiuo.
Ἔπαπτος. incomprehensibilis, multus.
Ἔπαπυξ. currus.
Ἐπαποδύομαι. suscipio, aggredior, insilio q agere. Datiuo. Bud. Com.
Ἐπαποθνήσκω. supra morior, immorior.
Ἐπαπολογέομαι. refello.
Ἐπαπόρησις. ή. dubitatio, desperatio.
Ἐπαποσία. contentio, dubitatio.
Ἐπαποστέλλειν τὸν διαδεξόμενον, successorẽ mittere, uel officio aliquem priuare.
Ἐπαπλύνας. circunspiciens.
Ἐπαρά. ᾶς. imprecatio, deuotio.
Ἐπᾶραι. erigere, efferre, sursum tollere.
Ἐπαράμενοι. οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.
Ἐπαράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι, execror, imprecor. Datiuo iung.
Ἐπάρας. persuadens, inducens, tollens.
Ἐπαράσσω. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.
Ἐπάρατος. ὁ, ἡ. maledictus, execrandus, scelerratus, dirus, detestandus, sacer, deuotus.
Ἔπαργμος. ὁ. qui oculorũ uitio laborat, quod ἄργμα, hoc est albugo dicitur.
Ἐπάργυρος. argenteus, inargentatus. καὶ ἐπαργύρεος, apud Herodo. de delphicis donarijs.
Ἐπάρδω. irrigo.
Ἐπαρίσκομαι. μ. ήσομαι. π. σθμαν, reconcilio.
Ἐπαρκέω. μ. έξω. π. ηκα. adiuuo, ἐπιβοηθῶ. Acti. datiuo. Bud. Com.
Ἐπαρθέντες. animo erecti.
Ἐπαρίστερος. ὁ. ἡ. sinister, ineptus.
Ἐπαριστερὰ. sinistrè.
Ἐπάρκεος. ὁ. ἡ. expertus, auxiliator.
Ἐπαρκέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuo. Item suffitio, id est sumptus administro, auxilior, suppedito. Neu. dati. & accus.
Ἐπαρκὴς. idoneus, sufficiens.
Ἔπαρουρος. ὁ, ἡ. rusticus, terrestris.
Ἔπαρσις. ιος. ἡ. elatio, gaudium. Ἔπαρσις μαθοῦσα, extuberatio mammarum, quod Latinè fratrare dicitur.
Ἐπαρτάομαι &
Ἐπαρτάω. impendo, suspendo, propono, ἐπικρεμάννυμι. & ἐπαρτώμενον, id est ἐπικρεμόμενον. ut ἐπαρτημένος κίνδυνος, impendens periculum, Herodia. Item ἐπὶ τῷ ἐκφοβῶ, ut apud Aeschin. φόβος ἐπῆρτηται, metum inieci, terroribus perculi, id est periculum imminere dixi. Bud. Com.

Ἔπαρτια. apparatus.
Ἔπαρτὴς. ὁ. promptus, præparatus.
Ἐπαρτύω. adapto.
Ἐπαρυτόμενος. exhauriens.
Ἐπαρυτὴρ. ῆρος. ὁ, ἡ. haustrum.
Ἐπαρχή. ῆς. ἡ. decima, aliquando idem quod
Ἐπαρχία. ας. ἡ. id est prouincia, præfectura. Plut. Δολοβέλλαν ἔκεινε κακώσεως ἐπαρχίας, Accusauit Dolobellam repetundarũ.
Ἐπαρχιώτης. ου. ὁ. prouincialis.
Ἐπάρχομαι. μ. ξομαι. π. ημαι. decimas capio. Item auspicor, cœpi, Iliad. α. Depo. absol.
Ἔπαρχος. ου. ὁ. præses prouinciæ, prætor, præfectur.
Ἐπάρχω. imperito, ut ἐρώτων ἐπῆρχον, Isocra. Item præsum, præficior. Herodi. ὧν ἐπάρχοντος τῶν σφετέρων δίκαια. Bud. Commentarijs.
Ἐπαρωγός. ὁ. ὁ. adiutor, opitulator.
Ἐπασθμαίνω. anhelo.
Ἐπασκέω. colo, hoc est exercco, ut colitur pietas & officium.
Ἐπασκητής. athleta.
Ἐπάσματα. cantilenæ, quales pueris nutrices canunt.
Ἐπασσύς. ύος. ὁ, ἡ. accumulatus.
Ἐπασσύτερος. α. ὁ. aceruatus, unus super aliũ, & per uices.
Ἐπαυγάζω. splendesco.
Ἐπαύγασμα. τὸ. splendor.
Ἐπαυδάω. alloquor.
Ἐπαυθαδιζόμενοι. in eadem pertinacia perdurantes.
Ἐπαυλὰς. άδ. ος. ἡ. caula.
Ἐπαύλη. ης. ἡ. αὐλῆς ὁδός.
Ἐπαυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. modulor, accino. Neu. Bud. Com.
Ἐπαύλιον. τὸ. uilla, ἐπαυλις, ἀγροικία. Aeschin. καὶ κραμβία ἐνφκοδομημένα, καὶ ἐπαύλια. Ἐπαύλια uero pluraliter, secunda dies nuptiarum, id est repotia, et ἡμέρα μετόριος, quo die dona ab amicis & necessarijs mittebantur sponso & sponsæ. Aliquando pro ipsa dote, siue alijs magnificis muneribus accipitur. Cæl. lib. 17. cap. 18. & 24. & Bud. Com.
Ἐπαυλίζομαι. stabulor, in statiuis sum, & in loco immoror, Thucyd. & Lucia. Et Plutarch. ὥστε καὶ νυκτὸς ἐπαυλίζεσθαι ὡς σφαζόμενα, Ita ut pernoctarent ad castra. Budæus Com.
Ἔπαυλις. ιος. ἡ. cortis, suburbium, stabulũ, boum ouiumq caula, cubile, casa, uilla, ἀγροικία.
Ἔπαυλος. inhabitans, umbrosus.
Ἐπαυλίζω. ὁ ἐς τὸ ἔπαυλιν ἰών.
Ἐπαυξάνομαι. accresco.
Ἐπαυράομαι. fruor.
Ἐπαύρησις. ιος. ἡ. fruitio.
Ἐπαυρίσκω. fruor.
Ἐπαυρίσκω. μ. ίσω. π. ικα. leniter spiro.
Ἐπαύριον. postridie, siue postero die. Dicitur etiam ἡ ἐπαύριον.
Ἐπαυρίσκομαι. &
Ἐπαύρομαι. fruor, ἐπιτυγχάνω. Genit.
Ἔπαυρος. torrens.
Ἐπαυτόφωρος. in conspectu.
Ἐπαυτοφώρω. aduerb. in ipso furto, in ipso actu deprehensus, manifestus, qui inficiando non est. Bud. Com.
Ἐπαυχέω. superbio, glorior, μεγαλοφρονῶ.
Ἐπαφάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ
Ἐπαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto, discerno.
Ἐπαφή. ῆς. ἡ. contrectatio, discussio, tactus.
Ἐπαφίημι. μ. ήσω. π. ηκα. dimitto, intorqueo, immitto, perfruor. Accus.
Ἐπαφρίζω. μ. ίσω. π. ικα. despumo. Accus.
Ἐπαφροδίτιος. ε. ὁ. &
Ἐπαφροδίτιος. uenustus, iucundus.
Ἐπαχθὴς. έος. ὁ, ἡ. grauis, molestus, onerosus.
Ἐπαχνόω. contristo.
Ἐπάψ. ἄψ.
Ἐπεάν. Ionice pro ἐπὰν, cum, quando.
Ἐπαγγελάω. μ. άσω. π. ακα. de malis alienis rideo, insulto alicui ridendo. Neu. datiuo.
Ἐπέγγυος. ὁ. promissus cum fideiussione.
Ἐπεγείρω. μ. ρῶ. excito. Accus.
Ἐπεγκαναύξω. infundere.
Ἐπεγκλής. ὁ. oculis innuens.
Ἐπεγκάτω. infringo, inflecto. Bud. Com.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐπιπολωλῶ.μ.ώλῳω.π.αφα,insculpo.
Ἐπιχαυᾶν.inhiare,irridere.
Ἐπιχύτης.ὁ.pincerna. Cæl.lib.17.ca.16.
Ἐπίφλαμ.peruclitauit.
Ἐπικοίω.incurso.
Ἐπικουρίω.alleuo.
Ἐπὰ.cum,postquàm,quoniam,uerum,enimuero,etsi. Interdum pro ἀλλὰ μὰ,quod nisi, quod si non,alioqui. Ἐπὰ, ὄψ τινὰ τούτων, Quòd si mihi non credis,percontare. Budæus Com.
Ἐπὰν,per syncopen ἐπᾶν.cum, quando, postquàm,ἐπειδάν.
Ἐπείγομαι.μ.εἴξομαι.π.αγμαι.solicito, impello. Et passiue obruor,urgeor. Sic
Ἐπέγω.μ.εἴξω.π.αχα.satago,urgeo, cõpello, cogo,propero,profectionem paro. Accus.
Ἐπειγωλή.ῆς.ἡ.studium,industria.
Ἐπειδάρ.postquàm,cum. Com. Bud.
Ἐπειδή.postquam,ex quo,quòd. Bud.ibidẽ.
Ἐπειδήπερ, & ἐπειδὴ τάχιστα,simul atq;,simul ut, quoniã quidem,cũ primum,protinus.
Ἐπείδον.inspexerunt.
Ἐπεί.&
Ἐπείθω.postquàm.
Ἐπεικάζω.coniecto.
Ἐπείκτην quoniam,siquidem.
Ἐπείκτης.ὁ.ἡ.instigator,qui rẽ sedulò urget.
Ἐπείκω.concedo.
Ἔπειμι.aduento,ingredior. ὁ ἐπιὼν χρόνος, consequens tempus. Item recenseo, ut recensere exercitum. Item cõtrà eo,inuado,aggredior.
Ἔπειξις.ἡ.festinatio.
Ἐπειοί.dicti sunt Elei, ab Epeo,Endymionis filio,eorum rege.
Ἔπειός.ὁ.Epeus,qui fabricatus est equum, quo captum est Ilium.
Ἐπειδοιῦ.&
Ἐπείπερ.quandoquidem,quia.
Ἐπαπών.subdens,ὑπαπών.
Ἐπαρωνόμενος.cauillans.
Ἐπαρωνάω.derideo.
Ἐπαυάγω.μ.αξω.π.αχα.superinduco. Ac.
Ἐπαγωγή.ῆς.ἡ.receptaculum,Thucyd.introductio.

Ἐπαγώγιμος.ὁ.ἡ.superinductiuus.
Ἐπάγκρης.ὁ.ἡ.alienigena, peregrinus,alium de inductus,aduentitius,ascititius.
Ἐπαγόντες.οἱ.adsciti.
Ἐπαδέχομαι.admittere.
Ἐπαείρομαι.prorũpo,introducor, inuado.
Ἐπαοιδή.orno,celebro.
Ἔπαοι.contigit.
Ἐπαείρω.ingredior.
Ἐπάσιον.aqualiculus.
Ἐπασκεύομαι.ingredior.
Ἐπασκυλᾶν,uel ἐπασκυκλᾶν.τὸ ἐπασφίγειν, aduoluere, attexere, annectere, addere. Bud.Com.
Ἐπασκωμάζω.impudenter me & uelut temulenter infero, & insinuo in alicuius societatem,uel in collegium & nationem. Budæus Com.
Ἐπασόδιον.ἡ.τὸ.introductio,id quod adijcitur præter legitimam fabulam ciendi risus gratia,extraneum,aduentitium, non propriè faciens ad propositum argumentum. Et ἐπασόδια,carmina quæ canuntur in imperatorem, primum urbem ingredientem.
Ἐπασόδιος.ὃ.ὁ.introductus,ingressus aliũde
Ἐπαθροίζω.aggressus committere, siue admittere.
Ἐπαίθαλ&.ὁ.subitio.
Ἐπαίθμα.uadam.
Ἐπαισπίω.irrumpo.
Ἐπασπιδάω.μ.άσω.π.ικα.superinsilio. Ad.
Ἐπασπίλω.introeo.
Ἐπασρίω.influo.
Ἐπασφέρω.infero.
Ἐπασφορά.ᾶς.ἡ.condemnatio.
Ἐπαχίω.adijcio.
Ἔπειτα.postea,iam uerò,deinde,sanè,Homero. οἱ ἔπειτα,posteri.
Ἐπὰ τάχα ἄλλα.alioqui,Luciano.
Ἐπάρι.alioqui,ἐὰ μὴ,ἐπὰ.
Ἐπαχθίζω.festinare.
Ἐπεισβαίνω.egredior.
Ἐπεισβοηθῶ.subsidio uenio.
Ἐπεισδιδάσκω.edoceo.
Ἐπεισυπαγάω. insuper explicare, eo amo

plius edisserere.
Ἐπεισλουῶ.elargiri.
Ἐπέκεινα.ulterius,superius,trans,illic.
Ἐπεκθέω.impetum facio,incurso,prodeo,cõtrà erumpo. Datiuo.
Ἐπεκλέγομαι.percenseo,perlego. Bud.Cõ.
Ἐπέκτασις.ἡ.ἐπ.ἡ.porrectio,productio.
Ἐπεκτείνομαι.contendo,enitor.
Ἐπεκτέινω.μ.ενῶ.π.ακα.porrigo, extendo. Accusatiuo.
Ἐπεκκλίνω.euado,deuito.
Ἐπεκκλύω.extinguo,infringo,debilito.
Ἐπεκόπης.ου.ὁ.obiurgator.
Ἐπεκφέρω.cursu inuado.
Ἐπεκχέω.superinfundo.
Ἐπέλασις.inuasio,impetus.
Ἐπελαύνω.inuado,infesto,incursu in aliquẽ feror,aduento. Bud.Com.
Ἐπέλεγχος.superelenchus.
Ἐπέλευσις.accessus,impetus.
Ἐπειλεύσικός.ἡ.ὁ.aduentitius, superueniens. Vnde ἐπειλεύσικὴ motio, de quo Cæl. lib. 1.cap.46.
Ἐπείλκω.retrahо.
Ἐπελπίζω.in spem erigo,bona spe esse iubeo.
Ἐπεμβαίνω.ineo,insulto,incesso.
Ἐπεμβάκκω.insero,ἐμφυτεύω,sicut ἐμβάκκω. Item aliũ super alium immitto, & super alium ingredior, ἐπεμβαίνω,ut fluuius in aliũ fluuium influens, Xenoph. Est etiã τὸ ἐπιμισθῶ,auctariũ addo, Lucian. Bud.
Ἐπέμβασις.incursus. (Com.
Ἐπεξοδεύμενοι.οἱ.exuentes.
Ἐπένδυμα.superior tunica.
Ἐπενδύτης.ου.ὁ.tunica,superindumentum.
Ἐπενείκω.inferre,emittere,accusare, damnare.
Ἐπενωλίωθη.suberat,efflorescebat.
Ἐπεννυμίομαι.μ.ύσομαι.π.ημαι.corripio,cõsumo. Depon accus.
Ἐπενυφάω. delicias facio, illudo, insulto, fruor in malam partem.
Ἐπεντύω apparo.
Ἐπεξάω.porrigo, Thucyd.
Ἐπεξελαύνω. de exercitu progrediente sic dicitur,ut ἐπεξάγω de peditatu. Bud. Cõ

Ἐπεξέλευσις.uindicta,ultio,pœna,executio.
Ἐπεξελθεῖν.τὸν ἐπεξέρχεσθαι.
Ἐπεξεμφυτ&.hospes factus.
Ἐπεξεργάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.expolio,elaboro. Depon.accus.
Ἐπεξεργασία.repetitio probationis.
Ἐπεξείσω,siue ἐπεξέρχεσθαι.in ius aliquem rapere,iudicium dictare, & cum eo experiri,non tamen tam reum agere, quàm reũ peragere ac conuincere, Demosthe. κατὰ μιδ&. & πρὸς λιπτ. Est etiã erumpere infesto exercitu ἐπορμᾶν, Isocra. περὶ ἀντιδ. Item ingredi hostiliter, ἀσβάκτως ἐπεισρεῖν τοῖς, Thucyd. Paus. Isocra. Item perlegere, Basil. Est & excurrere, & percursare populabundè, Thucyd. ἐπεξῆλθον τὰ πρόσω τῆς τιμωρητοῦ. Significat etiam stilo persequi, commemorare & edisserere. Paus. πάντα ὁμοίως ἐπεξιόντα τὰ ἐπιτυχόντα. Bud.Com.
Ἐπεξήγησις.ἡ.ἐπ.ἡ.enarratio.
Ἐπεξῆλθεν.exortus est.
Ἐπεξιών.όντος.ὁ.accusator.
Ἐπέοικε.decet.
Ἐπέορ.quod inest.
Ἐπέπωλᾶτο.uersabatur, Iliad.δ.
Ἐπέρασ&.ὁ.ἡ.peramabilis,expetendus.
Ἐπεργασία.ας.ἡ.cultura, ius arandi inter se, ut ἐπινομία pascendi.
Ἐπεργία.ας.ἡ.operatio penes alios.
Ἐπερεθισμός.ὁ.irritamentum.
Ἐπέρεισις.affirmatio,innixus,allisus,illisus.
Ἐπερεφὴς.ἐ&.ὁ.ἡ.coopertus,altus.
Ἐπέρομαι.interrogo.
Ἐπερράθη.conualuit.
Ἐπερράω&ν.concussi sunt.
Ἐπερρώθη&.confirmati sunt.
Ἐπέρχομαι.superuenio, punio, aggredior, adorior,accedo,audeo, recognosco, illustro,perlustro,recensco exercitum. ἐπῆλθέν, in mentem uenit. Depon.accus.iung.
Ἐπέρωσις.ἐ&.ἡ.corroboratio.
Ἐπερωτάω.μ.ήσω.π.ηκα.interrogo. Accus.
Ἐπέρωτημα.τὸ.&
Ἐπερώτησις.ἐ&.interrogatio,stipulatio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐπεβολία. ας. ἡ. iactatio, nugæ, obloquio, conuicium. πρὸ τοῦ ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι.

Ἐπεβολος. ε. ὁ. conuiciator, nugator.

Ἐπεδιόμενα. τὰ. quæ ultimo eduntur, ἐπιλοιπίσματα, ἐπίδαπνα, ἐπιφορήματα. Budæus Com.

Ἐπεδίω. subinde comedo.

Ἐπεδίελα. dissipabat, Iliad. τ.

Ἐπεδιεμίνως. consyderate.

Ἐπεδιωμάζω. μ. άσω. π. ακα. sum procax ad dicendum. Neut. absol.

Ἐπεδύομαι, & ἐπέιαυμαι. sequor, cum impetu feror.

Ἐπειαυμίζω, pro ἐπισευμίζω. ὁ. concita-

Ἐπέιαυμα. τὸ ἐφορμῶ, impello. (tus.

Ἐπέιαυται. impulsum est.

Ἐπεισάτα. præfuit, principatum tenuit.

Ἐπέισκυσε. adorsus est, cohibuit, institit.

Ἔπεισι. imminet, licet, inest.

Ἐπεσίμοι. uolo, possum, in me situm est.

Ἐπέσιος, Ionice pro ἐφέσιος. ε. ὁ. domesticus, familiaris.

Ἐπέται. οἱ. famuli.

Ἐπέτα. ε. ὁ. annuus, hornus.

Ἐπετεόφορα. quæ singulis annis fructum ferunt, contrà πρωϊαυτόφορα, quæ alternis fructum ferunt.

Ἐπετήσιος. ε. ὁ. annuus, durans toto anno.

Ἐπέτομαι. aduolo.

Ἔπετος. præsens anni tempus.

Ἐπευθύ. in rectum.

Ἐπευθύω. dirigo, constituo.

Ἐπευκτός. ὸν. ὁ. optabilis, uoto dignus.

Ἐπευνατής. concubitor.

Ἐπευφημέω. ῶ. laudo, approbo, salutem & fœlicitatem precor, uota repeto.

Ἐπεύχομαι. μ. οὔξομαι. π. ευγμαι. uoueo, oro, glorior. Depon.

Ἐπεωνέομαι. ίσω. ν. ικα. uili pretio emo, uel uendo. Neut. absol.

Ἔπεφνον. occidi, mactaui.

Ἐπέχομαι. detineor.

Ἐπέχω. μ. ἐφέξω. π. ἔπεσχηκα. expecto, & cunctor, moror, id est sustineo. Luc. Act. 19. αὐτὸς ἐπέσχηκε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. Xenoph. παιδ. ε. ἐγὼ γὰρ ἐπιχύσω. Interdũ differo. Demosth. ἐπέμενε ταῦτας τὰς ἡμέρας. Interdum pro intermitto, διαλείπω. Aristoph. τύπλομαι, κἄπειτ' ἐπιχάνω ὀλίγον. Interdum est moror, inhibeo, retroago, remoror, ἀνέχω. Herodian. ῥωμαίους ἐπέχει, retro egit Romanorum fortunam. Plutarch. τίσιν' ἂν ἐπέχειν δύναιτο ἐπὶ ῥωμαίων; Quis morari potuisset? Huc pertinet, quod Xenoph. dixit ἐπέχειν τῆς πορείας, retineri, sisti in itinere, ubi subaudiatur ἑαυτούς uel ὁμιλῶ. Simile huic, ἐπέχω σε τόδε, obsto ne facias.

Et quod Demosth. καὶ λέγε ἐπιχάνω σοῦ ἂν σε κελεύω, lege, & resiste ubicunq; te iussero. Sic Thucyd. ἐπέχειν τοῦ πολέμου, supersedere bello. Huc etiam quod Lucian. ἐπέχω περὶ τούτου, καὶ διασκέπτομαι, id est retineo assensionem, ut inquit Cic.

Ponitur quoq; aliquando pro obtineo, quemadmodum apud Ciceronem, Hæc quæ sunt sanctissime obseruata, religionem suam obtinebunt. Et obtineo pro potestate, & rego imperio, ut ὁ τὴν κόσμον ἐπέχων, Aristot. de Deo. Aliquando pro obturo. Plutarch. καὶ κάτωθεν ἐπιχώμνυσι τὰ ὦτα χρόνῳ. Vnde & ἐπέχειν τινὶ γλῶτταν pro eo quod Latini fauere lingua dicũt, κατασιγάζειν, κατασιωπᾶν. Aliquando pro applicare, admouere, adhibere, προσέχειν, ut ἐπεῖχε τὸν πολέμιον τῷ γνώμονι, Plutarch. & ἐπέχειν τὴν νῆα τοῖς μηρίνοις. Bud. Com.

Ἔπη. τὰ. uerba, aut uersus. Gel. li. 18. ca. 9.

Ἐπιβλής. uectis.

Ἐπιβολή. ῆς. ἡ. obiectaculum.

Ἐπιβολία. conuentus, obuiatio.

Ἐπίβολος. ε. ὁ. ductor, compos, qui aliquid est assecutus & adeptus.

Ἐπηγγελμένα. τὰ. promissa, minæ.

Ἐπηγγελμένος. qui promisit aut minatus est.

Ἐπηγός. οῦ. ὁ. ductor.

Ἐπηκτρίς. ίδος. ἡ. tabula longa.

Ἐπημένως. serio, diligenter.

Ἐπηετανός. ὸν. ὁ. durans toto anno, cõtinuus.

Ἐπήκοος. ε. ὁ, ἡ. propitius, exaudiens, auditus, audibilis. Ἐπήκοος τόπος, locus ex quo uox exaudiri potest.

Ἐπηλὶς. macula à sole, operculum cistæ.

Ἐπηλυγάζομαι, & ἐπηλυγάζω, et ἐπηλυγίζομαι. umbraculum facio, protego, congero, obumbro. ἀπὸ τοῦ ἠλύγη, id est umbra. Budæus Commentarijs.

Ἐπήλυς. υδος. ὁ, ἡ. extraneus, aduena.

Ἐπηλυσία. incantatio, aduentus.

Ἐπήλυσις. ιος. ἡ. insultus, impetus.

Ἐπήλυτης. ου. ὁ. aduena.

Ἐπημοιβός. ὸν. ὁ. unus super alium.

Ἐπημύω. conniueo, claudo oculos.

Ἐπήν, ἐπαδάν, quandoquidem, si.

Ἐπηνίσιμος. ε. ὁ. uanus, euanidus.

Ἐπήνιον. portus, προσορμισήειον.

Ἐπηνοί. οἱ. affines, cognati.

Ἐπήορος. sublimis.

Ἐπήρας. persuadens.

Ἐπήρατος. ε. ὁ, ἡ. optabilis.

Ἐπηρεάζω. μ. άσω. π. ακα. calumnior, noceo, uexo, offendo, uim facio, & impeto, lædo. Datiuo & accus.

Ἐπήρεασμός. ὁ. uexatio, læsio, contumelia.

Ἐπήρεια. ας. ἡ. dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus insultus.

Ἐπηρίσιον. τὸ προσκεφάλαιον.

Ἐπήρετμος. ε. ὁ, ἡ. remigabilis. Et ἐπήρετμοι, remiges, qui sunt in procinctu nauigationis.

Ἐπηρεφής. ἔος. ὁ, ἡ. coopertus, altus, pronus.

Ἐπήρης. ους. ὁ, ἡ. & ἐπῆρον. τὸ. paratus.

Ἐπηρτημένος θάνατος. mors impendens.

Ἐπήρατος. æmulatione dignus, ob quem contenditur.

Ἐπῆρξε. licuit, facultatis fuit.

Ἐπηρτέα. aduentus, prudentia.

Ἐπήτης. ε. ὁ. prudens, & facundus, uerus, idoneus.

Ἐπήτειμος. ε. ὁ. continuus, successiuus, densus admixtem.

Ἐπητύς. ύος. ἐπήτης, siue (ut alij) prudentia, facundia.

Ἐπὶ. cum tribus casibus construitur. Genitiuo quidem quãdo tempus significat, ut, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθηναίων Πυθοδώρου, id est, præsidente Athenis Pythodoro. aut subiectio

nem, ut ἐπὶ ἡγεμόνος, sub præside. Item circa aliquid, aut per aliquid, ut, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τῆς τὰ λεγόμενα, id est multis, uel permulta cognoscit aliquis quæ dicantur. Item iuxta, pro, siue ante, ut ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ad uiam, ἐπὶ θυρέων, proforibus.

Item τὸ ἐπάνω, id est supra, ut ἐπὶ γῆς.

Datiuo iuncta, causæ est nota, et propter significat, aut pro, ut ἐπ' ἀγαθῷ πάντα ἐποίει, Causa boni omnia fecit. ἐπὶ μισθῷ, pro mercede. Item potestatem, & arbitrium, ἐπὶ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων, id est in potestate regis subiectorum sunt bona. Nonnunquam post, ἐπὶ πᾶσι, post omnia. ἐπὶ τέλει, post hæc. Item super, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἐστηκὼς ἰσχυρᾷ, id est, Super crepidine forti consistebat murus. Item contra, atq; insidias, ἐπὶ τῷ δόλῳ, contra populum. Accusatiuum uerò quando habet, ad, uel in significat, ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in unum, uel ad unum. Et tempus, ἐπὶ χρόνον, ad tempus. Motum quoq; aliquò, ἐπὶ πᾶν ἀπὸ κλιτὸν ἐπορεύετο. In compositione significat aut positionẽ super aliquid, ut ἐπιτίθημι: aut maiorem significãtiam, ἐπικρύπτω: aut ἀκολουθησιν, ἐπιφορὰν, ἐπαγωγὴν: aut posteritatem. nam ante prandium Ioseph. προλιπαύχομαι dicit, post prandium ἐπαύχομαι. Sed quando postponitur suo casui, mutat accentum, ut, ᾧ ἔπι πόνῳ ἐμόγησα, Propter quod multos labores sustinui.

Ἔπι. inest, adest, potestas & arbitrium est.

Ἐπ' ἄλλων. aliàs.

Ἐπ' ἀριστερά. sinistrorsum.

Ἐπ' ἐμοὶ πρόσεστι. penes me est, id est in potestate mea.

Ἐπ' ἤματι. intra unum diem.

Ἐπ' ἐμοί. quantum in me est.

Ἐπ' ὀλίγον. paucis, pauxillum.

Ἐπ' ᾧ, pro ἐφ' ᾧτε, more Ionico, id est ἐφ' ᾧ.

Ἐπὶ βραχύ. quàm mox, βραχέως.

Ἐπίδην. deniq;, præterea, deinde.

Ἐπὶ ἴσης καὶ ὁμοίας, & ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. æquali utrinq; conditione.

Ἐπὶ καιρῷ. in tempore opportuno, subitò, ex tempore.

Ἐπὶ κόρρης. dicitur cum aliquem in malam cædimus. Bud. in Annot. post.
Ἐπὶ μᾶλλον. magis, potius.
Ἐπὶ μικρόν. paululum. opponitur ἐπὶ πολύ.
Ἐπὶ ξένης. in agro externo.
Ἐπὶ πᾶσι. denique, post omnia.
Ἐπὶ πλέον. diutius, ad plus.
Ἐπὶ πόδα. recessim.
Ἐπὶ πολύ. quamplurimum, diu.
Ἐπὶ σκληρᾶ. in tellure, in terra.
Ἐπί σοι ὄν. tibi licet.
Ἐπὶ τὰ δεξιά. dextrorsum.
Ἐπὶ τέλει. nouissimè.
Ἐπί τινα χρόνον. aliquandiu.
Ἐπὶ τὸ αὐτό, eodem tempore, in eodem loco.
Ἐπὶ τὸ συμφερωτέρω. ad utilitatem.
Ἐπὶ τὸ πλεῖον. plerunque, plurimum, amplius.
Ἐπὶ τὸ πολύ. magna ex parte.
Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato matrimonio.
Ἐπὶ τοσοῦτο. tandiu.
Ἐπὶ τρισὶ. inter hæc, ob hæc, post hæc.
Ἐπὶ τρίς. ter, ad ter, quod uulgo tribus uicibus dicitur.
Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.
Ἐπιαλής. iucundus, τραπύς.
Ἐπιάλμενος. ὁ. ὁ. insiliens.
Ἐπιάλτης. ὁ. uide ἐφιάλτης.
Ἐπιανδάνω. complacet.
Ἐπίασι. irruunt, increpant.
Ἐπιάχω. acclamo.
Ἐπιβάθρα. ας. ἡ. &
Ἐπίβαθρον. ε. τὸ. scala nautica, naulum.
Ἐπιβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. inuado, adeo, aduenio, ascendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. Genitiuo, & datiuo, sed ἀναβαίνω solum accus.
Ἐπίβαμον. τὸ. id quod cuiq; obuenit.
Ἐπιβάλλομαι. τὸ ἄρχομαι, cœpi, incœpto, aggredior, affecto uiam ad aliquid, & insisto, cupio. Basil. σοὶ θεῷ δὲ εἴθε ἐπιβαλλόμενος, Quod utinam deo beneuolente auspicatus sim. Aristotel. ὅθεν δὲ καὶ ζωὴ ἐν ᾧ μᾶλλον ἐπιβάλλουται. Item induo, ἐνδύομαι, Aristot. Bud. Com.
Ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. π. ἐπιβέβληκα. τὸ προσήκω, ut ἐπιβάλλει μοὶ τόδε τὸ πρᾶγμα, Hæc res ad

me pertinet, sicut ἁρμόττει μοὶ τόδε, de qua antea. Aristot. 3. Poli. καθ' ὅσον ἐπιβάλλει μέρος ἑκάστῳ, Pro ea parte quæ ad unumquenq; pertinet. Vnde ἐπιβάλλον μέρος, id est καθῆκον μέρος, Demosth. πρὸς τιμ.
Et Lucæ 15. πάντ' ἐμόν σοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, Da mihi attinentem ad me partem bonorum. Huic non dissimile, cum pro ἁρμόττω siue ἐφαρμόττω ponitur. Basil. ἅπερ ὅλως ἐπιβάλλει ἡμῖν, Si omnino nobis conuenit. Et Aristot. τὸ δὲ ἄπειρον ἕκαστον ὅσον ἐπιβάλλει αὐξῆσαι, Aliorum autem unumquenq; quatenus functioni eius congruit & conuenit. Vnde ἐπιβάλλον, conueniens, quadrans, cohærens, ut ἀπαρέμφατον ῥῆμα τὸ ἐς πάντας ἀριθμοὺς καὶ πάντα πρόσωπα ἐπιβάλλον. Et facere aliquid κατὰ τὸ ἐπιβάλλοντα λόγον ἑκάστῳ, id est pro cuiusque ratione. Aliquando significat incumbo, & ingruo. Athen. de pistacijs, ἃ δὴ ῥᾳδίως φόρον ἀπλοῖς ἐπιβάλλει, id est ἐπαναπαύεται ἐπίκειται. Plato in Phæd. πατοῦσα καὶ ἀπλοῦς ἐπιβάλλουσι. Sic Theoph. de Caus. 3. καὶ ἔτι τὰ πυκνὰ καὶ ἀπλοῖς ἐπιβάλλοντα. Et Alicarn. ἀπ' ὀθνείοις τοῖς ὑποθυμίασιν ἐπιβεβληκὼς τοῖς αὐτοῖς, Sed neq; ijsdem ensthymematis incubuit, ἐπισκήψας. Et Plut. καὶ οὐ σκιὰ πολὺ τῶν ὁμμάτων προβέβληται τοῖς πολεμίοις ἐπιβάλλον, Vmbræ Romanorum longius porrectæ in hostes incubantes desinebant. Idem in Aemyl. τύποις ἐπιβαλὼν τὰ ἄρματ' βασιλέως, è uestigio sequebatur, uestigijs hærebat, & quasi incumbebat. Polyb. τύποις δὲ τὰ συμμάχων ἐπιβάλλει κέρας. Similiter sol ἐπιβάλλειν Aristoteli & Theoph. dicitur, cum in ortu irradiat, & suis radijs ingruit, & incumbit. Ita & lunæ ἐπιβάλλει, id est incubat, radios suos appellit & admouet. Et Homerum scribit Plutarchus τὰ δ' ἰατρικῶς καθ' ἕκαστα ἐπιβεβληκέναι, id est exacte, perfecte percepisse, & assecutum esse: quasi ad eam rem intelligendam omni studio ac cogitatione incubuerit, seseq; applicarit.
Aliquando est imponere et statuere. Aristot. Oeco. 2. τίλος δὲ ὧν σίτῳ ἐπιβάλλει. Et

Plut. τίλος δὲ τοῖς πόλεσι δεύτερον ἐπιβάλλουσι φόρον. Aliquando aggredior, capesso, incœpto, ἐπιχειρῶ, sicut σῦ passiue ἐπιβάλλομαι. Plutarch. τοῖς κοινοῖς ἐπιβάλλειν πράγμασιν. Aliquando addo, adijcio. Aristot. Polit. 1. de numismate, χαρακτῆρα ἐπιβαλόντων. Et μετὰ τὰ φυσικὰ μικρὸν ἐπιβάλλειν τῇ φιλοσοφίᾳ. Huc pertinet quod est apud Plutarch. in Apophth. ὡς ἐπιβαλὼν τῇ βοιωταρχίᾳ &c. ubi pro prorogare ponitur, quod est spacium addere. Aliquando significat immittere, quale est apud Cic. de Senect. Sarmentorum ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum immissio. ut κλήματα ἐπιβάλλειν, Theoph. de Caus. 4. id est submittere palmites. Aliquãdo multo, ut ἐπιβάλλοντες τὸ ἀργύριον, multantes pecunia, & ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν, multam indicere, multam irrogare, Lys. & Xenoph. Aliquãdo liceor. Aristot. Poli. 1. ὀλίγοι μισθοφορήσαντες ἄτ' ὀφθέντες ἐπιβάλλοντες, Nemine pluris licente.
Aliquando claudor, operior. Idem de Part. ani. 3. ὅσα πρὸς φόρτον ἱκανοὺς ἐπιβάλλειν καὶ ἀναπτύσσειν. Bud. Com.
Ἐπίβαλμα. scabellum, ὑποπόδιον.
Ἐπιβαπτίζω. immergo.
Ἐπιβαρῶ. ῶ. onerare.
Ἐπίβασία. ας. ἡ. inuasio, occupatio rei alienæ.
Ἐπίβασις. ι. ὁ. ᾶ. basis, fundamentum, aditus, ascensus, iter.
Ἐπιβάσκω, &
Ἐπιβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. facio ire, aggredior, nauem ascendo, in naui milito, nauem capio. Herodo. οἱ πέρσαι οἵπερ ἐπιβάτευον ἐπὶ τὰ νεῶν.
Ἐπιβατήρια τὰ. machinæ ad inuadendos muros, uidelicet scalæ, & lignea turres.
Ἐπιβατήριον. μ. ascensorium.
Ἐπιβατήριος. ὁ. adiuuans ascensum.
Ἐπιβάτης. ε. ὁ. ascensor, eques, uector, sessor, nauem cõscendens, miles classiarius, qui in nauimeret, eamq; propugnat, epibata. Bud. in Annot.
Ἐπιβατικός. ἡ. ὁ. ascensibilis. & ἐπιβατικὰ, quas appell. nt παρεμβάσεις, ἐπὶ τῶν ἱματίων

εἰκῆ πλεόντων.
Ἐπίβαχον ποιῶ. aditum præbeo.
Ἐπιβατός. ἤ. ὁ. uadens, uiator, uector. passiue.
Ἐπίβδλιος. ᾶ. dies festorum postridianus, ἀπὸ μιᾶς ἑορτῆς ἡμέρας.
Ἐπιβεβαιῶ. ῶ. confirmans.
Ἐπιβέβαμεν. ascendamus.
Ἐπιβέβματα. species saltationis.
Ἐπιβήτωρ. ορος. ὁ. custos.
Ἐπιβάλλω. μ. άσω. π. ακα. impono, id est ascendere facio, refero. Neut. accus.
Ἐπιβιούς. ὁ. qui superuixit.
Ἐπιβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. & (sol.
Ἐπιβίωμι. superuiuo, superstes sum. Neu. ab.
Ἐπιβλαβής. ἐς. ὁ, ἡ. nocuus.
Ἐπιβλαί. fibulæ.
Ἐπίβλαξ. nebulosus, uinosus.
Ἐπιβλασάνουσι. suboleſcunt.
Ἐπιβλασάνω. supergermino. (deo. Ac.
Ἐπιβλέπω. μ. ψω. π. ιχα. aspicio, inspicio, ui
Ἐπίβλημα. ατος. τὸ. uestimentum exterius, amiculum, stragulum thorale, Galen. ab ἐπιβάλλομαι, τὸ ἐνδύομαι. Est etiã adiectio, additamentum, & auctarium. Matthæ. 9. Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Nemo autẽ assuit additamentum panniculi impoliti uesti uetustæ. Bud. Com.
Ἐπιβλής. ῆτος. ὁ. sera, uectis, trabs.
Ἐπιβλήτης. ε. ὁ. θέατρον, & spectatus.
Ἐπίβλητος. ε. ὁ. aduentitius.
Ἐπιβοάω. μ. άσω. π. ακα. acclamo, conuoco.
Ἐπιβοήθεια. ας. ἡ. subsidium.
Ἐπιβοηθῶ. insuper auxilior præter alios.
Ἐπιβόημα. acclamatio.
Ἐπίβονος. infamis.
Ἐπιβολαῖα. adiectiones, uestimenta.
Ἐπιβολή. ῆς. ἡ. aggressio, conatus. Item pœna, multa. Item obiectaculum. Ἰτέᾳ ἐπιφορᾷ, infestus & hostilis accessus, impetus & incursus acrici, Plut. in Cæs. Est etiam notio, informatio, & cõceptus mentis, hoc est ἔννοια, & quas Cice primas notiones uocat, πρόληψις ἐπιβολὰς Græci dicũt. Aliquando applicamentũ, ἐπιπλοκὴ, ut λιπαρολοιδόρους ἐπιβολὰς Galeno, applicamẽ

Universidad de Deusto
Biblioteca

ta squammatim insidentia. Et ἐπιβολαὶ πλίνθων Thucy. pro structura lateritia, laterculis alijs super alios incumbẽtibus.

Ἐπιβολὴ τοῦ ῥίγους, est accessio frigoris in febre. Ἐπιβολὴ χειρὸς, manus iniectio. Bud. Commentarijs.

Ἐπίβολος. ε. ὁ. eminens, compos, de quo Bud. Commentarijs.

Ἐπιβόλως. ingeniosè, aptè.

Ἐπιβομβῶ. resono, insono bombos, & strepitum facio.

Ἔπιβοος, ὁ ἐκ βοὸς θυσία.

Ἐπιβόσκομαι. depascor.

Ἐπιβουλία. ας. ἡ. insidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι. insidijs appetor, & petor.

Ἐπιβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. insidias paro, insidior, per insidias tento & conor, cogito. Accusatiuo.

Ἐπιβουλή. ῆς. ἡ. insidiæ, accusatio, damnum.

Ἐπίβουλος. ε. ὁ. insidiator, inimicus.

Ἐπιβούλως. dolosè.

Ἐπιβραδύνω. cunctor.

Ἐπιβρέμω. insono, constrepo.

Ἐπιβρέχω. μ. ύξω. π. υχα. pluo, infundo.

Ἐπιβρίθω. μ. ισω. π. ικα. aggrauo, induco, aduenio. Accus.

Ἐπιβρόντησος. ε. ὁ. tonans, attonitus.

Ἐπιβύω. μ. ύσω. π. υκα. tego, munio, obturo, infarcio. Accus.

Ἐπιβωμίζω. sacrifico.

Ἐπιβώμιον. τὸ. sacrificium, quicquid altari imponitur.

Ἐπιβώσομαι. acclamabo.

Ἐπίβωτος. ε. ὁ. lenis, æqualis.

Ἐπιβώτωρ. pastor.

Ἐπιγαμίζω. superduco uxorem.

Ἐπιγαμία. ας. ἡ. connubium, matrimonium, affinitas cum alijs gentibus, connubialis necessitudo, ius connubiale.

Ἐπίγαμος. nubilis.

Ἐπιγάννυμι. lætor, alienis malis insulto.

Ἐπιγάστριον. ου. τὸ. pars uentris circa umbilicum.

Ἐπιγαυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι exulto, lætor, animo efferor. Depon. datiuo.

Ἐπίγαυρος. iactabundus, fortis.

Ἐπίγαιος. ε. ὁ, ἡ. terrestris. Et ἐπίγεια, πρυμνήσια, rudentes, funes, quibus nauis littori alligatur.

Ἐπιγελάω. μ. άσω. π. ακα. insulto, irrideo.

Ἐπίγγνημα. τὸ. annatus, consectariusq; affectus.

Ἐπιγνώμων. ονος. ὁ. ad cognoscendum positus, arbiter, explorator.

Ἐπιγνῶναι. cognoscere.

Ἐπίγνωσις. ιος. ἡ. cognitio.

Ἐπιγονατίς. ίδος. ἡ. os, ceu conchula quæ dã genu contegens.

Ἐπιγόνειον. organum musicum, ab authore sic dictum, fidibus quadraginta constans.

Ἐπιγονή. ῆς. ἡ. fœtus.

Ἐπίγονος. ε. ὁ. priuignus, qui natus est prius, quàm mater secundò nuberet. Et ἐπίγονοι, posteri.

Ἐπιγονύς. ίδος. ἡ. pars supra genu, μήλη.

Ἐπιγράβδην. in superficie, ἐπιπολάζων, ἐπιφανῶς. Ab ἐπιγράφω, τὸ ἐπιξέω.

Ἐπίγραμμα. τὸ. inscriptio cuiuslibet rei.

Ἐπιγραφεύς. quæstor, qui munere fungitur describendi census, Isocra.

Ἐπιγραφή. ῆς. ἡ. titulus, inscriptio, superscriptio. Item census, id est denumeratio ciuium, lustrum, indictio, descriptio census, & munus ipsum publicum. Bud. Com.

Ἐπιγράφομαι. mihi tribuo aliquid, titulum hunc mihi uendico, & usurpo, hoc titulo me insignio & honesto, ut reges, potentesque faciunt, Plut. in Demet. Interdũ de scripto actionem intendo, libello actionis genus edo. Vulgo qualitates litigatorum adscribere dicitur, Demosth. πρὸς Ἀφοβ. et Isæo ὑπὲρ Πύρνικος. κλπ. Ἐπιγράφεσθαι μάρτυρας, est testes laudare, testium nomina edere, quos sum producturus, ut hodie fit coram eo cõtra quem testificaturi sumus, Demosth. Bud. ibidem.

Ἐπιγράφω. μ. άψω. π. αφα. inscribo, superscribo, ut inscribere epistolam patri, Syne. Item epigrammata scribo Plutarch. Significat etiam ἐπιξέω, scarifico, perstringo, leuiter uulnero, ut corpus uirgis inscribo, hoc est cõscribillo. Vnde ἐπιγράψαι σάρκα, τὸ ἀμύξαι. Et Hom. Ilia. Λ. ἀκρότατον δ' ἀρὸς ἐπιγράψε φωτός. Item uiritim collationem describo & indico, quod Latinè etiam describo dicitur, Aristot. Oecon. 2. Ἐπιγράφω τίμημα, litem æstimo, multam irrogo, Isocrat. Bud. ibidem.

Ἐπίγρυπος. ε. ὁ. aduncus, habens nasum aduncum.

Ἐπίγυια, καὶ ἐπίγεια. rudentes, funes.

Ἐπιδάσιον. commune.

Ἐπίδαιτον. cibus, opsonium. Et ἐπιδαιτύσομαι, ἐνδυχυδύσομαι.

Ἐπιδακρύω. ploro, illachrymor.

Ἐπίδαμνος. ου. ἡ. urbs Illyrij, quæ postea Dyrrachium dicta est.

Ἐπιδανείζομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι. mutuor. Depon accus.

Ἐπιδαψιλεύω. abundanter quid facio, affatim distribuo, sum magnificus et liberalis. Φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἐπαμπρύνεσθαι, προίεσθαι καὶ ἐπιδιδόναι, λαμπρῶς καὶ δαψιλῶς ἐπιχορηγεῖν. Item benignè exhibeo, & permitto, credoq; alicui, Herod. 5. Item addo collarium & auctarium, Syne. Et Xeno.

παιδ. 2. ἐν τοῖς δὲ τότε ἅπασιν ὀλίγοι γέλωτες ἐπιδαψιλεύοντο, liberaliter & copiosè fundes, prælargè nobis ridendi materiam præbebis. Accus. uel Attice genis. Bud. Com.

Ἐπιδεής. deficiens, indigus.

Ἐπιδεκαστικός. ὁ. qui hæreditatem iure obtinet, & iudicio euictam & quæsitam.

Ἐπίδειγμα. ατος. τὸ. documentum. Dicitur etiam quicquid à saltatore, aut alio theatrico, aut scenico artifice ostentatur, ad artis, aut ingenij, aut corporis commendationem, Xenoph. Symp. & Demost. πρὸς Λεπ. Budæus Com.

Ἐπιδειλία. pomeridiana apud Hesiod. ab ἐπὶ & δείελος, id est meridianus.

Ἐπιδείλιος. uespertino tempore.

Ἐπιδείκνυμαι. &

Ἐπιδεικνύμι. μ. ύω. π. εχα. ostento, & ostendo, probo, demonstro, & specimen præbeo & documentum industriæ aut ingenij aut artis edo, facio, exhibeo. Accus. Budæus Commentarijs.

Ἐπιδεικτιάω. ostento, κομπολογῶ.

Ἐπιδεικτικόν. τὸ. ostentatio.

Ἐπιδεικτικός. ὁ. ὁ. demonstratiuus.

Ἐπιδεικτικῶς. ostentabundè.

Ἐπίδειξις. ostentatio, specimen. Dicitur etiã equitum ludicra decursio & transuectio, ὡσπὲρ τῶν ἱππέων, Xenoph. Budæus Cõmentarijs.

Ἐπιδειπνίδα. quæ ultimo loco eduntur.

Ἐπιδειπνῶ. iterum & secundo cœnare. Budæus Com.

Ἐπίδεκτος. magnus, insignis.

Ἐπιδεξία. ἐπιδεξίως, dextrè, ingeniosè, ad manum dextram, Lys.

Ἐπιδέξιος. ὁ. ὁ. dexter, expeditus.

Ἐπιδεξιότης. ῆτος. ἡ. dexteritas.

Ἐπιδέρκομαι. inspicio.

Ἐπιδερμίς. summa cuticula.

Ἐπίδεσμος. ὁ. ὁ. & ἐπίδεσμον. τὸ. fascia qua uulnus obligatur.

Ἐπιδεύς. ὁ. ὁ, ἡ. indigens.

Ἐπιδεύομαι. indigeo.

Ἐπιδεύτερον. iterum.

Ἐπιδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ligo. Accus.

Ἐπιδέχομαι. accipio, expecto.
Ἐπίδηλος. ὁ. manifestus.
Ἐπίδημα. τὸ. saltus, mansio.
Ἐπιδημέω. in populo uersor.
Ἐπιδημέω. ῶ. accedo, appropinquo, peregrè uado, prodo in publicum, illic uersor, ut ἐπιδημῶν ἐν τῷ πόντῳ, diuersans in ponto.
Ἐπιδημία. ας. ἡ. συγκατάβασις, aduētus, præsentia, accessus ad ciuitatem, peregrinatio, ἀποδημία. Bud. in Annot.
Ἐπιδήμιον. commune, publice.
Ἐπιδήμιος. ὁ. ὁ. aduenies, popularis, intestinus, publicus, populariter sparsus.
Ἐπιδημιεργὸς. ὁ. opifex, & nomen magistratus apud Corinthios.
Ἐπιδιαβαίνω. traijcio, incurso.
Ἐπιδιαγινώσκω. pronuncio, recognosco.
Ἐπιδιαθήκη. ης. ἡ. posterius testamentum.
Ἐπιδιακρίνω. μι. ινῶ. π. ικα. discerno. Accus.
Ἐπιδιαμένω. permaneo.
Ἐπιδιανέμω. insuper distribuo.
Ἐπιδιατάσσομαι. addo aliquid.
Ἐπιδιατίθεμαι. insuper paciscor, depono, ut qui contendentes pecuniam apud aliquē deponunt, quam postea uictor accipiat. Bud. Com.
Ἐπιδιατρίβω. interquiesco.
Ἐπιδιδρηματικά. τὰ. quæ nunquam sedem mutare solent.
Ἐπιδίδυμον. tertium uas est spermaticum. Latinè seminarium dicunt.
Ἐπιδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. cresco, augeo, porrigo, concilio, prouecho. Item trado, dedome, & potestati alicuius permitto. Herodia. μὴ θ' ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις. Ac.
Ἐπιδίελω, diuido, distribuo.
Ἐπιδιετής. ἐος ὁ, ἡ. qui pubertatis annos excessit.
Ἐπιδίεμαι. exequor.
Ἐπιδιήγησις. ιος. repetita narratio.
Ἐπιδικάζομαι. hæreditatem controuersam peto.
Ἐπιδικασάμενος. ὁ. qui secundum se sententiam tulit de hæreditatis lite.
Ἐπιδικάζω. est iudex, qui sententia sua adiudicauit hæreditatem.

Ἐπιδικασία. legis actio de hæreditate controuersa.
Ἐπιδικάσιμος. ὁ. ὁ. auxilians in iudicijs.
Ἐπίδικον. ὁ. τὸ. res adhuc sub iudice.
Ἔπίδικος ληξις. hæreditas controuersa, uel quæ in controuersiam iure deduci potest, ἀμφισβητούμενος. Sicut contrà ἀνεπίδικος, pura & controuersia uacua. Γυνὴ ἐπίδικος dicitur, cuius qui nuptias petit, ut iure ciuili ad se delatas: quæ alio nomine ἐπίκληρος & ἐπικληρίτις dicitur. Et Plutarch. metaphorice ἐπίδικον νίκην uocauit, καὶ ἀμφίδοξον, ancipiti Marte diremptam, de qua ambigitur inter parteis. Budæus Commentarijs.
Ἐπιδιμοῖρον. ὁ. uocat Vitru. bis alterū duabus partibus additis, & decussu facto.
Ἐπιδινέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerso. Accus.
Ἐπιδιπλασιάζω. duplico.
Ἐπιδιφρίας. άδος. ἡ. circulus ad extremā currus partem, unde religabantur equi iugo soluti.
Ἐπιδίφριος. ον. ὁ. delicatus, piger, qui semper lecticæ insidet.
Ἐπιδιώκω. persequor, insector.
Ἐπιδοκιμάζω. probo, defendo.
Ἐπίδομα. ατος. τὸ. adiectio quæ supra iustam mensuram datur emptori.
Ἐπιδοξάζω. opinor, honore afficio.
Ἐπίδοξος. ὁ. ὁ. cogitabundus, probatus, ueri similis, celebris.
Ἐπιδορατίς. ίδος. ἡ. ferrum lanceæ, cuspis. Aristot. uocat cuspidem æream.
Ἐπιδόρατα τραπέζαι. uidentur fuisse omnium postremæ, quibus inferuntur bellaria.
Ἐπιδορπίζω. denuò cœnare.
Ἐπιδορπίσματα. &
Ἐπιδορπισμὸς. secundæ mensæ, bellaria.
Ἐπίδοσις. ιος. ἡ. incrementum, dos, collatio pecuniarum, donatiuum, χάρις, auctoramentum, congiarium, tributum.
Ἐπιδοχή. ῆς. ἡ. uariatio, accessio.
Ἐπιδραμὼν. incurro.
Ἐπιδράττομαι. inijcio.
Ἐπιδρομάδην. cursim, raptim.
Ἐπιδρομή. ῆς. ἡ. cursus, insultus.

Ἐπιδρομίδες. plagarum funiculi discurrentes, quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur expansa, authore Pollace.
Ἐπίδρομον. ὁ. ὸ. uelum quod retrorsum panditur in naui. Hermol. in Plin.
Ἐπίδρομος. ὁ. ὁ. incursiuus, accessu facilis, ubi non est obstaculum accedenti.
Ἐπιδυσκούω. grauiter audio.
Ἐπιείκεια. ας. ἡ. mansuetudo, humanitas, benignitas, æquitas, probitas, moderatio, bona fides.
Ἐπιεικὲς. æquum, bonum, æquitas.
Ἐπιεικὴς. ἐος. ὁ, ἡ. mitis, æquus, mansuetus, humanus, ciuilis, moderatus, probus, ut ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus.
Ἐπιεικίζειν. ex fide bona, ex æquo & bono statuere. Budæus in Annot.
Ἐπικατός. ὁ. ὁ. subditus.
Ἐπιεικῶς. mediocriter, bona fide, citra ullum figmentum, præter expectationem, ad uota, abunde, prolixe.
Ἐπιεμμένος. ὁ. ὁ. indutus.
Ἐπιζαής. ἐος. ὁ, ἡ. desuper ualde flans.
Ἐπιζάξ. sinistrorsum, in rectum, proxima uia ex obliquo.
Ἐπιζάφελος. ὁ. ὁ. contumax, uehemens.
Ἐπιζευκτήρ. series, catena.
Ἐπιζέω. μ. έσω. π. εκα. ebullio. Neutr.
Ἐπίζηλος. inuidendus, æmulandus.
Ἐπιζηλοτυπέω. zelotypia laboro.
Ἐπίζημον. ὁ. τὸ. quod damnum infert, de quo supplicium est, multa.
Ἐπιζήμιος. ὁ. ὁ, ἡ. damnosus.
Ἐπιζῆσαι. uiuere.
Ἐπιζητέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, requiro. Accus.
Ἐπιζητήσιμος. ὁ. ὁ. qui indagatur.
Ἐπιζήτησις. ιος. ἡ. inquisitio.
Ἐπιζύγιον. nauis pars quædam.
Ἐπίημι. commouit, extendit. Ab ἵαμαι.
Ἐπίημι. inuado.
Ἐπιήρανος. gratus, iucundus.
Ἐπίκαρος. ὁ. ὁ, ἡ. amabilis.
Ἐπιθαλάμιον. ὁ. τὸ. carmen nuptiale.
Ἐπιθαλάμιος. ὁ. ὁ, ἡ. iugalis.
Ἐπιθαλαττίδιος. ὁ. ὁ. &

Ἐπιθαλάσσιος. ὁ. ὁ, ἡ. maritimus.
Ἐπιθαλπὴς. calidus, iucundus.
Ἐπιθάνατος. ὁ. ὁ, ἡ. morti destinatus.
Ἐπιθανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. morti propinquus, senex, ualetudinarius.
Ἐπιθανάτως ἔχειν. laborare cum mortis periculo.
Ἐπιθαῤῥέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido.
Ἐπιθαρσύνω. μ. υνῶ. conforto. Accus.
Ἐπιθαυμάζω. admiror, dono dato aliquem ueneror.
Ἐπιθεάζειν. deos obtestari.
Ἐπίθεατα. τὰ. festa patria apud Athen.
Ἐπιθεάζω. ferior, festum celebro, do operam rebus diuinis, deum inuoco.
Ἐπιθεασμοί. supplicationes, πρὸς θεὸν ἱκεσίαι.
Ἐπίθεμα. addimentum, appositio.
Ἐπιθεραπεύω. curo, laboro, recte dispono, prospicio, corrigo, præsentio.
Ἐπίθεσις. ιος. ἡ. aggressus, impositio, occupatio, inuasio.
Ἐπιθεσπίζω. approbo, author rei sum.
Ἐπιθεσπισμός. ὁ. ὁ. oraculum.
Ἐπίθετος. molestus.
Ἐπιθετικός. ὁ. ὁ. inuadere & aggredi aptus.
Ἐπίθετον. adiectum quod recte dicimus appositum, à nonnullis sequens dicitur.
Ἐπίθετος. ὁ. ὁ, ἡ. adiectitius, aliunde inuectus.
Ἐπιθέω. accurro, irruo, inuado.
Ἐπιθεωρέω. prospicio, aspicio.
Ἐπιθήγω, acuo, παροξύνω.
Ἐπίθημα, ης. ἡ. appositio, cumulus.
Ἐπίθημα. ατος. τὸ. operculum.
Ἐπιθηπάρχος. ὁ. ὁ. qui quatuor elephantis dominatur, duplaris ferarius Gaza interp. Vnde ἐπιθηπαρχία duplaris feraria, Accilia.
Ἐπιθήτης. ου. ὁ. proauia.
Ἐπιθὶ. incumbe.
Ἐπιθίγω. μ. ίξω. π. ιχα. tango. Genit.
Ἐπιθλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. premo, seco. Genit.
Ἐπιθολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo, id est, turbidū reddo. Item consydero. Accus.
Ἐπιθόρυμα. inuado, semen proijcio.
Ἐπιθόρομαι. insilio.
Ἐπιθορυβέω. tumultuor.
Ἐπιθρέξας. αντος. ὁ. percurrens, attingens, superuenientes.

Ἐπιθρηνέομαι.flebiliter succlamare.
Ἐπιθρῴσκω.orno,polio.
Ἐπιθράσκω.insilio.
Ἐπιθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.concupiſco.gen.
Ἐπιθύμημα.ατος.τὸ.&
Ἐπιθύμησις.ι&.ἡ.deſiderium.
Ἐπιθυμητής.ῆ.ὁ.promptus,alacri animo.
Ἐπιθυμητικόν.libido,immoderata cupiditas
Ἐπιθυμητικός.ἡ.ὁ.&
Ἐπιθυμητός.ἡ.ὁ.deſiderabilis,concupiſcibilis.
Ἐπιθυμία.ας.ἡ.concupiſcentia,libido, auiditas,cupiditas, auidè ſemper aliquid expetens deſiderium.
Ἐπιθυμιάδες.uariæ corollæ.
Ἐπιθυμιάω.ſacrifico.
Ἐπιθυμοδείπνοι.οἱ.conuiuiorum appetentes. Hoc nomine Cæſar appellabat eos, qui cum tardius ad conuiuium uenirent, occupati negocijs, tamen ob cœnarum cupiditatem non recuſarent ijs, à quibus rogarentur.
Ἐπίθυμον.τὸ.flos thymi,inuolucrum.
Ἐπιθυώω.corrigo.
Ἐπιθύω.μ.ύσω.π.υκα.immolo. Accuſ.
Ἐπιθωρακίδιον.τὸ.ueſtis quæ ſuper thoracem injcitur.
Ἐπιθωρακίζω.μ.ίσω.π.ικα.deſuper armo, ſuper thoracem aliquid induo. Accuſ.
Ἐπιθωΰσσω.inclamare,hortari,iubere.
Ἐπιίδμων.ον&.ὁ.peritus,expertus,ſciens.
Ἐπιίημι.ſepono,admoueo,inſiſto, retento. Accuſ.
Ἐπίσωρ.ορ&.ὁ.cognitor,teſtis,arbiter.
Ἐπικαχάζω.profuſe ac indecenter ridere, cachinnari.
Ἐπικαθεύδω.incubo.
Ἐπικάθημαι.inſideo.
Ἐπικαίρι&.ος.ὁ.&ἐπίκαιρ&.τὸ.tempeſtiuus, opportunus,periculoſus.
Ἐπικαιρῷ,in tempore.
Ἐπικαίω.aduro.
Ἐπικαλέομαι.μ.έσομαι.π.κεσμαι.imploro,inuoco,prouoco,id eſt ſuperiorem appello. Item cognomento uocor,poſtulor, accuſor Accuſ.

Ἐπικαλέω.μ.έσω.π.ἐπικέκληκα. cognomino, aduoco. Item appello in iudicio,inſimulo incuſo,in crimen uerto,ἐγκαλῶ. Datiuo cum accuſ.
Ἐπικάλυμμα.ατ&.τὸ.operculum,teſta cancrorum.
Ἐπικαλύπτω.obſecro.
Ἐπικαμπή.ῆς.ἡ.flexio.
Ἐπικαμπής.ἐ&.ὁ,ἡ.aduncus.
Ἐπικάμπι&.ἐμπροσθία.inflexa antica. Ἐπικάμπιος ὀπισθία,inflexa poſtica Gaza interp.quia ductis cornibus,partẽ priorẽ in ſinum ſe circumagit,flexumq; imitatur.
Ἐπικαμπύλλω.μ.ήσω.π.ηκα.flecto. Accuſ.
Ἐπικαμπύλη.ῆς.ἡ.curuatura,inflexio.
Ἐπικάνθιδες,&ἐγκάνθιδες. cantorum radices.
Ἐπικάρ,aduerbium ad uerticem, in caput.
Ἐπικαρπία.ας.ἡ. remuneratio,fructuum & commodorum perceptio, & uſus rei fructuoſus,fœnus,quæſtus,fruges,meſſis.
Ἐπικαρπίζομαι.fructum fero. Budæus Commentarijs.
Ἐπικάρπιος.ᾱ.ὁ,ἡ.fructifer.
Ἐπικαρσία.per obliquum.
Ἐπικάρσι&.ᾱ.ὁ.obliquus.
Ἐπικαρυκεύομαι.condio.
Ἐπικαταβαίνω,deſcendo.
Ἐπικαταβάλλω.deprimo. Accuſ.
Ἐπικατάγομαι.reuehor.
Ἐπικαταδιαρθρόω.dormio.Neutr.
Ἐπικατακοιμάομαι.indormio.
Ἐπικαταλαμβάνομαι.occupor ab inſectante.
Ἐπικαταλαμβάνω.aſſequor, anteuerto, ut ἡ σελήνη ἐπικαταλαμβάνει τὸν ἥλιον,Plat.in Timæo.Item opprimo. Xenoph. ἔθορυβοῦ δ'ὁρόμῳ,ἐπικαταλαβεῖν ἐν τοῖς ἱππικοῖς βουλόμενοι. Budæus Com.
Ἐπικτάομαι.acquiro.
Ἐπικατάρατ&.ον.ὁ.maledictus, execrãdus.
Ἐπικαταράσσω.percutio, impetuoſe impello.
Ἐπικαταρρήγνυμι.concido, reſoluor, confringo.
Ἐπικαταρρύημι.diſpergo,defluo.
Ἐπικατασείω.concutio,depono,decutio,ἐπικαταβάλλω.Dati.
Ἐπικατασκάπτω.defodio.Accuſ.cum genit.

Ἐπικατασπεύδω.libo.
Ἐπικατασφάλλω.macto.
Ἐπικαταφορά. uocatur à Mathematicis ea pars cæli in ſignifero, quæ totidem partibus in demerſu occiduum punctum ſignifert præceſſit,quot partibus in emerſu anaphora ab horoſcopo relinquitur. Bud. de Aſſe.
Ἐπικαταφορόι.qui in Venerẽ procliues ſunt.
Ἐπικαταψεύδομαι.mentior.cum accuſ.
Ἐπικατόρθωμα.ſtrenuè ago.
Ἐπίκαυμα.ulcus ſordidum & impurum, ex cuius purgatione humida quæ ſunt intus, effluunt.
Ἐπικαχλάζω.collido ſtridore,ut ſolent uerticeſ undarum,commoueo.
Ἐπίκαμμα.incumbo,inſero, adiaceo, immineo,impendeo,excubo. Depon.datiuo.
Ἐπικέαμμον.erectum ſepulchrum apud Lucia.ἐπικείμενα,ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα,καὶ φαινόμενα.Suid.
Ἐπικέαρω.diſſecuiſſe,diſtendiſſe.
Ἐπικέαρω.τὸ.ἐπινέμω,id eſt, attondo & depaſco ſegetes in folioſam materiam eluxuria.
Ἐπικεκλημαι.idẽ quod ἐπικαλέομαι. (antes.
Ἐπικελεύομαι.καὶ ἐπικελεύω.μ.εύσω.π.ευκα. adhortor.Datiuo.
Ἐπικέλευσις.adhortatio.
Ἐπικείμω.appellor.
Ἐπικέλ&.ευστος.ὁ. appulſus.
Ἐπίκεφος.ᾱ.ὁ.uanus.
Ἐπικέοιτο.incumberet.
Ἐπίκερδος.ους.τὸ.quæſtus.
Ἐπικερτομέω.exprobo, ſubſanno,cauillor.
Ἐπικερτόμησις.conuiciumoccultum, ἀπλογία μετὰ χλευασμοῦ.
Ἐπικέρως.in cornua.
Ἐπικεύσω.cælabo, Odyſſ.7.
Ἐπικεφαλαίω.ſuccinctim,breuiter,in ſumma.
Ἐπικεφαλεί.præcipitanter.
Ἐπικεφάλιον.ᾱ.τὸ.tributum quod colligitur capitatim.
Ἐπικεχοδώς.ἀποπατῶ&.ἀποτετιλώσας.
Ἐπικεχρωσμένος.dicitur qui per ſumma coloratus eſt,non intus infectus & altè imbutus,& ὃ λέγεται κατακεχρωσμένος,qui tinctus

à Cicerone dicitur,Plat.Bud.Com.
Ἐπικήδειος.ᾱ.ὁ.curator.
Ἐπικήδιον.ᾱ.τὸ.carmen funebre,epicedium & habetur cadauere nondum humato:ea pitaphium uerò ſepulchro inſcribitur.
Ἐπικήκασος.ᾱ.ὁ.ridiculus,infamis.
Ἐπικηρεύω.inimicari.
Ἐπίκηρον.τὸ.&ἐπίκηρος.ᾱ.ὁ.marcidus,fragilis,infœlix,mortalis,fato obnoxius,caducus.à κῆρ dictum,quod τὸ μὲν ἀθάνατον ſignificat.
Ἐπικηρυκεύομαι.mitto legatos de fœdere aut induciis acturos. Et ἐπικηρυκία,huiuſmodi legatio.Bud.Com.
Ἐπικηρύσσω.μ.ύσω.π.υκα.annuncio, præconio declaro.Dati.
Ἐπικηρύττω χρήματά τινι,edicto pronuntio ſummam quandam cuidam. Bud. Com.
Ἐπικίδνημι.diſpergo. Accuſ.
Ἐπικίνδυνος.ᾱ.ὁ,ἡ.periculoſus.
Ἐπικλάω.inflecto,infringo.
Ἐπικλαίω.defleo,lugeo.
Ἐπίκλαυτος.triſtis,lamentabilis,flebilis, luctuoſus.
Ἐπικλειτατος.celeberrimus.
Ἐπικλείω.μ.είσω.π.εικα.laudo,glorifico,dico,perhibeo. Accuſ.
Ἐπίκλημα.ατος.τὸ.calumnia.
Ἐπίκλην.denominatè,cognomento.
Ἐπίκληρος.ᾱ.ὁ,ἡ. hæreditarius, & qui nec fratres nec parentes habet, qui parente altero uel utroq; priuatur. Cælius lib.15. capite 15.Ἐπίκληροι.etiam dicebantur puellæ orbæ,egentes,dotemq; non habentes, de quibus Budæus Com.
Ἐπικληρῶ.allegere,ſortiri,quaſi ſorte legere. Demoſth. Bud. Com.
Ἐπίκλητος.ἐος.ὁ,ἡ.cognominatus.
Ἐπίκλησις.ιος.ἡ.denominatio, cognominatio,cognomen. Iliad.σ. ἄρκτον. Ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν, id eſt, Vrſam quam & currum cognomento uocãt.
Ἐπίκλητοι.appellantur quaſi cõuiuæ extraordinarij & non uocati, ſed aduocati & allecti. (malum.
Ἐπικλινές.τὸ. inclinatio, animi propenſio in

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐπικλίνης.ες.ὁ,ἡ.deuexus,decliuis.
Ἐπικλίνομαι.incumbo,inclino.Datiuo.
Ἐπίκλιντης.ου.ὁ.terræmotus.
Ἐπίκλιντρον.ου.τὸ.genus ornamenti muliebris.
Ἐπικλίνω.μ.ινῶ.π.ικα.acclino.Datiuo.
Ἐπίκλωστος.ου.ὁ,ἡ.furax,dolosus.
Ἐπικλύζομαι,& ἐπικλύζω.μ.υσω.π.υκα.stagno,alluo,illuo,undis inuoluo, undis obtruo.Accus.
Ἐπικλύζ@ς.αντος.ὁ.immergens.
Ἐπίκλυσις.influxus.
Ἐπίκλυτός.infamis,celebris.
Ἐπικλώθω.μ.ώσω.π.ωκα.uoluo fusum, & adfatum refertur.Vnde ἐπικλωσμός& ἕίος,uitæ conditio à fatis iniuncta.
Ἐπικλῶνται.conqueruntur.
Ἐπικνάφω.traho,perdo.
Ἐπικνίζω.prurio,mordeo.
Ἐπικοινίς,ίδ@ς.ἡ.cilium oculi.
Ἐπικοιμᾶσθαι.obdormiscere.
Ἐπικοινῶς.communiter.
Ἐπίκοιν@ς.ου.ὁ.communis,promiscuus.
Ἐπικολουθέω.insequor.
Ἐπικολούθωσις.ι@ς.ἡ.persecutio,cõsecutio.
Ἐπικομίζομαι.fero.
Ἐπίκομ@ς.ου.ὁ.ad aliquid missus, curator.
Ἐπικομπάζω.&
Ἐπικομπέω.μ.ήσω.π.ηκα.ostento,iactito.
Ἐπικοπή.ἡ.decacuminatio,incisio. Budæus Commentarijs.
Ἐπικόπτω concido,præcido,imminuo, Theoph.de Caus.5. Est etiam extenuo uireis, & imminuo opes & imperium, Aristot. Polit.3. Item percutio nummum, Aristo. Oecon.2.Bud.Com.
Ἐπικορέζω.sperno.
Ἐπίκορ@.τὰ.parteis supra malas Attici uocant.
Ἐπικοσμέω.adorno.
Ἐπικοσμί@ς.αντ@ς.ὁ.qui emendauit.
Ἐπίκοτ@ς.culpandus.
Ἐπικουρέω.μ.ήσω.π.ηκα.auxilior,suppedito. Bud.Com. (tatio.
Ἐπικουρία.ας.ἡ.auxilium,obsequium,suppedi
Ἐπικουρίζω.μ.ίσω.π.ικα,alleuio,succurro.

Ἐπικύδειος.Appollinis epitheton,quòd in pestilenti morbo tulisset opem.
Ἐπίκυρος.ου.ὁ.adiutor.
Ἐπικυφίσομαι.leuior,expeditiorq; reddor.
Ἐπικραδαίνω.uibro,coagito.
Ἐπικραίνω.μ.ανῶ.π.ακα.perficio,annuo.
Ἐπικράδιον.ἐπικάρσιον.
Ἐπικρανής.curator.
Ἐπικρανίς.ίδος.ἡ.cerebellum.
Ἐπίκρανον.ου.τὸ.columnæ pars superior,ueluti caput.
Ἐπικράτεια.ας.ἡ. continentia, contra aliquẽ inualescentia,potentia,imperium et ditio.
Ἐπικρατέω.μ.ήσω.π.ηκα.supero,uinco, dominor,obtineo,præpolleo,primas uel principatum teneo.Cenit.
Ἐπικρατέως,præpotenter.
Ἐπικράτησις.ιος.ἡ.uictoria.
Ἐπικρατής.compos.
Ἐπικρατόμενοι.imperio subditi & ditioni.
Ἐπικρατόω.firmo,roboro.
Ἐπικρέμαμαι.impendo.
Ἐπίκρωσον.uitta,strophium.
Ἐπικριδόν.electim.
Ἐπικρίνω.numerare,iudicare, delectum facere,ratum facere.
Ἐπίκριον.ου.τὸ.antenna nauis,tignum.
Ἐπίκρισις.ἡ.adiudicatio, iudiciũ,dignotio.
Ἐπικριτής.ου.ὁ.arbiter,consultor.
Ἐπίκριτος.ου.ὁ.lectus,delectus.
Ἐπικροτέω.ῶ.applaudo.
Ἐπίκρομα.ictus.
Ἐπίκρυφος.ου.ὁ.occultus.
Ἐπικτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.superacquiro
Ἐπικτήνιον.locus supra pubem.
Ἐπικτήρια.ων.τὰ.exequiæ,inferiæ.
Ἐπίκτησις.ιος.ἡ.accessio,incrementum.
Ἐπίκτητα.τὰ.res extraneæ, ut amici, pecuniæ,possessiones.
Ἐπίκτητος.ου.ὁ,ἡ.acquisitiuus,inanis,fucatus,factitius.
Ἐπικτίζω.recondo.
Ἐπικτόειον.ollæ operculum.
Ἐπικτυπῶ.instrepo,perstrepo.
Ἐπικυδής.uictor,insignis.
Ἐπικύημα.id quod super uterum concipitur,

superfœtatum.
Ἐπικυέω.μ.ήσω.π.ηκα.&
Ἐπικυίσκομαι.&
Ἐπικυΐσκω.superfœto,super uterum concipio.Bud.Com.
Ἐπικυϊσκόμια.τὰ.superfœtantia.
Ἐπικυκλῆσαι.inuoluere,ἐπ@φ@γαγεῖν.
Ἐπικυμαίνω.ingruo,irrumpo,cõfluo.Dat.
Ἐπικυματίζω.fluctuo,in fluctibus uersor.innato.Bud.Com.
Ἐπικυνεῖν.osculari.
Ἐπικύπτω.μ.ύψω.π.υφα. inclino, prospicio, pronus incumbo.
Ἐπικυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.confirmo, authenticum facio.
Ἐπίκυρ@ς.incidens,naclus.
Ἐπίκυρτ@ς.ου.ὁ,ἡ.gibbosus,qui contractis est humeris.
Ἐπικωμάζω.subsanno.tripudio, obscœna loquor,lasciuio petulanter comessationibus incumbo. Alciph. ποτὲ μὲν κατὰ τὴν ὁδὸν ἁρπαπαλι@σαι, ἐπικωμάζομεν δὲ ἑξιμάχῳ, Vinolentæ & commessabundæ offendimus et obuiam factæ fuimus Deximacho. Budæus Com.
Ἐπίκωμοι.lasciuæ iuuentutes,iniurioſi cõcessatores,& qui ad comessationes uentitãt.
Ἐπικωμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα.increpo. Datiu.
Ἐπικωπικτήρ.ῆρος.ὁ.uinculũ quo remus scalmo alligatur.
Ἐπίκωπος.ὁ.ensifer, ἀπὸ τῆς κώπης. ἐπίκωποι etiam sunt ἐπιβάτται,id est in procinctu nauigationis.
Ἐπιλαγχάνω.subsortior,assortior, quasi ψ succenturior Vnde ἐπιλαγχάνων. qui sortito sufficitur.Bud.Com.
Ἐπιλαΐς.ἡ.curuca.
Ἐπιλάλαξε.lætos clamores edidit.
Ἐπιλαμβάνομαι.contineor, inhæreo. Item manus injicio, apprehendo. Vnde ἀντιπιλαμβανόμενοι,uicissim inter se trahentes, manus utriq; injicientes. Et ἐπιλαμβάνομαι τῶν κτημάτων,pignora capio. Itẽ corripio,emendo,reprehendo.Plato in Gorg. ἐμὲ δὴ λέγοντος τῶν λόγων ἐπιλαβῇ, Reprehende si potes quæ dico. Xenoph. ἐπι-

λαβεῖν τῆς ψηφίσματος. Item incautum opprimo & imperatum aggredior. Aristot.Polit.5.Bud.Com.
Ἐπιλαμβάνω.augeo,superuenio,inhæreo,capio,apprehendo,increpo. Item excipio, id est διαδέχομαι,ἐπιδέχομαι. succedo. Theophr.de Caus.3.ἐπικαθήμενος τὸ ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπιλαβὼν. Significat etiam opprimo. Thucyd.κατὰ τὸν φυλακὸν ὁ χειμὼν ἐπέλαβε. Idem νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, Cum nox oppressisset & diremisset opus. Est etiam obturo. Demosth.σὺ δὲ ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Siste aquam fluentem, de clepsydra. Item ertremum sumo, ἐπὶ τοῖς ἄκροις λαμβάνω, & opponitur τῷ προλαμβάνω. Dioscor.λᾶν δὲ αὐτῶν ἐπιλαμβάναν,à cæteris cibis comesse conuenit. Iungitur etiam genit.uel accus. ἀντὶ τοῦ λαμβάνομαι. attingo, nanciscor. Aristot. de Hist.ani.7. Bud. ibidem.
Ἐπίλαμπος.ου.ὁ.illustris,καταφανής.
Ἐπιλαμπρύνω.illustro,paro,orno. Accus.
Ἐπιλάμπω.μ.αμψω.π.φα.illuceo,illustro.
Ἐπιλανθάνομαι.obliuiscor,ignoro. Depon. genit.uel accus.
Ἐπιλανθάνω.lateo,negligo.Neutr.
Ἐπιλαχία.ας.ἡ.turba duplaris, duæ turmæ.
Ἐπίλαχ@ν.allectus per sortem.
Ἐπιλειάνω. leuigo,polio.
Ἐπιλείαλλω.electim,eximiè.
Ἐπιλέγομαι.eligo,deligo. Lucia.ὅτε ἐπιλεξάμενος τόπον ἔνθα ἄν ἐθέλῃ. Vnde ἐπιλελεγμένοι στρατιῶται, delecti milites, Polyb.Item lego,ἀναγινώσκω.Lucian. ἐπιλέξασθαι τὰ γεγραμμένα. Plutarchus ἅτις ἀκριβῶς ἐπιλέγοιτο. Item recenseo, recognosco,ut ὁ δὲ τὸν ἀεὶ μὸν ἐπιλέξατο στρατιωτῶν. Accipitur & pro ἀναβάσει,Herodoto in Polym.Budæus Com.
Ἐπιλέγω.μ.ξέω.π.χα.eligo,τῶν ἀεὶ σωμ ἐπιλέξαντες ὁμιλέω,Herodo. Item dictũ addo alicui facto,dicti aut facti rationẽ subdo,hoc iam dictis præterea addo, & de facto uel uerbo hoc dico, & quasi elogium addo. Aristoteles,ἐπιλέγεται δέ τις μῦθος, Additur his fabula.Idẽ Ethic.2.ὅθεν καὶ

θασιν ἐπιλέγαρ τοῖς ἐν ἔχεσιν ἔργοις. Est etiam coniectura colligo, ἐκλέγω, ἀναλογίζομαι. Thucyd. ἐπιλέγοντες τεκμήρια. Aliquando ponitur pro admurmurare, mussitare. Bud. Com.

Ἐπιλείπω. καταλείπω, παρέρχομαι, deficio. Cum accusatiuo, Athen. ἐπιλείποι ἄν με χρόνος, tempus me deficeret. Cum datiuo, Syne. ἐκ ἐπιλείψει στρατιῶτας ὅπλων.

Ἔπίλειψις. defectio.

Ἐπιλεκίζω. securi percutio.

Ἐπίλεκτοι στρατιῶται. extraordinarij milites. His opponuntur ἐπιλεγόμενοι, & ἔκλεκτοι, & ἀποδεκτοί, & λογάδες, delecti et eximij. Inuenitur tamen pro numero exempto & delecto. Budæus Com.

Ἐπιλεύσω. aspicio, prospicio.

Ἐπίληθον. ϛ. τὸ. obliuio.

Ἐπιληκίζω. sono canto.

Ἐπιλήκητος. excæcatus.

Ἐπιλήνιον ἆσμα. cantio quæ canebatur inter præmendas uuas.

Ἐπιληπτίζω. comitiali morbo laboro.

Ἐπιληπτικός. &

Ἐπίληπτος. comitialis homo. Dicitur etiam ὁ ἐγκλητὸς καὶ ἐπιλήψιμος, reprehensione dignus. Bud. Com.

Ἐπιλήπτωρ. ορος. ὁ. culpans, reprehendens.

Ἐπιλησμονή. ῆς. ἡ. obliuio.

Ἐπιλησμονής. ἐς. ὁ. ἡ. &

Ἐπιλήσμων. ον. obliuiosus.

Ἐπιληψία. ας. ἡ. morbus comitialis, retentio, obturatio.

Ἐπιλήψιμος. ϛ. ὁ. idoneus ad capiendum, reprehensibilis.

Ἐπιλίγδην. superficialiter, leuiter, languidè in superficie, tenuiter, strictim. Bud. Com.

Ἐπιλιμνάζω. superstagno.

Ἐπιλιπαίνω. impinguo.

Ἐπιλιπής. deficiens.

Ἐπίληπτος. ϛ. ὁ. comprehensibilis.

Ἐπιλίσσω. innuo oculis.

Ἔπιλος. ϛ. ὁ. strabus, distortis oculis.

Ἐπιλοβίς. fibræ iecinoris.

Ἐπιλογισμός. οῦ. ὁ. cogitatio, computus, laudatio.

Ἐπιλογή. ῆς. ἡ. delectus, electio.

Ἐπιλογίζομαι. excogito.

Ἐπίλογος. ϛ. ὁ. conclusio, peroratio, pars extrema orationis, quasi iam dictorum enumeratio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλοίμια. τὰ. carmina quæ canebantur de peste, uel de sedata peste.

Ἐπίλοιπος. ϛ. ὁ. relictus, reliquus.

Ἐπιλύγαιον. obscurum.

Ἐπιλύκιος λόγος. peculiaris sermo.

Ἐπιλύομαι. soluo, concedo.

Ἐπιλυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. tristifico. Accus.

Ἐπίλυπος. tristis.

Ἐπιλυσία. ας. ἡ. morbi genus.

Ἐπίλυσις. ιος. ἡ. interpretatio, impetus.

Ἐπιλωβεύω. cauillor, irrideo.

Ἐπιλώπιζω. salio ut aqua bulliens, promico ex supercilijs.

Ἐπιμαίνομαι. insanio. Depon.

Ἐπιμαίομαι. cupio, inquiro, palpito, urgeo uerberibus.

Ἐπίμαλθον. iucundum, bonum, molle, imbecillum. (tius.

Ἐπιμᾶλλον. promptius, propensius, uehemen

Ἐπίμαργος. fatuus, insanus.

Ἐπιμαρτύρομαι. adduco testimonium.

Ἐπιμάρτυρος. ὁ. in rem præsentem productus testis.

Ἐπιμασίδιος. ϛ. ὁ. lacteus, uel lactens potius sicuti infans, cui lac adhuc præbetur.

Ἐπιμάσιος. ϛ. ὁ. idem.

Ἐπίμασος. ϛ. ὁ, ἡ. famelicus, fugitiuus, mendicus.

Ἐπιμάττω. abstergere, contrectare.

Ἐπιμαχεῖν, τὸς ἐπιόντας ἀμύνεσθαι. differt à συμμαχεῖν. Ammon.

Ἐπιμαχία. ας. ἡ. subsidiaria societas.

Ἐπίμαχος. ϛ. facilis expugnatu.

Ἐπιμείλια. τὰ. munera demulcentia. propriè res dotales, quòd maritos mulceant.

Ἐπιμειλίσσω. dare, gratificari.

Ἐπιμέλεια. ας. ἡ. cura diligentia.

Ἐπιμελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo negotium, curam gero. Depon. datiuo.

Ἐπιμέλημα. τὸ. dignum cura & diligentia.

Ἐπιμελής. ἐος. ὁ, ἡ. accuratus.

Ἐπιμε-

Ἐπιμελητέον. curandum est.

Ἐπιμελητής. ϛ. ὁ curator, procurator. sic Persarum quosdam appellabant, qui saucios in bello curabant.

Ἐπιμέλομαι. ἐπιμελέομαι, κήδομαι.

Ἐπιμελῶς. assiduè, studiosè, accuratè.

Ἐπίμεμπτος. ϛ. ὁ. accusabilis, reprehensibilis.

Ἐπιμέμφομαι. conqueror, infensus sum.

Ἐπιμένω. μ. νῶ. duro, insisto, permaneo. Datiuo.

Ἐπίμετος. ϛ. ὁ. redundans.

Ἐπιμετεπέμπομαι. iterum accersor.

Ἐπιμετρέω. addo, adijcio, cum corollario admetior.

Ἐπιμετρηθῆναι. differre, prolongari.

Ἐπίμετρον. τὸ. auctarium.

Ἐπιμήδεα. consilia.

Ἐπιμήδιον. τὸ. caulis est non magnus, hederæ similis folijs, Romani uindiciam appellant.

Ἐπιμηθεύθη. re peracta consilium capere. Ab Epimetheo, de quo Eras. prouerbiũ. Malo accepto stultus cognoscit. & Cælius lib. 9. capite 20.

Ἐπιμήθης. ους. ὁ, ἡ. prudens.

Ἐπιμήκης. ους. ὁ, ἡ. prolixus, procerus.

Ἐπιμήκιστον. oblongum, diuturnum.

Ἐπιμηκύνω. produco.

Ἐπιμηλίς. ίδος. ἡ. species mespili.

Ἐπιμηλοβότης. ου. ὁ. pastor.

Ἐπιμήνια. ira.

Ἐπιμήνιος. ϛ. ὁ, ἡ. menstruus. Vnde ἐπιμήνια. τὰ. sacrificia menstrua.

Ἐπίμηνοι. sacrifici.

Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, comminiscor, molior, machinor.

Ἐπιμίγνυμαι, & ἐπιμίγνυμι. commercia ineo, & exerceo.

Ἐπιμίξ. mixtim.

Ἐπιμιξία. commercium, consuetudo, usus.

Ἐπιμίσθιος. ϛ. ὁ. meritorius.

Ἐπιμιμνάομαι. recordor. Datiuo.

Ἐπιμονή. ῆς. ἡ. perseuerantia, insistentia, assiduitas.

Ἔπίμονος. ϛ. ὁ. pertinax, constans.

Ἐπιμεμφθές. ὁ. destitutus.

Ἐπιμόνως. constanter. (cens.

Ἐπιμόριος. numerus abundans, superparti-

Ἐπίμορτος. terra consita.

Ἐπίμοχθος. ϛ. laboriosus.

Ἐπιμυθεύω. affabulor.

Ἐπιμύθιον. ϛ. τὸ. post fabula, quod fabulæ ad moralitatem adiungitur, affabulatio. Cælius libro 10. capite 7.

Ἐπιμύκη. ης. ἡ. &

Ἐπιμυλίς. ίδος. ἡ. os latum & rotũdum, quo genuum commissura obtegitur, patella.

Ἐπίμυξις. ιος. ἡ. suspirium.

Ἐπιμυμῶ, reprehendo.

Ἐπιμύπλω. μυκτηρίζω. subsanno.

Ἐπιμύω. claudo.

Ἐπιμωμητός. ϛ. ὁ. uituperabilis.

Ἐπινάσσος. inquilinus, hospes, profugus, aduena.

Ἐπίνειον. ϛ. τὸ. nauale, parua statio.

Ἐπινέμησις. distributio.

Ἐπινέμομαι. depascor, absumo, populor.

Ἐπινέμω. attondo & depasco segetes in folio iam materiem eluxurientes. Homer. Ili. σ. πάντακῃ ὄφρα τε γῶιαν ἐπινέμεται κὴ ἔρπῃ.

Ἐπινεύω. μ. εύσω. π. ευκα. innuo, annuo. Trãslate pro promineo.

Ἐπινεφρίδιον. ϛ. τὸ. pinguedo, uel aliquid aliud citra renes.

Ἐπινέω. λαθω, filo.

Ἐπινής. infirmus.

Ἐπινήφω. sobrium esse.

Ἐπινήχεσθαι. emergere, enatare, annatare, alluere.

Ἐπινίκιον. ου. τὸ. epinicium, celebritas. pro habita uictoria, epulum uictoriale, Bud. in Annot.

Ἐπινίκιος. ϛ. ὁ. uictoriosus.

Ἐπινίφω. superniueo, niue opprimo.

Ἐπινοέω. μ. ήσω. π. ηκα. construo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. Accus.

Ἐπίνοημα. ατος. τὸ. cogitatio, consyderatio.

Ἐπινοητικός. consultor.

Ἐπίνοια. ας. ἡ. opinio, consilium, consyderatio, excogitatio, mentis sententia, machina, munimen, exercitium, inuentum, artificium.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἐπινομία.ας.ἡ.pascua, apud alios pastura, commercium, pascuarium. Bud. Com.
Ἐπινόμιος.ὁς.ἡ.strena.
Ἔπινομος.hæres.
Ἐπινοτίζω.irroro.
Ἐπινυκτίς.ίδος.ἡ.pustula subliuida & sanio sa, quæ nocte in suris, aut pedibus nascitur Item commentarium nocturnum. Budæus in Annot.
Ἐπινυσάζω.μ.άξω.π.αχα.dormio, inclino.
Ἐπινῦς.ualdè.
Ἐπινώτιος.supinus.
Ἐπίξαντος.ὁ.fuluus.
Ἐπιξενόομαι.hospitaliter alloquor, hospitio coniungor, hospitaliter excipior. Budæus Commentarijs.
Ἐπιξενωθείς.ήντος.ὁ,ἡ.exceptus hospitio.
Ἐπιξέω.rado, scalpo. Accus.
Ἐπίξηνον.ὁ.uel ἐπίξηνος.ὁ. trũcus in quo coqui secant carnes, Aristoph.
Ἐπιξηραντικός.ὁ.desiccans.
Ἐπίξυνος.ὁ.ἡ.communis.
Ἐπιξύω.ἐπιξέω.
Ἐπιόντες.irruentes. ἐς τὰ ἐπίοντα, in futurũ.
Ἐπιόπλομαι.deligo, circumspicio.
Ἐπιορκέω.μ.ήσω.π.ηκα.peiero. ἐπί enim hic pro ὑπέρ ponitur. Accus.
Ἐπιορκητικός.ὁ.periurus.
Ἐπιορκία.ας.ἡ.periurium.
Ἐπίορκος.ὁ.ἡ.ἐπιορκητικός.
Ἐπιόρκως.periurè, præter iuramentum.
Ἐπιόσομαι.aspicio, alloquor, significo.
Ἐπίσηρος.ὁ.ἡ.custos, clauus ligneus.
Ἐπίσσα.ης.ἡ.posticra, ac proximè sequens dies, crastinus dies, uel nox.
Ἐπίσσιος.ὁ.ἡ.quotidianus, crastinus.
Ἐπιπάχυν.omnino, penitus.
Ἐπίπαχνον.humor concretus.
Ἐπιπαιανίσαι.pæanis cantu decorare.
Ἐπιπαίζω.deludo.
Ἐπίπαιμα.offensio, erratum.
Ἐπιπαλαμάομαι.astutè applaudo, dolosè ago
Ἐπίπαν.omnino, prorsus.
Ἐπίπαξ.breuiter. summatim.
Ἐπίπαπος.ὁ.ἡ.abauus.
Ἐπιπαρασκευάζω.μ.άσω.π.αχα. paro. Acc.

Ἐπιπαρανέω.aceruo. Thucy. ἐπιπαρένασαν τῆς ἄλλης πόλεως.
Ἐπιπαρορμῶντες.οἱ.exhortantes.
Ἐπιπάσσω.μ.άξω.π.αχα.spargo. Accus.
Ἔπίπασος.ὁ.ἡ.insperſus. Vnde condimenta, quæ asperguntur cibis, ἐπίπασα appellantur, & pharmaca quoq; eodem nomine, de quo scholiastes in Theocri. Idyl.ια.et Cæl.lib.10.cap.43. Apud Aristophanem ἐπίσπασα legitur, id est ἐπιπασόμενα τῷ τυρῷ ἅλευρα.
Ἐπιπάτωρ.ορος.ὁ.uitricus.
Ἐπίπεδαι.αὶ. planæ figuræ quæ longitudinem modò & latitudinem, nullam uero profunditatem habent.
Ἐπίπεδος.ὁ,ἡ.firmus, planus, latus.
Ἐπιπείθω.μ.είσω.π.εκα.persuadeo. Accus.
Ἐπιπελανίαι.liba.
Ἐπιπέμπω.remitto, relaxo.
Ἐπίπεμπλον, ἁπλοῦν, simplex.
Ἐπίπεπρος.color leporinus.
Ἐπιπεπλάω.μ.άσω.π.εκα.insileo, insultum facio. Datiuo.
Ἐπίπεχυ.superior pars cubiti.
Ἐπιπίνω.bibo. Accus.
Ἐπιπίπλω.irruo, superuenio. Datiuo. Budæus Commentarijs.
Ἐπιπίσσειν.inspergere, pro ἐπιπάσσειν.
Ἐπίπλα.τὰ.suppellectilia, aulea, res mobiles, utensilia.
Ἐπίπλαον.ὁ.ἡ.supellex.
Ἐπίπλασον fucatum. ἐπίπλασον δίκαιον, ius commentitium, quod figmentò, non re ipsa subsistit.
Ἐπιπλέκω.implico, permisceo. Bud. Com.
Ἐπιπλέον, καὶ ἐπιπλεῖσον.magis, amplius.
Ἐπίπλευρα.τὰ.superior pars laterum, locus ad mammillas sub alis.
Ἐπιπλέω.supernauigo, inuado nauigando. Thucyd. ἐπέπλεον δ' ἑτεροι ἀπὸ λοις, Neutri in alteros nauigarunt.
Ἐπίπλεως.plenus.
Ἐπίπληξις.ιος.ἡ.increpatio.
Ἐπιπλήσσω.μ.άξω.π.ηχα.increpo, castigo, obiurgo. Accus. uel datiuo.
Ἐπιπλήσσω.stricim.

Ἐπιπλοκάς.άδος.ἡ.amplexus.
Ἐπιπλοκή.connexio, implicatio, permixtio. Item affinitas.
Ἐπιπλώριος.accedens, aduolutus. perfectus.
Ἐπίπλοον.ὁ.ἐν.omentum.
Ἐπίπλοος.ὁ.ἡ.adnauigatio.
Ἐπιπλώμενος.η.ὁ.superueniens.
Ἐπιπλώς.ὁ.nauigans. (ro.
Ἐπιπνέω, & ἐπιπνύω.μ.πνύσω.π.πνυκα.inspi-
Ἐπίπνοια.ας.ἡ.aspiratio, inspiratio.
Ἐπίπνους.ους.ὁ.afflatus.
Ἐπιποδία.retrorsum.
Ἐπιποδῶν.supersiliens.
Ἐπιποθανῶν.decedens, deficiens.
Ἐπιποθία.ἡ.dilectio, desiderium. Genit.
Ἐπιποθῶ.desidero. Genit.
Ἐπιπολάζω.μ.άσω.π.αχα. fluito, adnauigo, in superficie sum, supernato ut oleum Item manifestus, et in prõptu positus sum, quod. Quintilian. etiam innato dixit more Græcorum, ex obscuris emergo, & ex ignoto nobilis & illustris euado, increbresco. Bud. Com.
Ἐπιπόλαιος.in superficie situs, & homo simplex.
Ἐπιπολᾶς.in superficie, obiter.
Ἐπιπόλασις.ιος.ἡ.superlitio.
Ἐπιπολασμός.ὁ.ἡ.lasciuia.
Ἐπιπολαστικὸν.ὁ.quod redundandi facultatem habet, redundans.
Ἐπιπολή.ῆς.ἡ.superficies, aquæ summitas.
Ἐπιπολίδες.fibulæ muliebres.
Ἐπιπολῆς, aduerbium in superficie. ἐπιπολῆς εἶν, non intus latere, sed per summa apparere, manifestum esse & conspicuum. Budæus Com.
Ἐπιπολιαῖος.ὁ.ἡ.supernus, leuis, superficialis non habens profundum, qui non intus latet, sed per summa apparet.
Ἐπιπολιδύνται.canescunt.
Ἐπίπολος.constanter manens.
Ἐπιπομπεύω.triumpho.
Ἐπίπονος.ὁ.ἡ.laboriosus.
Ἐπιπόνως.cum dolore, laboriosè.
Ἐπιπονώτατα.laboriosissimè.
Ἐπιπορεύομαι.proficiscor, accedo.

Ἐπιπόρπημα.pretiosa chlamydis fibula.
Ἐπιπορφυρίζων.ουτος.ὁ. ad purpuram inclinans.
Ἐπίποσον.aliquantulum.
Ἐπιποσόω.μ.ώσω.π.ωκα.potum do.
Ἐπιπράσκω.addico.
Ἐπιπράλομαι.addo, insuper facio.
Ἐπιπρέπει.decorem adiungit, conuenit.
Ἐπιπρεπέαι.αἱ.uestes cuiuis ætati conuenientes.
Ἐπιπρεσβεύομαι.legationem mitto.
Ἐπιπρηνὴς.ὲος.ὁ.ἡ.cernuus, in præceps. in faciem.
Ἐπιπρίων.dentibus stridens.
Ἐπιπρόμιον.emittere.
Ἐπιπροτάσσω.propono, præmitto.
Ἐπίπροικος.ἡ.quæ dotem fert ad maritum. Cælius libro 15. capite 15.
Ἐπίπροιξ.quod doti additur.
Ἐπιπρόϊσος.unà cum dote datus.
Ἐπιπροσθεῖν.subtextere, obtendere. ἐπιπροσθεῖν τὴν φωσίν, officere luminibus, lumen adimere, uel obumbrare.
Ἐπιπροσθεν.anteà, coràm.
Ἐπιπροσθέμαι.obscuror, tenebris obducor.
Ἐπιπρόσθησις, obscuratio, obumbratio, prætextus, simulatio.
Ἐπιπροσω.procul.
Ἐπίπταμαι.μ.ήσομαι.π.κμαι.superuolo.
Ἐπιπτάρνυμαι.reuoco. detineo.
Ἐπιπτάω.μ.ήσω.π.ηκα.superuolo, aduolo.
Ἐπίπτυγμα.τὸ.operculum, appendiculum.
Ἐπίπτυξις.ιος.ἡ.constructio.
Ἐπιπτύσσω.cooperire.
Ἐπιπτύω.applico.
Ἐπίπτυχή.plicatio, commissura.
Ἐπιπωλεῖσθαι.accedere, circa aliquid uersari.
Ἐπιπώρωσις.cæcitas, obstinatio. (ri.
Ἐπίρρυμα.desiderium.
Ἐπιρρικνόω.accelero.
Ἐπίρρικνος.ὁ.ἡ.contractus, curuus.
Ἐπιῤῥαίνω.aspergo, irroro.
Ἐπιῤῥακτός.ὁ.ἡ.pẽsilis, incumbens in hiatũ.
Ἐπίῤῥαμμα.subtle uestimentum.
Ἐπιῤῥαπίζειν τὸ πῦρ.obruere ignem.
Ἐπιῤῥάπτω.insuo, & metaphoricè claudo, cõfero, fero. Dionysius libro iij. ἐπιῤῥάψας

αὐτοῖς τὸν ἵππον. Dirigens equos in eos.
Ἐπιῤῥάσσω, actiue & passiue. illidor, impingor, incumbo, irruo. Budæus Com.
Ἐπιῤῥαψῳδέω. decanto. Philo, τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπιῤῥαψῴδει, Versum in ipsum canebat.
Ἐπιῤῥέζω. sacrifico.
Ἐπιῤῥέω. dicitur fluuius, in quem riuus, uel alter fluuius influit, ut Rhodanus flumẽ, in quod lacus Lemanus influere dicitur, Cæsari de bel. Gal. 1.
Ἐπιῤῥοπή, ἡ. inclinatio, propensio.
Ἐπιῤῥοπής, ἐος, ὁ, ἡ. propensus, inclinatus.
Ἐπίῤῥοια, uituperium, ψόγος.
Ἐπιῤῥέω. μ. ύσω. π. ευκα. affluo, ἐπιῤῥεῖν etiam dicitur id quo humor infunditur & manat. Bud. Com.
Ἐπιῤῥήγνυμι. uiolenter inuado, insilio.
Ἐπιῤῥήδην. manifeste.
Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ. aduerbium, πρόσρημα.
Ἐπιῤῥηματικός, ἡ, ὁ. aduerbialis.
Ἐπιῤῥηπλόμενα, τὰ σκιῤῥάμματα, prominẽtes duritiæ, Ruellio interprete.
Ἐπίῤῥησις, ιος, ἡ. nefandum mysterium, accusatio, uituperium.
Ἐπίῤῥητος, ἡ, ὁ, ἡ. indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis.
Ἐπιῤῥίζιον, τὸ. radix parua quæ agnascitur.
Ἐπιῤῥίπτω. iniicio.
Ἐπιῤῥοή, ῆς, ἡ. influxus, inundatio.
Ἐπιῤῥοθέω. applaudere, perstrepere, irritare
Ἐπιῤῥόθητος. uituperandus.
Ἐπίῤῥοθος. adiutor.
Ἐπιῤῥοία, ας, ἡ. effluentia.
Ἐπιῤῥοίζω. urgere, hortari.
Ἐπιῤῥοφάω, &
Ἐπιῤῥοφάω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbeo.
Ἐπιῤῥυγχίδια, τὰ. quæ uncis sunt unguibus.
Ἐπιῤῥυθμίζω. formo, dispono.
Ἐπιῤῥύω. immittere & incitare canes.
Ἐπίῤῥυσις. accessio. cum aliquid sensim augetur.
Ἐπίῤῥυτος, ὁ, ἡ. irrigatus, irriguus, aduentitius. Dicitur & is qui influit humor & infunditur, Platoni in Tim. Bud. Com.
Ἐπιῤῥύω. instillo. (πόλιμον.
Ἐπιῤῥῶ. firmo. Plutarchus ἐπιῤῥῶσαι σε πρὸς

Ἐπιῤῥῶμαι. inualeo. Alicar. ἐπιῤῥῶσαν βοῇ μεγάλῃ, Infremuerunt uoce magna.
Ἐπιῤῥώννυμι. confirmo.
Ἐπίῤῥωσις. confortatio.
Ἐπιῤῥωθύντες. οἱ. aucti animo.
Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ. ἐπισαγόμενον τοῖς ὄνοις ἐπὶ διαφόρων σαγμάτων, centones qui supponuntur clitellis, & ipsæ clitellæ, onerit assartura, sarcina quæ præter legitimum onus imponitur. Bud. Com.
Ἐπίσακτον. alienum.
Ἐπισαλεύει. agitatur.
Ἐπισάλος. instabilis.
Ἐπίσας. æqualiter.
Ἐπισάττω. insterno, clitellas impono iumentis, & onera superpono, Xenoph. Accipitur etiam pro constipo, & inculco, conculco q, quia onera clitellis inculcantur. Aristot. Probl. καὶ ἀποτιμῶν ἐπισάξῃ καὶ καταπατήσῃ τὸν γῶν. Budæus Com.
Ἐπισαχθὴς. debitor.
Ἐπίσειον, uel ἐπίσιον. ὁ. τὸ. pubes, membrum genitale.
Ἐπισείρω. traho.
Ἐπισείω. μ. είσω. π. εικα. tẽdo, quatio, obuibro, minor. Iosep. lib. 9. αὐτοῖς ἐπισεῖσαι κίνδυνον.
Ἐπισκήλωα, τὰ. placentæ lunatæ.
Ἐπισκυφώσιος. lasciuus.
Ἐπισκυδομαι. sequor, aggredior, cum festinatione irruo.
Ἐπίσκυμα. iritatio & immissio canum.
Ἐπισκυμαίνομαι. acclamo populariter, & applaudo, Isocrat. in Panath. Et Aeschin. ὁρῶν ἐπισκυμαινόμενον τὸν δῆμον, populũ admurmurantem, & probantem. Ité subscribo, approbo, obsigno, ἐπισφραγίζομαι. Demosth. ἐν οἷς δὲ τὰς νυθωίας ἐπισκυμαίνουσι. Significat etiam insignire & honestare aliquo decore, ut imperator donans milites decore militiæ, Polybius. Ponitur & pro quancunq; significationem dare, Aristot. Polit. 5. Bud. Com.
Ἐπισκυμαίνω. μ. ανῶ. annoto, indiciũ uel indicationẽ facio. Arist. de Ge. ani. 1. τὰ κατὰ μικρὰ ἐπισκυμαίνει. Vnde et pro portẽdo ponitur

ponitur cum datiuo, Plut. in Demet. Item prospecto & pertineo. Gregor. ἐς βασιλέα τῷ κοινῷ τῶν ἐπισκυμαίνειν. Et Aristot. Probl. τὸ δὲ ἐπισκυμαίνειν δεῖ μεταβολὴν τὸ ἄκρος ποιεῖν. Bud. ibidem.
Ἐπισκυμασία, ας, ἡ. gestuum significatio, designatio, significatio mẽtis, & id quod multu præfertur. Cic. ad Attic. 13. Tu si quid pragmaticon habes, scribes: sin minus, populi ἐπισκυμασίαν & minorũ dicta perscribito. Dioscorid. περὶ τῆς ἐπισκυμασίας, ante aduentantem febrem, uel nondum appetente febre. Budæus ibidem.
Ἐπίσκυμον, τὸ. umbilicus clypei, nota, signũ, macula.
Ἐπίσκυμος, ἡ, ὁ. insignis, insignitus, signatus.
Ἐπίσκυς. æqualiter.
Ἐπίσθιον. munimentum colli.
Ἐπίσκυσις. noxium, βλαβερόν.
Ἐπισίζω, &
Ἐπισίζω. clamore quopiam canes adhortari, & in feras admittere.
Ἐπίσιον. τὸ. aqualiculus, muliebre pudẽdũ. Cælius libro 7. capite 1.
Ἐπίσισον. τὸ. canum in uenatione incitamentum.
Ἐπίσιτια. τὰ. quod pro cibo datur, σιτίον, sumptus in uictum, ad cibum necessaria, commeatus.
Ἐπισιτιάζω. uiaticor, uiaticum sumo.
Ἐπισιτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. frumentor, cibum paro, alor, pascor, comedo. Depon. absol.
Ἐπισίτιος, ἡ, ὁ. alicui cohabitans uictus tantum gratia, parasitus. Cæl. libro 7. cap. 1.
Ἐπισιτισμός, ἡ, ὁ. cibarium, frumentatio, cõmeatus.
Ἐπίσιτος, ἡ, ὁ. commeatum & cibum quærẽs.
Ἐπισίφλιον. turpe.
Ἐπισκαλμίς, ίδος, ἡ. tabella sub scalmo.
Ἐπισκέπτομαι. μ. ψομαι. π. εμμαι. uisito, inuiso, consydero. Depon. accus.
Ἐπισκέπω. consydero, aspicio.
Ἐπισκευάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. paro, νεωτερίζω, ἐπιφορτίζω. Depon. accus.
Ἐπισκευάζω. μ. άσω. π. ακα. reconcinno, sarcio quod fractum est. Lucian. καὶ λίθους λάσουσιν, ἐπεὰν ἐν κραυνὸν ἐπισκευάσω. Item sarcio ædificium dirutum, & instauro. Isocra. in Paneg. ἐκ ἀπορεῦντες ὅθεν ἐπισκευάσσουσιν. Aliquando onus impono, ἐπιφορτίζω, καὶ ἐπιτίθημι, ut ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, Thucyd. insterno, clitellas impono iumentis, onera superpono, Aristo. Oeco. 2. & Xenoph. ἐπλω. 5. Budæus Commentarijs.
Ἐπισκευαστὸς. instauratitius, rediuiuus, ut ἀθανασία ἐπισκευαστὴ apud Platon. de quo Budæus Commentarijs.
Ἐπισκευὴ. apparatus, instructio, refectio, restauratio. Vnde ἐκδιδόναι τὰς ἐπισκευὰς, & κατασκευὰς, locare sarta tecta tuẽda.
Ἐπίσκεψις. ιος. ἡ. uisitatio, consyderatio.
Ἐπισκήνιον. ὁ. τὸ. superior scenæ pars.
Ἐπίσκηνος. ὁ, ἡ. subtentorius, contubernalis.
Ἐπισκήπτομαι. impero, committo. Item accuso, insimulo. Vnde ἐπισκήπτεσθαι τοῖς μαρτυρείοις, est testimonia falsi accusare, Demost. κατὰ Εὐεργ. & πρὸς Ἀφοβ. Ἐπισκήπτεσθαι uero τοῖς μάρτυρσι, apud eundem πρὸς φορμ. est hominum testimonijs niti, sicut Cicero pro Cluen. Niti & magnopere cõfidere uidetur inuidia inueterata iudicij Iuniani. Est etiam ἐπισκήπτεσθαι non modò falsi accusare, sed etiam iniuriarum iudicium intendere in aliquem, ob uulnera, aut uerbera consulto, non impetu illata, Lys. Bud. Com.
Ἐπισκήπτω. μ. ψω. π. ηφα. iubeo, statuo, impero, obtestor & mando: ususq; huius uerbi extremis mandatis accommodatus est hominum morientium, precibus quippiam ab amicis & à necessarijs & hæredibus contendentium, quasiq; fidei committentium. Demosth. κατὰ Ἀφόβ. καὶ ἐπισκήπτων μισθῶσαί τι τὸν οἶκον. Lys. ἀποθνήσκοντες γὼ ὑμῖν ἐπεσκήψαν. Interdum pro obsecrare ponitur. Demosth. κατὰ κτησιφ ἐπισκήπτουσι μηδενὶ τρόπῳ τὸν ἧττον ἀληθεύειν σφᾶς. Interdum pro ἐπισκήπτεσθαι. Plato in Theæt. πάντως γὼ ἂν εἷς ἐπισκήψαι αὐτῷ, Nemo refellet eius testimo-

nium. Interdum pro affingere, Chryſoſt. περὶ ἱερωσύ. Bud. ibidem.

Ἐπίσκηψις. ι Ͻ. ν. Item elogium morientis. Greg. de Baſi. καὶ βιαίτερος ποιήσας τῆς ἐπισκέψεως. Bud. ibidem.

Ἐπίσκια. τὰ. loca umbroſa, in quibus æſtate latitant feræ.

Ἐπισκιάζω μ. άσω. σ. αχα. obumbro, offundo tenebras. Datiuo.

Ἐπισκιασμός. obumbratio, κάλυμμα.

Ἐπίσκιος. ὁ. umbroſus, umbratilis.

Ἐπισκιρτάω. inſultor, immoderatè lætor.

Ἐπίσκληρος. durus.

Ἐπισκομίω. exorno.

Ἐπισκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐπισκοπῶμαι. conſydero, uiſo ægrotum. Luci. ἐπισκόπει δέ με καὶ ἰθεράπευε. Item recenſeo, ἐφορῶ, recognoſco, inſpicio, uiſito. Xenoph. τοὺς δὲ πρόσω ἀποικοῦντας πισὶς πέμπει ἐπισκοπῆν. Liu. Placuit mitti legatos in Hiſpaniam ad res ſociorum inſpiciendas. Bud. Com.

Ἐπισκοπεῖον. ſtatio epiſcopi & tabernaculũ, ut prætorium, & quæſtorium.

Ἐπισκοπή. ῆς. ἡ. uiſitatio, epiſcopatus.

Ἐπίσκοπος. ὁ. obſeruator, ſpeculator, explorator, cuſtos, cuius eſt inſpectio in præſidijs Chriſti. Item magiſtratus nomen apud Athenienſ. quos & ἁρμοσὰς uocãt. Cælius libro 10. cap. 3.

Ἐπισκοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. adumbro, obtenebro. Datiuo.

Ἐπισκύλομαι. iraſcor.

Ἐπισκυβίζω. uinum merum bibere, intemperãtius bibere. Ἐπισκύβιστον, id eſt age Scytham. Sic dicebant, cum uolebant aliquẽ prolixius bibere.

Ἐπισκυθρωπάζω, frontem contraho.

Ἐπισκυώδιον. ὁ. ν, pellis ſupercilij quæ flectitur. (tebantur.

Ἐπίσκυρος. ὁ. ludi nomen, in quo ſphæra

Ἐπίσκωποι. naues actuariæ.

Ἐπισκώπτω. irrideo, texto, carpo.

Ἐπισμήχω. intergo, abſtergo.

Ἐπισοβέω. incedere.

Ἐπισος. η. ὁ. æqualis.

Ἐπισπάομαι. amplector.

Ἐπισπάρω. ſubſulto ueluti ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπαστῆρες. οἱ. cardines oſtiorum.

Ἐπισπασός. ὁ. accerſitus, αὐθάρετος. Odyſſ. ſexto.

Ἐπίσπαστος. laqueus.

Ἐπισπάομαι, &

Ἐπισπάω. μ. άσω. π. άκα. attraho, cogo, aſciſco, colligo, congrego, contraho. Budæus Com. Accuſ.

Ἐπισπείρω. ſuperſemino.

Ἐπισπερχής. ἐς. ὁ, ἡ. feſtinus, ſedulus.

Ἐπισπεύδω. perſeuero, excito, incito. Tullyd. lib. 9. ὁ δὲ τὸς ἄλλος τοιαῦτα ἐπίσπερχε, Talibus uerbis alios inſtigans.

Ἐπισπερχῶς. urgenter, aſſiduè.

Ἐπισπεύδω. feſtino, maturo.

Ἐπισπέω. inſequor.

Ἐπίσπομαι. ſequor.

Ἐπίσπορα. olera. Bud. Com.

Ἐπισπορέα. ας. ἡ. cum in idem ſemen alterũ ſemen iniicitur, ſementis poſtera. Cælius libro 16. capite 29.

Ἐπισπουδάζω. feſtino.

Ἐπισπώμενος. perſuaſus.

Ἐπισπεύω. irruo, incito.

Ἐπισπύρος. impetuoſus.

Ἐπίσπορον. τὸ. rotæ circunferentia.

Ἐπισταγμός. ὁ. inſtillatio.

Ἐπισταδόν, conſtanter, peritè.

Ἐπιστάζω. μ. άξω. π. αχα. inſtillo. Accuſ.

Ἐπισταθμεύω. ſtabulor, diuerſor, ſtatiua habeo. (cipio.

Ἐπισταθμεύομαι. iudico, ſuſpicor, domum re-

Ἐπισταθμία. ας. ἡ. diuerſorium, & munus τῶ ἐπιστάθμου.

Ἐπίσταθμος. ὁ. ponderator, rectorum & ſtatiuorum præfectus, deſignator hoſpitiorũ qui eſt ab hoſpitijs principis.

Ἐπίσταλμα. ατος. τὸ. mandatum quod ſit per epiſtolam, uulgò commiſsio dicitur.

Ἐπίσταμαι. ſcio, ſcientiam trado, poſſum, arbitror, reſciſco, perdiſco. Depon.

Ἐπισταμένως. ſcitè, doctè, pulchrè.

Ἐπιστάντες. οἱ. imminentes.

Ἐπιστασία. ας. ἡ. & ἐπίστασις, ab ἐφίστημι. cura inſpectio, curatio, adminiſtratio principatus, moderatio, animaduerſio, meditatio. Bud. Com.

Ἐπιστατέω. μ. ήσω. σ. ηκα. &

Ἐπιστατῶ. μ. ήσω. π. ηκα. præſum, magiſtratum gero, inſtruo, rego, moderor, Neutr. datiuo.

Ἐπιστάτηρ. roſtrum nauis.

Ἐπιστάτης. ου. ὁ. præfectus, præceptor, præſes, brabeuta, rector, ἔφορος, præpoſitus.

Ἐπίσταθ. ſciebat.

Ἐπιστάβω. inambulo.

Ἐπιστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. ſignifico, mando, iubeo, præcipio. Dicitur etiam abſolutè promitto epiſtolam.

Ἐπιστενάχω. μ. ενῶ. π. ενκα. gemo. Neutrum.

Ἐπιστεφής. ἐος. ὁ, ἡ. coronatus.

Ἐπιστέφω. μ. έψω. π. εφα. corono.

Ἐπίστη, pro ἐπίστασαι. ſcis. Bud. Com.

Ἐπιστήγματα. adhortationes.

Ἐπιστήματα. τὰ. colũnæ quæ erigi defunctis ſolebant, ſtatuæ ſepulchrales.

Ἐπιστήμη. ης. ἡ. ſcientia.

Ἐπίστημι. immineo, perficio, inſideo, appropinquo, inſto.

Ἐπιστημοσύνη. ἡ. peritia, ſcientia.

Ἐπιστημονικός. ἡ. ὁ. &

Ἐπίστημος, &

Ἐπιστήμων. ονος. ὁ, ἡ. ſciens, peritus.

Ἐπιστῶμαι. ſcire.

Ἐπιστηρίζω. μ. ίξω. π. ιχα. confirmo, corroboro

Ἐπιστατὸν. ἡ. ν. quod ſcitur.

Ἐπίστιον. ἡ. ν. Ionice pro ἐφέστιον. ἐποίκιον, νέμειον. Refertur etiam ad bellum, & ſignificat στρατιωτικὸν κατάλυμα, militare domicilium familiam equitum, Herodoto.

Ἐπίστιος. domeſticus, hoſpitalis. ἐπίστιος ζεὺς, apud Herodo quaſi familiaritatis præſes.

Ἐπισοβῶ. calumniari.

Ἐπισοιβάζω. infero, cumulo.

Ἐπισοδάλλω. ornatè, ordinatè.

Ἐπισολεύς. έος. ὁ. tabellarius. præfectus claſſis.

Ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epiſtola, iuſſum, mandatum.

Ἐπιστόλιον. ἡ. ν. parua epiſtola.

Ἐπιστομίζω. μ. ίσω. σ. ικα. contineo ſuffræno, os impedio uel obturo, reprimo uoto, facio dare, ſilentium impono, ad infantiam redigo. Accuſ.

Ἐπιστόμιον. æramentum quo ora ſalientium obturantur & laxantur, cum opus eſt: & quando manu ducitur, uertibulum illud pertuſum, quod admittit uel arcet aquam prout hoc aut illo modo uerſatur. Dicitur enim quaſi oris obturaculũ. Hoc ad hauriendum ad quotidianum uſum uinum in hypogæis utimur fomtem appellãtes. Cælius lib. 16. cap. 46. & Bud in Annot.

Ἐπισοναχίζω. ſuſpiro.

Ἐπισραβὶς. uehiculi genus.

Ἐπισρατεύω. in expeditionem eo, exercitum duco. Actiu. accuſ.

Ἐπισρεπτικὸς. ἡ. ὁ. elegans.

Ἐπισρέφεια. ſagacitas, induſtria, ſolertia.

Ἐπισρεφιστρος. ὁ. peruerſior.

Ἐπισρεφῶς. accuratè, fraudulenter, Herodoto.

Ἐπισρεφὴς. induſtrius.

Ἐπισρέφομαι. μ. έψομαι. σ. αμμαι. curã facio, curam gero. ſolers ſum. Depon. genit.

Ἐπισρέφω. μ. έψω. σ. αφα. conuerto, attentum reddo, reſpicio, inuado. Accuſ.

Ἐπισρόγγυλος. ὁ. rotundus.

Ἐπισροφάδὸν. conuerſim, nunc in unam partem, nunc in aliam.

Ἐπισροφεὺς. έος. ὁ. uertebera quæ unà cũ collo circumagitur, prima ſcilicet, quã Hippocrates dentem uocat.

Ἐπισροφὴ. ῆς. ἡ. cura, conſyderatio, aduertentia, conuerſio, coercitio, turbatio, uortex.

Ἐπίσροφος. ὁ. conuerſatiuus.

Ἐπισροφῶσι. ſuperueniunt.

Ἐπισυλιον. ου. τὸ. epiſtylium, trabs quæ ſuper columnas ponitur.

Ἐπίσω. ſciar.

Ἐπισάθη. perſuaſus eſt, certus factus eſt.

Ἐπισωρεύω. congrego, cogo.

Ἐπισύναψις. ιος. ἡ. ſuperfœtatio.

Ἐπισυμβᾶνον. τὸ. quod contigit.

Ἐπισυμβαίνω. accedo.

Ἐπισωκάγω. cogo, congrego.
Ἐπισωαγωγή, ῆς. ἡ. aggregatio, συμφωνία apud Apostolum.
Ἐπισωκάπλω μ. άψω. π. αφα. coapto, coniũgo.
Ἐπισωκλίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. simul cresco.
Ἐπισωρέοντες. confluentes.
Ἐπισωρεῖσθαι. conuenire.
Ἐπισωρεύοντες. οἱ. superuenientes.
Ἐπισωρεῖσθαι. coire.
Ἐπισωρεύω. conspiro, coniuro, decurio, cõscribo.
Ἐπισωρεύω. congrego.
Ἐπισωρεύθης. αντος. ὁ. qui insurrexit contra aliquem.
Ἐπισωτάξας. ὁ. connectens.
Ἐπισυρίζω. clamo, more gruum uocifero.
Ἐπίσυρμα. ατος. τὸ. uestigium totius corporis tractim sese agentis, hoc est reptantis.
Ἐπισύρομαι. τὸ ἑρπύζομαι καὶ ἐπισπῶμαι, προσυλινδεῖσθαι, perlicio, ascisco. Budæus Cõmentarijs.
Ἐπισυρρέοντες. οἱ. retrogradientes.
Ἐπισύρω. μ. υρῶ. π. υρλα. attraho, sursum traho, tractim duco, stricklim traho. Hippoc. de equo morbo laborante, καὶ πειρατῶν ἐπισύρειν ὄνυχα. id est, ingreditur ungula non sublata. Item subsanno, rideo. Apud oratores aliter usurpatur. Vnde apud Demost. & Lys. ἐπισύροντες τὰ πράγματα dicuntur ambage uerborũ, qua de re agitur implicantes, quasiq; rem in longum tractim ducentes, cardinem causæ non attingentes, iudicum mentes aliò atque aliò trahentes multa commemorando ad rem nihil pertinentia. Ἐπισεσυρμένον, etiam dicitur malè coagmentum, dissolutum, laxum & incompactile, & uelut hiulcum. Vnde Lucian. γράμματα ἐπισεσυρμένα uocat literas hiulcas, tractim ductas ab homine celeriter scribente. Et ἐπισεσυρμένως τὶ ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀκριβῶς quasi tractim & languide. Significat etiã dissolutè, inconditè, incompositè, remissè, sensim. Bud. Com.
Ἐπισύστασις. ιος. ἡ. incursus, instantia, arcana pactio, & factiosa factio.

Ἐπισφαλής. ὲς. ὁ, ἡ, periculosus, instabilis.
Ἐπισφάλω. decipio. Accus.
Ἐπισφάλως. cum periculo, periculose.
Ἐπίσφαρος. culpandus, abiectus.
Ἐπισφάλω. μ. άξω. π. αχα. immolo, interficio. Actiu. accus.
Ἐπισφιλίτης. ου. ὁ. remex.
Ἐπισφίγγω. insuper perstringo.
Ἐπισφλής. pro ἐπισφαλής.
Ἐπισφορά. munera.
Ἐπισφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. insignio, sigillo, βεβαιόω. Actiu. accus.
Ἐπισφραγιστής. obsignator, qui sigillum literis addit.
Ἐπισφύριος. ocreatus.
Ἐπισφύριον. ου. τὸ. fibula ocrearum.
Ἐπιχειλόν. propè.
Ἐπιχερώ, ποιῆτ. deinceps, ordine.
Ἐπιχεσίη. ης. ἡ. occasio, mora, prætextus.
Ἐπίσχεσις. ιος. ἡ. uetatio, prohibitio, segnities, retrectatio, repressio.
Ἐπιχέω. μ. ήσω. π. ηκα. contineo, compesco. Accus.
Ἐπιχηματίζω. effingo, compono.
Ἐπιχιάζω. obumbro.
Ἐπιχίδης. cuneoli ferrei.
Ἐπιχίδιον. υ. τὸ. cuneus.
Ἐπιχειλόμαι. adnitor.
Ἐπιχυείλω. μ. ίσω. π. ικα. fortifico. Accus.
Ἐπίχυρος. adiutor.
Ἐπιχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualesco.
Ἐπίχω, pro ἐπέχω μ. ώσω. π. ηκα. detineo, retineo, compesco, inhibeo. Accus.
Ἐπιχώρ. ὁ. immoratus, expectans, abstinens
Ἐπισωμότερον. corpulentius, crassius.
Ἐπισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Accus.
Ἐπίσωτρον. υ. τὸ. ferrum cingens rotas. Callib. 17. capite 10.
Ἐπισωφροσύνη. temperantia, prudentia.
Ἐπιταχή. ῆς. ἡ. imperium, iussum.
Ἐπίταγμα. ος. τὸ. subsidiaria cohors. Est etiam iussum, imperium.
Ἐπιταγματικός. ὴ. ὸ. appositiuus.
Ἐπίταδες. quæ citra contineantur. & opponitur ἐπέκεινα. Aristot. de sensu, ἐν ᾧ ἐπέκεινα, ἐν ᾧ ἐπίταδες.

Ἐπιτά-

Ἐπιτάδιος. amator.
Ἐπιταμύω τὰ ὦτα. infarcio aureis.
Ἐπιτακτήρ. ῆρος. ὁ. præses.
Ἐπιτακτικῶς, imperiosè.
Ἐπίτακτοι. triarij & subsidiarij milites.
Ἐπιταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, sum miser. Neutr.
Ἐπίταλον. diuturnum.
Ἐπιτάξ. breuiter.
Ἐπίταξις. ιος. ἡ. iussum, imperiũ, præscriptũ.
Ἐπιταράττομαι. perturbor.
Ἐπιταράττω. confundo, interturbo.
Ἐπιταῖς. ίδ@. ἡ. nauis actuaria.
Ἐπιτάρροθ@. ου. ὁ. adiutor, robustus, cõmilito.
Ἐπίταρχον. ἐπιτάφιον, ἐνταφιον.
Ἐπίτασις. ιος. ἡ. intentio, uehementia, exaggeratio, processusq; turbarum, & totius erroris (ut ita dixerim) modus.
Ἐπιτατικός. ὴ. ὸ. intentiuus.
Ἐπιτάττομαι. subditus sum alicuius ditioni et potestati, & οἱ ἐπιτεταγμένοι, triarij.
Ἐπιτακτόμεν@. subditus, cui imperia accipere necesse est.
Ἐπιτάττω. μ. άξω. π. αχα. appono. Item iubeo, pro potestate iubeo, statuo, impono, cogo. Aristot. Pol. 4. Bud. Com.
Ἐπίταυρος. robustum.
Ἐπιτάφιος. ου. ὁ. feralis, sepulchralis. ἐπιτάφιος λόγ@, qui habetur in sepultura alicuius.
Ἐπιταχυόμενος πνεύματι. urgens uentum.
Ἐπιταχύνω. accelero, maturo.
Ἐπιτείνω. μ. ενῶ. π. ακα. intendo, id est augeo. Actiu. accus.
Ἐπιτειχίζομαι. interdum actiuè significat id, quod ἐπιτειχίζω, interdum passiuè accipitur, Thucyd. Vnde ἐπιτετειχισμένον, quod contra alios munitum est. Bud. Com.
Ἐπιτειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. murum addo, oppono, & obijcio tãquam murũ quendã, muro cingo, obstruo, intersepio & concludo.
Ἐπιτείχισμα. ατος. τὸ. & ἐπιτειχισμὸς, & ἐπιτείχισις. propugnaculum, munitio, castellum, & opus ad oppugnationem factum.
Ἐπιτελάσις. augmentum.
Ἐπιτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, soluo, obeo, perfungor. Xenophon, καὶ ὅπου ἐν τοῖς

τὰ νόμιμα ἐπιτελοῦντων. Lucianus ἄθλόν τινα τῷ θεῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Item edo, exhibeo, Iuliano ὑπηρέτην. Itẽ peragO, celebro, ut ἑορτὴν ἐπιτελεῖται τῷ θεῷ.
Ἐπιτελεῖν τὰς εὐχὰς, est uoti damnare, preces ratas facere: quod etiam ἐπιτελεῖς ποιεῖν dicitur. Thucyd. ἧς ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι. Budæus Commentarijs.
Ἐπιτελεύτωμα. uictima postrema, qua priores omnes ratæ fiant.
Ἐπιτελής. ὲς. auctus, perfectus. Herod. γ. ἡδὲ ἠρὶ@ ἐπιτελέα ταῦτα γενέσθαι. Et ἐπιτελήσας ἑκατόμβας, Iliad. α. Vnde ἐπιτελὴς. ὁ. matura uiro. Et ἐπιτελεῖς ὀνοίας apud Polyb. pro inuentis & excogitatis, quæ irrita non euadunt. Bud. Com.
Ἐπιτέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. orior, iubeo, committo.
Ἐπιτέμνω. abbreuio. quære τέμνω. Accus.
Ἐπίτεξ. ὁ, ἡ. mulier uicina partui, parturiens.
Ἐπιτερπής. ὲος. ὁ, ἡ. uoluptarius, uoluptatibus deditus.
Ἐπιτέρπω. oblectO.
Ἐπιτερπῶς. alacriter.
Ἐπιτεταγμένοι. οἱ. triarij, subsidiarij, Plutarchus. Budæus Commentarijs.
Ἐπίτευγμα. ατος. τὸ. lucrum quod accedit.
Ἐπιτεχνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. machinor.
Ἐπιτέχνησις. ιος. ἡ. adinuentio.
Ἐπιτήδεια. τὰ. res uictui necessariæ.
Ἐπιτήδειος. α. ὸ. idoneus, socius, necessarius, commodus, amicus, expediens, utilis.
Ἐπιτηδειότης. ητος. ἡ. aptitudo.
Ἐπιτηδείως. necessariò.
Ἐπιτηδές. studiosè, uolenter, data opera, ex composito. Item commode, apte. Homer. Iliad. α. ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, Apte legamus remiges, id est aptos & idoneos, aduerb. pro nomine.
Ἐπιτήδευμα. ατος. τὸ. studium, exercitium, mores, institutum uitæ, officium, uiuendi ratio. Item institutum, id est ius non scriptum, quod tamen certum est, & magnum authorem habet.
Ἐπιτηδεύμφα. τὰ. officia.
Ἐπιτήδευσις. ιος. ἡ. ἐπιτήδευμα.

Ἐπιτηδευτὴ πρόφασις. excusatio affectata, accusata opera quæsita.

Ἐπιτηδεύω. μ. εύσω. π. υκα. exerceo, do operam, instituo, sector, studeo, commisceor, studiose curo, affecto. Accus.

Ἐπιτήδιος. ου. ὁ, ἡ. aptus.

Ἐπιτήδ. ες. ὁ, ἡ. patris aut matris auia, siue matertera.

Ἐπιτηρέω. μ. ήσω. π. κα. obseruo, molior.

Ἐπιτίθημαι. μ. ήσομαι. π. εμαι. immineo, insidior, ἐπιχαρῶ, ἐπιβεβλεύω. Diodor. ὅπως ἀπαρασκεύοις τοῖς πολεμίοις ἐπίθηται.

Item molior res nouas, & conspiro, affecto, ut τυραννίδι ἐπιτίθεσθαι, *tyrannidem affectare, rerum summæ imminere, Aristoteles. Item toto pectore incumbo, summo studio intentus sum deditusq. Syne.* ἐπιτίθεμαι τοῖς θεατροσκοπίαις, *Addictus spectaculis. Et incumbo, id est insto, aduento. Gaza ex Cicer.* ἐπιτίθεμαι τῷ ἔργῳ. *Item irruo,* ἐμπίπτω, *Isocrates.*

Accipitur etiam pro mandare & iniungere prouinciam. Athen. ὃς καὶ ἀποθυήσκων οὐκ ἄκρητον ἐπέθετο τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτὸ τῷ μνήματι τάδε. Bud. Com.

Ἐπιτίθημι. μ. ήσω. π. εκα. impono. *Sed uarius usus est huius uerbi, ut* ἐπιτίθημι τῷ ἐπιστολῇ τινι, *Do epistolam amico reddendam. Et* ἐπιτίθημι τὸ τέλος, *finem impono. Interdum addo,* ἐπιβάλλω. *Alicarn.* ἐπιτίθησι τέλοις τῷ σύγκεισιν.

Interdum irrogo, impingo, ut ἐπιτίθημί σοι τῷ δίκῃ, τίμημα, τιμωρίαν.

Interdum obligo, καταγκαίνομαι, *ut* ἐπιτίθημι σφραγίδα τῇ θύρᾳ. *Et* ἐπιτίθημι τῷ θύρᾳ, *ianuam obdo,* ἀπαράλλω, *quasi allido. Budæus ibidem.*

Ἐπιτίθιος. ε. ὁ. *infans adhuc lactens.*

Ἐπιτιμᾶσθαι, *est* τῷ τιμῷ τῶν ἀνίων ἐπιτείνειν, *ut* ἐπιτιμᾶσθαι *et* ἐπιτιμᾶσθαι, *id est pretium alicuius rei augere, Demosthenes,* πρὸς φορμ. *Item secundo loco censum agere uel æstimare. Budæus Comment.*

Ἐπιτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. *idem quod* ἐπιτιμᾶσθαι. *Aliquando increpo, obiurgo, inculpo, tam de hominibus quàm de rebus dictum, cum datiuo & accusatiuo, Aristoteles, & Isocrates. Budæus ibidem.*

Ἐπιτιμᾷ, *pro* ἐπιτομή.

Ἐπιτίμημα. τὸ. *inclamatio.* ἐπιτιμήματα, *existimationes.*

Ἐπιτίμησις. ιος. ἡ. *increpatio. Et* ἐπιτιμήσεις, τὰ ἐπιτιμήματα.

Ἐπιτιμητὴς. τ. ὁ. *increpator.*

Ἐπιτιμητικός. τ. ἡ. *increpatorius.*

Ἐπιτιμήτωρ. *uindex, adiutor.*

Ἐπιτιμία. *est status ciuis iustus atq; integer, status, integritas, honor. Opponitur* τῇ ἀτιμίᾳ.

Ἐπίτιμον. τ. τὸ. *multa, pœna, præmium.*

Ἐπιτίσασθαι. *edenda capere.*

Ἐπίτιμος. τ. ὁ. *dies, idoneus, aptus, puniens.*

Ἐπίτιμα χρήματα, *quæ in iuris legũq; præsidio sunt, contrà ἄτιμα, in quæ cuiuis nolenti inuadere licitum est, eáq; diripere.*

Ἐπίτιμος ἀνὴρ, *qui est integra conditione & fama, nulla ignominia præditus, hoc est integri nominis. Budæus Comment.*

Ἐπιτίθιος. *lactens, infans.*

Ἐπιτμήγειν. *incidere, festinare.*

Ἔπιτνον. *implebant.*

Ἐπιζοωτό. *simul, eodem,* ὁμοῦ, ἐς τὸν αὐτὸν τόπον.

Ἐπίτοκος. κ. ἡ. ἐπίτοξ, *partui propinqua, subitus partus existens. Cæl. lib. 11. capite 13.*

Ἐπιτολή. ῆς. ἡ. *ortus siderum.*

Ἐπιτολμᾶσθαι. *insidiari.*

Ἐπιτομή. ῆς. ἡ. *breuitas, abbreuiatio, compendium.*

Ἐπίτομος. ε. ὁ. *attendo. onis. neruus, compendiarius, breuis, circuncisus.*

Ἔπιτον. *accedite. Aristoph.*

Ἐπιτόνιον. ε. *uinculum.*

Ἐπίτονος. ε. ὁ. *ligamen, quod antennas uelo alligat*

Ἐπιτοπίζω. *incolo.*

Ἐπιτραγίαι. οἱ. *epitrageæ pisces.*

Ἐπιτραγῳδεῖν. *tragicè aliquid enarrare, hoc est cum amplificatione & commiseratione, Theophrasto de Plant. Sed ponitur pro admirationem ciere, uel ita narrare, ut in admirationem euadere rem uelimus, quod etiam* ἐπιφαγῳδεῖν *dicitur. Budæus Com.*

Ἐπιτραγῳδούμενος. *decantatus.*

Ἐπιτραπέζια διηγήματα. τὰ. *quæ fiunt in mensa narrationes.*

Ἐπιτραπεζίδιος. *parasitus.*

Ἐπιτράπεζα. τὰ. *cibi in mensa appositi.*

Ἐπιτραχήλιος κόσμος. *monile.*

Ἐπιτρέπω. μ. ψω. π. αφα. *committo, id est curæ trado, concedo, tutelam gero. Vnde* ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις, *est rem arbitrio amicorum permittere, hoc est in amicorum arbitrium compromittere, compromissum facere. Et* οὐδενὶ ἐπιτρέπειν, *nullius arbitrio rem permittere.*

Ἐπιτρέπειν igitur, est compromissum pacisci, hoc est unum, uel plures causæ disceptatores facere, alioqui iurisdictionem eius rei non habentes. Dicimus autem ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα, *uel* ἐπιτρέπω σε τόδε τὸ πρᾶγμα. *Et passiue,* ἐπιτρέπομαι τῷ δίκαιαν, *arbitrium eius rei mihi delatum est. Bud. Com.*

Ἐπιτρέχω. *accurro, incursionem facio. Dati.*

Ἐπιτρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. ἀφανίζω, *tero, comminuo, conficio, infero. Accus.*

Ἐπιτριηραρχεῖν. *munus trierarchi complere.*

Ἐπιτριήραρχημα. ατος. τὸ. *tempus quo quis triremem regit. Bud. Com.*

Ἐπίτριμμα. ατος. τὸ. *fricatio.*

Ἐπίτριμοι. *conferti, alij post alios.*

Ἐπίτριπτος. ου. ὁ. *dignus conteri.*

Ἐπιτριπλότατος. η. ὁ. *perditissimus.*

Ἐπίτριτος. ου. ὁ. *sesquitertia.*

Ἐπιτροπάδην. *ex commisso, non sponte, festinanter.*

Ἐπιτροπεία. ας. ἡ. *tutela.*

Ἐπιτροπή. ἡ. *ditio.*

Ἐπιτροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *procuro,* τὸ ἐπιτρέπομαι, *& procuratorem siue tutorem ago. Neutrum cum genitiuo construitur & accusatiuo.*

Ἐπιτροπή. ῆς. ἡ. *curatio, procuratio, tutela, compromissum.*

Ἐπιτροπιάζειν. *recentiores utuntur pro* ἐπιτροπιάζειν.

Ἐπίτροπος. ου. ὁ. *commissarius, procurator, præfectus domus.*

Ἐπιτροχάδην, & ἐπιτροχάδην. *succinctè, maturè, summatim, uelociter.*

Ἐπιτροχασμός. ῦ. ὁ. *percursio.*

Ἐπίτροχος. ου. ὁ. *uelox, uolubilis.*

Ἐπιτρύζω. *admurmuro.*

Ἐπιτυγχάνω. *offendo, conuenio, id est congredior, incido in aliquem. Item potior, fruor, consequor,* τὸ κατορθῶ, *assequor, quod petieram & tentaueram, cui opponitur* ἀποτυγχάνω. *Vnde* ἐπιτυγχανόμφορον πρᾶγμα, τὸ κατορθούμφορον, *& quod successit, & ex animi sententia euenit. Neutrum cum genitiuo & datiuo. Bud. Com.*

Ἐπιτυμβίδιος. ού. ὁ. *sepulchralis.*

Ἐπιτυμβίδες. ὰι. *corydales aues, quasi* τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι. *habent enim cristam instar sepulchri in capite.*

Ἐπιτύφεται. *comburitur. Et* ἐπιτυφῇ. *accendatur, ardeat.*

Ἐπιτυχής. ὴς. ὁ, ἡ. *uoti compos.*

Ἐπιτυχία. ας. ἡ. *fruitio, consecutio.*

Ἐπιτυχόντες. οἱ. *humiles, id est uiles,* ἀντιδεῖς.

Ἐπιτυχῶς. *uulgariter.*

Ἐπιτωθάζω. *adulor, derideo, subsanno.*

Ἐπιφάνομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. *appareo, emergo, erũpo, in lucem emergo. Depon. ati.*

Ἐπιφάνω. μ. ανῶ. π. ακα. *ostendo, illustro, præmefero.*

Ἐπιφάνεια. ας. ἡ. *superficies, aduentus, apparitio, excellentia, miraculum.*

Ἐπιφανὴς. ὴς. ὁ, ἡ. *illustris, excellens.*

Ἐπίφασις. ἡ. *manifestatio, demonstratio.*

Ἐπιφάτνιος. *lucifer.*

Ἐπιφαύσει. *illuminabit, illucescet, orietur, Paul. Ephes.*

Ἐπιφαύσκω. *orior, luceo.*

Ἐπιφέρομαι. *superinferor, subsequor.*

Item importo, ut τῷ ἐπιορκίαν ἐπενεγκάμενος, *admissi periurij piaculum importans, Demosth.* κατὰ ἀρεις. *Item profero, promo, ut* ἐπιφέρομενος τὸ βιβλίον, *Herodian. Et Lys.* τῷ ἐμῷ μητρὶ ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένῃ, *Quæ nullã dotem attulit. Item cum impetu feror & irruo.*

Universidad de Deusto
Biblioteca

Xenoph. & Syne. Budæus Comment.

Ἐπιφέρω, & Attice ἐπιφορῶ. infero. Et τὸ ἐπάγω. Demosth. ἐπιφέρων αἰτίαν ψευδῆ, falsum crimen obijciens, criminationem falsam impingens. Est & allego, affero, Accus.

Ἐπιφημιστήρ. acclamans, applaudens, ominans.

Ἐπιφημίζομαι. male ominor.

Ἐπιφημίζω. μ. ίσω. σ. ικα. laudo, celebro, consecro. Accus.

Ἐπιφήμισμα. τὸ. fauor.

Ἐπιφθέγγομαι. acclamo, adsono.

Ἐπίφθιμος. ου. ὁ, ἡ. fortis.

Ἐπίφθονος. ου. ὁ, ἡ. inuidus, inuidiosus, inuidiæ obnoxius. Aliquando admirandus, Erasmo interprete.

Ἐπιφθόνως. inuidiose.

Ἐπιφθύζω. ψιθυρίζω, strido, tacitè cano.

Ἐπιφλέγω. μ. ἑξω. σ. ξα. comburo, incendo.

Ἐπιφλύαν. nugari, conuiciari.

Ἐπίφοβος. ου. ὁ. suspectus.

Ἐπιφοινίσσ. ὁ. illustrans.

Ἐπιφοιτάω. adeo, consuetudinem habeo, frequenter eo, inuado, superuenio.

Ἐπιφοίτησις. accessus.

Ἐπιφορὰ. ᾶς. ἡ. impetus, impressio. Polyb. καὶ κατίχε τῷ ἐπιφορὰν τ ἐχθρῶν. Est etiam τὸ προσθέμενον τῷ μισθῷ, id est corollarium. Item morbus oculorum, quẽ & Plinius & Cicero in Epistolis epiphoram uocãt. Lachryma uulgò appellatur. Est enim impetus pituitæ. Bud. Com.

Ἐπιφοραί. ῶν. allata tributa.

Ἐπιφορηθὲς. ὁ. congestus.

Ἐπιφόρημα. τὸ. illatio, irruptio. Et ἐπιφορήματα. τὰ. bellaria quæ post cœnam inferuntur, quæcunq; post primum ferculorum missum apponuntur.

Ἐπίφορος ἄνεμος. est uentus secundus, qui & perferens dicitur, & φορὸς, siue οὖρι&. Vergilius, Prosequitur surgens à puppi uentus euntes. Homerus ἴκμενον uocat, παρὰ τὸ ικόμενον. Iliad. α. ζεῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος ἀπόλλων. Ἐπίφορος etiam dicitur fœmina uterum ferens, id est κυοφοροῦσ&, Theophr. de Caus. 3. & Xenoph. κωκυ. Significat item τὸν ὁρμητικῶς ἔχοντα, & procliuem ad aliquid, ἀνεπίφορον. Item simpliciter pronum, Hippocr. Bud. Com.

Ἐπιφορτίζω. onus addo.

Ἐπίφραγμα. frænum.

Ἐπιφραδέστερον. breuius, disertius.

Ἐπιφράζομαι. alloquor.

Ἐπιφράζω. μ. άσω. σ. ακα. deprehendo, intelligo.

Ἐπιφράπτω. obstruo, obturo.

Ἐπίφρενα. præcordia.

Ἐπιφρίξ. motus superficialis maris tempestate futura, & spuma quando incipit fluere uentus.

Ἐπιφροσύνη. ης. ἡ. prudentia.

Ἐπίφρων. ονος. ὁ, ἡ. prudens.

Ἐπιφυκὶς. ίδ&. ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret, ultimus in extremitate uitis, siue palmitis racemulus, cum alijs racemi sub folijs, hic supra folia nascatur. Cælius libro 4. capite 6.

Ἐπιφυλόκαρπος. ου. ὁ. ferens fructũ in folijs.

Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπίφυσις. ιος. ἡ. id quod agnascitur, & adhæret ad aliud.

Ἐπιφυσάω. intumesco, inflo.

Ἐπιφωνέω. μ. ήσω. σ. ηκα. inclamo, exclamo, acclamo. Neutr. datiuo.

Ἐπιφώνημα. ατος. τὸ. acclamatio, exclamatio, rei narratæ uel approbatæ summa. Cælius libro 12. capite 39.

Ἐπιχαίνω. inhio, irrideo.

Ἐπιχαιρεκακία. gaudium ex alienis malis.

Ἐπιχαιρέκακος. ὁ. ὁ. peruersè gaudens.

Ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, insulto.

Ἐπιχαλαζάω. instar grandinis irruo.

Ἐπιχαλκεύω. supermoliri.

Ἐπιχαλκίται. armati, ὁπλῖται.

Ἐπιχαράττω. in æs incido, insculpo.

Ἐπίχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. gratus, gratiosus, amabilis.

Ἐπιχαρίτως. gratiosè.

Ἐπίχαρμα. ατος. τὸ. risus, irrisio, gratulatio.

Ἐπίχαρσις. ιος. ἡ. insultatio.

Ἐπίχαρτος. ου. ὁ, ἡ. de cuius infœlicitate homines lætantur, irrisus.

Ἐπιχατός. indigens.

Ἐπιχειλής. ιος. ὁ, ἡ. de mensura non plena, sed infra labra consistente.

Ἐπιχειμάζω. hyberno.

Ἐπίχειρα. τὰ. præmia militiæ, retributio, authoramenta.

Ἐπιχειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conor, aggredior, adorior, peto. Thucyd. πρὸς ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστερον, Ab aliorum petitionibus & aggressionibus tutissimi. Ita ἐπιχειρῶ τοῖς πολεμίοις, pro ἐπιτίθεμαι. Et ἐπιχειρῶ καλὸν ἔργον, in manus sumo, & aggredior. Est etiam argumentis astruo, & aliquid tueri conor & probare, quasi aduersarium peto argumentis, & inuado. Et ἐπιχειρέμενον dicitur, quod est argumentatione astructum. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπιχείρημα. ατος. τὸ. conamen, aggressio, epicherema, hoc est syllogismus dialecticus.

Ἐπιχειρηματικός. exercitatus in argumentationibus, & solers argumentator.

Significat etiam hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit, solertem in rebus & hominibus agrediendis, qui etiam ἐγχειρητικὸς dicitur, Xenoph. Bud. Com. (sio.

Ἐπιχείρησις. ιος. ἡ. conatus, petitio & aggressio.

Ἐπιχειρητὴς. ου. ὁ. tentator, aggressor operis.

Ἐπιχείρια. τὰ. præmia uictoriæ.

Ἐπιχειροκομοῦντες. qui ui & manibus pro iustitia utuntur.

Ἐπίχειρος. ου. ὁ. promptus ad manus.

Ἐπιχειροτονέω. suffragor.

Ἐπιχέω. μ. χεύσω. π. κυκα. et

Ἐπίχεω. infundo. Actiu. datiuo.

Ἐπιχθόνιος. ου. ὁ. terrestris.

Ἐπιχιλιάδιον. τὸ. χιλιοστὸν, millesimum.

Ἐπιχλευάζω. illudo.

Ἐπίχνους. concretus, lanuginosus.

Ἐπιχολὸς. ὴ. ὸ. iracundus.

Ἐπιχορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. præbeo. Accus.

Ἐπιχορήγημα. corollarium legitimi & constituti cibi. Ἐπιχορηγήματα uocantur etiam ea quæ postremo loco præbentur sodalibus, ut τὰ ἐπιθυμίδια, quæ ultimo loco eduntur, & quæ ἐπισλοπίσματα, καὶ ἐπίδαπνα, καὶ ἐπιφορήματα dicuntur, ut inquit Athenæ. Bud. Com.

Ἐπιχορηγία. ἡ. subministratio.

Ἐπιχράω. inuado, irruo, grauo.

Ἐπιχρεμφθὴς. inclinatus.

Ἐπίχρισμα. ατος. τὸ. circunlitio.

Ἐπίχρισμα. medicamenta.

Ἐπίχρισος. bracteatus, illitus.

Ἐπιχρίω. illino.

Ἐπίχρυσος. aureus, inauratus.

Ἐπιχρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ἐπιχρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. coloro.

Ἐπίχυσις. ιος. ἡ. libatio, infusio.

Ἐπίχυτος. placentæ genus.

Ἐπίχωλος. ου. ὁ. aridus.

Ἐπιχωματισμός. ὁ. ὁ. exaggeratio.

Ἐπιχωρέω. cedo, συμπαθῶ, παραχωρέω.

Ἐπιχωρηγέω. suppedito.

Ἐπιχώρησις. ιος. ἡ. secessus.

Ἐπιχωριάζομαι. frequens & usitatus, patriusq; sum. Aristoteles, ἐν ὅσοις γὲ τῶν πολέων ἐπιχωριάζεται, In quibus consuetum est & patrium. Bud. Com.

Ἐπιχωριάζω. idem significat. Polyb. ὅτως ἐπιχωριάζει, Sic frequens & usitatum est patriumq;. Item morari & habitare aliquo in loco. Synes. ἡμῖν ἐπιχωριάζει, apud nos moratur & uersatur. Accipitur & pro ad locum aliquem proficiscor. Plato in Phæd. ἴσθι πάνυ τι ἐπιχωριάζειν τα μῶν ἀθλιύσας. Bud. Com.

Ἐπιχωρίζω. subduc, minue.

Ἐπιχώριος. ὁ. ὁ, ἡ. indigena, uernaculus. Et ἐπιχώριον, quod regioni aut loco alicui peculiare & consuetum est.

Ἐπιχῶσαι. aggerem cumulare.

Ἐπιψαύδην. leuiter, tactim, strictim.

Ἐπιψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, primoribus digitis tango, stringo. Bud. Com.

Ἐπιψιλάζω. irroro, instillo.

Ἐπιψεύομαι. affingo, mentior.

Ἐπιψηλαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto.

Ἐπιψηφίζομαι. &

Ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiã confirmo, hoc est ἐπικυρῶ. & is qui de consilij sententia decretum facit, ὁ ἐπιψηφίζων dicitur. At suasor legis, & lator rogationis, γράφων appellatur, & ὁ ἀσυγκύμητος. Plutarchus τὸν ἐπιψηφίζοντα uocauit eum qui Romæ sententias senatorias rogabat, senatusq; consulta perscribenda curabat. Bud. Com.

Ἐπίψιος. integer.

Ἐπίψογος. ὁ. ὁ. uituperabilis.

Ἐπιωχαί. αἱ. clausuræ in mari circa portus, ubi unda frangitur.

Ἐπιὼν. οὖσα. hostiliter inuadens.

Ἔπλειο, pro ἐπέλα. eras.

Ἔπλεζε. fuit.

Ἔπλευ, pro ἐπέλα. eras.

Ἐπλημμυρᾶν. inundare.

Ἔπλωζε, pro ἐπέπλωζε. implebantur.

Ἐποβελία. fœnus, τόκος. sexta pars multæ, quam accusator reo dabat non conuicto.

Ἐπόγδοος. ὁ. sesquioctauus tonus musicus, & cum octauam sortis partem accipiebat fœnerator, ἐπόγδοον dicebatur.

Ἐπόγκια. sarcinæ, & onera nauis.

Ἐποίαζε. sequerentur, Odyss. ζ.

Ἐποποιία. ας. ἡ. carminum compositio.

Ἐποικέω. cohabito.

Ἐποικοδομέω, μ. exaggerare.

Ἐποικοδομῶ. superædificari.

Ἐποικολόμησις. εως. ἡ. exaggeratio.

Ἔποικος. aduena, incola, colonus, & is qui in digenis superinducitur. Bud. in Annot.

Ἐποικτιοάμενος. ὁ. miserabiliter questus.

Ἐποιμάζω. ploro.

Ἐποινία. commentum.

Ἔποινος. uino deditus.

Ἐποιχνέω. permeare, transire.

Ἐποίχομαι. percurro, texo. Depon. accus.

Ἐποκέλλω. μ. κελῶ. π. κα. impingo, irrumpo, appello. Accus.

Ἔπολιος. ὁ. auis nocturnæ species. Suid.

Ἐπολιωθάνω. labor. eris.

Ἐπολοφύρομαι. defleo.

Ἕπομαι. μ. ἕψομαι. σ. ἕμμαι. sequor. Depon. datiuo.

Ἐπόμαχοι στρατιῶται. inutiles ad pugnãdum milites.

Ἐπομβρία. ας. ἡ. humiditas, imber, ὅταν ἐπάνω πλοι ὄμβροι ὦσιν. Opponitur τῇ ἀνομβρίᾳ.

Ἔπομβρος. pluuius.

Ἐπομαῖον. δίκ. sequitur.

Ἐπομνύως. pedario more sequendo.

Ἐπόμνυμι. peiero, deiero.

Ἐπομόω. μ. όσω. π. οκα. superiuro, adiuro, iusiurandum interpono. Accus.

Ἐπομφάλιον. ὁ. τὸ. locus supra umbilicum, umbo.

Ἐπονειδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impropero. Accus.

Ἐπονείδισον. ὁ. exprobratio.

Ἐπονείδιστος. ὁ. ὁ, ἡ. opprobriosus, reprehensibilis, contumeliosus, probris obnoxius.

Ἐπονειδίστως. contumeliosè.

Ἐπονᾶζε. laborabat.

Ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.

Ἐπόπτης. obserua, reuercre.

Ἐποποιία. ας. ἡ. uersuum contextus, carmen. Suid. narrationem interpretatur heroico carmine complexã, & quæ fabulis caret.

Ἐποποιός. ὁ. ὁ. uersificator.

Ἐποπτεία. ας. ἡ. inspectio.

Ἐποπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. specto, sacras res inspicio, quod uerbum theologi usurparunt. Item pro ἑορτάζω. Aristoph. Ran. μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ, ὅταν κατασάσομαι τῷ λιμπότῃ. Bud. Com.

Ἐπόπτης. ὁ. ὁ. censor, spectator, ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος, ut inquit Pollux, id est curator operis. Item rerum sacrarum arbiter. Et plus est quàm μύστ. Gregor. τίθ' ἅμα ἅπασι περὶ ἁσσαῖς καὶ ἐξηκοντὰ ἔτῶν μεγίστων ἐπόπτας. Budæus ibidem.

Ἐποπτικὰ. τὰ. dicebantur ultimæ initiorum ceremoniæ, neque enim simul ut initiati erant, spectatum admittebantur. Erant autem sacra sacratiora. Budæus ibidem.

Ἐπόπτομαι. uideo.

Ἐποπτεύω. sibilo. Neutrum absol.

Ἐπορβᾶται. inuidet.

Ἐπόρνης. tutor, ἐπίτροπος.

Ἐπορνάω. irascor, impetuose feror.

Ἐπορούω. irruo. Neutrum datiuo iungitur.

Ἐπορθρεύω. diluculo consurgere.

Ἐπόρκιον. periurium.

Ἐπορούω. hostiliter insilire, accedere.

Ἐπόρσαν. committerent, Iliad. κ.

Ἔπος. ους. τὸ. uerbum, uersus, poëma. Ab ἔπω, sicut sermo à sequendo.

Ἐποτρύλιζαν. prosternere.

Ἐποτρύω. μ. υνῶ. π. υνκα. impello, excito. Accus.

Ἐπουλᾶν. ad cicatricem perducere.

Ἔπουλις. ίδος. ἡ. excrescentia gingiuæ inter denteis.

Ἐπουράνιος. ὁ. ὁ. cælestis.

Ἐπουρέω. mingo.

Ἐπουρίζω. ἐπιδρομὴν τὰ πλοῖα ποιῶ. Lucianus. Δήσας ποτὲ ποιητικῆς τινὸς ἀνέμου μὴ ἐπουριάσαντος τὰ ἀκάτια, Vento obsecundante & aspirante. Bud. Com.

Ἐπουρίζω. insiliens impetu facto.

Ἔπουρος. piscis quidam.

Ἐπουσιῶδες. inseparabile accidens, συμβεβηκὸς ἀχώριστον.

Ἐποφθαλμιάζω. respicio.

Ἐποφθαλμιάω. μ. άσω. π. απα. intuideo. Item admicto mulieri, & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis aspicio mulierem, ut sit translatio ab oculorum morbo ad morbum animi, hominis amore capti, & oculos adijcientis mulieri, aut alij rei cuicunque magnopere concupitæ. Cicero uocat cupiditatis oculos adijcio. Neutrum datiuo.

Ἐποχέομαι. inequito, insideo, ἐπικάθημαι.

Ἐποχέω. μ. ήσω. π. κα. ueho. Actiu. accus.

Ἐποχετεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἐποχεύω. τὸ ἐπαναβαίνω, ut animantia ineuntia & coëuntia. Bud. Com.

Ἐποχή. ῆς. ἡ. epoche, assensus, retentio quam inuexit Pyrrho, cõmentus rationem, qua nihil percipi & comprehendi posse diceret. Est etiam gradus planetarum in zodiaco, Hermol. in Plin. & Cæl. libro 1. cap. 15. Et ἐποχὴ τ' ἐμμένων, suppressio mensium, cui contraria est ἀπραπάβρωσις apud medicos. Est etiam ἐποχὴ remora, & impetus ruentis impedimentum, atq; in

hibitio, quasi ἐφ' ἁρματικῆ. Bud. Com.

Ἔποχον. instratum equi.

Ἔποχος. ὁ. ὁ. compos, insidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit. Bud. Com.

Ἐποχούμενος. βασιλεύοντος, pro uectore, sessore, Herodoto.

Ἐποχώτερος. stabilior.

Ἔποψ. οπος. ὁ. ἀλεκτρυὼν ἄγριος, upupa, spectator.

Ἐποψάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. facio opsonium.

Ἐπόψιμος. ὁ. ὁ. aspectabilis.

Ἐπόψομαι. uidebo.

Ἑπτὰ. septem.

Ἑπταβόειος. ὁ. ὁ. septẽ pellibus bubulis circuntectus. Aiacis clypeũ sic appellat Homer. Ponitur pro impenetrabili, & inuicto, ut θυμὸς ἑπταβοάους, Aristoph. Ran.

Ἑπταγράμματον. τὸ. durum, iracundum.

Ἑπταέτης. septennis.

Ἑπταικαιδεκαέτης. septendecim annorum.

Ἑπταμηνιαῖος. ὁ. ὁ. septimestris.

Ἑπτακόσιοι. septingenti.

Ἑπτακτίκτιος. denso capillitio.

Ἑπταπλάσιος. ὁ. ὁ. septuplus.

Ἑπτάπλευρον. ὁ. aliqui plantaginem minorem uocant.

Ἑπτάπλευρος. ὁ. ὁ septilatus.

Ἑπταπόδης. septem pedum.

Ἑπτάπυλος. ὁ. ὁ, ἡ. habens septem portas, Thebarum Bœoticarum epitheton, ad Aegyptiarum differentiam, quæ ἑκατόμπυλοι dicuntur.

Ἑπτάῤῥοος. ὁ. ὁ. septemfluus.

Ἑπτάς. άδος. ἡ. numerus septenarius.

Ἑπτάσομος. ἑπτάπυλος.

Ἑπτάχορδος. septem fidibus constans.

Ἑπτάφθογγος. ὁ. septem neruos habens, aut si fistula, foramina septem.

Ἑπτάφωνος. ὁ. porticus in Olympia, quòd pro una uoce plures reddebat.

Ἑπτάχαλκον. ὁ. locus erat intra urbem Athenienſium.

Ἑπτάχα, & ἑπτάχῃ. septempliciter.

Ἑπτάχορδος. ὁ. habens septem chordas.

Ἑπτέρωται. alatus est.

Ἑπτέτης.ὁ. *septem annorum.*
Ἑπτέτις.ι. *septennis.*
Ἑπτιπκλος.ε.ι. *bene comatus, qui septies tondi posſit. Suid.*
Ἔπυδρος.ε.ι. *humidus, uuidus.*
Ἐπυπθύτα. *superfœtata.* (ποτ.
Ἐπύπιον.ε.τὸ. *uersiculus, diminutiuum ab ἔπος.*
Ἔπω. *curo, tracto, guberno, dispono. Prodico magis in usu est suum compositum ἐπανίπω, maxime apud poëtas, quàm ἔπω.*
Ἐπωάζω.μ.άσω.π. ακα. *ouis incubo. Depon.*
Ἐπωασμός.ε.ὁ. *incubitus.*
Ἐπωασικόπδα.τὰ. *quæ magis incubant.*
Ἐπωβελία, *siue ἐποβελία. est sexta pars æstimationis litis, pœna calumniosi actoris in iudicijs ignominiosis. Continet autē centum minas. Bud. Com. & de Asse.*
Ἐπωδαὶ φαρμάκων. *potiones magicæ.*
Ἐπῶδλις. *turpe, ἀισχρός.*
Ἐπῳδή.ῆς.ἡ. *incantatio, carmen, incantamentum.*
Ἐπῴδιον. *quod odæ accinitur.*
Ἐπῳδός.ε.ὁ. *incantator, & genus carminis, cum singulis uersibus singulæ clausulæ subijciuntur, & quasi accinuntur, cuiusmodi sunt apud Horatium.*
Ἐπάδλωσος.ε.ὁ. *doloroſus.*
Ἐπώλιον. *aues aut gallinæ dicuntur, cum ouis incubantes clamant, siue glociunt. Apud Aristoph. ponitur pro κρύπλεσθη.*
Ἐπωμαδίον. *in humeris.*
Ἐπωμίδιον.τὸ. *parua ἐπωμις.*
Ἐπωμίς.ίδος.ἡ. *chlamys, ceruix, humeri pars exterior proxima brachio, genus uestis breuioris, quod humeris injicitur, quasi dicas inhumerale, superhumerale.*
Ἐπωμοσία.ἡ. *iuramentum, quod deferebatur ab eo, qui uel morbum, uel aliam causam iustam, quare ad diem præscriptum in iudicio non apparuerit, prætexebat.*
Ἐπώμοτος.ε.ὁ. *genus iurisiurandi, cuius meminit Suidas.*
Ἐπωνία. *tributum, quod re aliqua empta penditur.*
Ἐπωνομάζω.μ.άσω.π.ακα. *cognomino.*
Ἐπωνομασός.ε.ὁ. *cognominatus.*

Ἑπωνυμία.ας.ἡ. &
Ἐπώνυμον.ε.τὸ. *cognomen.*
Ἐπώνυμος *gentilis, eiusdem nominis. Et* ἐπώνυμοι, *heroës Athenis, à quibus tribus sua cognomina acceperunt. his statuæ erectæ fuerunt. Et* ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων *dicitur* ὁ ἄρχων, *quòd ab eo annus insignis denotabatur, ut Romæ à consulibus, & ab eius nomine alij ἄρχοντες in actis perscribebantur. Budæus Commentarijs.*
Ἐπωπάω. *inspicio,* ἐφοράω, ἐποπτεύω.
Ἐπώπιδες. *ministri, inspectores.*
Ἐπωρύω. *lugeo, fleo.*
Ἐπωφελάζω. *curo, cogito, solicitus sum.*
Ἐπωρύωδη. *ululare.*
Ἐπωρώθη. *excæcati sunt.*
Ἔπωτίδες.αἱ. *ligna ex utraque proræ parte prominentia.*
Ἐπωτρόν, *pro* ἐπ' αὐτῷ. *Suidas.*
Ἐπωφελὴς. *utilis.*
Ἐπώχλω. *inuadebat, ab* ὄχλος.

Ε Ρ.

Ἔρα.ας.ἡ. *terra.*
Ἐράασθε. *cupiebatis.*
Ἔραδος. *puer, contentio, conuicium.*
Ἔραζε. *ad terram.*
Ἐρᾶα. *ramus oleæ, ramentum.*
Ἔραμαι. *amo, cupio, gestio. Depon. genit.*
Ἐρανάρχης.ε.ὁ. *qui stipibus erogādis præest.*
Ἔρανη. *ara.*
Ἐρανίζομαι, &
Ἐρανίζω.μ.ίσω.π.ικα. ἔρανον αὐτῶν καὶ συνάγω. *Vnde ponitur pro colligere, corrogare, emendicare, Aeschini* κατὰ κτησ. *Et Demosth.* καὶ τὸς φίλους ἐρανίζω, *Vbi ab amicis collationem coegero. Vnde pro conferre, comparare, commodare alicui, apud eundem* πὸς βοιωτ. *Bud. Com.*
Ἐρανιστὴς. *sodalis, socius conuiuij.*
Ἐράννος. *amabilis.*
Ἔρανος, & ἔρανον.ε.ὁ. *fructus, collatio publica, collecta, symbolum, beneficium, gratia. Vnde* ἔρανον τὴν αὐτὴν ἀποδοῦναι, *est parem gratiam referre. Erat quoq; Græcis conuiuij species, de quo uide* ἀλφιτόνη. *& Cælius libro 14. capite 17.*

Ἐραπλήρ.

Ἐραπλὴρ. *uenator.*
Ἐραρτύομαι τὸ ναυτικόν. *parandæ classi incumbo.*
Ἔρασαι. *inanire.*
Ἔρασις.ιος.ἡ. *amatio, digitus pedis.*
Ἐρασιχρήματος.ου.ὁ. *auarus, pecuniæ desyderio flagrans.*
Ἐράσμιος.ε.ὁ. *amabilis.*
Ἐραστὴς.ε.ὁ. *amator, amicus.*
Ἐρασὸς. *amabilis, blandus.*
Ἐρασσία.ας.ἡ. *amatrix.*
Ἐρατευτύω. *milito, molestè fero.*
Ἐρατεινὸς.ε.ὁ. *amabilis.*
Ἐρατίζω.μ.ίσω.π.ικα. *cupio. Accus.*
Ἐρατὸς.ε.ὁ. *amabilis.*
Ἐρατὼ.όος.ὁ. *Erato, una musarum.*
Ἐράω.μ.άσω.π.ακα. *amo, cupio, appeto. Actiu. genit. Et absolute positum significat amore captum esse, ut Latinis. Terentius. Meum gnatum rumor est amare.*
Ἔργα.τὰ. *fructus, rura. Xenophon in Vena.* τὰ δι' ἔργα ἐλθεῖν μεταθεῖν, *transcurrere rura.*
Ἐργάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. *operor, & in genere pro quamcunq; rem facere & obire accipitur. Vnde Xenoph.* ἑλλ.ϛ. *est facere opus, id est castra munire, fossam & uallum circundare. Item pro capturas merere, & quæstum corpore facere, ut* τὰ ἐπιτάδεια ἐργάζεσθη, *Demosth. &* ἐργάζεσθη χρῆμα τα, ἐργάζεσθη ῥᾳδιουργῶν, *&c. Nam idem fere est quod* φιλοκερδεῖν, *hoc est sordidis lucris indulgere. Habet autem hoc uerbum utranque significationem, & actiuam, & passiuam, ut* ἐργάζομαί σε κακὸν, *malis te afficio, &* ἐργάζομαι ὑπὸ κακοῦ, *ipse malis afficior. Budæus Commentarijs.*
Ἐργαζομένη γῆ. *terra culta, Theoph.*
Ἐργάθω. *separo. Accus.*
Ἐργαλεῖον.ε.τὸ. *instrumentum, ferramentum artificum.*
Ἐργάνη.ης.ἡ. *Minerua.*
Ἔργανον.τὸ ἐργαλεῖον.
Ἐργασία. ας.ἡ. *opificium, opera, labor, quæstus, lucrum. Et ad omnia opera accommodatur, sicut* ἐργάζεσθη. *Ἐργασία φορᾶς, id est* πίεσις, πατρεργασία, *Aristoteles de Part. ani. 3. Et* ἐργασία τῆς γῆς, *cultus, subactio. Budæus Commentarijs.*
Ἐργάσιμος.ε.ὁ. *cultus, fabricabilis, ut* ἐργάσιμα ξυλὰ, *ligna, quibus utuntur in operibus suis materiarij. Cæl. lib. 13. capite 48.*
Ἐργασίων. *agricola.*
Ἐργασὴρ.ῆρος.ὁ. *operarius.*
Ἐργασήριον.ε.τὸ. *officina. Item fornix. Vnde* ἐπ' ἐργασηρίς καθέδη *mulier dicitur De mosthenis, quæ prostat, & publicè meretricem. Bud. Com. Cæl. lib. 13. capite 48.*
Ἐργασιάρχης.ὁ. *tabernarius, opifex.*
Ἐργασικὸς.ε.ὁ. *operarius, operosus.*
Ἐργασικώτατος.ε. *officiosissimus.*
Ἐργασῖναι. *ἀι τὸν πίπλον ὑφαίνουσαι.*
Ἐργάτης.ε.ὁ. *operarius, operator. Vnde* ἐργάτα, *uespæ quæ operantur, Aristot.*
Ἐργατίνης.ε.ὁ. *agricola.*
Ἐργάτις. ιδος. ἡ. *operatrix operum ad uiros attinentium, Minerua.*
Ἐργάω, *pro* ἐργάζω.
Ἐργάτωνες, & ἐργάωνες. *tuguria in agris, ubi serui quiescunt.*
Ἐργᾶται. *serui.*
Ἐργαστισάτης. *operum reficiendorū curator.*
Ἔργμα.αδος.τὸ. *clausura, res, negotium.*
Ἐργνύω. *arceo, includo, abscondo.*
Ἐργοδιώκτης.ε.ὁ. *exactor operis, monitor.*
Ἐργολαβέω. μ.ήσω. π. ηκα. *opus faciendum conduco, operam loco, rem perficiendam suscipio, redempturas facio, & inde lucrum facio, ut redemptores solent, quod genus Cicero sequestres appellat. Hoc etiam uerbo oratores de ijs interpretibus & sequestribus utuntur, qui iudicijs corrumpendis, aut eiusmodi maleficijs suscipiendis operam suam locant. Neutrum absolutum. Budæus Commentarijs.*
Ἐργολαβία.ας.ἡ. *merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, & conductio.*
Ἐργόλαβος.ε.ὁ. *operarius, manceps, operarum redemptor.* Ἐργόλαβοι *quoque dicti sunt sycophantæ & quadruplatores, quæstui delationes habentes, qui com-*

Universidad de Deusto
Biblioteca

pendia ſua comparant,& conſectantur ex alienis diſpendijs atq; calamitatibus.

Ἐργολαμβάνω. opus aſſumo, negotium mihi ſumo, ſolicitus ſum.

Ἐργομωκῶν. illudens.

Ἔργον. ϛ. τὸ. opus factum. Item lucrum, quæſtus, uſura, Demoſthenes. Significat etiam δυχερές, ut ἔργον ἦν, difficile erat, Demoſthenes. Sic Vergilius. Hoc opus, hic labor eſt. Ἔργα etiam dicuntur ſegetes, & arua, hoc eſt τὰ ἀρόσιμα, Xenoph. Eſt etiam officium & functio, ut ἐμὸν οὖν ἔργον δή, Hoc mei muneris eſt, Iſocr. Ἔργον ποιεῖσθαι, eſt ſtudioſe quippiam aggredi & cõtendere ad efficiendum, Iſocr. τὸ ἔργον μισθόμενος, manceps. Budæus Commentarijs.

Ἐργόφυς. ὁ. qui urget operas.

Ἔργω, poetice mitto. unde deriuatũ eſt ἐκάεργος, qui longe iaculatur, Apollinis epith.

Ἐργώδης. ους. ὁ, ἡ. operoſus, durus.

Ἔρδω. facio, ſacrificeo, ῥέζω. Accuſ.

Ἐρεβεννός. ϛ. ὁ. obſcurus.

Ἐρέβινθος. ϛ. ὁ. cicer, teſticulus. Vnde ἐρεβίνθιος, cicernus. Vide Eraſm. Prouerb. Cicernus Bacchus.

Ἐρεβοδιφῶ. palpo in tenebris, ſcrutor ſubterranea.

Ἐρεβόθεν. è tenebris.

Ἔρεβος. ους. τὸ. Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρεγμός. ϛ. ὁ. ſiliqua, pabulum ex fabis, aut frugibus comminutis, lomentum.

Ἐρεθίζω. interrogo, quæro, duco, Accuſ.

Ἐρεθίω. irrito.

Ἐρεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. irrito, excito. Accuſ.

Ἐρέθισμα. ατος. τὸ. &

Ἐρεθισμός. ϛ. ὁ. irritatio, iniuria.

Ἐρεθιστικός. ϛ. ὁ. irritatiuus.

Ἐρέθω. irrito. Accuſ.

Ἐρείδομαι. diſco, exquiro.

Ἐρείδω. μ. είσω. π. εικα. firmo, innitor, ſuffulcio, impetum ſuſtineo, ad finem perduco, figo. Item σωφρονίζω, Ariſtoph.

Ἐρείκη. ης. ἡ. arboris ſiſſilis genus, cuius folia ſternebant initiaturi, erica Gaza interprete.

Ἐρεκτός. ϛ. ὁ. fiſſus. Vnde ἐρεκτὰ, legumina contuſa, τὰ ῥισὰ, ut cyamus. Pauſ. ἐρεκτὸν πυρὸν dicit, τὸν μὴ ἐς ἄλευρον ἀλισκόμενον, ἀλλὰ ὅσοι δύο ἢ τρεῖς γεγονότα.

Ἐρέπω. τέψω. π. ειψα. ſcindo, circumeo. Accuſ.

Ἔρεξις. εως. ἡ. fiſſio, fiſſura, ſectio.

Ἔρεσθαι. interroga, ἐρώτησον.

Ἐρέτιον. ϛ. τὸ. ruder, & ruina.

Ἐρεπίωσις. ruina.

Ἐρέπω. μ. έψω. π. εφα. cado, diruo. Accuſ.

Ἔρεσμα. ατος. τὸ. culmen, firmamentum, ſuſtentaculum.

Ἐρέω. τὸ ἔρομαι, interrogo.

Ἐρέμβομαι. oberro.

Ἐρεμνός, pro ἐρεβεννός. ϛ. ὁ. tenebroſus, mortalis.

Ἐρεμῶσαι. nauigare.

Ἔρεξεν. fecit.

Ἐρεός. ϛ. ὁ. laneus.

Ἔρεπτα. τὰ. alimenta.

Ἐρέπτομαι. μ. έψομαι. π. ειμμαι. comedo. proprie ad bruta pertinet, quaſi τῆς γῆς ἀναπίμπλημι. (ρεσθαι.

Ἐρεπτῶ. alo.

Ἐρέπω. tego.

Ἐρεσία. ας. ἡ. remigatio.

Ἐρεσιμίφα. ἡ. geometria.

Ἐρεσκία. miniſterium.

Ἐρέσσομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. &

Ἐρέσω. remigo. Depon. abſol.

Ἔρεσσος. ϛ. urbs Lesbi.

Ἐρεθιλίω. μ. ίσω. π. ικα. uel ἐρεθιλίω. rugor, decipio, inſto, contendo, prouoco.

Ἐρεθιλία. ας. ἡ. nugamentum, irritatio, prouocatio.

Ἐρέτης. ϛ. ὁ. remex.

Ἐρετμόν. ϛ. τὸ. &

Ἐρετμός. ϛ. ὁ. remus.

Ἐρετός, pro ἐρατός.

Ἐρετμῶσαι. κώπας ἁρμόσαι.

Ἐρεθιάω. cauillor, ludo.

Ἐρέπω. μ. ἐξω. π. εχα. ἐρέσω.

Ἐρευγματόδης. flatulentus, ructus faciens.

Ἐρεύγομαι. μ. εύξομαι. π. ευγμαι. eructo, fremo, Depon. accuſ.

Ἐρευθεδανόν. τὸ. ſuffrutex, rubeia.

Ἐρευθεδανός. ϛ. ὁ. color qui rubrica dicitur.

Ἐρυθρός. ϛ. ὁ. ruffus, rubicundus.

Ἐρεύθομαι. μ. εύσομαι. π. ευσμαι. rubeo. Depon. datiuo.

Ἔρευθος. ϛ. ὁ. rubor, pudor. τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρυθρόν.

Ἐρευθιάω. rubefio, ἐρυθεῶ.

Ἐρεύθω. μ. εύσω. π. ευκα. rubefacio, rigo. Accuſ.

Ἔρευνα. ης. ὁ. ſcrutatio.

Ἐρευνάομαι. μ. ώμαι. π. ημαι. &

Ἐρευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcrutor, excutio. Budæus Commentarijs.

Ἐρευτικός. ϛ. ὁ. ructus mouens.

Ἐρεύω, pro ἐρέω.

Ἐρέφω. μ. ψω. π. ψα. tego, orno, corono. Accuſ.

Ἐρεχθείδης. ου. Athenienſis, ab Erechtheo rege.

Ἐρεχθείς. έως. ὁ. ſuffocatus, necatus.

Ἐρεχθόμενος. ϛ. ὁ. moleſtia affectus, oppreſſus, commotus à uentis.

Ἐρέχθω, & ἐρέχω. μ. ξω. π. χα. ſcindo. Accuſ.

Ἐρέψιμα ξυλὰ. ligna tectis concinna, ξύλωσις. Cælius libro 13. capite 28.

Ἐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dico, mandata renuncio, interrogo, ſignifico. Actiu. accuſ.

Ἔρημαι. uolo interrogare.

Ἐρημαῖος. ϛ. ὁ. ſolitarius.

Ἐρήμας. aduerbium, nemine prohibente, aut obſtante, indicta cauſa.

Ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta cauſa indicta, id eſt, altera parte abſente, ut ἐρήμην καταδικασθῆναι, ἐρήμην ἁλῶναι, indicta cauſa damnare. Budæus in Annotat. & Com.

Ἐρήμη λίθος, aut una dictione ἐρημοδίκιον, uadimonium deſertum.

Ἐρήμης. aduerbium, indicta cauſa, nullo defendente.

Ἐρημία ας. ἡ. ſolitudo.

Ἐρημικός. ϛ. ὁ. deſolatorius.

Ἐρημίτης. ου. ὁ. eremita, ſolitarius.

Ἐρήματα. τὰ. pecora.

Ἐρημοβατῶ. qui ſolus ſuam cauſam agit.

Ἔρημος. ϛ. ἡ. ſolitudo, eremus, locus deſertus, & ab hoſtibus uaſtatus. Τὴν ἔρημον διδόναι. ſecundum præſentem de abſente, uel contra abſentem pronunciare, quod

forenſi uocabulo nunc dicitur, dare deſectum. Budæus Commentarijs.

Ἔρημος. ϛ. ὁ. ſolitarius, deſertus, deſolatus.

Ἐρημόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſolo. Accuſ.

Ἐρήμωσις. ιος. ὁ. deſolatio.

Ἐρημωτής. deſolator, uaſtator, ἐρημοποιός.

Ἐρημάομος. in deſerto paſtus.

Ἐρηρεῶθη. firmari, innixum eſſe.

Ἐρητύω. καταστέλλω, ſedo, poſſideo, quieſco, placo, demulceo, cohibeo, ueto.

Ἔρι. nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictionum intenſionem affert, & augmentum.

Ἐριαύχενιος. collo elato, uel procero.

Ἐρίβοιος. auguſtus, uenerabilis.

Ἐρίβολος. ϛ. fertilis.

Ἐριβρεμέτης. ου. ὁ. magnitonans.

Ἐρίβρομος. ϛ. ὁ. ualde rugiens.

Ἐριβρύχων. ſonorus, πολύηχος.

Ἐριβῶλαξ. κος. ὁ, ἡ. ἐρίβολος, ferax.

Ἐριγάστωρ. ορος. ὁ. uentricoſus.

Ἐρίγδουπος. ϛ. ὁ. γ abundante pro ἐριδοῦπος.

Ἐρίγηρος. argutus, ſonorus.

Ἐριγμοὶ κύαμοι. freſæ fabæ.

Ἐριγνύω. claudo, abſcondo.

Ἐριδαίνω, & ἐριθμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contendo, irrito, diſco, perpendo, prouoco.

Ἐριδούπος. ϛ. ὁ. ualde ſonans.

Ἐρίζω. μ. ίσω. π. ικα. litigo, contendo. Neutr.

Ἐρίζωος. uiuax.

Ἐριήρατος. ὁ. peramabilis, coniunctus, congruus, coneors.

Ἐρίηρος. ϛ. ὁ. amabilis.

Ἐριηχής. ους. ὁ, ἡ. magniſonus.

Ἐριθάκη. ἡ. erithaca, quam fert apis cũ melle.

Ἐριθακίς. quædam arbor.

Ἐρίθακος, & ἐρίθυμος. auis ſolitaria, quæ à quibuſdam ſyluia, rubeculam interdum Theodorus interpretatur.

Ἐριθακίς. genus arboris.

Ἐριθάλλος. ϛ. ὁ, ἡ. ualde uirescens.

Ἐρίθαλος. ας. ἡ. cõtentio, ſeruitus, concertatio.

Ἐριθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruio, temerè laboro & in uanum. Neutr. datiuo.

Ἐριθηλής. ους. ὁ, ἡ. ualde uirens.

Ἔριθος. ϛ. ὁ, ἡ. lanam tractans, precio condu-

ctus, messor, agricola.
Ἐειπάνη. ης. ἡ. sepes.
Ἐείκη. ης. ἡ. erica.
Ἐεικυδής. ἐος. ὁ, ἡ. gloriosus.
Ἐείκω. seco, scindo.
Ἐεικάδλης, uel ἐεικυάδλης. disruptus.
Ἐείμη. ἔξοδος.
Ἐείμυκος. ε. ὁ, ἡ. ualde mugiens.
Ἔειρα. τὰ. grossi ficus.
Ἐειράω. caprifico.
Ἐείρας. ᾶδος. caprificus.
Ἐειρασμός. ῦ. ὁ. caprificatio.
Ἐείνμος. ε. ὁ. uentus procellosus.
Ἐειρός. ῦ. caprificus, ficus syluestris.
Ἐείρος. est ipse fructus ficus syluestris.
Ἐεινύειν. indignari.
Ἐεινός. ῦ. urbs Dorica.
Ἐερννύς. ύος. ἡ. Erynnis, furia.
Ἔειρ. ἡ. crinis, θείρ. & superior siue gibba ieciuoris pars, qua inuicem fibræ eius separantur.
Ἐειόδων. ὁ. magnos habens denteis.
Ἔειρον. ε. τὸ. lana.
Ἐειροπόνης. ε. ὁ. fullo.
Ἐείνης. ε. ὁ, ἡ. &
Ἐείνιος. ε. ὁ. ualde utilis. Epithet. Mercurij.
Ἐειροπωλικῶς. dolosè, quemadmodum solent, qui lanam uendentes humectant, quo magis ponderet.
Ἐειροπώλιον. τὸ. emporium lanæ.
Ἐειόω. laboro, maxime circa lanificium.
Ἐείπω. τὸ ῥέπω.
Ἐείπων. mons, rupes, promontorium.
Ἐειρᾶδατα. firmati sunt.
Ἔεις. ιδος. ἡ. lis, contentio.
Ἐειοθρήνης. ἐος. ὁ, ἡ. præpotens.
Ἐεισμάραγδος. contentiosus, intractabilis.
Ἐεισάφυλος. ε. ὁ, ἡ. ex grandi & generosa uua expressus.
Ἐεισήρ. ῆρος. ὁ. crumena.
Ἐείσης. litigator.
Ἐεισικός. ῆ. ὁ. discrepatiuus, contentiosus.
Ἐεισός. ῆ. ὁ. litigiosus.
Ἐεισύβη. ἡ. frumenti pestis, squalor.
Ἐεισφάραγος. collo elato.
Ἐεριζηλεῖν. ad contentionem incitare.

Ἐείζηλος. ε. ὁ. contentiosus, promptus ad conuicia.
Ἐειτάβρης. formidolosus.
Ἐείτιμος. ε. ὁ. pretiosus.
Ἔεριφος. ε. ὁ. hœdus.
Ἐείφυλλος. frondosus, multis aut magnis foliis.
Ἐειωδής. ἐος. ὁ, ἡ. lanarius.
Ἐειώδυνον. doloresum.
Ἐειώλη. ης. ἡ. uehemens flatus siue uentus.
Ἐειώπις. ιδος. habens magnos oculos.
Ἐερκάδδω. cauillari.
Ἔερκειος. ε. ὁ. Herceus, Iouis epitheton.
Ἐερκίτης. custos.
Ἔερκος. ε. septum, uallum, munimentum, rete, περίφραγμα, δῶμα.
Ἔερμος. ου. τὸ. circuitus, septum, monile, uallum, rete, propugnaculum.
Ἔερμα. ατος. τὸ. mauris, aurium ornatus. Item lignum quod supponitur nauiin terra marcescat, saburra, arma nauis, ut anchora, funes & id genus alia. Scopulus Erasmo interprete.
Ἑρμαθλών. Mercurij & Mineruæ statua.
Ἑρμαί. stolones, inutiles fruticationes.
Ἑρμαῖα. τὰ. Cretensiũ festa. Cæl. lib. 7. ca. 4.
Ἔερμαιος. tumulus. Et ἔρμαιον. ε. τὸ. lucrum, res inuenta, refugium.
Ἑρμαφρόδιτος. qui utrunq; habet membrum tam uirile quàm muliebre.
Ἔερμαξ. sepes, scopulus in mari occultus.
Ἑρμάς. idem.
Ἑρμᾶος. ε. ὁ. &
Ἑρμίας. Mercurialis.
Ἑρμείας, poëticè. ε. ὁ. Mercurius.
Ἑρμῆ. ξοδος.
Ἑρμηνεία. ας. ἡ. interpretatio, sermo, explicatio.
Ἑρμηνεύομαι. μ. νύσομαι. π. νυμαι. interpretor, in significatione passiua.
Ἑρμηνεύς. ἐος. ὁ. interpres.
Ἑρμηνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. interpretor. Ac.
Ἑρμηία. ας. ἡ. fulcrum lecti.
Ἑρμῆς. ε. ὁ. Mercurius, nuncius. παρὰ τὸ ἔρω τὸ ἀγγέλω. Et quia à cœna surgentes Mercurio prolibare solebant, quasi somni præsidi,

præsidi, ἑρμῆν quoque pro ultimo potu accipiebant. Vnde Homerus, τῷ πυμάτῳ σπένδεσκον. Cælius libro 15. capite 6.
Ἑρμὸς, uel ἑρμίν. ῖνος. ἡ fulcra lecti.
Ἑρμινία. τὰ. idem.
Ἔερμιον. ε. τὸ. &
Ἑρμιόνη. ης. ἡ. templum in Peloponneso Cereri & Proserpinæ sacrum, quod asyli uice habebatur, si quis eò confugisset.
Ἑρμογλυφεύς. έως. ὁ. uel ἑρμόγλυφος. sculptor Mercurij, statuarius.
Ἑρμογλυφικὴ τέχνη. ars statuaria.
Ἑρμόπαν. Pan, quod ex Mercurio natus sit.
Ἔρνιον. ε. τὸ. ficus caprifici.
Ἑρνόκομος. hortulus.
Ἔρνος. ε. ὁ. ramus, germen, caro.
Ἑρνώδης. ες. ὁ, ἡ. ramosus.
Ἔερξα. clausi.
Ἔερξιται, pro εἴρξιται. prohibebit.
Ἔερξις, pro εἵρξις. faceres, per metathesim.
Ἔερξον. fac, prohibe.
Ἑρόης. gratiosus.
Ἔερομαι. μ. ἔρομαι. μέσ. ἀόρ. β. ἠρόμην. interrogo, quæro. Item agitor, feror, Eurip. Depon. accus.
Ἔρος, Aeolice pro ἔρως. amor. Tradunt tamen grammatici, cum o in bonam partem accipi debere, cum ω uero pro flagitioso amore.
Ἑορτή. festum.
Ἑρπετά. τὰ. reptilia.
Ἑρπετόδηκτος. ε. ὁ. à serpente morsus.
Ἑρπετός. ῆ. ὁ. serpens, reptilis.
Ἑρπηδών. όνος. reptatio.
Ἔρπις. uinum. παρὰ τὸ ἕρπουτας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως.
Ἑρπετικόν. τὸ. reptile.
Ἑρπύζω. μ. ύσω. π. υκα. uel ἑρπίζω. serpo, repo. Neutr. absol. In præteritis augmentum per α diphthongum format.
Ἑρπυλλίς. ίδος. ἡ. cicada.
Ἔρπυλλον. ε. serpyllum.
Ἑρπυσμός. ὁ. reptio, sonus, grunnitus.
Ἑρπυσικά. τὰ. reptilia.
Ἔρπω. μ. ψω. π. φα. uado, serpo. Accipit autẽ augmentum per α diphthongum. Neutr.

Ἐρραγέως. celeriter.
Ἔρρας. aries.
Ἐρρέως. statim, cito.
Ἐρρίζουται. irradicãtur, qui in radice manẽt.
Ἐρρίζωμένη. ης. ἡ. stabilita, radicata.
Ἐρρίζωθη. radices egisse.
Ἐρρικνωμένα. strata, contorta.
Ἐρρυθμισμένος. numerosus.
Ἐρρυτιδωμένος. rugatus.
Ἔρρω, Aeolice pro ἔρω, quod & φθείρω. pereo, euanesco, pessum eo. Budæus Comment.
Ἐρρώομαι. confirmor, inualesco.
Ἐρρωμένως, &
Ἐρρωμενέστερος, &
Ἐρρωμενής. ἐστερος. ὁ, ἡ. constans, robustus.
Ἐρρώμενον. robur.
Ἐρρωμένως. fortiter, robustè.
Ἐρρωσθαι. ualere. Ἐρρῶσθαι ἀπᾶν, uale dicere, uale iubere, τὸ χαίρειν ἐάσασθαι. Bud. Com.
Ἔρσαι. οἱ. agni recens nati, & teneri hœdi.
Ἐρσοῦς. ὁ. ἐροσώδλης, roscidus.
Ἔρσα. uerna, roscida, tenera.
Ἔρση. ης. ros.
Ἐρσήεις. ῆεσσα. ὁ. roscidus
Ἐρυγάνω. eructo, de ieiunis dicitur, ὀρύγω uero de saturis.
Ἐρυγή. ῆς. ἡ. ructus, eructatio.
Ἐρυγκλός. ῆ. ὁ. ructum ciens, ut raphanus.
Ἐρυγμαίνω. mugio.
Ἐρύγμηλος. ε. ὁ. sonorus, grauiter boans ac mugiens.
Ἐρυγμός. οῦ. ὁ. bellum.
Ἔρυγξ. sepimentum.
Ἐρύγω. μ. ύξω. π. υχα. mugio. Neutrum absol.
Ἐρυθαίνω. rubefacio. (gia.
Ἐρύθεια. ας. ἡ. Erythea insula Geryonæ re-
Ἐρύθεμα. radix quæ erythrodanum etiam dicitur, qua mulieres faciem pingunt, ἄχρου & etiam dicta. Suid.
Ἐρυθίβιος. cognomen Apollinis apud Rhodios, quoniam ἐρυθίβλω appellant ipsi, quã ἐρυσίβλω alij, id est rubiginem.
Ἐρυθμία τ σωμάτων, pro εὐρυθμία. apta compositio membrorum.
Ἔρυθρα θάλασσα. ἡ. rubrum mare.
Ἔρυθρα. folia papaueris.
Ἐρυθραίνομαι. rubeo, nigresco.

Ἐρυθραίνω.μ.ανῶ.π.γκα.rubefacio. Accuſ.
Ἐρύθρημα.αος.τὸ.rubor.
Ἐρυθριᾶς.ruber,rubicundus.
Ἐρυθριάω.μ.άσω.π.ακα.erubeſco, rubore ſuffundor. Et ad corpus refertur, αἰχμώομαι uero ad animum. Neutrum abſolutum.
Ἐρυθρικός.οῦ.ὁ.piſcis nomen rubellio,uel rubellus,Gaza interprete.
Ἐρυθρόδανον.ου.τὸ.color ruber et coccineus.
Ἐρυθροδανωμένον.rubeiæ radice tinctum.
Ἐρυθροκάρδιος. ου. rubro corde, hoc eſt medulla.
Ἐρυθροπληξ. ſugillatio corporis rubens & inflammata, ſacer ignis.
Ἐρυθροποδύν.τὸ.quod habet pedes rubidos.
Ἐρυθρός.οῦ.ὁ.ruber,coccinneus.
Ἐρυκακέω.μ.ήσω.π.κα.traho. Accuſ.
Ἐρυκανάω,& ἐρυκάνω,& ἐρύκω.μ.ύξω.π.υκα. detineo,arceo,prohibeo. Accuſ.
Ἔρυμα.αος.τὸ.caſtellum,liberatio, arx, propugnaculum,munitio.
Ἐρύμανθ&.ου.ὁ.mons Arcadiæ.
Ἐρυμνός.οῦ.ὁ.munitus,tutus.
Ἐρυμνότης.ητος.ὁ.munitio.
Ἐρυμνόω.ſtabilio,munio.
Ἐρυμνώλης.ſuperbus,moleſtus.
Ἐρύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.libero,cuſtodio, obſeruo. Depon. accuſ.
Ἐρύπω,τὸ ῥύκω.
Ἐρυσάρμας.ου.ὁ.auriga.
Ἐρυσάρματις.οἱ, αἱ. uel ῥυσάρμαζοι. celeres, currum trahentes.
Ἐρυσίβη.ης.ἡ. rubigo,ærugo in ſegetibus, pruina. Budæus in Annotationibus.
Ἐρυσιβώλης.ους.ὁ,ἡ.rubiginoſus.
Ἐρύσιμον.τὸ.irio,trionum,agreſte naſturtiũ, alij frugibus annumerant, alij oleribus.
Ἐρυσίπηλας. ſacer ignis.
Ἐρυσίπολις.ιος. patrona urbis, ab ῥύομαι & πόλις,] interiecto,more Ionico propter metrum.
Ἐρύσκηπτρον.ε.τὸ.ἀσπάλαθος, planta ſpinoſa, quæ hodie ex Cypro affertur ſub roſace,ligni nomine.
Ἔρυσμός.pugna.
Ἔρυβς.ſportula.

Ἐρυσός. οῦ. trahibilis. τὰ ῥυσὰ ξίφη, ſtricti gladij & exerti.
Ἐρύω.μ.ύσω.traho.
Ἔ ρφος.ε.pellis,Nicander.
Ἐρχανάης.compactus.
Ἔρχαβ.clauſi erant. Eſt aũt tertia perſona à præterito pluſquam perfecto uerbi ἔργω.
Ἔρχαβος.φραγμός.ſepes.
Ἐρχατόωνβ.clauſi erant,σωεἰχόνβ.
Ἐρχθύτα.τὸ.μ.in aqua ſuffocatum.
Ἔρχομαι.μ.ελεύβομαι.ἀόρ.β. ἦλθον & ἤλυθον. uenio. Depon. abſol.
Ἐρχόμψα.τὰ. futura.
Ἔ ρψις.ιος.ἡ.reptio.
Ἔρω.μ.ῥῶ.π.ἔρηκα. ἀόρ. paſsiu. ἐρρέθην.dico,præcipio. Accuſ.
Ἐρωάλω.quieſco.
Ἐρωγὰς,& ἐρωδιός.ὁ.erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant. Theodor. ardeolam interpretatur, Auguſtinus fulicam. Ciconiam putat eſſe Suidas, aut ciconiæ ſimilem,dictamq; quòd in paludibus uerſetur,quaſi ἑλόδιον. Cælius libro 8. capite 4.
Ἐρώεα.quieſce.
Ἐρώεις. fluens,cedens,deſiderabilis.
Ἐρωέω.μ.ήσω.π.ηκα. fluo, moueor, recedo, procedo,retraho,auerto.
Ἐρωή. ῆς. ἡ. deſiderium, impetus, receſſus, tractus.
Ἐρωμανής.perdite amans.
Ἐρωμενίη.ἡ.amica.
Ἐράμενον.ου. ſcortum.
Ἐρώμενος.ε.ὁ. amaſius, & amicus ſcorti. Accipitur aliquando in bonam partem.
Ἔρως.ωτος. uel ἔρω Atticè. ὁ. amor, Cupido. Cælius libro 12. capite 36.
Ἔρωσις.ῥώμενος.
Ἐρωτάω.μ.ήσω.π.ηκα. interrogo, peto. Interdum pro παρακαλῶ. Differt autem à πυνθάνομαι,ut Ammonius tradit.
Ἐρώτημα.αος.τὸ.interrogatio.
Ἐρωτηματικός.ὁ.interrogatiuus.
Ἐρώτησις. ιος. ἡ. interrogatio, propoſitio, quæſtio.
Ἐρωτικός. οῦ. ὁ. amatorius, fœdis amoribus deditus,in amorem propenſus. Ἐρωτικοί, etiam dicuntur Venerei hymni.
Ἐράτιον.ου.τὸ.imaguncula Cupidinis.
Ἐρωτομανία.libido.
Ἐρωτομανῶν.impatienter amare.
Ἐρωτομανὴς.ἐος.ὁ.perditè amans.
Ἐρωτομανία.ας.ἡ.furioſus amor.
Ἐρωτύλος.ε.ὁ.amatorculus.
Ἐρωτότροφ&.ὁ, ἡ.mater amoris,Veneris epitheton.

Ες.

Ἐς.in,apud. Bud. Com.
Ἐς ἀὲ. ſemper,in perpetuum.
Ἐς ἄν. quouſq;,donec.
Ἐς αὖθις.in poſterum.
Ἐς ἀῶ. ad auroram,per unum diem.
Ἐς ἐκῦρο. hucuſque.
Ἐς ἑσπέρίαν. ueſperi. (mæ.
Ἐς ἡμέτερον.ad noſtras ædes.eclipſis eſt ἥλ&
Ἐς καλόν.commodè,auſpicatè.
Ἐς νέατα.in proximum annum.
Ἐς ὅ.donec.
Ἐς ὅτι μάλιστα. ualde.
Ἐς ποτε. quouſq;,interdum,quando.
Ἐς τε. donec.
Ἐς τηλῦ ὑπέραιαν.poſtridie.
Ἐς τὸ ἄνω. ſurſum uerſus.
Ἐς τόδε. id eſt μέχρι τῦδε.
Ἐς τὸ ἐὸν.opportunè,ut decet.
Ἐς τὸ παραυτίκα.in præſens.
Ἐς ὑπερβολήν. ſupra modum, cum exceſſu.
Ἐς, imperatiu. ἀόρ.β.ab ἵημι.mitte.
Ἐ&γείρω.colligo.
Ἐ&ὲ. ſemper,in perpetuum.
Ἐ&θρέω.intento,intueor.
Ἐ&κουτίζω.tela mitto.
Ἐσάλτο.inſilijt.
Ἐσάπλω,ἀόρ.ε.β. paſsi.à σήπομαι.putrefactus ſum.
Ἐ&ικνέομαι.accedo.
Ἐσάωθ&ν,pro ἐ&ώθη&ν. ſaluati ſunt.
Ἐσβαίνω.ingredior.
Ἐσβάλομεν.uenimus,Lucia.
Ἐσβάλλω.deuoluo me,immitto,ingredior.
Ἐσβολή. irruptio, inuaſio, ingreſſus, exportectio.

Ἐσγίπτ.donec.
Ἐσγόνατα.τὰ.palearia.
Ἐσθρομή.ῆς.ἡ.impreſsio.
Ἔσθα proἴσθι,Atticè.
Ἐσθυεικάσθαι.intuliſſe.
Ἐσθπύζω.irrepo.
Ἐσέρχομαι.ingredior.
Ἐσεθηλίγεν.dicturum.
Ἐσηλάθη&.admirabilis.
Ἐσηλάνθρηκώς. ſuſtuleris, Atticè. Bud. Com.
Ἐσηγέομαι.refero.
Ἐσηγητής.οῦ.ὁ.dux.
Ἐσθθέω.infarcio,infero.
Ἐσθ' ἃ.aliqua.
Ἔσθημα.αος.τὸ.&
Ἐσθής.ῆτος.ἡ.ueſtis,ueſtimentum.
Ἐσθίω.μ.ίσω.π.ικα.comedo. Neutrum genitiuo uel accuſ.
Ἐσθλός.οῦ.ὁ.bonus, frugi.
Ἐσθ' ὅπη,& ἐσθ' ὅπου. alicubi,quando,quatenus. Sic Cicero dixit, Eſt enim quatenus amicitiæ uenia dari poſsit.
Ἔσθορεν.inſilijt.
Ἔσθ&.ου.ὁ.ἐσθής,ueſtis.
Ἐσθ' ὅτε,& ἐσθ' ὅτε. eſt quando, quondam, aliquando,interdum,fortaſsis, ſæpe.
Ἔσθω. poëticè comedo. ἐσθῶ uero τὸ ἐνδύομαι. Neutrum accuſ.
Ἐσία.legatio.
Ἐσιάλω.emitto.
Ἔσις.ιος.desiderium,itio.
Ἐσιτήσιον.τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα.
Ἐσκαμμένα. ſepta,præſcriptus terminus intra, quem pentathli certabant.
Ἐσκεμμένον.animaduerſum,conſyderatũ.
Ἐσκευωρημένος. commentitius, falſus.
Ἐσκιαγραφημένον.adumbratum.
Ἐσκιατραφηκὼς. ἐσκιατραφημένος, in umbra enutritus.
Ἐσκιμαλίσα.medium digitum oſtendere cõtractis cæteris,ignominiæ cauſa, Suid. & Eraſm. Chil.
Ἐσκλέω.includo,induco.
Ἐσκληκώς.obſecrans,adhærens.
Ἐσκνᾶθη.atterere,radere.
Ἐσκομιδή.commeatus.

Ἐσκορδισμένος. alliũ olens, qui allium comederit, irritatus. Sumptũ à natura alliȳ siue cepæ, humores ex oculis prouocantis.

Ἐσκορδίζω. ὁ. qui plorare fecerit, quòd qui allium tractant, lachrymari cogantur.

Ἔσκω, poëticè sum.

Ἐσλόν, Doricè pro ἐσθλόν. bonum.

Ἐσμαντιόμαι. quæro, male habeo.

Ἐσμός. οῦ. b. examen apum, & hominum multitudo. Et translatè pro grege siue legione ponitur.

Ἐσνέω. ἀσκολυμβῶ.

Ἔσω. induisses.

Ἐσοικισάμενος. habitans.

Ἐσοπτροειδὴς. τὸ. simile speculo.

Ἔσοπτρον. ου. τὸ. speculum.

Ἐσόρα. retro.

Ἐσπάσα. insumpsit.

Ἐσπαδάζω. dissectus fuit, periit.

Ἐσπαθισμένος. condensatus.

Ἐσπέμπομαι. accerso.

Ἔσπερ. in posterum.

Ἑσπέρα. ας. ἡ. uespera. Et adiectiuè, ut ἑσπέρα θέλη, crepusculum uespertinum.

Ἑσπέρας, aduerbium, uesperi.

Ἑσπερινός. οῦ. ὁ. uespertinus, occiduus.

Ἑσπέριος. ον. ὁ. occidentalis.

Ἕσπερος. ε. ὁ. uesperus, stella occidentalis.

Ἔσπετε. dicite.

Ἕσπομαι. sequor. Depon. datiuo.

Ἕσπετο. sequebatur.

Ἔσπω. dico.

Ἔσρως. ὁ. pro ἔρως, antiqui dixerunt.

Ἔσσαι. indutus es.

Ἐσσαμεν. dormiuimus.

Ἔσσαν pro ἦσαν. erant.

Ἔσσατο. indutus est.

Ἔσσο. indutus erat.

Ἔσται, Doricè. erit.

Ἔστως. ὦνος. ὁ. rex propriè apum.

Ἐστί. es, est, poëtice.

Ἔστο. induti sunt.

Ἔστος. uestis.

Ἑστοῦνται. uinciuntur. ἑστοῦσθαι, uinctum esse, Herodo.

Ἔστυμαι. motus sum, impulsus sum.

Ἐσυμένως. studiosè, certatim.

Ἑσφωθέντες. uicti.

Ἐσφῶντο. repellerentur, uincerentur.

Ἐσσεῖ. licebit.

Ἐς' ἄν. quousque, donec.

Ἔστασιν. steterunt.

Ἐστεφυλωμένος. ὁ. spicatus.

Ἔστε. donec.

Ἐστεφανῶται. coronatum est.

Ἔστη. stetit, sedatum est.

Ἑστηκώ. μ. ἑστήξω, & ἑστήξομαι. permaneo, constanter sto, perennis sum, existo.

Ἑστίμ. interim.

Ἐστήκειται. hæret.

Ἑστήξουσι. existant.

Ἑστία. ας. ἡ. focus, lar, Vesta. παρὰ τὸ ἵστασθαι, quod prima domos ædificarit. Vel παρὰ τὸ ἵεσθαι, quoniam ubique coleretur, simulacra que eius sedentis habitu struerentur. Cælius libro 8. capite 38.

Ἑστιάδες. αἱ. Vestales uirgines.

Ἑστιάομαι. epulor, conuiuium agito.

Ἑστίασις. εως. ἡ. epulatio, conuiuium.

Ἑστιατοεία. ἡ. epulatio, & exhibitio conuiuij, cœnaculum.

Ἑστιάτωρ. ορος. comestor, conuiua, qui alium ad conuiuia uocat, conuiuij dominus.

Ἑστίαχος. custos domus, Iupiter.

Ἑστιάω. μ. άσω. σ. ακα. conuiuio excipio, conuiuia celebro, cibum præbeo, ut ἑστιῶσι, secut ἀνοιχῶσι, & ἑστιῶμαι ἐγὼ, sicut ἀνοιχθῆμαι. Translate uero ponitur pro oblectari, reficere, & cum genitiuo construitur. Plato de Rep. libro 9. ἑστιᾶν λόγων καὶ λῶν καὶ σκέψεων, Pascere & satiare animum disputationibus honestis. Synes. cum datiuo, τῇ ἑστίᾳ κυρίως ὠφελούσῃ, Oblecta eorum animum. Bud. Com.

Ἔστιν. aliquando, licet, est.

Ἔστιν οἵς. quibusdam.

Ἔστιν οἵτινες. aliqui. ἐκ ἔστιν οἵτινες, nulli, ἐκ ἐστ' ἐφ' ὅτῳ, nulla est causa. Bud. Com.

Ἔστιν ὅν τρόπον, &

Ἔστιν ὅπως. quodammodo, quadantenus. Budæus Commentarijs.

Ἔστιν οὗ. aliquando.

Ἐστινὲν

Ἐστινέν. alicubi, aliquando.

Ἔστιν ἅτ. aliquos.

Ἔστιν ὅς. τὸ. ἔστιν ὅπως.

Ἐστιοπάμων. paterfamilias. Cælius libro 8. capite 38.

Ἐστιοῦχος. ὁ. patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur, ἑστιάτωρ.

Ἔστο. indutus erat.

Ἐσομώθη. aperiebatur, ἠνοίχθη.

Ἐσονυχίζετο. ingemiscebat.

Ἐσόρουσε. strauit.

Ἐστός. plenus.

Ἐστροβισμένα. lanariæ herbæ radice curata.

Ἔστω. sit, esto, ὑπαρχέτω, ἔστω.

Ἔστω κύεια τὰ κεισόμενα. quod arbitri statuerunt, id semel ius ratumq; esto. Verbum iuris est, quo significabant se nolle in aliud maius iudicium prouocare. Budæus Commentarijs.

Ἔστωρ. instrumentum illud quod inseritur temoni, quo totum iugum retinente, currus ducitur.

Ἐσύθη, motus est cum impetu.

Ἐσφάγη. iugulum.

Ἐσφηκωμένα. constricta,

Ἐσφοιτᾶρ. ingredi.

Ἐχαλκᾶρ. uas æreum.

Ἐχάρα. ας. ἡ. conceptaculum ignis, focus, relicti ab igne carbones. Item duritiei et ueluti crusta, qua obducuntur uulnera. Cælius lib. 16. cap. 48.

Ἐχαριός. ἐ. ὁ. qui foco præest.

Ἐχάειον. thuribulum.

Ἐχαρις. ιδ. ἡ. focus, craticula, coquinariũ uas, facula.

Ἐχαείτης ἄρτος. panis clibanites, hoc est in clibano coctus.

Ἐχαρόαρ. more ignis crustam inducere.

Ἐχαρός. piscis quidam.

Ἐχαρωτικός. ὁ. obducens crustas.

Ἐχατιά. ᾶς. ῆς. ἡ. extremitas. Late autem patet. nam ἐχατιὰς uocabant agros & prædia ab urbibus semotiora, quasi in finibus sita cuiusq; territorij, Aristot. Polit. 7. Significat etiam locum abstrusum, & recessum extimum, Synes. Basilius pro solitudine posuit. Apud Homer. Iliad. 9 significat τὰ μέρη τοῖς ὁμόροις γειτνιῶντα. Item extremum ordinem & remotiorem à principatu, Dionys. Prætera oras & extrema cuiusq; rei, Aristid. in Xerxe. Budæus Commentarijs.

Ἐχατιάω. μ. άσω. π. ακα. ſũ extrema in parte.

Ἐχατόγηρως. decrepitus.

Ἔχατος. η. ὁ. extremus, summus, nouissimus.

Ἐχάτως. summè, extremè, nouissimè.

Ἔσω. intrò, ut ἔσω εἰσέρχομαι. Tamen ἔσω εἰσέρχομαι, & ἔσω δόμων poëtis est pro ἔνδον.

Ἔσω. induisses.

Ἔσωθεν. intrinsecus, intus.

Ἐσωματώσασθαι. introducere.

Ἐσωπή. ῆς. ἡ. aspectus.

Ἐτά. uera, bona.

Ἐτάζω. μ. άσω. σ. ακα. scrutor, examino.

Ἑτᾶρα. ας. ἡ. amica.

Ἑταιρεία. ας. ἡ. sodalitas.

Ἑταιρεῖος. sodalitius, quo cognomine olim Iouem colebant, ut sodalitij iuris disceptatorem. Bud. in Annot.

Ἑταιρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. societatem ago.

Ἑταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. scortor.

Ἑταίρη. socia.

Ἑταίρησις. ἑταιρεία.

Ἑταιρία. societas.

Ἑταιρίδιον. ε. τὸ. meretricula.

Ἑταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiutores & socios assumo.

Ἑταιρὶς. ἡ. scortum.

Ἑταιρικός. meretricius.

Ἑταιρίστριαι. αἱ. tribades.

Ἑταιρίτης. ἡ. scortatio.

Ἑτᾶρος. ου. ὁ. sodalis, quo nomine propriè dicuntur qui eadem ætate, eadem uitæ consuetudine actione que inter se diu uixerunt. Et ἑτᾶρος esse potest, qui non sit tamen φίλος. Sic Matth. 26. dominus noster ad Iudam loquens, ἑτᾶρε ἐφ' ᾧ πάρει; Sodalis qua de causa ades? Non tam amicũ quàm sodalem appellans.

Ἑταροιῶ. muto, altero.

Ἑτανύω. uere.

Ἑταρία.amicitia,sodalitia.
Ἕταρος.ε.ὁ.socius,amicus,pro ἑταῖρος.
Ἔτασις.extensio.
Ἔτασμός.inquisitio.
Ἑταστρίμυθος.ὁ.qui de suis malis diuinat, alio nomine ἐγγαστρίμυθος dicitur,de quo supra.
Ἕτια,pro ἔντεα.arma.
Ἐτέθησαν.obediuerunt.
Ἑτεῶν.ε.ὁ.anniculus.
Ἐτηλίστερον.perfectius.
Ἐτηλίς.piscis quidam.
Ἐτηλόμισθος.qui perfectam mercedem accipit.
Ἐτιοβοτάδαι.οἱ.familia erat apud Atheniẽses magna & illustris, ex qua sacerdotes constituebantur, à Bute sacerdote quodam deducta origine, authore Suida.
Ἐτιοδημῶται.οἱ.fideliter seruientes.
Ἐτιόκρητες.οἱ.à prima origine in Creta nati ueri Cretenses.
Ἑτιόν.uerè,propriè,recens.
Ἑτιός.ᾱ.ὁ.uerus.
Ἐτιραλκὴς.ἐος.ὁ,ἡ.uicissim, modo huic, modo illi fauens,pollens. Epitheton uictoriæ
Ἔτιρά ἅττα.aliqua quædam.
Ἑτιρηκιφαλᾶν.desipere, Aristoph.
Ἑτιρημυθοι.uicissim,& mutuas sortes habẽtes,per dies uariatas.
Ἑτιρήμιρος.alternis diebus uiuens, ut Tyndaridæ.
Ἑτιρήτια.ambigua.
Ἑτίρωφι,pro ἑτέρᾳ.
Ἑτιρογνώς.alienigena.
Ἑτιρόγλωσσος.ε.ὁ.diuersilinguis,qui alterius est linguæ.
Ἑτιρόγναθος.ε.ὁ.edax, modo in hanc, modo in illam mandibulam cibum transferens.
Ἑτιρογνώμων.ονος.ὁ,ἡ.discors.
Ἑτιροδιδασκαλεῖν.diuersa docere, diuersis doctoribus uti.
Ἑτιροδοξία.praua opinio.
Ἑτιροζυγεῖν.iugum ducere,cum alienigena, aut diuersæ sectæ homine coniungi.
Ἑτιρόθρων.alienigena.
Ἑτιρωῖον,alternatim,diuerse.

Ἑτιροῖος.ε.ὁ.alternus,diuersus.
Ἑτιροιόω.muto.
Ἑτιροίωσις. quando de alio in aliud corpus fit transmutatio,ut Niobe in lapidem mutata.
Ἑτιροκλινὴς.ὁ.decliuis.
Ἑτιρόμαλος.ex altera parte uillosus,cui opponitur ἀμφίμαλλος.
Ἑτιρο. ὔχαλος.uestis dicebatur seruitijs dicata,cui opponitur ἀμφιμάχαλος. Ab ara illis sic dicta,quas μαχάλας uocant.
Ἑτιρομόλιος.ὁ. quo alter duntaxat accedit. Et ἑτιρομόλιος δίκη,causa dicitur, quæ ab altera duntaxat parte agitur.
Ἑτιροπροσωπικὸς.ε.ὁ.diuersæ personæ.
Ἑτιροπροσωπῶ.persona differo.
Ἑτιροῤῥιπὴς.in alteram partem uergens.
Ἑτιροῤῥιπῶ,& ἑτιροῤῥοπῶ. ad alteram partem flecto,instabilis sum.
Ἕτιρος.ε.ὁ.alter. Ἑτίραν τρέπειν, aliò deflectere.Bud.Com.
Ἑτρόσε.alio,ἀλλόσε.
Ἑτρόσοιχος.ἀσύμφωνος.
Ἑτιρόστομος.ε.ὁ.phalanx,à frontis diuersitate appellata.
Ἑτρόπις.ιος.ἡ.alteratio.
Ἑτιρόσιος.alius,diuersus.
Ἑτιρόφθαλμος.ὁ.qui altero priuatus est,oculo casu aliquo. μονόφθαλμος uerò,qui nunquam præter unum habuit oculum, uelut Cyclops apud Homerum.Confunduntur tamen.
Ἑτιροφυὴς.alibi enatum; diuersæ naturæ.
Ἑτιρόφυλος.alienigena.
Ἑτιροφωνία.ας.ἡ.diuersitas uocis.
Ἑτιρόω.μ.ώσω.π.ωκα.altero. Accus.
Ἑτρῶθεν.aliunde,ex altera uel alia parte.
Ἑτρώυνμα.τὰ.uocabula,quæ circa idẽ subiectum diuersitatem significant,ut ascensus & descensus.
Ἑτρῶσε aliò.
Ἑτρῶσις.ιος.ἡ.alteratio.
Ἑτέτυκτο.extiterat.
Ἔτυξε.fecit,struxit.
Ἑτεανῆ.uera loquitur.& ἑτεώνιον, uerum.
Ἔτυμος.ὁ.ciuis,coætaneus,socius,necessarius.unde illud ἕτλαν pro ἔταν,amice.

Ἑτησία.ἀὰ. Etesiæ uenti,qui certo anni tempore flant.uenti anniuersarij. Ab ἔτος.Gellius lib.2.capite 22.
Ἐτήσιος.ε.ὁ.annuus,anniuersarius.
Ἐτήτυμος.ε.ὁ.uerus,pro ἔτυμος,ἀληθὴς.
Ἔτι.etiam,etiamnum,iterum,adhuc,amplius,postea,in posterum,deinceps.αὖτι pro eodem.
Ἔτιδε.insuper.
Ἔτι καὶ νῦν.adhuc.
Ἔτι μὴν.hucusq;,adhuc,etiam,præterea.
Ἔτι μόνον.tamen modo.
Ἔτι πίνω.iam uerò,atq; etiam.
Ἐτίθην,ἐτίθεις,ἐτίθη.apud Synes. & Homerum,pro ἐτίθουν,& cætera.Bud.Com.
Ἐτίκτω.pario.
Ἐτύμπυσις.farina cum lacte.
Ἔτνος.εος.τὸ.faba elixa.
Ἑτοιμάζω.μ.άσω.σ.ακα.paro,promptum,paratum & expeditum reddo.Accus.
Ἕτοιμος.ε.ὁ.paratus, promptus,propensus.
Ἑτοιμασία.ας.ἡ.&
Ἑτοιμότης.ητος.ἡ.promptitudo,alacritas.
Ἑτοίμως.promptè,paratè,parato animo,alacriter,incunctanter.
Ἔτος.εος.τὸ.annus.
Ἑτός.incassum,friuolè.
Ἐτυμολόγος.ε.ὁ,ἡ.ueridicus.
Ἐτυμολογία.ας.ἡ.dictio est composita ab ἔτυμος,uerus,& λόγος,sermo,uel locutio:quasi ueriloquium, ut Cicero interpretatur. uel notatio,quòd rem de qua prædicatur, notam faciat,ut inquit Boëtius. Alij origmationem interpretantur, ut Fabius tradit.
Ἐτυμόδρυς.ueriquercus, roboris siue quercus species, quæ glandes cæteris suauiores gignit.
Ἔτυμος.ε.ὁ,ἡ.&
Ἔτυμώνιος.uerus.
Ἐτύμως.uerè.
Ἐτύχθη.effectus est.
Ἑτώσια.incassa,stolida,uana.
Ἑτωσιφρόνως.ε.ὁ,ἡ.& ἑτώσιος.ε.ὁ.iners, inutilis,stolidus,inanis. Homerus,ἑτώσιον ἄχθος ἀρούρης,Telluris inutile pondus.

Εὖ.bene.
Εὑ.sui,αὐτοῦ,uel αὐτῆς.
Εὖ διάγειν.bene agere.
Εὖ ἴσθι παιδείας.doctus sum, ἄπειρα παιδείας.Sicut εὖ ἴσθι χρημάτων,pro πλείστα ἔχειν ἱκανῶς.
Εὐβουλεῖν.boni consulere.
Εὖ οἶδα.uel nihil,uel utique(inquit Bud.)significat.Lucian. Αἰχυνοίμην ἂν, εὖ οἶδ' ἐπ' αὐτῷ. Idem est autem quod Ciceroni,mihi crede.
Εὖ μάλα.scite,admodum, commodum, optimè.
Εὖ οἶδα.certo scio.
Εὖ πάσχειν.beneficium accipere, cui opponitur τὸ ποιεῖν.
Εὖ ποιῶν.ut debebat,ut par erat. Budæus Commentarijs.
Εὖ πράττειν,& χαίρειν.auspicia.sunt epistolarum.Vsurpantur & ad earum finem indifferenter.Bud.Com.
Εὑα,pro εἶα. Ἰτὲ ἐνὰ uocis hirci imitatio,qua uoce hirci cum puteum saltantes relinquunt,utuntur.Suid.
Εὐαγγελίσομαι.μ.ίσθμαι.σ.ισμαι.&
Εὐαγγελίζω.μ.ίσω.π.ικα.nuncio.Dicitur autẽ εὐαγγελίζω σοί,uel per acc. εὐαγγελίζω σε.
Εὐαγγέλιον.ε.τὸ.bonum, faustum q̃ nũcium, Vnde & Apostoli usurparunt. hanc uocem pro gratiæ illius diuinæ mortaliũ generi exhibitæ per Christum annunciatione.Ponitur quoq; pro præmio, quod dari solet lætum afferenti nuncium.Homer. Odyss.ξ.εὐαγγέλιον δ' ἐμοὶ ἔσω. Et apud Isocrat.εὐαγγέλια θύειν, pro sacrificio quod fiebat pro rei fœliciter gestæ narratione. Sic Cic.ad Atti.O suaues duas epistolas, quibus euangelia deberi fateor.
Εὐαγγελιούμενος.renunciaturus.
Εὐάγγελος.Mercurius.
Εὐάγες.τὸ.fas.
Εὐαγὴς.ους.ὁ,ἡ.purus,sacer, pius,sanctus. Huic opponitur ἀναγὴς.Εὐαγὴς τὰς χεῖρας, qui homicidio manus non contaminauit.

Budæus in Annot. & Com.

Εὐάγητος. ὁ, ἡ. mobilis, agilis.

Εὐάγκαλος. ον. ὁ. facilis complexu aut portatu.

Εὐαγρία. ας. ἡ. prospera captura, opima præda.

Εὐάγωγα. τὰ. quæ facilè reijciuntur & exacrantur.

Εὐαγωγός. ὁ. ductilis, docilis, facilis ductu, ut riuus, tractabilis. Bud. Com.

Εὐαδε, pro ἤδεν, ἤαδεν, & Aeolice ἤϝαδε. placuit.

Εὐαδής, & ἐυάης placidus, tranquillus.

Εὐάζδω. lugere.

Εὐαίρετος. ὁ, ἡ. facilis expugnatu.

Εὐαισθησία. ας. ἡ. uis maior sentiendi.

Εὐαίσθητος. ὁ. facilè sensilis.

Εὐαλαστούντες. οἱ. ad iactandum apti.

Εὐαλῶς. facilè.

Εὐάλωτος. ὁ, ἡ. facilis captu, ignarus.

Εὐαναγνωστον. τὸ. legibile.

Εὐαναδλητος. ὁ. digestu facilis.

Εὐαναπλητος. ὁ. qui facilè pacari potest, reuocabilis.

Εὐαναπτος. facilis apprehensu.

Εὐανατρεπτος. confutabilis.

Εὐανδρία. ας. ἡ. generositas, pulchra uis.

Εὔανδρος. ὁ. bonos uiros habens.

Εὐανεμος. ὁ, ἡ. uentosus.

Εὔανθεστατος. suaue olens.

Εὐανθὴς. ὁ. ἐυθαλὴς, ὡραῖος, floridus.

Εὔανιος. placidus.

Εὐάντητος. ὁ. obuius, expositus.

Εὐάντυξ. υγος. ὁ, ἡ. habens pulchros axeis.

Εὐαξὲς. τὸ. quod amplè augeri potest.

Εὐαξὴς. ὲος. ὁ, ἡ. auctus, procerus.

Εὐαπαντασία. ας. ἡ. comitas.

Εὐαπόϝητος. ὁ, ἡ. facilè penetrabilis.

Εὐαπόλαυστος. ὁ. manifestus, bene demonstratus.

Εὐαπόλυτος. ὁ. absolutus, liber.

Εὐαρέστησις. placabilitas, placide composita mens.

Εὐαρεστήριος. ὁ. &

Εὐάρεστος. ὁ. placidus.

Εὐαρεστᾶμαι, & ἐυαρεστῶ. hilariter affectus sum, placide me habeo. Plutar. ἐυαρεστᾶτο γὰρ τῇ τοιαύτῃ ὑμῶν διαγωγῇ, Libens ac quiescerem, & hilariter comprobaret. Bud. Commentarijs.

Εὐάρμοστος. ὁ. placidus.

Εὐαριθμητος. ὁ, ἡ. existens in numero bonorũ, numeratu facilis, non multus, paucus.

Εὐαρμόζω. conuenio, congruo.

Εὐάρμοστος. ὁ, ἡ. congruus.

Εὐαρμόστως. congrue, apte, concinne.

Εὐαρχίζω. primitias facere.

Εὐασήρ, ἦρος. ὁ. Bacchi epitheton, ab ἐυοῖ, quæ bacchantium uox est.

Εὐαυξέστερος. ὁ. auctior.

Εὐαφὴς. ὲος. ὁ, ἡ. qui facile tangi potest.

Εὐάφορα. facilia aspectu.

Εὐβάσακτος. ὁ, ἡ. facilis portatu.

Εὐβάσης. ους. ἡ. ouatio.

Εὔβιος. ὁ. compos, uitæ facilioris.

Εὐβίοτος. ὁ. cui uictus facilis.

Εὐβιώτατος. qui abunde uiuit.

Εὔβλαπτος. offensioni expositus.

Εὐβοᾶ, pro ἐυβοέα. Attici dicunt.

Εὔβοια. ας. Eubœa, insulæ & urbis nomen.

Εὐβοιεύς. Euboensis.

Εὐβοικὴ καρύα. ἡ. nux Euboica, iuglans.

Εὐβοσία. ας. ἡ. pabuli ubertas.

Εὔβοτος. ὁ, ἡ. fertilis, pinguis, terra aptà pascuis.

Εὐβουλία. ας. ἡ. bonum consilium.

Εὔβουλος. ὁ, ἡ. prudens, consultus.

Εὔβρωτος. ὁ, ἡ. bene comessibilis.

Εὐγάλακτος. bene nutriti.

Εὖγε. euge. Laudantis autem uox est, exultantis, & assentientis, siue congratulantis, Latinis quoq; in usu.

Εὔγαιος, siue ἔυγαιον. τὸ. locus bonæ terræ.

Εὐγένεια. ας. ἡ. uel εὐγενιὰ, Ionice. nobilitas.

Εὐγένειος. ὁ. nobilis, generosus. ab εὖ & γένος. Item barbatus, iubatus, uillosus. nam uillos nonnunquam γένειον uocant.

Εὐγενὲς. τὸ. εὐγένεια.

Εὐγενὴς, ὲος. ὁ, ἡ. generosus.

Εὐγεωρ.

Εὐγεως. ὁ, ἡ. Attice. &

Εὐγεωρ. ὁ. τὸ. pro ἔυγεα. & fertilis, pingue solum.

Εὐγηρία. ας. ἡ. commoda senectus, quieta.

Εὐγηρότατος. uenerabilis, senex.

Εὐγλωττία. ας. ἡ. eloquentia.

Εὔδγμα. ατος. τὸ. iactatio, gloria.

Εὐδγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneuolus sum, fidem bonam agnosco, bonæ fidei sum.

Εὐδγνώμων. consentaneum, gratum.

Εὐδγνωμοσύνη. ης. ἡ. ἐύνοια, gratitudo animi, beneuolentia, æquitas, & æquanimitas animi, cãdor, & probitas, & ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonam agnoscit.

Εὐδγνώμων. ον. & ὁ. gratus, benignus, simplex æquus, & bonus uir.

Εὐδγνωμόνως. benignè, candidè, animo grato & æquo, patienter.

Εὔδγνως. ὁ. & ἔυδγνωτος. bene notus, notabilis.

Εὐδγόνατος. geniculatũ, internodios habens.

Εὐδγονία. ας. ἡ. bona generatio.

Εὔδγονος. ὁ. ἡ. uis moderata.

Εὐδαιμονέστατα. fœlicissimè.

Εὐδαιμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. fum fœlix.

Εὐδαιμονία. ας. ἡ. fœlicitas, diuitiæ, fortuna prospera, τὸ μὲν δαίμονα ἔχειν secundum Plato. δαίμονα δὲ uocat τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν.

Εὐδαιμονίζω. μ. ίσω. π. ιχα. beatifico, beatum dico. Dicitur autem εὐδαιμονίζω σε τόδε, & εὐδαιμονίζω σε τῆδε, Attice pro Hoc nomine fœlicem te iudico. Prisc. lib. 18. & Bud. Com.

Εὐδαιμονισμός. ὁ. fœlicitas.

Εὐδαιμονιστέον. ὁ. fortunatus existimandus.

Εὐδαίμων. ον. ὁ, ἡ. fœlix, fortunatus.

Εὐδάπανα. τὰ. quæ sunt facili sumptu & modico.

Εὐδάπαν. ὁ, ἡ. liberalis.

Εὐδαρκὴς. ὁ. acutè uidens.

Εὔδειλος. ὁ. bene ad meridiem situs, clarus, tranquillus.

Εὔδενδρος. ὁ. syluosus.

Εὔδεον. dormiebat, Iliad. χ.

Εὔδηλος. ὁ. perspicuus.

Εὐδηλία. ας. ἡ. anquillitas, serenitas.

Εὐδιάβολος. ὁ, ἡ. dignus calumnia, facilis calumniatu.

Εὐδιαβρέτως. spacijs interpositis.

Εὐδίαιος. fenestra in naui per quam egeritur sentina.

Εὐδιαίρετος. ὁ. facilè scissilis, citissimè penetrans, pellucidus.

Εὐδιακέμενος. ὁ. beneuolus.

Εὐδιάκλητος. ὁ. ὁ, ἡ. facilis reconciliatu.

Εὐδιάλεκτος. affabilis.

Εὐδιάπρατος. ὁ. facile expositus prædæ.

Εὐδιάφθορος. ὁ. facile corruptibilis.

Εὐδιαφόρητος. est cui facile succi perspirabili cute digeruntur, quibus contrarij sunt, δυσδιαφόρητοι. Bud. Com.

Εὐδιάχυτος. diffusu facilis.

Εὐδικία, ας. ἡ. iustitia.

Εὐδίνητος. ὁ, ἡ. agitabilis, facilis motu.

Εὔδινος. ὁ. facilis uersu, placidus.

Εὐδιόδευτος. ὁ. accessibilis, facilis transitu.

Εὐδίοπτος. ὁ, ἡ. perspicuus.

Εὔδιος. ὁ. ὁ, ἡ. serenus, tranquillus, expositus aëri.

Εὐδιόω. tranquillus sum, & serenus.

Εὔδμητος. ὁ, ἡ. bene fabricatus.

Εὐδοκέομαι. μ. ήσομαι. commendabili opere me deo probo.

Εὐδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. bene afficior, seu bene affectus sum erga aliquem; & bene ei uolo, cupioq;. Diodo. οὗτος εὐδοκήσας ᾧ ξένῳ Beneuolentiæ affectu propensus erga hospitem suum. Singularis cuiusdam affectus hæc uox est, intime propensum animum exprimens, quemadmodũ patris uoluntas est, qui in filio, quẽ summopere probat, unicè sibi placet. Sic Lucæ. σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ εὐδόκησα, Tu es filius meus, filius inquam dilectus, in te animo meo obsecutus sum. Accipitur apud Lysi. ἀντὶ τοῦ εὐδοκιμεῖν, hoc est probari, & existimatione clara esse. Bud. Com.

Εὐδοκία. ας. ἡ. placentia, bona uoluntas, beneplacitum. Gregor. de Christo, ἐκένα τὰ εὐδοκίας, ταῦτα τῆς ἀγοσίας, Illa spontã-

neam & consentientem, propensamq; animi affectationem, hæc potestatem declarant. Sic quod deo perplacuit, εὐδοκία τοῦ θεοῦ dicitur. Vnde Ecclesiast. prima εὐδοκία αὐτῷ πίστις ἡ πρᾶότης. Et ad Ephes. 1. προορίσας ὑμᾶς εἰς ὑοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, Qui nos in adoptionem designauit per Iesum Christum in seipso, pro affectu propenso uoluntatis suæ. Et Ecclesiast. 18. ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, Si animo tuo indulseris pro affectu proclitii cupiditatis. Budæus ibidem.

Εὐδοκιμέομαι. &

Εὐδοκιμέω. μ. ήσω. σ. ηκα. probus habeor, nomen assequor, clarus fio, magni fio, bene audio sermone hominum celebror, bonam famam & nominis splendorem assequor, placeo, in pretiosum, censeor. Budæus Commentarijs.

Εὐδόκιμος. ὲ. ὸ. probus, admirandus, probatus, laudatus ab hominibus.

Εὐδοκιμοῦντες. οἱ. præclari.

Εὐδοκιμῶ. fermone hominum celebror, hoc est εὐδοκιμῶ. Bud. Com.

Εὐδοξία. claritas nominis, bona fama, laus, existimatio bona, gloria.

Εὔδοξος & ἔνδοξος. Bud. Com.

Εὐδράνδια. uis, potentia.

Εὔδρομος. ὲ. ὸ. equus qui incedit tollutim. à Seneca tolutaris dicitur, quia tollat uoluptabiliter ac modicè uestigia.

Εὐδρομοῦντες. οἱ. agilitate uolantes.

Εὔδρως. firmiter, ἐὐδρως.

Εὐδυνάμερος. ὲ. ὸ. iaculandi peritus.

Εὕδω, dormio, dico, iaceo. Neut. absol.

Εὔδρος & τutus, firmus.

Εὐειδὴς. ἐος & ὸ, ὴ. pulcher, bona indole præditus. Propire de mulieribus dicitur, quemadmodum θοηειδὴς de uiris.

Εὐεκτέω. robustius sum, ualeo.

Εὔεργος & ὲ. ὸ. obediens, bene cedens, persuasi bilis.

Εὐέκτως. facilè, promptè.

Εὔηλος. ὲ. ὸ. apricus.

Ἑυαμάτοις. ὴ. uestibus pulchris ornata.

Εὐέμαρος & ον

Εὐεμφ & ὸ. eleganter cultus, bene uestitus.

Εὐέσβολος. ὲ. facilis ingressu.

Εὐέσκεπος. ὲ. ὸ. facilis ad excernendum.

Εὐέκτης. ὲ. ὸ. diues, commodè habens, bona fruens ualetudine.

Εὐεκτικῶς. prosperè, sic satis.

Εὐέκφοροι. οἱ. fertiles.

Εὐέκφορος. ὲ. ὴ. dicitur mulier ῥαδίως λυοφορῶ, καὶ τελεσφορῶ.

Εὐελπία. ας. ὴ. & εὐέλπις. ὲ. spes bona.

Εὐέλπις. ιδος. ὸ, ὴ. bene sperans, fiduciam sui habens, qui semper bonæ spei est, dum periculi deflagrat ardor.

Εὐέμβολος. inuasu facilis, id est εὐπρόσβολος. Opponitur huic δυσέμβολος. Bud. Com.

Εὐέμετος. ὲ. ὸ. facilè ciens uomitionem.

Εὐέμπλωτος. ὲ. qui facilè labitur.

Εὐεξαπάτητος. ὲ. ὸ, ὴ. facilis deceptu.

Εὐεξέλεγχος. ὲ. ὸ, ὴ. certus, bene discussus.

Εὐεξία. ας. ὴ. bona ualetudo.

Εὐέξος. ὲ. ὸ. industrius, ingeniosus, sano & robusto corpore.

Εὐεπήβολος. ὸ. idem.

Εὐεπιβόλως. manifestè, rectè.

Εὐέπως. ὸος. ὸ, ὴ. beneloquus, facundus.

Εὐεπία. ας. ὴ. bonum uerbum, suauiloquium.

Εὐεπιβούλευτος. ὲ. ὸ, ὴ. facilis ad insidias patiendum.

Εὐεπίγνωστος. facilis cognitu.

Εὐεπίθετος. ὲ. ὸ, ὴ. facilis inuasu.

Εὐεπίφορος. ὲ. ὸ, ὴ. procliuis, pronus.

Εὐεπιχείρητα. problemata, quæ facile astrui possunt.

Εὐεπιχείρητος. facilis inuasu, minime tutus.

Εὐεργεσία. ας. ὴ. beneficentia.

Εὐεργετέω. μ. ήσω. σ. ηκα. beneficio afficio, beneficia in aliquem confero. Accus.

Εὐεργέτημα. ατος. τὸ. beneficium.

Εὐεργέτης. ὲ. ὸ. benefactor, beneficus, beneficij author, adiutor, benemeritus de aliquo Bacchi cognomen.

Εὐεργετικός. ὴ. ὸ. beneficus.

Εὐεργὴς. ὲος. ὸ, ὴ. accurate fabricatus.

Εὔεργος. ὲ. ὸ. bene operans, beneficus.

Εὐερμία. munitio.

Εὐερκὴς. ὲος. ὸ, ὴ. bene munitus & clausus.

Εὐερμία. ας. ὴ. prosperitas.

Εὐέρμης. ὲος. ὸ, ὴ. fortunatus. Ab εὖ & ἔρμης, qui est Mercurius, mercimoniorum præses, de quo Plau. prologo Amphit.

Εὐερνὴς. ὲος. τὸ. crassum, speciosum, de ramis & caulibus.

Εὐερνὴς. ὲος. ὸ, ὴ. densus arboribus, dumosus, ramosus. ab ἔρνος.

Εὐετηρία. ας. ὴ. annualis feracitas, abundantia, facultas, copia, exuberantia. Item status temporis salubriter & commode cedens hominibus, εὐκαιρία. Bud. Com.

Εὐεστώ. όος. ἡ. fœlicitas, animi tranquillitas.

Εὐέφοδος. ὲ. ὸ, ὴ. facilis auditu.

Εὐέψητον. ὲ. τὸ. quod facile concoquitur.

Εὐζηλία. ας. ὴ. bona æmulatio.

Εὐζωία. ας. ὴ. uita beata.

Εὔζωμος. ὲ. ὸ. uel εὔζωμον. τὸ. eruca herba.

Εὔζωνος. ὲ. ὸ, ὴ. strenuus, miles leuis armaturæ, succinctus, expeditus, formosus, legitimæ armaturæ.

Εὔζωρος. non dilutus, merum.

Εὐηγεσία. ας. ὴ. laudatus principatus, administratio bona.

Εὐηγενὴς. ὲος. ὸ, ὴ. generosus, fœlix. abundat uero κ.

Εὐηγορέω. benedico, laudo.

Εὐηγορία. ας. ὴ. benedicentia, munificentia.

Εὐήγορος. bene peritus fori, iurisconsultus.

Εὐήθεια. ας. ὴ. ignauia, fatuitas, amentia, simplicitas, uitæ mollities, imperitia rerum, innocentia, incauta probitas.

Εὐήθης. ους. ὸ, ὴ. fatuus, ignauus, stupidus, βλαξ χρησούθης, deceptu facilis, homo minime malus, fraudi obuius & expositus, imperitus. Bud. Com.

Εὐηθία. ας. ὴ. bonus mos.

Εὐηθίζομαι, & ἐυηθίζω. μ. ίσω. σ. ικα. ineptus fum, insanio, insulse ago uel loquor. Neut. absol.

Εὐηθικῶς. simpliciter, fatue.

Εὐηκὴς. ὲος. ὸ, ὴ. bene acutus.

Εὐήκοος. ὲ. ὸ, ὴ. bene audiens, exaudibilis, obtemperans, obediens, saluus, fœlix. Bud. Commentarijs.

Εὐηκτὸν. acutum, uigens.

Εὐήλατος. ὲ. ὸ. spacioſus.

Εὐήλιος. ὲ. ὸ. apricus, solis patiens.

Εὐημερὴς. ὲος. ὸ, ὴ. pro ἀημερὴς.

Εὐημερέω μ. ήσω. σ. ηκα. fœlix sum, secundis rebus utor, commodè & ex animi sententia uiuo. Neut. absol.

Εὐημέρημα fœlix successus diei alicuius, prosperitas. Est autem ubi commodè & delectabiliter uiuitur.

Εὐημερῶν. ὸ. qui splendidè recitauit causã, & fœliciter perorauit.

Εὐημερεία. ας. ὴ. idem quod εὐημέρημα.

Εὐημερίαι. αἱ. serenitates.

Εὔημερος. ὲ. ὸ. prosper, fœlix.

Εὐημερῶντες. οἱ fœlices, mansuetudine & morum gratia ornati.

Εὐημερία. ας. ὴ. iaculandi peritia.

Εὐήνιος. ὲ. ὸ. obediens, πρᾶος, ἐυπειθὴς.

Εὐήνυστος. facilis.

Εὐήνωρ. ορος. ὸ, ὴ. habens & generans bonos uiros, potens. Epith. uini ferriq, quod uiris animum & robur addat.

Εὐηνιὴς. ὲος. ὸ, ὴ. mansuetus, obediens.

Εὐηνία. ας. ὴ. bona ualetudo.

Εὐήρεια. ας. ὴ. facilitas.

Εὔηρις. quod tollitur & ducitur, mansuetũ, commodum.

Εὐήροτος. ὲ. ὸ, ὴ. aratu facilis.

Εὐηχία. ας. ὴ. pro εὐτυχία.

Εὐηχτόειον. ὲ. τὸ. animum oblectans.

Εὐήτειος. uentrosus, bene textus.

Εὐηχία. ας. ὴ. facilitas, bona nauigatio.

Εὐήχμος. ὲ. ὸ, ὴ. & Εὔηχος. ὲ. ὸ, ὴ. bene sonans, bonã habens uocẽ

Εὐθαλὴς. ὲος. ὸ, ὴ. floridus, uirens, uber.

Εὐθανασία. ας. ὴ. fœlix mors, hilaris ac spe bona in morte perfusa æquitas.

Εὐθαρσὴς. ὲος. ὸ, ὴ. confidens, audax.

Εὐθαρσῶς. confidenter.

Εὐθεβούλευτον. ὲ. τὸ. facile consternabile.

Εὐθὲς. perquam utile est.

Εὐθὲν, pro εὐθὲν.

Εὐθεῖα. idem quod εὐθυδικία, Liban. & Plu. & Cicer. Nec φ solum εὐθεῖαν δίκην, sed etiam εὐθεῖαν γραμμὴν significat. Polyb. τι θέσθαι ἐπὶ τὰς τέτων σκηνὰς εὐθεῖαν

Sic ἐπ' ἰνθείας ἕστ, directe stare, Aristot. Significat etiam rectum tramitem, hoc est ἰνθυωρίαν: Lucian. κοὐ πλῶ ἰνθεῖαν ἀλλ' ἀνυόσης. Bud Com.

Εὐθεῖαν. rectà, ἀτρέμα.

Εὐθηνία. ας. ἡ. incolumitas, prosperitas.

Εὐθηνέω. ὦ. ἰνθλωία.

Εὐθηράπευτος. ε. ὁ, ἡ. cultu facilis, sanabilis.

Εὐθερισον. ε. τὸ. messu facile, Plin. lib. 12. capite 25.

Εὐθετίζω. τὸ ἰνθετῶ, ἀληθεύειν λέγω.

Εὐθετος. ε. ὁ, ἡ. aptus, opportunus.

Εὐθετῶ. compono, digero, concinno, suo unūquodq; loco colloco, & condo. Accipitur & absolute pro aptus sum & quadro, cohæreo, congruo, & accommodus sum. ut ἰνθετεῖ πᾶσι χρῆσθαι, Ad omnia utilis est & apposita. Bud. Com.

Εὐθεώρητος. ε. ὁ, ἡ. quem facile cōtemplamur.

Εὐθέως. confestim.

Εὔθυτος. acutus, καλῶς ἠκονημένος.

Εὔθυλος. ἡ. mamnosa.

Εὐθυμοσυνη. ης. ἡ. ordo, dispositio apta, concinna rerum digestio, condecens rerum descriptio.

Εὐθύμων. bene factus, quadrato corpore & eleganti, pulchre compositus, concinnus, apte compositus.

Εὐθωθεῖμαι. &

Εὐθωύω. μ. ὑσω. π. ηκα. abundo, exupero, bona sum habitudine, glisco (ut Columellæ uerbis utar) hilariter uiuo lætor, ἰυκμῶ. Neut. dat. Ioseph. libro 6. ἰυθωῦσι αὐτοῖς ὁ γένος, Fœlix est illis partus. Dicitur & ἰυθηνέω pro eodem. Bud. Com.

Εὐθωία. ας. ἡ. abundantia, annona.

Εὐθήρατος. ε. ὁ, ἡ. facilis uenatu.

Εὐθικτος. facilis tactu.

Εὐθοῖνος. ε. ὁ. splendidus in conuiuijs.

Εὐθορβῆσαι πρὸς τὰς συκοφάντας, Mitis tolerantia erga calumniatores.

Εὔθεξ. ὁ, ἡ. bene comatus.

Εὔθραυστος. ε. ὁ, ἡ. facile contusilis, fragilis. Plutarch. ἰυθραυστος: ἧλος, Aptus ad uulnera imprimenda clauus.

Εὐθικτον. ε. τὸ. tractu facile.

Εὐθροβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. stridorem edens.

Εὔθροος. sonorus, ἰυηχος.

Εὐθρυπτος. ε. ὁ. mollis, effœminatus, delicijs solutus, delicatus.

Εὐθὺ. aduerbium rectà. ut ἰυθὺ τῆς πόλεως, Rectà ad urbem. & ἰυθὺς quidem temporis est, ἰυθὺ uero loci.

Εὐθυβολεῖν. recte ejcere emittere, πλημμελῶς ἠ ἰυθείας.

Εὐθυβολία. ας. ἡ, recta directio.

Εὐθύβολος. ε. ὁ, rectus iactus.

Εὐθυβόλος. ε. ὁ, ἡ. recte iaciens.

Εὐθυγλυκεῖα. ας. ἡ. ducis radix, quæ & ἀνυθεια ἡ dicitur.

Εὐθύγλωσσος. ε. ὁ. uerax.

Εὐθύγραμμος. ε. directilineus.

Εὐθυδίκημων. ονος. ὁ. simplex, popularis.

Εὐθυδικεῖν. dicitur quasi pede collato, & recto certamine confligere: collatis causæ firmamentis, quasi signis ambigere & litigare, rectà causæ caput petere, Demosth. Budæus Com.

Εὐθυδικία. recta intentionis depulsio, iusta & plena recusatio, quod fit cum is qui in iudicium uocatus est, nulla præscriptione fori, aut alia exceptione summatoria utitur, nec litis expediendæ diuerticulo. Vnde ἰυθυδυκίαν ἀγωνίζωθ, de qua Bud. ibidem.

Εὐθυδρομεῖν. recto cursu contendere.

Εὐθυφύτερος. ε. ὁ. cui uestimentum rectum.

Εὐθυθάνατος. ε. ὁ. letalis.

Εὐθυκωμία. ας. ἡ. rectiloquium.

Εὐθύκαυλος. recticaulis.

Εὐθυκρέων. obesus.

Εὐθύλκαλλος. comparatu facilis.

Εὐθυλογῶ. recte & proprie loquor. (tinum.

Εὐθυμαχία. ας. ἡ. tumultuale bellum & repen

Εὐθυμέομαι. μ. ὑσομαι. π. ημαι, &

Εὐθυμέω. μ. ὑσω. π. ηκα. lætifico, alacri animo sum, & gaudio perfusus. Acc. Bud. Com.

Εὐθυμίδης. ὁ, ἡ. gratiosus.

Εὐθυμία. ας. ἡ. lætia, iucunditas, recta animi constitutio.

Εὔθυμος. ε. ὁ. lætus, alacer.

Εὐθυμοσύνη. ης. ἡ. lætitia.

Εὐθυμό-

Εὐθυμότατα. bono animo.

Εὐθυμότερος. ε. ὁ. alacrior.

Εὐθύμως. auidè.

Εὐθυώδη χάμια. exuperat fertilitate.

Εὐθυώδη, & κρίνω, est iudicium subire & culpas, fraudesq; iudiciorum suorum & actorū præstare. Hoc nunc syndicari uocant, & Cicero rationem uitæ & magistratus gesti reposci: siue quod in magistratu quisq; gesserit, edere & exponere, quod apud censores fiebat: Cæsar causam dicere. Ea res (inquit) ut est Heluetijs per indicium enunciata, moribus suis Orgetorigem ex uinculis causam dicere coëgerunt. Dicitur etiam ἰυθυνας λιδόναι, hoc est repetundarum pecuniarum iudicio subijci. Bud. in Annot. & Com.

Εὐθυώνη. ης. ἡ. iudicium, pœna, actio, examen. Vnde ἰυθυνας λιδόναι, sic dicitur, ut δίκην δοῦναι, id est pœnam pendere, & rationem reddere. Qui enim in ratione reddēda damnabantur, postea pœnam luebant. Quare ἰυθυνη utrunq; significat, scilicet ἔξετασιν καὶ τιμωρίαν. Ἐυθυνας ὀφλεῖν, dānari repetundarum. Budæus in Annot. & Com.

Εὐθυώτος. obtemperans.

Εὔθυνος. ε. ὁ. & ἰυθυντήρ. ῆρος. ὁ. & ἰυθυνητὴς rector, gubernator.

Εὐθυόω, μ. ωσω. π. υγκα. proprie significat, quod prauum & obliquum est corrigere. ab ἰυθὺ rectū unde fit ut pro moderari, corrigere, regere ponatur. Ité redarguere, reprehendere: Gregor. μήτε ἡμᾶς ἰυθύνητε τῆς ὑψηλοφώνου φωνῆς, Nolite nos reprehendere ob uerbum altius elatum. Item damnare, multare, ut ἰυθύνθη Thucyd. de Pausania damnato. Item postulare, reum facere, δικάσειν, κρίνειν. Plut. in Cicer. προσήγαγε τὸν μανίλιον ἰυθύνων κλοπῆς. Item ἐς ἔξετασιν ἄγω. hoc est in alicuius gesta inquiro, & quæstionem de eius administratione exerceo, uel exercēdā curo. Bud. Cō.

Εὐθυοναρία. rectum somnium.

Εὐθυόνειροι. recte somniantes, ariolantes.

Εὐθυόννυχος. qui est rectis unguibus.

Εὐθυοδία. ας. ἡ. cursus, & ductus rectus.

Εὐθυπορέω. meatum rectitudinem habere, rectà transire.

Εὐθύπορος. qui rectà transit.

Εὔθυρις. ινος. ὁ. habens nasum iustæ proportionis. (Neut.

Εὐθυρρημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. recte loquor.

Εὐθυρρήμων. ονος. ὁ, ἡ. rectiloquus.

Εὐθυτενής. ἐος. ὁ, ἡ. directus.

Εὐθύς. statim.

Εὐθύς. ἐος. ὁ. rectus.

Εὐθυσκοπέω. recte aspicere.

Εὐθύτητα. τῶ. directam proceritatem.

Εὐθύτης. ητος. ἡ. iustitia, æquitas.

Εὐθύτριχες. quibus simplices & promissi capilli, & non crispi.

Εὐθυφυρής. ἐος. ὁ, ἡ. in rectum tendens.

Εὐθύφλοιος. ε. recticortex, species roboris.

Εὐθυωρέω. rectà ire, recta linea progredi. Budæus Com.

Εὐθυωρεία. ας. ἡ. rectitudo, proceritas, ductus rectus, rectæ lineæ porrectio, rectus trames.

Εὐθύωρον. recto tramite, κατ' ἰυθεῖαν.

Εὐθύωρος. ε. ὁ. rectus.

Εὐθυώτης. ητος. ἡ. ἰυθυωρία.

Εὐιλατέω. placidus sum.

Εὐίλατος. ε. ὁ. placidus.

Εὔιος. ε. ὁ. Euius, Bacchi nomen.

Εὐίππη. ης. ἡ. Euippe Chironiæ filia, quam in equam conuersam scribit Euripides.

Εὔιππος. ε. ὁ, ἡ. equitatu præstās, bonos equos producens.

Εὐκαίς. τὸ. quod facile flagrat.

Εὐκαθάρετος. ε. qui facile funditus deleri potest.

Εὐκάρδιος. magnanimus, intrepidus, præsenti animo.

Εὐκαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum opportunus, uaco alicui rei, mihi uacat hoc agere. Bud. Commentarijs.

Εὐκαιρία. ας. ἡ. opportunus, occasio, tempus opportunum.

Εὔκαιρος. ε. ὁ, ἡ. opportunus, tempestiuus.

Εὐκαιρῶμαι. copiosus sum, abundo, Athen. Bud. Com.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Εὐκαμᾶν. quiescere.

Εὐκαμία. ας. ἡ. facilitas, uel εὐφημία, cũ quis bene loquitur. ἀπὸ τοῦ μὴ δεῖσθαι χαλινοῦ τὸ στόμα, effræne os, maledicentia.

Εὐκαμπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. ☞

Εὔκαμπτος. ὁ. ὁ. flexus.

Εὐκαμψία. ας. ἡ. inflexus, flexibilitas.

Εὐκάπλωτος. ὁ. ὁ. caducus.

Εὐκαρδίως. adiuerb. bono animo.

Εὐκαρπία. ας. ἡ. fructuum prouentus.

Εὐκαταγώνιστος. ὁ, ἡ. facilis uinci.

Εὐκαταλάκτος. ὁ. qui facile reconciliatur.

Εὐκατάμαλος. facile exudabilis labor.

Εὐκατάπρηστος. aridus, ustu idoneus.

Εὐκατάπτωτος. ὁ, ὁ. debilis, caducus.

Εὐκατάτροχος. procliuis.

Εὐκαταφορία. procliuitates.

Εὐκατάφορος. propensus, procliuus.

Εὐκαταφρόνητος. ὁ. ὁ. contemptibilis, despiciendus.

Εὐκάτεκτος. ὁ. ὁ. subiectus, facilis retentu.

Εὐκατέργαστον. superatu facile, digestibile, quod ad perfectum cito perducitur. Vnde εὐκατέργαστος γῆ Theophr. terra, quæ facile aratur, & subigitur. Bud. Com.

Εὐκατηγόρητος. ὁ. ὁ. facile reprehensibilis.

Εὐκάτμος. ὁ, ὁ, ἡ. facilis scindi, inflammabilis, siccus. Cupressi epitheton.

Εὐκέλαδος. ὁ, ὁ, ἡ. bene sonans, concinnus.

Εὔκερως. ὁ, ὁ, ἡ. pulchra habens cornua.

Εὐκέφαλος. præditus egregio capite.

Εὐκηλία. ας. ἡ. quies.

Εὐκηλάτερα. ας. ἡ. quietum concilians.

Εὔκηλος. ὁ, ὁ, ἡ. quietus, securus, taciturnus, aptus.

Εὐκινησία. ας. ἡ. agilitas corporis.

Εὐκίνητος. ὁ. ὁ. facile mobilis.

Εὔκλεια. ας. ἡ. gloria, bona fama, celebritas. Est & deæ nomen, cui apud Bœotios & Locros in foro quolibet, ara statuáq; dicata fuit. Plerique hanc Dianam putabant, nonnulli Herculis filiam. Virgo hæc è uita migrauit. Vnde sponsi sponsæq; priusquam nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.

Εὐκλεής. ἐος. ὁ, ἡ. inclytus, celebris.

Εὐκλεῶς. gloriose, ἐπιφανῶς.

Εὐκλῆες. bene clausus, munitus.

Εὐκλεία. ας. ἡ. fœlicitas, hæreditas, διαμερεία.

Εὔκληρος. ὁ, ὁ, ἡ. fœlix.

Εὐκλύζω. bene audire, εὐδοξάζω.

Εὔκναπτος. ὁ. ὁ. bene paratus.

Εὐκνήμις. ἰδος. ὁ. bene ocreatus, armis conspicuus. ἀπὸ τῶν κνημίδων. Et synecdochice procerus, eleganti corpore. Frequens Homero epitheton Græcorum.

Εὐκοίλιος. ὁ, ὁ. faciens bonam aluum.

Εὐκολία. ας. ἡ. facilitas, promptitudo.

Εὔκολον. Hecate, per ἀντίφρασιν.

Εὔκολος. ὁ, ὁ, ἡ. lubricus, facilis, simplex, promptus.

Εὐκομιδής, ☞

Εὐκόμιστος. ὁ, ὁ. bene curatus.

Εὔκομος. bene nutritus.

Εὐκοσία. ας. ἡ. εὐκολία.

Εὔκοπος. ὁ, ὁ, ἡ. δύκολος, facilis.

Εὐκοσμία. ας. ἡ. decorum.

Εὔκοσμον. τὸ. modestia.

Εὔκοσμος. ὁ, ὁ. perornatus.

Εὐκόσμως. recte atq; ordine, decore.

Εὐκράδιος. εὐσόμαχος.

Εὐκρὰς. ἐος. ὁ, ἡ. temperatus.

Εὐκραὴς. ἐος. ὁ, ἡ. εὔκρατος.

Εὐκρὰς pro εὔκρατος. bene temperatus.

Εὐκρασία. ας. ἡ. temperies, medium temperamentum.

Εὔκρατος. ὁ, ὁ. temperatus.

Εὔκρικτος. sonorus.

Εὐκρίνεια. ας. ἡ. distinctio, puritas.

Εὐκρινὴς. purus, facilis, non confusus, in bonum ordinem redactus.

Εὐκρυφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. facile se occultans.

Εὐκτὸς. ὁ. ὁ. optabilis, optandus, optatus.

Εὐκτέον. optandum est.

Εὐκτήμων. ονος. ὁ. locuples.

Εὐκτήριον. ὁ. τὸ. oratorium.

Εὐκτικός. ὁ. ὁ. optatiuus. Vnde εὐκτικοὶ ὕμνοι qui preces habent & uotum, quibus opponuntur ἀντευκτικοί.

Εὐκτιμένος. ὁ. bene habitatus.

Εὔκτιτος. pulchre structus.

Εὐκτὸς. ὁ, ἡ. uotiuus, optabilis.

Εὐκτῶς. precibus facile.

Εὐκυκλος. ὁ, ὁ, ἡ. rotundus.

Εὐλάβεια. ας. ἡ. metus, cautio, reuerentia, pietas, cuitatio.

Εὐλαβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uito, cauco, uereor, solicitus sum, obserno, ueneror. Depon. Accus.

Εὐλαβιδεύς, ὁ. ueritus.

Εὐλαβιδεύτις. tyrones.

Εὐλαβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. religiosus, uerecundus, cautus, prensu facilis.

Εὐλάζω. putresco, uermeis produco, aro.

Εὐλαί. αἱ. uermes qui nascuntur in ulceribus.

Εὐλακα, Dorice, aratrum, uomer. Alij δίκελλαν, id est ligonem, siue sarculum interpretantur, ut est apud Thucyd. ἀπὸ τοῦ λαχαίνειν, id est fodiendo.

Εὐλεάντης. ὁ. ὁ. qui facile molitur, qui teri potest.

Εὐλείπτος. ὁ. ὁ. qui facile delibratur.

Εὔλιν. τὸ. uermina sæua.

Εὐλιβάρυτος. ου. ὁ. qui facile labitur in letargum.

Εὐλιμιατᾶν. forti animo esse.

Εὔλιμνος. ὁ, ὁ, ἡ. facilis captu in bellis.

Εὐλίνρα. τὰ. fræna, habenæ.

Εὐλίθος. ὁ. ὁ. pulcher lapis.

Εὐλίμην. ενος. ὁ. tutus portus.

Εὐλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo. Accus.

Εὐλογητός. ὁ. ὁ, ἡ. benedictus.

Εὐλογία. munificentia, largitas, beneficentia munus ex charitatis affectu missum amicis. A colligendo, unde & λογίας, id est collectiones pro eleemosynis dixit Paul. Vel quòd bene ominatis uerbis eiusmodi dona re oporteat. In eadem significatione Hieron. utitur uocabulo benedictionis. Item assentatio, adulatio.

Εὐλογιστᾶν. obtemperare.

Εὐλογιστία. ας. ἡ. ratio bene composita.

Εὔλογον. ὁ. rationabile.

Εὐλογιστός. ὁ. ὁ. moderatus, innumerabilis, qui recte ratiocinatur, prudentissimus.

Εὔλογον. τὸ. consentaneum, rationi consonum.

Εὔλογος. ὁ, ὁ, ἡ. rationabilis, iustus.

Εὔλοχος. ὁ. ὁ. bonam sortem habens.

Εὐλόγως. probabiliter, uerisimiliter, honesti specie.

Εὐλουσία κοιλίας. purgatio uentris.

Εὔλοφος. ου. ὁ. bene cristatus, facilis.

Εὐλόφως. generose, strenue.

Εὔλυρος. canorus, lyræ peritus.

Εὔλυτος. ου. qui facile solui potest.

Εὔμάθεια. eruditio, docilitas.

Εὐμαθῆ. τὰ. intellectu facilia.

Εὐμαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. docilis.

Εὔμαιος. ὁ. ὁ. seruus amans herum, & proprium nomen subulci Vlysis, apud Homerum.

Εὐμαρεῖν. ης. ἡ. latrina.

Εὐμάρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐμαρὴς. ἐος. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐμαχέω. alleuio.

Εὐμαρὶς. ἰδος. ἡ. calceus.

Εὐμαρῶς. facile, ὑγιῶς, ἐυχερῶς.

Εὐμαχόμενος. fortiter pugnans.

Εὐμεγέθης. ους. ὁ, ἡ. ingens, procerus.

Εὐμενὴς, ☞

Εὐμείλικτος. placabilis.

Εὐμενίης. ου. ☞

Εὐμήλιος. ὁ. ὁ, ἡ. bene hastatus, bellicosus. ἀπὸ τῆς μελίας arboris specie, ex qua hastæ fiebant.

Εὐμελίζειν. fœliciter mellificare.

Εὐμένεια. ας. ἡ. beneuolentia. Εὐμένεια ἔπη, in bonam partem interpretanda, Herodoto.

Εὐμήτης. ὁ. ὁ. amicus, beneuolus.

Εὐμήκης. ἐος. ὁ, ἡ. mitis, beneuolus, candidus.

Εὐμενῶς. benigne.

Εὐμενίσομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. placo, beneuolum reddo.

Εὐμετάβλητον. ὁ. τὸ. facilitas mutationis.

Εὐμετάβλητος. ὁ. ὁ. facile mutabilis.

Εὐμετάβολα. τὰ. quæ facile mutantur.

Εὐμετάβολος. ὁ. ὁ. inconstans.

Εὐμετάδοτος. ὁ, ὁ, ἡ. facilis ad impartiendum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Εὐμετάβλητος.η.ὸ.auidus permutationis.
Εὐμεταχείριστος.η.ὸ,ἡ.tractabilis, nullo negotio subactus.
Εὐμήκης.κος.ὁ,ἡ.prolixus, procerus.
Εὐμήχανον.ingeniosum.
Εὐμήχανος.η.ὸ.sagax.
Εὐμηχάνως.apte, commode.
Εὐμοιρία.ας.ἡ.integritas.
Εὐμολπία.egregius cantus.
Εὔμολος.aptus, bene armatus, εὔοπλος.
Εὐμορφία.ας.ἡ.formæ præcellentia.
Εὔμορφος.η.ὸ,ἡ.formosus.
Εὐμοχθοι.honesti labores.
Εὐνάζεσθε.iacentes.
Εὐνάζω.μ.άσω.π.αχα.sopio. Accus.
Εὐναιόμφος.η.populosus, bene habitatus.
Εὐνᾶος.ου.ὁ. absconditus, qui procumbere amat.
Εὐνάσιμος.η.ὸ.opportunus locus cubilibus.
Εὐνασήριον.habitatio.
Εὐνασής.οῦ.ὁ.cubicularius.
Εὐνάω.cubo, dormio.
Εὐνή.ῆς.ἡ.cubile, anchora, sedes.
Εὐνηθέν.ex lecto.
Εὐνηθεῖσα.concumbens, Iliad.β.
Εὔννητος.η.ὸ.bene filatus, & laboratus.
Εὐννήτων.ex lecto, εὐνηθέν.
Εὐνίδες.ῶν.uiduæ.
Εὐνιητόω.priuationem.
Εὔνις.orbus, priuatus necessarijs.
Εὐνοέω.μ.ήσω.π.ηκα.benevolus sum, cupioque alicui, faueo, fidem seruo. Neutrum datiuo.
Εὔνοια.ας.ἡ.beneuolentia, necessitudo.
Εὐνοϊκός.ῆ.ὸ.beneuolus.
Εὐνοϊκῶς.beneuole.
Εὐνομεῖται.bonis legibus uiuo, recte instituta politia regor. Huic opponitur πονηροκρατεῖται, prauo imperio gubernor.
Εὐνομέω.μ.ήσω.π. ηκα. instituo bonis legibus.
Εὐνομία.ας.ἡ.bona lex, concordia, æquum, æquitas, recta iuris legumq; constitutio, & rectè iuri constituto obtemperatio. Huic opponitur δυσνομία. Budæus in Annotationibus.

Εὔνομος.η.ὸ.bene pascibilis, pabulosus.
Εὔνοος.η.& οὔνους.beneuolus.
Εὐνούσατα.beneuole.
Εὐνουχίας.idem quod εὐνοῦχος.
Εὐνουχίζω.μ.ίσω.π.ικα.castro, eunuchũ facio.
Εὐνούχιον.η.herba ex lactucarum genere, utquæ maxime refragetur Veneri. Plin. libro 19. capite 8.
Εὐνοῦχος.η.eunuchus. Sic dictus à custodiendis & asseruandis cubilibus diuitum matronarum. Nam εὐνὴ cubile dicitur, & ἔχω habeo, teneo, asseruo. Emebantur autem à principibus & opulentis ciuibus, ut in conclaui assidentes uxoribus & filiabus asseruarent, ne quispiam stuprum inferret. Εὐνοῦχοι dici calamos aliquando item reperias.
Εὐνοῶν.beneuolus, fautor.
Εὐξαίμιλλον.uellem.
Εὔξεινος.η.ὸ.hospitalis. Sic mare illud à Bosphoro Thracio incipiens ominis causa appellatum est ab accolis. Nam prius ἄξεινον uocabatur, id est inhospitum, quòd raras haberet stationes, propter piratas.
Εὔξεστον.τὸ.lignum rasile.
Εὔξεστος.η.ὸ.&
Εὔξοος.politus.
Εὐξήραντος.η.qui facile desiccatur.
Εὐξύμβολος.η.ὸ.facilis in conuersando.
Εὔογκος.η.ὸ.bene magnus, contractiuus.
Εὐοδέω.μ.ήσω.π.ηκα.εὐοδόω.
Εὐοδία.ας.ἡ.prosperum iter, plana uia.
Εὐοδόω.μ.ώσω.π.ωκα. faustum ac fœlix iter habeo, bene mihi in itinere succedit, prosperor. Verbum est quo utuntur, quoties res succedit ex animi sententia ut in Psal. primo, Et omnia quæcunque faciet prosperabuntur, εὐοδωθήσονται.
Εὔοδμος.η.ὸ.odorus.
Εὐοδμία.ας.ἡ.bonus odor.
Εὐοῖ.euæ, uox bacchantium.
Εὐοινία.ας.ἡ.annus bonitate uini & copia insignis.
Εὔοινος.ὁ,ἡ.uino abundans.
Εὐοινῶσα.ας.ἡ.idem.
Εὐοίωνος.η.ὸ.boni ominis existens.

Εὐόλι&

Εὐόλισθος.η.ὸ.lubricus.
Εὔομιλος.η.ὸ.suauiloquus, dulciloquus.
Εὐομιλώτατος.ου.mansuetus.
Εὔοπλος.ου.ὁ.bene armatus, siue fœlix in armis.
Εὐόργητος.qui non grauiter irascitur.
Εὐόρκητον.τὸ.quod appetentiam excitat.
Εὐορκία.ας.ἡ.iustum iuramentum.
Εὔορκον.iustum, & quod iudices secundum iuramentum pronuntiarunt.
Εὔορκος.η.ὸ,ἡ.iustus, fidelis, pius.
Εὔορμος.ου.ὁ,ἡ.bonum portum habens.
Εὐοσμία.ας.ἡ.redolentia, fragrantia.
Εὔοσμος.η.ὸ,ἡ.odorifer.
Εὐόφθαλμος.ου.ὁ,ἡ.pulchros oculos habens.
Εὐόφοδος.ου.aditu facilis.
Εὔοφρυς.υος.ὁ.pulcher supercilia.
Εὐοχεῖται.recte regitur habenis.
Εὐοχθέω.lætor, fœciliter ago ex labore.
Εὐόψία.pulcher aspectus.
Εὐπαχής.ῆος.ὁ,ἡ.bene compactus, munitus, firmus, stabilis.
Εὐπάθεια.ας.ἡ.deliciæ, lautitia, iucunditas, ubertas, bona corporis dispositio, id est complexio.
Εὐπαθεῖν.oblectari.
Εὐπαιδία.ας.ἡ.bona filiatio, id est procreatio bonorum filiorum, dexteritas in filijs procreandis.
Εὐπαίδευτος.ου.ὁ.doctissimus.
Εὔπαις.δος.& εὐπαιδος.ου.ὁ.bona indole puer, bonos habens filios, probi & honesti patris filius.
Εὐπάλαμος.bene constructus.
Εὐπαλής.ῆος.ὁ,ἡ.facilis.
Εὐπαράδεκτον.ου.τὸ. quod facile acceptatur probaturq; suapte natura.
Εὐπαράδεκτος.ου.ὁ.acceptabilior.
Εὐπαράτητον.deprecabile, quod precibus obtineri facile potest.
Εὐπαρατητος ου.ὁ.facile repellens.
Εὐπαρακολούθητον.ου.τὸ.quod bene consequitur.
Εὐπαρακολούθητος.ου.ὁ,ἡ.citus ad res, intellectu facilis.
Εὐπαραπόμπος.ου.ὁ.aduehi facilis.

Εὐπαραμύθητος.ου.ὁ. qui quàm facillime indiget consolatione.
Εὐπαράφορος.similis, mente alienatus.
Εὐπάρεδρος.ου.ὁ,ἡ. bene astans & assident.
Εὐπάρειος.ου.ὁ,ἡ.pulchras genas habens.
Εὐπαρείσατος.ου.ὁ.circumstans.
Εὐπάροιτος.εὐπαράγωγος, facilis, mansuetus.
Εὐπάρυφος.ὁ. splendidè, pretiosè, ac multa munditia amictus uestitusq;, habens uestes eleganter ac ingeniosè textas. Nam ὑφαίνειν texere est, & παρυφαὶ dicuntur uestium contextus. Scribit Budæus τὸ εὐπαρύφων nomine apud Græcos honoribus præditos intellegi eo modo, quo apud Latinos prætextatorum appellatione. Accipitur aliquando adiectiue. Herodi. lib. 1. ἀντὶ δὲ τῆς εὐπαρύφου, χλαμυδικῆς πορφύρας ὅπλα φέρων.
Εὐπατρίδης.η.ὸ.bono patre natus.
Εὐπατρεία.ἡ.generosa filiatio.
Εὐπατρείδας.ου.ὁ.generosus, ingenuus, idem quod apud Romanos patricius. αὐτόχθων
Εὐπατρὶς.ίδος.ἡ.generosa.
Εὐπείθεια.ας.ἡ.obedientia.
Εὐπειθὴς.ῆος.ὁ,ἡ. obediens, persuasu facilis, tractabilis, ut ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς, materia ad quiduis sequax Galeno.
Εὐπειθῶς.persuasibiliter, facile, non magno negotio.
Εὔπεκτος.lanosus.
Εὔπεπλος.η.ὸ,ἡ.bene indutus.
Εὔπεπλος.η.ὸ.digestibilis.
Εὐπερίαγωγος.η.ὸ,ἡ.circumactu facilis, uersatilis.
Εὐπερίσκεπτον.contemptibile, de quo prospicere non sit difficile.
Εὐπερίσατος.qui facile sistit & hæret.
Εὐπεριφῶρον.η.τὸ.quod facile increbrescit & augetur.
Εὐπερίφορος.manifestus, deprehensus.
Εὐπετῶς.citra negotium.
Εὐπετὴς.ῆος.ὁ,ἡ facilis.
Εὐπέτασον.τὸ.latum, amplum.
Εὐπέτεια.ας.ἡ.facilitas.
Εὐπετῶς.facile.
Εὐπιῶν.ῶος.ὁ,ἡ.pinguis corpore, bene pastus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Εὔπυκτος.ε.ὁ,ἡ.bene compactus.

Εὐπήληξ.pulchra galea ornatus.

Εὐπίδακ̃ξ.κος.ὁ,ἡ.irriguus,fontibus scatens.

Εὔπιπτος.ε.ὁ.credulus,εὔκολος εἰς πίστιν,ueritatis.

Εὔπλατ̃ης.perampli. (similis.

Εὔπλουτος.ε.ὁ.cui bona latera sunt.

Εὐπλίαουτο.pulchre & pedetentim ibant.

Εὐπλοκαμίς.ίδος.ἡ.pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμος.ε.ὁ,ἡ.idem,καλλίπλοκος.

Εὔπλοκος.ε.ὁ,ἡ.bene textus.

Εὔπλουτος.diues.

Εὐπλοῶ.μ.ώσω.πεπλωκα.prospere nauigo. Ne.

Εὔπνους.&

Εὔπνοος.ὁ.qui difflari euaporarique potest.

Εὐποδία.ας.ἡ.pedũ integritas,pedũ uirtus.

Εὐποιέω.μ.ήσω.πεποίηκα,benefacio. Accus.

Εὐποιία.ας.ἡ.beneficium,iustitia.

Εὔποιος,beneficus,εὐποιητικὸς.

Εὔπολέμητος.facilis expugnatu.

Εὔπομπος.ε.ὁ.bonus dux.

Εὐπορέομαι,&

Εὐπορέω.μ.ήσω.π.ηκα.recupero,abundo,ditor,pecunia non deficior,non sum egens uel pecunia,uel re aliqua,quod Latini etiam dicunt suppedito. Cice. Cui si uita suppeditasset,id est,superfuisset. Accipitur aliquando pro σωτηρίαν. Demosth. ἄπορα τὰ χρήματα εὐπορήσει. Bud. Com.

Εὐπόρητος.bene administrans,uel distribuens.

Εὐπορία.ας.ἡ.facultas,abundantia,opulentia,licentia. Ἐξ εὐπορείας πονηροί,qui in bonorum facultatum copia praue agunt. Budæus Com.

Εὐπόριστος.ε.ὁ.facilis paratu,parabilis,obuius,facilis acquisitu.

Εὔπορος.ε.ὁ,ὁ.facilis meatu,diues,abundans uber.

Εὐπορτμία.ας.ἡ.fœlicitas,Luciano.

Εὔπορτμος.ε.ὁ,ἡ.fœlix.

Εὔπους.οδος.ὁ.habens bonos pedes.

Εὐπραγεῖν.εὐημερεῖν,in optimo rerum statu esse,Thucyd.

Εὐπραγία.ας.ἡ.successus,prosperitas. εὐπραγίαι χθονός,fœcunditas terræ.

Εὔπρακτος.ε.ὸ.facile.

Εὐπραξία.ας.ἡ.fœlicitas.

Εὐπράττειν.εὐτυχεῖν.

Εὐπράττων ἐς χρημάτων λόγον.pro diuite & pecuniosо.

Εὔπρεμνος.pulchris ramis.

Εὐπρέπεια.ας.ἡ.decor,ornatus.

Εὐπρεπής.ἐος.ὁ,ἡ.decens,decorus,extructus,modestus,ornatus,bonæ formæ.

Εὐπρεπίζω.præparo.

Εὐπρεπῶς.modestè.

Εὔπρηστος.ε.ὁ.accensu facilis.

Εὐπροαθῶν.qui primus affectus est beneficio.

Εὐπρόσδεκτος.ε.ὁ,ἡ. acceptus,acceptabilis.

Εὐπρόσεδρος.ε. ὁ. assidens,indiuulsе adhærens. Paul. ad Corinth. εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ.

Εὐπροσήγορος.ε.ὁ.affabilis.

Εὐπρόσιτος.ε.ὁ. &

Εὐπρόσοδος.ε.ὁ,ἡ. accessibilis,facilis accessu,& qui multos habet prouentus.

Εὐπρόσοφρος.fabundus,qui bene profert.

Εὐπροσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα.placeo. Paul. ad Gal. εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί.

Εὐπρόσωπος.ε.ὁ,ἡ.bono aspectu,lætus,hilaris,exporrecta & læta facie,plausibilis.

Εὐπροφασίστως.excusatoriè,sub prætextu.

Εὔπλοκος.ε.ὁ,ἡ.uelox.

Εὔπωλος.ε.ὁ,ἡ.habens insigneis nateis.

Εὐπώγων.ονος.ὁ barbatus.

Εὔπωλος.ε.ὁ,ἡ.producens bonos equos,εὐίππως. Epitheton Iliy.

Εὐρά.ᾶ.ferramenta axi affixa,ne à rotis aterantur.

Εὐρὰξ pro πλαγιαξ,Ionice .ex obliquo,extensè,dextrè.

Εὐραφὴς.ἐος.ὁ,ἡ.bene sutus.

Εὐρεπάω.pulchre fluo.

Εὐρέπτης.ε.ὁ.pulchre fluens.

Εὑρεσιέπεια.ας.ἡ.inuentio uerborum.

Εὑρεσιεπὴς.ἐος.ὁ,ἡ.uerborum inuentor.

Εὑρεσιλογέω.μ.ήσω.π.ηκα. eloquenter & exquisite loquor,copiosè loquor & facile,id quod Cice. uocat fundere uerba,& Plautus funditare. Bud. Com.

Εὑρεσιλογία.ex cognitionibus faciendis facilitas.

Εὑρεσίλογος.ε.ὁ nugax,uerborum inanis fũditor,& loquacitate præditus.

Εὕρεσις.ιος.ἡ.inuentio.

Εὑρετὴς.ᾶ.ὁ.inuentor.

Εὑρετὶς.ίδος.ἡ.inuentrix.

Εὕρημα.ατος.τὸ.inuentio,lucrum aduentitium et insperatũ,idem fere quod ἕρμαιον.

Εὔρεμος.uenustus in dicendo.

Εὔρηλος.ε.ἡ.alens pulchras agnas.

Εὐρήρης.longæuus.

Εὐρὺς.ὺος.ὁ,ἡ.bene fluens. (debat.

Εὐρησιλογέω.infinitam orationis copiã fundo.

Εὐριζος.ε.ὁ,ἡ.bene radicatus.

Εὐρινος.ὁ.sagacis naris.

Εὐρίπιος.Neptunus.

Εὐρίπιστος.ε.ὁ.instabilis,incerta fide,imitans Euripum.

Εὔριπος.ε.ὁ. Euripus locus inter Eubœam & Atticam,septies in die undas absorbens,& toties reuomens. Transfertur ad alia,ut εὔριπος ἄνθρωπος,homo incõstans. Eraſm. Chil. εὐρίπου τύχη,fortuna uolubilis. εὔριπος διάνοια, cogitatio quæ huc & illuc fertur.

Εὐριπίδης.ου.ὁ,ἡ.reciprocos æstus habens.

Εὐρίσκομαι.impetro,mereor,adipiscor,obtineo. Est enim proprie λαβεῖν ἀπό τινος ἕλκων,ἢ ὑπηρέτησι,ἢ πόνοις. Accipitur pro inuenio. Interdum in malã partem,pro incidere & impingere. Pauſ. τὸν ἵππον φασὶν ὑπὸ βίας εὑρίσκειν τοῦτο. Sic Cic. Cognomen ex contumelia inuenit. Bud. Com.

Εὑρίσκω.μ.ήσω.π.ηκα.ἀόρ. β. εὗρον ἀφ' οὗ εὑρέω.inuenio. Apud Lucam εὕρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ,accipitur pro εὗρες,uel εὕρα. Bud. ibidem.

Εὔρισος.ε.reparabilis.

Εὐρεύσεις.prosperaberis,Epicteto.

Εὐροκλύδων.ωνος. Euro aquilo.

Εὐρόν.fœtidum.

Εὐρονάτης.ε.ὁ.pulchre manans.

Εὐρονότος.uentus ab oriente hyberno spirãs uulturnus. Gell. libro 2. capite 22.

Εὖρος.ους.τὸ.latitudo.

Εὖρος.ε.ὁ. Eurus uentus ab oriente uerno ueniens,ἀφηλιώτης,subsolanus.

Εὔρους.bene fluens,de oratore,cuius oratio fœliciter fluere uideatur.

Εὐρρεῖος.bene fluentis. Genitiuus est pro εὐρέος,ab εὐρὺς. Homer. Iliad. ἐωθὼς λούεσθ' ἐν εὐρρείῃσι ποταμοῖσι. Præceptio autem est,quod dictio in uocalem finiens,compositа cum dictione ab ρ incipiente,geminat ρ, præter ιν,nisi fiat διάλυσις τοῦ ν.

Εὐρύ.late,μεγάλως,πλατέως.

Εὐρυάγυιος.ε.ὁ.habens latas uias.

Εὐρυβαθέω.late grassari. Eraſ. Chil.

Εὐρυβατέω.improbis uti moribus,ab Eurybate quodam insigni proditore,& furе sceleratissimo.

Εὐρυβάτης,uel εὐρύβαθος.ὁ.uafer,uersutus,astutus. Est etiam proprium nomẽ Ephesij cuiusdam insignitæ improbitatis.

Εὐρυθμία.ας.ἡ.concinnitas.

Εὔρυθμος.ε.ὁ.concinnus,aptus.

Εὐρυθμῶς.concinnè cõpositè,apte,decenter.

Εὐρυκέως.late patens.

Εὐρυκλῖται.uocabantur olim diuinaculi. Sumptum ab Eurycle quodã,qui per assistentem dæmonem uera uaticinabatur.

Εὐρυκόας.magnanimus,potens.

Εὐρυκρέων.ὁ. late imperans,uel regnans.

Εὐρυμέτωπος.ε.ὁ.habens latam frontem.

Εὐρυμνος.ε.ὁ.qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur,ab Eurymno quodã qui id tentarit inter Castorem & Pollucem.

Εὐρυόω.μ.ώσω.dilato,uestigo. Accus.

Εὐρυώπτος.ε.ὁ.habens latum tergum.

Εὐρυόδμος.ε.habens latas portas.

Εὐρυόπης.ε.ὁ.late sonans. Iouis epitheton.

Εὐρύπορος.ε.ὁ.habens lata uada.

Εὐρύπρωκτος.ε.ὁ.qui lato est podice.

Εὐρυπυλής.ὲος.ὁ,ἡ.εὐρυόδμος.

Εὐρυρέεθρος.late fluens.

Εὐρύς.ὺος.ὁ,ἡ.latus,laxus. (plum.

Εὐρυσάκεον.Neptuni uel Aiacis potius templum.

Εὐρυσάκης.generosus,habens latũ clypeũ.

Εὐρυθ'ινης.ους.ὁ,ἡ.præpotens.
Εὐρύστηθος.ε.ὁ.habens latum pectus.
Εὐρύστηθιν.τὰ.quæ habent latum pectus.
Εὐρύτρητος.ου.ὁ.laxioribus foraminibus existens.
Εὐρυχορος.magni cœtus.
Εὐρυχωρεία.ας.ἡ. campestris latitudo, locus patens. Thucyd.lib.7.ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρείαν.
Εὐρύχωρος.ε.spatiosus, capax.
Εὐρύωψ.οπος.ὁ.magnum habens oculum, uocalis.
Εὐρώδης.ους.ὁ,ἡ.marcidus, cariosus, situ & squalore obsitus, uermiculosus, obscurus.
Εὐρώδ'ις.ιστος.ὁ.uermiculosus, marcidus, amplus, latus, stupidus.
Εὐρωία, bona ualetudo.
Εὐρώπη.ης.ἡ. Europa.
Εὐρωπία. Iuno.
Εὐρωπός.ε.ὁ.tenebrosus, latus.
Εὐρωτιᾶν.sentire situm, carie defluì.
Εὐρώς.ῶτος.ὁ.caries, situs, putredo, humiditas.
Εὐρωστέω.μ.ήσω.π.ηκα.ualeo, id est sanus sũ. Neutr.absol.
Εὐρωστία.ας.ἡ.sanitas.
Εὔρωστος.ε.ὁ.sanus, robustus.
Εὐρώτας.ε.ὁ.fluuius Laconiæ.
Εὐρωτιάω.marcesco.
Εὐρωτιῶδες ἀποφορέν, uocat Dioscor. quæ situm sentiunt, quæq; nimis inueterauerunt, ac mucum quendam redolent.
Εὐς.έος.bonus, formosus.
Εὐσ@νίδωτος.ε.ὁ.habens bonum tabulatum.
Εὐσ@ρκία.ας.ἡ.corpulentia.
Εὐσ@ρκος.ε.corpulentus.
Εὐσέβεια.ας.ἡ.pietas, religio.
Εὐσεβέω.μ.ήσω.sum pius, pietatem exerceo pie tracto, pius sum erga parenteis.
Εὐσεβής.έος.ὁ,ἡ.pius, religiosus.
Εὔσεισος.terræ motibus obnoxius.
Εὐσέλινος.lucidus.
Εὔσηλος.ε.ὁ,ἡ. habens bonum tabulatum rudentibus probe instructus.
Εὔσημος.ε.ὁ,ἡ.uenerabilis. (ens.
Εὔσημος.ου.ὁ.insignis, clarus, bene præsagi-

Εὔσηπος.ε.ὁ.facile putrescens.
Εὐσθένεια.robur, fortitudo.
Εὐσθενής.έος.ὁ.fortis.
Εὔσιτος.ε.ὁ.qui est bono stomacho.
Εὔσκαρθμος.ε.ὁ.celer, agilis.
Εὔσκιος.ε.qui facile adumbratur, opacus.
Εὔσκοπος.ε.ὁ.aptus uideri.
Εὐσμιρδής.ὁ.robustus, sanus.
Εὐσοια.sanitas.
Εὔσπλαχνος.ε.ὁ,misericors, quasi dicas bonorum uiscerum. Viscera enim sacræ literæ pro affectibus usurpant.
Εὐσάθεια.ας.ἡ.constantia, columen.
Εὐσαθής.έος.ὁ,ἡ stabilis, constans, non seditiosus.
Εὐσαθῶ.ἥσυχάζω, quiesco, constans sum.
Εὐσαθῶς.strenue, fortiter, constanter.
Εὐσαλής, τὸ.expeditum.
Εὐσαλής.έος.ὁ,ἡ.frugalis, leuis, succinctus, & expeditus ad aliquam rem. (dite.
Εὐσαλῶς.decenter, frugaliter, leuiter, expe-
Εὐσαθής.έος.ὁ,ἡ.tritus.
Εὐσ'έφανος.ε.ὁ.coronatus.
Εὔσολον.τὸ.decorum, ornatum.
Εὔσομα.quæ commoda sunt ori.
Εὐσομαχία.stomachi bonitas.
Εὐσόμαχος.ε.ὁ.stomacho utilis.
Εὐσομέω.μ.ήσω.π.ηκα.bona uerba dico. εὐφημέω, εὐγλωττῶ. Neutr.absol.
Εὐσομία.ας.ἡ.bona pronũtiatio et sonoritas.
Εὔσομοι.rostro ualidi.
Εὔσομος.ε.ὁ.bene pronuncians, pulchriorit, boni ominis. εὔσομα κάδω dicunt Ionες, pro εὐφήμως ἐρέω.
Εὐσοχάζομαι. coniectura assequor. Depon. genitiuo.
Εὐσοχία..dexteritas in iaculando, oculorũ intensio non aberrans à scopo, Latini collimationem uocant, siue collineationem, à lineis uisualibus in unum locum contentis. Bud. de Asse.
Εὐσοχέω.iaculandi peritus sum, solerter conlecto. Huic opponitur ἀσοχέω.
Εὔσοχος.in iaculando dexter, iaculandi peritus, solers, ingeniosus, promptus. Bud. Commentarijs.

Εὐσό-

Εὐσόχως. perspicienter, cautè, scitè, exactè.
Εὐσπα.ας.ἡ.fossa in qua mactabantur sues.
Εὔσπαθος.materia tractabilis, & quæ facilè flectitur. Opponitur ᾧ ἀσπαθῆ.
Εὐσπαθέω.bene impero exercitui.
Εὐσπαθής.ὁ.ἐπιδεξίως & ἐν τοῖς μεταβολαῖς.
Εὐσπερῆς.ε.
Εὐσπερφής.ὁς.
Εὔσπορος.ε.bene retortus.
Εὐσποφώτατος.maximè uersatilis.
Εὔστυλος.ε.ὁ. qui constat iusta columnarum distributione. Vitru.
Εὐσύμπτωτος.ε.qui est facilis captu.
Εὐσυμπόριστος & ἀτία. causa quæ bene consyderari potest.
Εὐσύμβλητος.ε.facilis ad coniectandum.
Εὐσύμβολος.εὐζώμακτος.
Εὐσυμπειθάρχος.facilis duci quò quisq; uolet
Εὐζωάλλακτος.ε.ὁ,ἡ.liberalis.
Εὐζωάρμοστος.ε.ὁ qui facilè adaptari potest.
Εὐζωάδλητος.qui sibi bene conscius est.
Εὐσωίτημον.ε quod facile intelligi potest.
Εὐζωστηρέω.pacta seruare.
Εὐσωόητον. quod est aptum ad compositionem & ornatum.
Εὐσωόθητος.ε.ὁ.ornatus, bene compositus.
Εὐσωόπτος.ε.ὁ,ἡ.manifestus, oculis subiectus
Εὔσφυρος.pulchris plantis.
Εὐχημοσύγκλυστον.honestum dictum.
Εὔχημον.ε.τὸ.decentia.
Εὐχημόνως.honestè.
Εὐχημοσύνη.ης.ἡ.uenustas.
Εὐχήμων.ονος.ὁ.aptus, formosus, honestus.
Εὐχολάζω, &
Εὐχολῶ.otium ago, otium consumo.
Εὐσωματῶ.bona corporis ualetudine prædi tus sum.
Εὐσωπία.ας.ἡ otium, silentium.
Εὔσωφος.ε.ὁ facilis uersatu, celer.
Εὐτάκτειν seruare ordinis et disciplinæ grauitatem.
Εὔτακτον.ε.τὸ.ordo.
Εὔτακτος ε.ὁ,ἡ ordinem seruans, bene constitutus, constans, strenuus, modestus.
Εὐτάκτως.modestè, compositè.
Εὐταξία.ας.ἡ. disciplina, constantia, modestia, moderatio quæ seruatur in decoro ordinis.
Εὐτάρακτος.ε.ὁ.qui facilè turbatur.
Εὖτε.quando, bene, ὅτε, cum.
Εὐτίθεω.rectè dispono, & colloco.
Εὔτειχος.ου.ὁ,ἡ. & ὀτειχής.ἐος.ὁ,ἡ. bene muratus.
Εὐτέκμαρτον.facile coniectatu, bene expressum.
Εὐτεκνία.ας.ἡ. liberorum fœcunditas & probitas.
Εὔτεκνος.prole fœlix.
Εὐτεκνῶ.fœcunda bona prole.
Εὐτέλεια.ας ἡ frugalitas, parcitas.
Εὐτελής.ἐος.ὁ,ἡ.frugalis, simplex, tenuis, uilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus.
Εὐτελίζω.μ.ίσω.π.ικα.attenuo, minuo.
Εὐτράπης.ἐος.ὁ,ἡ.iucundus.
Εὐτεχνία.intelligentia, artificium.
Εὐτίθημι.bene compono.
Εὔτμητος.ε.ὁ,ἡ.bene incisus, bene paratus.
Εὐτοκέω.facile partu leuari.
Εὐτοκία.ας.ἡ.fœcunditas.
Εὔτοκος ε.ὁ,ἡ fœcundus.
Εὐτολμία.ας.ἡ.animositas.
Εὔτολμος ε ὁ.audax, animosus.
Εὐτόλμως.audacter.
Εὐτοῦνω.μ.ήσω.π.ηκα, sufficio, uireis recipio.
Εὐτονία.ας.ἡ.uehementia spirituum, strenuitas, impetus, uigor.
Εὔτονος ε.ὁ. tensus, robustus, flexilis, paratus, uocalis.
Εὐτόνως.constanter, benè, scitè, acriter, intento clamore. Cic. in Cato. hoc dixit bonis lateribus. Ab εὖ & τείνω, quasi ualdè intense.
Εὐτοξία.iaculandi peritia, & dexteritas.
Εὐτράπελος.qui multos, & eos lautè in mensa excipit.
Εὐτραπελία.ας.ἡ. apud philosophos in bonã partem accipitur, significatq; urbanitatem, leporem, festiuitatem, comitatem facetiam. Paul.ad Ephes.cap.5 accepit pro scurrilitate, seu urbanitate scurril, et graui uiro indigna.
Εὐτράπελον.τὸ μετὰ συμπότου χαριέντως λε-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ὁμῶνυμον, urbanè dictum cum grauitate cõiunctum. παρὰ τὸ εὖ φέρεσθαι τὸν λόγον.

Εὐφάνλος. ὁ. comis, facetus, dicax.

Εὐφαφία. ἡ. bonitas, alimentum.

Εὐφαφέω. bene nutrior, alimentum uberius accipio.

Εὐφαφής. ὁ. ὀὐφορ. Bud. Com.

Εὐφαφία. ας. ἡ. nutricatio.

Εὐφεπής. ὁ. ἡ. paratus, instructus, absolutus.

Εὐτρεπίζομαι. paro, suborno. Accipitur etiã passiuè pro paror. Bud. Com.

Εὐτρεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ordino, paro, instruo. Accus.

Εὐτρεπισμός. ὁ. bona ordinatio.

Εὔτρητος. ὁ. bene perforatus.

Εὔτριχος. ὁ. bene comatus.

Εὐτροπία. ας. ἡ. probitas morum.

Εὔτροφος. qui copiosè nutritur. Bud. Com.

Εὐτροφῶμαι, & εὐτροφῶ. bene nutrior, alimentum copiosum accipio. Bud. Com.

Εὐτρόχαλος. ὁ. rotundus.

Εὐτροχος. ὁ. ἡ. uolubilis.

Εὔτυκτος. ὁ. facilis factu, bene operatus.

Εὐτυχέστατα. fœliciſſimè.

Εὐτυχέω. μ. ήσω. π. ικα. fœlix sum, floreo, obtineo, assequor, fœliciter & bona quadam fortuna adipiscor. Genit. uel accus. Bud. Commentarijs.

Εὐτύχημα. τὸ. fortuna secunda.

Εὐτυχής. ές. ὁ, ἡ. fœlix, fortunatus, qui iucunde citraq; tristitiam uiuit.

Εὐτυχία. ας. ἡ. fœlicitas, prospera fortuna, fortunæ benignitas.

Εὔυδρος. ὁ. aquosus.

Εὐυπόληπτος. ὁ. qui facile cogi potest & cõgregari.

Εὔυφαντος. ὁ. bene textus.

Εὐφάλπος. splendidus.

Εὔφαλον. maritimum.

Εὐφαντασιωτός. ὁ. qui sibi res, uoces, actus secundum ucrum optimè fingit. Quintilianus.

Εὐφεγγής. lucidus.

Εὐφήμος. pro εὔφημος.

Εὐφήμοι. celebres.

Εὔφημα φάνα. bona uerba, bene ominata loquere.

Εὐφημέω. μ. ήσω. π. ικα. laudo, benedico, bene ominata dico, fauſtis ominibus, acclamationibusq; lætis excipio, acclamo, quemadmodum populus acclamat imperatori recens inaugurato.

Εὐφήμει. desine male loqui, melius ominare, bona uerba quæso, Dij meliora.

Εὐφημία. ας. ἡ. laus. fauor, benedictio, acclamatio fausta & læta.

Εὐφημισμός. ὁ. bona ominatio.

Εὔφημος. ὁ. boni ominis, benedictus, benedicus.

Εὐφήμως. non petulanter, ἁδέως.

Εὔφθαρτος. facile corruptilis.

Εὐφλεκτος. ὁ. combustu facilis.

Εὐφορβία. ας. cibi copia.

Εὐφοεία. fertilitas.

Εὔφορον σῶμα. uocant corpus optimæ constitutionis, & bene habitum.

Εὔφορος. ὁ. fertilis, facilis ad portandũ.

Εὐφραδέως. prudenter.

Εὐφραδής. ές. ὁ, ἡ. bene differens, disertus.

Εὐφραδία. uenustas sermonis, uis dicendi, eloquentia.

Εὐφραίνομαι. μ. ᾶμαι. lætor. Dep. dati.

Εὐφραίνω. μ. ανῶ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilaro. Accus.

Εὐφρασία. honestum gaudium.

Εὐφρόνη. nox apud ueteres. παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, à bene sapiendo. Optima enim consilia nocte constituuntur, quòd tunc animus sit liber & uacuus à curis, unde illud, Nox dabit consilium.

Εὐφρονιῶν. prudens, lætus.

Εὐφρονοῦντες. οἱ. prudentes.

Εὐφρονῶσι. sani & prudentes sunt.

Εὔφρων. ὁ. lætus.

Εὐφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, delectatio, oblectatio.

Εὔφρων. ον. ὁ, ἡ. lætus, iucundus, uenerabilis, dulcis, exhilarans. Vnde οἶνον εὔφρονα Iliad. γ. appellauit Home.

Εὐφυής. ὁ. ἡ. industrius, ingeniosus, facetus, facilis, commodus. Item ἀντὶ τοῦ σπου-

δαίου apud Atticos.

Εὐφυία. ας. ἡ. industria, ingenium, ingenij dexteritas, fœlicitas, bona indoles, bona habitudo, fertilitas, forma bona.

Εὐφυῶς. ingeniosè, scitè.

Εὐφωνία. ας. ἡ. sonoritas, bona uox, sonitus uocum atque uerborum incundior, uocalitas.

Εὐφώνιος. ὁ. magna uoce, uocalis.

Εὔφωνος. ὁ. concinnus.

Εὔφωρος. ὁ. frugifer.

Εὐφωρότατος qui facilè deprehenditur.

Εὐχαίτης. ὁ. pulchrè capillatus.

Εὔχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. facetus, gratiosus.

Εὐχαριστέω. μ. ήσω. π. ικα. gratias ago. Neut. accus. & datiuo.

Εὐχαριστία. ας. ἡ. gratiarũ actio, eucharistia, gratitudo, comitas. Hieron. interpretatur gratiositatem, & gratiam: Ambros. sermonem ad dei laudem facientem.

Εὐχάριστος. ὁ, ἡ iucundus, gratiosus.

Εὐχατᾶσθαι. gloriari.

Εὔχαλος. saginatus.

Εὐχέμων. pulchrè uestitus.

Εὐχειρία. ας. ἡ. artificina.

Εὔχειρος. ὁ. facilis.

Εὐχέρειος. ὁ. facilis captu.

Εὐχέρεια. ας. ἡ. facilitas, procliuitas, manuũ dexteritas.

Εὐχερής. ὁς. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐχερῶς. facilè, promptè.

Εὐχέτης. qui uotum facit.

Εὐχετόωντο. supplicabant.

Εὐχή. ῆς. ἡ. oratio, uotum, optio.

Εὐχημονολογέμενον honestum desiderium.

Εὐχήμων. ονος. ὁ, ἡ. ες optabilis.

Εὔχιλος. uide ὄὐχιλος.

Εὐχισος. ὁ. eleganter sectus.

Εὐχλωρόν. ὁ. uiriditas.

Εὐχλωρός. ὁ. uiridis.

Εὐχυλόγιον. ὁ. τὸ. orarium, libellus.

Εὔχομαι. μ. οὔξομαι. π. ὄὐγμαι. iacto, faueo, uotafacio, oro, opto. Datiuo. Bud. Com.

Εὐχορτος. ὁ. appetentior pabuli.

Εὖχος. ους. τὸ. gloria, uictoria, consilium.

Εὐχρηματέω. opulentus sum.

Εὐχρηματία. ας. ἡ. opulentia.

Εὐχρηστέω. utilis sum, commodè utor, in commodum meum uerto. Bud. Com.

Εὐχρηστήματα. τὰ. commoda, Cicerone interprete.

Εὐχρηστία. ας. ἡ. utilitas.

Εὔχρηστος. ὁ. ἡ. utilis, cuius usus & tractatio facilis est.

Εὔχρωτα. probè colorata.

Εὔχρως. ωτος. ὁ, ἡ. bonum colorem habens.

Εὐχροία. elegans, probus color, quando homo non pallet.

Εὔχυλος. successus.

Εὔχυμος. sapore præstans, boni succi.

Εὐχωλή. ῆς. ἡ. uotum, sacrificium, iactatio, gloria.

Εὐχωλιμαῖος. ὁ. qui uota exequitur.

Εὐψυχέστερον. frigidius.

Εὐψυχέω. μ. ήσω. π. υκα. bono animo sum: uel potius bono animo afficior. nam bono animo esse Græci dicunt θαῤῥᾶν. Neu. abs.

Εὐψυχία. ας. ἡ. magnanimitas.

Εὔψυχος. ὁ. lætus, magnanimus

Εὔω. μ. ὕσω. π. ὔκα. illumino, inflammo, foueo.

Εὐώδης. ους. ὁ, ἡ. fragrans.

Εὐωδία. ας. ἡ. odor, redolentia, bona fragrantia Hieron. interprete.

Εὐωδιάζεσθαι. bene odorari.

Εὐωνίζω. uilifacio.

Εὔωνος. ὁ. ἀντὶ τοῦ, uilis pretio, contemptus, uili emptus.

Εὐώνυμος. ὁ. sinister, per ἀφαιρεσιν. Est & arboris species Theoph. Item insulæ quædam εὐώνυμα appellata, quòd à Lipara in Siciliã nauigantibus sinistra offerantur.

Εὐωνύτως. uili pretio.

Εὔωπος. bene cernens.

Εὐωρεῖν. ludere, contemnere.

Εὐωρία. ας. ἡ. negligentia, ῥᾳθυμία.

Εὔωρος. ὁ. neglectus, per antiphrasin: sicut ἀνωρίαν, negligere, ab οὖν & ὠρεῖν, quod seruare & curare significat. ἄωρος γοῦν, τὰ ὡραῖα ἔχουσι.

Εὐωχέομαι. μ. ήσομαι. π. ηθην. edo, uescor, conuiuor. Item fruor. Plato, εὐωχεῖσθαι λό-

γε θαῤῥῶν, Fruere animi tui sententia & satiare. Actiue autem & passiue accipitur. Bud. Com.

Εὐωχῶ. conuiuio accipio, satio, Plato. Item oblecto, Athenæo. Bud. ibidem.

Εὐωχώω. μ. ώσω. π. υκα. conuiuio aliquem excipio, seu accipio, conuiuio adhibeo.

Εὐωχία. ας. ἡ. cõuiuium, epulum, conuiuium publicum, ut ait Pollux.

Εὔωψ. οπος. ὁ. res boni aspectus.

Ε Φ.

Ἐφ' ἅ. ad quæ, quorum causa.

Ἐφ' ἡμῖν. in nobis.

Ἐφ' ὁ pro ἐφ' ᾧ, uel ἐπὶ τῷ.

Ἐφ' οἷς. propterea quod.

Ἐφ' ὅσον. quoad, quãdiu, quatenus, in quantum: & correlatiuum eius ἐπὶ τοσοῦτον, tantum, quod etiam ἐφ' ὅ& dicitur Atticè.

Ἐφ' ὅτῳ, &

Ἐφ' ᾧ. cur, quare. Et hoc modo cum præterito construitur: cum uerò in quo significat, cum infinitiuo: & cum ἵνα, cum futuro. Bud. Com.

Ἐφ' ὥρᾳ in adolescentia.

Ἐφαίρομαι. sublegor.

Ἐφαλάμενος. ου. ὁ. assiliens.

Ἐφάλλομαι. insilio. ἐφάλλεσθαι ἵπποις, ascendere equos.

Ἐφάλιος. ου. ὁ. &

Ἔφαλος. ου. maritimus.

Ἔφαμμα. τὸ. indumentum.

Ἐφάμιλλον. controuersum, aduersarium, hostile.

Ἐφάμιλλον. simile, æquale.

Ἔφαμμα. uestimentum.

Ἐφάπαξ. semel.

Ἐφάπλωμα. ατος. τὸ. culcitra, πτίλωμα.

Ἐφάπλιδ. ίδος. genus ornamenti militaris.

Ἐφάπτομαι. μ. άψομαι. π. μαι. attingo, contrecto, amplector. Item capesso, suscipio, Athen. Item accendo, ardeo, ut νῆσος ἐφῆπται, contentio exarsit, Hom. Vnde ἐφημμένον accensum & ardens. Est etiam τὸ ἐπαωρῆμαι. Hom. φόβοι δ' ἀνδρὶ ἐφῆπται, impendent. Ἐφαπτόμενον δ' ἐστὶν, est quod ad finem, & beatitudinẽ pertinet, Aristot. 3. Ethic. Depon. genit.

Ἐφαπλόος. ἡ. ὁν. ἐκ τοῦ ἐπὶ καὶ ἁπλόος.

Ἐφαρμογή. conuenientia, cohærentia, quadratio.

Ἐφαρμόττω. congruo, conuenio, cohæreo. Construitur interdum cum datiuo, interdum cũ præpositione ἐπὶ, Aristot. ἡ ἀπόδειξις ἐκ τῶν ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος. Bud. Commentarijs.

Ἐφαρμῶται. serui quidam dicebantur in Creta. Cæl. lib. 13. cap. 49.

Ἐφεδρικὸς. τὸ. superficiale, humile.

Ἐφέδρα. dicitur, ut ἕδρα, καθέδρα, ἔξέδρα. ab ἐφέζομαι. Bud. Com.

Ἐφέδρανα. τὰ. natium prominentiæ, super quibus sedetur. Cæl. li. 2. cap. 46.

Ἐφεδρεία. ας. sessio, insidiæ, statio.

Ἐφεδρεῖαι. subsidia.

Ἐφεδρεύω. μ. εύσω. π. υκα. præsideo, ad custodiam sto. Item uictori immineo, ut cum eo quamprimum congrediar, Isocrat. περὶ εἰρ. Item immineo in occasionem & calamitatem, & in res afflictas alterius, Aristotel. Polit. 2. Item insideo, sedeo super re aliqua, Aristotel. Neutr. datiuo. Bud. Com.

Ἐφεδρεύοντες. triarij.

Ἐφεδρεύω. exercere ludum puerilem, qui ἐφεδρεισμὸς dicitur, & Atticis ἐφεδρητύειν.

Ἐφεδρ&. ου. ὁ. sellæ occupator, assessor, qui assidet in consultatione, præses. Item insidiator. Vnde pro subsidiario & subsiituto ponitur, Syne. Sic etiam dicebatur ex athletis, cui sorte obuenerat, ut certantibus alijs, spectator sederet, congressurus mox cum fatigatis uigens ipse atq; integer uiribus, id quod fœliciss imũ censebatur. Sophocles trãslatè pro ultimo usurpauit. Cæl. lib. 12. ca. 18. & Bud. Cõ.

Ἐφέζομαι. sedeo.

Ἐφῆται. licet, permittitur. τὸ ἐφῆναι, συγχωρῆσαι.

Ἐφέω. immitto. (σαι.

Ἐφεκτικά. dicuntur aluum astringentia, & quæ excrementa sistunt in aluo.

Ἐφεκτικοί. οἱ. Academici, quòd nihil certò, neq; pronunciare, neq; constituere de re aliqua

aliqua uolebãt, more aliorum philosophorum, sed sententiam suam animo continebant, semperq; se melius adhuc consulturos dicebant. Vnde & σκεπτικοὶ quoq; uocati sunt. Bud. Com. cunctatores, & hæsitatores dici posse autumat, ἀλλ' ἔοικε τὸ ἐπέχειν, quod assensionem retinere significat, de quo antea.

Ἐφεκτικῶς. dubitanter.

Ἐφεκτὸς. usura, ad sextam usq; sortis partem.

Ἐφελκὶς. ίδ&. ἡ. genus ulceris, ramentum.

Ἐφελκυστὴς. ῆ. ὁ. adiutor, fautor.

Ἐφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ἐφέλκομαι, &

Ἐφέλκω. μ. ξω. π. εἵλκα. attraho, elicio. Accu.

Ἐφεῶτος. immittentis.

Ἐφεξῆς. deinceps, postea. cum genit.

Ἐφεξις. ι&. ἡ. prohibitio.

Ἐφέξω. prohibebo, continebo, πέμψω. ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι. μ. έψομαι. π. έμμαι. insequor. Depon. datiuo.

Ἐφεδρᾶσαι. irrepere.

Ἐφεσία. celebre quoddam certamen, seu festum in Epheso.

Ἐφέσιμ&. translatitius. Vnde ἐφέσιμ& δίκη, est causa quæ post appellationem agitur. Bud. Com.

Ἔφεσις. ἡ. desyderium. Item translatio de foro ad forum, id est, de iudicio ad iudicium prouocatio, Luciano. Plena autem locutio est, δίκην ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἐφεῖναι. Hoc enim dicebãt Athenienses cum ab arbitris ad iudices prouocabant. Vnde ἔφεσιν δοῶναι, appellare Bud. Com.

Ἐφέσπερ&. uespertinus.

Ἐφέσπομαι sequor.

Ἐφεστηκὼς. ἡ. ὁ. imminens, aduentans. ἐφεστηκότ& τοῖς πράγμασι, qui summæ rerũ præfecti sunt. Bud. Com.

Ἐφεστιάσμέν& ἐφεστιάσμένος. conuiuatus.

Ἐφέστι&. ου. ὁ. domesticus, familiaris, lararius, supplex. Lege enim sancitum erat, ut supplices apud larem sederent taciti. Hoc nomine quoq; appellantur αὐτόχθονες ciues, & indigenæ. Ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Cæl. lib. 8. cap. 19.

Ἐφεσείδιον. ου. τὸ. umbella.

Ἐφεσεὶς. ίδ&. ὁ. ἡ. sagulum, exterior uestis, pallium.

Ἐφεσῶτ&. principes. Et ἐφεσὼς, πόρρωθεν ἑστὼς στρατάρχης ἑστάς.

Ἐφέται. οἱ. magistratus apud Athenienses qui de capitalibus causis iudicabant.

Ἐφετικὸς. ῆ. όν. desideratiuus.

Ἐφετίνδα. genus ludi.

Ἐφετὶς. ancilla.

Ἐφετμὴ. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφοάζω. ouans.

Ἐφευρετὴς. ῆ. ὁ. inuentor.

Ἐφευρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. inuenio. Accusatiuo iung.

Ἐφέψομαι. assequi.

Ἐφεψιάω, diffamo, detraho, irrideo.

Ἐφημᾶναι. inquit. φᾶναι enim superfluũ est.

Ἐφήβαιον. ου. τὸ. pubes.

Ἐφηβιάω. μ. ήσω. π. ηκα. pubesco. Neutr. absolutum.

Ἐφηβία. ας. ἡ. iuuentus, adolescentia.

Ἐφήβια. loca puberibus exercendis constructa.

Ἐφηβικὸς. locus in theatro, ubi spectabant ephebi.

Ἔφηβ&. ου. ὁ. puber, adulescens. Item poculi genus, Athen lib. 11.

Ἐφήγησις. causæ uel iudicij genus, cum accusabatur is cui regione aliqua interdictum erat, ut exuli uel homicidæ.

Ἐφηγήσ&θαι. enarrare.

Ἐφήδομαι. μ. ήσομαι. π. υσμαι. malit alienis lætor, insulto. Etiam delector in bonam partem. Gaza ex Cic. τῆς ὑφ' ἡδονῆς κακοσμουμένης οἱ ἄφρονες ἐφήδονται.

Ἐφηλιάω. exhilaro.

Ἐφῆκα. immisit. ἀφῆκα ἐφίημι.

Ἐφήκων ἡμέρα. aduenit dies.

Ἐφήλιξ. ικ&. coætaneus.

Ἐφηλὶς. ίδ&. seu ἔφηλις. ιδος. ἡ. tuberculum & aspredo cutis in facie, ex inflãmatione aut ardore solis prognata.

Ἔφηλος. ου. ὁ. fraudulentus, & maculas ac ue-

luti clauos quosdam habens in facie.
Ἐφημερία.ας.ἡ.familia,uix uicis.
Ἐφημερινός.ἡ.ὸ. & ἐφημέριος. quotidianus.
Ἐφημέριοι.οἱ. mortales earum rerum periti, quæ indies fiunt, Suidæ.
Ἐφημερίς.ίδ(ος).ἡ. ephemeris, id est libellus, in quo acta quotidiana continentur, commentarius, regestum, memoriale, uulgò memorias uocant: Latini diarium. Iuuenal. Diurna dixit in plurali. Gell. lib. 5.cap.18.
Ἐφήμερος.ρ.ὸ.quotidianus. Ἐφήμερος φοφή, victus in diem quæsitus. Ἐφήμερος ζῶ βίω, prodigus, luxui indulgens. Aliquando pro modesto ponitur.
Ἐφημοσύνη.ης.ἡ.præceptum.
Ἐφήνδανε.placebat.
Ἐφῆπται.incumbit,imminet.
Ἐφήσεις.immittes.
Ἔφηφα, Attice, & ἔπηφα Aeolice.dixisti.
Ἐφηφλῶμαι.lætari.
Ἐφήωμαι.iubebo,imponam.
Ἐφθάκειν.anticipaueram.à φθάνω.
Ἐφθάκιος.ρ.ὸ.coctus.
Ἔφθιν.præueni.
Ἐφθίαλται, Ionice pro ἔφθιται.corrupti sunt.
Ἐφθοπωλεῖον.ρ.τὸ. locus ubi assata ueneunt, forum cupediarum.
Ἐφθοπώλης.ὸ.cupediarius.
Ἐφθοπώλιον.ρ.τὸ.ἐφθοπωλεῖον.
Ἐφθός.ἡ ὸ.solidus, coctus, elixus, perfectus, purus.
Ἐφθοῦν.coquere, assare.
Ἐφιάλτης, siue ἐπιάλτης.ρ.ὸ.insultor, dæmon. Morbus autem est, cum externa quædam uis quiescentes uidetur inuadere, & pondere suo pressos grauare. à nostris recentioribus medicis incubus dicitur. Dictus ἀφ' ἧς ἐφάπτεσθαι, quòd hominem inuadat & premat. Alij ab Ephialte quodam dictum uolunt, de quo Home. Odyss. 11. Themison πνιγάμονα uocat ἀφ' ἧς πνίγει. Quidam Græcorum definiunt πλῶ ἐς κεφαλὴν ἀναπίπτουσαν ἀναθυμίασιν, ἧς ἀπόπνιγας καὶ ἀπορίας, id est, Redundantem in caput euaporationem, ex uoracitate ac cruditate.
Ἐφίδρωσις.ρ(ος).ἡ.sudor.
Ἐφίεμαι.mando. Item amore captus sum, cupide peto, appeto, Polyb. Item capto, ad ictum designo, σκοπὸν ἐφίεμαι, Plutarch. Latini petere dicunt. Cicero, Omnes sceleratiunum me petunt, id est, ἐνὸς ἐμοῦ ἐφίενται. Est & τὸ ἐπιτρέπομαι, cum mihi indulgetur & permittitur, Aristot. τὰ μὲν τὰ τὰ φυσ. Bud. Com.
Ἐφίδρεια.τὰ.donaria.
Ἐφιζάνω.insideo, sedeo. Neut. datiuo.
Ἐφίημι.μ.ήσω.π.κκα.mando, τὸ ἐντέλλομαι καὶ προστάσσω. Vnde ἐφετμὴ. Item τὸ ἐποφύνω καὶ ἐφορμῶ. Iliad. 1. ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις, id est urgebis, coges. Item pro ἐπιτρέπω, id est indulgeo, obsequor. Significat & appello maiorem iudicem. Bud. Commentarijs.
Ἐφικνέομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.μ(ος).ἀόρ.β.ἐφικόμην.assequor, peruenio, aduento, appropinquo. Depon. genit.
Ἐφικτός.ἡ.ὸ.possibilis, attingibilis, comprehensibilis.
Ἐφίλαεσαι.cutis uitia, lentigines.
Ἐφίμβ(ος).ε.ὸ.desiderabilis.
Ἐφίνδε.τὰς ἐπὶ ἓ ἰνίδ' ἄρκας.
Ἐφιππάζομαι.uehor equo.
Ἐφιππαρχία.ας.ἡ. turma equitum mille & uiginti quatuor.
Ἐφίππε(ος).ε.ὸ.equitatorius, equester.
Ἐφίππιον.ε.τὸ.equi sella, id est ephippium.
Ἔφιππ(ος).ου.ὁ. eques. & adiectiue ἔφιππος ἀγών.
Ἐφίσταμαι.τὸ ἀγαφύης ἵσταμαι, καὶ πλαγίομαι, opprimo. Item aduĕto, insto, appeto, Gregor. & Herodiano. Est etiã aggredior aliquid tractandum uel dicendũ, ad idq; animum adĭcio, in coq; cõmentando insisto & immoror, Isocra. Item urgeo, insto, Demosthe. Præterea resisto, resisto, progredi nequeo, & in cursu hæreo, insisto, claudor, desino, quod etiam ἐνίσκομαι dicitur, ut ὁ δὲ ἐπορεύετο ἄκοντι, καὶ ἄκοντι, ἐφισάμενος, Subinde restitans. Significat etiam præfectus sum. Bud. Com.

Ἐφισάμενον.τὸ.pingue lactis, Herod.
Ἐφισάνειν.quærere, ἐκζητεῖν.
Ἐφίσημι.μ.ήσω.π.κκα.superstо, incumbo. Item τὸ τάσσω, præficio. Item sisto, retineo, reprimo, coërceo, Plutarch. de Cæs. καὶ τῶν ποφεάων ἐπισύσεις, Et gressum coërcens, & resistens. Quemadmodum autẽ ἀφισάναι significat sistere ad iudicium, ita ἐφισάναι est sistere aliquem, & ut præsto sit uel præsens facere, & ut inter negotium tractandum aduenias, etiam ut interdum importunus adsit, & tractantes agentesq; opprimat, Demosthe. πρὶ παραπ. Significat etiam admoueo, animum intendo, animaduerto, diligenter cõsydero. Aristoteles, τάξις ἐπισήσεται. Bud. Com.
Ἐφίστ.ἀντὶ τοῦ ἐφίσασθαι. Bud. Com.
Ἐφιστορῶν.inquirere.
Ἐφοδεία. munus obeundi uigilias, & excubias inspiciendi.
Ἐφοδεύομαι, &
Ἐφοδεύω. percurro, lustro, obeo, adeo, adorior.
Ἐφοδιάζομαι.uiatico donor, uiaticum sumo uel accipio, pro uiatico exigo.
Ἐφοδιάζω.μ.άσω.π.κκα.instituo, instruo uiatico, aggredior. Gregor. pro baptismo donare morientem dixit. Bud. Com.
Ἐφόδιον.ε.τὸ.singulariter, subsidium, compendium ue ad rẽ quamlibet, occasio, procliuitas. Demosth. ἐφόδιον λαβὼν τὸ πλῶ συγγραφεὺς τοῦδε κεκλόφειν, ansam & occasionem causamq; arripient. Ἐφόδια uerò, pluraliter, commeatus, uiaticum.
Ἔφοδον.ex impetu, statim.
Ἔφοδ(ος).ε.ὸ.accessus, impetus, incursus, insultus, βλάβη, apparatus, instrumentum. Item insinuatio apud rhetores, hoc est, oratio per simulationem & circuitionem obscure subiens auditoris animum. Λογικαὶ ἔφοδοι, argumenta.
Ἔφοδ(ος).ε.ὸ,ἡ.immunitus. Item ἐφοδεύων, circuitor, uigiliarum cognitor.
Ἐφόλκια.τὰ.ἀγαγεῖν δυνάμενα.
Ἐφόλκιον.ε.τὸ.temo.
Ἐφολκία.ας.ἡ. consequentia, & nauis quæ trahit post se nauiculas.
Ἐφόλκιον.ε.τὸ.iumentum, gubernaculum, et nauis parua, quæ & ἑφολκὶς dicitur.
Ἐφομαρτέω.μ.ήσω.π.κκα.sequor. Dati.
Ἐφοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα.paro.
Ἐφόπλης.ε.ὸ.inspector.
Ἐφοράω.μ.ὑπόψομαι.π. ἑφεώρακα. interdum simpliciter uideo, & cerno, intueor, aspicio, respicio. Interdum obseruo, quod aspicientis prouidentiam significat. Significat etiam recognosco, recenseo, & quod Latinè dicitur inspicio, uulgo uisito dicunt. Accus. Bud. Com.
Ἐφορεύω.præses sum, & inspectionem habeo.
Ἐφορεία.ας.ἡ.tutela, inspectio. Est etiam magistratus Lacedæmoniorum.
Ἐφορμάω.μ.ήσω.π.κκα.irruo, impetũ facio.
Ἐφορμίω.μ.ήσω.π.κκα.maneo in portu, stationem habeo. Neut. absol.
Ἐφόρμησις.&
Ἔφορμ(ος).ε.ὸ.ingressus nauium.
Ἔφορ(ος).ε.ὸ. præses, præfectus, episcopus, ephorus, qui magistratus erat apud Lacedæmonios: ab ἐφορᾶν dictus, qui res ciuitatis intueretur, atque curaret. L. Valla nunc tribunum equitum, nunc tribunum plebis interpretatur.
Ἐφράθ.animaduertit.
Ἔφυ.est, fuit, euenit.
Ἐφυδρεύω.contumelior. Bud. Com.
Ἐφυδρεύσις.ε.ὸ.contumeliosus.
Ἔφυγρ(ος).ε.ὸ.riguus.
Ἐφυδάτι(ος).ε.ὸ.&
Ἔφυδρος.ε.ὸ.aquaticus, udus.
Ἐφυδρεία.ας.ὑ.urna, tam uini quàm aquæ.
Ἐφύδωρ. erat apparitor ille apud Athenienses, q clepsydris moderãdis præfectus erat.
Ἐφύει. superpluit, id est, pluuia statim sequitur. Bud. Com.
Ἐφύμνιον.post hymnum carmen.
Ἐφυόμενος.incumbens & persequens.
Ἐφύπερθεν.superius.

Ε Χ.

Ἔχ' αδον.ἀφ' ἧς χάζω, uel χανδάνω.capax fui, occupaui, continui.
Ἐχέβοιον.ε.τὸ.lorũ quo bos aratro alligatur.

Ἐχέγγυος.ε.ὁ.fide dignus, qui promissa seruat, idoneus defensor, tutus, magnæ existimationis. Ab ἔχω teneo, & ἐγγυᾶ promissum.

Ἐχεδίκ.aduerb. heus tu, agedum. (sio.

Ἐχέθιμος.ε.ὁ.prudens, modestus, pudicus.

Ἐχείδιον.τὸ ὀφείδιον, diminutiuum ab ἔχις.

Ἐχέκαμος.ε.ὁ.spectabilis.

Ἐχεμυθέω.μ.ήσω.π.ηκα.sileo, taceo, linguæ continentis sum, supprimo uerba. Neutr. absolutum.

Ἐχεμυθία.ας.ἡ.taciturnitas, silentium, sermonis continentia. Gel. lib. 1. cap. 9. scribit hoc nomine uocatum fuisse silentium illud discipulorum Pythagoræ.

Ἐχέμυθοι.taciturni, homines parcissimi sermonis, & qui censendi immunitatem habent, qui & ἀκουσικοί.

Ἐχενηΐς.ίδος.remora, uel remigio piscis, qui nauem quantumuis magnam, ac remis uelisq; concitatam sistit.

Ἐχεπανκής.ές.grauis, mortifer, amarus, aut certe piceus, ut βέλος ἐχεπανκές, telum piceum, Iliad. α.

Ἐχέπωλος.ὁ,ἡ.equos habens.

Ἐχέφρον.ε.cuti adhærens. Vnde χιτώνιον ἐχέφρον. apud Athenæum.

Ἐχέσκω.habeo. Accus.

Ἐχετλόω.aro.

Ἐχέτλη.ης.ἡ.sliua, rectum lignum quod inter arandum manu continet arator.

Ἐχέτλιον.ε.τὸ.locus in naui ubi res reconduntur.

Ἔχετος. Epirotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regionem ipsius ingressis hominibus, aures, nares, pudenda denique abscinderet. Hinc ἐχετισμὸς, ut φαλακισμός.

Ἔχευα.fudi, effudi.

Ἐχέφρων.ονος.ὁ,ἡ.prudens, habens mentem.

Ἐχθαίρω.inimicor, odi. Neut. datiuo.

Ἐχθές.idem quod χθές, heri.

Ἐχθεσινός.ἡ.ὁ.hesternus.

Ἔχθημα.odium.

Ἔχθιστος.ε.ὁ.inimicissimus.

Ἐχθίων.ονος.ὁ.magis inimicus.

Ἐχθοδοπέω.ἐχθροποιέω, sum inimicus.

Ἐχθοδόπος.ε.ὁ.hostis.

Ἐχθόμυρος.inimicus, qui odio habetur.

Ἔχθος.ους.τὸ.odium, inimicitia, labor.

Ἔχθρα.ας.ἡ.inimicitia, simultas.

Ἐχθρά.ᾶς.ἡ.inimica.

Ἐχθραίνω.odi, inimicor, facio inimicum.

Ἐχθρόω.inimicor.

Ἐχθρονικτέω.odio habendus, & inimicus æstimandus.

Ἐχθρός.ὸν.ὁ.inimicus, hostis, proprie qui prius fuit amicus, inquit Ammon.

Ἐχθρωδῶς.odiose, hostiliter, malè.

Ἔχθω.odi, μισῶ.

Ἐχινγέω.uertigo.

Ἐχενηΐς.ίδος.ἡ.uipera. παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὸν γονὸν ἀχεῖ θανάτου, quòd ad interitum usq; fœtum intus contineat.

Ἔχινος.ε.ὁ.locus ubi tenetur temo.

Ἐχινάδες.insulæ Epeis habitatæ.

Ἐχιναλώπηξ.ηκος.ἡ.echinoulpes.

Ἐχινίσκος.ε.ὁ.concauitas aurium.

Ἐχινόδηκτος.ε.ὁ.morsus à uiperis.

Ἐχινόπους.spinæ genus.

Ἐχῖνος.apud Demosthenem capsa, uel scrinium forense, nunc æneum, nunc opere figulino, in quod testium dicta, acta litis, & mandata à partibus prolata conijciebantur. Vnde ea quæ in acta prolaturi erant, apud sequestrem deposituri, quoad palam in iudicium proferrentur ad sententiam ferendam, τὰ εἰς ἐχῖνον ἐμβαλλόμενα appellabant, litis instrumentum significantes. Et εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν, proco quod est, apud acta proferre. Hoc item nomine dicuntur interna uentris Eustathio. Item freni pars. Item pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. Ἐχῖνοι item dicuntur ornamenta circa carpum manus, quæ etiam ψίλλα, πτερίδια, βαλλία dicuntur. Est & hoc nomine urbs quædã in Thessalia. Item animalis nomen cuius duplex est genus, terrestre, quod alio nomine erinaceum uocant: & maritimum, utrunq; spinis obductum, unde prouerb. ἐχίνῳ ψαχύτερος. Cæl. lib. 7. cap. 18. Eras. Chil. & Bud. in Annot. & Com.

Ἐχιό-

Ἐχιόδηκτος.ὁ.à uipera morsus.

Ἔχις.ιος.ὁ.uipera.

Ἔχμα.ατος.τὸ.retinaculum.

Ἐχμάζω.prohibeo. quiesco, firmo.

Ἔχμηρος.pendens ab aliquo, subiectus.

Ἔχομαι.μ.ἕξομαι.π.ιγμαι.habeo. Gaza, ἵνα μείζονος ἔχειν ἀξιώματος ὁ λόγος, quod Cicero dixit, Quo maiorem authoritatem haberet oratio. Item tango, iuxtà sum, hæreo, tenaciter adhæreo. Lucian. in Necy. ἀπόμαλω δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτῆς, Continuus illi à tergo comes adhærebã. Item ordinor, disponor. Genit. Ἔχεσθαί τινος, ab aliquo pendere. Aristid. in Themisto. ὥσπερ ἐκ ἰδίας ἀγκύρας ἐκείνῃ φωνῇ ἐχόμενοι, Ac uelut à sacra anchora de illius uoce pendentes. Ἔχεσθαι τῶν ἐπαιόντων, occurrere imminentibus periculis. Ἔχεσθαι ὁδοῦ, iter facere, proficisci. Τῇ λύπῃ ἔχεσθαι, mœrore affici.

Ἐχόμενος.ε.ὁ.continuus, consequens, contiguus, uicinus, propinquus, coniunctus, ut ad Hebr. 6. πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας. Ité instus, Plat. in Menex.

Ἔχραον.grauauit, irruit.

Ἐχρὶ & χρὶ.sæpenumero usurpantur apud oratores, ἀντὶ τοῦ χρῆ, quemadmodum λῶ pro δῶ, & ἔδια pro δεῖ, & προσῆκον pro προσήκει. Bud. Com.

Ἐχυρῆσαι.iureiurando confirmare.

Ἐχυρός.ἡ.ὁ.munitus, tutus.

Ἐχυρόφρων.qui seria & solida cogit, σπουδαῖα φρονῶν, ἢ ἀσφαλὴς ἐν φρονήσει.

Ἐχυρόω.munio, firmo.

Ἐχύρωμα.τὸ.munitio, securitas.

Ἐχυρῶς.fortiter, tutò.

Ἔχω.μ.ἕξω, denso spiritu.π.ἔσχηκα.ἀόρ.β.ἔσχον. habeo, obtineo, occupo, possideo, ut ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, apud Herod. habito, nanciscor, custodio, adduco, deduco, applico, admoueo, exhibeo, præsto, præbeo, teneo, reprimo, cohibeo, agito, impello. Item facio. Lucian. καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις, Tu quidem fode, ita ut facis. Item sum, ut ὅτως ἔχω, & ὅτως πέφυκα. Ita sum, eius

sum ingenij & naturæ. ὅτως ἔχω γνώμης, In ea sum sententia. γνώς ὅτως ἔχει, Hoc genere est. Refertur etiam ad ualetudinem, unde μαλακῶς ἔχειν, πονηρῶς ἔχειν.

Cum datiuo constructum (nam aliàs ferè accusatiuum habet) significat affectũ, animatum esse erga aliquem. Demosth. οἷς μὴ οἰῶ πολλοὶ μακεδόνων πῶς ἔχουσι πρὸς λόγῳ, ἐκ τούτων ἄντις σκέψαι ὁ χαλεπῶς.

Ἐν γαστρὶ ἔχειν, prægnare, grauidam esse, uterum ferre, ut apud Matth. οὐαὶ δὲ τοῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, Væ prægnantibus. Quando adhæret uerbis infinitiuis sæpe ἀντὶ τοῦ δύναμαι ponitur, id est possum: id quod Latini imitantur quoq;. Gel. lib. 17. cap. 20. Habes ne nobis dicere in libris rhetorum uestrorum tam apte compositam orationem? Δεικνύειν ἔχω, ostendere queo, ostendere debeo, ostendendũ mihi est. Μαθὼν ἔχω pro ἔμαθον, et sic de alijs. Aut certe ἔχω abundat, quo ad significationem, ut παίσας ἔχων. Bud. Com.

Ἐχωσάμην.exaggerauit terram, tumulum feci, sepulchrum condidi.

Ἐχώσατο.iratus est, ὠργίσθη.

Ε Ψ.

Ἑψάνη.ης.ἡ.olla, patella.

Ἑψανός.ἡ.ὁ.quod facile coquitur, molle abundans.

Ἑψάω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Ἑψέω.coquo, lixo. Accus.

Ἕψαια.ludicra.

Ἑψεύσμενος.accipitur actiuè & passiuè. nam dicitur & is qui mentitus est, & ipsum uanum & falso dictum. Bud. Com.

Ἕψηλον.siræum, sapa, mustum ad dimidiam decoctum. Hippocr.

Ἕψημα.ατος.τὸ.&

Ἕψησις.ιος.ἡ.coctio, elixatio, & una ex operationibus calidi stomachi.

Ἑψηματώδης.ες.ὁ,ἡ.sapam olens aut defrutum.

Ἑψητῆς.piscis.

Ἑψητήριον.τὸ.olla.

Ἑψητός.ἡ.ὁ.coctus.

Ἐψία.ας.ἡ.confabulatio,risus.
Ἔψια.τὰ.uerborum ludicra,scommata.
Ἐψιάσθαι.conuersari,delectari,ludere,exercere.
Ἐψιμόν.τὸ.ludus.
Ἐψίω.dico,confabulor.
Ἕψω.elixo,coquo.

Ἔω.sum,uado,perficio.
Ἔω.induo,sedeo,mitto. augmentum habet per ι post ε.
Ἑώα.oriens,matutina.
Ἑών.existens.
Ἔωθα,Aeolice pro ἄωθα.consueui.
Ἔωθεν.mane,ἐν ᾧ ὄρθρῳ.
Ἑωθινός.ῆ.ὸν.matutinus,dilucularius,tempus matutinum.
Ἐῴκει.similis erat,cum datiuo: aut uidebatur,sine casu,pro ἐοίκει.
Ἑωλοκρασία.ας.ἡ. hesternæ repletionis grauedo,& incommoditas,temulentia pridiana.
Ἑωλονεκρός.qui dudum est mortuus.
Ἑωλος.ε.ὁ.uanus,antiquus,non recens,marcidus,rancidus,hesternus,pridianus,hesterno uino languens,friuolus,frigidus. Propriè dicitur de cibis qui in proximũ diem seruantur.
Ἐώλπει.sperabat.ab ἔλπω.
Ἑώνημαι.emi.
Ἑωνημένος.accipitur actiuè & passiuè,dicitur enim qui emptus est,& dominus qui emit mancipium.
Ἔωξα.aperui.
Ἑῷος.ε.ὁ.lucifer,matutinus,orientalis.
Ἑώρα.ας.ἡ.exaltatio,sublimitas.
Ἑώρακα.uidi,pro ὥρακα Atticè.
Ἔωργα.feci.
Ἑώρημα,& ἐώρησις.suspendium,eleuatio.
Ἑωρεῖζω.attollo,de rebus sublimibus cogito.
Ἑωροπία.ἡ.arrogantia.
Ἕως.ω.ἡ.& ἑώς ὁος.aurora,oriens.
Ἕως.quousq;,quandiu,usq;,interim,dum.
Ἕως ἄν.dum.Bud.Com.
Ἕως οὗ.donec,usq;quo,usque dum,quoad,quoadusq;,sane,sic,ῥά.

Ἕως τ σήμερον.usq;in hodiernum diem,& ἕως ἅδ καταβιασθήσῃ,usq;ad infernum deprimeris,Matth.9.
Ἑωσπότε.usquequo.
Ἑωσφόρος.ε.ὁ.lucifer,stella matutina.
Ἑωυτὸν.Ionice pro ἑαυτὸν.Suid.

Α. particula est,per se nihil significans,sed augmentum in compositione dictionibus affert. Za.(inquit Hesych.) μέγα,ἰσχυρὸν,πολύ.
Ζάβαι.arma bellica.
Ζαβάσκω.pro σκαβάσκω.decipio,calumnior.
Ζαβαρεῖον τὸ.armamentarium.
Ζάβοτος.diues pecoribus.
Ζαβρός.ᾶ.ὸ.edax.
Ζαβολῶν.proprium regionis,& uir plenus consilio.
Ζαγρεύς,poët.Bacchus.
Ζάγκλη.ης.ἡ.falx apud Sicu os.unde Zancle urbs Siciliæ.
Ζαγρός.ᾶ.discalciatus.
Ζαής.ὸ.magnum,multum,splendidum,forte.
Ζαής.έ&.ὸ,ἡ.ualde flans.
Ζάθε&.ε.ὸ,ἡ.diuinus,admirandus.
Ζαθερής.bene calidus.
Ζάκορ&.ε.ὁ,ἡ.minister,ædituus.
Ζάκοτος.ε.furiosus,ualde iracundus.
Ζάκυνθ&.ου.ἡ.Zacynthus insula in mari Ionio.
Ζαλεύκ&.legislator Epizephyriorum.
Ζαλαίνω.demento,infatuo.
Ζάλη.ης.ἡ.ᾗ ζάλα.tempestas,turbo,fluctuatio,procella.
Ζαλμάτιον.ε.τὸ.catinus.aliàs ζαμάτιον.
Ζαμαείτης.dici solitum,cum non sine reuerentia quadam aliquem nominamus uita functum,quasi ualde beatus. Fœlicis recordationis uulgo dicitur.

Ζαμβύκη.ης.ἡ.instrumentum musicum.
Ζαμενής.έ&.ἡ.robustus,iracundus.
Ζάνιον.est inter coquinaria instrumenta apud Pollucem.
Ζαντική.ars filandi.
Ζάπεδον.latum pauimentum,aut solum.
Ζαπληθής.έ&.ὸ,ἡ.multus.
Ζάπλουτος.ε.ὸ.ualde diues,ditissimus.
Ζαπότης.bibosus.
Ζαφοάω.in pistrino torqueo.
Ζαφοφώς.ά&.ὸ,ἡ.crasso modo nutritus,bene & ualde nutritus.
Ζαφωγής.splendidus.
Ζαφυλής.έ&.ὸ,ἡ.simplex,rusticus.
Ζάφυλος.ε.ὸ.contumax.
Ζαφυλῶς.ualde contumaciter,iracundè,tumidè,rusticè.
Ζαφλογής.έ&.ὸ,ἡ. magnanimus,ualde ardens.
Ζάχαρος.ε.ὸ.ualde necessarius,utilis.
Ζάχολος.ε.ὸ.iracundus.
Ζαχρηής.έος.ὸ,ἡ.ualde utilis.
Ζαχρήεις.ῆεσ.ὸ,ἡ.ualde grauans.
Ζάω.μ.ήσω.π.ηκα.uiuo,uigeo.Neut.absol.

Ζειά.ᾶς.ἡ.hordei genus,zea,spelta,Plinio semen.
Ζείδωρος,pro ζήδωρος.ε.fertilis,ad uitam utilis.
Ζείρ.ρός.genus uestis.
Ζειραί.genus uestium laxum & sinuosum.
Ζεκω.iacio.
Ζεσις.ιος.ἡ.feruor.
Ζεστός.ῆ.ὸ.feruidus,feruefactus.
Ζευγάδιον.ε.τὸ.iumentum.
Ζευγηλάτης.qui boues agit.
Ζευγηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα. ago boues uel asinos.Neut.absol.
Ζευγίτης.iugatus,iugo astrictus. Et ζευγῖται,tertij census homines in repub.Solonis.
Ζεύγλη.ης.ἡ.lignum propendẽs à iugo,hinc inde boum colla amplexans: uel pars iugi in quam iumenta collum immittunt.
Ζευγλόδετμον.lorum iugi.
Ζεῦγμα.ατος.τὸ.iugatio,coniugatio,urbs.

Ζεύγνυμι.μ.ζεύξω.π.ἔζευχα.&
Ζευγνύω.iungo. Interdum accipitur pro κατευθύνω.iungere naues Latini dicunt,ut ζευγνύσα τὴν ἐπὶ Κύπρον Luciano.
Ζεῦγος.ους.τὸ.iugum,uinculum,par,tam de auibus quàm iumentis:uehiculum,biga.
Ζευγόφοροι.qui ad iugum alunt iumenta.
Ζευγοφορῶ. qui par equorum alit,ἱπποφορῶ. Dicitur de ijs qui in sacris certaminibus uincere cupiebant.
Ζεύειν,Dorice pro γεύειν.gustare.
Ζευκτηία.ας.ἡ.iunctura.
Ζεύς,ὁ Διός.ὁ.Iupiter.
Ζεῦσις.ιος.ἡ.iugatio.
Ζεφύεια.τὰ. dicuntur oua,quæ alio nomine ἀηδίμια uocantur,id est subuentanea,sine inania,à zephyro uento.
Ζέφυρος.ε.ὸ.fauonius,uentus tepidus & siccus ab occasu æquinoctiali flans aduersus eurum. Sic dictus quasi ζωηφόρος,id est uitam ferens,aut ea quæ ad uitam attinent,quòd eo flante terra hyemali frigore constricta aperiatur,ac plantæ omnes germinare incipiant.
Ζέω.μ.έσω.π.ηκα.ferueo,comburo. σκωλήκων γέμω,uermibus scatens,apud Lucia.

Ζῆ.pro ζῇθι,uel ζῇτε,uiue.
Ζηλήμων.ονος.ὸ.inuidus,zelotypus.
Ζῆλος.ε.ὸ.amor,æmulatio,iusta ira,fœlicitas,diuitiæ,admiratio,inuidia,suspicio,studium,exemplum. Hunc alij definiunt imitationem pulchri:alij tristitiam ob alterius bona,quæ sibi adesse cuperet.
Ζηλοτυπέω.μ.ήσω.π.ηκα.inuideo,zelotypia
Ζηλοτυπία.ας.ἡ.æmulatio,suspicio,obtrectatio,Cicero.Tuscul.4.
Ζηλοτυπίαι.αῖ.riualitates.
Ζηλότυπος.ου.ὁ. æmulus,suspiciosus in amore,& quem solicitum habet,ne riualem nanciscatur:quasi dicas formæ æmulatorem.
Ζηλόω.μ.ώσω.π.ωκα.æmulor,cupide aliquid imitor,uehementer amo,fœlicem iudico,magni æstimo.Neut.accus.
Ζήλωμα.æmulatio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ζηλοτέον. imitandum est.

Ζηλωτής. ῆ. ὁ. æmulator, inuidus, sectator, amator, qui nullum in amore fert riualem.

Ζηλοτικός. ἡ. ὁ. &

Ζηλωτός. ἡ. ὁ. beatus, desyderabilis, amabilis, imitatione dignus, studiosus.

Ζημία. ας. ἡ. damnum, pœna, multa.

Ζημιόω. μ. ὁσω. π. ωκα. damnum infero, punio, multo. Ἐζημιοῦντο, in ærarium relati, qui ignominia interim notati erant, quoad iudicatum, facerẽt, hoc est, omnia ex sententia persoluerent, κατάδικοι, ὀφλοντες. Varie construitur, ut ζημιῶ σε χρυσίον, χρυσίῳ, & ἐς χρυσίον, uel ζημιῶ σε χρήματων.

Ζεύς, ζηνός. ὁ, Iupiter.

Ζῆν. uiuere, ζῶ.

Ζηνοδότεος. ου. ὁ. Zenodoti discipulus.

Ζηρωθία. ἀφροδίτη, Venus.

Ζηρύνθιον, & ζηρωθον. antrum, in quo canes sacrificabant, Corybantum & illic, & Hecates mysteria erant. Suid.

Ζήθομαι. ἀ ζῶ. uiuam.

Ζῆτα locus, in quo uersabantur ij, qui ζητηταὶ appellabantur apud Athenienses, quemadmodum δίαιται, in quem διαιτηταὶ arbitri conueniebant. Cæl. li. 7. cap. 18.

Ζητέω. egeo.

Ζητέω. μ. ήσω. π. ηκα. quæro, consulto. Item uolo Attice. Accus. Bud. Com.

Ζήτημα. ατος. τὸ. quæstio.

Ζητημάτιον. ου. τὸ. quæstiuncula.

Ζήτησις. ι&. ἡ. quæstio.

Ζητητέος. α. ον. quærendus.

Ζητητήρια. τὰ. quæstiones, torquendi instrumenta.

Ζητητής. οῦ. ὁ. inquisitor. Et apud Athenienses magistratus, ad quos referebantur, qui reipub. aliquid deberent, nec soluerent.

Ζητρεῖον. ου. τὸ. carcer seruorum, pistrinum. Cæl. lib. 13. cap. 14.

Ζιβύη. ης. ἡ. iaculum ferreum, lancea.

Ζιγγίβερι. τὸ. genus aromatis, uulgò zinziber.

Ζίγγος. ου. ὁ. bombus, apum strepitus.

Ζίγνις. νδος. lacertæ genus.

Ζιγνῶ. tristor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον. ου. τὸ. zizanium, herba, lolium.

Ζικνόω. τὸ. ζιγνῶ.

Ζινίχιον. ου. τὸ. corrigia calciamenti.

Z O.

Ζοάνας. uocabant sacros homines, quos cuiuis occidẽdi erat arbitriũ. Cæl. li. 7. ca. 15.

Ζόανον. τὸ. statua, idolum, ξόανον.

Ζόης. uehemens.

Ζόρκαδος, pro δόρκαδος. capræ.

Ζόρκος. dorcades, Nicand.

Ζοφερός. ἄ. & ζοφοειδής. ater, tenebrosus.

Ζοφοροδόρπιδος. οἱ. qui ad conuiuium uocati, serius ac cunctatius uenire solent. Eras. Chil.

Ζοφομιλία. ας. ἡ. defectus lunæ.

Ζόφος. ου. ὁ. caligo, occasus, obscuritas.

Ζοφώδης. ους. ὁ, ἡ. procellosus, obscurus.

Z Y.

Ζυγάδην. iunctim.

Ζύγαινα. ἡ. zygæna piscis.

Ζυγαρχία. duo currus.

Ζύγασφον. ου. τὸ. arca, libella.

Ζυγία. ας. ἡ. Iuno, nuptialis.

Ζυγιάνος. ου. ὁ. natus sub libra signo.

Ζύγιος. ου. ὁ. iumentum iugale, Iupiter.

Ζυγίτης. ὁ καθήμενος ἐν τῇ νηῒ μέσος.

Ζυγόδεσμος. ου. ὁ. &

Ζυγοδέτης. lorum quo iugum temoni alligatur.

Ζύγοθρον. τὸ. uectis, ambas fores continens.

Ζυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. reluctor, calcitro, rixor, dissentio, proprie cum domesticis & familiaribus. Translatio est ἀπὸ τῶν βοῶν μετ' ἀλλήλων μαχομένων. Item pro transtris inter remulcos cõtendere, apud Herodot. Bud. Com.

Ζυγόν. ου. τὸ. transtrum, sedes. Et ζυγὰ in re militari dicuntur ab uno cornu ad alterũ ordines instructi. Et qui iuga efficiunt, dicuntur Aeliano ζυγᾶρ. Bud. Com.

Ζυγός. οῦ. ὁ. uel ζυγόν. τὸ. iugum. Item statera, ut in symbolo Pythagoræ, μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν. Stateram ne transgrediaris. Aristot. hoc nomine intelligit item librile transuersum, ex quo lances dependent. habet enim formam iugi. Significat etiam seriem porrectam τῶν πράσων. Aristot. de sepijs loquens, βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. Item iugum lyræ, quod manu sinistra tenent cytharœdi. Ammonius tradit pro instrumento quo boues iugantur, masculini esse generis: fœminini uerò, quando de ponderibus dicitur. In plurali τὰ ζυγὰ tantum habet.

Ζυγοστάται. sunt lipendes per urbeis constituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. post.

Ζυγοστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. manubrium cytharæ pondero. Accus.

Ζυγοφόρος. ου. ὁ. frugifer.

Ζυγόω. ώσω. ρμόζω, ζεύγνυμι, δαμνάω.

Ζυγῶδες, & ζύγωμα. os quoddam in corpore humano medulla carens.

Ζυγωθεέω. consydera, ζύγωσον, perpende.

Ζύγωθρον. τὸ. uectis qui duas cõtinet ianuas.

Ζυγώματα. τὰ. duo ossa circa aurem, quæ & cancri uocantur.

Ζυθός. ου. ὁ. zythus, potio ex hordeo.

Ζύμη. ης. ἡ. fermentum.

Ζυμίτης. ου. ὁ. panis fermentatus.

Ζυμόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. fermentor.

Ζυμώδης. ους. ὁ, ἡ. fermẽtaceus, nõ mucidus.

Ζύμωμα. ατος. τὸ. fermentum.

Ζυμωτός. ἡ. ὁ. fermentatus.

Z Ω.

Ζωάγεια. τὰ. præmia quæ penduntur pro uitæ redemptione, Odyss. θ'.

Ζωγρικής. ι&. ὁ, ἡ. qui ad uitam sustẽtandam sufficit.

Ζώγρχος. ου. ὁ. qui uni præest elephanti.

Ζωγρέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuum genero. Neu.

Ζωγράφειον. ου. τὸ. officina pictoris.

Ζωγραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. pingo. Accus.

Ζωγραφήματα. τὰ. picturamenta.

Ζωγραφία. ας. ἡ. pictura.

Ζωγράφος. ου. ὁ. pictor.

Ζωγρέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuum capio, suscito, capio.

Ζωγρεῖον. τὸ. uiuarium.

Ζωγρία. ας. ἡ. uenatio. Dicitur etiam quoties uiuus aliquis redimendus, aut mulctandus capitur. Vnde ζωγρίαν λαβεῖν, uiuum capere.

Ζάγεια, ζωάγεια. τὰ. feretra mortuorum.

Ζωδάειον. ου. bestiola.

Ζωδιακός. οῦ. ὁ. circulus in quo duodecim sunt signa, & ob id à Latinis signifer dictus.

Ζῴδιον. ου. τὸ. animal paruum.

Ζῳόσκω, poëtice pro ζῴω. uiuo

Ζωή. ῆς. ἡ. uita, tempus uitæ, sumptus ad uitam sustinendam, substantia.

Ζωηρός. ἡ. ὁ. uiuax.

Ζῶμα. ατος. τὸ. cingulum, ζώνη.

Ζωμάματα. τὰ. funes quidam in nauibus.

Ζωμήεισις. ι&. ἡ. uas quo ius hauritur, instrumentum coquinarium, quo ebullientem spumam defecamus.

Ζωμίδιον. ου. τὸ. iusculum, id est brodiolum.

Ζωμοποιός. ἡ. ὁ. cupediarius, coquus.

Ζώμορφος. ου. ὁ. animal pictum.

Ζωμός. ἡ. ὁ. ius, id est brodium.

Ζώνη. ης. ἡ. zona, cingulum, cinctus, lorum, baltheus. Ammonius annotat uirorum esse, quemadmodum ζώνιον fœminarũ. Home. pro armorum apparatu usurpat, & ueteres ζώσθη ἀντὶ τοῦ ὡπλίσατο, id est arma induere dixerunt. Est & pars corporis quæ cingitur.

Ζώνιον. ου. τὸ. cingulum. diminutiuum est.

Ζωνιοπλόκος. zonarius artifex. Solebãt enim mulierum zonæ apud ueteres protexendo contorqueri.

Ζωνύσκω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ζωννύω. cingo, arma induo. Accus.

Ζωντῆον. ου. τὸ. pistrinũ, hoc est locus ubi seruui molunt, & cruciantur.

Ζωογονία. generatio.

Ζωογόνος. uocatur numerus septẽarius, quòd infantes septimo mense nati uiuant facilius, quàm qui sequenti, de quo Aphrodis. problem.

Ζωογονῶ. uiuum produco, gigno.

Ζωοδότειρα. ας. ἡ. uitam largiens.

Ζωοδότης. uitæ largitor. Dei epithet.

Ζωοθυτῶ. animal sacrificare.

Ζῶον.ν.τὸ.animal.
Ζωόν.uiuum.
Ζωός.ᾶ.ὸ.uiuus.
Ζωοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα uiuifico. Accus.
Ζωοποιητικόν.ῆ.τὸ.potentia uiuifica.
Ζωοστάσια.τὰ.animalium septa, tecta.
Ζωογονῶ.animal generatur.
Ζωογονία.ἡ.animalis generatio.
Ζωοτόκον.ν.τὸ.uiuiperum.
Ζωοφόρ&.ν.ὸ.signifer.
Ζωόφυτα. dicuntur quæ mediam naturam inter sensibilia & uegetabilia habent, ut ostrea, spongiæ, & similia inter animalia. Nos fortasse (inquit Bud. in Annot.) plantanimes dicere possumus, uel plantanimalia.
Ζώπισσα.ης.ἡ.resina, quæ in usum medicamini à nauibus deraditur.
Ζωπύρα.ας.ἡ.&
Ζώπυρον.ν.τὸ.follis, scintillula, ignitum.
Ζωπυρέω.μ.ήσω.π.ηκα.&
Ζωπυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.excito ignem, facio reuiuiscere.
Ζωροπότης.ν.ὁ.meribibus, temulentus.
Ζωρός.ᾶ.ὸ.merum, id est uinum.
Ζωρότ&.ν.ὸ. purior, meracior. ζωρότερον (inquit Hesych.) ἀκρατότερον, uel (ut alij) τάχιον καὶ ἄμεινον ἐπιστρεφέστερον. Vide θερμός.
Ζῶς.uiuus.
Ζώσιμ&.ν.ὸ.uitalis.
Ζῶσμα.τὸ.cinctus, thorax, uestis ad procinctum idonea.
Ζωστήρ.ῆρ&.ὸ.cingulum, balitheus, uenter, sub pectorale.
Ζωστῆρας παλάδ&.simulachra apud Thebanos fieri isse tradunt, quòd ibi arma ceperit aduersus Eubœos & Chalcidem. Siquidem (ζώ&) ueteribus significat arma induere.
Ζῶστρα.τὰ.indumenta uirilia.
Ζωτικός.ῆ.ὸ.uiuax, uitalis.
Ζωύφιον.ῐ.τὸ.animalculum.
Ζωοφλυκτ&.ὁ, ῆ.belluinus.
Ζωτά. uocantur tapetia animalium figuris intexta, cuiusmodi & hodie passim habentur, & à Plauto in Pseudolo bellua tà uocantur.

Pro accentuum uariatione significatum quoq; uariat.

Ἡ aspiratũ, articulus præpositiuus fœmi. gen. ἡ ἀδάμαντ.ἡ παρθέν&, quando certam demonstramus uirginem.

Ἤ.aspiratum atq; oxytonum, articul. subiunctiuus fœm gene. quæ Iliad.α. μιλτώπις ἄλοχος θεὰ, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. Et relatiuum pronomen pro αὐτὴ. Odyss.ζ. τὰ δ' εἵμαθ' ἃ μοι δῶκεν, ἣ δ' εἷμ μὴ λιπόχαιτ. Ité pronomen est possessiuum tertiæ personæ ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἢ leui spiritu oxytonum, coniunctio est disiunctiua tam rerum quàm personarum. Iliad.α. Ἢ ἀάτ, ἣ Διὸς ὀδυσσεύς. Et διξῆ μέρα. Item disiunctiua indeterminata. Iliad.ρ'. Ὣς μὴ γὲ πάντων βλὴ ἄπλητα ἔσσεται ἀφεῖν, ἠὲ κακὸς ἠὲ ἀγαθὸς. Nonnunquàm explanatiua, quæ ἀναιρετικὸς à Theodoro appellatur, quasi discretiua, & per quàm interpretatur. Iliad.ά. βέλομ' ἰέναι παὸν σόον ἔμμεναι ἠὲ ἀπολέσθαι. Quod alij exponunt ὅτι ἀπολέσθαι: Porphyrius καὶ ἀπολέσθαι. ac si diceret, Volo ego populum seruari, & ipse interire. Mihi uidetur Latinè reddi posse, Malo ego populum seruari quàm interire, ut ἠ exponatur per quàm. Atq; sic ferè capitur quãdo pluribus propositis, unum aliquod eligitur. Significat etiam τὸ ὁπότερον, utrum. Iliad. ά. ἀλλάνδλιχα μβμάκειξεν, ἠ ὅτι φάσγανον ὀξὺ ἔρυσσάμεν& παρὰ μηρ. Est & expletiua interdum.

Ἡ uero circumflexa, & leui spiritu, sit. ἀφ' ἧς ἐμοί, ἣν ὦ, ἧς, ἥ. Item dixit, ἀφ' τοῦ φ ἥμι, per ablationẽ φ, ἧμι. Vnde ἀόρ.β. ἷω ἧς ἧ, ut apud Platonem subinde ἧ δ' ὅς, ἷω δ' ἐγὼ. Iliad.α. ἧ, καὶ κυνὸς ὄπ ὀφρύα

ῥυῦσι προνέων. Nonnunquam dubitatiua, nũquid. Ilia.β'. ἦ ἔτι χρυσὸν ἐπιδλώσει; ὃν καί τις τρώων οἴσει ἀποδάμων. Ité cõfirmatiua, certe. ἦ μάλα δὴ τέθυκε μινοιτίς ἄλκιμ& ὗος. Et pro ἰὰ, apud Aristop.

Ἁ aspirata & circunflexa, datiuus est pronominis possess. tertiæ personæ ab ὅς ἥ, ἕς, ἕ: & datiuus articuli subiunctiui ab ἡ.

Aliquando aduerbium affirmandi, certe. Iliad.ε. ἦ μὴ μοι μάλα ποσὶ ὁ γέρων ἀπὸ χομένῳ ἐπίτιτε. Item quatenus, ut, siquidem, qua uia, qua ratione, ut ἦ φησι πλάτων apud Plutarchum. Et ἦ θέμις ἐστὶν, pro ὡς θέμις ἐστὶν, siquidem fas est. Est etiam aduerbium loci, ubi. Ilia. υ'. ἄντιον' ἐπὶ πρώτῳ, ἦ λεπίστατος θὴς χαλκός. Ponitur etiam pro quo, ὅπη. Hesiod. τῇ δ' ἧς, ἦ σ' ἄγ' ἐγὼ ὅπῃ ἄγω.

Ἦ γὲ. nónne.

Ἦ γὲ ἄλλ. alioqui, nam si.

Ἦ κάρτα. maximè. modus affirmandi.

Ἔ μλιώ. profectò, nimirum, ἐ ὄντως: sed opponitur ferè iureiurando. Demosth. καὶ καλὰ ποιήσων ὤμνυον ἢ μλιὼ ἀπολωλεγέναι φίλιππον, affirmabas iureiurando. Conuenit & post interiectionem & exclamationem. Conuenit & sponsionibus, & expromissionibus. Bud. Com.

H A.

Ἦα. ibam, eram, fui, factus sum, ueni. ἀπὸ τοῦ εἶω, uel ἴω Ionicè.

Ἦαρ. sanguis, anima.

H B.

Ἡβαιόν. paululum.

Ἡβαιός.ᾶ.ὸ. paruus.

Ἡβάσκω. pubesco, uigeo.

Ἡβάω.μ.ήσω.π.ηκα. idem. Neut. absol.

Ἥβη.ης.ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata. Ponitur pro iuuentute & ipsa pubertate, atq; ætatis flore, κατὰ μετωνυμίαν. Significat item primam illam pilorum in pudendis succretionem, quæ maribus 14. ætatis anno incipit, fœminis uerò 12. Latini pubem uocant. Et locus in quo id prouenit, & tempus quoq; sic nuncupatur.

Ἡβηδόν. per omnem ætatem, lasciuiter.

Ἡβητήριον. locus exercitij puerorum.

Ἡβητής.ᾶ.ὸ. adolescens, puber.

Ἡβητικός.ῆ.ὸ. adolescentia.

Ἡβήτειον.ν κατάλυσις, domicilium.

Ἡβολεῶν. ociari, ἀργεῖν.

Ἡβός. gibbosus, κυρτός.

Ἡβυμιῶσαι. pubescentes, ætate florentes.

Ἡβάσιμι. pubescerem, Odyss.γ.

Ἡβήτης.ᾶ.ὸ. adolescens.

H Γ.

Ἤγαγον. duxit. Attica formatio est ab ἄγω, & ἀόρ.β. ἤγον, & reduplicatis duabus primis literis præsentis ἄγηγον, uel metathesi literarum ἤγαγον.

Ἠγάθε&.ὸ.ὸ. diuinus, sacer.

Ἠγάνε&. mutilatus, fractus.

Ἤγανον.ν.τὸ. sartago, pro τήγανον Ionice.

Ἠγάσθη. miratus sum.

Ἤγε καὶ ἴφρε. diuexabat, ab ἄγαν καὶ φέραν.

Ἡγεμονεύω.μ.εύσω.π. εὐκα. duco exercitum, præsum.

Ἡγεμονία.ας.ἡ. principatus, imperium.

Ἡγεμονικόν.ῆ.τὸ. mens, præstantissima pars animæ, unde ratio proficiscitur.

Ἡγεμονικός.ῆ.ὸ. principalis.

Ἡγεμόνι&.ν.ὸ. cognomen Mercurij, quòd dux uiæ sit.

Ἡγεμονίς.ίδ&.ὑ. regina, dux.

Ἡγεμονός.ῆ.ὸ. dux.

Ἡγεμόνιον.ν.τὸ. præmium ducendi.

Ἡγεμών. præses, dux collegij, τῶν ἀρχόντων præfectus & princeps, qui etiam πρύτανις dicitur. Bud. Com.

Ἡγέομαι. puto. Depo. accus.

Ἡγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. præeo, impero, supero. Depon. genit.

Ἠγερθεν. conuenere, congregati sunt, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω. Vel ἀνέτη&, ἀπὸ τοῦ ἠγείρω, Aeolice.

Ἡγεσία. præitio, uiæ mõstratio, principatus.

Ἡγέτης.ᾶ.ὸ. dux, præses.

Ἡγηλάζω.μ.άσω.π.ακα. duco, ago.

Ἤγημα.τὸ. consilium, uoluntas.

Ἡγήσ&. præcessit.

Ἡγήτωρ. ἡγήτορ.

Ἡγεσία. ductio, principatus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἡγήτωρ.ορος.ὁ.dux.
Ἠγωγῶς eruditè, πεπαιδευμένως.
Ἤδιον, aduerb. manifestandi. uidelicet, siue.
Ἠδράμματος, scriba, Aristoph.

Η Δ.

Ἦδ' ὅς uide ἦ.
Ἡδανός.ὴ.ὸν.iucundus.
Ἥδε, coniungiturq; cum ἀμφί.
Ἤδεα, Ionice ab οἶδα. cognoui.
Ἤδη, pro οἶδα. sciebat, nouerat.
Ἤδεμεν. sciebam. & Atticè pro οἴδα.
Ἡδέος.ε.ὸν. delectabilis.
Ἤδεσαν sciebant.
Ἡδέως, aduerb. libenter.
Ἤδη. iam, pauloante.
Ἤδη ἐκ ποτέ. iamdiu.
Ἤδη νυν. iam nunc.
Ἤδη ποτέ. quò, tandem, aliquando.
Ἤδηπου. nempe.
Ἤδεα sciebas.
Ἥδιστα. iucundissimè, suauissimè.
Ἥδιστος.η.ὸν. suauissimus.
Ἡδίων.ονος.ὁ. suauior.
Ἥδομαι. μ. ἥδομαι. π. ἥσομαι. lætor, uescor. Depon. datiuo.
Ἥδομαι. placui.
Ἡδονή. ῆς. ἡ.
Ἡδονή.ῆς.τὸ. uoluptas, ἥδισμα, ὄψησις.
Ἡδύοσμος.ε.ὁ roscidus.
Ἡδυχάρεια. pellucidi tas.
Ἡδυεπής. οῦς. ὁ. suauiloquus. Nestoris epitheton.
Ἡδυκρέα. carnem habet gustu suauem.
Ἡδυκρεῶδης.ες.ὁ qui est grati saporis.
Ἡδυκρεώτερος.α.ὸν. suauior.
Ἡδυλισμός. adulatio.
Ἡδυλόγος.ὁ.ἡδυεπής, suauiloquus.
Ἥδυμος.η.ὸν. dulcis. ἀνήδυμος.
Ἡδύομαι iucundus sum.
Ἡδυτήρ. edulcans, condiens. Salis epitheton.
Ἡδύνεται. edulcatur, conditus.
Ἡδύνω. μ. υνῶ. π. κα. lætifico, condulco, opiparum reddo. Gaza, σεμνότης τοῦ μάλα ἐπιφροσύνης ἡδυσμένη. id est, Comitas grauitate condita. Cic.

Ἡδύοινος, dulce uinum proferens.
Ἡδύσματος. ε. ὸ. menta, sic dicta ab odoris gratia.
Ἡδυπάθεια. ας. ἡ. uoluptas, mollities.
Ἡδυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. delicior, in uoluptatibus uitam consumo, deliciis indulgeo.
Ἡδύπνους. ε. ὁ, ἡ. suaue spirans.
Ἡδύς. εῖα. ὁ, ἡ. suauis, iucundus. Item stolidus, ἀπόμωρος. Strabo lib. 1. ὁ δ' ὅτως ἁδὺς ὢν, ὡς τε καὶ μὴ μαθηματικὸς ὦν, δεῖ πλὴν ἀγχινοίας δόξαν βεβαιοῖ.
Ἥδυσμα. ατος. τὸ. dulcedo, confectio, sapor ad comedendũ, ut est φάγημα καὶ πόμα, unguentum odoriferum, condimentum.
Ἡδυσμός. ε. ὁ. uoluptuosus.
Ἡδυοσμία. ας. ἡ. gratus odor.
Ἥδω. lætifico.
Ἥδωνος, ὁ
Ἡδωνοί. Edoni, populi Thraciæ mediterranei.

Η Ε.

Ἦε. ibat. ἦ ἔρχεν, ἐπορεύετο.
Ἦε. siue.
Ἧεα. bona, ἀγαθά.
Ἤεδα. sciebat, pro ᾔδεα interposito ε, sicut ἐξέης pro ἐξῆς.
Ἧεαρ, ὑπερῶ. ab ἄω. iueram.
Ἧειρεν. nexuit, pleonasmo literæ ε ab ἄρω necto.
Ἠέλιος.ε.ὁ. sol.
Ἦεν. erat, ibat.
Ἠέπερ, aduerb. comparandi. quàm.
Ἠερέθοντο. pendebant.
Ἠέριος.ε.ὁ. matutinus, aërius, obscurus.
Ἠεροδίνης. ἐος. ὁ, ἡ. in aere pendens.
Ἠεροειδής. ἐος. ὁ. ὁ
Ἠερόεις. όεσσα. ὁ. obscurus, procul per aërem prospiciens.
Ἠερόπεμπα τὰ. apparentia in aëre.
Ἠεροφοῖτις. ἰδος. furia.
Ἠεροφοίτις. ε. ὁ, ἡ. iens per aëra.
Ἠερόφωνος. ε. ὁ. ualde clamans.
Ἠέ, pro ἢ. aut. & ἢ ἤ, pro σιώπα.
Ἤεν, pro ἦν. aut. & ἦ ἤ, pro σιώπα.
Ἤεν, pro ἐῶν. ἐῶμεν. erat, eram.
Ἠέρ, pro ἀήρ. ἀέρος. ὁ. aër, obscuritas, nebula, inuisibilitas.

Η Θ.

Ἠθάς. άδος. familiaris, cicur, mansuetus.
Ἠθεῖε. ὦ. uox iumoris ad seniorem reuerentiæ causa, quasi ὦ diuine.
Ἤθεος. ε. ὁ. diuinus, speciosus.
Ἠθεῖον. ἠθμός.
Ἠθέω. μ. ήσω. π. ηκα. colo, defæco, ut uinum cum panno diffunditur. Accus.
Ἠθική. scientia moralis.
Ἠθικά. imagines sunt, quæ non modò uultuũ similitudinem, sed etiam sensuum & affectuum referunt.
Ἠθικός. ἡ. ὸν. ethicus, moralis.
Ἠθικὸς γραφεύς. pictor ethicus, qui non modò Ionicas imagines, sed etiam mores exprimit, hoc est sensus, ut inquit Plini. & motus animi. Bud. Com.
Ἠθικῶς. modestè.
Ἠθμάειον. colum, διϋλιστήριον.
Ἤθολογοι. sunt morum effictores, affectuũq; personæ cuiusq.
Ἠθμός. ἡ. ὸν. colum.
Ἠθογραφῶ. mores scribendo exprimo. Bud. Commentarijs.
Ἠθοποιέω. mores formo, mores instituo & fingo, informo. Bud. ibidem.
Ἠθοποιία. morum expressio affectuumq; imitatio loquentis. Bud. ibidem.
Ἠθοποιός. ἡ. ὸν. moriger, moralis, animi formator, & morum concinnator, alienæ personæ imitator. λόγος ἠθοποιὸς est oratio morata, id est mores exprimens. Bud. ibi.
Ἦθος. ε. τὸ. domicilium, locus consuetus, natale solum, sedes. Item uultus, mos, habitus animi, indoles, ingenium. ἦθος (inquit Quintil.) uno uerbo Latinè dici nõ potest. hoc enim omnes mentis habitus continentur.
Ἠθῶ. pro ἔωθα consueui.

Η Ι.

Ἤια. ibam.
Ἡίθεος. ε. ὁ. iuuenis, adolescens, cœlebs.
Ἤϊξεν. ruit, impetum fecit. ab ἀίσσω.
Ἠιόεις. όεσσα. ὁ. habens magnas ripas.
Ἠιόν. ε. τὸ. maxilla, uiaticum, cibus, farina, Nicander.

Ἤιον, ὁ
Ἤϊσαν. ibant.
Ἤϊος. sagittator.
Ἤϊσκεν. assimilabat.
Ἤϊσκεο. medeberis.
Ἠιών. ῶνος. ὁ. littus, & urbs Chersonesi.

Η Κ.

Ἧκα. quietè, suppressa uoce. ἐπιλήρου. ἀφεῖσα ἀπλεῶ. Item misi, ἀφῆκα τοξίνημι. ἦλθον, ἧκα πέμψα.
Ἡκαῖος. imbecillis.
Ἥκαλον. quietum.
Ἤκαχεν, ab ἄχω. læsit, contristauit.
Ἧκε. si, utique.
Ἧκεν, siue.
Ἀκέστης. ε. ὁ. indomitus, qui iugum nondum subijt.
Ἀκή. acies ferri.
Ἥκιστα. minimè, nullatenus. ἥκιστα πάντων, minimè omnium.
Ἥκιστος. η. ὸν. minimus, imbellis.
Ἡκριβωμένως. docte, exactè.
Ἠκρωτηριασμένος. uastans, læsus. ab ἀκρωτηριάζω.
Ἧκω, uel ἵκω. uenio, clamo. Varius eius usus, ut εἰς ὅδον ἥκω διωάμενος, quammaximè possum. Εἰς ζυὸν τῆς ἡλικίας ἥκων, id ætatis homo. Diogenes, Ἀλλὰ σὺν πόῤῥω ἥκεις σφαφορᾶς, Iã magnopere morbus inualuit. Εὖ ἥκει φρονῶν, pro φρονιστὸς ὄν. Et εὖ ἥκει παιδείας, ut εὖ ἔχει.

Et ἥκει φέρων sic dicunt, ut Latinè Tu is te perditum, hoc est te perdis. Ἥκω autem Attice ἀρτίως ἦλθον significat, ut ἔστι, τὸ ἀρτίως πορεύομαι. Euripid. ἥκω νε πρῶν κανθμῶνα καὶ σκόλον πύλας λιπών. Τὸ ἐπ' ἐμὶ ἥκον μέρος, Quod ad me pertinet.

Quod etiam dicitur τὸ ἥκον solum. Synes. Ἀπ' ἴχνους τὸ εἰς ἐμὲ ἥκον ποιῶ. Dicitur & ὅδον ἥκει. Demosth. ὅσ& τῆς τῶν φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τῷ προβεβλῆσθαι ἥκει. Quatenus ea legatio ad Phocensium salutem pertinebat. Bud. Com.

Η Λ.

Ἡλαθρίς. κλαίτρον.
Ἡλαίνειν. insanire, stulte sapere.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἡλαύνοντα. uertuntur, uoluũtur, Theocrito.
Ἡλάτρον. ν. τὸ. sole calefactum.
Ἡλάκατα. τὰ. lanæ colo circunuolutæ, fusi.
Ἡλακάτη. κος. ἡ. colus.
Ἡλασκάζω, &
Ἡλάσκω. uertor, erro, fodio, occulto, refugio.
Ἡλεῖος. ν. ὁ. Eleus, ex Elide.
Ἤλεκτρον. ν. τὸ. electrum, succinum.
Ἠλέκτωρ. ορος. ὁ. sol, quia homines ἀλέκτους, id est sine lecto faciat, hoc est excitet à somno. Seu potius ab electri splendore, uti & Plin. sentire uidetur.
Ἠλίμανος. ν. ὁ. uanus, stultus.
Ἠλίομαι. duro sub sole.
Ἠλιός. ᾶ. ὁ. stolidus, miser, insipiens.
Ἠλιτόμηνος. ν. ὁ, ἡ. non natus ad tempus, id est fallens in mense.
Ἦλθον. uenit.
Ἦλθον. uenerunt.
Ἡλιάζειν. insolare, ad solem expandere.
Ἡλιάζεσθαι. non solum apricari significat, sed etiam δικάζειν, & ἐν τῇ ἡλιαίᾳ uersari.
Ἡλιαία. ας. ἡ. magistratus & forum Athenis celeberrimum, cuius iudices ἡλιασταὶ uocabantur. sic dicti, quia sub dio sedebãt.
Ἡλιακός. ν. ὁ. solaris.
Ἡλιαστήριον. ν. τὸ. locus ubi apricatur.
Ἡλίασις. ι. ἡ. solis calor, apricatio. Item iudicium & ἡλιαία.
Ἡλιαστής. ν. ὁ. iudex.
Ἡλίβατος. ν. ὁ. altus, aërius, excelsus.
Ἤλιθα. plurimum, aceruatim.
Ἠλιθιάζω. stultè ago, stupeo. A lapidibus qui sensu carent.
Ἠλίθιος. ν. ὁ. stolidus, insensatus, stupidus.
Ἠλιθιότης. ητος. ἡ. stoliditas, dementia.
Ἠλιθόβρυχος. ἠλιβρυχός.
Ἡλικία. ας. ἡ. statura, ætas. Significat autem eam ætatem, quæ iam matura est militiæ, quam Liuius militarem ætatem appellat, à 17 anno incipiens, ut scribit Plutarchus in Graccho.
Ἡλικιώτης. ν. ὁ. coætaneus, æqualis, clarus, soli similis.
Ἡλίκον. τὸ. quantum, quantopere. θαυμαστὸν ἡλίκον, mirum in modum, mirũ quantũ.

Ἡλίκος. quantus.
Ἡλίκος. coætaneus.
Ἡλιοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. clarus, soli similis.
Ἡλιόκαυστος. ν. ὁ. sole exustus.
Ἡλιομάνης. cicada, quòd sole gaudeat. Suid.
Ἥλιος. ν. ὁ. sol.
Ἡλιοσβής. sole priuans, imumbrans.
Ἡλιοτρόπιον. ν. τὸ. solaris herba, heliotropium. ἀπὸ τοῦ ἥλιος καὶ τρέπειν, quòd solẽ sequatur.
Ἡλιοτρόπος. ν. τὸ. solarium.
Ἡλιοῦσθαι. sole aduri, soli expositum esse.
Ἡλιόω. τὸ. ἡλιάζω.
Ἦλις. ιδος. ἡ. Elis urbs Arcadiæ.
Ἡλίσκος. ν. ὁ. clauiculus.
Ἡλιτηνής. altus.
Ἡλιτοεργός. ᾶ. ὁ. operæ impatiens, qui in ipso opere deficit. Suid.
Ἡλιτόμηνοι. dicuntur infantes ante tempus nati, ueluti fallentes in mense. Festius exterricineos uocat, tanquam eos mater exterrita aluo eiecerit.
Ἡλιψ. calceus.
Ἡλιώδης. ους. ὁ, ἡ. subcandidus.
Ἡλιωθήτω. sole æstuantes.
Ἡλιῶν κόμη. candida coma.
Ἡλοκθλω. contusus sum.
Ἦλος. ν. ὁ. clauus, & oleæ morbus, qui & fungus, uitium oculi, rotundus callus persimilis clauo.
Ἡλός. ᾶ. ὁ. stolidus.
Ἡλόω. μ. ὡσω. π. ωκα. configo. Accus.
Ἠλύη. ης. ἡ. umbra, obscuritas, tenebræ nocturnæ, λυγή.
Ἠλυγισμένος. ου, ὁ. obscuratus, obtenebratus.
Ἠλυγισμός. ᾶ. ὁ. obtenebratio.
Ἠλύγνυς. ὁ. fumus.
Ἤλυθον. ueni, iui, ἀόρ. β. ab ἐλεύθω.
Ἠλύσιος. ν. ὁ. Elysius. ἀπὸ τοῦ λύσιν μὴ ἔχειν.
Ἔλυσις. ιος. ἡ. aduentus, ingressus.
Ἡλυσκάζειν. declinare, effugere.
Ἤλυον. erraui.
Ἡλυφράζω. adumbro, obumbro.
Ἡλωκα. παρακέμενος ab ἁλίσκω. et ἧλον ἀόριστ.

Ἡμα. αῖος. τὸ. iaculum, iaculatio.

Ἡμαθία. ας. ἡ. Emathia regio, quæ nunc Macedonia.
Ἡμαθόεις, pro ἀμαθόεις. ὁσσα. ὁ. arenosus.
Ἧμαι. sedeo.
Ἡμαντήριον. τὸ. domus monetaria, hoc est ubi signatur argentum in nummos.
Ἦμαρ, ατος. τὸ. dies.
Ἡμάτιος. ν. ὁ. quotidianus, diurnus.
Ἡμβροζον, pro ἤμβρυον. aberrarunt.
Ἡμεδαπός. ᾶ. ὁ. nostras. ατis. Ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod solum & terram significat.
Ἥμῆ, coniunctio poëtica, pro &. huic respondet ἠδέ.
Ἦμεν. eramus, esse, ibamus.
Ἥμενος. sedens. ἥμενος autem suspensus.
Ἡμέρα. ας. ἡ. dies. ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, nudius quartus. fœmininum ab ἥμερος.
Ἡμέραν παρ' ἡμέραν. alternis diebus.
Ἡμερόομαι. μ. ώθωμαι. π. ωμαι. duco diem. Depon. absol.
Ἡμερήσιος. ία. ὁ. diurnus.
Ἡμερήσιον. ν. τὸ. merces diurna.
Ἡμερίδης. ους. ὁ, ἡ. urbanus.
Ἡμερίδιον. ν. τὸ. diecula.
Ἡμερινός. mortalis, terrenus.
Ἡμέριος. ν. diurnus.
Ἡμερίς. ίδος. ἡ. uitis domestica, placida species roboris, Theodoro interprete.
Ἡμερόβιος. qui in diem uiuit. Hoc nomine uocatus est Diogenes, quòd cibũ quo quotidie uesceretur, à quouis mendicaret.
Ἡμεροδρομᾶν. tota die currere.
Ἡμεροδρόμος. diurnus cursor, tabellarius, Solis epitheton.
Ἡμερόδρυς. species quercus.
Ἡμεροκαλές. τὸ. elium suffrutex.
Ἡμερόκοιτος. ν. ὁ. die dormiens, & nocte uigilans, fur. Eras. Chil.
Ἡμερολεκτᾶν. quotidie numerare.
Ἡμερολόγιον. ν. τὸ. calendarium.
Ἡμερολογέω. supputo dies.
Ἡμερολόγιος. diurna ratio, diurnus sermo, hoc est, quem uix in die perlegas.
Ἡμεροποιῶ. mansuetum reddo.
Ἥμερος. ν. ὁ. mansuetus, domesticus, cicur, lenis.

Ἡμεροσκόπος. ν. ὁ. speculator diurnus.
Ἡμερότης. ητος. ἡ. mansuetudo.
Ἡμερήσιος. ὁ, ἡ. diurnus, per diem durans.
Ἡμερόω. μ. ώσω. π. ωκα. mansuefacio. Accusatiuo iung.
Ἡμερωρεῖν. interdiu custodire.
Ἡμέτερος. ν. ὁ. noster.
Ἡμιτέλεια. dimidium penè. Aliquando pro dimidio solum ponitur. Lucia. ἡμιτέλεια τ' κακῶν ἐφέλοιτο, Dimidium malorum remittebatur.
Ἡμί, ψ ἧμος, quando, aliquãdo. Et ἡμί, φημί.
Ἡμιαμφόριον. ν. τὸ. amphoræ dimidium.
Ἡμίανθρος. ν. ὁ. semiuir.
Ἡμιάνωρ. ορος. ὁ. idem.
Ἡμίβρωτος. ν. ὁ. semesus.
Ἡμιγύγειος. ν. ὁ. semibarbatus.
Ἡμίγυμνος. ν. ὁ. seminudus.
Ἡμίγυνος. ν. semimulier.
Ἡμιδαής. ἐος. ὁ, ἡ. semiustus.
Ἡμιδάϊκτος. semimortuus.
Ἡμιδαμής. ἐος. ὁ, ἡ. securi domitus.
Ἡμιδαπής. dimidiatus, ἡμιτελής.
Ἡμιδελής. ἐος. ὁ, ἡ. semiuacuus.
Ἡμιδιπλοείδιον. τὸ. muliebre pallium.
Ἡμίεκτον. ν. τὸ. semisextarium.
Ἡμίεργος. ν. ὁ, ἡ. semiperfectus.
Ἡμίετος. anni dimidium.
Ἡμιθανής. ἐος. ὁ, ἡ. semimortuus.
Ἡμίθεος. ν. ὁ. semideus.
Ἡμιθνής. ῆτος. ὁ, ἡ. semimortuus. Differt ab eo ἡμίθνητος, quod ex una parte mortalẽ, ex alia immortalem significat, quales Dioscuri finguntur.
Ἡμικάδιον. ν. τὸ. dimidium cadi.
Ἡμίκαυστος. ν. ὁ. semiustus.
Ἡμικοτύλιον. heminæ dimidium.
Ἡμικρανία. ας. ἡ. morbus quo medium capitis infestatur, medium capitis.
Ἡμικρανία. ας. ἡ. idem.
Ἡμίκρανον. ν. τὸ. medium capitis.
Ἡμικρανικοί. qui hemicrania laborant.
Ἡμικύκλιον. ν. τὸ. sedes semirotunda.
Ἡμίκυφος. ν. τὸ. semimodius.
Ἡμίλευκος. semialbus.
Ἡμιλίτρον. ου. τὸ. semilibra.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἡμιμάνουτες. Mænades nymphæ, Bacchæ.
Ἡμιόχθηρος. ε. ὁ. semiprauus.
Ἡμίνα. ας. ἡ. hemina, dimidium sextarij.
Ἡμίξεστον. dimidium sextarium.
Ἡμιοβόλιον. ε. τὸ. semiobolus, teruncium. accipitur pro re uilissima.
Ἡμιοβολιαῖος. dicuntur quæ ad precium non ascendunt, id est nullius momenti sunt.
Ἡμιολία. ας. ἡ. &
Ἡμιόλιον. nauis biremis, quæ à puppi ad malum usque binis remis, à malo ad proram unico tantum agitatur. Huiusmodi fustas uulgo uocant. Bayf.
Ἡμιόλιος. ε. ὁ. hemiolius, numerus continẽs totum suum minorem, & dimidiam insuper eius partem. Latine sesqui dicitur.
Ἡμιολίς. ίδος. ἡ. idem quod ἡμιολία.
Ἡμιολισμός. ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δουῶαι, multa, ubi tota summa, & amplius quoq; dimidia penditur.
Ἡμιονέη. muli stercus.
Ἡμιόνειος. ε. ὁ, ἡ. mulinus, mula, & herbæ nomẽ.
Ἡμίονος. ε. ὁ, ἡ. mulus, mula, & herbæ nomẽ.
Ἡμίοπος. tibia imperfecta.
Ἡμίοπλος. semicoctus.
Ἡμιπέλεκκυς. εως. ὁ. securis uno tantum latere scindens.
Ἡμιπλίνθιον. semilateritium.
Ἡμιπολίδιον. ου. τὸ. genus uestis muliebris.
Ἡμίσφαιρον. dimidia cœli pars.
Ἡμιῤῥαχής. ἐος. ὁ, ἡ. semifractus, semilacerus.
Ἡμίσεια. ας. ἡ. medietas.
Ἡμισέλπιδος. ε. ὁ. semisperans.
Ἡμισκύω. μ. ύσω. π. υκα. dimidio. Accus.
Ἡμισίχιον. ε. τὸ. hemistichiũ, dimidiũ uersus.
Ἥμισυ. εος. τὸ. dimidium.
Ἥμισυς. εος. dimidius. ab ἅμα & ἶσος, quasi ἅμισος. οἱ ἡμίσεες, pro dimidia parte hominum. Xenoph. πεῖσαι δὲ χιλίους ἀμφὶ τοὺς ἡμίσεας. Idem, καὶ τοῖς πέρυσιν διένειμον τὸ ἄρτων ἑκάστοις τοὺς ἡμίσεας, Singulis dimidiatum panem. Interdũ per neutrũ loquuntur, ut τὰ ἡμίσεα τοῦ ἄρτου. Bud. Cõ.

Ἡμισφαίριον. ε. τὸ. hemisphærium, dimidia sphæra, hoc est cœli dimidium.
Ἡμιτάλαντον τέτρον. duo talenta cum dimidio.
Ἡμιτέλεστον. τὸ. imperfectum.
Ἡμιτελὴς. ὲς. semiperfectus, dimidiatus, imperfectus.
Ἡμιτόμιος. ε. ὁ. & ἡμιτομίας. ε. ὁ, semicastratus.
Ἡμίζομον. pro dimidiata parte accipitur.
Ἡμίτομος. ε. ὁ. semisectus, diuersis coloribus.
Ἡμίφαυλος. ε. ὁ. semibalbutiens.
Ἡμιτεταρτᾶος. de febre dicitur, quam tertianam quidem uocant, cæterum imperfectam & accedentẽ ad quotidianam, quòd citius recurrat, quàm uera tertiana.
Ἡμιτύβιον. ε. τὸ. indumentũ lineum, utrinq; fimbriatum, peplum, sudarium. Pollux.
Ἡμιτύμβριον. ε. τὸ. paruum sepulchrum, ἡμιτύβιον. Cæl. lib. 3. cap. 2.
Ἡμιφλεγής, & ἡμίφλικτος. ε. ὁ. semiustus.
Ἡμίχοα. semisextarius.
Ἡμίχοον. semisextarium.
Ἡμιωβέλια. τὰ. uascula parui ponderis.
Ἡμιωβόλιον. dimidium oboli.
Ἡμιωνῖτις. herba folijs similis dracunculi.
Ἡμιώριον. horæ dimidium.
Ἦμος. quando, Iliad. ά. Item pro τοῦμος Dorice.
Ἡμοσιώκης. ους. ἡ. iaculatio.
Ἡμύω. flecto, inclino, cado, ἀμύω.
Ἡμφιδρυμής, & ἡμφιεμής. ὁ. ἡνδρόδρυμος. Bud. Com.
Ἡμωδιῶ. ἀμωδιῶ.
Ἥμων. ονος. ὁ. iaculator.
Ἡμῶν. noſtrum, genitiuus pluralis.

H N.

Ἦν. inquam, ecce, fui. Accipitur pro ἐσί. Item pro licebat. Aesch. ὡς ἐξῆν ὑστέρῳ ἀκοῦσαι, Vt audire unusquisq; poterat. Aristot. identidem τὸ τί ἦν εἶναι, usurpat pro τί ἐστι. Bud. Com.
Ἦν. si, an, ut.
Ἤν. καὶ. quanquàm.
Ἤν. quam, accusatiuus ab ἥ, articulo præpositi. fœmini gen. Item hanc, suam, apud Homerum pro οἷν.

Ἤναξεν. imperauit.
Ἤνεικα, & ἤνεικα. tuli. ὅθεν τὸ ἐνήνοχα, ἠνείκω.
Ἠνέπαπε. increpauit.
Ἠνέχοντο. pro ἀνέχοντο, ab ἀνέχομαι, & est præt. imperf. augmento duplicato. ἠεῖλον & ἠθέλον.
Ἠνεμόεις. όεντος. ὁ. altus, uentosus.
Ἠνεμώδης. uentosus.
Ἠνεῳγώς. ότος. ὁ. patulus.
Ἠνί. Dorice, ecce.
Ἠνιγμένα. ænigmata quæ comprobantur.
Ἠνιδε. ecce.
Ἠνίκα. quando, tum.
Ἡνίον. ε. τὸ. habena, frænum, potestas. Dicitur autem id quod est in medio τοῦ χαλινοῦ.
Ἡνιοποιεῖον. officina fabri frænorum.
Ἠνίος. ε. ὁ. bonus, matutinus.
Ἡνιοχεία. ας. ἡ. moderamen, aurigatio.
Ἡνιοχεῦσθαι. frænari.
Ἡνιοχεύς. idem quod ἡνίοχος.
Ἡνιοχέω. aurigo, guberno more aurigæ. Ac,
Ἡνιόχησις. ιος. ἡ. moderamen.
Ἡνίοχος. ε. ὁ. auriga. Scribit Dionys. ab Athenienſibus ditissimos uocari ἡνιόχους & ἀμφιφορφορεῶτας, id est curules equos alentes, eumq; ordinem fuisse ἀξιόλογον, id est plurimæ authoritatis.
Ἠνίπαπε. increpauit. pro ἤϋπτεν, ab ἠνίπω.
Ἥνις. ιος. ὁ. iuuencus, iuuenis, perfectus, bos anniculus.
Ἠνίστευε. significabat, indicabat.
Ἤνυον. perficiebant, ab ἄνω & ἀνύω.
Ἠυορία. ας. ἡ. fortitudo, strenuitas, robur.
Ἠυοψ. οπος. ὁ. uocalis, splendidus.
Ἧυτο. sedebant.
Ἤυυσρον. ε. τὸ. abomasum. Sic dicitur quidam sinus seu uenter, qui iungitur quasi in uentre post reticulum.
Ἠυώγεα. impetraui.
Ἠυώγα. iussit.
Ἠυώχλει. pro ἐνώχλει, ab ἐνοχλέω. turbabat.
Ἠοίλω. à mane usq; ad meridiem.
Ἤομεν. ibamus.

H Π.

Ἡπαυάω, & ἠπανέω. indigeo, dubito.
Ἠπανία. ας. ἡ. indigentia, inopia.

Ἧπαρ. αρος. τὸ. iecur, hepar.
Ἡπατία. iecinoris fibræ.
Ἡπατίζειν. in modum iecinoris concrescere.
Ἡπατικοί. οἱ. qui laborant ex iecinore.
Ἡπατίτις. ιδος. ἡ. iecoraria uena.
Ἡπατοσκοπία. extispicium, haruspicina.
Ἧπαφε. decepit, seduxit.
Ἠπεδανός. ὸ. ὁ. pro ἀπεδανός, debilis, claudus, mutilus, stultus.
Ἠπεδανόω. μ. ώσω. π. ωκα. debilito. Accus.
Ἠπεδίζειν. planum reddere.
Ἠπειγμένως. festinanter.
Ἤπειρος. ε. ὁ, ἡ. continens, id est terra firma, Epirus. ab α & πέρας finis.
Ἠπειρώτης. ου. ὁ. Epirota, & continentis habitator.
Ἤπερ. aduerb. comparandi, quàm, ὥσπερ.
Ἠπεροπεύς. έως. ὁ. deceptor, mendax.
Ἠπερόπευσις. ιος. ἡ. impostura.
Ἠπεροπευτής. οῦ. ὁ. deceptor.
Ἠπεροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. decipio.
Ἠπετίδιον. τὸ. acicula.
Ἠπετής. οῦ. ὁ. sutor.
Ἠπήτεια. ἡ. acus.
Ἠπίαλον. ε. τὸ. algor qui febrim præcedit.
Ἠπίαλος. ε. ὁ. febris cum rigore algida. Hæc febris mansuetius tractat hominem, & leuius calfacit, Medici lentã uocãt et phlegmaticam. πυρετὸς contrà, quæ uehementer inflammat.
Ἠπιάω. μ. άσω. π. αικα. mitigo. Et ἠπίωθη, καταπαύθη. Accus.
Ἠπιόδωρος. ε. ὁ, ἡ. mitis, mitia donans.
Ἠπιόλως, &
Ἠπίολος. ε. ὁ. idem quod ἠπίαλος. cognatione enim uocum facile confundi solent. ἠπίαλος uerò denso spiritu, pro papilione legitur.
Ἤπιος. ε. ὁ. blandus, paruulus, suauis, quietus, lenis, mansuetus, beneuolus.
Ἠπίως. leniter.
Ἠπιώτατος. ε. ὁ. abiectissimus.
Ἦπου. utrum, nónne? Lucian. ἦ οὖν ποτε dixit, ecquando autem. ἦπου, etiam significat, nimirum, utiq;, multo magis, quod etiam ἦπου dicitur. Subiungitur autem

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἅπου ποθ᾽ ὅπως aliquando, quod significat quãdoquidem. Bud. Com.
Ἧπου κολλῆι. multo minus, nullatenus.
Ἧπου, παροξύτονον. idem significat quod ἤπι, uel.
Ἤπου, aduerb. similitud. quemadmodum.
Ἠπυότης. ου. ὁ. resonans. &
Ἠπύτα. uocalis, resonans. Vocatiuus pro nominatiuo poëtice.
Ἠπύτης. idem quod ἠπυότης.
Ἠπύω. sono, uoco.

H P.

Ἦρ. ῥός. τὸ. uer, pro ἔαρ.
Ἥρα. ας. ἡ. Iuno, ὁ ἀήρ.
Ἦρα, pro ἤρανα. grata, ἐκ τοῦ ἐράω τὸ ἐπιθυμῶ.
Ἡρᾶια. τὰ. Iunonis festa.
Ἡραίνω. deliro.
Ἡρᾶιον. τὸ. Iunonis templum.
Ἡρᾶιον τεῖχος. locus in Thracia.
Ἡρᾶιος. ὁ. Iunonius.
Ἡρακλέια. τὰ. festa Herculis.
Ἡράκλειος. ὁ. Heraclius.
Ἡρακλεῖος. ὁ. ὁ. Herculeus.
Ἡράκλεας, aduerb. admirandi, hercule, dij boni. Est & aduerbiũ abominantis, quòd Hercules soleat in malis opitulari. Vnde & ἀποτρόπαιον eum uocãt. Porrò quẽadmodum uiri dicunt ἡράκλεας, ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.
Ἡρακλεωτικά. ἀ. nux auellana.
Ἡρακλεωτικοί. οἱ. Heracletici, genus cancerorum.
Ἡρακλῆς. ἑος. ὁ, ἡ. Hercules. Hoc nomine dictus est ex oraculo ad ipsum, ἤρα γὰρ ἀνθρώποισι φόρων κλέος ἄφθιτον ἔξεις.
Ἡρανίων. auxilians, gratificans.
Ἤραρε. congruit, dixit, ligauit. Ab ἄρω, med. præt. ἤρα, Attice ἄρηρα, & metathesi ἤραρα.
Ἤραρον. cepit. (ρα.
Ἠρᾶτο. precatus est, execratus est.
Ἠρίθομαι. pendeo, crinibus traho.
Ἠρίμα. sensim, paulatim, aliquantulum.
Ἠρῐμᾶος. submissus, tacitus, ut ἠρῐμαία φωνὴ, submissa uox, Luciano.
Ἠρῐμαίως. lente.
Ἠρῐμός. ή. όν. electus.

H P.

Ἠρῐμόσαρξ. ος. ὁ. quietior.
Ἠρῐμέω. μ. ήσω. π. ηκα. quiesco. Neu. absol.
Ἠρίμης. ὁ. quietus.
Ἠρεμία. ας. ἡ. quies.
Ἤρεμον. ου. τὸ. quietum, mansuetum, placidũ.
Ἠρήρεισο. inhæserat.
Ἠερ, aduerb. mane.
Ἠερίγενεια. ας. ἡ. mane genita, diem proferens. Epitheton auroræ.
Ἠερίγενης. mane genitus.
Ἠεροφοίτης. ὁ. senecio. Item herba eius nominis ex olerum genere.
Ἠερόνη. ης. ἡ. Erigone.
Ἠριδανός. ὁ. Eridanus.
Ἠερσήης. ὁ. spoliator sepulchrorum.
Ἠεσός. ὁ. mortuus.
Ἠεσσον. diuidebant. ἀφ᾽ ὁράω.
Ἠείνεος. ὁ. laneus.
Ἠεινός. ή. ὁ. uernus. Vnde ἠεινολόχοι, pro cicadis.
Ἠέλιον. ου. τὸ. sepulchrum. παρὰ τὸ ἐπιχεομένῳ τοῖς νεκροῖς ὄλαν.
Ἤειον, pro ἤειον. ου. τὸ. accentu in pri. lana.
Ἠεπόλη. ης. ἡ. aurora, dies, ut epigram. φίλη & τὸν ἐθέλω χρύσεον ἠεπόλην. Hesych. legit ἠεπότλω, ἡμέραν ἀφ᾽ ἡμέρας.
Ἤεπον. cecidi. ἐκ τοῦ ἠρέπω.
Ἤρκεσε. amouit, Iliad. ζ.
Ἠρμένος. ου. ὁ. sublatus.
Ἠρνέετο. negabat.
Ἤρος. ου. ὁ. amicabilis, placidus, gratus, uernus, interuallum temporis. Ponitur & pro ἔαρος genitiuo.
Ἠρύγη. ης. ἡ. &
Ἠρύγιον. ου. τὸ. uel ἤρυγγος. eryngium herba ex aculearum genere.
Ἠρυγίτης. herba quædam, & genus panis.
Ἠρύω, mugio.
Ἠρυθροδανωμένος. rubricatus.
Ἤρυκος. ου. ὁ. diminutiuum ab ἡράκλῆς, id est Hercules.
Ἤρυον. hauriebant.
Ἡρῷον. ου. τὸ. carmen heroicum.
Ἡρῶιον. ἡρῶον.
Ἡρωϊλεγεῖον. mixtũ cum elegiaco heroicũ.
Ἡρωϊκός. ή. όν. heroicus, magnanimus.

H Σ.

Ἡρώϊσα. heroina.
Ἡρῶνα, pro ἡρωίνα, apud Aristoph. Nebul.
Ἡρῶον. ου. τὸ. heroum, hoc est monumentum quod solet erigi uiro alicui insigni, propter eximiam uirtutem, μνημεῖον, & carmen heroicum.
Ἡρῴπλω. cauillor, σκώπτω.
Ἥρως. ωος. ὁ, heros. ἡρῶες dicuntur homines cum sint, rebus tamen gestis eam opinionem apud uulgus emeruerunt, ut inter diuos relati credantur. Proinde ἡρῶες in quauis arte & scientia dici possunt, qui in ea plurimum excelluerunt. Gaza putat deductum esse ab ὄρως, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ὄρωτος ὑπανυτοῦ, καὶ ἐς κάλλος θεῖον ὁρῶντος, καὶ ἀναπτερουμένου εἰς τὸ ἄκρον ἐφιέμενον, ὅθεν καὶ ἡμίθεοι ὠνομάζοντο. Plures tamen ab ἥρα, id est Iunone.
Ἡρῶς. potenter, fortiter, grauiter, generose.
Ἡρώσσα. heroina, ἡρώϊσα, uel πρωΐνη.
Ἤρώτα. interrogabat, ἤυχιζε.

H Σ.

Ἧς, pro ἐῶν. erat, Theocr.
Ἧς βόλα. quamuis.
Ἧ καὶ ἧθα, accipitur pro ὑπῆρχον. Bud. Cõ.
Ἧς. cuius, uel sui, suæ. ἧς τινος, ἢ ἰδίας.
Ἧϊον. ibant.
Ἧκα. mittet, emittet.
Ἡσυχημοσύνα. τὰ. dicuntur iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ.
Ἧσθα. fuisti, sedisti.
Ἥσθλω. gauisus sum, delectatus sum. ab ἄσθομαι.
Ἧσι, pro ἦν fuerit.
Ἧσιν, pro φησίν. inquit.
Ἧσις. uoluptas, τέρψις.
Ἤσκαιρε, Ionice pro ἤσκει. exercebat, parabat.
Ἡσπάζοντο. complectebantur.
Ἧσσα. ας. ἡ. calamitas.
Ἧσσον. nequaquam.
Ἧστο. sedit, iuduit.
Ἥσω pro ἥτω, duali imperfecti ab εἰμί, per pleonasmum.
Ἧσο. stetit, ἐκ τοῦ ἵστω, ἢ ἵζω.
Ἡσύχ. ή. όν. iucundum, suaue, ἀνεπαχθὲς. ab ἧ-

H T.

σθω, ἥμαι. σαι. σται.
Ἡσυχάζω. μ. άσω. χ. ακα. quiesco, taceo, in otio sum, quietus sum, quietem ago. Neutrum.
Ἡσυχαίτερος. ή. όν. quietior.
Ἡσυχῇ. quietè, silenter, tacitè, paululum, nõnihil.
Ἡσυχία. ας. ἡ. otium, quies, silentium.
Ἥσυχος, & ἡσύχιος. ή. όν. quietus.
Ἡσύχως. quietè.
Ἤχλυε. deturbabat. ab ἀχλύω.
Ἧσω. mittam, simam, iaculabor.

H T.

Ἧτε, & Attice ἧστε. eratis.
Ἧτέον & ἰτέον. eundum est.
Ἦτοι, interdum aduerbium est βεβαιωτικὸν, pro uidelicet, id est, ἤγουν. Interdum cõiunctio συμπλεκτικὴ, quidem, sanè, & ferè idem quod μέν, nisi quod μέν subiungitur, ἤτοι uerò præponitur. Respondet autem ἤδη, τὸ αὐτὰρ, & ἀτὰρ, perinde atque δέ, & μέν. Apud Atticos uerò cõiunctio est βεβαιωτικὴ pro ἤ, ut τοι sit expletiua, quemadmodum γε in ἔγωγε.
Ἦτορ. ορος. τὸ. cor, animus. ab ἄω, quod est πνέω
Ἡφρεμῶ. quiesco.
Ἦτειον. τὸ. stamen, & genus panni.
Ἧφον. τὸ. uentriculus, uesica, uẽter, ab umbilico ad pubem usq. Gaza abdomen, sumen, seu imum uentrem interpretatur. Nicandri interpres intelligit geniculum, ut umbilicum in ferula. Sed propriè ἧφον est (inquit) post umbilicum locus.
Ἤπη. ης. ἡ. conflictus, calamitas, clades. Sed passiue accipi debet, quãdo quis uincitur.
Ἡττάομαι. Vincor. ἡττᾶσθαι τῆς χάριτος, æquare gratiam non posse, gratiæ cedere.
Ἥττάω. μ. ήσω. τ. ηκα. uinco.
Ἥττημα. ατος. τὸ. diminutio, delictum.
Ἥττημαι. inferior sum, uincor. Genit.
Ἥττον. ονος. τὸ. minus.
Ἡττοτῆς. τῆτος. superatos.
Ἥττων. ονος. ὁ. minor. inferior, qui uidelicet uictus est ab alio. Vnde ἥττων ὀργῆς ἢ ὄρωτος, qui ab ira uel amore uincitur, qui sibi non potest imperare. Bud. Com.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Η Υ.

Ἦυ bonum, uelut.
Ἠυγένεϊ. ε. ὁ. pro ἀυγένεϊ, probè & multũ barbatus.
Ἤυδα. dixit.
Ἠυκομ. ε. ὁ, ή. habens pulchros crines.
Ἤυς. ὁ. bonus, magnus, generosus.
Ἤυτε. ueluti, & similia.

Η Φ.

Ἡφαιστεῖον. ε. τὸ. templum Vulcani.
Ἡφαιστία. Minerua, & ciuitas Lemni.
Ἡφαίστιος. ε. ὁ. Vulcanius.
Ἥφαιστος. ε. ὁ. Vulcanus.
Ἡφαίθω. ab ἀφίεμαι descendit, ἐνηχωρήθω.
Ἠφιγέομαι. ὁδηγέομαι, uiam doceo.
Ἠφρυσμός. ε. ὁ. spuma.

Η Χ.

Ἠχάνω. inopem uitam ago.
Ἠχεῖα. ας. ή. sonituum discrimen.
Ἠχέτης. ε. ὁ. sonans, cicada.
Ἠχητικός. ε. ὁ. sonorus.
Ἠχέω. μ. ήσω. π. κκα. resono, sono. Neu.
Ἠχή. κῆ. ή. fama, sonitus, crepitus.
Ἐχήεις. ήεσσα. ή. resonans.
Ἠχῆσσι. inopes.
Ἠχητά. οἱ. præcones.
Ἦχι. ibi, quà.
Ἦχῳ. ε. sonus.
Ἠχώ. οῦς. ή. sonus, echo.
Ἠχώδης. εος. ὁ, ή. sonorus.

Η Ω.

Ἠῶθεν. mane, ἠῶθεν, ὄρθρου.
Ἠῶθι. in aurora. differt ab ἡμέρα.
Ἠώιοιτος. matutinus somnus.
Ἠών. locus maritimus.
Ἠῷος. α. ὁ. eous, matutinus.
Ἠωρῆσθαι. attolli, suspendi.
Ἠώς. οος. ἡ. aurora, dies, antemeridianũ tempus.

Θ Α.

Θ Α.

Θἀβύρ. ε. Θαβώειον. nomẽ mõtis.
Θάημα, Dorice pro θέαμα, spectaculum.
Θαίβω. impello.

Θ Α.

Θἀμέρος. ε. ὁ. cardo. nis.
Θαμός. domus, plantatio.
Θακόω. μ. ώσω. π. κκα. & Θακέω. μ. ήσω. π. κκα. sedeo. Neut.
Θάκος. ου. ὁ. sedes, sella, consessus. ὄφκος poëtice.
Θαλάμαι. αἱ. foramina, cauitates narium. Item cubicula, stabula apud Aristot. de cauernis piscium. Sed θαλαμαὶ ὀξυτόνως, Castoris & Pollucis templum.
Θαλάμαξ. uidè θαλαμίτης.
Θαλαμεύτεια. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.
Θαλαμεύομαι. & Θαλαμεύω. in thalamo plurimum uersor. Bud. Com.
Θαλάμη. ης. ἡ. thalamus.
Θαλαμηγός. nauis Cleopatræ nomen, Sueto.
Θαλαμηπόλος. ε. ὁ, ή. cubicularius.
Θαλαμιά. ᾶς. ἡ. foramen triremis, per quod remus inseritur.
Θαλαμίδιοι κώπαι. remi lente nauigantes.
Θαλάμιος. ε. ὁ. & θαλαμίτης. remulcus, qui in infima parte triremis remigat, θαλαμαξ apud Aristoph. pro eodem accipitur. Sunt autem tres in triremi ordines remigum: θαλαμῖται infimi, ζυγῖται medij, θρανῖται supremi.
Θάλαμος. ε. ὁ. thalamus. Et θάλαμοι, penates
Θάλασσα. ης. ἡ. mare, pro aqua marina.
Θαλασσεύς. piscator.
Θαλάσσιος. ε. ὁ. marinus.
Θαλασσόομαι. marina aqua conficio, cõdio, inficio.
Θαλασσόπλαγκτος. per mare errans.
Θαλασσεύω. μ. εύσω. π. ωκα. eo per mare, in mari plurimum uersor. Neu. Bud. Com.
Θαλασσοκοπέω. tumultuor. Suid.
Θαλασσοκρατῶ. maris imperium obtineo.
Θαλασσοκράτωρ. maris dominus.
Θαλασσοπορῆσαι. nauigare per mare, transfretare.
Θαλασσεργός. piscator.
Θαλασσεργῶ. piscor, negotior, aut uictũ quæro in mari.
Θαλλόω. uiresco, germino.

Θάλεια.

Θάλεια. ας. ἡ. Thalia, una ex Musis, celebritas ex iuuenibus, uiriditas, corona, festiuitas, lætitia. Vnde illud Hom. κὴν δ' ἄρα θάλεια, Iliad. π. de conuiuio intelligendũ omnibus rebus abundante, lauto, & ueluti florido, hoc est læto. Athenæ. lib. 2.
Θαλερός. ε. ὁ. iuuenis, uiresces, καὶ θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ πρώτης ἡλικίας ἀνήρ.
Θαλίω. θάλω.
Θαλία. ας. ἡ. θάλεια.
Θαλιοποιοί. οἱ. qui scrinia ex cortice fabricãt.
Θαλία. summus colliculus in noua germinatione in olea.
Θαλλοφόροι. οἱ. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos gestabant. Erant ij ut plurimum senes, unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi, ueluti inutiles ad alia munera obeunda.
Θάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. uiresco, germino, pullulo, floreo. Proprie de arboribus, sicut ἀνθῶ de floribus. Neut.
Θαλός. ε. ὁ. germen quod raditur pascendis hœdis, aut bobus, germẽ oliuæ, κατ' ἐξοχὴν.
Θαλοῦσθαι. in fuliginem euaporare, ut thus, & alia odoramenta quædam.
Θαλπιόων. calefaciens.
Θάλπις. iris uocatur, à θάλπω, quod calefacere & fouere significat, quod primum præcipuumq; iris habet.
Θαλπινός. splendidus.
Θάλπος. εος. τὸ. calor, æstus.
Θαλπωρεῖον. tegumentum, fomentum.
Θάλπω. μ. ψω. π. φα. calefacio, foueo, sicut gallinæ oua, applaudo, floreo, uigeo. Accusatiuo.
Θαλπωρή. ῆς. ἡ. solamen, lætitia, uoluptas.
Θαλυκρός. callidus, improbus, ignitus.
Θαλύομαι. uror.
Θαλύω. foueo, calefacio.
Θαλύσια. τὰ festiuitas, primitiæ frugum, Cerealia: dicta à θάλλειν, quoniam ut denuo reuiresceret omnia fruges cõportabant, & diis consecrabant: unde & συγκομιδὴ ea etiam appellantur.
Θαλύσιος ἄρτος. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.

Θαμά. frequenter, perpetuò.
Θαμάλαπδα. carbones semiusti.
Θαμαζοχάρ. inquietum esse.
Θαμβαλέον. formidabile, admirabile.
Θαμβέω. μ. ήσω. π. κκα. stupeo, obstupeo, paueo.
Θάμβηκα. obstupuerunt.
Θάμβος. pauor, stupor, admiratio.
Θαμβός. ε. ὁ. attonitus.
Θαμεός. ε. ὁ. frequens, πυκνὸς, ἀλλεπάλληλος.
Θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. frequento, sum assiduus in custodia nauium. Accus.
Θαμινά. frequenter, crebro.
Θαμινός. ε. ὁ. & Θαμύς. ύος, ὁ, ή. θάμεος, frequens.
Θάμνος. ε. ὁ. minutarum arborum densitas, cæspes, arbustum, lucus, frutex.
Θαμνεύω. congrego.
Θάμνευς. ή. congregatio.
Θανάσιμος. ε. ὁ. letalis, mortalis.
Θανατάω, θανατόω. cupio mori.
Θανατηφόρος. letiferum, funestum.
Θανατικός. ε. ὁ. capitalis.
Θάνατος. ε. ὁ. mors, θανατος χρεὼν, καὶ ἐπὶ πᾶνα ταὐτὸν ἵσταται.
Θανατώσια. τὰ. festum atq; agon apud inferos, cuius meminit Lucia. de Veris nar.
Θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. interficio, neco, morte multo, mori cupio, præbeo me morti, rei capitalis damno absentem, despondeo animum. Accus. Bud. Com.
Θανατώδης. ους. ὁ, ή. mortis auidus.
Θάνῃς. mortuus fueris.
Θάπλω. μ. άψω. π. αφα. ἀόρ. β. ἐτάφλω. sepelio, defodio. Accus.
Θἀργήλια. τὰ. festum in Apollinis honorem.
Θαργηλιών. ῶνος. ὁ. Februarius, uel (ut alij tradunt) Maius. Cæl. lib. 9. ca. 55.
Θάργηλος. olla dicta est, in qua percoquerentur fructuum primitiæ Apollinis honori, qui apparent.
Θαρσαλέος. ου. ὁ. audens, confidens. Accipitur in bonam partem, sicut θρασὺς, in malam.
Θαρσαλεότης. ητος. ἡ. audentia.
Θαρσαλεώτερος. animosior.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Θαῤῥέω.μ.ήσω.π.ηκα. confido, præsumo, audaciam sumo. Neutr. cum dativo, & aliquando cum accusativo, pro non vereri, ut ὁ τιθαῤῥηκότων μᾶλλον ἢ ἰναντίων, hoc est (ut Tacitus inquit) non ausis aciem hostibus. Bud. Com.

Θάῤῥημ.ης.ἡ.&

Θάῤῥος.ε. audacia, confidentia.

Θαῤῥύνω. audaciorem facio. Plutarch. θαῤῥύνων τὸς ἀῤῥώτους, Animum addens invulneratis.

Θῤῥᾴδιος, ε, ὁ. audens, facilis.

Θάῤῥει. confide.

Θαρσέω.μ.ήσω.π.ηκα. confido.

Θάῤῥος, ους. τὸ. audentia, confidentia, audacia.

Θάῤῥων. confidens.

Θασύς, pro θρασύς.

Θαρσύνω.μ.υνῶ.π.ηκα. hortor, audentiam injicio, audeo, audax sum.

Θᾶσα, pro θέασαι. uide.

Θάσια. τὰ. amygdalæ, ob præcocitatem, ἀπὸ τοῦ θᾶσσον τὸν καρπὸν προϊσχειν.

Θᾶσσον ἢ βάδην. æquo citius.

Θάττω.μ.άξω.π.αχα. curro uelocius, fedeo.

Θάσσων. uelocior.

Θασία. genus quoddam raphani, intinctũ, uel muria, cui opsonia assa intingebant.

Θάτερα. τὰ. pro τὰ ἕτερα, id est altera, alterutra. Accipitur etiam pro altero. ἐπὶ θατέρα μέρη, uel ἐπὶ θάτερα ἤ, pro citra, & ultra. κατὰ θατέρα, in altera parte. Bud. Com.

Θατέρου, θατέρῳ, θατέρον. obliqui sunt ab ἕτερος, quod Attice dicitur ἄτερος. ἐπὶ θατέρον, in diuersam partem.

Θᾶττον. citius.

Θαττων. θαττωρ.

Θαυμαλίζειν. cum clamore aliquid poscere.

Θαῦμα.ατος.τὸ. miraculum.

Θαυμαίζομαι. admirationi sum, suspicior.

Θαυμάζω.μ.άσω.π.ακα. admiror, suspicio. Accus. Et pro ἐπαποδέχομαι, improbo, detestor, cum genitiuo, ut θαυμάζω δ' ἔγωγε τῶν τότε ἐπὶ τοῖς τότε δεδραμασμένοις, Isocra. Et Xenoph. ὑμῶν μᾶλλον ἔφη θαυμάζω. Vel etiam cũ genitiuo & accusatiuo. De

mosth. καὶ μὴ πᾶς ὁ τὸς καὶ θεῶν μηδὲν τῶν ἀῤῥόλιν θαυμάζων. Bud. Com.

Θαυμαίνω. uideo, admiror.

Θαυμαλέον. τὸ. stupendum.

Θαυμάλεως. semiustus, ignitus.

Θαυμασικός. ε. ὁ. admirabilis.

Θαυμασμός. ε. ὁ. admiratio.

Θαυμαστής. admirans, laudator.

Θαυμάσιος. ε. ὁ. admirabilis, nobilis, egregius, præclarus.

Θαυμαστὸν ὅλκον, καὶ θαυμαστὸν ὅσον. mirũ quantum, mirum in modum. Bud. Com.

Θαυμαστόω.μ.ώσω.π.ωκα. mirifico. Accus.

Θαυμαστόθεις. νος. ὁ. summa admiratione habitus.

Θαυμασῶς. sapienter, notanter.

Θαυματίζομαι. in stuporem præ admiratione redigor.

Θαυματοποιία. ας. ἡ. præstigium, admiratio.

Θαυματοποιός. ε. ὁ. præstigiator, prodigiorũ author.

Θαυματεργῶ. miracula edo.

Θαψία. ἡ. ferula sylvestris, aut ferulago.

Θαψός. ε. ὁ. frutex pallidus, & lignum quolanæ & capilli flaui fiunt.

Θ E

Θεά. ᾶς. ἡ. dea.

Θέα. ας. ἡ. spectaculum, uisio, aspectus.

Θεαγενεῖς. qui deorum solennitates promulgant præcones.

Θεαγὴς. pius.

Θεάινα. ης. ἡ. dea.

Θέαμα ατος. τὸ. spectaculum.

Θεάμων. ονος. ὁ. spectator.

Θεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. uideo, uiso. Depo. accus. Differt à βλέπω. Ammon.

Θεῤῥία. diuinum & æternum principium rerum omnium à numine.

Θεαρχικάταλος. supremum numen & principium.

Θέατρον. theatrum.

Θεατής. ε. ὁ. spectator.

Θεατός. spectandus.

Θεάτεια. ας. ἡ. spectatrix.

Θεατέζω. in theatro & cũ pompa deduco.

Vnde θεατέζομαι, id est, in theatrũ producor, ut omnibus sim spectaculo. Paulus Hebr.

Θεατεικῶς. fastose.

Θέατρον. ε. τὸ. spectaculum, theatrum.

Θεάτριον. ε. τὸ. &

Θέαρον. diuinum, numẽ. Item sulphur, thymiama quoddam ad expiationes.

Θεάω. admiror.

Θεᾶσαι. &

Θεάσκεω. fumum uel uaporem facio.

Θείω καὶ θείομαι. admiror.

Θείσκω. curro.

Θέα. Lunæ & Apollinis mater. θέα παλαία.

Θεηγόροι. οἱ. theologi.

Θεήλατος. ε. ὁ. impulsus à Deo.

Θεημαχία. differt à θεομαχία. Ammon.

Θεητόν. ον. ἡ. pro θεοτόκ, quæ deum genuit.

Θεία. ας. ἡ. amita, matertera.

Θειάσειν. numine afflari, non compotem esse sui, esse fanaticus.

Θεασμός. οῦ. ὁ. afflatus, diuinatio, coniuium.

Θεαυτός. admirandus.

Θεικός. ε. ὁ. diuinus.

Θελόπεδον. ε. τὸ. locus expositus ad calorem ubi aliquid siccatur.

Θεμωνιά. manipulorum cumuli.

Θένω. facere, currere, interficere, principia ponere, & supponere. Bud. Com.

Θεῖον. ε τὸ. numen. Item sulphur, τὸ κρᾶσινον πῦρ, ὀδμὴν ἔχει ὁ κεραυνὸς θεῖος.

Θεῖος. ε. ὁ. diuinus. θεία πόμπη, numine diuino. Item patruus, auunculus.

Θειότης. ητος. ἡ. numen, diuinitas.

Θέω, pro θέω. curro, uerbero, pulso.

Θειώδης. ες. ὁ, ἡ. sulphureus.

Θέως. diuinitus.

Θεικλὸς. admirabilis.

Θέλκτρον. mulcimentum, incitamẽtum.

Θελξῖνοι. telchines, uenefici, præstigiatores

Θέλγμα. ατος. τὸ. admiratio.

Θέλγω.μ.ξω.π.χα. demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat, afficio cũ delectatione. Aliquando ponitur pro lustrare. Accus.

Θέλιμνον. radicitus.

Θέλιμον. ε. τὸ. miserabile, quietum.

Θελίμως. quietè, miserabiliter.

Θέλημα. ατος. τὸ. &

Θέλησις. ι. & ἡ. uoluntas.

Θελήμων. uolens, promptus.

Θελητήριον, & θέλητρον. ε. τὸ. mulcimentũ, oblectamentum.

Θελητήριος. ε. ὁ. blandus, habens uim persuadendi.

Θελητός placitus.

Θέλημος. fœcundus.

Θελοθρησκεία. ας. ἡ. superstitio.

Θελοκοικέω. de industria ignauiter ago.

Θέλυμνα. τὰ. arbores quæ ramos habẽt inter se connexos, unde προθέλυμνα, radicitus.

Θέλω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, peto. Item possum, Attice. Neut. accus.

Θέμα. ατος. τὸ. thema, positio, regio, religio. Significat etiam genituram, siue sydus natalitium, & horoscopũ, hoc est id, quod mathematici notant, quomodo cælum sit affectum, compositaq; sydera, cum homines & animantes oriuntur. Hac uoce utitur Tranquil. in August. Bud. Com.

Θέματα. τὰ. deposita.

Θεματίζω. depono, guberno.

Θεματισμός. ε. ὁ. statio.

Θέμεθλον, &

Θεμέλιον. ε. τὸ. &

Θεμέλιος. ε. τὸ. fundamentum, extrema pars fundamenti. ἐκ θεμελίων, funditus.

Θεμελιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fundo. as. accus.

Θεμελίωσις. ι. ἡ. fundamentum.

Θεμελιωτής. ε. ὁ. fundator.

Θέμεν, pro περιθέμεν. indutus.

Θέμεθλον. stabile, uenerandum.

Θέμις. ιτος. ἡ. ius, fas, munus, sustentaculum. Dea fingitur honestatis, quæ præcipit hominibus id petere, quod fas est. Budæus in Annot.

Θεμίζω. θεμιστεύω.

Θεμιστεῖα. uaticinia, oracula, consilia, consultã, & lege sancita, teste Eustathio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Θεμιστεύω. uaticinor, oracula do, leges fero, iura reddo, Odyss. κ.
Θέμις ⊙. ν. ὁ. iustus.
Θεμισύς. ύος. ⊙. dea iustitiæ.
Θεμίσων. iustus, prudens.
Θεμιτόν. fas.
Θεμιτός. ή. ὸν. licitus.
Θέμωσγον. fecit, coëgit, persuasit, appropinquauit.
Θέν. particula, aliquando abundans, aliquãdo motum à loco significans.
Θενάριον. ν. ⊙. ir, uola.
Θενατέω, & θένω. percutio.
Θεοβλαβέα. ας. ἡ. læsio deorum, impietas.
Θεοβλαβής. ἐς. ⊙. ὸ, ἡ. temerarius.
Θεοδάμια. τὰ. festa Proserpinæ.
Θεοδωτισία. baptismus.
Θεογνωσία. cognitio dei.
Θεογονία. deorum proles & origo.
Θεοδίδακτος. η. ὸν. diuinitus edoctus.
Θεοδίδακτος. ν. ὸς, ἡ. à deo manifestatus.
Θεόδμητ⊙. ον. ὸ. à Deo ædificatus, uel paratus.
Θεοειδής. ἐς. ⊙. ὸ, ἡ, ⊙
Θεοείκελος. η. Deo similis, pulcher.
Θεόθεν. diuinitus.
Θεόθυτα. τὰ. carnes uictimarum.
Θεοίνια. τὰ. Bacchanalia. nam Bacchũ θεοῖνον uocabant.
Θεοίνιον. ν. τὸ. templum Bacchi.
Θεοκάπηλοι. hæretici qui aliena ueræ religioni miscent.
Θεοκλυτεῖν. Deum audire, aut Deum inuocare & inclamare in discrimine. ἀφ' ἧς τὸν θεὸν ἐπικαλεῖσθαι. Plutarch. θεοκλυτεῖν κυρῖ
Θεοκλύμεν⊙. ὰ Deo uocatus. (νον.
Θεόκολος. sacerdos.
Θεόκτιτα. τὰ. quæ sunt diuinitus.
Θεολάβεα. ας. ἡ. stoliditas.
Θεολαβής. ἐς. ⊙. ὸ, ἡ. cui Deus abstulit mentẽ.
Θεόληπ⊙. ν. ὸ, ἡ. numine afflatus.
Θεολαψία. ας. ἡ. numinis afflatus.
Θεολογεῖν. differere de rebus diuinis, & specular, theologicè explicare & disputare. Dionys. ἀληθῶς θεολογοῦντα τὸν ἰησοῦν, Vere de Christo disserentes. Accipitur & pro philosophice commentari, Aristotel. Bud. Com.
Θεολογεῖον. ν. τὸ. locus supra scenam, in quo diÿ conspiciebantur.
Θεολογικὴ. prima philosophia, quæ speculatur πλὼ χωριστὼ οὐσίαν, καὶ ἀκίνητον. Bud. Commentarijs.
Θεομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. Deo repugno. Neutrum.
Θεομαχία. ας. ἡ. deorum pugna.
Θεόμαχ⊙. ν. ὸ. Deo repugnans.
Θεομηνία. ας. ἡ. ira diuina.
Θεόμητις. diuina sapiens.
Θεομίσης. ἐ⊙. ὸ, ἡ. deorum osor.
Θεομισής. ἐ⊙. ὸ, ἡ. Deo inuisus.
Θεόμορ⊙. prudens.
Θεοξένια. τὰ. festium solenne omnium deorũ.
Θεοπομπέω. numine afflor.
Θεόπνευς⊙. ὸ. à Deo inspiratus.
Θεοπλάστης. ν. ὸ. ⊙
Θεοποιός. ῦ. sculptor, statuarius.
Θεοπρεπής. maiestatis quiddam præ se ferẽs.
Θεοπροπέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor. Neut.
Θεοπροπία. ας. ἡ. ⊙
Θεοπρόπιον. ν. τὸ. uaticinatio ex deo. πρόπιον enim uaticinium est.
Θεόπροπ⊙. ν. ὸ. uates, sacerdos, oraculorum consultor.
Θεοπλία. ἡ. uisio diuina.
Θεοργόν. ῦ. τὸ. quod fit à Deo.
Θεορημοσωύνη. ἡ. diuina institutio.
Θεόρρυτον. à Deo profectum.
Θεός. ῦ. deus. Philosophi θεὸς, numina uulgi opinione consecrata intelligebant. θεῦ uerò appellatione unũ intelligi, supremũq; numen dignum esse censebãt, cuius imperio & potestate omnia administrarentur.
Θεοσέβεα. ας. ἡ. pietas, cultus Dei.
Θεοσεβής. ἐς. ⊙. ὸ, ἡ. pius, religiosus.
Θεοσεβῶς. piè.
Θεόσπλ⊙. ν. ὸ. uenerabilis, diuinus, diuinitus immissus.
Θεοσέπλωρ. ορος. ὁ. pius.
Θεοσημέα. divinatio, Dei uaticinium.
Θεοσκωέω. deos colere.
Θεοσυγής. ἐος. ὸ, ἡ. Deo osibilis, Dei osor.

Θεοσυγία. ας. ἡ. impietas, impuritas, odium
Θεοσυλης. ὸ. sacrilegus. (dei.
Θεότευκτον. à deo factum.
Θεότης. numen, prouidentia diuina.
Θεοτόκος. ν. ἡ. deum pariens.
Θεόγονος. η. ὸ, ἡ. ex deo natus.
Θεόδλης, pro θεοειδὴς. pius, iustus, deum colens, uenerans, placens deo, deiformis.
Θεουργία. opus seruatoris, quod diuinitatem eius significat, ut contra naturæ leges, & supra uim eius editum. Bud. Com.
Θεουργικὴ ὁμοίωσις, καὶ θεουργικὴ ἐπιστήμη à Dionys. dicitur, ἡ θεοὺς ἀποτελουμένη. Budæus ibidem.
Θεουργὸς. ὸ. qui in sacris operatur.
Θεοφάνεον. ν. ⊙
Θεοφανία. ας. ἡ. apparitio dei.
Θεοφάντωρ. theologus.
Θεοφατίζω. uaticinor, multa loquor.
Θεοφιλὴς. ἐος. ὸ, ἡ. pius, amans deorum, dijs charus.
Θεόφιν. diuinitus.
Θεόφοβος. η. ὸ. pius, religiosus, θεοσεβὴς.
Θεοφορέομαι. numine afflatus sum.
Θεοφόρητος. ὸ, ἡ. numine afflatus, diuinitate raptus, & deam ferens, apud Lucian.
Θεοφορία. ας. ἡ. afflatio numinis, ἐνθουσιασμός.
Θεοφορούμενος. fanaticus, diuino spiritu plenus.
Θεοφροσώνη. religio, pietas.
Θεόω. μ. ώσω. π. ωκα. deifico, θεότητος μεταδίδωμι. Accus.
Θεοφυτήειον. ν. τὸ. cauea.
Θεράπαινα. ης. ἡ. ⊙
Θεραπαινὶς. ίδος. ἡ. ancilla.
Θεραπεία. ας. ἡ. medela, cultura, reuerentia, obsequium, cura, famulitium, seruorum turba, clientela. Bud. Com.
Θεράποντες. familiares.
Θεράπευμα. ατος. τὸ. cultus.
Θεραπευσία. ας. ἡ. cura, supplicatiõ
Θεραπεύσιμος. η. ὸ. sanabilis.
Θεραπευτὴς. ῆ. ὸ. minister.
Θεραπευτὶς. ίδος. ἡ. cultrix.
Θεραπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. medeor pharmacis. Vnde Galen. librum suum de morborũ remedijs, θεραπευτικὼ appellauit.
Item seruio, ueneror, obsequor, capto obsequijs, cõcilio, insinuo me in alicuius gratiam, in pretio habeo. Accus. Bud. Com.
Θεράπη, pro θεραπεία.
Θεραπὶς. ίδ⊙. ἡ. cultrix.
Θεράπνη. ης. ἡ. locus in Lacedæmone, Helenæ natiuitate celebris. Hinc Therapnei fratres, Castor & Pollux.
Θεραπνίδιον. η. τὸ. ancillula.
Θεράπων. οντος. ⊙ θεραψ. απ⊙. ὸ. seruus, famulus.
Θέρεα. ας. ἡ. æstas, tempus æstatis.
Θερεμνὴς. ἐ⊙. ὸ, ἡ. umbrosus. Platani epitheton, quasi æstate torum præbentis, apud Nicand.
Θερέτατος. calidissimus.
Θερύγανον. τὸ. currus quo messis inuehitur.
Θερίζω. μ. ίσω. π. ικα. meto. Accus.
Θερικὸς. ὸ. æstiuus, messorius.
Θερινὸς. ῆ. ὸ. æstiuus, solstitialis.
Θερισμὸς. ῦ. ὸ. messis.
Θερισὴς. ῦ. ὸ. messor.
Θερίστειον. η. τὸ. ⊙ θέριστρον. η. τὸ. uestis subtilis & æstiua, uestimentum messoris.
Θέρμα. febris, securitas.
Θέρμανσις, & θερμασία. caliditas.
Θερμάστρα. caminus.
Θερμαστὴς. ἰδ⊙. ἡ. genus saltationis uehemẽtis & præcipuæ agilitatis, & uas quoddam aurificum, cancro simile.
Θερμαίνω. μ. ανῶ. π. ηκα. calefacio, foueo, tepefacio. Accus.
Θερμαντήειον. ahenum, lebes.
Θέρμη. ης. ἡ. calor, caliditas.
Θερμή. ῆς. calida.
Θέρμιν⊙. ὸ. lupinus, è lupino contextus.
Θερμολουσία. ἡ. calidum lauacrum.
Θερμολουέω, &
Θερμολουτῶ. calida perfundor.
Θερμοπώλης. qui cibaria calida uendit.
Θερμὸς. ῆ. ὸ. calidus. Vnde θέρμον ἔργον, facinus audax, præceps. Sic apud Plaut. calidum mendacium pro audaci aut impudenti. Plutarch. Sympos. θερμὸν ait signi

ficare quibusdam ζωρότερον, ut Achilles apud Homer. iubens Patroclum miscere ζωρότερον, exegit celeritatem ministerij: Quemadmodum nos (inquit) sæpe iubemus θερμότερον ἄπιθι τ διακονίας, id est calidius atq celerius adire ministerium.

Θέρμος.ὁ.lupinus.

Θερμοσποδία.ας.ἡ.calefactio cineris, uel cinis calidus.

Θερμότης.ητος.ἡ.caliditas.

Θερμοργός.ή.ὸ.feruidus ingenio.

Θέρμω.τὸ.θέρω.

Θερμολή.ῆς.ἡ.calor, febris.

Θέρομαι.caleo. Depon absol.

Θέρος.εος.τὸ.æstas, messis.

Θέρω.calefacio, comburo. Accus.

Θεῶ πῶλα.adoptare, ποιεῖν πῶλα, καὶ ἁσποιεῖν. Bud. Com.

Θέσις.ιος.ἡ.situs, positio, adoptio, depositio. Bud. in Annot.

Θεσκελος.ὁ.ὸ.deo similis, admirabilis.

Θέσμιον.ου.τὸ.debitum dei, legitimum, consuetudo.

Θεσμοδοκέω.μ.ήσω.π.κα.legi addico.

Θεσμοθεσία.institutum & ritus.

Θεσμοθετῶ.sum thesmothetes.

Θεσμοθέται.οἱ.qui circa deos sacra, & circa homines leges seruabant. Hi quotannis leges emendabant, & recognoscebãt, & ad congruentiam, sensumq consentaneum reducebant. Budæus in Annot. & Commentarijs.

Θεσμόθριον.diuinitus immissum.

Θεσμός.ὁ.ὸ.lex non scripta, mos uetus. θεσμοὶ ἱεροὶ, ritus sacrorum diuinitus instituti, Dionys. Bud. Com.

Θεσμοφόρια.τὰ.sacra Cereris, legum latio.

Θεσμοφοριάζω.μ.άσω.π.κα. Cerealia celebro. Neut. absol.

Θεσμοφόρος.ὁ.ὸ.Ceres, legifer.

Θεσμοφύλακες.οἱ.θεσμοθέται, legum & institutorum custodes.

Θεσπεσιαίης.ίου.ὁ, ἡ.immense comburens, diuinus, diuinitus ardens. alibi θεσπιαίης.

Θεσπέσιμα.ατος.τὸ. edictum, decretum diuinum.

Θεσπέσιος.ὁ.ὸ. magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.

Θεσπιεπεια.ας.ἡ.uaticinatrix.

Θεσπίζω.μ.ίσω.π. ικα. uaticinor, diuino. Neut. accus.

Θέσφατον.τὸ.res diuina.

Θέσπις.ιος.ὁ.uates, diuinus.

Θεσπισμα.ατος.τὸ.uaticinatio.

Θεσπιῳδέω.μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor. Neutrum.

Θεσπιῳδός.ὁ.uaticinator.

Θεσπιῳδός. Carmente nympha, Dionysio interprete.

Θέσπαδον.sedere, petere, quærere, rogare.

Θέσφατον.τὸ.τὸ.monitũ, uaticinium, responsum, fas.

Θέσφατος.ὁ.ὸ.fatatus, diuinitus missus.

Θεσφάτμαι uaticinor, multa loquor.

Θετέον.ponendum est.

Θέτης.qui aliquid pro pignore accepit.

Θετικός.ὁ.ὸ.positiuus.

Θετός.ὁ.ὸ.adoptatus, adoptiuus.

Θεττᾶλίς.ίδος.ἡ.Thessala mulier, et calcimenti genus.

Θεῦ huc, curre.

Θεοδᾶς, diminutiuum à θεόδωρος. Theodorulus.

Θεωρεία.primitiæ, uel pars, quam sacerdotes ab immolatione relictam capiunt.

Θέωσιν.currere.

Θέωσω.curram.

Θέω.curro, ambio.

Θεὼν.οντος.Deus.

Θεωράω.deum contemplor.

Θεωρεῖον.hippodromus.

Θεωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.contemplor, speculor, uideo. Accus.

Θεώρημα.ατος.τὸ. speculatio. Et θεωρήματα sunt speculamenta disciplinarum, & ueluti commentationes, præcepta inquit Cicero.

Θεωρηματικός.ὁ.ὸ.contemplatiuus.

Θεώρησις.ιος.ἡ.contemplatio.

Θεωρητικὰ χρήματα. sunt quibus foros nobit & sedilia in spectaculis comparamus.

Θεωρητικός.ὁ.ὸ.contemplatiuus.

Θεωρητήριον.locus ubi spectatur, cauea.

Θεωρία.ας.ἡ.speculatio, meditatio, contemplatio, commentatio, angustia.

Θεωρικόν.τὸ.ærarium quoddam apud Athenienses, ex quo sumptus bellici principio fiebant, qui postea in alios usus, ac præcipue ludorũ spectaculorumq cõuersi sunt.

Θεωρίς.ίδος.ἡ.proprium uatis, cuius sit mẽtio apud Demosth. Item nauis Athenis, qua Theori quotannis in Delum nauigabant, litatum Apollini. Et θεωρίδιος κέλευθοι, iter per quod ibat illa nauis.

Θεωρός.ὁ.ὸ.spectator, qui oraculum consulit, aut alioqui qui rerum diuinarum curam gerit. nam ὤρα curam significat apud ueteres.

Θέωσις.apotheosis, & unio cum deo.

Θ H.

Θηβαϊκός.ὁ.ὸ.&

Θηβᾶος.Thebanus.

Θηβαΐς.ίδος.ἡ.Thebais, id est ager Thebanus, & poëma de rebus Thebanorum.

Θήβη.ης.ἡ.Thebe.

Θῆβος.stupor.

Θηλάνη.ης.ἡ.cos, ἀκόνη.

Θήκη.theca, positio, ordo.

Θήκω.μ.ήξω.π.ηχα.acuo. Accus.

Θηεῖτο.admirabatur.

Θηέομαι.admiror, uideo.

Θηεῦντο.admirabantur. pro ἐθηοῦντο.

Θηήσαντο.admirati sunt.

Θηητήρ.ῆρος.ὁ.admirator.

Θηητόν.admirabile, ualde pulchrum, utile.

Θήιον.ου.τὸ.balsamum.

Θήκη.ης.ἡ.theca, uagina, sepulchrum, loculus.

Θηκίον.entaphium, sepulchrum, thesaurus.

Θηκτός.ὁ.ὸ.acutus.

Θηλάζομαι.μ.άζωμαι.π.ασμαι.&

Θηλάζω.μ.άσω.π.ακα. lacto, lactor, ubera sugo. Nam dicitur tam de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur. Bud.

Θηλαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.germino. (Com.

Θηλαμινός.lactens, recens genitus.

Θηλαμών.ὁ.altor.

Θηλασμός.ὁ.ὸ.lactatio, nutritio.

Θηλάσεια.ας.ἡ.nutrix.

Θήλει.ῷ.utero.

Θήλεια, uel θήλεα.ας.ἡ.fœmella. Vnde θήλεα ἵπποι, Home. & θήλεια νύξ, ἡ ὑπομβρ. παρὰ τὸ θάκω καὶ γυνῇ.

Θηλέω.τὸ θηλάνω.

Θήλης.nutritus, faciens florere.

Θηλή.ῆς.ἡ.mamma fœminæ, papilla propriè & uberum apex.

Θηλοπαθύειν.in cratibus ad solem siccare.

Θῆλυ.muliebre.

Θηλύα.ας.ἡ.fœmineus sexus.

Θηλυγονία.ας.ἡ.series generis fœminini, & materni.

Θηλύγονον.τὸ.fœminigena herba.

Θηλυγόν.ή.ὸ.fœminam fœtificans.

Θηλυδρίας.ή.ὸ.effœminatus, qui patitur muliebria. Bud. Com.

Θηλυδριώδης.ους.ὁ, ἡ.mollis, effœminatus.

Θηλυκός.ὁ.ὸ.fœmininus, fœminalis, uirago, ἀρρενωπός.

Θήλυμα.τὸ.farina cum melle subacta.

Θηλυμανής.ους.ὁ, ἡ. insanus, amator fœminarum.

Θηλύμιτρος.ὁ.ὸ.effœminatus, muliebri cultu indutus.

Θηλύνω.μ.υνῶ.π.γκα.effœmino. Accusatiuo iung.

Θῆλυς.υος.ἡ.fœmina. Et adiectiuè, effœminatus, fœmineus.

Θηλύς.ύος.ἡ.pupilla.

Θηλύτεραι.αἱ.mulieres.

Θηλύτερος.ὁ.ὸ. effœminatior, in Venerem pronior.

Θηλύτης.ἡ.mollities, muliebritas.

Θηλυτόκια.fœminam parit.

Θηλυτοκῶ.ferentes in utero fœminam.

Θηλυφανής.ους.ὁ, ἡ.similis fœminæ.

Θηλύφρων.ονος.ὁ, ἡ.muliebris, imbecillis.

Θηλῶ.nutrix.

Θῆμα.theca, sepulchrum, καὶ ἄνθημα.

Θημών.ῶνος.ὁ.&

Θημωνία.ας.ἡ.&

Θηλύ.νός.ἡ, cumulus.

Θηλύ.completiua particula, ἐπιπολύ, λή.

Θήνιον.lac.

Θῦξις.momentum,punctum,celeritas.
Θωπόν.gratum,mirabile.
Θώπω.μ.ώψω.π.ωφα.uel.
Θώπω.mentior,admiror,stupeo,concupisco.
Θωπῶν.decipiens,adulans,admirans.
Θήρ.ρός.ὁ.fera,leo,κατὰ ἐξοχήν.
Θήρα.ας.ἡ. indago,& uenatorum inquisitio,uenatio.
Θηράγρα.ας.ἡ.uenatio,& res quæ in uenatu capitur.
Θήραμα.τὸ.inuentio.
Θηράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.uenor,aucupor, capto. Interdũ passiue pro captor.Depon.accus.
Θηρῖχία.ας.ἡ.constitutio feraria.
Θήρῑχος.ὁ. qui præest duobus elephantis.
Θηρατέον.uenandum est.
Θηρατόω.differo, procrastino, ἀναβάλλομαι.
Θηρατής.οῦ.ὁ.uenator.
Θήραφρον. rete, & artificium aucupium ϕ, res qua uenatur.Bud.Com.
Θήρευτος.rusticus,syluestris.
Θηράω.μ.άσω.π.ακα.uenor,quæro, inuenio, machinor.Neut.accus.
Θήρμα.ατος.τὸ.
Θήραμα.αῖος.τὸ.uenatio,indago,id est uenatorum inquisitio.
Θήριον.uarium,ποικίλον.
Θηρύομαι,
Θηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uenor,capto.Accu. Bud.Com.
Θηρύσιμος.ὁ.
Θηρύτικός. ῆ. ὸ. uenatorius, ut θηρευτικοὶ canes.
Θηρευτής.uenator,κυνηγός.
Θήρημα.ατος.τὸ.uenatio.
Θηρητήρ.poëtice.ἥρ.uenator.
Θηρήτωρ.ορος.ὁ idem.
Θηρία. ας. ἡ. tibia ex hinnulorum ossibus, forinsecus ære obducta, qua utebantur Thebani.
Θηριακά.τὰ. theriaca, medicamenta uenatorum animalium,ἀπὸ τῶν θηρίων, id est à feris, uel quarum uenenis aduersantur, uel quæ in ea compositione admiscentur.

Cæl.lib.3.cap.30.
Θηριάλωος.ὁ.ὁ.bestialis,à bestia captus.
Θηρίκλειον.uitreum poculum, ab inuentore Thericle dictum.Cæl.lib.14.cap.60.
Θηριομαχέω.μ.ήσω.π. ηκα. cum bestijs pugno.Neut.absol.
Θηρίον.ὁ.τὸ.bestia, fera, & proprie uenenata bestia,ut uipera.
Θηριόομαι.ferocio,uermiculor,quod fit,cum enatis uermiculis & bestiolis segetes et arbores infestantur.
Θήρῑος.ὁ.ὸ.ferinus.
Θηριοφώλιον.τὸ.uiuarium.
Θηριώδης.ες.ὁ,ἡ.ferinus,bestialis, immanis,efferatus.
Θηριωδία.ας.ἡ.feritas.
Θηριωδῶς.bestialiter,fere.
Θηρίωμα.τὸ.genus hulceris teterrimi, idem cum carcinomate.
Θηρόβρωτος.à feris deuoratus.
Θηροβῦραι.uenatores.
Θηρολέξης.in dicendo affectator.
Θηρονόμος.ὁ.ὸ.
Θηροτρόφος.ὁ.ὸ,ἡ.feras nutriens.
Θηροσώνη.uenatio.
Θηρωτής.uenator.
Θής.ητός.ὁ.debitor,mercenarius, quod datur pro debito in pignus,seruus.
Θῆσαι.lactare,nutrire.
Θησαυείζομαι,
Θησαυείζω.μ.ίσω.π.ικα.colligo,recondo,repono in deposito,in thesaurum congrego. Accus.Bud.Com.
Θησαυεισικὰ ϗ ϕοφῦς.quæ ingenio recondendi cibi dotata sunt.
Θησαυεισής.ὁ.ὸ.
Θησαυεισικός.ὁ.ὸ.
Θησαυροποιός. οῦ. ὁ. collector thesauri, diuarus.
Θησαυρός. ὁ. ὸ. diuitiæ reconditæ in longum tempus,gaza.
Θησῆα. festa in honorem Thesei, in quibus populo dabatur congiarium.
Θησεῖον. ου. τὸ. templum sacrum Theseo, & asylum, quod dicatum erat ad tumulum eius.

Θησέι

Θησοτρεψ.uersans in templo Thesei. nam erat asyli loco θησεῖον.
Θικαλόν.mirum,non uerisimile.
Θιτᾶα.ας.ἡ.seruitus,merces,clientela, cultus.
Θῖτες.inter populi Athenienses classes tertium tenebant ordinem,qui ad magistratus non admittebantur quidem,à iudicijs tamen et concionibus reijciebantur,ut nõ deesset omnino,unde ali possent.
Θητεύω.μ.εύσω.π.εῦκα.pro mercede seruio, mercenariam rem ago, mercenarius sum & βάναυσος, mercenariam operam loco. Cæl.libro 13.capite 48.
Θητικόν.τὸ.quarta erat classis populi Athenensis,quæ mercenarium ordinem complectitur,hæc à magistratibus submouebatur.Bud.Com.
Θητικός.ὁ.ὸ.seruilis.
Θῆτα.ας.ἡ.paupercula,& mercenaria,indotata,relicta à patre,cui dos à proximis genere præbetur. (rijs.
Θητάνιον.τὸ.precium quod datur mercena-
Θῆψ.uermiculus,σκώληξ.

Θ I.

Θίασος.ὁ.ὸ.cõuiuium, ad quod quisq; de suo aliquid offert, ὄψον. Item multitudo rei diuinæ causa collecta. Pompa quoque quæ Dionysium comitabatur,quæuis multitudo siue saltantium, siue aliud quiduis agentium.Cæl.lib.14.cap.57.
Θιασῶνες.cœnationes,loci conuiuales.
Θιασώτης.ὁ.ὸ conuiua,socius in chorea.
Θιγγάνω.attingo.
Θίγμα.tactus,pollutio.
Θίγω.μ.ίξω.π.ιχα.tango.Vnde θίγον Doricè pro θίγε,tange. Actiu.accus.
Θίν.νὸς.ὁ.littus,cumulus arenæ,aceruus. Accipitur & pro robore corporis. Tradunt grammatici quòd pro littore accepta fœminini sit generis, aliàs masculini.
Θινά.arenæ,cumuli,colles.
Θινόμος.percussus.
Θινώλης.ὁ,ἡ.littoreus,ferus.
Θῖξις.ιος.ἡ.tactus,ἅπτεσθαι.
Θίς.ινὸς.ὁ.θίγω.

Θισίτης.conuiua.

Θ Λ.

Θλᾶν.contundi,infringi.
Θλασίας.ὁ.ὸ.thlasias,qui habet testiculos attritos.
Θλᾶσις.ιος.ἡ.contusio,aurium morbus quidam.fractura.
Θλάσπι.ος.τὸ.sinapi Persicum, pes gallinaceus.
Θλάω.μ.άσω.π.ακα.frango.Actiu.accus.
Θλιβίας.eunuchus,θλασίας,σπάδων.
Θλίβω.μ.ίψω.π.ιφα.tribulo,frango, premo, stringo,in angustium redigo,opprimo.Actiu.accus.
Θλῖψις.ιος.ἡ.tribulatio,anxietas.

Θ N.

Θνήσκω.μ.ἥξομαι.uel θανοῦμαι.π.τέθνηκα.ἄθόρ.ὸ.ἔθανον. morior. Et de re inanimata pro perijt.Neutr.absol.
Θνησιμαῖον.τὸ.morticinium.
Θνῆσις.mors,corruptio.
Θνητός.ὸ.ὸ.mortalis.

Θ O.

Θοάζω.curro,festino,erro, insanio, numine afflatus sum,lætor,tripudio, choreas duco,terreo,interficio,finio,absoluo,more singuli fingo,sedeo.
Θοάω.μ.άσω.π.ακα.incito,sedeo,moueor.
Θοκρός.ὸ.ὸ.conturbatus.
Θοία.ας.ἡ.iugum mulorum.
Θοιμάτιον,pro τὸ ἱμάτιον.uestis.
Θοινάω.μ.ήσω.π.ηκα.conuiuor,comedo, cibo.Neut.accus.
Θοίνη.ης.ἡ.conuiuium,dapes,epulæ, cœna. A θεὸς & οἶνος,quòd in deorum festis largius soleant uino indulgere.
Θοινητήιον.idem.
Θοινητόν.ad comedendum.
Θοινήτωρ.ορος.ὁ.comestor.
Θοινῶμαι.conuiuor.
Θολερός.ὸ.ὸ.turbidus.
Θολερόφρων.magnus.
Θολόω.μ.ώσω.π.ηκα.turbo.Actiuum accusatiuo.
Θολία.ας.ἡ.petasus,pileus ad arcendum solem.ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι.

Θόλος.ε.ὁ.tholus,testudo templi, umbilicus testudinis,ubi munera dicata suspenduntur. Item locus ubi seruabantur scripturæ publicæ Athenis,& ubi ij qui ex Prytaneo essent,cœnare solebant. Cæl.lib.7. capite 13.

Θολός.ᾶ.ὁ.turbidus, & nigrum sepiæ atramentum.Cæl.ibidem.

Θολόω.μ.ώσω.π.ωκα.turbo. Actiu.accusati.

Θολωθλης.ου.ὁ,ἡ.obturbatus.

Θόλωσις.ιος.ἡ.turbulentia.

Θοός.ᾶ.ὁ.uelox,tenebrosus,fortis.

Θορυτὴς.ᾶ.ὁ.qui facit uiam,præuius.

Θορόω.μ.ήσω.π.ηκα.salio, terreor aliquo rumore,curro,impetu insilio.

Θορή.semen,γονὴ,σπέρμα.

Θόρισμα.inescatio piscium.

Θόριξ.merum. Et θορυχθίῶσα,inebriari.

Θορνύομαι.libidine agitor,coëo.

Θορός.ᾶ.ὁ.semen genitale.

Θορυβέω.μ.ήσω.π.ηκα.tumultuor,tumultum decerno,concito᾽ῳ. Neutr. absol.uel cum accus.

Θορυβοποιέω.tumultus cico,panicis moueor

Θορυβοποιός.ᾶ.ὁ.seditiosus.

Θόρυβος.ε.ὁ.tumulus.

Θορυβᾶμαι,tumultuor.

Θορυβώδης.ους.ὁ,ἡ.tumultuosus.

Θορυβωδῶς.tumultuosè,raptim, indiscrete.

Θορυκά.τὰ conceptacula seminis genitalis.

Θορυμνοι.οἱ.in Venerem concitati.

Θόρυξις.uini potus.

Θόρω.θορέω.

Θουλκότατον.ponderosum,grauissimum.

Θρᾶσις.potens, audax.

Θρία.ας.ἡ. locus in Sicilia, optimos uates creans,unde θριομάντεις.

Θρικός.ᾶ. ὁ.impetuosus,potens, agilis, uiolentus,furiosus,strenuus.

Θρίος.ε.bellicosus. Epitheton Martis.

Θρεὶς.ίδος.ἡ.strenua.

Θῦρις.scutum.

Θῦρος.ε.ὁ.impetuosus,exiliens,libidinosus.

Θώκος.ου.ὁ,pro θῶκος.solium,sedes,consessus.

Θρανύω.extendi.nam θράνον ligni genus est,in quo pelles extenduntur. Aristoph. Equitibus,ἢ βύρσα ἂν θρανύοιτο.

Θρανίδιον.τὸ.sella,solium.

Θρανίον.ε.τὸ.scabellum,transtrum,subsellium.

Θρανίτης.ε.ὁ.remex,sessor,qui in puppi triremis sedet.

Θρᾶνος.ους.τὸ.sedes.

Θράξαι.molestare.

Θραυΐς.carduelis auis.

Θράσσω.turbo.

Θρασέως.audacter.

Θρασκίας.ε.ὁ.Thrascias uentus, cæcias.

Θράσος.ους.τὸ. temeritas,audacia,ferocitas.

Θράσσω.pungo.uide θράσσω.

Θρασυκάρδιος.ᾶ.ὁ.duri cordis.

Θρασυμίμων.ωνος.ὁ.promptus,audax.

Θρασύομαι.animo uel animor,audeo, remaggredior,insolesco.

Θρασύς.έος.ὁ.temerarius, alacris, securus.

Θρασυστομέω.audacter & libere loqui.

Θρασύστομος.ε.ὁ.liberæ & temerariæ linguæ.

Θρασύτης.ητος.ἡ.temeritas,rebellio,cum tumacia,audacia.

Θρασύχειρ.audax,manu promptus.

Θραύομαι,pro θραυσθήσομαι.

Θράττω.μ.άξω.π.αχα.turbo,θράσσω. Accus.

Θραυλίζω.murmuro.

Θραυΐς.ίδος.ἡ.carduelis,θραΐς.

Θραῦσις.ιος.ἡ.fractio,quassatio.

Θρᾶσμα.τὸ.fragmentum,frustum.

Θραυστός.ᾶ.fragilis.

Θρεύω.μ.αύσω.π. αυκα.frango, quasso, uulnero.

Θρηκτός.asper,acutus,cursus.

Θρέμμα.ατος.τὸ.pecus,nutrimentum, alumnus.

Θρῄσκον.currebant.

Θρῄσκω.in circulo curro, tripudio. Item lac coagulo.

Θρῑλίκιον.dicitur capillus in honorem deorum resectus. Cæl.libro 4.capite 23.

Θριλικός.ᾶ.ὁ.alendi uim habens.

Θρίπτρον,pro θρεπτήριον.ε.τὸ. præmium datũ nutrienti.

Θρέπτρια.ας.ἡ.nutrix.

Θρεττανικόν.uox citharæ,indeclinabile.

Θρέττω.confidere,θαρρεῖν. Barbara dictio apud Aristophanem.

Θρίψας.coagulans.

Θρήω.lugeo.

Θρήκη.ης.ἡ.Thrace.

Θρήκηθεν.ex Thracia.

Θρηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.lamentor,lugeo. Mat. 10.τὰ θρηνήσωμεν,lugubria cecinimus.

Θρῆνος.ε.ὁ.lamentatio,fletus.

Θρῆνυς.υος.ἡ.transtrum,scabellum.

Θρηνώδης.ους.ὁ,ἡ.flebilis,lamentabilis.

Θρηνῳδία.ας.ἡ.cantus lugubris.

Θρησκεία.ας.ἡ. religio, ceremoniæ, obseruantia, ueneratio, celebritas, funebre carmen.

Θρησκεύω.μ.εύσω.π.ευκα.celebro,seruio Deo Accus.

Θρῆσκος.ε.ὁ.religiosus,generosus.

Θρῆτανον,currus cui onera imponuntur.

Θρία.τὰ.ficulna folia.Cæl.lib.2.ca.23.& libro 10.capite 9.

Θριάζω.folia fici arboris colligo,numine afflor.

Θριαί.αἱ.calculi quos sortilegi in urnam mittunt diuinantes,unde

Θριαμβευτής.ᾶ.ὁ.triumphator.

Θριαμβεύομαι.uulgo.

Θριαμβεύω.π.εύσω.π.ευκα.triumpho,δημοσιεύω,θορυβῶ,βοάω. Accus.

Θριαμβικός.ᾶ.ὁ.insignis triumpho.

Θρίαμβος.ε.ὁ.triumphus.

Θρίγκος.ε.ὁ. στέφανος,περίφραγμα. circuitus.

Θρίγκιον.idem,& ædium fastigium.

Θριγκός.sepimentum,uallum,uertex,eminentia.

Θρίγκωσις.ἡ.loricatio.

Θριδάκιν.ινος.ἡ.&

Θριδακίνη.ης.ἡ.lactuca,θρίδαξ.

Θριδακώδης.ους.ὁ,ἡ.naturam lactucæ imitans.

Θριδάκιν.ινος.ἡ.&

Θρίναξ.ακος.ὁ.uentilabrum,tridens.

Θριοβόλος.ε.ὁ. qui thrias in urnam diuinam iacit,sortilegus.

Θρίον.ε.τὸ.folium ficus, & genus edulij apud Athenienses,ex lacte & adipe suillo & semidalide,quod in fici foliys coqueba tur. Aristoph. Achar.θρίον ταείχεος οἷσι & προῦ ἀνῦρό μοι.

Θρίξ.τῆ τριχός,τῶς τριχί.ἡ.capillus,pilus, uillus.

Θριπήσαρον.ε.τὸ.corruptum,erosum,exesum propriè à teredinibus. Budæus Commentarijs.

Θριπήδιτον.idem,ut θριπήδιτοι ῥίζαι,Theophra.radices à uermibus exesæ.

Θριπόβρωτος.idem.

Θρίσσα.ης.ἡ.alosa piscis,Theodoro interp.

Θριπλός.fortis,audax.

Θριχίασις.ις.eruptio pilorum præter naturam in ordine palpebræ ex reumate procedens.

Θρίψ.ιπὸς.ὁ.uermiculus qui lignis innascitur,teredo.

Θρόέω.μ.ήσω.π.ηκα. turbo,dico,accino,edo,sono. Actiu.accus.

Θρομβεὶς.έντος.ὁ.externatus,θορυβηθείς.

Θρομβᾶσθ.in grumos concrescere.

Θρόμβος.ε.ὁ.gutta. Strab.libro 8.κοὴ θρόμβος ἔχον ὕδωρ ῥεῖον. Item grumus. Hero. α.ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβος ἀσφάλτε διάναι δ᾽οἱ ποδὸς. Item fragmentum. Quin et cõcreti sanguinis partes θρόμβοι appellantur. Cælius libro 8.capite 12.

Θρομβώδης.ους.ὁ,ἡ.turbulentus.

Θρόνον.ε.τὸ.pigmentum,uenenum, φάρμακον. Theocr.δίεσυνι νυῦ.λαβοῖς τὺ τὰ θρόνα τοῦθ᾽ ἑκάμαξον. Item flos uel rosa, Homer.παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐκ τῆς γῆς. Cyprij uocãt θρόνα uestes floridas & uariegatas insignites. Thessali animalia uarietate distincta maculosa᾽ς. Cæl.lib.9.capite 9.

Θρονοποίκιλα.τὰ.pigmenta uaria.

Θρόνος.ε.ὁ.solium,sedes,sella.

Θρόος.ε.ὁ.rumor,ἦσυμος φωνή.

Θρυαλλίζω.susurro.

Θρυαλλὶς.ίδος.ἡ.herba ex qua fiunt papyri lucernarum, uel funalium,uel ea ipsa

Universidad de Deusto
Biblioteca

papyrus, ellychnium, focus, radius, fauilla, lucerna.

Θρύϊνος. ε. ὁ. iunceus.

Θρυλέω, & θρυλίω. μ. ήσω. σ. ηκα. diuulgo, turbo, per rumorem iacto, opto. Actiu. accus. Bud. Com.

Θρυπτίζω. tero, θρύπτω, σωτείβω.

Θρύπτημα. rumor, murmur.

Θρυπτόμενον. τὸ. celebratum uulgóq; iactatũ

Θρύπτος. ε. ὁ. θρύπτημα.

Θρύμμα. fruſtum.

Θρυμμυύσσω. ſuperbire.

Θρύον. ε. τὸ. iuncus, ulua, & urbs Elidis.

Θρύορος. ὁ. ueſicariæ herbæ ſpecies.

Θρυπτικός. ε. ὁ. delicatus.

Θρύπτομαι. μ. ύψομαι. σ. υμμαι. καλλωπίζομαι, delicior, delicias facio, nugis ago. Conſtruitur interdum cum accuſatiuo mediante πρός, interdum cum datiuo.

Θρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. in minutas partes ſeco, frango, mollio, facio delicatum, illudo, ludo. Accuſ.

Θρύσκα. agreſtia olera.

Θρυσία. portæ quæ nunc διπυλον nominantur, Plutarchus in Pericle.

Θρυψικός. mollis, delicatus.

Θρύψις. ιος. ἡ. deliciæ.

Θρυψίχρως. mollis.

Θρώσκω. ſalio, curro, cado, facio ferre uterũ.

Θρωσμός. ε. ὁ. locus eminens.

Θρώσσω. genero, timeo.

Θ Υ.

Θυα. arbor, alio nomine trogete uocata. Plin. lib. 13. capite 16.

Θύαμα. thymiama, incenſum.

Θυάπαξ. ὁ. ſacrilegus.

Θυάς. άδος. ἡ. Thyas, ſacrificula Bacchi. Cælius lib. 8. capite 49.

Θυάζω, conſecro, orgia celebro.

Θυγατήρ. τρός. ἡ. filia. παρὰ τὸ θύειν, id eſt ὁρμᾶν κατὰ γαστρός. nam fœmellæ in utero celeriter mouentur. Refertur ad bruta quoq;, Ariſtot. Hiſtor. animal. lib. 6.

Θυγατριδῆ. οῦς. ἡ. neptis ex filia.

Θυγατριδοῦς. ε. ὁ. nepos ex filia.

Θυγάτριον. ά. τὸ. filiola.

Θυεία. ας. ἡ. mortarium.

Θυείδιον. ε. τὸ. mortariolum.

Θύελλα. ης. ἡ. turbo, procella. παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ.

Θύεσον. aromaticum.

Θυήδης. ήρυζος. ὁ, ſacratus, ὀδοδμος.

Θυηκόος. ſacerdos.

Θυηλάζω. ſacrificare.

Θυηλή. ῆς. ἡ. ſacrificium, primitia, arcula in qua odoramenta reconduntr.

Θυήματα. τὰ. farra ad ſacrificium pertinentia.

Θυηπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. placo per ſacrificiũ.

Θυηπολία. ας. ἡ. operatio in ſacris.

Θυηπόλιον. ε. τὸ. ſacrificium.

Θυηπόλος. ſacerdos qui circa ſacrificium uerſatur.

Θυιάδες, ſiue θυίαι à θυία ſunt dictæ, quæ prima Liberi patris innata ſit orgijs, authore Pauſ. Plutarchus in claris, θυιάδες ἀσὶ αἱ περὶ τὸν διόνυσον γυναῖκες.

Θυίδιον. θυάδιον.

Θυίτης. ε. lapis.

Θυλάκιον, &

Θυλακίσκος. loculus.

Θυλακίτις. ἰ. montana nardus.

Θύλακος. ε. ὁ. uas ad panem ferendũ culeus.

Θυλακοτρώξ. mus, aut locuſta.

Θυλακώδης. ους. ὁ. habens formam folliculi.

Θύλαξ. κος. ὁ. ſacculus, capſa, arca.

Θυλήματα. τὰ. farinæ uino & oleo mixtæ in ſacrificium.

Θῦμα. ατος. τὸ. ſacrificium, uictima.

Θυμαίνω. μ. ανῶ. iraſcor. Neut. abſol.

Θυμάλη. ἡ. ara, & far quod ſupra immolatur

Θυμάλγεα ἔπεα. uerba moleſta.

Θυμάλωψ. οπος. ὁ. ſcintilla, carbo, titio.

Θυμαρὴς. ους. ὁ, ἡ. placitus, gratus.

Θυμαρμύον. gratum.

Θύματα. τὰ. ludibria, facrificia.

Θυμάτιον. paruum & uile ſacrificium.

Θύμβρα. ας. ἡ. ſatureia.

Θυμβροπέλεκκινος. ε. ὁ, ἡ. frugalis, facilis in uictu, Ariſtoph. Nebul.

Θυμβροφάγος. ε. ὁ. idem, ut qui thymbra uiictitet, qui paruo contentus, lete & ſecure uitam agat.

Θυμέλαια. ας. ἡ. thymelæa frutex.

Θυμέλη. ης. ἡ. pulpitum, ſcena, ara. Cælius libro 7. capite 8.

Θυμελικός. ε. ὁ. citharœdus, cichariſta, lyriſta, tibicen, thymelicus. Cæl. ibi.

Θυμόομαι. μ. ώσομαι. σ. ημαι. iraſcor. Depon.

Θυμηγερέων. animo collecto.

Θυμηδία. ας. ἡ. animæ uoluptas, animi delectatio.

Θυμηδής. ἐς. ἡ. placitus, gratus.

Θυμήριον. τὸ. uile ſacrificium, parua uictima

Θυμίαμα. ατος. τὸ. uaporatio, incenſum, ſuffitus, ſuffimentum.

Θυμιατήριον. ε. τὸ. thuribulum, acerra.

Θυμιάω. μ. άσω. π. ακα. euaporo, adoleo, ſuffio.

Θυμικόν. ε. τὸ. animæ pars, id eſt animoſitas, ὀργίλον.

Θυμικός. ὁ. θυμοειδὴς, iracundus. Budæus Commentarijs.

Θυμίτης οἶνος. ex thymo uinum confectum.

Θυμοβόρος. ε. ὁ. animum uorans.

Θυμοβαρὴς. animum degrauans.

Θυμοδακὴς. moleſtus, mordax.

Θυμοειδὴς. ους. ὁ, ἡ. foreis, animoſus, Plato de Rep. 3. Item iracundus, acri iracundia præditus, turbidus. Bud. Commentarijs.

Θυμολέων. οντος. ὁ. animum leonis habens, uirilis.

Θυμόμαντις. uates, futura proſpiciens.

Θυμομαχέω. animoſe & ad internecionem uſq; dimico. Item animo bellum agito. Bud. Commentarijs.

Θύμον. ε. τὸ. cunila.

Θυμόομαι. μ. ώσομαι. σ. ωμαι. iraſcor. Depo.

Θυμοραιστὴς. ε. ὁ. animum deſtruẽs. ἀπὸ τοῦ ῥᾶσαι, τοῦ φθεῖραι, ἢ ῥῆξαι.

Θύμος. ε. ὁ. cepa agreſtis, porrum.

Θυμός. ε. ὁ. animi præſidentia confidentiáq;, animus uehemens, quos animos Latini uocant. Porrò non ſignificat abſolutè irã, ſed perturbationem illam, quando ſanguis circa cor incipit ebullire. κότος uerò eſt magis iam adulta, ὀργὴ quæ iam cupit erũpere in uindictam. Dicitur autem à θύω. Apud medicos nomen hulceris ſiue uerrucæ, Aegyptiæ fabæ magnitudine, accedens ad colorem thymi.

Θυμόσοφος. ſapiens, ἀφ' ἑαυτοῦ. νοῦν ἔχων.

Θυμόφρον θήριον. humanæ intelligẽtiæ partem habens.

Θυμοφθόρος. ε. ὁ. perniciоſus.

Θυμώδης. ους ὁ. animoſus.

Θύμωσις. ιος. ὁ. excandeſcentia.

Θυώδης. ſalſamenta muriæ.

Θυάσαι. diſſecare, large frui, furere.

Θυνάζω, &

Θυνίζω. pungere, imponere, lancinare, configere.

Θυννεῖον. ε. τὸ. ſacrum quo piſcatores Neptuno thynnum immolabant, in ſpem fœlicioris capturæ. Cæl. lib. li. 15. capite 7.

Θυννος. ε. ὁ. thynnus, nomen piſcis prægrandis. ἀπὸ τοῦ θύειν τοῖς ὁρμῇ. Athenæus lib. ſeptimo.

Θυννοσκοπία. accipitur pro accurata & inconniuenti obſeruatione.

Θυννοσκοπῶ. thynnos capto, obſeruo. Ariſtophan. ἱππεῦσι, ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἄνωθεν τὰς φορὰς θυννοσκοπῶν, Peruigili ſpeculatione obſeruans.

Θυός. bellum, impetus, curſus.

Θυοδόκον. τὸ. uas ad recondendum odoramenta.

Θυόω. μ. ωσω. σ. ωκα facio odorem.

Θύρα. ας. ἡ. ianua.

Θυράγματα. excrementa.

Θύραζε. foras.

Θύραθεν. ἐ foris.

Θυράια.ας.ἡ.externa, & ianua inter duas ædes.

Θυραῖος .α.ὁ.externus,extraneus,absens.

Θυράζω.foris agere.

Θυραυλεῖν.domum custodire,ostiatim canere,in castris & statiuis permanere,urbem non ingredi,nec sub tecto esse. Licet autẽ ἀωρίζεσθαι uoce passiua dicatur, tamen θυραυλεῖν actiua uoce effertur. Budæus Commentarijs.

Θυραυλία.ας.ἡ.uita agrestis.

Θυραυλικός.ὁ.ὑπαίθειος, ut θυραυλικὸν ὄρχον dicitur,quod sub dio fit.

Θύραυλοι.τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι,qui foris aut sub dio manent.

Θυραυλοῦν.excubare.

Θυργανάω.iudico.

Θύρεθρον.ostium.

Θυρεός.ὁ.scutum,à ianuæ similitudine.

Θυροφόρος.ὁ.scutifer.

Θυρεπανοίκτης.ὁ.qui in quas uis ædes impune ingreditur,quo nomine uocabatur crates Thebanus, διὰ τὸ ἐπασιχύειν ἀς πάντα ὃν ἐβούλετο οἶκον,ut scribit Laërtius.

Θύρετρον.ostium.

Θυρεφές.foris,foras.

Θυρίον.ὁ.ἀ.portula,parua ianua.

Θυρίς.ίδος.ἡ.fenestram significat,& cauum illud hians,θυρίδες uero ipsas fores. Pol.

Θυροκοπήτης,&

Θυροκόσμος.ὁ.qui ianuam pulsat,ὁ τὴν θύραν κόπτων.

Θυροσκηγία.ας.ἡ.ianuarum fabrica.

Θυροσπλῆγες.insani in Bacchi orgijs.

Θύρσος.ὁ.hasta frondibus uestita,quo utebantur in sacris Bacchi.θύρσοι uero corona. Cæl.lib.15.capite 24.

Θυρώματα.τὰ.fores.

Θυρών.ῶνος.ὁ.uestibulum.

Θυρωρεῖον.ὁ.locus inter duas.

Θυρωρός.ὁ.ἡ.ianitor.

Θυράσας.qui fabricauit portas.

Θυσανόεις.όεντος.ὁ.fimbriatus.

Θύσανον.ὁ.τὸ. uel θύσανος,ὁ.fimbria,ala. Cæl.libro 9.cap.11.

Θυσανωτός.ὁ.fimbriatus.

Θύσθλα.τὰ.alij ramos,alij thyrsos uocant,id est,sacra Bacchica,alij omnia quæ ad initiationem faciunt. Cælius libro decimo quinto cap.24.

Θυσία.ας.ἡ.sacrificium,hostia,uictima. Cælib.7.cap.1.

Θυσιάς.Baccha,& uox bacchantium.

Θυσιαστήριον.ὁ.τὸ.altare.

Θύσιμος.ὁ.ὁ.sacrificabilis.

Θυσκη.scapha.

Θυσκός.ὁ.ὁ.sacerdos,uates.

Θύσω.extendo.

Θύτης.ὁ.ὁ.sacerdos,uates,sacrificus. Vnde & sues dicti sunt θύτα,à sacrificio usu.

Θυτικὴ.ἧς.ἡ.aruspicina.

Θύφω.succendisse,inflasse.

Θύω.μ.θσω.π.υκα.sacrifico,macto, immolo, occido. Construitur autem cum accusatiuo causam sacrificij significante, ut θύειν γάμων,id est διὰ τὸν γάμον,propter nuptias sacrificare. Sic Plutarch.ὅτι συφανῶται τῇ θύει γάμους,nuptias festalibus sacrificijs agit. Ponitur & pro festinare,excitare,impetum facere,ὁρμᾷν. Iliad.α. ἦ γὰρ ὀγ' ὀλοῇσι φρεσί θύει. Vnde θυμὸς. Budæus Commentarijs.

Θυώδης.εος.ὁ,ἡ.&

Θυώεις.εντος.ὁ. odoratus, bene olens,ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ.

Θύωμα.ατος.τὸ.odoramentum.

Θυώνη.ἡ.Semele.

Θυωρεῖσθαι.commessari.

Θυωρεῖτης.ὁ.ὁ.mensarius, argentarius.

Θυωρός.ὁ.ὁ.mensa,proprie sacris usibus dedicata.ab ὠρᾶν τὰ θύη τῶν θεῶν.

Θυῶτα.ἡ.præ libidine gestiens.

ΘΩ.

Θῶ,à θέω.paro,facio,nutrio,lacto,sedeo,pono,fruor,deijcio,multo,curro,uideo,conuiuor.

Θωή.ῆς.ἡ.ζημία,iactura,damnum,multa,supplicij,pœna inobedientiæ,unde ἀθῶος.

Θώθ.september apud Aegyptios.

Θωΐλλω.μ.ίξω.π.ιχα. lacero, impetum facio.

Θωκάω.sedeo,conuersor.

Θῶκος.ὁ.locus sedes,concio.

Θώμιγξ.γος.ὁ.funiculus.

Θωμίζω,uel θωμίσσω.uincio funiculis,uinculis coërceo.

Θωμός.ὁ.ὁ.cumulus aristarum.

Θῶμισυ, Atticè,pro τὸ ἥμισυ.dimidium.

Θώνια.ας.ὁ.ῥῆνος,cingulum.

Θῶος.ὁ.ὁ.fons.

Θωπεία.ας.ἡ.adulatio,blanditia.

Θώπευμα.ατος.τὸ.idem.

Θωπευμάτιον.ὁ.τὸ.assentatiuncula.

Θωπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.colo,adulor, assentior,morem gero. Accus.

Θωπικός.ὁ.ὁ.assentatorius.

Θώπλω.cauillor,adulor,inseruio.

Θωράκια.τά.propugnacula.

Θωρακίζω.armo,thoracem induo.

Θωρακοποιός.ὁ.armorum faber.

Θωρακοφόρος.ὁ.ὁ.thorace armatus.

Θώραξ.ακος.ὁ.pectus, thorax. Est autem ea pars corporis quæ complectitur humeros, pectus, & scapulas usque ad præcordia.ἀπὸ τῆ θορῶ,hoc est salio, ob cordis motũ,uel παρὰ τὸ θεῖον ὁρᾶν,scilicet quod mentem diuinam nostri partem contineat,& seruet. Capitur autem pro ueste quæ illas parteis tegit & munit. Est etiam mons prope Atheneum urbem uicinam Libybus,Hesperijs, in planicie sitam, in quo fama est,Daphiton grammaticũ, cruci affixum,quòd maledico carmine reges incessiuisset:unde illud apud Græcos notum,φύλαττε τὸν θώρακα, Caue thoracẽ. Strabo lib.14.Cic.de Fato,Val.Max.& Eras.Chil.

Θωρηκτός.ὁ.ὁ.armatus.

Θώρηξις.ιος.ἡ.uini potio,quòd pectus armare uideatur,& calefacere, ἀκρατοποσία, διὰ τὸ μάχιμον τῶν μεθυόντων.

Θωρήσσω.ebrium fieri,Nicand.

Θωρήσσω.μ.ήξω.σ.κχα.armo. Actiuum accusatiuo.

Θῶς.ωός.λυκοπάνθηρος, genus lupi, animal mordax,Theodorus uertit lupum ceruarium.Plin.lib.8.cap.14.Cæl.libro 12.capite 18.

Θῶϋ,Dorice.conuiuari.

Θωτάζω,pro τωθάζω.

Θωϋκτήρ.ῆρος.ὁ.latrator,canis.

Θωύσσω.latro,uociferor,& ad canes pertinet.

Θώψ.ωπός.ὁ.adulator,assentator.

Θώων.θῶος.

Ἰα.ας.ἡ.uox, clamor,flores,una.

Ἰάδω.dormio.

Ἰαθμός.ὁ.ὁ. cubile, stabulũ,somnus.

Ἰάνω.μ.ανῶ.lætificor,floreo.

Ἰαφονος.homicida.

Ἰακχαγωγός.ὁ.ὁ.Bacchi mysterijs initiatus.

Ἰακχέω.μ.ήσω.π.κκα.clamo.Neutrum absolutum.

Ἴακχος.ὁ.ὁ.Iacchus,Bacchus,& hymnus in eundem.

Ἰακολῖνος.Isquilinus mons.

Ἰαλυμῦσαι,&

Ἰαλυμίζω.complorare,lamentari, lugere, Ialemum canere, hoc est cantionem frigidissimam.

Ἰαλέμος,denso spiritu, carmen est Apollinei cani solitum,tenui uero spiritu,genus lamentabilis cantionis. Scribunt quoq; Ἰάλεμον Calliopes fuisse filium,in carmine ineptissimum,& frigidum,de quo Eras.prouerbium. Ialemo frigidior,& Cælius lib. 5.cap.11.

Ἰαλεμώδη.τὰ.frigida,& nullius momenti.

Ἴαμος.ὁ.ὁ.dicterium,scomma.

Ἰάμω.mitto,extendo.

Ἰάνυσος.ου.Rhodi uicus fuit, quem Demetrius rex incẽdere uoluit,quòd in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. Hermo. in Plinio.

Ἴαμα.τὸ.medicamentum.

Ἰαμβαυλεῖν.iambis canere.

Ἰαμβίζω.ὐβείζω,proscindo,conuiciari,maledicere. Eras.Chil.Vnde.

Ἴαμβος.ὁ.ὁ.iambus,& urbis nomen iuxta Troiam.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἰαμβύκα. organa sunt musica triangula quibus iambica canebant, alij σαμβύκας uocant.
Ἰαμνρά. locus humidus, fruticosus, & gramineus. ἀπὸ τῆς ἀνιγρᾶς τῆς ὕλης.
Ἴαμν@. ν. ὁ. locus densus fruticibus.
Ἴαν. indignantis aduerbium.
Ἰάνθη. floruit, lætatus est.
Ἰάνθιν@. ν. ὁ. uiolaceus. unde Violantillam suam Papinius uocat ἰανθίδα.
Ἴανθ@. flos.
Ἰάνικλον. ν. τὸ. Ianiculum.
Ἰανκρήδεμν@. ὁ. sertum uiolaceum, siue ex floribus quibuscunq.
Ἰαολκός. ὃ. ἡ. Iaolcus urbs Thessaliæ.
Ἰάομαι. μ. ἀσομαι. π. αμαι. medeor, sano, morbum profligo. Depon. accus.
Ἴαον@ς. Græci.
Ἰαπετός. ὃ. ὁ. Iapetus.
Ἰάπλω. μ. ἀψω. π. αφα. maledico, incesso, conuicior, mitto cum detrimento, lædo. Accusatiuo.
Ἰαπυγία. ας. ἡ. Apulia.
Ἰάπυξ. υγ@. ὁ. Iapyx uentus.
Ἰαροπότης. ου. ὁ. homicida.
Ἰαρόχε@ς. purificatus.
Ἰάς. ωδ@. ἡ. lingua Ionica.
Ἴασι, καὶ μετίασι, ab ἔμι καὶ μίτημι. eunt.
Ἴασι, Ionice pro ἵᾶσιν, ab ἵημι. mittunt.
Ἰάσιμ@. ν. ὁ, ἡ. sanabilis, medicabilis.
Ἴασις. ι@. ἡ. sanitas, medela, θεραπεία.
Ἴασ@. Argos, siue Peloponesus, sic dicta ab Iaso.
Ἰασᾶμαι. iraſci, mordere.
Ἰασί. Ionicè.
Ἰαπαπαῖ. heu, exclamatio apud Aristopha. cuiusdam, qui à ciuibus exagitabatur.
Ἰατός. ὃ. ὁ. curabilis.
Ἰατρεία. ας. ἡ, medicatio, præmia quæ dătur medico.
Ἰατρεῖον. ν. τὸ. officina medicorum, & præmium quod datur medico.
Ἰατρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. medicus sum. Depon.
Ἰατρεύω. medeor.

Ἰατρία. ας. ἡ. medicina.
Ἰατρική. ῆς. ἡ. ars medendi.
Ἰατρικός. ὃ. ὁ. medicinalis.
Ἰατροκράτ@. excellentissimus in medicina.
Ἰατρολείπλα. reunctores medicorum.
Ἴαφον. ὃ. τὸ. ἰαφεῖον.
Ἰαφός. ὃ. ὁ. medicus. Ponitur & pro digito medio, quem medicum quoq; uocant.
Ἰαφοτέχνης. medicus.
Ἰαχῶ. uox est lugubris.
Ἰαυίσκω. quiesco.
Ἰαυθμός. ὃ. ὁ. quietis locus, somnus, stabulum.
Ἰαυ@. ν. ὁ. cubile.
Ἰάύω. μ. αύσω. π. αυκα. uigilo, pernocto, dormio, quiesco, fruor quiete, percipio, διάγω, id est transigo.
Ἰαφίτης. ου. correptor.
Ἴαχε. resonabat, strepebat, clamabat.
Ἰαχή. ῆς. ἡ. clamor.
Ἴαχημα. τὸ. uociferatio Dionysiacorum.
Ἰάχω. resono. Neutrum absol.

ΙΒ.

Ἰβάλνη. cadus, urna.
Ἴβηρ. ηρ@. Iberus fluui. Hispanus.
Ἰβηρία. ας. ἡ. Iberia, Hispania.
Ἰβηρίς. nasturtium.
Ἴβις. ιδ@. ἡ. ibis, auis quæ serpentibus uescitur.
Ἴβυκ@. ν. ὁ. Ibycus, unus ex nouē Lyricis.
Ἰβύκχα. υς. ἡ. grauitas, seueritas morum.
Ἰβύω. uerbero, clamo.

ΙΓ.

Ἴγ@. cerebrum.
Ἰγδη. ης. ἡ. ὄλμ@, id est pila.
Ἰγδίον. ν. τὸ. θυείδιον.
Ἰγμάλεος. humidus.
Ἰγνός. ὁ. ἐλθών.
Ἰγνύα. ας. ἡ. &
Ἰγνύς. ύος. ὁ. poples.

ΙΔ.

Ἰδαγάς. ὁ. uates.
Ἴδαι. αἱ. loca densa arboribus.
Ἰδαῖος. ν. ὁ. frigidus. Et Iupiter Ἰδαῖος, ἀπὸ τοῦ ὄρους Φρυγίας.

Ἰδάλ-

Ἰδάλιμος. ν. ὁ. humidus, & auis species.
Ἰδάλλετα. apparet, uidetur.
Ἴδαν. pulcher, iucundus, decorus.
Ἰδε. &, ut.
Ἴδε. uide, uidit.
Ἰδέα. ας. ἡ. idea, id est originalis rerum species, figura, forma, aspectus. ἐν ποικίλαις ἰδέαις πολέμων, In uario genere bellorū.
Ἰδεύω. laborare, sudare.
Ἴδ@. uidit.
Ἰδίσκω. aspicio.
Ἰδεχθής, uel ἀδιχθής. deformis, imbecillis.
Ἴδη. ης. ἡ. Ida mons.
Ἴδηθεν. ab Ida.
Ἰδμα. uisio.
Ἰδμων. peritus.
Ἰδηρ@ς. pulcher.
Ἰδία, priuatim, secretò, diuisim, separatim, clàm, singulatim, sine, ἄνευ. Genitiuo.
Ἰδιάζοντα. τὰ. peculiaria.
Ἰδιάζω. separor, cum aliquo solo conuersor.
Ἰδιατέρων. secretius.
Ἰδιάτης. ου. ὁ. qui agit uitam priuatam.
Ἰδίζω. μ. ίσω. π. ικα. exudo. Aristot. ἵδισαν ἱερῶτα αἱματώδη, Exudarunt sudore cruento.
Ἰδικῶς. seorsim.
Ἰδιοβουλεύω. innitor meo consilio.
Ἰδιογνάμων. idem ferè quod αὐτογνώμων. Bud. Com.
Ἰδιοξενία. ας. ἡ. priuatum hospitium.
Ἰδιόξενος. ν. ὁ. peculiaris hospes amici peregrini.
Ἰδιοποιέμενος. sibi uendicans, sibi faciens.
Ἰδιοπραγῶν. res suas agere, quiescere non nisi suam rem familiarem constituendam curare.
Ἴδιος. ν. ὁ. proprius, priuatus.
Ἰδιόσολος. ν. ὁ. habens propriam classem. Budæus Com.
Ἰδιόσος. ν. priuata classis.
Ἰδιοσυγκεισία. propria temperamenta.
Ἰδιοσύστατος. ν. ὁ. propriā qui habet hypostasin, Cyrillo.
Ἰδιοτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ago uitam priuatam. Neutr. absol.

Ἰδιοτρόπως. rusticus, paganus.
Ἰδιότης. ητος. ἡ. proprietas, homo priuatus, imperitus.
Ἰδιόφορα. quæ cibis sui generis utuntur.
Ἰδιόω. μ. ώσω. π. ωκα. approprio.
Ἰδίω. fudo, laboro.
Ἰδίωμα. ατος. τὸ. idioma, proprietas.
Ἰδίως. solitariè, seorsim, priuatim.
Ἰδιώτης. ν. priuatus, inscius, plebeius, rudis, gregarius. qui non fungitur aliquo officio publico.
Ἰδιωτικός. ὃ. ὁ. priuatus, uulgaris. ἰδιωτικαὶ δίκαι, causæ in quibus de pecunia tantum actio, & mulcta fit.
Ἰδιῶτις. ιδος. ἡ. priuata.
Ἴδμα. scio, noui.
Ἴδμεν, ab ἴδω, pro ἴδαμεν. scimus.
Ἰδμοσύνη. scire.
Ἰδμοσύνη. ης. ἡ. scientia.
Ἴδμων. prudens, peritus.
Ἰδνόω. μ. ώσω. π. ωκα. reuoluo, torqueo, flecto. Actiu. accus.
Ἴδος. æstas, sudor.
Ἰδού. ecce. Et ἰδῶ, uide, θέασαι.
Ἰδυῖοί. genus tibiæ.
Ἰδρεῖα. ας. ἡ. peritia.
Ἴδρις. ιος. ὁ. sciens. Genit. Sophoc.
Ἰδρίω, &
Ἰδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. fudo. Neutr. absol.
Ἴδρυμα. ατος. τὸ. statua.
Ἴδρυμαι. uel
Ἴδρυμι, &
Ἱδρύω, uel
Ἱδρύομαι, &
Ἱδρύω. sio, maneo, sedeo, in seriem recipior, quiesco. Item castrametor, ad manendum hortor, ut ἄνδρας ἵδρυναι λαούς, Iliad. β. Ite statuo, firmo, impono, colloco, quodcunq; sacrum ædifico. Herodian. ἐλευθερίας ἀγόνα ἱδρύσ@, Libertatis imaginem collocauit.
Ἵδρυσις. ιος. ἡ. constitutio statuæ, dedicatio.
Ἱδρῶα. τὰ. morbus ex sudore.
Ἱδρώς. ῶτος. ὁ. sudor. Vnde ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα. Homerus ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, Sudorem abstergebant. Interdum & pro ἱδρῶτι.

ee 5

Universidad de Deusto
Biblioteca

ἴδλως, pro ἀΐδλως.

ἴδμα. testes, & qui causas capitales iudicant.

I E.

ἴε. uade.

ἴε΄ ε. mittebat.

ἵζω. sedebas.

ἵεμαι. cupio, uolo, cõtendo, glisco, gestio, & festino, ferorq; Tradunt grammatici, cũ πορεύομαι significet, ψιστέον ἐὰν, aliâs ἅλασωτέον. Legitur etiam uoce actiua pro ἵημι. Bud. Com.

ἱέμενοι. cupientes.

ἴηφι. ire.

ἵεται. rubigine inficior.

ἴ βά. τὰ ἐκτα. Bud. Com.

ἰβά. ᾶς. ἡ. epilepsia, lepra, maior anchora tutiorq;, extremum nauis subsidiũ, sacer serpens. ἰβᾶ ὁδὸς, uia sacra, quæ Eleusina ducebat.

ἰβάγγελοι. qui deorum panegyres nuntiant.

ἰβακίσκος. ὁ. paruus accipiter.

ἰβάμοιβοι. uates deorum.

ἰβέξ. ακος. ὁ. accipiter, miluus, ἀπὸ τῆ ἴεσθαι ῥᾶον.

ἰεραρχέομαι. sacro imperio, magistratú que regor.

ἰεραρχέω. sacro imperio fungor, sacroq; magistratu & præfectura. Genitiuo Budæus Commentarijs.

ἰερᾶσθαι. sacra facere.

ἰερατεία. ας. ἡ. &

ἰεράτειον. ὁ. τὸ. &

ἰερατεῖον. ὁ. τὸ. sacerdotiũ, ἢ περὶ τὸς θεὸς ἐπιμέλεια. authore Aristotele.

ἰερατεύομαι, &

ἰερατεύω. μ. εὔσω. ω. ευκα. fungor sacerdotio Neutr. datiuo. Bud. Com.

ἰερατικός. ἤ. ὸ. sacratus.

ἰέρεια. ας. ἡ. sacerdos.

ἱέρειον. ὁ. τὸ. uictima, hostia, auis.

ἰερέτης. ὁ. sacerdos.

ἱερεύς. ῆος. ὁ. sacerdos, augur uertitur à Plutarcho.

ἱερεύω. sacrifico, sacris operam do, sacris operor, macto, Homerus. Item consecro, di

co, Pausan. Bud. Com.

ἱερήϊον, pro ἱερεῖον. τὸ. uictima.

ἶ΄ ριος. ἴδιος. cognomen Iridis apud ueteres Græcos. unde et Romani consecratricem uocauerunt.

ἱεροβοτάνη. uerbenaca herba.

ἱερογλυφικά. sacra quædam monumenta apud Aegyptios, non literis uocabula, sed sculptis rerum animaliumq; figuris significantia. Bud. de Asse.

ἱεροδιδάσκαλος. ὁ. qui sacra profitetur.

ἱερόδουλος. ὁ. ἡ. æduuus.

ἱεροκήρυξ. sacer præco, qui fauere linguis iuber, dum sacra peraguntur, aut qui aliud quippiam inter rem sacram edicit. Bud. Commentarijs.

ἱερολόμας. æduuus, qui sacrorum curam gerit.

ἱερολογέω. sacra uerba pronuncio, de rebus sacris loquor. Bud. Com.

ἱερολογία. ea quæ in ecclesia recitantur, qua si sacri sermones, θεία λειτουργία, ἢ ψαλμῳδία

ἱερομηνία. ας. ἡ. Calendæ, sacra primæ diei mensis siue nouilunij. Theodorus de Mensibus.

ἱερομνήμων. ονος. ὁ. sacrator, sacrificulus, sacrorum præsul. Item ἱερομνήμονες, & πυλαγόρα dicebantur, qui ex urbibus Græciæ ad commune concilium Amphitrionicum mittebantur augures.

ἱερομύστης. qui sacros ritus inducit, sacrorũ præfectus.

ἱερονίκαι sacrorum certaminum uictores.

ἱερόνομοι. sacræ disciplinæ & institutionis magistri, & exactores. Bud. de Asse.

ἱεροποιέω. consecro, dico. Bud. Com.

ἱεροποιός. magistratus Athenis, qui sacra faciebãt Eumenidibus præsidibus Areopagi. Bud. ibidem.

ἱεροπρεπής. ἐος. ὁ. sacer, diuinus.

ἱερόν. ῆ. τὸ. sacrificium, sacellum, templum.

ἱερός. ᾶ. ὸ. sacer, magnus, diuinus. Apuleius morbum comitialem ait à Græcis ἱερὸν uocari, quòd in eo pars rationalis animæ tentatur, ac de statu perturbatur.

ἱεροσαλπιγκτής, uel diuisim ἱερὸς σαλπιγκτὴς

tibicen in sacris.

ἱεροσκόπος. ὁ. ὸ. aruspex. Et ἱεροσκοπεῖν, ἱερᾶσθαι.

ἱερόσυλοι, sunt, qui sacram diuinorum rationem ab omni expurgati superstitione ac nimia uacantiq; sedulitate in anima gestãt, perinde ac in capsula quadam.

ἱεροσυλέω. sacrilegio spolio.

ἱεροσυλία. ας. ἡ. sacrilegium, peculatus.

ἱερόσυλος. ὁ. ὸ. sacrilegus.

ἱεροσύνη. ης. ἡ. sacerdotium, sacrificium.

ἱεροτελεστής. ὁ. ἱεροφάντης, ὁ τελιάρχης, quibus nominibus Dionysius seruatorem nostrum nuncupat. Bud. Com.

ἱερουργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sacra celebro, administro, sacris operam do, sacrifico, sacris operor, & fungor administratione sacrorum. Herodian. τὰ ἱερουργηθέντα, uictimas cæsas uocat. Item sacro, dico, sicut ἱερύω. Neut. absol. Bud. Com.

ἱερουργία. ας. ἡ. sacrificium.

ἱεροφάντης. ὁ. ὸ. æduuus, rerum sacrarum custodiæ præfectus. Inde dictus, quòd sacra ostenderet, uel quòd ipse sacris uesceretur cibis. Accipitur tamen pro sacrificio.

ἱεροφαντία. sacrorum ceremoniæ.

ἱεροφαντικός. sacerdotalis.

ἱεροφαντικῶς. more sacerdotum.

ἱεροφαντῶ. sacra doceo, mysteria perago, sacrificij munus obeo.

ἱερόφωνος. magnam & claram uocem habens. Præconis epitheton.

ἱεροφυλακεῖον. τὸ. sacrarium.

ἱεροφύλαξ. ακος. ὁ. sacrarum rerum custos.

ἱερῶ. sacro, dico, λαβιερόω, ἀναλίσκω, ἱερατεύω. Herodianus, ᾧ θεῷ ἱερώμενον pro sacerdote dixit, & pro eo quod Deo sacrũ est. Bud. Com.

ἱέρωμα. diuinum sacrificium.

ἱερῶμαι. sacerdos fio, sacerdotio fungor. Genitiuo.

ἱερῶν καὶ ὁσίων μνῆμα. omnia iura ciuitatis habere. Bud. Com.

ἱερῶς. μεγάλως.

ἱέρωσμα. excellentia aliqua, quæ sacerdotibus dabantur.

I Σ.

ἵ ζάνη. ης. ἡ. uestis ex caprarum pellibus, quæ utebantur Satyrici actores.

ἵζάνω. sedeo, assideo, adsum, sido, pessum eo, subsido. Bud. Com.

ἵ΄ ζομαι. idem. Vnde ἵζω, sedebas, sede.

ἵ΄ ζω. μ. σω. π. κα. uel ἱζῶ. μ. ἱζήσω. facio sedere, cõstituo, ἱζάνω. Accus. Bud. Com.

I H.

ἰή. io, uox modò lætitiam, modò dolorem significans, aut contemptum.

ἴη. una, sola.

ἴη Ionice pro ἴᾳ, uel ἴηθοι.

ἰηδών. ὼν. ἡ. lætitia, uoluptas, desyderium.

ἴηπαιῶν, uel ἴη παιὰν. acclamatio est prouerbialis, qua consueuimus uti, regnauiter et fœliciter gesta. Erasmo. prouerbium. Ió Pæan.

ἴηθος. ephœbus, innuptus.

ἴητος. ου. ὁ. medicabilis. Apollinis epitheton.

ἰήλω. τὸ ἐπιβάλλω. immitto.

ἴηλυσος. ὁ. ὸ. urbs Rhodi.

ἴημα. iaculum.

ἵ΄ ημι, denso spiritu. μ. ήσω. ω. ηκα. mitto, iacto, cupio, sedeo, induo. Sed ἵημι tenui spiritu, uado.

ἴ΄ ηος. υ. ὸ. lamentabilis. unde apud Sophoclẽ, ἀλλ' ἰήϊον ἰαμάτων ἀνίχθαι γωᾶκις. Nã sic apellant uoces quas præ dolore parturientes emittunt.

ΙΗΣΟΥΣ. ὁ. ὸ. Iesus, quasi seruator. αὐτὸς γὰ (inquit Matth.) σώσει τὸν λαὸν αὐτῦ ἀπὸ τ ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

ἰητήρ. ῆρος. ὁ. medicus, ἰατρός.

ἰητρεῖα. medicina.

ἴ΄ ϊτης, &

ἴ΄ κτωρ. ορος. ὁ. iaculator.

IΘ.

ἰθαγενής. ἐος. ὁ, ἡ. natiuus, ingenuus, legitimè natus.

ἰθαίνω. beneuolum esse, calefacere.

ἰθάκη. ης. Ithaca insula, & urbs Syriæ.

ἰθακήσιος. ὁ. ὸ. Ithacensis.

ἰθαρός. celer, hilaris, pulcher, purus, albus, leuis.

ἰθεῖα.recta,mirabilis ἐπ' εὐθείας. Vnde ἐκ προ ἰθείας,ingenue,ex professo,aperte.
ἰθέως.rectè.
ἴθι.ἰλθί, uade.Item age aduerb.
ἴθμα.τὸ.motus,gressus,passus.
ἰθμαίνω.anhelo.
ἴθορος.uox adhortantis clamore,& incitantis. Ex ἴθι & ὀρεῖν,id est incitare.Eras. Chiliadibus.
ἴθυς.eunuchus.
ἰθύ.obuiam,statim,rectè,rectà.
ἰθύβολος.ε.ὁ.directus.
ἰθυβόειον.ε.τὸ.hederam uocant.
ἰθυκτίων.rectè,uel obuiam iens.
ἰθυμαχία.ας.ἡ.legitima pugna.
ἴθυμβοι.οἱ.genus carminis & saltationis ridiculæ in honorem Liberi patris.
ἰθυπτατος.ε.ὁ.rectissimus.
ἰθυπτέρα.ας.ἡ.rectrix.
ἰθυπτωρ.ορος.ὁ.rector.
ἰθύω.υ.υνῶ.σ.ναι.guberno,regno. Accus.
ἰθυπλίων.ωνος.ὁ.rectè uolans.
ἰθύς.ύος.ἡ.impetus,rectitudo.
ἰθύς.ύος.ὁ.rectus,aduersus.
ἰθύς,& ἰθύ. aduerbial. rectà in,siue rectà ad.
ἴθυσεν.perrexit.
ἰθυντὴς.ῆ.ὁ.rectificator.
ἰθύφαλοι.οἱ.qui in sacris Bacchi Phallum sequebãtur induti muliebri ueste, ac Phallicum seu Ithyphallicum carmen cum tripudijs canebant.Cæl.lib.4.capite 16.
ἰθύω.ἰθαίω.Interdum rectà aggredior,ἐπιβάλλομαι.
ἰθὼρ.ciuitas Thessaliæ.Item intestinum,nates,podex.

IK.

ἱκανοδοσία.ας.ἡ.satisdatio.
ἱκανὸς.ῆ.ὁ.multus,sufficiens,satis idoneus, appositus, accommodus. ἐξ ἱκανοῦ, multo iam tempore.
ἱκανότης.ητος.ἡ sufficientia.
ἱκανόω.μ.ὤσω.σ.ωκα.idoneum facio. Paul. Col.ὧν παρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὸν μερίδα.

ἱκάνω.peruenio,assumo,accedo.
ἱκανῶς.affatim,satis potenter,sufficienter.
ἵκαρ.omnino,propè.
ἵκατι,uel ἕκατι.ἕκοσιν.
ἵκελος.ε.ὁ.similis.
ἱκέλθω.uenerunt.
ἱκέσιος.supplex.
ἱκεσία.ας.ἡ.&
ἱκετεία.supplicatio.
ἱκέτις.ιδος.ἡ.supplex.
ἱκετεύω.μ.εύσω.σ.ευκα.supplico,obtestor,παρακαλῶ.Neut.datiuo.
ἱκετηρία.ας.ἡ.supplicatio,forma supplicandi,manus supplices,ramus oleæ lana obuolutus,quem supplicantes in manibus ferebant.
ἱκετήριος,& per syncopen ἱκτήριος.ε.ὁ.supplex.
ἱκέτης.ε.ὁ.supplicator,supplex,qui rogat,et qui rogatur.
ἱκετήσιος.ε.ὁ.deprecabilis. Hoc nomine appellabatur Iupiter,quem offendi putabãt si quis supplicem reijceret.
ἱκέτις.ιδος.ιος.ἡ.supplicatrix.
ἱκετώσυνα.supplicationes,lustrationes,expiationes.
ἱκμάζω.humecto,mollio,stillo,fluo.
ἱκμάλιος.ε.ὁ.humidus,uiridis.
ἱκμὰς.άδος.ἡ.humor,lachryma,uapor apud Homer.
ἱκμασία.ros,humiditas.
ἵκμενος.ε.ὁ.faciens ire,concitans.
ἱκμοβόλος.gleba humecta.
ἱκνέομαι.μ.ἵξομαι.π.ἶγμαι.μτ.ἀόρ.β.ἰκόμην.καθάπλομαι,νοσῶ,δ'ιομαι,ἱπετεύω,peruenio. Depon.genit.
ἰκνόμενον μέγεθος.τὸ.iusta magnitudo. Sic dicimus ἰκνουμένην,id est iustam habitudinem,quam Plutarchus athleticam uocat.Bud.in Annot.
ἱκνύς.ὑ.poples.
ἰκόνιον.ε.Iconion,urbs Phrygiæ.
ἵκοντο.uenerunt.
ἱκρίον.ε.τὸ.lignum,tabulatum,instrumentum,quo cruciabantur martyres, patibulum. Item pars quædam mali,antennæ

ἱκριοποίγοι. qui circa forum tabulata compingunt.
ἱκριόφιν.tabulatis.
ἵκτω.uenit.
ἵκταρ.propè,ut ὀδ' ἵκταρ βάσκεν apud Pla. pro longè à scopo iaculari.
ἱκτερίω.laborare ictero morbo,quem Varro regium,Celsus auruginem uocat.
ἱκτερικός.ῆ.ὁ. arquatus.
ἱκτερός.ῆ.ὁ.galbula auis.Item morbus ex felle,regius morbus.
ἱκτὶς,&
ἱκτὶς,pro ἱκτερίς per syncopen.
ἵκτης.mendicus,aduena.
ἱκτίν.ῖνος.ὁ.&
ἵκτινος.ε.miluus.
ἱκτὶς.ίδος.ἡ.uiuerra,mustella scilicet rustica.
ἵκω,& Attice ἵκνω.uenio.

IΛ.

ἰλαδὸν.omnino uniuersaliter,turmatim,uniuersim,gregatim,cateruatim,quasi κατ' ἴλας.
ἵλαθι.propitius esto.
ἴλαι.αῖ.turmæ.
ἵλαος.ε.ὁ.benuolus,hilaris.
ἵλαρ.custodia,munimentum.
ἱλάρεια.dies erat festus apud Assyrios, quo lætitiæ exordium celebratur ad octauum Calend.Aprileis,quo die primum sol diè longiorem nocte protendit.
ἱλαρὸς.hilaris.
ἱλαρότης.ητος.ἡ.hilaritas.
ἱλαρύνω.μ.υνῶ.σ.υνκα.exhilaro,lætifico. Accus.
ἱλάρχαι.οἱ.qui octo elephantis præfecti sunt, hoc est turmæ principes.
ἱλάρχης.ε.ὁ.turmarius.
ἱλαρχία.ἡ.turmæ præfectura.
ἵλας.armentum,grex,ordo,acies. Sed ἱλὰς, funiculus,uinculum.
ἱλάσκομαι.μ.άσομαι.&
ἱλάσκω.deos benignos facio,placo,lito.
ἱλασμὸς.ῦ.ὁ.propitiatio,mansuetudo,benuolentia.

ἱλαστήριον.ε.τὸ.propitiatorium,coopertorium arcæ testamenti.
ἱλαστήριος.ε.ὁ.propitiator.
ἱλὰς δ'ανακοῖ.nodi,uincula.
ἵλιον.gracile intestinum.
ἵλιος.ε.ὁ.uoluulus, intestini gracilioris morbus.ἀπὸ τοῦ εἱλεῖν, id est uertendo.Item latibulum serpentium,φωλεὸς.
ἵλλος.ε.ὁ.&
ἵλλως.ω.propitius.
ἱλεῶ.placo,propitius sum.
ἱλεωτήριον.τὸ.ἱλαστήριον.
ἵλη.ης.ἡ.ala,turma sexaginta quatuor equitum.
ἵλημι.propitiare.
ἱλιγγιάζω.μ.άσω.σ.ακα.clamo.
ἱλιγγιῶν.uertigine uexari,uertigine laborare & affectium esse,& quod Cicero æstuare dicit.Bud.Com.
ἵλιγγος.ε.ὁ.uertigo oculorum.
ἵλιγξ.γγος.ὁ.uertigo oculorum,uortex.
ἱλιόθι.Ilij,
ἵλιον.Ilium.
ἰλλαίνω,uel ἰλλαίνω.torue inspicio,strabo sum.
ἵλλας.άλλος.ἡ.uinculum,funiculus. Item genus turdi,corpore minimo,aliacus.Plin. libro 10.capite 40.
ἰλλίσσειν.oculis innuere.
ἴλλομαι.prohibeo,spolio.Eras.prouer.Magis mutus quàm pisces.
ἰλλοπῶ.strabo sum,cæcutio.
ἰλλὸς.ῆ.ὁ.strabus,uel cæcus,retortus.
ἴλλος.ε.ὁ.Ionice oculus.Vnde ἰλλαίνω, strabus sum,& σιλλαίνω oculos ridendo subinde moueo,subsanno.unde & σιλλοὶ maledicum poëmatis genus.
ἴλλω.contineo.
ἴλλων.ὁ.uadens, Nicander.
ἰλλώπτω.conniuere,hallucinari.
ἰλλωπίζω.cæcutire,lippire.
ἶλὸς.ἰλύς.
ἰλύα.cauerna,latibulum.
ἰλυόεις.όεντος.limosus.
ἰλύς.ύδος.& ἰλὺς apud Herodian.ὑ.limus, fax,cœnum,lutum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ἱλυσπάομαι.inuoluor more anguillæ.
ἱλυσπάμενος.contractus.
ἱλύω.abscondo,dormio,cubo sono,uersor,ἱλὺι περικαλύπτω,κρύπτω.
ἱλυώδης.ους.ὁ,ἡ.limosus.

IM.

ἵμα.ατος.τὸ.lorum.
ἵματος.ε.ὁ.genus carminis.
ἱμάζω.loro uerbero.
ἱμᾶος.ε.ὁ.hauſtor. Vnde ἱμᾶον,carmen quod concinebant aquarum hauſtores. Cæl.libro 3.capite 11.
ἱμαντίδιον,ε.τὸ.corrigiola.
ἱμαντίον.uua morbus.
ἱμαντώδης.ους.ὁ,ἡ.flexibilis in modum corrigiæ ſiue lori.
ἱμάντωσις.colligatio,conuinctio.
ἱμάς.άντος.ὁ.lorũ,corrigia,funis nauticus, ferramentum rotæ.
ἱμάσθλη.ης.ἡ.ſcutica.
ἱμάσσω.loro uerbero,flagris cædo,quouis modo euerbero.
ἱματίδιον.ε.τὸ. palliolum.
ἱματιοπάπυλος.ὁ.ueſtiarius.
ἱμάτιον.ε.τὸ.palliũ,hoc eſt τριβώνιον, quod ſupra tunicam induitur. Lyſ.ἱμάτια γυναικεῖα,ueſtem muliebrem dixit.Plutarc. pro toga Romana utitur. Accipitur pro ſtragulo,ſicut ueſtis à Cice. in Verrem, Plurimam ueſtem ſtragulam,multam Deliacam ſupellectilem Syracuſis exportaſſe.Bud.Com.& Laz.Bayf.
ἱματιοφυλάκιον.ε.τὸ.ueſtiarium.
ἱματιοφύλαξ.ακος.ὁ,ἡ.cuſtos ueſtium.
ἱματισμένος.ueſtitus,indutus.
ἱματισμός.ε.ὁ.ueſtimentum,ueſtitus & cultus,ueſtiarium.
ἱματοεργός.textor,qui ueſtem texit.
ἱμάω & ἱμείω.haurio,ſune attraho.
ἱμείρομαι,&
ἱμείρω.deſydero,cupio,amo.Genit.
ἴμεν.ire,imus,ibimus,& ibamus.
ἵμενος.idem.
ἱμερᾶος.ε.ὁ.deſyderabilis.
ἱμερόεις.όεντος.ὁ.ſuauis,dulcis,amabilis.
ἱμείρομαι.induco ad deſyderium.

ἵμερος.ε.ὁ.deſyderium.
ἱμερτός.ἡ.ὸν.ὁ,ἡ.deſyderatus.
ἱμερτός.ε.ὁ.deſyderabilis,liquidus.
ἱμάω.μ.ήσω.π.ηκα.haurio.
ἱμκτός.ε.ὁ.hauſtus.
ἱμονία.ας.ἡ.funis per quam aqua hauritur.
ἱμονιᾷν.μακρὰ χέλευ, id eſt temporis multum in cacando abſumere. Cælius libro 1.capite 11.
ἱμονιᾷν ἀποπατεῖν.idem.Ariſtoph.
ἱμονιόσροφος.ε.hauſtor,abiectus.

IN.

ἴν,ινός.ὁ.genus menſuræ.Itẽ uena,neruus uenis uicinus,fibra. Alij ἴνας quiſquilias interpretantur.
ἴν.eam,eum.
ἵνα.ut,ubi.Conſtruitur interdum cum præterito indicatiui,ſiue ſit παρατατικὸς,ſiue ἀόριστος,ſiue παρακείμενος. Aratus uſus eſt pro quo.Bud.Com.
ἴνα.ης.ἡ.occaſus.
ἰνάω.uires exero,intendo,ἰχὺν παρέχω.
ἱνατί.quare.
ἴνδαλμα.ατος.τὸ.ſimulacrum,
ἰνδάλλομαι.uideor,aſſimilor,apparco in phantaſia,& in forma phantaſmatis. Datiuo.
ἰνδολίτης.ου.ὁ.Indiæ ſubactor. Epitheton Bacchi.
ἴνδος.fluuius Indiæ.ἰνδὸς,gentile.
ἰνύω.tendo.
ἰνίον.ε.τὸ.fibra,neruus ceruicis,occiput. Eſt(inquit Euſtathius)ἰνίον in capitis poſteriore parte,quo cõcidente ad inferiora contráq; ad humeros,ἰλιγγᾶν dicitur,hoc eſt incuruari,qui patitur. Vel(ut alij)τὸ κοῖλον τῦ τένοντος.Suidas,ἀφ' τῆς τῦ ἴχνους φάλης βάσεως ἐπὶ τὰ πλατέα νεῦρα,ἃ δὴ πᾶσιν ἰχνὺν ἡμῶν ἔχειν δοκεῖ.Ponitur & pro mẽſura.
ἴνις.filius,infans,poſterior filius,nepos.
ἰνός.mancus,uanus.
ἰννύομαι.fleo,orno.
ἰνώδης.ους.ὁ,ἡ.fibroſus.

IΞ.

ἴξ.ικος,ῥ.uermis uitium. Aleman, κὴ πεκίς

ἧν ἵκα τῶν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.
ἱξάω.iens in altum,ſaltatorius.
ἱξάσκω.cedo.
ἱξήσῃ ἀμφοῖν.conuenire utriq;
ἱξευτικός.ἡ.uiſcatrix.ἱξευτικὴ τύχη,fortuna uiſcata,Plutarchus Problem.
ἱξευτήριον.ε.τὸ.aucupium.
ἱξευτής.ε.ὁ.auceps.
ἱξεύω.μ.εύσω.ω.ευκα.aucupor.Neut.
ἱξευτρίας.quæ tanquam uiſcum proculexiſtentia detinet.
ἱξία.ας.uarices.
ἱξίας.ueneni genus ex chamæleonte nigro.
ἱξιβόρος.uiſcum uorans,& turdi ſpecies.
ἱξιόδης.uiſcoſus & letalis.
ἱξις.aduentus,præſentia,ſupplicatio.
ἵξον.iuerunt,uenerunt.
ἱξός.ε.ὁ.uiſcum,& parcus,ſordidus.
ἱξοφάγος.idem quod ἱξιβόρος.
ἱξός.ὸος.ὁ.lumbus,ile.
ἱξώδης.uiſcoſus.

IO.

ἰοβόλος.ε.ὁ. peſtifer,uenenoſus,uenenatus, quaſi uenenum eiaculans.
ἰοβλέφαροι.pulchris palpebris.
ἰοβόρος.iracundus,mimicus.
ἰοδυφής.ους.ὁ,ἡ.tinctus colore uiolæ.
ἰοδόκος.ε.ὁ.ſagittifera.
ἰοδόχη.ης.ἡ pharetra. (theton.
ἰοειδής.ους.ὁ,ἡ.niger,uiolaceus. Maris epi-
ἰόεις.idem.
ἰόμορος.ε.ὁ.trucidatus,telo interemptus, bellicoſus.
ἰον.ε.τὸ.uiola,flos,ſolum. Hinc deduci uolunt iaſpidem.
ἰόν.όντος.τὸ.ient.
ἰονθάς.άδος.ἡ.uelox,lanuginoſa.
ἴονθος.uide ἴουθος.
ἰός.ε.ὁ.ſagitta,uenenum,rubigo,fibra.ἀφ' ἧς ἴνια,uel τῦ ἰοῦ. φαρμάκοις γὰρ ἀνίδιος ἐχεῖνο.
ἰοστέφανος.ε.ὁ,ἡ.ornatus,uiola redimitus.
ἰότης.ἡ.conſilium,uoluntas.
ἰοτοπής.ſagittator.
ἰού.heu,indignantis eſt, οἴμοι,φεῦ. At ubi gaudij ſignũ eſt,circumflectitur,ἰοῦ.

ἰουδαϊκός.ε.ὁ.Iudaicus.
ἰουλίδες.iuliæ piſces ſaxatiles.
ἰουλόστολος.epitheton nauis,à remorum copia. Iulus enim uermis eſt multipes.
ἴουλος.ε.ὁ.lanugo,id eſt prima barba. Item hymni genus Cereris. Item uermis multipes parietibus arrepẽs. Præterea fructus omnis,uillus nucis florentis. Ἴουλος etiam uocant inteſtina terræ,& manipulorum in agro uincula.
ἰουλοφύω.pubeſco.
ἰουλώ.nomen Cereris.
ἰουλώδης.ſpecies iulorum.
ἴουθος.uel ἴουθος.eſt lanugo prima,ſiue pilus primum prodiẽs,pubes.ab ἰάω,et ἀνθέω. Sunt item ἴουνθοι uari,hoc eſt calli,ſiue rumores duri ex puſtula relicti.Sic dicti, uel quòd ætatis flore protuberent,uel ab onthos,quæ res ſimum ſignificat,quia faciei ſint dehoneſtamento, quod ὀνθοπύειν dicitur,à quo uanos mendaces{q;} eodem nomine Siculi appellarunt,quia id genus homines per ea naturæ indicia planè ſignificarentur.Cæl.libro 11.capite 26.
ἰοπλόκασον.ε.iumperum.
ἰοχέαιρα.ας.ἡ.ſagittis gaudens. Epitheton Dianæ.
ἰόω.μ.ώσω.ω.ωκα.ærugino.Neut.abſol.

IΠ.

ἴπνια.τὰ.purgamẽta furni,fuligo,τὰ λιθάρματα τῦ ἰπνοῦ,ligna arida.Proſtercore,apud Callim.σὺν δὲ ἄμυδις φορυτόντες ἠϊθέοι ἴπνια λύματ' ἄειρον.
ἰπνοποιός.furnifex.
ἰπνός.ε.laterna,furnus,caſa furnaria. Et apud Ariſtoph.proſterquilinio.
ἱπὸς.laqueus murium,muſcipula.
ἴπτω.premi,cogi.
ἱππαγωγά.hippagines,ſiue(ut Liuius) hippagogæ,naues à transportandis equis ſic appellatæ.
ἱππάδας.ου.ὁ.genus luſus puerilis,qui alio nomine κυβιστίνδας appellatur.
ἱππάδες.ἀι.ſacrificia quæ equites Athenis peragebant.Cæl.lib.7.capite 1.
ἱππάζομαι,&

ἱππεύω.μ.εύσω.π.ευκα.equito. Neut. absol.
ἱππάκη.κης.ἡ. id quod in lacte equino sidit, postquam iam agitatum est, coagulum equinum, caseus equinus.
ἱππακτρυών.marinum quoddam animal.
ἱππάλεκτρυών.marinum quoddam animal.
ἱππάριον.ε.τὸ. hippardium fera, ab equo nomen sortita.
ἱππάριον.ε.τὸ. paruus equus. Item auis species, uulpanseri similis.
ἱππαρχία.præfectura & quasi magisterium equitum. Quidam accipiunt pro ala sexaginta & duorum equitum, quam duæ tarentinæ constituunt.
ἱππαρχικός.qui hipparchi munere bene utitur.
ἵππαρχος.ε.ὁ.magister equitum.
ἱππαρχῶ.hipparchia fungor. Genit. Budæus Com.
ἱππᾶς.ου λὴ ἱππικὴ, equitum census.
ἱππασθείς.σθέντος.equitandi artem edoctus.
ἱππασία.ας.ἡ.equitatio, aurigandi munus.
ἱππάσιμος.ε.ὁ.equitabilis.
ἱππαστὴς.ε.ὁ.equitator.
ἱππαστὶ καὶ ἱππηδὸν, equitantium modo diuaricatis cruribus. unde ἱππαστὶ καθίζειν, est humeris insidere, ut pueri.
ἱππεία.ας.ἡ.equitatio, aurigãdi munus. poëticũ, sicut & ἱπποσυνή, καὶ ἱππεία, ἡ ἀθηνᾶ, ἡ ἵππος, ἡ ὑπὸ τόξων νυρὰ ἐκ ἱππάων τριχῶν.
ἵππειος.ε.ὁ.equinus, equester.
ἱππέλαφος.equiceruus.
ἵππιος.equorum studiosus.
ἵππιτμα.ατος.τὸ.iter equestre. Aristophan. ὡς μακρὸν ἵππιτμα διώκεις.
ἱππεύς.έως.ὁ.eques, & caneri genus.
ἱππεύω.μ.εύσω.π.ευκα.equito. Neutrum absol.
ἱππηγέτης.ε.ὁ.Neptunus lingua Deliorum.
ἱππηλασία ὁδὸς.uia qua currus agi potest, aut iumenta. Iureconsulti actũ appellãt.
ἱππηλάτης.ε.ὁ.equitator.
ἱππήλατον.τὸ.spaciosum, amplum, planum, agendis equis accommodum.
ἱππήμολγοι.gens Scythiæ equino lacte uictitans.
ἱππιάδες.statuæ equestres mulierum.

ἱππίδιον.piscis quidam.
ἱππική.ῆς.ἡ. ars equitandi, facultas equestris.
ἱππικόν.ε.τὸ.equitatus mensuræ nomen, interuallum quatuor stadiorum.
ἱππικός.ε.ὁ.equestris.
ἵππιος.cognomẽtum Neptuni, quòd primus ille equos inuenerit. Mineruæ etiam epitheton est, quòd prima illa currum instruxerat. Præterea est epitheton Martis & Iunonis.
ἱππιοχαίτης.ε.ὁ.ex setis equinis.
ἱππιοχάρμης.ε.ὁ.qui ex equo pugnat.
ἱππίσκος, ornatus muliebris.
ἱπποβάτης.eques.
ἱππόβιος.ε.ὁ.libidinosus, qui meretricio ad more debacchatur, & inexplebiliter uenerea consectatur.
ἱππόβοτος.ε.ὁ.pastor equorum, loculpes, hoc est multa loca possidens, quibus pascere equos possit. ἵππους βόσκειν λυπάμενος, μεγαλόβοτος καὶ ὄλβιος. ἵππος enim ἀντὶ τοῦ μεγάλης ponitur. Hesych.
ἱππόβρωτος.ε.ὁ.ab equis deuoratus.
ἱππογλώσσιον.ε.hippoglossum, lauræ genus.
ἱππογνώμων.qui equas grauidas ab alijs internoscit. Item μεγαλογνώμων. unde ὕμα μὲν ἱππογνώμονα. ἵππος enim & ὗς, in compositione τὸ μέγα significat, ut βύπαις. ἱππόσεληνος. Bud. Com.
ἱππόδαμος.ε.ὁ.bellicosus, equorũ domitor.
ἱππόδασυς.εος.ὁ.densus ex crinibus equinis.
ἱππόδετος.ε.ligans equum.
ἱπποδιώκτας.auriga.
ἱπποδρομία.ludi circenses, ubi equis conc urritur.
ἱππόδρομος.ε.ὁ.hippodromus, certamen erat Athenis in Thesei honorem. Vnde pro loco ponitur, ubi equorum cursu certatur, siue in quo de pernicie certatur citra simulacrum pugnæ. κατάδρομος, est stadium in quo equites decurrere solebant, imaginario prælio.
ἱππολάνη.equorum nutrix.
ἱππόθοος.auriga.
ἱππόθορος.ε.cantio ad incitandas equas de pud

pud Plutarchum in Sympos.
ἱππόβυλα.οἱ.equimulgi, pulli asinorum equabus suppositi.
ἱππόκαμπα.equi marini. A flexura, quasi effigie in caudas piscium desinentes.
ἱπποκέλευθος.ε.ὁ. faciens uiam equo.
ἱππομέλω.μ.άσω.π.κκα.curo equos. Neutr. absol.
ἱππονόμος.ε.ὁ. equiso, id est equorum curator, & equorum curæ præfectus.
ἱππονοτισαὶ.οἱ.equi iaculatores.
ἱππόκορυς.υθος.ὁ.galeatus habẽs conũ ex cauda equina, bellicosus, ex equo pugnans.
ἱπποκρατία.ας.ἡ. Consualia, equestris uictoria.
ἱππόκρατμαι.equitatu uincor.
ἱπποκρατῶ.equitatu uinco, equestribus copijs obtineo uictoriam. Bud. Com.
ἱππόκροτος.ε.ὁ.equisonans.
ἱππόκυνα.equi catelli, nomen Satyræ apud Varronem.
ἱππολόετρα.piscina lauandis equis.
ἱππομανέω.equire, insanire, ac furere in Venerem, quales mulieres uiroſæ appellantur à Latinis. Significat etiam equis uehementer delectari.
ἱππομανὴς.ἐος.τὸ. hippomanes, fronti pullorum innascitur, nigri quippiam rotundũ, latum, quod mater continuo deuorat.
ἱππομανὴς.ualde insanus, studio equestri flagrans. Apud Sophoclem prati epitheton est floridi, & luxuriantis pascuis.
ἱππομανία.insanum studium equorum.
ἱππομάραθρον.ε.τὸ.fœniculum erraticum.
ἱππομαχία.ας.ἡ.pugna equestris.
ἱππόμολγος.ε.ὁ.mulgens equam.
ἱππόνομος.ε.ὁ. pastor equorum. Et ἱππόνομα, merces ex equis uel mulis.
ἱππόνομος.regens equos.
ἱππομυρμηκιὰς. formicæ quæ equites appellantur.
ἱππόπολοι.οἱ.bellaces.
ἱππόπορνος.immane scortum.
ἱππόσειδῶν.ῶνος.ὁ.Neptunus Consus.
ἱππόπταμος.animal.
ἱππόπωλης.equorũ uẽditor, auriga equestris.

ἵππος.ε.ὁ. equus. Et ἵππος.ἡ. equa. Sub quo genere & pro equitatu ponitur. Vnde χιλίαν ἵππον, pro mille equitibus, quasi millenarium equitatum. Et μυρίαν ἵππον, ἀντὶ μυρίους ἵππους. Hæc dictio in compositione sæpe significata uocabulorum intendit, significatq; grande, amplum & uehemens, siue præponatur siue postponatur. Bud. Com.
ἱπποσέλινον.ε.τὸ.olus atrum.
ἱππουσία.&
ἱππούσιον.ε.τὸ.&
ἱππόστασις. stabulum equi, stationes equorum in stabulis. Bud. Com.
ἱππουρία.ας.ἡ.equitatus, ars equitandi.
ἱππότης.ε.ὁ.eques.
ἱπποτοξότης.ε.ὁ. ex equo sagittarius. Item accipiter, Aristoph.
ἱπποτροφέω.alere equos. Dicebatur etiam de ijs, qui in sacris certaminibus uincere cupiebant. Bud. Com.
ἱπποτροφία.ας.ἡ.equorum educatio.
ἱπποτυφία.ας.ἡ.inanis gloria, equi ferocitas.
ἵπουρις.ιδος.ἡ. conus ex cauda equina, & herba mulieribus ad uasorum munditiem quæsita.
ἱππόφαις.lappago, lappula minor.
ἱππόφαισον.ε.hippophæstum herba.
ἱπποφόρβιον.ε.τὸ.capistrum, grex equorum, & locus ubi pascuntur.
ἱπποφορβὸς.ε.ὁ.pastor equorum.
ἱπποφορβύς.ύος.ὁ.gradarius.
ἱππομάρμης.ε.ὁ.gaudẽs equis, pugnãs equis.
ἱππών.ῶνος.ὁ. stabulum equorum.
ἵππων.ωνος. Hippon nomen uiri.
ἱππώναξ.κτος.ὁ.Hipponax, poëta iambographus.
ἵπταμαι, &
ἵπτημι.ἀόρ.β.ἔπτην.uolo.as.
ἵπτω.μ.ἴψω.π.ἶφα.noceo.
ἰύω.sono, clamo.

ΙΡ.

ἱρά.ᾶς.ἡ. sacra, sacrificia, admiranda.
ἱραί.conciones.
ἱρεῖν.dicere.
ἱρεῖον, pro ἱρᾶον.τὸ. sacrificium.

Ἰρένε: pro ἰερένε.
Ἴρηξ.κος.ὁ.pro ἱέραξ.
Ἰειγγες.arteriæ.
Ἶεις.ιδ@.ὐ.iris nomẽ herbæ et auis, nuntia, fama, ἶεις, circulus in oculo circa pupillam.
Ἱερμός.ἱέρμός.series, consequentia.
Ἱερμοφύλαξ.carceris præfectus.
Ἱερός.ᾶ.ὸ.sacer, pro ἱερός.
Ἴρ@.pauper, mendicus.

ΙΣ.

Ἴς, ἴ@.ὐ.uis, uiolentia, neruus, & nomen fluuij.
Ἴσα.æqualiter, κατ' ἴσον.
Ἰσαγγελία.ας.ἡ.nuntium conforme.
Ἰσάγγελος.ε.ὁ.æqualis nuntius.
Ἰσάζω.μ.άσω.π.ακα.adæquo. Accus. & aliquando absolutè. Aristot. Polit. γ. ἰσάζῃ ἀληθείαις, hoc est, cum numerus utrinq; adæquat, & æqualis est. Ponitur etiam pro ἰσοδρωαμῶ, ut idem de pollice manus, ἵνα ἰσάζῃ ἕκ ἄν ποσοῖς. Ἰσάζουσαι, siue ἴσαι ψῆφοι, ἰσαζόμενοι, cum iudices adæquant, aut eorum sententiæ. Ἰσάζοντα ζυγά, æquilibrium, Aristot. Bud. Com.
Ἰσάκις.æqualiter.
Ἰσάλκη.diphthera, pellis.
Ἰσάμιμα.ex æquo.
Ἴσαν, syncopa pro ἴσασαν. ibant, sciebant.
Ἴσανσι, pro ἴσασιν. sciunt.
Ἰσάπεμοι.totidem.
Ἴσαρ@.ε.dracuntia magna, herbæ genus.
Ἴσασι.sciunt.
Ἰσατὶς.ἰ.ruta.
Ἴσατ@.statuit, assimilatus est.
Ἰσαχῶς.tot modis.
Ἴσιον.sacrarium Isidis.
Ἰσόω.adæquo, ἰσάζω.
Ἴσ@.scies.
Ἰσηγορέω.ex æquo loquor.
Ἰσηγορία.ας.ἡ.æqualitas dicendi, ex æquo locutio, cum ex æquo omni dicendi præbetur copia.
Ἰσῆλιξ.ικ@.ὁ.coætaneus.
Ἰσημερία.ας.ἡ.æquinoctium.
Ἰσημερινός.ῆ.ὸ.æquidialis.

Ἴσημι.cognosco.
Ἰσημοίρα.bona pars.
Ἰσήμορτ@.mortuus est.
Ἴσθι.scias, esto. unde τὸ ἴσθι, de quo antea.
Ἰσθμαίνω.anxius sum, anhelo.
Ἴσθμια.τὰ.ludi qui celebrabantur in Peloponeso in honorem Neptuni.
Ἰσθμιάδλας σπονδὰς appellat Thucydides, fœdera quæ tantisper durarent, dum Isthmiorũ ludorum celebritas esset exacta.
Ἰσθμιάζαν.parum commodè parumq; salubriter uiuere, quòd Isthmiorum ludorum tempus morbis esset obnoxium, ob frequentem populi conuentum.
Ἰσθμιον.ε.τὸ.collo adhærens ornamentum, monile, ornatus colli. Ab ἰσθμὸς.
Ἰσθμοειδῆς.translate pro summis ossium angustijs ponitur.
Ἰσθμός.ε.Isthmus, id est, terra angusta inter duo maria. Galenus translate accipit pro illa parte, quæ os & gulam interiacet: Item de παιεσθμια tonsillæ, quæ contingunt illis locis, quæ uocantur μῦλα.
Ἰσθμώδης.ὸ,ἡ.isthmos habens, aut Isthmi modum angustum.
Ἰσιακός.ᾶ.ὸ,ἡ.Isiacus, id est indutus more eorum, qui Isidis templum uidebant,
Ἶσις.ιδ@.ἡ.Isis.
Ἰσνύω.possum, ualeo.
Ἰσκω.scio, dico, comparo, furor. Unde ἴσκ@, fur.
Ἴσμα.ατ@.τὸ.ἴδλγμα.fundatio, figmentum.
Ἴσμεν.scimus.
Ἰσμαίνομαι.olere, odorari, respirare.
Ἰσμήν@ uocabatur Apollo, eò quòd omnia sciret.
Ἴσμη.prætextus, prudentia.
Ἰσόβολος.æquali pondere.
Ἰσογώνιον.ε.τὸ.rectangulum.
Ἰσοδίαιτα.idem uictus, æquabilitas uitæ.
Ἰσοδίαιτ@.uictus particeps.
Ἰσόδιον.xenium aduectitium, quod dabatur ingredienti quanq; urbem magistratui, ut hodie principibus. Latini honorarium appellant.
Ἰσόδομον.ε.τὸ.ædificium in quo omnia

coria sunt æqua latitudine structa.
Ἰσοδρομᾶν.pariter & unà ferri. Bud. Com.
Ἰσοδρομέ@ντες.pari concursu currentes.
Ἰσόδρομοι.οἱ.quorum cursus pariles sunt.
Ἰσοδωαμοῦντα.æqualia,
Ἰσόθε@.ε.ὸ.æqualis deo.
Ἴσοι.totidem, cui præcedunt ὅσοι & πόσοι. Bud. Com.
Ἰσοκατάληκτα.æqualiter desinentia, iuxta mensuram scilicet & numerum syllabarum eorum uerborum, quæ membra orationis claudunt. Ab ἴσ@ æqualis, & λαταλήγω desino. Dicuntur et ὁμοιοτέλευτα.
Ἰσόκυρ.ἕως ἄν, donec.
Ἰσοκλινὴς.æquè propensus, ὁ ἰσόῤῥοπ@, ad æquilibrium quoquo uersus tendens. Bud. Commentarijs.
Ἰσοκόρυφοι.οἱ.æquè eminentes.
Ἰσοκρατὴς.ὸ.ἰσοδωάμ@.
Ἰσοκρατία.æqualis potentia.
Ἰσόκωλον.ε.τὸ.color rhetoricus, similiter desinens. Item exequatum membris.
Ἰσολογία.similis ratio, & honor.
Ἰσόμαχοι.οἱ.æquales in pugna.
Ἰσομέγεθες.æquam mensuram habens.
Ἰσομήκεις, pares corporis proceritate.
Ἰσομοιρᾶν. æquas partes ferre, hoc est μὴ πλεονεκτᾶν. Demosthenes pro ex æquis partibus hæredes esse posuit, genitiuoq; iũgitur. Bud. Com. (partitio.
Ἰσομοιρία.æquilibrium, æquabilitas, æqua
Ἰσόμοιρ@.ε.ὸ.æquam portionem habens, æquis partibus hæres sum.
Ἰσομυθᾶν.exquisite uerba facere.
Ἰσονία.æqualitas, ἰσοτίμημα.
Ἰσονομέομαι.pari iure sum.
Ἰσονομία.ας.ἡ.æquabilitas, æquabilis bonorũ honorumq; distributio, cũ omnia omnibus paria, & dimensa respondent.
Ἰσονομικὸς.ᾶ.ὸ.æqualiter uiuens.
Ἰσονόμος.ε.æqualiter distributus.
Ἴσοντας.ibunt.
Ἴσ@ξ.piscis quidam cetaceus.
Ἰσοπαλὴς.ὴ@.ὸ,ἡ.æqualis in pugna, ἴσος ἐν ἰλλήφ@. nam πάλος sors est.
Ἰσόπεδον.ε.τὸ.planities terræ.

Ἰσόπεδ@.ε.ὸ.planus.
Ἰσοπλινθρον.æquale, magnum.
Ἰσόπηχυς.ὑ@.ὸ.cubitalis.
Ἰσόπλευρον.ου.τὸ.æquilaterum, æquis lateribus.
Ἰσοπολῖται.ciues æquales.
Ἰσοπολιτεία.ας.æqualitas Reipub.
Ἰσόπυρος.ε.Isopyrum herba. Plin.
Ἰσορροπέω.μ.ήσω.π.ηκα.æquiualeo, æquipondero, sum æqualis momenti, æquilibrium facio, nec supero, nec superor, Aristotelis. Est etiam in neutram partem uergo, ut iudex æquus facit. Neutrum absol. Budæus Commentarijs.
Ἰσορροπία.æquilibrium, æquiualentia, ut ἰσορροπία τῆς γῆς apud Plat. de terra in æquilibrio stante. Bud. ibidem.
Ἰσόῤῥοπ@.ε.ὸ,ἡ.æquiualens, æquiponderãs æquilibris, æquè ualens, eadem existimatione, eiusdẽ ponderis, ἰσοβαρὴς, ἰσοσάσιος.
Ἴσος.ε.ὸ.æqualis, ὅμοιος. Unde ἴσον τὸ τάχος, æque uelociter. Et ἴσον ἴσῳ ἐπιφέραν, uel φόραν, τὸν ἴσον ἀμείβεσθ, par pari referre, paria facere. Est & nomen filij Priami, sed ἰσὸς. fluuius est.
Ἰσοσθενὴς.æquè pollens.
Ἰσοσκελὴς.ὲος.ὸ,ἡ.æqualia habens latera.
Ἰσοσάσιον.æqualitas.
Ἰσοσάσιος.ὸ.ἰσόξυλος, καὶ ἰσοβαρὴς, & qui tantidem æstimatur. Athen. ἰσοσάσιος δὲ ἦν πορφύρα πρὸς ἄργυρον, argento rependebatur. Bud. Com.
Ἰσοτάλαντος.ε.ὸ.ἰσόῤῥοπος, æquilibris.
Ἰσοταχὴς.ὲος.æqualis celeritatis.
Ἰσοτέλεια.ας.ἡ.æqualitas in soluendo tributo cum ciuibus.
Ἰσοτελὴς.ὲος.ὸ,ἡ.qui ijsdẽ legib. cũ ciuib. uiuit, non ciuis, non μέτοικος, sed ciuili iure inhabitans. Bud. Com.
Ἰσότης.ητος.ἡ.æqualitas, amicitia.
Ἰσοτιμία.ας.ἡ.æqualitas bonorum.
Ἰσότιμος.qui ciuili æquitate gaudet in honoribus gerendis, æquabilis parq; cæteris.
Ἰσότονος.æqualis toni.
Ἰσοτύραννος ἀρχὴ, est ueluti Romæ dictatura quæ instar habet regij imperij. Bud. Com.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ἰσοδυής. æqualiter altus.
ἰσοφορέω. μ. ίσω. π. ικα. adæquo.
ἰσοφόρος. par & æquale ferens, siue ex æquo trahens, æquifer.
ἰσοχειλής. ίος. ὁ, ἡ. pertendens, siue plenus usq; ad labra.
ἰσοχρονέω. æquali tempore uiuere, eodem spacio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro, ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις ὅσῳ παυλίαν, οὐδὲ πότε σιγήσομεν. Nulla ætas silebit nomen meum, tandiu uiuit nomen dicti Heracliti, quandiu regionis nomen & urbis ipsius Ephesi. Bud. Com.
ἰσόχρονος. ὁ, ἡ. æqualis in tempore.
ἰσψηφία. par suffragium.
ἰσόψηφοι. pares in suffragijs.
ἰσόψυχος. ον. ὁ, ἡ. unanimis.
ἰσόω. μ. ώσω. π. ωκα. æquo. Accus.
ἴσπω. sequor.
ἴσσα. acclamatio in eos qui ſ pronuntiare non possunt.
ἵστημι. sto, insto. Vnde ἵσταμαι fabula, id est stare dicitur, dum populo placet, quemadmodum ἐμπίπλαμαι, cum displicet.
ἰσάμηνος & μείς. mensis usq; ad uigesimũ diem.
ἰσάνω. fœnerare.
ἴστω, pro ἵσταθι. sta, siste.
ἰσάω. μ. ήσω. π. ηκα. pondero. Accus.
ἴστε, sync. pro ἴστατε. scitote.
ἰστέον. sciendum est.
ἴστω. pro ἵσταθι Attice, tertia persona imperfecti pro imperatiuo.
ἵστημι. μ. ήσω. π. ἔστηκα, uel ἔστακα. sto, sisto, substo, firmo, erigo, ut ἰσάναι φορτίον, & Aristot. de inhorrescentibus, διὸ συμβαίνει ἵστασθαι τὰς θρίχας. Item instituo, id est παυσάνω. Est etiam appendo & pondero, συνίστημι. Vnde συνιστάντες, καὶ σταθμίον, pro libra & ponderibus. Et ἔστηκεν pro δεῖ aliquando. Χόρους ἱστάναι, pro instaurare apud Sophoclem. Accus. Bud. Com.
ἰστί, Doricè & Ionicè pro ἐστί.
ἰστιατόριον. ν. τό. cœnaculum.
ἰστοδρομῶν. nauis dicitur quæ uento fertur & expansis uelis. Bud. Com. (ge.
ἰστοκωπία. ης. ἡ. nauigatio quæ fit uelo & remi

ἱστὸν. ν. τό. uelum nauis.
ἱστοῤῥάφος. ου. ὁ. uelorum sutor, aſſutus.
ἱστοβοεύς. έως. ὁ. &
ἱστοβόη. ης. ἡ. lignum longius aratri, quod est inter utrunq; bouem.
ἱστοδόκη. ης. ἡ. locus qui cõtinet malũ, foramẽ nauis ubi malus imponitur, lignũ in puppi eminens, ad quod malus reclinatur.
ἱστοπέδη. ης. ἡ. in medio nauis lignum altum cui alligatur malus.
ἱστόπους. nauis actuaria.
ἱστορέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, interrogo, quæro, discõ, διέρχομαι, καταμανθάνω τόπους, καὶ τοῖς ἄλλοις παραδίδωμι διηγούμενος, sicut Strabo fecit. Item uiso, inspicio, & cognosco. Plutarch. Βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν. Et oculis subijcio. Idem in Cicer. σώματα ἱστορῆσαι. Vnde κατ' ἱστορίαν ἰέναι, uisendi gratia ire. Item memoriæ prodo, cõmoro, ut τοὺς βίους ἱστορῆσαι, Theophrast. Vnde τὰ ἱστορούμενα, Plutarcho proretus memoriæ proditis. Budæus Com.
ἱστορία. ας. ἡ. historia, narratio, cognitio, disciplina. (narrandis.
ἱστοκατάζος. præstantissimus in historijs e
ἱστοριογράφος. ου. ὁ. historiographus.
ἱστός. ῶ. ὁ. tela, malus nauis.
ἱστουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. texo. Neutr.
ἱστουργία. ας. ἡ. textura.
ἱστουργικός. ὴ. όν. ὁ. textorius.
ἱστουργός. ῶ. ὁ. textor.
ἵστρος. ν. ὁ. Ister, id est Danubius.
ἰσχάζω. irascor.
ἴσχω. sciat, testis sit. Budæus Comment.
ἴστωρ. ορος. ὁ. sciens, testis; præses, prudens, expertus, peritus.
ἰσχαίνω. anxiè & solicitè cogito.
ἰσχάδιον. ν. caricula.
ἰσχαδόπωλις. ιος. ἡ. caricarum uenditrix.
ἴσχαμον. ν. τὸ. sanguinem sedans seu attenuans.
ἰσχάνω. macero, attenuo.
ἰσχάλεον. ου. τὸ. tenue, aridum, morbidum.
ἰσχάλλω. à uia declinare. (ad.f.
ἰσχανάα. cupit, ἐπιθυμητικῶς ἀντίκειται. Ilis

ἰσχανάω, &
ἰσχανόω. &
ἰσχάνω. detineo, cupio, expecto.
ἰσχάς, άδος, ἡ. carica nux, ficus arida.
ἰσχάσκω. ἰσχάνω.
ἴσχιο. contine.
ἰσχιάω. dehiscere.
ἰσχιάς. dolores coxendicum.
ἰσχιαδικός. ἡ. όν. dolens coxendicibus.
ἰσχιάλλω. inter eundum in utranq; partem declinare.
ἰσχιάς. arthritidis species apud Aeginetã.
ἰσχίον. ν. τὸ. uertebrum coxarum, nates, pars tali, coxendix, & neruus ille, qui coxendicem fœmori committit.
ἰσχνός. ή. όν. ὁ. diuulsus, diuisus.
ἰσχναίνω. μ. ανῶ. π. νηκα. attenuo, arefacio. Accus.
ἰσχναντικός. ἡ. όν. extenuans.
ἰσχνύειν. ὑφᾶναι, θηλάσαι.
ἰσχνύειν. extenuare.
ἰσχνομυθία. arguta de rebus minimis disputatio.
ἰσχνός. ἡ. όν. macer, gracilis, exilis.
ἰσχνότης. ητος. ἡ. macies, gracilitas,
ἰσχνοφωνία. hæsitantia linguæ.
ἰσχνόφωνος. ὁ. qui gracilem habet uocem, aut uocem amisit, cui uox supprimitur & sistitur inter loquendum. Bud. Com.
ἴσχος. ν. ὁ. ramus.
ἰσχουρία. ας. ἡ. urinæ suppressio, cui opponitur στραγγουρία.
ἰσχυρίζομαι. ui utor, contendo, confidenter loquor, nitor, innitor. Vnde ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, uel τῷ ψηφίσματι, in hoc fiduciã causæ colloco, in eo cardinem causæ pono & facio. Idem est enim quod πιστεύω.
ἰσχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. roboro, affirmo, asseuero. Actiu. accus.
ἰσχυρόνομος. peruicax, tenaxq; propositi.
ἰσχυροποιῶ. fortiorem facio.
ἰσχυρός. ἡ. όν. fortis, grauis, potens. Ad uires refertur, non ad magnitudinem, ut annotat Erasmus.
ἰσχύς. ύος. ἡ. fortitudo, robur, potentia, uis, uires, uirtus.

ἰσχύω. ὑσω. π. υκα. possum, ualeo, rerum potior. Neut. accus.
ἴσχω. habeo, teneo, scaturio, emergo.
ἰσωνία. ας. ἡ. æquale præmium, ἰσοτιμία.
ἴσως. &
ἴσωσπω. fortasse, æqualiter.

IT.

ἰταλιώτης. arrogans, impudicus. Et Italiotæ, Græci Italiam incolentes.
ἰταλός. prisca lingua bouem sonat. Hinc Italos quidam nominatos existimant.
ἰταμός. ὴ. όν. imprudẽs, improbus, temerarius.
ἰταμότης. ητος. ὁ. uiolentia.
ἰταμῶς. temerè.
ἴτας. iusiurandum.
ἴτε. ite.
ἰτέα. ας. ἡ. salix, & urbis nomen.
ἰτέϊνος. ὴ. όν. ὁ. salignus.
ἰτέων. ῶνος. ὁ. salictum.
ἴτυ. sibilus.
ἴτυλος. constans.
ἴτυς. ὑος. ὁ. impetuosus.
ἰτύϊον. eundum est.
ἰτικός. ὴ. ἴτυς.
ἰτρίον. ν. τὸ. genus placentæ pertenuis ex melle & sesamo, bellarium.
ἰτρόν. abdomen.
ἴτυλος. orphanus, solus, puer, tener.
ἴτυς. υος. ὁ. rotæ circumferentia, in qua radij infiguntur, & axis agitatur, umbo.
ἴτω. eat.
ἰτώνη, & ἰτωνία. ἡ. Diana.

IY.

ἰυγή. ῆς. ἡ. uox, sibilus, clamor.
ἰυγμός. ῶ. ὁ. clamor, pulsus.
ἰυγκτής. clamans.
ἴυγξ. γος. ἡ. motacilla, auicula caudam assiduè quatiens, qua ueneficæ ad amores utuntur, ut est apud Theoc. in Pharm. Vnde & pro illecebroso illectamento, siue illecebra ponitur.
ἰύζω. μ. ύσω. π. υκα. clamo. proprie de mulieribus.
ἴυγμός. clamor.

IΦ.

ἰφθιμος. ὴ. όν. ὁ. potens. Ab ἴφι & θυμός.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἰφι. fortiter, potenter.
Ἰφιγένεια. Diana.
Ἴφικλος, quasi ἰσόκωλος, à pedum celeritate. Nam κῶλον pedem significat.
Ἰφίπρατις, &
Ἰφικρατίδης. calceamenta Attica, quorum meminit Athenæus.
Ἰφθ&.ὁ. pinguis, potens.
Ἴφις. pulcher, uelox.
Ἴφθημα.ατος.τὸ. uulnus.
Ἰφύς.ὑος.ὁ. supercilium.

ΙΧ.

Ἰχθυάω. uenatur pisces, ἰχθυᾷ, cupit piscari.
Ἰχθυάσκον. piscabantur.
Ἰχθυβόλος.ὁ. piscator.
Ἰχθύδιον.τὸ. pisciculus.
Ἰχθυήματα. squamæ.
Ἰχθυηρός.ὁ. aptus ad pisces.
Ἰχθύκεντρον. fuscina.
Ἰχθυοβολεύς. & ἰχθυοβουλκός. piscator.
Ἰχθυόεις.όεσσα.όεν. piscolentus.
Ἰχθυοθήκιον.τὸ. aliqui uocant rapum terræ.
Ἰχθυοκόλλα. gluten ex pisce.
Ἰχθυολκός.ὁ. piscator.
Ἰχθυοπωλεῖον.ου.τὸ. locus ubi ueneunt pisces.
Ἰχθυοπώλης. qui uendit pisceis, ichthyopola.
Ἰχθυοτροφεῖον.τὸ. piscina, piscium uiuariũ.
Ἰχθυοφάγ&.ὁ. ex piscibus uiuens, piscedu
Ἰχθύς.ὑος.τὸν ἰχθῶ. piscis. clus.
Ἰχθυώδης.εσ.ὁ,ἡ. piscosus, pisceus.
Ἰχνα. turdus.
Ἰχνάομαι. uestigo, ἰχνοσκοπῶ.
Ἰχνευμων.ονος.ὁ. bellua, ichneumon.
Ἴχνευμα.αζος.τὸ. &
Ἴχνευσις.ιος.ἡ. indagatio.
Ἰχνευτής.οῦ.ὁ. indagator, uestigator.
Ἰχνύω.μι.ύσω.π.ιχνα. &
Ἰχνηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα. inuestigo, scrutor, propero, contendo.
Ἰχνηλατία.ας.ἡ. inuestigatio, indages, uel indago.
Ἴχνιον.ου.τὸ. uestigium, calceus, signum.
Ἰχνογραφία. est descriptio operis futura, quæ à Cicerone forma dicitur. Cælius libro 5. capite 8. Budæus in Annot.
Ἴχν&.ους.τὸ. uestigium.

Ἰχνότης. exilitas, angustia, oris uitium. Vide ἰσχνότης.
Ἰχνοτέτης, &
Ἰχνόφωνος. huiusmodi uitio laborans.
Ἰχώρ.ῶρος.ὁ. tabo, sanies, cruor, proprie deorum.
Ἰχωρροοῦντες.οἱ. saniem emanantes.

ΙΥ.

Ἴψ.πος. uermis, cornibus & uitibus infestus. Homerus, μὴ κέρα ἴπες ἔδοιεν. ἴψα enim lædere. est.

ΙΩ.

Ἴω.εο, πορεύομαι.
Ἰώ. heu, io, uox bacchantium. φεῦ, indignantis est.
Ἰῶ ἐμῷ. meo telo.
Ἰώγα, Bœotice. ego.
Ἰωγή.ῆς.ἡ. tectura, protectio, quies, clamor.
Ἰώδης.εσ.ὁ,ἡ. uenenosus.
Ἰωή.ῆς.ἡ. uentus, flatus, splendor, fumus, clamor.
Ἰωκή, aphæresi pro διωκή.ῆς.ἡ. clamor, minæ, insecutio.
Ἰωλκός.οῦ.ὁ. Iolcus, urbs Thessaliæ.
Ἴωλον.ου.τὸν. nigrum.
Ἴωμαι. curo, medeor.
Ἴωμεν. eamus.
Ἰών. tria tempora significat, præsens, præteritum, & futurum. Bud. Com.
Ἴων. plenus.
Ἴων. proprium nomen.
Ἰωνιά.ᾶς.ἡ. locus consitus uiolis, uiolarium, uioletum.
Ἰωνικίζω. Ionum more aliquid ago.
Ἰωνικῶς. aduerb. Ionicè. Item ab Ionum mollicie & luxurie, ponitur pro delicate, molliter, Aristophan. Et ἰωνικὸς, pro molli, & delicato.
Ἰωνίς.ίδος.ἡ. Ionia regio.
Ἰωνίτης. sinapi Persicum.
Ἰωνός. piscis quidam.
Ἰώξ.ωκός.ὁ. ἰωκή.
Ἴωξις.ιος.ἡ. insecutio.
Ἴωπος.ὁ. uestibulum, & uestibuli custos, mõs, locus in monte.
Ἰωτακισμός.ὁ. uitium oris est, ubi plurimũ

dissonat, ut si dicas, Iunio Iuno Iouis mirè irascitur. Capel. libro 5.
Ἰωφμός, &
Ἰωχμός, pro διωχμὸς, aphæresi τῆς δ. persecutio, tumultus bellicus, perturbatio, uociferatio.
Ἴψ.piscis nomen.

ΚΑ.

Κάβασος, uel κάβασος. inexplebilis, ἀπὸ τῆς κάβης, quod mensuræ frumentaceæ genus est.
Κάβαξ. παυπερος, uersutus, ueterator.
Κάβαρνοι. Cereris sunt apud Parios sacerdotes.
Κάβασ&.ὁ. edax, inexplebilis, κάβασος.
Καββαλικός.ῆ.ὁ. prosternendo aptus.
Κάβειρα.τὰ. loci nomen.
Κάβειροι. diÿ Samothracũ, & montes Phrygiæ.
Κάβη. cibus, βρωτή.
Κάβηξ.ηκος.ὁ,ἡ. larus auis propter edacitatẽ.
Κάβος.ὁ. frumenti mensura, lagena.
Καγκαίνω. calefacio, exicco.
Κάγκανα.τὰ. ligna arida, combusta.
Καγκής.ίος.ὁ,ἡ. aridus.
Καγχάζω.μ.άσω.π.ακα. &
Καγχαλάω.μ.άσω.π.ωκα. cachinnor, præ gaudio deficio, lætor. Neutrum absol.
Καγχασμός.ῆ.ὁ. cachinnus.
Καγχάω.μ.ασω.π.ακα. cachinnor. Neutr.
Καγχάζω. insæliciter ago, laboro, tristor.
Καγχασμός. granum, siue acinus fici, uel potius κεγχαμίς.
Κάγχρος.ου.ὁ. semen libanotidis herbæ, rosmarinus.
Κάγχρυς. hordeum, hordei farina. Vnde καγχρυδίας, ἄρτος. panis hordeaceus.
Καδδιώαμιν, pro κατὰ διώαμιν, sicut καδδὶ pro κατὰ δί. pro uirili.
Καδίσκος.ου.ὁ. urna suffragiorum. Duplex autem erat, altera θανάτε, siue καταδίκα-

ζομένων, & κύριον appellabant, altera ἀπολύοντων, ἄκυρος. Bud. Com.
Κάδ&.ου.ὁ. cadus.
Κάθισον. sede, κάθισον.
Καθύω. demergo.
Κάειρα.ας.ἡ. Caira, id est mulier ex Caria.
Κάλω.μ.άσω.π.ακα. orno. Aëtiu. accusatiuo iungitur.
Καθ' ἅπαν, &
Καθ' ἅπαξ. ubique, omnino, funditus.
Καθ' ἅπερ. quemadmodum, ut.
Καθ' αὑτὸν. solus, ipse secum. οἱ καθ' αὑτὸν, suæ ætatis homines, Herodia.
Καθ' αὐτὸ τάξεως. suo ordine.
Καθ' ἕν. in uno & in aliquo. Demosth. ἓν καθ' ἓν χρήσιμος τῇ πόλει, id est, καθ' οὑδέν, καθ' ἕντι. Vide ἕν.
Καθά, Atticè pro καθὼς. ucluti, sicut, tanquam, quemadmodum.
Καθαγιάζω.μ.άσω.π. ακα. sacrificio. Neutrum accus.
Καθαγίζομαι. soluo iusta, perago exequias, offero mortuo sacrificium, aut epulum super sepulchro.
Καθαγισμός.ῆ.ὁ. parentalia, id quod adolebatur in modum sacrificij in gratiã mortuorum.
Καθαξιῶξω. castra ponere.
Καθαιμαλόω. cruento, cruore perfundo.
Καθαιμακτός.ῆ.ὁ. cruentus.
Καθαιμάξας. qui cruentauit.
Καθαιμάσσω.μ.άξω.π.ακα. καθαιμαλόω.
Καθαίρεσις.ιος.ἡ. subuersio, dissolutio, demolitio, cædes. καθαίρεσις & σαρκὸς, imminutio, tabes, extenuatio. Bud. Com.
Καθαιρέτης.ου.ὁ. deuastator, interemptor, carnifex.
Καθαρτικός.ῆ.ὁ. ἀφανισικός. Et καθαρτικὰ φάρμακα, dicuntur τὰ κατασαλτικὰ τῶν ὑπερξηθέντων, quæ ad modum naturalem salubremq; reducunt.
Καθαίρω. μ. αρῶ. π. αρκα. assumo, purgo, lustro. Item deleo, depono, destruo, subuerto, deuinco, demolior, aufero, detraho, sustollo, minuo, extenuo. Item deïcio depello, de gradu existimationis

Universidad de Deusto
Biblioteca

deturbo & abijcio, Antiph. & Plut. in Demetr. τοῦ δὲ ὑῆ τὸ φρόνημα καθιλεῖν, Spiritus minuere, & inhibere, uel elatos comprimere, καταστεῖλαι. Ponitur & pro peragere, siue uincere certamen susceptum. Plutar. τοὺς παντοίους καθαλόντος ἀγῶνας. Item detrabo, deduco. Aristoph. καθέλοιμι νύκτωρ τὼν στιλπνίων. Item pro κατάγω, id est naues è mari in terram subduco, sicut ἐπαίρειν pro ἀνάγειν. Bud. Com.

Καθάλλομαι. desilire, καταπηδῶ.

Καθαπτόμενοι. οἱ. demittentes.

Κάθαρμα. τὸ. nodus. Suid. habet κάθαρμα.

Καθάπαξ, aduerb. &

Καθάπαξ, pro καθ' ἅπαξ uel καθ' ἅπαξ. omnino, prorsus, semel.

Καθάπερ, pro καθ' ἅπερ. quemadmodum.

Καθάπλομαι. attingo, tago, pugo, mordeo, reprehendo, obiurgo, incesso, lacesso, impeto, manus iniicio, ἐπιλαμβάνομαι. Depõ. geni.

Καθαπλόμενος. perstringens, respondens.

Καθαπλός. οῦ. ὁ. indutus, amictus. Aristophanes Ranis, θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπλός.

Καθαρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. purgo, purus sum, in puritate dego.

Καθαρεύων. οντος. ὁ. purus. Et καθαρεύων κακίας, talis est, qualem Cicero innocentẽ nomen habere Græcum negat. Bud. Com.

Καθαρθείς. θέντος. ὁ. expiatus.

Καθαίρω. μ. ίσω. π. ικα. mundo. Accus.

Καθάριος. α. ὁ. mundus, purus.

Καθαριότης. ητος. ἡ. mũditia, puritas, elegãtia.

Καθαρισμός. ῦ. ὁ. purificatio.

Κάθαρμα. ατος. τὸ. piaculum, quales erant homines, qui peste expianda alio ue morbo im nolabantur diis, aut porcellus, quo domum lustrabant. Accipitur & pro ipso scelere & commisso, propter quod expiatio debetur. Aliquando etiam pro ipso sceleſto, quemadmodum scelus Latinis. Erasm. nunc sterquilinium, nunc sacrilegium interpretatur.

Καθαρμός. ῦ. purgatio.

Καθαροποιῶ. purifico.

Καθαρός. ᾶ. ὁ. purus, syncerus. Antiquis dicebatur, qui ob cædem perpetratam impia manus habere non censebatur, ἀναγνός, ὅσιος. Antyph. καθαρὸν πάντων ἐγκλημάτων dixit, qui nulli iniuriam intulit. Bud. Com.

Καθαρότης. ητος. ἡ. puritas.

Καθάρσιον. α. τὸ. purificatorium poculum. Et καθάρσια, sacra quædam & porcelli, quibus Athenis conciones & theatra lustrabantur. Lucianus Cronosolones, Lupercalia Plutarchus uocat.

Καθάρσιος. α. ὁ. expiator.

Κάθαρσις. ιος. ἡ. purgatio.

Καθαρτὴρ. ρος. ὁ. purgator.

Καταρτήριος. α. ὁ. purgatiuus.

Καθαρτὴς. ᾶ. ὁ. purgator.

Καθαρῶς. pure, manifestè, planè.

Καθαυτόν. sua sponte, seorsum, per seipsum, separatim.

Καθαύω. exuro, deleo.

Καθεδλόμενος pro καθεσόμενος, præs. pro fut. sessurus, Aristoph.

Καθέδρα. ας. ἡ. ἐπίκλισις, cathedra, dilatio.

Καθέζομαι. μ. καθεδοῦμαι. sedeo. Item perseueranter fruor, & bene habeo, delicior, relaxor. Item castra pono.

Καθεζόμενος. α. ὁ. accumbens.

Κάθεμαι. sedeo.

Καθαργυρῶ, &

Καθάργω. μ. άρξω. π. αρχα. detineo, prohibeo, includo, & tanquam in carcere cohibeo. Actiu. accus.

Κάθαρξις. conclusio, coërcitio.

Καθεῖς. singulatim.

Καθεκάστου. quotidie.

Καθεκτέον. retinendum est.

Καθεκτικός. ᾶ. ὁ. cohibens.

Καθεκτὸς. ὰ. ὁ. detentibilis.

Καθεκτῶς. continenter.

Καθελκύσω. uulnero.

Καθελκωθείς. ωθέντος. ὁ. uulneratus.

Καθελκύω. traho deorsum. Accus.

Καθέλοιμι. ἀπολύω.

Καθέλω. demolior, destruo, profligo, καθαιρέω. Accus.

Κάθειμα. monile ad pectus demissum.

Καθεξῆς. singulatim, unusquisq.

Καθεξῆς. deinceps.

Καθερπύω. serpo. Ioseph. lib. 2. καθερπύοντες ἀφ' ὑπερτῶν τειχῶν ἔξαν ἐπὶ τοὺς ῥωμαίους.

Κάθεσις. dimitte.

Κάθεσις. diuersorium, habitatio.

Καθεστηκότως. ότος. ὁ. animo composito et moderato. καθεστηκὸς φρόνημα. sana mente est.

Καθεστήκω. στήξω, συνίστημι, συνιστάνω, perstio, quiesco, ἥρεμῶ.

Καθεστηκός, passiuam habet significationem, constitutus. Et τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ, rerum nouarum molitio.

Καθεστῶτα. τὰ. leges, decreta, statuta.

Καθετικ. ικ. ἡ. retis genus.

Καθετήρ. ῆρος. ὁ. genus monilis muliebris, quod & κάθειμα dicitur, & φοπὶς. Est & instrumentum chirurgicum, quo urina elicitur. Cælius libro 4. capite 26.

Κάθετος. α. perpendiculum.

Καθεύδω. μ. καθεύδησω. dormio.

Καθέω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio. Accus.

Κάθη, pro κάθησαι. Bud. Com.

Καθηγεμών. όνος. suasor, author. Proprie autem dux, præitator, qui cæco uiam præit.

Καθηγητὴς. ῆ. ὁ. magister, præceptor, institutor.

Καθηγοῦμαι. præeo, præceptor sum. Plato, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσεσθαι τὸν λόγον, id est rectè, atq; ordine uidere disputationem instituisse, hoc est nobis disputandi rationem rectam præstituisse. Bud. Com.

Καθηδυπάθω. μ. ήσω. π. ηκα. sum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatem consumo & contero. Genit.

Καθηδυπάθεια. libido.

Καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem consumo & contero. Bud. Com.

Καθήκον. οντος. τὸ. officium, quod conuenit. Ab καθήκω pro προσήκω.

Καθηκόντως, &

Καθηκότως. decenter, rite.

Καθήκω. pertineo, pertingo, portendor, porrigor, παρήκω, ut καθήκει δὲ ὁ τῶν κορινθίων ἰσθμὸς ἐς τὴν ἠπειρωτίδα. Pauf. Item conuenio, consentaneus sum, προσήκω. Syncs. Vnde καθήκαμοι, decet, conuenit, fas est, officij mei est, & muneris, Polyb. Item accido, emano, ut τὸ καθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit, Pausan. Item deuenio. Aeschin. καὶ καθῆκεν ἐς ἡμᾶς ὁ λόγος, Partes loquendi ad nos deuenerunt. Bud. Com.

Καθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo clauis. Accus. iungitur.

Καθήλωσις. εως. ἡ. confixio.

Καθηλωτὸς. ὸ. ὁ. confixor.

Κάθημαι. sedeo, ut κάθημαι τὴν δὲ τὴν καθεδοῦμαι.

Καθημαξευμένος. tritus, exercitatus.

Καθήμενον. τὸ οἷον ἡ ὁ μαλὸν χωρίον, ἢ πεδίον, ut οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον πεδίον ἐσγαλοπεδεύουσι, in planitiẽ & campũ plan.

Καθημέραν. quotidie. (num.

Καθημερεινός, &

Καθημέριος. α. ὁ. quotidianus, diurnus.

Καθημερόβιοι. οἱ. qui in diem uiuunt, atq; ex tempore Eras. Chil.

Καθῆσο, &

Καθῆτο. sedebat, collocatus est. Bud. Com.

Καθῆντο. sedebant.

Καθιᾶσι. uide κατίασι.

Καθιγμός. uolens, præueniens.

Καθιγνίσαι. mortuis immolare.

Καθιδρύομαι. ædifico, collocor.

Καθιερόω. consecro, sacris initio.

Καθιέρωσις. εως. ἡ. consecratio, dedicatio.

Καθιζάνω, &

Καθίζω, καθίζομαι, ex ἵζω, ἵζομαι. μ. ίσω. π. ικα. uel καθιζήσω, καθιζοῦμαι, ex ἵζᾶν circunflexè. sedeo, insideo, decumbo, desido.

Item colloco, id est sedere facio. Καθίζω δικαστήριον αὐτῶν θεῶν, id est iudices illi deos fero, & eum apud deos accuso, Liba. Bud. Com.

Καθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. demitto, summitto. καθίεμαι quoq; uoce passiua idem significat, ut καθειμένος τὴν πώγωνα, pro καθεκὼς, & καθειμένος βοσκόμενος Luciano, & καθεῖτο τὼν ὑπνίων pro μάκραν ἔχων apud eundẽ. Sic Latinis submittere barbam & capillum. Plin. Epist. Quia reis moris est sub-

mittere capillũ, id est demittere. Et Ver. Aen. 3. Respicio, dira illuuies, immissáq; barba. Xenophonti in Hipparch. est pro sese demittere desiliendo & deorsum librare sine casus adiectione, καὶ (inquit) ἀφ' ὑψηλῶν ἀσφαλῶς καθίγνα. Refertur & ad insidias, ut καθίνα λόχον, insidias collocare, Synesio. Idem, τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς τῶν σωτῆρος λοχιτῶν τὸν ὠμόσαρον. Latinè dicitur summittere percussorem, uel sicarium. Bud. Com.

Καθικετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. supplicor. Neu. absol. & aliquando cum accus.

Καθικνέομαι. μ. ιξομαι. attingo. Depon. genit. ut Aristot. de Hist. animal. lib. 9. πᾶς σάρκα ἀλλήλου καθίξει, Carnem nullius animalis tangunt. de apibus, Vel (ut Plin.) nulla cadauera attingunt.

Καθιμάω μ άσω. π. ακα. demitto, χαλῶ. Aristoph. Fucis, ἀπὸ καθιμᾶς αὐτὸν δύο.

Καθιμονύω. idem.

Καθιππάζομαι. incurso equitatu.

Καθίππευσις. εως. ὑ. adequitatio.

Καθιππεύω. contra aliquem equito.

Καθιπποκρατῶ. τὸ. καθιππομαχῶ. Budæus Commentarijs.

Καθιπποτροφῶ. in alendis equis consumo. Budæus Commentarijs.

Καθίπτημι. μ. καταπτάσω. π. πκα. ἀόρ. β. κατέπτην. deuolo. Neut. absol.

Καθιστάω, uel uocali breui in suam longam mutata, & ω in μι, καθίστημι. μ. ήσω. σ. ηκα. constituo. Sed uarie. Aliquando enim est efficio, afficio, redigo, ἀποτελῶ, ἀπεργάζομαι, παρασκευάζομαι. Et id cum præpositione ἐς uel ἐπί, ut ἐς φόβον. uel ἐπὶ τὸν φόβον καθιστάναι, timore afficere, in timorem conijcere. Et sine præpositione, ut ἀνέλπιστον καταστῆσαι, ad desperationem redigere, Thucyd. Aliquãdo creo, ut καθιστάναι τὰς ἀρχάς, Aristot. Polit. 4. & καταστάσεις τῶν ἀρχῶν, apud eundem. Et creo, ut Latinis creare litem, periculũ, ut καθιστῶσι τὰς κίνδυνον, id est κατηγορῶ, & ἀς δικαστήριον ἀναστάω. Huc pertinet quoq; καθίσταμαι passiua uoce, pro fieri & esse positum, ut καθίσταμαι ἀρχων, id est γίνομαι. Xenoph. καὶ τὴν πόλιν ἄρχοντας ἀεὶ τοὺς κυάμου καθίστασθαι. Aliquando instituo, ut τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι καὶ τὰ δικαστήρια, Aristot. Sic quoq; καθίστασθαι passiua uoce pro moderari, regere, οἰκονομᾶσθαι, ut καθίστασθαι τὴν ἀρχήν, Thucyd. & ὀλιγαρχίαν καταστῆσαι, Lys. pro tueri, confirmare, stabilire, restituere. Gregor. ὁδὶ ἐντόμοις καὶ θυσίαις καθιστᾶ τὰ βασίλεια. Et ad personam apud Luc. Act. 17. refertur, οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν παῦλον, de ijs qui Paulũ comitatu suo confirmabãt, securitatẽ ei præstantes. Vnde καθίσασθαι, & κατέστην, et κατέστηκα pro νενόμισαι, in more positũ est, morib. receptũ est. Paus. ἐν ὅσοις καθέστηκεν θεοὺς ἄλλους σέβειν, Apud quos moris est deos alios colere. Idem, ὃ μόνον οὐ καθέστηκεν, Non solum qua parte legitimum est, & bonis moribus conuenit. Item καθεστηκὸς constitutum, institutum, statum, fixum, ut εἰρήνην τὰ καθεστηκότα, non studere rebus nouis & τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ, rerũ nouarũ molitio. Et παρὰ τὸ καθεστηκὸς indecore, illicite. Et καθεστηκυία τιμὴ, legitimum & iustum pretium, Demosth. Et ἀνὴρ καθεστώσης ἡλικίας, plena & confirmata ætate, Gale. Aliquando item ponitur pro demulcere, componere, sedare, placidum reddere, Vnde καθεστηκότα, & κατασάντα, composita, pacata, trãquilla. Et aqua turbida & spurca καλασῦσα dicitur, cum eius crassamentum subsedit. Item καθιστάναι τὸν ἵππον, equum concitatum sistere, ἀναλαμβάνει. Et καθίστασθαι, animo componi, sedari, Aristot. Polit. 8. Aliquando est formare, componere, fingere, ἀνάγειν, ut κατασκευάσθαι τὰ δένδρα, Theophr. de Caus. 3. Aliquando incipere, ut καθιστάναι τὸν πόλεμον, committere bellum, συμβάλλειν. Vnde καθιστάμενος πόλεμος, bellum cœptum, commissum: & καθεστηκότες ἐχθροὶ, hostes qui sunt, aut esse cœperunt. Thucyd. ὅτω πᾶσα ἰδέα κακοπραγίας κατέστη. Sic omne genus improbitatis extitit, uel enatum est, cœptum est.

Budæus Commentarijs.

Καθό. in quantum, tanquàm.

Καθοδολογία. ἡ. uiæ deductio.

Καθοδόμ. ordinatè, secundum uiam.

Κάθοδος. ὁ. ὁ. reditus, repatriatio, descensus.

Καθ' οἷμον. secus uiam.

Καθολικός. ἡ. ὁ. uniuersalis.

Καθολικῶς, &

Καθόλου. uniuersaliter. Vnde καθόλου δὲ ἓν εἰπεῖν, ut uno uerbo dicam, ut in summa dicam.

Καθομηρίζω, uel ὁμηρίζω. homericis uersibus describo uel celebro. Bud. Com.

Καθομιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. sermocinor. Dat.

Καθομολογῶ. fateor, indico mentem & aperio. Datiuo.

Καθομολογοῦμαι. despondeo. Et καθομολογημένη, desponsa. Bud. Com.

Κάθομον. similiter, rationabiliter, decenter.

Κατοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. armo. Accus.

Καθοπλεύω. despicio.

Καθοράω. conspicio, intueor, conspicor, despicio, id est deorsum aspicio. Accus.

Καθορθόω. dirigo, consumo. κατορθώσας ἅπαντα ἐμπαρέτλω, euadit consummatus in omni uirtute.

Κάθορμα. τὸ. collare ornamentum, ambitus.

Καθορίζω. μ. ίσω. π. ικα. definio. Accus.

Καθορμίζομαι, &

Καθορμίζω. in portum appello. Bud. Com.

Κάθος. uas, uel mensura frumenti.

Καθοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. despõdeo, sacrificio, deuoueo. Actiu. accus.

Καθοσιωθέν. τὸ. &

Καθοσιωμένον. τὸ. consecratum.

Καθοσίωσις. εως. ἡ. iustificatio, condemnatio.

Καθόσον. inquantum, quatenus, quandiu.

Καθότι. propterea quòd, quatenus, quoniam

Κάθου, pro ἐκάθησο. sedebas.

Καθυβρίζω. dedecore afficio, dedecus & notam inuro. Bud. Com.

Καθυγραίνω. μ. ανῶ. madefacio. Actiu. acc.

Κάθυγρος. ὁ. ὁ. humidus madidus.

Καθύεσθαι. impluere.

Καθυλακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. oblatro.

Καθυλομαχῶ. τὸ. ὑλομανῶ, frondibus, & foliis luxurio.

Καθυμνέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo. Actiu.

Καθυπερθεν. desuper.

Καθυπέρτερος. α. ὁ. superbus.

Καθυπνάω. obdormio.

Καθυπισχνέομαι. fateor, promitto.

Καθυποβαλλόμενος ὡς δεσμῷ. in uincula coniecto.

Καθυπόκειμαι. subsisto, subiaceo.

Καθυποκείνομαι ὑμᾶς. histrionica actione uos capto, & demulceo. Bud. Com.

Καθυστερέω. tardus uenio.

Καθυφαίνω. remittere, cedere, subijcere.

Καθυφαιρ. subtraho. Ioseph. lib. 2. δεῖν ὑμῖν καθυφέλκεσθαι.

Καθυφέλκων. ὁ. ὁ. subtrahens.

Καθύφεσις. præuaricatio.

Καθυφίημαι, uel καθυφίεμι. omitto, præuaricor, prodo et cõdono causam aduersarijs, ἐθελοκακῶ, ὑποστέλλω, καταπροΐεμαι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν, καὶ προδιδόναι, ἀντικάττεσθαι. Bud. Commentarijs.

Καθωραΐζομαι. glorior

Καθώς, sic, sicut.

Καί. & geminatur interdum Attice, καίτοι καὶ λόγον τινὰ δίκαιον, Plutarch. Abundat quoq; frequentiss. apud Atticos, ut καὶ δᾶτα καὶ αὖθις, Demosth. quod sine geminatione dixit. Item æque, et perinde ut, atq; Synesius, οἰκοδεῖ ἴσα καὶ τοῖς ἀναιτίοις ἐτίμα, In honore cũ priuatim habui, perinde ut insontes. Est etiam idem quod quàm, ut ac & atq; Latine. Aristot. ἔστι γὰρ ἑτέρα ἡ χρηματικὴ καὶ ὁ πλοῦτος ὁ κατὰ φύσιν, Alia est quæstura ac diuitiæ œconomicæ. Accipitur præterea pro etiam ut & Latine. Plato, οἰκοῦν αὗται ἀφαιρεταὶ ἄχρηστοι μὴ γε καὶ γυναῖκες, etiam mulieribus. Quintilianus, Sed non qui maxime imitandus, & solus imitandus est. Bud. Com.

Καί γε. atqui.

Καὶ γάρ. etenim.

Καὶ γὰρ δή. atq; ideo.

Καὶ δή. continuo, protinus, ideo, Demosthen. & Gregor. ἐπ' αὐτῷ γὰρ δὴ ἕψομαι, Cõti-

nuò ad eum me conuertam. Bud. Com.

Καὶ μήν τοι καὶ. atqui etiam.

Καὶ μὲν. attamen, sanè, atqui, adde his, ἢ ἔτι

Καὶ μὲν δή. imò, enimuero, sed enim.

Καὶ ταῦτα. præsertim & maxime, idq.

Καίτοι. etsi, quanquàm Item atqui, Demosth. pro Chesiph. καίτοι ὅτῳ, &c. Accipitur & pro uerum & prosed. Demosth. καίτοι τίς ἡ κοινωνία? Verũ quænam est ista causæ communitas? Id Cice. per at expressit, in Verr. acti. ult. At quemadmodum ipse sese induit priore actione? Aliquando pro & quidem, quanquàm. Cic. Quid nõ est dictum à me moderate? quid non amice? & quidem cuius temperantiæ fuit de M. Antonio dicentem, abstinere maledicto? Plutar. καίτοι καὶ λόγον τινὰ διατίθεσθαι περὶ αὐτῶν δίκην. Dicitur & καίτοιγε. Est interdum collectiuum, proinde, itaq. Bud. Com.

Καιάδας. ὁ. fossatum, locus apud Lacedæmonios, in quem fontes deijciebantur.

Καίατα. fossæ. loca à terræmotu concussa, & aperta.

Καικάσαι. deridere.

Καικίας. ου. ὁ. Cæcias, uenti nomen.

Καικίνης. idem.

Κάινη. ης. ἡ. urbs Peloponnesi.

Καινὴ. ῆς. ἡ. noua.

Καινίζω. innouo, initior.

Καινίται. fratres. sorores.

Καινοδοξία. capitur inani gloria.

Καινολογία. ἡ. nouum studiũ, noua doctrina.

Κάινομαι. supero, percutio gladio, retento.

Καινοποιῶ. τὸ καινοζομῶ.

Καινοπραγία. ας. ἡ. nouitas rerum.

Καινοπρεπὴς. ους. nouus, nouitate iucundus.

Καινὸς. ἡ. ὸ. nouus, absurdus.

Καινότης. ητος. ἡ. nouitas.

Καινοτομέω. metallum aut lapides excido.

Aliquando est res nouas moliri et designare, hoc est (inquit. Bud. Com.) νεωτερίζειν, καὶ τὰ διατεθειμένα πρότερον καλῶς ἐπὶ τὸ χεῖρον, uel ἐπὶ τὸ πολιτικὸν μὴ ἐπιτίθεσθαι. Aristotelis. Pol. 5. Item innouare quippiam, aut noui quid edere. Greg. καινοτομοῦντες τὸ δυσπαθὲς διὰ τοῦ Χριστοῦ μίμησιν. Idē alibi καινοτομῆσαι naturam dixit, cum gigantes procrearet.

Καινοτομία. ας. ἡ. νεωτερισμός, renouatio, designatio, facinus nouum, ab omni humanitate, naturáq; alienum.

Καινοτόμως. designabunde.

Καινουργέω. designo, καινοτομῶ.

Καινουργία. ἡ. νεωτερισμός, renouatio.

Καινουργίω. καινουργέω.

Καινουργισμός. ὁ. &

Καινουργόν. iam recens factum, sine aliquo archetypo.

Καινόφιλος. recens amicus, qui non ijsdem subinde amicis utitur.

Κάννυμαι. supero, Depon. accus.

Κάνω, κάνομαι. μ. ανῶ. occido, κόπτω, φονεύω. Actiu. accus.

Κάομαι. μ. αύσομαι. π. κέκαυμαι. ardeo.

Κάπηρ. quamuis.

Καρία. ας. ἡ. antenna.

Καιεία. instita, fasciæ sepulchrales.

Κάιριον. ου. τὸ. opportunitas temporis.

Καίριος. ου. ὁ. temporalis, tempestiuus, opportunus, lætalis. πληγαῖς καιρίαις, certis ictibus uertit Politianus.

Καιροβατέω. uincere, præuerti.

Καιρός. οῦ. ὁ. tempus, id est, occasio & opportunitas, uel ipsum punctum potius, in quo res sit agenda, ut apud Terent. In articulo oppressit, id est ἐν καιρῷ. Παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, in præsenti, in præsens, in præsentiarum. Παρὰ τὸν καιρὸν ἑκάστου. unoquoq; tempore. Δοῦλος καιροῦ, seruiens rerum statui. Ἀπὸ καιροῦ, intempestiuum.

Κάιρος. ου. ὁ. filum, καίρωμα.

Καιροσὴς. bene textus.

Καιροσρὶς. ἴδος. ἡ. textrix.

Καιροφυλακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. occasionem capio, id est, obseruo tempus. Neutrum absol.

Καίρωσις. ιος. ἡ. &

Καίρωμα. ατος. τὸ. connexio staminis, fili.

Καίω. μ. αύσω. π. ηκαυκα. accendo, aduro, adoleo. Hinc cauterium instrumentum, quo uitia insanabilia exurũtur in corpore. Actiu. accus.

Κάκαβος. ου. ὁ. cacabus.

Κακανδρία, δειλία, ἢ ἐπὶ κακὰ ἀωΐαμις, ignauia, imbellia, Macrob. authore.

Κακέες. peiores.

Κακηθρὶα. malitia, improbitas.

Κακηθρὶκὴς. improbus, improbe uersutus, ad fallendum que solers, Eustathio authore. Bud. Com.

Κακηργέτης. ου. ὁ. maleficus.

Κακίζατος. η. ὸ, ἡ. extremè malus.

Κάκη. ης. ἡ. malitia, uitium, timiditas, ignauia, cum scilicet deseritur locus in acie.

Κακηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico, perperàm dico. Actiu. accus.

Κακηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia, uel potius execratio.

Κακία. ας. ἡ. uitium, malitia. Vnde κακηγορίας δίκη, actio iniuriarum ob maledictum, uitiositas, Cicerone interprete.

Item scelus & maleficium. Interdum miseriam significat.

Κακιλίτιχνος. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ κακίζειν τὸν τέχνιν, dictus est Callimachus.

Κακίζομαι. ὁ. ὸ. timens.

Κακίζω. μ. ίσω. π. ικα. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. Actiu. accus.

Κακίμηνος. infœlix, aduersa luna natus.

Κακίνω. malefacio, maledico.

Κακισμός. ὁ. probrum, detractio.

Κάκιστος. η. ὸ. superlatiu. pessimus, facinorosissimus.

Κακίων. ονος. ὁ, ἡ. comparatiu. peior.

Κακκάβη. ης. ἡ. perdix.

Κακκαβίζειν. perdicum uox, caccabare, glocitare.

Κακκάζειν. idem.

Κακκείοντες. dormituri, dormitorientes.

Magis enim somni cupiditas, quàm tempus significatur, quòd uerbis istis in æwo penè familiare est, sicut πολεμισείω, bellaturio. Deducitur autem ex antiquo uerbo κέω, κῆμαι, & poëtice κακκέω, κακκείων. ονος.

Κάκκη. ης. ἡ. fœtor, merda. Aristoph. Pace, ἐκ μὲν κάκκης τὸν ῥῖν' ἀπέχων.

Κακόβλας. infauste pubescens.

Κακόβιος. ὁ, ἡ. mali uictus, id est duram uitam agens.

Κακοβουλία. ας. ἡ. peruersitas, malũ consilium.

Κακογάμιος. η. ὸ. malus maritus.

Κακοδαμονάω. μ. ήσω. π. ηκα. insanio, malo dæmone uexor, malo genio ducor, sum fanaticus & malo dæmone percitus. Neutrum absol.

Κακοδαιμονέω. idē, malus & contumax sum.

Κακοδαιμονία. ας. ἡ. infœlicitas.

Κακοδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infœlix, malus genius. Bud. Com.

Κακοδεκτέω. male accipio.

Κακοδοξία. ας. ἡ. infamia.

Κακοδοξῶν. habens malam existimationem.

Κακοείμων. miserè uestitus.

Κακόζηλα. ας. ἡ. blasphemia, obtrectatio, sermo uitiosus.

Κακοεργὸς. maleficus, iniurius.

Κακοζηλία. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruersa imitatio, quoties inscitè affectantes uirtutem aliquam, in uitium labimur. Veluti si quis male affectans atticismum, ieiunus euadat & aridus, si quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.

Κακόζηλος. η. ὸ. & ctus.

Κακοζήλως. cacozelus, id est, imitator, ine-

Κακοήθεια. ας. ἡ. malignitas, mala consuetudo, morositas, peruersitas.

Κακόηθες. τὸ, mala & inueterata consuetudo. Vnde Iuuen. Satyr. 7. laqueo tenet ambitiosi Consuetudo mali, tenet insanabile multos Scribendi cacoëthes, & ægro in corde senescit.

Κακοήθευμα. ατος. τὸ. nequitia.

Κακοήθη. ἡ. genus carcinomatis, ut scribit Celsus.

Κακοήθης. ους. ὁ, ἡ. malignus, morosus, homo parum bene moratus.

Κακοηθίζομαι. deprauandum est.

Κακοθλιῶν. infœlicem esse.

Κακόλογος. maledicus.

Κακοθυμία. ας. ἡ. malignitas animi.

Κακοίλιον. infœlix Ilium.

Κακοιμισὴς. ὁ. ὸ. cubicularius.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κακόννημος. macilẽtus, ob uictus tenuitatẽ.
Κακοπόκιρος. uolatu debilis, inualẽs pennis.
Κακολογέω. μ. ήσω. π. κκα. maledico.
Κακολογία. ας. ἡ. maledictio, procacitas.
Κακολογικόν. uituperatiuum genus.
Κακόλογος. ὁ. maledicus.
Κακομαχέω. improbè pugno, ac subdole & tergiuersabunde.
Κακομήτης. mali consilij.
Κακομήχανος. idem.
Κακόνοια. ἡ. maleuolentia.
Κακόνομος. ὁ. prauis moribus.
Κακόνους. ου. ὁ. maleuolus, controuersiosus.
Κακόξενος. ου. ὁ. qui neminẽ hospitio excipit.
Κακοξυώτος. ὁ. male sentiens.
Κακοπάθεια. labor, calamitas.
Κακοπαθέω. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduersis, uexari. κακοπαθοῦντα μόρια Galen. appellat loca affecta & uitiata.
Κακοπονηρότατος. corruptissimus, malignissimus, κακορυπαρότατος, sordidissimus. Superlatiu. à
Κακοπονήρος. malus, temulentus.
Κακοποιία. ἡ. uersutia.
Κακοποιός. qui male agit, nocens.
Κακόποτμος. infœlix.
Κακόπους. ποδος. depes, apes, pedibus degenerans.
Κακοπραγέω. malè ac infœliciter affici, κακοτυχέω.
Κακοπραγία. ας. ἡ. iactura, res aduersa.
Κακοπραγής, &
Κακοπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, dolosus.
Κακορραφία. ας. ἡ. malum consilium.
Κακορρήμων. ονος. ὁ. maledicus.
Κακορροθέω. maledico, conuicijs infector. Aristoph. Thesm. ξύν, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσα σε;
Κακός. ἡ. ὁ. timidus, malus, uitiosus, ingratus. Anceps dictio est, & ad afflictionẽ, & ad improbitatem. τὸ κακὸν, maleuolentia.
Κακόσινος. noxius.
Κακοστομίνος. improbe & torue inspiciens.
Κακόσιτος. fastidiens cibos.
Κακοστόμαχος. stomachum lædens.
Κακοσομέω. μ. ήσω. π. κκα. conuicior, maledico. Neutr datiuo.
Κακοσωθρσία. ας. ἡ. malum fœdus.
Κακοσχολία. inutile otium.
Κακόσχολος. ὁ. malis artibus deditus, otio male utens.
Κακοτεχνέω. adultero, dolosè & fraudulenter uersor circa aliquam rem. Accus.
Κακοτεχνία. ars ad perniciem hominum inuenta, maleficium. Bud. Com.
Κακότεχνος. ὁ. ἡ. maleficus, malignus.
Κακοτέχνῦντες & κακομήχανοι, sunt qui uetitis & noxijs artibus utuntur.
Κακότης. τος. ἡ. uitium, formido, malignitas, afflictio.
Κακοφοπία. ας. ἡ. improbitas morum, facinus nefarium.
Κακόφοπος. ὁ. improbus.
Κακοφορέμαι, &
Κακοφορῶ. malè nutrior, parum alimenti accipio.
Κακοτυχέω. aduersa fortuna utor.
Κακουργέω. μ. ήσω. π. κκα. malo afficio, deprauo, malum quid committo, dolosè in meo munere uersor. Actiu. accus. Bud. Com.
Κακούργημα. dolus malus, cum quis dolosè in suo munere uersatur, Demosth. licet etiam omne scelus significet.
Κακουργία. ας. ἡ. conatus malus, subdolum & meticulosum maleficium, sicut ὕβρεως aperтum & improbum. Bud. Com.
Κακοῦργος. ὁ. ἡ. maleficus, facinorosus, perditus, λῃστὴς, ἐνοδρευτής.
Κακοχέομαι. μ. χέομαι. π. ημαι. laboro, tristor in diæta, ærumnas patior.
Κακοχία. imbecillitas, neglectus.
Κακοχόρδος. afflictus.
Κακόφημος. omne infaustum.
Κακοφυία. mala indoles, ingenij & naturæ corruptio.
Κακόχαρτος. ὁ. ἡ. malis gaudens, & id quo mali gaudent.
Κακοχάσμων. improbus.
Κακοχρόα. decoloratio, malus color corporis.
Κακοχροέω. malo colore sum.
Κακόχροος. ὁ. colore ignobilis.
Κακοχυμία. ας. uitiatus corporis.

Κακόχυμος. ὁ. malos humores gignens.
Κακόω. μ. ώσω. π. κκα. uexo, malo afficio, affligo. Accus.
Κακώσομαι. malus euado.
Καχλάζω. cachinnor.
Κάχαρτος. lætabundus.
Καχύω, pro καταχεύω. destruo, confundo.
Κακῶς. malè, uitiosè, miserè. Aliquando pro uix, ægrè, cum difficultate.
Κάκωσις. ιος. ἡ. uexatio, afflictio, & actio quædam forensis.
Κακωτικός. ἡ. ὁ. infestus.
Καλαβείζω. irrideo.
Καλάβρωψ. οπος. ὁ. pedum, uirga pastoralis, καλαύρωψ.
Καλαβώτης. piscis quidam, & lacertus.
Καλαθίς. ίδος. ἡ. &
Καλαθίσκος. ὁ. calathiscus, quasillus, & genus saltationis.
Καλαθοείδης. εος. ὁ, ἡ. qui figuram calathi habet.
Κάλαθος. ὁ. calathus. Proprie sportula, ubi λάνα, id est tinctas lanas reponebant, sed ad tritici, uuarum, & lactis uasa translatum est.
Καλαμαγρωσις. ἡ. arundinaceum gramen.
Καλαμαία. ας. ἡ. genus locustæ in stipulis nascentis, quæ & μάντις appellatur.
Καλαμᾶσθαι. colligere spicas post messores.
Καλαμαύλης. ου. ὁ. qui stipulas seu calamo canit. Cælius libro 5. capite 26.
Καλαμιτύς. messor.
Κάλαμος. ου. ὁ. stipula, culmus.
Καλαμιτιάσαι. τὸ καλαμᾶσθαι.
Καλαμοκομία. ας. ἡ. messis, spicarum incisio.
Καλαμοκρίς. ίδος. ἡ. spicilega.
Καλαμίδες. acus quibus mulieres in componendo capillo utebantur, quia olim ex arundine fieri consueuerunt. Latini calamistra uocant.
Καλαμίνθη, uel καλαμίβη. ης. ἡ. nepita herba.
Καλάμινος. ὁ. ὁ. arundineus.
Καλαμίς. calamistrum, fistula, monile, theca graphiaria, calathus lactis, arundo piscatoria.
Καλαμίσκος. ὁ. ὁ. parua arundo.

Καλαμοφθόγγος. arundine canens. Panos epitheton.
Κάλαμος. ὁ. arundo.
Καλαμώδης. τὰ. arundineta.
Καλαμῶμαι. spicas lego.
Καλάσιρις. uestis linea ad talos demissa, Aegyptijs & Persis in usu.
Καλαυρέω. delicior, ῥυφῶ, ἐμπίπλαμαι.
Καλαύρωψ. uirga pastoralis in summo recurua.
Καλιέσκω, &
Καλέω. μ. καλέσω. π. κέκλημκα. uoco. Interdum postulo, peto. Interdum inuoco & imploro, Herodianus libro 7. Accus.
Καλιά. ᾶς. ἡ. nidus. Translate domus.
Καλίας. άδος. τὸ. tugurium.
Καλίδρις. calidris.
Καλίζω. μ. ίσω. π. ικα. καλιάω.
Κάλινα. τὰ. lignea.
Καλινδέομαι. μ. ήθμαι. π. ησμαι. uerto, uersor, assiduus sum.
Καλινδέω. μ. ήσω. π. κκα. uoluto. Accus.
Καλιός. casa.
Καλίς. securis.
Κάλλαορ. τὸ. crista, galli gallinacei barba.
Καλλέειορ. ε. τὸ. lilium, à pulchritudine sic dictum.
Κάλλι. τὰ. flores, uestes purpureæ, genus tincturæ.
Καλλιβλέφαρορ. ου. τὸ. medicamentum quo fucantur, ornanturq; palpebræ.
Καλλιγραφία. ἡ. sermonis lepor, dicendi lautitiæ, uenustus stylus, elegãtia, eloquentia.
Καλλιγράφος. ὁ. librarius.
Καλλιγραφῶ. pulchrè scribo & eleganter.
Καλλιγυώικα. τῶ. pulchras habentem mulieres.
Καλλίδρομορ. ε. τὸ. uia cum recto tramite, cacuminis nomen apud Plutarchum.
Καλλίελαος. ε. ὁ. frugifera olea.
Καλλίπεα. uerborum ornatus & splendor.
Καλλιπέω. μ. ήσω. π. κκα. ornatè, eleganter & compositè dico. Neutr. absol.
Καλλίργον. affabre factum.
Καλλιργᾶ. uenustè & affabre facio.
Καλλιρρέομαι, &

Universidad de Deusto
Biblioteca

Καμιρίω.μ.ήσω.π.κκα. lito, sacra facio. Datiuo.

Καμιήρημα.ατος.τὸ. uictima, consecratio.

Καμικαρπῶ.καλῶς καρποῦμαι.

Καμικαρπώτατος. fructu bellissimus.

Καμικέλαδος. concinnus.

Καμικολώνη. locus quidam amœnissimus iuxta Simoenta dijs sacer.

Καμικρήδεμνος.ου.ὁ. habẽs pulchras uittas.

Καμικύειοι.οἱ. exulum serui Syracusis dicebantur, agricolationem exercentes.

Καμιλογῆρ.τὸ καμιπῆρ.

Κάμιμος.ε.ὁ. pulcherrimus.

Καμίνικος.ου. uictor egregius. Sic dictus est Hercul. ob illustres uictorias.

Καμιπάρθενος.ου.ὁ. Bœotice pro καμιπάρθενος. pulcher genas.

Κάμιπι, pro κατίλιπι.

Καμιπίδης.ε.ὁ. Callipedes tragœdiarum histrio.

Καμιπλόκαμος.ε.ὁ. habens pulchrũ crinem.

Καμίπνοος. suauiter spirans.

Καμίπρωρον. pulchra facie.

Καμίπυργος.ε.ὁ. pulchre turritus.

Καμιρέεθρος.ε.ὁ. pulchrifluus.

Καμιρημοσώνη. magniloquentia, iactantia, uenusta oratio.

Καμιρόης.ης.ὁ. fons fuit Athenis, qui etiam ἐννεάκρηνος est dictus.

Καμίῤῥοος. pulchre fluens.

Καμισθένης.ους.ὁ. Callisthenes.

Καμισθενής.ὲος.ὁ,ἡ. potens.

Κάμιστ. optime.

Καμισεῖα.τὰ. certamen erat Lesbi de formæ muliebris præstantia, in templo Iunonis.

Καμισεῖον.τὸ ἀεισεῖον, hoc est præmium optimi & pulcherrimi, uel honestissimi. Budæus Commentarijs.

Καμισεύω dicitur, μὰ ἀεισεύω, genitiuoq; iungitur. Et καμισεύδης, quæ præstantissima forma prædita.

Κάμιστος.ου.ὁ. optimus.

Καμισφυρος.ου.ὁ,ἡ. pulcher calcanea.

Καμιτεχνήης. qui excoluit, optime fabricauit.

Καμιτεχνία.ας.ἡ. pulchritudo artis.

Καμίθριχος.ε.ὁ. reddens capillos pulchros.

Καμιφθεγγής. eloquens, splendidus.

Καμίχοιροι. scrophæ, fœcundæ prolis laudabiles.

Καμίων.ονος.ὁ,ἡ. pulchrior.

Καμιονίσοι. prosperioris augurij.

Καμιώνυμος. pulcher nomine, piscis quidã, & membrum pudendum.

Καμολς. Apollinaris minor.

Καμονή.ῆς.ἡ. species, id est pulchritudo.

Κάλος.ους.τὸ. pulchritudo, unguentum, uestis purpurea, lana tincta, flos.

Καμώομαι. nitide & eleganter me habeo, decore conspicuus sum, efferor pulchritudine, καμωπίζομαι. Bud. Com.

Καμωτής. ornator, tonsor.

Κάμωφορ. redimiculum, scopa, & omne instrumentum comptorium, ut si dicas, κτενίον κάμωφόρ ἐστι τῶν θριχῶν. Bud. Com.

Καμώω. uerro, como, honesto, uenusto. Budæus ibidem.

Καμώνυμος.ε.ὁ. καμιώνυμος.

Καμωπίζομαι. efferor, glorior, mihi placeo. Xenoph. σκίμπη ὑγρὰ μετωπείσε, ἀνατείνων ἄνω τὼ ὀρᾶν, ὅταν καμωπίζηται, de equo feroci. Item plausum & gloriam capto atq; aucupor. Plutar. Ponitur & pro ἐνδύω, id est artem ostento, Platonis Prot. In Sympos. Platonis pro ornor, & excolor. Datiuo iungitur. Bud. Com.

Καμωπίζω.μ.ίσω.π.ικα. accuratè orno, honesto, iacto. Aeliu. accus.

Καμώπισμα.ατος.τὸ. & Καμωπισμός.ε.ὁ. ornamentum, cultus, elegantia.

Καμωπιστής.ε.ὁ. lasciuè se ornans, cultus, & elegantiæ in uestitu nimium studiosus.

Καμοπιστρία.ας.ἡ. comptrix.

Καλοκαγαθία.ας.ἡ. probitas, honestas.

Καλοκαγαθός.ε.ὁ. probus.

Καλοκοπῆσαι. ligna scindere, scenas struere.

Κάλον.ου.τὸ. lignum.

Καλοπόδιον.ου.τὸ. calceamentum ligneum, soccus.

Καλοποιέω.μ.ήσω.π.κκα. bonum facio, adorno, Neutrum absol.

Καλόπους.οδος.ὁ. ὐόφθαλμος, forma pedis, pes ligneus, calceamentum. Gal. ἐνὶ καλόποδι πάντας ἀποδίδουσι. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Καλός.οῦ.ὁ. honestus, pulcher, bonus, egregius. Cælius libro 13. capite 7.

Κάλπη, pro ἐκάλουν. uocabant.

Καλπάζω. & Καλπᾶν. equum ad ingressum exultantem urgere. Vulgo callopare, de quo Budæus Commentarijs. Item summis pedibus, & molliter incedere.

Κάλπις.ιδος.ἡ. urna aquaria, peluis. Est quoq; quod callopum Galli uocant.

Κάλπος. genus poculi.

Καλτίκιος.ου.ὁ. calceolus.

Κάλος.ου.ὁ. genus calceamenti quo equitando utebantur.

Καλύβη.ης.ἡ. tugurium.

Καλυβός. thalamus, ex uelorum obductione facta scena.

Καλυκίζω. floreo.

Καλυκόν. parua rosa.

Κάλυμμα.ος.τὸ. tegmen, & genus retis.

Καλωτήεια. festum Athenis.

Κάλυξ.ικος.ὁ. bacca rosæ, id est rosa clausa, & omne putamen in quo aliquid includitur.

Κάλυξις. ornatus quidam è rosis.

Κάλυπτρα.ας.ἡ. muliebre capitis tegmen, flãmeum sponsæ. Cælius libro 15. capite 24.

Καλύπτω.μ.ύψω.φ.υφα. & aliquando καλύσσω. tego, colo, id est orno, κατὰ μοῖρ' ἐκάλυψε, fato functus est, apud Platonem. Aeliu. accus.

Καλχαίνω. purpuro, turbo, misceo omnia cogitando, curo.

Κάλχη.ης.ἡ. purpura, & herba qua tingitur purpura. unde καλχαίνω.

Καλώδιον.ου.τὸ. funiculus.

Κάλως.ω.τὸ. funis, rudens, quo uelum contrahitur, uel demittitur. ἀπὸ τ' χαλᾶν.

Καλῶς. benè, honestè, sanctè, humaniter. Καλῶς ποιῶν, meritò, Demosth. & Gregor. Sic καλῶς ἔχει, sequente infinitiuo pro decet, conuenit, ut καλῶς ἔχει καλεῖσθαι, meritò uocatur. Bud. Com.

Καλώσυφος.ε.ὁ. restio.

Κάμα.ατος.τὸ. labor.

Καμακίς. ornatus, aut fistula mulierum crinibus continendis.

Κάμαξ.ακος.ἡ. pertica, tibicen, fossa, palus.

Καμάρα.ας. fornix, zona militaris.

Καμαρύω. cumulo, cum labore quippiam prosequor, congrego, uexor.

Καμαεὶς. muliebris ornatus.

Καμασῶαι. dicuntur ab Empedocle communi notione pisces. Cæl. lib. 14. cap. 55.

Καμάσσειν. concutere, uibrare.

Καματηρός.ου.ὁ. laboriosus, fessus.

Κάματος.ε.labor, defatigatio, morbus.

Καματώδης.ους.ὁ,ἡ. laboriosus, νοσώδης.

Καματῶν. laborans.

Κάμαρος.ε.ὁ. Camirus urbs Lesbi.

Καμηλασία. camelorum productio. Huiusmodi munus institutum erat impedimentis exercitus agendis & comportandis in expeditionibus publicis.

Καμηλάτης. camelorũ agitator & ductor.

Καμηλαύκιον.ε.τὸ. camelaucium, galerus. Cælius libro 4. capite 18.

Καμηλίται. camelarij, qui insidebant camelis in acie, ut est apud Herodianum 4.

Κάμηλος.ε.ὁ,ἡ. camelus, iumentum. Item funis nauticus, & crassus, cui anchoram alligabant. A similitudine cameli animãtis tortuosi. Cælius libro 4. capite 18.

Καμηλωτή.ῆ. pellis cameli.

Κάμιλος.ε.ὁ. pro κάμηλος, cum prosune nautico accipitur.

Καμινευτής. circa fornacem laborans.

Καμινία.ας.ἡ. fornacium usus.

Καμινοῖ.τῇ. datiuus est Homero pro annuente ad focum, nigra & fuliginosa, uel uiribus & neruis fracta. ἀ κάμνω & ἶνες.

Κάμιν. ου.ὁ. uel ἡ. fornax, caminus, pars quædam nauis, bos ualidus.

Κάμματα.τὰ. & Καμματίδες. ἀι. folia lauri in quibus placentas inuoluebant. Cælius libro 14. cap. 58.

Καμμονία.ας.ἡ. uictoria quæ ad solam partem uadit.

Κάμμορ, pro ναμόρ.ου.ὁ. infortuna-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tus, pœna affectus, cruciatus.
Καμμύω, pro καταμύω. claudo oculos.
Κάμνω. fabrico, laboro, ægroto, patior, iraſcor, defatigatus ſum, morior. Κάμνω ἐμ τῷ δι, Male mecum agitur hanc ob rem.
Καμπήρωσις. quaſi teſtudinatio, caluæ ictus eſt, in quo oſsis pars aliqua in teſtudinis & cameræ formam ſuſpenſa relinquitur, altrinſecus à reliqua calua ſeparata.
Κάμπη. flexuoſus.
Καμπτήγων. Erinnys, quia peccantium genus flectat & corrumpat.
Καμπή. ῆς. ἡ. flexura, curuamen, poples, ſuffrago, id eſt flexura poſt genu.
Κάμπη. ης. ὁ. bruchus. Eſt autem inſectũ uilloſum, quod hirſutam Columella appellat Plin. erucam. Græcis à flexura nomẽ habet, quia in arcum arrependo curuatur.
Καμπηλότης. ητ. ἡ. inflexio, curuitas.
Κάμπη. ε. ὁ. obliquus.
Καμπήρ. ῆρ. ὁ. flexus.
Κάμπω. μ. ἄμψω. π. αμφα. flecto. Accuſ.
Καμπύλη. ης. ἡ. baculus retortus, quo uenatores utuntur.
Καμπυλιάζω. Κάμπλειν, στρέφειν. flectere.
Καμπυλόγραμμον. ε. τὸ. quod curuis lineis informatur.
Κάμπυλον. τὸ. ſagitta, curuum.
Καμπυλόρρῖν. ινος. ὁ. aduncum habens naſum.
Καμπύλη. ε. ὁ. flexibilis, retortus.
Κάμψα. theca, γλωσσοκομεῖον.
Καμψάκης. ε. ὁ. uas olearium.
Καμψικίζω. barbarizo.
Κάμψις. ιος. ἡ. curuatura.
Καμψός. incuruus.
Κᾶν. quamuis, & conſtruitur cum optatiuo. Neque neceſſe eſt ſermonem de præterito eſſe, ſicut in ἄν, ſed etiam ſi tanquam de præſenti ſit. Ab aliquibus autem ſcribitur μετὰ σροδρῦτόνου, & nunc ſignificat atq; adeò, uel etiam, conſtruiturq; cum optatiuo & indicatiuo. Cum uero ſignificat καὶ ἐὰν, quòd ſi, uel ſim, uel eſſi, ſubiunctiuum poſcit. Significat etiam ſaltem. Interdum potentialis particula eſt. Et quando

ſæpe geminatur in oratione, pro ſiue ponitur. Bud. Com.
Κᾶν. ἀ. indicatiuo iungitur, aliquando optatiuo.
Κᾶν. ἀμὴ. etſi, tametſi, ſi non.
Κᾶν ἄ τι τοιοῦτον ἕτερον. & ſi quid ſimile.
Κᾶν, pro καὶ ἐν.
Κανᾶ. calathi.
Κάναβοι. οἱ. fontes riuo multiplici ſparſi.
Κάναθρα. currus uiminibus connexus.
Κανάξας. perturbans.
Κανάσρα. promontorium Pallenæ.
Κανασρᾶα. τὰ. uaſa quædam concaua.
Κάνασρον. caniſtrum, teſta, cochlear.
Καναχέω. μ. ήσω. π. κηα. reſono. ἀφ' ἧ καναχᾶν. Neutr. abſol.
Καναχή. ῆς. ἡ. crepitus, ſtrepitus, clamor.
Καναχηδά, &
Καναχηδόν, aduerbium, cum ſtrepitu, reſonanter, crepitanter.
Καναχήτης. οδ. & ἡ. pedibus ſonans, aperſtuestris, Gaza interprete.
Καναχίζω. μ. ίσω. π. ικα. reſono, ſtrepo, clamo, ploro.
Κανγᾶν. ſaltem.
Κανδαύλας Mercurius, aut Hercules.
Κανδοφόρ. atrata ueſte utens.
Κανδύλη, &
Κανδυτάνη. arca reponendis preciosis ueſtibus.
Κάνδυλ. ε. ὁ, edulium ex lacte & melle cõfectum. Cælius libro 14. cap 56, Vel κάνδαυλος (ut alij ſcribunt) cibus ex elixa carne, & pane caſeoq; Phrygio cum anetho, & pingui iure. Idem libro 11. capite 14.
Κάνδυς, υος. ὁ. candys, indumentum Perſicũ. Cæl. lib. 14. cap. 56.
Κάνδαυλος. ε. ὁ. uerſutus, latro.
Κάνεον. ε. τὸ. caniſtrum, lanx. Legitur apud Dionyſium Κανέοι, caniſtris, in quinta declinatione.
Κανίω. occido, deſtruo.
Κάνης. ητος. ὁ. ſtorea, calathus.
Κανηφόρος. ε. ὁ, ἡ. gerens caniſtrum, id quod facere puellæ nubiles conſueuerant, hoc ipſo Dianæ fidem faciẽtes ſe uirginitatis

pertæſas, cupientes exauthorari.
Κανθαλίζειν. tremere.
Κανθαρίς. ίδος. ἡ. cantharis uermis uiridis, in ſummitate ramorum fraxini & oliuæ naſcens: cuius ſuccus in uenas ingreſſus, ut uenenum interimit. Vnde apud Ciceronem Epiſt. fami. libro 9. accipitur pro uenenata potione, Caius (inquit) cantharidas ſumpſiſſe uidetur. Bud. in Annotationibus poſt.
Κάνθαρος. ε. ὁ. poculum Liberi patris. Dicitur quoq; de ſcarabæo. Cæl. li. 5. capite 5. & libro 14. cap. 60.
Κανθήλια. τὰ. munimenta quæ equorum oculis circumponuntur. Aliqui clitellas interpretãtur. Apud Strabonem Κανθήλιον ciſtam ſignificare uidetur.
Κανθήλιος. ε. ὁ. curuus, hebes, tardus, aſinus prægrandis. Cæl. lib. 4. capite 26.
Κανθία. ſporta.
Κανθίς. aſinus, aſina.
Κανθός. ὁ. ferrum quo rotæ extremitate uinciuntur. Item hirquus, hoc eſt angulus oculi, canthus, Galen. Cæl. lib. 7. cap. 5.
Κάνθος. ε. ὁ. Canthus, uiri nomen.
Κάνθων. ωνος. ὁ. aſinus.
Κάννα. ης. ἡ. canna, ſtorea.
Κάνναβος. ε. ὁ. cannabis lini genus, & lignũ ad quod imaginum figuli ceram concinnãt, formantq;. Vnde graciles et macilenti, Κάνναβοι uocantur.
Κανονίας. erectus, & uentre contracto.
Κανονίζω. μ. ίσω. π. ικα. regulo, ad regulam examino. Accuſ.
Κανόνια. τὰ. ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt.
Κανονικός. ε. ὁ. regularis. Et Κανονικοὶ, uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando parteis, longeq; ratas maximè rationi aſcribũt. Cæl. li. 3. ca. 11.
Κανόνιον. libellus.
Κανὼν. ε. ὁ. Κανίον.
Κανὼν. όνος. ὁ. regula, canon, lorum ſcuti, in quod brachium committitur, corrector, uirgula ſupra lancem, æquilibrium indicans.

Κανωνίς. pingendi inſtrumentum.
Καπαλαί. caupones, præſepia.
Καπάνη. ης. ἡ. currus, & uirga quædam in curru. Cælius libro 5. capite 41.
Κάπετος. ε. ὁ. foſſa, conditorium, ſepulchrũ.
Κάπη. ης. ἡ. præſepium.
Καπηλεῖον. ε. τὸ. caupona, id eſt taberna.
Καπηλία. mercatio.
Καπηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cauponam exerceo, ad quæſtum abutor re quapiam, caupono. Neut. abſol.
Καπηλικός. ε. ὁ. cauponarius, deceptorius, fraudulentus.
Καπηλικῶς. fraudulenter, doloſe, per impoſturam.
Καπηλίς. ίδος. ὁ. caupona, id eſt mulier.
Καπηλοδύτης. ε. ὁ. tabernarius, qui cauponã ſubinde ingreditur.
Κάπηλον. inſyncerum, ac dolo fraudeq; uitiatum, à cauponibus, omnia quæſtu mentientibus, & uitiata pro ſynceris uendentibus. Vnde Aeſchylus Κάπηλα τεχνήματα, cauponias & ludicras artes uocauit.
Κάπηλος. ε. ὁ. caupo, inſtitor, tabernarius. παρὰ τὸ κακωύειν ἢ πωλόν, id eſt à corrumpẽdo uino. Κάπηλος (inquit Bud. Com.) dicitur ὁ ἀπ' αὐτοπώλης ἀγοράζων ἐν πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ.
Καπήεια. placentæ ſpecies, quæ etiã Καπύεια.
Κάπης. ητος. ἡ. Κάπη.
Καπίθ. ης ἡ. genus menſuræ, duo ſemodia Attica capiens.
Καπίστιον. capiſtrum.
Καπιτωλιδιός. ε. ὁ, capitolinus.
Κάπνη. ης. ἡ. caminus.
Καπνία. ας. ἡ. fuligo.
Καπνίας. ε. ὁ. fumoſus.
Καπνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. fumigo. Et
Καπνίζω. cõuiuij gratia ignẽ ſuccendo, & caminо utor luculento. Cæl. li. 14. cap. 21.
Καπνίον. fumulus.
Καπνισός. ε. ὁ. infumatus, fumigatus, ut τὰ Κρέα καπνισά, Athenæo.
Καπνοδόχη. ης. ἡ, caminus, fumarium.
Κάπνομαι. ſuffumigor.
Καπνός. οῦ. ὁ. herba fumaria, fumus, παρὰ

Universidad de Deusto
Biblioteca

τὸ καίειν, καὶ τὸ πυροῦν.

Καπνοσφραντής. οῦ. ὁ. sordidus, ac parcus, quasi fumi olfactor. Cæl. lib. 14. capite 21.

Καπνώδης. ους. ὁ, ἡ. fumosus fumidus.

Κάπος. spiritus, anhelitus. Item cortex palmæ in quo fructus latet, & primum germen.

Καπυλίον. per campum, κατὰ τὸ πεδίον.

Καπράω. μ. άσω. π. ακα. cõcito ad luxuriã, apto, siue excito ad coitum. Et proprie dicitur de porca aprum appetente, sicut ταῶν de boue taurum.

Κάπρια. sunt in mentula cameli prominentes carnes.

Καπρία. apria, quæ scrophis exciditur, cum castrantur, uirus suũm, quale equorum hippomanes.

Καπρίζω. de suibus concitatis in Venerem.

Κάπριος. ε. ὁ. rostratus, aper.

Καπρίσκος. piscis quidam.

Κάπρος. aper, membrum genitale uiri. Item piscis species Acheloio fluuio peculiaris. Et morbus quidam apum.

Καπρᾶν. subare, lasciuire, hircissare.

Κάπτω. μ. άψω. π. αφα. auidè uoro, comedo, suscipio, καταπίπτω. Neut. accus.

Καπύη. ης. ἡ. Capua. (πύων.

Καπυρός. οῦ. ὁ. feruens, æstuans, exustus. ἰκτ.

Κάπυς. υος. ὁ. Capys uir Troianus.

Καπωθιάς. ὁ. uastatus.

Κάρ. ρός. ὁ. Car, hoc est aliquis è Caria, & seruus, quòd hæc gens, proposita mercede, non dubitarit quiduis pati.

Κάρα. ας. ἡ. Attice, uel κάρη Ionice, &

Κάρα. ατος. τὸ. caput. Apocope autem est, pro κάρανον.

Καράβιον. ε. τὸ. nauicula.

Κάραβος. ε. ὁ. carabus piscis, ἀκρίδιον, locusta, taurus, insectum, scarabeus.

Καραβώδη. τὰ. quæ sunt locustacei generis, locustæ.

Καραδοκέω. μ. ήσω. π. κκα. expecto, obseruo scopum negotij, specto caput alicuius rei. à κάρα. Accus.

Καρατομέω. μ. ήσω. π. κκα. caput amputo. Accus.

Καράτομος. ε. ὁ. capite truncatus.

Καρβατίνη. ης. ἡ. calcei genus rustici. Vnde apud Catullum Crepidæ carbatinæ.

Καρβάζω, &

Καρβαίζω. καικῶς loquor, & barbarè. Erasmus Chiliadibus.

Κάρδακες. οἱ. qui rapto uiuunt, & mercede conducti Barbari milites, Paus. Item impij, Dionys. Cælius libro 10. capite 1.

Καρδαμίζω. nasturtior, sapio, acri sum ingenio, Aristoph. Eras. Chil.

Καρδαμίς. ίδ&. ἡ. species nasturtij.

Καρδαμογλύφ&. uide Eras. Prouer. Cuminisector.

Κάρδαμον. ε. τὸ. nasturtium, quasi καρδιάμον, nam calore & acrimonia sua capita tentat. Κάρδαμα ὀλίπδῳ, acutũ cernere.

Καρδαμύλλειν. conniuere.

Καρδία. ας. ἡ. cor, ostium stomachi, siue stomachus ipse. Item Cardia regio.

Καρδιακός. morbus in ore uentris est.

Καρδιαγία. ᾶ. mentis tristitia, dolor cordis.

Καρδιοβολεῖσθη. tristari.

Καρδιογνώστης. ε. ὁ. cognitor cordis.

Καρδιούλκω. cor reuello.

Καρδιοφύλαξ. ακος. ὁ. thorax æreus, corditus, Polybio Lascare interprete.

Καρδιωγμός. ῦ. ὁ. dolor stomachi, erosio stomachi, fames.

Καρδιώλλειν. nauseare, stomacho morderi, fastidire. Ex καρδία, quod stomachum significat.

Κάρδοπος. ε. ὁ. arca panaria, uas magnum, in quo panis pinsitur, quod etiam μάκτρα dicitur. Et mortarium, Nicander.

Καρηβαρέω. ex ebrietate capite grauor, laboro uertigine. Eras. Chil.

Καρηβαρία. ας. ἡ. grauedo capitis, ebrietas.

Καρηβαριάω. μ. άσω. π. ακα. καρηβαρέω.

Καρηκομάω. μ. ήσω. π. κκα. capite crinito sum. Homerus Græcos hoc nomine uocat, quasi τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείως χάειν, καὶ τὸ φοβερόν.

Καρηνόν, uel κάρηνον. ου. τὸ. caput, uertex, summitas.

Καρηφαείτης. uappa, hoc est uinum abiectũ, ac nihil redolens.

Καρθμός. motus, pes.

Καρικατίδης. ᾶ. genus saltationis in honorem Dianæ. (lus.

Καρίδιον. ε. τὸ. squilla parua, hoc est cancel-

Καρίζω, uel καρικάζω. Caricè loquor.

Καρικόν. uile, exiguum.

Καρίνη. ης. ἡ. nux, arbor.

Καρὶς. ίδος. ἡ. cancri marini genus, squilla.

Καρισί, aduerb. Caricè, Carica lingua.

Καρίτης. eques, pirata, Car.

Κάρκαρε. commouebatur.

Καρκαίρω. sono, strepo.

Καρκῖνος. ε. ὁ. cancer, animal, & morbus, & forceps fabri.

Καρκίνωμα. ατος. τὸ. tumor aspectu teterrimus in corpore humano cum dolore uehementissimo, cancer morbus. Carcinoma dixit Sueto. in Augusto.

Κάρμηλος. ε. ὁ. Carmelus mons, Heliæ prophetæ conuersatione insignis.

Κάρνεα. τὰ. festa Apollinis instituta propter interfectum Carnum quendam uatem. Cælius libro 5. capite 27.

Κάρνος. pediculus, pecus, ouis.

Καρόομαι. μ. ώθμαι. π. ωμαι. ebrior, aggrauor, capite sum attonitus, emo.

Καρρότερον. à præstantiore siue potiore. καρρὸς enim τὸ κρεῖττον, ἰσχυρόν.

Κάρος. grauis sopor, sopor, crapula, capitis grauedo. à κάρη caput.

Καρόω. μ. ώσω. π. ωκα. perturbo. Accus.

Καρπᾶα. ludi genus.

Καρπάλιμος. ε. ὁ. uelox.

Καρπαλίμως. subitò.

Καρπάλιον. κάρπωμα.

Καρπαθλῶαι. dispergi.

Καρπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colligo, possideo. Accus. Halicar. libro 6. πομὰς πράξας καρπεύσεται γῆος.

Καρπίζωθη. τὸ καρποῦσθη, καὶ τοὺς καρποὺς ἀποφέρεσθαι, προσοφείλεσθαι. Bud. Com. Vnde καρπιλόμφα appellat Theophrastus ea semina, quæ terram exhauriunt, & extenuant, quæ etiam defrugare terram à Latinis dicuntur.

Καρπίζω. irrigo, fœcundum reddo, fructus colligo, fruor.

Κάρπιμος. ε. ὁ. fructifer.

Καρπογονία. ας. ἡ. fertilitas, fructificatio.

Καρπόγονος. ε. ὁ. fœcundus.

Καρπογονῶ, &

Καρποζοκῶ. fructum fero & profero. Budæus Commentarijs.

Καρποδάκτυλον. pedis articulus.

Καρποί. οἱ. brachialia.

Καρπολογῶ. τὸ καρπεῦμαι, fructum lego, & de cerpo. Bud. Com.

Καρπομανὴς. satietate luxurians.

Καρπόομαι. μ. ώθμαι. π. ωμαι. capio fructum, fructu abundo, assequor, utor, fruor, ut ἐβδομήκοντα μνᾶς καρπώσασθαι, Demosthenes. Est etiam exhaurio, & sumo fructũ alicuius præsidij & reditum. Demosthenes, καὶ καρπωμένην τὰς τῶν χωμήτων οἰκίας, de matre Aeschin. Item fructum elicio, fructuosum facio, ut καρπῶσθαι ἐνιαυτὸν, fructum in annum elicere, Theoph. Vnde & καρπᾶσθαι τῷ χρόνῳ, fruor otio, Synes. Bud. Com.

Καρπός. ε. ὁ. fructus. Vnde καρπῶς δίκη, dactio aduersus eum, qui fructibus noxam intulisset. Item iunctura manuum. quidam manum & cauum manus interpretantur.

Καρποφάγα. τὰ. quæ frugibus uescuntur.

Καρποφορέω. μ. ήσω. π. κκα. fructifero, fruor, lucrum facio.

Καρποφόρος. ον. ὁ, ἡ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.

Καρπόω. καρπόομαι.

Κάρπωμα. ατ&. τὸ. oblatio, sacrificium, lucrum, genus, semen, munus.

Κάρπωσις. ιος. ἡ. idem.

Κάρρα. urbs Arabiæ.

Κάρρονες. οἱ. meliores, fortes, præstantiores.

Κάρρον, pro κατὰ ῥόον. Alibi καρρόον.

Καρσία. ας. ἡ. obliquitas.

Καρσίως. obliquè, dolosè.

Κάρτα. plusquam satis, plusquam ualde, pro πίαν. Sophocles, τὸ μὲν φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀναγκαιότατον βροτοῖς. Ἡ κάρτα, maximè, modus

Universidad de Deusto
Biblioteca

est affirmandi

Καρτάνω. ualeo, uinco.

Κάρταλλος. ὁ. cartallus, canistrum.

Καρτερέω. μ. ήσω. tolero, sum temperatus.

Καρτερία. ας. ἡ. tolerantia, constantia, temperantia.

Καρτερικός. ἡ. ὁ. tolerans.

Καρτερός. ᾶ. ὁ. potens, prævalidus, pro κρατερός.

Καρτερόνυχος, uel καρτερώνυξ. ὁ. qui robustos habet ungues.

Κάρτις. genus uestis, bos apud Cretenses & famulus.

Κάρτισος. ὁ. pro κράτισος.

Καρτομισής. οῦ. ὁ. derisor, χλευασής.

Κάρτος, pro κράτος. ους. τὸ. ἰσχύς.

Καρτός. tonsus.

Καρτυόω, pro κρατυόω. μ. ωῶ. fortifico, ἀσφαλίζω. Actiu. accus.

Καρύα. ας. ἡ. nux arbor, castanea.

Καρυαρέντες. capitis dolore grauati.

Καρυβαρῶν. grauatus capite.

Καρυβοᾶν. præsonitu & clamore dolere capite, & uertigine laborare.

Καρυκάζω. turbo.

Καρύκαι, ἀν. fici propriè sicci.

Καρυκέα. ας. ἡ. &

Καρύκευμα. ατος. τὸ. cibus cum aromatibus conditus, condimentum, iucunda comestio, aromata & condimenta ciborum, iuris condimentum. Cælius libro 14. cap. 56.

Καρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. facio & tracto gulosa, condio. Neutrum absol.

Καρύκη. ης. ius quoddam conditum, sicut καρύκευμα. Lucid. καρύκης τὸ ὑγρὸν ἀναπλέων. Id est (inquit Cæl.) suffertum habens barbitium caryca. Dicitur & uenter. Legitur et καρυκὶ pro condimento.

Καρυκινος. ἡ. ὁ. caryccinus color.

Καρυκοποιεῖν. transfertur ad orationem à conuiuio, sermonem uariis modis exornare, scita uerborum uarietate orationem excolere. Cælius libro 14. capite 56.

Καρυκόποιοι dicuntur Delphi, quòd uictimas circuncidentes, coquorum fungi officio uidebantur. Cælius ibidem.

Καρύοπος. ὁ. ὁ. succus nucis.

Κάρυον. ὁ. τὸ. nux fructus. Κάρυα ποντικὰ uel κολλοκάρυα, nuces sunt auellanæ Latinis nuncupatæ. Κάρυα βασιλικὰ, uel πέρσικὰ, nuces sunt quos Latini iuglãdes uocant.

Καρύσιος. lapidis nomen. (cane

Καρυτίζομαι. lætor, ὑφραίνομαι.

Καρύων. placenta è nucibus.

Καρφαλέος. ὁ. ὁ. aridus, resonans.

Κάρφη. ης. ἡ. stramen, siue fœnũ, siue palea.

Κάρφις. idem.

Καρφολογία. ας. ἡ. festucarum collectio. Recenset Galenus inter signa phreneseos.

Κάρφος. ους. τὸ. festuca, stipula.

Καρφώω, et

Κάρφω. μ. ψω. π. φα. sicco. Actiu. accus.

Καρφύρη. nidus, dumetus. et κάρφυροι, pulli.

Καρφαλέος. ὁ. ὁ. siccus, σρόγγυλος, detentus siti apud Homerum.

Καρχαρίας. canis marinus, & genus piscis.

Καρχαρόδους. ουσος. ὁ. dens asper, uel dentes habens asperos, rotundos, acutos, et alternatim, ut leones, pantheræ, canes, & quicunq; piscium carniuori sunt.

Κάρχαρος. ὁ. ὁ. asper, acutus.

Καρχηδόνιος. ὁ. ὁ. Carthaginensis.

Καρχηδών. ῶνος. ἡ. Carthago.

Κάρχημα. mulcimentum, θέλγηθρον.

Καρχήσιον. ου. τὸ. carchesium poculi genus, antenna.

Καρχάδινος. asper.

Κάρχως. genus leguminis.

Κάρος. stupor, & quædam priuatio sensus.

Κάρωσις. ιος. ἡ. sopor, nimia ebrietas.

Καρωτικός. οῦ. ὁ. nociuus capiti, obdormitatiuus. Et καρωτικαὶ φλέβες in collo sunt, quòd in illis fiat amplius compressus, κάρως. Cælius libro 2. capite 45.

Καθηβάζειν. conuiciari. Aristoph. Equit. καθηβάζω τὸς ἐν πύλῳ στρατηγούς.

Καθήβας. άδος. ἡ. scortum. unde

Καθάλβιον, seu καθάνειον. lupanar.

Κάθης. ὁ. ὁ. amicus, habitatio.

Καθαύρα. scortum, καθωρὶς, πόρνη.

Καθάνειον. lupanar.

Καθανειος. ὁ. scortator.

Κασία. ας. ἡ. casia, species aromatis, quam Hebræi etiam catzia appellant. Psal. 44.

Κασιγνήτη. ης. ἡ. soror.

Κασίγνητος. ὁ. ὁ. &

Κάσις. ιος. ὁ. frater, patruelis, coætaneus.

Κασκαλίζω. ad risum moueo.

Κασκός. paruus digitus.

Καταβάσω. conuicijs incessam, obiurgabo.

Καπίπεια. ἡ. καπνός.

Καπιτρινός. οῦ. stanneus.

Καπιτρός. ὁ. ὁ. stannum.

Καπωείς. scortum, libidinosa.

Καπαλία. ας. ἡ. fons apud Delphos, unde Musæ καπαλίδες nominatæ.

Κάπανα. castanea nux, à Castano oppido.

Καπανία. Magnesia urbs.

Καπρεία. ᾶς. genus canum sic appellatum. ὅτι κάπρῳ ὑσθεὶς τῷ ἔργῳ μάλισα αὐτὰς διεφύλαξεν, Xenoph. in Ven.

Καπύειον μέλος. Laconicum erat, quo utebantur in prælijs, ut fortiter & audenter agerent, mortemq; contemnerent.

Καπύειον. genus coloris & tincturæ ex conchylio seu purpura.

Κάστωρ. ορος. ὁ. castor animal, id est fiber. παρὰ τὸ γαστήρ. nihil enim ferè præter uentrẽ id animal est.

Κασώριον. οῦ. τὸ. prostibulum.

Κασωείς. ίδος. ἡ. meretrix.

Κατ' ἄμφω. utrinq;, utrobiq;.

Κατ' ἄνδρα. uiritim.

Κατ' ἀρχὰς. initio.

Κατ' αὐτὸ. eodem tempore.

Κατ' ἐκείνους καιρὸν. eo tempore.

Κατ' ἐξοχήν. per excellentiam.

Κατ' ἐμὲ, καὶ τὸν ἐμὸν. quantum in me est, pro uirili.

Κατ' ἰδίαν. seorsum, secretò, priuatim, semotis arbitris.

Κατ' οἶον. domesticatim, per singulas domus.

Κατ' ὀλίγον. paulatim, sensim, penè, minutatim.

Κατ' ὀλίγους. seorsim, alij ab alijs.

Κατ' ὄρεσφιν. in montibus.

Κατ' οὐρὰν posticè, à tergo.

Κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν. dicere in conspectu, & in faciem.

Κατὰ. præpositio genitiuo iuncta significat in, aduersus, contra, κατὰ κόρης παίειν, κατὰ κεφαλῆς ἔχειν, κατὰ ἀχίνου λόγος.

Item super, κατὰ γῆς κάθημαι. In laudem utitur Aeschines, πολὺς δὲ ἔπαινος ἐσὶ κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Apud dialectícos ualet de, τὸ ζῶον λέγεται κατὰ ἀνθρώπου. Item per, & est iuramenti nota, οἱ δὲ κατὰ κυνῶν, καὶ χλωῶν, καὶ πλατάνων ὠμόννυσι, Lucianus. Nonnunquam ἀπὸ, id est ab, apud poëtas. Homerus, κατ' ὀνείρατος καρὶ ὠνεῖν. Accusatiuo iuncta significat secundum, κατὰ ματθαῖον ἀναγέγραπται. Aliquando tempus, καθ' ἡμᾶς ἰσχύει, nostris temporibus fuit. Item per, κατὰ νῆας ἀχαιῶν. Item ad, circa, in, κατὰ φώραν. Et uoluntatem, κατὰ δαίμονα, è uoluntate dei. Apud Atticos hæc præpositio nonnunquam subaudiri solet, ut, ἐμοὶ γνώμη, pro κατὰ γνώμην ἐμοί. In compositione habitudinem affert, ut καταβολὴ, καταφορά. interdum maiorem significantiam, καταπίνω, κατεσθίω. Nonnunquam in malam partem accipitur, καταφρονῶ. Cum postponitur mutat accentum, ut πάρνασον κάτα, sicut & aliæ præpositiones dissyllabæ, præter ἀπὸ, ne accusatiuus à ζεὺς esse uideatur.

Κᾶτα. deinde, pro καὶ ἔπειτα.

Κατὰ βραχύ. paulatim, sensim.

Κατὰ γένος, & κατὰ ἀγχιστέας. ex propinquitate, & ex testamento uel tabulis petere. Bud. Com.

Κατὰ γνώμην. propria sponte.

Κατά δε. in hunc modum.

Κατὰ θεὸν. subitò, ex insperato, diuinitus.

Κατὰ κάθετον. ad perpendiculum.

Κατὰ καιρὸν. opportunè, commodum.

Κατὰ τὸν θεὸν. pro deo. Bud. Com.

Κατὰ κεφαλῆς. in capite.

Κατὰ κράδος ἔπεσε. funditus excidit.

Κατὰ κώμας. uicatim, pagatim.

Κατὰ λέξιν. ad uerbum.

Κατὰ μέρος. partim.

Κατὰ μικρόν. paulatim, pauliſper, leniter, ſenſim, aliquantulum.
Κατὰ μοῖραν. naturæ ſponte cõcedere, ſecundum fatũ, ſiue (ut Vergil.) ut decuit, ritè.
Κατὰ νότου. à tergo.
Κατὰ παντὸς ἁπλῶν. in uniuerſum dicere.
Κατὰ πόλιν. oppidatim.
Κατὰ πόδας. pedetentim, per ueſtigia.
Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conſpectu omnium.
Κατὰ σπουδὴν. celeriter, feſtinanter.
Κατὰ σῶμα, translate pro in initio.
Κατὰ συμβεβηκὸς. accidentarie.
Κατὰ σφαγίων. per immolationes.
Κατὰ τὰ αὐτά. eodem modo.
Κατὰ ταῦτα. pariter.
Κατὰ τάχος. confeſtim.
Κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην. mea ſententia, meo iudicio.
Κατὰ τὸ ἐξῆς. deinceps.
Κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. patrum noſtrorum memoria.
Κατὰ τρόπον. commodè, probè.
Κατὰ φυλὰς. tributim.
Κατὰ χεῖρας. ad manum, faciliter.
Κατὰ χαρὸς ὕδωρ, eam manuum lotionem uocabant, quæ ante cœnam fiebat, ſicut poſt cœnam νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι.
Κατάβα, pro κατάβηθι. Bud. Com.
Καταβαθμός. οῦ. ὁ. deſcenſus.
Καταβαίνω. deſcendo. Neutrum abſol.
Καταβαλὴς. qui multorum in ſe telorum iactus excepit.
Καταβάλλομαι. fundamenta iacio, primordia conſtituo, ut ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλόμενος, Plato. Et translate Gregorius, ἡ μεγάλη θεῶ βεβλὴ καὶ πρόγνωσις πόρρωθεν καταβάλλεται τῶν πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις, Materiam & argumenta rerum præſtruit, & quaſi fundamenta iacit. Vnde & proordiri, & præmoliri, auſpicariq; ponitur Theophr. de Cauſ. 1. Bud. Com.
Καταβάλλω. deſtruo, diruo, deijcio, abijcio, negligo. καθαιρῶ. Vnde καταβεβλημένος, abiectus, deſpectui habitus, neglectus, humiſtratus, afflictus, demiſſus, hoc eſt ſeſe deijciens & ſubmittens, & mœſtus, ut καταβεβλημένον φρόνημα, ſpiritus abiecti et demiſſi. Eſt etiam καταβάλλω, telis peto & obruo. Xenoph. Item demitto. Plutarch. καταβάλλων ἑαυτὸν ὡς τινα τῶν παρημελημένων. Καταβάλλω σπέρμα, iacio ſemen. Eſt etiam ſoluo & pendo, ἐντίνω, κατατίθημι, ut καταβάλλειν τὰς καταβολὰς, menſtruas penſiones ueſtigalium ſoluere, Demoſth. Bud. Com.
Καταβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. & καταβάπτω. demergo. Actiu. accuſ.
Καταβαρέω. degrauo.
Καταβάς. άντος. ὁ. deſcendens.
Κατάβασις. ιος. ἡ. deſcenſus.
Καταβάτης. deſcenſor.
Καταβεβλακυμένως. ſegniter, diſſolutè. Budæus Commentarijs.
Καταβεβρώμενος. comeſtus, abſumptus.
Καταβεβρῶς. αι. ſaucij.
Καταβιάζομαι. ſupero. Depon. accuſ.
Καταβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. deduco, deprimo, reuoco, ſubdiuido. Actiu. accuſ.
Καταβίωσις. ιος. ἡ. tenuis uictus, repreſſio uitæ.
Καταβλακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. torpeo, inutilis ſum, expono malignè, contemno. Neutrum abſol.
Καταβλάπτω. lædo. Actiu. accuſ.
Καταβλίθω. deuoro.
Καταβλίπω. deſpicio.
Καταβλήματα. τὰ. aulæa in ſcena, quibus fabulæ argumentum depictum proponebatur.
Καταβλητέον χρεός. reſtituendum eſt debitum.
Καταβλώσκω. oborior, peruenio.
Καταβολή. ῆς. ἡ. &
Καταβόησις. ιος. ἡ. clamor, clamatio, querela.
Καταβολὰς. ramus.
Καταβολή. ῆς. ἡ. conſtitutio, ſucceſſio, ſolutio. Item fundamentum & molitio à καταβάλλομαι. Vnde apud Ioan. 17. & Paul. ad Epheſ. capite 1. πρὸ καταβολῆς κόσμου, id eſt ante iacta fundamenta mundi, ante mundi molitionem. Præterea acceſſio acceſſio & impetus febris à καταβάλλω propendo. Metaphora ſumpta ab eorum ſimilitudine, quibus ſtatis diebus in orbem redeuntibus certas ſummas pecuniarum dependere ſolenne eſt, ut ſunt οἱ καταβολὰ τῶν τελωνησάντων. Bud. Com.
Καταβόσκομαι. depaſco.
Καταβόστρυχος. ὁ. ἡ. nutriens capillos, crinib. tectus, crinitus.
Καταβοῶμαι. clamore uincor, & defatigor clamando.
Καταβρακῶ. irrideo.
Καταβραβεύω. in capiendo brauio aliquem circunuenire, & quaſi contra præmiare, & tuam iniuriam in alium transferre brauium, intercipere præmium, præmio defraudare.
Καταβραχύ. paulatim, minutatim, haud ita multo poſt.
Καταβρέχω. μ. ξω. π. χα. irrigo. Accuſ.
Καταβείδω. μ. ίσω. π. ικα. degrauo. Acc.
Καταβροχθίζω. deuoro. nam βρόχθος guttur eſt.
Καταβροχίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito. Acc.
Καταβρώσκω. depaſco. Neutr. accuſ.
Καταβυθίζω. demergo.
Κατάγαιος, ſiue καταγείος. ὁ. ἡ. ſubterraneus.
Καταγαύω. illuſtro. Actiu. accuſ.
Καταγγελεύς. έως. ὁ. annuntiator.
Καταγγελία. accuſatio, conuicium.
Καταγγέλλω. annuntio, ut καταγγέλλειν πόλεμον, indicere bellum. unde κατάγγελος. Item accuſo.
Καταγέλαστος. ὁ. ἡ. ridiculus, deridiculus.
Καταγελάω. derideo. Actiu. genit.
Κατάγελως. ω. ὁ. ridiculus, riſus perfuſus.
Καταγέμω. ſum plenus. Neutr.
Καταγίνομαι. aboleo, irritum facio.
Καταγνωσθεὶς. τῇ γνώσει νικηθείς.
Καταγνώτης. pollinctor.
Καταγηράσκω. ſeneſco. Neut. abſol.
Καταγιγαρτίσαι. conterere acinos. Item coire. Ariſtoph.
Καταγίνομαι. uerſor, ut Cic. Nobiſcum uerſari iam diu non potes.
Καταγίω. adoleo. Depon. abſol.

Καταγινώσκομαι. ſum comprehenſibilis.
Καταγινώσκω. cognoſco, intelligo, percipio, certus ſum, Xenoph. Item arguo, damno, condemno. Conſtruitur autem cum genitiuo & accuſatiuo, ut καταγινώσκω σε θάνατον, multo te morte, καταγινώσκω σε ῥαθυμίαν, contemno te ut ſocordem, καταγινώσκω σε τόδε, Hoc de te iudico, & æſtimo: uel conuerſa conſtructione, καταγινώσκομαι φόνε, ſicut Ouid. Parce tuũ uatem ſceleris damnare Cupido. Κατέγνωσαί σε θάνατος, rei capitalis damnatus es, & ultimo ſupplicio. Καταγινώσκειν ἑαυτοῦ is dicitur, quem facti ſui pœnitet, qui factum ipſe ſuum improbat. Bud. Com.
Καταγλωττίζω. ſuauiari. Aliquando conuiciari. Ariſtophanes Acharn. ψευδῆ κατεγλώττισέ μου, Mendacia in me deblateranit Idem, ὥσπερ νυνὶ ὑπό σε μονωτάτου καταγλωττισμένου σιωπᾶν: id eſt, loquacitate tua perſonantem plenamq; tacere, & uerboſitate tua attonitam, & perturbatam. Gregorius τὸ καταγλωττισμένον appellat diſputationem uerba exornata fundentem, uerbis non ueritate nitentem, linguæ Atticæ ueneres conſectantem. Bud. Com.
Καταγλώττισμα. ατος. τὸ. &
Καταγλωττισμὸς. οῦ. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, laſciuius ſuauium.
Κάταγμα. ατος. τὸ. fractio, ruptio membri, os fractum.
Καταγνύω. frango. Actiu. accuſ.
Κατάγνωσις. damnatio, condemnatio, uituperatio, contemptus.
Καταγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſtigijs decipio, & demento.
Κατάγομαι. deorſum ducor, diuerſor, hoſpitor, hoſpitio ſuſcipior.
Καταγόμενοι. οἱ. radices.
Καταγορεύω. id quod occultum eſt detego, ſecretá indico, καταλαλῶ, κακολογῶ.
Κατάγραπτος. ὁ. ἡ. deſcriptus, depictus, uariegatus, ποικίλος.
Καταγραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, deſignatio, linea mentũ futuræ picturæ, deliniatio, forma, figura. Eſt etiam centuriatio. Bud. Com.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Καταγραφος. pictura, colorum fucus.

Καταγράφω. describo, delineo, depingo. Est etiam in decurias distinguo, & conscribo, ut καταγραφῆναι στρατιώτας, conscripti & centuriati milites. Bud. Com.

Καταγρέω. comprehendit, destruit.

Καταγυιόω. eneruo, imbecillem reddo.

Κατάγχω. suffoco, prohibeo.

Κατάγω. μ. ξω. π. χα. deduco, uoluo, filũ nendo deduco, Lucia. Item de mari ad portum nauigo, applico. Item in patriam reduco, unde καταγόμενοι. reduces. Indefit, ut significet deducere à capite ad finem, Plutarch. in Numa. Item frango, Plat. Actiu. accus. Bud. Com.

Κατάγωγή. ῆς. ἡ. diuersio, applicatio, reditus, ἡ ξενία, καὶ ἄπαλις, κάθοδος εἰς τὴν πατρίδα. Item sedes, sathmòs, mansio, Herodo. Item sustentaculum, cui innitimur ascensuri. Herodo. μισθοῦντος δὲ ἀναβάσεως, ὅτι καταγωγὴ καὶ θῶκοι ἀνασκεῖοι.

Καταγώγιον. τὸ. deductio, habitaculum, hospitium, παυδοκεῖον, sathmòs, gymnasium, ludus.

Καταγωγὶς. ίδος. ἡ. indumentum muliebre, fimbria.

Καταγωνίζομαι. in luctu & prælio uinco, expugno, deuinco, νικῶ. Acc.

Καταδακτικός. libidinosus, Aristoph.

Καταδάπτομαι. consumo, lacero, & καταδαπάω, deuoro.

Καταδαρθάνω. dormio. Neutrum absol.

Καταδαρθόντες. οἱ. consopiti.

Κατάδηλος. ἐος. ὁ, ἡ. inferior, egenus, tenuis.

Καταδειδίω. metuo, terreo.

Καταδεικνύω. ostendo. Actiu. accus.

Καταδειλιάω. μ. άσω. π. ακα. timeo. Accus.

Κατάδενδρος. ε. ὁ, ἡ. plenus, & consitus arboribus.

Καταδέομαι. rogo, egeo. Depon. genit.

Καταδεσμός. ὁ. uinculum.

Καταδέχομαι. ferre, pati.

Καταδέχομαι. excepto.

Καταδέω. colligo, obligo, annecto.

Κατάδηλον. manifestè.

Κατάδηλος. ε. ὁ, ἡ. manifestus.

Καταδημαγωγέομαι, &

Καταδημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. blandè, aut populariter loquor, homines demulceo, multitudinis gratiam emereor. Accus. ut τόνους ὁ περικλῆς καταδημαγωγούμενος, Hos Pericles superans populari gratia, Plutarch. Bud. Com.

Καταδημοβορέω. absumo, quæ sunt Reipub. deuoro.

Καταδημοσιεύσαι. in populum distribuere.

Καταδήν. uastari, deprædari.

Καταδηρόομαι. certo.

Καταδιαιρέω. diuido. Actiu. accus.

Καταδιαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα condemno. Dicitur de arbitro, καταδικάω autem de iudice, & καταγινώσκω.

Καταδιαιτώμενος. ὁ. νικῶ & τὴν δίαιταν, uel (ut inquit Pollux) ἐν τῇ διαίτῃ κρατῶ. Bud. Com.

Καταδιαιτῶν. arbiter.

Καταδιαιρῶ. diuisisse, καταμερίζω.

Καταδιίσημι. separo.

Καταδικάζω, μ. άσω. π. ακα. condemno, damno, καταγινώσκω. Porrò iudex dicitur καταδικάζειν, sed καταδικάζεσθαι ὁ νικῶν & ἔγκλημα, καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιῶ. Bud. Com.

Καταδικασθέντες. accusati in foro.

Καταδίκη. ης. ἡ. condemnatio, multa, accusatio, iudicatum Cicero uocat.

Κατάδικος. ε. ὁ. ærarius, damnatus iudicio, obnoxius & re iudicata, iudicatus.

Καταδιψάω. sitio.

Καταδιώκω. persequor. Actiu. accus.

Καταδοκέομαι. existimor, & suspicione opprimor. Bud. Com.

Καταδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, existimo.

Καταδόομαι. cantoribus comitatus sum.

Καταδοξάζω. opinor, suspicor.

Καταδουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. uel καταδουλῶμαι pass. reduco in seruitutem. Plutarch. κατεδούλου τὸν γνώμιλον αὐτῶν, frangebat spiritus eorum, & ad seruilem animi submissionem eos deijciebat. Bud. Com.

Κατάδουπα. τὰ. cataractæ Nili.

Καταδύπτω. cum jonitu tudo.

Κατάδυσις. ἐως. ἡ. fretum, locus abruptus et præceps fluctibus.

Καταδραθάνω. obdormire.

Καταδρεπανηφόρα. falcati currus.

Καταδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà curro. Neutr. absol.

Καταδρομή. ῆς. ἡ. discursio, excursio.

Κατάδρομος. stadium in quo equites decurrere solebant imaginario prælio. Latinè decursorium dici potest. Bud. in Annot.

Καταδρυφάσσω. μ. άξω. π. αχα. munio. Accus.

Καταδυναστεύομαι. tyrannide & potentia cuiuspiam opprimor.

Καταδυναστούμενον & pressus à potentiorib.

Καταδυναστύω. μ. ύσω. π. υκα. opprimo, βιάζω. Accus.

Καταδύω. immergo, abscondo, subeo.

Καταδύομαι. mergo, occultor. Item confundor, ἐρυθριῶ. Depon. absol. & passiu.

Κατάδυς. abscónditus, tectus.

Καταδύσεις. ιος. ἡ. lustrum ferarum.

Καταδυσωπῶ. pudefio. Lucian. flectio, persuadeo, exoro. Sumptum ex moribus eorum, qui pudore impediuntur, quo minus negent quod rogantur. Bud. Com.

Καταδύω. μ. ύσω. π. υκα. ἀόρ. β. κατέδυν. demergo. Accus.

Κατάδω, uel καταδέω. occino, cantu obstrepo. Item incanto, carminibus afficio & demulceo, Herodo. Polym. Bud. Com.

Καταδωροδοκεῖσθαι. largitione & muneribus corrumpi & succumbere.

Καταείμενον & tectus, densus. ab ἕω, quod est induo.

Καταέννυον. tegebant. ab ἕω.

Καταζώννυμι. castrametor, iacio uallum.

Καταζωογρῶ. in alendis equis consumo.

Καταζώστρη. castrametatio.

Καταζωννύω. circuncingo. Accus.

Καταζῶσαι. lora, quibus ephippia, & alia equis alligantur.

Καταθαμβέομαι. perhorresco.

Καταθαμβέω. ad stuporem usq; miror.

Καταθάπτω. defodio.

Καταθαρρεῖ. audet, quasi contra aliquem, nã κατὰ contrarietatem hìc significat.

Καταθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. conspicor, aspicio deorsum. Depon. accus.

Καταθεὶς μηδὲν αὐτῶν, id est μηδὲν ὑπὲρ τοὺτων ἐκτίσας. Bud. Com.

Καταθέλγω. mulceo, decipio.

Κατάθεμαι χάριν. refero gratiam.

Κατάθεσις. ιος & ἡ. propagatio, dilatio.

Καταθέω. discurro, decurro.

Καταθύω. acuo.

Καταθλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo. Ac.

Καταθλίβω. uincere.

Καταθρασύνομαι. μ. ὑνθην. audax sum. Depon. absol.

Καταθραύω. μ. αύσω. π. αυκα. frango. Ac.

Καταθρέξαι. percurrere.

Καταθρώσκειν. desilire.

Καταθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. consydero. Item animo concido & labasco. Accus. Budæus Commentarijs.

Καταθύμιος & ὁ, animo placens, suauis, quì ex animi sententia est, hoc est, iucundus et gratissimus. Et καταθύμια, quæ placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uertatur, ut Iliad. κ. θάρρει, μηδέ τοι θάνατον καταθύμιον ἔσω, Noli terreri mortis reputatione. Bud. ibidè.

Καταθυμίως. libenter.

Καταθύω. μ. ύσω. π. υκα. excanto καταγοητεύω Item immolo, Herodi. Accus.

Καταιάπλω. μ. άψω. π. αφα. destruo, demitto cum pernicie. Accus.

Καταβασίοι. signa cælitus ad terram demissa.

Καταβάτης. ου. ὁ. cognomentum Iouis, διὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς Et genus fulminis, quorum alia ψολόεντες, alia ἀργῆτες uocantur.

Καταβάτη, pro κατάβατος. peruius, accessibilis.

Καταιγίζω. impetuosè flare.

Καταιγὶς. ίδος. ἡ. procella, tempestas, impetus uentorum.

Καταιδέομαι. ueneror. Depon. accus.

Καταιθαλόω. comburo, ardeo. καταιθαλωμένα, inquit Hesych. κατεφλεγμένα.

Καταΐθυξ. urens.

Καταπίλλομαι, & καταικίλω. uerbero, corrumpo, damno afficio. Vnde κατήκισμα.

Καταινέτης. ου. ὁ. approbans.

Καταίνησις. ἡ. sponsio.

Καταίξ. κος. ἡ. turbo, procella, unde καταιγίζειν.

Καταιονέω. aspergo, καταντλάω. Accus.

Καταίρεσις. diuersorium, appulsio.

Καταίρω. descendo, delabor. Item accedo, applico, annauigo. Item soluo, abnauigo. ab ἄρω. moueo.

Καταισχύνομαι. μ. ὕνομαι. erubesco, confundor. Depon. absol.

Καταισχύνω. μ. υνῶ. π. υνα. confundo, id est, de decore afficio, dedecoro, dehoneſto, pudori & dedecori sum, uitium uel stuprum offero. Accus.

Καταιτιῶμαι. inculso.

Κατάκαξ. ακος. ὁ. genus galeæ humilis, & sine crista. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι. Cassis, Valla interprete.

Κατακαινίζω. μ. ίσω. π. ικα. & Κατακαίνω. occido, percutio. Accus.

Κατακαίειον. periculosum, lætale.

Κατακαύω. μ. αυσω. π. αυκα. comburo. Accuſ.

Κατακαλέω. deuoco, allicio, accerso. Thucy. ἐκ τῆ μητροπόλεως κατακληθείς. Κατακαλῶμαι τὸν θεὸν, inuoco deum.

Κατακαλλύνω. orno.

Κατακαλύμμα. ατος. τὸ. uelamen.

Κατακαλύπτω. obtego.

Κατακανίον. ν. τὸ. res ad amorem inducens, amatorium poculum, uis amoris.

Κατακάρα. in caput, secundum caput. Sic enim dicunt Attici pro eo, quod est ἐπὶ κεφαλῆ.

Κατάκαρπος. κ. ὁ. diues.

Κατακαρρῶ. demolior, corrumpo, marcesco, sicco.

Κατακάς. libidinosa, ἀπὸ τοῦ κάσον, quod uirile semen significat. unde κασίγνητος.

Κατακάσαι. αἱ. infœlices, quæ ob flagitiũ domi manent, ignis supplicio dignæ.

Κατάκαυμα. ατος. τὸ. ambuſtio.

Κατάκειμαι. iacio, accumbo, discumbo. Lucianus, ἅπας τῶν ἑταίρων κατάκατα νοσῶν, Siquis sodalium morbo decumbebat. Ex quo κατακείαται, iacent, posita sunt, sidunt.

Κατακείρω. detondeo.

Κατακεκαυμένη. regio quædam est quam possidêt Lydi & Mysi, exusta arboribus, præter uitem. Illinc uinum affertur uirtute præstans, qui κατακαυμενίτης οἶνος dicitur. Quidam hinc iocose Bacchum πυρογενῆ uocant. Cæl. libro 4. capite 14.

Κατακέκνισμαι. pruritu libidinis uexor.

Κατακεκόσμητο. κατακοσμεῖτο.

Κατακελευσμός. ὁ. species cãtus quo in Pythicis ludis uti solebant, Polluci.

Κατακέλευσον. silentium impera.

Κατακεντῶ. pungo, uulnero.

Κατακέρασις. ιος. ἡ. temperatio, dilatio.

Κατακερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. in minutas partes diuido, & redigo, in nummos. Accuſ.

Κατακερμίω. μ. ήσω. π. ικα. illudo, nugor.

Κατακερχνᾶν. asperum fieri.

Κατακηλέω. demulceo, persuadeo.

Κατακηρόω. incero, cera oblino.

Κατακηρώμενος. ε. ὁ. inceratus.

Κατακίσσαν. simulare.

Κατακλαδίω. συγκλῄω, comprehensim.

Κατακλάω. μ. άσω. π. ακα. frango, distorquco Lucia. Actiu. accuſ.

Κατακλαίω. deploro, lugeo.

Κατακλάω. idem quod κατακλάω.

Κατακλείς. ῖδος. ἡ. pars colli, iugulum. Item κατακλεῖδες etiam quæcunq; iuncturæ, & fori, transtra.

Κατακλασός. ὁ. clauſus, abstruſus.

Κατακλάω. μ. άσω. π. άκα. concludo, contineo Interdum pro perorare. Actiu. Accuſ.

Κατάκλησις. ιος. ἡ. inuocatio.

Κατακλίνομαι, & Κατακλίνω. eo cubitum, accumbo, reclino, discumbere iubeo.

Κατακλινής. ὁ. ualetudinarius, decumbens in lecto.

Κατακλινόντες. οἱ. qui sunt thori authores.

Κατάκλισις. discubitus.

Κατάκλιτον. lectus, solium.

Κατακλύζω. μ. ύσω. π. υκα. demergo, inundo, irrigo. Actiu. accuſ.

Κατακλυσμός. ὁ. diluuium, eluuium, laberium, abluuium, inundatio.

Κατάκλωθες. accumulationes parcarum, siue congeſta stamina parcarum.

Κατακλῶθη. ης. fatum.

Κατανάω. in tenues partes attero.

Κατανέμομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. patior titillationem.

Κατανεῦσις. τυροκνῆσις.

Κατανοιμάλω. sopio, mulceo.

Κατακοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. dormio, edormio, sopitus sum. Depon.

Κατακοιμασής. cubicularius.

Κατακοιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. sopio. Accuſ.

Κατακοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα. ministro in thalamo, sum cubicularius.

Κατακολθέω. subsequor.

Κατακολπίζειν. in sinum deflecti. Thucyd. ναῦς κατακολπίσαι ἐς ἄγκυραν.

Κατακολυμβάνω. aquis ingurgito me, urinor.

Κατακολυμβητής. ὁ. urinator.

Κατακομύομαι. assero.

Κατακομίζομαι. domum redeo.

Κατακομίζω. defero, deporto, domum reporto.

Κατάκομος. ὁ. ὁ. denſus.

Κατακόνα. de ſtructio.

Κατακονδυλίζω. pugnis obtundo & concido.

Κατακοντίζω. iaculis conficio, uel confodio.

Κατάκοπος. ὁ. ὁ, ἡ. furioſus, insanus. Item defeſſus, labore confectus. Plutarchus in Syl. Sic Diodo. κατάκοποι appellat defeſſos pugnando, quibus ἀκμαῖοι integri subſtituuntur. Bud. Com.

Κατακόπω. μ. όψω. π. όφα. obtrunco, trucido, contrucido, cædo, concido, contundo, cum res aut homo minutatim diſcerpitur aut uulneratur. Vnde δύο μοίρας κατέκοψα, duas acies fudit. Herodot. pro nummum percutio accipit. Apud Theophraſtum arbores præcido, & materiam eluxuriantem reſeco, significat.

Κατακορῆ. τὰ. crebra.

Κατακορής. ὁ. ὁ. satur, moleſtus.

Κατακορμάσαι. ſcindere, comminuere.

Κατακόρρης. in faciem, in malam.

Κατακόρως. satis, affatim, ad ſatietatem uſq.

Κατακοσμέω. compono, orno, apto, digero, & constituo in ordinem.

Κατακόσμησις. ordo & digeſtio rerum, & apta compoſitio.

Κατακούρη. nouaculæ ſectio.

Κατακῦται. οἱ. uide Plutarch. in Problem.

Κατακύω. exaudio. Actiu. accuſ.

Κατακράζω. reclamo.

Κατάκρας. in totum.

Κατάκρασις. ἡ. temperantia.

Κατακρατάομαι. ſuperuincor.

Κατακρατεῖν. occupare, uincere.

Κατακράτως. pro uiribus, omnino.

Κατακρεουργῶ. lanij more concido, dilanio.

Κατακρημνᾶσθη. dependere.

Κατακρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito, κατακρημνῶ. Actiu. accuſ. iung.

Κατάκρης. κατάκρας.

Κατακεμβίω. deliteſco.

Κατακελεύσθην. contradicere, irridere, à cicadis.

Κατάκειμα. ατος. τὸ. damnatio.

Κατακείνομαι. damnor. Accuſ. ut κατακείνομαι θάνατον. Bud. Com.

Κατακείνω. μ. ινῶ. π. ικα. decerno, damno, condemno. Accuſ. cum genit. Bud. ibidem.

Κατάκειτος. ὁ. condemnatus.

Κατακροτέω. ualde laudo, celebro, applaudo.

Κατακρυνίζω. defluo, caſito, καταῤῥέω. Actiue, & absolutè ponitur. Galenus, κατὰ οἷον κατακρυνίζοντες, in ſalientis modum fundentes. Verbum ἀπὸ τῶν κρυνῶν, id est à ſalientibus deductum. Bud. Com.

Κατακρούω. diſcindo.

Κατακτείνω. μ. κτῶ. π. κτα. & imperati. κατάκτανε. interficio. Accuſ. uel gen.

Κατακτενοκόμης. pexis capillis.

Κατακτός. ὁ. ὁ. ruptilis.

Κατακυβεύθη. in alea conſumi & diſsipari, ut καθαλυπαβῶ, Lyſ. Item in ludo aleæ ſuperari & facultatibus euerti, Euſtath. Bud. Com.

Κατακυβεύω. alea rem perdo.

Κατακυκλόω. circumcludo.

Κατακυλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. & Κατακυλίω. μ. ίσω. π. ικα. deuoluo. accuſ.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κατακύπλω.μ.ύψω.π.υφα.declino,demergor, immergor.Bud.Com.

Κατακυνεύω.μ.εύσω.π.υκα.dominor. Neutrum genit.

Κατακυρωθείς.damnatus.

Κατακωλύω.prohibeo.

Κατακωμᾷ.deridet.

Κατακωχή.ῆς.ἡ.detentio, afflatus,instinctus.

Κατακώχιμος,ἀντὶ τοῦ ἁλωτός.Bud.Com.

Καταλαγνεύω.effœmino.

Καταλαζονεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.superbio,arrogans sum.Depon.absol.

Καταλαλέω.μ.ήσω.π.ηκα. detraho,obtrecto, uitupero,obloquor. Quoties rebus iungitur animatis,genit.habet, ut καθήμενος κατὰ ἀδελφοῦ σε καταλάλει. Inanimatis addit,construitur cum accus.ut μὴ καταλάλει τὴν γαστέρα, Suid. Sed καταλαλιᾷρ,significat καταλυμαίνω, λυπέω.

Καταλαλία.ας.ἡ.detractio.

Κατάλαλος.ε.ὁ.detractor.

Καταλαμβάνομαι.occupo,occupor,uinco & uincor celeritate.

Καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo, Diod.& Plato. Item offendo,deprehendo. Xenophon in persona Socratis, ὑπ'ἴσει ὅτι οὐτοσὶ κατέλαβέ με ὀρχούμενον; Item assequor, nanciscor, comperio,id est compertum habeo,intelligo.

Item complector,περιλαμβάνω. Theophrastus de Plant. ϛ. ὅτι δὲ πεφύκασι καταλαμβάνειν τὸς ὄλους, id est contegit, obducit. Est etiam rem perago, ut δίκαιον καταλαμβάνειν, Antiph. Item opprimo,& affligo,inuado, & hoc in malam partem,ut de peste, fame, morte,&c.

Κατέλαβέμε τὸ πρᾶγμα τῆδε, mihi contigit, mihi accidit. Et impersonaliter apud Herodotum, κατέλαβε ἀποδημεῖν. Item aduenio.Herodia.ἐπὶ δὲ κατέλαβον αὐτὸς θέας ἡμέραι. Bud.Com.

Καταληπτέον.comprehendendum est.

Καταλάμπω.μ.ψω.π.φα.collustro,illumino.

Καταλυπέομαι.dolere,tristari.

Καταλυμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.deleo,explano,cõtero. Actiu.accus.

Καταλυμαίνων.repurgans.

Καταλέγομαι.recenseo,enumero,Xenophon, & Athen. Vnde κατάλογος, enumeratio, recensio. Item mortuum deploro.Budæus Com.

Καταλέγω.μ.ξω. π.χα. deligo, conscribo, centurio,ῶ, κατατάττω, Lys. Vnde κατάλεγες,conscriptus,delectus. Est etiam allegere & ascribere.Plutar. καταλεγμένες ἂς σύγκλητον ἀπελευθέρους ἐξέβαλον. Vnde κατάλογος, delectio, allectio, de quo Bud.Com. Significat etiam ordine dico,& quasi educo,deputo,ῶ dicendo.

Καταλέβομαι.μ.είψομαι.π. εμμαι. deliquor, resoluor, in humorem distillor. Depon. absol.

Κατάλειμμα.reliquiæ.

Καταλείπεται.restat.

Καταλείπω.μ. είψω. π. αφα. relinquo, priuo. Vnde καταλιπεῖν πλῶ δίκαιαν, κυβέρνησιν, pro deserere uadimonii. Actii.accus.

Καταλιπλώω.extenuo.

Καταλύσιμος.ὁ. dignus qui lapidetur.

Καταλύω.lapidibus obruo,lapido.

Καταλέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι.dormio.

Καταλέω.maturefacio.

Καταλήγοντα.τὰ. fines, confinia.

Καταληγόντες. sopientes,quiescentes.

Καταλήγω. μ. ήξω. π. ηχα. termino, desino Neutrum absol.

Καταλήϊομαι.discerpo, diripio.

Καταληκτικόν. carmen cui ad perfectionem syllaba deest.

Κατάληξις.ιος.ἡ.terminatio.

Καταληπτικῶς.cum fiducia & asseueratione.

Καταληπτός.ἡ.ὸ. comprehensibilis, cognitus, comprehensus,perceptus.

Καταλήψιμος.ε.ὁ.damnatus.

Κατάληψις.ιος.ἡ.occupatio,deprehensio,cognitio,perceptio,seu comprehensio Ciceronе interprete, quæ propinqua est scientiæ, quæ fit quasi digitis in pugnum contractis.De eo Bud.Com. Musici etiã comprehensionem, pulsationemq; chordarum κατάληψιν appellant, quando concentum explorant. Aristoph. Neph. καὶ πείσεξιν,

καὶ ἱρᾶσιν, καὶ κατάληψιν.

Καταλιθάζω.μ.άσω.π.ακα.&

Καταλιθόω.lapido.

Καταλιμπάνω.relinquo. Actiu.accus.

Καταλιπαίνω.impinguo.

Κατάλιψ,media pars domus, uel nauis, uel inter columnas.

Καταμάγδην.mutuo,uicissim,& conuerso.

Καταμαχή.ῆς.ἡ.conciliatio,reconciliatio.

Καταμάθομαι. muto, id est comparo, concilio, ut καταμάξεσθαι τὴν χάριν, Dinar. Ponitur & pro addico,uendo,& à me alieno,Herodian.Bud.Com.

Καταμάττω.μ.άξω.π.αχα.concilio. Ponitur & pro ad concordiam & contubernium adduco, ἀποκαταμάσσω. Actiu. accus.iungitur.

Καταμενύσιμος.ε. dignus qui lapidetur.

Καταμενύω.μ.ύσω.π.υκα.lapido. Accus.

Κατάμικτον. cum unum pro altero ponitur, mutuum,habile,conueniens.

Καταμικτός.ε.ὁ.proportionabilior.

Καταμίκτως. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.

Καταμόλλω.μ.άσω.π. ακα. frango,impingo. Actiu.accus.

Καταμολύνω.prosaicè.

Καταμολογέομαι.delectum habeo,numero.

Καταμολογίας.ου.ὁ. historicus, qui describit & recenset nominatim.

Καταμολύνομαι.damno,decipio.

Καταμολυσμός.numerus.

Κατάμορος.ε.ὁ.τάγμα,cohors, legio. Latini etiam numeros uocant. Vide καταλέγομαι,& Budæus in Annot.post.

Καταμοσπά.quæ relicta sunt.

Καταμύω. in balneas cõsumo, et aquam profundo.

Καταμοφύρομαι.gemo,doleo,illachrymor.

Καταμοχθῆσαι,&

Καταμοχίσαι. instruere aciem, in multitudinem & classem contribuere,& in decurias distinguere, & in numerum aliquem cõmunerare.Bud.in Epist.

Καταμοχισμός.ἡ.ὸ.instructio aciei.

Καταμοχλίζομαι.uinciri,torqueri.

Καταμυκηρίζω.Lycurgi legeis cito,& usurpo contra aliquam rem. Genit.Bud.Cõ.

Κατάμυμα.ατος.τὸ. refectio, diuersorium, habitatio.

Καταμυμαίνομαι. noceo, incõmodo, destruo.

Καταμύομαι. μ. ύσομαι . π. υμαι. definio bellum in concilio,καταλύω,διαλύομαι. Paus. in Atticis,καταλύονται δὲ ἐπὶ τόδε τὸν νόμον. Significat etiã euertor,παραλύομαι,Greg. Item demigro.Herodian.posuit pro fato fungor et morior.Bud.Com.

Καταμύμφομαι. quicquid iam non uiget, sed cessat. A καταμύω,id est euerto.

Κατάμυσις.ιος.ἡ.dissolutio, contemptum diuersorium,mansio.Bud.in Annot.

Καταμυτήριον.ε.τὸ κατάμυμα.

Καταμύτης.ε.ὁ. hospes, qui diuersatur & hospitio susciptur. A καταμύω, id est hospitor.Sapien.ε. ὡς μνεία καταμύτε μονομιᾶς παρώδευσε, Tanquam memoria hospitis diurni præterijt.

Κατάμυτος.idem significat.

Καταμύω. μ. ύσω. π. υκα. dissoluo, derogo, pessundo, destruo, euerto, ut καταμύειν τὴν δῆμον, euertere democratiam, Demosthenes, & καταμύσαι εὐδαιμονίαν, euertere bonis, Lys. Est etiam habito,diuerto,id est hospitor, καλάομαι, ἐπισταθμεύω. Item desino,ut πλῶν κατανίνυκα, nauigare desij, Demosthenes & Xenoph. ὥστε ἐπρότερον παύονται, πρὶν ἂν ἐπιλυθῶσι, πλῶ ἄσκησιν καταμύσαι. Cicero eodem modo dixit, Libenter me hercule artem desinerem. Sic καταμύειν τὸν λόγον,id est finire sermonem,& καταμύειν τὸν βίον,uitam finire.Bud.Com.

Καταμαίνω. furore contemno,cõtrà insanio.

Καταμαλακίζω.μ.ίσω.π.ικα. demollio. Ac.

Καταμαλάττω.μ.άξω.π.αχα. mollio. Accus.

Καταμανθάνω.idem,καταμαθάνω.

Καταμανθάνω.perdisco. Accus.

Καταμάομαι.accumulo,attraho, haurio.

Καταμαραίνομαι,&

Καταμαραίνω. emarcesco, emarcescere fino.

Καταμαρτύρεμαι.testimonijs cõuincor et percellor. Et καταμαρτυρῶ σου, premo

Universidad de Deusto
Biblioteca

te tempo testimonio & contineo.
Καταμάρψαι. comprehendere.
Καταμαντεύω. inquiro.
Καταμάχομαι, depugno, pugnando supero.
Καταμβλυόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtundo. Actiu. accus.
Καταμεθύω. inebrio.
Καταμειδιᾶν. deridere, ludibrio habere, quèadmodum hodie ferè clerici multandi, mithillati in scalario suggestu ridendi propinantur.
Καταμειλίσσω. demulceo.
Καταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, contemno, non curo. Accus.
Καταμελής. ές. ὁ. saucius.
Καταμέμφομαι. μ. έμψομαι. π. εμμαι. increpo. Actiu. genit.
Κατάμεμψις. εως, ἡ. querimonia, uituperatio, criminatio, accusatio, succensio.
Καταμένω. μ. νῶ. π. νηκα. remaneo. Neutr.
Καταμερίζω. μ. σω. π. κα. διαιρῶ, διχάζω. Et καταμερίζομαι, partior, id est legitimam partem recipio. Bud. Com.
Καταμετρεῖν. dimetiri.
Καταμέτρησις. εως, ἡ. dimensio.
Καταμηλόω. lanam inficio, & melam in uulnus insero, uel aliò explorandi gratia. Translatè pro inuestigare ponitur.
Καταμηνιον. τὸ. mensis, id est mẽstrua purga
Καταμήνιος. ὁ. mensiruus. (tio.
Καταμηνύω. indico, id est defero, & ostendo, prodo, significo. Est etiam exprobro, hoc est, obijcio culpam, non uerbis, sed re & aliquo facto. Sic Plin. Nam mala emptio semper ingrata, eo quòd exprobrare stultitiam domino uidetur. Genit. iung.
Καταμιαίνομαι. defœdor.
Καταμιαίνω. defœdo, conspurco.
Καταμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. &
Καταμιγνύω. immisceo. Actiu. accus.
Καταμιᾶν. deuorare.
Καταμισθοτέω. largitione emo.
Καταμισθοφορῶ. in alendis militibus consumo, & expendo.
Καταμόνας. singulatim, singulariter, solitariè, per solitudinẽ, solus, sine adminiculo.

Καταμονομαχέω. singulari certamine deuinco.
Καταμυσῶσαι. numeris & modis exornare, & uenustius reddere. Accus. Bud. Com.
Καταμπέχω cooperio.
Καταμύαρομαι. consaucio.
Καταμύαρω. μ. ύξω. π. υχα. lacero. Accus.
Καταμύω. μ. ύσω. π. υκα. inclino, occludo, claudo, conniueo, Accus.
Καταμβωλί. tibiarum genus.
Καταμωκάομαι. derideo. Genit. ut καταμωκόμενός σου, qui deridebit te, Arriano.
Καταμώρς. inquirens.
Καταναγκάζω. μ. άσω. π. ακα. cogo, subigo.
Καταναγκή. filicula, Iouis radius, herbæ genus amatoriæ. Plinius libro 27. capite 9.
Καταναισιμῶ, &
Καταναλίσκω. consumo. Accus.
Καταναλόω. consumo, extenuo, oblinio, circũcido, exhaurio, accido, sicut Liuius, Quãquàm accisas res eorum satis constabat.
Κατανάξαντες. retrocedentes, tergiuersati.
Καταναρκάω. μ. ήσω. π. ηκα. sum onerosus, meo torpore & ocio aliis molestus sum. Genit. Paul. Corinth. 9. ἐδένὸς κατενάρκησα.
Κατανάρ. scortum, libidinosa.
Καταναυμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno nauali prælio. Actiu. accus.
Κατανδρίζομαι. oppugno.
Κατανενανίνυμαι. roboro, uigeo, iuuenilitèr glorior.
Κατανέμομαι. possideo & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari, & in decurias distingui. Bud. Com.
Κατανέμω. μ. νεμῶ. π. νεμα. distribuo, largior, præbeo. Actiu. accus.
Κατάνυτεω. perficitur.
Κατανύω. μ. υσω. π. κα. polliceor, annuo.
Κατανθρακέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõburo. Accus.
Κατανίφομαι. niue obrui, perire.
Καταννίζω. diffundo, transfundo.
Κατανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. consydero, animaduerto, perpendo, cogito, cognosco, contemplor. Accus.
Κατανόησις. εως, ἡ. cognitio, cogitatio.
Κατάνομα. absumor.

Κατανομεύ-

Κατανομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diuido. Acc.
Κατανυθετῶ. instituo, moderor, tempero præceptis. Accus.
Καταντάω. μ. ήσω. π. ηκα. occurro.
Κάταντες. è regione.
Κατάντης. ες. ὁ, ἡ. accliuis, procliuis, decliuis, pronus.
Καταντιβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. precor. Accus.
Καταντικρύ. è contrario, è regione.
Καταντιπέρας. contrà, è regione. Genit.
Καταντίσιω. ex aduerso.
Καταντλάω. exhaurio, perfundo, foueo, sed cum infusione. Vnde καταντλήματα, fomenta. Bud. Com.
Κατάντλημα. fomentum, quod cum infusione fit.
Καταννῶ. taceo, quiesco, doleo, pœnitet me, pungo, punio.
Κατάνυξις. ες. ἡ. compunctio, dolor, quies. dicitur cum quis pungitur dolore mordeturq.
Κατανύω. μ. ύξω. π. υχα. compungo.
Κατανύω. μ. ύσω. π. υκα. expedio. Accus.
Κατανωτίζομαι. dorso fero.
Καταξαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. lacero, excorio. Actiu. accus.
Καταξαίνω. contero, punio.
Καταξηραίνω. exicco.
Κατάξηρ. ος. ὁ. aridus.
Καταξιόω. dignor, uolo, dignum puto.
Καταπαίζω. illudo.
Καταπαίω. flagello, multo, ferio.
Καταπακτός. ὁ. compactus.
Καταπαλαίω. μ. αίσω. π. αικα. supero in lucta. Accus.
Καταπάλμενος. desiliens.
Καταπάλτης. catapulta, telum.
Κατάπαξ. prorsus.
Καταπαρθενεύω. oppedere, contemnere.
Καταπάσσω. μ. αξω. π. αχα. spargo. accus.
Καταπαστός. ὴ, ὸν. ex pluribus compositus, plenus, uarius.
Καταπαθέω. abiectum esse.
Καταπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco. Accusatiuo.
Κατάπαυσις. εως, ἡ. requies.

Καταπαύω. μ. αύσω. π. αυκα. sedo. Accus.
Καταπειθής. ές. & obaudiens.
Καταπείθω. adhortor. Datiuo iungitur.
Καταπειρατηρία. instrumentum nauticum, quo altitudinem maris explorant, βολίς.
Καταπειρατήρ. idem.
Καταπελτάζω. oppugno, incurso, iaculor.
Καταπελταφέτης. catapultarum iaculator.
Καταπέλτης. ου. ὁ. catapulta, & supplicij genus.
Καταπελτικός. ἡ. ὸν. missus ex catapulta.
Καταπέμπω. demittere, subditis edicta mittere.
Καταπεπηγέναι. suffixas esse.
Καταπεπλασμένον. τὸ. cantus tibiarum, quæ præclusis, quibus clarescunt foraminibus recto modo exitu grauiorem spiritum reddunt. Quintil. lib. 11. capite 19.
Καταπέπληκται. absorduit, aut neglecta est (res.
Καταπέποιθα. confisus sum.
Καταπεπληκώς. exterritus.
Καταπέπλω. decoquo, deuoro.
Καταπεπλωκὼς ὑπὸ λιμοῦ. tabefactus fame.
Καταπερδεῖν. oppedere, Aristoph.
Καταπερονῶντες. transfigentes.
Καταπετάννυμι. μ. άσω. π. ακα. tego. Accu.
Καταπέτασμα. ατος. τὸ. uelum, obtentum alicui quid atq; obiectum, quod arceat aspectũ.
Καταπετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Accus.
Καταπέτω. conturbo, deijcio.
Καταπήγνυμαι. gelo. Aristot. de Hist. an. li. 6. ὑπὸ ψύχους καταπηγνῦται.
Καταπήγνυμι. μ. ύσω. π. υκα. & καταπηγνύω defigo. Histor. lib. 5. ἐς τὸν γῆν καταπήξασα τὸν αὐλὸν, in terra figere cauliculum.
Καταπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. desilio. Neut.
Καταπηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adultero, uitio. Accus.
Καταπημαίνω. lædo.
Κατάπηξ. palus in aquam defixus.
Καταπήσσω. defigo.
Καταπίγες. οἱ. pessuli.
Καταπίεζω. μ. έσω. π. εκα. deprimo. Accusatiuo.
Καταπίμελος. ες. ὁ. pinguis.
Καταπιμπλάσομαι. opplebo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Καταπίμπρημι. μ. ήσω. π. κκα, comburo.
Καταπίνω. deglutio, absorbeo, deuoro, helluor, hoc est per luxuriam consumo. Eras. prouerb. Gallorum incusare uentres.
Καταπίπλω. decido, sterno. Neut. absol.
Καταπιστεύω. committo, trado.
Καταπιστόω. fidem facio aut præstio.
Καταπίστωσις. fiduciæ est & securitatis contractus, ut fit inter eos quibus incomperta est utrinq; fides alterius.
Καταπίσσω. pico, pice punio, comburo.
Καταπιών. pinguis.
Καταπλαγία. ας. ή. consternatio, metus immodicus.
Καταπλάκων. exterrens, aberrans.
Κατάπλασμα. ατος. τὸ. malagma, emplastrũ.
Καταπλάττω. emplastri modo imponere.
Καταπλασός. ή. όν. maceratus in emplastrum.
Καταπλάσσω. cataplasmate curo, & medeor.
Καταπλέκω. complico, necto.
Κατάπλεος. α. ὸν, ή. plenus, expletus.
Καταπλέω. cum ad portum nauigans redeo, quasi deorsum nauigo, ut ἀναπλέω, contrarium defluo.
Καταπλήθην. confertim.
Καταπληκτικός. ή. όν. deterrens, horribilis.
Κάταπληξις. ῆγος. ὁ. stolidus, stupefactus, semper attonitus, consternatus.
Κατάπληξις. ιος. ἡ. stupor, terrefactio.
Καταπλήσσω. μ. ήξω. π. κκα. preterreo. Acc.
Κατάπλους. annauigatio, portus ad quem applicamus.
Καταπλουτέω, &
Καταπλουτίζω. diuitem reddo, locupleto.
Καταπλύνω. expurgo, perluo.
Καταπνέω. μ. εύσω. π. υκα. perflo. Accus.
Καταπνίγω. suffocare.
Καταπνιζόμενος. fumo perfusus.
Καταπνίζω. μ. ίσω. π. ικα. fumigo.
Καταπολαύω. nimium & plusquàm par est fruor.
Καταποθείς. absorptum, consumptum à uerbo καταπίνω.
Καταπολεμέω. μ. ήσω. π. κα. expugno, uinco. Actiu, accus.
Καταπολιτεύομαι. urbibus extrudo.

Καταπονέω. μ, ήσω. π. κα. supero, in lucta obtineo, opprimo, labore conficio, et domo superóq;. Actiu. accus.
Κατάπονος. ή. όν. delassus, defessus.
Καταπονέω. labore, ærumnáq; conficior, & fathisco, langueo, deficio, uiribus desicior.
Καταπονέμενος. interdum pro exercitato.
Καταποντίζομαι, &
Καταποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. demergo in mare, inuoluo undis marinis. Accus.
Καταποντισμός. ὁ. demersio.
Καταποντιστής. ὁ. pirata, qui post prædam etiam in mare mergit.
Καταποντόω. καταποντίζω.
Καταποτέρδω. oppedo è contra. Neutr.
Καταπορεύομαι. redeo.
Καταπορνεύω. μ. ήσω. π. κα. scortor. Neutr.
Καταπορνοκοπέω. μ. ήσω. π. κα. scortãdo exhaurio substantiam.
Καταπορσύω, μ. υνῶ. π. νκα. præbeo.
Κατάποσις. ιος. ἡ. deuoratio.
Καταπόσον. sæpius.
Κατάποτις. guttur, gula.
Καταπότιον. ν. τὸ. catapotiũ, medicamentũ quod sumitur deglutiendo.
Καταπραγματεύω. de ijs, qui annonæ pretium intendentes, & fame & penuria uulgi lucrum captant, & inde locupletantur. Bud. Com.
Καταπρανής. decliuis, καταφερής, pronus.
Καταπράττομαι, &
Καταπράσσω. μ. άξω. π. αχα. gero, id est, facio, perficio, transigo, perago, pertracto. Item uendo, καταπιπράσκω. Halicarn. libro ὁ. καταπεπραμένος ἀσφάλειαν, comparans securitatem.
Καταπραΰνω. mitigo, lenio.
Κατάπρημνος. κατάκλυστος.
Καταπρήθω. comburo.
Καταπροϊέω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.
Καταπρωής. ῆος. ὁ, ἡ. pronus, decliuis.
Καταπρίω. disseco.
Καταπροΐημι. prodere.
Καταπροΐδω. prodo, dilapido.
Καταπροΐξομαι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν. præuaricari. Bud. Commentarijs.

Καταπροΐξομαι uel καταπροΐσσομαι sine diæresi. impune aliquid agere, contemnere, desererе, impune irridere, κατάτινος προαχθέναι. nam πρόϊκα interdum pœnam significat. Herodotus, ὁ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε καταπεπροϊξάμενος κατατρόϊται, Non gratis me ludibrio habuerit, non impune feret, non impune me luserit. Sunt qui ab ἰκνέομαι deducunt. alij ab ἴσσω. Bud. ibidem.
Καταπτόμαι. deorsum uolo. as.
Καταπτήσσω. μ. άξω. π. κχα. terreo. Accus.
Καταπτυστός. ὁ. despuendus, execrandus, uilis, detestandus.
Καταπτύω. despuo, contemno, execror.
Κατάπτωμα. ατος. τὸ. ruina.
Καταπτώσσοντες. trepidantes.
Καταπτώσσω. timeo, trepido.
Καταπτωχεύομαι. inops sum.
Κατάπυγος. ή. όν. cinædus.
Καταπυγοσύνη. ης. ἡ. flagitium abominandũ libidinis, fœda uoluptas.
Καταπυγῶ. libidinosus sum.
Καταπύγων. ωνος. ὁ. πόρνος, cinædus, draucus, obscœnus, scortum. Et apud Atticos medius digitus, qui & λασπυγὴς appellatur.
Καταπύθομαι. marcesco, putresco.
Καλαπυκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. denso. Accus.
Καταπύω. impleo, humecto.
Κατάρα. ας. ἡ. maledictio, execratio, deuotio, detestatio.
Καταράκτης. ὁ. genus auis maritimæ. Item cataracta (quo nomine & Liuius utitur) locus est abruptus, & præceps in flumine, unde aqua ruit potius quàm fluit, ut cataractes Nili apud Strabo. libro ultimo. Bud. Com.
Καταράσσω. frangere, deijcere.
Καταράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. maledico, execror, deuoueo, dijs uoueo. Datiuo & accusatiuo.
Καταράσσων. ὁ. præceps.
Κατάρατος. ή. όν. maledictus, execratus, execrandus, sceleratus, scelestus, scelus.
Καταράφω. μ. άξω. π. αχα. uel καταῤῥάσσω. percutio fortiter, collido, frãgo, rũpo. Herodi. ζ. καταῤῥαχθάσκης τῆς ὑπ' αὐτῶν ἵππου. Item erumpo, Demosth. & Diodo. Est etiam præcipito, cum impetu decido, καταῤῥήγνυμι. Aristot. de Mun. νῦν τι σωίζονται, καὶ ὄμβροι καταῤῥάσσουσι, χιόνες τε καὶ χαλάζαι. Item defluo, cadito. Gal. Method. ή. καταράφῃ τὸ ἀγγεῖον pro ἀράῃ. καὶ τὸ ἀγγεῖον. Bud. Com.
Κατάρβηλος. chlæna talaris.
Καταργέω. μ. ήσω. π. κκα. euacuo, soluo, irritum facio, prætermitto, ἀργὸν ποιῶ, cesso in opere, inutili opere onero. Paul. Timoth. καταργήσαντες τὸν θάνατον.
Κάταργμα. ατος. τὸ. initiatio, primitiæ.
Καταρδέω. irrigo. Accus.
Καταρίθμέω, &
Καταριθμῶμαι. numero recensere.
Καταῤῥάκτης. καταράκτη.
Καταῤῥάπτω. consuo, insero.
Κατάῤῥαφος. pannosus.
Καταῤῥαψῳδέω. nugari.
Καταῤῥέομαι ὑδρωτι. sudore perfundor.
Καταῤῥιπίς. in alteram partem uergens.
Καταῤῥίπτω. deorsum uergo.
Καταῤῥέω. defluo, resoluor. Neut. absol.
Καταῤῥήγνυμαι. decido, delabor, ruo, cum impetu fluo, καταῤῥήγνυμι, abrupta.
Καταῤῥήγνυμι. μ. ύξω. π. κχα. discindo, decidere cum impetu facio, deijcio. καταῤῥωγώς, abruptus, salebrosus. Actiu. accus.
Κατάῤῥησις. ή. condemnatio.
Καταῤῥύσσω. ν. constrepere, insonare.
Καταῤῥητορεύομαι. eloquentiæ torrente rapior, eloquentiæ dulcedine ita afficior, ut liberum iudicium non habeam. Budæus Commentarijs.
Καταῤῥητορεύω. ui eloquentiæ demulceo & afficio.
Καταῤῥιπτάζω. disijcio.
Καταῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio. Accus.
Καταῤῥοΐζομαι. distillationibus laboro, fluxus patior.
Κατάῤῥους. ή. όν. defluxus, catharrus, distillatio faucibus impacta.

Καταῤῥοπος. deorsum uergens.
Καταῤῥοφέω. μ. ήσω. π. κα. sorbillo.
Καταῤῥυθμίω. quadrare facio, concilio.
Κατάῤῥυτος. locus in quem humor influit, id est irriguus. Accipitur pro pleno & copioso, sicut affluens apud Latinos. Budæus Commentarijs.
Κάταρσις. ιος. ἡ. applicatio.
Καταρτάω. μ. ήσω. π. κα. apto, restituo. Acc.
Κατάρτησις. ιος. ἡ. aptatio.
Καταρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, præparo, coagmento componóq. Sed uarius eius est usus. Est enim luxata membra in artus repono Aeginetæ. Vnde καταρτισμὸς. Item commotum & perturbatũ compono, quasiq mentem emotam, luxatamq in locum suum restituo, Plut. in Caton. Item ex multis unum compono, ut τὰ ἐκ πολλῶν συγκριθέντα καὶ συνηρτισμένα τῶν ἐδεσμάτων pro eduljs ex multis rebus concinnatis, Dioscor. Vnde & pro ad concordiam & unitatẽ reduco, καταλλάττω, Herodo. in Terpsich. Et Paul. ad Gal. vlt. ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον, Vos qui spirituales estis, cõponite huiusmodi hominẽ offensũ in spiritu clementiæ. Est etiã omnibus numeris, partibusq absoluo, & absolutè compono, ut Lucæ 6. κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Quod tamen quidam ad animum referunt, & πᾶς pro ὅλος accipiunt, ut sit, Compositus autem totus erit, ut præceptor eius. Bud. Commentarijs.
Καταρτισμός. ὕρος. ὁ. qui conatur componere contentiones.
Καταρτύω. condo, dispono.
Καταρυῶσι. defluere.
Καταρυθμίζω. dispono.
Καταρχάς. in initio.
Καταρχή. ῆς. ἡ. oblatio dæmonum, exordium.
Καταρχῆς. ab initio.
Κατάρχομαι. μ. άρξομαι. π. αργμαι. initio, sacrifico dæmonibus, hostiam & sacrificiũ libo, uictimam ferio. Item incipio, auspicor, aggredior. Vnde κατάρχεσθαι τῆς μάχης, prælij cõmittere & incipere. Bu. Cõ.

Κατάρχω. lacesso, id est, prior aliquid facio, prouoco, & author sum, exemplum præbeo. Athenæ. καὶ ἡ ψιλώσεως τούτης τοῖς ποῖς κατάρξαι. Ponitur & pro ἄρχομαι capi. Plato, Ἀπὸ τύχης ἀγαθῆς καταρξώμεθα τῷ φαίδρῳ, Sed quod bonum faustumq sit Phædrus primas dicendi partes habeat.
Accipitur etiam pro ἡγεμονεύειν, præesse, cum genitiuo, ut σὺ δὲ κατάρχεις τοῦ λόγου, Plat. Aristot. pro ἡγεμονεύειν usus est. Bud. Com.
Κατάρχων. præsultor, præcentor, χοροστάτης.
Καταρώγης. terra uitibus apta.
Κατασάρκιος. μ. ήσω. π. κα. incarno, carnem facio.
Κατάσαρκος. ν. ὁ. corpulentus, obesus.
Κατασβέννυμι, & καταβύνω. sedo, compesco, reprimo, sepelio, restinguo. Acc.
Κατασείομαι. μ. είσομαι. π. εμαι. decido.
Κατασείω. μ. άσω. π. κα. concutio, decutio, hastam concutio. Item non uoce, sed manu silentium indico, uel indico, uel aliud significo, signum do. Xenoph. καὶ ὡς γελάτα κατέσειον. Et Luc. Act. 19. ὁ δὴμος ἀνὴρ εἷς κατασείσας τῇ χειρὶ σιγᾶν. Idem, κατασείσας τῇ χειρὶ σιγᾶν.
Κατασημαίνεσθαι, & κατασημήνασθαι. insignire, id est aliquid imprimere, signo obsignare.
Κατασήπομαι. marcesco. Depon. absol.
Κατασήπω. marcescere facio, situ carieq putrescere cogo.
Κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, silentium impero, silere impero. Bud. Com.
Κατασιγῶ. conticesco.
Κατασίνασθαι. lædere.
Κατασιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. κατασιγάζω.
Κατασιτίομαι. μ. ίσομαι. π. ημαι. edo. Accus.
Κατασκάζω. procumbo, procumbere facio, concido.
Κατασκάπτω. μ. άψω. π. αφα. effodio, euerto, diruo, demolior, solo æquo. Accus.
Κατασκαριφάω. uellico, fodio, pungo.
Κατασκαφή. ῆς. ἡ. defossio.
Κατασκαφής. defossus.
Κατασκάφιλος. qui amicis dedecori est.

Κατασκι-

Κατασκεδάζω. μ. άσω. π. κα. dispergo, inspergo, respergo, dissipo. Accus.
Κατασκεπτόμαι. attenuor.
Κατασκέπτομαι. μ. έψομαι. π. ημαι. speculor. Depon. accus.
Κατασκευάζομαι. instruo, exorno, armoq, κατασκευάζω, ut ἵππον προβλήμασι κατασκευάζειν, Xenoph. Item compono, conficio, fabricor, ut ὁ φαιλίας κατασκευαζόμενος τῶν ἀθλιῶν, Aristo. Propriè autem κατασκευάζειν artificis est, κατασκευάζειν uero locatoris, qui opus impendijs suis faciundũ locat. Est & conficio, perficio, absoluo, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω. Καταστευαζόμενος τῶν βασιλείαν, regnum appetens, & occupare uolens. Bud. Com.
Κατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. ædifico, extruo, ut οἰκοδόμημα παρασκευάσαι, Pausan.
Item instruo, paro, apparo, adorno, ut Latinis instruere domum, agrum, hortũ, nauem rebus necessarijs. Strabo, βασίλεια κατασκευάσαι, Regiam instrumento regio adornauit. Item probo, confirmo, astruo, constituo. Refertur aliquando ad fraudes & dolos, & significat contechnor, contexo. Demosth. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζεται ταῦτα, id est struxit, molitus, Sic. Vergil. Dolis instructus & arte Pelasga. Bud. ibidem.
Κατασκεύασμα. ατος. τὸ. ædificium, tabernaculum, fabrica. Item fraus, commentũ, molimentum subdolum, actus commentitius & falsus, Demosthe. κατὰ ἀεὶ. Accipitur & in bonam partem. Aristot. Ἔτι δὲ καὶ τὰ ζωῶντα κατασκευάσματα χρήσιμα πρὸς τὴν δημοκρατίαν τῇ τοιαύτῃ, quod ipse alibi κατανόημα dixit, & σόφισμα, hoc est remedium excogitatum. Bud. ibidem. (ma.
Κατασκευασμός. ὃ. fraus, sicut κατασκεύασ-
Κατασκευαστής. οῦ. ὁ. fabrilis, fabricatus, compactus, subornatus, appositus, alligatus, adornatus, summissus.
Κατασκευή. ῆς. ἡ. structura, opificium. κατα-

σκευὰς, καὶ ἐπισκευὰς ἐκδιδόναι, locare sarta tecta tuenda. Et trãslate pro artificiosa orationis compositione & structura, Lys & Basil. Vnde etiam κατασκευὴ ποιητικείων Athenæo pro opificio & opere: Ciceroni molitio rei dicitur. Item κατασκευὴ σώματος, cõstitutio corporis, Galeno: et κατασκευὴ ψυχῆς pro constitutione animi, Platoni. Item suppellex, uasa, & instrumenta domus uel fundi, Strab. Item apparatus et copiæ, sine quib. aliquid commodè administrari nequit, Isoc. in Panc. Est et probatio, astructio, demonstratio, Philopono. Bud. Com. (tentoria.
Κατασκηνόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. firmo
Κατασκηνόω. μ. άσω. π. ωκα. in tabernaculo maneo. Neut. absol.
Κατασκήνωσις. ιος. ἡ. obumbraculum, receptaculum, diuersorium.
Κατασκήπτω. μ. ήψω. π. κφα. immitto, κατασπέρω. Item cum impetu exorior, grassor, hoc est, sæuio, & in perniciem noxamque progredior, ut pestis quæ cum ingenti clade hominum inualescit.
Κατασκιάζω. adumbro, compagino.
Κατασκίδνημι. dispergor.
Κατάσκιος. ν. ὁ. umbrosus, opacus.
Κατασκοπέω. μ. ήσω. π. κα. exploro, inspicio.
Κατασκοπή. ῆς. ἡ. exploratio.
Κατασκόπια, uel κατασκοπικὰ. τὰ. naues exploratorias & speculatorias Cæsar & Liuius appellant.
Κατάσκοπος. ν. ὁ. explorator, speculator.
Κατασμικύνειν. diminuere.
Κατασμικρολογῶ. parui pendo, hoc est, σμικρὸν ὑπόλογον ποιεῖσθαί τινος. Vel potius parcũ & illiberalẽ iudico & existimo, exigue de aliquo sentio & maligne, hoc est illiberaliter
Κατασμύχω. comburo, corrũpo. (liter Ac.
Κατασοβῶ. persequor, arceo.
Κατασοφίζομαι. decipio.
Κατασπαθάω. ῶ. luxu consumo, prodigo.
Κατασπαράττω. μ. αξω. π. αχα. dilanio. Acc.
Κατασπαταλᾶν. deliciari.
Κατασπάω. detraho, diuello, dissoluo.
Κατασπείρω. spargo, dissemino. Genit.

Κατασπόδω. imbuo, libo.
Κατασπεύδω. accelero, urgeo, præcipito.
Κατασπιλάδω. inquino.
Κατασπουδάζω. ingenti studio, & cum ambitione quadam aliquid facio.
Κατασπουδασμῶς. bona fide, citra figmẽtũ.
Κατασπουδῇ. de industria, seriò.
Κατασάζω. μ. αξω. π. αχα. instillo.
Κατασαθείς. σθτος. constitutus.
Καλασάθμιον. in rectum, iuxta perpendiculũ.
Κατασαθμισμός. ὁ. singulorum pondus.
Καλασαλτικὰ. pharmaca cohibentia, suppriméta, ἀνασαλτικὰ, Galeno, à κατασείω.
Κατασάντες. οἱ. congressi.
Κατασασιάζω. circumuenire, id est inuidia conflata & factione opprimere.
Κατασασιάζομαι. factionibus uincor.
Κατάσασις. ἡ & ι. tranquillitas, status, conditio, ordo, ἢθ&. Item execratio. Aliquando instauratio.
Κατασάτης. dispositor.
Κατάσεγα. τὰ. subtegulanea.
Κατασεγάζω. cooperio.
Καλασέγασμα. ατος. τὸ. tectum, lacunar.
Κατάσεγ&. ὁ. consopitus, constipatus & undiq; tectis opertus.
Κατασείω μ. ακῶ. π. κηκα. ad modestiam reuoco, & in officio contineo, Plut. Item supprimo tumentia uel excrescentia, & reprimo, sedo, contraho, Dioscor. Actii. accusatiuo.
Κατασείω. μ. γῶ. π. γκα. ingemo, suspiro. Neutrum absol.
Καλασελίζω. μ. ίσω. π. ικα. stellifico. Accus.
Κατάσειρος. ὁ. ἡ. stellatus, sydereus.
Κατάσημα. ατος. τὸ. habitus, status.
Κατασηματικός. ἡ. ὁ. placido ac placato animo.
Κατασῆρις. amuleta.
Κατασίζω. confirmo, βεβαιῶ. Item condemno, καταψηφίζω, dispungo, deleo.
Κατάσιπος. ὁ. ἡ. ι. interstinctus, maculosus. Vnde & pro tunica ponitur, animaliũ fi-

guris, aut florib. intexta. belluata dici sole.
Κατασίφω. reluceo.
Κατασολή. ῆς. ἡ. amictus, habitus.
Κατασομίζω. tacere facio.
Κάλασος. ibiæ pars quædam, τὸ ἐνόλβιον.
Κατασορέω. μ. ήσω. π. κα. sterno. Accus.
Κατασόρνυμι. complano.
Κατασοχάζομαι, &
Κατασοχᾶν. collimeare, collimare, id est ἐπὶ σκοπὸν διατρῆσαι, hoc est linearum uisualium contentionem ita regere, ut à scopo proposito non aberremus, cum sagittam arcu uel scorpione mittimus. Vulgo albũ figere dicunt.
Κατασοχή. amictus.
Κατασράπτω. fulgure uel splendore obruo.
Κατασρατηγέω. μ. ήσω. π. κα. bellicè, uel bellica astutia decipio & uinco, arte imperatoria, & stratagemate supero.
Κατασρατοπεδεύω. castra metiri.
Κατασριβλόω. præstringo.
Κατασριβλόρθρος. ὁ. ἡ. deprauatus.
Κατασριβλωθείς. contortus.
Κατασρέφω. in potestatem redigere, subigere, in seruitutem redigere. uerbum est medium.
Κατασρέφω. μ. ψω. π. ψα. finem impono, do exitum & finem rei, & rem inclino cõuertóq; ad extremum, desino, ut ἐνιαυτὸν κατασρέψαντος, exacto anno, Plutarchus & Pausan. κατέσρεψεν ἐς τοῦτο, hunc exitum habuit. Item morior, ut κατασρέφω τὸν βίον, finio uitam. Præterea conuerto, inuerto, subuerto, diruo. Bud. Com.
Κατασρωτιάζω, &
Κατασρωτιάω. μ. άσω. π. κα. luxurior, delicior, lasciuio. Genit. ut κατασρωτιάσωσι τῆς χειρὸς apud Apostolum.
Κατασροφή. ῆς. ἡ. subuersio, deuastatio. Item exitus rei. Vnde pro extrema parte fabulæ, & pro morte.
Κατάσρωμα. ατος. superius pauimentum nauis, siue fori potius, id est tabulata nauiũ, quæ nautæ ferũt & sustinent currentes. Vulgo garides.
Κατασρώννυμι, & κατασρωννύω. μι. σρώσω. π.

σκα. prosterno. Actiu. accus.
Κατάσρωσις. ιος. ἡ. explicatio, explanatio.
Κατασυ̃ξα. detrahere, colligere, odisse.
Κατάσυφλον. τὸ. aridum.
Κατασύρω. μ. υρῶ. υρκα. detraho, euerto.
Κατασφαλίζομαι. confirmo, roboro.
Κατασφήκαντα. ἰαθήλωνται.
Κατασχάζω. scarifico, lancino, seco.
Κατασχαδᾶν. insultare.
Κατασχεδιάζω. μ. άσω. π. ακα. fingo. Acc.
Κατάσχεσις. ιος. ἡ. obtentio, detentio, possessio.
Καταχειλιάζω. exaggero rem, indignè fero.
Κατάσχετος. ἡ. ὁ. detentiuus.
Κατασχέω. detineo, occupo, inhabito.
Κατασχηματίζομαι. simulor.
Κατασχηματίζω. μ. ισω. π. ικα. conformo.
Κατασχίζω. diffringo.
Κατάσχομαι. tegor, uelor, προκαλύπτομαι.
Κατάσχω. detineo, occupo.
Κατασωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumulo.
Κατασωτεύω, μ. εύσω. π. ευκα. consumo, dilapido.
Κατασάσσω. attero, contero.
Καταταξω. statuere, centuriare & decuriare, in album referre, quod & καταγράφειν dicitur & καταυτμᾶν. Bud. Com.
Καταλάξασθαι. est quod Iurisconsulti uocãt pecuniam constituere. Vnde constitutum pro pecunia assignata. Significat etiã cẽturiari, & in album referri. Bud. ibidem.
Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.
Καταταχῶ. præuenio.
Καταταχῦμα. celeritate uincor & opprimor
Καταθάμβω. admiror, timeo, obstupesco.
Καταθύνω. cõtendere, scilicet dicendo, διεξέρχεσθαι, latius disserere, explicare, ut διὸ καταθύνας ἐρῶ, Quare latius commemorabo, Plat. Vel contendere ire, ut καταθύνων δρόμον, contendo cursum, Synes. Sic Cæsar de bel. Gal. 1. Maturat ab urbe proficisci, & quàm maximis itineribus in Galliam ulteriorem contendit. Item sternere, deijcere, premere, atterere, rumpere, frangere, conficere, ut καταθυὸ μηνος ὑπὸ τῆς ποδάγρας, Athenæus, & ὑπὸ τῆς βασάνου, Demosth. & καταθύνεσθαι πό-

νοις, Chrysost. Bud. Com.
Καταθήκη. τὰ. sumptus, pecunia quæ in ordinem uel tribum pendenda est, confessus magistratus.
Καταθήμων. contundo. Accus.
Καταθάλω. enumero, inscribo, in ordinem refero.
Καταθεχνολογῶν. in artẽ redigere, artis præceptis alligare & astringere, sub artis necessitatem redigere.
Καταθεχνικῶς. artificiosè.
Καθάθεχνος. ὁ. ἡ. artificiosus, industrius. Callimachi epitheton ab Athenienſibus propter elegantiam & artis subtilitatem.
Καταθήκω. liquefacio, diffluo, consumo.
Καταθίθεμαι, uoce passiua significationem habet actiuam, depono, ut καταθίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, sicut Latinis deponere magistratum, præfecturam, & depono onus, siue excutio, ut καθάθεσιμάτιον, id est, ἀποφορτίζομαι, Aristoph. Aliquando est collocare gratiam, beneficium conferre, gratiam inire, ut τὴν χάριν καταθίθεσθαι, uel ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων χάριν καταθήσεσθαι, Demosth. Lucas Act. 24. θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις, Volens gratiam inire à Iudæis. Vnde καταθίθεσθαι νικᾶν uel σπουδὴν, est deferre honorem uel studium in aliquo ornando καταθίθεσθαι μαρτυρίαν, deferre testimonium, Synes. Bud. Cõ.
Καταθίθημι. deponere similiter est, ut de suo passiuo diximus. Vnde pro reponere ponitur, siue singula suo loco cõdere, Xenoph. Oecon. Item pro beneficium aliquod in alium ponere, ut ταύτην σοὶ τὴν χάριν κατέθηκα, sicut Plau. Quid dona cessant mihi conferre omnes gratulãtes? Et frequẽs usus est huius uerbi Luciano, pro repẽdere gratiam, siue facere paria. Ponitur aliquando pro soluere, rependere, id est καταβάλλειν, ἐκτίνειν, ut καταθίθημι τὸν μισθὸν & τὴν τιμὴν καθαρᾶς, Plat. In ea significatione iungitur quoq; cum datiuo & genitiuo, de quo Bud. ibidem.
Καταθιβρώσκω. prosterno, saucio, uulnero.
Καταθιλάω. cõspurco, commaculo, concaco.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κατατιναδεῖν. retinere.
Κατατιτίλομαι. fœnore obruor & exhaurior.
Καταυλιῶ. audeo. Genit. Bud. Com.
Καταυλή. ῆς. ἡ. sectio, concisio.
Καταυξύνω. sagittis conficio, eiaculor.
Καταυρίω. corruo.
Κατατραυματίζω. uulnero.
Κατατρίπομαι. fundo, fugo.
Κατατρίχω. discurro, decurro, prædor, populor, incursionem facio, incursionibus uasto, pergrassor & percurro Latinè etiam dicitur. Cum de animato dicitur, genitiuum ferè habet, sed cum de inanimato, accusatiuum.
Κατάτρησις. ἡ. exesio.
Καταυτίβω. attero, tero, consumo. κατατίψαι τὰ ἡμέραν, diem eximere, cunctari.
Καταυτίχι&. ὁ. tenuis, capillamentorum instar, λιπαρός.
Κατάυτοπον. κατάντης, accliue.
Καταυτοχάζω. μ. άσω. π. κα. roto. Accus.
Καταυφάω. μ. ήσω. π. κα. delector, delicior, eluxurior in aliquare. Genit. Gregor. ἵνα τι καὶ αὐτὸς καταυφήσω τῶν λόγων, Vt ipse quoq; eluxuriante stylo utar. Item derideo & ludificor per lasciuiam & delicias. Idem, ἀπιδ& φάτνη μόχις κατατρυφῶντος τῆς μεμφιτῶν ὑγιαίας. Budæus Commentarijs.
Καταυφή. libido, luxuria.
Κατατρυφῶ. luxurior.
Κατατρύχω. μ. ύξω. π. υχα. cogo, domo, supprimo. Accus.
Κατατυγχάνω. assequi, successum habere. Ge.
Κατατυχάω. όντος. ὁ. uoti compos.
Καταυχαίνω. sicco, splendidum reddo.
Καταυχαζόμ&. ὁ. illustratus.
Καταυχασμός. ὁ. lucidatio.
Καταυλέω. μ. ήσω. π. κα. sono, id est modulor, exploro concentum, tibiarum modulis oblector. Neut. abs. Vnde
Καταύλησις. Theophrastus, καὶ καταυλήσεως βραχέας δεῖσθαι, Non multæ inspirationis indigere in auspicando cantu uel antequã in theatrum afferatur ludicræ & lenitoriæ exercitationis, de tibicinali calamo.

Budæus Commentarijs.
Καταυλίομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. castrametor
Κάταυλος. extensus, apertus.
Καταυλοῦμαι. cantibus oblector.
Καταυσής. urinator.
Καταφάγω. deuoro.
Καταφαίνομαι. uideor, id est appareo. Depon. absol. (perspicuus.
Καταφανής. ἐ& ὁ, ἡ. manifestus, apertus,
Καταφάναι. affirmare.
Καταφανέα. ας. ἡ. luciditas, perspicuitas.
Καταφαντόν. affirmatum.
Καταφανῶς. manifestè.
Καταφαρμακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uenenis infício, excanto. Actiu. accus.
Καταφαρμάσσω λόγῳ. delinio oratione.
Κατάφασις. ἐ& ἡ. affirmatio, intentio.
Καταφάσκω. affirmo.
Καταφατίζω. μ. ίσω. π. ικα. dico contra aliquem, protestor, polliceor, confiteor.
Καταφατικός. ὴ. ὸ. affirmatiuus.
Κατάφατος. ὴ. ὸ. recens.
Καταφήρεια. procliuitas.
Καταφέρεσθαι. sidere, mergi, pessum ire, ut Aristot. de testudinibus καταφέρεται γὰρ (inquit) πάλιν ἀδιάντως. Item delabor, decido. Greg. καὶ κατενεχθῆναι εἰς θάνατον. Et Hippocr. εἰς τὸ πάθος καταφερθῆ, in morbũ delapsus est. Item ruere, ut πόλεις κατενεχθῆσαι, urbes euersæ, Gregor. καταφέρομαι τῷ ἐχθρῷ, ruo, & impetum in hostẽ facio. Est & obdormiscere uehementius, & alto somno. Luc. Act. 20. ἐπιπλεῖον κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, altiore somno obdormiscens. Significat etiam desero & appello in portum. Bud. Com.
Καταφερής. pronus, procliuis.
Καταφέρω. dejicio, deturbo, Greg. Item deorsum fero, cui ἀναφέρω opponitur. Item allido, impingo, incutio, adigo. Lucian. Est etiam sopio, in somnum sterno. Alex. Probl. 1. διὰ τοῦτο μᾶλλον καὶ εἰς ὕπνον αὐτὰς καταφέρει. Bud. Com.
Καταφεύγω. ῆς. ἡ. securitas quæ datur iureiurando. (absol.
Καταφεύγω. refugio, confugio, exulo. Neut.

Κατάφημι. affirmo. Accus.
Καταφημίζω. diuulgo.
Καταφής. tristatus.
Καταφθίνω. pereo, marcesco.
Καταφθορά. ᾶς. ἡ. corruptio.
Καταφθορός. ὸν. ὸ. exitiosus, corrumpens.
Καταφιλέω. μ. ήσω. π. κα. osculor. Accus.
Καταφιλοσοφέω. per silentium uinco.
Καταφιλοσοφοῦμαι. patientia & moderatione uincor.
Καταφλάσαι. discindere, contundere.
Καταφλέγω. comburo. Accus.
Κατάφλεξις. combustio.
Καταφλυαρῶ. nugor, mentior.
Κατάφοβος. ὴ. ὸ. formidolosus.
Καταβοτάω. accedo.
Καταφορά. ᾶς. ἡ. impetus, allisio uehemens, ὀρμὴ, Polyb. Item soporis uehementis impetus, inclinatio in somnium, principium infirmitatis, marcor, torpor, sopor, degrauatio, depressio. Est & suauoratoribus καταφορὰ, hoc est, inter accusandum longior spiritus productio. Budæus Commentarijs.
Καταφορά. dormio, deprehendo, intelligo. Accus.
Καταφορέω. idem.
Καταφορής. ὴς. ὸ, ἡ. pronus.
Καταφορικός. οῦ. ὸ. uehemens, impetuosus, impetu incurrens, somnolentus. Vnde καταφορικὸς ὕπνος, somnus uehementius incubans.
Καταφορ&. ὴ. ὸ. pronus, iudicatu pronus, planus, perspicuus. Gal. καταφορον γίνεται σαφῶς, id est iudicatu pronum, siue planum & perspicuum. Id tamen rectius καταφορον cum ω legitur, Bud. authore.
Καταφορτικός. ὸ. onerosus, uehemens.
Καταφράζεσθαι. animaduertere.
Κατάφρακτος. ὴ. ὸ. cataphractus, equus opertus, & undiq; munitus armis. κατάφρακτα πλοῖα, naues constratæ, & quæ καταστρώματα habebant. Actuarias Liuius appellat. κατάφρακτοι ψυχαὶ, animæ obtenebratæ, neq; prævidentes futura.

pendo, pro nihili duco. Actiu. accus.
Καταφρόνημα. ατος. τὸ. confidentia.
Καταφρόνησις. contemptus, despectus, insipientia, Thucyd. ἀφροσύνη, κατὰ intemperantiam siue acceptum.
Καταφρονητέον. despiciendum.
Καταφρονητής. ὴ. ὸ. contemptor.
Καταφρόνητος. ὴ. ὸ. despectus.
Καταφρονητικῶς. contemptiuè.
Καταφρουτίζω. expendo in studijs literarum.
Καταφρύγω. penitus uro, exicco. Accus.
Καταφρύσσω. idem.
Καταφυγή. ῆς. ἡ. refugium.
Καταφύγιον. subsidium.
Κατάφυτος. locus arboribus consitus.
Καταφυλαδόν. per gentes, uel tribus.
Καταφυή. genitum.
Καταφωνῶ. resonare facio, ταράσσω.
Καταφώρ&. ὸ. ὸ. manifestarius, manifestus, clarus, deprehensus, ἐπαυτόφωρος.
Καταφωρῶ. manifestarium facio, in furto prodo.
Καταχάλκος. æratus.
Καταχαρίζομαι. gratificari, id est condonare, largiri, donare, præuaricari gratiose, eblandiri, effugere. Aeschines, οὐ προδιδοὺς ὑμᾶς οὐδὲ τὴν ἀγῶνα καταχαρισόμ&.
Καταχάσμα. ατος. τὸ. hiatus, sectio profundior
Καταχαροτονία. condemnatio, contrarium suffragium.
Καταχέεσθαι. τὸ καταχεῖν.
Καταχέω. profundo, infundo, effundo. Accus.
Καταχή. irrisio.
Καταχλύω. ῦς. ὑ. hiatus, κατάχυσις. Aristophan. Eccles. δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ κατάχλυα τῶν σιμοτέρων ἴσα.
Καταχθλῶ. frangi.
Καταχθόν&. ὸν. ὸ. infernalis, subterraneus.
Καταχθον&. pinguis.
Καταχλευάζω. irrideo.
Κατάχυσις. ιος. ὑ. obtenebratio, offusio caliginis & tenebrarum. Vnde καταχυάνυς. id est obscurissimos libros composuisse imitando Antemachum. Hermo. in Plinii.
Καταχορδεύω. rescindo.
Κατάχρευσις. ιος. ὑ. species cantus, quo in

Pythijs ludis repræsentabatur Apollo iam ouans.

Καταχορηγέω. largior, suppeto. Genit.

Καταχόω. μ. ώσω. π. ωκα. obruo, exaggero. Accus.

Καταχράομαι. μ. ήσομαι. π. ησομαι. abutor, id est re aliqua male utor, uel supra modũ utor. Est etiam male accipere uerberibus uel morte afficere. Aeschin. ἀπὸ καταχρήσθαι ἐθέλοντι ἐ πλοκῶ ζώσης ἐᾶν. Accipitur & passiue interdum. Bud. Com.

Κατάχρεως. debito & usuræ implicitus. Vnde κατάχρεω, siue κατάχρεα bona dicuntur oppignorata, bona prædia & obærata, sponsione & fideiussione affecta. Et debitores ipsi ære alieno oppressi, κατάχρεω, & κατάχρεοι, ἀπόχρεω. Bud. Com.

Κατάχρησις. ιος. ἡ. abusio. Item cum nomen á primo suo ac proprio significato ad rem nomine proprio carentem transfertur, ut oculus uitis.

Καταχρηστικός. ὴ. ὸν. abusiuus.

Καταχρίω. illino.

Καταχριόμενος. ου. ὁ. illitus.

Καταχρυσῶσαι. inaurare.

Καταχρῶσαι τῷ κομιῷ. tingere capillum, fucare.

Κατάχυμα. ατος. τὸ. aqua balnei, qua perfunduntur balneo exeuntes.

Κατάχυσις. ὡς. aër.

Κατάχυσματα. τὰ. res siue bellaria quæ effundebantur super caput serui nuper empti, cum domum heri ingrediebatur, sicut supra caput uxoris nuper nuptæ, ius. Significat etiam iuris condimentum. Cælius libro 14. capite 6.

Καταχῶμαι. obrutus sum.

Καταχώννυμαι. obruor, id est nimium implicor, & occupor.

Καταχωννύω. μ. ύσω. π. υκα. facio aggerem, occulo terra. Accus.

Καταχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido, semoueo, facio reuerti, sepono, dispono.

Καταψάω. mulceo, palpo.

Καταψαύω. moueo, festino.

Καταψάλλομαι. tibijs, citharis que personо ac

oblector.

Καταψευδομαρτυρησάμενος. ὴ. ὸ. qui adhibuit falsos testes.

Καταψευδομαρτύρομαι. falsis testibus opprimor.

Καταψηφῶν. obscurare. nam ψηφὰς tenebras significat.

Καταψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. contrà iudico, condemno, faciendum censeo, pronuntio. Bud. Com. (cio.

Καταψήχω. demulceo, adulor, leniter contrecta-

Καταψιλοῦν. tenuem, uel glabrum reddere.

Καταψυκτικός. ὴ. ὸν. refrigeratorius.

Κατάψυκος. ὁ. refrigeratus.

Κατάψυξις. ιος. ἡ. refrigeratio.

Καταψύχομαι. refrigeror.

Καταψύχω. μ. ύξω. π. υχα. refrigero, sicco. Actiu. accus.

Καταψῶν & ῶν. τῶ. demulcientem.

Κατάγλω. fractus sum. Ab ἄγω, med. præt. ᾶγα, & per dissolutionem ἔαγα, κατάγλω. Vnde & κατεαγὼς. ῶς. ὸ. & καταγῆναι. participi. fractus. Et interdũ fluxus, mollis, effœminatus, sicut fractus Latinis.

Κατάδη. fractus, deiectus, uel positus est.

Κατάδης. sopitus.

Κατάδῦ & ῶ. descendit.

Κατάδυακινημῶν. supinus, iners.

Κατεγγυᾶν. tradere, ut κατεγγυῶ τῷ κόρῃ, trado desponsam. Item uadimonio uel sponsione, uel satisdatione obstringere quempiam. Et apud Demosth. κατεγγυᾶν τὸς παῖδας & τῷ ναῦν, est pueros & nauem pro credito pignerari, & manum prædibus bonis inijcere, quæ bona satis accepto habebat obnoxia. Bud. Com.

Κατεγγυᾶσθαι. τὸ δι εγγυᾶσθαι καὶ ἐγγυᾶσθαι.

Κατεγκονεῖν. festinare.

Κατεγνυπῶσθαι. dissolutum & infirmum esse. ὁ & τὸ εἰς γόνυ πίπτειν.

Κατεγνωσμένος. ὴ. ὸν. damnatus, reprehensus.

Κατεδαφίζω. subuerto, solo æquo.

Κατέδυν. occidi, submersus est.

Κατεδω. consumo, deuoro.

Κατεθύπη. obstupuit.

Κατείβομαι. μ. εισθήσομαι. π. εσμαι. instillo, de-

fluo, corrumpo.

Κατεῖδον. uidi.

Κατείδωλος. ὴ. ὸν. idololatriæ deditus.

Κατεῖον, præt. med. ab ἄω. descenderat.

Κατεικὼς. concedens, moriger, æquus.

Κατείλια. penetralia domus.

Κατειλῶν. in orbem globari & colligi in arctum.

Κατεμμυῶν. ἀντὶ τῦ καταλυφῶν.

Κατέλοχε. recensuit.

Κατελίαω. obligo.

Καταλυσιᾶν. instar serpentium corpus trahere.

Κατακωτισμένος. in seruitutem redactus.

Κάτειμι. descendo.

Κατέννυον. occultabant.

Κατεπῶν. reprehendere, contradicere, occultè accusare, deferre, occultum detegere, secreta reuelare & prodere aliquem, Aristoph. Plut.

Κατεργασμένη γῆ. terra culta & subacta.

Κατέργω. subigo, compello, adigo, ut ὑπὸ τῦ δυνατωτέρυ κατέργεσθαι, Thucyd. Item ueto & arceo, ut νεωσὶν ἐκ θαλάσσης κατέργειν, liberũ cõmeatum adimere, Pauf. & apud eundẽ στρατέᾳ κατέργειν, intra fines continere, exitumq; adimere. Bud. Com.

Κατέρα. scutum, pelta.

Κατέρακκα. discidit. Accus. iung.

Κατέρω. calumnior, detrabo.

Κατερωνύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. cauillor, assimilo, per dissimulationem deludo. Genit.

Κατεῖχε. obtinebat.

Κατεκείθην. obdormiuit.

Κατέκηα. combussi.

Κατεκλάσθης pro κατεκλάσθης. apud Theo.

Κατέλαβεν. impersonn. necesse fuit, necessitas coëgit, Pauf. Bud. Com.

Κατελάσαι. coire.

Κατελίττω. redarguo.

Κατελεήσω. μ. ήσω. π. ηκα. misereor. Neutr. ac.

Κατελεήσων. ὸ. miserans.

Κατελίσσομαι. circunuoluor.

Κατέλω. eligo.

Κατέναντι. è regione, è diuerso.

Κατενδεὴς. indigus, qui caret.

Κατενεχυράζω. oppignero, pignora capio.

Κατενόπλιον. τὸ. genus modulationis ad quã saltabant arma concutientes.

Κατενυκτὴς. incidens, accusator.

Κατενῶπα. in conspectum.

Κατεξανίσταμαι. contrà resurgo.

Κατεξανιστάμενος. ὴ. imminens.

Κατεξουσιάζω. potestatem exerceo. Matth. μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

Κατεπαγκάζομαι. spõdeo, liberaliter pollicer.

Κατεπάγω. inuito, induco. (or.

Κατεπάδω. μ. άσω. π. ακα. incanto. Accus.

Κατεπάλμενος. insiliens.

Κατεπείγω. μ. είξω. π. εχα. urgeo, & sic cum accusatiuo construitur: pro festino uero absolutum est.

Κατεπέφνα. occidi.

Κατεπεφρόντικα. in philosophos insumpsi.

Κατεπόνται & ῶν. fabricauerunt.

Κατεπτηχυῖα. perterreri, πεφοβῆσθαι.

Κατεπτηχὼς. ὸ. latitans, pauidus.

Κατεργάζομαι. μ. άσομαι. π. είργασμαι. operor, præparo. Item perficio, id est destruo, conficio & concoquo, Theoph. de Cauf. 4. Et conficio, id est occido. Item supero, uinco. Herodia. κατεργάζεσθαι δωσάμενε πρέσβεσι.

Κατεργασία τῆς γῆς. cultus & subactio. Et κατεργασία φορᾶς, id est πέψις. Bud. Com.

Κατεργασος. ὸ. occultus, operosus.

Κάτεργος. ὸ. κατεργασμένος, προφιλαμένος, ut κάτεργος χώρα, Theophr. cui ἄργος opponitur. Bud. Com.

Κατεργὸς. antiquatus.

Κατέργω. uasto.

Κατερείδω. μ. είξω. π. ειχα. demulceo, sedo, καθίζομαι. Actiu. accus.

Κατερεθίζω. incito.

Κατερῆξαι. contundere.

Κατερέπω. destruo, diruo, labor. Accus.

Κατερηφὴς. ὲος. ὁ, ἡ. munitus, tectus.

Κατερίφω. tego.

Κατερίω. accuso.

Κατερυτνῶ. comprimo. Accus.

Κατερράξας. ad pauimentum impegisti.

Καϊρρέϊνημένον. limatum, expolitum. ἀ ῥίνω.
Κατίρρωγος. ε. rimoſus.
Καϊρυθραίνω. erubeo, tingo colore rubro.
Κατρύκω. detineo, prohibeo. Accuſ.
Κατίρχομαι. deſcēdo, aggredior, deuenio. Dicitur et de eo, qui poſt exiliū quaſi poſtlimio redit in patriā & reuertitur. Depon.
Κατισθπω. putridus intabuit.
Κατιώω, uel κατίω. deuoro. Accuſ.
Κατισκληκώς. morbo uel fame contabui, macrui, ſtrigoſus & aridus euaſi, macie confectus ſui.
Κατισπούδασμένον. ambitioſum, ingenti ſtudio factum, enixum & affectatum.
Κατίσυρε. impulit.
Κατισχαλομένα χάειτις. donacum ſuſpirio data. Bud. Com.
Κατίσλω ὡς λόγε σί. collocutus ſum tecum. κατίσλω ὡς ἀπολογίαν, defenſionem dixi. Bud. Com.
Καϊσιγμένα. pūctis diſtincta, πεποικιλμένον.
Κατισφαμμένως. aduerſe.
Κατισφάδη&ν. proſtrati ſunt.
Κατίσυξαν. timuerunt, oderunt.
Κατισομιλμένος. garrulus, ineruditus.
Κάτιχεν. compeſcuit.
Κατίχημαι. id eſt κάτοχος ἐμί. uerbum peculiare ijs, qui tanquam alieno feruntur arbitrio, ut qui in Dei alicuius redacti ſunt poteſtatem, qui illos proſua poteſtate moderatur poſſideē que, & agit quocunque lubet. Dativo iungitur, ut αὐτῷ θεῷ κατέχημαι, Luciano.
Κατιχαρωμένος. antiquatus.
Κατίτος. quotannis.
Κάτυγμα. αος. τὸ. imprecatio, diræ.
Κατυδαιμονίζω. fortunatum dico, & beatum puto. Accuſ.
Κατυδικτᾶν. tangere.
Κατυθύω. dirigo, adminiſtro.
Κατυλογίω. prædico, extollo.
Κατυμαείζαν. uerbis aliquid leuare.

Κατυλογοῦντις. laudantes, prædicantes.
Κατυμιχθᾶν. ſuperare, dominari. Genit.
Κατυνάλομαι. μ. άλωμαι. π. ασμαι. accumbo, placo. Depon. abſol.
Κατυνασής. ᾶ. ὁ. cubicularius, qui ſponſam ducit dormitum.
Κατυπνίω. μ. ήσω. π. ηκα. facio dormire.
Κατυξάμενος. ὁ. qui peregit preces.
Κατύξαθαι. precibus interpellaſſe.
Κατυσολόομαι. μ. άλωμαι. π. ωμαι. proſperor. Depon. abſol.
Κατυσορκίοντις οἱ. probi.
Κατυσρώϊομαι. dilator.
Κατυσοχίω. μ. ήσω. π. ηκα. bene coniecto.
Κατυφκμίω. fauore præſto.
Κατυφημισμένοι. οἱ. laudati.
Κατύχομαι. deprecor, imprecor, deuoueo.
Κατυωχίομαι. epulor.
Κατιφθαρμένοι τὸν νᾶν. corrupti mente.
Κατιφίλεν. oſculabantur.
Κατιφίσημι. inſurgo, aduerſum ſto. Lucas in Act. κατιφίσι&ν ϖ παύλω.
Κατιχθραίνω. odio proſequor.
Κατιχμά&ς. occupans.
Κατιχῶν, φονεύων.
Κατιχόρδησεν. occidit.
Κατίχομαι. τὸ ἴνθιος ἀμί, θεοφορᾶμαι, κατίχημι. Bud. Com.
Κατίχω. occupo, ideſt poſſideo, magnopere aliquid teneo, retineo. Item incumbo, decumbo, & ſido, hoc eſt ἐφίζάνω, ἐφίζημαι, Theophr. de Cauſ. 1. & 6. Bud. ibidē. Actiu. accuſ. uel etiam genitiuo.
Κατιψηφισμένος. qui damnauit, uel qui damnatus eſt.
Κατηγορίομαι. accuſor, & aliquādo accuſo.
Κατηβολή. morbi circuitus, pro καταβολή.
Κατηγορίω. μ. ήσω. π. ηκα. damno, ut πλὴν γένεσιν καὶ φθορὰν τᾶ κόσμε, damnare mundum ortus & interitus, Philoni. Vel potius pro prædicare, quòd eſt palàm commemorare, παεισάγω. Hoc enim κατηγορᾶν ſignificat, & indicare, ſiue exprobrare, ut illud Plinij, Mala emptio ſemper ingrata, eo quòd exprobrare domino ſtultitiā uidetur. Et Verg. Degeneres animos timor,

timor arguit. Eſt etiam κατηγορᾶν indicare, & ſignificare nomine & appellatione. Gal. Ther. 14. κατηγορέϊθω δὲ τᾶδε, Appellatione ipſa ſignificetur & prædicetur. Item præmefero. Lucian. πολλὴ κατηγορᾶντις ἀπεροκαλίαν, id eſt ineptiam multam præ ſeferentes. Id Cicero clamitare dixit, pro Q. Rab. Supercilia illa olere malitiam & clamitare calliditatem uidentur. Bud. Com.
Κατηγορία. ας. ἡ. acceſſatio, crimē, ut κατηγορίας ἔχω, accuſor. Item prædicamentum
Κατηγόρ&ς. ε. ὁ. accuſator, actor, petitor.
Κατῆαν. deſcendebam.
Κατηθλημέν&ς. exercitatus.
Κατήκο&ς. ε. ὁ. obediens, dicto audiens, morem gerens.
Κατήκω. liquefacio.
Κατηλίπαν. curare.
Κατηλίτης. ὁ. propitius, audibilis.
Κατηλίς. ίδ&ος. ἡ. κάθοδ&ς, deſcenſus.
Κατήλιψ. πος. uel φος. ἡ. ſcala, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens.
Κατηλόγησε. neglexit, prætermiſit.
Κατηλόν&ν. iugularunt.
Κατήλυσίν. ης. ἡ. &
Κατήλυσις. ιος. ἡ. acceſſus, deſcenſus.
Καϊημαξευμένα. uulgaria, trita, conculcata.
Κατῆμαρ. quotidie.
Κατημελής. ὁ. obediens, obſecundans.
Κατηωαεισμένα. occiſa, perdita, ſpoliata.
Κατηπιόω. mitigati ſunt.
Κατηρεγμέν&ς. lapſus, flexus.
Κατηρεμίω. μ. ήσω. π. ηκα. ſedo. Accuſ.
Κατηρεφής. ὁ, ές. rectus, altus, adūbratus.
Κατήρης. ſublimis, pendens.
Κατήρξα. increpauit, caſtigauit.
Κατηρτισμέν&ς. perfectus.
Κατήρυδις ἄμπελοι. uites uuis grauatæ, & demittentes ſeſe.
Κατηφαλισάμην. roborabam.
Κατηφίω, uel κατηφάω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtor, mœſto uultu & demiſſo cogito.
Κατήφεια. ας. ἡ. πύπη, mœror, triſtitia cum uultus demiſſione, caligo, mœſtitia.
Κατηφής. ὁ, ές. ſubtriſtis, præ uerecundia ſupercilia & uultum demittens, ſolicitus, mœſtus.
Κατηφόνις. ignaui, morte digni.
Κατήφονος. ε. ὁ. morte dignus.
Κατηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. audio, erudio, quaſi inſtruo, doceo uoce. ab ἠχῆν.
Κατηχής. ήος. ὁ, ἡ. reſonans.
Κατήχησις. ιος. ὁ. inſtructio.
Κατηχητικός. ᾶ. inſtructiuus.
Κατήχης, &
Κατηχήμενος, &
Κατηχέμενος. ὁ. catechumenus, hoc eſt nondum initiatus, ſed qui adhuc imbuitur elementis religionis, nondum ad facta ſpectanda introductus, cui myſteria fidei, uiuæ uocis miniſterio concredebantur. Budæus in Epiſtolis.
Κατηχίλω. inſtituo, admoneo.
Κατηχισής. ᾶ. ὁ. ſuſceptor, uulgo compater.
Κάτθανον. mortuus eſt, pro κατέθανον.
Κατιαμόμενα. colligatæ.
Καϊάσι. deſcendunt, κατέρχονται, ἀ κάτειμι. Sed καθιᾶσι, remittunt, χαλῶσι, ἀ καθίημι.
Κατιδεῖν. perſpicere.
Κατιημένη. demiſſa.
Κατικτεία. ſacrificium ob reditum.
Κατιμάναν, &
Κατιμώπαν. deſpicere, ſubſannare.
Κατινύω. μ. ύσω. π. υκα. infeſto. Accuſ.
Κάτινος. oleaſter.
Κατιόν. adhuc.
Κατιόντις. οἱ. deſcendentes.
Κατιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ærugino.
Κατίπαν. ferire, iacere.
Κατίρηται. coërcet.
Κατίρνος. ε. ὁ. qui eſt tenui ualetudine.
Κατιρνόω. exicco, attenuo.
Κατιρυαίοντις. οἱ. lauticijs fruentes.
Κατιρύομαι. uincor, cedo, opprimor, repello.
Κατιρύω. roboro, præualeo, uinco. Genit. uel accuſ. Bud. Com.
Κατιφθορκομαι. uulnero.
Κατιώμενος. rubigine obſitus.
Κατοδύρομαι. deploro.
Κατοιβωμένον. ſordidum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κατοικίω.μ.ίσω.π.ικα. colloco, transfero in alias sedes, habito, incolo. Neutr. accus. uel datiuo cum præpositione ἐν.

Κατοίκησις. habitatio, domicilium.

Κατοικητέριον.ε.τὸ. habitaculum.

Κατοικία. domus.

Κατοικίδιος.ε.ὁ. qui nũquam domo discedit.

Κατοικίζω.μ.ίσω.π.ικα. habitare facio, constituo, reduco in suas sedes.

Κατοικισμός.ε.ὁ. habitatio.

Κατοικτέρω. misereor. Neutr. accus.

Κατοικτίζωμαι. misericordiam implorare.

Κατοίκτισις.ιος.ἡ. misericordia, cõmiseratio.

Κατολιμάζω. lugeo.

Κατοινόομαι. uino obruor, Plato.

Κάτοινος.ε.ὁ. uinosus.

Κατοινύσσω. abscondere.

Κατοιόμενος. de se arrogãter sentiens, insolens.

Κάτοιθα. nosti.

Κατοίχομαι. morior. Depon.

Κατοιχόμενοι. οἱ. manes, mortui.

Κατοκνέω. torpeo, pigresco. Neutr. absol.

Κατολιθαίνω. delabor.

Κατολοφύρομαι. defleo. Depon. accus.

Κατομή.ῆς.ἡ. secta.

Κατονειδίζω. uitupero, exprobro. Accus.

Κατοπάζω. sequor, persequor.

Κατόπιν. post, retrò, à tergo, ponè, quasi post faciem. Genit.

Κάτοπτα. τὰ. conspicua.

Κατοπτάω. exuro.

Κατοπτεύω. aspicio, intueor.

Κατόπτης.ε.ὁ. aspector, explorator, speculũ.

Κάτοπτον. manifestũ, in conspectu, è regione.

Κάτοπτος.ε.ὁ. retorridus.

Κατοπτρίζομαι. ueluti speculo exprimo ac refero.

Κατοπτικός.ε.ὁ. perspicax.

Κατοπτικῶς. contemplatiuè, speculanter.

Κάτοπτρον.ε.τὸ. speculum.

Κατορχῶν. florere, uigere, ἀκμάζων.

Κατορχίζω τὴν ψυχὴν, ad sacra suscipienda præparo mentem, ad sacrorum cultum expio, & idoneam reddo. Κατωρχισμένος, initiatus, deuotus, consecratus. Budæus Commentarijs.

Κατορθόω.μ.ώσω.π.ωκα. egregiè & cũ uirtute aliquid facio, prosperè aliquid gero, exequor, rectè attingo, assequor. Accus.

Κατόρθωμα.ατος.τὸ. opus uirtutis, id est rectũ officium & perfectum, rectè factum, id est actio per se expetenda. Est etiam præclarum facinus prosperè & egregiè factũ & gestum, successus, res bene gesta.

Κατόρθωσις.ιος.ἡ. correctio, recta effectio, Cicerone interprete.

Κατορθωτικός.ἡ.ὁ. qui strenuè cõfecit negotia.

Κάτορρα. ara in uia.

Κατορρωδέω.ῶ.ῆσω.ὁ. territus.

Κατορρωδῶ. trepido, metuo.

Κατορύσσω. defodio. Accus.

Κατορυχή. defossio, thesaurus.

Κατορχέομαι. saltationibus demulceo & mitigo, salto, Greg. Et καθορχέομαι & passiue, id est per saltatorum spectacula elatus, apud eundem. Bud. Com.

Κατοσθῶν. subterraneus.

Κατοπάς.άδος.ἡ. nox obscura.

Κατοπάω. ad cicatricem perduco.

Κατοφρυόω. superbio, supercilium erigo, superbè alloquor. Genit. Bud. Com.

Κάτοχα. terebri pars quæ manu tenetur, manubrium.

Κατοχή.ῆς.ἡ. detentio, possessio. Est etiã affectio animi τῶν ἐνθουσιώντων, à κατέχομαι. Item morbus ueternosus. Vigilantem sopore uocant recentiores. Bud. Com.

Κατόχιμος.ε.ὁ. fanaticus, καταχόμενος ὑπὸ τοῦ θείου, ἤγουν κακοῦ; uel ἀπὸ τῶν δαιμόνων κρατούμενος, θεοφορούμενος. Budæus ibidem.

Κάτοχος.ε.ὁ. detentiuus, numine afflatus. Vnde apud Plutarchum, ἐκ θεᾶς κάτοχος, pro κατεχόμενος καὶ ἔνθεος. & κάτοχος μανικός, hoc est eorum quæ apprehendit tenax, apud eundem. Budæus ibidem.

Κατοψοφαγῆσαι. opsonijs, exquisitisq; ferculis reficiuntur.

Κάτοπον. accliue.

Κατπάδη, Dorice. quemadmodum, in hunc modum.

Κάτυς.ε. feles.

Κατύματα. τὰ. coria duriora quæ calceis muniendis subduntur, soleæ, impostiæ, sutulæ, doli.

Καῦδις. corij rasura.

Καυδίω. consarcino, assuo.

Κάτω. infra, deorsum.

Κατόβλιψ. qui capite est in terram demisso. ἀπὸ τοῦ βλίπω.

Κατώγαιος.ὁ,ἡ. subterraneus.

Κατώγεων.ω.τὸ. diuersorium.

Κατώδυνος.ε.ὁ,ἡ. tristis.

Κάτωθεν. ab imo.

Κατωθέω. deijcio, depello.

Κατωκάρα, aduerb. in caput, præceps.

Κατώκησεν. commigrauit.

Καταμασθόν, aduerb. in humeris.

Κατωμοτικός.ἡ.ὁ. adiuratiuus.

Καταμιστής. equus sessorem ab humeris excutiens.

Κατώμοτον.τὸ. iuramenti genus.

Κατωνάκης.ου.ὁ,ἡ. &

Καταωνάκης.ε.ὁ. uestis seruilis & breuis, quæ ultra genua non pertingebat, & in inferiori parte limbum subsutum habebat pelliceum, unde & nomen habet. A κάτω & νάκος, quod diphtheram significat.

Κατοινωμένος. uino obrutus.

Κατωπιάω. caput in terram demitto.

Κατωπός. κατόβλιψ. Et κατωποὶ ὀφθαλμοί, οἱ ἀμβλύωποι. Bud. Com.

Καταραίομαι. glorior, ornor.

Κατωρής. pronus, deorsum uergens.

Κατώρυχον.ε.τὸ. ὑπόγειον, infernum, quod sub terra inuenitur.

Κατώτατος.ε.ὁ. infimus, extremus.

Κατώτερος.ε.ὁ. inferior.

Κατωφαγᾶς. genus auis, lurco.

Καταωφθής. ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστος, καὶ ταπεινὸς. ὁ. ὑπερόπτης, pronus, procliuus.

Καταφορος.ε. κάτω φερόμενος.

Καταχάνης. manubrium terebri.

Καυάλω. claudico.

Καυακόν. flos, exustum, aridum, calidum.

Καυαλός. morio, fatuus.

Καύαξ. larus auis, καῦλαξ.

Καυαρός. malus, improbus.

Καυθμός. uredo.

Καυλίον.ε.τὸ. cauliculus, caulium herba, quam Dioscorides κώνειον uocat: uulgo pedem galli.

Καυλίσκος.ε.ὁ. μικρὸς καυλός.

Καυλός. ε.ὁ. ceruix uesicæ, & caulis in pennis, pars hastæ quæ terræ infigitur, ferrum iaculi, hasta, hastile, thyrsus, id est uirga cuiuscunq; plantæ. Item uirga uirilis, penis, coles.

Καυλωνία. iactantia.

Καῦμα.ατος.τὸ. calor.

Καυμασία. pileus latus ad æstum solis arcendum.

Καυματίζομαι. æstuo.

Καυματώδης.ους.ὁ. æstuosus.

Καυνάσιον.ε.τὸ. stramentum, stratum.

Καυνιάσαι. sortiri.

Καυνός. malus, amarus.

Καῦρος.ου.ὁ. mente surdus, stolidus. Vel potius ὁ καῦρος, quod superbum significat.

Καυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. sicco. Accus.

Καῦσις. febris.

Καυσία.ας.ἡ. καυμασία.

Καύσιμος.ε.ὁ. cõbustiuus, ut καύσιμα ξυλά.

Καῦσις.ιος.ἡ. combustio.

Καῦσος. febris cum maximo ardore.

Καυσαρός.ἡ.ὁ. ardens. Pugnæ epitheton.

Καυσκειάζω.μ.άσω.π.ακα. contamino, cauterio inficio. Paul. ad Timoth. κεκαυσκειασμένων τῷ ἰδίαν συνείδησιν.

Καυσικός.ἡ.ὁ. ardens.

Καῦσις. messis, spicarum uegetatio.

Καυσύν.ῆ.τὸ. quod exuri potest.

Καυσός.ἡ.ὁ. cremabilis.

Καύσων.ονος.ὁ. æstus, ardor, febris æstuans. Descendit à participio, & τ in obliquis amittit, itaq; ω seruat ob naturalem productionem.

Καυτήριον. instrumentum quo putridæ carnes aduruntur, inustorium, cauterium.

Καυτόν. sacrificium quoddam, focus.

Καυχάομαι.μ.ήσομαι.π. ημαι, glorior. Depõ.

Καύχημα.ατος.τὸ. glorior.

Καυχηματίας. gloriosus & iactator.

Καύχησις.ιος.ἡ. exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.

Καφάζειν. ridere, cachinnari.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Καφίω.μ. ὐσω.π.κκα. spiro.

Καφηρεύς.έος. Caphareus Eubœæ promontorium. Et appellatiue locus asper, tempestuosus, scopulosus, difficilis descensu. παρὰ τὸ κάφος.

Κάφος. spiritus. Vnde κῆπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος.

Καχεκτέω. ualetudinarius sum.

Καχέκτης.ε.ὁ. deprauatus habitu uitiorum.

Κάχεκτ(ος).ε.ὁ. malè habitus, cui corpus macie confectum est.

Καχεξία.ας.ἡ. mala corporis habitudo, ex quo omne alimentum corrumpitur.

Καχλάζω. strepo, immodestè rideo, à fluctibus sumptum.

Καχλάνω. turbo.

Κάχληξ.ηκος.ὁ. testudo, lapillus, qui ab aqua agitatur.

Κάχλη(ς), καὶ καχλεύη. apud comicos ridiculus, stupidus. à χάινειν, quòd stultorum est semper ore hianti esse.

Καχρυδίας.ε.ὁ. panis ex hordeo.

Κάχρυς.υος. hordeum tostum, & abusiue omnia tosta. Item rosmarini fructus.

Καχυποζοπᾶδη. mali quippiam suspicari.

Κάψα. capsa. à κάπλειν.

Καψισράτιον.ε.τὸ. sudariolum.

Κάψις. morsus.

Καψός. murus, paries.

Κάω.μ.καύσω.π κέκαυκα. calefacio. Accus.

ΚΒ.

Κε, uel κεν, apud poëtas idem, quod in prosa oratione ἄν.

Κεάζω.μ.άσω.π. ακα. diuido, scindo, frango. Accus.

Κεάονται. iacent, laborant. Accus.

Κέαρ, & crasi κῦρ.ρος.τὸ. cor, animus distractus.

Κεάρνον. securis, ferramentum fabrile aut sutorium.

Κεάς.άδ(ος).ὁ. locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in barathrum.

Κέασμα. fractura.

Κέαται, pro κεῖνται. iacent, aut iacet.

Κεβαλή, & κεβλή. caput, calix.

Κεβλήπυρις. genus auis.

Κέβος. cynocephalus, cete.

Κεγχρις. auis quædam marina.

Κεγχραμίς. fici & oliuarum acinus.

Κεγχριῶδες.τὸ. mica, minutulum, quasi dicas miliare.

Κεγχρίας.ε.ὁ. &

Κεγχριδίας.ε.ὁ. panis ex milio.

Κεγχρίνη. puls è milio, serpens, hydrus.

Κεγχρίς.ἡ. tinnunculus, genus auium.

Κέγχρος.ε.ὁ. milium, serpentis genus, cenchros.

Κεδάλλω.μ.άσω.π.ακα. frango, dissipo, dispergo. Accus.

Κεδάω. idem.

Κέδματα.τὰ. diuturni dolores in membris aut genitalibus.

Κεδνός.οῦ. curiosus, gloriosus, solicitus, bonus, inclytus, sedulus, prudens. à κήδω per systolen.

Κεδρίδες.αἱ. baccæ cedri.

Κέδριν(ος).ε.ὁ. cedrinus.

Κέδριον. odoratum.

Κεδρόμηλα.τὰ. citria mala.

Κέδροπα. legumina.

Κεδρόπολις. pars Thraciæ.

Κέδρ(ος).ε.ὁ. cedrus.

Κεδρωτός.ῆ.ὁ. ex cedro fabricatus.

Κεῖμαι, & synær. κᾶμαι. iaceo, cubo. Item cado, quemadmodum & Latinè dicimus iacentem animum, pro deiecto. Accipitur etiam aliquando pro concedo.

Κεῖα. incendi, usti.

Κείαζ.ἵκεν(ζ).

Κεῖθι. illic.

Κείμηλα.τὰ. uulgò situata.

Κείμηλ(ος).ε.ὁ. inhærens.

Κειμήλια.τὰ. thesauri, opes, pecuniæ repositæ, instrumenta pretiosa, aurea uasa, uiuula gò clinodia, res pretiosæ & charæ repositæ. à κεῖμαι.

Κειμηλιάρχιον. locus in quo res pretiosæ, & in deliciis habitæ reconduntur.

Κειμηλίαρχ(ος). thesaurarius.

Κεῖν(ος), pro ἐκεῖνος.ε.ὁ. ille.

Κεινός, pro κενός.ῆ.ὁ. uacuus.

Κεῖσ.

Κεῖσ. iaceres.

Κεῖσ. ure.

Κεῖρα.ας.ἡ. pestis, infœlicitas, generatio, statura.

Κείρια.ἀ. instita, lumbrici lati & oblongi, uincula sepulchralia.

Κείρις. fauus, & auis quædam, halcyon, accipiter.

Κειρόκμης.ὁ. rasus, tonsus.

Κειρομήνη χώρας. uastata regione.

Κείρω.μ.ρῶ.ἀόρ.α.ἔκειρα.π. κέκαρκα. tondeo, deuoro, scindo.

Κεῖσε. illuc.

Κεκεύμαι. iacebo.

Κεκιβδηλευμέν(ος). iners, piger.

Κέκω. uro, accendo.

Κεκάδμις. odoratus.

Κέκωφ.ως.ὁ. dormiturus.

Κεκαδήσομαι, mox fut. à κήδω curabo.

Κεκαδήσω. priuabo, dissipabo.

Κεκάδοντο, pro ἐκάδοντο, à χάζω. cesserunt, priuarunt.

Κεκαδών. priuans, curãs, separans, parcẽs.

Κεκαλυμμέν(ος). contectus.

Κεκάμω, pro κάμω subiunctiuo ἀόρ.β. à κάμνω. defessus sim, fatiger.

Κέκαρκα, perf. à κείρω. totondi.

Κεκασμέν(ος). tonsus ac ornatus.

Κεκασμέν(ος). qui honoribus nimijs mente extermatur ac stupet.

Κεκαυτηριασμέν(ος). inustus, notatus.

Κεκαφηκώς. spirans, expirans.

Κέκαλος. acinus, uel nucleus pineæ nucis, granum gnidium.

Κεκλαμμένον. furto subreptum.

Κεκλάγξω. latrabo.

Κεκλασμένα μέλη. perfracta, mollia, languida cantica.

Κεκλήγοντο, pro κεκλήγοντο. οἱ clamantes.

Κεκληγώς.ότος.ὁ. resonans, à κλάγγω.

Κεκληρωμέν(ος). ὁ.λαχών, sorte electus.

Κεκλιμέν(ος).ε.ὁ. πρεκεχόμεν(ος), clausus.

Κέκλομαι. iubeo.

Κέκλυθι, pro κλῦθι. audi.

Κέκλυτε, pro κλῦτε. audite.

Κεκλῶ. uoco, iubeo.

Κεκλωσμένον. fatatum.

Κεκολοβωμένοι πόδων. muniti pedes.

Κεκονισμέν(ος). ὁ. ἐπιγκὼν καὶ ἐπιχθὰς, pro importante & importato.

Κεκορυθμέν(ος).ε.ὁ. armatus, acutus.

Κεκραγμός.ε.ὁ. clamor, uociferatio.

Κεκράγω. clamo, à medio præterito κέκραγα.

Κέκραθι. uociferare.

Κέκρακα. miscui, temperaui.

Κεκράκτης.ε.ὁ. clamator.

Κεκραμέν(ος). tonsus, robustus.

Κεκραμένως. concinnè.

Κέκραται. temperie præditus est.

Κεκράτης. clamosus.

Κεκεκρότων. incerte loquentes. nam κεκρυμμένων dentium strepitus in morientibus dicitur.

Κεκευμέν(ος). qui causam dixit, qui accusatus fuit, electus. κεκευμένον πρᾶγμα, res iudicata.

Κεκρύδειλος pro κροκόδειλος, κατ' ἐναλλαγή. crocodilus.

Κεκρύφαλος.ε.ὁ. reticulum, uitta, discriminale, flammeum. Bud. Comment. παρὰ τὸ κρύπτειν.

Κεκτημέν(ος). dominus, ut qui possideat seruum & κεκτημένη.ης. hera, domina.

Κέκυφ(ος). cortex.

Κέκω. curo, doleo.

Κεκωμᾶδη. alto sopore opprimi.

Κελαδεινός.ῆ.ὁ. clamosus, tumultuosus. Et κελαδεινὴ, Diana, uel quòd Enceladum occiderit, uel ob uenatorios strepitus, uel quòd lunæ mutationes aëris tumultus sequatur, uentorumq; tempestas.

Κελαδέω.μ.ήσω.π.κα. clamo, resono. proprie de aquarum strepitu. Neu. absol.

Κελάδημα.αος.τὸ. &

Κελαδ(ος).ε.ὁ. strepitus, clamor.

Κελάδων.ουντ(ος).ὁ. resonans, clamans. Venti maris, & fluuij epitheton est.

Κελαινεαί. locus inter Athenienses et Bœotorum fines situs, & urbs Phrygiæ.

Κελαινεφής.ἐ(ος).ὁ, ἡ. habens nigras nubeis, niger, denigrans nubeis.

Κελαινιόων. nigricans.

Κελαινοπάθεμ(ος).ε.ὁ. obscurus, dolosus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κελαινός.ῆ.ὸ.niger.

Κελαινότης.ητος.ἡ.nigredo.

Κελαινοφαής.ῆος.ὁ,ἡ.niger,obscurus.

Κελάρυξα.κε.ἡ.garrula, crocitans. Epithe-thon cornicis.

Κελαρύζω.μ.ύσω.π.υκα.resono,consono. De aqua dicitur molliter inter fluendum si-bilante.

Κελάρυξις.strepitus.

Κελέβη.κος.ἡ.poculum ligneum,peluis. παρὰ τὸ χέειν καὶ λέβειν.

Κελεὶς.ἡ.fecuris.

Κελετίζω.equito.

Κέλης.ητος.ὁ.instrumentum piscibus capiendis aptum.

Κελεύη.κελέβη.

Κελευθιόων.cupiens iter facere.

Κέλευθρον.ου.τὸ.&

Κέλευθος.ου.ἡ. & plur. τὰ κέλευθα. uia. ἐκ τοῦ κελεύω.

Κελευόμενον.τὸ.imperium.

Κελευσά,uel κέλευσρα.currus mulorum.

Κέλευσμα, uel κέλευμα.ατος.τὸ. admonitio nautarum. Cani autem remigibus celeus-ma per symphoniacos seruos olim solitũ erat,& per assam uocem,id est ore prola-tam,& (ut in argonaui) interdum per ci-tharam, authore Pædiano. Vnde & Martialis lib.3. Quorum per uada tarda nauigantes Lentos figitis ad celeuma re-mos. Bud.in Annot.

Κελευστής.οῦ.ὁ. iussor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert.

Κελευτιάω.μ.άσω.π.ακα.&

Κελεύω.μ.εύσω.π.ευκα. iubeo. unde τὰ κε-λευόμενα ποιεῖν, imperata facere. Est etiã hortor,& permitto uoce actiua. Lys. καὶ ποιεῖν ἐκέλευν ὅτι βούλομαι, Sinebat me aliud de se statuere. Bud.Com.

Κελευσμοσύνη.iussio.

Κέλης.ητος.ἡ.equus celes, qui ab uno sessore agitatur & regitur. Eos Centauri pri-mum excogitarunt cõdocefacere, in ijsdẽ sedere,id quod antea nesciebant,& curri bus solum utebantur. Hinc translatio-ne sumpta ponitur pro nauigio actuario,

quòd uno remo,& nõ binis aut ternis per sedilia ageretur,cum tamen plures remi-ges haberet. Celocem Latini interpretan tur, authore Gellio. Vnde & κελήτιον paruulus celox, Thucydidi. Bayf. de Re nau.

Κελητίαω.μ.άσω.&

Κελητίζω.μ.ίσω.π.ικα.equito, uehor curru, rego equum desultorium.

Κέλης.ητος.ὁ.aper.

Κελίον.ου.τὸ.census domus.

Κελμός.obliquus.

Κέλλω.τὸ προσιγγίζω,καὶ τὸ τέμνω, figo nauẽ.

Κέλμις.puer,lecythus,& unus ex idæis da-ctylis.

Κέλομαι,poët.iubeo. Depon.

Κελόνιον.instrumentum quo ex puteo hauri tur aqua.

Κέλορον.ου.τὸ.intonsa auis.

Κελός.niger.

Κέλ&.appuli,ad portum ueni,assumpsi.

Κελτοί.Galli,à Celto Herculis filio.

Κελύφανον.ου.τὸ.siliqua,cortex.

Κέλυφ&.ους.τὸ.cortex exterior, putamen, testa.

Κέλω.iubeo.

Κέλωρ.ωρ&.uox,eques,spado,filius.

Κέλως.ustiuus.

Κεμάς.άδ&.ἡ.cerua, hinnulus, quasi κα-μὰς,ἤ ἔτι κοιμωμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Κεμπός.leuis.

Κεύ.uide κή.

Κεφαγία.ας.ἡ.uasorum inanitas.pro inedia accipitur.

Κεφαλοία.ας.ἡ.uaniloquium.

Κέφανδρ&.uir uanus,& futilis.

Κεφαυχής.uana iactans.

Κεφέβεια.τὰ. morticina, carnes præmortua

Κεφεμβατέω.μ.ήσω.π.ηκα. per uacua uado, uana conor. Neu.absol.

Κεφνός,pro κεφός.ου.ὁ.uacuus.

Κεφυχής.ῆ&.ὁ,ἡ.uana iactans.

Κεφών.ῶν&.ὁ.λαγών, uenter, pars quæ est inter latera,quasi κεφὸς ὀστέων.

Κεφώριον.ου.τὸ.uacuum monumentum.

Κεφωδοξία,ας.ἡ.inanis gloria.

Κεφόδοξ&.gloriosus, gloriæ auidus, inanẽ de se persuasionem habens.

Κεφός.ὸ.ὁ.uacuus, desertus, uanus. κεφὰς χαείλη χάειτας,leuem inis gratiam.

Κεφοσπουδία.ας.ἡ.inane studium, curiositas circa res nihili.

Κεφόσπουδ&.ὁ. curiosus, leuicularũ rerum studiosus,inanium studiorum plenus.

Κεφοσπόδως.frustra.

Κεφοτάφιον.imaginarium sepulchrum,qua-le describit Vergil.lib.5. Aeneid. Suetoni-us honorarium tumulum appellat. Sic uocari possunt hodie quas repræsentatio-nes in anniuersarijs exequijs uocamus. Bud.in Annot.

Κεφοταφός.de indocto dicitur.

Κεφότης.ητ&.ἡ.uacuitas.

Κεφοτομία.ας.ἡ. rerum innouatio, nouorum studium.

Κεφυχ&.crumena.

Κεφοφωνία.ας.ἡ.uocũ inanitas, uaniloquiũ.

Κεφόω.μ.ώσω.π.ωκα.euacuo,excauo. Accus.

Κέφ&.stimula,iube,crea.

Κεφυαναλδόν.ἀι.genus ornamẽti muliebris.

Κεφυωνικῶς.centauricè,immaniter,inciui-liter. Eras.Chil.

Κεφυωνίσκ&.agrestis.

Κεφυωρομαχία.ας.ἡ.immanis pugna.

Κεφύται.latrones.

Κεφυτόμια.stimulor.

Κεφυτέω,uel κεφυτάω.μ.ήσω.π.κκα. stimulo, pungo.

Κέφυτμα.damnum.

Κεφυτήριον.ου.τὸ.sutilla.

Κεφυτικός.ῆ.ὸ.pungens,aculeatus.

Κεφυτός.ῆ.ὸ.pungebundus.

Κεφυτίω.μ.ίσω.π.ικα.κεφυτέω.

Κεφυλιωκής.ἐ&.ὁ,ἡ.uelox,tanquam stimu-lo percussus,equus centro obediens.

Κεφωνεύκη.animal quoddam cum aculeo.

Κεφωτὶς.ίδ&.ἡ.genus serpentis,dipsas.

Κέφων.ωνος.τὸ.stimulus,aculeus, tormentum, centrum, hoc est punctum in medio cir-culi.

Κεφώομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. habeo stimulũ.

Κεφώτυπ&.ος.ὁ.nequam,uafer,stimulator,

auriga.

Κεφώφων.ων&.ὁ.cento, uestis uersicoloribus pannis consuta. Vnde & pro uersuto po nitur.

Κεφωτὶ κκφῆνδ&.oi.aculeati fuci.

Κεφώτωρ.stimulator,actor.

Κεφώμα.ατος.τὸ.euacuatio.

Κεφώμ.κεφιάω.

Κεφώσις.ι&.ἡ.uaniloquium,euacuatio.

Κέοντ,pro κεῖνο.& κέοιτο,ὑπάρχοι.

Κέπφ&.ὸ.ὁ.fulica,larus, auis leuis quæfa-cilè à uento impellitur. & translate pro stulto ponitur.

Κέρα.cornua,crines,arcus.

Κεραβάτης. locos excelsos, & uertices mon-tium scandens.

Κέρα.ας.ἡ.apex,antenna,punctum,uirgu-la minuta,pars in talis superior.

Κεραίω.μ.ίσω.π.ικα.scindo, trucido, popu-lor,diripio.φθάρω, κόπτω.ἀπὸ τῆ ῥώμη βλαπ-τόντων τὶς κέρασιν. Actiu.accus.

Κεράνω,&

Κεραίρω.misceo.

Κέρασις.ouis.

Κεράστης. cornutus, comatus, & genus ser-pentis.

Κεράτης.ἡ.fœnum Græcum.

Κεραμεικὸς.ῆ. ὁ. Ceramicus locus Athenis, in quo sepeliebantur, qui in bello perie-rant. Erat & alter in quo diuersabantur meretrices.

Κέραμεον.ου.τὸ.figulina,uas testaceum.

Κεράμε&.figulinus.

Κεραμεύς.έ&.ὁ.figulus.

Κεραμεύω.male mereor de Republica,κατῤ-γάζομαι.

Κεραμία.omnia fictilia.

Κεραμικὴ μάσις. periphrasis est ostracismi.

Κεράμιον.ου.τὸ.uas fictile,amphora,id est mẽ sura octo et quadraginta sextariorum,au thore Budæo de Asse.

Κέραμ&.ου.ὁ.tegula,dolium,urceus,carcer lingua Cypriorum. Est & Cariæ ur-bis proprium.

Κεράννυμι.μ.κεράσω.uel κερόω.π. κέκρακα.

Κεραννύω.misceo,tempero. (&

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κρᾶξ. capillus, arcus, membrum pudendũ.
Κραοξύος. ου. ὁ. poliens cornua, faber arcuarius.
Κραός. ᾶ. ὁ. cornutus.
Κραρχέω. ας. ἡ. alæ præfectura.
Κραρχία. ας. ἡ. cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit.
Κρᾶς. ατος. τὸ. cornu, capillus, ut apud Hom. κὲρ ἀγλαΐ, cum Paridem à capillo laudaret. Vnde ὀρθόκρως φέικη, apud Sophocl. quæ capillum surrigit. Item poculum. nam ueteres cornibus pro poculis utebantur. quare Bacchum cornutum fingebãt.
Refertur quoq; ad rem bellicam. unde εἰς κέρας καὶ ἐπὶ κέρως ἄγειν, cornua instruere. Ἐπὶ κέρως πορεύεσθαι, cum cornua protenduntur exercitu præcedente.
Κραυβόλος. ὁ. præfectus intractabilis. à seminibus, quæ prius quàm in terram cadant, si in cornua boum inciderint, duriora nascuntur. Eraſ. Chil.
Κρασμα. ατος. τὸ. mixtura.
Κράω. infundo.
Κράσπις. ιδος. ὁ cornutus.
Κρασφόρος. ου. ὁ. corniger.
Κράχελοι. labris incuruis.
Κρατέα. ἡ. siliquaſtrum.
Κρατίζω. μι. ίσω. π. ικα. cornu uentilo, cornupeto, obaricto.
Κρατινός. ῆ. όν. corneus, cornutus. Et κρατινὰ, καὶ κρωτίς. ί. oratio ambigua. Sunt tamen qui κρατινὸν, syllogiſmum cornutum interpretentur. Laërt. in Zenone, & Politian. Miſcel.
Κράτιον. ου. τὸ. ſiliqua.
Κρατισής. ῆ. cornupeta.
Κρατόγλυφος qui cornu expolit, excolitq; artifici ingenio ac ſculpit.
Κρατουργός. idem.
Κρατωνία. ſ. liqua, aut ficus Aegyptia.
Κραύλης. ου. ὁ, ἡ. cornicen, tibicen.
Κραυνάω. μι. ήσω. π. ικα. fulmino. Accuſ.
Κραώνια. τὰ. Ceraunia, montes Epiri.
Κραυνίας. ου. ὁ. fulmine ictus.
Κραύνιος. Iupiter, attonitus, & ueſtis quædam.

Κρεανοβολεῖ. fulmen intorquet.
Κραυνοβολία. ἡ fulminum iactus.
Κραυνός. ῆ. ὁ. fulmen. παρὰ τὸ κεραίζειν, & αὔειν, ἤγουν φθείρειν καὶ καίειν. Fuit & cognomen Ptolemæi cuiuſdam ex promptitudine, audaciaq;.
Κραυνοσκόπιον. alta machina in ſcenam ſtar ſpeculæ, ex qua fulminum iactus exhibebant.
Κραυνόω. μι. ώσω. π. ωκα. fulmino, fulmine percutio. Accuſ.
Κράω. miſceo, uinum infundo. Ab antiquo uſu cornuum pro poculis.
Κρέβερος. ου. ὁ. Cerberus.
Κρεβίειοι. Cimerij, imbecilles.
Κρεβολῶ. conuicior, maledico, decipio.
Κρεδαίνω. μι. ανῶ. π. γκα. lucror. παρὰ τὸ κέρδος αἴνειν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖσθαι. Neut.
Κρεδαλέη. ης. ἡ. uulpes.
Κρεδαλέος. ου. ὁ, ή. aſtutus, utilis, fraudulẽtus.
Κρεδαλεόφρων. ου. ὁ, ή. auarus.
Κρεδάλη. uulpes.
Κρέδεα. τὰ. aſtutiæ uulpinæ.
Κρεδία. uafrities.
Κρέδιον. utilius, lucroſius, melius.
Κρέδιος. ία. ον. ὁ, ή. utiliſſimus, aſtutiſſimus, prudentiſſimus, locupletiſſimus.
Κρεδογαμῶ. lucri cauſa uxorem ducere.
Κρέδος. herba lanaria.
Κρέδος. ους. τὸ. lucrum, aſtutia uulpina.
Κρεδοσυνάω. ης. ἡ. aſtutia, decipiens aſtutia, & maximè fallens, uaframentum, aſtus.
Κρεδύφιον. ου. τὸ. lucellum.
Κρεδώ. οῦς. ὁ. uulpes, forma diminutiua à κρέδαλη.
Κρεδῶος. ὁ. Mercurij nomen, tanquam lucri authoris, & conciliatoris, & compendiarij. Ad uerbum eſſet lucroſus, quæſtorius, quæſtuarius.
Κρέα. exequiæ.
Κρεκίδιον. ου. τὸ. radiolus.
Κρεκίζω. μι. ίσω. π. ικα. texo cum radio. Neut.
Κρεκιθαλίς. erodius auis.
Κρεκίς. ίδος. ἡ. radius textoris, & os minus brachij nos etiam radium dicimus.
Κρέκος. accipiter, aut gallus.

Κρεμα

Κρεκοπίθηκος. ου. ὁ. cercopithecus, ſimia caudata.
Κρέκος. ου. ὁ. uaſis genus ſicuti eſt tripus, ianua ænea, annulus oſſij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda. παρὰ τὸ σκιάρειν καὶ ἕρπειν, hoc eſt à ſaliendo obrependoq;. Ariſtopha. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ, Ecce (inquit) leporis caudam excipe. Quia uerò mollior, delicatiorq; eſt animalis eius pilus, ſpongiæ loco utebantur, purgandis præſertim, detergendisq; lippitudinibus. Inde fortaſſis natum eſt adagium in eum, qui nimis aſſutè ſubblanditur, ut nũcupetur cercus. Vnde Cice. ad Atticum lib. 8. Domitius (inquit) ut audio, in Cosano eſt quidem, ut aiunt paratus ad nauigandum. Si in Hiſpaniam, non probo, ſi ad Cn. laudo. Quouis potius certe, quàm ut cercum uideat. Vbi Cæſarem intelligunt, qui mira uafritie graſſabatur, ut omnino arriperet principatũ, arridebatq; omnibus, & præterquam etiam dictaret ingenium, clementiam præferebat, iniurias aut diſſimulabat, aut leniſſime caſtigabat. Plura Cæl. lib. 16. ca. 59.
Κρεκυρ. genus nauis breuioris, lembus.
Κερκοφόρα. quæ caudam habent.
Κερκώπη. ης. ἡ. cicadæ genus exiguæ & mutæ. Cæl. lib. 9. cap. 31.
Κερκοπίζω. laſciuio, adulor, χλευάζω, μωκίζω. Translatione à brutis ducta caudã motitantibus. Cæl. libro 11. cap. 13. & Eraſ. Chil.
Κερκωψ. ωπος. aſtutus, caudatus, & ſimiarum genus. Cyclopes quoq; Cercopes appellabantur. uide adagium, Cercopum cœtus.
Κέρμα. ατος. τὸ. ſtips, moneta, fruſta minuta, minutiæ æris, λεπτότατόν τι.
Κερματίζω. μι. ίσω. π. ικα. incido in fruſta minutiſſima, trucido. Actiu. accuſ. iung.
Κερμάτιον. τὸ. fruſtum, pecuniola.
Κερματιστής. ῆ. ὁ. numularius, qui maiores numos pro minutulis commutat.
Κέρνος. uas figulinum, ſacrificium Cybeles, κεφανίς. & κέρνα, ſecuris.

Κεροβάτης. ου. ὁ. epitheton Panos, quòd cornua geſtare fingatur.
Κεροέας, pro κερατόεις. cornutus, συμπλεκτικός.
Κεροπλάστης. ου. ὁ. pro eo qui exornat capillũ, λειπλοργός.
Κερουλκός. ῆ. όν. cornibus trahens, & funis qui dam nauticus, ὁ ἀπόκωπος.
Κερστίας. iactator ſuperbus, quaſi elatis cornibus, γαυείας.
Κερχίς. ίδος. ἡ. cornigera.
Κερῶχος. ου. ὁ. cornutus, ceruchus.
Κέρωνες. miſcebant.
Κερτομέω. μι. ήσω. π. ηκα. conuicior, σκώπτω, ὑβρίζω, λοιδορίζω, χλευάζω.
Κερτόμια. ας. ἡ. probrum, conuicium, irritatio, irriſio.
Κερτομίας. ου. ὁ. &
Κερτόμιος. ου. ὁ. mordax, irritatiuus, ὑβριστικὸς, ὀνειδιστικὸς, μυκητικὸς, ἀρωνευτικός.
Κέρτομος. ου. ὁ. iocabundus, mordax, ὁ κέρτεμνων, θυμοδακὴς.
Κερχάλεος. aſper, aridus, ſiticuloſus.
Κερχαλέη. aſperitas gutturis, καὶ ὁ ἐν τῷ πνεύμονι ψόφος.
Κερχνόω. aſperum facio, ſculpo, cælo.
Κερχνὶς. ίδος. ἡ. auis genus.
Κερχνωμα. ατος. τὸ. aſperitas, cælatura, κύκλωμα γαλισμὸς, ὁ περὶ τὰς ἴτυς τ ἀσπίδων κόσμος, ποτήριον ἐπίχειλον.
Κερχνωτός. ῆ. όν. ſignis aſper, cælatus, tornatus, uariegatus, ποικίλος.
Κεσκεζω. iacebat.
Κεστίον. ſtuppa.
Κεστός. ῆ. ὁ. acu pictus, ceſtus, hoc eſt cingulum ueneris, efficax ad illectamẽtum gratiarum, & amorum, quo illa dicitur Martem conciliare. Eraſ. prouer. Ceſtum habet Veneris.
Κέστρα. ας. ἡ. ſtimulus, ſiue ſtylus, telum, defenſorium, malleus. Cæl. lib. 14. ca. 37.
Κέστρον. uericulum, genus teli. Cæl. ibidem.
Κεστρεύς. έως. ὁ. mugil. Cæl. ibidem.
Κέσυρος. Larinus bos. Cæl. li. 3. cap. 11.
Κέστρος. aſperitas linguæ, telum, primæ ſeminum germinatio.

Κεφωτόν. lignum graue, acutum & præustum.

Κενθαίνω. uado. Neut. absolutum.

Κευθμών. ῶνος. ὁ. latebra, latibulum, penetrale.

Κεύθμων. uado.

Κεύθος. ε. ὁ. profunditas.

Κεύθω. μ. εύσω. π. ευκα. occulto.

Κεφαλαί. ὰι. stationes.

Κεφάλαιον. ε. τὸ. caput. Transfertur autem uariè, quemadmodum apud Latinos. Aliquãdo enim ponitur pro summa, hoc est pro eo quod rem cõtinet, ut κεφάλαιον τ ἀριμμένων, summa supradictorum hæc est, Isocrati. unde ἐν κεφαλαίῳ, uel ἐνὶ κεφαλαίῳ, uel κεφαλαίῳ, pro in summa, ad summam, summatim. Item pro summa, id est, sorte usurarum. Aesch. hin. ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν, Quoad summam soluerunt & sortem, id est, τὸ ἀρχαῖον. Aliquãdo pro firmamento & capite causæ ponitur, Gregor. Aliquando pro capite & uertice rerum, apud eundem, de quo Budæus Com. Accipitur etiam aliquando pro parte diuisa, & initio, aut loco separato, siue libri, siue epistolæ, siue id genus rei similis, quod uulgo capitulum uocant.

Κεφαλαιῶδη. in summã subduci, et colligi. Et actiuè pro in summa colligere. Plato, κεφαλαιωσώμεθα τίνων, summatim igitur definiamus. Bud. Com.

Κεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio summam, offendo siue impingo in caput, in summam subduco & colligo. Bud. ibidem.

Κεφαλαιώδης. ες. ὁ, ἡ. summarius, capitalis.

Κεφαλαίωμα. τὸ. κεφάλαιον.

Κεφαλαλγὶς, siue κεφαλαλγὸν. τὸ. faciens dolere caput.

Κεφαλαλγία, Attice pro κεφαλαργία. ας. ἡ. capitis dolor.

Κεφαλαλγοῦσι. τοῖς. dolentibus caput.

Κεφαλή. ῆς. ἡ. caput, statura corporis, tribus Acamantidis.

Κεφαλῆται. οἱ. lapides angulares.

Κεφαλικός. ἡ. ὁ. capitalis.

Κεφαλίνη. dicitur in lingua ea pars, cui gustus potentia inest.

Κεφαλὶς. ίδος. ὁ. caput,

Κεφαλισμός. apud Aristotelem, dicitur simplicium numerorum usq; ad decem multiplicatio. Vulgo mensam Pythagoræ uocant.

Κεφαλοδάρης. quid sit, uide Aristotelem de diuturnitate.

Κεφαλοδέσμιον. τὸ. &

Κεφαλόδεσμος. ὁ. frontale, ἄμπυξ.

Κεφαλόμακτρον. τὸ. sudarium.

Κέφαλος. ὁ. cephalus piscis, capito, Theodoro interprete, diuersus à cephalino pisce, quem blapsiam uocant.

Κεφαλοτμῆν. decollare, καραδμᾶν.

Κέφυλος. ου. τὸ. κίλυφος.

Κεχανδία. sum capax.

Κεχαρακώμενος. uallo munitus.

Κεχαριτωμένος. ὁ. gratiosus, aut unicè charus, quem gratuitò animi quodam fauore complectimur. Vnde Homerus Achillè sic loquentem facit adamato suo Patroclo, ἐμῷ κεχαριτόμενε θυμῷ.

Κεχρίωμαι. unctus sum.

Κεχλιὼς. τὸ. hiatus.

Κεχλιώτων. stulti.

Κεχμάζω. facio florere, floreo.

Κεχρημένος. ὁ. ε. mutuatus, indigens.

Κεχωρίσθαται. discrepant.

Κέων. όντος. ὁ. dormiturus.

Κεώδας. locus profundus apud Atheniensis, in quem coniici solebant noxij, & extremo supplicio afficiendi, barathrum.

Κεώδης. redolens, odoratus.

Κέως. Cos insula.

K H.

Κήας. αντος. ὁ. comburens.

Κῆβος. cebus.

Κηδάζω. purgo.

Κηδαίνω. curo, solicitus sum.

Κῆδος. luctus.

Κηδεία. ας. ἡ. funus, affinitas, nuptiæ.

Κηδεῖος. ε. ὁ. adultus matrimonio, sapientia plenus.

Κηδεμονικός. ἡ. ὁ. curiosus, salutaris, castigator.

Κηδεμών. όνος. ὁ. curator, procurator, affinis, cognatus, beneficus.

Κηδευτός. ἡ. ὁ. curandus, sepultura dignus.

Κηδήσκω. destruo. Accus.

Κηδεστής. ἡ. ὁ. affinis, socer, gener.

Κηδεστία. ας. ἡ. affinitas.

Κηδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. sepelior, passiue.

Κηδευόμενος. funeratus.

Κηδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iusta facio, id est, funus curo, affinis sum, ad funus eo, præsum magistratui.

Κηδέω. tristor, angor.

Κῆδος. ε. ὁ. ἔνδος. cura dignus, charissimus, ἀναγκαιότατος.

Κήδομαι. μ. ήσομαι. κημαι. curo, anxiè satago, adiuuo, magnifico, tristor, curam de re aliqua capio, susciþióue. Depon. genit.

Κῆδος. ους. τὸ. cura, dolor, affinitas.

Κηδόσυνος. ε. ὁ. diligens.

Κηδωλός. ἡ. ὁ. anxius, curiosus.

Κήδω. μ. ήσω. π. ηκα. tristifico, curo, torqueo, noceo. Actiu. accus.

Κηθάριον. cophinus, urna in quam calculi conijciebantur.

Κηθεῖν. auxiliari, concurrere.

Κήθιον. τὸ. κηθάριον.

Κηθός. ἡ. ὁ. auxiliator.

Κηκή. acies.

Κηλαδέω. conuicior, subsanno.

Κηλάς. conuiciator, uulpes.

Κηλασμός. conuicium.

Κηκείδης. ε. ὁ. quidam dithyramborum poëta uetustissimus.

Κηκάζω. conuicior.

Κήκιε. fluebat, saltabat, sudabat.

Κηκίς. ίδος. ἡ. galla, id est, fructus quercus.

Κηλᾶν, &

Κηλεῖν. ε. ὁ. nocuus, causticus.

Κηλάς. ἀ. nubes sicca, dies hybernus, capra fronte callosa signo notata, uulpes.

Κηλάστρα. scapha, uas pastorale, celastrus arbor.

Κηλαίνω. demulceo, ægroto.

Κήλη. ε. ὁ. combustiuus, calidus, clarus, habens uim & naturam absumendi.

Κηλήτης. ε. deceptor, seductor.

Κηλεύς. idem.

Κηλαίνω, &

Κηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. mulceo, delinio, afficio quauis re, persuadeo, tabefacio. Accus.

Κήλη. ης. ἡ. cele, & hernia, tumor in uarijs partibus corporis.

Κηληθμός. ε. ὁ oblectatio per quietem, uoluptas.

Κήληθμος. ε. ὁ. &

Κηληκτής. ε. ὁ. demulsor.

Κήλημα. ατος. τὸ. error, seductio.

Κηλημός. ε. ὁ. lætitia, uoluptas.

Κήλησις. ι. ἡ. mulcimentum.

Κηλητήριος. ε. ὁ. oblectatiuus.

Κηλητής. ε. ὁ. herniosus.

Κηλήτωρ. demulsor.

Κήλητρον. oblectamentum, solamen.

Κήλιον. ε. τὸ. mentula.

Κηλιδωτός. ε. ὁ. sordidatus.

Κηλίς. ίδος. ἡ. macula, probrum, nota, squalor, ulcus, cicatrix.

Κῆλον. ε. τὸ. lignum, sagitta.

Κηλόω. μ. όσω. π. ωκα. comburo, θύομαι θεῷ. Item decipio, noceo. Accus.

Κήλων. præceps in libidinem.

Κηλώνιον. ε. τὸ. celonium, id est, iconia, instrumentum, quo aqua hauritur è puteis.

Κηλωτύν. ε. τὸ. lupanar apud Lycophrontẽ.

Κημός. ἡ. ὁ. camus, fræni genus, cadus iudicialis, sagena.

Κημῶσαι. concludere, conniuere.

Κλεύ. ετσι, καὶ ἐκλ.

Κήνυγμα. inanitas corporis, umbra, idolum.

Κήξ. auis marina similis hirundini, fulica.

Κηπεία. cultus horti.

Κηπευτός. ἡ. ὁ. hortensis.

Κηπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. excolo. Neutrum absolutum.

Κήπιον. ε. τὸ. κῆπος.

Κηπορός. hortulanus.

Κῆπος. ε. ὁ. hortus. Item tondendi genus ad frontis ornamentum.

Κῆραυνος. fulmen.

Κηπευλός. ἡ. ὁ. hortulani res.

Κηπορός. ἡ. ὁ. κηπορός.

Κήρ. ῥός. ἡ. oxyt. parca, mors, fors.

Κῆρ, pro κέρ. ῥός. τὸ. circunflex. cor, anima.

Κηράνω. μ. ανῶ. π. γκα. morior, curo, corrumpo, grauiter irascor. Neut. absol.

Κηρατιφόρητος. ὁ, ἡ. à parca agitatus.

Κηρήσιος fatalis, calamitosus.

Κηκάσθειν. fauare, id est, fauos conficere.

Κηρέαι. fasciæ sepulchrales, exequiæ.

Κήκινθος. ὁ. cerago, melleficium, ulcus.

Κηκίνη. flagellum quoddam.

Κήκινος. ἡ, ὁ. cereus.

Κηκίον. ἡ. τὸ. fauus, candela cerea, placenta. Est etiam genus ulceris, à faui similitudine.

Κηκοποιά. τὰ. fauos conficientia.

Κηκεδῶ. terreri.

Κηκίδω. fulcio.

Κηκίφατος. fato decedens, morbo defunctus.

Κηκωθμῶν. uertigine capi.

Κηρόθυ. ex animo, κηρόφιν.

Κηροπήγιον. ἡ. τὸ. candelabrum.

Κηροπλάστης. ὁ. qui ceram tractat.

Κῆρος. ὁ, ἡ. fluuius Armeniæ.

Κηρός. ῆ. ὁ. cera, candela.

Κηρουκικός. ad fatum, id est, mortem pertrahens.

Κήρυγμα. ατος. τὸ. præconium, prædicatio.

Κηρύκειον. ἡ. τὸ. &

Κηρύκεια. ας. ἡ. legatio, præmium quod datur præconi, aut quippiam nuntianti, aut uenienti. Bud. in Anno. Est quoq; κηρύκειον nomen proprium montis Ephesi.

Κηρυκεῖον. τὸ. caduceus.

Κηρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. officium præconis exerceo.

Κηρυκίνη. κηρυκεῖον.

Κήρυλος. ὁ, ἡ. halcyonum masculus.

Κήρυξ. κος. ὁ. cadu ceator, fœcialis, præco, buccinæ species. κατ' ἐξοχὴν κῆρυξ φωνεῖν. Item testa, intectorium.

Κηρύσσω, &

Κηρύττω. μ. ύξω. π. υχα. prædico, declaro, id est, pronuntio. Et est (inquit Eras.) proprie præconum, et publicitus apud populum sua uoce aliquid promulgantium. Item precibus collaudo, inuoco, implo-

ro. Κηρύττω τὰ ὄντα, auctionem bonorũ facio, auctionor, proscribo auctionem bonorum, sub præcone uendo. Bud. Commentarijs.

Κήρωμα. ατος. τὸ. tabula cerata in quam antiqui scribebant. Item oleum quo se perungunt athletæ, adhibito quodam terræ genere, ad robur adijciendum membris, quod & Latini ceroma uocant. Plini. pro loco usurpauit, in quo certabatur.

Κήρωσις. cera.

Κήρωτ. μ. τὸ. cerotum seu ceratum, emplastri genus.

Κήτα. nepita.

Κήτειον. ἡ. τὸ. herba quædam.

Κήτι, &

Κητόεις. όεσσα. όν. immensus.

Κῆτος. εος. τὸ. cetus, id est, balena.

Κητώδης. ες. ὁ, ἡ. magnus.

Κητώτατα. Lacedæmonis epitheton, uel ob magnitudinem, uel quod uicinum mare plurima cete nutriat.

Κητῶος. ᾶ. ὁ. cetaceus. deductum à κῆτος, id est, cetus.

Κῆφα, Dorice pro κεφαλή. & dixit.

Κηφηνόω. ῶ. ῶσω. ῶ. cum. ὁ. fucus, id est uespa sterilis.

Κηφήνωδης. inflatus, sedatus.

Κηφός. argentum.

Κῆχος, pro πῆ. ubi.

Κηχάω. fœnero.

Κηώδης. ες. ὁ, ἡ. redolens.

Κηώεις. όεσσα. όεν. uaporatus, odoratus.

Κίβαλος. prædo, latro.

Κιβδηλευμα. ατος. τὸ. fucatio.

Κιβδηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corrumpo, fuco, impostura facio.

Κιβδηλία. ας. ἡ. insyncera itas, corruptela, impostura, fucus.

Κιβδηλιᾶν. pallere uitio morbi, aut sceleris alicuius conscientia.

Κίβδηλος. ἡ. ὁ. ἡ. rubigo in metallis, excremẽta metallorum, quod σκωρίαν uocant.

Κίβδηλος. ὁ. ἡ. adulteratus, subæratus, adulterinus, prop. ie de numis. Eras. Chil.

Κίβδηλος. improbus, lutum.

Κίβιξ.

Κίβις. ὁ. auarus.

Κίβισις. arca, siue pera.

Κίβος. τὸ. capsula, stultus, cibus.

Κίβος. ος. ὁ. latro.

Κιβωτός. arca, cista. Vnde κιβώτιον diminutiuum.

Κιγκλίσαι. τὸ κινῆν πλὴν ὀσφῦν, commouere & obstrepere. à κίγκλος. Eras. Chil.

Κιγκλίς. ίδος. ἡ. carcer, cancelli, fori, quibus à iudice populus arcebatur. Cancellotã uocant. Cæl. lib. 15. cap. 10. Ponitur & pro ualua, sera, siue clauis foramine.

Κιγκλισμός. tumultus.

Κίγκλος. ὁ. cinglus auis, cuius cauda continuò mouetur, adeo infirma, ut ne nidum quidem sibi parare possit, sed in alieno pariat. Vnde

Κιγκλός. ὁ. mendicus.

Κιγχάνω. assequor. (sus.

Κιγχλισμός. ὁ. cachinnus, immodestus ri-

Κίδαρις. corybantium ligamen capitis, indumentum capitis Persicum, pileus regius apud Persas.

Κιδαφεύειν. decipere.

Κίδαφος, uel κίδαφος. improbus, dolosus, uulpes.

Κίδνημι. dispergo.

Κίδνη. hordeum tostum.

Κιδνός. imbecillis.

Κίες. οἱ. caries, & frugum uermes.

Κιθάρα. as. cithara.

Κιθαροιδότατος. citharæ peritissimus.

Κιθαρίζομαι. τὸ. ἀκρῶμα κιθαρίζοντος. Bud. Commentarijs.

Κιθαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cithara cano. Neut.

Κίθαρις. ιος. ἡ. citharea Venus, cithara.

Κιθαρκτήριοι. tibiæ quædam.

Κιθαριστής. ῆ. ὁ. citharista.

Κίθαρος. fidicula piscis, pectus, latus, thorax

Κιθαρῳδός. ῆ. ὁ. citharœdus.

Κίθαρις. κίθαρις.

Κίκιννος. ὁ. cicinnus, capillorum cirrus.

Κίκις. ιος. ἡ. potentia.

Κικκαβᾶν. noctuarum uox, & κικκαβά, noctua.

Κικλήσκω. uoco. Accus.

Κικκισμός. ῆ. ὁ. risus.

Κικυμάτειν. cæcutire.

Κίκυς. ὁ. firmus, potens, uis.

Κικύω. accelero.

Κικικίζειν. improbum esse.

Κικίκι. ὁ. acerbus, hirsutus, ut κικίκιοι ῥᾶγοι, hirci denso uellere & frequentibus pilis. Hinc κικίκια dicuntur quæcunq; ex pilis confecta constant, cilicia.

Κικικισμός. ῆ. ὁ. cædes.

Κίκκα. soror Hecubæ, oppidulum Troadis.

Κικκακτής, &

Κικκηκτής, Dorice. agaso, κωμικὸς. Eras. Chil.

Κικλίδας. basis mensæ, mensa tripes. Item κικλίδαντες. instrumenta trium pedum, quibus in bello scuta imponebant fatigati. Cæl. lib. 5. cap. 15.

Κικλικύειοι, uel καπικύειοι. οἱ. exulum serui, qui cum agros colerent, mox in tantam multitudinem excreuerunt, ut dominos suos eiecerint. Cæl. li. 13. cap. 48.

Κίκλιξ. urna, bos alterum cornu contortum habens.

Κίκκος, Dorice. ὁ. ὁ. asinus.

Κιμβάζω. milito, στρατεύομαι.

Κιμβεύω. eo, iter facio.

Κιμβικία. fraudulentia.

Κιμβία. as. ἡ. auaritia.

Κίμβικα. uespera, aluearia.

Κίμβικον. ἡ. parsimonia, apicula. Eras. prouerb. Cumini sector. unde

Κίμβιξ. ικος. ὁ. nimis parcus, sordidus, ῥυπαρός. ἀφ' ἧς κιβδήλου χρυσίου. Cæl. lib. 8. cap. 40. Bud. Com.

Κιμωλία. as. ἡ. alba creta, qua fullones utuntur.

Κινάβαρι. εος. τὸ. cinabary coloris genus.

Κινάβευμα. ατος. τὸ. exemplar ad quod imago effingitur.

Κίναβρα. cibus caninus, cinabra: hoc est, fœtor caprarum siue hircorum, odor sub alis uirosus.

Κινάβρας. hircissans, Luciano.

Κίναδος. ὁ. ὁ. uulpes, belua astutissima, uafer. Cæl. li. 10. cap. 41.

Κινωδία.impudicitia.
Κίναδος.ε.ὁ.cinædus.
Κινάμωμον.ε.τὸ.cinamomum.
Κινάμωμος.ὁ.cinamomus, auis in Arabia.
Κινῦρίζομαι.ploro cum singultu,moueo.
Κιναύρα.ας.ἡ.cinabra,hoc est hircorum fœtor,frigus matutinum.
Κιναυράω.fœteo.Neu.absol.
Κιναφούω.decipio,πανουργόυμαι.
Κινδαλισμός.ludi genus,Polluci lib. 9. & Cæl.lib.15.cap.10.
Κινδαλοπαίκτης.ε.ὁ.qui ludit paxillo.
Κίνδαλος.ε.ὁ.paxillus. Vnde κινδαλισμός.
Κίνδαξ.agilis,facilè mobilis.
Κινδάφη.uulpes.
Κινδυνώσιμα.ε.τὸ.periculum.
Κινδυνόω.μ.ύσω.π.υκα. periclitor, experior. Datiuo, ut κινδυνώσω τούτῳ τῷ πράγματι,hac re periclitor. Ité possum probare ex præcedentibus, id est, necessariò sequitur,uel concluditur, proximè & ferè facio. Est etiam τὸ ἐγγίζω,& uideor. Synes.καὶ κινδυνώσει πάθεμ ἐνίοις, Iam propè in eo est, ut quosdam in opinionem adduxerint. Vnde & κινδυνόει impersonaliter ponitur,pro eo,quod est,propemodum dixerim. Plato,κινδυνώσει ἡμῖν δικάσαι,&c.id est, fortassè autem. Significat etiam reus sum, in reatu sum & sordibus,causam dico. Quemadmodum Latinis quoq; periculum reatus & sordes dicuntur. Quin & κινδυνεύομαι dicitur, ut κινδυνεύω,non tamen eadem significatione. Demosth. Ἐν οἷς τὸλοιπόν τι κινδυνεύεται τῇ πόλει, Cum ab aliquo periculũ impendet, quæ ad summam rerum pertinent. Dicitur etiam,quod cum periculo probatur aut suscipitur. Thucyd. οἷς ἂν ἐναντία μεταβολὴ ἐν ᾧ ἔτι κινδυνεύεται λῴ τι πλαίσωσι, Quos manet in contrariũ mutatio,Quibus imminet mutationis periculum.Bud.Com.
Κίνδυνος.ε.ὁ.periculum,ut κίνδυνον ποιῆσαι,periclitor, cum periculo tento & aggredior. παρὰ τὸ κινεῖν ἀς ὁδλώλω κίνδυνος dicitur.

Κινδυνώδης.ες.ὁ,ἡ.periculosus.
Κινέω.μ.ήσω.π.ηκα.moueo. Actiu.accus.
Κινηθμός.ε.ὁ.
Κίνημα.ατος.τὸ.motus.
Κινήματα.τὰ.uibramenta.
Κίνησις.ι.ε.ἡ.motus,commotio.
Κινητήριον.ε.τὸ.incitamentum.
Κινητής.ε.ὁ.motor.
Κινητικός.ε.ὁ.excitatiuus.
Κινητός.ε.ὁ.mobilis.
Κίνιφ.ε.ὁ.uariegatus.
Κινάβαρις.cinabaris herba, color coccinus.
Κινάβρωμα.purgamentum fœtens.
Κινδρης.equus improbus.
Κίννυμα.idolum.
Κίννυμι.moueo,agito. Actiu.accus.
Κινύρα.ας.ἡ.instrumentum musicum,cithara.ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα.
Κινύρεσθαι.conqueri,cantillare.
Κινυρός.ε.ὁ.querulus.
Κινόπτερον.ε.τὸ.ὄρνεον.
Κινόπτερα.τὰ.reptilia,culices.
Κιονίς.ίδ.ε.ἡ.uua,morbus in gutture.
Κιονόκρανον.τὸ.summitas columnæ.
Κίρκος.ε.ὁ. circus, genus accipitris, omne incuruum.
Κιρνάω.μ.ήσω.π.ηκα.misceo,tempero, infundo uinum. Actiu.accus.
Κίρνων.miscebant.
Κίρρα.ας.ἡ.Cirrha urbs.
Κιρρά.ᾶς.ἡ.ignea.
Κιρρός.ὁ.giluus,citrinus,fuluus.
Κιρσός.ε.ὁ.uarices & tumor pedum, qui & κηλὶς dicitur,dilatatio uenarum.
Κίρων.ineptus ad Venerem.
Κίς.ίδ.ε.ὁ. uermis qui in ligno & frumento nascitur.
Κίσαρα.ης.ἡ.κίσηλα.
Κισάνθεμον.ε.ὁ. herba quam uocant rapũ terræ.
Κίσσαρος.ε.ὁ.idem quod κισσός.
Κισσάω.μ.ήσω.π.ηλα. desydero, concipio, lasciuius concupisco. Accusa. Vnde illud in Psal. κεἰσὶν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Κίσσηρις.ίδ.ε.ὁ.pumex.

Κισσηρώδης.ε.ὁ,ἡ.pumicosus.
Κισσινοβαφής.ές.ε.ὁ,ἡ.hedereo colore tinctus
Κισσινός.ε.ὁ.hederaceus.
Κισσός.ε.ὁ.hedera.
Κισσοφόρος.ε.hederam gerens,Dionysius.
Κισσύβιον.ε.τὸ.uas pastorale, quod & κιβίσιον dicitur,fortè ἀπὸ τοῦ κισσοῦ,hoc est ab hedera,ex qua fiunt pocula.
Κίστη.ης.ἡ.ε κιστίς.ίδ.ε.ἡ.cista, arca, scrinium.
Κίστος.cistus,nomen fruticis.
Κίταρις.ιος.ὁ.citaris,ornatus capitis.
Κίτριον.ε.τὸ.cedrus, citrus.
Κίττα.ης.ἡ.pica,morbus mulierum prægnãtium, ubi canum more aut nihil omnino, aut malos appetunt cibos, id quod contingere solet secundo aut tertio à conceptu mense, quòd organum appetentis sit læsum,id est, os uentriculi: infanti non suppetente ui, ad alimenti consumptionem. Dicitur & κίττησις.Cæl. lib. 3. cap. 15. & lib.14. cap.1.
Κιττιβίζειν.picarum uoce sonare.
Κιττᾶν.piccare.
Κίττα.τὰ.micamenta,callo squamatim cõpactilia.
Κίττασις.diadema capitis.
Κιττοφόροι. picam ferens ad mysteria Bacchi peragenda,uidelicet,quòd infirmi facere solent. Hinc dictum inuenitur in homine uilem & despicatũ, ut de Aeschine ait Demosth.
Κιττοφορῦντες.οἱ.libidines complectentes, à κιττοφορέω.
Κιχάνω,&
Κιχείω,&
Κιχάω.μ.ήσω.π.ηκα.inuenio,peruenio,accedo,consequor,offendo,deprehendo. Actiu. accusatiuo.
Κίχλα.ης.ἡ.turdella, turdus auis, & piscis, sturnus.
Κιχλίζω.μ.ίσω.π.ικα. turdos aut coturnices edo, coturnisso, immodestè & lasciuiter rideo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere,& delicatè uiuere. Neutr. absol. Eras.Chil.

Κιχλισμός.ε.ὁ.cachinnus,risus mollis & impudicus. Eras.ibidem.
Κιχήιον.intubum erraticum.
Κίχημα.utendum accipio, utendum rogo.
Κίχημι, ἀ κιχάω. commodo, utendum do. Bud.Com.
Κιχῶναι.ᾶ.intercrura.
Κίω.uado,accedo.
Κίων.ονος.ὁ.uel ἡ. columna, columella. Item excrescens caro in faucibus uocẽ impediens,uua.

K Λ.

Κλαγγάζειν. clangere, propriè de gruibus dicitur.
Κλαγγή.ῆς.ἡ.clangor,latratus,Xenoph.
Κλαγγηδόν.resonanter.
Κλάγγω.μ.άγξω.π.κέκλιγα.ἀόρ.α.ἔκλαγξα. clango,resono.Neut.absol.
Κλαδαρός.ε.ὁ.uibratilis.
Κλαδάω.pampino,quatio.
Κλάδεσι,pro κλάδοις.ramis.
Κλάτευσις.ιος.ἡ.putatio.
Κλαδευτήρ.ῆρος.ὁ.putator.
Κλαδευτήριον.ε.τὸ.falx putatoria.
Κλαδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.puto uites. Neutr. accusatiuo.
Κλαδέω.quatio,moueo,conuicior,loquor.
Κλάδισκοι.ramalia.
Κλάδος.ε.ὁ.ramus.
Κλαδώδης.ες.ὁ,ἡ.ramosus.
Κλαδών.όνος.ramus.
Κλάζω.μ.άξω.π.αγα.frango,resono,clamo. De telis,arcu,grue,suibus, & alijs dicitur. Actiu.accus.
Κλαίω.μ.αύσω.π.αυκα fleo,ploro.Neu. ac.
Κλᾶκον.lugebant,flebant.
Κλαμαρός.fluxus,infirmus.
Κλᾶξ,Doricè.clauis.
Κλαπάζω.duro longo tempore,moror.
Κλαραγέω.leniter dormio.
Κλᾶδιον.monile.
Κλαρῶται,uide in dictione κλῆρος.
Κλασιβώλαξ.glebas terens.
Κλάσις.ιος.ἡ.fractio.
Κλᾶσμα.ατος.τὸ.fragmentum.
Κλασσᾶν. conculcare, clamare, subijcere,

turbare, mouere, perdere.
Κλασκευον. falx ad uites putandas.
Κλάσκος. pampinator, uinitor.
Κλαυθμός. ῦ. ὁ. fletus.
Κλαυθμυείζομαι. eiulor, puerorum est quando flendo aliquid petunt.
Κλαυθμυειζόμενοι. οἱ. plorantes.
Κλαυθμυεισμός. ῦ. ὁ. eiulatus.
Κλαῦμα. ατος. τὸ. ploratus.
Κλαυσαυχενόομαι. blesas emitto uoces.
Κλαυσιᾶν. sonare ultrò, de foribus dicitur.
Κλαυσίγελως. flens & ridens simul, ἀλαφρὸν γελᾶν, inquit Homerus. Cæl. libro 8. capite 15.
Κλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Actiu. accus.
Κλάω. μ. αύσω. π. αυκα. pro κλαίω, Attice fleo.
Κλέα, pro κλέεα, κλέη. uide κλέος.
Κλεανός. ῆ. ὸν. celebris, illustris.
Κλείζω. uoco, sono, loquor.
Κλειδιάν, pro κληδών. fama, augurium.
Κλείθρον. κλειδών.
Κλείσξ. iuguli, thinni, clides, siue clidia dicuntur etiam à Plinio lib. 9. ca. 15.
Κλειδίον. υ. τὸ. clauicula.
Κλειδῖχος. υ. ὁ. clauiger.
Κλειδὸν. ὑπερβολῆ, furtim.
Κλείζω. celebro.
Κλειθεία. ᾶ. rima.
Κλεῖθρον. τὸ. claustrum, retentaculum, uectis
Κλειμάζω. decipio, luctor.
Κλειμακτὴρ. gradus, scala.
Κλείμαξ, ἢ κλειματισμός. certamen quoddã.
Κλείνιος. celebris.
Κλεινός. ῆ. όν. inclytus, nominatus, clarus.
Κλείομαι. inuoco.
Κλείς. ἀδός. τῷ κλεῖν, τὰς κλεῖς. clauis. Dicitur & pars quæ diuidit pectus à ceruice, hoc est os latum in summo costarũ, quod brachij motu, paulum cum lato osse mouetur, quod & κλείδιον dicitur. Latini iugulum uocant.
Κλεισιάς. άδ. ᾶ. clausura.
Κλείσιον. locus in quo boues stant.
Κλεῖσις. scena.
Κλεισμός. ὁ. sedes.

Κλειτοπῶλος. circa equos insignis.
Κλειτοσεύζαμαι. impudentius contrectare muliebria. Eras. Chil.
Κλειτός. ῆ. ὸν. gloriosus.
Κλειτύς. aquæ delapsus. τὸ ὑδάτων κατωφερὲς, eminentia montis.
Κλειώ. ὁ. ῦς. Clio, una ex Musis.
Κλείω. μ. έσω. π. ακα. laudo, claudo, celebro. Actiu. accus.
Κλέμμα. ατος. τὸ. furtum, fraus, φάραμα. Neque modò peculatum & pecuniam interuersam, sed etiam obreptionem significat & circumscriptionem. Bud. Com.
Κλεμμαδὸν. furtim.
Κλέμμις. sella.
Κλεμμύς. testudo.
Κλεμμύω. prædico, declaro.
Κλέομαι. uoueo, inuoco.
Κλέος. ους. τὸ. gloria. fama.
Κλέπλης. ῆ. ὁ. ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. qui clàm res alienas aufert, fur.
Κλεπτίσαλος. ου. ὁ. furacissimus, prudentissimus.
Κλέπτον. instar furis, pro κλεπτικόν.
Κλεπτοσώνη. ης. ἡ. furtum.
Κλεπτεία. ας. ᾶ. fur.
Κλέπτω. μ. έψω. π. οφα. furor, quasi καλύπτω, tego. Vnde pro decipio ponitur, & falsis rationibus circunuenio, ut μὴ δ' ἔτως κλέπτε νόῳ, Non me falles, Ne fallere te posse me speres, Iliad. α. Transfertur & ad forum, ut κλέπτειν τῷ κατηγορίαν, est occulere & supprimere crimina, & aliorsum trãsferre, ἐπισύρειν, Lys. & Xenoph. Et κλέπτειν τῷ ἀκρόασιν, pro fallere aures iudicum, & artificio dicendi obrepere iudicibus, Aeschin. Vnde κλέπτεσθαι dicitur qui celatur, & hoc modo fallitur, & quẽ res, quæ agitur, latet, Gregor. Et simpliciter decipi & circunueniri. Bud. Cõ.
Κλεψιποτῶ. parcè poto, impono compotori.
Κλεψύδρα. ας. ᾶ. clepsydra. Cæl. li. 10. ca. 19.
Κλέω, pro κλείω. dico, celebro, cano.
Κλήδην. uocatim.
Κλῆδες. sepes.
Κληδονίζομαι. uaticinor.

Κλήδ-

Κληδῖχος. clauiger.
Κλήδων. ex nomine uocans.
Κληδών. ῶνος. ὁ. diuinatio, fama, sors, uaticinij genus.
Κληδονίζω. diuinaculos consulo. 4. Reg. 21.
Κληδωνισμός. ῦ. ὁ. uaticinij genus.
Κλήζω. μ. άσω. π. κκα. appello, nomino, claudo. Actiu. accus.
Κλήθρα. ας. ᾶ. nomen arboris, alnus, uectis.
Κλῆθρον. υ. τὸ. planta.
Κλῆθρος. κλήθρα.
Κληίζω. μ. ίσω. π. ικα. uoco, famam spargo, celebro. Actiu. accus.
Κληὶς. ίδος. ᾶ. transtrum, sedes, coniunctura. Vnde & pro κλεὶς ponitur, hoc est ea parte corporis, qua humerus iungitur ceruici. περὶ τὸ κατακλείεσθαι ὑπ' αὐτὸ τόν τε ὦμον καὶ τὸν ὄμον, ut inquit Hom. Interpres, Iliad. ε.
Κλῆμα. ατος. τὸ. species uitis, ut ait Ammon. palmes, pampinus, sarmentũ. Plutarc. in Gal. κλῆμα ἑκατοντάρχου, id est, uitem centurionalem uocat, quòd milites à centurionibus uite olim cæderentur. Vnde & Spartianus in Hadriano, uitem pro cẽturionatu accepit. Est & genus calceamenti.
Κλημακόεις. asper, rectus, aceliuis. (bis.
Κλημάτιον. uiticula, ueluti ramulus in her
Κλήματις. ίδος. ᾶ. malleolus, sarmentum. Item clematis herba, quam centunculum uocant.
Κλήματις. quasi sarmentaria, species aristolochiæ radicis.
Κληροδοσία. ας. ᾶ. distributio.
Κληροδοτέω. μ. ήσω. π. κκα. diuido per sortẽ. Actiu. accus.
Κληροθετεῖν. thesmothetæ sortitò creari solent.
Κληρονομᾶς. captans hæreditates.
Κληρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. hæredito, id est, hæres sum. Genit. & accus.
Κληρονομήθης. hæres inscriptus.
Κληρονομία. ας. ᾶ. hæreditas.
Κληρονόμος. ου. ὁ. hæres.
Κλῆρος. ου. ὁ. πρωτεύουσία, sors, quæ est fortuitus

alicuius rei euentus, conditio, fortuna, casus, alea, fatum, munus. Interdum accipitur pro mensura terræ, puta iugero, aut certè pro horto: sicuti Latini hæredium pro prædio, & hærediolum simile quiddam intelligunt, propterea quòd huiuscemodi res hæredem sequantur. οἱ καθ' κλῆρον διαιτηταὶ, sunt arbitri qui non electione litigantium, sed sortito arbitrandi potestatem habebant, & ij erant annuã magistratus, τοῖς ἀνθελέας ἐνεχόμενοι. Budæus Comment. Item clerus, uermiculus infestans apum aluearia, qui & pyrausta dicitur.
Κληρός. ῆ. όν. sorte datus, electus diaconus.
Κληροτήριον. υ. τὸ. locus ubi magistratus per sortem creantur.
Κληρόομαι. sortior, hoc est sorte accipio, sorteis in urnam mitto, sortitò aliquid facio, sorte eligor. Vnde κληρόμενοι, competitores ambientes. & οἱ κεκληρωμένοι, sorte electi, κεχόντες. Bud. Com.
Κληρουχῶν. idem.
Κληρουχία. ας. ᾶ. gens aliquò sorte habitatum missa, & tellus ei data, diuisio quæ per sortem fit.
Κληρουχικός. sorte datus.
Κληροῦχος. ῦ. ὁ. gubernator urbis, & distribuens agros per sortem coloniæ, habens aliquid sorte, quasi colonus, id est, sortitus ad habitandum alicubi.
Κληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. sortior, hoc est, sorte lego, sortibus ductis renuntio, diuido. Actiu. accus.
Κληρωτός. ῆ. όν. qui sorte factus est.
Κλησιάς. ianua scenæ.
Κλησιάζω. congrego.
Κλῆσις. ιος. ᾶ. uocabulum. Item uocatio, inuitatio, accessio.
Κλητέος. ῆ. όν. uocandus.
Κλητεύειν. καλεῖν ἐς δικαστήριον, μαρτυρεῖν. diem dicere, in ius uocare, denuntiare testimonium, uadari, uel antestari, ut Horatius dixit, Et quò tu (inquit) turpissimè magna Exclamat uoce: & licet antestari? ego uero. Oppono auriculam. ra-

Universidad de Deusto
Biblioteca

pit in ius. Bud. in Annot. post. & Com.

Κλητήρ. ῆρος. ὁ. curator, testis, antestatus, qui homines in ius uocat. Latini uiatorem, apparitorem, & statorem uocant. Bud. Com.

Κλητικός. ἡ. ὁ. uocatiuus. Et κλητικοὶ ὕμνοι, qui deorum haberent aduocationes, quibus opponebantur ἀποτυμπανικοί.

Κληϊδεία ζω. κλειδία ζω.

Κληϊδείς. ίδος. ὁ, ἡ. pudenda mulieris.

Κλητός. ἡ. ὁ. uocatus, exoptatus, celebris.

Κλῆρος. multitudo, gloria.

Κλήτωρ. ορος. ὁ. qui mittitur ad accersendũ aliquem, κλητήρ.

Κλητάριον. gloria, mensa regia, pudendum muliebre, κληϊδείς.

Κλιβανίτης, & κειβανίτης, panis in clibano coctus.

Κλίβανος. ὁ. clibanus, furnus, & pectoris cõcauitas, per quam spiritus ultrò citróq; commeat. Cæl. lib. 8. cap. 38.

Κλίμα. ατος. τὸ. clima, regio. Torturæ genus apud Aristoph.

Κλιμακίδιον. ἀρ. graduli. Cæl. lib. 11. ca. 33.

Κλιμάζω, &

Κλιμακίζω. peruertere, torquere, supplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακισμὸς dicitur.

Κλιμακόεις. εσσα. όεν. altus, scalatus.

Κλιμακτῆρες. οι. gradus scalæ.

Κλιμακτηρικός. ἡ. ὁ. scalaris.

Κλίμαξ. κος. ἡ. scala.

Κλιμαχίς. scala nauium.

Κλινάριον. ὁ. lectulus.

Κλίνη. ης. ἡ. lectus, lectica, mensa.

Κλινήρης. ægrotus, decumbens in lecto.

Κλινίδιον. ὁ. τὸ. lectulus.

Κλινίς. locus in curru, quo sponsa sedet.

Κλινοπετής. ὁ. ὁ, ἡ. pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.

Κλιντήρ. ῆρος. ὁ. lectus, lectica, currus clausus, sella.

Κλιντήριον. ὁ. τὸ. lectulus.

Κλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino, declino. Accus.

Κλισία. ας. ἡ. conuiuium, tentorium, diuersorium, uasa, cortina, pars caulæ ubi pecora dormiunt.

Κλισιάδες. ῶν. fores duplices, ualuæ. Cæl. li. 13. cap. 54.

Κλίσιον. ὁ. τὸ. κλισία. Cæl. ibidem.

Κλίσις. ιος. ἡ. inclinatio, declinatio, umbra, sedes, nominatio. ἐπὶ δόρυ κλίσις, & ἐφ' ὑΐαν, & ἐπ' ἀσπίδα κλίσις. Verba sunt castrensia. Bud. Com.

Κλισμός. ὁ. sedes, lectica genus.

Κλιτικός. ὁ. declinatiuus.

Κλιτίς. ίδος. ἡ. decliuitas montis.

Κλίτος. declinabilis, decliuis.

Κλίτος. ους. τὸ. angulus, pars obliqua.

Κλιτύς. ύος. ἡ. decliuitas montis, uallis, eminentia, promontorium.

Κλοιός. ὁ. ὁ. κύφων, genus supplicij, & trumcus ad quem aliquid alligatur, & ligamẽ ceruicis, κλεὶς, παρὰ τὸ κλεῖσαι. Item pars nauis.

Κλοιωτός. uinculis comprehensus.

Κλονέω. μ. ήσω. π. κκα. moueo, quatio, turbo, corrumpo. κλονεῖται, ὄρχεται. Accus.

Κλόνιον, &

Κλόνις. ιος. ἡ. spina dorsi.

Κλόνος. ὁ, ἡ. turbatio, pugna, turba, uiolentia, quassatio.

Κλονόεις. tumultuosus.

Κλοπαῖος. ὁ. ὁ. furtiuus.

Κλοπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Κλοπέω. μ. ήσω. π. κκα. furor. Accus.

Κλοπή. ῆς. &

Κλοπία. ας. furtum.

Κλοπιμαῖος. ὁ. ὁ. furtiuus.

Κλοπεπεύω. decipio.

Κλυδών. ῶνος. ὁ. fluctuatio, tempestas maris.

Κλυδωνίζομαι. μ. ίζωμαι. π. ισμαι. fluctuo, ταράττομαι, πταρακρούομαι. Depon. absol.

Κλυδώνιον. ὁ. τὸ. unda, turbatio.

Κλυζάσκω. inũdo. κλύζασκον, inundabãt. Sic

Κλύζω. μ. ύσω. π. υκα. alluo, diluo, inundo, demergo, clystere curo. Accus.

Κλύμενος. ὁ. ὁ. cognomen Plutonis. Sic dictus, ὅτι πάντας προσκαλεῖται ἂς ἑαυτὸν, quod ad se accersat omnes uel, ἀπὸ πάντων

ἀκουόμενος, quem audiunt omnes.

Κλυμι, ἀ κλύω. audio. unde κλῦθι, pro κλύε, poëticè.

Κλυσμός. ὁ. ὁ. purgatio, lotio.

Κλυστήρ. ῆρος. ὁ. clyster, lauamen, instrumentum medicum.

Κλυστήριον. idem.

Κλυτειμωρίς. exaudiens luctum.

Κλυτόπωλος. ου. ὁ, ἡ. inclytus filijs.

Κλυτός. ὁ. ὁ. uocalis, clamore & strepitu turbulentus. Apud Sophoclem in Aiace epitheton est caprarum. Ibycus item diluculum appellat κλυτὸν, quòd eo tempore κλύειν, hoc est, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, gloriosus.

Κλυτόφωλος. inclytus equis, Plutonis cognomen, uel cuius aduentus facile auditur ob mortuorum luctus.

Κλυτοτέχνης. ὁ. ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.

Κλυτόξοος. ὁ. ὁ. arte sagittandi celebris.

Κλύω. audio, sentio, ausculto. Genit.

Κλωγμός. ὁ. ὁ. exibilatio, sonitus, lingua ad palatum allisa.

Κλώδωνες. ῶν. Macedonica lingua Mænades dicebantur.

Κλώζω. ω. sonum quendã excitare in ore, qualis auditur in pronuntiatione uerbi istius primæ syllabæ, explodere. Vnde pro ejicere è theatro ponitur, repudiare.

Κλῶθες. ῶν. parcæ. Quarum una

Κλωθώ. όος. ἡ. Clotho, ex Themide & Ioue prognatis. αἵτε δίδεσι θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀγαθόν τε κακόν τε, id est, Quæ mortalibus hominibus dant & bonũ & malum. Sunt qui euocationem interpretentur, quòd hominis naturam euocet.

Κλώθω. μ. ώσω. π. ωκα. circunuoluo, neo, destruo. Actiu. accus.

Κλωνοδὰ καθίζω. in utrisq; pedibus sedere.

Κλωμακόεις. όεσσα. όεν. asper, montanus, præruptus, locus altus, scopulosus, munitus, ru

Κλῶμαξ. κος. ἡ. asperitas. (pes.

Κλών. ωνός. ὁ. ramus, summitas rami, sublimitas, altitudo.

Κλωνάξ. ακος. idem.

Κλωνάριον. ου. τὸ. diminutiu. ramulus.

Κλωός. κλοιός.

Κλωπάομαι. clam taciteq; facio aliquid, loquor, incedo, furor.

Κλωπεία. saltationis fuit species, cuius meminit Iubas Theatric. 4. Item rapina.

Κλωπεύω, &

Κλωπιτεύω. furor.

Κλωπικός. ὁ. furtiuus.

Κλώσκω. neo, κλώθω.

Κλωσμός. ὁ. uox gallinacea.

Κλωστήρ. ῆρος. ὁ. filum, nexus, fusus.

Κλωστός. ὁ. connexus.

Κλώψ. ωπός. ὁ. Fur.

Κ Μ.

Κμητός. factus, elaboratus.

Κ Ν.

Κνασάζω. prurio, κνήθομαι.

Κνάζω. iuuo.

Κνάθω. co.

Κναίω. trisitifico.

Κνακός. ὁ. albus, rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, enecti seminis colore.

Κνάκων. ωνος. ὁ, idem. Capri nomen apud Theocritum.

Κνάμπω. flecto, polio.

Κνάπτομαι. conficio, derado.

Κνάπτω. μ. άψω. π. αφα. flecto, lanio, cogo linguam continere. Actiu. accus.

Κνάφαλον. ου. τὸ. τύλη, floccus.

Κναφῖον, uel γναφῖον Attice. ου. τὸ. officina fullonis.

Κναφὴ, uel γναφὴ. ῆος. ὁ. suppeditatio, sufficientia, fullo.

Κναφεύω, uel γναφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fullonariam exerceo.

Κνάφος. cardo herba, carduus quo pectuntur & raduntur panni, instrumentum undiq; stimulos habens, quo sontes tortos occidunt.

Κνάω. μ. ήσω. π. κκα. scalpo, incido, leniter frico, scabo. Actiu. accus.

Κυνή. ῆς. ἡ. galerus.

Κνεφαῖος. obscurus, inuisibilis, matutinus.

Κνέφας. αος. τὸ. crepusculum, tenebræ.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κνίφαλον.τὸ.callus.

Κνίφ(Θ).ν(Θ).τὸ.obscuritas,umbra,quasi κνε-φὸν φάος.

Κνέωρον.planta quædam, & muliebre pudendum.

Κνῆ,pro ἔκνηκ,ἀ κνῶμι.percussit.

Κνηθ(Θ)ῶ.mordere,urere ui urtica.

Κνήδλη.ης.ἡ.urtica.

Κνήθομαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι.prurio. Depon.

Κνηθμός.ῦ.ὁ.pruritus.

Κνήθω.μ.ήσω.π.κηα.scalpo. Accus.

Κνηκίας.ου.ὁ.lupus.

Κνηκίς.ίδ(Θ).ἡ. parua nebula, μελανία, & ὀλιγόρις λεπίη.

Κνῆκ(Θ).cnecus herba, uulgares cartamum uocant. Item croceus, albus, triticum.

Κνήμη.ης.ἡ.tibia hominum, fura & radius rotæ,eminentia montis,locus palustris.

Κνημία.perditio.

Κνημίς.ίδ(Θ).ἡ.tibiale,ocrea,tibia.

Κνημός.ῦ.ὁ.collis,saltus, locus inuius, densus arbustis,asper,radix montis.

Κνημόω. destruo, obstruo, obturo, frango, uenio.

Κνησάω.prurio.

Κνησμός.ῦ.ὁ.prurigo,pruritus.

Κνησήρ.ῆρ(Θ).ὁ.homicida.

Κνησιάω.κνησέω,Galeno.

Κνησίδες.flaminulæ.

Κνῆσις.ι(Θ).ἡ. gladius, quo coqui caseum terunt.

Κνήφη.κνησμός.

Κνιδάω.mordeo.

Κνίδη.urtica.

Κνίδωσις.κνήφη.

Κνίδιον.ου.τὸ. atriplex herba, & gnidium granum.

Κνίζω.μ.ίσω.π.ικα.uellico,frico,pungo,incido,tristor. Actiu.accus.

Κνιπεῖν.mouere,polire.

Κνίξ.culex.

Κνιπολόχ(Θ).ὁ.culicilega auis.

Κνιπός.ῦ.ὁ.parcus,tenuiter uiuens.

Κνιπότης.κνίδωσις.

Κνισάν(Θ).pruriens.

Κνίσ(Θ).ὁ.nouacula.

Κνίσμα.ατος.τὸ.uellicatio.

Κνισμός.ῦ.ὁ.genus saltationis,pruritus, κνησμός τις.

Κνιβλοιχός.gulosus.

Κνίσα, uel κνῖδ(Θ).ης.ἡ.nidor, uaporatio,res incitans appetitum, fumus ex sacrificio, aruina,pinguedo.

Κνίσαω.perdere, molestare.

Κνισάειον.κνίσα.

Κνισᾶσαι.adurere.

Κνισήεις,ήεντος.ὁ.plenus odore.

Κνισῶ.nidore perfundo. Lucia. ὅπως ἔχοιεν κνισᾶν ἀγῶνας.

Κνισώδης.γος.ὁ.pinguis,nidorulentus.

Κνίφος.urtica.

Κνίψ.πος.ὁ. culex, qui mulio dicitur, animalculum exedens ligna.

Κνοέω.

Κνῶς.strepitus axis rotæ,uel pedum.

Κνύζα,syncopa pro κόνυζα.ης.ἡ. planta genus arcens uenerem.

Κνυζάω,uel κνυζέω.μ.ήσω.π.κηα.gannio, & de cane dicitur, cum adblandiens uocem aliquam præ gaudio emittit, inarticulate,& incerte loquor.

Κνύξημα.ατος.τὸ.uagitus, circulatorium dicterium.

Κνυξηθμός.ploratus,latratus.

Κνύξομαι.laboro, affligor aduersis, fleo,obscurior.

Κνυξός.nebulosus,uentosus,oculis dolens.

Κνυξόω.μ.ώσω.π.ωκα.deturpo. Accus.

Κνυθός ῦ.ὁ.parua spina.

Κνῦμα.pruritus,strepitus.

Κνύος.corruptio.

Κνύω.prurio,rado,ferio.

Κνώδακες.follium utres.

Κνώδακον.ου.τὸ.fera tam terrestris, quàm aquatica & aëria.

Κνώδαξ.centrum, axis, gnomon, frænum, ferrum torni,organum fusorium.

Κνώδων.ὁ.mucro, gladius, securis, & omne in acutum desinens.

Κνάζω.clamat.

Κνῶπον.feræ terrestres.

Κνῶζ.titillans.

Κνώσ-

Κνώσω.μ.ώξω.π.ωχα.dormio,pigresco. Neutrum absol.

Κνώψ.πός.ὁ.cæcus.

Κοᾶ.audit,persuadetur.

Κοάλεμ(Θ).ὁ. stolidus, fatuus, inanis.

Κοβαλεία.ἡ.delusio.

Κοβαλεύω.prædor, decipio, aliena paulatim pretio ad me conuerto.

Κοβαλίκευμα.assentatio.

Κόβαλος.ου.ὁ.dicax,illiberalis,uersutus,ὁ βωμολόχος,qui lusu assimulato fallit. Aristoteles de Animalibus, ὡς δὲ γράφουσί τινες κόβαλον & imitandi studio teneri, atq; ita saltantem capi. Plin.parasiticum interpretatur: Theodorus blateronem, hallucinatoremq;. Sunt qui prædonem aut sicarium interpretentur: à genere gladij,quem κοπίδα uocant. Κοβάλους præterea appellabant dæmones quosdã Dionysiacos,asperos & immites.

Κόβειρος.ὁ.risum mouens,derisor, cauillator,conuiciator.

Κόγγρος.ὁ.conger.

Κόγχη.ης.ἡ.concha,ostrea.

Κόγχος.ου.ὁ.idem. Quo nomine & caua oculorum significantur. Item calua capitis. Lycophron, τυπεὶς σκιπάρνῳ κόγχον ὀυθέτῳ μέσον.

Κογχύλη.ης.ἡ.κόγχη,purpura.

Κογχυλία.ας.ἡ.conchylias, genus lapidis.

Κογχυλιευτὴς.ου.ὁ.conchyliarius, conchyta. Sic Plaut. in Rud. Saluete fures maritimi,conchytæ atq; hamitæ.

Κογχύλιον.ου.τὸ.conchylium, conchula, purpura.

Κοδλακεύομαι.otior,intus latito.

Κοδλομέα.ας.ἡ. siccatio hordei in furno,aut alio quopiam uase.

Κοδλομεύς.έως.ὁ. frictor, hoc est qui fruges frigit & torret.

Κοδομεύω.in furno sicco,torreo.

Κοδράντης.ου.ὁ.quadrans.

Κοεῖν,pro νοεῖν.intelligere.

Κοέω.intelligo, sentio.

Κόημα.τὸ.uerenda.

Κόθορνος.ου.ὁ.cothurnus.

Κοθεῖς.uulpes.

Κόθορος.ου.ὁ. epitheton fuci, quòd aculeum non exerat ut apes reliquæ.παρὰ τὸ κνύθειν τλῶ ὄρᾶν.

Κοθωκίς.ίδ(Θ).ὁ.edax.

Κοιάομαι.dedico.

Κοιάλω.oppignero.

Κοίζειν,grunnire. ἀ κοί,quæ est uox,quam sues ædere solent.

Κοιλαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. cauo. Accus.

Κοιλάς.άδ(Θ).ἡ.uallis,conuallis.

Κοιλίμβολον.modus quidã aciei uocatur,cũ duplicis phalangis posteriora cornua cõiuncta sunt,sed anteriora disiuncta.

Κοιλία.ας.ἡ.uenter,γαστὴρ,uentriculus, Item domus lignea.

Κοιλιακοί.qui ex uentriculi infirmitate diutinis alui fluoribus uexantur, morbus in pylore consistit.

Κοιλιάλιᾶ.caua oculorũ parte intumescere.

Κοιλιόδλαδος.ου.ὁ.uentri deditus.

Κοιλιολυσία.ας.ἡ.solutio uentris.

Κοιλίς.ίδ(Θ).ἡ.palpebra superior.

Κοῖλος.η.ὁ.concauus, βαθὺς. Vnde κοίλα.τὰ. caua oculorum pars.

Κοιλοσομία dicitur, cum uox uelut è cauo specu,ἐφ recessu oris resonat.

Κοιλοσυρία.ας.ἡ. pars Syriæ, quæ quòd sita est inter duo flumina, Euphratem & Tygrim, Mesopotamia appellata est.

Κοιλοσύρτ(Θ).ὁ.claudus.

Κοιλότης.κος.ἡ.κήλωμα.

Κοιλοφθαλμία.ας.ἡ.oculorum concauitas.

Κοιλόφθαλμ(Θ).ου.ὁ. qui concauis est oculis, cuius in recessu cauo oculi sunt. Contrà ἐξόφθαλμος, qui oculis est prominentibus.

Κοίλωμα.ατος.τὸ. concauitas. Item ulcus in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.

Κοιλῶπις.profunda,prudens.

Κοιμάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.&

Κοιμάω.μ.ήσω.π.κηα. sopio, dormio, obdormio. Actiu.accus.

Κοιμᾶσθαι. sopiri.

Κοίμησις.εως.ἡ.dormitio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κοιμητήριον. ϑ. τὸ. cœmeterium, Athenæus scribit domum in qua hospites dormiebãt hoc nomine fuisse appellatam.

Κοιμίζω. μ. ἴσω. π. ικα. sedo, comprimo, mulceo, sopio. Actiu. accus.

Κοῖμος. compositus, ornatus.

Κοινεῖον. lupanar.

Κοινεύω. cauponari, scortari, inquinare.

Κοινῇ. communiter, publicè, generaliter, in summa.

Κοινόβιον. cœnobium, contubernium, consortium, uitæ fortunaruḿ communitas. Gel. libro 1. capite 9. & Erasm. prouerb. Amicorum omnia communia.

Κοινοβόλια. senatores.

Κοινοδημεί. publicè, uulgo.

Κοινοδήμιον. τὸ. quod publicè omnium est, quo communiter omnes participant.

Κοινολεκτως. uulgariter, lingua communi.

Κοινολεχής. ὁος. ὁ, ἡ. adulter, id est habens lectium communem.

Κοινολογέομαι. colloquor, communico.

Κοινολογία. communis lingua, dialectus qua uulgò utuntur omnes.

Κοινὸν. τὸ. commune, id est respub. Sicut Cicero in Ver. Quis tibi molestus esset, aut quis appellare auderet, cum uideret statuas ab negotiatoribus, ab aratoribus, à communi Siciliæ?

Κοινόπλους. ουν. ὁ. simul nauigans.

Κοινοποιῶ. renouare.

Κοινόπους. οδ. ὁ. comes uiæ.

Κοινοπραγῶ. communitati inseruire.

Κοινοπρεπής. innouatio.

Κοινός. οῦ. ὁ. communis, uulgaris, expositus. Hebræi κοινὸν uocabant immundum & nephastum. unde in Actis Apostolorũ, ὃ οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. τὰ κοινὰ, respublica.

Κοινότακος. omnibus expositus, accommodus.

Κοινότης. ητος. ἡ. communitas.

Κοινόφθαλμος. ὁ. frater, id est cõmuniter natus.

Κοινόω. μ. ώσω. π. ωκα. communico. Chrysost. καὶ κοινωσάμενος περὶ τέτων. Ponitur et pro iniquo in sacris literis, quòd Iudæi animalia immunda, à quorum esu abstinebant, communia uocarent, ut in actis, ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρσε, σὺ μὴ κοίνου, Ne communia feceris aut existimaueris.

Κοινώρ, ῶνος. ὁ. socius, familiaris.

Κοινωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. κοινόω. communico, impartior, consuetudinem habeo, & id aliquando in bonam, aliquando in malam partem. Genit. uel datiuo.

Κοινώνημα. ατος. τὸ. &

Κοινωνία. ας. ἡ. communicatio, societas, collatio, mysteriorum Christi participatio.

Κοινωνικὸς. ἡ. libenter communicans, mitis, familiaris.

Κοινωνὸς. ὁ. particeps, socius, communicator, conscius.

Κοινῶς. pariliter.

Κοινωφελὴς. omnibus utilis.

Κοῖξ. ικος. coix planta, uas farinarium ex arborum corticibus contextum, quod Dores κοῖν uocant.

Κοῖον. pignus.

Κοῖος, Aeolice pro ποῖος. qualis. Item Latonæ pater. Ità prudẽs, à κοεῖν id est νοεῖν.

Κοιοφόρος. grauida.

Κοιρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero, administro. Remp. Neutr. genit.

Κοίρανος. ὁ. dominus. Sicut autẽ ab ἀθρᾶν dicitur ὄθρυς mons, mutatione α in ο, sic à καιρὸς, κοίρανος, cõmutatione α in ο, & est ὁ ἐν ὥρᾳ καιρῷ ἄρχων, hoc est qui opportunè imperat, absq; suorum iniuria.

Κοισυρᾶσθαι. luxuriari, nimium ornari, à Cæsyra Athenienſi muliere huiusmodi.

Κοιτάζω. μ. άσω. π. αχα. colloco.

Κοῖτη. ης. ἡ. cubile, lustrum ferarum.

Κοιτίον. ϑ. τὸ. dormitorium.

Κοῖτις. ἡ. arcula, qua muliebris mũdus recondi tur. Item cunæ, ut ἐν κοιτίδι βαβάλαι, Gazæ, in cunis uagire, Ciceroni.

Κοῖτος. ὁ. somnus, sopor, cubile.

Κοιτὼν. ῶνος. ὁ. cubiculum.

Κοιτωνίς. ίδος. ἡ. lectulus.

Κόκκινος. ϑ. ὁ. ruber, coccinus, tinctus exeo, quod uulgò grana uocant.

Κόκκος. ϑ. ὁ. coccus, quo tinguntur rubra quædam, quòd lucem addat colori. Vulgò grã

nũ uocant. Plinius libro 9. capite 41.

Κόκκοι τῆς ῥοᾶς. acini, punici mali.

Κοκκοποιὸν. cocco tinctum.

Κόκκυ. celeriter, parum.

Κοκκύζω. uerbum fictitium ad gallos & cuculos, territo.

Κοκκύμηλον. ϑ. τὸ. prunum.

Κοκκυμηλος. ϑ. ὁ. prunus arbor.

Κόκκυξ. υγός. ὁ. cuculus auis & piscis.

Κόκκυς. collis.

Κόλα. uenter, κοιλία.

Κολαβείζω. resilio, despicio, disrumpo, irrideo, extendo.

Κολαβεικμός. ϑ. ὁ. genus saltatiõis Thraciæ.

Κόλαβρος. ϑ. ὁ. porcellus.

Κολαβὸν. ϑ. τὸ. trũcum quod summas sui parteis amisit, curtum, diminutum.

Κολάζομαι. pœnas luo. Bud. Com.

Κολάζω. μ. άσω. π. ακα. punio, pœnas de aliquo sumo, supplicio afficio, torqueo, crucio, animaduerto in aliquem, coërceo, cõpenso, emendo, corrigo, castigo, erudio, tempero. Item modum excedo in aliqua re. unde κόλασος. Actiu. accus.

Κολαινὶς. Mineruæ cognomen à quodam Colæno, qui templum ei construxit, aut ὅτι τὸ τὸν ἀγαμίμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. Suidas. Est & auis nomen. (pior.

Κολακεύομαι. adulationibus inducor & ca.

Κολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. assentor, adulor, obsequioſè colo, alicui me uendito, & eum obseruo. Bud. Com.

Κολακία. ας. ἡ. assentatio, blanditiæ.

Κολακίδιον. ἀ. assentatriculæ.

Κολακρῖται. dicebantur qui pecuniæ præessent, quæ ad res diuinas erogabantur. Custodiebant & hi pecuniam, quæ iudicibus contribuebatur, ut annotat Aristophanes grammaticus. Et omnino ciuilium pecuniarum quæstores erant. Cælius libro 5. capite 9.

Κόλαξ. ακος. ὁ. adulator. à κόλος, ὅτι ταπεινὸς, καὶ μὴ ὀλόκληρος. Vel παρὰ τὸ κοπάζω. Cælius libro 11. capite 33.

Κολαπίκιον. ὁ. genus instrumenti.

Κολάπτω. μ. άψω. π. αφα. cudo, sculpo, rado. Actiu. accus.

Κόλασις. ιος. ἡ. &

Κόλασμα. ατος. τὸ. punitio, suppliciũ. à κολάζω.

Κολασμὸς. ϑ. ὁ. adulatio.

Κολαστέον. puniendum est.

Κολαστήριον. τὸ. carcer, locus ubi quis punitur, tormentum.

Κολαστὴς. ϑ. ὁ. tortor.

Κολαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. colaphizo.

Κολάφος. ϑ. ὁ. colaphus, κόνδυλος.

Κολάω. μ. ήσω. π. ηκα. cõglutino. Actii. accus.

Κολιγταῖος. ὁ. numularius, argentarius.

Κολιόπτερα. τὰ. uagipennes, quorum pennis superuenit crusta.

Κολιὸς. ϑ. ὁ. uagina, capsula, culeus, testicus (lus.

Κολιραί. αῖ. glabræ.

Κολιφῶ. nates percutio aut uentrem calcibus impeto. Aristoph. Neph. τὸν δὲ λαὸν κολιφῶσιν ἀεὶ, id est κατὰ κῶλα τύπτουσι, uel (ut ait Hesych.) καταπατοῦσι, ἀεὶ τοὺς ἐναίας παλόντων, ὁ δὲ λέγουσι κολίφαν

Κολίον. ας. ἡ. instrumentum ad fodiendum, genus choreæ.

Κολίας. monedula piscis.

Κολιάω. contendo, ingratus sum.

Κολιὸς. ὁ. galgulus.

Κόλλα. gluten, & fragmentum coriorum, ex quibus excoquitur colla, pellis dorsi in boue.

Κόλλαβοι. fidium ἐπιτόνια, id est clauiculi in cithara, quibus intenduntur & remittuntur fides. Dicuntur item κόλλοπες, à quorum similitudine panes quidam dicti sunt κόλλαβοι, teste Suida. Alij speciem placentæ quadrangulæ, aut minuti panis intelligunt. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβῶσθαι. Cælius libro 16. capite 40.

Κολλάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. adhæreo, agglutino, adiungo.

Κόλλησις. ήσεως. ὁ. coniunctus.

Κόλλησις. conglutinatio.

Κολλήτης. ϑ. ὁ. glutinator, concinnator.

Κολλητὸς. ϑ. ὁ. conglutinatus.

Κολλιὰς. locus in Attica, ubi fictilia fiebant, tugurium.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κόμιξ, uel κόλιξ. κος. ὁ. species panis rotundi, subcineritius panis, intestina.

Κομοπίζειν. intendere, καθέλκειν.

Κομβεῖα. quæ mutilatas caudas habent.

Κόμοψ. οπος. sinus, gremium. Item uerticillum citharæ, quo fides intenditur, κόλλαβος. Proprie autem eo nomine durissimum id genus in boum ceruicibus corium significatur, ex quo gluten fieri solet. Vnde exoleti & calloſi pueri κόμοπες dicebantur, ut Aristoph. οἶμαι γὰρ αὐτὲν κόλλοπι ἠοικύναι, cum Aeschyli duritiam ostendere uellet. Bud. Com.

Κομυβιστής. nummularius.

Κόμυβος. ὁ. quod nummulario datur pro cõmutanda pecunia, cambium.

Κομύρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ pueris dabatur.

Κομψειδῆς. ἆ. collyridæ tortæ panis.

Κομψείζειν. in sartagine torrere siue coquere.

Κομψειῶν. ὁ. collyrio auis.

Κομψύχιον. cortex nucis.

Κομψώλιος. ος. ὁ, ἡ. lubricus.

Κολοβόπους. οδ Ⓖ. ὁ. truncatus pedes.

Κολοβός. ἔ. ὁ. mutilus, minutus.

Κολοβότης. ου. ὁ. decurtator, qui malè pronuntiat, qui syllabas extremas audiri non sinit, uerum eas quodammodo deuorat, deglutitóq, quod pueri facere solent metu, ne deprehendantur inemendatè loqui.

Κολοβόω. μ. ὤσω. π. ωκα. breuio, mutilo, trunco. Actiu. accus. iungitur.

Κολοιβάζω. inordinatè comedo.

Κολοίδορον. lignum uel truncus, qui pugnãtibus, ut diuellantur, interijcitur.

Κολοιόπληρα. κολοιόπληρα.

Κολοιός. ὁ. pica, graculus, monedula auis.

Κολοιῶδες. ἐν. graculeum, graculatim.

Κολοκασία. ας. ἡ. uel κολοκάσιον. radix fabæ Aegyptiæ. Fuit item apud Sicyonem κολοκασίας παλάδος templum.

Κολοκυύθη, uel κολοκυύτη Attice. ης. ἡ. cucurbita.

Κολούς. tumulus.

Κόλος. ὁ. mutilus, ut κόλος βῦς, bos cornibus mutilatus. Item cibus. unde κόλαξ.

Κολοσία. statuæ umbra, erectio in altum.

Κολοσιαίτερα. grandiora, uastiora, colossi instar habentia, Vitruuio.

Κολοσός. ἔ. colossus, statua uisendæ magnitudinis ac turris instar procera.

Κολοσυρτός. ἔ. ὁ. tumultus, ἀναφορά, strepitus, Proprie stipularum uel fasciũm lignorum dum trahuntur excitato puluere.

Κολόραια πέτρα. caua, gibbosa, flexibilis Callimacho.

Κολόειον. ἔ. τὸ. mutilatũ cauda. Item panis genus & pharmaci, quod Latini collyrium uocãt. Apocalyps. cap. 3. κὴ κολόειον ἔγχρισον τὰς ὀφθαλμὰς σου, ἵνα βλέπῃς.

Κόλπος. ἔ. ὁ. κολαβὸς τῶν ἀράχνων, imperfectus. Hinc coluri in sphæra, ob imperfectam cõuersionem. uide Boëtium lib. 2. Arithmetices, & Macrob. in som. Scip.

Κολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo, impedio, tumultuor, compesco, arceo. Item ἐλαττῶ, minuo uel imminuo. Aristot. Pol. 2. κὴ τῶ μὴ ἐν ἀρέσῳ πάχει βούλῃ ἐφάπτης ἰκάνασι κὴ πλείοσιν.

Κολοφών. νος. ὁ. altum promontorium, uertex. Vnde κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, ultimã manum, & ueluti fastigium imponere & addere. Erasm. Chil. & Bud. Com.

Κολοφωνία. ας. ἡ. picis genus.

Κόλπωμα. sinuosum loculamentum, sinus.

Κόλπος. ἔ. ὁ. κόκκυ, sinus.

Κόλπωμα. ατος. τὸ. uestis sinuosa, qua in tragœdijs reges utebantur.

Κόλπωσις. remigium, uelificatio.

Κόλυβα. frumentum coctum.

Κολυβιστής. ἔ. ὁ. nummularius.

Κόλυβος. ἔ. ὁ. proijciens se in caput.

Κόλυθρον. ἔ. τὸ. species ficus.

Κολυμβάω, uel κολυμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. nato. Neutrum absol.

Κολυμβήθρα. ας. ἡ. piscina, lauacrum, natatorium.

Κολυμβητής. ἔ. ὁ. natator, urinator.

Κολυμβίς. ἡ. urinatrix, & auis quædam.

Κόλυμβων. numismatis genus.

Κολωεύω. μ. εύσω. π. ακα. crocito, effutio, turbidè & tumultuosè loquor. Neutr. absol.

Κολώνη.

Κολώνη. ης. ἡ. Ⓖ.

Κολωνός. ἔ. ὁ. iugum, locus altus.

Κολωός. ἔ. ὁ. turbatio, strepitus.

Κόμαρος. ε. ὁ. fragrum, arbutus, uel morigenus. Plinius libro. 16.

Κομάω. efferor, fœto, nutrio comam. Neutrum absol.

Κομβεῖν. ornare.

Κόμβος. ε. ὁ. nodus.

Κόμβυμα. τὸ. καταθέσιμα, ornatus, uestitus.

Κόμβωμα. idem.

Κόμη. ης. ἡ. coma.

Κόμης. princeps, dux.

Κομητικός. uectorius.

Κομήτης. ε. ὁ. crinitus, cometa.

Κομητός. gloriosus.

Κομιδῆ. ualde, diligenter, omnino, ut κομιδῆ νέοι. adolescẽtuli admodũ, Herodiano.

Κομιδή. ῆς. ἡ. uectura, portatio proprie frugum ad ciuitatem, cura, commeatus, receptio debiti. Bud. Com.

Κομίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. habeo, capio, accipio, recipio, ut κομίζεσθαι τὴν ἐπιστολήν, Synes. Item colligo, recupero, adipiscor. Et ad sese recipere, domum deducere, ut κομίζεσθαι ἐς τὸν οἶκον, id est ἀναφαίνεσθαι, Andoc. & Isocr. Item eo, me domum recipio, ut κομίζεσθαι ἐπ' οἶκον, Thucyd. Depon. Bud. Com.

Κομίζω. μ. ίσω. π. ικα. fero, porto, curo, perfero, reporto, recipioq, deduco, transporto. Item effero mortuũ. Accus. Bud. ibidem.

Κομιστή. cibus.

Κομιστῆρες. οἱ. baiuli, naues.

Κομιστής. curator.

Κομίστρια. nutrix, curatrix, comptrix.

Κόμιστρον. ἔ. τὸ. præmium quod datur ferenti quippiam.

Κόμμα. ατος. τὸ. pars, fragmentum, incisum, quæ aliquando pars est periodi. Accipitur & pro moneta. Aristoph. Pluto, οἷοι κἀγὼ ἦν πονηρὸς κόμματος. Quin & κόμματα, aquarum emissaria & incilia, ad hoc inuenta, & structa, ut aquæ aut in campos arualeis admitti possent, aut intra alueum contineri.

Κομμαρύω. uæror, laboro.

Κομμάτιον. ου. particula, duos uel tres uersus complectitur, nunquam plures.

Κομμᾶν. ornare.

Κόμμι. τὸ. gummi.

Κομμός. ἔ. superuacaneus, ornatus.

Κομμᾶσθαι. comptum esse, præter deorum ornari.

Κομμωνιτήριον. τὸ. epistola, quæ cum mandatis in regiones emittitur ab imperatore.

Κόμμωσις. ιος. gummitio, ἡ τῶ σμήνους διάκρισις. Col. libro ultimo.

Κομμωτής. ἔ. ὁ. comptor.

Κομμωτίζω. curiosius orno, cerusa utor.

Κομμωτικόν. illitum.

Κομμώτρια. ας. ἡ. comptrix.

Κομμώτριον. ε. τὸ. instrumentum muliebre.

Κομπάζω. μ. άσω. π. ακα. iactor, glorior, res uanas effero. Neutrum absol.

Κομπασής. iactator, mendax.

Κομπασικῶς. iactabundè.

Κομπέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono, superbio. Neutrum absol.

Κομπολακέω. futilia glorior.

Κομποῤῥήμων. iactabundus.

Κόμπος. ε. ὁ. stridor, elatio, arrogantia, insolentia, dens molaris.

Κομπός. ἔ. ὁ. superbus.

Κομποφακελορῥήμων. grauibus & duris uerbis utens. nam φάκελοι graues sunt lignorum fasces, & colligati.

Κομπώδης. ους. ὁ, ἡ. superbus in uerbis.

Κομψεία. argutia.

Κόμψευμα. scitamentum.

Κομψεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. superbus sum, adulor, ueneror, persuadeo. Depon. absol.

Κομψευπιδικῶς. uersutè, nequiter.

Κομψέω. μ. ήσω. π. ηκα. iocor, uenustè dico uel seuerè, πειθανῶ. Neutrum absol.

Κόμψος. ε. ὁ. scitus, industrius, facundus, bellus, eloquens, fictus, subornatus, uersutus, bene se habens, egregius, cum lepõre diciens, rotundus.

Κομψότης. ητος. ἡ. tumor.

Κομψότερος. ε. ὁ. nasutior.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κομήτης.ε.ὁ.qui nutrit capillos,alipilus.

Κομώφια.ας.ἡ. fœmina perita nutriendorum capillorum.

Κοναβίζω.μ.ίσω.π.ικα.&

Κοναβίζω.μ.ίσω.π.ικα. resono,strepo. Neutrum absol.

Κόναβος.ε.ὁ. strepitus,plausus.

Κοναρός.pinguis,efficax.

Κόνδυ.calix.

Κόνδυλος.ε.ὁ.pugnus, nodus,siue articulus, talitrum.

Κονδυλίζω.pugno uerbero, uel nodo digiti.

Κονδυλᾶσθαι.intumescere.

Κονδυλώδης.terosus, præ se ferens formam in digitis articulorum.

Κονδύλωμα. excrescentia carnis circa anũ.

Κονίω.μ.ίσω.π.ικα.operor.Neutr.

Κονίτης.minister.

Κονία.ας.ἡ.calx,puluis,lixiuiũ,opus tectorium. Interdũ certamen.ἀπὸ κονίζειν,id est certare, siue se cõparare ad pugnandum.

Κονίαμα.tectorium.

Κονιάτης.ε.ὁ. incrustator parietum, tector.

Κονιατός.ᾶ.ὁ.calciatus,calce illitus.

Κονιάω.μ.άσω.π.ακα. festino. Item pingo, calce illino, id est puluere impleo, dealbo, opere tectorio induco, quod induco Latinis dicitur. Vnde in Actis Apostol.τοῖχος κεκονιαμένος,paries albario opere uel tectorio illitus. Et Matth.23. τάφοι κεκονιαμένοι,sepulchra albario illita. Actiu. accus.Budæus in Annot.& Com.

Κόνιδες.ἀδ.lendes.

Κόνιζα.ης.ἡ. policaria herba, uel pulicaris Theodo. quod puliceis necat. Vel cumilago. Plin.

Κονίζω.μ.ίσω.π.ικα. exerceo. De athletis propriè, qui luctã se exercentes, puluerem excitabant. Vel quia manus conspuentes puluere illinebant,ut fortius apprehenderent. Actiu.accus.

Κονιορτός.οῦ.ὁ.puluis. παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Κονιορτόω.puluerem inijcio.

Κονιορτώδης.εος.ὁ,ἡ.puluerulentus.

Κονιόπους.οδος.calceamentum lacerum,non cooperiens totum pedem, præterea angustum.Hesych.scribit κονιπόδης,id est ῥυπαρὰ μήματα μοιχικά.

Κονιόμβος.ε.ὁ. qui uersatur in ludo,ut schelasticus.

Κονίποδες. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebantur,utpote qui in agris habitarent, & pedes puluerulentos haberent.

Κονιοτρόποδες.agrestes, operarij, κονίποδες.

Κονίπλω. μ. ίψω. π. ιφα. facio puluerem, impleo puluere. Actiu.accus.

Κόνις.ιος.ἡ. lens, lendis. è pediculorum cotu nascitur.

Κονισάλης.puluerulentus.

Κονίς.ίδος.ἡ.&

Κονισαλος.ε.ὁ. puluis. Homerus, ὑπὸ ποσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀείρας, Sub pedibus excitabatur puluis procellosus. Et cœnum ceromati mixtum,cui sudor accesserit. Item dæmonis nomen apud Athenienses.Cælius libro 4. capite 26.

Κονίσρα.harena seu puluis in quo exercemur aut uolutamur,palæstra.

Κόνισφος.puluis, sordes.

Κονίω.lino,ungo,puluerem excito.

Κόννα.cinis.

Κουνᾶν.intelligere,scire.

Κόννις.erro,mendicus.

Κόννος.barba.

Κόντος.ε.ὁ.contus,remus.

Κονταβδυνάλιος.ε.ὁ.commilito,cõtubernalis.

Κόξα.ης.ἡ.coxa,poples.

Κοπάζω.μ.άσω.π.ακα. cesso,requiesco.Neutr.

Κοπάς.arbor incisa.

Κοπετός.οῦ.ὁ.planctus.

Κοπέτος.εος.ὁ.genus cæli.

Κοπιάθω.μ.άσω.π.ακα.&

Κοπιάω. laboro, molesto, negotium facesso, in lassitudinem duco, tumultuor. Neutrum absol.

Κοπίζειν.ψεύδεσθαι,mẽtiri.Cæl.lib.14.cap.18.

Κοπίς.ίδος.ἡ.mucro,falx, bipennis, gladij genus.κόπις (scribit Suidas)μάχαιρα,ῥῆτωρ. Et κοπίδες cœnæ, Athen.libro 2.& 4.Cælius libro 14. capite 18.

Κόπος.ε.ὁ.labor,molestia.

Κοππατίας.ε.ὁ.equus x litera notatus. Cælius libro 4.capite 31.

Κοπρεύω,uel κοπρεύω. stercoro,planto.

Κοπρία.ας.ἡ. stercus, sterquilinium,πηλὸς, puluis à ceromate expressus.

Κοπρίζω.μ. ίσω.π.ικα. stercoro.Neut. accus.

Κοπρικός.οῦ.ὁ. stercoreus.

Κόπριος ἀνήρ.plebeius homo,κοπρός.

Κόπρος.ε.ὁ. fimus, stercus,mandra.

Κοπροφορεῖν.inquinare,κόπρε πληροῦν.

Κοπρών.ῶνος.ὁ. sterquilinium,latrina.

Κοπλάσιον.ε.τὸ. id quod contusum est, sicut herba iam contusa,placentula.

Κόπλομαι.μ.ψομαι.π.ομμαι.Depon.&

Κόπλω. μ. ψω. π. οφα. cædo,percutio,incido, pulso, dirigo, contundo, frango, dilanio, plango, præ doloris impatiẽtia meũ ipsius corpus cædo & lacero. Accipitur aliquando in significatione impudica,quemadmodum Latinis præcidere. Aristoph. Ran. κἀκόπλιτ' ἐγκεκυφὼς, præciditur acclinatus.Martialis,Præcidi gaudes,præcisius Næuole ploras.Actiu.accus.

Κοπώδης.εος.ὁ,ἡ. operosus, qui facile fatigatur.

Κοπωθέντες.οἱ.defatigati.

Κοραγεῖν.puellam abducere.

Κορακτύομαι.κορύπλω.

Κορακίας.ὁ.niger.

Κοράκινος.ε.ὁ.coruinus.

Κορακῖνος. ε. ὁ. coracinus piscis.παρὰ τὸ κορὸν,τὸ μέλαν.Cæl.lib.7.cap.5.

Κορακώδης.ὰ.quæ sunt coruini generis.

Κορακίζω.corallium imitor,rubesco.

Κοράλιον,corallium.ἁλῶναι κέρεσθαι ὑπὸ τῆ ἁλί.

Κοράμβη,Attice pro κράμβη.brassica, quòd pupillas hebetet.

Κόραξ.ακος.ὁ.coruus,κορώνη.ἀ κόρον, nigrũ, uel ἀπὸ τῦ κινεῖν τὰς κόρας, ab assiduo pupillæ motu.Cæl.lib.7.cap.5. Est etiam locus supplicij in Thessalia, unde prou.εἰς κόρακας,ad coruos,de quo Erasm.Chil.

Κοράξω.suppliciter obsecrare.

Κοράσιον.ε.τὸ.puella.

Κορασιώδης.εος.ὁ,ἡ.puellaris.

Κοράπλω.obstrepere, improbè & pertinaciter quippiam flagitare.

Κορδακίζω.inconditè & lasciuè saltare.

Κορδακισμός.οῦ.ὁ.&

Κόρδαξ.ακος.ὁ.lasciua saltatio,genus ridiculæ saltationis ac rusticanæ in comœdijs, ad quam Terentius alluisit in Adelp. Tu inter eas restim ductans saltabis,id est κορδακισμὸν agens.Vide Lucian.περὶ ὀρχήσεως,& Polluc.lib.4.& Athen.lib.14.

Κορδάκης.cordula.

Κορδύλη.ης.ἡ. παρὰ τὸν ὦμον πλησμός, ligula, claua, omne eminens & contortum,& genus uilissimi pisciculi.Cæl.lib.13.cap.18.

Κορέα. saturitas, pulchritudo, uirginitas, Proserpinæ sacrificium.

Κορέννυμι.μ.έσω.π.κα.&

Κορεννύω,&

Κορέω.ῶ. saturo,orno,purgo. Actiu.accus.

Κορεσθάς.ὁ.saturatus,repletus.

Κόρη.ης.ἡ. puella decenti forma conspicua apud Molossorum gentem, unde & Ades rex eorum filiam suam appellauit κόρλω. Sic item Proserpina aliquando uocatur. Accipitur etiam pro uirgine, ut annotauit Eustathius. unde forma diminutiua fit κοράσιον. Poëtæ hoc nomine uocant naues πρωτοπλόους, id est primùm in aquam coniectas. Item pupilla in oculo,unde Plutarchus scribit oratorem quendam dixisse de impudente, quòd in oculis haberet non κόρας, sed πόρνας. Item impedimentum, sistens profluuium,& numi species.

Κόρηθρον.ε.τὸ.scopa.

Κόρημα.idem,κόσμημα,σάρωμα.

Κόρθυς.υος.cumulus.

Κορθύω.accumulo in uerticulo,κορυφόω, eleuo,augeo,efferuesco.

Κοριάννον.ε.τὸ. annulus qui in medio digito ferebatur, coriandrũ, ornatus muliebris.

Κορίδιος.ε.ὁ.qui uirgo ducit uxorem.

Κορίζομαι.blandior,blande appellor.Budæus Commentarijs.

Κορινθαλής.laurus.

Κορικῶς.muliebriter,puellarum more.

Κορινθοι.οἱ.qui ex clanculario concubitu nati sunt.

Κορινθιάζειν, & κορινθιάζεσθαι.scortari,leno-

nem agere.

Κορινθιουργής. corinthio opificio factum. Budæus Commentarijs.

Κορίννυω. puluerem concito.

Κορινθιάδης. puellæ similis.

Κόριον. τ. τὸ. &

Κορίσκιον. ου. τὸ. puellula. & κόριον, coriandrum.

Κορικώδης. puellaris.

Κόρκορος. olus agreste & contemptum, piscis quidam.

Κορκορυγή. ῆς. ἡ. &

Κορκορυγμός. ῦ. ὁ. intestinorum latratus, strepitus uentris, tumultusq;. Proprie de equis.

Κορμός. ῦ. ὁ. truncus, stipes. ἀπὸ τοῦ κεκορμᾶσθαι, τὸ σωτετμῆσθαι.

Κορυνοπίων. cognomentum Herculis à fugatis locustis.

Κορυνῶπις. ι. &

Κόρυνωψ. οπ &. locusta.

Κόροιβος. ῦ. ὁ. Corœbus, uiri nomen. Ponitur & pro stulto.

Κόροιφος. ῦ. ὁ. uirginum corruptor.

Κοροκόσμιον. τὸ. uirginum ornatus.

Κοροπλάθος. ῦ. ὁ. figulus, propriè pupparum, & huiusmodi imaguncularum quorumcunq; animalium.

Κόρος. ῦ. ὁ. filius, puer, satietas, nouellum germen, ramus. Item corus mensuræ genus.

Κόρρη. ης. ἡ. caput cum collo, gena, maxilla.

Κορσεύς. έως. ὁ. tonsor.

Κόρση. ης. ἡ. tempus, pars capitis, pro κόρρη. Interdum capillus, παρὰ τὸ κάρη.

Κόρσης. cognominatus est, qui barbã sibi abrasit primus. Κόρσαι item, quidam qui erant in Ionicis ædium sacrarum foribus.

Κόρσιφος. libidinosus, prolixa cæsarie.

Κορσός. κορμός.

Κορσύειν. radere.

Κορσυρή. idem quod κράβυλον.

Κορσωτήρ. ῆρος. ὁ. tonsor.

Κορσωτήριον. ῦ. τὸ. tonstrina.

Κορυβαντιάω. μ. άσω. π. ακα. insanio more Corybantum, exerceo sacerdotium Corybantum, numine aspiror, furijs agitor, iacto caput. de hoc Erasmus Chiliadibus.

Est etiam patentibus oculis dormire, ut lepores, & multi hominum, Plinio libro 11. capite 37.

Κορυβαντισμός. lustratio, purgatio.

Κορυδαλός. οῦ. ὁ. galerita, siue alauda, auicula in uertice cristam habens in modum pauonis. Dicitur & κόρυδος, corydalus. Vide κόρυς, & Erasm. prouer. Corydalis omnibus inesse cristam oportet.

Κόρυζα. ης. ἡ. humoris à capite fluxio, grauedo, pituita aut humor per nares, muccus narium, ut μισὸς κορύζης πλῶ ῥῖνα, habens nares mucco oppletas, Luciano. Ponitur aliquando pro superbia. Item herba pullicaria.

Κορυζάω. μ. ήσω. π. ηκα. mucco plenus sum. Neutrum absol.

Κορυζίω. lacero, uanus fio.

Κορυθαίξ. impetuosus, uiolentus. ἀπὸ τοῦ κόρυθος, καὶ τοῦ ἄλλω τὸ ὁρμῶ.

Κορυθαίολος. ε. ornatam habens galeam, & strenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum significat. Indicat enim uirum minime segnem, alacritate summa bellum gerantem & studio, ut cuius galea assiduo agitetur in capite, nimirum ipso nusquam cessante.

Κόρυθρον. scopa. nam κορύσσειν uerrere est.

Κορυκός. pera, sacculus.

Κορυμβηθρα. ας. ἡ. hedera.

Κόρυμβον. ε. τὸ. rostrum nauis.

Κόρυμβος. ε. ὁ. quoduis summũ, cacumẽ, ora. Herodo. οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ ὄρεος τὸ κόρυμβον. Itẽ corymbus hederæ racemus.

Κορύμνιον. monile.

Κορυνά. ὑψιλά.

Κορυνή. ῆς. ἡ. clauia, uirga capitata, gladius. Ponitur pro mentula apud Nicand. uide βρωμίας apud Theoph.

Κορυνήτης. ε. ὁ. &

Κορυνηφόρος. ε. ὁ. clauiger. uide ἱππῆτες.

Κορυνώδης. ramosus.

Κόρυξ. iuuenis.

Κορυνθόλος, uel κορυνθόλης. ε. ὁ. cornupeta.

Κορύπτω, uel κορύσσω. μ. ύψω. π. υφα. caput iacto saltando, cornupeto, κραυλίζω. Neu. abs.

Κόρυς.

Κόρυς. υθος. uel υος. ῆ. galea. ἀπὸ τοῦ κάρηνα. Est quoq; κόρυς. υδος. corys auicula. Quæ autem à Latinis galerita dicitur, Græco nomine proprio carere uidetur, ut quæ κόρυν solũ ἔχει & periphrasi Aristoteli dicatur.

Κόρυς. υος. ὁ. cimex.

Κορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. armo, turbo, concito. Actiu. accus.

Κορυσσής. ῆ. ὁ. armatus, bonus miles.

Κορύσσιοι. οἱ. χορτώιοι, armati.

Κορυτός. plenus.

Κορύφαινα. piscis quidam.

Κορυφαῖος. ε. ὁ. cuiusq; ordinis caput & princeps, ἡγέμων, ut in choreis præsultor erat Bud. Com.

Κορυφή. ῆς. ἡ. uertex, id est pars capitis, quæ inter sinciput & occiput interiacet. Trãsfertur ad montium cacumina & cæterarum rerum extremitates, ut κορυφὴ τοῦ λόγου, Plu. idem quod κολοφὼν Gregorio. Eras. prouerb. Colophonem addidit.

Κορυφόομαι. μ. ώσομαι. π. ωσμαι. attollo, tumeo, impleo ad summum ab ore.

Κορύω. idem.

Κόρχορος, uel κόρκορος. ε. ὁ. oleris genus uilissimi, & agrestis.

Κορῶ. exorno. κορέω.

Κορωνάω. glorior, iacto.

Κόρων. improbus, cornibus rectis, ᾧ τὸ ἐπικαμπὲς κεραμίδων τοῦ ῥυμοῦ.

Κορώνη. ης. ἡ. auis, quam alij cornicem alij coruum, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Item annulus ostij quo pulsatur, uel ob figuram, uel ob garrulitatem sic dictus, κέκος, ῥόπτρον. Dicimus etiam κορώνην in arcu, hoc est summũ cornu, & incisionem ubi neruus sedet. Vnde (inquit Eustath.) bonum rerum finem significantes, χρυσῷ κορώνῃ prouerbio dicere solemus. Significat etiam summam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item apex ligni inter utrunq; bouem in aratro protensi. Cæl. li. 8. cap. 41.

Κορωνιδεύς. cornicis pullus.

Κορώνιος. inflexus, lunatus, ut βοῦς κορώνιος.

bos lunatis cornibus, id est μηνοειδῆ ἔχων κέρατα. Cæl. ibidem.

Κορωνίς. ίδος. ἡ. diminutiuum à κορώνη, summitas seu apex alicuius rei, ueluti montis aut structuræ alicuius. Significat & id signum, quod in fine libri apponi solebat lineam breuem scilicet, sed ab inferiori parte flexam. tali ferè figura ῾. Vnde prouerbiali schemate pro quocunq; fine et ultima rei alicui imposita manu ponitur. Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, μέχρι τῆς κορωνίδος περιέγραψεν, Ab initio usq; ad coronidem circunscripsit. Significat & nauis puppim, quòd sit in eius apice curuatũ rostrum, ut σὺν νηυσὶ κορωνίσι, Hom. id est cum nauibus flexas habentibus summitates, καμπυλοπρῴμνοις, Quanquam alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earũ quæ μελαμπάρηοι uocantur, id est, minio rubentes. Cæl. ibidem.

Κορωνόπους. quasi cornicis pes. Sanguinaria à quibusdam.

Κορωνός. ῦ. ὁ. taurus dicitur ὀρθόκερως. Item elatus, iactabundus, ferox.

Κόσβος. poculum.

Κοσκινδάτιον. inutile & abiectum corium, καπνομάτιον περιττόν.

Κοσκινηδόν, aduerbium instar cribri.

Κοσκινίζω. μ. ίσω. π. ικα. cribro. Neutr. accusatiuo iungitur.

Κοσκινόμαντις. ινος. uates cribro diuinans.

Κόσκινον. ῦ. τὸ. uel κόσκινος. ὁ. cribrum.

Κοσκυλμάτια. τὰ. coriorum minuta præsegmina.

Κοσμάω. cõtendo, ingratus sum, sicut κολιάω

Κοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. orno, pono, ordino, impero, rego. Actiu. accus.

Κόσμημα. ατος. τὸ. ornamentum.

Κοσμητής. ῆ. ὁ. continens.

Κοσμήτωρ. ορος. ὁ. ornator, princeps, dux, quasi multitudini ordinem præfigens. Cæl. li. 1. cap. 5.

Κοσμικός. ῆ. ὁ. mundanus.

Κόσμιον. τὸ. æquitas, dignitas, modestia, honestas, honesti cultus. Κόσμια στρατιωτικὰ, præturæ insignia, id est gestamina et insignia.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κόσμιος.ᾱ,ὁ.ornatus,honestus, σώφρων, modestus,moderatus,æquus. Cæl.li.1.cap.5.

Κοσμίως.modestè.

Κοσμιότης.ητος.ἡ.uenustas.

Κοσμοκράτωρ.ορος.ὁ.rector mundi.

Κοσμολογία.sermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιεῖν, & κοσμοποιὸς de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιΐα.liber Empedoclis, cuius meminit Aristot.ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος.ᾱ.ὁ.ornatus,ornamentum. Vnde & mundus,id est orbis, hoc nomine appellatur,à perfecta absolutaq; elegantia,ut scribit Plin. Cæl.lib.1. cap.5. Et κόσμος γυναικεῖος,mundus muliebris,qua matrona(ut inquit Vlpianus)mundior fit,id est comptior & ornatior. Est etiam magistratus apud Cretenses, qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur, à quo κοσμεῖν dicti sunt, qui eum magistratum gerebant. Bud. Com.

Κόσπαβος,uel κόπαβος.maxilla.

Κόσπος.alapa.

Κόσκη.ης.ἡ.κριθή,hordeum.

Κοσύμβη.ης.ἡ.&

Κόσυμβος.ᾱ.ὁ. nodus capillorum, succincto rium,uestis fimbriata.

Κόταρ.breuis,acutus.

Κοτέω.μ.ήσω.π.κα.irascor.Neut.dat.

Κοτήεις.ήεντος.ὁ.iracundus.

Κοτίω.inuideo,æmulor.

Κοτίω.euello,τίλλω.& κοτίμιον,membrum uirile.

Κοτινάς.άδος.ἡ.insertio oleæ in oleastro.

Κότινος.ᾱ.oleaster,oliua sterilis.

Κοτινοτράγος.κότινον ἐσθίων. (citia.

Κοτίς.ίδος.ἡ.occipus,cunabulum,ira,inimi-

Κότον.τὸ.uel κότος.ὁ. acerbitatem significat & amarulentiam,καὶ τὸν ἰὸλὸν, χόλος uero indignationis furorem, ut est in Homerico illo,ἅπτερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπίψῃ,ἀπάλην καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελίσσῃ.

Κόπαβος.ænea phiala, quam post conuiuiũ imponere solebant uino plenam,deinde in minora pocula ab alio miscentes,sonum

edere,qui si elisu maior ederetur,ab amasijs diligi se augurabantur. Accipi potest quoq; pro eo ipso sono. Vnde κοπαβίζειν uerbum,pro huiusmodi sonum edere. Et κοπάβισις ipse ludus. Et κοπάβια, præmia uincenti eo ludo data, quæ ut Athenæ.scribit(fuerunt pyramũtes,hoc est triticeæ placentulæ et sesaminæ. Et qui ita ludebant μεθυσοκόπαβοι appellabantur,ut apud Aristoph. quòd iam uino madentes id ãgerent. Plura Cæl.li. 15.capite 5.

Κόπανον.parua ficus.

Κοπίω.uerbero,lancea configo.

Κοπίωσσαθαι.irasci.

Κοπίς.ῖδος.ἡ.&

Κοπίς.ίδος.caput,unde κοπίοι. gallinacei dicti sunt,ob cristam quam in capite ferunt & προκόπια genus tonsuræ cum sinciput capillis uestitur tantum.

Κοπτύβη.fungo simile quiddam nascens.

Κόπτυφος.ὁ.merula piscis,& auis.

Κοτύ. celeriter.

Κοτύλη.ης.ἡ.omne cauum hoc nomine significatur.unde pro uasis concaui genere ponitur,manuum item & pedum concauitate. Est etiam mensuræ genus, id est, (ut Pollux scribit)τὸ ἥμισυ τοῦ χοινικος. Athenæus heminam quoq; dici tradit. Simon in Synom. pondus nouem unciarũ.

Eum interim ludum significat, in quo aliquis reductas in tergum manus continebat stringebatq;, rursus alter impositis in eas genibus tollebatur, suis manibus oculos gestantis obtegens. Ad hunc igitur modum gestatus,ὡς κοτύλη gestari dicebatur. Item iuncturam coxæ cum natibus aliquando ea dictione intelligi uolũt.

Κοτυλικᾶον.ᾱ.cotulæ mensura.

Κοτυλκδόνες.ἀν. polypodum capillamenta, acceptabula, ora uenarum in matricem peruenientium. Cæl.li.7.cap.13.

Κοτυλήρυτον.ᾱ.multum, ὡς τι κοτύλῃ ἀρύσασθαι,Hesych.

Κοτυλίσκος.ᾱ.ὁ.poculi genus, quo in sacrificijs utebantur.

Κοτυτώ.ὁος.Cotyto dea,turpitudinis præses quæ & κότυς dicta est,cuius sacra mirè exagitauit Eupolis in Baptis comœdia, & meminit Iuuenalis lib.7.

Κοτώεις.iracundus.

Κόθερος.uide κόθορος.

Κεκόμιον.ᾱ.τὸ.cucuma uasis genus.

Κολεός.ᾶ.ὁ.uagina.

Κολεόπτερα.τὰ.uaginipennia,quibus pennarum tutelæ crusta superuenit, ut Scarabeis.

Κορά.ᾶς.ἡ.cæsaries,tonsura,crinium præsegmen.

Κοραλίζειν.ad corallij uergere colorem.

Κορρεὺς.inscriptio, uel tabula in summo tecto.

Κουρεῖα.Proserpinalia.

Κουρεῖον.ᾱ.τὸ.tonstrina.

Κουρᾶν.tonderi cupio.

Κρητικόν.ᾱ.τὸ.genus dulcis moduli & carminis,à Curetibus dictum.

Κρεύς.έως.ὁ.tonsor.

Κουρευτεία.ας.ἡ.tonstrix.

Κυρέω.curo.

Κουρεώτης.ὁ.tonsor.

Κουρεῶτις.ἡ.conuiuium,dies una Apaturiorum,& festum apud Athen. quo iuuenes & puellæ in tribus transcribebantur tonsis capillis.

Κόρη.ης.ἡ.pro κόρη.puella.

Κορῆτες.Salij interpretantur à Dionysio.

Κορυτιασμός.ᾶ. Saliorum sacerdotum festium.

Κρείκειν.abundare coma,& squalere. Nam ut in κομᾶν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam,sic in κρῑᾶν horrorem & deformitatem.

Κρείας.ᾱ.ὁ.horrido & prolixo capillitio.

Κουριδία.ας.ἡ.quæ uirgo nupsit, & iuuenis adhuc.

Κορίδιος.ᾱ.ὁ.qui uirgo uxorem ducit.

Κουρίζειν.nubere.

Κουρίζω.adolesco,iuuenesco,sum iuuenis.

Κρεικός.ᾱ.ὁ.tonsoritus,uas ligneum.

Κόρικος.emporium.

Κορίξ.inueniliter.

Κόριον.ᾱ.τὸ.lignum,urbs Cypri.

Κουρεὶς.ίδος.ἡ.nouacula.

Κόρμι.potus quidam ex hordeo,similis cytho,siue ceruisiæ.

Κουροβάκκα δάφνη.ramis florens laurus.κόρυς enim ramus est. Vel quoniam Apollini sacra sit,qui κερτόφος dictus,ob uim solis cuncta uegetantem.

Κῦρος.ᾱ.ὁ.filius,puer,iuuenis.

Κουρόσυρον.sacrificium pro tonsa cæsarie oblatum.

Κουρότεροι.iuniores,iuuenes. Comparatiuus pro positiuo.

Κουροτρόφος.ᾱ.ὁ,ἡ.nutriens filios, iuuenum nutrix. Solis & fluuij epitheton est.

Κουρωτήρ.tonsor.

Κοσωδία.uox Latina Græcis usurpata, cuius & Suidas meminit.

Κουφίζω.μ.ίσω.π.ικα.leuo,id est leuem facio, alleuo,eleuo,subleuo,sublimo.

Κούφισις.ι.ἡ.&

Κουφισμός.ᾶ.ὁ.leuatio.

Κουφολογία.nugacitas.

Κοῦφος.ᾱ.ὁ.leuis,celer, expeditus, opportunus.

Κοφόσκευος.armiger.

Κουφότης.ητος.ἡ.leuitas.

Κόφως.celeriter,ocyus,leuiter.

Κόφινος.ᾱ.ὁ.cophinus,corbis,sporta, ut δέκα κοφίνους πλήρεις,Matth. Item mẽsuræ genus,Polluci.

Κοχλάδες.ἀδ.lapides attriti perpetua in aquis uolutatione.

Κοχλάζω.μ.άσω.σ.κα.ebullio.Neutrum absolutum.

Κοχλία.ἡ.monedula piscis.

Κοχλιάριον.ᾱ.τὸ.cochleare, mensuræ genus.

Κοχλίας.ᾱ.ὁ.limax,cochlea.

Κοχλίδιον.diminutiuum à κοχλίας.

Κοχλιοειδῶς.clauiculatiue,aut cuniculatim, Plinio interprete.

Κοχλιώδης.ους.ὁ,ἡ.tortilis.tortuosus.

Κόχλος.ᾱ.ὁ.testa,cochlea,testudo, umbilicus

Κόχλω.gyro.

Κοχὺ.abundanter,cum strepitu.

Κοχύσκω.impetuose fluo. Theocritus. Idyl.

Universidad de Deusto
Biblioteca

β. ἰδρῶς ἢ κοχύσεως. Vnde κόχος impetuosus fluxus.

Κοχώνη.ης.ἡ.pars infra pudenda quæ coxis interiacet, iunctura coxendicis. uulgò uocant μεσόσκελον.

Κόψα.urna, hydria.

Κοψία.olla.

Κόψυχος.auis genus, quam & πόσσυφον appellari & merulam esse exponunt.

Κόω.dormio. Neut. absol. sed κοῶ, scio, intelligo.

ΚΡ.

Κράας.τὸ.caput.

Κράββατος.ου.ὁ.grabatus, lecti genus aut leclicæ potius. παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις ἀ suspendendo pedes. Apud Latinos primâ corripit, apud Græcos producit, & dupli ci ββ scribitur. Vergil. in Mor. Membra leuat sensim uili demissa grabato. Idem fit in λάκκος, lacus, πτισάνη, ptisana, & aliis multis.

Κράγη.crango. πρᾶγγοντες in plurali.

Κράδα, uel κράδη.ης.ἡ.ramus ficulnus. Item hamus, uel pegma ex quo aliquid suspenditur. Aliquando ea pegmatum species, quæ in scenis ad ficulneæ arboris imaginem produci solebant.

Κραδάνω, &

Κραδάω.libro, uibro, quatio. Actiu. accus.

Κράδημον, pro κρήδεμνον.

Κραδεύω.quatio.

Κραδήσιτης.ueneficus.

Κραδία, pro καρδία ας.ἡ.cor.

Κραδιοφάγος.συκοφάγος.

Κράζω.μ.άξω.π.αχα.μισος.π.κέκραγα.ἀόρ.β. ἔκραγον.clamo, uociferor. Neut. absol.

Κράινω.μ.ανῶ.π.γκα.perficio, adsum, impleo impero.

Κραιπαλάω, uel κραιπαλάω.μ.ήσω.π.κκα.crapulor, exaturo. Neut. absol.

Κραιπάλη.ης.ἡ.crapula, hoc est capitis luctu fluctusq; & agitatio, quando ex uinolentia caput tremit. Galenus in Aphori. scribit omnem noxam ex uino factam, à Græcis κραιπάλῃ nominari. παρὰ τὸ κάρηνον, caput scilicet, καὶ πάλλεσθαι, concuti. Di-

cuntur item κραιπάλαι medicamenta, quibus uini leuitas excitatur. Ἀκραιπαλα medicamenta ebrietatem prohibentia.

Κραιπαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.crapulor. Neut.

Κραιπαλέκωμος.ὁ.κατὰ μίθῳ γενόμενος ὕμε nos. ebrietatis laus.

Κραιπνά.uelociter.

Κραιπνός.ῆ.ὁ.uelox.

Κρᾶρα.caput, proprie erectum.

Κραπτικός.clamosus.

Κράμα.ατος.τὸ.temperatura, mixtura, uinũ copiosiore aqua dilutum, ut plus aquæ sit quàm uini.

Κράμβη.ης.ἡ.brassica. Aristot. raphanum eo nomine uocari scribit. Attici κοράμβη, pro κράμβη dicunt, quoniam pupillam & uisum hebetet.

Κραμβοτάτη.ἡ.dulcissima, aridissima.

Κράνα.caput.

Κραναός.ᾶ.ὁ.sterilis, asper. Athenarum epitheton, à Cranao rege, ἢ διὰ τὸ τραχὺ καὶ πλόγεων.

Κράνεια.ας.ἡ.cornus.

Κρανίινος.η.ὁ.corneus, id est, ex cornu.

Κρανίω.perficio.

Κράνιον.η.τὸ.craniũ, id est caluaria, uel calua. Item poculi genus, & ciuitatis nomen Cephaleniæ. Thucyd. pluraliter dixit, καὶ κατῴκισαν αὐτὲς ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας. quo loco Valla uertices falsò interpretatur.

Κράνος.ους.τὸ.galea.

Κραντῆρες.οἱ.dentes gemini dicuntur, dentes postremi, & σωφρονιστῆρες.

Κραντήριος.imperans, perficiens.

Κράντορες.οἱ.duces, optimates.

Κράπαθος, metathesi pro Carpatho urbe.

Κράς.ατος.τὸ.caput, caro.

Κρᾶσις.ιος.temperamentum, id est, complexio, mixtio.

Κράσπεδον.η.τὸ.margo, ὁ πρόπους ὅριος, τὸ κρεμάμενον ἀπὸ πέδου. Item limbus, ora uestimenti, fimbria.

Κράσσω.uinco, impero.

Κράσσω.

Κράσις.ιος.herba. semiaridum fœnum. Hinc

Κρασίζω.fœno semiudo pasci.

Κραταίγονον.η.herba folia habens similia melampyro.

Κραταιγύαλος.roborans membra, ualidos artus habens.

Κρατάϊον.η.τὸ.consuetum scripturæ, aut picturæ firmamentum.

Κραταιός.ᾶ.ὁ.fortis.

Κραταιόω.μ.ώσω.π.ωκα.confirmo, conforto. Accus.

Κρατάπεδον.η.τὸ.uia lapidibus strata, solum durum.

Κρατάωμα.ατος.τὸ.firmamentum.

Κρατάπους.ualidos pedes habens.

Κρατάνιον.poculi genus apud Pollucem.

Κραῖπρός, pro καρτερός.ᾶ.ὁ.fortis, minax.

Κρατερόφρων.ονος.ὁ.fortis, prudens, truculentus, magnanimus.

Κρατήρωμα.æris & stanni commixtio.

Κρατηράνυξ.χος.ὁ.fortis unguibus.

Κρατυταί.ἀι.lapides quibus imponitur uerru cum carnes assantur.

Κρατέω.μ.ήσω.π.ηκα.teneo, capio, apprehẽdo, edomo, uinco, potens sum rerum. Ponitur aliquando pro maneo, abscondo. Vis autem quædam inesse huic uerbo uidetur, construiturq; cũ genitiuo, ut κρατῶν τῶν θείων, κεκρατηκὼς τῆς νέας, ad amorem sui impulit iuuenem: & interdum cũ accusatiuo, ut μοίρας κρατήσας ὀκτὼ ὀλίγας, interdum absolute, ut κρατεῖ φάσις, fama

Κρατήρ.ῆρος.ὁ.& (obtinet.

Κρατεία.crater.

Κρατηρίζω.uinum infundere, libare.

Κράτιστα.optimè.

Κρατιστεύω.μ.εύσω.π.ευκα.præsto, optimus sum. Neut. absol.

Κράτιστος.η.ὁ.optimus, plurimum pollens, potentissimus, supremus.

Κρατίων.fortior.

Κρατορικός.ῆ.imperiosus.

Κράτος.ους.τὸ.potentia, robur, imperium.

Κρατωόομαι.firmo.

Κρατωτήρ.uictor.

Κρατωτικός.ὁ.firmans.

Κραταιόω.μ.ωῶ.π.γκα.fortifico, munio. Actiu. accus.

Κρατύς.fortis. ἀ κράτος, sicut ἀ πλάτος πλατύς.

Κραυγάζομαι.uagio.

Κραυγάζω.μ.άσω.π.ακα.clamo, uoco. Neut.

Κραυγός.siccus, picus Martius.

Κραυγή.ῆς.ἡ.clamor.

Κραυγίας ἵππος.equus, qui clamore & strepitu terretur.

Κραῦρα.ας.ἡ.struma, morbus sues præcipuè infestans.

Κραῦρος.ὁ.siccus, friabilis.

Κρεάγρα.ας.ἡ.coquinarium instrumentum, quod alio nomine ἅρπαγη et λύκος dicitur, teste Polluce.

Κρεάλιον.η.τὸ.caruncula.

Κρέας.ατος.τὸ.caro.

Κρεγμός.pulsatio, sonitus.

Κρέων.η.τὸ.ahenum, uas ad recondendas carnes. Secundum aliquos placẽta est, ex seuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit, ut scribunt Appion & Herodotus. Pausanias putat esse canistrum uel lancẽ, uel quid eiusmodi, in quo concidatur caro.

Κρείσσων.ονος.melior, potentior, superior, potior, ut κρείσσονες ὄντες ἢ ἀλῶναι, ualidiores quàm ut uincerentur uel uinci possint. κρείσσες τῆς παιδείας uocat Aristote. quos doctrina emendare non potest, quasi ualidiores & superiores doctrina. Et κρείσσες χρημάτων, præstantiores pecunijs, id est, liberaliores, Isocr. Bud. Com.

Κρείω, pro κρίνω.impero.

Κρέων.ὁ.princeps.

Κρήκα.capillum, τείχα.

Κρήκω.μ.ήξω.π.χα.resono, citharam pulso. Neutrum absol.

Κρεμάζω, uel κρεμάω.ῶ. & κρέμαμαι.μ.άσω. π.ακα.pendeo, appendo. Actiu. accus.

Κρεμάθρα.ας.ἡ.uas pensile, quali rustici utũtur ad exiccandum caseum, per quod serum stillat, & absumitur, & in promptuarijs domesticis suspendi solet è fune uas utile ad asseruanda esculenta, ne à mu-

ribus erodantur. *In summa quodcunque conceptaculum pensile significat. Theop.* τὰ δὲ ἄνθη πέφυκεν ἀπὸ μίας ῥιζομάθρας ἐπ ἄκρων. *Bud. Com.*

Κρεμαστῆρες. οἱ. *cremasteres, id est, nerui, à quibus testiculi pendent.*

Κρεμαστήριον. ε. τό. *sera.*

Κρεμαστός. ή. ὸ. *pensilis.*

Κρεμάω. ῥιζομάζω.

Κρεμβαλίαν. *crembalo, hoc est, musico organo sonare, conchilijs ossibusq; collisis inter saltandum personare.*

Κρέμβαλον. ε. τὸ. *instrumentum musicum. Et ῥέμβολον, cui tramam inuoluere solent.*

Κρεμάω. μ. ήσω. π. ηκα. *Suspendo. Accus.*

Κρεμόω. *idem.*

Κρέξ. κος. ὁ. ἡ. *capillus. Est & auis præacuti rostri, inauspicata nubētibus, ibidi similis.*

Κρεπτικόν. *frustillatim, in frustra, & more lanionio, Herodo. Bud. Com.*

Κρεωργία. *laniatio, concisio carnium, Greg.*

Κρεωργός. *lanius. &*

Κρεωργῶ. *lanij modo concido, lanio. Budæus ibidem.*

Κρεσμός. ῆ. ὸ. *pulsus citharæ.*

Κρέω. *impero, regno.*

Κρεωδιάτης. ε. ὸ. *carnium diuisor.*

Κρεωδιασία. ας. ἡ. *carnium diuisio.*

Κρεώδης. εος. ὸ, ἡ. *carnosus.*

Κρεωδόχον ἀγγεῖον. ῥεῖον.

Κρεωπώλης. ε. ὸ. *macellarius.*

Κρεωπώλιον. ῆ. τὸ. *macellum.*

Κρεωφάγος. ε. ὸ. *carnedulus.*

Κρήγυον. *uerum, bonum, placitum, idoneum Iliad. α. ὃ πάποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας. Et Plato Alci. α. ἢ δὲ κρήγυοι διδάσκαλοι ἀφ' ἑτέρων, Neq; idonei doctores sunt. hoc est, Vere dicere nequeunt. Tradunt autem grammatici hanc dictionem componi ex κῆρ & δὴ ὑ ῥιπτύλιον, & syncopa κρήδυον mutatóq; δ in γ, κρήγυον, quasi τὸ τλῶ ψυχὴν ἑλκυσθέν.*

Κρήδεμνον. ε. τὸ. *uitta, corona. Ponitur & pro mœnijs translate.*

Κρηδώατι. *perficite.*

Κρήλον, *pro κρῆνον, à κραίνω. perfice.*

Κρήθεν. *ex capite, ῥατὰ κεφαλῆς. Velex Creta.*

Κρήϊον. *κρεῖον, κρεοδόκη.*

Κρήμνημι, &

Κρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. *præcipito. accus.*

Κρημνοκομῶν. *gloriari, iactare se, magnifice de se prædicare.*

Κρημνοποιός ῆ. *grandiloquus, ut Aeschylus apud Aristoph.*

Κρημνός. ῆ. ὸ. *præcipitium, locus eminens, labrum ulceris.*

Κρημνώδης. εος. ὸ, ἡ. *præceps, præruptus.*

Κρηναῖος. ε. ὸ. *fontanus, ut ῥηναῖον ὕδωρ, fontana aqua.*

Κρήνη. ης. ἡ. *fons. In poëmate Epigonis pro uase aquario, sicut et apud Plau. in Curcul. fons pro uase aquario capacissimo.*

Κρηωιάω. *capite doleo, καρηβαρῶ.*

Κρηωφυλακία. *fontium custodia atq; tutela, ne uidelicet obturentur aut inficiantur.*

Κρηπιδόω. *crepidas induo.*

Κρηπίς. ίδος. ἡ. *crepida, calceus, fundamentum, principium, basis.*

Κρῆς. κτος. ὸ. *Cres, id est, Cretensis.*

Κρῆς, *Dorice pro κρέας τὸ caro.*

Κρησέρα. *operculum, amictus, tegmē quoddam capitis.*

Κρῆσσα. ης. ἡ. *Cressa, id est, Cretensis mulier.*

Κρησφύγετον. τὸ. *latebra, asylum.*

Κρήτη. ης. ἡ. *Creta.*

Κρητήρ. *crater, guttur.*

Κρητήριον. *mixtio, infusio.*

Κρητίζω. *mentiri, cretizare, sumptum à Cretensium uanitate. Eras. Chil.*

Κρητικόν. *uestis quædam tenuis & breuis, et saltationis genus.*

Κρητικός. ῆ. ὸ. *Cretensis.*

Κρητισμός. ῆ. *mos Creticus.*

Κρητός. ε. ὸ. *Mons Cretæ.*

Κρηφαγεῖν. *carnes edere.*

Κρῖ *pro κριθὴ. apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κριθή sit fœminini, nisi à κριμνὸν deflecti malumus.*

Κριβανίτης. ὸ. *clibanarius. panis in clibano coctus.*

Κρίβανος. ε. ὸ. *clibanus, furnus.*

Κριγή. ῆς. ἡ. *stridor, κείγη δ' ὀλάμουτς, ἐδόλα.*

Κριγμός. *dentium stridor.*

Κριδάριον. *diminutiuum à κριός.*

Κριερός. ᾶ. ὸ. *terribilis.*

Κρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *clamo, tibia cano acutissimè.*

Κριθή. ῆς. ἡ. *hordeum παρὰ τὸ διακρίνεσθαι. Antequàm enim cognoscerent & dijudicarent fruges, glande uescebantur. Itē tuberculum in palpebra nascens, hordeolum uulgò appellant.*

Κριθίδιον. *pudenda muliebria.*

Κριθίας. ὸ. *hordeatio, morbus equorum, κριθίασις.*

Κριθινός. ε. ὸ. *hordeaceus.*

Κριθολόγοι. οἱ. *magistratus apud Opuntios, qui sacris & colligendis primitijs præerant, quasi hordeologi à uetustissimo sacrificiorum ritu, quo hordeo uti solebant, ut est apud Plut. in Quæst.*

Κριηδάμας. *annulo traiectus sum. Strabo. 12.* ὠνεῖσθαι δὲ τὰς γυναῖκας, ὧν ἂν πλείους κριηδάμωνται τὸ χεῖλος τῷ σώματος χαλκῷ κείνῳ

Κρίκει. *stridebat. Factitium est, ad imitationem currentis, siue stridentis.*

Κρίκος. ε. ὸ. *circulus, circus, annulus ostij, uel catenæ, quales sunt, quibus sphæra conpingitur, & κορώνη, ῥόπτρον. Cæl. lib. 5. capite 13.*

Κρικωτός. ᾶ. ὸ. *annulatus, ut lorica. Vnde Ptolemæus κρικωτὸν uocat, quam alij annularem rationem, quæ fortè non alia est, quàm quæ Latinè decussatio dicitur. Cælius ibidem.*

Κρίμα. ατος. τὸ. *iudicium, retributio, calculus iudicis.*

Κρίμνος. ὸ. *farina crassiuscula.*

Κριμνώδης. *cremoris instar.*

Κρίνῃ. *elegit.*

Κρίνῃσι, *pro κρίνοις. lilijs.*

Κρίνομαι. μ. ᾶμαι. π. ιμαι. *uocor ad iudicium, accusor, iudicor, cōdemnor, causam dico. Item decerno prælio, ut κρίνεσθαι ἄρμι, Homerus tanquam, Marte iudice, pugnā aggredi. Et κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de summa rerum, prælio decernere, Polyb. Bud. Commentarijs.*

Κρινόμενος. ε. *accusatus, cum quo agitur in iudicio. Et κρινόμενον. τὸ. cōtrouersia, & quod uulgo dicunt, de quo nunc quæstio est, id est, quod maximè iudicandum est, quòd potissimum nūc in causa hac uersatur summa quæstio.*

Κρίνον. ε. τὸ. *lilium, flos, interdum cucurbitæ flos.*

Κρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. *accuso, diem dico, reum ago, defero. Itē iudico, damno, aliquando interpretor. Hom. Item secerno, numero. Vnde τὸ κρικρίμενον, quod cū iudicio factū est, iudiciū discretiū. Est etiam idem quod ἐξετάζω, δοκιμάζω, καὶ βασανίζω, quæstionē de aliquo habeo, & exerceo. Ab hoc uerbo τὰ κεκριμένα. Demosthenes dicitur res iudicatas, et τὰ κεκριμένα ἴσως νύεια, sermo erat quo se ad aliud maius iudicium prouocare nolle significabant. Bud. Com.*

Κρινών. ῶνος. ὸ, &

Κρινωνιεῖ. ᾶς. ἡ. *liliarium.*

Κριοδόκη. ης. ἡ. *arietaria machina.*

Κριοκοπέω. *arietibus oppugnare, & impetere.*

Κρίον. *κρεῖον.*

Κριός. ᾶ. ὸ. *aries.*

Κρῖος. ε. ὸ. *Crius, uiri nomen.*

Κριοφάγος *deus quidam gentilitius, cui arietes immolabantur.*

Κρίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. *sordido. Accus.*

Κρίσις. ιος. ἡ. *iudicium, sententia & causæ dictio, & accusatiuo. Dicitur etiam cum pugna decernitur. Plut. κρατερὰ δὲ ἦν μάχη κρίσιν ἀναβᾶσα. Aliquando condemnatio, id est, ῥατάκρισις, consequentia.*

Κρίσιμος ἡμέρα. *decretorius dies, qui etiam criticus dicitur.*

Κρισμός. ᾶ. ὸ. *stridor dentium.*

Κριστός. *scissura.*

Κριτήριον. ε. τὸ. *sensus, & pars animi rerum æstimatrix & arbitra, Plat. & Plut. Itē forum, id est, locus iudicij.*

Κριτής. ᾶ. ὸ, *iudex, arbitrator, æstimator.*

Κριτικός. ᾶ. ὸ. *iudicialis. Et κριτικοὶ, poëmatū*

iudices accensores aliorum operum olim dicti sunt, quales Aristarchus, & Aristophanes grammatici fuerunt, dicti ἀπὸ τῶν κειτῶν, id est, iudicibus, qui musicis agonibus, id est scenicis præerant.

Κριτός. ᾱ. ὁ secretus.

Κροάνω. μ. ανῶ. π. αγκα. petulo, pulso, lasciuè salto. Neut. absol.

Κροϊός. morbosus, infirmus.

Κροκάλη. ης. ἡ. & κρόκαλος. ε. ὁ. littus, calculus. Sic

Κρόκη. ης. ἡ. trama, filum, subtegmen, chordula. Item littus, arena. Et κρόκα, Aristoteli calculi frequenti motu in maris littore rotundati, quos Cic. de Orat. 2. umbilicos appellat. Cæl. lib. 8. cap. 42.

Κροκία. ας. ἡ. gemma, à croci dicta colore.

Κροκίδες. ῶν. flocci & pili in uestibus.

Κροκιδίζειν. floccos & festucas ex uestibus colligere. Ponitur pro adulari, quòd adulatores subblandiendo floccos pilosq; ex uestibus legere soleant. Cæl. lib. 11. capite 33.

Κροκιδισμός. ῡ. ὁ. collectio floccorum, quod est assentatorum, uel etiam phreneticorũ, Galeno authore.

Κροκίζω. μ. ίσω. π. ικα. neo, texo, croco illino. Neut. accus,

Κροκοβαφής. ἐος. ὁ, ἡ. croco tinctus.

Κροκοδείλιον. herba nigra chamæleonti similis, aut crocodilo.

Κροκόδειλος. ε. ὁ. crocodilus. παρὰ τὸ δειλαίαν ἕξειν τὰς κόκας, ἤγουν ἀχιαλὰς, οἱονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός.

Κροκοείμων. ονος. ὁ. indutus croceis.

Κρόκον. ε. τὸ. uel κρόκος. ὁ. sicut Latinis crocũm, uel crocus.

Κροκόπεπλος. ε. ὁ, ἡ. croceam habens uestem, Auroræ epitheton, quòd id genus coloris tũc imitetur, cum scilicet multum adhuc noctis & parum diei est, paulò pòst enim superante die ῥοδοδάκτυλος propriè dicitur.

Κρόκυς. ύος. stuppa, & herbæ genus, tomentum.

Κρόκωρον. ε. τὸ. trama.

Κροκωτός. ᾶ. ὁ. croceus. Dicebatur et crocota uestis, rotunda & fimbriata, diuitioribut matronis in usu. Vnde κροκάτιον, id est crocotula, diminut.

Κροκωφορέω. ὁ. qui crocoto uestitur.

Κρόμβος. nodus uel articulus digiti, κόνδυλος, λατινιστί.

Κρόμμυον. ε. τὸ. cepa. παρὰ τὸ κόρας μὴ ἔχειν τοὺς ἐσθιόντας.

Κρομμυοξυργμία. pro cruditate ponitur, sue fœtido anhelitu ac ructu. Cõposita dictio est, ἀπὸ τῶν κρομμύων, καὶ τοῦ ὀξύτητος, ἢ τοῦ ἐρυγῆς. Suid.

Κρόνια. τὰ. Saturnalia. Item uetustate prærancida, & insipida, prorsumq; fatuà à Cronijs, id est saturnalibus festo peranti quo.

Κρονικός. delirus, ætate desipiscens.

Κρόνιος. ε. ὁ. saturnius, priscus.

Κρονίππος. uehementer delirus, calumniator uoluptuarius. ab ἵππος particula intẽsiuã.

Κρονίων. antiquus homo.

Κρονόλκρος. ὁ. κρονικὸς. Eras. Chil.

Κρόνος. ε. ὁ. Saturnus.

Κρόσσα. κης. ἡ. minæ murorum, scala, gradus, unde πρόκροσσος, & naues πρόκροσσαι apud Herodo. quæ inuicem oppositæ stant infestis rostris.

Κροσσός. ᾶ. ὁ. fimbria, κράσπεδον.

Κροσσωτός. ᾶ. fimbriatus.

Κροταλίζομαι. plausu excipior, plaudor. Bud. Commentarijs.

Κροταλίζω. μ. ίσω. π. ικα. strepo, plaudo, risu effuso excipio. παρὰ τὸ κροτᾶν. Neut. absol. Bud. ibidem.

Κρόταλον. ν. τὸ. crepitaculum, crotalũ, quod est calamus scissus, ex testa, ligno, ære concinnatus, ut efficere sonum queat, si quis uersetmanibus. Alij instrumentum musicum intelligunt, quo in deorum ceremonijs utebantur Aegyptij, à uerbo κρόω, quod est pulso. Alij pro plaustro resonanti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretantur, qui ferreo quatiatur baculo.

lo. Cæl. lib. 10. cap. 44. & Budæus Commentarijs.

Κρόταλος. qui lingua est expeditiore ac uoce sonanti, & propè tinnula, homo loquax, & in foro obstrepens, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili. Metaphora sumpta ἐκ τῶν κροτάλων. Cæl. & Bud. ibidem.

Κρόταφος. ε. ὁ. tempus, pars capitis.

Κροτέω. μ. ήσω. π. κα. plaudo, percutio, excipio plausu, clamo. Neut. absol.

Κρότημα. plausus dolosus.

Κροτητός. ᾱ. ὁ. collidens.

Κρότος. ε. ὁ. plausus, laus, bona fama.

Κροῦμαι. plausu excipior, ὑποκαλίζομαι.

Κρότων. ωνος. ὁ. musca canina, uel uermis muscarum & boum, ricinus.

Κροτῶν. ῶντος. ὁ. plaudens.

Κρῦμα. ατος. τὸ. pulsatio, sonus.

Κρουνηδόν. torrentis instar.

Κρόνισμα. τὸ. uertex.

Κρουνός. ᾶ. ὁ. aquæductus, fons manufactus, scaturigo, & (ut Verg.) rapidus montano flumine torrens.

Κρουνοχυδολύραιος. nugax, insensatus, καὶ περισσολόγος, composita dictione à κρουνός, χύτρα, & λύρα. Eras. Chil.

Κρύομαι. inhibeo. Vnde ὑποκρύσασθαι πρῶμναν est inhibere nauem, nauim appellentem conuertere, ita ut puppis ad littus spectet, ne cum postea soluturi sunt, cõuerso opus habeat. Venetiziare dicunt. Bud. Com.

Κρούμνια. instrumenta musica, quæ neruis intenduntur.

Κρουσιδημῶ. uoce plebem eludo, ac seduco, ὑποσιμιτρῶ, κατακρύω τῇ βοῇ, ἢ τὸ δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρούομαι τῇ βοῇ.

Κρουσιμετρέω. diminute mensurare, defraudare in mensura.

Κρουσιμέτρης. ου. ὁ. qui in mensura defraudat.

Κρῦσις. ιος. ἡ. pulsatio.

Κρυστικός. aures feriens, acrimonia & uehementia dicendi.

Κρύω. μ. ύσω. π. κα. pulso, cornibus peto proprie. Neutr. absol.

Κρύβδα. & κρύβδην. clàm.

Κρυβάς. άντος abscónditus. ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, uel κρύβομαι.

Κρύβω, antiquè pro κρύπτω. abscondo.

Κρύγκος. uillus ex caprarum mento dependens. Latini aruncum uocant.

Κρυερός. ᾱ. ὁ. lethalis, frigidus, horridus, odiosus, miserabilis, difficilis.

Κρυμός. ᾶ. ὁ. algor, frigus intensum.

Κρυμνᾶν. frigere.

Κρυμὸς, & κρυμνός. gelu, glacies.

Κρυόεις. όεσσα. όν. frigidus, horridus.

Κρύος. ους. τὸ. frigus. παρὰ τὸν χρομιζόμενον τοῖς ὀδόντων κρύσιν.

Κρυπτάλιος, uel κρυπταδαῖος. ᾱ. ὁ. occultus.

Κρυπτάσκω. cooperio.

Κρυπτεύομαι. insidior.

Κρυπτεία. ας. ἡ. officium occulta indagans.

Κρύπτη. ης. ἡ. crypta.

Κρυπτός. ᾱ. ὁ. occultus.

Κρύπτομαι, &

Κρύπτω. μ. ύψω. π. ψα. abscondo, tego, in arcano habeo, arcanum teneo. Actiu. acc.

Κρυσάλινος. ε. ὁ. crystallinus.

Κρύσταλλος. ε. ὁ. glacies, crystallus.

Κρυσταλώδης. ους. ὁ, ἡ. glacialis.

Κρύφα. secreto, cum genitiuo, κρυφαίως.

Κρυφαῖος. ᾱ. ὁ. latens.

Κρυφανδόν, &

Κρυφῇ. latenter.

Κρυφίους. κρυψίους.

Κρύφιος. ᾱ. ὁ. & κρύφος. occultus.

Κρυψίνους, & κρυψίνους. ᾱ. ὁ. dissimulator, mentem suam dolosè celans, astutus.

Κρυψίχολος. qui iram celat & premit, iram dissimulans.

Κρυώδης. ους. ὁ. algidus, horridus.

Κρώβυλος. ε. ὁ. aureus, uel argenteus corymbus ex capillis pendens, πλέγμα θριχῶν εἰς ὀξὺ κῶνον, quod in uiris βρόβυλος, in mulieribus κόρυμβος, in pueris σκορπίος uocabatur.

Κρωγμός. ᾶ. ὁ. uociferatio, cornicatio.

Κρώζειν. cornicari, ineptè garrire. Aliquãdo præ de inhiare, Aristoph. Eras. prouer. Domum cum facis.

Κρώσσιον. ν. τὸ. urna.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κρωσός. ᾶ ὁ. hydria, uas quo aqua seruatur, uas unguentarium, Plut. Cælius libro 15. capite 6. & Bayf. de Vasc.

Κρῶσσος. ὁ. proprium nomen.

KT.

Κτάνω. occido, corrumpo.

Κτάομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. acquiro, paro mihi & comparo, adipiscor, possideo, uendico mihi. Depon. accus.

Κτασία. cædes.

Κτάω. possideo.

Κτίανον. ν. τὸ. possessio, Pindaro, κτῆμα & κτῆσις.

Κτίαρ. ατος. τὸ. prædium.

Κτιατίζω. μ. ίσω. π. ικα. possideo. Accus.

Κτείνων. interimens, occidens.

Κτείνω. μ. ςρῶ. π. ακα. occido. Accus.

Κτείς. γός. ὁ. pecten. παρὰ τὸ ἐκτανύω τὰς τείχας. Et κτενίς, tonstrinæ. Item quatuor denteis anteriores.

Κτενίζω. μ. ίσω. π. ικα pecto.

Κτένιον. ν. τὸ. κτείς.

Κτενωτός. textus.

Κτέρ. τὸ possessio, mortuus.

Κτέρας. κτῆμα, res possessa.

Κτέριοι. οἱ. mortui.

Κτερίζω, & κτερείζω. μ. ίσω. π. ικα. parento, sepelio, præbeo exequias. Neut. accus.

Κτέισμα. ατος. τὸ. &

Κτέρος. ους, τὸ parentatio, funus, iusta, quicquid in mortuorum honorem fit.

Κτέω. occido.

Κτηδών. όνος. floscul us qualis lanæ est, pecten ligneus.

Κτῆλος. κτίλος.

Κτῆμα. ατος. τὸ. possessio. Significantur quoque hoc nomine ἀνδράποδα, & αἰχμάλωτοι, hoc est mancipia, homines in bello capti, & seruituti mancipati, cuius relatiuũ est ὁ κεκτημένος, id est herus. Εἰς τὰ κτήματα πορεύεσθαι, hæreditatem adire. Λαμβάνεσθαι τῶν κτημάτων, pignora capere. Bud. Com.

Κτηματικός. opulentus, qui multas habet possessiones.

Κτηνωδῶν. bestialiter.

Κτηνίατροι. ueterinarij, iumentorum ueterinorum curatores & medici, qui ijdem soleas equis affigunt. Budæus in Annotatibus post.

Κτῆνος. ους. τὸ. iumentum, pecus, quadrupes quod mactatur aut immolatur. παρὰ τὸ κτᾶσθαι τὸ φονεύειν.

Κτηνοτροφία. ἀ. pecorum pabulum.

Κτηνοτρόφος. ς. ὁ. qui iumenta pascit.

Κτηνώδης. instar pecorum, irrationalis.

Κτησίδιον. ν. τὸ. possessiuncula, curta suppellex, prædiolum.

Κτήσιος. quæstorius. Mercurij cognomen, ut quem lucripetis propitium fingerent, κερδῶον.

Κτῆσις. ιος. ἡ. possessio, dominij comparatio possidendiq; ius.

Κτητικός. ς. ὁ. possessiuus.

Κτητός. ς. ὁ. comparandus.

Κτήτωρ. ορος. ὁ. possessor.

Κτίδιος. ν. ὁ. nomen possessiuum ab ἰκτίς, per aphæresin, uel à κτίς.

Κτίζω. μ. ίσω. π. ικα. condo, creo, fabrico, muniro. Actiu. accus.

Κτίλος. ς. ὁ. aries dux mansuetus. à κίω, quoniam gregem ferè præcedat. Vnde

Κτιλεύω, &

Κτιλῶ. est puellam demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. Accus. Hinc ἐκτιλωμένος apud Paus. qui cuipiã familiaris est factus.

Κτίμενος. conditus, habitatus.

Κτιννύω. occido.

Κτίς. ἰκτίς, uiuerra.

Κτίσις. ιος. ἡ. fabricatio.

Κτίσμα. ατος. τὸ. κτισὸν, ποίημα, ædificium, creatura, ut in epistola D. Iacobi, ἀς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν κτισμάτων αὐτοῦ. Vt essemus primitiæ quædam creaturarum suarum.

Κτίσις. ν. ὁ. creator, conditor.

Κτισός. creatus.

Κτόνος. cædes.

Κτυπάω. μ. ήσω. π. κηα. pulso manu.

Κτυπίω. idem.

Κτύπος. ν. ὁ. sonus, fragor.

KY.

Κυάβαρον. ν. τὸ. &

Κυαβίζειν. poculis indulgere. Eras. Chil.

Κύαθος. ν. ὁ. cyathus, cochleare. uncias duas capit.

Κυάνεα. grauida est.

Κυαμευτής. ᾶ. conciliator, qui agit cum fabis, sortilegus.

Κυαμεύω. sortior, κυάμῳ ψηφοφορῶ.

Κυαμιᾶος. ν. ὁ. fabali magnitudine.

Κυαμίζειν, catullire, cyamissare. De puella dicitur, quæ ætate iam maturior, uirum appetere incipit. Nam κύαμοι (ut mox dicetur) etiam colei appellantur. Cæl. libro 15 capite 24.

Κυαμοτρώξ. iudex qui uictum habet à suffragijs, in quibus ferendis utebantur κυάμοις Sic κυάμους φάγειν pro δικάζειν.

Κύαμος. ν. ὁ. faba. Significantur item hoc nomine testiculi, quia sint ἀς τὸ κύειν δίδυμοι, id est, ferendo utero ualidi. Aliquando item prima lactis πῆξις, sub circulo illo nigrante, pupillam ambiente.

Κυανέαι. ἀί. saxa in mari Euxino, quæ et Latini cyneas uocãt, eadẽ sunt symplegades

Κυανιμοπρῳρίδες. rostris carulis triremes uel mare secantes. est enim κυανὸν, ἁλὸς ὕδωρ.

Κυάνεον, cæruleum colorem uocant, qui fit ex splendido albo adiuncto, et nigredine obfuso. Bayf.

Κυανανθής. nigredinis splendorem habens, ex nigrore splendescens.

Κύανος. ν. ὁ. niger, obscurus.

Κυανός. aqua marina, auis quædam.

Κυάνοφρυς. υος. ὁ, ἡ. habens nigrum supercilium.

Κυανυχάτης. ς. ὁ. cui nigrum est capillitiũ, habens crineis nigros, uel cæruleos potius. Epitheton Neptuni.

Κυανόχρων. purpureo colore.

Κύαρ. foramen acus, pars auris.

Κυβαρσία. ας. ἡ. caput galli, galea.

Κυβάσαι. euertere.

Κύβδα. inclinatim, pronè.

Κύβιβρον. apum receptaculum, alueare.

Κυβεία. ας. ἡ. ludus aleæ, nequitia.

Κυβεῖον. locus in quo alea luditur.

Κύβδρος. impudens.

Κυβέλη. κος. ἡ. Cybele deorum mater, quæ & Rhea. Vnde eius sacra dicebantur μυρῶα, & μητριάζειν. eadem obire. Dicitur etiam hoc nomine aurium foramen. Cæl. lib. 10. capite 17.

Κυβερνάω. μ. ήσω. π. κηα. guberno. de naui proprie. Actiu. accus.

Κυβέρνησις. ἡ. gubernatio, recta uitæ institutio.

Κυβερνήτης. ᾶρος. ὁ. &

Κυβερνῆτης. ν. ὁ. gubernator. παρὰ τὸ τὰ κύματα κερνυᾶν, ἢ πῶς αὐτὰ ἰθυνάμεν ἢ ναῦν τροπῇ τοῦ μ ἐς β.

Κυβερνισμός. ν. ὁ. gubernatio.

Κυβευτής. ᾶ. ὁ. aleator, taxillis lusitans.

Κυβευτικός. ᾶ. ὁ. lusor alearum.

Κυβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo taxillis.

Κύβη. caput. Cæl. libro 10. capite 17.

Κυβηδόν. ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ῥιπτάμενον, κυβιστῶν.

Κυβήβη. κος. ἡ. κυβέλη. Suid.

Κύβηλις. ιος. securis, bipennis.

Κυβηλίσαι. securi percutere.

Κυβησίνδας. genus lusus puerilis, quod alio nomine ἐγκοτύλη etiam appellatur.

Κυβιάω. salto caput demittendo, in caput salto, in caput deferor deuoluorq;. A κύβη quod caput significat. Capitur & pro urinari, & natare. Aliquando & pro taxillis ludere. Bud. in Annot.

Κυβίσησις. gurges aquarum, συρροή. Et genus saltationis, aut exercitij, quod κυβίσημα Luciano dicitur. Simile est ei, quod hodie à petauristis facilitari uidemus, cũ corpore in spiram contracto in caput prouoluuntur. Bud. ibidem.

Κυβιστήρ. ῆρος. ὁ. saltator, qui in caput conuolui manibus pedibusq; contractis didicit. Item urinator hoc est qui gurgites subit. Bud. ibidem.

Κυβιστητέα. saltatio.

Κυβιτίζω. cubito percutio.

Κύβιτον. ν. τὸ. cubitus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κύβος.ε.ὁ.taxillus,talus,teſſera,proprie teſſera quadrangula,qua utimur in alueoli luſu. Alυβιστᾶν. Facilime enim prouoluitur,ſemper uelut in caput ſaliens. Cæl.li. 10.cap.17.

Κύβωλον.ου.τὸ.cubitus.

Κυδάζω.μ.άσω.π.ακα.conuicior,territo,maledico,inceſſo conuicijs.

Κυδαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.glorifico,decoro.as. Actiu.accuſ.

Κυδάλιμος.ου.ὁ.gloriosus.

Κυδαλος.ου.ὁ.&

Κύδαλος.ου.ὁ.nauigij genus.

Κυδάσσω,&

Κυδάπλω.turbo,conuicior.

Κυδάω.μ.άσω.π.ακα.glorior,ueneror,admiror,extollo. Neut.datiuo.

Κύδιος.cura dignus,gloriosus.

Κυδιῶλῶω.glorificare.

Κυδιάνειρος.ου.ὁ.faciens uiros gloriosos,& claros uiros cohonestans.

Κύδιμος.ου.ὁ.gloriosus,uenerabilis,illustris,grauis.

Κύδιον.melius,magis optandum.

Κύδιστος.ε.ὁ.illustriſſimus,ἐνδοξότατος.

Κυδιόω.μ.ώσω.π.ωκα.exulto,glorior,efferor opinione mei. Neutr.datiuo.

Κύδιστος.cycnus.

Κυδνός.ᾶ.ὁ.Cydnus flumen Ciliciæ.

Κυδοιδοπᾶν,uel κυκοιδοπᾶν. confundere. Ariſtoph.ὀδὸν ὀρθᾶς ἀπὰ ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

Κυδοιμέω.μ.ήσω.π.κα.turbo. Actiuum accuſatiuo.

Κυδοιμός.ᾶ.ὁ.tumultus.ἀπὸ τῦ κύειν τὸ δ'κος,ἢ δλᾶμα.

Κῦδος.κος.τὸ.gloria,decus.

Κύδος.ε.ὁ.conuicium,obiurgatio, maledictum.

Κυδρός.ᾶ.ὁ.uenerabilis.

Κύδων.ωνος.Cydon urbs in Creta.

Κυδώνιον.ε.τὸ.malum cotoneum.

Κυέω.μ.ήσω.π.κα.et κύω.concipio,fero partum,uterum fero,oſculor.

Κυζυθμός.canum adblandientium immurmuratio.

Κύζομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.iraſcor. Deponatiuo iungitur.

Κύημα.ατος.τὸ.fœtus,germen,turio.

Κύησις.ιος.ἡ.prægnatio,partus,fœtura.

Κυητικός.ἡ.ὁ.genitalis.

Κυθαίρεια.ας.ἡ.cythærea Venus.ἀπὸ τῦ κύθειν τὰς ἐρωτας.

Κυθαιρών.ῶνος.ὁ.Cytheron mons Baccho ſacer.

Κύθειν.ἐκρυψειν,ἐκάλυψειν.

Κυθηγενής.furtim & ex adulterio natus.

Κυθιμώλης,&

Κυθνώλης.perditus,calamitoſus.à Cythno inſula,quam uaſtauit Amphytrion.

Κύθρα.ας.ἡ.γέλως σκωπτικὸς,riſus mordens.

Κυθείζω.μ.ίσω.π.ικα.σκώπτω,mordeo,irrideo.

Κυθώδης.fœtidus.

Κυθώνυμος.infauſtus,inominatus,cuius tacendum eſt nomen.

Κυΐσκομαι,& κυΐσκω.fero partum,concipio. Bud.Com.

Κυκάω,uel κυκίω.μ.ήσω.π.κα.miſceo,confundo,turbo,agito,perturbo. Actiuum accuſatiuo.

Κυκεία.ας.ἡ.confuſio,perturbatio.

Κυκεών.ῶνος.ὁ.λυκειών.

Κυκερίς.ίδος.radix anguloſi iuncꝰ.

Κυκεῦ,pro κυκεῶνα.

Κυκεών.ῶνος.ὁ.potio ex multis herbis,uel melle & uino mixtura.

Κυκήθρα.ας.ἡ.συμφορά,ταραχὴ,id eſt,calamitas,ſtrepitus.

Κύκημα.ατος.τὸ.confuſio,perturbatio.

Κυκητής.ᾶ.ὁ.turbator.

Κυκινάω.miſceo,turbo.

Κυκλάζω.gyro,circumeo.

Κυκλαίνω.idem,στρογγυλῶ.

Κυκλάμινον.rapum,ſiue umbilicus terræ.

Κυκλάς.άδος,ἡ.cyclas ueſtis genus uel limbus.

Κυκλάω,uel κυκλίω.μ.ήσω.π.κα.κυκλόω.

Κύκλινον.poculum in quo fit mixtura.

Κυκλίω.uerſo,duco rota,uel plauſtro ueho. Accuſ.

Κύκλησις.ιος,ἡ.circuitus.

Κύκλια.τὰ uocantur quæcunq; eiuſdem ſunt argumenti,ut ſunt μῦθοι,ὕμνοι,παιᾶνες,προσῳδαί. Suid.

Κυκλιοδιθύραμβος.dithyrambicus poëta.

Κυκλόγαλοι.auari,ſordidi.

Κυκλόεις.εντος.ὁ.rotundus.

Κύκλος.ε.ὁ.rota.

Κυκλοπαίδεια.ας.ἡ.diſciplina circularis.

Κύκλος.ε.ὁ.& plur.aliquando κύκλα. orbis,ambitus,& orbis id eſt,diſcus,quadra,circulus,oculus. Aliquando pro eo quod tripodi ſuperimponitur. Et in noua Comœdia pro loco,ubi uendebantur mancipia. Cæl.libro 15.capite 10.

Κυκλόσε.circunquaq;.

Κυκλοτερής.ές.circularis,aduncus.

Κυκλοῦσθαι.circulari. Xenoph.παιδ.ὁ.φαιδρότερόν τε οἱ πολλοὶ ἃ πάνυ ἐφαίνοντο,ἐκυκλεῦντό τε. Id quod Cicero imitatus in Bruto, Videt(inquit)oſcitantem iudicem,colloquentem cum altero,nonnunquam etiam circulantem. Id eſt caput in circulo conferentem,quod indicium eſt, animum orationi non aduertentis. Item circunuenire,& in medio concludere. Idem ἀλλ' οὗτοι ἂν ἀδλῶν ἃ κυκλέμενοι κυκλωθεῖεν, At uideant illi ne circumuenientes circũueniantur. Bud.Com.

Κυκλοφοριτικός.uerſatilis.

Κυκλοφορῶ.uerſo. Bud.Com.

Κυκλόω.μ.ώσω.π.ωκα.circundo,circumuenio,in medio concludo,uerſo,duco rota,plauſtro ueho. Actiu.accuſ.

Κύκλῳ.circum,in circuitu,in orbem,circulatim. Ἓν κύκλῳ,in uniuerſum, nullo prætermiſſo,Luciano.

Κύκλωπας Siciliæ incolas uocatos fuiſſe ſcribit Heſiodus,quod unum oculum orbicularem in fronte haberent.ἀ κύκλος,& ὄψ. De ijs Hom.in Odyſſ.& Verg.Aen.3.

Κυκλωπιον.totum illud quod albicat in oculo,σφαιρίδιον.

Κύκλωσις.ιος.ἡ.circuitus. Et in re bellica eſt,cum extenſis cornibus acies aduerſa in medio intercipitur,Xenoph.4.ἑλλ. Bud.Com.

Κύκνειον.melos cygni.

Κύκνειος.ε.ὁ.cygneus,olorinus.

Κύκνος.ε.ὁ.olor,cygnus.

Κύκλα.caua ſub oculis pars.

Κυλίω.μ.ίσω.π.ικα.κυλινδῶ.

Κυλικτής.ὁ.uerſator.

Κυλιβλώκης.ἡ.ſterilis braſsica.

Κυλίω.μ.ίσω.π.ικα uerſor,κυλινδῶμαι.

Κυλικεῖον.τὸ.theca poculorum.

Κυλίκιον.ᾶ.τὸ.paruus calix.

Κυλινδέω.μ.ήσω.π.κκα.uoluo Accuſ.

Κυλινδύθρα.ας.ἡ.locus in quo uolutant ſe iumenta.

Κυλινδῶμαι.uerſor,aſſiduus ſum,uolutor. Budæus Com.

Κυλινδροειδής.ές.ὁ,ἡ.cylindro ſimilis.

Κύλινδρος.ε.ὁ.cylindrus.

Κυλίνδω.uoluo. Actiuum accuſ.

Κύλιξ.κος.ἡ.poculum,calix,λύκλιξ. à rotunditate.

Κυλίομαι.τὸ κυλινδῶμαι.

Κύλισμα.ατος.τὸ.uolutabrum,uolutatio.

Κυλίστρα.ας.ἡ.locus in quo uolutant ſe iumenta.

Κυλίχνη.κς.ἡ.catinus.

Κυλίχνιον.ε.τὸ.pyxidicula,ἔκπωμα.

Κυλίω.μ.ίσω.π.ικα.deuoluo. Actiuum accuſatiuo.

Κυμαβαράβιον.ε.τὸ.&

Κυμάβαρις.nomen gymnaſij apud Lacedæmonios.

Κυμάδης.κύλα.

Κυμαίνω.iraſcor.

Κύμαρος.ε.ὁ.Cyllarus,propriũ nomen equi Caſtoris,uelox παρὰ τὸ κίλλειν.

Κυμοποδής.ὁ.mutilatus,mancus.

Κυμοποδίων.ὁ.claudicans,mancus. Epitheton Vulcani.

Κυλός.οῦ.ὁ.debilis,claudus,habens genitalia craſſa,mutilatus.

Κυλοιδιάω.μ.άσω.π.ακατε

Κυμοιδιόω.oculis turgeſco.dictum quaſi κυλάδας οἰδέω. Sunt enim κυλάδες oculorũ ſinus. Theoc.ἀλκὰ κυλοιδιόωντες.

Κυλοπόρα.ας.ἡ.locus ubi templum eſt & fons,ex quo mulieres potant ut concipiãt,

Κυνίδιον.ν.τὸ.catellus.

Κυνίζειν. cynicam exercere, cynice uiuere.

Κυνικιῶ.μ.ίσω.π.ικα.canem irrito. Neutrum accuſ.

Κυνικός.οῦ.ὁ.caninus, mordax, inuerecundus. Vnde Cynici philoſophi dicti ſunt, quòd canum ritu inuerecundi eſſent, & maximè liberè in hominum uitas inuehérentur, qualis fuit Menippus apud Lucianum.

Κυνίσεις.uelitationes.

Κυνίσκοι.οἱ.piſces quidam.

Κυνισμός.ῦ.ὁ.cyniſmus, ſecta Cynicorum.

Κυνοβλῶπες.impudentes, caninè intuentes.

Κυνογλώσσα.plantago minor.

Κυνοδύσμιον.ν.τὸ.unculum præputij.

Κυνόδοντες.dentes canini. Sic dicti, quòd acuminati ſunt, in formam dentium canis. Plinius libro 11. capite 37.

Κυνοδρομεῖν.cum canibus currere.

Κυνοείδης.ους.ὁ,ἡ.canino aſpectu.

Κυνοθαρσής.ὁ.impudens.

Κυνοκάρδαμον.naſturtium.

Κυνόκαυμα.τὸ.æſtus caniculæ.

Κυνοκέφαλος.ου.ὁ.caniceps.

Κυνοκόπτω.percutiã, κυνάδι ῥήματι παίσω.

Κυνοκράμβη.ἡ.canina braſsica.

Κυνολέχης.ου.ὁ.obſcœnus, ſermone turpi.

Κυνομαχεῖν.cum canibus pugnare.

Κυνομυῖα.ας.ἡ.muſca canina, quæ & Latine cynomyia dicitur. Ponitur pro ualde impudente. A cane & muſca, utroq; impudente, compoſita dictione. Cælius libro 9. capite 12.

Κυνοπρόσωπος.ὁ.canina facie.

Κυνοραῖαι.muſcæ caninæ, quæ ſanguinem ab animalibus exugunt, ricini. παρὰ τὸ ῥάνειν τοὺς κυνας.

Κυνόσαργες.ους.τὸ.βάθρον, fundamentum, gymnaſium, & locus Athenis in quo nothi exercebantur. Vnde εἰς κυνόσαργες, prouerbiali conuicio dicebatur, quemadmodum εἰς κόρακας. Eraſm. Chil. & Budæus in Annot.

Κυνόσβατος.ὁ. frutex quidam, ſentes canis, caninus rubus.

Κυνόσουρα.cynoſura, urſa minor, quaſi canis cauda. Huius primi obſeruatores Phœnices fuere, de quo Aratus.

Κυνόσωρα.nullius pretij.

Κυνουσία.procella, fluctus.

Κυνοῦχος.ὁ.pera, lorum quo canis ligatur.

Κυνοφθαλμίζομαι.impudenter aſpicio.

Κυπάρισσος.ὁ.peior, fortior.

Κυπάρισσος.ὁ.inuerecundus, qui canino eſt aſpectu. Eraſm. Chil.

Κυπῶπις.ιδος.ἡ. inuerecunda.

Κύος.fœtus, κύημα.

Κυοφορεῖν. ferre uterum, prægnantem eſſe, ἐγκυμονεῖν.

Κυοφορεῖσθαι.in utero geſtor.

Κυπάζω.milito.

Κυπαρίσσινος.ὁ.cypreſsinus.

Κυπάρισσος.ὁ.pueri nomen.

Κυπάρισσος.ὁ.ἡ, cupreſſus arbor. ἀπὸ τοῦ κύειν παρίσους τοὺς ἀκρεμόνας.

Κύπαρος.uas cauum & capax, pudendi glans, pinus aut piceæ germen.

Κυπάς.ἡ.pallium, lecti ſtragulum.

Κύπασσις.ιος.ὁ.genus ornamenti muliebris, aut ueſtis.

Κύπειρον.ου.τὸ.& κύπειρος.ὁ.cyperus, herba, uulgo gladiolus.

Κύπελλον.ὁ.τὸ.poculum. εἶδος.ὁ.κύλιξ, ὃ ἔνιοι οἶνος χύεται. ἢ παρὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἴσω κύπτειν. Cælius libro 15. cap. 6.

Κύπη.foramen.

Κυπριάζω.floreo

Κυπρίζουσα.ης.ἡ.florens.

Κύπρινος.ὁ.carinus, piſcis fluuiatilis

Κύπρις.ιδος.ἡ.Venus, pulchritudo.

Κυπρογένεια.ας.ἡ.& Κυπρογενὴς.ὁος.ἡ.idem, ueluti in Cypro nata.

Κύπρον.ὁ.τὸ. & ἡμίκυπρον, genus menſuræ frumentariæ apud Alcæum.

Κύπρος.liguſtrum.

Κυπτάζω.μ.ασω.π.ακα.κύπτω, proſpicio, intermineo, inſto, incumbo, σφαγγόομαι, διατρίβω. Ariſtoph. Nebul. χάριν, τί κυπτάζουσ ἔχων περὶ τὴν θύραν; Neutrum.

Κυπτός.flexus inclinatus.

ex quo mulieres potant, ut concipiant & facilè pariant.

Κῦμα.ατος.τὸ.unda. ἀπὸ τοῦ κυκᾶσθαι. Interdum fœtus, germen. Plato pro riſu poſuit, quo loquentes interdum obruuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Budæus Commentarijs.

Κυμαίθα.ας.ἡ.nomen capræ apud Theocritum, παρὰ τὸ κόμας αἴθας ἔχειν, τοῦτ' ἔστι ξανθὰς ἢ ἐγκύμονας.

Κυμαίνομαι,& Κυμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.redundo, inundo, æſtuo, ut κυμαίνειν τὴν θάλατταν, Luci. Transfertur & ad alias res commotas & fluctuantes. Budæus Commentarijs.

Κύμανσις.ιος.ἡ.fluctuatio

Κυματία.ας.ἡ.illuuies. κυμάτια δὲ, χάλην ὑπηροσίαι.

Κυματίας.ου.ὁ.undoſus, ut κυματίας ποταμὸς fluuius undabundus. Herodotus.

Κυματίζεσθαι.undis iactari & fluctuari.

Κυματίζειν.& Κυματοῦν.idem quod κυμαίνειν ταράττειν.

Κυματωγή.ῆς.ἡ.procella, unda, littus, ſummum littoris, quod undis euerberatur crepido littoris

Κυμβάϊον.τὸ.κύμβιον, pro poculo. Cælius libro 2. capite 23.

Κυμβαλίζω. cymbala pulſo.

Κύμβαλον.ν.τὸ.cymbalum.

Κυμβατευτὴς.auceps.

Κύμβαχος.ὁ.ὁ. ſupinus, qui in caput ſaliens, crura leuat ſurrecta. Nam κύμβη caput dicitur. Accipitur & pro ſuprema parte galeæ. Cælius libro 2. capite 23.

Κύμβη.ης.ἡ.cymba, teſta, caput.

Κύμβιον, uel κυμβάϊον.ν.τὸ.cymbium, poculi genus ſimile nauigio, quod κύμβιον uocant. κῦφον ἔκπωμα ὅμοιον τῷ τῶν ἐφυδρίδων.

Κύμβος.ὁ.ὁ. fundus ollæ fictilis, κοῖλος πινὰκος, κοῖλος μυχὸς, βυθὸς καὶ πέραμίου πλακὸς. Eraſ. prouerb. Cumini ſector.

Κύμινδις.ιος.ἡ.aquilam, ſiue accipitrem nocturnum interpretantur, quem & Plinius lib. 10. cymindin uocat, Homer. χαλκίδα, quaſi nigram, καὶ χαλκίζειν τὸν χόακα.

Κύμινον.ου.τὸ.cyminum.

Κυμινοπρίστης.ου.ὁ. uenditor cumini, ſordidus. Eraſm. prouerb. Cumini ſector. Budæus Com.

Κυναβάϊνον χρῶμα.rubricæ color.

Κυνάγχη.ας.ἡ.angina, cynanche. Cælius libro 2. capite 33. & libro 9. capite 12.

Κυναγωγός.ὁ.canum ductor.

Κυάδες.ὰι. Dorice pro κυραί, Theocr.

Κυναδόν, aduerb. caninè, canum ritu.

Κυάνος.impudens.

Κυάριον.ν.τὸ.catellus.

Κυάδης.ὁ.illiberalis, ſordidus.

Κυάδρα. fons ex quo bibebant ſerui, qui mancipittebantur.

Κυάδρος.ὁ.ualde impudens, durus.

Κυαλώπης. Laconicus canis, uulpe & cane natus. Cælius libro 10. capite 41. & Eraſm. Chil.

Κυάμακα.ας.ἡ.κυαμῆα.

Κυάρος.cynara herba, aut cynosbatus.

Κυάλος.clauus.

Κυέη. propriè canis aquatici pellis, ſicut παρδαλέη, pardalis pellis. Ex ea antiqui uidentur effeciſſe, capitis munimentum loco galeæ. unde pro galea quoque paſsim accipitur.

Κυάεος.robuſtus, ὕλεως, ἰχυρὸς, φοβερὸς, λαμπρός.

Κυκλοφέω.abſcondo.

Κλύω.μ.ύσω.π.κα. oſculor, oro. Accuſatiuo.

Κυνῆ.ῆς.ἡ.biretum, galerus, galea.

Κυνηγεσία.uenatio quæ fit per canes.

Κυνηγέω.μ.ήσω.π.κα.uenor. Neutrum accuſ.

Κυνηγέτης.ου.ὁ.uenator.

Κυνηγετικός.ὴ.όν.uenatorius.

Κυνηγεσία.ας.ἡ.uenatio.

Κυνηγέσιον.locus aptus uenationi.

Κυνηγέω.μ.ήσω.π.κα. uenor. Neutrum accuſ.

Κυνηγία.ας.ἡ.uenatio.

Κυνηγός.ὴ.ὸν,ἡ.uenator, uenatrix.

Κυνιδόν.caninè, more canum.

Κυνθάνω.abſcondo, κυκλοφέω.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Κύπτω.μ.ύψω.π. υφα. inclino me ipsum, inflecto, demitto oculos, ἐπικάμπτομαι ὦ σώματι. Interdum caput erigo, exero, Strabo. Actiu. accus.

Κυρβασία.ας.ἡ. cassis, galea, tiara, crista, pilei genus in coni speciem educti. Bayf. de re Vest.

Κύρβασις. idem.

Κύρβεις.οἱ. tabulæ quadræ, in quibus leges apud Athenienses describebantur, & uariæ delinquentium multæ. Ita appellatæ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι, quòd rectè stabant atq; sublimes, quò omnibus essent conspicuæ. Luci. ἄξονες appellat. Nominatiuus eius singularis est βυρβις.εως.

Κυρεία.ἡ. κυρία.

Κύρω, & κύρομαι, & κυρέω.μ.κύρσω. ἐντυγχάνω, sum, adipiscor, incido, absoluo, allido, propinquo,

Κυρύβα.ας.ὁ. Ceres.

Κυρυβασία. pugna quæ fit cornibus, concursus cornutorum animantium.

Κυρυβάω.μ.άσω.π.ακα. pugno.

Κυρύβια. furfures cum hordeo, paleæ.

Κυρύλος.ε.ὁ. halcyon masculus.

Κύρημα.ατος.τὸ. sors, quod casu accidit lucrum.

Κυρία.ας.ἡ. hera, domina. Interdum dicitur is locus concionis Athenis, ubi creabantur magistratus. Interdum ad forum refertur, & ponitur pro die legitimo & stato, uel die uadimonij. Vnde κατὰ κυρίαν ἐγγράψαι, diem uadimonij in acta referre: κυρίας ἐνεστώσης appetente die uadimonij, & κυρία γνῶσις, rata iudicis cognitio. Interdum extra forum pro alijs diebus statis ponitur, quemadmodum solennia, & dies comitiorum Latinis, ut κυρία ἐκκλησία, concio, qua magistratus examinarentur, & de agrorum munitione alijsq; id genus rebus ageretur. Eleganter ponitur quoq; à Synesio ad Theophi. pro die fati & mortis uadimonij. Similiter κυρίαι λόγαι propositiones dicuntur & axiomata rata & firma, cuiusmodi erant quædam Epicuri. Bud. Com.

Κυριάζω. appello, ἀποκαλῶ.

Κυριακός.ε.ὁ. authenticus, dominicus.

Κυριβάζω. pugnare, conuiciari.

Κυριβασία.ας.ἡ. pugna, propriè cũ brutis animantibus se mutuò lacessunt. Alij κυρκβασία

Κυριβάτης.ε.ὁ. procax, maledicus.

Κυρίβια.τὰ. furfures, paleæ.

Κυριεύω.μ.εύσω.π.ευκα. dominor, reduco in potestatem. Neut. genit.

Κυριάζω, &

Κυρίζω. cornu uerberare siue petere.

Κυριολεκτῶν. propriè ac distinctè loquens.

Κύριος.ε.ὁ. propriùs, ut κύριος αὐτὸς ἑαυτοῦ, sui iam tutelæ permissus. Item dominus, & qui aliquem habet in potestate, ut tutores aut curatores, ἐπίτροπος, ut ἐμοὶ ἀμφότεροι, pro. hoc est muneris & curationis meæ. Item authenticus, & qui authoritate aliqua prævalet. Vnde τὰ κύρια τῆς πόλεως Demo. & Aristot. proijs, qui summam reip. tenent, & κύριος νόμος, lex rata & non abrogata, ut quæ uim & authoritatem obtineat. Sic etiam κύρια κριθέντα dicebantur, cum ad aliud maius iudicium prouocare non licebat. Κύριον quoq; dicitur præcipuum & antiquissimum, id est πλείστης τιμῆς ἄξιον. Aristid. in Pan. καὶ δὴ πῶς αὐτὰ τὰ κύρια τοῦ λόγου ἅψομαι. Vnde τὰ κυριώτατα μέρη Gale. pro principalibus membris, quæ etiam καίρια dicuntur. Bud. Com. Ex ijs omnibus rectè constituetur una huius nominis significatio, uni Christo competens, ut qui solus Dominus omnium potestatem teneat & gubernationẽ, quem̃q; adorabunt omnes reges terræ, et timebũt, donec sol et luna.

Κυριός.ε.ὁ. locus in Macedonia.

Κυριότης.ητος.ἡ. dominatio, dies in qua quæ statuta fuerant, peraguntur.

Κυριόω. idem quod κυρόω.

Κύρις. Adonis, sportula, funiculus.

Κυρίσσω. idem quod κυρίζω.

Κυρῖται.τὰς. Quirites. (Com.

Κυρίττω. cornupeto, capto, σοχάζομαι. Bud.

Κυρίως. proprie.

Κυρκανᾶν. tumultuari, mouere, turbare.

Κύρμα

Κύρμα.ατος.τὸ. adeptio, inuentum, lucrum insperatum.

Κύρνος.ε.ὁ. Corsica.

Κῦρος.ους.ὁ. authoritas, dominium, firmamentum, rata fides & probatio. Plato in Gorg. καὶ τὸ κῦρος αὐτῶν ἐξ ἀνάγκης ἰσχύει. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plinius indicaturam appellat. Gal. in Therap. ἐν τετραγάρισι κῦρος τῆς διδασκαλίας. id est præcipuum munus & præuertendum, perfectio. Bud. Com.

Κῦρος.ε.ὁ. Cyrus.

Κυροῦμαι, &

Κυρόω.μ.όσω.π. ωκα. authentico, ratum facio, firmo, constituo, suffragijs comprobo, decerno. Bud. Com. Accus.

Κυρτνίους appellant Lacones, adulescentulos & homines nihili. ἀπὸ τοῦ κύρσου, quod uilissimi cuiusdam oleris species est.

Κύρτις. incidens, προσκωμμάτιον.

Κυρταυχένα.τὸν. incuruiceruicem.

Κύρτη.ης.ἡ. cauea.

Κυρτίας.ε.ὁ. genus clypei.

Κυρτίδιον.ε.τὸ. quasillus.

Κυρτίς.ίδος. fiscella, qualus, cauea.

Κύρτος.ε.ὁ. uas piscatorium.

Κυρτός.ε.ὁ. gibbo deformatus, curuus, altus, pars superior, circunferentia.

Κυρτόω.μ.ώσω.π.ωκα. eleuo, curuo, attollo. Accus.

Κύρτωμα.τὸ. camera, locus testudinatus & incuruus, quẽ Latini fornicem appellant.

Κύρτωσις.ιος.ἡ. gibbosus, curuitas.

Κύρω. κυρέω.

Κύρωσις. idem quod κῦρος.

Κυρωτῆρες. principes.

Κυσανίζειν. congredi.

Κυσολαμπίς. noctiluca, cicindela.

Κύσον. da osculum, osculare. & κῦσι, osculatus est.

Κυσνίστης. scortator, cynædus.

Κυσός. nates, muliebre pudendum.

Κύσπελις.ἡ. pumex.

Κύστις.ης.ἡ. &

Κύστις.ιος.ἡ μύστις, uenter usq; ad fœmora, urinæ receptaculũ, uesica, matula, & locus si

ue corium in quo quippiam includimus.

Κύταια. Cytæa, ut scribit Lycophron in Alex. urbs est Colchidis, ueneficis mulieribus plena, unde Cytæina carmina Propertio eleg. 1.

Κύτινοι. flores mali punici.

Κύτισος. cytisus herba. Theocr. ἃ αἴξ τ' κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει. id est, Capra cytisum, lupus capellam sequitur.

Κυτμῖδες. ἁ. emplastri genus, Lucian.

Κύτος.τους.τὸ. uas profundum, latitudo, cumulus, corium, fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut scribit Pollux) os capitis uniuersum. Latinè caluam & caluariam uocant. Aristoteles φιλωτὰν intelligit, id est, quod capillis integitur.

Κυτόω. corio tego.

Κύφα, Dorice pro χύφα. olla.

Κύφαρος.ε.ὁ. sublimior celi pars. Aliquando cauitates in fauis, & quibus insident glandes. Et in piceis pani, seu paniculæ, aut nucamenta callo squamatim compacti lili. Theophr. in pinu strobilia primum florentia hoc nomine appellat. Cælius libro 1. capite 11.

Κυτώνιος.ου.ὁ. Cotoneus.

Κύτωρος. Cytorus mons Paphlagoniæ buxifer, ut est Iliad. 2. & memnit Ver. 2. Georg.

Κυφαλίος. incuruus.

Κύφημα.τὰ. nubes.

Κύφι. aromatum cõpositio apud Aegyptios.

Κυφός.ε.ὁ. gibbosus, κυρτός.

Κῦφος.ου.ἡ. urbs Thessaliæ.

Κύφων.ωνος.ὁ. genus supplicij, catasta, lignũ in quo uinciuntur nocentes. παρὰ τὸ κύπτειν. Accipitur aliquando pro furcifero, aut quouis malefico. Est & uestis genus. Præterea baculi genus incuruati.

Κυφωνισμός.ε.ὁ. supplicium.

Κυψέλη.ης.ἡ. alueare, uasis aut mensuræ species, sex medimnos capiens. Cælius libro 9. capite 13.

Κυψελίς.ίδος.ἡ. sordes aurium, quas aurium marmorata uocant Latini, alij cerumina. Cælius ibidem.

Κύψελος.ὁ. cypsellus, hirundinum species.

Psellus ψωλακτὶὼ uocat. dicuntur & ἄπροσθε. Cælius ibidem.

Κυψελόβυσσον.ε.τὸ. sordibus coopertum.

Κύω.μ.ύσω.π.υκα.τὸ.κυίσω.

Κύων,κυνὸς.ὁ,ἡ. canis, canicula, signum cæleste est, canis marinus, membrum uirile, inferior præputij pars cuti adnata, impudens, morbus, furia, scintilla ferri attritu orta, iactus quidam tesserarum, qui chius etiam nominatur.

Κυῶν.ῦσα.ὸν. prægnans.

Κυράτατος.η.ον. præpotentissimus.

Κωάλω.impignero.

Κῶας.ατος.τὸ.pellis ouina.

Κάβαλος.uersutus,πανοῦργος.

Κωβιός.ῦ.ὁ.gobius.

Κώδεια.ας.ἡ.caput papaueris. Vnde pro capite interdum apud poëtas ponitur, à similitudine papauerum.

Κώδιξ.κος.ὁ.codex,χάρτης,charta.

Κώδιον.ε.τὸ.pellis cum uillis.

Κώδων.ωνος.ὁ. tintinnabulum, crepitaculũ.

Κωδωνίζω.tinnio,crepitaculum sono. Item exploro, periculum facio, tractum ab equis, qui sonitu tintinnabulorum explorari solebant, an generosè strepitus bellicos ferre possent, uel à uasis, quorum integritatem tinnitu probamus.

Κωδωνοφόροι.οἱ.tintinnabula gestantes, quos anteambulones atratos appellare possumus, & ferales præcones, quales Parisijs uicatim tintinnabulo atrati discurrunt funusq; indicant. Budæus in Annot.

Κῶθων. ωνος. ὁ. inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, Laconicum & militare poculum. Erasmus Chil.

Κωθωνίζειν,&

Κωθωνίζεσθαι, indecore lasciuire, cothonizare, ebrium esse, liberaliter potare. Erasm. Chil. & Budæus Com.

Κωθωνισμὸς.οῦ.ὁ.ebrietas, liberalior potio & plenior.

Κῶιον.pignus,uestis.

Κωκάλια.τὰ. cocalia, species è testa intectis, animalia cõmuni nomine dicũtur, quæ testa teguntur, ut conchylia, limaces.

Κωκύζω.μ.ύσω.π.υκα.lamentor. Neut. absol.

Κώκυμα.ατος.τὸ.ploratus.

Κωκυτὸς.οῦ.ὁ.luctus, ululatus, Cocytus fluuius infernalis.

Κωκύω.μ.ύσω.π.υκα.ploro, lugeo, lamentor, & uerbum fictitium ad uocem galli. Neutrum absol.

Κωλακρέται. quæstores & custodes iudicialis pecuniæ, & sumptuum in deos.

Κωλή.ἡ. anterior pars uictimæ.

Κωλιὸ.λιῶσος.ἡ.tibia hominum, perna.

Κώληξ.κος.ὁ.os ossis.

Κόλπος.ου.ὁ.&

Κωλία.poples, sura, coxa, κῶλον

Κωλιάς.άδος.ἡ. Venus, à loco Atticæ, ubi illa colebatur.

Κωλίκιον. ε. τὸ. panis quo utebantur Athletæ. ἀπὸ τοῦ κόλου καὶ τοῦ ἴσχω, id est robore membrorum. utitur Iuuenalis, Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ.

Κῶλον.ε.τὸ.membrum, pes, tibia, os ossis, coxa cum crure, & crassioris intestini pars, aluus. Item orationis pars duobus aut tribus incisis constans. Et κῶλα, cadauera, ueneres in talis, pars scilicet tali, manus & pedes.

Κῶλος.ε.ὁ.culus, podex.

Κωλοβόλω.μ.ήσω.π.κκα.membra incido.

Κώλυκον.ε.τὸ. sacculus, arca.

Κώλυμα.ατος.τὸ.&

Κωλύμη.ης.ἡ.&

Κώλυσις.impedimentum.

Κωλυσίδειπνος. ε. ὁ. quondam dictus fuit, qui cunctantius seriusq; conuiuium rogatus accederet, quòd sua mora impedimento esset, quo minus cœnaretur.

Κωλυσίπνευμος.ου.ὁ.uentorum prohibitor, uenti flatum inhibens, quo nomine dictus est Empedocles, ut scribit Laërtius. Nam cum Agrigentini uento infestarentur uehementiore, illum auertisse Empedocles dicitur, circumpositis urbi pellibus asinorum innumeris.

Κωλυτήριον.τὸ. propugnaculum.

Κωλύτης.ου.ὁ.prohibitor, uindex.

Κωλυτικὸς.ἡ.ὸν prohibitiuus.

Κωλύω.μ.ύσω.π. υκα. prohibeo, ueto, infero tristitiam. Actiu. accus.

Κωλώτης.ου.ὁ.&

Κόλωτος.ου.ὁ. stellio, lacertæ genus.

Κωλῶτις. Venus.

Κῶμα. syncopa, pro κοίμημα.ατος.τὸ. somnus, ueterni species.

Κωμάζω.μ.άσω.π.αχα. petulans sum, ago petulanter & lasciuè, lasciuis saltationibus & carminibus indulgeo, comessationibus indulgeo, genialiter & cum luxu uiuo, procatum eo, iuuenum amantium more cantilenis, saltationibus, musicis instrumentis, cæterisq; iuuenilibus nugamentis lasciuio. Neutrum absol.

Κωμάνω.μ.νῶ.π.γκα.γνυσάζω, dormiturio, appeto somnum.

Κωμάρχης,&

Κωμαρχὸς.ῦ.ὁ. uicorum præfectus, qui urbiũ imperio præest.

Κωμάσδω, Doricè pro κωμάζω.

Κωμαστὴς.οῦ.ὁ.ebrius, incontinens, procus, lasciuus, qui nocturnis, aut intempestiuis cõuiuijs indulget, comessator.

Κωμάσμοα.κωμάζω,μαχύω,cõuiuor,lasciuio

Κώμη.ης.ἡ.uilla, castellum, uicus, pagus.

Κωμηδὸν.uicatim.

Κωμήτης.ου.ὁ.uicinus,γείτων.

Κωμῆτις.ιδος.ἡ.uicina.

Κόλιον.diminutiuum est à κώμη.

Κωμοπόλεις, ex κώμη & πόλις. uici maiores, quasi æmuli oppidorum, oppidula rustica, quæ uel uici, uel oppida uideri possũt. Quidam municipia interpretantur.

Κῶμος. υ. ὁ. deus apud ueteres habitus, comessationum nocturnarumq; saltationum præses, in cuius militia authorabantur iuuenes, qui coronati noctu cum facibus musicisq; instrumentis, ad amicarum fores, saltandi cantandiq; gratia concurrebant, procaciterq; lasciuiebant, adeò ut fores nonnunquam confringerent, atque irrumperent. Hinc κῶμον huiusmodi iuuenum contubernium, procacitatem iuuenilem, ebrietatis & intemperantiæ

festum κατὰ μετωνυμίαν appellamus, quale apud nos etiamnum sub ineuntem quadragesimam obseruamus. Comum eleganter depingit Philostratus imagine tertia, περὶ ἀπόνων. Hinc κωμάζω uerbum, & comessor, & comessatio apud Latinos, teste M. Varrone. Vnde etiam κραιπαλόκωμος uinolentorum hymnus, Aristoph. Ran.

Κωμύσιον.uilis quædam herbula.

Κόμυς.υθος.ἡ.θυσμὸς, fasciculus fœni, laurus, quæ boni ominis gratia ante fores locatur.

Κωμῳδέω.μ.ήσω.π.κκα. reprehendo, obiurgo, mordeo, suggillo, nominatim in comœdia perstringo, tragicè pompam ago. Actiu. accus.

Κωμῳδία.ας.ἡ. comœdia, ut κωμῳδίαν διδάσκω, comœdiam edo, conscribo & compono. Vnde

Κωμῳδιδιδάσκαλοι. poetæ dicti sunt.&

Κωμῳδοποιός.ε.ὁ.qui cauillis lacessit aliquẽ.

Κωμῳδούμενος.comœdijs taxatus.

Κωμόστιον.ε.τὸ.uiculus.

Κωνεῖν.circumuertere, pice inungere.

Κώνειον.ε.τὸ. frustum.

Κώνειον.ε.τὸ. cicuta, uenenum. παρὰ τὸ κωνεῖν, ὅτι τὸν γινόμενον ἀπιγμὸν, καὶ σκότον τοῖς πίνουσι.

Κωνιάζω. letale uenenum bibere.

Κωνίας οἶνος. uinum picatum.

Κωνὶς.hydria, urceolus.

Κωνοειδὴς.ἐος.ὁ.cono similis, ut terra.

Κῶνος.ου.ὁ.conus galeæ. Item nux pinea, uel ipsa pinus. Aliquando placentæ genus ex uuis passis & amygdalis.

Κωνοφόρος.ε.ὁ.conifer, thyrsiger, quemadmodum conos & strobilos in Bacchi sacris mulieres gestabant.

Κωνωπεῖον.ε.τὸ.conopeum, uelum ad arcendos culices. Horat. Interq; signa turpe militaria, Sol aspicit conopeum.

Κώνωψ.ωπος.ὁ.uel ἡ.culex.

Κῶοι.οἱ.cauernæ, κοιλώματα, Strab. Vnde Iliad. α. ἐν σπῆϊ ἠρῳοειδέϊ.

Κῶον.ου.τὸ.pignus,uestis.

Κῶος.ου.τὸ,pellis anguina,stragulum,& ia-ctus tesserarũ,senarium ualens numerũ.

Κῶος.ε.ὁ.Cous,ex insula Co.

Κωπαΐς.ίδος.ἡ. anguilla in Eubœa, ut in Sicilia πλῶτα.Bœotij præcipuas τῶν κω-παίδων diijs immolabant uictimarum ri-tu coronatas. Est etiam hoc nomi-ne palus in Bœotia,in qua ingentes an-guillæ nascuntur.

Κώπα.monile.

Κωπεῖα.ἀ.ligna unde remi parantur.

Κώπη.κης.ἡ.à Copijs inuentoribus, teste Pli-nio. Item ansa,manubrium gladij.

Item molæ quasi manubrium Lucia-no, quòd tanquàm remus agitatur in gy-rum. Vnde in Asino ait, ἔκοπτον νυκτὸς μι-κρὴν κώπην τῆς μύλης.

Κωπήεις.ήεντος.ὁ.capulatus,ansatus.

Κωπηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα.remigo. Lucian. de Ver. Nar. ἐφ' ἑξῆς ἐκωπηλάτουν. Neu-trum absol.

Κωπηλάτης.ε.ὁ.remex.

Κωπήρης πλοῖον. nauigium quod remis agi-tur,actuarium.Bayf.de re Nau.

Κωπητήρ.ῆρος.ὁ.scalamus remi.

Κωπία.τὰ.ossa angustiora costarum.

Κῶπος.ε.ὁ.μυθώδιόνης παλμὸς,momile.

Κωπώδεις.οἱ.garruli.

Κωπωτήεια.τὰ.locus in naui iuxta remiges.

Κώρα.iniuria.

Κωράλιον.ε.τὸ.coralium.

Κῶρος,pro κῦρος.ε.ὁ.puer.

Κωρυκαῖος.ε.ὁ.Corycæus,explorator. Eras. prouer.Corycæus auscultauit.

Κωρύκιον.ου.τὸ.crumenula.

Κώρυκος.οῦ.ὁ.pera,canistrum,& mons Pam-philiæ.

Κῶς.ῶ.ἡ. Cos insula. Legitur autem uariè, κάως,κόως,κοός,κέως,κῶς.

Κῶσος.ου.ὁ.costus.

Κωτίλη.κος.ἡ.hirundo.

Κωτίλλω.μ.λῶ.π.ιλλα.multa loquor,garrio. Neutrum absol.

Κώτιλος.loquax,garrulus.

Κωφάομαι.obmutesco,surdesco. Deponens absol.

Κωφᾶν.decipere,lædere,impedire,mutilare

Κωφεύειν,pro κωφεύειν.eleuare,quiescere.

Κωφλὼν.ῶνος.ὁ.Cophen fluuius.

Κωφίας.serpẽtis genus,alio nomine τυφλίας.

Κωφός.ἡ.ὁ.βιβλαμμένος τὴν ἀκοὴν, id est pro eo,cui auditus est uitiatus, hoc est mu-to, propterea fortassis, quòd qui natura surdi sunt, ijdem & muti sint oportet.

Item stolidus,stupidus. Homerus κώ-φια κωφὸν, appellat, id est nullum strepitũ ædens & quietum.

Κώφωσις.ιος.ἡ.surditas.

Κωχύω.μ.ύσω.π.υκα.coeo.

Α

Α. particula nihil per se significans, sed in compositione dictionibus uehementiam affert.

Λάας.αος.& λάα-ος,& λᾶς λάος Theodor. 2.& λάας.ε.ἁ.ἰ. lapis.

Λαβδακισμός.ῆ.ὁ.orationis uitium quod crebro repetitur, ut sol & luna luce lucere. Capel.libro 5.

Λαβή.ῆς.ἡ.ansa,prænensio,manubrium,causa,occasio.

Λάβη.ης.ἡ.excusatio.

Λαβίδιον.forcipicula.

Λαβινιᾶται.οἱ.Laurentes populi.

Λάβιον.τὸ.manubrium,dimmut.à λάβη.

Λαβίς.fibula.

Λαβραγόρης.ε.ὁ. præsumptuose loquens,intempestiuiter loquens.

Λαβράζω.procax & temerarius sum.

Λάβραξ ακος.ὁ. lupus piscis, labrax, quo & Plautus utitur.

Λαβρύνομαι.μ.ύνοῦμαι.π.υνάμην.præsumptuose aut turbatè,aut immodestè,& arrogan-ter loquor.Depon.absol.

Λάβρυς.ύος.ἡ. Lydorum lingua securis dicitur. Vnde apud Cares Iouis λαβραδίου sta-tua, manu securim tenens.

Λαβρο-γο-

Λαβρογορῶ.λαβρύνομαι.

Λαβρός.οῦ.ὁ.abundans.

Λάβρος.ε.ὁ. immediocris, uehemens,impetuosus, procax, audax, turbatus, insaniens.

Λαβροσομία.loquacitas.

Λαβροσύνη.procacitas.

Λαβροφαγοῦντες.οἱ.edaces.

Λαβρῶς.incontinenter.

Καβρώνιον,& λαβρώνιος.poculi species.

Λαβύρινθος.ε.ὁ.labyrinthus.

Λαβυρινθώδης.εος.ὁ,ἡ.tortuosus.

Λάγανα.τὰ.lagana,placentæ,

Λαγαείλω.fodio.

Λαγαρός.οῦ.ὁ.uacuus.

Λαγγάζω.pigresco.

Λαγγεύω.fugio,ἀποδιδράσκω.

Λαγγών.mercator.

Λαγέτης.dux.populi.

Λάγηνος.ε.ὁ.lagena.

Λαγηπορῆσαι.congelascere.

Λαγής.libidinosus.

Λάγια,&

Λαγίδα.τὰ.&

Λαγίδες.ὰ.catuli leporum.

Λαγίναρχος.uino præfectus.

Λαγνεία.ας.ἡ. luxuria, libido, scortatio, salacitas.

Λάγνος.ε.ὁ.& λάγνιος, uel λάγνος.ε.ὁ. mollis,effœminatus,libidinosus,lasciuus.

Λάγυνος.ὁ.& λάγυνος.ὁ. mensura continens heminas,siue cotylas duodecim.

Λαγχάνω.sortior, ut λαγχάνει βουλεύειν ἀπολελόχορος,id est designatur senator,& in curiam cooptatur,Demosth. Et λαγχάνειν δίκην, pro sortiri iudicium, dictare iudicium, uel etiam subscribere, apud eundem. Sortes autem à iudicibus ducebantur, & quæ prima dica ex urna exierat, prima agebatur.à quo more deductum est uerbum.Bud.in Annot.& Com.

Λαγῶα.τὰ.carnes leporinæ,delicię.

Λαγῳβολον.ε.τὸ.pedum,λαγωβολεῖον,quo lepores capiuntur.

Λαγών.όνος.ὁ.ile,latus,uterus,lumbus,scissura uel hiatus terræ.

Λαγωνεία.λαγῶα.

Λαγωνόπονος.ε.ὁ.iliorum dolor.

Λαγωός.ᾶ.ὁ.erinacius,lepus terrestris,& marinus. Ex λαγὸς compositum intensiua particula,& ὄς ὠτὸς.

Λαγώπους.pes leporinus,nomen herbæ.

Λαγώς.ῶ.ὁ.λαγωός.

Λαγωφόνος ἀετός.aquila leporia.

Λάδανον.pinguedo quæ exit ex herba ladone,& adhæret uelleribus caprarum,quod detrahentes in usum medicinæ seruant.

Λάδας.ceruus,himulus.

Λάδων.ladon,fruticis genus.

Λάει.strepuit,insonuit.

Λάειν.uidere.

Λάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.&

Λάζυμαι.capio,sumo.

Λάζω.lasciuio nimia pabuli ubertate.

Λαζών.arrogans.

Λαθαργός.ᾶ.ὁ. uermis quidam,& canis latenter mordens,ramentum corij.

Λαθητικός.ῆ.latens.

Λαθικηδής.ους.ὁ,ἡ.faciens obliuisci curas.

Λαθίπονος.ε.ὁ.abscondens laborem.

Λαθίφθογγος.ε.ὁ.faciens obliuisci uocem.

Λάθος.obliuio,negligentia.

Λάθρα.clàm,κρυφίως,κρύμα,clanculum,occulte.

Λαθραῖος.ε.ὁ.occultus.

Λαθραίως.λάθρα.

Λαθρηδίως.celeriter.

Λαθρηδών.λαθραίως.

Λαθρημαῖος.ε.ὁ.spurius, illegitimo coitu natus.

Λάθριος.ε.ὁ.clandestinus.

Λαθρεύω.lædere.

Λάθυρον.ε.τὸ.&

Λάθυρος.ε.ἡ.cicercula.

Λαῖα. instrumentum quo utuntur mulieres in stamine texendo.

Λαίγγες.lapilli.

Λαιδάριον.τὸ.lacerna, penula,uestis æstiua.

Λαίδιος.sinister.

Λαιμός.ῦ.ὁ.impetuosus,temerarius,sinister, uelox,impudens.

Λαίμαργος.canis latenter mordens.

Λαιμυράζω.irrideo.χλευάζω.

Λαπάζω. decipio, scortor.

Λαπαστής. ὁ. scortum, cynædus.

Λαπάστρια. ἡ. meretrix, ab indecoro ornatu. nam τὸ intendit, & πάζειν ornare est.

Λαίλαψ. απος. ὁ. turbo uēti, procella, nimbus.

Λᾶμα. τὸ. ἅλμα, ὅρμημα, sacra uictima.

Λαμάζω, &

Λαμάω. λαμάσω, intemperanter & immodicè comedo.

Λαμαργία. ας. ἡ. ingluuies.

Λάμαργος. ὁ. ἡ. heluo, gluto. μανιώδης.

Λαμπετίδιον. ου. τὸ. collare canis.

Λαμός. ὁ. guttur.

Λαμοζομένη ἑαυτὴν. qui sibi gulā tēperauit.

Λαμοδῶ. aufugio.

Λαμύρα. ἡ. λαμυρὸς.

Λᾶνα. læna uestis, id est sagum uillosum. Strabo libro 5.

Λᾶινος. siniſter, durus, terra frumento consita.

Λάϊνος. ὁ. ἡ. lapideus.

Λάϊξ. γος. ὁ. lapillus, petra.

Λᾶον. seges, pro λάϊον.

Λαιός. ὁ. ἡ. siniſter, læuus.

Λάϊος. ου. ὁ. Laius.

Λαοδομέω. segetes demetere. ἀπὸ λᾶον, pro λάϊ.

Λάϊς. ιος. & per crasin λᾶος. ὁ. lapis.

Λαισήϊον. ου. &

Λάσιον. ου. τὸ. paruum scutū, parmula, telū.

Λάσκαπρος. ὁ. laſciuus, petulans.

Λαισποδίας. qui ad Venerea procliuis est. Et nomen ducis Athenienſis. Aliquādo pro eo, qui altero pede est putrido, claudus. Ariſtoph. Auib. λαισποδίας ἔτι πλὴν φύσει.

Λάσχη, uèl λάσθη. dedecus.

Λασύς. moleſtus.

Λᾶστρον. uentilabrum.

Λαιστρυγόνες. οἱ. Læſtrygones, populi Siciliæ immanes.

Λᾶτμα. ατος. τὸ. unda, profunditas.

Λαφάσσω. palpo, contrecto.

Λάφη. ης. ἡ. &

Λαφίς. ίδος. ἡ. &

Λᾶφος. ους. τὸ. ueſtis ex licio, uelum.

Λάφυρος. ὁ. imbecillis, infirmus.

Λαψηρὰ, pro ἀψηρὰ. celeriter.

Λαψηροκίνητος. oblique means.

Λαψηρός. ὁ. celer, leuis.

Λαλήρυλα. ης. ἡ. latrans, garrula.

Λαχρύζεσθαι. nugari, conuiciari.

Λαλέω. increpo, clamo.

Λακιδόομαι. lacero, lancino.

Λακίζω. μ. ίσω. π. ικα. rumpo, ſcindo.

Λακίς. ίδος. & ἡ. ueſtis lacera detritáq; ac uetuſtate dilabens, Ariſtoph.

Λάκισμα. ατος. τὸ. ruptura, ſciſſura.

Λακκίζω fodio.

Λακκόπλουτος. ὁ. ἡ. pro ex foſſa locupletato, Plutarch. Eraſ. Chil.

Λάκκος. ου. ὁ. foſſa, cuniculus, puteus canali ſimilis, ubi uinum fit, lacus.

Λακόπεδον. ου. τὸ. ſcrotum, ſinus teſticulorū.

Λάκος. ſonitus.

Λακωχάς. ου. ὁ. apud Atticos is dicebatur, cui ſemper laxus est teſticulorum ſacculus.

Λακπατῆσαι. calcibus petere, conculcare, euertere.

Λακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, ut πὸς τ' ἀκρόφορον λακτίζειν, cædere calcibus. Neutr. abſ.

Λάκτις. ſtimulus, ſcutica.

Λακτισμός. calcitro.

Λάκω. reſono, clamo, do oraculum ut Phœbus.

Λακωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. faueo parti Lacedæmoniorū, Laconicè loquor, breuitati ſtudeo. à gentis illius more, qui breuiloquio præ cæteris gaudebant. Neutrum abſol.

Λακωνικαὶ. calceamenta uirilia apud Ariſtophanem in Theſmoph.

Λακωνικῶς. Laconicè, breuiter.

Λακωνισμός. οῦ. ὁ. laconiſmus, breuiloquentia, amicitia in Lacones.

Λάλαγες. uirides ranæ circa paludes, uel auium genus.

Λαλαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. φωνέω, uocem edo. Neutr. dati.

Λαλαγή. ῆς. ἡ. uox.

Λαλαγήτης. nugator.

Λάλαξ, pro λαλαγή. ſonus, tumultus.

Λαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor. Sæpe in malā partem accipitur, ut ſit temerè & inconſyderatè citráq; delectum aliquem, uerba effutire, utcunq; uerba facere, cui opponitur διαλέγομαι & λέγω. Vnde celebratum

illud Eupolidis apud Gellium, λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Id est, Ad garriendum præcipuus & optimus, uerū ad loquendum nemo minus idoneus. Apud Latinos ſimilis differentia est inter loquacem & facundum, aut dicere & loqui.

Λάληθρον. garrulus.

Λαλιά. ᾶς. ἡ. loquela, garrulitas, loquacitas, loquentia, ut apud Salluſt. Satis loquentiæ, ſapientiæ parum.

Λαλίς, poëtice pro λάλος. ὀξυλαλίστ&.

Λαλίστατος. loquaciſſimus.

Λάλλη, pro λάλη. ſonus, lapillus littoralis, qui à mari agitatur cum ſtrepitu.

Λάλος. ὁ. ἡ. loquax, garrulus, futilis, ſiulta & immodica blaterans, ac cuius lingua tam prodiga infrænisq; est, ut fluat ſemper & æstuet colluuione uerborum teterrima.

Λαμβάνομαι. cum genitiuo conſtruitur, & ſignificat aliquando præhendo, nanciſcor, corripio, ut ἐὰν λάβωμαι καιροῦ, Si otium nactus fuero. Aliquando ἀντιλαμβάνω, ut τὴν ἱερὰν λαμβάνομαι, Et aram tenui, aræ adhæſi, Andoc. Aliquando repræhendo, increpo. Plato de Legibus 1. ταχὺ γὰρ ἂν σου λάβοιτ' ἄντις. Lucianus poſuit cum Accuſ. λαμβάνεταί μι (inquit) ἐκ τῆς ὄψεως. Accipitur etiam pro conuincor, ſicut Latinè teneor. Plautus. Manifeſtè miſer teneor, id est λαμβάνομαι. Bud. Com.

Λαμβάνω. μ. λήψομαι. π. ἔληφα. ἀόρ. β. ἔλαβον. capio deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio, id est patior. Sicut Latinè dicimus, magnum cepi dolorem, & cepit me dolor, ἔληφε. Significat etiam ἁρπάζω καὶ ἁλίσκω, καὶ ἐλέγχω, καὶ καταγινώσκω, conuinco, damno, ſicut teneor apud Latinos. Cicero, Neque ſolum argumentis, ſed etiam certis teſtibus iſtius audacia tenebatur. Est etiam uerbum dialecticorum, ſignificans ſupponere, & ponere, & quaſi ſuo iure ſumere, hoc est tanquam firmum, uel perſe probatum ſumere. Actiu. accuſ. & pro μετέχω, genitiuo.

Λαμία. ης. ἡ. lamia, mulieris nomen, cuius Horatius in arte poëtices mentionem fecit, & feræ genus.

Λαμπάδιον. ου. τὸ. parua lampas, uulnerum deligatio, τὰ ἔμπλαστα.

Λαμπαρχία. ας. ἡ. ludicrum.

Λαμπάς. άδ&. ἡ. fax, funale, ſplendor. Et λαμπάδες, tormentorum genus, Cyril.

Λαμπαδοχεῖν. ferre faces, quod in Prometeïs, Vulcanicis, & Panethenaicis ſolebant.

Λαμπετάω. λάμπω. Neutr. abſol.

Λαμπετίη. ης. ἡ. Lampetie Solis filia, quæ Solis armenta pauit, ut ſcribitur Odyſſ. 12.

Λάμπη. craſſior ſpuma uino innatans.

Λαμπηδών. όνος. ἡ. ſplendor, ſcintilla.

Λαμπηλεύη. ης. ἡ. currus regius, lectica.

Λαμπίας. ου. ὁ. pro ſole & lumine.

Λαμπόδιον. helleborum nigrum.

Λάμπομαι. illuſtror & illuminor.

Λαμπρᾶ. ᾶς. ἡ. uulpis genus, albicante cauda.

Λαμπυρὶς. ίδος. ἡ. nitedula, cicendula.

Λάμπουρος. ου. ὁ. lampurus, canis est nomen apud Theocritum, in Daphnide & Menalca, ex ratione albicantis caudæ, ut ſcribit interpres. Vel à peruigili cura & ſolerti cuſtodia. παρὰ τὸ λάειν καὶ οὐρεῖν. Vel quoniam uulpi ſit aſſimilis, quam λάμπουρον uocant.

Λαμπρέμων. ονος. ὁ. ſplendidè indutus.

Λαμπροέμων. lucernam ferens.

Λαμπρός. οῦ. ὁ. clarus emicans, περιφανὴς, luculentus, ἀγάσιος καὶ μέγας, lautus & ſplendidus, id est elegãs, & μεγαλοπρεπής. Item uehemens, σφοδρὸς, ὑπερφυὴς, Syneſ. Demoſth. ſæpe pro ſplendido, largo, & magnifico utitur, ὡς ἂν μὴ ἐν τύχαις λαμπρὸς καὶ φιλότιμος. Bud. Com.

Λαμπρότης. τος. ἡ. ſplendor.

Λαμπροφόρος. ου. ὁ. qui lucernam gerit, λυχνοφορῶν, λαμπρέμων.

Λαμπροφωνία. ας. ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφωνος. ὁ. ἡ. qui uoce est ſplendida, & ſonantiori.

Λαμπρόψυχος. μεγαλόψυχος.

Λαμπρύνω. splendidè & liberaliter uiuere, magnificentiam ostentare, largitionis splendore se illustrare, in alacritatè se cõponere, magnificè gestire. Bud. Com.

Λαμπρῦον. τὸ. splendor.

Λαμπρύω. μ. ιῶ. illustro, splendorem affero, clarum reddo. Actiu. accus.

Λαμπρῶς. apertè.

Λαμπτήρ. ῆρος. ὁ. facula, pharus, unde datur signum nauigantibus, candelabrum, lignum aridum.

Λαμπύρος. spumosus.

Λαμπυρός. loquax, facetus, terribilis, τερπνός.

Λαμπυρίς. cicindela, noctiluca, uulpes.

Λάμπω. μ. ἀμψω. π. αμφα. splendeo.

Λαμυρία. ας. ἡ. audacia, præsumptio, facetia, temeritas, loquacitas.

Λαμυρίζω. purum esse & splendidum.

Λαμυρός. οῦ. ὁ. loquax, audax, facetus, iucundum stuporem inducens, multus, copiosus, temerarius, καθαρὸς, λαμπρὸς, elegans, facundus, lepidus.

Λαμψάνη. apium.

Λάμων. ὁ. luscus.

Λᾶας. uidere, aut lapidem.

Λανθάνομαι. μ. λήθομαι. π. λέλησμαι. ἀόρ. β. μέσ. ἐλαθόμην. obliuiscor. Depon. genit.

Λανθανόντως. latenter.

Λανθάνω. μ. λήσω. π. λέληθα. ἀόρ. β. ἔλαθον. lateo, fallor, & imprudens aliquid facio, uel imprudenti mihi aliquid accidit. Plato, λάθοιτε ἁμαρτόντες, Imprudenter peribitis. Λανθάνω ἐμαυτόν, fallor, erro, hallucinor. Neutrum accus.

Λανός. prudens.

Λάξ, aduerb. cum calcibus.

Λαξευτήριον. τὸ. ascia. cælum.

Λαξευτός. ῆ. ὸν. excisus, exculptus.

Λαξεύω. τὸ ξέω, incido, sculpo, polio.

Λάξις. diuisio, Herodo.

Λαοδογματικῶς. aduerb. è uulgi opinione.

Λαοξόος. lapicida, architectus.

Λαός. οῦ. τὸ. lapis.

Λαός. οῦ. ὁ. plebs, populus, durus, ἀπὸ τοῦ λάω, ὅ ἐστι λίθω.

Λαοσόος. ὁ. populos saluans. Vel ἀπὸ τοῦ λαὸς, καὶ σεύω τὸ ἐρμῶ, persecutor, uiros ad bellum incitans.

Λαοφόρος. ὁ. ἡ. uia qua it populus, uia uel porta celebris, πλατεῖα βασιλικὴ, uia regia, uel militaris, prætoria, aut consularis.

Λαπάζω. euacuo, perdo.

Λαπάθιον. τὸ. herba lapathium, à λαπάζω, uel λάπτω. uentrem enim euacuat.

Λάπαθον. τὸ. & Λάπαθος. ὁ. lapathum, rumex herba. ἀπὸ τοῦ λαπάζω. fossa ad capiendas feras.

Λαπάρα. ας. ἡ. ile, abdomen, uenter.

Λαπάρας. inanitus, libidinosus.

Λαπαρός. ᾶ. λατus, tenuis.

Λαπιδόρχης. habens magnos testiculos.

Λαπίζω. magnificè et arroganter se gerere.

Λαπιστής. mendax, temerarius, nugator, negligens, uoluptuosus.

Λάπτω. μ. ψω. π. φα. lambo, canis in morem poto, euacuo. Neutrum accus.

Λάπω. λαπάζω, deuoro, sorbeo.

Λαειναύομαι. saginor.

Λαεινός. dulcis, & piscis quidam. Et λαεινοὶ σῦς καὶ βοῦς, apud Athenæum saginati porci & boues, uel à loco, uel à pastore quopiam sic dicti.

Λάρκος. ὁ. ὁ. uas uimineum quo carbones seruntur, cophinus.

Λάρναξ. κος. ἡ. urna, arca, capsa.

Λαρός. ᾶ. ὸν. dulcis.

Λάρος. ὁ. ὁ. larus, marina auis, à cuius stupiditate homines laros appellamus. Comici aliquando pro furacissimo usurpãt. Nam auis est uoracis naturæ, rapacisq; Sunt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodorus grauiam interpretatur. Erasmus Chiliadibus.

Λαρυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. loquor gula præclusa. Dicitur de eo qui curiosius loquitur. Neutrum absol. Eras. Chil.

Λαρυγισμός. ᾶ. crocitatio.

Λάρυγξ. γος. ὁ. guttur.

Λαρύζω. clamo.

Λᾶς. ᾶ. ὁ. per concisionem à λάεις, lapis. Est

Est etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάθνον. ὁ. τὸ. matella, uasculum ad euacuandum uentrem.

Λαθνοφόρος. ὁ. ὁ. qui domino matulam subijcit. Horatius ad uerbum dixit, Te pueri lasanum portantes, œnophorumq.

Λάθω, & λαθάνω. illudere, contemnere, cõuiciari.

Λάθη. insultatio, insolentia.

Λαθῖν. imprudens, obliuiosus.

Λασιόκωφος. ου. ὁ. surdus, hirsutas aureis habens.

Λάσιος. hirsutus, densus, prudens.

Λασιουργία. textura.

Λασιῶνες. arbusta, loca densa.

Λασπάζω. nugor, adulor, rumpo.

Λάσχω. loqui, dicere.

Λάσαυρος. ὁ. ὁ. lastaurus, salax, insigniter mentulatus. à λὰ, & ταῦρος, quæ pudendorum pars est.

Λασαυροκάκαβον. edulium quoddam operosius ac lautius apud Chrysip.

Λάταξ. γος. gutta siue stillicidium maiusculum. Item λάταξ, animal est in aqua uiuens, sed aërem non humorem recipiens, ut crocodilus.

Λατιαρίω. dii. Latiali Ioui.

Λατμεύω. μ. ήσω. π. ηκα. lapides incido.

Λατμία. ας. ἡ. lapicidina.

Λατόμιον. τὸ. τὸ. latomium, lapicidina.

Λάτμος. ὁ. ὁ. & Λατύπος. ὁ. ὁ. lapicida.

Λαβαΐζω. barbarizare.

Λαβεία. ας. ἡ. λειτία θεῷ μόνῳ πρέπουσα, seruitus, obsequium, cultus diuinus, idẽ quod δουλία, teste Valla.

Λαβεύς. Apollo.

Λαβευτής. οῦ. ὁ. cultor.

Λαβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colo, seruio, douleuo. Datiuo iung.

Λάβρος. ὁ. ὁ. seruus. μισθῷ δουλεύων, ἢ πρὸς τὸ λάω, καὶ βρῶ τὸ φοβῶμαι.

Λάτρις. ιος. ἡ. famula.

Λάτρον. τὸ. merces.

Λατύπη. πες. ἡ. quod à lapidibus marmorarij abradunt. Friatos lapides quidã uertũt.

Λατύποι. lapicidæ, latomi, scalptores.

Λατύπω. turbo, uerbero, calcitro, nato.

Λαυκανία. ας. ἡ. guttur, arteria.

Λαύξω. obtineo, conuiuor, delecto.

Λαύρα. ας. ἡ. uicus, angiportus, angustium, impurum, sterquilinium, & generaliter sordentia omnia loca.

Λαυρός. οῦ. ὁ. latus, ut λαῦρα πυλίδων, Herodoto.

Λαυρῶς. latè, abundè.

Λαυσύρ. molestus.

Λαύτεια. sunt munera & xenia quæ legatis exterarum gentium dono mittuntur.

Λαυφθάζω. festino.

Λαυφθάσω. λαύρως ἰσθίω, deuoro.

Λαφυγμός. ῆ. ὁ. prodigalitas. Interdum insatiabilis uoracitas. & de canibus & suibus dici solet.

Λαφυξ. ὁ. morsus.

Λαφυραγωγῶ. spolio, prædor, deprædor, diripio.

Λαφυρον. τὸ. τὸ. spolia, exuuiæ, præda de uiuente hoste, σκῦλα autem mortuorũ sunt.

Λαφυροπώλης. ου. ὁ. uenditor prædæ & spoliorum, siue captiuorum.

Λαφυροπώλιον. τὸ. τὸ. forũ uendendæ prædæ.

Λαφυροπωλῶ. auctionor, addico, & sub hasta uendo.

Λαφύστιον. heluo, gurges. & Dionysij cognomen, à Bœotiæ monte Laphystio.

Λαφύσσω. μ. ύξω. π. υχα. lanio, deuoro, effundo, heluor, Cicero dixit.

Λαχαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. fodio, σκαλεύω. Neutrum accus.

Λαχανα. quod è uimine cõnexum currui ad sedendum imponitur.

Λαχανάδιον. τὸ. olusculum.

Λαχανεύω. idoneum esse esui olerũ modo.

Λαχανία. ας. ἡ. locus oleribus consitus.

Λαχανίζω. olus legere.

Λαχανισμός. ῆ. ὁ. olerum collectio.

Λάχανον. τὸ. τὸ. olus. ἀπὸ τοῦ λαχαίνω, ἢ λαχαίνω.

Λαχανοπωλεῖον. ου. τὸ. locus ubi olera uenduntur.

Λαχανοπώλης. ου. ὁ. uenditor olerum.

Λαχανώδης. ους. ὁ, ἡ. oleraceus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Λάχεα.ας.ἡ.terra breuis, ad fodiendum facilis, & bene effossa

Λαχεῖν.consequi, sortiri, accusare. Λαχεῖν δίκλω τινὶ ἢ κατηγορείας, actionem iniuriarum intendere. Λαχεῖν ἐνοικὶς δίκλω, agere locati actionem.

Λάχεσις.ιος.ἡ.Lachesis parca, sors Latinè. quæ ideo uitæ præest, quoniam sorte obtingit, quemadmodum quis uiuere possit ut scribit Placiades.

Λάχη.sors.

Λαχμός.ῦ.ὁ.densitas pilorum, sors.

Λάχνη.ης.ἡ lana, uillus, capillus. ἐκ κεφαλᾶς, & χνῦς.

Λαχνήεις.ηεντος.ὁ.lanosus, uillosus, capillosus.

Λάχνος.idem.

Λαχόντα.ᾶν.assequentem sorte.

Λάχος.ου.τὸ, & Λαῖχος.ου.τὸ, sors.

Λαῖχως.quasi.

Λαψάνη.ης.ἡ.napium, holeris species, lapsana, cyma syluestris, ut ait Plin.

Λαῶ.uolo, uis, uideo.

Λαϊκός.ου.ὁ, ἡ.popularis.

Λ Ε.

Λέαινα.ης.ἡ.leæna.

Λεαίνομαι.leuigor.

Λεαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.deleo, extenuo. Actiu. accusatiuo.

Λέβδνοι.οἱ.nauigia bellica, triremes.

Λεβηείς.ίδος.ἡ.serpentis exuuium, leberis. Plin.nunc senium, nunc senectutem appellat.

Λέβης.ητος.ὁ.lebes, olla, cacabus.

Λεβήτιον.ου.τὸ.peluis.

Λεγατεύω.legare.

Λεγεών.ῶνος.ὁ.legio, σῖφος τὸ ἐκλεκτόν.

Λέγω.μ.ξέω.π.χα.dico, oratoriè loquor, pronuntio, commemoro, concionor, ἀγορεύω. Est etiam discerno, dijudico, censeo. Vnde λόγος, id est, λογισμὸς, ratio. Item iubeo. Aliquando profiteor, fateor. Apud Demosth. λέγε pro recita et lege. Actiu. accus.

Λεδρῶμαι.curo, uolo.

Λεηλασία.ας.ἡ. præda, excursio militaris, captiuitas, pugna.

Λεηλατέω.μ.ήσω.π. ηκα. uehementer populor, depopulor, impetum facio in hostes, lædo. ἀπὸ pro λαός, & ἄτω noceo, quasi λαολατέω, λησεύω, αἰχμαλωτίζω. Neut. accus. iung.

Λεῖα.ας.ἡ.præda, commeatus.

Λειμῶν.ῶνος.ὁ.prata, loci humidi.

Λειαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. leuio, mitigo, polio, explano, pinso. Actiu. accus.

Λείβω.μ.είψω.π.εφα.libo, stillo, fundo, rigo. Actiu. accus.

Λείβηθρον.ου.τὸ.aquæductus, irrigatio.

Λειγοθυμέω.laboro leuore, siue fluxu intestinorum.

Λειγοθυμία.ας.ἡ.lienteria, morbus cum intestina leuore fluunt.

Λειῦμαι.conscindo, tero.

Λεῖκνον.ornamentum Bacchicum, uentilabrum, canistrum.

Λεῖμα.limax.

Λείμαξ.ακος.ὁ.hortulus, λειμών, locus arboribus consitus.

Λειμάς.irriguus & pinguis locus.

Λεῖμμα.ατος.τὸ.residuũ, spatium, defectus.

Λειμών.ῶνος.ὁ.pratum, floridus & iucundus locus, pinguis, & humidus. ἀπὸ τοῦ εἴλεω, λείλειμμαι. Aliquando ponitur pro mari, Hæsych.

Λειμώνιον.herba, uulgus betam syluestrem uocat.

Λειμώνιος.ου.ὁ.pratensis.

Λειόβαλος.locus planus, & piscis genus.

Λειογήεις.tenui & molli barba.

Λειοκάρηνος.ου.ὁ.caluus, glaber.

Λεῖον.τὸ.leuor.

Λεῖος.ου.ὁ.planus, leuis uel politus, facilis, contritus.

Λειόστρακα.leues testæ.

Λειότης.ητος.ἡ.leuitas, leuor.

Λειοτριβοῶντες.in farinam terentes.

Λειοῤῥῶ.polio, orno.

Λείοσι, pro λέουσι.leonibus.

Λεόφλοια.τὰ quibus est leuis cortex.

Λεύω.contero.

Λεπάζω.residuum esse.

Λεπανυρίᾳ.uirorum penuria laborare.

Λεπανδρεία.uirorum penuria.

Λεποβοτανᾶ.caret pabulo.

Λεπογνώμονες.de equis multũ annosis, quorum anni dentium ratione mitti in digitos amplius non possunt, qui & ἀγνώμονες dicuntur Iulio Polluci. A dentibus, quos duali numero γνώμονε uocant.

Λεπόδερμος.ου.ὁ.appella.

Λεπονοφρανᾶν. animo deficere, imbecillem esse.

Λεποθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.animo deficio, λεποψυχῶ. Neut.absol.

Λεποθυμία.ας.ἡ.defectio animi.

Λεπόκρεως.macilentus, minimè carnosus.

Λείπομαι.μ.είψομαι π.εμαι.deficio, inferior sum, ἐλλείπομαι, ἔκω, cedo, κλῖνομαι. Est etiam superstes sum. Depon.genit.

Λεπομοία.arbor, quæ superioribus mutilata, à radice germinat.

Λεπονάυτης.ου.ὁ.deserens socios nautas.

Λεπόνεως.ω.ὁ.desertor nauis.

Λεποστράτιον.ου.τὸ.desertio exercitus.

Λεποστράτης.ου.ὁ.qui militiam recusat.

Λεποτακτέω.μ.ήσω.π.ηκα.exercitum desero. Neut.absol.

Λεποτάκτης.ου.ὁ.

Λεποταξίας.ου.ὁ.

Λεποτάξης.ου.ὁ.desertor aciei. Λεποταξίς προσκλήθη, dies ei, ut desertori dicta est.

Λεποψυχᾶν.deficere animo, animam agere, mori.

Λεποψυχία.ας.ἡ.defectio animi, exanimatio.

Λείπω.μ.είψω.π.εφα.linquo. Accus. λελειμμένῳ λόγε, qui nihil audiuit, ad cuius aures sermo non peruenit.

Λειρίοεις.όεσσα.όεν.floridus.

Λείριον.ου.τὸ.flos, lilium, narcissus.

Λειρόφθαλμος.ου.ὁ.mitis, mansueto aspectu.

Λεπρός.ῆ.ὸν.tenuis, pallidus.

Λείρως.facilè, molestè, uehementer, perfectè, pulchrè.

Λειτὸς ου.ὁ.prædabilis.

Λείτωρα.ἡ.hæc sacerdos.

Λειτός.conuiciator.

Λειτουργέω.μ.ήσω.π.ηκα.ministro, publicum munus obeo. Neut.datiuo.

Λειτουργία.ας.ἡ.ministerium, officium, munus quoduis publicum. λειτουργίας λειτουργεῖν, munera obire.

Λειτουργός.οῦ.ὁ. publicus operator, seu minister.

Λειφαμεῖν.saguinem illinere.

Λειχλώ.λῶ.ὁ.lichen, impetigo, cutis asperitas, muscosa herba, roscidis petris innascens.

Λείχω.μ.είξω.π.εχα.lingo, μύζω. Actiu. accus.

Λειψανδρεία.uirorum defectus.

Λείψανον.ου.τὸ.reliquum, reliqua, ὑπόλειμμα, κατάλειμμα. τὰ λείψανα, utitur Herodianus pro reliquijs diuorum.

Λειψυδρία.ας.ἡ.defectus aquæ.

Λεῶ.læuigo, ὁμαλύνω.

Λεώδης.ους.ὁ, ἡ.planus, læuis.

Λεώμα.ατος.τὸ.lomentum. propriè quod est tritum significat.

Λεώσις.ιος.ἡ.euacuatio, resolutio.

Λεκάνη.ης.ἡ. peluis. πρὸς τὸ λεπιτακτικὸν, καὶ τὸ χαίνω.

Λεκάνιον.ου.τὸ.diminutiuum, parua peluis, patella, delicatior bolus.

Λεκανίς.ίδος.ἡ.λεκάνη.

Λέκιθος.luteum ouj, pisum.

Λεκίς.patina, paropsis, chlæna.

Λεκτικός.ῆ.ὸν.eloquens.

Λέκτρον.Ideæ promontorium.

Λεκτός.selectus, ἀειτός, σιμνός.

Λέκτρον.ου.τὸ.lectus, thalamus. λέγω γὰρ κοίμωμαι.

Λέκυθος.ου.ὁ.putamen, & flauũ oui, pisa.

Λεκυθοπόλης.ου.ὁ.uenditor leguminum.

Λεκυθόπολις.ιος.ἡ. uenditrix leguminum, uel ouorum.

Λελάχω.sortitus fuero.

Λελιθότως.sensim, latenter.

Λελημμένος.captus, cogitans, ἔν τινι τὸ λῆμμα ἔχων.

Λελίκως.ὁ.lippiens.

Λελίζω.uerto, quatio. Actiuum accusatiuo iungitur.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Λελιμμένος. ον. ὁ. calidus, incitatus, cupiēs.
Λέλογχα. fortitus sum. ἀπὸ τοῦ λαγχάνω, uel potius λήχω. & λελόγχυῖα, puerpera facta.
Λελογχωμένος. ε. ferratus, hastatus.
Λέλοχα. fortitus sum. παρὰ τὸ λέγω τὸ κληρῶ.
Λελυθρώμενος. cruentatus.
Λελυκωμένος. à lupo deuoratus.
Λελουμένος. lotus.
Λέμβος. ε. ὁ. lembus, paruum nauigium. Et λέμβαχοι. in lembo nauigantes.
Λεμβώδης. ες. ὁ, ἡ. speciem lembi præbens.
Λέμμα. τὸ. cortex, uagina.
Λέμφος. uanus, fiultus, ἀπόπληκτος. Item mucosus, coryza morbus.
Λεξικόν. ε. τὸ. uocabularium, dictionarius.
Λέξις. εως. ἡ. dictio.
Λεξοῦμαι, Dorice. dicent.
Λεοκόσιον. ε. τὸ. sacellum.
Λεοντέη, ὁ
Λεοντή. ῆς. ἡ. pellis leonis.
Λεοντονόμος. cui negotium datum est curandi leonis.
Λεοντομιγεῖς. canes è leonum & canum coitu prognati.
Λεοντοπόδιον. mineruium, siue palladium, herba.
Λεοντοφόνον. animal quoddam in Syria.
Λεοντώδης. εος. ὁ, ἡ. leoninus.
Λέπαδνα. τὰ. coria lata circa pectus equorum, capistra, collaria.
Λέπραγος. ε. ἡ. taurus albi pili.
Λέπας. τὸ. promontorium, ὀξεῖα φαχύτης.
Λεπάς. άδος. ἡ. genus ostrei uel piscis. Aristophanis interpres memorat ostrei genus esse, quòd petris adhæreat, adeò ut difficiliter auelli queat.
Λεπαστή. ῆς. poculi genus maioris aliquando, calix, dolium.
Λέπασγον. piscatorium uas.
Λεπίω. λέπω, percutio.
Λεπίδιον. ε. τὸ. herba lepidion, λιγιδιον.
Λεπιδοίδωτον. futuræ in caluaria.
Λεπιδωτός. οῦ. ὁ. squamatus, squamis consutus.
Λεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. decortico, detraho pellem. Neut. accus.

Λεπίς. ίδος. ἡ. lama, squama, & morbi genus, quem Latini porriginem uocant.
Λέπισμα. ατος. τὸ. cortex, siliqua.
Λέπος. εος. τὸ. idem.
Λεπισής. mendax.
Λέπρα. ας. ἡ. lepra, elephantiasis. Varium enim cutis colorem sicut in elephante facit, partim album, partim nigriorem.
Λεπρός. ά. όν. ὁ, ἡ. aspera, alta, alba.
Λεπεικά. τὰ. medicamenta leprarum.
Λεπειῶ. scaber sum. Dioscor. lib. 1. λεπειῶντας ὄνυχας dixit.
Λεπρός. ε. ὁ. leprosus. ἐκ τοῦ λέπω, τὸ ἐκδέρω.
Λεπρόομαι. μ. ώθω. π. ωμαι. lepram patior.
Λεπρώδης. scaber.
Λεπτάλεος. tenuis, gracilis.
Λεπτόγεος. ε. ὁ. sterilis, non pinguis, rara & exoluta terra.
Λεπτόγειον. τὸ. sterilitas.
Λεπτογνάμων. ονος. ὁ, ἡ. subtilis, acer.
Λεπτόδερμοι. οἱ. quibus genitalis glandem cooperiens cutis desit, siue quibus cutis tenuissima.
Λεπτόϊνος. ε. neruosus.
Λεπτοκάρυα. auellanæ.
Λεπτόκραος. habens ramos tenues.
Λεπτοκοπύμενος. ε. ὁ. minutatim concisus.
Λεπτολεχεῖς, καὶ λεπτολόγους, uocat Aristophanes philosophos de minutulis quibusdam rebus disputantes.
Λεπτολογίαι. subtilia nugamenta. à λεπτὸς & λῆρος, nugæ.
Λεπτολογῶμαι. de rebus tenuibus disceptare, et friuola tractare, minuta & subtilia disputare. Bud. Com.
Λεπτολογήματα, &
Λεπτολογίαι. subtiles de minimis rebus disputationes.
Λεπτομερία. ας. ἡ. exilitas.
Λεπτόμητις. prudens consilium, calliditas.
Λεπτόμιτον. subtiliter textum.
Λεπτόν. τὸ. bucca.
Λεπτοποιῶ. extenuo.
Λεπτός. ή. όν. ὁ. tenuis, minutus, subtilis, macer. κατὰ λεπτὰ, frustulatim.
Λεπτοσκελᾶς. crura gracilia habentes.

Λεπτο

Λεπτοχιτὼν. ῶνος. ὁ, ἡ. habens tenues inciſuras.
Λεπτότειχα. τὰ. quæ sunt tenuiori pilo.
Λεπτοτειχώτερος. pili tenuioris.
Λεπτουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. sculpo, in sculptura, & cælatura subtiliore & minutiore operor. Plato posuit pro subtiliter partiri, & distinguere, ἀπὸ τῆς λεπτουργίας ὃν ἀσφαλὲς. Neu. absol. Bud. Com.
Λεπτουργία. opus tessellarium & uermiculatum, & opus intestinum elegantis artificij. Bud. ibidem.
Λεπτουργός. huiusmodi artifex.
Λεπτόφωνος. gracilem & tenuem uocem habens.
Λεπτόχειλος. cui labrum tenue.
Λεπτυντικός. ε. ὁ. extenuatiuus.
Λέπτυνσις. anima, mors, fatum, Pluto, Proserpina. διὰ τὸ λεπτύνειν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων.
Λεπτύνω. μ. υνῶ. π. υνα. attenuo, comminuo, ἰχναίνω. Actiu. accus.
Λέπτυσμός. imminutio, & cũ aliquid de phalangis numero demitur.
Λεπύχανα. dicuntur fructus extrinsecus tecti cortice.
Λέπυρον. ου. τὸ. testa oui, aut mali punici cortex.
Λεπυρός. ε. ὁ. testaceus.
Λέπω. μ. ψω. π. φα. decortico.
Λέρνη. ης. ἡ. Lerna, lacus in Argiuorum ac Mycenæorum agro cõmunis, quem igni Hercules expurgauit.
Λεσβιάς. scortum, λαικάστρια.
Λεσβιάζειν, &
Λεσβιᾶν. polluere, conspurcare. Sumptum à moribus Lesbiorum. Eras. Chil.
Λέσπις, magna, aquatica.
Λεχαῖος interpres, congerro.
Λέχη. ης. ἡ. loquela, confabulatio, nugæ, conuentus, locus communis, æraria, fabrica.
Λεχλωΐα. contumelia, calumnia.
Λεχλωΐτης. ε. ὁ. calumniator.
Λεωφόρος. ε. ὁ. pernicioſus, tristis, anxius, grauis, difficilis, humidus.

Λευκαίνω. μ. ανῶ. π. υκα. dealbo. λευκαίνεται τὸ τεῖχα, canesco. Accus.
Λευκάνθος. ε. ὁ. canus, ut albus flos.
Λευκανία. ας. ἡ. gula, uerticulus. Item Lucania regio, dicta sic, quòd albicet.
Λευκανίθεν. ex imo gutture.
Λευκανοί. Lucani populi.
Λευκαρώδης. alba ardeola.
Λευκασμός. ε. ὁ. candor.
Λευκάσπις. argyraspis, albo scuto utens.
Λεύκη. ης. ἡ. populus arbor, & morbi, siue scabiei genus, apud Herodot.
Λευκή. ῆς. ἡ. alba.
Λευκηπατίας. ε. ὁ. formidolosus.
Λεύκινος. ε. ὁ. populeus.
Λευκίτης. albus.
Λευκογραφής. qui depingit albo colore.
Λευκογραφίς. genus lapidis.
Λευκοθέα. Matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli: Leucothea dicta, quòd cum circa Megaridem per campũ quendam albicantem curreret, in furorẽ inciderit, adeò ut se in mare iniiceret.
Λευκοΐον. ε. τὸ. alba uiola.
Λευκοπάρος. ε. ὁ. qui albis genis est.
Λευκοπάρυφος. ε. ὁ. candidis uestibus indutus. Vnde extat prouer. ἐξοθόνη λευκοπάρυφος ὄτι, τάδε ἴυθον ὀλοπόρφυρος, in eum qui uestibus quidem frugi utatur, nec ullo maioris impendij fuco inebriatis, animo uero, luxu diffluat. Cæl. lib. 9. ca. 7.
Λευκόπυγος. ε. ὁ. mollis denotatur & effœminatus, quasi candidis natibus, imbellis, delicijs fractus, timidus. Huic opponitur μελαμπυγός, uirilis.
Λευκόπωλος. epitheton Solis, quòd duobus æquis albis uehatur.
Λευκόρροον. ε. τὸ. alba rosa.
Λευκός. ή. όν. albus. Est & auis nomen, ex ardeolarum genere.
Λευκότης. ητος. ἡ. albedo.
Λευκόχροια. candicantia.
Λευκοῦσθαι. actiuè accipitur, de quo Budæus Commentarijs.
Λευκόφαος. ὁ. fuscus, id est, color mixtus ex albo & nigro.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Λευκόχρως.ὁ.albus corpore.

Λευκώλενος.ὁ,ἡ.habens albas ulnas. Epitheton Iunonis, propter aëris perspicuitatem.

Λεύκωμα.ατος.τὸ.albugo, album oui. Accipitur etiam pro πινακωμάτῳ γράμματος, id est, tabula albo colore inducta, sicut album Latinè. Bud. Com.

Λεύκωμον, &
Λεύκωσις. idem.

Λευκωπίας.ᾶ.ὁ.albus aspectu.

Λευκῶπις.ιδος.ἡ.habens oculos albos.

Λευκωσία.una Sirenum.

Λευρός.ᾶ.ὁ.latus, planus, tenuis, perfectus, cauus, humilis.

Λεύσσω.uideo, aspicio.

Λευσήρ.ῆρος.ὁ.dignus qui lapidetur.

Λευστός.uisibilis, lapidatus.

Λευχειμονέω.μ.ήσω.π.ηκα. albis induor. Neut. absol.

Λευχειμονῶν.ῶντος.ὁ. nueis induta uestibus.

Λευχείμων.ονος.ὁ. albis indutus, albatus, ut apud Horat. Ille repotia, natales, alios ue dierũ Festos albatus celebret. Bud. in Annot.

Λευχλωΰνω.nugari.

Λευχηπατίας.ου.ὁ. timidus, quòd metuentibus hepar albescere credatur.

Λεύω.μ.εύσω.π.ευκα. lapido, uideo. Accus.

Λεχαίνω. lectum, hoc est concubitum appetere.

Λεχεποῖος.ου.ὁ.uel λεχεποίης.herbosus.

Λέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι. cubo. Deponen. absolutum.

Λέχος.ους.τὸ.lectus, coniugium, uxor, conuictus.

Λέχριος.ου.ὁ. obliquus.

Λέχρις. ex obliquo.

Λεχώ.όος.ἡ. puerpera.

Λεχῶον. fruticosum, herbosum.

Λέχω.μ.ξω.π.λεχα. facio dormire. Neutrum.

Λεχώϊος.ου.ὁ. puerperio conducens.

Λεωβάτης. uia.

Λεώλης. perditus.

Λέων.οντος.ὁ. leo, παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, ὀξυβλεπ-

τὴς. ἢ παρὰ τὸ ἰσχύω.

Λεωντηδόν. terribiliter, leonis instar.

Λεωπετεία. planum saxum.

Λεωργός.ᾶ.ὁ. Prometheus epitheto apud Aeschylum, πάντλμος, qui pro populo moritur, qui populo operis occasionem subministrat, ut Prometheus tradito igni mortalibus.

Λεώς.ώ.ὁ. Atticè, populus, turba.

Λέως, uel λεῶς, aphaeresi pro τελέως. absolutè, perfectè.

Λεωφόρος.ου.ὁ.λαοφόρος

Λ Η

Λῆ. uult.

Ληΐζω.λίαν σπεύδω.

Ληβόλος, pro λιθοβόλος. lapidibus iaciens, uel dignus qui lapidetur.

Λήβω.λαμβάνω, sed est obsoletum.

Λήγω. quiesco, desino, cesso.

Ληδάριον, &
Λήδιον. tunicula uilis, aestiua.

Ληδεῖν. fessum esse.

Λήθω.ος. obliuiosus, uel obliuionẽ inducens.

Ληθάνω. obliuisci facio.

Ληθαργικός.ᾶ.ὁ. ueternosus.

Λήθαργος.ου.ὁ. morbus est, quem Latini torporem appellãt, inexpugnabilis penè somni necessitas, ut scribit Cels. lib. 3. cap. 20. Dictum ἀπὸ τῆς λήθης, hoc est ab obliuione. Nam eo morbo accidit obliuio omnium rerũ: à pituita posteriores uentriculos cerebri occupante, in quibus est memoria.

Ληθεδανόν. obliuionem pariens.

Λήθη.ης.ἡ. obliuio.

Λήθη.ης.ἡ. ol liuio, lethe.

Λήθιος. clancularius.

Ληθότης.ητος.ἡ. obliuio.

Λήθω.μ.ήσω.π.ηκα. lateo. Neut. accus.

Ληϊάνειρα. iniiciens uiris mulierũ amorem. ἀπὸ τῆς λιϊζειν τοὺς ἄνδρας.

Ληΐας.ἡ bello capta.

Ληϊβότειρα.ας.ἡ. segetem pascens.

Ληϊβότειρος.ου.ὁ. segetes depascens.

Ληϊβότης. aper.

Ληϊδάριον. ληδάριον.

Ληΐδιον. ληδον.

Ληϊζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. praedor, uasto segetes, possideo.

Λήϊον.ου.τὸ. seges, fruges, campus segetum.

Ληϊος.ου. mutilus, uilis.

Ληϊς.ίδος.ἡ. praeda, possessio ex praeda.

Ληϊτήρ.ῆρος.ὁ. latro.

Ληϊτός. bello captus, cum praedis abactus.

Λήϊτις.ιδος.ἡ. Epitheton Mineruae, quia praedae praest.

Λήϊτος.ου.ὁ. populus.

Ληκᾶν, & ληκεῖν. clamare, plaudere, percutere, latrare.

Ληκυθίζω. pusilla uoce utor.

Ληκύθιον.ου.τὸ. parua lecythus.

Ληκυθισμός. cantillatio, frigillatio.

Ληκυθιστής.οῦ.ὁ. qui exilem habet uocem.

Λήκυθος.ου.ἡ. uas olearium, & in quo unguenta reconduntur, quod & Latinè lecythus dicitur, penul. corr. Cicero uidetur lib. 1. ad Atticum, copiam dicendi uniformem ληκύθους appellasse, alludens fortè ad illud Aristoph. ληκύθιον ἀπώλεσα.

Ληκυστᾶν. altius clamare ac strepitũ ædere.

Λῆμα.ατος.τὸ. superbia, dogma, consilium, cõstantia, fiducia, & robur animi.

Ληματάω. sum excelso & sublimi animo & intrepido, superbio.

Ληματίας.ου.ὁ. arrogans, superbus.

Ληματία.τὰ. sententiae, consilia.

Λημάω. lippio, caecutio, caecutio lippitudine. Neut. absol.

Λήμη.ης.ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo nascitur. παρὰ τὸ λεύω τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή.

Λῆμμα.ατος.τὸ. quaestus, lucrum, captura, captio, spatium, uagina.

Λημμάτιον. idem.

Λημνίσιον. corymbus.

Λῆμνος. insula Thraciae propinqua.

Λῆμος. animus.

Ληναῖος. Lenaeus, cognomen Bacchi, & ληναιῶνα μῆνα Ianuarium dici ait Ioannes Grammaticus, quòd Dionysio Lenaeo à torcularibus dicto, festiuitas eo mense ageretur.

Λήνις.ιδος. mulier Bacchas.

Ληνοβάτης.ου.ὁ. uinitor.

Ληνός.ου. ὁ. torcular. παρὰ τὸ λιαίνω τὸ πλαδύνω.

Ληξιχιτόν. liber erat, in quem puerorum nomina referebantur, qui iam tutelae suae facti erant. ὅθεν τοὺς νέους τῶν ληξιάρχων ἤδη ἄρχειν.

Ληξιπύρετος.ου. ὑ. lexipyretus potius quàm lexipyreta, medicinae quae febres fugiunt. de qua Hermol. in Plin.

Λῆξις.ιος.ἡ. quies, desinentia, sors.

Ληπτέον. sumendum est, explicandum, aggrediendum.

Ληπτήρ. sapiens.

Ληπτός. captus.

Ληρέω.μ.ήσω.π.ηκα. nugor. proprie nefariè loquor ex ebrietate, φλυαρέω autem nimiũ & stulte loquor. Ληρεῖς ἔχων, Attice pro nugaris. Neut. accus.

Λῆρος.ου.ὁ. nugae, trichae, stultus, nugator, mendax. Eras. Chil.

Ληρώδης. nugatorium.

Ληρώδης.ους.ὁ,ἡ. nugator.

Ληρωδία. delira fabula.

Λῆς. uis, ut ἀλῆς, si uis, Aristoph.

Λῆσις. uoluntas, electio.

Λήθομαι. obliuiscar.

Λῃστάρχης.ου.ὁ. & λησαρχος. sicariorum siue latronum princeps.

Λῃστεία.ας.ἡ. latrocinium.

Λῃστεύω.μ.εύσω.π.ευκα. latrocinor, populor, latrocinio despolio. Neut absol.

Λῃστής.οῦ.ὁ. latro, praedo, sicarius.

Λῃστικόν. ου. τὸ. manus piratarum, latrocinium.

Λῆσις.ιος.ἡ. obliuio.

Λῃστός.ᾶ.ὁ. praedabilis.

Λῃστικῶς. praedatiue, furtiue.

Λῃστίς.ίδος.ἡ. praedatrix.

Λήτειρα.ἡ. sacerdos.

Λητοΐδης. Latonae filius, Apollo.

Λητόν. publicum.

Λητουργεῖν. obire munus publicum. (θεός.

Λητώ.όος. ἡ. Latona. ἐπίκλησιν γὰρ καλεῖν ἡ

Λήχω.μ.ήξω.π.ηχα. desino. Neut. gen. ut ἔλησε τοῦ θυμοῦ, stomachari desyt.

Λῆψις.ι@.ἡ.captio.

Λ ι.

Λιάζω.μ.άσω.π.ακα.separo, fugio, declino. Actiu.accuſ.

Λίαν.nimis, ualdè. Differt à λέαν.

Λίαν ὑπερεαν.ſupra modum.

Λιβρός.ρ.ὁ.calidus, ſuauis, flexibilis.

Λιβάδιον.herboſus locus.

Λιβάζω.ſtillo, defluo, perdo, ῥέω.

Λιβανικός.ρ.ὁ.thureus.

Λίβανος.ν.ὁ. thus, arbor thuris, Libanus mons Arabiæ. differt à λιβανωτός.

Λιβανώδλης.κος.ὁ,ἡ.odoratus.

Λιβανωτίς.ἡ.thurea, roſmarinus.

Λιβανωτός.ν.ὁ.ὁ ἢ λιβάνου κρῖτός.

Λιβανωτφόρος.ν.ὁ.thurifer.

Λιβάς.άδος.ἡ.ſtillatio, gutta, fons, ſcaturigo, locus amœnus, & humidus.

Λιβδύειν.ſeparare.

Λίβος.gutta, lachryma.

Λιβρός. ου. ὁ. obſcurus, caliginoſus, humectus.

Λιβύη.κης.ἡ. Libya, hydria nigra ſepulchro impoſita.

Λίβυστρ.ſerpentes quidam.

Λιβυήθεν.ex Libya.

Λιβυκός.Libycus.

Λιβυρνίδων.αἱ.naues liburnæ, piraticæ, & uelociſſimæ, roſtris æreis.

Λίβυς.υος.Libys, homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à poëtis.

Λίβυσσα.κης.ἡ Libyſſa.

Λίγα.ſtridule, tenuiter, ſuauiter.

Λιγαίνω.μ.ανῶ.ſtrideo, delecto, canto, flagello, prædico.

Λίγγω.μ.ίγξω.π.ιγκα.ſtrideo, reſono. Neutr.

Λίγδα.cos, lixiuium.

Λιγδύνω.ſonum reddo feriendo ſuperficiem

Λίγδω.in ſuperficie, ſtrictim.

Λιγέως. acutè, dulciter, celeriter, uehementer.

Λιγνύς.ύος.ἡ.fumus, fumi emiſſio, & extinctio luminis.

Λιγνυώδλης.ſuliginoſus.

Λίγξε.ſonuit.

Λίγυς.ὁ.ſtridulus.

Λ ι.

Λιγύμοχθος.Luſciniæ epitheton, quòd cantu laboret.

Λιγυείζω.canto.

Λιγύειον.ν.τὸ.ligurius lapis.

Λιγυρός.ρ.ὁ.ſtridulus, acutus in uoce, ſuauis, uocalis.

Λιγυρῶς.ſuauiter, concinnè.

Λίγυς.υος.ὁ.Lygur.

Λιγύς.ύος.ὁ.ſtridulus, canorus in loquendo, facundus, ἡδύς, λιγυρὸς, ὀξύς, ταχύς.

Λιγύφθογγος.ὁ,ἡ.&

Λιγύφων@. canorus, habens uocem ſtridulam.

Λίζω.capio.

Λίζω.ludo, ſtillo, βίπτω.

Λιθάζω.μ.άσω.π.ακα.lapido. Accuſ.

Λιθακός.ρ.ὁ.lapidoſus.

Λίθαξ,@ λιθάειον.lapillus.

Λιθάργυρ@.ſpuma argenti.

Λιθάς.άδ@.ἡ.lapis.

Λιθεία.ſumptuoſitas.

Λιθέω.lapideſcere.

Λιθίασις.ι@.ἡ.morbus calcularis. Sic etiã uocatur, cum in palpebris gignũtur albicantia quædam, & aſpera lapidis modo, oculumq; perpungentia.

Λιθιάω.calculo laboro.

Λιθίζειν.lapidis qualitatẽ potius quàm gemmæ referre. Plin.lib.7.cap.37.

Λίθιν@.ν.ὁ.lapideus.

Λιθίς.ίδ@.ἡ.lapillus, λιθίδιον.

Λιθοβολέω.μ.ήσω.π.ηκα.lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo. Accuſ.

Λιθόβολος.ρ.ὁ.iaciens lapides.

Λιθόγλυφ@.ρ.ὁ.ſculptor lapidarius.

Λιθόδομ@. ου. ὁ. architectus, faber lapidarius.

Λιθοβλάω.lapide frango.

Λιθοκάρδι@.ρ.ὁ.qui eſt ſaxeo corde.

Λιθονόμυκες.ρ.ὁ.gemmis uel lapillis diſtinctus ac picturatus.

Λιθόλωτος.ρ.ὁ.lapidatus, lapidator.

Λιθολοέω.μ.ώσω.π.ωκα.lapido. Accuſ.

Λιθολόγημα. ατος. τὸ. ſtrues lapidum, ædificium.

Λιθολόγος.lapides colligens, ædificator.

Λιθομῶται. qui ad populum concionabantur, ἐπὶ τ λίθε ὀμνύτων.

Λιθοξοικὸν ϑγαλεῖον.τὸ.bipennis, inſtrumentum ſcalpendorum lapidum.

Λιθοξόος.ου.ὁ.lapicida, λατύπος, λάξομος, λιθουργός.

Λίθος.ρ.ὁ, uel ἡ.lapis, gemma.

Λιθόστρωτος.ρ.ὁ,ἡ.lapidibus ſtratus. à λίθος & στρωννύω.

Λιθοτομία.ας.ἡ.lapicidina. Eſt etiam carceris & cuſtodiæ nomen apud Syracuſanos, cuius meminit Thucyd. unde arbitror prouerbium natum, Εἰς λιθοτομίας.

Λιθοτόμος.λιθοξόος.

Λιθότμητος.incíſus à lapide.

Λιθοτευδική.ars lapides excolentium, elaborantiumq; ad operum ornamenta.

Λιθουλκῶ@. τὸ σῶ@ ἐπὶ τ βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λιθουλκοί. uectiarij.

Λιθουργήσα.in lapidem uertet.

Λιθουργική.ars incidendorum lapidum. Ad eos qui in metallis lapides cædunt, pertinere uidetur.

Λιθουργός.ὁ. λιθοξόος, lapidarius. Et λιθουργὸν lapidariũ ferramentũ, apud Thucyd.

Λιθόω. in lapidem indureſcere & lapidem fieri. Bud. Com.

Λιθοφορέω.lapides fero.

Λιθόω.μ.ώσω.π.ωκα.lapideſco, lapidem genero. Neut.abſol.

Λιθώδλης.κος.ὁ,ἡ.lapidoſus.

Λίκιγξ.tinnitus aurium, mirmitio.

Λίκλινος.uas teſtaceum.

Λικμάω.μ.ήσω.π.ηκα.uentilo, cribro, paleas à frumento ſeparo, ἀλοῶ, tritu ro, commiuo, lingo.

Λικμητήρ.ῆρος.ὁ.uentilator.

Λικμητήρις.ίδος.ἡ.uentilabrum.

Λικμητήριον.idem.

Λικμητός.ὁ.λικμητήρ, ὅ@ σκορπισύς.

Λικμίζω uentilo, ἀλοῶ.

Λίκμος.ρ.ὁ.uentilabrum, uannus.

Λικμοφόρος.uannum ferens, caniſtrifer, ut olim ad ſacra Bacchi ferebatur, ab hominibus infimæ ſortis, unde etiam dictũ eſt de homine abiecto & contempto.

Λικνίτης.Bacchi epitheton.

Λικνοειδής.ſordidus.

Λίκνον.ν.τὸ.cuna, uannus.

Λικνοφόρος, pro λικμοφόρος apud Demoſth.

Λικροί.οἱ.rami cornuum ceruorum.

Λικρυφῶς, uel λικριφὶς, obliquè.

Λίκρος.ν.qui glomerari poteſt.

Λιμαίομαι.cupio. Depon.genit.

Λιμύβαιον.ν.τὸ.Lilybæum.

Λιμῶ.inuideo, cupio, feſtino.

Λιμαγχᾶν.fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.

Λιμαγχονᾶν.idem, quaſi dicas anguina inedia ſuffocare. Bud. Com.

Λιμακώδης.humidus, herbidus.

Λίμβος.ὁ.uel λιμβός.guloſus, inſatiabilis.

Λιμβρός.ρ.ὁ.nox, caligo.

Λιμενάρχαι. οἱ. qui locis maritimis præſunt, unde traiectus eſt ad exteras nationes, λιμενοφύλακες, id eſt, portus cuſtodes, Ariſtot. Bud. in Annot.

Λιμενάρχία.munus portuum curandorum, λιμενοφυλακία.

Λιμένες.ὁ.portus, littus, ſinus maris.

Λίμνα.κης.ἡ.ſtagnum, mare, Oceanus.

Λιμνάζω.μ.άσω.π.ακα.ſtagnum facio, ſtagno. Neut.abſol.

Λιμναῖος.ν.ὁ.lacuſtris.

Λιμναχίδες.ἀι.deæ aquarum.

Λίμνη.palus, ſtagnum. παρὰ τὸ λίαν κοὴ λιθουμένην.

Λιμνῆτις.ίδος.ἡ.ſtagnea.

Λιμνοθάλαττα.lacus aut ſtagnea marina.

Λιμνόστρεα.oſtreæ.

Λιμνουργός.ρ.lacunas purgans.

Λιμνῶδη.in paludem uel lacum abire & exundare, uel in paludem redundare. Bud. Commentarijs.

Λιμνῶδες.τὸ.reſtagnatio.

Λιμοθλοεῖς.οἱ, qui fame urgente aliquò demigrant. à Dorenſibus qui Peloponneſo fugerant annonæ inopia, ſumpta uox eſt. Eraſ. Chil.

Λιμοθλοέω.fame cõpulſus aliquò demigro

Λιμοκτονέω.μ.ήσω.π.ηκα.fame neco. Actiu. accuſatiuo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Λιμοκτονία. huiuſcemodi inedia à medico imperata.

Λιμός. ὁ, Attice. uel ἡ, Dorice. fames.

Λιμόψωρ& morbus quidam, malus corporis habitus ob famem. Nam cum mali ſucci cibarijs propter inopiam utendum eſt, ſcabies & uaria cutis ulcera proueniunt.

Λιμπάνω. relinquo. Actiu. accuſ.

Λιμφνάω. decipere.

Λιμφός. ſycophanta, parcus.

Λιμώττω. μ. ὀξω. π. ωχα. fameſco, eſurio. Neutrum abſol.

Λῖν. leonem.

Λινοῦς& . ε. ὁ. ex lino factus.

Λιτάδιον. τὸ filum, funiculus.

Λίνεος, λινοῦς. lineus.

Λινίσκος. funiculus.

Λινόδετος. ε. ὁ. uinculum lineum.

Λινόσωτις. ἡ. Mercurialis herba.

Λινοθώραξ. κος. ὁ. thorax lineus, lineo thorace indutus. Homer. Iliad. β. de Aiace, ὃς ῥ' ἔλυ λινοθώρηξ.

Λινοκαλαμίς. linum agreſte.

Λίνον. ε. τὸ. linum, uinculum, rete, chorda, filum, lana.

Λίνος. ὁ. λίνεος.

Λινύπλης. ὁ. qui eſt à retibus, qui retia cuſtodit, & aues incidentes obſeruat.

Λῖνος. ε. ὁ. linus cantilenæ genus, proprium ruſticorum. Item funis.

Λινόσπερμον. lini ſemen.

Λινύω. intermitto.

Λίξ. latus, obliquus, lapis.

Λίπα pro λιπαρὸν. pingue, oleum. Indeclinabile poëtis.

Λιπαίνω. μ. ανῶ. π. κα. impingo. Accuſ.

Λιπάρα. inſulæ nomen.

Λιπαρά. lenia emplaſtra.

Λιπαρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. obſecro, obteſtor, oro, ſupplico, adulor, promptus ſum. Ac.

Λιπαρέως. affatim.

Λιπαρής. ές. ὁ, ἡ. magnus, accuratus, diligẽs, ſupplex.

Λιπαρεία. ας. ἡ. aſſiduitas.

Λιπαροκρήδεμνος. ε. ὁ, ἡ. habens pulchras uittas in capite.

Λιπαρός. ε. ὁ. pinguis, cui contrarium ἀνιπαρός. Item maturus, formoſus, plenus.

Λιπαρόχωρ. pinguem terram habens.

Λιπαρῶς. abundanter.

Λιπασμός. ε. ὁ. inunctio.

Λιπαλίφ, apocopa pro λιπαρῷ ἐλαίῳ. pingui oleo.

Λιπαρνῆτις. ιος. ἡ. egena, inops, ut quæ ὀρνίθων, hoc eſt, uirgultis quoq; careat, aut abiectior ſit. Maſcul. λιπαρνήτης

Λιπήμερ& . qui ſtatuto die non præſto fuit.

Λιπόβιοι. mortui.

Λιποχνάμων. λιποχνάμων.

Λιποψυχανέες. animi defectione laborantes, de mulieribus dictum.

Λιπόξυν& . ſolitarius.

Λιπόνεως. nauis deſertor.

Λίπ& . ος& . ὸ. pinguedo.

Λιποσάρκης. ος& . ὁ, ἡ. macilentus.

Λιποτάκτης. ε. ὁ. &

Λιπότακτος. ε. deſertor aciei, transfuga.

Λίπτω. cupio, amplector.

Λιπόεις. ſuauis, odoratus, ſplendidus.

Λίπος. τὸ. flos, narciſſus propriè Atticis.

Λιπός. ὁ. &

Λιπόφθαλμ& . impudens, θρασύς.

Λίς. ἰδ& . ὁ. leo.

Λῖς, λιτός. pannus lineus ſubtilis.

Λισάσκομαι. ſupplico.

Λίσπος. ὁ. attritus & uſu depolitus diminutuſq;. Sic etiam dicitur, cui nates ſunt graciles ac tumore prorſus uacant: cuiuſmodi ſunt aues. Ἀσφάλαροι λίσποι dicuntur, qui in medio pertuſi ſunt: & γλῶσσα λίσσα eadem ratione, ἐκτετριμμένη, καὶ ὀλισθρά. Hinc etiam

Λισπόπυλοι. à comicis appellantur Athenienſes, quòd cum magna ex parte nautici eſſent, ob ſedendi aſſiduitatem depyges reddebantur.

Λίσομαι. ſupplico.

Λισός. leuis, planus, aſper, altus, accliuis, præruptus, miſer.

Λίσσω. λίσομαι.

Λιτός. ε. ὁ. ſupplicabilis.

Λισφάν& ,

Λισρύω. purgo, fodio, polio, explano. Neut. accuſatiuo.

Λίσρ& . ε. ὁ. uentilabrum.

Λισρωτός. lapidibus ſtratus, planus.

Λίσφοι. οἱ. coxendices.

Λισφόω. minuo, attenuo.

Λίσχος. ε. ὁ. parcus.

Λιτάζομαι. adhortor, ſaluto, ucueo, ſupplico.

Λιτανεία. ας. ἡ. ſupplicatio, litania.

Λιτανεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. rogo, uota accipio, & dona lito, Actiu. accuſ.

Λιταργίζω. curro, feſtino, ſalto.

Λιταργισμός. ſaltatio.

Λίταργ& . uelox.

Λιτή. ῆς. ἡ. ſupplicatio, & Macedoniæ urbs.

Λιτί. πι, ſubtili, ſtragulo.

Λιτίβρασις. ε. ὁ. cantionis genus apud Phrygios. proprium foſſorum & agricolarum.

Λιτίς. ἡ. ſquama æris.

Λιτοβόρος. tenuiter nutritus.

Λιτοδίαιτος. τὸ. tenuitas uictus.

Λίτομαι. λίατομαι.

Λίτος. ε. τὸ. pannus, operimentum tenue.

Λιτός. ἡ. ὸ. ſimplex, frugalis, lenis, humilis, exiguus, paruus, tenuis, ut λιτὰ δῶρα.

Λιτότης. ητος. ἡ. ſimplicitas, frugalitas, tenuitas, lenitas. Cicero Epiſt. lib. 7. Lex ſumptuaria quæ uidetur λιτότητα attuliſſe.

Λιτουργῆμ. τὸ κακὰ λέγειν, Didymo authore.

Λιτουργοὶ δημοσίων. miniſtri publici.

Λιτός& . improbus.

Λίφα. ας. ἡ. libra, obolus, numiſmatis genus apud Siculos.

Λιτεῖς. urna.

Λίφος. Attice pro νίτρον. ου. τὸ. nitrum. Ariſtophan.

Λίφω. cupio.

Λιφανῶ. ſanguinem mitto, deficio corpore, exanguis fio, palleſco.

Λιχάζω. λίχω.

Λιχανός. ὁ. digitus medius, index. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.

Λίχας. α. ὁ. Lichas uiri nomen. Item ſi pollicem explices & indicem, λίχας nominatur menſus is, ἀπὸ τοῦ

Λιχὴν aut λιχὴς. morbus, qui quòd à mento prius oriebatur, mentagra à Latinis dici cœpta eſt. Deinde à ſimilitudine cutis, elephantiaſis.

Λιχμάζω. μ. άσω. π. αχα. &

Λιχμάω, &

Λιχμάομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. lambo, ligurio. Actiu. accuſ.

Λιχμήεις. εντος. exerens linguam.

Λιχνεία. ας. ἡ. guloſitas, edacitas.

Λιχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. glutio, λιμβύομαι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. Neut. accuſ.

Λιχνοκαΐα. lucernarum accenſio.

Λιχνός. ε. ὁ. guloſus, auidus.

Λιχεπῶς. obliquè.

Λίψ. Βός. uentus aduerſus uulturnum flãs, qui Latinè africus dicitur, Gell. lib. 2. capite 22.

Λ O.

Λόβιον. pars gibba hepatis.

Λοβός. infima auricula. ἀπὸ τ λαμβάνειν. Eã enim præhendimus cum admonemus. Dicitur etiã eodem nomine pars auris ſuperior: et ſumma omnia λοβοὶ poſſunt dici, ut in iecore λοβοὶ, partes inferiores aut ſuperiores. Dicitur itẽ ciceris aut fabæ uas. Itẽ ſiliqua interdũ, & fibræ uictimarũ.

Λογάδην. οἱ. delecti ciues, prudentes, cohortes, copiæ. Nicandro oculi ſignificantur μυκὰ τ ὄφθαλμῶν.

Λογάδδην, aduerb. electè, collectim.

Λογάεια. τὰ. ſermocinationes.

Λογάζω. μ. άσω. tardo, moror, inuideo.

Λογγάσια. λογγῶνες.

Λογγεύω. tingo.

Λόγγη. ης. ἡ. τάφος.

Λογγῶνες. ſaxa in portu, quibus naues alligantur.

Λογεῖον. τὸ. locus ubi conueniunt conſulentes, pulpitum ubi recitantur comœdiæ.

Λογίμπορος. ſophiſtæ epitheton.

Λογία. ας. ἡ. conuentus, collatio, collectio, collecta. Paulus ad Corinth. 1. cap. 16. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. Nouum apud Apoſtolum uerbum, à colligendo ſic legendo dictũ. Apparet enim metapho

ram sumpsisse à fœtibus arborum aut terræ, quæ legi dicuntur: unde & legumina.

Λογίδιον. oratiuncula.

Λογιεύς. έως. ὁ. rhetor.

Λογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. computo, consydero, existimo, arbitror, reputo, expendo, imputo, cogito, διαλογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι, ἀνεθμῶ, ἀνατίθημι, φρωίζω.

Λογίζω. idem.

Λογικός. ὴ. όν. ὁ. rationalis, rationi obtemperans.

Λογίμη πόλις. insignis urbs.

Λόγιον. ε. τὸ. oraculum, deorum responsum, uaticinium, rumor, φύτευμα, responsum soluta oratione, sed χρησμὸς, carmine λογεῖον.

Λόγιος. ε. ὁ. eloquens, prudens, doctus. Λόγιος apud antiquos dicebatur, qui in unaquaq; patria instituta interpretari & eloqui poterat, hoc est, historiæ & antiquitatis peritus, & in ea re facundus. λόγιος Mercurius, quasi studiorum & literarum eloquentiæ præses. Λογιώτατοι apud Plutarchum uaticiniorum interpretes peritissimi.

Λογιότης. ητος. ἡ. eloquentia.

Λογισμός. ῦ. ὁ. consyderatio, cogitatio. Vnde λογισμὸς κοινὸς, sensus communis. λογισμὸν ἑαυτῷ διδόναι, secum rem æstimare, secum ratiocinari, sese respicere.

Λογισεύω. enumero, expendo, σκέπτω.

Λογισήριον. ε. τὸ. locus in quo exercitus recensetur, & stipendia militiæ numerantur.

Λογιστής. ῦ. ὁ. computator, curator, æstimator, expensor. λογισταὶ etiam erant magistratus Athenis.

Λογιστική. ῆς. ἡ. ars supputandi quæ calculatoria dicitur. (tur.

Λογιστικόν. ῦ. τὸ. pars animæ quæ ratio dici-

Λογιστικός. ῆ. ὸν. computatorius, supputandi calculandiq; peritus.

Λογογραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. libros condo, scribo historiam uel orationes forenses, uel uitam alicuius. Neut. absol. uel accus.

Λογογράφος. ὁ. est orator, & qui oratione prosa scribit.

Λογοδαίδαλος. ε. ὁ. sophista, uerborum inanis funditor, qui uenustatem uerborum, non sensuum acumen insectatur. Eras. Chil.

Λογόδαπνον. ε. τὸ. cœna uerbis magis quàm cibis condita.

Λογοειδία. uitium dicitur in poëmate, quando nihil in se doctrinæ solidæ habet aut cultus splendoris ue, sed nugax est & futile. Nam λόγοι pro dictis ridiculis contẽnendisq; interdum capitur, etiam apud Terentium & Ciceronem.

Λογομανῶ. uehementer literis & disciplinis incumbo.

Λογομαχέω. pugnare uerbis, contendere.

Λογομαχία. ας. ἡ. pugna uerborum, uerborũ uelitatio, loquax contentio.

Λογοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. historiam seu fabulas scribo. Neut. absol.

Λογοποιία. ας. ἡ. maledictum, multiloquium temerarium.

Λογοποιός. ῦ. ὁ. historicus author, fabularum scriptor.

Λόγος. ε. ὁ. multiplicis est significationis.

Aliquando enim est sermo, oratio, ut λόγον διαλύναι, uerba facere, & λόγον λαμβάνειν, aures accommodare, Synes. Et apud Xenoph. ἐπὶ λόγ. ς. λόγον διαλύναι est causam orandi locum dare, uel apud Demosth. κατὰ τιμοκρ. dicendi causam potestatem facere. Vnde λόγου τυχεῖν ij dicuntur, quibus dicẽdi potestas facta est, apud eundem. Apud Platonem uero in Protag significat uices dare loquendi et percunctandi, & uicissim respondere percunctanti. Sed λόγον ἑαυτῷ διδόναι, Demosthe. ὑπὲρ στεφ. Andoc. περὶ μυστ. & Plut. in Cato. est rem secum æstimare, & perpendere, uel ratiocinari & coniectura colligere. Διδόναι τῷ λόγῳ, memoriæ prodere, scribere, Greg. Εἰς λόγος ἔρχομαι, ad colloquiũ uenire, Xenoph. Ἐν λόγοις εἶναι, hominũ sermone celebrari, apud eundẽ. Interdũ tamẽ ea significatio fraudis est et uanitatis, ut λόγος ταῦτα, Demost. id est, Verba istæc sunt, ut Ter. uel, Verba sunt atq; ineptiæ, ut Cice. Vnde etiam λόγους λέγειν, pro inaniter uerba fundere, uerba loquaciter facere, Demosth. & λόγος διαδίδοσθαι, rumores in uulgus dissipare, Plut.

Huc pertinet cum pro sermone fabulo so, seu fabula accipitur, ut Eustath. tradit, unde Aesopus ille λογοποιὸς, id est, μυθογράφος dicitur. Aliquando pro ratione, id est, cura & respectu ponitur, ut λόγον ἔχειν, rationem habere, ὑπολογίζεσθαι, ἀπολογον ποιεῖσθαι, rebus consulere, prospicere, res consyderare, de rebus cogitare, uidere, constituere. Quod tamen interdum est proportionem habere, hoc est instar esse, & ἀνάλογον εἶναι, Synes. Vnde κατὰ λόγον, id est, pro portione, Aristotel.

Vel pro ratione, id est, modo & forma, ut ἔξω λόγου, ab re, extra propositum. ὑπὲρ λόγον, ultra modum, suprà quàm dici possit. Sic etiam λόγου κρεῖττον, pro eo quod maius est omni ratione, aut quod nulla ratio comprehendere potest. Vel pro ratione, id est, causa, ut λόγον ὑπέχειν, rationem reddere, & λόγον διδόναι, causam dicere. ἀπολογεῖσθαι, κρίνεσθαι, δίδυνεσθαι, Andocy. Xenoph. & Demosthen.

Huc pertinet, quod cum κατὰ πρῶτον λόγον dicunt, primaria ratione & causa significant, siue per se: & κατὰ δεύτερον λόγον, secundaria & per accidens. Sic cũ ponitur pro ratione substantiæ, id est, finitione, Aristot. Aliquando pro fama & existimatione hominum, ut λόγος ἔχει, fama est, Athen. Sæpius tamen sine uerbo. Grego. ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, ut mea est opinio. οὐδὲνὸς λόγος τέτυ, pro nullo numero habetur. Aliquando λόγοι sunt studia literarum & disciplinæ liberales. Synes. νοὶ μὰ τὸν λόγους. Et Aristot. τὸς ἐν λόγοις ὄντας philosophos appellat, & doctrinarum studiosos. Aliquando ponitur pro disceptatione seu disputatione. Theophrastus πλέων γὰρ ὁ λόγος &c. Idem, ἄπορον δὲ καὶ λόγου διόμενον. Aliquando pro libro, ut κατὰ τὸ ἕβδομον λόγον, libro septimo, Galeno. Postremo λόγος dicitur filius Dei, & uirtus (ut scribit Cypri.) ratio item, & sapientia eius & gloria. Bud. Com.

Λογχᾶος. ha stat us.

Λόγχη. ης. ἡ. lancea, ferrum hastæ, quies, pars.

Λογχήτης. ε. ὁ. satelles.

Λογχνίς. lanceola herba.

Λογχόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tendo in acutum. Depon. absol.

Λογχοφόρος. ε. ὁ. lanceam ferens, hastatus.

Λογχωτός. ῆ. ὸν. longus ut hasta.

Λοιγάμυγος. lotus.

Λοιγρὸν. ε. τὸ. lauacrum.

Λοιτροχόος. ε. ὁ. balneator, tripos.

Λοιτροχόοι τρίποδες dicebãtur in quibus colesiebat aqua.

Λοίω. μ. ήσω. π. ηκα. lauo. Actiu. accus.

Λοῖσς. fœnum aridum.

Λοιβᾶσθαι. libare.

Λοιβάσιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in se continet. Bud. Com.

Λοιβεῖον. ε. τὸ. uas ad sacrificandum.

Κοιβή. ῆς. ἡ. libamen, libatio. ἀπὸ λείβω.

Λοίγιος. ε. ὁ. pestifer, mortem ferens.

Λοιγός. ῦ. ὁ. pestis.

Λοιδορέω. μ. ήσω. π. ηκα. obiurgo, conuicior, mordeo, increpo, maledictis incesso, maledicta ingero, insector, reprehendo. Datiuo, uel accus. Bud. Com.

Λοιδορημάτιον. ε. conuiciolum.

Λοιδορία. ας. ἡ. conuicium, maledictum, opprobrium, iurgium, obiurgatio, sales conuicioſi.

Λοιδορισμός. idem.

Λοίδορος. ε. ὁ. conuiciator, maledicus.

Λοιδορεῖσθαι. τὸ. λοιδορέω. Datiuo.

Λοιμινόομαι. corrumpo, noceo, peste inficio & contagione.

Λοίμη. pernicies.

Λοιμικός. ῆ. pestilentialis.

Λοιμός. ῦ. ὁ. pestis, contagium, corruptio.

Λοιμώδης. ες. ὁ, ἡ pestilens.

Λοιμωξάντων. peste laborantes.

Λοιμώττω. sæuire pestilentia, laborare pestilentia.

Λοιπάζομαι. reliquari.

Λοιπάδων. reliquatores. Bud. in Anno. post.

Λοιπή. sepulchrum.

Λοιπόν. igitur, deinceps.

Λοιπός. ή. όν. reliquus.

Λοισσώς. ὁ. ᾶ.

Λοίσθιος. α. ον.

Λοίσθος. η. ον. ultimus.

Λοίωβος. ον. libidinosus, incontinens.

Λοιωβώνη. ῆς. audacia, confidentia.

Λοξόω. μ. ώσω. π. ωκα. obliquo. Actiu. accus.

Λοξίας. ου. ὁ. Apollo, propter obliqua & tortuosa responsa, quæ reddebant huius uates, quo facilius imponerent consultoribus. ἀπὸ λοξός, obliquus.

Λοξοβάμων, ονος

Λοξοβάτης. ου. ὁ. obliquè iens.

Λοξοποιῶν. transuersus fertur.

Λοξός. ή. όν. obliquus.

Λοπάδιον. ου. τὸ. ollula.

Λοπάς. άδος. ἡ. olla, patina.

Λοπάω, uel λοπιάω. decortico. Vnde λοπῶντα, uel λοπιῶντα φυτὰ Theoph. &

Λοπητός. turgor corticis, uel potius tempus illud anni, cum cortices arborum turgescunt, & exemptiles fiunt. Bud. Com.

Λόπημα, uel λόπιμα. τὰ. castaneæ, à cortice densiore sic appellatæ.

Λοπός. ὁ. folium, id est, cartilago, tela subtilis, cortex, tunica cepæ.

Λορδοί. οί. cernui, obstipi, incuruati.

Λορδόω. sinuo, luxo.

Λόρδωσις. ιος. ἡ. uertebrarum luxatio, quæ fit aut ob casum, aut ob ictum, aut tumorem præter naturam.

Λῦμαι, pro λούομαι.

Λευός. splendidus.

Λούομαι. μ. λοῦμαι. π. σμαι. lauor.

Λοῦσον. lussum quiddam in abiete nascens.

Λουτήρ. ῆρος. ὁ. peluis. à quo λουτήριον diminutiuum, Athen. lib. 11. &

Λουτρίδιον. labellum.

Λουτρόν. ῦ. τὸ. balneum, lauacrũ: sed λοῦτρον, locus balnearum.

Λουτροχόος. ου. ὁ. λουτροχόος, balneator.

Λούω. μ. ύσω. π. υκα. lauo. Actiu. accusatiuo iungitur.

Λοφωδές. supra collum. κατὰ τὸ αὐχένα.

Λόφαλοι. οἱ. splendida scuta & parua, quæ affigi galeis solent.

Λοφεῖον. ου. τὸ. uas, theca cristæ quæ est in galea, & speculi.

Λοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbeo, cesso.

Λοφίω. μ. ήσω. π. ηκα. quiesco, desino. Neut.

Λόφη. ης. ἡ. summitas.

Λοφιά. seta.

Λοφίας. collum, ceruix.

Λοφίσω. τὸ. λοφόω, exalto. λόφος καὶ ὕψος ποιῶ.

Λοφίτης. ου. ὁ. ex alto loco.

Λοφίον. colliculus.

Λοφωδές. faces, tedæ.

Λόφος. ου. ὁ. tumulus, collis, conus, cristæ, collum, fastigium, galea.

Λοφοπολῶ. cristas uendere, annuere.

Λόφυρα. τὰ. iumenta.

Λοφυδνός. miser.

Λοχαγία. ας. ἡ. turmæ, uel insidiarum præfectura.

Λοχαγός. ὁ. &

Λοχαγικός. ή. όν. manipularis, manipuli ductor uel turmæ.

Λοχαῖοι ἵπποι. sellæ quibus in partu mulieres utuntur.

Λοχᾶος. α. ον. decumbens, lautius uiuens.

Λοχάω. μ. ήσω. π. ηκα. insidior, delitesco. Accus. Bud. Com.

Λοχεία. ας. ἡ. curatio partus, puerperiũ, quãdo statur in lecto, dolores partus. Et κλεὰ Diana, parturientium fautrix, facilior enim plenilunijs est partus.

Λοχεῖα. τὰ. purgamenta uocat Aristot. quibus equæ uacant in partu.

Λοχεύω, &

Λοχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. fœto, patior dolores partus, pario, gigno, iaceo in lecto ob partum.

Λοχίω. λοχάω.

Λοχιάμυγμα. insidiata.

Λόχησις. insidiæ.

Λοχία. obstetrix, secundæ relictæ in locis muliebribus à partu. Ponitur pro insidijs.

Λοχίζω. μ. ίσω. π. ικα. pono insidias, insidior, distribuo.

Λοχισμός. ῆ. ὁ. insidiæ.

Λοχίτης. ου. ὁ. manipularis, insidiator.

Λοχμή. ῆς. ἡ. densitas arborum, cespes, sylua, lucus, locus arboribus consitus, insidiæ.

Λόχμιος. densus, δασύς.

Λοχμός. obliquus.

Λόχος. ου. ὁ. insidiæ, agmen, cohors, manipulus, centuria, classis.

Λόχος. ου. ἡ. puerpera.

Λοχῶμαι. insidijs petor, & ininsidijs locatus sum, hoc est λοχίζομαι, conditus sum & lateo.

Λ Υ.

Λυά. ᾶς. ἡ. seditio, bellum, dissensio.

Λυάζω. nugor, garrio, seditiones moueo.

Λυβάζω. conuicior.

Λυαῖος. Bacchus, quòd λύειν, id est, seditionem pariat.

Λυβίτινα. ἡ. Venus.

Λυγά, &

Λυγάως. obscurè.

Λύγδη. populus alba.

Λύγδην, aduerb. simul.

Λυγγούριον. ου. τὸ. lyncurium, urina lyncis, & gemma quæ ex urina lyncis nascitur.

Λύγη. ἡ. obscuritas, nox.

Λυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. uerto, moueo, flecto, incuruo, uincio, contorqueo. Quod & de luctantibus dicitur, cum nexus alter alterius euadere cupientes, corpora contorquent & flexibus artificiosis utuntur. Budæus Com.

Λύγισμα. ατος. τὸ. stridula uox, ἄσημος φωνὴ, βλαυρὸν ἄσμα, ἀνάκλασις τῶν μυλῶν, ἐπίκαμψις.

Λυγισμός. οῦ. ὁ. tenebrosus, & plantæ nomen, quæ quia contorta est frequentibus nodis, fit ut pro inuoluero quoq; accipiatur. Item pro membrorum flectione, nexu. Et καὶ λαβὴ τῶν παλαιόντων, quibus luctatores inter se comprehensantes uinciuntur. Potest dici elusio luctæ, quæ flexu corporis fit, eluctatio. Aristopha. in Ran. metaphorice usus est, οἵ δ' (inquit) ἀκροώμενοι τὰ ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ τροφῶν ὑπερμάνων. Id est cantuũ turpium auditores. Interpres ex Didymo τοὺς ζωδίκους μεσ τῶν λόγων intelligit. Bud. Com.

Λυγισικά. τὰ. uitilia, id est, quæcunq; sic lenta sunt, ut commodè flecti possint, cuiusmodi sunt uimina, id est, λύγοι, quæ & ὑμαντώδη dicuntur.

Λυγκάνω. gemo, singultio cõdolens, ebullio.

Λυγκούς. οῦ. ὁ. ξυδερκὴς, & animantis species.

Λυγμός. ῆ. ὁ. &

Λύγξ. γός. singultus.

Λύγξ. γκός. ὁ. lynx.

Λυγόδωμα. ας. ἡ. Dianæ cognomen, quòd in uirgultorum densitate comperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.

Λύγος. ου. ὁ. uimen.

Λυγρός. ᾶ. ὁ. perhumidus, quasi λίαν ὑγρός. Item grauis, molestus, difficilis, miserabilis, tristis, malus, lugubris.

Λυγώδης. ους. ὁ, ἡ. flexibilis, lentus.

Λυδιάζειν. intemperanter lasciuire. à Lydis extremè libidinosis. Eras. prouer. Lydus cauponatur.

Λυδιστί. Lydicè.

Λύει, pro λυσιτελεῖ. utile est.

Λυκτεία. ας. ἡ. lyenteria, dissolutio intestinorum.

Λύκη. λύκα.

Λύζω. singultio, uoluo. Neut. absol.

Λῦθον. soluti sunt.

Λυθίραμβος. ὁ. apud Pindarũ uocatur Bacchus, quòd Iupiter illum assuerit fœmori, ac mox eo in lucem prodituro inclamauerit, λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, id est, solue suturam, solue futuram.

Λύθρον. ου. τὸ. cruor, puluis mixtus sanguine, & sudore, tabes.

Λυθρόω. μ. ωσω. π. ωκα. cruento. Accus.

Λυκάβας. αντος. ὁ. annus. ἀπὸ τοῦ λυγαίως βαίνειν, quòd clàm prætereat, uel quòd seriatim dies eius cohæreant, instar luporum, qui cum flumen tranãt, proximus quisq; præcedentis caudam mordicus tenet.

Λύκαια. τὰ. Lupercalia.

Λύκαινα. ης. ἡ. lupa.

Λυκᾶος. Iupiter à Lycaone Pelasgi filio primum cognominatus est, illiq; Lycæa primus instituit, qui cum ad Lycæi Iouis aram puerum immolasset, & sparsisset cruorem, in lupum creditur deformatus. Cæl.lib.9.cap.3. Est etiam λυκᾶος montis nomen, ad sinistram Cereris templi, qui & Olympus, & ἱερὰ κορυφὴ, id est, sacer uertex, ab Iouis inibi educatione dictus est. Illic fons ἄγνω appellatus, talis traditur esse naturæ, ut re diuina ibi à Lycæi Iouis sacerdote curiosius peracta, & fusis precibus, quernoq; ramo leuiter commota aqua, mox densior surrigatur uapor, nebulæ assimilis, quæ non multo pòst effecta nubes, aggregatis item alijs, largos demittat imbres. Est ibidē quoque Lycæi Iouis lucus, quem si quis, lege spreta, ingrediatur, annum superuiuere nequit: in quo item animalia nullam prorsus umbram iactare fabulæ docent. Cæl. lib.13.cap.17.

Λυκανθρωπία.ας.ἡ. melancholica est affectio, siue insaniæ genus, quo qui afficiuntur, λυκάνθρωποι dicūtur. Lupos enim imitantur, noctu exilientes, & ad diem usque inter sepulchra diuersantes. Eorū præpallet facies, καὶ ὀρῶσιν ἄφαυστον, hoc est oculis arescentibus, præcipuè uerò lingua. Sunt præterea ἀψῳδίαι, sitibundi, tibijs ex impactione crebra, ἀνιάτως, id est, citra medelam, ulcerosis. Hi & λυκαῶνες appellantur. Cæl.lib.14.cap. 45.

Λυκάς.άδος.ἡ. canis nomen, quem Simonides suo epigrammate nobilitauit.

Λυκαυγὲς.τὸ. crepusculū, quod νύκτα ἀμφιλύκην uocat Homerus.

Λυκέη.ης.ἡ. & Λυκῆον.τὸ. pellis lupina.

Λύκειον.ου.τὸ. Lyceum gymnasium Athenis, in quo docebat Aristoteles, authore Stephano.

Λυκῆος. lupinus, terribilis.

Λύκη.ης.ἡ. lux matutina.

Λυκηγενὴς.ἐος.ὁ, ἡ. lucem generans, uel in Lycia genitus. Apollinis epitheton.

Λυκηθμὸς.ὁ. luporum ululatus.

Λυκίλαινα.ης. anguilla.

Λυκία.ας.ἡ. Lycia.

Λυκιδῆες. catuli luporum.

Λυκίη.ης.ἡ. pellis lupina.

Λύκιος.ε.ὁ. Lycius gentile, & cognomentū Apollinis, sicut λυκηγενής.

Λυκιουργεῖον.τὰ λυκιουργῆ ποιεῖν. Bud. Com.

Λικυργεῖς. Lycio opificio factum. Bud. ibi.

Λυκοβατίας. sylua in qua lupi morantur.

Λυκοδιλὴς. διάλυκος, matutinus.

Λυκοβρὴς.ἐος.ὁ. conficiens lupos.

Λυκόοργος.ε.ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Home. Iliad.ε.

Λυκοπάνθηρος.ε.ὁ. animal ex pardo & lupo.

Λυκοκτόνος.ε.ὁ. lupicida, & Apollinis cognomentum, cui lupos immolabant.

Λυκόποδλοι.οἱ. tyrannorum satellites, uegeto corpore, & animo præsigni iuuenes: sic dicti, quia pedes lupino circumtegerent corio, aut quia in clypeis lupi insigne gestarent.

Λυκοῤῥάϊστης.ε.ὁ. luporum occisor, qui lupos perdit quocunq; pacto.

Λύκος. ε. ὁ. lupus. Aliquando pro lupato ponitur, quod est fræni genus asperrimū: à lupinorum dentium similitudine appellatum, quos esse inæqualeis constat, & ob id nocentissimi. Aliquando pro instrumento coquinario, quod alio nomine (Pollux & Pausania authoribus) harpage & creagria quoq; appellari solet. Cæl.lib. 15.cap.2. & lib.16.cap.27. Est quoq; proprium fluuij.

Λυκοσπάδλοι. equi dicuntur, à fræni genere quod λύκον diximus appellari, & lupatū Latinis. Illis enim præferuidis ac ferocientibus, sæpeq; ob insitam animositatē rebellibus, ut retundatur impetus, hebescatq; generositas nimia, huiusmodi fræna adhiberi solent. Cæl.lib.11.ca.18. Sunt qui & λυκοσπάδας, uespas, siue apes interpretentur apud Nicandrum, σκύνσι πυθομένοισι λυκοσπάδλοι ἀγεγώνει.

Λυκῶργος, pro λυκόοργος. ε.ὁ. Lycurgus.

Λυκοφλίος.α.ὁ. suspectus & latens, si rectè legitur apud Menandrum, λυκοφλίαι μὲν ἀσφαλεῖς ἀεὶ δ' ἀμφίλαφοι. id est, Suspectæ quidem conciliationes sunt.

Λυκόφρων. alta sapiens.

Λυκόφως. pro tenebroso aut crepusculo ponitur, quòd lupi color cinereus est, nec nigredinem præferens intensiorem, ut ait Eustathius.

Λυκόω.μ.ώσω.π.ακα. destruo, corrumpo. Actiu. accus.

Λύκτος.ε.ἡ. Lyctus, urbs Cretæ.

Λυκτός. intolerabilis.

Λῦμα.ατος.τὸ. sordes, purgamenta.

Λύμακες.οἱ. petræ.

Λυμαίνομαι.μ.ανθμαι. uasto, lædo, corrumpo, uitio, perdo, opprimo, deprimo, profligo, inficio, dedecoro, euerto, fugillo. Depon. accus. iungitur. Est aliquando passiuæ significationis, quamuis Attici semper actiuè utantur.

Λυμαντήρ.ῆρος.ὁ. & Λυμάχη. iniuria, dolor.

Λυμεών.ῶνος.ὁ. corruptor.

Λύμη.ης.ἡ. pernicies, corruptio, nocumentum, calamitas, iniuria.

Λύμλω. redimerer.

Λυμνός.ε.ὁ. nudus.

Λύμπη.ης.ἡ. labor.

Λύξ.κός. lux.

Λύομαι. luo, redimo, seruo & recipio.

Λυπέομαι.μ.ήθμαι. π.ημαι. tristor. Depon. datiuo.

Λυπέω.μ.ήσω.π.ηκα. tristitiam infero, molestia afficio, anxium reddo, ango, dolorem affero, uexo, solicito, iniuria afficio, offendo. Et λύπη, male habet Actiu. accus.

Λύπη.ης.ἡ. tristitia, labor, pernicies, damnū, quasi λύσις, hoc est solutio totius hominis, teste Chrysippo.

Λυπηρός.ε.ὁ. tristis, ἄθυμος, grauis acerbus.

Λυποθυμία.ας.ἡ. examinatio, animæ deliquium.

Λυπρόγεως.ω.ὁ. terra sterilis.

Λυπρός.ε.ὁ. sterilis, mœstus, infirmus.

Λύρα.ας.ἡ. lyra, quasi λύφα, ut quæ Apollini tanquam recompensatio pro bobus à Mercurio sit data, antea χέλυς appellata.

Λυρικός.ε.ὁ. lyricus.

Λυρίον.ε.τὸ. lyrula.

Λυρίζω.μ.ίσω.π.ικα. lyra cano. Neutrum absolutum.

Λυρόξος.ε.ὁ. lyræ inuentor.

Λυροποιός.ε.ὁ. lyræ opifex.

Λυρῳδία. lyræ cantus.

Λυρῳδικός.ε.ὁ. lyricen.

Λύσσα.ας.ἡ. insania.

Λυσσία.ας.ἡ. curas & tristitiam soluens.

Λυσία. furor, impetus, luxatio membrorū.

Λυσίας.ίε.ὁ. Lysias, uiri nomen.

Λυσίκομος.ας.ὁ. soluta capillos.

Λυσιζώνη.ης.ἡ. epitheton Dianæ, quòd parientibus zonam soluat. Dicitur quoq;

Λυσίζωνος.ὁ. corrupta, ut quæ uirgineam zonam iam soluerit.

Λυσιμέλεια.ας.ἡ. portus Syracusarum.

Λυσιμελὴς.ἐος.ὁ, ἡ. membra soluens. Somni epitheton est, uel quòd μελεδῶνας, id est curas soluat.

Λύσιος.ε.ὁ. solubilis, Dionysius.

Λυσιπνέω. timeo.

Λύσις.ιος.ἡ. solutio.

Λυσιτέλεια.ας.ἡ. utilitas.

Λυσιτελέω.μ.ήσω.π.ηκα. prosum, συμφέρω. Neutr. datiuo.

Λυσιτελὴς.ἐος.ὁ, ἡ. utilis, commodus.

Λυσκάζω. fugio.

Λύσπα. furor, λύσσα.

Λύσσα. rabies, furor.

Λυσσάω. rabio.

Λύσσομαι. insanio, rabio.

Λυσσώδης.εος.ὁ, ἡ. rabiosus.

Λύσωμα.ατος.τὸ. locus in capite, discrimen est capillorum.

Λυτήριον. expiatio, καθάρσιον, porcellus, cuius maclati sanguine manus illinuntur eius, pro quo expiatio fit.

Λυτήριος.ε.ὁ. solutorius.

Λυτικῶς. solutoriè.

Λυτός.ε.ὁ. solubilis, solutus.

Λύτρον.ε.τὸ. pretium redemptionis, præda, ἕκηρον, ἄποινον.

Λυφός. locus altus.

Λυτρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redimo. Actiu. acc.

Λυφόω. ῶνω. ὁ. secessus.

Λύτρωσις. ι. ἡ. redemptio.

Λυφωτής. ῆ. ὁ. redemptor.

Λυτλάω. rabio.

Λυτλέω. multa loquor.

Λυτλῶ. singultio.

Λύτωρ. ορος. ὁ. solutor.

Λυχνῶδες, ου λυχνώδης. gemma quædam pellucida.

Λυχνασία. ας. ἡ.

Λυχναφία. ubi accenditur lychnus.

Λυχνεῖον. τὸ τῆ λύχνε τόπος.

Λυχνίον. ου. τὸ. candelabrum.

Λυχνίτης. ου. ὁ. lychnites gemma.

Λυχνόβιοι. οἱ. dicebantur ij, qui præposteram uitam agerent, noctu quod interdiu fieri solet facientes, quasi lucerarnios dicas.

Λυχνοκαυτία, uel λυχνοκαΐα. ubi accenditur lychnus, accensio lucernæ.

Λύχνος, ου λύχνος. ὁ. lucerna, lychnus. παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος, ἤγουν, σκότος.

Λυχνοῦχος. ου. ὁ. lampas, facula, aut qui portat lucernam.

Λυχνοφόρος. prælucens, lucernam præferens

Λύω. μ. ύσω. π. υκα. crimen diluo, hoc est ἀποτίνω. Item dimitto, Herodia. Homer. & Lucia. pro λυτρόω, redimo. Actiu. accus. Bud. Com.

Λυτῆρ. ῆρος. ὁ. ruptorium.

ΛΩ.

Λῶ. uolo, uis, ἐπιθυμῶ.

Λωβάομαι, ῶ

Λωβάω, uel λωβέω. μ. ήσω. π. ηκα. ῶ

Λωβέομαι, ῶ

Λωβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. mutilo, sugillo, dico contumeliam, corrumpo, deprauo, contumelia afficio, malè afficio aliquem. Accipitur tamen passiue, pro oblædor et uitior contumelioſe improbor, id est, λωβάομαι, quo usus est Hippocr. Et πεπωβευμένος, depraua tus. Bud. Com.

Λώβη. ης. ἀφ' ἧς. contumelia, nocumentum, lactura detrimentum, aduersitas, iniuria, sugillatio.

Λωβήεις. σσα. ες. damnosus.

Λωβητήρ. ῆρος. ὁ. conuiciator, contumeliator nocens, qui famam hominum imminuit, & contumelia afficit. Aliquando accipitur pro flagitioso & perdito, ut Iliad. α. ἤρητε λωβητῆρες ἐπαχαιῶν.

Λωβητής. ῆ. ὁ. idem.

Λωβητός. ῆ. ὁ. læsus.

Λωβήτωρ. ορος. ὁ. λωβητήρ.

Λωβός. morbus, utium, mutilatus.

Λώϊον. ονος, τὸ. λῷον.

Λώϊστος. optimus.

Λωΐτερον. λῷον.

Λωΐων. ονος. ὁ. melior.

Λῶμα. ατος. τὸ. margo, limes, fimbria ex byſſo, purpura, & coccino.

Λῷον. ονος. τὸ. utile, melius, satius, apud Sophoclem. Genit.

Λωός. ὁ. mensis qui apud Athenienſeis ἑκατομβαιὼν appellatur.

Λωπάδιον. ου. τὸ. uasculum.

Λωπεύς. άδος. ἡ. uas, crumena, ueſtis.

Λωπεύω. mentiri.

Λώπη. ης. ἡ. genus ueſtis.

Λωπίζω. exuo, denudo.

Λώπιον. ueſtis uilis.

Λωποδυσία. ας. ἡ. expoliatio, furtum.

Λωποδυτέω. μ. ήσω. π. ηκα. furor, exuo, prædor. Vnde

Λωποδύτης. ὁ. spoliator, fur ueſtium, suppilator uiarum, ac in urbe uicorum obſeſſor, qui obuios iniuriæ opportunos spoliat, aut pulsans, aut intentata morte territans. Graſſatorem Latini uocant. Accipitur ſimpliciter pro fure.

Λῶπος. ου. ὁ. indumentum.

Λώπω. ſalto.

Λωρόν. πικρόν, amarum.

Λωρυμόν. infimè, profundiſſimè.

Λῶν. uolens.

Λῶστος. η. ὁ. optimus, βέλτιστος, φίλτατος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.

Λῶτάξ. latro, uoluptuoſus, unguentis delibutus, qui turpiter uitam agit.

Λωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. loto abundo. Neu.

Λωτία. è loto ſertum.

Λωτίζω. flores decerpere, perdere.

Λωτῖνες. luſciniæ, tibiæ.

Λωτός. ῆ. ὁ. lotus herba, trifolium, ut exponit Simon Genuenſis. Erant etiam λωτοὶ tibiarum genus epithalamium, ut illud in epigrammate, λωτοὶ ἄχεον, καὶ θάλαμον ἐπλατάγιζον δύραι, id est, Inſonabant loti & thalamorum perſtrepebant ianuæ.

Sunt tamen qui priorem ſyllabam corripiant, ut λοτῆ κατὰ πνεύματα μίλτε, & eſſe calamiſcum interpretentur, unde dicuntur lotages, qui lotum exercent. Cæl. libro 7. capite 25.

Λωτοφάγοι. οἱ. Lotophagi populi, qui ex loto arbore uictitant. Apud hos Vlyſſis socij, deguſtata loto herba, redire ad nauem noluerunt, niſi uerberibus adacti. Homerus Odyſſ. lib. 9. Eſt enim hæc arbor tam dulcis ibi cibus, ut nomen etiam genti terræque dederit, nimis hoſpitali, aduenarũ obliuione patriæ. Eraſ. prouerbijs. Lotum guſtauit.

Λωφόν. ῆ. τὸ. ἄλειμμα, ἀλειφὸν, unctio apud Lacones.

Λωφάω, uel λωφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ceſſo, recreo, quieti trado, onere leuo. Propriè de bobus, à quarum ceruice deponuntur onera. λόφος enim ceruicem ſignificat. Thucydides libro 6. ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύτι πεπαύμεθα, Ab ingenti morbo ac bello paululum quiddam laxamenti accepimus.

Λωφήιον. ſedatiuum, καταπαυστικόν.

Λώφησις. quies, ceſſatio.

Λωφία. idem.

Λώψ. chlamis.

MA. iurandi aduerbium, præſertim ubi per iuramentum aliquid negatur. Latinis idem ualet præpoſitio per, iungiturq; accuſatiuo, ut οὔτι μὰ τὸς θεὸς ὀρθῶς ἔχον, οὔτι πολιτικόν. Additur illi interdũ ἀτὰ, ut νὰ μὰ δία, hic non negat, Sanè per Iouem. Interdum ſubauditur. Theocr. ἐγὰν, ἀντὶ τᾶ, ἐ μὰ τὸν γλῶ. Sæpe etiã μὰ τὸν ſolum inuenitur, intelligendo θεόν. Budæus Commentarijs.

Μαγάδιζεν. pſallere.

Μάγανον. ου. τὸ. machina.

Μαγάδιον. aſſer, qui recipit chordas lyræ, μάγας. Lucian. de Mercurio citharam compingente, καὶ μαγάδιον ὑποθὰς. Bud. in Annot.

Μαγαλίς. pſalticum inſtrumentum.

Μαγάνευμα. impoſtura.

Μαγάς. άδος. ὁ. magas, inſtrumentum muſicum, quadrata tabula conſtãs, leuiter cõuexa, intentis in ea citharæ fidibus. Dicitur etiam ea pars lyræ, in quam plectrum illiditur, id eſt, ubi percuſsio fit chordarũ manu dextra. Iugum uero dicitur, ubi ſinistra manu chordæ premuntur. Vnde Gregor. per metaphoram, τίς ὁ δὸς τὰ τῆ γλῶ ἐπὶ σάβδες μαγάδα. Quis eſt, qui cicadæ magaden in pectuſculo dedit? Bud. in Annot. Alij μαγάδις in nominatiuo dicunt, & idem inſtrumentum eſſe uolunt cum pactide, ſiue pyctide, quod organum dichordon eſt. Apollodorus pſalteriũ uocat. Cæl. libro 5. capite 23.

Μαγγάνα. ης. ἡ. uas uinarium ligneum.

Μαγγανεία. ἡ. μαγεία, μαγάνευμα, impoſtura.

Μαγγανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incanto, liceor, licitor ue. Actiu. accuſ.

Μάγγανον. τὸ. inopinatum, uinarium uas ligneum.

Μαγγανευτής. ῆ. ὁ. mãgonizator, qui uaria in inter ſe miſcet & confundit ad faciendam impoſturam. aliter μαγγανευτής.

Μαγδαλία. ας. ἡ. purgamentum manuum, furfur, canum cibus, pingue.

Μαγεία. ας. ἡ. incantatio, præſtigiatura, γοητεία. Cæl. lib. 5. capite 42.

Μαγειρεῖον. τὸ. coquina.

Μαγδρεύω. mactare, quòd coqui occidant coquendas pecudes.

Μαγειρικός. ῆ. ὁ. coquinarius.

Μάγειρος. ου. ὁ. coquus. ἀπὸ τε μάττειν, uel ἀπὸ

Universidad de Deusto
Biblioteca

τὸ τὰς μάζας μιείζειν.

Μαγίτας. captans, fascinans.

Μαγνύς. purgans, abstergens.

Μαγνύω. μ. ύσω. π. υκα. magicâ exerceo, capto deos, γοητεύω, θεραπεύω θεούς. Neut. abs.

Μαγίδα, seu μαγαδίδα. est magadide, instrumento musico uti.

Μαγίς. ίδος. ἡ. coquinarij instrumenti genus, uel mensa tripus. Cæl. lib. 5. cap. 45. Quas (inquit) imponimus, ut collibuit, & tollimus mensas, nunc μαγίδας appellant. Est quoq; hoc nomine panis seu offæ genus. Vsurpatur à Plin. lib. 33. cap. 11. & à Paulo iurisconsulto, sed ita, ut eo nomine tabularium accipiat interpres, aut schacherium Budæus in Annot.

Μάγμα. ατος. τὸ. unguentorum massula, atq; pastilli. Vnguentorũ fæces Plin. interpretatur, utpote quæ expressa reliqua liquidiori materia crassiores relinquuntur.

Μαγμόν. abstergens, purgans, καθάρσιον.

Μάγνης. tesserarum quidem iactus.

Μαγνῆτις. magnes lapis, qui & sideritis, & herculeus.

Μαγνύειν. commiscere.

Μάγος. diuinorum interpres & cultor, reconditissima quæque, diuinorum operum exactissimè speculans, promensq; illa in actum scientiæ angustioris, profunditate. Cælius libro 5. capite 42.

Μαγυδαρίς. ἡ. magydaris, silphij succus.

Μαγωδή. mollis saltatio.

Μαδαγνύος. ὁ. imberbis.

Μαδαρός. ὁ. caluus.

Μαδάρωσις. ιος. ἡ. morbus oculorum, cum ex palpebris defluunt pili.

Μαδάω. sum caluus, caluesco, glabresco. Neutrum absol.

Μάδδα. μάζα, Megarensibus.

Μαδύγμα, & μαδύνμα. ατος. τὸ. esca, πρόβλημα.

Μαδύκων. bdellium.

Μαδύω. glabrum reddo, & uello. Budæus Comment.

Μάδωσις. glabratio.

Μαδωνάριον. uolsella. Aegineta ψιλοβίδα, καὶ ψιλοχολάβιον uocat.

Μάδ& psilothrum.

Μαθαίω. punio.

Μαθῶν. ῶντος. ὁ. recaluaster, caluus totus.

Μάζα. massa. Solet autem ex farina, oleo & aqua confici, aut etiam ex lacte, secundum Suidam. Aristophanis interpres μάζαν, σεμιδαλοῦν ἄρτον, id est rigidum panem, exponit. Nonnulli hoc nomine panem nauticum intelligunt, uulgò bis coctum. Ponunt alij inter edulia præstantiora, & delicatiora. Vnde ὑπὲρ μάζαν adagio in eos dicebatur, qui diffluerent delicijs. Athenæus panem dicit esse offa madefactum, seu libum, seu placentam. Cælius libro 5. capite 31.

Μαζᾶν. deliciari, mazas pinsere.

Μαζονόμον. ν. τὸ. tabula lignea coquinaria, siue lanx prægrandis, qua cibi feruntur in conuiuia, ut inuit Horatius, cum ait, Mazonomo pueri magno discerpta ferentes, Membra gruis.

Μαζός. ὁ. papilla, mamma.

Μαθαλίς. poculum aut mensura quædam.

Μάθημα. ατος. τὸ. disciplina.

Μαθηματικός. disciplinis uacans, docilis, discendi cupidus.

Μάθησις. ιος. ἡ. &

Μαθητεία. ἡ. disciplina.

Μαθητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. doceo. Actiu. accus. Cum uero absolute ponitur, significat discipulum esse.

Μαθητής. ὁ. discipulus.

Μαθητιῶ discituriо, cupio discere.

Μαθητός. ὁ. discibilis.

Μαθήτρια. ας. ἡ. discipula.

Μάθια. maxillæ.

Μαθῶμαι. quæro, ζητῶ.

Μαθών. ῶντος. ὁ. discens.

Μαῖα. ας. ἡ. Atlantis filia. Hoc item nomine amita, siue patris matrisq; mater intelligitur. Item nutrix, ac ea quæ medelæ causa parientibus assistit, quæq; umbilicum præcidit, quam ὀμφαλοτόμον etiam nuncupant. Est & προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τιμητικὴ, id est honesta adu

uersus ætate grandiorem allocutio, utpote qua honoris causa utebãtur, natu maiores ad nutricẽ uel mulieres alioq; maiores natu.

Μαῖα. marimum genus cancrorum. (tu.

Μαιάνδριος, uertex, gyrus.

Μαιευτικός. ὁ. nutritius.

Μαιάω, &

Μαιεύομαι. obstetricor, quæro, inquiro, De.

Μαιευτική. obstetrix, & eius officium.

Μαιεία. obstetricatus, μαίνωσις.

Μαιεύτρια. ας. ἡ. μαιευτική.

Μαιθαῖ. eheu, οἴμοι.

Μαιθόνης. ου. ὁ. insanus.

Μαιμάω, &

Μαιμάλω. salio, consumo, strepo, fluctuo, tumultuor, cupio.

Μαιμακτηριών. ῶνος. ὁ. September, teste Gaza. Vel secundum alios Augustus. ἀπὸ τοῦ μαιμάκτης ὁλιός. Alij Ianuarium intelligunt.

Μαιμάκτης. ου. ὁ. furore percitus.

Μαιμᾶν. ruere.

Μαίμας. μαιμάκτης.

Μαιμάσσω. μ. άξω. π. αχα. pinso, abstergo, supero, sum promptus.

Μαιμάω. cupio, desidero.

Μαιμώ&. insana, uehementer incitata, sanguinis auida: quasi ἁιμώ&, τοῦ, μ, πλεονάζοντος.

Μαιμώσσω. quæro. Nicandrum. Thermop. οὗρα μαιμώσσων ἐπινίσσεται.

Μαινάς. άδος. ἡ. Mænas.

Μαινίδια. τὰ. haleculæ.

Μαινίς. ίδος. ἡ. mæna piscis, halec, uel halecula, Theod. interprete.

Μαινόλης, insanus.

Μαίνομαι. μ. μανοῦμαι, uel μανήσομαι, &

Μαίνω. furiosè moueor, insanio, irascor. Accipitur aliquando in bonam partem, ut sit præ gaudio insanio.

Μαίομαι. inquiro, concurro, concitor.

Μαιμεῦαι. ἀῖ. obstetricantes.

Μαῖρα. canicula, summus æstus, luna.

Μαίρω. luceo.

Μαίσων. coquina, uorax.

Μαῖτις. ίδος. ἡ. Mæotis, palus est.

Μακάρτατος. η. ὁ. beatissimus.

Μακεδνός. ὴ. ὁ. excelsus, eminens.

Μακεδονίζω. faueo Macedonibus.

Μάκιννα. ης. ἡ. ligo. nis. παρὰ τὸ κίνναι, ὃ σημαίνει κινεῖν, καὶ τύπτειν μονόθεν. ἢ ὑπὲ διὰ χόθεν κίνναι.

Μακίνω. moueo.

Μακισόκρανος. epitheton upupæ, à capitis crista.

Μάκιστος. longissimus.

Μακκάω. delirare, proprium senum.

Μακκοάω. decipio, simulo me non audire. Aristoph. τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ. à μακκὼ, quadam eius ingenij muliere.

Μακρά. τὰ. putei aut laci profundi, Hom.

Μακραδρομώτατοι, οἱ. qui longissimè currũt.

Μακραίων. ωνος, ὁ. πολυχρόνιος, diuturnus.

Μακράν, longè, diu, procul.

Μακραύχλωος. ου. cui est collum prælongum.

Μακρέων. ωνος. ὁ. longæuus, diuturnus.

Μακρίτειος. idem.

Μακρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa loquor, longum sermonem habeo. Neutr. absol.

Μακρίς. Eubœa insula.

Μάκωτρα. obstetricationis præmia.

Μάκαιρα. ας. ἡ. beata.

Μάκαρ. ρος. ὁ. beatus.

Μακαρία. ας. ἡ. beata, & per ἀφαιρεσιν. pernicies. Aristophan. ἄπαγε μακαρίαν ἐκπολῶν. Fingunt & apud inferos locum esse hoc nomine, de quo Eras. prouerbium. In beatam.

Μακαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatum dico, beatum iudico. Actiu. accus.

Μακάριος. ὁ. beatus.

Μακαριότης. ητος. ἡ. beatitudo.

Μακαρίς. ἡ. beata, locus apud inferos.

Μακαρισμός. οῦ. ὁ. beatitudo, beatificatio.

Μακαρισύνη. beatitudo, diuinitas.

Μακαρίτης & μακαρίτις. in fœminino genere dici solet, cum nominamus defunctos uita quasi beatos: quemadmodum nunc uulgatissimum est, fœlicis memoriæ, siue recordationis, idq; ominandi gratia quasi uitæ miseriis defunctos. Bud. Com.

Μάκαρ. ος. ὁ. fœlix.

Μακάρτατος. η. ὁ. beatissimus.

Μακεδνός. ὴ. ὁ. excelsus, eminens.

Μακεδονίζω. faueo Macedonibus.

Μάκιννα. ης. ἡ. ligo. nis. παρὰ τὸ κίνναι, ὃ σημαίνει κινεῖν, καὶ τύπτειν μονόθεν. ἢ ὑπὲ διὰ χόθεν κίνναι.

Μακίνω. moueo.

Μακισόκρανος. epitheton upupæ, à capitis crista.

Μάκιστος. longissimus.

Μακκάω. delirare, proprium senum.

Μακκοάω. decipio, simulo me non audire. Aristoph. τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ. à μακκὼ, quadam eius ingenij muliere.

Μακρά. τὰ. putei aut laci profundi, Hom.

Μακραδρομώτατοι, οἱ. qui longissimè currũt.

Μακραίων. ωνος, ὁ. πολυχρόνιος, diuturnus.

Μακράν, longè, diu, procul.

Μακραύχλωος. ου. cui est collum prælongum.

Μακρέων. ωνος. ὁ. longæuus, diuturnus.

Μακρίτειος. idem.

Μακρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa loquor, longum sermonem habeo. Neutr. absol.

Μακρίς. Eubœa insula.

Μακρόβιος.ᾱ.ὁ,ἡ.longæuus.
Μακροβιότης.ητος.ἡ.longæuitas.
Μακροβιώτερος.uiuacior,apud Aristot.
Μακροδάκτυλοι.quibus prælongi digiti.
Μακρόθεν.procul,à longe,eminus.
Μακροθυμέω.μ.ήσω.σ.κα. sum patiens & longanimis, sum leni animo. Neutrum absol.
Μακροθυμία.ας.ἡ.longanimitas, lenitas animi.
Μακρόθυμος.ᾱ.ὁ.longanimus.
Μακροκατάληκτος.ᾱ.ὁ,ἡ.dictio in longam desinens.
Μακρόκαυλος.habens longas caules.
Μακρόκερκος.cui cauda porrecta.
Μακρόκωλα.τὰ.maiores & longiores chartæ quas Catullus regias uocat,quæ eodē modo πρωτόκολα nominantur.
Μακρόκωλος.ᾱ.longimembris.
Μακρολογέω.μ.ήσω.σ.κα.multa loquor. Neutr.absol.
Μακρολόγος.multiloquus, impendio loquax.
Μάκρον.promontorium Siciliæ.
Μακρόν.procul,μακράν.
Μακροσία.ας.ἡ.longitudo morbi.
Μακρόπτερος.ᾱ.longas alas habens.
Μακροπώγων.ωνος.ὁ.cui est promissa barba.
Μακρός.ᾱ.ὁ.longus,multus,magnus.
Μακροσκελῆς.οἱ.longipedes.
Μακρότης.ητος.ἡ.longitudo.
Μακροζομεῖν.μίρη ἀμπελεργεῖν, Theophra. à τιμῶν.
Μακροφλυαρίτης.ᾱ.ὁ.prolixus nugator.
Μακρόχειρος.ὁ.longimanus.
Μακροχρόνιος.ᾱ.ὁ.diuturnus.
Μακρύνω.μ.ωῶ.π.κα elongo. Actiuum accusatiuo.
Μακτύρ.mactra,diphthera,saltationis genus.
Μακρῷ,multò.
Μάκτης.qui mazas pinsit.
Μάκτρα.ας.ἡ.mactra,uas in quo pinsitur farina,arca panaria,colum seu mortarium Nicandro.

Μακύνω.magnifico,rectifico,elongo.
Μακών. uociferans, in longitudinem extensus.
Μάλα.ας.ἡ.μάλη.
Μάλα,aduerbium ualde,decenter,propriè.
Μαλάγας.saccus,uter.
Μάλαγμα.ατος.τὸ.malagma,fomentum.
Μαλακία.ας.ἡ.ἀπὸ τοῦ μαλακὸς, Plinio est mollities quædam prægnantium & defectio, cum languentes modo hoc modo illud appetunt,adeò ut terram quoq; uorare appetant,nonnullæ carbones etiam extinctos, aut cimoliam,quæ res πίσσα appellatur. Prouenit incommodum id ab conceptu mense potissimum tertio,nequeunte fœtu interim delata in uuluam omnia ratione alimēti, absumere, insita imbecillitate,et in stomacho multorū facta redundantia, ex qua absurdorum sese promit appetentia,nomen ἀπὸ τοῦ ποικίλου τῆς ὕλης, id est,ex auis uarietate traxit. Est & in stomacho μαλακία,hoc est,debilitas, languor,ignauia. Apud Cæsarem libro 3. belli Gall. μαλακία maris dicitur, pro trāquillitate,ac uelut mollitie. Cæl. libro 3. capite 15.
Μαλακιᾶν.mollem esse,& mollitie laborare
Μαλακίας.ὁ.μαλακός.
Μαλακιᾶς.frigoris causa dolentes & contracti.
Μαλακίζομαι.μ.ίσομαι.σ.ισμαι.mollesco,pigresco. Propriè est mulierum prægnantium,interdum de uiris, πονηρῶς aut λαχῶς ἔχειν,ἀσθενεῖν. Depo.datiuo, ut μὴ ἰσθῖτι μαλακιοῦμαι ἀπαλῇ καὶ νεοῤῥύτῳ, Gregor.
Μαλάκιον.muliebris ornatus.
Μαλακιῶσα τὰς ῥίνας. torpescentes naribus.
Μαλακόδερμα ὦα. quæ molli cute integuntur,ut in piscibus.
Μαλακοκραννής.ές.ὁ.molliceps.
Μαλακοπύρινος.ου.ὁ. molli ligno aut nucleo.
Μαλακός.ᾱ ὁ.mollis. Μαλακὸν ἐνδιδόναι, remittere apud Herodo. Ἐν μαλακῷ ἔστω

apud Quint.nihil aliud significat, quàm in carnis mollitie & raritate summam intelligi mentis sanitatem,id est, prudentiā & perspicaciam,quoniam ita affectis facile quicquid est redundantis copiæ,ac retrimentitiæ, digeritur, & euaporat,nec phantasticum, aut rationalis potentia, perinde syluestri tumultu obturbatur. Quod ita esse id quoque indicio est, quia fatuos acrudes, παχυδίερμους, quasi crassipelles, Græci uocant. Cælius libro 3.capite 15.
Μαλακόστρακοι ἰχθύες.molli testa tecti pisces.
Μαλακότης.ητ&.ἡ.mollities.
Μαλακτικός.ᾱ.ὁ.mollificatiuus.
Μαλακώσομαι.μ.ῶσμαι.π. μαι. molliorem me præsto,emollior. Depon.absol.
Μαλακύω.μ.ύσω.π.υκα.mollio. Actiu. accu.
Μαλακῶς ἔχειν.incommoda esse ualetudine, ægrotare,de mulieribus pregnantibus dicitur μαλακίζομαι.
Μαλατήρ.τῆρ&.ὁ.mollificator.
Μαλαξάσω.uel μαλάξω.mitigare, mulcere.
Μάλαω&.collum,ceruix.
Μαλάπλομαι.mitesco.
Μαλάπλω.μ.άξω.π.αχα.mollio, subigo. χαωνόω.ἁπαλύω,καὶ μαλατθᾶ,ἁμωλιᾶ. Actii. accusf.iungitur.
Μαλάχη.ης.ἡ.malua. Vulgo pappelen.
Μαλάχια.τὰ.aquatilia quæcunq; ossibus carent,& sanguine,intestinisq; ut sepia, polypus, Quidam cum α scribunt μαλάχαια & μαλάκια.
Μάλαια.ας.ἡ. Malea promontorium Laconiæ,quod & sine diphthongo scribitur,nāanceps tam est apud Græcos quàm Latinos.
Μαλᾶν.augere,crescere.
Μαλερός.ᾱ.ὁ.perniciosus,usliuus,feruidus, imbecillis,splendidus,robustus,acutus,sicus,acris,uehemens.
Μάλη.ης.ἡ.ala,μαχάλη. Vnde prouerb. ὑπὸ μάλης,sub alis,in adulatores,de quo Eras.Chil.
Μαλθακτυρία.ας.ἡ.lectorum mollities.
Μαλθακία.ας.ἡ.mollities.

Μαλθακίζω.μ.ίσω.π.ικα mollio. Accus.
Μαλθακός.ᾱ.ὁ.mollis,delicatus,effœminatus dissolutus.
Μάλθη.ης.ἡ.cera mollita, qua utuntur ad tabularum ferruminationem.
Μαλθάκελης.emollitus,cereus.
Μάλθων.ὁ.muliebris,dissolutus, & tyranni proprium.
Μαλιασμός.asinorum morbus, κόρυζα, ἣ ῥέφ& περὶ τὰς μυκτῆρας.
Μάλιστα.maximè,super omnia, maiorem in modum. Thucyd.pro exacte posuit. πολλῷ μάλιστα, multo maximè, modus loquendi Latinis quoq; in usu. Cicero pro L.Manil. Multò maxima parte dignitatis atq; imperij caruit.
Μαλκῆν,uel μαλκιᾶν.frigore contrahi & torpore.
Μάλκη.ης.ἡ.contractio ex frigore.
Μάλκι&.ᾱ.ὁ.frigidus,imbecillis,mollis.
Μᾶλλον. magis. Interdum apponitur comparatiuo. Isæus, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον,multo promptius. Accipitur etiā pro uel potius καὶ ἀντὶ τοῦ ἀεὶ, ἀκότως, πάνυ ἀρμοδίως,πρεπόντως,καλῶς. Bud.Com.
Μάλλον δὲ,&
Μαλλονμενῦν.imò.
Μαλλοτί.magis,μᾶλλον.
Μαλλός.uellus,lana,coma demissa.
Μαλλοφόρος.ᾱ.ὁ,ἡ.laniger, Cereris cognomē in Megaride, quod ab ijs uidetur impositum,qui mortalium primi oues connutrire cœperint.nam μαλλὸν Græci lanam dicunt. Cæl.lib.13.capite 31.
Μαλλωτή.lanata pellis. Græci Idam μαλλωτὴν uocarunt, ueluti πολυπρόβατον, id est,ouibus abundantem.
Μαλλωτός.ᾱ.ὁ.uillosus.
Μάλουρος.caudam albam habens.
Μαμμάκουθος. proprium cuiusdam nomen, sola illustris fatuitate,sicuti & Melitides, qui adeò uecors fuisse traditur, ut uix toto ingenij captu, quinq; numerare disceret. Vnde apud Aristoph. κεχνηότες μαμμάκυθοι dicūtur,id est,hiātes māmacuthi Hinc factum opinor,ut homines id genus

Universidad de Deusto
Biblioteca

quandoq; mammalucos dicamus. Cælius lib. 9. cap. 29. Alij proprium fabulæ uolunt quam Platonis putant esse.

Μαμμᾶν. balbutientium puerorum uox.

Μάμμια. ης. ἡ. auia, mater.

Μαμῶ. cupio, προθυμοῦμαι.

Μάν. quidem.

Μανάκις. raro, σπανίως.

Μανδολωτόν. ὃ. τὸ. suauium lasciuius, labella cum labellis, ut inquit Plaut.

Μάνδρα. ας. ἡ. spelunca, cubile.

Μανδράγορα. è genere liquamentorũ est uel succorum quæ Aegineta lib. 5. ὀπίσματα uocat. Vitibus adnasci solet, & est fructus ὑπνωτικὸς, quasi somni conciliator. Vis enim eius est ψυκτικὴ, id est, frigefaciens, & frigiditate fit somnus. Cæl. libro 9. capite 19.

Μάνδρυμα. τὸ. caula.

Μανδύη. ης. ἡ. penulæ genus, quod loricæ loco solebat esse. μανδύη (scribit Pol.) ὅμοιόν τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ. Vulgo manteau.

Μανέρως. ὁ. genus agrestis cantionis, dicta à Manero quodam Aegyptio, eius carminis & agricolationis repertore.

Μανὴ σὰρξ soluta caro.

Μάνης. apud ueteres fuit seruile nomen, à furore inclinatum, unde ad æneam statuam translatum uocabulum est, quam cattaborum lusui adhibebant. Cælius libro 13. capite 14.

Μανθάνω. μαθήσομαι. μεμάθηκα. ἐμάθον. ἔμαθον. disco, intelligo, doceo. Actiu. accus.

Μανία. insania, quæ est mentis ægrotatio & morbus, id est insanitas & ægritudo animi: ut cum mens tranquillitate & constantia uacua est, propterea quòd in perturbato animo, sicut in corpore, sanitas esse non possit. Cice. Tusc. 3.

Μανιάκης. ου. ὁ. torques.

Μανιάς. res insana.

Μανιὰ τὰ. apud Phryges magna & insignia admirandáq; facta dicebantur, à Mane quodam rege suo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.

Μανικός. ἡ. ὁ. insanus, furiosus.

Μανίφυλλον. folijs tenuibus.

Μανιώδης. ους. ὁ, ἡ. furiosus.

Μάννα. manna, de quo Leonicenus.

Μάννος. ου. ὁ. genus ornamenti collaris, quod & μανιάκης dicitur. unde μαννοφόρος, quòd eo utitur, περιφραγμία habens.

Μανός. ἡ. ὁ. rarus, insanus.

Μανόδημος. tenui stamine contextus.

Μανότατα. τὰ. incertissima.

Μανότης. ητος. ἡ. insanus, raritas.

Μανοῦσθαι. insanescere (ut sic dicam) insanũ fieri. Bud. Com.

Μανόφυλλος. ου. raris foliis.

Μαντεύα. ας. ἡ. &

Μάντευμα. ατος. τὸ. diuinatio, uaticinium.

Μαντεῖον. ου. τὸ. locus uaticinandi, uaticinium, oraculum.

Μαντεύομαι. μαντεύσομαι. πεμάντευμαι. uaticinor, oraculum peto. χρᾶν, & χρᾶσθαι. Depon. acc. Budæus Com. (tus.

Μαντευτικός. uates, arte diuinandi prædi-

Μάντης. ου. ὁ. uel μάντις. uates, augur, uel haruspex, Hippocr.

Μαντία. μαντεία.

Μαντικὴ. ῆς. ἡ. diuinatio, præscientia futuri, diuinandi ars.

Μαντικός. ἡ. ὁ. uaticus.

Μάντις. ιος. ἡ. locustæ genus est, quæ in stipulis enascitur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus item prælongis, quos & assiduè agitat. Vnde Theocri Idyl. κ. præmacram ac pertenuem significauit puellam, inquiens, Εὗρε θεὸς τὰλιτρὸν, ἔλασε κάλαμον, ὤρνιπεθύμιας. μάντις δοιτὸν νύκτα χορεύει ἀκαπαμῶα. Noxij hoc animantium genus molestiq; aspectus est. unde adagium, Mantis te uidit, in eos dicitur, quibus fascinator oculus mali quippiam obiecit. Nicander brassicam, quæ sacra sit, μάντιν appellauit.

Μαντοσύνη. ης. ἡ. uaticinium.

Μανύω. indico, declaro, expono.

Μανώδης. ους. laxus, rarus.

Μάνωσις. raritas.

Μάραγοι, loci præcipiti.

Μαραμός. tabes.

Μάραθρον. ου. τὸ. marathrum, fœniculus sylueſtris grandior.

Μάραγνα. uirga, flagellum.

Μαραίνομαι. μ. ῆμαι. π. ασμαι. marcesco, flacesco, tabesco, tabesio, extinguor, arefco. Aristoteles ὅσοις μὲν γὰρ μαραινομένη, Quibus cor circa præcordia marcescit, & exolescit. Idem, τὸ πῦρ ἐὰν μή τις κινῇ μαραίνεται, id est, Ignis, nisi quis eum moueat, marcescit. Homerus, φλὸξ ἐμαράνθη, id est flamma considit & uanescit, exolescit. Passiu. Bud. Com.

Μαραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. tabefacio, obscuro, ut τὸ γῆρας μαραίνει τὸ θερμόν, Aristoteles, Budæus ibidem.

Μαραίπους. cui pedes marcuerunt.

Μάρανσις, &

Μαρασμός. ἡ. ὁ. marcor, flaccicliditas, tabes, defectio. Eo nomine senium in homine significari scribit Galenus, nimirum cum caloris sit tabes, id quod in stirpibus est αὔανσις. Bud. Com.

Μαρασμώδης. tabidus.

Μαράσσω. splendeo. hinc σμάραγδος, smaragdus.

Μαραυγᾶν. perstringi lumina.

Μαργάω, &

Μαργαίνω. μ. ανῶ. π. ανᾶ. ago nimium festinanter, insanio, facio insanire.

Μαργαρίτης. ου. ὁ. margarita, unio.

Μαργάς. uinculum.

Μάργη. iniuria, stultitia, furor.

Μαργήεις, &

Μάργης. ητος. ὁ. μάργος.

Μαργίτης. ου. ὁ. stupidus. à Margite quodam insigni fatuo, qui ultra quinque numerare non posset, & cum uirginem duceret, eam non ausus est attingere, ne illa matri eius rem indicaret.

Μάργος. edax, ignauus, insanus, stolidus.

Μάρη. manus.

Μάρης. ὁ. seu μάρις. mensuræ genus sex coclearum capacis. Cælius libro 14. capite 16.

Μαρίλη. ης. ἡ. cinis, fauilla, languidus ignis. Item puluis carbonum tenuissima. unde illud, Faber fumo oppletus & marila. Cælius ibidem.

Μαρμαλωποί. οἱ. carbones.

Μαρμαίρω. μ. αρῶ. π. αρκα. resplendeo. Neutrum absol.

Μαρμάρεος. ου. ὁ. splendidus.

Μαρμάρεος. ου. ὁ. marmoreus.

Μάρμαρον. ου. τὸ. luciditas marmoris, rubia tinctum.

Μάρμαρος. ου. ὁ. marmor.

Μαρμαρυγή. ῆς. ἡ. splendor.

Μάρναμαι. μ. μαχήσομαι. pugno à negatiua particula μή, & ἀρνῶ, quod est concilio. Depon. datiuo.

Μάρνη. ης. ἡ. manus.

Μάρπω. μ. ἁρψω. π. αρπα. capio. Actii. accus.

Μαρρόν. instrumentum ferreum.

Μαρσύας. ου. ὁ. Marsya.

Μαρσύπιον. ου. τὸ. &

Μάρσυπος. ου. ὁ. marsupiũ, sacculus, crumena

Μάρτυρ. υρος. ὁ. testis. (sum.

Μαρτυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. testor, testimonio

Μαρτυρία. ας. ἡ. testimonium. Ἐμβάλλω μαρτυρίαν, proferre testimonium.

Μαρτύριον. ου. τὸ. idem

Μαρτύρομαι. testor, testem adduco, attestor.

Μάρτυρος. ου. ὁ. poëticè pro μάρτυρ.

Μάρτυς. υος. ὁ. idem.

Μαρύεται. nexum est, πλέκεται.

Μαρυκᾶται. ruminat.

Μάρων. ωνος. ὁ. Maro rex Thraciæ.

Μαρώνεια. ας. ἡ. urbs Thraciæ.

Μᾶσαι, Aeolice pro relegare, destinare.

Μάσθλης. ου. ὁ. lorum maceratum & emollitum. Item uerbero, homo futilis & nullius frugis, qui nil firmum, nil stabile meditatur, unumq; dicit & mox aliud facit. παρὰ τὸ μάω, uel μάσσω τὸ μαλάσσω. Cælius libro 6. capite 29.

Μαυθός. ἡ. ὁ. idem quod μαλθός. Quanquã sint qui utroq; modo differẽtiæ causa scribãt. ut alterum sit uiri, alterum mulieris. Dicitur aũt μαυθὸς teste Suida, ἀπὸ τῆς θῶ θυμῶ, μαλθὸς uerò ἀπὸ τοῦ μαλθάσσω. (quor.

Μάσσιτα. prima silphij folia, uel caulis li-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μάσσω. quærere, purgare, commiscere.

Μασσᾶσθαι. mandere, tractare, capere, tangere, percutere, cogere.

Μᾶσσον. τὸ. longius, maius.

Μάσσω, uel μάσσω. μ. ἄξω. π. αχα. pinso, abstergo, premo, mollio, subigo, conspergo. Actiu. accus.

Μάσσων. ονος. ὁ, ἡ. longior, maior, amplior. Xenoph. ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ἔκ.

Μάσαξ. ακος. ὁ. esca, os oris. Interdum genus locustæ quod bruchum uocant.

Μασσάομαι. labra contraho, à lactentibus pueris ductum, qui mammam trahentes ore labia contrahunt.

Μαστύω. μ. τύσω. π. υκα. inquiro, peto, requiro, opto. Actiu. accus.

Μαστὴρ. quæsitor.

Μάστι, pro μάστιγι per apocopen.

Μαστιγίας. ου. ὁ. mastigia, uerbero.

Μαστιγάω. flagello, indigeo.

Μαστιγονόμος. ου. ὁ. designator, βραβευτὴς, ῥαβδοῦχος, &

Μαστιγοφόρος. flagellifer, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur, ad submouendam turbam, & cohibendas seditiones. Budæus in Annot.

Μαστιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. pulso, uerbero, flagello, loro increpo, castigo. Actiu. accus.

Μαστιγώσιμος. dignus qui flagelletur.

Μαστίζω. μ. ίξω. π. ιχα. μαστιγόω.

Μάστιν, pro μάστιγα.

Μάστιξ. γος. flagellum, flagrum, quo cæduntur mancipia.

Μάστις. ὁ. poëticè, idem.

Μαστίχη. ης. ἡ. mastiche, resina lentisci.

Μαστίω, pro μαστίζω, poëticè.

Μασοί. οἱ. terrarum supercilia, duities.

Μάσορες. οἱ. magistratus erat de rebus publicis inquirendis. Latini quæsitores uocãt.

Μαστὸς. οῦ. ὁ. mamilla. proprie mulierum. uide μαζός. Significat item montis cacumẽ, & poculi genus. Athen. libro 11.

Μαστύειν. quærere.

Μασχάλιον. τὸ. locus ubi uersantur lenones, prostibulum.

Μασχαλεία. ας. ἡ. lenocinium.

Μασχαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lenocinor.

Μασχαλὸς. ὁ, ἡ. leno, lena, seductor.

Μασχαλός. ὁ. idem.

Μασύς. inquisitio.

Μασώντης. parasitus.

Μαχάλη. ης. ἡ. subala, axilla. Transfertur quoq; ad herbas, hoc est cauum illum inter caulem & ramulos anfractum, unde sinuatim noua proles egreditur, quem Latini similiter alas uel sinus appellant, Ruellio authore. Dicitur etiam hoc nomine pars nauis, ὅπῃ κώπη ἀρτῆται. Sic Vergil. Et uelorum pandimus alas.

Μαχαλητὴρ. ῆρος. ὁ. lorum ad alligandum ea quos currui.

Μαχαλίζω. in sinu, uel sub axillis gero.

Μαχαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. obtrunco per ignominiam extremas partes corporis, per alas suspendo.

Μαχάλιον. sportula, canistrum.

Μαχαλὶς. ίδ& ὁ. μαχαλητήρ.

Μαχάλισμα. τὸ. obtruncatio extremarã partium corporis, quæ à latronibus fieri solet, ne cognoscatur iugulati cadauer.

Ματάζω. μ. άσω. π. αχα. stultè facio. Neutr.

Ματαιᾶν. morari, διατρίβειν, χρονίζειν.

Ματαίζω. μ. ίσω. π. ικα. uana iacto.

Ματαιολογία. ας. ἡ. uaniloquium, de rebus uanis disceptatio.

Ματαιολόγος. uaniloquus, qui de rebus nihili curiosius disputat.

Ματαιόομαι. μ. ώθμαι. π. ωμαι. frustror.

Ματαιοπονεῖν. frustra conari & nihil perficere.

Ματαιοπονία. inanis labor, inane studium.

Μάταιος. ου. ὁ. uanus, demens, stultus, inceptus, miser.

Ματαιοπονδεία. inane studium.

Ματαιοτεχνία. est inanis & superuacua artis imitatio, quæ nihil nec boni nec mali affert, sed inanem tantum laborem. Qualis fuit, qui ciceris grana ex spatio satis longo in acum sine frustratione iaciendo insumebat. Cælius libro 9. capite 16.

Ματαιοτέχνοι. οἱ. inanium artium studiosi, qui laboris insumunt plurimum operæ,

pretio nullo.

Ματαιότης. ητος. ἡ. uanitas.

Ματαιόφρονες. uanæ mentis homines.

Ματαΐσσειν. despicere, μωραίνειν, ματαίζειν.

Ματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. μαστεύω, quæro.

Ματέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀματαίνω, insanio, ineficax sum, ignauus sum, frustra facio, negligo.

Ματῆν fruſtra, gratis.

Ματὴρ. inquisitor.

Ματηρεύω. uanè uiuo, inquiro.

Ματίζω. quæro.

Ματίη. uanitas.

Ματιολοιχός. ὁ. matiolœchus, qui parce comedit, aut qui è minimis rebus seu mensuris captat lucrum. ἀπὸ τοῦ μάτιον & λείχω quod est lambo. Cælius libro 14. capite 21.

Ματιον. τὸ. mensuræ genus, & id quod minimum est. Cælius ibidem.

Μάταιος. frustra deliberans, parcus, deceptor.

Μάτος. ὁ. inquisitio.

Ματρόξενος spurius, matre peregrina natus.

Ματρύκιον. prostibulum.

Ματταβεύω. circũspicio, grauiter fero, mœreo.

Ματταβος. ὁ. ὁ. stultus.

Ματταλουντες. οἱ. uorantes.

Ματταρυπεῖον. locum esse aiunt in quo uersantes uetulæ comessaturos aut se mutuò inebriaturos suscipiunt.

Ματτύη. ης. ἡ. cibi genus delicatissimi. πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, id est omnia pretiosa edulia significari hoc nomine, scribit Athen. libro 14. Vnde

Ματτυάζειν. τὸ παρασκευάζειν αὐτὰ, ἅτε ἰχθῦς ὄντα, ἅτε ὄρνις, ἅτε λάχανον, ἅτε ἱερεῖον, ἅτε μύττιον, opipare & suauiter uiuere. Erasmus Chiliadibus.

Μάττω. multa comedo, placentis uescor, τῶν ἐν τοῖς ἀλφίτοις μαζῶν παρασκευάζω. Athen. ibidem. (κείκ.

Μαυλὶς. ίδος. ἡ. gladius. Ther. μαιρίδι χαλκείῃ

Μαυρὸς. ὁ. ὁ. stultus, obscurus, imbecillis.

Μαυρούσιοι. Numidæ.

Μαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ἀφανίζω, perdo, obscuro, deleo. Actiu. accus.

Μαυσώλαιον. ου. τὸ. mausoleum.

Μαχαιρα. ας. ἡ. gladius.

Μαχαιρίσιον. ου. gladiolus.

Μαχαίριον. ου. τὸ. cultellus.

Μαχαιρὶς. ίδος. ἡ. nouacula, culter tonsorius, phlebotomus.

Μαχαιροποιοί. gladiarij & telorum artifices. Budæus in Annot.

Μαχαιροποίειον. officina gladiatoria.

Μαχαιροφόρος. ου. ὁ. ensifer.

Μαχάω. pugnam desydero.

Μαχάων. ονος. ὁ. Machaon Aesculapij filius.

Μαχέω. μαχάω.

Μάχη. ης. ἡ. pugna.

Μαχήμων. ονος. ὁ. pugnans.

Μαχητὴς. οῦ. ὁ. pugil.

Μάχιμος. ου. ὁ. bellator, bellicosus, pugnax.

Μαχλὰς, άδος. ἡ. meretrix.

Μαχλάω. scortor.

Μάχλης. ου. ὁ. μαχλὸς.

Μαχλὶς. ίδος. ἡ. meretrix.

Μαχλὸς. ου. ὁ. πόρνος, adulter, intemperans, impius, perditus, ἄσωτος.

Μαχλοσυνη. ης. ἡ. adulterium, impudicitia, scortatio.

Μάχομαι. μ. μαχέσομαι. π. μεμαχησομαι. pugno. Depon. datiuo.

Μαχόμενον. contrarium, inconsequens.

Μάψ, &

Μαψιδίως. incassum.

Μαψαῦραι. uenti leues.

Μαψίδιον. ου. τὸ. uanum, immodicum, acerbum, graue.

Μαψιλόγος. ὁ. qui frustra nugas effutit.

Μαψίφωνος. idem.

ΜΕ.

Μὲ. me.

Μέγα. ualde, magnopere.

Μέγα. ης. τὸ. magnum. (Com.

Μέγα φέρει. magni refert, πολὺ διαφέρει. Bud.

Μεγαφρονέω. insolesco, insolens sum, mihi placeo, efferor.

Μεγαβύζιος. magnificus. à Megabyzo Persarum duce.

Μεγαλδικος. ὁ. qui in magnis iniuriatur.

Μεγάθυμος. magnanimus.

Μέγαιρα. ας. ἡ. Megæra, una ex tribus furijs.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μηγαίρω. odi, inuideo, æmulor, priuo.

Μηγακῆτης. ἴτος. ὁ, ἡ. ingēs, magna ceta habēs.

Μηγάλα. ualde.

Μηγάλως κωθωνίζεσθαι ἢ προπίνειν. præbibere largiter, & magnis poculis certare. Attica est βραχυλογία. Bud. Com.

Μηγάνδρως. uiri magni, aut fortes.

Μηγαλαυκής. robustus.

Μηγαλαυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. & μηγαλαυχῶμαι. iacto, glorior. Neutr. absol. Bud. Com.

Μηγαλαυχία. ας. ἡ. iactantia.

Μηγάλαυχος. ε. ὁ. iactator, magnanimus.

Μηγαλαυχόμενος. audacia tumidus.

Μηγαλεῖον. τὸ. magnificentia.

Μηγαλεῖος. ου. ὁ. magnus, uenerandus, sublimis, in primis æstimandus.

Μηγαλειότης. ητος. ἡ. maiestas, magnificentia.

Μηγαλεύω. magnificè.

Μηγαλέμπορος. magnarum rerū negotiator.

Μηγαλεπίβολος. qui, quod suscipit quamlibet magnum, ad exitum persequitur. Budæus Comment.

Μηγάλη. ης. ἡ. magna. μηγάλη βουλή, summū consilium, Gaza interprete.

Μηγαληγορίω. μ. ήσω. π. ήκα. magnifico, extollo, magna iacto, magna loquor, iactito, magnostrepitu fastuq; uiuo. Neutr. absol.

Μηγαληγορία. ας. ἡ. μηγαλαυχία.

Μηγαλήγορ&. iactabundus.

Μηγαλήτωρ. ορος. ὁ. magnanimus, superbus.

Μηγαλίζομαι. μ. ίζομαι. magnifacio, superbio.

Μηγαλινοί. unguentum ob præstantiam id nominis adeptum.

Μηγαλόβυλοι. sacerdotes Ephesiæ Dianæ. Strabo.

Μηγαλογνωμοσύνη. ης. ἡ. celsitudo animi & liberalitas.

Μηγαλογνώμων. ονος. ὁ. magno animo & excelso, liberalis. Bud. Com.

Μηγαλοδωρεία. magna largitio, munificentia.

Μηγαλόδωρος. ε. ὁ. qui magna donat.

Μηγαλόμισθοι. οἱ. quorum opera magna mercede conducta est.

Μηγάλοιτος. ε. ὁ, ἡ. ualde infœlix.

Μηγαλοκέφαλοι. οἱ. capitones.

Μηγαλοκίνδυνος. qui in magnis aggredien-

dis, uitæ non metuit. Bud. Com.

Μηγαλόκωλος. sine crassioribus cruribus, prælongis membris.

Μηγαλομήτηρ. auia.

Μηγαλόνοια. ας. ἡ. superbia, prudentia, magnanimitas.

Μηγαλόνους. ου. ὁ. magnitudo animi.

Μηγαλόνους. animo magnifico præditus, & mentis præstantia, μηγαλοφυής. Budæus Commentarijs.

Μηγαλοπραγμοσύνη. ης. ἡ. magnificentia.

Μηγαλοπράγμων. ονος. ὁ. factiosus.

Μηγαλοπρέπεια. ας. ἡ. μηγαλοπραγμοσύνη.

Μηγαλοπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. magnificus, præclarus.

Μηγαλοπρεπῶς. munificè, magnificè. (rus.

Μηγαλοπόνηρος. qui in magnis improbus est, & immani improbitate præditus, qui etiam ὑβριστὴς dicitur. Bud. Com.

Μηγαλορρημονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. magna loquor, iacto, μηγαληγορῶ. Neut. absol.

Μηγαλορρημοσύνη. ης. ἡ. magniloquentia.

Μηγαλορρήμων. ονος. ὁ, ἡ. magniloquus.

Μηγαλορρόδυντες. ostentantes sese. Vtitur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens, quod fastu quodam uiuant. Dictum ἀπὸ τῆς μηγάλης & ῥήσεως. quod omnia magna loquantur, & nihil plebeium.

Μηγαλοσύνη. ης ἡ. maiestas, μηγαλοψυχία.

Μηγαλότιχνος. præstans in magnitudine artificij uel artis. Bud. Com.

Μηγαλότολμοι. immani audacia præditi.

Μηγαλουργίς. ἡ. grandium rerum conatus.

Μηγαλουργία. ας, ἡ. magnificentia.

Μηγαλοφρονέομαι, &

Μηγαλοφρονέω. μ. ήσω, π. κα. superbio, glorior. Neutrum dat iuo.

Μηγαλοφρονής. ἐος. ὁ, ἡ, superbus.

Μηγαλοφρόνως. magnificè, largiter.

Μηγαλοφροσύνη. ης. ἡ. animi magnitudo, arrogantia.

Μηγαλόφρων. ονος. ὁ, ἡ. magna sapiens, magnanimus, magnificus.

Μηγαλοφυής. ὁ. μηγαλόνους.

Μηγαλοφυΐα. ας. ἡ. magnitudo & excellētia uocis.

Μηγαλόφωνος. ε. magniuocum.

μηγαλο

Μηγαλοψυχία. ας. ἡ. magnanimitas, quæ etiā μηγαλόνοια, καὶ μηγαλοφυΐα dicitur.

Μηγαλόψυχος. ε. ὁ. magnanimus.

Μηγαλῶμαι. superbio.

Μηγαλώνω. μ. ωσῶ. π. υγκα. magnifico, magnū facio, magnum dico. Aelius. accus.

Μηγαλώνυμος. celebre, magni nominis.

Μηγαλωσί. magnificè. pro μηγάλως, τι particula redundante.

Μηγάμυκος. alicè mugiens, asinus.

Μηγανύτης. α. ὁ. magnus.

Μηγάνωρ. epitheton diuitiarum apud Pindar. ut quæ fastum & animum addant.

Μηγάρα. ας. ἡ. Megara, Creontis filia, Herculis uxor.

Μηγαρίζω. famesco, magna loquor.

Μηγαροῖ. aduerbium, Megarè.

Μήγαρον. τὸ. propriè domus ampla, sed impropriè quæcunq; domus. (gnus.

Μήγας. τὸ μηγάλου, τὸν μήγαν, ὦ μήγας. ὁ. ma-

Μήγας δάκτυλος. pollex, qui dicitur etiam ἀντίχειρ.

Μηγασθενής. ualde potens. Vbi sciendum, quòd, quæ ex σθένος et χθών componuntur, si sunt propria nomina, barytona esse, aliàs oxytona.

Μηγαφρονῶ. iacto, superbio, magnificè de me sentio.

Μηγάφρων. ualde stultus, ἢ μηγαλόφρων.

Μηγεθος. ους. τὸ. magnitudo, proceritas.

Μηγήρας. ε. ὁ. multum amabilis, delectabilis, cum quo nemo possit contendere, elatus, pretiosus.

Μηγήρης. idem.

Μηγιστᾶνες. οἱ. primates, megistanes, quo & Suetonius utitur in Caligula, & Cæsare.

Μήγιστος. η. ὁ. maximus, amplissimus.

Μήδεα. τὰ. μήδεα.

Μήδεω. μήδω, rego, curo.

Μήδιμνος. ε. ὁ. mēsura est (scribit Suid.) aridorum, ut tritici uel hordei, capiens quinos modios Sicula mensura, uel senos Attica aut Romana. Bud. de Asse, libro 5.

Μήδω. impero, curo. Genit.

Μήδων. ονος. ὁ. rex, imperator.

Μήζα. τὰ. genitalia, pudenda. Ionice.

Μεθ' ὅσον. paulò post, aliquanto post.

Μεθαρμόζω. μ. όσω. π. οκα. conglutino permutando, id est transponendo adapto. Est etiam id, quod Latinis constituo dicitur, id est ἐπανορθῶμαι.

Μεθαρμόττομαι. accommodor.

Μεθέω. dimitto, negligo. μεθέα, dimitteret.

Μεθικτός. communicabilis.

Μεθίεσκε. accipiebat.

Μεθέλκω. traduco, distrahor. Philo, μεθέλκουσι τῶν ἡδονῶν ἐς τὸ νοητόν.

Μέθεξις. ιος. ἡ. participatio, κοινωνία.

Μεθέπομαι. assequor. Datiuo.

Μεθέπω. quæro, adsum, διώκω, ἀκολουθῶ.

Μεθερμηνεύω. transduco, ut μεθερμηνευμένα κατὰ λέξιν, ad uerbum translata. Plutar. Bud. Com.

Μεθεστῶτα. οἱ. qui de migrarunt è uita.

Μέθη. ης. ἡ. ebrietas, temulentia.

Μεθῆκε. proiecit.

Μεθήκω. traduco, transeo.

Μεθ' ἡμέραν. interdiu.

Μεθημερινός. ε. ὁ. diurnus, ut μεθημερινὰ κυβεύω, Plutar.

Μεθημοσύνη. ης. ἡ. negligentia.

Μεθίμων. ονος. ὁ, ἡ. dimittens, parcens alteri, negligens.

Μεθίημι, &

Μεθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, prætermitto, concedo, omitto, desero, dimitto. Vnde μεθιᾶσι pro ἀφιᾶσι, ἢ συγχωροῦσι, μετίασι uero τὸ διώκουσι ἢ ζητοῦσι, id est ulciscuntur, uestigant, indagant. Genit. Bud. Com.

Μεθίστημι. μ. μετασήσω. π. ηκα. transmuto, luxo, ut cruribus luxatis sit, loco moueo aliquem, ablego, transfero, transmitto, migro, transmigro, & secedo, id est procul ab hominum frequentia recedo. Budæus Commentarijs.

Μεθό. postquam.

Μεθοδεία. ας. ἡ. insidiæ.

Μεθοδεύω. μ. ευσω. π. ευκα. decipio, astutè ago, pertrāseo, aliquem ex insidijs adorior.

Μεθοδικός. qui rationem artis, & discendi compendia sequitur.

Μεθόδιον. uiaticum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μῖθος.ὁ.κ.uia, id est docendarum rerum ratio, ars. Vel breue dicendi compendium, Quintiliano interprete, quasi breuis uia, qua quàm celerrime ad peritiam euadimus. Budæus in Annot.

Μεθοδεύω.participo.

Μεθόριον.ε.τὸ.finis, confinium.

Μεθορμίζομαι.muto, transfreto, μετέρχομαι, μετάγομαι.

Μῖθος.ὁ.commentum, ars.

Μῖθυ.τὸ.uinum. ἀπὸ τῆς μεθύσκω καὶ ἀμελᾶν τοὺς πίνοντας.

Μεθυμναῖος.Bachus.

Μεθύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.Ο

Μεθύσκομαι.ebrior, ebrius sum.

Μεθύσκω.inebrio. Plato translate posuit, καὶ πάνθ' ὅσα δι' ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντα, id est inebriantia uoluptate. Bud. Com.

Μῖθυσμα.ατος.τὸ.ebrietas.

Μῖθυσος.ε.ὁ,ἡ.ebrius, temulentus, μεθύων.

Μεθυσικός.uinosus.

Μεθύω.μ.ύσω.π.υκα.inebrio, sicut μεθύσκω. Accipitur & pro ebrius sum. Dicitur autem μεθύειν, quòd ebrij fierent μετὰ τὸ θύειν, id est post sacrificiũ, nam se inuitare largius rei diuinæ causa, fas credebatur. Cælius libro 7. capite 2.

Μεϊαγωγέω pondero, pendo, munera fero, posteriores partes habeo.

Μειδάω.μ.ιάσω.π.ιακα.Ο

Μειδιάζω.μ.ιάσω.π.ιακα.Ο

Μειδιάω,Ο

Μειδιόω, poëtice. rideo, subrideo, placidè rideo, arrideo, renideo. Neutrum absol.

Μείδιαμα.ατος.τὸ.risus.

Μείονες.τὰ.posteriores partes fero.

Μείονημα.τὸ.partes inferiores, deterior conditio.

Μείζονες.magnificentius.

Μείζων.ονος.ὁ,ἡ.maior. Et Neut.gen.μεῖζον.ονος.maius, ut μεῖζον κόγχου ἄργυρον, Facinus maius, quàm ut uerbis explicari possit. Aliquando aduerb. pro magis.

Μείλαξ.ακος.pratum, paradysus.

Μειλεῖν.placere.

Μείλιγμα.ατος.τὸ.laceratio, donarium, munus, dos.

Μειλικτήειον.ε.τὸ.placatio.

Μειλικτήιος.ε.ὁ.blandus, ἀνεμπτικός.

Μείλικτος.ε.ὁ.idem, suauis.

Μείλινος.ε.ὁ.fraxineus.

Μείλιον.ε.τὸ.munus demulcens.

Μειλίσσομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.Ο

Μειλίσσω.μ.ίξω.π.ιχα. palpo, adulor, assentior, mitigo, demulceo, in beneuolentiam reduco.

Μειλιχία.ας.ἡ.mansuetudo, iucunditas.

Μειλίχιος.ε.ὁ.Ο

Μείλιχος.suauis, tranquillus, blandus, indulgens, clemens. Iouis epitheton.

Μειλιχόμητις.ὁ,ἡ. mãsueti ingenij & suauis.

Μεῖον.ονος.τὸ.minus. Et herbæ nomẽ Dioscoridi.

Μειονέκτημα.ατος.τὸ.Ο

Μειονεξία.ας.ἡ.diminutio, defraudatio, conditio deterior, μείκτημα.

Μειονεκτέω.μ.ήσω.π.ηκα.minus habeo, diminuor, inferiora habeo, μειοῦμαι τῷ πλεονεκτῶ. Opponitur τῷ πλεονεκτῶ.

Μειονέσσειν.minoribus terminis finire.

Μειόνεσσι.τοῖς.mancos.

Μειόφρων.mente diminutus, leuis, stultus.

Μειόω.μ.όσω.π.ωκα.minuo. Actiu. accus.

Μαρακυδμαι,Ο

Μαρακυδόομαι.adolesco, pueriliter ago, adolescentis more lasciuio & exulto. Budæus Comment.

Μαρακίδιον.ε.τὸ.Ο

Μαράκιον.ε.τὸ.adolescentulus.

Μαρακιοῦμαι.μαρακιόομαι.

Μαρακίσκη.ης.ἡ.adolescentula.

Μαρακίσκος.ε.ὁ.adolescentulus.

Μαρακιώδης.ους.ὁ,ἡ.iuuenilis, puerilis.

Μάραξ.ακος.ὁ. adolescens, & puella Luciano. Ab ἔραω (ut quidam tradunt) quasi ἔραξ, ut sit puer, qui iam loqui possit.

Μείρομαι.diuido, sortior.

Μείρω.μ.ερῶ.π.μέμορκα.ἀόρ.α.ἔμορα, & ἐμέρμορα.diuido.

Μείς.ὁ.μῆνὸς.Æ. Aeolice pro μὴν.mensis.

Μῖσος.τὸ.minimum.

Μείωμα.ατος.τὸ.μείωσις.

Μείων.minor.

Μεῖρ.numerus.

Μείωσις.εως.ἡ.diminutio.

Μείψιμος.ὁ.luscious.

Μελάγειον.ε.τὸ. uel μελάγγαιος Herodotus, nigrum solum, pulla terra.

Μελαγχαίτης.qui nigro est capillitio.

Μελάγχειμα.τὰ.lustra ferarũ, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.

Μελάγχλωρος.ε.ὁ.pallidus & niger.

Μελαγχολάω.μ.ήσω.π.ηκα.insanio, atra bile stomachor. Neutrum absol.

Μελαγχολία.ας.ἡ.atra bilis, furor.

Μελαγχολικός.ἡ.ὁ.insanus, qui atra bile abũdat, melancholicus.

Μελανχροιὰς.nigri coloris.

Μελαγχρόης.qui sunt atro colore.

Μελαθρον.ε.τὸ.atrium, palatium. Propriè trabs in medio tecti fumo denigrata. ἀπὸ τῆς μελαίνεσθαι ἀθομιζόυσης πυρὸς καπνῷ.

Μελαθρίῶνος, καὶ μελαθρίωρ. procurator, præfectus domus, custos, μεσιμνητής.

Μέλαινα.ης.ἡ.nigra.

Μελαναιτός.aquila fulua, Gaza interp.

Μελαίνομαι.nigreo. Depon. accus.

Μέλαιος.ε.ὁ.miser, uanus, μέλλος.

Μελαμβαφὴς. ἰο. quod nigrũ ex tinctura est.

Μελάμβιος.obscuræ uitæ.

Μελάμβωλος.terra nigris glebis, pinguis, fertilis.

Μελαμπέταλος.ὁ.nigris foliis.

Μελαμπόδιον.ου.τὸ.melampodium herba.

Μελάμπυγος.cui niger est podex, ἀνδρεῖος. Cognomen Herculis, ut minimè effœminati, aut mollis. nam talem λευκόπυγον nominant.

Μέλαν.ανος.τὸ. nigrum id quod pupillam ambit, atramentum.

Μελάνδινον.densum, longum, nigrum habens capulum, ferro ligatum.

Μελαναμύνω.μ.ήσω.π.ηκα. induo nigram uestem. Neutrum absol. Vnde

Μελαναμοῦμαι,Ο

Μελανείμων.ονος.ὁ,ἡ.pullatus, uestibus lugubribus indutus.

Μελανεία.atriuisa.

Μελάνθιον.ε.τὸ. papauer nigrũ, μελάνσπερμον. Vulgo agit.

Μελάνθιος.ε.ὁ.Melanthius, uiri nomen.

Μελανθος.ε.ὁ.Neptunus.

Μελανία.ας.ἡ.nigredo.

Μελανίζω.nigricare.

Μελάνιον.ε.τὸ.uiola nigra.

Μελανόγραμμος.melanurus. à limearum nigredine, quibus interstinguitur.

Μελανοδοχεῖον.ε.τὸ.atramentarium.

Μελανοκόμης.habens capillitium nigrum.

Μελάνουρον.caudatrum.

Μελανοῦρος.serpentis genus, in Libya et Arabia præcipuè nascens, & est uipera magnitudine minor, ad inferendam pernicie̅m celerior multo. Quos mordicus apprehenderit, siti ardescunt uehementius, ad potum̃q; efferuescunt, ac inde incessanter haurientes dissiliunt mox. Caudæ lineis duabus nigris q; distinguitur (unde & nomen accepit quasi nigræ caudæ) corpore albicante reliquo. Appellatur quoq; δίψας, πρηστὴρ, καύσων, κωφίς. Cælius libro 14. capite 63.

Μελανοφθαλμός.habens nigros oculos.

Μελανόφρυς.υος.ὁ,ἡ.nigri aut dẽsi supercilij.

Μελανοχροιὰς.ᾶ.ὁ.nigricolor.

Μελανόχρως.ωτος.ὁ.habens nigrum corpus.

Μελάντατος.ε.ὁ.nigerrimus.

Μελάντερος.ε.ὁ.nigrior.

Μελαντικία. atramentum sutoriũ. Luciano.

Μελάνυδρος.ε.ὁ,ἡ. habens aquam nigram, & profundam.

Μῖλας,τὸ μίλανος.ὁ niger.

Μίλασμα.ατος.τὸ.Ο

Μιλασμός.ἡ.ὁ.denigratio.

Μίλδομαι.liquefio.

Μιλιδαίνω.curo.

Μιλίδημα.ατος.τὸ.cura, ærũna. παρὰ τὸ λάμιλλαν ἐλθεῖν.

Μίλδω.elixo. Neutrum accus.

Μιλιδών.ῶνος.ὁ.Ο

Μιλιδώνη.ης.ἡ.cura, μιλίδημα.

Μιλιδωνός.οῦ.ὁ.procurator, φροντιστὴς ἐπίδοπος, ἐπιμελητὴς, curator.

Μίλδ. curæ est, ut μίλδ μοι τόδου, uel μίλδ μοι περὶ τούτου, uel μίλα μοι τοῦτο. Bud. Com.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μελάθλω. φος. ὁ. qui iam grandior pueris præest, atq; leges præscribit.
Μελαισί. membratim, κατὰ μέλη.
Μέλαιρον. incassum.
Μελαίω. ά. ὁ. tardus, otiosus, uanus, infœlix, miser.
Μέλεται. curæ est, pro μέλει.
Μελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. meditor (unde & Latinis id uerbum deducitur) excogito, exerceo, æstimo. Actiu. accus.
Μελέτη. ης. ἡ. meditatio, exercitatio, cura, declamatio, institutum.
Μελέτημα. ατος. τὸ. meditatio.
Μελετηρός. οῦ. ὁ. meditatiuus.
Μελετής. ὁ. tardus.
Μελετήιον. ά. locus exercitationis, γυμνάσιον.
Μελετητικός. ή. ὸ. declamatorius, meditatiuus
Μελέτω. curæ sit.
Μελετών. exercitij domus, μελετητήριον.
Μελίω. differo, cunctor.
Μελέτωρ. procurator.
Μέλη. ης. ἡ. poculi figulini species.
Μέλη. τὰ. membra, carnes, uasa, carmina.
Μεληδόν, aduerb. membratim, μελισί.
Μελῳδός. cantus, cura.
Μέλημα. ατος. τὸ. &
Μέλησις. ιος. ἡ. cura, cunctatio.
Μελησμός. ἡ. ὁ. idem.
Μέλι. ιτος. τὸ. mel.
Μελία. ας. ἡ. fraxinus, hasta.
Μελίγηρυς. υος. ὁ, ἡ. uocalis, suauiter canens.
Μελίγηα. arborum fructus.
Μελίγλωσ. dulcis aspectu.
Μελίδιον. τὸ. fauus.
Μελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &
Μελίζω. μ. ίσω. π. ικα. cano, mellitũ facio, trũco, καταχόλλω, πραΰνω. παρηγορῶ. Accus.
Μελίη. lancea, apes.
Μελιηδής. ές. melleus, dulcis, iucundus.
Μελικηείς. είσ. ἡ. fauus. Item tuberculum mellis crassitudine in cubitis & genibus, uel etiam alijs partibus. Dictum à melle & cera.
Μελίκρατον. ἡ. τὸ. mulsum, aqua mulsa.
Μελικτής. ἡ. ὁ. cantor, poëta.
Μελίλωτον. ου. τὸ. melilotum arbor, sertula campana.
Μελίμηλον. ἡ. τὸ. genus mali à dulcedine mellis, γλυκύμηλον.
Μελίνη. ης. ἡ. panicum, leguminis genus.
Μέλινος. ἡ. ὸ. luteus.
Μελίπηκτον. ἡ. placenta ex melle.
Μελίπνοος. ἡ. ὸ, ἡ. suauiter spirans.
Μελιποιῶ. mellifico.
Μελίῤῥυτος. ἡ. ὸ. mellifluus.
Μέλισμα. cantus, ᾄσμα.
Μελισμός. membrorum diuisio. à μελίζω.
Μέλισσα. ης. ἡ. apes. Ponitur aliquando pro obulo.
Μελισσᾶος. cognomen Iouis.
Μελίσσαι. τὰ. aluearia.
Μελίσσειος. ἡ. ὸ. melleus.
Μελίσσιον. apum examen, fauus.
Μελισσοβότης. pastor apum.
Μελισσοκόμος. apiarius.
Μελισσόφυλλον. apiastrum herba.
Μελίσσω. μελίζω.
Μελισσῶν. ῶνος. ὁ. apiarium.
Μελισί. membratim.
Μελίσσιος. ἡ. ὸ. Melitæus, à Melite insula, μελίσσιον κυνίδιον, de catellis qui in deliciis & ad lusum habẽtur, & μελιτᾶα ὀθόνια, Melithæa linthea. De quo Eras. Chil.
Μελίτεια. ας. ἡ. herba, quam alij μελίταιαν, alij μελισσόφυλλον uocant.
Μελιτήμβρον. suaue, iucundum.
Μελιτηρός. ἡ. ὸ. μελιτᾶος.
Μελίτιον. ἡ. τὸ. melliculum, fauus, potus Scythicus, cum melle, aqua, & herba quadã coctus.
Μελιτίτης. ἡ. ὸ. melititis gemma.
Μελιτῶτα. placentæ genus melle conditæ.
Μελιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. mellitum facio.
Μέλιττα, pro μέλισσα. apis.
Μελιττοποιεῖν. strepitum facere pulsando, ut aduolent apes.
Μελιτουργεῖον. locus ubi fit mel.
Μελιτουργός. ἡ. ὸ. pastor apum, minister.
Μελιττών. ῶνος. ὁ. locus ubi asseruatur mel, cella mellaria.
Μελίτωμα. ατος. τὸ. res mellita, confectio ex melle.

Μελίφρων. ονος. ὁ. dulcia sapiens, mitis.
Μελίφυλλον. herba, quæ alio nomine μελισσόφυλλον aut πράσιον dicitur.
Μεμέβιος. homo rudis, nihil intelligens, semimortuus.
Μίμει. apparet, uidetur, permanet.
Μέμηκσις. cunctatio, ἐπίμονησις.
Μεμησμός. idem.
Μεμηκτιᾶν. cunctari, μέμφεσθαι.
Μεμοβάναζος. capularis, quem mors proxima manet.
Μεμονικιᾶν. tardare, differre, protelare, procrastinare. à Nicia quodam Nicerati filio. Eras. Chil.
Μεμονύμενος. ἡ. ὸ. &
Μεμόποσις. ιος. ὁ. futurus sponsus, qui nondum duxit uxorem, mox ductur us. Cælius libro 17. capite 24. & Budæus in Annotationibus post.
Μεμόγαμος. idem, μεμονύμφη.
Μέμων. debeo, futurus sum, tardo, studeo, mitto, indignor.
Μέμων. ονος. ὁ. futurus, περὶ τῶν μεμόνωσι. de euentu. Et μέμοντες, designati magistratus. Budæus in Annot. post.
Μελοκοπία. ας. ἡ. membrorum amputatio.
Μέλομαι. curo, ἐπιμελοῦμαι.
Μελόντων. curæ sint.
Μελοποιία. ας. ἡ. cantatio.
Μέλος. ους. τὸ. cantus, carmen, cãtilena, membrum. παρὰ μέλος, importune, inepte, dissentaneè. Bud. Com.
Μέλπηθρον. ἡ. τὸ. ludus, uoluptas.
Μέλπομαι. canto.
Μελπομένη. ης. ἡ. Melpomene, una ex nouem Musis.
Μελπόμενος. cognomen Dionysij.
Μέλπω. μ. ήλψω. π. ολφα. canto, celebro, ludo. Actiu. accus.
Μελπτάδιος. cantor.
Μελύδριον. ἡ. τὸ. cantiuncula.
Μέλω. μ. ήσω. π. μέμηλα. curo. unde μέλει μοι τῶν πραγμάτων, curæ mihi sunt res, de quo dictum est.
Μελῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. dulce cano, μετ' ᾠδῆς ὑμνῶ. Neutrum absol.

Μελῳδία. cantus dulcis, siue melleus.
Μέμαα, ἀφ' τοῦ μάω, uel ἀφ' τοῦ μάω. propensus fui, promptus sum uel furens. Iliad. α. ἀλεξέμεναι μεμαῶτα.
Μεμάασιν. cupierunt, προθυμοῦνται.
Μεμαηῶα. mugiens, uociferans. pro μεμηκηῶα. μῆκη autem est uox caprarum.
Μεμάομαι. promptus sum.
Μεμαῖα. ας. ἡ. prompta, deliberata, cupiens.
Μεμαώς. ότος. ὁ. promptus. Est participium Ionicum, à μίμηκα, μέμαα, μεμαώς.
Μεμβλάσαι. uincire.
Μέμβλομαι, &
Μεμβλω. π. κα. curo, adsum, assideo alicui rei cum cura et diligentia.
Μεμβλωκε, pro μεμάληκε. trãsiuit, παραμεμένηκε.
Μεμείρυλον. τὸ. κόμαρον, arbutus, unedo.
Μεμελημένως. diligenter, elaboratè.
Μέμηκε. clamat, mugit, μέμυκε.
Μεμήλω. curo. Vnde μέμηλε, curæ est. & μεμήλει, curæ erat.
Μεμηλώς. ότος. ὁ. curans, φροντίζων.
Μέμηνα. insaniui.
Μεμηχανημένως. λόγος. oratio subdolè, atque artifici solertia composita, ad fallendum. à μηχάνομαι. Bud. Com.
Μεμιγμένος. permistus, promiscuus.
Μεμιμημένος. imitatione factus & effectus. Bud. Com.
Μέμνημαι. μ. ήσομαι. uel μίμνημι. μ. ήσω. memini, reminiscor. Vnde μέμνη pro μέμνησαι, sync. & μέμνῃ pro ἐμέμνησο. meminerat. μεμνῆτο uero maneret. Genit.
Μέμνω. maneo, duro.
Μέμονα. idem, cupio, promptus sum.
Μεμονομένος. pro μόνος γενόμενος, apud Herodotum.
Μεμονώς. cupiens, promptus.
Μεμορημένον. factum, paratum.
Μεμόρηται, pro μεμοίρατα. sorte, aut fato euenit.
Μέμορται. idem.
Μεμούσωται. resonat.
Μεμπτέως, &
Μεμπτός. ἡ. ὸ. lamẽtabilis, incusabilis, malus.
Μέμυκε. sonuit, concidit, clausum uel ab-

sconditum est.

Μέμφομαι. μ. μέμψομαι. π. ψαμαι. cõqueror, accuso, reprehendo, incuso, indignor, abijcio, uitio uerto. Depon. dativo & accus.

Μεμψιβολέω. conqueri, accusare.

Μέμψις. accusatio, conquestio.

Μεμψιμοιρία. querela, querimonia.

Μεμψίμοιρος. ὁ. querulus. Propriè de eo, qui putat se deteriorem partem accepisse.

Μέμψις. accusatio, questus.

Μέν. quidem, tamen.

Μὲν γάρ. enim.

Μενοῦνγε. atqui, quinimò, uere.

Μέντοιγε. atqui, idcirco.

Μέντοι καί. & tum.

Μενοινάω, &

Μενοιναίνω. irascor, animo deficio, promptus sum, cupio.

Μενδήσιον. τὸ. unguenti genus, Aegypto peculiare. Dictum à capro, qui ea Aegypti parte, ubi primũ repertum est unguentum istud, coli solitus est.

Μενδήσιος. ὁ. &

Μενεκτύπος, &

Μενεπόλεμος. ὁ. belli patiens, bellicosus, nihil metuens tumultus.

Μενιχάρμης. ὁ. &

Μενέχαρμος. ὁ. promptus in bello.

Μενοῖραι. curæ, φροντίδες.

Μενί. pro μετά.

Μενοεικής. ους. ὁ, ές. placabilis, demulcens, facile cedens.

Μενοινάω, &

Μενοινάω. μ. ήσω. π. ηκα. promptus sum in bello, cogito, promouco.

Μενοινή. ἡ. sententia, cura, cupiditas.

Μένος. ους. τὸ. uis, promptitudo, animi potentia, territorium, ira, robur.

Μένπον. nempe. Bud. Com.

Μέρα. ὁ, ἡ.

Μέντ' ἄν, ex μέντοι & ἄν componitur, significat atqui.

Μέντοι. sanè, uero, & assentientis est, quemmodum illa Latinis, Xenoph. δήπου μέντοι ἔφην ἐγώ, Te uero inquam oportebit. Sic Terentius. Heus laudas qui heros

fallunt? Chre. in loco ego uerò. Interdum ornatus causa magis, quàm significationis ponitur, uel explendæ orationis gratia. Idem in Sympo. νὴ δι' ἔφη ὁ Σωκράτης ἀνεχέσθω μέντοι, Patiatur uero ipse quidem inquit Socrates. Est & aduersatiua coniunctio, ut uerum. Xenoph. τῶτο μέντοι ἀδύνατον. Aristot. μὴ μέντοι, non tamen. Cicero. Ea sunt omnia non à natura, uerum à magistro. Aliquando ponitur pro αὖθις, uice uersa & rursus. Aristoph. πάλιν γένηθι αὐτῷ μικδίν, μὴ μέντοι μεθ' ἑπτὰ ἔτη. Quanquam & pro etiam intelligi potest. Dicitur etiam μέντοιγε, καὶ μέντοιγε, nimirum, tamen. Bud. Com.

Μένω. μ. νῶ. π. κα. maneo, duro, μένω. sæpe profuturo suo accipitur. Neut.

Μέομαι. μ. μήσομαι. π. σαμαι. delibero, consulo.

Μεραρχία. exercitus duo millia uirorum & quadraginta octo continens, τέλος. Dux eorum μεράρχης dicitur.

Μερβέω. priuata, ἀμερβέω.

Μερίζομαι. partior, id est uirilem partem uel legitimam recipio, particeps fio. Genit.

Μερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido in partes. Actiue accus.

Μερικός. ὴ. ὁ. particularis.

Μερικῶς. particulariter.

Μέριμνα. ης. ἡ. ærumna, cura, cogitatio. Solicitudinem propriè esse dicit Valla, non ærumnam, quòd ærumna grauior sit.

Μεριμνάω. μ. ήσω. π. ησα. curo, anxiè & solliciè cogito, solicitus sum.

Μερίς. ίδος. ἡ. particula, κληρονομία.

Μεριστής. ὴ. ὁ. partitor.

Μέτοχος. particeps.

Μεριεδίνος. ὴ. ὁ. intercalatio.

Μερμαίρω. curo, iracor.

Μερμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. cogito, consulo, delibero, in diuersas partes consulo, solicitè cogito. Neutrum absol.

Μέρμερος. ου. ὁ. curiosus.

Μερμηρίζω. τὸ μερμερίζω. à μερίζω prima syllaba duplicata, & ι in η conuerso.

Μέρμηρω. curo.

Μέρμερα. ὰς. curæ, consilia, solicitudines.

Μέρμις. ιθος. ὁ. funiculus, filum.

Μέρος. ους. τὸ. pars. Item principium. Gregor. οἷς μέρος ἀνοσιότατος ὁλόξυ. Sic Virgilius. Pars mihi pacis erit, dextram tetigisse tyranni. Multiplicis autem usus est hæc dictio, ut μέρος ἐστί, pro unus est è numero. Τὸ σὸν μέρος, quãtum in te fuit, pro parte uirili, quod etiam τὸ μέρος dicitur. Τὸ ἐπ' αὐτὸν ἥκον μέρος, quod ad eum attinet. Παρὰ μέρος, partim, alternis, Theophrast. Τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαμβάνειν, quintum quenq; calculum ferre. Τὰ καθ' ἕκαστα μέρη, uel τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, singularia, τὰ καθ' ἕκαστον, Philoni. Sic Cicero ad Att. Singulares sunt boni uiri, id est τὰ καθ' ἕκαστά τινες. Accipitur etiã ἐν μέρει pro uicissim, & sigillatim, & deinceps, κατὰ μέρος, ut πρεσβεύειν αὖθις ἐν μέρει, Aristoph. id est sigillatim. Lucia. διελόντας λόγους καὶ ἐξομιλῆσαι ἐν τῷ μέρει. Aristid. ἐν μέρει ἀπεῖν, sigillatim & deinceps commemorare. Aliter Plato Polit. 1. ἆ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν, Si iniuriam partem esse uirtutis putas. Et Demosthenes, οὐ τίθημι ἐν ἀδικήμασι μέρει, Non sceleris loco duco. Sic Cicero. Philip. 11. Mors in beneficij parte numeretur. Bud. Com.

Μέροψ. οπος. hominum epitheton, quòd habeãt uocem diuisam, id est, quòd hic alia, ille alia lingua loquatur, uel diuisam, id est articulatam, quod soli homini datum est inter animantia. à μερίζω, & ὄψ. Sunt qui ἔνυδρον significare dicant. Cælius libro 2. capite 12.

Μερύομαι. τὸ φοινίον σώζω.

Μερύτης. ὁ. imprudens.

Μεσαῖον. τὸ. lignum inter boues iunctos medium, ἀπὸ τοῦ ζυγὸν ἕλκειν. Vnde uerbum μεσαιβοεῖν, boues iungere.

Μεσάγκυλα. τὰ. amentata iacula. Instrumenta autem erant, quibus Persæ utebantur eo loco, quo Macedones iaculis.

Μεσαιπόλιος. ου. ὁ. mediæ cuiusdam canitiei, nondum senex.

Μεσαίτατος. ου. ὁ. medius. ἐν μεσαιτάτῃ τῆς αὐλῆς, in aulæ meditullio.

Μεσάιχμιον. ου. τὸ. μεταίχμιον, omne inter aliquid medium, pars media hastæ, & spatium inter duos exercitus.

Μεσαπίον. panis.

Μέσεχον. unum intestinorum Græci uocãt, quod & μεσεντέριον aliàs dicitur. Omnes enim uenas quæ ad ipsum ex hepate ferun tur, unà cum adiacentibus arterijs cicũquáque ambit & complectitur.

Μέσος, poëticè. ὴ. ὁ. medius.

Μεσαύλιον (scribit Suidas) proprie significare medianam ianuam, uel etiam in aulæ meditullio locum. sic Cælius interpretatur. Apud Homerum, seruus quidam est, Odyss. 14. σῖτον δ' ἐσθίειν ἔνεμε μεσαύλιος. Mediastinum forte huiusmodi Latine recte dixeris, quæ dictio pro uilissimis quibuscunque mancipijs ponitur, cuiusmodi sunt hodie in principum domibus lignarij & bacularij, quorum una illa functio est, ut omnibus pareant, nec ullius imperium detrectent, in medio semper & propatulo ad omnium nutus excubent. Cælius libro 13. capite 30.

Μεσαύχενες. media ceruice ligati.

Μεσεγγυάομαι. μ. ήσομαι. π. ασμαι. fideiussionẽ capio, apud sequestrem pecuniã deponendam stipulor uel contendo. Bud. Com.

Μεσέγγυημα. depositum apud sequestrem.

Μεσέγγυος. ὁ. mediator, interuentor, sequester.

Μεσεντέριον. intestinorum genus est, quo lactes inuoluuntur, ne contactu spinæ duro lædantur. Iul. Pollux pelliculam scribit esse ex uenarum neruorumq; complexu, renibus & uentri proximam, alimentum in hepar emittentem. Theod. pro lactibus accepit. Dicitur autem μεσεντέριον, quòd in medio intestinorum sit collocatum: item & μεσέχορον, de quo iam antea. Latine mediastinum dixeris.

Μεσόω, & μεσόω. medio, as.

Μεσότης. ὴ. ἡ. media, medietas.

Μεσογαῖος. ου. ὁ. mediterraneus.

Μεσηγύς, aduerb. καταμέσον. in medio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μεσαῖος.ία.ῖον.ὁ.mediocris,medius.
Μεσηλιξ.ικος.ὁ,ἡ.qui est in ætate media.
Μεσημβεία.ας.ἡ.meridies.
Μεσημβειάζω,& μεσημβείζω.meridianor.
Μεσημβεινός.ἡ.ὁ.meridianus,pro μεσημβρι-
Μεσημβρεος.idem. (νός.
Μεσηρύω. sum mediator, nulli parti fero præsidium.
Μεσηρρόπω.consisto,uel incedo in medio.
Μεσητύω.μ.ύσω.π.υκα. medius sum inter partes,id est interpono me.
Μεσήτης.medius.
Μεσίτης.ου.ὁ. mediator, μεσάζων,factor pa-
Μεσίος.ἡ.ὁ.idem. (cis.
Μέσκος.pellis.
Μεσβασίλεια.ας.ἡ.&
Μεσβασίλειον.ου.τὸ.interregnum.
Μεσβάσων. qui est in media parte nauis, uel medio uentre cinctus.
Μεσόγειος.ον.ὁ. mediterraneus, & μεσόγεια, ἡ.mediterranea.
Μεσόγραφος.ον. semiscriptus.
Μεσόδικος.iudex, Aristot.quoniam qui medium consequi potuerunt,ἵ ius suum obtinere uidentur.Budæus in Annot.
Μεσόδμη.ης.ἡ.fori nauis, columna in medio posita,foramen cui malum inseritur.
Μεσόκρανον.ου.τὸ.uertex capitis.
Μεσολαβέω.μ.ήσω.π.ηκα.intercipio.
Μεσόλευκος.ον.ὁ.albo distinctus.
Μεσόμφιον.quod coxas interiacet.
Μεσομφάλιον.ου.τὸ.umbilicus clypei.
Μεσόμφαλοι.οἱ.genus quoddam placentarũ.
Μεσόμφαλος.ἡ.ὁ.res posita in medio.
Μεσοναῦται. de compari in nauibus seruitij genere, Vlpiano dicuntur, sicut in aulis μεσαύλιοι.
Μεσονύκτιον.ἡ.τὸ.nox in empesta.
Μεσοπαγὲς. usq; ad medium terræ infixum.
Μεσοπαλὲς. uibratum usq; ad medietatem.
Μεσοπολιός.ἡ.ὁ semicanus,senectuti uicinus.
Μεσόπυκνοι.qui media possident. (res.
Μεσόπυργιον.ἡ. murus interiectus inter tur-
Μεσοπωρᾶν. esse in media maturitate.
Μέσος.ἡ.ὁ. medius. Accipitur pro eo qui neutrarum est partium.Lucia. ἐκεῖνος δὲ

μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττον,Neutrum se & ancipitem seruabat, id est neutri plus altero auxiliabatur. Dicimus autem μέσον παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν,quòd eius partes æquales sint. Significat quoq; μέσον interuallum,discrimen,Chrysost.
Μεσότης.ητος.ἡ.medietas.
Μεσότοιχον.τὸ.interstitium parietum,& paries ipse qui domum à domo dirimit.
Μεσοῦσος.ἡ.ὁ.media cœna iam peracta.
Μεσόφειον.paruus miles.
Μεσόφρυον.ου.τὸ. medium superciliorum.
Μεσόχθουτες.οἱ.mediterranei.
Μεσωκηνύς.τὸ μεσυνύς.
Μεσογηρὴς.mediæ ætatis.
Μεσόω.plenus.
Μεσόω.μ.ώσω.π.ωκα.impleo.Genit.
Μεσυνύς,aduerb.in medio, per medium,μεσ-
Μέσφα.donec,usq; ad. (ταξύ.
Μετὰ.præpositio est, quæ constructa cum genitiuo significat, cum, accusatiuo autem, post.Ponitur aliquando pro ἐν, & aduerbialiter pro μέτεστι, postquàm.
Μετὰ χεῖρας.præ manibus.
Μεταβαίνω.transeo,accedo,digredior,desisto.Neutrum accus.
Μεταβάλομαι,&
Μεταβάλλω.muto & mutor, ut τοὺς ἀεὶ ἵππους μεταβάλλειν, Aristot.de Part.&, θεωρῶμεν ὡς μεταβάλλει τὸ πίνουτας,id est mutat,apud eundem in Probl. Idem Polit.5.ἀεὶ μεταβαλλὴν ἡ τάξις, id est mutata est. Significat etiam migro,id est ἐκβαίνω,sedem muto,& in aliam regionem commeo, stationem muto. Aristot.de Hist.8.μεταβάλλουσι γὰρ ἐκ τῶν σκυθικῶν εἰς τὰ ἕλκη τὰ ἄνω τῆς ἀγύιης. Item transeo, id est fiam transfuga. Plutar. in Apoph. ὁ τῶν θρᾳκῶν βασιλεὺς ἀφ' ἀντονίου μεταβαλόμενος πρὸς αὐτόν. Præterea μεταγνοῶ ἢ μεταβουλεύομαι. Xenoph. ἑλλ. 2. ἢν δέ τι ἀντικόπτῃ αὖθις μεταβάλλεσθαι. Est etiã transeo,& de genere de una specie in aliã,Galen. Μεταβάλλω τὰ νῶτα, terga uerto.Bud.Com.
Μετάβασις.ιος.ἡ.transitus.
Μεταβατικός.ἡ.ὁ.transitiuus.

Μεταβιβάζω.

Μεταβιβάζω.μ.άσω.π.κα. transfero,transmuto. Actiu.accus.
Μεταβλητικός.ὁ.mutabilis. Theophr. 6. de Caus.τὸ δι' ἀλμυρὸν ἀπαθὲς καὶ ἀμετάβλητον. Item qui mutationem facit. Aristot. μετὰ τὰ φυσ.καὶ τὸ μεταβλητικὸν τῆ μεταβάσεως.Bud.Com.
Μεταβοθριόω.transplanto,μετασκάπτω.
Μεταβολεύς. ὁ κατὰ κοτυλεῖον πωλῶν,propola.
Μεταβολή.ῆς.ἡ. mutatio de sede in sedem, & de regione in regionem migratio.
Μεταβολικός.ἡ.ὁ.mutabilis.
Μεταβολος. negotiator, qui merces mercibus commutat,μεταπράτης.
Μεταβουλεύομαι.mutare consilium.
Μεταγγέλλομαι. promitto. Genit. uel accus.
Μετάγγελος.nuntius.præpositio abundat.
Μεταγγίζειν.elutriare,hoc est, de uase in uas transferre.
Μεταγγίζων.decapulans,diffundens.
Μεταγενεστέρως.ἡ.ὁ.iunior,posterior.
Μεταγιγνόμενον.ου.τὸ.aliter factum.
Μεταγινώσκω pœnitco,resipisco.μετεγνώσθη, de sententia mutatus est,μετανεπάθη.
Μετάγκαια.ας.ἡ.uallis.
Μετάγνωσις.pœnitentia,μεταμέλεια.
Μεταγραφή.exemplum libri & descriptio,τὸ ἀντίγραφον.
Μεταγράφω.corrigo, muto scribẽdo id quod scriptum erat. Xenoph.ἑλλ.ὁ. ἐκέλευον μεταγράφειν ἀντὶ θηβαίων βοιωτοὺς ὁμωμοκότας. Sic etiam μεταγράφω τὸν νόμον, Dinar.abrogo,refigo. Item transcribo.Pausan. τὰς μιλτιάδου καὶ θεμιστοκλέους εἰκόνας ἐς ῥωμαίων ἄνδρα καὶ θρᾶκα μετεγράψαν. Sic Vergil. Et tua Dardanijs transcribi sceptra colonis,id est μεταδοθῆναι. Et transcribere nomina, Liuius,de quo Bud. in Annot. Demosth. καὶ τὰς ἄρας μεταγράφειν.Isæ. καὶ τἀναντία τοῖς τεθνεῶτος ἐγράψαις μεταγράφω,Contrarium testamento uero scribi. Est etiã ἀπογράφω,exscribo,describo. Sicut Cicero ad Att. Librum ad te mittam,si de-

scripserint librarij.Bud.Com.
Μετάγω. traduco, deduco, remoueo, persequor, transmuto, transfero, uindico. Actiu.accus.
Μεταγωγή.transitus.
Μεταδιδάομαι.conuiuor,particeps sum.
Μεταδιδογμάτ&.ἡ.ὁ.qui est,mutata opinione & consilio.
Μεταδήμιος.in populo,præsens.
Μεταδιαιτάω.μ.ήσω.π.ηκα. transmuto uiuendi modum,muto solum.
Μεταδιδάσκω.dediscens priora,noua disco.
Μεταδίδωμι.μ.ώσω.π. ωκα. distribuo, partior, trado, participem facio, elargior, permitto.Genit.
Μεταδιώκτος.ἡ.ὁ.qui retrahitur.
Μεταδιώκω.μ.ώξω.π.ωχα. insequor, imparatio.Accus.
Μεταδοκῶν.est cum mutatur consilium.De mosth.πρὸς Λεπτ.καὶ μάλ' ἂν μεταδόξῃ, Si pœnituerit capti consilij. Bud.Com.
Μεταδοξάζω. opinionem muto.Bud.ibidem.
Μεταδόξας.qui mutauit consilium.
Μεταδόρπιος. qui conuiuio interest,cœnæ hora.
Μεταδορπίσματα.τὰ.mensæ secundæ
Μετάδοσις.ιος.ἡ.collatio,participatio.
Μεταδρομαδδίω.cursim,currendo.
Μετάδρομαι.ᾶμαι.transcursus.
Μεταδρομ&.ἡ.ὁ.punitor,cursor.
Μετάθεσις.ιος.ἡ. transpositio, ut καρδία pro καρδία,translatio,mutatio.Bud.Com.
Μεταθέω.transcurro.
Μεταΐδδω. impetuosè.
Μεταΐζειν.considere.
Μεταΐξας.insecutus.
Μεταίρω.μ.αρῶ.π.ῆρκα.transfero. Accus.
Μεταιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.repeto.
Μεταίτης.ἡ.ὁ.mendicus.
Μεταίτιος.ἡ.causa similis cum alio.
Μεταίφνιος.repentinus.
Μεταίχμιον.ἡ.τὸ. campus inter utrasq; acies, & simpliciter quodcunque inter duo aliqua,medium.
Μετακαθίζω.transfero.
Μετακαλέω.μ.ήσω.π.κα.accerso. Actiu.

Μετακάρπιον. ε. τὸ. pars manus à iunctura usq; ad digitorum fissuram.
Μετακίρας. aqua temperata, aut tepida.
Μετακίαθι. transierat.
Μετακιάθω. insequor, accedo.
Μετακινέω. μ. ήσω. π. κκα. labefacio, moueo, transpono. Actiu. accus.
Μετάκλησις. ιος. ἡ. accersio per alium.
Μετάκλισις. inclinatio.
Μετακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino.
Μετακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. traïcio, transfero Actiu. accus.
Μετακοίνωνος. particeps.
Μετακοσμέω. μ. ήσω. π. κκα. transmuto ornatum. Accipitur pro mutare & nouare transformareq; simpliciter.
Μεταντίζω. μ. ίσω. π. ικα. transformo. Actiu.
Μετακύμιον. fluctuum interuallum.
Μεταλαχχάνω. tardo, serò ad muneris functionem accedo.
Μεταλαμβάνω. muto, induo, post alium sumo, muicem sumo, transumo, cooperio. Cum accus. Item participo, particeps sum, cum genitiuo.
Μεταλλεύω. traduco.
Μετάληψις. ιος. ἡ. transumptio.
Μεταμαχή. mutatio.
Μετάμαξις. idem.
Μεταμάττω. μ. ξω. π. χα. transmuto, discedo, μεταβαίνω ἀπό τινος ἔς τι, ut μεταμάττω τὸν βίον, morior & migro, Herodia. Sed subinde subaudiunt τὸν βίον. unde μεταλαχὼς, defuncti us. Apud Platonem est inuerso ordine aut immutatis uicibus aliquid facio, & cum alter alterius fungitur officio, & alter alterius præmia occupat. quæ enim sic fiunt μεταματτόμενα abeo dicuntur. Bud. Com.
Μεταμάω. scrutor, inquiro. Actiu. accus.
Μετάμεια. ας. ἡ. scrutatio metalli, cuniculus animal.
Μεταμεύς. qui circa metalla, & fodinas uersatur.
Μεταμεύω. quæro, fodio. effodio.
Μεταμικός. ἡ. ὸ. metallicus.
Μέταμον. ε. τὸ. metallum. à μεταμάω.

Μεταμανθάνω. transfero me ad discendum, muto sententiam.
Μεταμάβω. muto, transmuto, μεταμάσσω. Actiu. accus.
Μεταμέλεια. ας. ἡ. pœnitentia, μετάνοια. Dicitur proprie cum socordes in re peragenda serò incipimus esse attenti, iam admoniti nostris malis.
Μεταμελόμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &
Μεταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Μεταμέλομαι. pœniteo. Depon. genit. cum datiuo.
Μετάμελος. pœnitens, & pœnitentia.
Μεταμέμβλομαι. μεταμέλομαι.
Μεταμέλεια. pœnitentia, μεταμέλεια.
Μεταμίξ. mixtim.
Μεταμορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. transformo. Actiu. accus.
Μεταμόρφωσις. ιος. ἡ. transformatio.
Μεταμπίχομαι. transmuto habitum.
Μεταμφιάσω. muto uestes.
Μεταμφίλουσι. promouent.
Μεταμοίκω. commuto.
Μεταμάλιος. ὁ. ὸ. uentosus, uanus.
Μεταμάνιος. uanus, nullius frugis.
Μετανασσύω, &
Μετανασσύομαι. μ. ύξομαι. π. υμαι. transmigro, exilij causa solum uerto. Budæus in Annot. post.
Μετανάστης. ὁ. ὸ. exul, pulsus patria.
Μετάνιπτρον. τὸ. poculum quod lotis manibus affertur.
Μετανίζω. refundo in aliud uas.
Μετανίπτομαι. transeo.
Μετανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. pœnitentiã ago, resipisco, ad mentem redeo. Neutrum absol.
Μετάνοια. ας. ἡ. pœnitentia, inconstantia, resipiscentia, cum post factum sapimus.
Μεταξα. ης. ἡ. sericum.
Μεταξιλογία. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quasi aliud agendo habetur.
Μεταξύ. inter, interim, subinde, interim dum, interdũ. Genit. ut μεταξὺ δὲ λέγοντος, inter dicendum. μεταξὺ λόγων, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μεταξὺ λουομένους, interea dum lauaretur. Et cũ accu-

satiuo, μεταξὺ ὀπλόμενα, inter assandum.
Μεταπαύομαι. quiescere, alternis quiescere.
Μεταπαυσωλή. quies, respiratio.
Μεταπείθω. dissuadere.
Μεταπειθόμενον. ε. mutatio sententiæ.
Μεταπέμπομαι. μ. έμψομαι. π. έμμαι. accerso.
Μετάπεμπτος. η. ὸ. accersibilis.
Μεταπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. accerso, aduoco, accommodato accipio, afferri iubeo. Actiu. accus.
Μεταπηλύω. muto. Bud. Com.
Μεταπηδάω. μ. ήσω. π. κα. transilio. Neutr.
Μεταπίπλω. transeo & degenero de una specie in aliam, hoc est μεταβάλλομαι apud Galenum, μεταρρέω. Item transeo ad aliam uitæ conditionem. Antiph. ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπεσεῖν τελευτήσαντι. Item mutor. Plato, ἃ φῄς μόνα μετέπιστον τῷ ψέφῳ, Si tres sententiæ ex damnatorijs in absolutorias mutatæ essent. Item spe excido. Aesch. ἀλλ' ἐμοῦ μόνον ψέφῳ μετέπιστον, id est ἁμάρτῃ. Apud Isocratem in Euag. pro mutari in meliorem uoluntatem & laudabiliorem. & apud eundem πρὸς φλαυ. in deteriorem partem mutari, hoc est, labi & euerti affligi. Bud. Com.
Μετάπεισις. fide interposita.
Μετάπλασμός. figura cum ultima dictionis syllaba, sed in eodem casu mutatur, ut ἀλλοῖ pro ἄλλῃ.
Μεταποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uendico, curo, studeo. Genit.
Μεταποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. transmuto, corrigo. Actiu. accus.
Μεταποίησις. ιος. ἡ. mutatio in melius.
Μεταπρέπω. ὑπερπρέπω, ἐκπρέπω, excello.
Μετάπλωσις. mutatio in utranque partem, & degeneratio mutatióq; à specie in speciẽ, Galeno. Bud. Com.
Μεταπύργιον. ε. τὸ. spatium inter turres.
Μεταρρέω. μ. εύσω. π. ευκα. meo, τὸ μεταπίπλω. Neutrum absol.
Μεταρρυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. adapto. Actiu.
Μεταρρύθμισις. ιος. ἡ. adaptatio.
Μεταρσιολεχία. ας. ἡ. loquela, sublime genus disputandi.
Μετάρσιος. ε. ὸ. sublimis.
Μεταρσιόφρων. ὁ. sublimatus, in aërem elatus.
Μετασκευάζω. μ. άσω. π. κα. transmuto, mutando formo. Actiu. accus.
Μέταυλα, ὰ. mediæ.
Μεταπόμπος. perfequens, insectãs, attrahẽs.
Μετάπασις. ιος. ἡ. transmutatio, transitus.
Μεταπατέον. migrandum est.
Μεταπέμομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. accerso. accus.
Μεταστένω. μ. στενῶ. π. κα. suspiro. (νά.
Μεταστοίχεια. in ordine. ἐπὶ στοῖχον, καὶ τάξιν τι
Μεταστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. castrametor, castra pono. Depon. absol.
Μεταστρέφω. μ. έψω. π. αφα. conuerto, reuerto. Actiu. accus.
Μεταχεῖν. apprehendere, participem esse.
Μεταχηματίζω. transfiguro, in aliam figurã traduco.
Μετατάττομαι. μ. άξομαι. σ. αγμαι. &
Μετατάττω. ordinem muto, transcribo, μεταγράφω. Budæus in Annot.
Μετατίθεμαι, &
Μετατίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. transfeo. Item muto sententiam & retracto, μετανοῶ, μεταβουλεύομαι. Xenoph. ἀπὸ μετατίθεμαι τὰ ἁρμοστὰ ἐπιτρέψεσι. Et muto, transfero, unum pro altero pono uel dico. Demosth. ξυνίαν καὶ φιλίαν τῇ μισθαρνίᾳ μετατιθέμενον τὰ ὀνόματα. Item trãsfero ab uno ad alium, ut μεταθεῖναι τὴν βασιλείαν. Bud. Com.
Μεταφέρομαι. μ. ένεγκοῦμαι. π. ηνεγμαι. &
Μεταφέρω. μ. ένεγκῶ. π. αφα. curo, aduerto, ἐπιστρέφομαι, φροντίζω. Genit.
Μετάωλος locus sordidior, pro uolucribus, & gallinis.
Μεταύριον. perendie.
Μεταφέρω. μ. μετοίσω. π. μετήνοχα. transfero. Actiu. accus.
Μεταφορά. ᾶς. ἡ. translatio.
Μεταφράζω. μ. άσω. π. ακα. interpretor, transfero, peruerto sententiã. Acti. Bud. Com.
Μετάφρασις. translatio, interpretatio.
Μετάφρενον. ε. τὸ. dorsum, scapula. Est au-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tem pars illa à collo ad cinctum protensa, aut uerius, quod à tergo præcordijs obiectum est.

Μεταφῶ.transformari.

Μεταφυτεύω.μ.εύσω.π.υκα. transplanto. Neutrum accus.

Μεταφωνέω.μ.ήσω.π.κκα. uociferor. Neutrum absol.

Μεταχειζομαι. μ. ίδομαι. π. ισμαι.impello, tracto. Vnde pro administro ponitur, & rego, gero. Plutarchus, καθάπερ ἂν σὺ νῦν ἀθύνοισι μεταχειζῇ τῆς ἐξ ἀρέας πάγου βουλῆς ἐπισασίαν. Item pro manu attrecto, uulnus tracto, manu medicor, Lys. Plato μεταχειζῶδη τὸν ἀδικοῦντα dixit, pro in eum animaduertere. Μεταχειζῆ τὸ σῶμα, uerbum est funebre, Isæo. Accus. uel datiuo. Bud. Com.

Μεταχειζίω.μ.ίσω.π.ικα.idem, tracto, οἰκονομῶ.

Μετάχοιροι.οἱ. sues serotini, serò nascentes.

Μεταχωρῶ.transeo, μεθίσταμαι.

Μεταχωνύειν.trãsfigurare, aliter colorare.

Μεταχώρησις. secessio.

Μεταψαίρων.transferens.

Μετέιπε.inter aliquos dixit.

Μέτειμι.aggredior, accedo, aduenio, inquiro.

Μετέω.idem.

Μετηβαίνω.transcendo, migro.

Μετηλλίδομαι.recipio.

Μετηνδύομαι.exuo.

Μετημβαίνω. conscendo. Plutarch. μετημβὰς ἂς μυοπαρόνα.

Μετημψύχωσις. animæ ex alio in aliud corpus transmigratio.

Μετηξανίσημι.transfero subinde.

Μετηξίτεροι. quidam. Herodia. οἱ δ' μετηξίτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πῶς νύβας, οἱ δὲ πῶς ὕπνον ἐφάποντο.

Μετήπειτα.postea, μετὰ ταῦτα.

Μετήπεσε.decidit.à μεταπίπτω.

Μετρά@ε.αντ@.ὁ.elutrians.

Μέτρεος, pro μέτριος. Aeol. moderatus.

Μετέρχομαι.prætereo, tento, appeto, exerceo aliquam artẽ, narro, appeto magistratũ, accerso, accedo, adduco, traduco, suppli-

cium de aliquo sumo. Depon. accus.

Μετέσπον. assecutus sum.

Μέτεστι,à μέταμι.interest, adest, est mihi copia uel ius. μέτεστι μοι τοῦδε ἢ τόδε. & μέτεστί τῳ ὁσίων καὶ ἱερῶν, Hic omnia iura ciuitatis habet, Demosth. Bud. Com.

Μετέχω. cum aliquo habeo, particeps sum, participo. Neutrum gent.

Μετήφορον.τὸ. fastigium.

Μετεωρίζω.μ.ίσω.π.ικα.eleuo, attollo, in sublime traho, in sublime sustollo, iacto. Ponitur interdum absolutè ἀντὶ τοῦ μετεώρους φέρομαι, & sublimè peto. Bud. Com.

Μετεωρισμός.ὁ. sublimitas.

Μετεωροθῆραι.ex accipitrum sunt genere, qui prædam in sublimi petunt. Bud. Com.

Μετεωροκοπῶν. latiori parte remi frustra quam percutere.

Μετεωρολέσχης. qui de rebus sublimibus & cæleslibus nugatur, philosophus fastu praeditus, & uerborum insolentia utens, Luciano. Bud. Com.

Μετεωρολογίω.μ.ήσω.π.ηκα.cõsydero, cõmentor & scribo de sublimibus. Neutr. absol.

Μετεωρολογία. ας. ἡ. sermo de rebus sublimibus. Olim in bonã partem accipiebatur, ut ἀδολεσχία, licet postea in loquacitatis et uanitatis significationem uenerit.

Μετεωροποιῶ. cæleslia contemplor.

Μετέωρος.ε.ὁ.ἀφ' τῆς αὔρας, uel uti τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀείρω, quod est eleuo, suspẽdo. ad multa refertur. μετέωροι enim aliquãdo sunt qui in alto nauigant, ut μετέωρος πλεῖν, Synesio littora non legere, sed in altum prouehi, ut Cicero, aut uelis in altum datis, ut Liuius. Hinc translatione sumpta Plutarch. de Græcia commota & perturbata, καὶ σάλον (inquit) ἀνθὺς ἐ ἴσας ἔχει, καὶ μετέωρος ἦν. Aliquando idem quod Latinis incertum, suspensum. Demosth. ἴστε γὰρ τὰ πραγμάτων ὄντων μετεώρων. Vnde μετέωρος δίκη, cuius iudicium adhuc est in suspensum, lis pendens. Aliquando pro erecto & intento. Lucia. σὺ δ' ἐφ' ἑνὸς τοῦ πραπομζόνου ἕ. ξινα γάρ σι καὶ ἄγνωστα πόστα. Aliquando ὑπόλοιπον significat,

Theophr.

Theophr. Μετέωρα etiam sunt, quæ fiunt circa locum astris uicinum, de quo Aristotelis μετεωρολογικά. Budæus Commentarijs.

Μετεωροσκοπικόν.pars est astrologiæ, quæ eleuationum differentias astrorumq; exquirit distantias, necnon multa uariaq;, alia ad astrologiæ inspectionem tẽdentia, perdocet.

Μετεωροσκοπ@ε.ὁ.ἡ.stolidus, qui sublimia respicit, curiosus, & sublimium rerum contemplator, inutilisq; rebus agendis.

Μετεωροφῶκης.οἱ qui argutijs siue de rebus sublimibus disputando fucum faciunt, & auditores fallunt, Aristophan. φῶκίζειν enim est imposituram facere.

Μετέω.defendebat.

Μετῆκι.præterijt.

Μετημαχώς.defunctus.à μεταμάτω.

Μέτιω.mediam.

Μετίορος.ε.ὁ.pro μετέωρ@ poëtice.

Μετιδέειν.contemnere, despicere.

Μετίημαι.adeo, aggredior, μέταμι.

Μετίημι.ambio, peto honorem, prosequor, exerceo, expono, persequor, abijcio. Accus.

Μετίω.idem.

Μετοικεσία.ας.ἡ.transmigratio, ἀλλοιωσία.

Μετοικέσιον.ε.τὸ.idem.

Μετοικέω.μ.ήσω.π.κκα.transmigro, apud exteros exulo, & ius ciuitatis non habeo, Isocr. in Panegyr. Μετοικοῦντες etiam dicũtur qui patria pulsi, aut aliàs migrantes, aliò se contulerunt, Paus. Sed Alicar. de Lysia, ἐχρνώθη δ' ἀθήνησι (inquit) μετοικῶν τῷ πατρὶ, id est patre incola Athenarum. Bud. Commentarijs.

Μετοικίζομαι.idem, τὸ μεταναστεύειν.

Μετοικίζω.μ.ίσω.π.κα. demigro, sedẽ muto, habitationem muto, τὸ μετοικῶ. Neut. abs.

Μετοίκιον.ε.τὸ.locus Athenis, ubi carcer est.

Item summa duodecim drachmarum, quam quotannis soluere cogebantur inquilini, authore Harpoc. Isæus scribit uiros quidem duodecim drachmas conferre consueuisse, mulieres autem sex, id qui non cõtulissent, adducebantur ad cines, conui-

ctiq; uænum ibant. Cæl. libro 9. capite 34.

Μετοικισμός.ὁ. habitatio apud exteras gẽtes

Μέτοικ@ε.ὁ.ἡ.inquilinus, nouus habitator, aduentitius, qui ad alienam emigrat ciuitatem manendi proposito. Budæus in Annot. post.

Μετοίχομαι.accedo.

Μετοιωνί@ω.auertere malum augurium, & denuò augurari.

Μετοκλάζω.μ.άσω.π.κκα. claudico. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπλειν τὰ γόνατα. Neut. abs.

Μετόν.τὸ ὄζόν. cum liceat, προϋπάρχον.

Μετονομάζειν.transmutare nomen.

Μετόπιν.à tergo, postea.

Μετόπισθε.idem.

Μετοπωρινός.ε.ὁ.autumnalis.

Μετόπωρον.ε.τὸ.autumnus.

Μετόρχιον.ε.τὸ.spatiũ inter plantatas arbores, quarum ordo ὄρχ@ dicitur.

Μετουσία.ἡ.κοινωνία, communicatio.

Μετουσῶ.circumspicio, aspicio.

Μετοχετεύω.transfero, de loco moueo.

Μετοχή.ῆς.ἡ.participium, participatio.

Μετοχικός.οῦ.ὁ.participialis.

Μέτοχος.ε.ὁ.particeps, socius.

Μετρέομαι.μ.ήσομαι.π.κμαι. τὸ μέτρῳ λαμβάνω, ad mensum accipio, appendendũ & admetiendum peto, ad certum modum accipio, mutuor. Vnde illud Hesiodi, τοῦ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, τοῦ δ' ἀποδοῦναι. Est etiam uocabulum militare pro σιτομετρούμαι, Plut. Inde illud Greg. ὃ γὰρ μετρεῖται παρὰ θεοῦ υἱὸς, Non enim filius ad certum modum à patre accepit, cui scilicet filius æqualis est. Bud. Com.

Μετρέω.μ.ήσω.π.κα. metiri, id est, norma dirigere, uel regula ponderare, & definire, ut σιτολογοῦντες, hoc est, admetientes annonarium frumentum facere solebant. Translatè ponitur pro æstimare, expendere, ut τὴν χάριν μετρεῖν τὴν δωρεάν, Demo. Inde etiam μετρεῖν τῷ ἴσῳ, pro uices rependere, & paria uel beneficia, uel maleficia facere, δανείζειν. Aliquando pro moderari. Bud. ibidem.

Μέτρημα.τὸ.σιτομέτριον.

Μέτρησις.τος.ἡ.mensuratio.
Μετρητὴς.οῦ.metreta.
Μετρητὴς.οῦ.ὁ.metator.
Μετρητός.ἡ.ὸν.mensurabilis.
Μετριάζω.μ.άσω.σ.ακα.modeste fero, modestius sum, adiuuo per medium, modeste de me sentio, modeste ago. Menander posuit
Μετρικὴ.ῆς.ἡ.ars metrica. (pro ἀθεσμῶ.
Μετριοπαθέω.condolere, non grauiter succenſere, moderate ferre, modice affici. Budæus Commentarijs.
Μετριοπαθὴς.ὁ.qui modice perturbatur.
Μετριοπαθία.ας.ἡ.moderata perturbatio, modica affectio. Virtus est à dogmate peripatetico inducta.
Μέτριος.α.ὁ.modestus, mediocris, opportunus, moderatus, æquus, commodus.
Μετριότης.ητος.ἡ.moderatio, mediocritas.
Μετριοφρονέω.modestus sum.
Μετρίως.modeste, mediocriter, moderate, leniter, haud magnopere.
Μέτρον.ε.τὸ.mensura, mediocritas, modus.
Μετρονόμοι.οἱ.magistratus Athenis quindecim uirorum, qui mensurarum & ponderum æquitatem curabant.
Μετωνυμάζω.μ.άσω.π.ακα. transnomino. Actiu. accus.
Μετωνυμία.ας.ἡ.transnominatio.
Μετωπηδὸν.frontatim.
Μετωπίας.α.ὁ.cui frons est magna & lata.
Μετώπιον.ε.τὸ.unguenti genus, & lignum ex quo fit galbanũ. Est quoq; idem quod
Μέτωπον.ε.τὸ.frons.tis. hoc est, spatium illud, quod interiacet oculis, ut Gaza interpretatur. Transfertur quoq; ut ἐπὶ μετώπου ἰέναι, de agmine exporrecta fronte procedente. Sic cum accipitur pro tontignationibus lignorum & asserum.
Μετωπόσκοπος.qui hominis ingenium dijudicat ex frõte, indeq; futura auguratur.
Μέχει.usq;, usq; ad. Genit. ut μέχει βωμῶν οἰλῶν ἁμί. Aliquando addunt πρὸς, ut μέχει πρὸς τὸν ἑρανόν.
Μέχει ἐνταῦθα.hactenus.
Μέχει ἕως.usq; dum.
Μέχει ζωῆς.διὰ βίου.quoad uiuam.

Μέχει νῦν.hactenus, adhuc.
Μέχει οὗ.donec, usq; quo.
Μέχει ὅ ἄν quo ad, quousq;
Μέχειπερ οὗ ἄν.idem. (διὰ παντός.
Μέχει πάντος.sine præfinitione temporis, ἀ
Μέχει ποτὲ.diu, aliquando refertur ad tempus, aliquando ad loci distantiam.
Μέχει πόῤῥω.diu.
Μέχει πόσου.quandiu.
Μέχει πῆ.quousq;.
Μέχει πρώην.nuper.
Μέχει τίνος.aliquandiu, aliquãtisper, quoadusq;.
Μέχει τῆ.aliquo usq;.
Μέχει τῆδε.hactenus.
Μέχει ῥήτου.uerbis tenus.

ΜΗ.

Μὴ.ne. Aduerbium autem est ἀπαγορευτικὸν id est prohibendi, & construitur cum optatiuo uel subiunctiuo. Pausan. μὴ ὁ χρόνος συμβήνηται, Ne situs ea uitiet. Xenoph. μὴ τύχῃ ἢ πεπλωκότος, Ne sauciet. id est, ἵνα μὴ, quemadmodum ut Latinis. Terent. At uide, ut satis modo contemplata sis, id est, Caue ne non satis. Et interdum cum indicatiuo præsentis aut præteriti pro optatiuo uel subiunctiuo. Demosthen. δέδοικα μὴ κεκράδαμεν, Vereor ne non intelligamus. Plato, ἀλλ' ὅρα, μὴ παίζων ἔλεγε, Sed uide, ne non serio dixerit. Interdũ sine aliquo modo. Dinarch. μὴ, ὦ ἄθλιοι, μὴ δεινὸν καὶ ἀηδὲς, id est, δάμως. Accipitur etiam pro nisi, ἀμὴ, ὅτι μὴ. Aristot. Oecon. ι. ὡς ἀδύνατον, μὴ ἐπιμελεῖς δεσποτῶν ἐπιμελεῖς εἶναι τοὺς ἐργασομένους, Quasi fieri non possit, ut diligentes sint uicarij nisi diligẽtia dominorum. Idem, καὶ τὸ πράττειν τὰ ἀνδρὸς μὴ μιθύοντος ἢ παίζοντος. Greg. πῶς γὰρ καὶ ὑπίσχνεῖτο δόλῳ ἢ σωίζειν, μὴ θεοῦ τὰ πάντα καὶ σοφοῦντος καὶ σωίζοντος.

Item pro non. Demosth. ἐπαδόμενος μὴ πέθοιτο, Cum mihi non persuaderent.

Item pro μήποτε. Aristot. Polit. 4. μὴ γὰρ ἔστιν τῶν ἀδυνάτων ἢ, Nescio enim an impossibile sit. Vbi interpres habet, Impossibile est enim. Aliquando ἐρωτᾶται

οὐκοῦν est, id est, interrogationis, & nunquid significat, & an. Vnde ἆρα μὴ, num igitur? μή τις, nunquis? Sic Cicero. Tamen ne arbitraris id te posse obtinere? Ex his significationibus ij, qui sequũtur, manant loquendi modi, de quibus. Budæus Commentarijs.

Μὴ γάρ.idem.
Μὴ γάρ ὅτι.non solum enim.
Μὴ γένοιτο.absit, deus auertat.
Μήδ' ἄν ἐς.δεδεὶς ἄν.
Μήδ' ἄν ἔτι γένοιτο.nullo pacto.
Μὴ δῦτα.abst ut facias, caue facias.
Μὴ δοτιοῦν.non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.
Μὴδ' ὁσιοῦν.μηδείς.
Μὴ μέντοι.non tamen.
Μὴ ὅτι.nedum, non solum, non modo non.
Μὴ ὅτιγε, &
Μὴ ὅτι δέ, idem.
Μήν, &
Μηχί, uel diuisim μὴ ἐχί, & μὴ ἐ.non, quo minus, negatiue. & id Attice, una negatione pro duabus negationibus. Interdum significat quin, uel nisi, cum participio iũcto, ut μὴ ἐχὶ πρότερον αὐτὸς φανεὶς, Nisi prius, Luciano. Sic aliquando Cicero ut non pro quin ponere solet, quale est illud pro Pomp. Ruere illa non possunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant.

Interdum & cũ indicatiuo pro nequaquam, minime, ut μὴ γοῦμάτλω, &c. minime temerarium est Aristoteles. Polit. 2.

Et pro non etiam cum infinitiuo & coniunctione καὶ, ut μὴ οὐ καὶ πάσχειν, Plato. Apud Sophoclem pro quo minus cum infinitiuo.

Μήποτε.nequando, ne forte, ne. Item nunquam. Demosthenem καὶ οὐδεὶς μήποτε εὖ ῥεῖ. id est, οὐδεὶς οὐδεἰποτε. Item nunquando, interrogantis. Theophr. ἀλλὰ μήποτε οὐ τοῦτ' ἦν τὸ αἴτιον; An non potius non hæc causa est? Et addubitantis, siue addubitanter decernentis. Idem, μήποτε ἄχαρι εὔηθες ἦ, Haud scio an stultum sit. Athen. μήποτε δὲ λᾶ γράφειν, Fortasse scribendum est. Idem, μήποτε δὲ κἂν τῷ πλούτῳ, Ac nescio an in Pluto, &c.

Μήπου.necubi.
Μήπω.nondum.
Μήπως.ne forte.
Μήπως.ne, ut non.
Μήπωτι.nequid.
Μήτε.neq;, ne. Item aut, Politiano interprete in Herod. quod sit quando bis ponitur in oratione.
Μήτι.nequid, nunquid, nedum, non solum.
Μήτιγε.quanto magis, nedum.
Μήτιγε δή, &
Μήτι.δή.nedum, non solum non.
Μήτοι καὶ μήτοιγε sunt ἀπαγορευτικὰ καὶ ἐνστατικὰ, id est deprecantis & abominantis, sicut de μὴ & μήποτε dictũ est. Xenoph. μὰ δί' (ἔφη) μήτοιγε, Minime uero (inquit) minime inquam. Vbi μὰ δία per se quidẽ negat, sed μήτοιγε conduplicatio est. Significat etiam, nequaquam saltem, &, certe quidem nequaquam. Plato de Repu. 3. ἆδ' οὖν θεὸς, μήτοι γε μέγιστον τῶν θείων, &c. Quod si deos hoc modo lamentantes facturus est, ne saltem deorum maximum. Accipitur & pro nedum.

Μηδαμή.nusquam, & nequaquàm, absit.
Μηδαμός.nemo, nullus. ἀπὸ τοῦ μή, καὶ δαμὸς
Μηδαμόθεν.nullatenus. (τὸ τίς.
Μηδαμῶς.nequaquàm.
Μηδαμινός.ὴ.ὸν.inhonoratus, uilis.
Μηδείς.nullus, δδεὶς.
Μηδὲν ἄξιον.pro tantum, duntaxat.
Μηδὲν ταῦτα τίθεμαι.nihili hæc facio. παρ' οὐδὲν τίθεμαι.
Μηδὲν ὅτι.nihil nisi.
Μηδέποτε.nunquàm.
Μηδέπω nondum.
Μηδεπώποτε nunquàm.
Μηδ' ἕτερος.neq; unus.
Μηδέτινες.nec ulli.
Μηδέτις.non alicuius.
Μήδεια.τὰ genitalia, pudenda. uide μηδός.
Μηδένες.homines nullius momenti.
Μηδέτα.nequaquam.
Μηδία.ας.ἡ.Media.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μηδίζω.μ.ίσω.π.ικα.lingua Medica loquor
Medis faueo.
Μηδική.ἡ.herba Medica, primo exortu trifolio similis.
Μηδικὴ.Medorum regio.
Μήδιον.ν.τὸ.herba foliis similis iridi.
Μήδιος.α.ὁ.mollis.
Μηδισμός.ὁ.proditio, metaphoricῶς.
Μήδομαι.curo, operor, uolo, uis.
Μῆδος.ὁ.Medus.
Μῆδος.εος.τὸ.cura, consilium, deliberatio.
Μηδοτιοῦν.nihil quicquam.
Μήδω.suadeo.
Μηθώ.pro μηδέν.
Μήθω.disco.
Μηκάς.άδος.ἡ.mugiens, propriè de capris.
Μηκασμός.ὁ.caprarum balatus.
Μηκάω.balo, caprizo. Neutr. absol.
Μηκέτι.τὸ.diuturnitas.
Μηκέτι.non amplius, non adhuc, iam non.
Μηκή.ῆος.ἡ.uox caprarum, sicut βληχὴ ouiũ.
Μηκής.ήος.ὁ, ἡ.prolixus.
Μήκιστος.οὔ.ὁ, ἡ.longissimus, grauissimus.
Μηκοποιήσας.qui produxit.
Μῆκος.εος.τὸ.prolixitas, longitudo, longum.
Μηκύω μ.υῶ.π.υγκα.traho, produco, augeo. Actiu. accus.
Μήκων.ωνος.ὁ.papauer.
Μηκώνειον.ν.τὸ.succus papaueris.
Μηλάνθη.ης.ἡ.maliflora.
Μηλάτης.pastor.
Μήλαον.ouis.
Μηλέα.ας.ἡ.malus, arbor.
Μήλειος.α.ὁ.ouinus.
Μήλη.ης.ἡ.instrumentum medicum, quo immisso per fauces, internum hulcus exploramus.
Μηλιάδες.Meliades nymphæ.
Μήλιον.astragali.
Μηλιανθμός.οῦ.ὁ.caula.
Μηλίζων.colore luteo esse, siue malum referente, Plinius liuidum interpretatur.
Μήλινον ἔλαιον.melinum oleum, oleum ex malis uidelicet cotoneis.
Μηλίς.ίδος.ἡ.pomus, coloris genus, medicũ instrumentum. Vnde

Μηλῶσαι.huiusmodi instrumento tentare, coniectare incerta.
Μηλόβοιος.nymphæ nomen, ab ouibus pascendis.
Μηλοβολεῖν.malis petere, ad amorem irretire. Nam malum Veneri sacrum est.
Μηλοβοτήρ.ῆρος.ὁ.pastor ouium.
Μηλοβοτέω.oues pasco.
Μηλοβόρον.ν.τὸ.terra quam oues pascuntur, id est deserta uastitas, solitudo.
Μήλοθρον.coloris infectio.
Μηλολόνθη.ἡ galleruca, scarabeus.
Μῆλον.ν.pomum, ouis, quadrupes.
Μηλονομεύς.pastor, caprarius, opilio. Item genus bruchi apud Maximum Tyrium.
Μηλοτή.ῆτος.ἡ.melota, id est, pellis ouina, aut cuiusuis quadrupedis.
Μηλοσφαγέω.μ.ήσω.π.ηκα.iugulo oues.
Μηλοσφαγία.ouis uictima.
Μηλοφόροι.numerabantur inter satellites regis Persarum, sic dicti, quod malum præferrent in hastis.
Μηλοφόρος.ὁ.Ceres.
Μηλόω.uide μηλῶσαι.
Μήλωθρον.tinctura purpuræ.
Μηλωτή.ouina aut caprina pellis.
Μηλωτής.pastor.
Μηλωτίς.ίδος.ἡ.auricularium, spicillum.
Μλεύ, pro μὴ apud Lucianum. Aliquando pro igitur.
Μλεύ.ηνός.ὁ.mensis.
Μλωαχύρτης.qui plebem quotidie conuocat & mendacia componit.
Μλύη.ης.ἡ.luna.
Μλωιάω.irascor.
Μύνγμα.ira, μῆνις.
Μλύγξ.γγος.ὁ.meninga, pellicula ambiens cerebrum neruis & arterijs plena, piam matrem uocant hodie.
Μλωΐζω.μ.ίσω.π.ικα.succenseo, irascor, comminor, insensus sum. Datiu.
Μλωιθμός.ὁ.ira.
Μλώιμα.ατος.τὸ.ira diuina.
Μλώις.ιδος.ἡ.ira. undia, ira permanens, bilis Latinè.
Μλωίκοι.umbellæ, quæ in statuarũ capitibus

tibus solent poni, ne ab auibus conspurcentur, membranæ tenues, monilia & ornamenta in collo foliata, ferramẽta temonis
Μλωΐω.μλωΐζω.μ.ίσω.π.ικα.duco, plico uelum nauis, irascor.
Μλωοδής.ήος.ὁ, ἡ.falcatus, lunæ similis.
Μλῶος.μλῶις.
Μλώυμα.ατος.τὸ.&
Μλώυσις.ἡ.signum, indicium.
Μνυτής.οῦ.ὁ.delator, nũtiator.
Μύυτρον.ν.τὸ.præmium indicij, aut ipsum indicium. Bud. in Annot.
Μνυΐω.μ.ύσω.π.υκα.significo, certiorem facio, nuntio, quæro. Est etiam eius facinoris, cuius ipse conscius es, latebras prodere, impunitate proposita, quod Latinis indicare dicitur. Datiuo.
Μνουῖς.ίδος.ἡ.mulier ex Meonia.
Μύειγξ.spina quæ adhæret uillis ouium.
Μύελος.ὁ.funis, laqueus, uinculum.
Μύελον.ν.τὸ.crus, inguen, coxa.
Μύεσθαι.filare.
Μηρός.ὁ.crus, inguen, coxa, femur.
Μηροτομεῖν.femur cædere.
Μηρυκίζειν.& μηρυκᾶσθαι ruminare.
Μηρυκισμός.ὁ.ruminatio.
Μήρυμα.ατος.τὸ.cumulus, ramentum.
Μήρυξ.κος.ruminalis piscis à ruminando dictus.
Μηρύομαι.&
Μηρύω.μ.ύσω.π.υκα. deduco filũ, filo texo.
Μήσασθαι.facere, deliberare.
Μήστωρ.ορος, uel ωρος.ὁ.bellicosus, μητιέτης.
Μήτηρ.mater prudens.
Μήτηρ.τρος.ἡ.mater.
Μητιάω.μ.άσω.consulo, delibero.
Μητιήτης.ὁ consiliarius, consiliator, prudens, sapiens. Ponitur quoq; apud poëtas uocatiuus μητιήτα, pro nominatiuo μητιήτης, ut ὁ μητιήτα.
Μητίομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. consilium capio.
Μήτιμα.&
Μῆτις.ιος.ἡ.consilium, prudentia.
Μητίοντα, φάρμακα sunt κατὰ τὴν θεωρητικὴν τέχνην ἐσκευασμένα, ut inquit Plutarch. quæ malorum omnium inducebant

obliuionem, quale nepenthes apud Homerum. Bud. in Annot. post.
Μητίω.μητιάω.
Μῆτος.μῆτις.
Μήτρα.ας.ἡ.uulua, uterus, matrix.
Μητραγύρτης.ου.ὁ.qui Phrygiæ deæ sacris initiatus est, hic stipem cogebat matri deorũ tympana gestans, quales hodie cæcos uidemus uestibulatim tympana pulsantes, & canentes. Bud. Com.
Μητραγυρτῶ.hoc pacto stipem cogo.
Μητραδέλφοι.οἱ.uterini.
Μητράδελφος.auunculus ex matre.
Μητραλοίας.ου.ὁ.matrẽ necans uel uerberãs.
Μητριάζειν.Idæ deæ sacra peragere.
Μητριώδης.ους.ὁ, ἡ.nouercalis.
Μητροδίδακτος.ου.ὁ.à matre eruditus.
Μητρόθεν.ex parte matris.
Μητροκασιγνήτη.ης.ἡ.matertera.
Μητροκτονέω.μ.ήσω.π.ηκα.matrem occido. Neutrum absol.
Μητροκτόνος.ου.ὁ.matricida.
Μητροκωμία.sic inter uicos est, ut metropolis inter urbes, à suis q; colonis agnoscitur.
Μητρομήτωρ.ορος.ἡ.auia.
Μητρωάτωρ.ορος.ὁ.auus maternus.
Μητρόπολις.ἡ.metropolis, matrix urbs, ex qua coloniæ deductæ. Dicitur autem ἀπὸ τῆς μήτρας καὶ πόλις, non autem à mensura, uti Gratianus & Isidorus interpretãtur.
Μητροπολίτης.ου.ὁ. metropolitanus, qui prouinciæ alicui præest, aliosq; subiectos habet episcopos.
Μητροῤῥάφης.ου.ὁ.qui matrem uiolat.
Μητράς.ου.ὁ.&
Μητρῷος.ου.ὁ.&
Μήτρως.ω.ὁ.auunculus maternus.
Μητρῷον.ν.τὸ.apud Athenienses Phrygiæ deæ sacrum.
Μητυά.ᾶς.ἡ.nouerca.
Μητυός.οῦ.ὁ.uitricus.
Μηχανάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.excogito, comminiscor, machinor, struo. Itẽ cieo & moueo. Depon. accus. Bud. Com.
Μηχανύω.idem.
Μηχανή.ῆς.ἡ.conatus, machinatio, excogi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tatio, inuentū, machina. τίς μηχανή, Quid causæ est? Qui fieri potest? ἀδεμία μηχανὴ μὴ, Nullo pacto fieri potest, Nihil causæ est. Bud. Com.

Μηχάνημα. ατος. τὸ. idem.

Μηχανικός. ἡ. ὸν. mechanicus, opifex eorum operum, quæ ingenio simul & manu fiunt, μηχανητικός.

Μηχανοποιός. ἡ. ὸν. machinarum faber.

Μηχανορράφια. fraudis excogitatio.

Μηχανορράφος. ου. ὁ. machinator, fraudum cōsutor. Euripid. ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν.

Μῆχος. ους. τὸ. μηχανὴ, ἐπίνοια, τρόπος.

MI.

Μία. ας. ἡ. una.

Μιαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. tingo, fœdo, contamino, conspurco, polluo, impio. Actiu. accus.

Μιαφονέω. μ. ήσω. π. ηκα. cædeme contamino, sum homicida, occido.

Μιαφενία. ας. ἡ. homicidium, cædes.

Μιαφόνος. ου. ὁ. homicida, cruentus.

Μίαμμα. ατος. τὸ. βάμμα, tinctura.

Μιαεία. iniquitas, scelus.

Μιαρός. ᾶ. ὸν. sceleſtus, fœdatus, nocens, impurus. Dictum uolunt, quasi dignus qui ab omnibus solus relinquatur.

Μιάς, &

Μίασμα. ατος. τὸ. immundities, piaculum, impiamentum apud Cyprianum.

Μιασμός. ᾶ. ὸ. idem, βδελυνεία.

Μιάσωρ. ορος. ὁ. fœdus, spurcus, impurus, scelestus homo, malus dæmon.

Μίαχος. impietas, impuritas, piaculum.

Μίγα. simul.

Μιγάζω. μ. άσω. π. αχα. misceo. Actiu. accus.

Μιγάς. άδος. miscella, alijs mixtus, & congregatio ex multis gentibus.

Μίγδα, &

Μίγδαδον. ὁι. mixti.

Μίγδην. simul unà, mixtim.

Μιγδηράζω. contumelia afficio.

Μιγήμεναι, pro μιγῆναι. misceri.

Μίγνυμι. μ. ήσω. π. νχα. μιγνύω. Actiuum accusatiuo.

Μῖγμα. ατος. τὸ. coitus, mistio.

Μίγνυμι. μ. μίξω. π. ιχα. &

Μιγνύω. misceo. Actiu. accus.

Μιγῶναι. misceri, conuenire, colloquī.

Μίγω. μιγνύω.

Μίδας. iactus uocabulum in ludo tesserarū fortunatissimi, et uermiculus qui fabis innascitur.

Μιέω. comedo.

Μίθακος. ὁ. celer.

Μίθρης. ου. ὁ. sol apud persas, cuius simulacrū leonis rictum præferebat cū tiara, manu utraq; bubula premente cornua. Hinc μιθριακὰ sacra appellantur, quæ in antro obijsse moris erat, educto ex eo cornibus boue quem mox ut soli uictimam per hymnorum modulatos concentus, immolarēt. Cæl. libro 13. capite 17.

Μίκα. oleris genus.

Μίκλη. ης. ἡ. capra.

Μικόν, Dorice pro μικρόν. Theoc. ἴθ' ἄ ξένε, μικὸν ἄκουσον.

Μικράτιος. de minutis rebus conquerens.

Μικρὰ ξιφίδια. sicæ, Iosepho interprete.

Μικραλικητικός. ἡ. όν. qui in paruis iniuriatur

Μικρόβιος. ὁ, qui breuis est uitæ.

Μικροθυμία. ἡ. languidus animus.

Μικροκοίλιος. qui est paruo uentriculo.

Μικρολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. de re pusilla uerba facio: id quod est sordidorum, & parcorum, quos minima quæq; mouent, uilibus uaco, res minutas plurimi facio, circa minutula curiosus & anxius sum, anxiè & scrupulosè circa uilia & spernenda occupor, de aspernabilibus laboro, uel accuratè disputo uel certo. Est etiā τὸ μικρολογοῦμαι, id est, sordidè & præparcè rationem ineo, uel tribuo. Plut. in Probl. ἴναμὴ ἔτι μικρολογῇ πρὸς τὸν θεὸν, Ne ultra præparce agas & sordide cum dijs: parcēs scilicet thuri in sacrificādo. Dicitur & σμικρολογέομαι pro eodem, addito σ. Budæus Commentarijs.

Μικρολογητέον. sordidè aut parcè erit agendum.

Μικρολογία. ας. ἡ. diligentia, & anxia cura circa minutula, sedulitas quouis modo ac

quirendi, humilitas, cura rerum uilium, sordities, cum magnificamus quod nihili pendendum est.

Μικρολογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. τὸ μικρολογεῖσθαι.

Μικρολόγος. ου. ὁ. qui paruum magni facit, id est, parcus, φαυλόγλος.

Μικρόλυπος. ου. ὁ. pronus ad tristitiā, qui parua de causa tristatur, uel irascitur, animus minutulis rebus sufferuefactus, qui frænum nunquam mordeat, & in fermento ferè semper sit.

Μικροπολίται. οἱ. qui sunt ex oppidulo.

Μικροπόνηρος, qui in paruis improbus est. opponitur τῷ μεγαλοπονήρῳ. Bud. Com.

Μικροπρέπεια. ας. ἡ. pusillanimitas, ignauia.

Μικροπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. abiecti animi, illiberalis.

Μικρόρραξ. αγος. ὁ. habens acinos paruos.

Μικρός. ᾶ. ὸν. paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονεῖν, humilem esse, & summisse se gerere, cui opponitur μεγαφρονεῖν. παρὰ μικρὸν, τὸ πάνυ μικρὸν, id est, perparum. Isocra. οὐ γὰρ παρὰ μικρὸν ἐποίησαν, Non enim perparum profecerunt. Idem, χρὴ δι' ὀ παρὰ μικρὸν ὑγιᾶσθαι, Non hoc floccipendere oportet, & paruum esse ducere. Bud. Com.

Μικρόσομος. ου. qui est augustii oris.

Μικρόσφυκτος. υος. ὁ. cui uenæ tenuiter mouentur, debilis.

Μικρότης. ητος. ἡ. paruitas.

Μικροτραπέζους Antiphanes uocabat eos, qui in deliciarum chaos sese demisissent, nimirum scilicet in epularum apparatu curiosi.

Μικρῦ. fere. μικρῦ δεῖν, parum abest, fermè.

Μικροφροσύνη. ης. ἡ. &

Μικροφωνία. exilitas uocis.

Μικροψυχία. ας. ἡ. pusillanimitas.

Μικρόψυχος. ου. ὁ. timidus.

Μικτός. ἡ. όν. mistus.

Μίλαξ, & σμίλαξ. κος. ὁ. genus hederæ, qua poëtæ coronabantur.

Μιλησιουργές. Milesico opificio factum.

Μιλιαρίον. ου. uas quo aqua hyeme calefiebat

Μιλίτινος. ὁ. melliteus.

Μίλιον. ου. τὸ. milium, hoc est spatium continens octo stadia.

Μιλός. ᾶ. ὸ. mollis, tardus.

Μιλτηλιφής, &

Μιλτοφάρηος. ου. ὁ, ἡ. minio fucatus genas, minio coloratus, rubrica delibutus, miniatus Hom. Iliad. β. τῷδ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι, hoc est, naues rubricatis proris.

Μιλτόομαι. μ. ῶμαι. minio inficior.

Μίλτος. ου. ὁ. color ruber fucatorius, apud Dioscoridem. μίλτος σινωπικὴ, minium, interprete Plinio.

Μιλτόω. tingo, minio inficio, lauo.

Μιλτώδης. ους. ὁ, ἡ. ruber minio.

Μιλτωρυχία. ας. ἡ. locus ubi miniū effoditur.

Μίλφωσις. ιος. ἡ. defluuium palpebrarū. μίλφωσι idem dicuntur.

Μιμάκυλον, arbuti fructus, sorbum, prunū, unedo.

Μιμαλόνες. οἱ. apud Macedones Bacchæ uocantur.

Μίμαεις, &

Μιμαλκις, &

Μιμάρκυς. farcimen quoddam ex intestinis & sanguine leporino confectum. Pollux libro sexto.

Μιμαυλεῖν. fingere, simulare, imitari tibiarum cantum.

Μιμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. imitor quouis modo, uel gestu corporis, uel uerborū figura pingo. Actiu. & passiue accipitur.

Μιμηδόν. ad exemplar factum.

Μιμηλάζω. imitor.

Μιμητόν. imitatorium.

Μίμημα. ατος. τὸ. &

Μίμησις. ιος. ἡ. imitatio, & figura rhetorica.

Μιμητής. οῦ. ὁ. imitator.

Μιμητικός. ἡ. όν. ad imitandum aptus.

Μιμητικώτατος. imitantissimus.

Μιμιχμός. ᾶ. ὸ. hinnitus.

Μιμνάζω. μ. άσω. π. αχα. maneo. Neutr. ab.

Μίμνησις. reminiscentia.

Μιμνήσκω. μ. ήσω. π. ηκα. commemoro, id est, facio recordari, in memoriam reuoco.

Μίμνω. maneo, expecto. Neutr. absol.

Μίμοι. uocantur uersus scenici, & ipsi qui

μίμος scribũt, & histriones qui pronũtiãt.
Μίν. ipsum, ipsam, indeclinabile pronomen est.
Μίνθαξ. odoramenti genus.
Μίνθη. ης. ἡ. menta herbæ nomẽ, & nymphæ, Cocyti filiæ, quæ cum audisset Proserpinam amari à Plutone, indignata constanter se illi præponere ausa est, dicitans, si inferos peteret, hostiliter infestaturam. Quo tumore commotior Ceres facta, cũ Minthã dolo circumuenisset, in hortensem mẽthã deformauit. Hæc herba gratiosi odoris est, sed ante coitum mulieri apposita, inhibet conceptionem, & eare Oppiani interpres καλὼ βοτάνῃ appellauit.
Μίνθος. stercus humanũ, siue flos ille in sterquilinijs enascens, quo mire afficiuntur hirci. Alij caprarum retrimenta hoc nomine significari uolunt, quibus frigentiũ hircorum nares pastores illinunt, & ita commoto sternutamento curant.
Μινθόω. μ. ώσω. π. ωκα. stercoro. Aristop. μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγοι τὼ ῥῖνα, Stercore linemus nares, perinde ac hirci.
Μίνιον. unguentum quoddam.
Μινύθω. minuo. Actiu. accus.
Μινύρομαι, uel μινυρόομαι. cano, imploro, lamentor, clara uoce loquor.
Μίνυνθα. paululum.
Μινυνθάδιος. ᾱ. breuis temporis, id est, parũ durans, μικρόβιος apud Homerum.
Μιννείζω. μ. ίσω. π. ικα. biscanto, parua uoce cano, uibrisso, benedico, musicor. Item doleo, uagio metaphoricè. Neut. absol.
Μιννεισμα. ατος. τὸ. sibilus.
Μιννρός. ᾱ. ὁ. quærulus, pusilla & gracili uoce cantillans. Itẽ μινυρὴ, pipiones, & fœtus auium reliquarum.
Μινυώδης. breuis temporis, inutilis, μινυνθάδης.
Μινῦνθριον. paululum.
Μίνως, τῦ μίνως, uel μίνω Attice. ὁ. Minos.
Μιξελλῆνες. οἱ. qui altero parẽte Græci sunt quemadmodum Hibridæ apud Romanos.
Μίξις. ιος. ἡ. coitus, mistio, temperamentum.
Μιξοβάρβαρος. ᾱ. semibarbarus.

Μιξοδίη. triuium, & apud Homerum locus inter Scyllam & Charybdin.
Μιξοφία. ας. ἡ. coitus, μίξις. Ciuncta.
Μίξοφρυς. υος. ὁ, ἡ. qui supercilia habet coniuncta.
Μιξώδης. εος. ὁ, ἡ. mucori similis.
Μίρμα. sordidus, improbus.
Μίρρινον. τὸ. gula.
Μισαγαθία. ας. ἡ. odium circa bonos.
Μισαλληλία. ας. ἡ. odium mutuum.
Μισαλληλοι. inter se odibiles.
Μισανθρωπᾶν. inhumanum esse, homines odisse.
Μισανθρωπία. ας. ἡ, inhumanitas, odium erga homines.
Μισάνθρωπος. ᾱ. ὁ. osor hominum, qualis Timon apud Lucian.
Μισγάγκια. ας. ἡ. locus in ualle cauus, in quem utrinq; è montibus deferuntur aquæ, ac ueluti miscentur.
Μισγαντύω. coëo. Neut. absol.
Μισγοδείη. ubi plures uiæ conueniunt, ac ueluti se miscent.
Μίσγομαι. misceor, consuetudinem habeo. De re uenerea sæpe apud Homerũ, sicut Vergilius, Mixta deo mulier.
Μισγονόμος. ubi publica pascua sunt.
Μίσγω. misceo. Actiu. accus.
Μισέλλων. odiens Græcos.
Μισέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, odio prosequor. Actiu. accus. ut μισῶ σε ἀντὶ ἀναιδείας, pro κατὰ τὴς ἀναιδείας.
Μισηθὴς. inuisus.
Μισηνός. ᾱ. ὁ. Misenus, portus Neapolis.
Μισητεία. ας. ἡ. coitus.
Μισητίας. ου. ὁ. salax, λαγωφιλὴς.
Μισήτις. ιος. ἡ. libidinosa, quasi μισγήτις. Cratinus, μισῆται δ' γυναῖκες.
Μισητὴ. odibilis.
Μισητίζω. odi.
Μισητός. ᾱ. ὁ. odibilis, inexplebilis.
Μίσητρον. causa odij.
Μισθαρνέω. μ. ήσω. π. ηκα. quæstum facio, capio mercedem, facio aliquid mercede, operam meam loco. Bud. Com.
Μισθαρνὴς. ῆος. ὁ, ἡ. mercenarius, mercede conductus.

Μισθα-

Μισθαρνία. ας. ἡ. opera mercenaria, & quæ stuaria, locatio operæ suæ.
Μισθάρνης. ου. ὁ. μισθαρνὴς.
Μισθαχίδης. ου. ὁ. qui in magistratu mercedẽ accipit. neq; enim carebant stipendijs magistratus.
Μίσθιος. ου. ὁ. μισθαρνὴς, μισθωτός.
Μισθοδοσία. ας. ἡ. mercedis retributio.
Μισθοδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. do mercedem, stipendio & mercede auctoro. Accus.
Μισθοδότης. ου. ὁ. dator mercedis.
Μισθοδοτῆμα. μισθοφορέω.
Μισθόομαι. μ. ώθωμαι. π. ωμαι. conduco, id est, mercede conduco.
Μισθός. ῦ. ὁ. merces, stipendium.
Μισθοφορά. ᾶς. ἡ. idem.
Μισθοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. stipendia mereo, æra mereo, facio aliquid pro mercede. Neut. absol.
Μισθοφορία. ας. ἡ. μισθοφορά.
Μισθοφόρος. ᾱ. ὁ. famulus, stipendiarius miles, mercenarius.
Μισθόω. μ. ώσω. π. ωκα. opus uel fundum loco, id est, do faciendum, mercede constituta, ἀπομισθῶ. Demosth. ἐμίσθωσε Πασίωνι μὴ φράττειν τοῦτο, Mensam huic Pasion locauit. Sic μισθῶσαι ἔργον, conduco opus faciendum, ut redemptores operum solent. Idem, ἢ ὀπώραν πέμψω, ἢ θέρος μισθῶ ἐκθεῖσα, Aut poma legenda redimeret, aut messem demetendam conduceret. Budæus in Annot.
Μίσθωμα. ατος. τὸ. merces, & propriè scorti.
Μίσθωσις. ἡ. conductio.
Μισθωτικός. ᾱ. ὁ. mercenarius.
Μισθωτός. οῦ. ὁ. mercenarius, conductitius, baiulus.
Μισθώτριαι. mulieres mercenariæ, baiulæ.
Μίσκα. incipit.
Μίσκοι. frustra & reiectamenta, quæ sub mẽsam cadunt.
Μίσκλος. sordidus, parcus.
Μισογαμίαι, &
Μισογαμίης. ἡ. καὶ μισογάμης. ᾱ. ὁ. osor mulierum, auersus à nuptijs.
Μισογαμία. ας. ἡ. odium mulierum.

Μισόδημος. ου. ὁ. hostis plebis, minimè popularis.
Μισόδικος. ὁ. ἀπράγμων καὶ φιλήσυχος, qui negotia facessere alijs non solet, sibiq; exhiberi metuit, & ægrè fert.
Μισόκαλος. osor honesti.
Μισολάμαχος. bellũ exosus, apud Aristoph. à Lamacho quodam duce bellicoso.
Μισολογία. odium literarum.
Μισόλογος. ου. ὁ. osor rationis, ἀμαθής.
Μισολογῶ. τὸ ἀμαθαίνω, καὶ ἀνοηθαίνω.
Μισόξενος. inhospitalis.
Μισόπαις. αιδος. ὁ. osor liberorum.
Μισόπολις. ιος. ὁ. ciuitatis osor.
Μισοπονεῖν. non contendere, nec eniti, nec studere.
Μισοπονηρεῖν. malos detestari.
Μισοπονηρία. ας. ἡ. sceleratorum odium.
Μισοπόνηρος. qui malos auersatur.
Μισοπορπακιστής. belli osor. ἀ πόρπαξ, quod annulum aut lorum significat, quo scutum tenetur.
Μισοπράγμων. quietis studiosus, qui negotijs curandis abstinet.
Μῖσος. εος. τὸ. odium, auersatio. Cum uero penultimam breuem habet, & acuitur, significat scelus, impuritatem.
Μισοσοφος. philosophiæ osor.
Μισοτεκνία. ας. ἡ. filiorum odium.
Μισόφιλος. amicis inimicus.
Μισυμνίω. μ. ήσω. π. ηκα. iure & pulmentario uescor, μισύπτω. Neu. accus.
Μισύμνη. panis excauatus pro iure hauriendo.
Μίσυμνον. frustum panis canibus obiectũ.
Μισύπτω. μ. υπτῶ. minutatim seco. Neu. accu.
Μισυοί. qui dimidiato corpore nigri, dimidiato uero albi sunt.
Μίτρα. redimiculum, uitta, pileus, lanarum glomus.
Μισώδης. ες. ὁ, ἡ. odibilis.
Μιτιτείζω. eiulor, strideo.
Μίτος. ου. ὁ. filum, licium.
Μίτρα. ας. ἡ. mitra, balteus, diadema capitis aureum, zona, ornatus capillorum, fasciæ muliebris, qua caput obligatur. Sunt

qui dicant μίτρας esse ex fascijs, horarijsq; concinnatas corollas. Dicitur autem à μίτρ. quod filum significat. Apollonius μίτραν incorruptam dicit, ubi cõstat adhuc pudicitia uirginitasq; μίτραν enim seu ζώνην soluere narrantur primum parientes, eamq; dicare Dianæ.

Μιτροχίτων. ωνος. ὁ. delicatus, mitris præcinctus. Sybaritarum cognomen, qui ab accolis μιτροχίτωνες dicebantur propter nimiam mollitiem, in quã collapsi, ut ipsis Sybaritis non cederent. Gestabant enim floridas tunicas, quas μίτραις etiam, hoc est cingulis pretiosis & magni impendij præcingebant. Homerus ἀμιτροχίτωνας discinctos appellat.

Μιτύλος. ὁ. ὁ. mutilus, carens cornibus.

Μίτυς γοῦν ἡ δι' ὅλου μίτραν ἱκανῶς ὥσπερ ἀπονᾶσθμα ἔκπρεῦ.

Μιχανάω. sono.

Μνᾶ. ᾶς. mna, siue mina, centum drachmæ. Hermolaus annotat μνᾶν, λίτραν, & ὁλκῶ, pro eodem accipi Græcis, quemadmodum Latinis minam, libram & pondo, quod tamen non usquequaq; uerum esse ait Bud. Plin. lib. 21. ait, μνᾶν pendere libras Atticas centum.

Μνάα pete uxorem.

Μνάας. ἀδ. ὁ. capra, quæ mulgetur.

Μναῖον. quod est pretij unius minæ.

Μνάμων. ονος. ὁ. qui sacrificiorum admonet. Erant etiam μνάμονες (Plutarcho authore) symposiorum præfecti in Sicilia, quos Latini modiperatores uocant, quòd bibendi modum alijs imperarent.

Μνάομαι. μνῶμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. reminiscor, indago, & idem quod μνησάω.

Μναρός. ᾶ. ὁ. mollis, dulcis.

Μνεία. ας, ἡ. memoria.

Μνέω. μ. ήσω. π. κηα. facio reminisci, id est, suggero.

Μνῆμα. ατος. τὸ. monumentum, id est, recordatio, sepulchrum.

Μνημεῖον. ε. τὸ. memoriale, monumentum.

Μνήμη. ης. ἡ. memoria. ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, memoriter dicere et commemorare, quod Cicero à memoria exponere dixit.

Μνημία. ἡ. memoria.

Μνημόνευμα. ατος. τὸ. ad memoriam aptatio.

Μνημόνευτα. τὰ. quorum memoria replicari potest.

Μνημονεύω. μ. εύσω. π. εῦκα. memoriam facio, in memoriam reduco, memini, recordor, memor sum. Neut. accus. & datiuo.

Μνημονικόν. τὸ. memoriæ uis & dexteritas.

Μνημονικός. ἡ. ὁ. qui ualet memoria.

Μνημονικῶς, aduerb. memoria.

Μνημοσύνη. ης. ἡ. memoria. Dicitur etiam Mnemosyne Musarum mater, secundum Hesiodum, patre Ioue. quòd ad procinctum in literaria palæstra tendentem oportet νοητικὸν esse, & μνημονικόν, id est, intelligendi, & retinendi potestate præditum. Iupiter autem τὸ νοητικὸν creabat, debatur contribuere, & Mnemosyne τὸ μνημονικόν. Confingitur & τῆς μνημοσύνης fontem apud Triphonij specu fuisse, quòd hausta inde aqua, omnium quæ uidissent, recordarentur.

Μνημόσυνον. ε. τὸ. memoriale, pignus, aut simile quippiam, relictũ apud amicũ, quod illum nostri commonefaciat, monumentum. Marci 14. καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη προέφθασεν μυρίσαι εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Μνημῶ. tristis incedo & demisso uultu.

Μνήμων. ον. ὁ, ἡ. memor, tabularius, exactuarius, munere fungens, in tabulas publicas referendi quæ opus est, memoriæ mandari.

Μνῆνται. meminerunt.

Μνησίβιος. ε. ὁ. pius, ἀρκαβής.

Μνησικακέω. μ. ήσω. π. κηκα. sum memor malorum, reminiscor iniuriæ, & inimicitiarum præteritarum, post inimicitiam mala recordor.

Μνησικακία. ας. ἡ. iniuriarum memoria.

Μνησικακός. ᾶ. ὁ. memor iniuriarum.

Μνησιχάρη. uoluptas.

Μνησία. ας. ἡ. memoria, desponsatio.

Μνησόομαι, &

Μνησόω. μ. ώσω. π. ωκα. despondeo, trado sponsam. Item proco, uxorem posco, uxorem accipio, nubo. Quanquam (ut quidam tradũt) ille qui alteri stipulatur, μνηστεύεσθαι passiua uoce proprie dicatur, quod tamen (inquit Bud.) confirmare nolim. Item ambio, magistratum appeto, honores affecto, aucupor. Item concilio, comparo, ut χάριν μνησάμενος, Synes. Item reminiscor. Bud. Com.

Μνηστή. ῆς. ἡ. sponsa, μνηστευομένη.

Μνηστήρ. ῆρος. ὁ. qui puellæ nuptias ambit, procus.

Μνηστροφονία. ας. ἡ. cædes procorum.

Μνῆσις. ιος. ἡ. memoria, μνεία.

Μνηστός. ἡ. ὁ. nuptus, desponsatus.

Μνύστεια. ας. ἡ. pronuba.

Μνῦστρον. ε. τὸ. arrhabo futurarũ nuptiarũ.

Μνηστύς. ύος. ἡ. postulatio in uxorem.

Μνήστωρ. procus, sponsus, et qui nuptiarũ arrhabonem dedit. Item prudens, peritus.

Μνύτεια, nuptiarum dona.

Μνιαρός. muscosus. Oppianus li. 2. καὶ μᾶλ' τὶς μνιαροῖσιν ἐπὶ πλατάμωσι νοήσει.

Μνιάεις. idem, σύμφυλος.

Μνίον, & additione, α, ἀμνίον. ε. τὸ. muscus, alba, βρύον, φύκος.

Μνίω. comedo.

Μνοῦς. pilus, tenuissima pluma, lana tenerrima.

Μνωῖται. uide ἵππωτοί.

Μνάομαι, poëtice pro μνάομαι. reminiscor.

M O.

Μογερός. ἡ. ὁ. laboriosus.

Μογέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, patior.

Μογκρός. μογερός.

Μογιλαλία. ας. ἡ. hæsitantia in uerbis, cum ira, pudor, alius ue affectus impedit, quominus eloqui aliquid debitè possimus.

Μογιλάλος. ου. ὁ. balbus, impeditæ linguæ, bardus.

Μόγις. uix.

Μόγος. ε. ὁ. labor, afflictio.

Μογόκοκος. ε. ὄ, ἡ. faciens laborẽ in pariendo.

Μόδιος. ε. ὁ. modius.

Μόδυχνον. Διοτάλιον.

Μόθαξ. seruulus, qui cum filijs coæqualibus enutritur.

Μοθέω. detestor, calumnior, odi. Hesychius legit μοάω.

Μόθος. ε. ὁ. labor, bellum, tumultus, pugna.

Μοθήρα. ας. ἡ. capulus, & manubrium remorum.

Μοθωνία. ας. ἡ. superbia.

Μοιδίζειν. in aliqua lingua perperã loqui. à Mœdorum lingua sumptum, quæ impura est & corrupta.

Μοιμιᾶν, &

Μοιμύλλειν. labra inuicem coniungere, fugere.

Μοῖος. tristis, demisso uultu incedens.

Μοῖρα. ας. ἡ. parca, pars, decens, officium, acies, tribus.

Μοιραγέτης. fatorum ductor.

Μοιράομαι, sum fatatus, sortior, λαγχάνω.

Μοιράω. fato, diuido.

Μοιρηγενής. ές. ὁ, ἡ. fortunatus.

Μοιροδοκέω. particeps sum.

Μοιροκαχεῖν. diuidere, partiri.

Μοιχάγεια. τὰ. adulterij deprehensio, pœna deprehensi in adulterio.

Μοιχάλλω. mœchor, fornicor. Genit.

Μοιχαλίς. ίδος. ἡ. adultera.

Μοιχάομαι. μοιχάλλω, μοιχεύω.

Μοιχεία. ας. ἡ. adulterium.

Μοιχεύτεια. ας. ἡ. μοιχαλίς.

Μοιχευθεῖς. ἡ. adulterata.

Μοιχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adultero, stupro. Actiu. accus.

Μοιχίδιος. ὁ. spurius.

Μοιχικός. ἡ. ὁ adulterinus.

Μοιχός. ἡ. ὁ. adulter, mœchus. Est & Μοιχὸς indecora prorsus, ac cinædica tondendi ratio, qua infamatur in Comœdijs poëta Cratinus.

Μοιχοτύπτης. scortum.

Μολγός. ἡ. ὁ. tardus, cæcus, pauper, μοχθηρός, uter ex bubulo corio. Comici item μόλγους & ἀμόλγους uocant depeculatores, à mulgendo, id est ἀμέλγειν.

Μολέω. eo, proficiscor, uenio, redeo, moueo, curro.

Μόλιβος. plumbum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μόλις. uix, μόγις, βραδέως.

Μολίων. ονος. ὁ. pugnator, grassator, latro, ueredarius.

Μολοβρός. ᾶ. ὁ. deuorator, parasitus, mendicus, causa cœnæ sumendæ adueniens.

Μολπάζω. celebro, canto.

Μολορός. impudens, tristis.

Μόλος. μόθος, labor, pugna, fremitus.

Μολοσείδαι. spicarum nodi, siue geniculæ.

Μόλπη. ης. ἡ. cantus.

Μολύβδαινα. ας. ἡ. μολυβδίς. metallum quoddam, & plumbum quod reti appenditur.

Μολύβδινος. η. ὁ. plumbeus.

Μολυβδίς. ίδος. ἡ. lamina plumbea, & pondus septem librarum.

Μόλυβδος. ὁ, plumbum.

Μόλυβδος κεκαυμένος, Celsus, plumbum combustum appellat.

Μολύβδου σκωρία. idem, plumbi recrementũ uel excrementum. πεπλυμένος uerò illotũ, ut stannum.

Μολυβδουργός. plumbarius.

Μολύβδωσις. ἡ. plumbatura, ferruminatio, & quæcunq; coniunctura.

Μολυσίη. pars illa corporis, quæ se perpetuò coinquinat.

Μολύω. μ. ῶσω. w. υκα. inquino. Actiu. acc.

Μολυσείς. ίδος. ἡ. locusta.

Μολυρός. tardus, ingratus, modestus, iniucundus.

Μολυσμός. ᾶ. ὁ. inquinatio, litura.

Μόλω. μολέω, accedo.

Μομφή. ῆς. ἡ. querela, condemnatio.

Μοναδικόν. η. τὸ. singulare,

Μοναδικός. ᾶ. unicus.

Μοναδόν. solitariè.

Μονάζω. μ. άσω. w. ακα. solus dego, soliuagor, solitudines capto. Neut. absol.

Μονάζοντες. monachi appellantur, peculiari habitu sese distinguentes.

Μοναλκής. excellens, robustus.

Μοναυδρέω. uni uiro cohabitare.

Μοναρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. solus impero, monarchico imperio potior. Neut. gen.

Μοναρχης. ου. ὁ. princeps, monarcha, tyrannus.

Μοναρχία. ας. ἡ. principatus, monarchia. Suetonius interpretatur arbitrium orbis terrarum, Eutropius summam rerum potestatem.

Μονάς. άδος. ἡ. unitas, monas, unio.

Μοναστήριον. η. τὸ. solitudo, monasterium.

Μοναστής. ᾶ. ὁ. monasta, solitarius.

Μοναστικός. ᾶ. ὁ. solitarius.

Μόναυλος. η. ὁν. genus tibiæ quam inuenerunt Aegyptij.

Μοναχῆ. unicè.

Μοναχός. ᾶ. ὁ. monachus, solitarius.

Μοναχᾶ. solummodo.

Μοναχῶς. simpliciter, uno modo.

Μονή. ῆς. ἡ. mansio.

Μόνη. ης. ἡ. sola, occasio.

Μονηρέσιον. uita solitaria, monachismus.

Μονήρης. ους. ὁ, ἡ. solus, solitarius.

Μονίας. sobrius, νήφων. ebrios enim ἀντιφρᾶς uocabant.

Μονικός. ᾶ. ὁ. ☞

Μόνιμος. η. ὁ. stabilis. μόνιμοι λόγοι καὶ ἀμεταπλῶτοι, rationes immobiles neq; refutabiles, cognatæ scilicet earum rerum quarum sunt interpretes. Bud. Com.

Μονιός. ῖ. ὁ. porcus syluestris, qui singularis Latinè dicitur. Cæl. libro. 2. cap. 19.

Μονοβάτας. fur, quòd solus & clanculũ eat.

Μόνιππος. uno equo certans, κελητίζων.

Μονογνώμονες. οι. consentientes, ab una dependentes sententia.

Μονογενής. ἐος, ὁ, ἡ. unigenitus, unicus.

Μονόγραμμος. η. ὁν. quasi deliniatus tantum, nõ additis reliquis, quæ iustam picturam absoluunt. Dicitur de macilento & extenuato deformiq; ut apud Ciceronem, dũ monogrammi ab Epicuro dicũtur. Cæl. lib. 5. cap. 19.

Μονοειδής. ἐς. ὁ, ἡ. æqualis, solus, uniformis.

Μονόζωπος. πᾶσης ζωπῆς καὶ μεταχηματίσεως μὴ χωρίς.

Μονοείμων. unica ueste utens.

Μονόζωνοι. excellentes bello, & qui cingulo eximio à cæteris differant. Suid.

Μονόθυρος. η. uniforis, uniualuus.

Μονοκαμπεῖς. οι. omnes pedum digiti, hoc est flexi unius.

Μονόκερως. ωτος. unicornis.

Μονόκνημις. uno calceamento indutus. Mercurij epitheton, qui calceum alterum Perseo ad Gorgonas deuolanti dedit.

Μονόκοιλος. η. unum habens uentrem.

Μονοκόνδυλος. η. ὁ. qui uno modo inflectitur.

Μονοκότυλος. ὁ. simplicem acetabulorum ordinem habens.

Μονόκωλος. η. ὁ. unimembris.

Μονοκυρία. ας. ἡ. matrona uno contenta.

Μονόλοπα. τὰ. simplici cortice productæ arbores.

Μονόλωπα. τὸν. unius pellis, unius uestis, uel qui solidam habet pellem.

Μονομαχῶ. singulari certamine pugnare, ut gladiatores & prouocatores.

Μονομαχία. ας. ἡ. duellum, singulare certamen.

Μονόμαχος. η. ὁ. gladiator.

Μονομερής. ἐς. ὁ, ἡ. unius partis.

Μονόμματος. uniformis, simplex.

Μόνον. solum, tantum.

Μονονού. μόνον ὀ. ☞

Μονονεχί. quasi, propè, fermè, tantum non.

Μονόξυλον. η. τὸ. monoxylon, id est, nauigium ex ligno integro.

Μονοῦσιον. τὸ μὴ ἔχον ἕτερόν τι τῆς αὐτῆς οὐσίας ὅμοιον. quod solum est in suo genere, & nihil suæ substantiæ simile habet, ut sol, luna, cælum.

Μονοπέδιλος. η. ὁ. unico calceo indutus.

Μονοπροσώπως. sub una persona.

Μονοπωλῶν. dicuntur ij, qui soli quippiam uendunt, ut ij qui ius monopolij impetrauerunt, à quo fit

Μονοπωλία, ☞

Μονοπώλιον. huiusmodi uẽditio. Bud. Commentarijs.

Μονόρηξ. auulsus.

Μόνος. η. ὁ. solus.

Μονοσιτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. semel comedo in die. Neut. absol. Bud. Com.

Μονοσιτία. cum semel in die comedimus.

Μονοσκελῆ. τὰ. quæ habent à radice caudicem unum.

Μονοσύλος. solus missus.

Μονότοκος. ὁ. uniparus.

Μονοτόκος. η. ὁν. unipara.

Μονοζυία. ας. ἡ. peruicacia.

Μονοτόνος. η. ὁ. peruicax.

Μονότροπος. η. ὁν. solitarius, unius moris, solus nutritus, cælebs, stabilis, constans, peruicax.

Μονυχία. ας. ἡ. cælibatus.

Μονοφαγία. ας. ἡ. uictus ex una re.

Μονόφαγοι. apud Athenæũ dicebãtur quòd seorsum ferè ueteres prandierent, more diuerso à Romanis, qui simul cum amicis decumbebant, unde cœna ab eis dicta, ἀπὸ τοῦ κοινωνίαν. Cæl. lib. 14. cap. 17.

Μονόφανος. η. ὁν. solus apparens.

Μονόφθαλμος. η. ὁ. luscus, ἑτερόφθαλμος.

Μονοφυές. τὸ. unigenitum.

Μονοφυής. ἐς. ὁ, ἡ. simplex.

Μονόχθηρος. firmus, improbus.

Μονοχιτῶ. habeo unam tantummodo tunicam.

Μονοχιτών. ωνος. ὁ, ἡ. amictus prima ueste, interula.

Μονοχρώματος. η. ὁ. unius coloris. & μονοχρώματα, singulis coloribus depicta.

Μονοψάλης. priuatus.

Μονῳδῶ. lugere.

Μονῳδία. ας. ἡ. breuis laus defuncti, cantus lugubris, cuiusmodi sunt in tragœdijs. Et est propriè quando unus aliquis ab scena cantum profert, & non chorus simul. Cæl. lib. 4. cap. 4.

Μονῳδοί. uocantur poëtæ qui sub una tantum persona argumentum explicant, hoc est μονοπροσώπως ἀφηγοῦνται. Et poëma huiusmodi dicitur μονῳδικόν, cuiusmodi in Alexandria concinnauit Lycophron.

Μονωθάς. υδος. ὁ. solus derelictus.

Μονωθῶ. ἡ. uacans.

Μονωνία. ας. ἡ. superbia.

Μόνως. solum, aduerb.

Μόνωσις. ἡ. singularitas.

Μονωτί. clàm, solitarie.

Μόνωτος. η. ὁ, ἡ. uniauris.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μοργία. intemperantia, guloſitas.
Μόργος. ſepes.
Μοργύω. μ. μόρξω. abſtergo.
Μορέα. ας. ἡ. morus arbor.
Μορεία. ας. ἡ. oliua. Cæl. lib. 6. cap. 19.
Μόρειμος. ε. ὁ. fatalis, μόρσιμος.
Μόρειον. ου. τὸ. particula, membrum, pudenda.
Μόρειος. partialis, inſatiabilis.
Μορεῖς. uates, particeps, partiarius.
Μορεινός. tenebroſum, obſcurum.
Μορμολύκειον. ου. τὸ. larua, perſona, terriculum.
Μορμολύπομαι. μ. ὔξομαι. π. υγμαι. terreo.
Μορμός. moleſtus, terribilis.
Μορμυρέθρα. ων. ἡ. murmur aquarum.
Μορμυρείζω. μορμύρω.
Μόρμυρος, ε. murmur, piſcis marinus.
Μορμύρω. murmuro, feruesco, uerbum fictũ à fluuiorum ſtrepitu. Neut. abſol.
Μορμυρωπός. ὸν. ὁ. ſolis epitheton, ubi ex defectu ſub obſcurus eſt, aut ſanguineus.
Μορμώ. όος. ἡ. mulier facie monſtroſa, & penè ferina, lamia, ſtryx. Vnde & pro larua ponitur, ut eſt in uita Aeſ.
Μορόεις. όεσσα. laboratus, μετὰ πολλῶν καμάτων πεπονημένος.
Μόρον. ε. τὸ. morum, fructus.
Μοροπονέω. angi, uehementer laborare.
Μοροπονῶν. τὸ. male affectum.
Μόρος. ε. ὁ. labor, morbus, dea fatalis uitæ, interitus, mors, fatum.
Μόροπλον. è corticibus quippiam textum, ſportula.
Μόροχθος. ε. galaxia lapis.
Μόρσιμον. ου. τὸ. fatum, neceſſitas ineuitabilis.
Μόρσιμος. ε. ὁ. fortunatus, fatatus, fatalis.
Μορτός. mortalis, niger, fuſcus.
Μορύξαι. contaminare, polluere, fœdare. unde
Μόρυχος. ε. ὁ. morychus cognomen Bacchi apud Siculos, quòd, in uindemia eius facies muſto & uirentibus ficis oblini cõſueuit. Eraſ. prouerb. Morycho ſtultior.
Μορφάζω. nuto, annuo.

Μορφασμός. οῦ. ὁ. genus ſaltationis, quæ repræſentabantur diuerſorum animalium geſtus.
Μορφή. ῆς. ἡ. forma, aſpectus.
Μορφνός. ἡ. niger, obſcurus. παρὰ τὸ ὀρφνὸν, ἤγουν νύκτα. Item letifer. Vnde & pro tertio aquilarũ genere ponitur, quas Homerus πόρκνας uocat, ut ait Plin. lib. 10. cap. 3. ἀπὸ μόρου, καὶ φόνου ὑπιφθέγγονται τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις. Theodorus, neuiã dici poſſe ſcribit.
Μορφόω. μ. ὥσω. π. κα. formo. Actiu. accuſ.
Μορφώω. orno.
Μορφώ. Veneris cognomen apud Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis.
Μόρφωμα. τὸ. figura, figuratio, formatio.
Μόρφωσις. ιος. ἡ. formatio.
Μόσπει. dÿ Babylonÿ, quibus menſe Maio, in Epheſo uictimæ cædebantur.
Μόλυ. υος. ὁ. turris, domus lignea, ξυλόκαστρον, ξύλινον τεῖχος.
Μολυᾶν. de turribus pugnare.
Μοσυνοίκοι. οἱ. gens Ponti, quæ in turribus habitat.
Μοσχάειον. ε. ὁ. uitulus.
Μοσχεν. ντος. ἡ. pellis uitulina.
Μοσχύματα. τὰ. ſtolones, plantæ teneræ, & nouelli rami, malleoli uitiũ, uiuiradices.
Μοσχύω. μ. ύσω. π. υκα. emitto ſtolones, uiuiradices efficio. Theophraſtus de palmis loquens, τὰς γὰρ ῥάβδους φασὶ μοσχύειν πρὸ βαδυλῶνα τὰς ἀπαλωτάτας, καὶ ὅταν ἐμβάλωσι μεταφυτεύσειν. id eſt, Virgas enim tenerrimas Babylonios, uiuiradices efficere aiunt, adultasq; transferre.
Μοσχηδόν, aduerb. uituli in morem.
Μοσχίδιον. ficus tenera & primum enata, ſtolo, turio, aſparagus.
Μοσχιναῖος. laſciuus, ſaltatorius, σκιρτητικός, exiliens, uitulinus.
Μόσχιον. τὸ. ſtolo, & uitulus nouellus, ſemencepæ.
Μόσχος. ε. ὁ, ἡ. ſtolo, uitulus, iuuenca.
Μόσχος. φύκωμ. pediculus foliorum.
Μοτέω. μ. ήσω. π. κα. medeor, curo uulnus ut citò claudatur. Neut.

Μοτὸς. τιλτός. linamentum eſt concerptum, quod uulneribus ad exiccandam ſaniem, & purulentias extrahendas inditur, hoc eſt, penicillus uulnerarius. Legitur quoq; in plurali τὰ μότα pro eodem. Vnde μοτάριον diminutiuũ, ἀπὸ τ῀ μοτ῀. Bud. Com.
Μότωσις. idem quod μότος.
Μοτόω. uulnero, turbo.
Μόλλις. diſſolutus, mollis.
Μῦ. mei.
Μυῖα. uermes, qui in carne utrida gignuntur.
Μυκίζω. labijs compreſſis iram oſtendo.
Μύναξ. tamen.
Μόνας. ſolitariè, καταμόνας.
Μοῦνος. ε. ὁ. ſolus, pro μόνος.
Μουνυχία. ας. ἡ. luna, & Munychia, portus Athenienſis.
Μουνυχιών. ῶνος. ὁ. Ianuarius, menſis uernus. Theodorus Martium eſſe uult.
Μοῦσα, ης. ἡ. muſa, cantus. Orpheus in hymnis, μῶσα per conciſionem quaſi μιλοῦσα dici putat, ut nihil ſint niſi μέλος ἁρμονικόν. Alij quaſi ὁμοιοῦσα, quòd uno nexu diſciplinæ omnes teneantur, atque ita fiat ἐγκυκλοπαιδία. Alij παρὰ τὸ μαίομαι τὸ ζητῶ, ἢ ἀπὸ τ῀ μιμαα τὸ προθυμῶμαι καὶ ἐφίεμαι. ζητητικὰ γὰρ ἡ μοῦσα καὶ ἐγνωσις, καὶ ἀπὸ τῆς ζητήσεως καὶ προθυμίας γίνεται. Euſebius autem ἀπὸ τ῀ μυεῖν μῶσαν dictam eſſe tradidit, quod διδάσκειν ſignificat ἢ παιδεύειν. Cæl. lib. 11. cap. 10. & Bud. Com.
Μοῦσαγέτης. ε. ὁ. ſol uocatur ab Orpheo, quòd omnium orbium temperet harmoniam, ut annotat Domitius Chald.
Μουσάληπτος. ε. ὁ. à muſis raptus.
Μοῦσξ. rabula, qui clamore nutritur.
Μουσεῖον. τὸ. muſeum, locus muſis & ſtudijs conſecratus, in quo de diſciplinis honeſtis agitur. Philoſtratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat, ubi muſæ colebantur & reſponſa reddebant, quod & Pollux affirmat. Stephanus eſſe tradit apud olympũm Macedoniæ, ex authoritate Polybij.
Μουσηγετῶν. citharam pulſans.
Μουσίζω. μ. ίσω. π. ικα. cantu contendo. Neutrum datiuo.
Μουσικόθεν. τὸ. μουσεῖον.
Μουσική. dicebatur à priſcis humanitas literarum, in qua ingenuos homines docebãt otium conterere, animũq; recreare. Recentiores uerò ad numerorum modulationem hoc uocabulum tranſtulerunt, quia muſica uelut ludus animi à curis uexati, eſt requies, ex quo factum eſt, ut μουσικὴ ἄμουσον τὸν παιδιᾶς, ἀπὸ καὶ τὸν παιδιᾶς ſignificet. Bud. Com.
Μουσικός. ἡ. ὸ. & Μουσίκτας. ε. ὁ. cantor, muſicus, canorus.
Μουσοφαγίδων, qui carmina muſica, aut elegiaca canebant, ea ferè lugubria erant.
Μουσολόγος. ε. muſica illecebra.
Μουσόμαντις. iactabundus. (ſarũ.
Μουσῶ. inſanio per muſas, uel ſtudio mu
Μουσπάταγοι. οἱ. obſtreperi uerſificatores, uel recitatores ſuorum carminum, cum iactatione & ſtrepitu.
Μουσοπόλος. ε. ὁ. poëta.
Μουσουργός. ἡ. ὸ, ἡ. cantor, cantrix, cithariſta, tibicen, qui muſica ratione temperat cantica, & modulatur.
Μουσουργῶν. muſica arte componere, uel muſicis modis implere, perſonare, muſica facere, fidibus aut tibia canere, modulari. Accuſ. Bud. Com.
Μυσίν, pro ἐμοῦ ὅτου, Atticè.
Μουσωθῶμαι. à muſis erudiri.
Μόσωνος. cocis præfecti, τεχνῖται.
Μοσῶσα. numeris & modis exornare, uenuſtius reddere.
Μοχθέω. μ. ήσω. π. κα. laboro, affligor aduerſis, κακοπαθῶ.
Μοχθηρία. ας. ἡ. nequitia. Ariſtopha. ὀνόματα ἐπιτιθέασι τῷ μοχθηρίαν.
Μοχθῦρος. ε. ὁ. agricola, laborioſus, ὑπόπονος.
Μοχθηρός. ἡ. ὸ. flagitioſus, nequam.
Μοχθίζω. poëticè pro μοχθῶ.
Μοχθισμός. ε. ὁ. labor.
Μοχθονικῶ. laborioſe.
Μόχθος. ε. ὁ. labor.
Μοχλία. commotio cum uecte, obfirmatio.
Μοχλωτής. ὸ. motor, concuſſor. Epitheton

Universidad de Deusto
Biblioteca

Neptuni, qui non solum terram, sed mare etiam motitare dicitur.

Μοχλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. Ϲ

Μοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. *moueo, cum sera moueo, obfirmo uectle siue repagulo,* Ϲ κλείω.
Actiu. accus.

Μοχλία. ας. ἡ. *tralatio ossis in locum suum, siue ex eo, quod præter naturam in id, quod est ex natura, uectis. Cæl. lib. 11. ca. 29.*

Μόχλιον. ϲ. τὸ. Ϲ

Μοχλός. ϲ. ὁ. Ϲ *in plurali* μοχλὰ. τὰ. *uectis, quo utuntur plerunq; parietum perfossores, repagulum, sera quæ adhibetur ad aliquid mouendum. Cæl. ibidem.*

MY.

Μυάρυα. ας. ἡ. *muscipula.*

Μυαρ Ϲ. ϲ. ὁ. *muscarum deus.*

Μυαξ. κ Ϲ. *mitilus, conchæ species, murex.*

Μυᾶν. *conniuere, irridere,* τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα ξυάγειν.

Μυγάλη. ης. ἡ. *mus araneus.*

Μύγις. *uix, pro* μόγις.

Μύγμα. *ramentum, laceratio.*

Μυγμός. ϲ. ὁ. *stridor muris.*

Μυδάνω. *putrefacio, stillo.*

Μυδαλέ Ϲ. ϲ. ὁ. *humidus, fœtidus, putridus.*

Μυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. *distillo, humecto, putreseo, fœteo, labefacio, inflor, tumeo.*

Μύδων. *testudines lutariæ, siue mures aquatiles.*

Μύδωσις. *distillatio, humectatio, putrefactio. Et dicitur de omnibus putrefactione enectis corporibus. Est etiam palpebrarum affectio tumentium & manantiũ assiduè.*

Μύδ Ϲ. *mutus.*

Μυδριασις. ι Ϲ. ἡ. *uitium oculorum ubi pupilla iusto latior efficitur, colore nihil prorsum mutato, quo fit, ut uisa minora appareant quàm sint, cuius causa est πλεονάσματικὸν ὑγρότης, id est, redundans humectatio. Cæl. lib. 7. ca. 5.*

MY.

Μυδροκτύπ Ϲ. *faber ærarius.*

Μύδ Ϲ. ου. ὁ. *ferrum ignitum, massa candefacta.*

Μυδ Ϲ. *genus putridi ulceris.*

Μυελόεις. όεσσ. ὁεν. *medulla plenus.*

Μυελός. ϐ. ὁ. *medulla. Ponitur pro cerebro, quod Sophocles* λευκὸν μυελὸν *appellauit. Item pro alimento, cibo. Odyss. ϐ.* ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν.

Μυελόω. μ. όσω. π. ωκα. *medulla impleo. Neutrum accus.*

Μυέω. μ. ήσω. π. ηκα. *instruo in sacris, sacris initio. Actiu. accus.*

Μυΐζω, *uel* μύζω. *musso, fugo, labijs occlusis naribus uocem reddo. Aristopha.* Τί ἡσσᾶτε μύζετε; *Quid mussitas? Cæl. li. 2. ca. 5.*

Μύησις. ι Ϲ. ἡ. *purgatio, initiatio,* μυστηγωγία.

Μύθαμα. *fabula.*

Μυθεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. *fabulor. Depon. absol.*

Μυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. *loquor. Actiu. accus.*

Μυθέ Ϲ. *dixit.*

Μυθητήρ. *seditiosus,* πρωτοστάτης.

Μυθήτης. ϐ. ὁ. *orator.*

Μυθιστορία. *fabulosa historia.*

Μυθόγραφ Ϲ. *fabularum scriptor.*

Μυθολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. *fabulor. Neut.*

Μυθολόγημα. ατος. τὸ. Ϲ

Μυθολογία. ας. ἡ. *ratiocinatio fabularum.*

Μυθολογῶμαι. *sum in fabula.*

Μυθοποιός. ϐ. ὁ. *fabulator.*

Μῦθ Ϲ. ϐ. ὁ *fabula, uerbum, oratio. Cæl. lib. 8. cap. 47.*

Μυθώδης. ες Ϲ. ὁ, ἡ. *fabulosus.*

Μῦια. ας. ἡ. *musca. Item*

Μυΐα Ϲ. Ϲ.

Μυοθήρας. ὁ. *muscas capiens.*

Μυοκέφαλον. τὸ. *uitium in oculi tunica, quæ ῥαγοειδὴς dicitur, idq; minutum ac muscæ capiti persimile.*

Μυῖς. ἡ. *pes gallinaceus.*

Μύων. *musculus, lacertus.*

Μυκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *mugio, rudo, rugio, asinorum & camelorum, et boum est. Depon. aòsol.*

Μύκη.

Μύκη. ης. ἡ. *theca gladij, uagina.*

Μυκηθμός. ϐ. ὁ. Ϲ

Μύκημα. ατος. τὸ. *mugitus.*

Μυκλῶκα. ἀι. *Mycenæ, urbs Peloponnesi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem à μύκης, quòd ibi à Perseo sint conditæ Mercurij præcepto, ubi excidit ensis manubrium.*

Μύκης. ϐ. ὁ. Ϲ

Μύκης. κος. ὁ. *fungus, mentula, manubrium gladij.*

Μυκτίας. ϐ. ὁ. *sonorus, obstreperus.*

Μυκτός. ϐ. ὁ. *mugibilis.*

Μῦκλος. ϐ. *ceruix.*

Μύκομαι. *aperior.*

Μυκός. *mutus, improbus, superbus.*

Μυκτήρ. ῆρ Ϲ. ὁ. *nasus, nares.*

Μυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. *subsanno, naso suspendo, irrideo: quòd nasus olim subdolæ irrisioni dicatus esset. Actiu. accus.*

Μυκτηρισμός. ϐ. ὁ. *subsannatio.*

Μύκω. τὸ μυκάομαι.

Μύκων. ωνος Ϲ. *aceruus palearum, & pars auris.*

Μυλαβεὶς, & μυλακεὶς. ίδ Ϲ. ὁ. *animal quod in mola nascitur, farina uescens, magnitudine cicadæ.*

Μύλακρες. *claui molares, qui tanquam dentes molam uertendo subigunt.*

Μύλαξ. κος Ϲ. ὁ. *molaris, id est, lapis magnus.*

Μυλεία. *idem.*

Μυλὰς. *scortum.*

Μύλαρ. τὸ μύλεον.

Μύλη. ης. ἡ. *mola, sed superior. nam inferior ὄν Ϲ dicitur, dens molaris.*

Μυλίφαλος. ϐ. ὁ. *molitus, pinsitus.*

Μυλία. τὸ. μύλαξ.

Μυλιόω. *dentes concutio præfrigore.*

Μυλίτλω. τλῶ. *molarem.*

Μυλιτικός. *molaris.*

Μυλιτὴς. ίδ Ϲ. ἡ. *fœmina quæ molit.*

Μ λὰς. άδ Ϲ. ἡ. *meretrix.*

Μύα Ϲ. *placentæ genus apud Syracusas ex sesamo & melle subactæ. Est etiam nomen piscis, quem Oppianus plastacum & placacum appellat, si sit manu, cuius rei*

MY.

pusillus gnothidia. à Græcis uulgo mylocopion uocatur, mollus.

Μυλὸς. *strabo. Item de eo dicitur, qui cum audit, audire tamen se dissimulat.*

Μύλω. ζωσιάζω, *appropinquo, applico, molo,* ἀλήθω, ἀλοάω.

Μυλωδὴς. ής Ϲ. ὁ, ἡ. *rotundus.*

Μυλωθρὸς. ὁ. *molitor, qui pistrino præest.*

Μυλωνόρ Ϲ. ϐ. ὁ. *qui molã purgat et custodit.*

Μύλων. ϐ. τὸ. *molendinum, pistrinum.*

Μύλος. ϐ. ὁ. μύλη.

Μυλόϐρεξ. *mola matricis.*

Μυλωθεικόν. ϐ. τὸ. Ϲ

Μύλων. ωνος Ϲ. ὁ. *pistrinum. Cæl. li. 13. ca. 14.*

Μυλωθρὸς. *pistrinum possidens, molitor.*

Μυμαξίζω. *irrideo,* γελοιάζω, *ridiculè loquor, aut facio.*

Μῦμϐ. *dedecus, metus, uituperium.*

Μύματα. τὰ. *opsonij genus pretiosi. ex cruore & carne, coniectis insuper aliis condimentis pluribus.*

Μυμέω. μ. ήσω. π. ωκα. *reprehendo. Actiu. accusiung.*

Μυμός. *reprehensibilis.*

Μυός Ϲ. ϐ. ὁ. *mutus, numine afflatus. Est et ciuitas Asiæ, & piscis quidam.*

Μυών. *prætextus, excusatio, accusatio.*

Μύξα. ης. ἡ. *humor ex naribus fluens, mucus, pituita. Item* μύξαι *nares apud Sophoclem, unde lucerna* δίμυξος, & πολύμυξος. *ab ellychniorum numero dicta est.*

Μύξεις. *lugebis,*

Μυξία. *murium latebra.*

Μυξάδλης. ους. ὁ, ἡ. Ϲ

Μύξων. ονος. ὁ. *mucosus.*

Μυξωτήρ. ῆρος. ὁ. μυκτήρ.

Μυοχάλη. *mus araneus.*

Μυόθηρα. *uenatores murium.*

Μύοξος. ϐ. ὁ. *bufo.*

Μυοπάζω *manu uiam tento.*

Μυοπαρέων. ωνος. ὁ. *myoparo, nauigij genus.*

Μυόπρασον. ϐ. *muris auricula herba, ab aliis* μύος ὦτα, *uel* μυρτόφυλλος *appellata.*

Μῦος. ους. τὸ. *scelus.*

Μυελίουσι Ϲ & μύωροι *dicuntur pulsus quidã apud medicos: translato nomine de si*

Universidad de Deusto
Biblioteca

gurarum ratione, quæ in acutũ desinunt.

Μύρος. ου. ὁ. uersus, postremo pede claudicans.

Μυόχοδλον. τὸ. muscerda. Vnde

Μυόχοδλος. inutilis, nullius rei æstimatione dignus.

Μύρα. myrrha.

Μύραινα. ης. ἡ. muræna piscis, & torques mulierum, quæ etiam Latinis muræna dicuntur.

Μυρεψικός. ἡ. ὁ. aromatarius.

Μυρεψός. ὁ. ὁ. unguentarius, unguenta & odoramenta conficiens.

Μυρίω. fluo, stillo, lugeo.

Μύρια. τὰ. et in mascul. μύριοι decem millia.

Μυριάκις. decies millies.

Μυριανδρον. ου. τὸ. numerus continens decem millia hominum.

Μυριάρχης. ου. ὁ. &

Μυρίαρχος. qui præest decem millibus.

Μυριάς. άδος, ἡ. numerus continens decem millia.

Μυριαφόρος. ον. ὁ, ἡ. decem millia hominum ferens.

Μυριόλικος. infinitis modis conuolutus, uersutus.

Μυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. redoleo, odoramentis ungo. Neut.

Μυρικᾶς. mutus.

Μυρίκη. ης. ἡ. myrica. Cæl. lib. 4. ca. 19.

Μυρίκινος. η. ὁ. myricinus.

Μύρτος. ου. ἡ. myrtus.

Μυρίον πλῆθος. tam μυριάδα significat, quàm magnam & uelut innumeram multitudinem.

Μυριοπλάσιος. α. ὁ. infinitè multiplicatus.

Μύριος. ου. ὁ, ἡ. magnus, infinitus. Interdum pro eo qui dignus est luctu. παρὰ τὸ μύρεσθαι.

Μυριοστύς. ύος. numerus cõtinens decẽ millia.

Μυριοστημόριον. ου. decies millena pars.

Μυριόφυλλον. ου. τὸ. herba millefolium, seu Veneris supercilium.

Μυρπνός. ὴ. όν. ὁ, ἡ. unguento spirans.

Μυρικός. ἡ. ὁ. odorus.

Μυρμηλία. ας. ἡ. uerruca, siue tumor in uultu, qui Festo cossus dicitur. Item cauerna formicarum, formicatio.

Μύρκος. mutus.

Μυρμηδών. agmen formicarum.

Μυρμηκιάω. uerrucis laboro.

Μυρμηκίτης. ου. ὁ. lapis, qui reptantis formicæ præfert imaginem.

Μυρμηκόδλης. ους. ὁ, ἡ. formicinus.

Μύρμηξ. ηκος. ἡ. formica.

Μῦρμοι. οἱ. μύρμηκες.

Μυρμύρω. turbo, strepitum ædo. Dicitur de fluminibus uehementer currentibus.

Μυροδήκιον. τὸ. pigmentarium.

Μύρομαι. lugeo, humecto, fluo. Depo. absol.

Μύρομος. ου. ὁ. timor.

Μύρον. ου. τὸ. uirgultum odoriferum, unguentum. Legitur & in mascul. pro eodem.

Μυροπάλης. ου. ὁ. unguentarius, pigmentarius, Gaza interprete.

Μῦς. & Μῦρ. muræna piscis mas.

Μύρρα. ας. ἡ. myrrha.

Μυρρίνη, uel Attice μυρσίνη. ης. ἡ. myrtus, potus quidam artificialis.

Μύρρις. myrrha, uel myrrhis, herba quam quidam conilen uocant.

Μύρσος. genus uasis ex uiminibus contextum, cophinus auritus.

Μύρτα. bacca myrti.

Μυρτία, &

Μυρτίδανον, siue μυρτίς. concretum quiddam est, & adhærens in myrto, καὶ πίτυσι apud Hippocratem.

Μύρτον. ου. τὸ. pars pudendi membri muliebris, hoc est caro subsultans, quæ interiacet rimæ, teste Polluce.

Μύρτος. ου. ἡ. myrtus.

Μυρτωνίς. ίδος. ἡ. μύρτον.

Μύρω. stillo, fluo.

Μῳδᾶν. lugubrè canere.

Μῦς. υός. ὁ. mus.

Μῦσαι. conniuere, inquinare.

Μυσάν. abominabile, impurum.

Μύσαν. occlusi sunt.

Μυσερός. οῦ. ὁ. abominabilis, sceleſtus, impurus.

Μυσάττομαι. μ. ξομαι. π. αγμαι. abominor, detestor, aspernor.

Μυσάχνη. ης. ἡ. scortum.

Μυσχνός. ῆ. όν. impurus, spurcus, odiosus.

Μυσιᾶν. respirare.

Μύσις. ιος. ἡ. præclusio, suffocatio.

Μυσκελίσκιον. ου. τὸ. μυόχοδλον. Legitur & μυσκίλιθρον pro eodem.

Μυσκελής. pedibus obtortis.

Μύσκος. paruus mus.

Μυσός. ἡ. όν. abominandus, exosus, sceleratus.

Μυσός. ου. ὁ. τὸ. scelus, abominatio.

Μύσπαλαξ. muscipula.

Μυσπολᾶν. clàm indagare, in cauernã subire, instar cursus muris leuis sum.

Μύσσω. comminuo, in frusta seco.

Μυσταγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco ad sacra. Actiu. accus.

Μυσταγωγηθείς. instructus orationibus.

Μυσταγωγία. ας. ἡ. disciplina sacrorum, initiatio in sacris.

Μυσταγωγός. ῆ. ὁ. princeps sacrorum.

Μύστραξ. ακος. ἡ. labrum, barba menti, illic enim destillat nasus, quem μυκτῆρα uocãt.

Μυστήριον. η. τὸ. arcanum, sub quo arcani aliquid latet, quodq; non perficitur, nisi occulta aliqua sacrorum ratione, res arcana occultaq;, quæq; nefas est uulgo efferre. Erant autẽ mysteria duplicia apud Eleusinem terræ Atticæ magna scilicet, Cereri sacra, & parua Proserpinæ, in quibus quæ agebãtur, sacerdotes summo silentio occultabant. De hoc Cæl. lib. 9. cap. 9. Dicta autem uolunt, quòd ea δεῖ μύειν τοὺς τυρβάζοντας ἔνδον, hoc est, occludere oportet intus, intus custodire, nec cuiquã prophano explicare. Vnde

Μύστης. η. ὁ. sacra discens, mysteriorum peritus, discipulus, initiatus sacris alicuius numinis. Et συμμύσται, qui ijsdem sacris sunt initiati. Cæl. lib. 9. cap. 9.

Μυστικός. ἡ. όν. mysticus, arcanus.

Μυστιλᾶσθαι. sorbere ex cauato pane, καταφάγειν.

Μυστίλλη. ης. ἡ. panis cauus quo ius sorbetur, panis, qui canibus objicitur. Latini, teste Pompeio, canicas uocant huiusmodi panes. Cæl. li. 9. cap. 9.

Μυσίσσω. incido.

Μυστις. ίδος. ἡ. mystica, arcanorum perita. Laërtius, ἀλλὰς μυστίδος ὧν πρόπολος.

Μύστλον, uel μύστρον. η. τὸ. cauum. Sumptũ à marino mure, qui, ubi libido occœperit, μύεται καὶ συκλέεται, id est, obliteſcit occluditurq;. Μύστρα quoq; cyathos Ruellius interpretatur, mystra Marcel. Cæl. lib. 9. cap. 9.

Μυστοδόκος. qui sacra aut ecclesiasticos recipit.

Μυστοπόλος. η. ὁ. sacra uersans, sacrificus.

Μυστοφόρος. ferens mysteria.

Μύσφονον. muscipula.

Μύχλης. η. mola.

Μύσχον. pudenda.

Μυτικίζω. punio.

Μύτης. mutus, ineptus ad Venerem, & piscis fœmina, quæ sine mare compare non natat, neq; pascitur.

Μυτις. ίδος. ἡ. locus est armatus à tergo.

Μυττίς. sæpiæ atramentum.

Μυττικάζω. gemere, dolere.

Μυττωτύω. μ. ύσω. π. υκα. concido edulium.

Μυττωτόν. τὸ. reliquiæ, & genus edulij ex allijs & uarijs condimentis concinnatum, caseo, ouo, oleo, porro. Dictum quasi μυσσωτὸν. παρὰ τὸ μυσάττεσθαι, contemptum uidelicet & sculentum.

Μυττωτός. allium.

Μυχάταος, & μυχοίταος, pro μυχάταος. intimus, intus semotus, ἐσώταος. Bud. Gõ.

Μυχή. μυχός.

Μυχόζω. subsanno.

Μυχθισμός. suspirium, subsannatio, gemitus.

Μυχός. otiosus, libidinosus, intemperans, peruersus, lasciuus, mollis, adulter.

Μυχμός. ὁ. ὁ. strepitus per nares.

Μυχός. οῦ. ὁ. secessus, conclaue, locus intimus domus, penetrale, locus abditus, sinus.

Μύω. μ. ύσω. π. υκα. claudo, abscondo, occulto. Actiu. accus.

Μυών. ῶνος. ὁ. pulpa brachiorum & coxarũ, sura, γαστροκνημία, musculus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Μυωνία.ας.ἡ.mulier prodigiosæ libidinis apud Aelian. à murium salacitate immodica, quæ dicitur μῦς. Cæl.lib.8.cap.8.

Μυωξία.μυωπία,muris cauerna,oratio contumelios a. Cæl.ibidem.

Μυωπάζω.μ.άσω.π.ακα.manu tento. Metaphora ducta à muribus,qui parietem,aut tabulam, aut si quid aliud obuium fuerit, sequi solent, donec cauum nacti fuerint. Vide quoq; in μύωψ.

Μυωπία.ας.ἡ.cauerna murium.

Μυωπίας.ου.ὁ.luscios us.

Μυωπίζομαι.μ.ίζομαι.π.ισμαι.insanio furio. ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχω. Depo. absol.

Μυωπίζω.luscios us sum,stimulo, διεγείρω, ἀφυπνίζω. (la muris.

Μυωτός.genus ueslis certæ,& herba auricu

Μύωψ.ωπος.ὁ.insecti genus est,quo maximè boues infectãtur. Sunt qui crabronem interpretantur. Significat etiam flagellũ equi,calcar. Μύωπες quoq; dicuntur,qui à primo ortu propius admota oculis uident,remota uerò non,quod genus homines res intuendas oculis ferè contingere solet,& limis etiam secluso q; oculi s aspicere,cui contrarium senibus accidit. Aut (ut alij) qui interdiu exiliter uident,& ue speri iustam aciem habent. Sic dicti à cõniuentibus oculis. Vnde μυωπάζειν uerbũ,cõtractis ita palpebris uidere. Latini luscios os,luscitios os & nuscitios os uocãt. Budæus in Annot.

Μῶ.

Μῶ.quæro.unde μάω,quære

Μωλέω.loquor,cano.

Μώλιξ.flamma,pustula.

Μώλυξ.imperitus,ἀπαίδευτος.

Μωλύω.euanco,βάπτω,desipio.

Μώθων.ωνος.ὁ.saltationis genus seruilis,actumultuosæ. Lacedæmonij uernas, hoc est seruos domi natos μάθωνας appellant, aut eos qui ingenuorum filios instituunt. Vnde prouerb. Aufer τὸν μάθωνα à remo, quo monemur non esse obstrependũ ijs qui rebus seriis sunt occupati. Eras. Chil. & Cæl.lib.14.cap.12.

Μωκάομαι.τὸ μυκάομαι.

Μωκεύω.accuso.

Μωκία.ας.ἡ.irrisio, irridendi studium, conuicium.

Μωκιᾶσθαι.irridere,quo etiam Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωκίζω.adulor,ὑφηνωπίζω.

Μῶκος.subsannator,fatuus,amens, cauillator,irrisor,stultus.

Μῶλα.τὰ labia,ossa genuum.

Μωλέω.pugno.

Μῶλος.ὁ pondus,lapillus qui ponitur in lapidibus contungendis. Item strages in bellis,pugna diuturna. παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι.

Μῶλυ.& . τὸ. moly herba. παρὰ τὸ μωλύειν τὰς νόσους,id est,à mitigandis,sedandisq; morbis. Eam Mercurius Vlyssi tradidit in remedium carminũ Circes. Odyss. κ.μῶλυ δ' ἐμὲ καλέουσι θεοί,quod interpretans Ouidius ait,Moly uocant superi,nigra radice tenetur.

Μῶλυς. imperitus, inquinatus, dissolutus, hebes.

Μωλύω. ἀφανίζω, lenio, sedeo, hebeto, impedio.

Μώλωψ.ωπος.ὁ.flagellum ex boue,uibex,cicatrix.

Μωμάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.uitupero,reprehendo,subsanno.

Μῶμφ.ὁ.μῶμος,stultus,pugna,dedecus,opprobrium,uituperium.

Μωμίοχος.ὁ.dens molaris, uel ea pars dentium molarium,quæ gingiuæ assidet.

Μωμητός.ὁ.uituperabilis.

Μώμος.ὁ.uituperium,macula,deus conuicij omnia reprehendens,reprehensio.

Μωμοσκόπος. qui curiose obseruat quæ reprehendenda sunt.

Μῶν.an,num,ἆρα. Est autem μυσματικῶς ἀποφαντικὸν,& ponitur pro μὴ οὐ κατὰ κράσιν. Suidas Ὦλόν μὲν esse scribit ἐπιζητητικὸν. τὸ γάρ (inquit) μῶν ζητῶ. Vnde μῶν μή, pro nónne apud Platonem. Bud.Com.

Μωνίον.unum,inutile.

Μάνυξ.υχος.ὁ.pro μονόνυξ. habens ungulam integram,

integram,solungulus,unicam habens ungulam.

Μόνυχον.ε.τὸ.soliped.

Μωπάω.conqueror.

Μωραίνω.μ.ανῶ.παρακόπτω, desipio, stupidè & fatuè aliquid ago. Neut.absol.

Μωρία.stultitia.

Μωρολογῆν.insulsè blaterare,garrire, inepta loqui.

Μωρολογία.ας.ἡ.inepta loquacitas,fatua,& insulsa. Cæl.lib.12.cap.17.

Μωρολόγιον.ε.stultiloquium.

Μῶρον.ε.τὸ.morum.

Μωρός.ᾶ.ὁ. fatuus, morus, stolidus, hianti ore,qui & μαμμάκυθος nuncupatur. Vnde & morari prima producta,pro insanire apud Tranquillum.

Μωρόσοφος.ε.ὁ.stultè sapiens, qui desipienter sapit.

Μωρότης.ητος.ἡ.fatuitas.

Μώρωσις.ιος.ἡ. uitium propriè est memoriæ, fatuitas.

Μωρωσός.stultus,demens.

Μωσής.ῆος.ὁ.&

Μωϋσής.ῆος. Moyses, à μωῦ Aegyptia, seu potius Chaldæa uoce.

Μῶσθαι.τὸ πανθάνειν.negotiosius esse, inquirere,dichten. Vnde μῶσσα appellatæ sunt.

N A.

Ναύλας. citharista, peritus ludendi cithara. Cæl.lib.5.cap.23.

Ναύλα,&

Ναύλιον. ου. τὸ. naublium, instrumẽtum musicum,psalterium, nabel corrupto uocabulo.

Νάγμα.ατος.τὸ.pilus,uillus.

Ναίτης.incola.

Ναίτωρ.fluens.

Νά. aduerbium affirmantis, & concedentis, ut sunt ita & etiam Latine. Interdum seruit anthypophoris,ut νὴ Δία. Demosth. ναί φησιν, at enim inquit. Ponitur & pro nempe,uel utiq. Gregor. ὡς εἶν' ἐγὼ ναὶ πάσας.

Ναὶ μὰ.affirmat. Ναὶ μὰ Δία,certe. Iliad. α.ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, id est, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναΐδιον.facellum,ædicula, id est, ædis sacræ appendix.

Ναιετάσκω,&

Ναιετάω.habito. Actiu.accus.

Ναυβρός.hinnulus.

Ναιμλώ.insuper,uerè,sanè.

Ναίομαι.eo,πορεύομαι.

Νᾶπορ.ε.τὸ.nærum.

Νάχι.certè.

Νάω.habito,fluo.

Νάκη.ης.ἡ.&

Νᾶκος.ους.τὸ.pellis caprina,uellus.

Νᾶμα.ατος.τὸ.latex,fluxus,fluentum,unda, riuus,fluens,fons.

Ναννάειος.pulcher,mollis.

Νᾶνος.ε.ὁ.uel duplici ν,νάννος.nanus,pumilio. Gel.lib.19.cap.13.& Cæl.lib.2.ca.38.

Ναννώδης.ους.ὁ,ἡ.breuis in nani morem.

Νάξια.sacrificare.

Νάξος.Bacchi cognomen.

Ναξιουργὶς.naxio opificio factum.

Ναοποιός.ᾶ.ὁ.templi custos Trapezuntio interprete.

Ναός.ᾶ.ὁ.templum.ναὸς deorum est,σηκὸς uero heroum.

Ναοφύλακοι. quibus tutela & sarta tecta ædium sacrarum, commissa sunt.

Νάπη.ης.ἡ.&

Νάπος.ους.τὸ. saltus, locus syluosus, mons, uallis,rupes.

Νάπυος.ε.ὁ.stultus.

Νάπυ.τὸ.synapium.

Νᾰρδίζω.nardum redoleo,ac æmulor.

Νάρδος.nardus,& oleum nardinum.

Νᾰρθηκία.ἡ.ferulago.

Νᾰρθήκιον.ε.τὸ.narthecium, theca in qua medicameta reponuntur. Cicero de Fin. Medicamẽta illa tanquàm de narthecio promant.

Νᾰρθηκοφόρος.ου.ὁ. ferulam ferens. Cæl.

Universidad de Deusto
Biblioteca

lib.4.cap.13.

Νάρθηξ.κος.ὁ.ferula,thyrsus,uirgula,& medicum instrumentum.

Νᾶρκάω.μ.ήσω.π.κσα. negligo, obstupefacio, facio torpere. Actiu.accus.

Νάρκη.κης.ἡ. torpedo, dissolutio membrorũ, stupor,&

Νάρκημα.ατος.τὸ.uel.

Νάρκησις.ι@.ἡ.idem.

Νάρκισσ@.ε.ὁ.Narcissus,pueri nomen.

Νάρκισσ@.ε.ἡ.narcissus flos.

Νάρκ@.ε.ὁ.torpedo piscis.

Νᾱρκώδης.ες@.ὁ.stupidus,segnis.

Νᾰρός.ἡ.ὁ.humidum,liquidum.et ναρὸς,custos.

Νάρω.abscondo,quæro,mulgeo.

Νάσθη.habitauit, ut πατὴρ ἡμὸς ἄργα νάσθη.

Νασμός.ῦ ὁ.imber,latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.

Νασμώδης.humidus.

Νάτα.habitaui.

Νάτατε.habitauit.

Νάτω.adæquo,premo.

Νατήρ.habitator.

Νατός.ῆ.ὁ.planus,deustus,solidus panis mel le & uuis passis, & alijs aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq; uolunt, quia densior sit,cõstipatiorq;, nil prorsum leuitatis habens aut innanitatis. ἄρ᾽ ἦ νάτῳ ἀρτύμασι.

Νάτ@.genus arundinis,ex qua sagittæ fieri solent.

Ναυαγέω.μ.ήσω.π.κα. naufragor, nauem frango, naufragium facio. Construitur cum accusatiuo,& interdum absolutè.

Ναυάγιον.ου.τὸ. pars nauis fractæ, naufragium.

Ναυαγός.ᾶ.ὁ.naufragus.

Ναυαρχέω.μ.ήσω.π.κα. naui præsum. Genit.aut datiuo.

Ναυαρχίς.ίδ@.ἡ.nauis prætoria,uel in qua prætor est.ϕατνὶς aliquando Diod.Vulgo capitanea.

Ναυαρχίται.οἱ.classium duces.

Ναύαρχ@.ου.ὁ. nauarchus, præfectus uel classis ductor,κυβερνήτης.

Ναυβάτης.ᾶ.ὁ.nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία.ναυάγιον.

Ναυηγός.ᾶ.ὁ.ναυαγός.

Ναυηγῶ.τὸ ναυαγῶ.Bud.Com.

Ναύκαροι.quæstores Athenis,qui publicam pecuniam exigebant:& ναυκαρεῖον, ærarium publicum.

Ναυκληρέω.nauem guberno.

Ναυκληρία.ἡ.nauiũ gubernatio. Plutarch. ναυκληρίαν ποιησάμενος, nauis administrationem sortitus.

Ναύκληρ@.ε.ὁ.nauclerus, nauis gubernator,nauis dominus, meritorias naues habens,quem patronum appellamus. Nauicularius dicitur à Tacito, & naui culator à Cicerone.

Ναυκρατῶ.nauali pugna uinco,præsto nauibus. Ναυκράτησ᾽ ἡ θαλάσσης, occupantes mare classe.Bud.Com.

Ναυκράτωρ.gubernator nauis.

Ναῦλα.κς.ὰ.genus musici instrumenti,quod idem esse cum psalterio quidam tradunt, & si Quintil.& Cic.de Arusp.Resp.aliter sentire uideantur. Sophocl. ὲ ναῦλα κακυρῆσι,ϑ᾽ ὑδρα ϕίλα.Cæl.lib.5. cap.23. Huius diminutiuũ est ναυλίον apud Ouid.lib.3.de Arte, Discе etiam duplici genialia naulia palma Vertere: conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον.ε.τὸ.naulum,portorium, uiaticum, uectura. Legitur etiam in masculino genere pro eodem.

Ναυλοχέω.μ.ήσω.π.κα. maneo in portu, insidior cum nauibus, locum nauibus capto.

Ναύλοχον.ε.τὸ.nauale,portus nauium.

Ναυματαλία.aprica. Arrianus lib.8.

Ναυμαχέω.μ.ήσω.π.κα.naualem pugnã gero. Neut.datiuo,ut ναυμαχᾶν κεινθίοις, nauibus pugnare cũ Corinthijs, Thucyd.

Ναυμαχησέω. cupio nauali prælio decertare.

Ναυμαχία.ας.ἡ.nauale prælium. (re.

Ναυμαχίον.pœna in eum, qui naualem militiam refugisset.

Ναύμαχ@.ε.ὁ.aptus nauali prælio. Et ναύμαχα δόρατα,hastæ longæ.

Ναυπηγέομαι,&

Ναυπηγέω.μ.ήσω.π.κα.nauẽ fabrico.Neu. absol.Bud.Com.

Ναυπηγική.ars fabricandi naues.

Ναυπηγήσιμ@.ον.ὁ. aptus fabricandis nauibus.

Ναυπηγήσιμ@ πόλις. quæ commoda habet ad nauium ædificia.

Ναυπηγός.ᾶ.ὁ.fabricator nauiũ, naupegus, aut naupagus, Chalcidio interprete.

Ναυπλία.ἡ.ager terræ Argiuæ.

Ναυσίζω.irridere,καταμωκᾶσθαι.

Ναῦς,τῆς νάϝ@,uel νηὸς.πλὼ ναῦφ.τὰς ναῦς. nauis.

Ναυστολέω,nauem conducere.

Ναυσιάω.nauseo.

Ναυσικάα.ας.ἡ.Nausicaa, Alcinoi filia.

Ναυσίκλυτος.ε.ὁ.nauibus inclytus.

Ναυσίπορ@.ὁ. nauigabilis, nauibus meabilis.

Ναυσιπόρ@.nauigans.

Ναύσταθμος.ε.ὁ.nauale, ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium statio.

Ναυσθήρ.magnus,terribilis,habitator.

Ναυστολέω.naui duco, ναυτίλομαι. Accus. Bud.Com.

Ναυστολία.ἡ.πτῶς.

Ναυστολῶ.nauigo.

Ναύτης.ε.ὁ nauta.

Ναυτία.ας.ἡ.&

Ναυτίησις.nauſea,abominatio.

Ναυτιάω.μ.άσω.π.κα. nauseo. Neut.

Ναυτικόν.οῦ.τὸ. classis. Veneti armatam uocant.

Ναυτικός.ῆ.ὁ.nauticus.

Ναυτιλία.ας.ἡ.nauigatio,id est,ars nauigãdi,nauigium.

Ναυτίλομαι.μ.ῆμαι.π.αλμαι. nauigo. Depon.absol.

Ναυτίλος.ε.ὁ.nauta,& piscis,qui nautilus dicitur,quòd nauis speciem præferat.

Ναυτιώδης.fastidiosus.

Ναύφι.nauibus.

Ναύφρακτον.ε.τὸ. classis ad bellum instructa, nauium statio.

Ναύω.supplico,fluo.

Νάφθα.ης.ἡ.piscis genus aut plantæ.&

Νάφθας.ε.ὁ.naphtha,bituminis genus apud Persas, ad quod è longinquo etiam flamma transit. Dioscor.lib.1.cap.99.

Νάω.fluo.Neut.absol.

Νε. particula nõ nisi in compositione dictionum ponitur,priuationem significans.

Νέα. noualis ager, qui alternis annis seritur. ἐκ νέας,à iuuentute.

Νεάζω.Bud.Com.&

Νεανίζω,&

Νεανίζω.μ.σω.π.κα.Isem.

Νεανεύω,&

Νεανιεύομαι.Bud.Com.&

Νεανικεύω.μ.εύσω.π.υκα. Item.

Νεανίω.sum iuuenis,uel iuuenor (ut Hora. dixit) iuuentutem transigo. Aliquando pro inconsideratè aliquid & iactanter more iuuenum facio. Aliquando terram innouo. Aliquando floreo,uigeo,ut si orationem floridam & phaleratam νεανίζειν dixeris,& id genus. Erasm.prouer. Iuuenari.

Νεαρα.ſumen,abdomen.

Νεᾱκής,&

Νεακόνητος.ε.ὁ.nuper acutus.

Νεᾱλής.ἐ@.ὁ,ἡ.nouus in omni officio.

Νεᾱλίς.ίδ@.ὁ. piscis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuntius.

Νεάλωτος.recens captus.

Νεανέα.ſuperbia.

Νεανίας.ε.ὁ.adolescens, audax, qui strenuo est ſpiritu & acri.

Νεανίευμα.ατος.τὸ. iactantia, strenuitas,interdum strenuum facinus,audax factum, ὁ ἀνδρεισμός.Bud.Com.

Νεανικός.ῆ.ὁ. temerarius, inconsyderatus, ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sæpius,quàm uera ratione duci solet,ferox,fortis,ualidus,audax,uehemẽs, dirus,animosus,strenuus. Νεανικοὶ πόροι, insignes meatus. νεανικὴ ϕορά, permagna dissectio.

Νεανικῶς.iuueniliter, strenuè, fortiter, ut

Universidad de Deusto
Biblioteca

solent iuuenes, ualidè, id quod Latini quo que imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum, Iuueniliter aurũ.

Νεανίς. ίδ(ος). ἡ *puella, iuuencula.*

Νεανίσκωμα. ατος. τὸ. *superbia, incõtinentia.*

Νεανίσκος. ὁ. *adolescentulus.*

Νεανόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. *iuuenesco, pubescо. Depon. absol.*

Νεᾶξ. ακος. ὁ. *iuuenis.*

Νεαρός. ᾶ. ὁ. *nouus, recens, iuuenilis.*

Νεαρώτεροι. *nouitij, recentiores.*

Νέατα. *habitantur, pro νενίατα, sitæ sunt.*

Νέατη, ᾳ. νίτη. ης. ἡ. *chorda acuti soni.*

Νέατος. ᾱ. ὁ. *nouissimus, id est, ultimus, postremus. Item ἡ γῆ νεωστὶ ὑροτεταμένη, terra recens aratro proscissa, & ad sementẽ exculta, νειὸς, νειὸν. Latinè dicitur noualis uel nouale, ueruactum, & aliquando seges. Xenophon βαρυτόνως posuit, καὶ γῆ (inquit) νεατὸς, καὶ σπόρος, καὶ φυτέα, καὶ νομή. Sed hic pro ipso tempore arandi potius ponitur, quàm pro ueruacto aut segete. Hæc Bud. in Annot. post. Quanquam in Com. scribat, cum tempus arandi significet, ὀξυνοῦσθαι solere, cum autem segetes & terram aratam, βαρυνεῖσθαι. Quare τ Διπλολογεμένων uidetur esse.*

Νειάω. *habito. Item nouo, hoc est noualia facio. Actiu. accus.*

Νεβρείδιον. *nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus gestasse fertur. unde νεβρίδα φορὰν dicitur eleganter, qui timidior est, aut uinolentus.*

Νεβρίζω. *pelle ceruina cingo.*

Νεβρός. ᾱ. ὁ. *uel κ. hinnulus, ceruus qui νεωστὶ βοτᾶν ἐνδέχεται, id est, alimentum admittit. Vnde Anacreon νεβρὸν uocat, νεοθηλαγαλακτικὸν, id est, nuper lactantem.*

Νεοβράφονος. *hinnularia aquila uocatur à Plinio.*

Νέδα. κς. ὁ. *fluuius, cuius fontes scaturiunt ex Lycæo monte.*

Νείω. *nato.*

Νέκα, *pro νέκη Ionice. eas, πορεύθῃ, ἐπαρέλθῃς*

Νεογενὴς. ους. ὁ, ἡ. *nuper genitus.*

Νεόκης. ους. ὁ, ἡ. (ος)

Νεοκονὶς. *nuper acutus.*

Νεοκλᾶτις. *gubernator nauis.*

Νεόκλαστος. ὁ. *nouiter factus. Et νεόκλατα, nuper subactæ & conspersæ farinæ, subaudi endũ enim τὰ ἄλφιτα. Item placentæ & esculenta ex melle & farina facta. Demosthen. contra Aeschi. μισθῶν λαμβάνων τὰ τῶν σπερμάτων καὶ νεόκλατα.*

Νέκλυς. υδος. ὁ. *nuper aduenies.*

Νεκλωίνης, *pro νεανίας. adolescens, iuuenis.*

Νᾶα. *ligna fabricandis nauibus apta. sed ναὰ, draconis lustrum.*

Νᾶαι. *radices.*

Ναάρη. ἡ. κύστις, *intestinum crassum, pars extrema uentris, uêter inferior, apud Homerum.*

Ναιάρος. ᾱ. ὁ. (ος)

Νεάατος. *ultimus, postremus, infimus.*

Νακίσκω, (ος)

Νακίω. μ. ήσω. π. κα. *contendo, obiurgo, laudo, canto. Neut. datiuo.*

Νακίω. *idem.*

Νάκη. ης. ἡ. (ος)

Νᾶκος. ους. τὸ. *contentio.*

Νᾶλος. ᾱ. ὁ. *Nilus Aegypti fluuius. Seruium dictum existimat quasi νεόν τε λαῶ, id est, nouum trahentem lutum, quo oblimet, hoc est limo oppleat Aegyptum.*

Νῆμα. ατος. τὸ. *filum.*

Νῆν. *natare, propriè de hominibus.*

Νέοθεν. *ab imo.*

Νεός. ᾱ. ἡ. *nouale.*

Νεόταλος. *infimus.*

Ναποιέω. μ. ήσω. π. κα. *nouam tellurem facio, ueruactum facio. Neut. absol.*

Ναρός. *uehemens, extremus, cauus. Et ναρὸν uenter imus.*

Νασόμενος. ος. ὁ. *rediturus.*

Νέασομαι. *eo, redeo.*

Νᾶται. *redit.*

Νέωθεν. *ex imo.*

Νεκάς. άδ(ος). ἡ. *aceruus cadauerum.*

Νεκραγωγῆν. *mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hac animas ille euocat orco. Bud. Com.*

Νεκρικά. τὰ. *res mortuorum.*

Νεκρο

Νεκροκοείνθιοι. *Corinthiorum defuncti. Sic in historia uocabantur uasa fictilia, quæ Corintho euersa Romam impleuere, quòd ex recluſis ſepulchris eam excerpſiſſent prædam. Cæl. lib. 11. cap. 60.*

Νεκροπομπός. *Mercurius qui animabus ad inferos ducendis præest. Bud. Com.*

Νεκρός. ᾱ. ὁ. *uel νεκρὸν. τὸ. mortuus, cadauer. ἐφ' νεκρικῇ, καὶ κατ' ἠ ψυχή. Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id est cadauer. Ciceroni ſepultura, Illã inſepultã inſepulturã. In ſacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60.*

Νεκροσυλῶ. *mortuos deduco.*

Νεκροσυλία. ας. ἡ. *prædatio mortuorũ, graſſatio ſicariorum.*

Νεκροφόρος. ᾱ. ὁ. *capulus, feretrum, defuncti fer, ueſpillo, libitinarius, ſandapilarius, pollinctor. Bud. in Annot.*

Νεκρόω. μ. ώσω. π. ωκα. *mortifico. Actiu. accuſatiuo.*

Νεκρώδης. ες. ος. ὁ, ἡ. *mortifer. Vnde νεκρῶδες ἐπιφορὰν, faciem cadaueroſam præ ſe ferre.*

Νέκρωσις. ιος. ἡ. *mortificatio.*

Νέκταρ. ος. τὸ. *nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, à νε, quod priuationem ſignificat, & κτάνω. Potũ deorum quidam interpretantur: uerum Anaxandrides & Alcman cibum intelligunt. Cæl. lib. 4. cap. 13. Erat item uini nomen in Lidiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnati.*

Νεκτάρεος. ᾱ. ὁ. *nectareus, diuinus, immortalis.*

Νεκύδαλος. *genus inſecti, inualida Theodo.*

Νεκύτια. ας. ἡ. *funus, res mortui, mortuorum feſtum.*

Νεκυομαντεία. ας. ἡ. *uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis euocatis manibus.*

Νεκυσύλος. ὁ. *qui mortuos tranſmittit, atque tranſportat. Charontis epitheton apud Lucianum.*

Νεκύσια. τὰ. *funeralia.*

Νέκυς. υος. ὁ. *mortuus, νεκρὸς. ἐκ τοῦ, νε, σφιγκτέον, καὶ κίκυς ἡ δυώμις.*

Νεμεσάω. μ. ήσω. π. κα. *succenſeo, indignũ puto, iuſtio uerto, iuſtè accuſo, inuideo. Item timeo, reuereor. Neut. datiuo.*

Νεμέσημα. *res indigna. Vnde νεμέσηματα παθῶν, numinis iram perpeti.*

Νεμεσητός. οῦ. ὁ. *reprehendendus, inuidioſus, odibilis. Item uenerandus, & antiqua ſignificatione, pro eo, qui cuique quod ſuum eſt tribuit.*

Νεμέσεια. τὰ. *feſta dicebantur, quibus uita functis iuſta fiebant. Cæl. li. 6. cap. 41.*

Νεμεσίζομαι, (ος)

Νεμεσίω. μ. ίσω. π. κα. *Νεμεσάω.*

Νεμεσητικός. *qui facilè indignatur, lamentabilis, incuſabilis.*

Νέμεσις. ιος. ἡ. *accuſatio, inuidia, ſuperborũ ultrix, ira deorum, indignatio ex improborum proſperiore ſucceſſu, id eſt, ἐπὶ τοῖς ἀναξίως ὑπεράλλουσι, ut inquit Ariſtoteles. Idem mediam eſſe ait inter inuidiam & ἐπιχαιρεκακίαν. Sunt qui à diſtributione bonorum, malorumq; dictam eſſe uolunt. Cæl. lib. 6. cap. 41. & Eraſ. Chil.*

Νεμέω. μ. ήσω. π. κα. *Νέμω.*

Νέμ(ος). ους. τὸ. *nemus. Iliad. λ. ἐν νέμεσι σκιερῇ. Item oculorum cauitas.*

Νέμομαι. *depaſcor, ut pecus depaſcitur, ut ulcus ſerpens, Dioſcor. Item fruor, & uiclito, ut νέμεσθαι δὲ καὶ ἔστι, καὶ λίμνας, &c. id eſt, uiuit, paſcitur, χρῆται, Ariſtote. de Hiſto. 9. Ponitur & in Pand. pro poſſidere. unde νόμιμη poſſeſſio, κάρπωσις. Quod Cic. imitari uolens, Depaſci (inquit) uetterem poſſeſſionẽ Academiæ ab hoc acuto homine non ſinemus. Significat & partior, ut νέμεσθαι τῶν πατρὸς οὐσίαν, partiri hæreditatem. Bud. Com.*

Νέμω. μ. νεμῶ. π. νενέμηκα. *diſtribuo, diuido, tribuo, reddo, ut νεμόμενα δίκαια, iura à iudice reddita iuſta, Ariſtot. Ethic. 5. Eſt etiam tribuo, id eſt, ſum ſtudioſus alicuius rei, honorem habeo, & magni pendo, honoro. Ariſtotel. Probl. νέμων τὸ πλῆθος ἡμᾶς αὐτῶν. Νέμων τὸ χωρίον, utor*

Universidad de Deusto
Biblioteca

agro pro pascuo, ut ὄρη ἀγαθὰ νέμειν, Xenoph. Et νέμω, pasco pecus. Lucia. καὶ νέμειν τὴν δάμαλιν. Est etiam τὸ διοικῶ, administro, gero. Vnde Herodia. νῦν σύγκλητον βουλὴν νέμοντας, pro senatu dixit. Bud. ibidem.

Νεφάζω. implebatur.

Νεωκρομεῖον. mortuus.

Νεωμεῖον, ὁ

Νεωσμεῖον. ὁ. accumulatus, plenus.

Νεωτάζω. maledico.

Νεώς, poëticè. auus maternus. Cæl. lib. 8. cap. 23.

Νεωτερισμένα. τὰ. instituta.

Νεωρδίκτος. ὁ. ὁ. nuper irrigatus. (clus

Νεώβλαστος. ὁ. ὁ. recèns coagulatus aut mul

Νεόβορος. ὁ. ὁ. nuper primò comestus.

Νεοβόρος. recens pastus.

Νεόγαμος. ὁ, ὁ, ἡ. nouus nuptus.

Νεογνώτης. ὁ. ὁ. βρέφος.

Νεογιλὸς. ὁ. ὁ. infans, iuuenis.

Νεόγονον. τὸ. ὁ

Νεογιλὲς. ὁ. τὸ. ὁ

Νεογιλαῖον. τὸ. infantulus.

Νεογνὸς. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νεογαμὸς. ὁ, ἡ. nouus maritus.

Νεοδαμώδης. ὁ. ὁ. nuper in ciuitatẽ ascriptus, ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios, ut ij, qui ex helotis manumissi erant.

Νεόδμητος. iuuenis, nuper domitus.

Νεόδριπος. ὁ. ὁ. nuper decerptus.

Νεοειδὴς. ὁ. ὁ. σκληρὸς, qui facie iuuenis uidetur, cum sit annosior.

Νεοεργὴς. nuper factus.

Νεοθανὴς. nuper mortuus.

Νεοθαλὴς, ὁ

Νεοθηλὴς. ὁ, ὁ, ἡ. nuper uirescens.

Νεόθρομμος τυρός. nuper coagulatus caseus.

Νεόθυτος. ὁ. nuper immolatus.

Νεοὶ τὰς ψυχάς. rudi, nouellaq; memoria.

Νεοία. ἡ. stultitia, iuuenilis mens.

Νεοκατάσυτος. ὁ. nouus colonus.

Νεοκατάχευτος. recenter illitus.

Νεόκνως. ὁ. ὁ. nuper filatus.

Νεόμικτος, ὁ νεομικτί. recenter.

Νεοκόρος. ædituus.

Νεόλυτος. ὁ. ὁ. nuper factus.

Νεολαία. ας, ἡ. conuentus iuuenum, conuentum.

Νεόληκτος. miles nuper delectus.

Νεολκία. nauale.

Νέομαι. uado, reuertor, abeo, nato. Depon. absolut.

Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ, uel mensis. Nam Græci menses nõ à Calendis, sicut Romani, sed à lunæ initio auspicantur.

Νεόμυκτος. ὁ, ὁ, ἡ. nuper tersus.

Νέον. nuper, uer. κατὰ τὸ ἔαρ, ἄρτι.

Νεοπαγὴς. ὁ. ὁ, ἡ. ος

Νεοπαθὲς. τὸ. res noua, hactenus inaudita.

Νεόπηκτος. ος. ὁ, ἡ. nuper fabricatus, compactus.

Νεόπλουτος. ὁ. ὁ. nuper ditatus, repentè diues factus.

Νεόπλωτος. ὁ, ὁ, ἡ. nuper lotus.

Νεοπολίτης. ὁ. ὁ. nuper ciuitate donatus.

Νεοπρεπὴς. ος. ὁ, ἡ. sumptuosus, iuuenili decore insignis.

Νεόπτα. filij, aut filiæ.

Νεοργὴς. recens factus.

Νεόῤῥαντος. ὁ. ὁ. nuper aspersus.

Νεόῤῥυτος. ὁ. ὁ. nuper fusus.

Νεορὸς. iuuenis.

Νεός. ὁ. ὁ. nouale, campus. uide νιάτος.

Νέος. ὁ. ὁ. nouus, iuuenis. Propriè respondet semo, & competit ijs, quæ sentiunt ætatis, καινὸς uero opponitur uetustati. Itẽ mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.

Νεόσμηκτος. ὁ. ὁ. nuper tersus.

Νεόσσικος. ὁ. ὁ. nauale, ubi fiunt naues.

Νεοσπαδὴς. nuper sascijs puerilibus inuolutus.

Νεοσσὸς. ὁ. ὁ. pullus auium, auis. πρὸ τοῦ νεοσσὸν ὄφιν, ὃ δεῖ βλέπειν, ἢ σφᾶς ἦγεν κινεῖσθαι.

Νεοσυθὴς λεῶς. recens institutus populus.

Νεοσάλυξ. nuper lacrymatus.

Νεόστροφος. ὁ. ὁ. nuper tortus, uanus.

Νεοσύμπτος. ὁ. ὁ. nuper collectus.

Νεοσύστατοι. dicuntur à Iosepho, qui recens professi erant sectam pharisæorum.

Νεόσφακτος. ὁ, ἡ. ος

Νεόσφαγος. ὁ. ος

Νεόσφακτος. ὁ. recens occisus.

Νεοτάγμων. ονος. ὁ, ἡ. nuper factus.

Νεοτελὴς. ὁς. ὁ, ἡ. nuper absolutus.

Νεοτεισμὸς. innouatio.

Νεοτροποιεῖν. innouare.

Νεότευκτος, ος

Νεοτευχὴς. ὁς. ὁ, ἡ. nuper fabricatus.

Νεότης. iuuentus. (la.

Νεοττὶς. ίδος. gallina, iuuenca, puella, nouel-

Νεότμητος. ὁ. ὁ. nuper cæsus, siue sectus.

Νεόφατα. τὰ. recentia uulnera.

Νεότρωτος. ὁ. ὁ. nuper uulneratus.

Νεοττεύω. μ. σω. π. ευκα. nidifico. Neu. abs.

Νεοττία. ας. ἡ. nidus.

Νεοττὸν. τὸ, uitellus, testa oui.

Νεοττὸς. Atticè pro νεοσσὸς. pullus.

Νεοτρεφῶ. in iuuentute alo. Translatio est ab animalibus.

Νεοῤῥὸς. ὁ. ὁ, ἡ. nuper factus.

Νεότευκτος. recens uulneratus.

Νεοφθόρος. ὁ. ὁ. nuper corruptus.

Νεόφατος. ὁ. ὁ. nuper mortuus.

Νεόφυτον. τὸ. nouella, planta.

Νεόφυτος. in sacris literis, qui nuper ad fidẽ accessit, quasi nuper insitus. ἀπὸ νέον nuper, & φύω planto.

Νεοχάρακτος. ὁ. ὁ, ἡ. nuper sculptus.

Νεοχμᾶν. innouare, interpolare.

Νεοχμία. innouatio, commotio.

Νεοχμίζω. res nouas molior.

Νεοχμόομαι. noua moliri, studere rebus nouandis.

Νεοχμὸς. ὁ. ὁ. recens, uires habens non fractas, sed integras.

Νεοχμῶσαι. innouare.

Νεόχμωσις. ιος. ἡ. studium rerũ nouandarũ.

Νεόω. μ. ώσω. π. ωκα. nouo, ut νεᾶν τὸν γῶν, nouale facere, aut uerua cium, nouare terram.

Νεπόδες. οἱ. pedibus carentes, paruos pedes habentes.

Νέρθε, & νέρθεν. subter, infra. pro ὑπὸ γῆν.

Νέρτατα. ultimo, ἔσχατα.

Νέρτερος. ὁ. ἡ. inferior, καταχθόνιος: quasi ὑπέρτερος, id est, ὁ ὑπὸ τὴν γῆν ὤν. Vnde ος pro inferis ponitur.

Νέσσος. ὁ. Nessus Centauri nomen.

Νεύραον. τὸ. ος

Νέσσις. ἡ. poculi genus, Athen. lib. 11.

Νετάζω. habito.

Νεῦμα. ατος. τὸ. nutus, assensus.

Νεύμαι. ibo, redibo.

Νευρά. ᾶς. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρῆσαι, pro νευρᾶ. neruo. ἐκ τῆς νευρᾶς ζῶ τόξου.

Νευρὶς. ίδος. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρόβατος. ὁ. ὁ. neruis se mouens, in funibus ambulans.

Νευρόκαυλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruosos habet caules, fœniculum.

Νεῦρον. ὁ. τὸ. neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde νεῦρα ἔχειν, pro ualidum & robustum esse, neruos habere. (bos

Νευρομάφα. ας. ἡ. pars corporis circa lum-

Νευροῤῥαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. suo cum neruis.

Νευρόῤῥαφος. ὁ. ὁ. neruis consutus.

Νευροσπαδὴς ἄφακτος. sagitta neruo intenso emissa.

Νευρόσπαστα. imagunculæ, quæ neruis quibusdam et fidiculis occultis mouentur, perinde ac si uiuerent. Vnde

Νευροσπάσται. huiusmodi præstigiatores & circulatores.

Νεῦρω. τὸ ἐνισχύω, uires & neruos addo.

Νευρώδης. ος. ὁ, ἡ. neruosus.

Νεῦσις. ιος. ἡ. natatio, natatus, nauigatio.

Νευσάλω. μ. άσω. π. κα. nuto, quatio, nutu admoneo.

Νευσικὸν. ὃ. τὸ. natatile.

Νευσικὸς. ὃ. ὁ. ος

Νευτὴρ. natator.

Νεύω. μ. εύσω. π. ευκα. annuo, redeo, fugio, uergo, nato. Neut. absol.

Νεφελη. ης. ἡ. τὸ νέφος.

Νεφεληγερέτης. ὁ. ὁ. nubes congregans, ab ἀγείρω cõpositum, & νεφέλη. uel nubes excitans, ab ἐγείρω. Est autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νεφεληγερέτα sæpe pro nominatiuo νεφεληγερέτης usurpatur à poëtis, ut νεφεληγερέτα Ζεύς, Ho. frequẽs.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum.
Νεφελογενής. ές. ὁ, ἡ. nubigena.
Νεφελοειδής. ές. ὁ, ἡ. nubeculaceus.
Νεφελώδης. ές. ὁ, ἡ. nubilus, nebulis obscurus.
Νέφος. εος. τὸ. nubilum, nebula, coactus aër, à νε priuandi particula & φάος, quasi νάνδον φάους. est enim conflipatio aëris pars. Item rete uenatorium.
Νεφρειδιῶ ἀλγῶ. pingue circa renes, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς.
Νεφρῖτις. ίδος. ἡ. nephritis, dolor renum. Cæl. li. 2. cap. 36.
Νεφρός. ῦ. ὁ. ren. ἀπὸ τοῦ νέφειν, quod mingere & pluere significat.
Νεφώδης. ες. ὁ, ἡ. nebulosus.
Νέω. μ. ήσω. π. κα. neo, nato, abluo, uado. Et νεύω. μ. νεύσω, pro νέω.
Νεώδορος, & νεήδορος. ὁ. nuper consumptus.
Νεωκορέω. μ. ήσω. π. κα. administro, uel tracto res sacras.
Νεωκόρος. ὁ. ὁ. ædituus, qui res sacras tractat atq; custodit, ornatq;. à νεὼς templũ, & κορῶ purgo siue uerro.
Νεωλκέω. μ. ήσω. π. κα. nauem traho. Neutrum absol.
Νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uẽto deficiente, remigatio.
Νέωμα. ατος. τὸ. nouale, uide νεᾶλος.
Νεόνητος. ὁ. ὁ. nuper emptus, nouitius, nouus minister, quasi nuper emptum mancipiũ. ἀπὸ νεοῦ nuper, & ὠνέομαι emo.
Νεοποιός. ὁ faber naues construens.
Νεοπός. iuuenis, nuper uidens.
Νεορεῖν. templum custodire, aut naues.
Νεόριος. ὁ, ἡ. nouellus.
Νεώριον. ὁ. τὸ. nauale, id est, ubi fabricantur naues, quale est Venetijs, quod arsenale uocant. Vnde νεωσοῖκοι in naualibus nauium tecta, de quo Bayf.
Νεώς. οῦ. ὁ. templum, oraculum, nauis. Atticum autem est pro ναός. Omnia enim nomina in αος lingua communi desinentia, lingua Attica in εως, per ω μέγα. desinũt, ut μεγέθα & μεγέθεως, ναὸς νεώς.
Νεωστί. nuper, pauloante.

Νέωτα, addito ἐς (ἐς νέωτα) in proximum annum significat, in futurum. Interdum ponitur pro nuper.
Νεώτατος. ultimus, iunior.
Νεωτερίζω. μ. ίσω. π. ικα. noua facio, designo, & nouas res facio, καινοποιῶ, καινουργῶ. Verbum actiuum, nõ absolutum. Alicarli. ς. μήτις ἑτέρα νεωτερίσθω πρᾶξις.
Νεωτερικός, iuuenilis, inconsiderans, stultus, & ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sæpius quàm uera ratione duci solet.
Νεωτερικός. ή. ὁ. qui rebus nouandis studet, πολυπράγμων, factiosus.
Νεωτερισμός. ὁ. ὁ. νεωτεροποιία, renouatio rei, designatio, studium nouarum rerum, seditio.
Νεωτεροποιός. rerum nouarum studiosus.
Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ καὶ νεωτερίζω.
Νεώτερος. iunior, recentior, minor natu, aliquoties contemptũ potius significat quàm ætatem. νεός.
Νεόχμα. terra nuper arata.
Νεωχμόω. μ. ώσω. π. ωκα. noua facio. Neutrum. absol.

N H.

Νή. priuatiua est particula, & aliquãdo intensiua. Est quoq; aduerbium iurandi, ut νὴ δία, etiam, quod affirmantis est, & annuentis. Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ δία, ita in affirmationibus νὴ δία. Aliquando ironiæ seruit, sic ut credo, nempe, scilicet, Latinis. Demosth. περὶ στεφ. μυκσικακώσειν νὴ δία, &c. Et πρὸς λεπτ. ὅτι νὴ δία ἅπαν τινοῦν. Aliquando accommodatur anthypophoris, ita ut responsioni congruat. Demosth. περὶ στεφ. νὴ δί' ἀνόλωμόν γε, Et quidem etiã fortunatum, uel utiq;. Νὴ δί' ἀλλὰ, at, at enim, at hercule, ut Liu. ἀνθυποφορικῶς, Demosth. Et apud Isæum sine ἀλλὰ pro eodem, ἴσως γὰρ νὴ δία πάρεργον, At fortasse nihil ad rem pertinebat. Bud. Com.
Νὴ τὼ θεώ. per gemellos.
Νὴ τὼ σοιώ. per geminos.
Νᾶα. τὸν nauem.

Νήαιθ&. ὁ. ὁ. fluuius Crotoniensis, à nauibus incensis sic dictus.
Νήγατος. ὁ. ὁ, ἡ. pulcher, nuper factus.
Νήγρετον. dulciter.
Νήγρετος. ὁ, ἡ. &
Νήδυμος. dulcis, profundus, inexhauribilis. de somno ferè dicitur quasi qui penitus intrauerit hominem, à νη quod aliquãdo auget, & δύω, ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate profundiore emersio facilis non est, ὃ ἐκ οὗ ῥᾳδίως ἀναδύεται τὴν ὑπνόωντα. Home. ἐμεῖο δ' ἀπὸ νήδυμος ὕπνος, Somnus, unde quis uix potest expergefieri.
Νηδύπους. discalceatus.
Νηδύς. ύος. ὁ. uenter, uterus, ineuitabilis. & νηδύια, intestina.
Νήθω. μ. ήσω. π. ηκα. congrego, communiter. Dicitur autem νέω, uel νάω. Actiu. accus.
Νήθω. μ. ήσω. π. ηκα. neo. Neut. accus.
Νήϊον. ε. τὸ. Neiũ mons Atticæ, seu (ut alij) Ithacæ, unde νηϊάδες nymphæ dicuntur.
Νήϊος. ε. ὁ. ὁ, ἡ. &
Νήϊος. ε. ὁ. ὁ, ἡ. ος. naualis, id est, aptus nauibus.
Νῆϊς. ίδος. ὁ. ὁ. inscius, timidus, infirmus. à priuatiua particula νη, & ἴδω ἴσω.
Νηΐς. ίδος. ἡ. ἡ. Nais. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω.
Νήϊστος. infimus, extremus, naualis.
Νηΐτης, uel νηΐτις. ου. naualis. Vnde Thucyd. νηΐτιδα σφᾶς uocat, quod alibi τὸ ναυτικὸν, hoc est classem, quasi dicas nauale exercitum.
Νηκερδής. ές. ὁ, ἡ. inutilis, nõ ferens lucrũ
Νήκερως. ε. ὁ, ἡ. cornibus carens.
Νήκεστος. incurabilis.
Νικητήριον. paruus triumphus.
Νηκουστέω. μ. ήσω. π. κα. obaudio, non audio, negligo. Neut. absol.
Νικητικός. natalis.
Νικτός. ή. ὁ. nabilis. (τὰς
Νηλιγής. miser, ἀθλιώτατος, φρουτιδὴς, θρίωπας
Νηλίης. ές. in accus. νηλίαν, α longo, &
Νήλις. ε. ὁ. ὁ, ἡ. &
Νηλὴς. ές. sæuus, ἀνοικτος, immisericors.
Νηλέα. ἡ. unedo.
Νήλεος. ε. ὁ. inuisibilis, immortalis.
Νηλεής. ίδος. ἡ. sacrificiũ quod fiebat Dianæ apud Milesios.
Νηλίπους. ὁ. qui nudis pedibus incedit.
Νηλιτής. ές. ὁ. peccator. παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἁλιτεῖν τὸ ἁμαρτάνειν. Odyss. τ. οἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ οἱ νηλιτέες εἰσί. Aliquando innocuus, non peccans, ἀναμάρτητος. παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν.
Νηλίτις. ιδος. similiter pro non peccante ponitur.
Νῆμα. ατος. τὸ. filum. ἀπὸ τοῦ νάω.
Νηματώδης. netilis, aptusq; duci instar lanæ laniue.
Νημερτής. ές. ὁ, ἡ. uerus, uera, inerrabilis.
Νηνεμία. ἡ. tranquillitas uentorum. Attici νηνεμίας absolutè utuntur pro νηνεμίας ὄσης.
Νηνεμέω. ε. uento carens.
Νηνεμένον. serenum, tranquillum.
Νηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. congrego. Actiu.
Νηνεώ. μ. ήσω. π. ηκα. congrego. Actiu.
Νηνεύω. lugeo, loquor.
Νῆξις. ιος. ἡ. natatus, natatio.
Νηξίποδες. οἱ νηποδες.
Νηός. ὁ. ὁ. templum.
Νηοφύλαξ. custos nauis.
Νηπερτής. impexus.
Νηπενθής. ές. τὸ. herba, cuius succus uino immissus, tristitiam discutit, ut Galenus tradit: ac malorũ omnium obliuionem inducit, hoc est τὸ λήθην ποιῆσαι, ut Theophr. inquit. Quidam eandem cum bugloßa uolunt esse. Dicitur autem à νη priu. & πένθος, quasi ἄνυπον. Cæl. lib. 10. cap. 43. & Bud. in Annot. post.
Νηπιάας, pro νηπίας. infantias.
Νηπιάζω. puerum ago, paruulus sum.
Νηπίαχος. ὁ. ὁ. puerilis, infans.
Νηπιάχω. stultè ago, νηπιάζω.
Νηπίη. ης. ἡ. infantia.
Νηπίος. ὁ. ὁ. stolidus.
Νήπιον. ὁ. παιδίον, pusio, infans.
Νήπιος. ὁ. ὁ. quando ad ætatem refertur, infantem significat, quasi νὴ ἔπιος, qui adhuc fari nequit: quando uerò ad animũ, significat stultum, atq; ætatis uitio imprudentem, parum eruditum ac usu rerum callentem.

Νηποινά,ᾶ
Νηποινί,impunè.
Νήποινᾶ.ε.ὁ.impunis.
Νηπτικός.sobrietatem faciens.
Νηπυθὲς.indefinẽs,ἄπαυστος,quasi sine fundo
Νηπύτι@.ε.ὁ.stolidus.
Νηρεύς.ἑ@.ὁ.Nereus deus marinus.
Νήριθμ@.ε.ὁ.innumerabilis.
Νήριον.herbam aliqui uocant rododaphne.
Νηρίς.cauum saxum.
Νηρίται.οἱ.natices.
Νηρίτης.ε.ὁ.conchæ genus quod nauis instar per mare nauigat.
Νήριτ@.ε.ὁ.magnus, multus, innumerabilis. Est etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.
Νηρός.recens,humilis,cauus,humidus.
Νῆσαι,pro νῆσαι.cumulare.
Νησιάρχης.ε.præfectus insulæ.
Νησίδιον.ε.τὸ.ᾱ
Νησις.insulula.
Νῆσις.accumulatio,filum.
Νησιωτῶν ἀντὶ νησιωτῶν,Ionicè.Herodo. Κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μᾶλιστα ἐπλούτιον, Per initia insulanorum maximè locupletabantur.
Νήθομαι.implebor.
Νῆθος.ε.ἡ.insula,παρὰ τὸ νᾶ τὸ κολυμβῶ,& in futuro νήσω.
Νῆσσα.ης.ἡ.anas,& proprium nomen,et parua insula,νησάριον.
Νησεία.ας.ἡ.ieiunium.
Νησεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ieiuno.Neut. absol. & aliquando accus.
Νήσης.ἑ@.ὁ,ἡ.ieiunus.
Νήσιμ@.dies ieiunij.
Νῆσις.ἰ@.ἡ.ieiunium, & inteſtinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus implicitum nunquam quod accipit cõtinet,ſed ad inferiora protinus trãſmittit. Latini hilam & hiram uocant.
Νησύλλιον.ε.τὸ.insulula.
Νησώτης.ε.ὁ.insulanus.
Νήτη.ης.ἡ.fidis acuti ſonus,lyræ chorda.
Νῆτις.imperfectus.
Νήτλω.fruſtra.

Νῆτος.ῆ.ὁ.poſtremus,multus, accumulatus.
Νηφεκός.ἰ@.ὁ,ἡ.uerus,uera.
Νηφεκῶς.uerè.
Νῆσσα.anas.παρὰ τὸ νάχεσθαι.
Νῆσσον.plenum.
Νησσοφόν@ ἀετός,aquila anataria, quæ & planca & morphna & neuia dicitur.
Νῆυμ@.uoce ſiue ſpiritu carens.
Νηῦς,pro ναῦς.nauis.
Νηφάλι@,uel νηφάλιος.ε.ὁ.ſobrius, prudẽs, & uigilans,diligens,attentus.
Νηφάλια.τὰ.feſta quæ ſine uino celebrantur.& ligna νηφάλια, quæ non ſunt de uite,fico,aut moro.Eraſ.Chil.
Νηφαλίζειν.aqua ſacrificare.
Νηφαλισμός.ſobrietas,προσοχή.
Νηφαντικός.ῆ.ὁ.ſobrium faciens.
Νήφω.μ.ήψω.π.κα.φρονέω,caſtus dego,moderatus & ſobrius ſum. Accipitur pro uigilo,& diligens ſum & attentus.Neutrum abſolut.
Νήφων.ſobrius.
Νήχομαι.μ.ήξομαι.π.κμαι.nato. Depon. abſolut.
Νηχοτάλαντοι.loca & urbes iuxta mare.
Νήχυος.multifluus,πολύχυος.à νὴ intenſiua particula.
Νῆψις.ἰ@.ἡ.ſobrietas,νηφαλισμός.
Νάω.νήσω,congrego,conſtruo.

N I.

Νίβα.niuem,fontem.
Νιβάδες.capræ in iugis montium.
Νίγλαροι.οἱ. genus muſici modulaminis. Cæl.lib.3.cap.11.
Νίζω.μ.ίσω.π.κα.lauo,tergo. Actiu.accuſ.
Νίκαθρον.uictoriæ præmium.
Νικάτορες.οἱ.uictores,νικατῆρες, præſtantiſſimi in acie.
Νικάω.μ.ήσω.π.κα. uinco, & uinco iudicio,cũ genitiuo & accuſatiuo. Demoſth. καὶ ἐνίκησεν ζῶν κλήρου τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῷ πάντας, Et uicit iudicio hæreditatẽ ab omnibus qui cum ipſa ambigere inſtituerunt. Aliquando conſtruitur cum duobus accuſatiuis.Dinarch.κατὰ Δημοσθένους τῶν ἐν Κρήτῃ ναυμαχίαν νικήσαντι

τὸν Λακεδαιμονίους.Bud.Com.
Νίκητρον.præmium uictoriæ.
Νίκη.ης.ἡ.uictoria πρὰ τὸ μὴ ἔκειν, id eſt, à non cedendo.
Νίκημα.ατος.τὸ.idem
Νικηκάταιν.ε. artificium conſequendi uictorias.
Νικητήριον.ε.τὸ. uictoria, præmium uictoriæ,feſtum pro uictoria,niceterium,ἐπινίκια.Bud.in Annot.
Νικητής.ῆ.ὁ uictor.
Νικητικός.ε.ὁ.&
Νικηφόρ@.ε.ὁ.uictorioſus,uictor.
Νίκ@.ἀ@.τὸ.uictoria.
Νικτοπορία.nocturnum iter.
Νίκων.ων@.ὁ.machina maxima. Ioſephus lib.6.ᾧ νικᾶν ἢ τάχος ἐνδιδόντος.αὐτοὶ γὰρ τοῦτ' Ἰουδαῖοι τῷ μεγίστῳ ἐκάλουν ῥωμαίων ἐπίταγμα ἀφ' οὗ πάντα νικᾷν.
Νίμμα.τὸ.lauacrum.
Νίν.ipſum. Nec habet alios caſus hoc pronomen,& ponitur pro maſculino,fœminino,& neutro:& pro αὐτὰ apud Sophocl.
Νίομαι.eo.Depon.abſol.
Νιπλήρ.ῆρ@.ὁ.peluis.
Νίπτω.μ.ίψω.π.φα.lauo. Actiu.accuſ.
Νιρεύς.ἑ@.ἡ.Nireus,pulcherrimus omniũ qui ad Troiam nauigarũt præter Achil.
Νίρμ@,& νίρν@.pediculus.
Νίρ@.magnus.
Νίσα,uel νίσ@.ἡ.Niſſa urbs.
Νίσσω,uel νίσσομαι.eo,φέρομαι.
Νίτρον.ε.τὸ.nitrum.
Νιτρώδης.ες.ὁ,ἡ.nitroſus.
Νιφαρ@.ε.ὁ.candidus inſtar niuis,νιφάδες λευκασμέν@.
Νιφάς.άδ@.ἡ &
Νιφετός.ε.ὁ.niuis defluxus, imber niualis, nix minutim deſcendens.
Νιφοβόλον.τὸ.ſublime.
Νιφοτιβὴς.ἑ@.ὁ,ἡ.niue calcatus,niuoſus.
Νιφόεις.όεσσα.ὁ.niualis, altus, candidus, ut νιφόεσσα ἐλαίη pro niuea apud Ionem comicum.
Νίφομαι.niue obruor, ut κατανιφομένοις ὄρεσιν,obrutis niue montibus. Xenoph. καὶ

τὴν ἀκρόπολιν οἷον νιφόμενον ἀπάνθων. Virgil. Ventos perpeſſus,& imbres. Vnde καταννιφόμενα ὄρη,mõtes niuoſi,ut Silius dixit.
Νίφω.μ.ίψω.π.φα.ningo.Neu.abſol.

N O.

Νοερός.ᾶ.ὁ.intelligens,liber,particeps intelligentiæ.Vnde νοεραὶ φύσεις,à Dionyſ.& Gregor. naturæ intellectuales dicuntur, ſiue intelligentiæ abſtractæ, ut ſunt nuntij cæleſtes,id eſt, angeli. Abſtracta autẽ ſeparata dicuntur,quæ non ſunt materiæ immixta,formæ ſcilicet à materia ſeiunctæ, & figuræ mathematicæ, ut docet Themiſt.de Anim.3. Ariſtot.τὰ δὲ ἀφωρίσμενα uocat,& χωριστά.
Νόθ@.idem eſt quod νοεραὶ φύσεις. Bud, de Cont.rer.fort.
Νοέω,uel νόημι.μ.ήσω.π.κα.intelligo,conſydero. Actiu.accuſ.
Νόημα.ατος.τὸ. intellectus, cogitatio, conſilium.
Νοήμων.ον@.ὁ.intelligens.
Νόησις.ἰ@.ἡ.intelligentia.
Νοητικός.ῆ.ὁ.rationalis.
Νοητός.ῆ.ὁ.intelligibilis.
Νοθεία.ας.ἡ.degeneratio.
Νοθεῖα.τὰ.res quæ dantur illegitimè natis à parente.Bud.in Annot.
Νοθεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.degenero.
Νοθεύω.μ.εύσω.π.ευκα.abalieno, decipio, corrumpo, adulor, adulterinus ſum non germanus. Actiu.accuſ.
Νοθοῖ.terret,exaſperat.monet.
Νόθ@.ε.ὁ.nothus,ſpurius,illegitimus,& qui ex muliere externa natus eſt, authore Polluce. Huic opponitur γνήσι@. Bud. in Annot.
Νοθρεύω.langueo,ſegniter ago.
Νοῖδιον.ſententiola.
Νοιμύλειν.labra coniungere.
Νομαδικός.paſcuis uiuens.
Νομαδόσοχοι.à paſcuis redeuntes.
Νόμαια.τὰ leges,ritus.
Νομάνδρια.cœtus uirorum paſtoritius.
Νομάρχαι.οἱ.legumlatores, prouinciarum præfecti.
Νομαρχία.ᾶς.νομαί.

Νομᾶς. ἄδος. ὁ. in pascuis degens inter armenta.

Νομᾶς. ᾶ. ὁ. Numa.

Νομαστικός. ἡ. pastoralis.

Νομεύς. ἕως. ὁ. pastor, legum conditor, tributor.

Νομεύω. μ. εύσω. σ. εῦκα. pasco, id est, pastor sum.

Νομή. ῆς. ἡ. consuetudo. Item distributio, pars, stipendium, præda, congiarium, possessio, κάρπωσις. Item pabulum, pabulatio, pastura. Item ulcus depascẽs & serpens, Dioscor. Item νομὴ præfecturæ prouinciarum, regiunculæ, Plinio.

Νόμημα. δικαίωμα.

Νομιδικά. τὰ. altilia.

Νομίζομαι, passiuè, æstimor, hoc est clara opinione & æstimatione præditus sum, censeor, δοκῶ, σπουδάζομαι, ἀνδοκιμῶ, gratia polleo. Plato in Gorg. ἐὰν νομίζωδ' ἔμοι γε δοκᾶσιν. Aliquando νομίζεται uel νενόμισται, pro solenne est, legitimum est, moris est, in more positum est. Vnde νομιζόμενον, solenne, decens, legitimum, rituale, iustum, in ius receptum, approbatũ, lege sancitum. Et τὰ νομιζόμενα, siue νενομισμένα, quæ Cicero iusta exequiarum uocat, ut τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iusta mortuis facere, & parentari, hoc est τὰ κατὰ νόμους ὀφειλόμενα: & τ νομιζομένων τυχεῖν, funerari. Bud. Com.

Νομιζόμενος. ἡ. habitus.

Νομίζω. μ. ίσω. π. ικα. puto, ὑπολαμβάνω, δοξάζω. Item cõsuesco, legitima facio, legem impono, dico, lege sancio, moribus instituo. Herodia. ὡς νομίζουσι ῥωμαῖοι, ut Romanis mos est, ut Romanorum moribus institutum est. Bud. ibidem

Νομικόν. ἡ legale genus Quintil. interprete

Νομικός. ἡ. ὁ. legi peritus, qui in negotijs legalibus uersatur, liberalis.

Νόμιμον. ἡ, consuetum, legitimũ, ius. Vnde νομίμη μαντικὴ ὑπισχνεῖται, iuris auguran di scientia. Et νομίμων βιβλιοπώλης, iurisconsulti. Et νόμιμος ἐκκλησία apud Athenienses. legitima concio dicebatur, & fixa, & stata, quæ ter in mense habebatur. Contrà συλλογος ἐκκλησία, id est, conuocata & indicta, quæ repẽtè noua aliqua de causa fiebat. Bud. in Annot.

Νομίμως. legitimè.

Νόμιος. ἡ. ὁ. iustus, pastoralis, & Apollinis epitheton.

Νόμισμα. ἄτος. τὸ. numisma, institutio.

Νομισόω. iustè & legitime administro.

Νομοδιδάκτης. ου. ὁ. legem docens.

Νομοδιδάσκαλος. ου. ὁ. legis doctor.

Νομοθεσία. ας. ἡ. legislatio.

Νομοθέτης. ου. ὁ. legislator. Ex iudicibus autem deligebantur, quorum munus erat leges rogationes ue tribus cõcionibus à populo probatas diligentius examinare, atque ut hi eas uel probarent, uel improbarent, ita proferebãtur antiquabantur ue. Bud. in Annot.

Νομοθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. sancio, legem pono. Actiu. accus.

Νομοθέτημα. τὸ. constitutio.

Νομοθετικός. legum ferendarum peritus.

Νομοΐσωρ. legis peritus.

Νομοποιός. νομοθέτης.

Νόμος. ου. ὁ. lex, institutum, θεσμὸς. ἀπὸ τοῦ νέμω, id est, à tribuendo, quòd unicuique tribuat quod suum est. Bud. in Annotat. & Com. Item consuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος qualitatẽ uocis ac moderationem significat, qua uel acutiore uel remissiore utimur. Cuius rationem esse tradunt, quòd ueteres priusquàm literas scirent, leges cantarent, ne eas obliuioni mandarent. unde Terpandri νόμος. Cæl. lib. 1. cap. 27.

Νομός. ἡ. idem quod νομὴ præfectura.

Νομοφύλακες. οἱ. legum præsides & custodes. non solum de ijs dicebatur qui literas legis, sed qui etiam hominum facta obseruabant, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiri Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία. ας. ἡ. legum morumq; regimẽ & tutela.

Νομοφυλάκιον. τὸ. tutela legũ, iuris custodia

Νοσθέντες. οἱ. animati.

Νόος. ου. ὁ. σκοπὸς, mens, sensus, cogitatio. Vnde νόον εἶσθ', sapiet, ut in hemystichio prouerbiali, ἁλιεὺς πληγὲς νόον εἶσθ', Piscator percussus sapiet.

Νορύσσω. fodere.

Νοσηρός. morbosus, mollis, delicatus.

Νοσηρός. οῦ. ὁ. morbosus, morbidus, insalubris.

Νοσέω. μ. ήσω. π. ηκα. ægroto. Refertur ad animum pro non sanè sapere. Neut. absol.

Νοσηλεία. ας. ἡ. ægrotatio, languor, ἀσθένεια. νοσήλεια uero φάρμακα, τὰ θεραπευτικά.

Νοσηλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ægroto. νοσῶ, ὑπὸ τινος θεραπεύομαι. Depon. absol.

Νοσηλεύω. ægrotos curo.

Νοσημάτιον. ου. τὸ. ægrotatiuncula.

Νοσημματικός. ἡ. ὁ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, pestifer, morbidus.

Νοσηρός. ἡ. ὁ. νοσερός.

Νοσιά. ᾶς. ἡ. nidus, mansiuncula.

Νόσιμος. ου. ὁ. ægrotus.

Νόσσιον. ου. τὸ. pullus auium.

Νοσοκομεῖον. ου. τὸ. locus in quo ægrotantes curantur. infirmarium uulgò dicitur.

Νοσοκομέω. infirmos curo.

Νοσοκόμος. ου. ὁ. eius loci præfectus, & curator.

Νοσοποιεῖν. morbos excitare.

Νοσοποιός. ἡ. seditiosus.

Νόσος. ου. ἡ. morbus.

Νοσσόω. seditionem moueo.

Νοσσεύω, pro νεοσσεύω. fœtifico, γεννῶ.

Νοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. redeo, abeo. Neutrum absolut.

Νόστιμον. τὸ. dulcedo. non tamen simpliciter omnem dulcedinem significat, sed quã animo magis quàm palato sentimus. Trãslata est uox ab his qui ex longa nauigatione militia ue, & exilio in patriam reuersi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniũt. νόστος enim reditum significat. Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & sensibus grata detorta est uox.

Νόστιμος. ἡ. ὁ. rediens, maturus. νόστιμον ἦμαρ, apud Home. dies reditus.

Νοστιμώτατον. τὸ. maturissimum, florentissimum, in quo potissima salus atque spes sita est.

Νόστος. ου. ὁ. reditus, uia. ἀφ' οὗτος, ἀφ' οὗ τὸ ὑμέτερον νόστος.

Νόσφι, uel νόσφιν, aduerb. sine. Genit.

Νοσφίδιος. furtiuus, clancularius.

Νοσφίσομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. recedo, priuor, interuerto, furor, suffuror. Depo. absol.

Νοσφίζω. μ. ίσω. π. ικα. alieno, separo, defraudo, priuo, approprio, lateo. Actiu. accus.

Νοσφισμός. ἡ. ὁ. fraudatio.

Νοσφιστής. οῦ. ὁ. morbosus.

Νοτερός. ἡ. ὁ. humidus.

Νοτία. ας. humiditas.

Νοτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. humefacio.

Νότιος. ἡ. ὁ. australis, humidus, marinus.

Νοτίς. ίδος. ἡ. humiditas, humor.

Νοτόθεν. ab austro.

Νότος. ου. ὁ. auster, notus.

Νεθυσικόν. mente plenum. βύσσα γὰρ τὸ πλῆρες.

Νεθυσικῶς. continuè.

Νεθρσία. ας. ἡ. admonitio.

Νεθρίζω. μ. ήσω. π. ηκα. admoneo. Actiu. & actiu. & accus.

Νεθρίτημα. ατος. τὸ. admonitio.

Νεθρίτησις. ιος. ἡ. idem

Νεθριτικός. ἡ. ὁ. admonitorius.

Νεθρίτιμος. reprehensus.

Νεθρίτων. consulens.

Νεμηνία. ας. ἡ. neomenia, primus dies mẽsis

Νεμλιῶτις. trychilus, auis quædam attageni similis.

Νεμνιχὸς. ὁ, ἡ. prudens, mentis compos, cordatus.

Νεμνίχω. sapio.

Νεμνιχῶς. prudenter, σωφρονισμένως.

Νῆς. ὁ. mens, sensus, rationalis & purissima animæ pars quæ entia uniuersa contemplatur. Vnde νοῦν ἔχων soluta compositione pro νουνεχὴς: sicut Latinè animũ magnitudinem pro magnanimitate dicimus. Bud. Com.

Νῆσος, Ionicè pro νόσος. ου. morbus.

Νηχαλὸς. iners, futilis.

N Y.

Νύ. dictio & adiectio syllabica, coniunctio expletiua, enclitica.

Νυγμή. nota.

Νυγμός. ὁ. punctura, stimulus.

Νυδός. mutus, tenebrosus.

Νυκταλός. somnolentus, noctem amans.

Νυκτάλωψ. ωπος. ὁ. qui interdiu clarius cernit, aduentante uero nocte oculis est hebetioribus. παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὅ ὅτι πλανᾶσθαι. Bud. in Annot. Vnde νυκταλωπία, nocturna cæcitudo, Popilio, Aurelio interprete. Et νυκταλώπηξ, luscitas.

Νύκτης. ου. nucamenta uertit Theod. in Theophrasto: & si potius principia & quasi uascula quædã nucum dicenda fuerint. Significat etiam fauorum foramina, & nidos uesparum, & etiam pinorum picearum, ceu præcurrentes et flores præformantes nuces.

Νυκτηλέω. noctu perficio, aut celebro.

Νυκτίλιος. ὁ. Nyctelius, id est, Bacchus, quoniam sacra eius nocte celebrantur.

Νυκτιφαντικός. ὁ. nocturnus.

Νυκτοφοιτέω. μ. ούσω. π. ησα. pernocto. Neutrũ absolut.

Νυκτερινός. ὁ. nocturnus.

Νυκτερίς. ίδος. ἡ. uespertilio.

Νυκτοφόβια. τὰ. quæ nocte uagantur, ut uespertilio.

Νυκτιβόας. nocturnus.

Νυκτίβιος. qui noctu æque ac interdiu agit.

Νυκτικόραξ κος. ὁ. coruus nocturnus.

Νυκτιλόχοι. latrones nocturni, insidiatores.

Νυκτιμυία. ἡ. noctua.

Νυκτίνομος. auis quæ noctu pascitur & uagatur, ut ulula.

Νυκτιπόλος. nocturnus latro.

Νυκτογραφεῖν. lucubrare.

Νυκτογραφία. lucubratio, & opus elucubratum.

Νυκτομαχεῖν. de nocte pugnare.

Νυκτομαχία. nocturna pugna, uel quæ punctim non cæsim fit.

Νυκτοπορεύω. μ. ῶσω. π. ευκα. nocte eo. Neut.

Νυκτοπορία. ας. ἡ. nocturnum iter.

N Y.

Νυκτὸς, aduerbialiter. noctu.

Νυκτοφυλακέω. μ. ήσω. π. κα. nocte asservo. Neut. absol.

Νυκτοφυλακήσεις. excubiæ.

Νύκτωρ, aduerb. nocte, noctu, de nocte, νυκτὸς.

Νυκχάζω. pungo.

Νυμφαγωγῆν. ducere sponsam, nuptias conglutinare & coagmentare. Bud. Com.

Νυμφαγωγός. ὁ. dux sponsæ, qui domo paterna nouam nuptam deducit, ὁ μνηστῆρα & καὶ μνώμενός τινι νύμφην. Appellatur & hoc nomine ἡ προμνηστεία, hoc est matrimonij contrahendi amica interpres & conglutinatrix. Bud. ibidem

Νυμφευθῆναι. quæ nupsit.

Νυμφεύομαι. nubo.

Νυμφεύτρια. ας. ἡ. pronuba, administratrix eorum quæ ad nuptias pertinent.

Νυμφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sponso. Neu. accus.

Νυμφιών. nympharum sacrũ, aut templũ.

Νύμφη. ης. ἡ. sponsa, nurus. Dicitur autem οἱονεὶ νεόμφη, παρὰτὸ νέον φαινομένη. αὐτὴ γὰρ πρότερον θαλαμευομένη, νεῶς φαίνεται, ut inquit Eustath. Item δαιμόνιά τινα γυναικῶν καὶ κωματικώτερα, à priscis νύμφαι dictæ sunt: quo uocabulo significantur uires insitæ terræ, & stirpibus, & natura inditæ riguis & fluentis, per quas fructuum nouorum eduntur & promuntur scaturigines nouo uere, quemadmodum & fructus nuptarum suo uere editur, cum lanugo & pubes erumpit & efflorescit. Vnde in nympharum numero censentur αἱ ναϊάδες, καὶ ἁμαδρυάδες, καὶ ὀρεσιάδες, καὶ λειμωνιάδες, quæ etiam dictæ sunt, Liberi patris nutrices, de quo Cæl. lib. 1. cap. 27. & Bud. Com. Νύμφη etiam est in inferiori labio concauitas. Est etiam subsultans caruncula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum. Significat quoq; calicem rosarum paululum se aperientem, & formicam alatam, siue uermem in apum fauis.

Νυμφιχγίνη. nympharum nupta.

Νύμφια. τὰ. sponsalia.

N Y.

Νυμφίδες. calceamenta sunt muliebria, & sponsalia.

Νυμφικός. ὁ. sponsalis.

Νυμφίον. thalamus.

Νυμφιός. ὁ. sponsus.

Νύμφιος. sponsalis.

Νυμφοκόμος. ὁ. ὁ, ἡ. pronuba, nuptam adornans, νυμφίτευος.

Νυμφόληπτος. ὁ. ὁ. lymphatus, fanaticus, quasi nympharum spiritu correptus.

Νυμφοπόνος. pronuba.

Νυμφοσύλος. ὁ. νυμφαγωγὸς, quasi auspex idẽ propè qui πρόνυμφος & φαύστης & πάροχος. Hoc uocabulo etiam nuptiarum instructor, exornatorq; aut exornatrix significatur: sicut νυμφαγωγὸς quoq; de utroq; genere dici solet. Bud. Com.

Νυμφοστολῶ. nuptam deduco, sponsam orno.

Νυμφών. ῶνος. ὁ. sponsus, thalamus spõsalis.

Νῦν, et νυνὶ Atticè. nunc, sanè, modò, in præsentia. Coniungitur autem cum omnibus temporibus, excepto plusquàm perfecto. In νῦν δὴ, σὺ παραπληρωματικὸν est. Budæus Commentarijs.

Νύξ. νυκτός. ἡ. nox, ut νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempesta. νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης, multa iam nocte. νυκτῶν μέσων, media nocte.

Νυός. ὁ, ἡ. nurus, sponsa, νύμφη.

Νυείω. pungo, polio.

Νύρω. idem

Νύσσα. ης. ἡ. ἀφετηρία, καμπτήρ, repagulum, carceres unde cursores mouentur. à νύσσω, quoniam equi calcaribus urgentur. Item meta. à νύω, inclino, εἰ quòd cum metã attigerint, inclinentur & flectantur.

Νύσσω. νύξω. unde νυσσόμενοι, percussi, cæsi.

Νυσταγμός. ὁ. dormitatio.

Νυστάζω. μ. άξω. π. αχα. dormito, somnum apsperto, ad somnum deferor, conniueo, capite nuto. Neut. absol.

Νυστηλίος. ὁ. somnolentus.

Νύττω. μ. ύξω. τ. υχα. aperio, pungo, uello, stimulo, uulnero, incito, iacio. Actiu. accusatiuo.

Νύχα. noctu.

N Ω.

Νυχτύω. pernocto, occulto.

Νυχθήμερον. aduerb. nocte die, ut in epist. ad Corint. 2. νυχθήμερον ἐν τῷ βύθῳ πεποίηκα. Dicimus & νυχθήμερος nominaliter.

Νύχιος. ὁ. nocturnus.

Νύξ. nox, tenebræ.

N Ω.

Νὼ. apocopa τοῦτο, pro νῶϊ. nominatiuus est dualis numeri pronominis ἐγὼ. Ponitur quoq; νὼ (ut tradit Suid.) pro ὠνὲρ apud Aristoph. βλέψαι ποιῆσαι νὼ, id est, αὐτὼ, uel δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὼ βλέψαι.

Νῶ. accumulo, fluo, nato, neo.

Νωγάλιον. splendidum.

Νωθρογέρων. οντος. ὁ. senex, edentulus, auditu & sermone carens.

Νωθρός. ὁ. ὁ. idem. à νω priuatiua particula.

Νωθρωία. ας. ἡ. indolentia, doloris leuatio. Theocr. κατ' ἄρα πάντων νωθρωίαν κατέχει μεμῶν.

Νώθρωος. ὁ. ὁ. uacans dolore.

Νωθεία. ας. ἡ. segnities.

Νωθής. ήος. ὁ, ἡ. νωθρός. à νω priu. et θέω, quod est currere. νωθὴς ὁδὸς, prolixum iter.

Νωθρός. idem

Νωθρύω, &

Νωθεάω. μ. άσω. π. αλα. torpeo, segnis sum.

Νωθρόν. τὸ. languor.

Νωθρός. ὁ. ὁ. segnis, imbellis, piger, languidus, ἄλογος, tardus, lentus, ignauus.

Νωθρότης. ητος. ἡ. segnities, uetternum.

Νῶϊ. nos duo, uel nos duos. Nominatiuus enim est & accus. dual. num. pronominis ἐγὼ, sicut νῶϊν genit. & dat. eodem numero, id est, nostrũ duorũ, uel nobis duobus.

Νωίτερος. ὁ. ὁ. noster. possess. ab νῶϊ duali numero.

Νῶκρ. inuidia, cogitatio improba, segnities. à priu. νω, & σκάω, salto.

Νωλεμής, &

Νωλεμέως. indesinenter, fortiter.

Νωλεμής. ὁ, ἡ. indesinens, fortiter consistens.

Νῶμα. cogitatio, sententia.

Νωμάω. μ. ήσω. π. κα. diuido, consydero, moueo. Actiu. accus.

Universidad de Deusto Biblioteca

Νώματα. pecora, notæ pecorum.
Νώμησις. ιος. ἡ. consyderatio, motus.
Νῶν, pro νῦν.
Νωνυμία. obscuritas nominis.
Νώνυμος. ὁ, ἡ. ignobilis. Vbi sciendũ quòd ὄνομα in cõpositione primum ο, uertit in ω, alterum in υ. Hinc compositum ex priuatiuo α, & consonante ν propter hiatum inserta, ἀνώνυμος, & contractè νώνυμος.
Νώροψ. οπος. ὁ, ἡ. splendidus, κατὰ σφησιν ζῦ ὁρᾶν, sic dictum. Homer. Iliad. β. νώροπα χαλκὸν uocauit. splendor enim ferri et armorum uisum solet offuscare.
Νωσίχωλος. negligens.
Νωτῆς. muli, aut asini clitellarij.
Νωτιαῖος. α. dorsualis.
Νωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. tergiuersor, obuerto tergum, fugio, à tergo aliquid relinquo, insequor. Neut. absol.
Νῶτον. ε. τὸ. dorsum, terga, scapula. Vnde νῶτα δοῦναι, sicuti Latini terga dare, pro fugere.
Νωτοπλήξ. ῆγος. uerbero, masligia, cui tergũ sæpe uapulat.
Νῶτος. ε. ὁ. & plural. τὰ νῶτα. humerus.
Νωτοφόρον. ε. τὸ. iumentum tergo ferens.
Νωφαίον. obscurum.
Νωχελισμός. languidior.
Νωχελής. ἐος. ὁ, ἡ. tardus, imbecillis, ignauus
Νωχελίζω. tardo, tergiuersor.
Νωχελία. ας. ἡ. ἀσθένεια, tarditas, imbecillitas.
Νῶχμα. opprobrium.

Ξ A.

Αινόμενος. cæsus, percussus.
Ξαίνω. μ. ανῶ. ϖ. αχα. ὀξαλῶ, μασίζω, percutio, cædo, tondeo, lacero, diuido, texo, neo. Actiu. accus.
Ξάνθαρος. boui simile animal, quod iuxta Athlanticum mare nascitur.

Ξανθίζομαι. flauesco.
Ξανθίζω. μ. ίσω. π. ικα. rufo, rufum facio, flauum reddo.
Ξανθικός. ε. ὁ. Aprilis.
Ξάνθιον. ε. τὸ. lappa.
Ξανθόθριξ. ιχος. ὁ. habens crinem flauum.
Ξανθοκόμης. idem
Ξανθός. ε. ὁ. flauus.
Ξάνθος. ε. ὁ. fluuius Troiæ, quòd oues reddat flauas, ut scribit Aristotel. de Hist. Scamander appellatur alio nomine.
Ξανθῦται. flauescit.
Ξάνιον. pecten, κτένιον.
Ξανῶ. laboro, fatigor, κοπιῶ.

Ξ E.

Ξενήιον. ε. τὸ. munus hospiti datum. Et ξένια. communes pecuniæ.
Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα hospitio suscipio. Actiu.
Ξενοδόκος. ε. ὁ. hospes qui accipit.
Ξένος. ε. ὁ. pro ξένος, hospes qui recipit, & qui recipitur. Ponitur & pro mercenario apud Home.
Ξενοσύνη. hospitium, hospitalitas.
Ξεναγία. ας. ἡ. genus est ordinis militaris, de quo Aelian. Duæ (inquit) centuriæ manipulum reddunt, decuriarum 16. hominum 256. cui manipularis præest. Sunt qui hoc genus ordinis 256. xenagian à mercenario milite uocent, eiusq; principé Xenagum. Nam
Ξεναγός, &
Ξεναγωγός. οῦ. ὁ. dicitur qui extraneis militibus imperat mercede conductis, manipularis.
Ξεναγῶ. excipio hospites, prehensa manu, duco, ut facere solent qui possessiones suas externis ostentant.
Ξενάλιζω. congrego, militem peregrinum colligo.
Ξεναλόγος. qui peregrinũ exercitum cogit.
Ξεναπάτη. ης. ἡ. deceptio hospitis.
Ξενόω. peregrinus & ignotus sum.
Ξενηλασία. ας. ἡ. expulsio hospitum. Refertur tamen & ad cæterarum rerũ eiectionem, ut ξενηλασία τεχνῶν περιαῶν, expulsio artium superfluarum, Plut. & ξενηλασίαν

σίαν παιδευμάτων ἐποιοῦντο, disciplinas expellebant, nõ admittebant, apud eundẽ.
Ξενηλατῶ. abigere externos & eijcere, ut alienos abigere. Bud. Com.
Ξενία. ας. ἡ. hospitalitas, hospitij consuetudo, amicitia externorum, externitas, peregrinitas.
Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα. hospitio suscipio, ἐστιῶ. unde ξενισθέντες, lautè excepti. Sed hoc aliquando transfertur, ut ξενίζει τοῖς λόγοις, quasi peregrina fercula nobis apposuit, id est, ξένα τινὰ πρὸς ἡμᾶς φθέγγεται.
Item munero. unde ξενίζεσθαι passiue, id est, τὰ ξένια δέχεσθαι καὶ λαμβάνειν. Item peregrina uoce aut moribus utor, noua peregrináq; instituo & inaudita, id est τὰ ξένα φρονῶ, ἢ φθέγγομαι. hoc est, τὸ ξένῃ χρῶμαι φωνῇ, ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. Lucian. ὅσῳ δ' ἂν ξενίζωμαι, Quo magis noua & peregrina inauditáq; instituerem. Sic in Act. cap. 17. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vnde ξενιζόμενον, peregrinum, insolens. Bud. Com.
Ξενικόν. ε. τὸ. hospitium. Item externorum militum exercitus siue conductitiorũ. Demosth. & Aristop. μισθοφορικὸν στράτευμα. Item ξενικὸν, priscum.
Ξενικός. ε. ὁ. externus.
Ξένιον. ε. τὸ. xenium, dona hospitibus dari solita. Vnde ξενίων τυγχάνειν, hospitio susceptus. Accipitur pro quocunq; munere.
Ξένιος. ε, ὁ. hospitalis. Hoc nomine Iupiter (ut Dionys. scribit) colitur, quia hospitẽ non negligere, & hominem alienum inuitare amicitiæ est. de quo intellexit Vergilius, Iupiter, hospitibus nam te dare iura loquuntur. Bud. in Annot.
Ξενισμός. οῦ. ὁ. nouitas cibi, & pabuli nouitas.
Ξενισμὸς ὑδάτων. mutatio aquarum.
Ξενιτύομαι, &
Ξενιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. extra patriam maneo & dego, uagabundam uitam ago, ξενόω. Item μισθοφορῶ, stipendio mereo. Neut. absol.
Ξενοδόκειον. ε. τὸ. xenodochium, hospitium, locus ubi hospites recipiuntur. per κ, & per χ scribi potest.
Ξενοδοκέω, uel ξενοδοχέω. μ. ήσω. π. κα. recipio hospites, ξενῶ.
Ξενοδόκος & hospes.
Ξενοδόχος. ε. ὁ. caupo.
Ξενοκτονία. ας. ἡ. occisio hospitum.
Ξενοκτόνος. ε. ὁ. occisor hospitum.
Ξενοκτονῶ. hospites macto.
Ξενοκασία. hospitum expulsio, ξενηλασία.
Ξενολογέω. μ. ήσω. π. κα. colligo externos milites.
Ξενολόγιον. τὸ. ξενικόν.
Ξενολόγος. ε. ὁ. conductor aut collector externorum militum.
Ξενομανέω. rebus exoticis supra modũ gaudere, rebus externis & mercibus peregrinis supra modum delectari.
Ξενομανία. ας. ἡ. rerum exoticarum amor insanus, externorum admiratio, nimium & inconsultum externorum studium. Budæus de Asse.
Ξενοπαθέω. μ. ήσω. π. κα. pessundo hospitem. Vnde ξενοπαθοῦντες, dicuntur qui tacent, & stupidi fiunt ad ingressum externorũ, qui non tam liberaliter agunt cum cæteris ac suis. Neu. absol.
Ξενοπαθοῦμεν. hospites nobis esse uidemur.
Ξενοτροφεῖν. alere hospites.
Ξενοτρόφος. ε. ὁ. hospitum nutritor.
Ξένος. ε. ὁ. peregrinus, hospes qui recipit & recipitur, amicus, admirandus. Ξένοι etiam dicuntur milites externi, conductitijq;, & non in ipsa urbe descripti. Herodotus scribit ξένους à Laconibus peculiariter barbaros intelligi.
Ξενοφόνος. ε. ὁ. ξενοκτόνος.
Ξενῶ. peregrè agere, peregrinari. Significat etiam hospitio coniungi, & hospitio suscipi. Bud. Com.
Ξενόω. hospitio accipio, ξενίζω.
Ξενύλλιον. ε. peregrinellus.
Ξενών. ῶνος. ὁ. hospitium, locus hospitum, cœnaculum.
Ξέρξαν. euomere.
Ξερός. ε. ὁ. siccus, pro ξηρός.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ξέσμα ἀτος. τὸ. ramentum, scobs.
Ξεστός. ή. ὸν. genus instrumenti quo raditur.
Ξέστας. sextarios.
Ξέστης. sextarius.
Ξεστός. ή. ὸν. politus, ligneus, urceus.
Ξεστουργία. ας. ἡ. ars poliendi lapides.
Ξέστρον. ου. τὸ. rasura.
Ξύγμα. ατος. τὸ. pons.
Ξέω. μ. ἔσω. π. κα. polio, frico, rado, incido, sculpo, scalpo. Actiu. accus.

Ξ Η.

Ξηδιωτικοί. οἱ. terrestres.
Ξηλώς. truncus, stipes, κορμός.
Ξηρά. ἡ. arida substantiuè, hoc est, terra, sicut ὑγρὰ pro mari ut πολὼ ἐφ' ὑγρῷ.
Ξηραίνομαι. μ. ανῦμαι. π. αμαι. areo. Depon. absolut.
Ξηραίνω. μ. ανῶ. π. αγκὰ. sicco. Actiu. accus.
Ξηραλοιφέω. μ. ήσω. π. κα. unguo, insicco, ἄνευ λουτροῦ ἀλείφω. Actiu. accus.
Ξηραλοιφία. obunctio circa lauationẽ facta.
Ξηρασία. siccitas.
Ξήκια. τὰ. emplastra arida.
Ξήνιγγος. fluuius perennis.
Ξηροχόωμα. aurifabrorum gluten.
Ξηρός. ᾶ. ὸν. aridus, mancus, durus, siccus. Vnde ξηρὸς ἰδρώς, aridus sudor, qui non balnei prouenit ui, sed exercitatione aut labore.
Ξηρότης. ητος. ἡ. ariditas.
Ξηροφαγεῖν. arida epulari, comedere quæ uim habent siccandi.
Ξηροφθαλμία. ας. ἡ. arida lippitudo, pruritus oculorum sine reumate, à siccitate dicta.

Ξ Ι.

Ξίον. species plantæ aromaticæ, iris syluestris.
Ξιφιόν, ῶ
Ξιφήκης. ους. ὁ, ἡ. ensifer, gladium ferens. ὁ πρόπομπον ἔχων τὸ ξίφος, manu tenens pugionem, et stringendi expectans occasionem, sicarius. à ξίφος, ῶ. ρω. Bud. Com.
Ξιφηφόρος. ὁ. idem, stipator.
Ξιφοφορῶ. stipo, ensem fero.
Ξιφίας. piscis marinus. Theodorus gladium interpretatur, Strabo galeotan appellat.

Ξιφίδιον. ου. τὸ. gladiolus, pugio.
Ξίφισμα, ῶ
Ξιφισμός. ᾶ. ὁ. saltatio quædam cum ensibus.
Ξιφίον. ου. τὸ. herba gladiola, siue genitalis.
Ξιφοειδὲς. τὸ. os pectoris, quod alio nomine χόνδρῳ dicitur.
Ξιφοθήκη. ης. ἡ. uagina ensis.
Ξιφοκτονέω. occido gladio.
Ξιφόκτονος. ου. ὁ. ense necatus, sed ξιφοκτόνητος necans.
Ξίφος. ους. τὸ. ensis, gladius.
Ξιφολκία. districtio gladij.
Ξιφολκὸς. ου. ὁ. qui gladium exerit.

Ξ Ο.

Ξόανον. ου. τὸ. statua, signum.
Ξανθός. οῦ. ὁ. flauus, mollis, tener, humidus, translucidus formosus, tenuis, celer, actus, uarius, Suid.
Ξάνθος. uiri nomen.

Ξ Υ.

Ξυάλη. ξυάλη.
Ξυγγένεια. τὸ. cognatio.
Ξυγγένεται. conuenit.
Ξυγκόμων. ονος. ὁ, ἡ. concors.
Ξυδάκη. ης. ἡ. dolabrũ, lima, genus gladij Laconici, quod quidam ξυήλη cũ ι, scribunt.
Ξυηρός. ᾶ. læuigatus.
Ξυλάριον, uel ξυλήριον. τὸ. surculus, parum lignum.
Ξυλεία. ας. ἡ. lignatio, lignorum collectio.
Ξυλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ligna incido, uel colligo. Depon. absol.
Ξυλεύς. ὁ. lignator.
Ξυλήριον. ου. τὸ. assula, tabula, tabella.
Ξυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ligna incido, uel congrego. Depon. absol.
Ξυλίνη γεφύρα. sublitius pons.
Ξύλινος. η. ὸν. ligneus fructus arborum.
Ξυλισμός. ᾶ. ὁ. lignatio.
Ξυλίτης. piscis quidam.
Ξυλλαβέειν. hostiliter arripere, et occupare, adiuuare.
Ξυλλεκτόν. collectum.
Ξυλοβάλσαμον. ου. τὸ, χυλὸς balsamum, id est, arbor balsamum gignens.
Ξυλοδωνία. remigatio, gubernatio, compactio nauium.

Ξυλοδόκος. τὸ. ξυλοδόκη.
Ξυλοθήκη. locus in naui, ut ὑδροθήκη.
Ξυλόκομμα. glutinum.
Ξυλοκοπέω. fustibus cædere.
Ξυλοκοπία. ας. ἡ. cæsio fustis.
Ξυλόκοπος. ου. ὁ. lignator, lignipeta.
Ξυλομανέω. sylueſcere. de uitibus et arboribus dicitur, quando propter ramorum, foliorumq; copiam luxuriant.
Ξύλον. ου. τὸ. lignum, tigillum, uinculum quo pedes includebantur, ποδοσράβη.
Ξυλουργικά. τὰ. lignaria opera.
Ξυλοῦσθαι. lignum fieri, in lignum mutari.
Ξυλοφάγος. cossus uermis obesus, è lignorũ carie enascens. Plinius teredinem uocat, quòd denticulis exterat materiam, capite ad corporis reliqui portionẽ grauissimo
Ξυλουργέω. fabrilem artem exerceo.
Ξυλοφθόρος. ου. ὁ. ξυλοφάγος. à corrumpendis lignis sic dictus.
Ξυλοφόρια. ων. τὰ. dies festus Iudæorum.
Ξυλόφρακτος. ου. ὁ. lignis compactus.
Ξύλοχος. ου. ὁ. locus arboribus consitus. ecclipsis autem est, pro ξύλακος ὕλη.
Ξυλύδριον. ξυλήριον.
Ξυλώδης. ους. ὁ, ἡ. lignosus.
Ξύλωσις. ῶος. ἡ. contignatio. Cæl. lib. 13. cap. 48.
Ξυμβάλλω. concidit, inuadit.
Ξυμβασέω. affecto conuentionem.
Ξύμβασις. ῶος. ἡ. pactũ. unde ξύμβασιν ποιήσάμενοι, pacificati.
Ξυμβατικὸς λόγος, ῶ
Ξυμβατικός. pactionis et cõuentionis sermo.
Ξύμβλητο. congressus est.
Ξύμβολος. omen, auspicium.
Ξυμβουλευτικός. ή. όν. consultandus.
Ξυμπροθυμέω σοι. studeo tibi.
Ξυμφέρομαι. assentior.
Ξυμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas, euentus, in bonam aut in malam partem.
Ξυμφαγάδες. unà exules.
Ξυὼ, pro σὺν Attici dicunt. Vnde innumeræ dictiones, quæ lingua communi cum σὺν componũtur, apud Athenienses per

ξὼ proferũtur, ut ξυοίκος, συοίκος, &c.
Ξυράγγεα, uel ξυράγκεα. locus cauus, conuallis.
Ξυσαβρος. uxor, ἡ συμβιὸς &c.
Ξυναίτιος. ου. ὁ. conscius.
Ξυναλίζεσθαι. congregari.
Ξυνάορος. uxor, nupta, frater, soror, maritus
Ξυνάορ. idem.
Ξυναράσσαι. coniungere, componere.
Ξυνῆκε. intellexit, ξύνβαλε. Atticum est pro ξύνηκε, ξυνῆκε, ab ἵκω.
Ξυνωμοσῖται. οἱ. coaceruati.
Ξυνῶσι. intellige, audi.
Ξυνέφελος. ου. nubilus.
Ξυνέχεσθαι ἐν ἀγῶνι τὰ πράγματα. uersantur in discrimine res.
Ξυνήβιος. conuictor, coætaneus.
Ξυνὸς. ου. ὁ. ξυνὸς, communis.
Ξυνιλόος. ου. ὁ. condiscipulus, coauditor.
Ξυνίλω. τὸ ξυνίσω.
Ξυνίουν. audiebant, intelligebant.
Ξυνίσορδι. οἱ. conscij, συμπράκτορες, ξυναίτιοι.
Ξυνοικία. ας. domus contiguæ.
Ξυνοίω. audio, Homero.
Ξυνὸς. ή. όν. communis, indiscretus.
Ξυνοχή. ῆς. ἡ. angustia uiarũ, locus angustus.
Ξυντυχία. ας. ἡ. societas.
Ξυνωρεῖ. ἵππω. ἁρμάτων. biga uehi.
Ξυνωρὶς. ίδος. ἡ. καὶ ξωρὶς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁρῶν (ut quidam putant) compositum est, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἀείρω τὸ ξωείρω, uel πρὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω: et significat bigas, tam equestreis quàm mulareis. Δηλοῖ γὰρ τὸ μὴ πᾶσαν ἅρμα, ἀλλ' ἐκ δυοῖν μόνον ἵπποιν ξωσὸς. Gregorius ξυνωρίδα par amicorum appellat, hoc est ξυνὸς φιλικόν. Synes. τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀδελφῶν, concordiam amicorum dixit. Bud. Com.
Ξυνωρὸς. ᾶ. communis.
Ξυόος. politus.
Ξυράω, ῶ
Ξυρύω. μ. ύσω. π. υκα. rado, derado, rasito. Actiu. accus.
Ξυσὸς. ή. όν. qui ad cutem tonsus est.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ξύειον.ε.τὸ.nouacula.
Ξυεὶς.herba gladiolus,uel iris agrestis.
Ξυροδόχη.ης.ἡ.&
Ξυροθήκη.ης.ἡ.theca nouacularum.
Ξυρόν.ῦ.ὸ.nouacula.παρὰ τὸ ξύειν ῥᾶον.
Ξύσμα.ατος.τὸ.&
Ξυσμός.ῦ.ὸ.rasura,ramentum.
Ξυστάδην ἄμπελοι.uites confertæ,densæ,uel non ordine plantatæ.
Ξυσταδὸν μάχη.stataria pugna.
Ξύστειν πᾶσιν,feriem omnem, Chalcidio interprete.
Ξύστρη.ης&.ὸ.ξυρός.
Ξυστικοί.οἱ.qui xysto,id est,hastili,uel spiculo ludunt,qui in xysto exercentur. Cæl.li. 11.cap.52.
Ξυστίς.ίδος.ἡ.uestis subtilis athletarum,à ξύω,quòd puluerem radat. Quidam dicunt uestem esse talarem mulierum: alij tragicum indumentum. Est etiam δρόμος,cursus.
Ξυστός.ῦ.ὸ.hasta,iaculum. Item arena athletarum,porticus ampla latitudine,in qua per hyberna tempora athletæ exercẽtur, teste Vitruuio.Cæl.lib.11.cap.52. Ponitur & adiectiue pro rasilis,politus.
Ξυσφορός.ου.ὸ.speculator.
Ξύσχα.ας.ἡ.lecythus,strigil.
Ξυσχολινυθος.idem
Ξύω.μ.ύσω.π.υκα.rado,polio,attero,lacero. Actiu.accus.

Ὁ cum δασεῖαν, id est,aspirationem solam habuerit, articulus præpositiuus est nominatiui casus, generis masculini, numeri singularis,qui aliquando pro postpositiuo ὅς ponitur. Aliquando cum μὲν & δὲ diuisionibus ponitur,ut ὁ μὲν hic quidem,ὁ δὲ ille uero.Bud.Com.
Ὁ,spiritu denso & graui accentu.quod relatiuum,quòd coniunctio,propterea. Vnde καθ' ὃ non modo καθ' ὅσον, sed etiam secundum quod,& cuius causa,uel ob quod significat. Ἐφ' ὃ pro ἐφῷ,& ἐπὶ τῷ. Παρ' ὅσον,quoniam,propter quod,quocirca Significat etiam contraquàm, Cicero extraquàm dixit. Dicitur & præterquàm quòd,ut σπέρμα μὴ ὁλκαῖος κατὰ φύσιν,ἀποκύισκει δ' ὁ αὐὸς παρ' ὃ πίφυκε, hoc est ἔξω οὗ πίφυκε. Est enim præterquã quòd, nisi quòd,nisi quatenus, & cum eo quòd, licet diuersa significent.Bud.ibidem

O A.

Ὄα.ἡ.sorbus arbor.& diphthera,quæ aliàs ὠΐα dicitur.
Ὄα.τὰ.sorba fructus.
Ὅδε,τῆδε,τῷδε,&c. hic, demonstratiue. Sic ὅγε.& declinantur δε & γε non mutatis, quemadmodum apud Latinos magister equitum,magistri equitum,&c.
Ὅ δή λέγεται.quod dici solet.
Ὁδηποτοῦ.alicubi.
Ὅδ' ἁ φασιν.quod aiunt.
Ὅ μὴ δόξαι τοῖς θεοῖς.quod dij auertãt, quod ominari nolint.
Ὄρ.ρος.uxor.
Ὁαείζω.μ.ίσω.π.ικα.loquor,propriè cum mulieribus,muliebriter garrio. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἁρμόζειν ὡς γάμῳ τὴν ζωὴν μόδιαι. Neut.abs.
Ὁαεισμός.ῦ.ὸ.&
Ὁαεισή.ῆς.ἡ.conuersatio,colloquium,nugatoria narratio.
Ὁαεισής.οῦ.ὁ.familiaris,discipulus,collocutor.
Ὁαρισός.idem.
Ὁαρισύς.ύος.ὁ.ὁμιλία, consuetudo,colloquium.
Ὄρος.ε.ἡ.fœmina.
Ὁβελίας ἄρτος. panis ueru assatus, ὁ ἐπὶ ὀβελοῖς ὀπτώμενος.
Ὁβελίζω.μ.ίσω.π.ικα.oblitero,uerubus configo,ac quasi iugulo ac damno. Cicero Epist.lib.9.Nisi forte scire uis,me inter Niciam nostrũ,& Vidium iudicẽ esse. Profert alter(ut opinor)duobus uersiculis expensum Niciæ:alter Aristar.hos ὀβελίσκ.

Expun-

Expungere Latini dicunt,hoc est tollere aut tollendum & delendũ designare.
Ὀβελισκολύχνιον. instrumentum fabrile ex ueru & lucerna compositum, cuius meminit Aristoteles de Part.animalium.4.
Ὀβελισμός.mensio,μέτρησις.
Ὀβελίσκος,diminutiua forma ab ὀβελὸς.ε.ὸ. obeliscus,ueruculum,ut apud Plin. libro 11.capite 6. Omnis autem sit,excocta sua materia,ex superiori catino defluens in inferiorem,et ex eo sublata ueruculis ferreis,atq; in ipsa flamma conuoluta ueruculo,ut sit modici ponderis.
Ὀβελὸς,& ὀβολός,apud Homerum (quod ex Eustathio constat manifestè)pro eodẽ accipi uidentur,& esse instrumentum coquinarium,quod in summo sit exacuminatũ, & sagittæ modo,quæ βέλος dicitur, inferre plagam ualeat. Sunt qui subulas interpretentur, alij ueru. Phocion tradit ὀβελὸν inde nuncupatum, quòd uetus Athenienſium numus obeliſci imaginẽ perferret. nã ὀβολὸς genus numismatis est minimi,sicut as Latinis. Est etiam ὀβελὸς uirgula recte iacẽs, instar ueru,significãs dictionem redũdare,& genus gladij figura ueru. Item columna lapidea.Herodot.li.2.ἀνέθηκε ὀβελοὺς δύο λιθίνους.Cæl. libro 6.capite 2.
Ὀβολοσατᾶν.fœnerari,usuras colligere.
Ὀβολοστάτης.ε.ὁ fœnerator, minutulus fœnerator.Cæl.libro 6.capite 2.
Ὄβριλον.ὸ βρυλον.
Ὀβριμοεργός.ὸ,ή.grauia operans.
Ὀβριμόπατρος.ε.ὁ,ἡ.fortem patrem habens. Palladis epitheton,quòd patrem habuerit Iouem.
Ὄβριμος.ε.ὁ.potens,βριμός.est enim βρι intẽsiua particula.
Ὀβρισαύχλων.ceruicem grauans.
Ὄβρυλον.ε.τὸ.obryzum.Sic enim & Latine dicitur,& est aurum quod in coctione non minuitur,aut quod multipliciter excoctũ, purgatissimum iam sit, qua ratione & Suetonio postulatum argentum dicitur. Dictum(teste Hieron.)quasi ophirisum.

nam ex Ophir insula laudatissimum aurum euehebatur.

O Γ.

Ὀγδοάς.άδος.ἡ.numerus octonarius, ogdoas.Plutarch.in Theo.ὀγδοάς ἐστι κύβος ἀπαρτίς πρῶτος.
Ὄγδατος.ε.ὁ.&
Ὄγδοος,ε.ὁ.octauus.
Ὀγδοηκονταέτης.ε.octogenarius.
Ὀγδήκοντα.octoginta,pro ὀγδοήκοντα.
Ὄγε.ille.uide in ὅδε.
Ὀγηπόνος.ε.ὁ.agricola.
Ὄγκα.uicus Bœotiæ, unde Oncæa Minerua dicitur à templo,quod ibi Cadmus cõdidit in honorẽ eius,ut scribit Lycophronis interpres.
Ὄγκιαον,ὄγκιον,& ὄγκιον.ε.τὸ.pharetra,ἡ τῶν ὀγκων θήκη.
Ὀγκάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.rudo,clamo.Depon.absol.
Ὀγκηθμός.ῦ.ὁ.ruditus.
Ὄγκινον.aduncum.
Ὀγκίς.ὄγκος.
Ὀγκιστός.ῦ.ὁ.asinus.
Ὀγκοῖ τὰς φλέβας.tumefacit.
Ὀγκολογῆσαι.cum fastu dicere.
Ὄγκος.ε.ὁ.aceruus,aggestus,moles,pondus, fastus,tumor,corpulentia, concrementũ, amplitudo,magnitudo, grauitas orationis. Item aculei pinula extrema,cuspis, spiculum,& angulus.
Ὀγκοῦσθαι.extuberare.
Ὀγκύλλεσθαι.intumescere,fastuosum esse, ceruicem intendere,iactare,superbire.
Ὀγκύλος.fastuosus,iactator.
Ὀγκαλλίτερος.ὸ.latior corpore.
Ὀγκώδης.ους.ὸ.tumidus,tuberosus.
Ὄγκωσις.ιος.ἡ.tumor.
Ὀγμίνω.ordine meto.
Ὄγμιος.Hercules.
Ὄγμος.ε.ordo sulcorum et messorum,cum segetem secant.
Ὀγχηστός.ῆ.ὸ.oncheſius nemus ſacrum Neptuno.unde Homer.ὀγχηστόνδ' ἱερὸν ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος. Est & urbs Bœotiæ.
Ὄγχνη.pirum.παρὰ τὸ ἄγχειν, hoc est suffo-

Universidad de Deusto
Biblioteca

eando. nam acerbitate sua uehementer astringunt pira syluestria.

ΟΔ.

Ὁδᾶον. uiaticum, uenale.
Ὁδᾶος. iniucundus, malus.
Ὁδάζ. mordicus.
Ὁδάζασθαι. fricari, scalpi.
Ὁδαξᾶν. corrodere, δάκνειν.
Ὁδαξισμός. ὁ. ὁ. gingiuarum pruritus, dentium stridor.
Ὁδεία. profectio, iter.
Ὁδεῖσθαι, &
Ὁδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iter facio, eo. Neutr. absol.
Ὁδεύω. uendo.
Ὁδηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. deduco, id est dux sum itineris, uiam commonstro. Neut. accus.
Ὁδηγία. ας. ἡ. deductio, ducatus.
Ὁδηγός. ὁ. ὁ. dux, id est, dux uiæ.
Ὁδηγμός. pruritus.
Ὁδία. proserpina.
Ὁδίοπος. dux uiæ, gubernator.
Ὄδιος. faustus, auspicatus ad iter.
Ὁδίσκω. intumesco.
Ὁδίτης. ου. ὁ. uiator.
Ὀδμή. ῆς. ἡ. odor, ἀποφορά.
Ὄδμηνος. πολύοσμος, εὔοσμος, odorifer.
Ὁδοιδόκος. ου. ὁ. latro, id est, uiarum obsessor, hodœdocus, ut ait festus Pomp.
Ὁδοιδοκέω. uias obseruo, obsideo.
Ὁδοιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiam facio, uiam munio, transitum præstruo, transitum aperio. Neut. datiuo.
Ὁδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁδεύω.
Ὁδοιπορία. ας. ἡ. iter, uia, compendium.
Ὁδοιπορικόν. ῦ. τὸ. hodœporicum, id est, liber aliquod iter describens, opus conscriptum de ijs, quæ in uia accidunt.
Ὁδοιπορικός. ὴ. ὸν. itinerarius, ut ὁδοιπορικὴ ἐσθής, uestis itineraria.
Ὁδοιπόριον. ου. τὸ. conuiuium quod datur pro itinere confecto.
Ὁδοιπόρος. uiator, ὁδίτης.
Ὁδοίτης. uiæ dux.
Ὁδοντάγρα. ας. ἡ. instrumentum medicorũ.
Ὁδονταλγία. ας. ἡ. dolor dentium.

Ὁδοντάξισις. ις. ἡ. ὁδοντάγρα.
Ὁδοντιάλειμ. ὁδοντιφυᾶν.
Ὁδοντίασις. ιος. ἡ. dentitio.
Ὁδοντισμός. ῦ. ὁ. modus quidam canendi tibijs, ὅτε ἡ γλῶττα προσβάλλει πρὸς τὸν ὀδόντα
Ὁδοντομάχαι. dentibus pugnantes, aprorum epitheton.
Ὁδοντοτέματα. τὰ. dentifricia.
Ὁδοντιφυᾶν. dentire, producere dentes.
Ὁδοντιφυής. ές. dentes producens.
Ὁδοντοφυία. ας. ἡ. dolor, quem infantes percipiunt dentientes.
Ὁδοντωτόν. dentatum, ut serra.
Ὁδοποιεῖν. uiam sternere, ὁδοιπ. Bud. Com.
Ὁδοποίησις. ιος. ἡ. uiæ præparatio.
Ὁδοωτός. ῦ. ὁ. faciens uiam, qui uiam munit exercitui, uiator, & nomen magistratus apud Athenienses.
Ὁδός. ῦ. ἡ. uia. Accipitur pro uita, scopo, ἐν ὁδῷ ἐσι, in opere, uita, ac fide. κατ' ὁδόν, rectè atq; ordine. ἐκ τῆς πάροδον, ex itinere, obiter. Cic. ad Attic. Nam ἐκ τῆς πάροδον uolo te scire. Id est, Vt interim à proposito digrediar, nolim te hoc ignorare quod sequitur.
Ὁδός. ὁ. & τὸ. pro ὀδούς. Suid.
Ὁδοστρωσία. ας. ἡ. munus sternendæ uiæ, uiarum stratio.
Ὁδοστρώτης. ου. ὁ. uiarum insidiator, latro.
Ὁδοῦρος. idem, uiam præparans.
Ὁδοῦν. præcedere, uel primum esse, κατ' ἐξοχὴν πορεύεσθαι.
Ὀδούς. όντος. ὁ. dens, quasi ἐκ ὁδός, ab ἔδω, sicut ἐκ λέγω λόγος.
Ὀδυάομαι, &
Ὀδυάω. dolore affligor, iracor, doleo. Neutrum absol.
Ὀδύη. ης. ἡ. dolor, λύπη, πόνος.
Ὀδυνηρά. τὰ. doloris efficientia, λυπηρά.
Ὀδυνηρός. ῦ. ὁ. doloriosus, ἐπίπονος.
Ὀδυνήφατος. ου. ὁ. pellens dolorẽ, mitigatorium.
Ὀδύνομαι, & ὀδυάω, idem quod ὀδυάομαι, ὀδυάω.
Ὀδύρω. luge.
Ὀδυρμός. ὁ. luctus, lamentatio, fletus, querela.

Ὀδύρομαι. μ. ὔσομαι. π. υρμαι. lugeo, lamentor, doleo, conqueror. Depon. accusati. & genit. Halic. libro 8. ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύρον το, Viri fortunam deflebant.
Ὀδυρτικός. querulus.
Ὀδυσάμενος. lugens, iratus, odio habens.
Ὀδύσσεια. ας. ἡ. Odyssea, Homeri opus de Vlyssis erroribus uiginti quatuor libris absolutum, deriuata dictione ab ὀδυσεύς.
Ὀδυσεύς. έως. ὁ. Vlysses, πανοῦργος.
Ὀδυσσεύς. ῆος. ὁ. Vlysses.
Ὄδωδα, præt. perfec. Attii. ab ὄζω. olui.
Ὀδωδέναι. olere.
Ὀδωδή. ῆς. ἡ. odor.
Ὀδώδης, & ὀδωδώς. ὄζων, olfaciens.
Ὀδών. dens.
Ὄες. pelles ouinæ.

ΟΖ.

Ὄζα. pelles onagrorum. Suid.
Ὄζαινα. ας. ἡ. ozæna piscis ex genere polyporum. Item grauiolentia, ulcera narium.
Ὀζαινά. olfactoria uidentur esse apud Dio.
Ὀζόλα. Ozolæ socij Aiacis Telamonij ab ὄζω, quasi mali odoris, quoniam iuxta paludem habitauerunt male olentem. Vide Seruium Aeneid. 3.
Ὄζος. ὁ. ossole polypi species, sicut ὄζαινα, bolitæna.
Ὄζος. ου. ὁ. ramus, uirgultum à trunco auulsum, stirps, nodus, ramulus.
Ὀζυγες. οἱ. ὁμόζυγες.
Ὀζώδης. olens, fœtidus.
Ὄζω, & ὄσδω Dorice. μ. ὄσω, uel ὀζήσω Aristoph. ab ὀζῶ. circũflexo. μέσ. παρακ. ὄδα, & Attice ὄδωδα. oleo. In bonam autem et in malam partem accipitur, ut apud Latinos oleo. Genit. uel accusatiuo.

ΟΗ

Ὀή. ἡ. sorbus, interprete Theodoro.

ΟΘ.

Ὅθεν quare, quocirca: & hoc infinitè, nam interrogatiuè πόθεν dicimus. Accipitur & pro unde, id est ἐξ οὗ, ex quo loco, uel à quo loco, Aristot. ἀρχὴ ἡμῖν λέγεται ὅθεν αὐτὸς τῶν πράγματος κινηθείη πρῶτον. Sic Terent. Addebat è prædonib. unde eam emerat se audisse abreptam è Sunio. Bud. Com.
Ὅθ'. θεν. ἀπ. ἀφ, ex quo.
Ὁθενδήποτε. ex qua parte.
Ὁθονῦν. undecunq;.
Ὅθ'. θεν. π. unde.
Ὀθύνω. ἄγω, φροντίζω, curo.
Ὄθυς. υος. ἡ. cura.
Ὄθυμον. ὑστερινόν.
Ὅ'. θι. ubi, infinitè, sicut πόθι. interrogatiuè.
Ὀθνεῖος. ὁ. ὁ. ξένος, externus, alienus, alienigena, extraneus: quasi νοθεῖος, καθ' ὑπερθεσιν
Ὀθολία. ας. ἡ. linteolum.
Ὄθομαι. curo, aduerto, ἐπισρέφομαι, turbor, moueor.
Ὀθόνη. ης. ἡ. uelum nauticum, ἱσίον. Lucia. ἄνεμος ἐμπίπλα τὴν ὀθόνην. Item uelamen omne & amiculum subtile, siue laneũ fuerit, siue linteum: quanquàm Pollux scribat, magis ex lana quàm ex lino fuisse. Vnde ὀθόνια lintea dicuntur, ut apud Ioan. Euang. 19. καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, id est (ut Matt. scribit) σινδόνι καθαρᾷ.
Ὀθονοποιός. ὸν. ὁ. lintearius.
Ὀθόνα. succus herbæ chelidoniæ.
Ὀθρέω. ago, ἄγω.
Ὄθροον. consentiens, ὁμόφωνον. nam θροεῖν loqui est.
Ὀθρυάδης. ου. ὁ. Othryades nomen uiri.
Ὀθρυόεις. asper, syluosus, densus, præruptus.
Ὄθρυς. υος. ὁ. Othrys mons Thessaliæ.
Ὀθών. τὸ ἐπισροφὴν ποιῆμα, Suid.
Ὀθῶς. ταχέως, statim, citò.

ΟΙ.

Οἱ, aduerbium. hei.
Οἱ, spiritu denso. hi, articulariter positum. Item sibi, datiu. singul. ab ὅς οὗ.
Οἵ, spiritu denso & accentu graui. qui.
Οἶ, circunflexe. ubi, infinite positum, ut in Psal. οἶ ἐκλιῶ φόβ&. Et pro quò, cum genitiuo, ut οἶ τῶν κακῶν με ἤγαγες οἶ γῆς quò gentium? οἷ δὴ idem.
Οἱ ἀμφί, & οἱ περὶ, cum accusatiuo significant rem singularem unam, ut οἱ ἀμφὶ τὸν πλάτωνα, Plato. οἱ περὶ τὸν δημοσθένη, Demosthenes. οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους, literati.

Budæus Commentarijs.

Οἱ ἀφ' ξ ὑμᾶς. peregrini.
Οἵτι. qui cum.
Οἱ ἐγγύς. propinqui, parentes.
Οἱ ἐν αἵματι. consanguinei.
Οἱ ἐν τέλει. proceres, principes.
Οἱ ἐν ὥρᾳ. qui in uigore ætatis sunt cõstituti
Οἱ ἐξώ. externi uocantur scriptores, nõ Christiani.
Οἱ ἐπὶ μέρους. partim, id est uiritim.
Οἱ ἐπὶ οἰωνοῖς ἱερῶν. auspices, augures.
Οἱ κατὰ συζυγίαν μερισμοί. partitiones coniugatæ.
Οἱ καθ' ἡμᾶς. familiares, contemporanei.
Οἱ παρὰ αὐτῶ. cognati, quasi dicas, qui ad illum pertinent.
Οἱ περὶ αὐτὸν. amici eius.
Οἱ περὶ τὸς λόγους τεχνικός. rhetores.
Οἱ περίξ. circumstantes.
Οἱ πρὸς αἵματος, οἱ ἐν αἵματι.
Οἱ ὑπὸ χεῖρα. subditi. ποῖς ὑπὸ χεῖρα, subditis.
Οἷα. tanquam, qualiter, utpote, quemadmodum, quippe, nimirum, cuiusmodi, prout, sic, ad eundem modum, adeò.
Οἷα δή. tanquàm, sic, quasi.
Οἴαι. ἀί. pelles, melotæ.
Οἷανπερ. qualem.
Οἰαγρος. ὁ. Oeagrus uir, siue fluuius, Orphei pater, ut ipse in Argon. testatur, ὀρφεὺς καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φίλτατος υἱός.
Οἰακίζω. μ. ίσω. ω. ικα. gubernaculum nauis rego, clypeum guberno. Homer. οἵπερ ἰάθησαν ἀστοῖσι χρείῳ τειχομῶσι σκιτίνοισι οἰηκίζοντες. Neutrum absol.
Οἰακιστὴς. gubernator.
Οἴαξ. ακος. ὁ. gubernaculum, clauus, temo.
Οἷατε. tanquam.
Οἰάτερον κρέας. ouilla caro.
Οἰατὴς. cometes, stella crinita. οἷαι γὰ κόμαι.
Οἴβαλος. ὁ. Oebalus Tyndarei pater, unde Oebalidæ Castor & Pollux.
Οἰγνύω. μ. οἴξω. ω. ἔωγα. &
Οἴγω, poëticè pro ἀνοίγω. aperio. Actiu. acc.
Οἶδα. as. scio. nam & si uox præteriti sit, tamen pro præsenti etiam utimur. εἶδ' ὅτι

τι, plerunq; τ παρακόντων est, Bud. Cõ
Οἶδ' ὅπως. nescio qua parte.
Οἰδαλέον. τὸ ὑγρὸν, humidum.
Οἰδάνω. μ. ανῶ. &
Οἰδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo, fundatus sum, αὐξάνω, ψύχω, θρασύνω, θυμοῦμαι.
Οἴδημα. ατος. τὸ. &
Οἴδησις. tumor, inflatio.
Οἰδίπους. ποδος. ὁ. Oedipodes, idem qui & οἰδίπους dictus est, id est Oedipus, & οἴδιπος, id est Oedipus. Dicitur autem Oedipus ἀπὸ τῦ οἰδεῖν τὸς πόδας, id est, à tumore pedum, Euripide authore, & Seneca, qui sic scribit, Forata ferro gesseras uestigia, tumore nactus nomen ac uitio pedum.
Οἴδμα. ατος. τὸ. tumor, unda intumescens, æstus, κῦμα, οἴδημα.
Οἴδια. τὰ. οἰδήματα τινὰ τ γῆς, terræ tumores, tubera, quæ & ὕδνα dicuntur.
Οἰδοῦς. τὰ. funes.
Οἴκαδε, pro οἴκη, per dialysin. existimas.
Οἰκέτης. ου. ὁ. coætaneus.
Οἰκεύω. οἰκεύω.
Οἰκτρός. οῦ. ὁ. ærumnosus, difficilis.
Οἰκτός. ύος. ὁ. ærumna, mendicitas, miseria.
Οἰκτύω. μ. ύσω. ω. υκα. in ærumna sum. Neut. absol.
Οἶος. una, sola.
Οἰόθλιον. existimare, putare.
Οἰάκιον. ὁ. gubernaculum.
Οἰακίζω. τὸ. οἰακίζω.
Οἴημα. elatio, & arrogantia, & τῦφος.
Οἰηματίας. ου. ὁ. ὑπερήφανος. superbus & insolens.
Οἴησις. ιος. ἡ. opinio, sententia, existimatio, apud Platonem. Item ἔπαρσις, & elatio apud Dionysium, & stulta arrogansq; existimatio sui, οἴημα. Bud. Com.
Οἰκάς. οἰκάς.
Οἴκαδε, aduerbium ad domum, ad propria, pro quo Dores οἴκαδις dicunt, & οἰκονδε poëtæ.
Οἰκία. ouinæ pelles.
Οἰκανός. οἰκεῖος.
Οἰκάριον. pars domus post gynæcium.
Οἰκάς. ἡ. patria.

Οἰκεα

Οἰκεακός. οἰκεῖος.
Οἰκέλλω. domo eijci.
Οἰκειοπραγέω. priuatam rem agere, non publicam. opponitur τῷ πολυπραγμονεῖν.
Οἰκεῖος. α. ὁ. domesticus, familiaris, amicus, proprius, propinquus, affinis, ἐπίγαμος.
Οἰκεῖος σοφίας, doctus philosophiæ. Οἰκεῖῳ μέτρῳ, suo modulo.
Οἰκειότης. κος. ἡ. familiaritas, affinitas, cognatio.
Οἰκεῖωμα, &
Οἰκειόω. μ. ώσω. π. ωκα. domesticum et familiarem facio, concilio, manfuefacio, amicum mihi & peculiarem reddo, priuatim familiarem mihi facio, trado me clientelæ alicuius, cõcilio beneuolentiam, familiarem me reddo, adiungo mihi aliquem. Herodian. pro authorare & sibi obæratum reddere, ære dato obligare, sæpe utitur. Actium accus.
Οἰκείως. propriè, amice.
Οἰκιακός. οἰκεῖος.
Οἰκιτέα. ας. ἡ. familia.
Οἰκιτεύομαι. cohabito.
Οἰκίτης. ου. ὁ. famulus, tam bonus quàm malus, qui uis domesticus.
Οἰκιτὺς. ὑος. ὁ. idem.
Οἰκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. habito, incolo, mansionem habeo, mansito. Actiu. accus.
Οἴκημα. ατος. τὸ. domicilium, ædificium, tabernaculum, & carcer.
Οἰκημάτιον. ου. τὸ. cubiculum.
Οἴκησις. domus. Et οἰκήσεις, pœnates.
Οἰκητήριον. ου. τὸ. habitaculum, domicilium.
Οἰκητὴς. οῦ. ὁ. οἰκήτωρ.
Οἰκητικά. τὰ. quæ domicilia sibi faciunt.
Οἰκητόρια. uasa domestica & utensilia.
Οἰκήτωρ. ορος. ὁ. habitator, incola, colonus.
Οἰκία. ας. ἡ. domus, familia. ἐκπίπτω τῆς οἰκίας, patria pulsus. Item nidus, domicilium auium.
Οἰκιακός. ᾶ. ὁ. qui in domo est, οἰκεῖος.
Οἰκίδιον. domuncula, οἰκίσκη.
Οἰκίδιος. domesticus, priuatus.
Οἰκίζω. μ. ίσω. ω. ικα. habito, habitare facio, in sedem restituo. ᾠκισα, situm est, se-

dem habet. Actiu. accus.
Οἰκίον. ου. τὸ. domus.
Οἰκίσκη. area ædificij futuri.
Οἰκίσκος. ου. ὁ. cellula, cubiculum, domuncula, proprie auium cauea.
Οἰκισμός. ῦ. ὁ. ædificatio, habitatio.
Οἰκιστής. οῦ. ὁ. qui facit habitare, ductor coloniæ.
Οἰκιστρον. οἰκιστιον, ἐπιταγὴν, uel οἶκον docet Hesych.
Οἰκογενὴς. ὲος. ὁ, ἡ. famulus, propinquus, domi nostræ natus, uerna.
Οἰκοδεσποινα. ης. ἡ. matrona.
Οἰκοδεσποτεῖν. familiam administrare, domui præesse, domus tenere imperium.
Οἰκοδεσπότης. ου. ὁ. paterfamiliâs.
Οἰκοδεσποτικά. τὰ. patrisfamilias officia.
Οἰκοδομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ædifico. Tradunt ita, ut οἰκοδομᾶν dicatur ὁ δι' ἑτέρ οἰκοδομῶν, κοὶ ὁ τὴν μισθὸν διδὸς, οἰκοδομᾶ uero οἰκοδόμος.
Οἰκοδομὴ. ῆς. ἡ. &
Οἰκοδόμημα. ατος. τὸ. ædificium, substructio, structura.
Οἰκοδομία. ας. ἡ. structura, fabrica.
Οἰκοδομική. ars structoria ædificiorum.
Οἰκοδομικός. ῆ. ὁ. architectus.
Οἰκοδόμοι. ædium opifices.
Οἴκοθεν, aduerbium de loco, domo, de domo in domum, domatim, familiatim ut ita dicam.
Οἴκοθι, aduerbium loci & de loco. domi, & à domo.
Οἴκοι. idem.
Οἰκόθυρος. canis domesticus.
Οἴκονδε, aduerbium ad locum. domum.
Οἰκονομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. guberno, dispenso. Actiu. accus.
Οἰκονομία. ας. ἡ. dispensatio domestica, & in qualitate orationis, ordo, elocutio, pronũtiatio appellatur.
Οἰκονομιάσης. ου. ὁ. gubernator.
Οἰκονομικὴ ἀρχὴ, & οἰκονομικὸν appellatur ab Aristotele, potestas illa, qua uir uxori, liberis & omni familiæ præest. Dicitur etiam

Οἰκονομικὸν, quod pro rei domesticæ utilitate, aut salute fit.

Οἰκονομικός. ἡ. ὸ. gubernandæ familiæ peritus, frugi.

Οἰκονόμος. ὁ. dispensator rei familiaris, uilicus, œconomus, moderator domus. Hic non tantum frugum, sed omnium quæ dominus possidet, gubernator est. Ab οἶκος & νέμω, guberno, dispenso.

Οἰκόπεδον. τὸ. locus circa domum, οἰκίδιον, οἰκίσκη.

Οἰκοπορεῖα. τὰ. uasa domestica.

Οἶκος. ὁ. familia, domus, facultates, census

Οἰκόσιτος. ὁ. qui alitur domi, qui domi cibum capit nec lucratur expensas, qui ex suo uiuit. Dicitur etiam, qui citra ullam mercedem ciuitati operam præstat.

Οἰκοφαγίς. uerna, domi nutritus, οἰκογενής.

Οἰκοφίβαιον. τὸ.

Οἰκοφίβας.

Οἰκόφιβος. ὁ. ὸ.

Οἰκόφιψ. de eo qui natus est seruis parentibus, ipse etiam seruus, ὁ ἐκ γονέων δοῦλος. Vel uerna potius, id est, seruus domi natus, οἰκογενής. Item frequentator domus, uel magister ingenuorum liberorum qui & μάθων, de quo suprà, dicebatur.

Οἰκοτρύβλιον. idem, seruus natus è seruo.

Οἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitabilis, insula.

Οἰκουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. domi me cõtineo, sto, dispenso res domesticas, domum custodio.

Οἰκουρία. ας. ἡ. domus custodia, cellularium officium, ignauia.

Οἰκουρία. τὰ. res ioculares & ludicræ, quas pueris matres donare solent.

Οἰκουρός. ὁ. ὸ. quasi dicas domicustos, quales Paulus matronas uult esse. Ponitur & pro ignauo, qui domi perpetuò desidere gaudeat.

Οἰκοφθορεῖν. absumere, perdere rem familiarem.

Οἰκοφθορία. calamitas rei domesticæ iactura

Οἰκοφθόρος. ον. ὁ. pernicios in domos, adulter.

Οἰκοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. domũ custodio,

Neutrum absolut.

Οἰκτήρεμα. miseratio.

Οἰκτάρω. μ. ήρῶ. π. αρκα. misereor, lugeo.

Οἰκτεῖς. οἱ. pectines.

Οἰκτύς. pectunculi.

Οἰκτίζω. οἰκτάρω.

Οἰκτιρμός. ὁ. ὸ. miseratio.

Οἰκτίρμων. ονος. ὁ. misericors.

Οἴκτισα, aduerbium misserimè.

Οἴκτιστος. η. ὸ. misserimus.

Οἶκτος. ὁ. ὸ. misericordia.

Οἰκτρολογία. ας. ἡ. oratio ad misericordiam commouendum.

Οἰκτρός. ὰ. ὸ. miserabilis.

Οἰκτροχοεῖν. miserabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.

Οἰκτροχέοντες. οἱ. plorantes, quasi miseras fundentes.

Οἰκωφελεία. ας. ἡ. domestica utilitas & priuata.

Οἰκωφελὴς. ὲς. ὸ, ἡ. domesticus.

Οἶμα. ατος. τὸ. impetus. Syncopa est pro οἴμημα. οἰμᾶν enim significat, impetum facere.

Οἴμαι, sync. ab οἴομαι. μ. οἰήσομαι. π. ᾠήμαι. puto, ni fallor, arbitror, suspicor. Interdũ ironicum est. Demosthen. Ἀλλ' οἶμαι πλείω ἐμοῦ οὗτοί γε, At credo isti præstantiores sese quàm ipse me præbui. Interdum παρέλκει, & ponitur pro utiq; nimirum. Demosth. καὶ τὰ πλεῖστα ὑγιαῖνον ἄνευ ἐμοῦ οἶμαι καὶ πρᾴ. Sic οἶα apud Platonem, & credo apud Cic. Bud. Com.

Οἰμάω. μ. ήσω. π. ηκα. concito, impetũ facio.

Οἶμος. ης. ὁ. cantilena. unde προοίμιον, τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς καὶ κύκλος.

Οἴμοι. hei, hei mihi, & interdum ponitur sine casu, interdum cum nominatiuo aut genitiuo. Bud. Com.

Οἰμωξεπέρατα. inertes, unipetæ.

Οἶμος. ὁ. uia.

Οἰμωγή. ῆς. ἡ. ululatus, fletus.

Οἰμώζω. μ. ώξω. π. ωχα. ploro, lugeò, ingemo. Est etiam pœnas pẽdo, supplicio afficior, me pœnitet facti. Apud Aristophan. οἰμώξῃ, hoc est, non impunè feres. Dioge. Διαγγέλλουσι τοῖς καλουμένοις Ἕλλησιν οἰμώξεσθαι, quod

male precantis est, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσεσθαι. Budæus Commentarijs.

Οἰμωκτί. cum luctu.

Οἰμώζω. οἰμώξω.

Οἶνα. pampini, uitis folia.

Οἶν, pro οἴην. ouem.

Οἰνάνθη. ης. ἡ. labruscæ fructus cum floret, uitiflora.

Οἰναείζειν. pãpinos detrahere uitibus, quod fieri solet matureſcentib. uuis, pãpinare.

Οἰνάειον. η. τὸ. uillum. diminutiuum ab οἶνος.

Οἰναεὶς. palmes, κληματίς.

Οἴναριον. η. τὸ. pampinus.

Οἴναρος. ὁ. unedo.

Οἰνάς. άδος. ἡ. uinago, uitibus consitus locus, columba syluestris, aut corui genus.

Οἰνοχόος. ebrius.

Οἰνάω. solitarius sum, οἰνίζω, μονήρης εἰμί.

Οἰνέλαιον. η. τὸ. uinum oleo mixtum.

Οἶνη. ης. ἡ. uitis apud antiquos, apud iuniores ἄμπελος dicitur, & iactus tesserarum.

Οἰνηΐς. una est ex decem tribubus Athenien sium. Suid.

Οἰνηρός. η. ὸ. uinarius.

Οἰνήρυσις. ἡ. poculum aut uas uinarium, unde uinum hauritur, cotula, hemina.

Οἰνηκεία. ας. ἡ. lagena uinaria, μεγα ποτήριον (inquit Athen.) quod Athenis iam pubescentes, priusquam τὸν μαλὸν, id est demissiorem præciderent comam, uini plenum in Herculis templum importabant, & prolibantes potum conuenientibus exhibebat. Cæl. libro 7. capite 32.

Οἰνία. οἴαξ. clauus, temo.

Οἰνίζομαι. uinum resipere, apud Dioscoridem, μονάζειν.

Οἰνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uinum emo, uinor. Depon. absol.

Οἰνίον. οἰνία.

Οἰνοβαρέω. temulentus sum.

Οἰνοβαρὴς. ὲος. ὁ, ἡ. ebrius.

Οἰνόζωνος. η. ὸ. solus, expeditus.

Οἰνοκάγχαλος. temulentus, uino gaudens.

Οἰνόλικλος. η. temulentus.

Οἰνομέλι. ιτος. τὸ. mulsum.

Οἶνον. οἶ ἄριστον.

Οἰνοπέδιον. τὸ, uiniferum solum.

Οἰνοπέπωνες. οἱ. βότρυες.

Οἰνοπέπωκος. uinosus, niger, uini colore.

Οἰνοπίπας. uinolentus, temulentus à πίνω, πίνω sugere. Aristophan. τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιτας τὰς λάλους. Quo loco quidam codices οἰνοπότιδας habent, pro οἰνοπίπας.

Οἰνοποτάζειν. uinum potare.

Οἰνοποιός. uini factor.

Οἰνοποσία. ας. ἡ. potatio uini.

Οἰνοποτάζω. μ. άσω. π. ακα. uinum bibo, præbeo bibendum, conuiuor, Neutrum absol.

Οἰνοπότης. η. ὸ. uini potator, uinibibulus.

Οἰνόπται. οἱ. exploratores & inspectores cœnarum, qui modum imperabant ne quis in sympoſio aut plus satis biberet, aut parum ab alijs.

Οἰνοπωλεῖν. uendere uinum.

Οἰνοπώλης. caupo.

Οἰνοπώλιον. locus ubi uinum uenale est, caupona.

Οἶνος. η. ὸ. uinum. Dictum ἀπὸ τῆς ὀνήσεως, id est, emolumento, iuxta illud Homer. ὀνήσεαι ἀλλὰ πίησθα, Iuuamen sentiens, si biberis. Vel διὰ τὸ οἰήσεως τὸν νῦν ἐμπιπτῆναι, quod existimatione ac opinionum uanitate mẽtem oppleat. Vel ἀπὸ τῆς οἴνης, quam ueteres uitem appellabant.

Οἰνοσπλυδοῦντες. οἱ. qui uinũ administrarũt

Οἰνόσπονδοι. θυσία. sacra in quibus uinum immolatur. His opponũtur νηφάλια.

Οἰνῶτις. placenta uino subacta, & melle, & herba quædam, qua gustata corui inebriantur.

Οἰνοφρύς. uinosus.

Οἰνοφλυγία. ας. ἡ. ebrietas, uinolentia.

Οἰνοφλυγῶ. inebrior, immodicè uino utor.

Οἰνόφλυξ. υγος. ὁ ebrius, uinosus.

Οἰνοφόρον. η. τὸ. idem quod οἰνόχημα.

Οἰνοφόρος. η. ὸ, ἡ. uinifer.

Οἰνόφυλλον. τὸ. uinetum.

Οἰνόχημα. ατος. τὸ. omne uas uinarium, cupa, (brochus.

Οἰνοχοτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Οἰνοχόω. μ. ώσω. π. ωκα. uinum fundo, potum ministro, quod munus eorum est, qui à cyathis uocantur. Neut. abs. Homerus tamẽ

Iliad.3. accusatiuo iunxit, νίκταρ ἐνοχόει. Ipsi autem conuiuae οἰνοχοεῦσι dicuntur. Budæus Commentarijs.

Οἰνοχόη.ης.ἡ.cyathus,trulla.

Οἰνοχόος.ου.ὁ.pocillator,qui potus ministerio præficitur,pincerna.ab οἶνος & χέω fundo

Οἰνοψ.οπος.ὁ.niger,uini colore.

Οἰνόω.μ.ώσω.ωσα.ωκα.ebrio. Actiu.accus.

Οἰνοῦτα.ης.ἡ.placenta ex uino & melle.

Οἰνώδης.ους.ὁ,ἡ.uinosus.

Οἰνών.ῶνος.ὁ.cella uinaria.

Οἰνώμενος.οἱ.uino pleni.

Οἰνώνη.ης.Oenone mulier à Paride dilecta de qua Ouid. Heroid. epist.5.

Οἴνωσις.ιος.ἡ.uinositas,ebrietas.

Οἴνωτρος.palus,pedamentum uitis.

Οἰνωψ.οπος.ὁ.custos uini, Bacchus, & habens uini colorem,niger.

Οἷο.sui,proprij,pro οὗ.

Οἰόβιος.solitarius,μονόβιος.

Οἰοβότης.oberrans seorsum. proprie de pecudibus oberrantibus & seorsum ab alijs pascentibus.ab οἷος & βόσκω.

Οἰόζωνος.unica ueste indutus.

Οἰόθεν.singulariter,solus,solitariè.

Οἶομαι,& κρᾶσει οἶμαι,οἴει,οἴεται.μ.οἰόμεθα. π.οἴεσθαι.ἀόριστ.α.ᾠήθην. puto, uideor,ὑπολαμβάνω,νομίζω. Accipitur apud Herodianum pro suspecto & suspectum habeo. Depon.absol.

Οἷον.qualiter,sicut,uelut, tanquam, quasi, uidelicet. Aduerbium autem est explicandi & declarandi, & interdum admirandi.

Οἷόντε.possibile est,δυνατόν.

Οἷόντε ἀπεῖν.si fas est dicere, si licet dicere.

Οἱανεί.fermè sicut,quasi,tanquam.

Οἰονεῖς.existimabis,uidebitur tibi.

Οἰονοσκοπεῖον.auspicij locus.

Οἰοπώλιος.ε.ὁ.habens unum calceum.

Οἰοπόλος.ε.ὁ.desertus,solitarius,quòd in huiusmodi locis uersentur oues, statio pecudum,pascuis aptus.ab οἷος & πολέω.

Οἷος.ε.ὁ.solus.

Οἷος.ε.ὁ.qualis. Varius huius dictionis usus est. Plato, κοὐ οἷοι μὴ ἀδικεῖν, Tales qui

iniuriam inferre nolint. Idem, κοὐ οἷα λαπώτατα κοὐ βαρύτατα, Vt quæ acerbissimæ. Synes. οἷα δὴ τὰ θαλάττης, Vt sunt res maritimæ discriminis plenæ. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus, strenuus. Xenoph. ἀπομ.ε. ἢ γὲ ἂν οἷος ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν. Aliquando pro κωλύον. Demosthen. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκοῦσαι αὐτὸν τὸν νόμον, Nihil enim uetat, quo minus audiatur lex ipsa. Sic etiam apud Gregor. ἐδὲν δὲ οἷον κοὐ κόλυσμά τι προσθεῖναι, Nihil uetat quo minus addamus. Potest etiam significare βέλτιον, ut nihil melius quàm uerba legis audire. Item pro ὅμοιος. Item Xenoph. οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἥδιόν ἐστι χαειζόμενον οἷόν τινι ἀνθρώπῳ. Idem, ἡμεῖς δὲ ἔγνωμεν τοῖς οἷός τε ἦμεν κοὐ ὑμῖν χαλεπωτὴν πολιτείαν ἐᾶν δημοκρατίαν. Item δυνατὸν, id est possibile, maxime apud poëtas. Vtuntur etiam pro κλικος. Gazain Cicer. οἷος μὲν γὰρ λόγος αὐτός.

Οἷός περ,ᾰ

Οἷός τε.idem,potens,possibilis. Item procliuis,paratus,promptus.

Οἰοφάγος.oues deuorans,aut occidens.

Οἰοχίτων.ωνος.ὁ.unica ueste indutus.δίχα ἱματίου,ἢ μονοχίτων,ἢ προβατοχίτων, Hesych.

Οἰόω.μ.ώσω.π.ωκα.desolo,solũ facio, μονόω, ἐρημῶ. Actiu.accus.

Οἰποφεῖν.miscere uinum,infundere.

Οἴσαλωμα.ε.τὸ.excrementum ouis.

Οἶς,dissyllabum,τῆς οἰός.ouis. Apud poëtas per synæresim οἷς οἰὸς declinatur,ut apud Theocritum, φοινικίῳ οἰὸς ἀώτῳ.

Οἶσθα,ex οἶδα.ϑ.scis,nosti.

Οἰσία.ας.ἡ.salix,sycomorus.

Οἴσμα.ε.latio.

Οἰσοφάγος.ε.ὁ.gula,stomachus.

Οἰσπάτη.ης.ἡ.sordes lanarum,œsypus.

Οἴσπη.idem.

Οἴσπιον.ε.τὸ.genus monilis.

Οἰστάμενος.existimatus.

Οἴσταλε.existimauit.

Οἰστέον.ferendum.

Οἰστεύω.μ.εύσω.π.ευκα.sagitto. Actiu.

Οἰστός.ε.ὁ.sagitta,iaculum.

Οἰστός.tolerabilis,ἀνεκτός.

Οἰστρᾶν.infestè stimulare.

Οἰστρέω.μ.ήσω.π.ηκα.insanio. Neutr.absol.

Οἰστρηθείς.ὁ.furiosus.

Οἰστρηλατέομαι.μ.ήσομαι. stimulor, stimulis agitor.

Οἰστρηλατέμενος.furibundus.

Οἰστρηλατῶ.insanio.

Οἴστρημα.ατος.τὸ.

Οἴστρησις.ιος.ἡ.punctum,stimulatio.

Οἶστρον.τὸ.uermiculum sub pinna.

Οἶστρος.ε.ὁ. œstrum, insecti genus est horrisono strepitu,quod uulgo tabanum appellant,& asilum. Hoc addito, Iuno uaccam Ino in furorem egit. Vnde poëtæ diuino correpti furore,œstro conciti dicuntur. Eras m. Chil.

Οἰστροπλήξ.ῆγος. uel οἰστροπλῆγος.ε. insanus, œstro concitatus.

Οἰστροφάγος.βρόγχος,uel βρόχος.

Οἰστρώδης.ους.ὁ,ἡ.rabidus,incitatiuus,stimulãs,pronus,qui œstri in morẽ fert atq; agitat. Plato Tim. οἷον ζῷον ἀνυπόκοον τῷ λόγῳ, δι' ἐπιθυμίας οἰστρώδεις ἐπιχαρῆ πρατῆρα

Οἰσυα.uimen, salix.

Οἰσύϊνος.ε.ὁ.uimineus.

Οἰσυπηρός.sordidus.

Οἰσύπη.ης.ἡ.

Οἴσυπος.lana succida & sordida,iã primum ab ouibus detõsa,nondũ mũdata, sed quæ adhuc cum sudore est & sordibus. Item collecta pinguedo in lana succida.

Οἰσυπηρός.succidus,de lana sordida dicitur.

Οἰσύτ.ύος.ὁ.οἰσία.

Οἰταῖος.ε.Oetæus,possessiuum ab

Οἴτη.ης.ἡ.Oeta mons Thessaliæ.

Οἶτος.ε.ὁ.pernicies,mors,fletus,passio,malorum sors.

Οἰφάω,& οἰφέω,οἰφῶ.ago uirum. Est etiam οἴφειν coire, τὸ σωτσιάζειν. Vnde illud Theocriti, τύ δ' ἄνθρωπε φιλοῖφα, Age homo libidinose.

Οἰφωλής.ῆος.ὁ,ἡ.castus,continens.

Οἰφωλίς.ίδος.ἡ.mulier libidinosa.

Οἰχαλία.ας.ἡ. Oechalia, urbs Bœtiæ in qua Eurytus regnauit.

Οἰχαλιεύς.έως.ὁ.Oechalienſis.

Οἰχαλιῶθεν.aduerb.de Oechalia.

Οἰχμή.famula.

Οἰχνέσκω.peruenio,uado.Neutrum absol.

Οἰχνέω.μ.ήσω.π.ηκα.recedo,ago uitam,duco uitam,eo, ago,uersor.

Οἴχομαι.perij.

Οἴχομαι.μ.οἰχήσομαι.π.ᾠχημαι.abeo,discedo, pereo. Herodia. οἰχεταί σοι ὁ δῆμος ῥωμαίων, Actum est de populo Romano. Et ἀποίχεται,mortuus est. Depon.absol.

Οἰχόμενος.ὁ.mortuus.

Οἰχός.ῆ.ὁ.palmes racemos habens. Alij legunt οἰκὸς.

Οἴω.μ.οἴσω.puto,fero, poëticum est. Actiu. accus.

Οἰωή.ῆς.ἡ.impetus.

Οἰωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. auguror. Depon.accus.

Οἰώνισμα.ατος.τὸ.

Οἰωνισμός.ῆ.ὁ.augurium.

Οἰωνιστήριον.locus augurandi.

Οἰωνιστής.ῆ.ὁ.augur.

Οἰωνιστική.ῆς.ἡ.οἰωνοσκοπική.

Οἰωνιστικός.ὁ.οἰωνοσκοπικὸς.

Οἰωνόβρωτος.auibus deuoratus.

Οἰωνομάντις.ὁ.οἰωνοσκόπος.

Οἰωνομαντική.ἡ.οἰωνοσκοπική.

Οἰωνοπόλος,poëticè.auspex,uates,augur.

Οἰωνός.οῦ.ὁ. auis, augurium. unde Iliad.μ. ἧς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ παίδων. Sic etiam auis & ales pro augurio apud Latinos. Proprie autem οἰωνοιχῦται dicuntur,& carniuoræ aues, quasi οἰωνοί, ab οἷος solus,& ᾠόν,quòd soli sine concubitu aëre concipiant.

Οἰωνοσκοπέομαι.μ.ήσομαι. π. ημαι. auguror. Depon.accus.

Οἰωνοσκοπία.ας.ἡ.augurium.

Οἰωνοσκοπική.ἡ. ars augurandi, auguratio.

Οἰωνοσκοπικός.auguralis.

Οἰωνοσκόπος.ε.ὁ.augur.

Οἰωτός.lanea,uestis.

OK.

Ὀκέλλω.μ.ελῶ.π.ελκα.applico, allido, frango, appello nauem. Hinc ἐξοκέλλω,ut ἐς

τοσοῦτον ἢ ἡλικίαι παρουσίας, eò dementiæ deuenit seu proiectus est, apud Herodianum. Et προσοκίσω idem quod ὀκίσω.

Ὄκκα, Dorice pro ὁπλωίκα. quando.

Ὁκλαδία. ας. ἡ. ὄκλασις.

Ὁκλαδίζω. τὸ ὀκλάζειν.

Ὁκλαδίας. sella, σκίμπους.

Ὁκλαδόν. ὀκλάζ.

Ὀκλάζω. μ. άσω. π. ακα. flecto genua ad terram, geniculo, labefacto, labor, claudico. Neutrum absol.

Ὀκλάζ. geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐπικλινὰμενος.

Ὀκλαδίας. ου. ὁ. fractus, claudus, fractus & collapsus currus. Aristoph. Equitib. ἔχει νῦν τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν.

Ὄκλασις. ιος. ἡ. geniculatio.

Ὄκλασμα. ατος. τὸ. genus saltationis Persicæ, quod in Thesmophoriis exerceri cõsueuit.

Ὀκλάδων. ingeniculans.

Ὀκλασί. genuflexo, ut ranæ cum saltant.

Ὀκνέω, & ὀκνίω. μ. ήσω. π. ηκα. pigresco, timeo, contor, detrecto, pigritor, ignauus sum, grauatim & ægrè aliquid facio, ut ὀκνῶ λέγειν, omitto dicere, pudet dicere. Item. induro. Neutrum absol.

Ὀκνηρός. ρ̃. ὁ. ὀκνός.

Ὀκνία. ας. ἡ. pigritia, timor, negligentia.

Ὄκνος. υ. ὁ. piger, timidus, contumax, propriè qui grauatim aliquid facit, opponitur ὠκὺ θρασύς.

Ὀκνός. ρ̃. ὁ. cunctatio, desidia, pigritia, timor. Thucyd. ἡ ἀμαθία μᾶλλον θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.

Ὀκνώδης. ους. ὁ, ἡ. piger, segnis.

Ὁκόθεν. unde.

Ὁκοῖος. ὁποῖος, sicut ὅκως pro ὅπως Ionicè.

Ὁκό. quot, ὁπό.

Ὅκου. ubi.

Ὀκριάω. asperor, φαχμώομαι.

Ὀκρίβας. αντος. ὁ. pulpitum.

Ὀκρυόεις. όεντος. ὁ. asper, molestus, odiosus, difficilis.

Ὀκρυόωντο. litigant, asperè congressi sunt.

Ὀκτάβλωμος. octo buccellarum.

Ὀκταλφὸς. ὀctonorum cessuum corporis.

Ὀκταετηρίδ. octennium.

Ὀκταήμερος. ου. ὁ, ἡ. octaui diei, ut πρεσβὺς ἐκ ταήμερος, Paul. Philip.

Ὀκτάκνημος. υ. ὁ. habens octo radios. Rotæ epitheton est.

Ὀκταμηνιαῖος. ὁ. octimestris.

Ὀκτάμηνος. qui agit octauum annum ætatis suæ.

Ὀκτάποδες. οἱ. apud Scythas dicti sunt, qui duos boues, & unum currum possiderent.

Ὀκτάστυλος. ὁ. habens octo columnas.

Ὀκτάρυμος. octoiuges equi.

Ὀκτέω. fero, habito.

Ὀκτώ. octo.

Ὀκτώβριος. υ. ὁ. October.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς. octodecim cubitorum.

Ὀκτωκαιδεκέτης. natus annos octodecim.

Ὀκτάπους. ὁ. octipes, scorpius.

Ὀκχή. fulcimentum, quies.

Ὅκως, pro ὅπως. ut, Ionicè.

Ὀκωχύνω. contineo, habeo.

ΟΛ.

Ὀλβιάζω. μ. άσω. π. ακα. beo, beatifico. Actiu. accus.

Ὀλβίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. beatus sum. Depon. absol.

Ὀλβίζω. μ. ίσω. π. ικα. ὀλβιάζω.

Ὀλβιοδαίμων. ονος. ὁ. fortunatus.

Ὄλβιος. α. ὁ. fœlix. ὁ τελέαν τὴν ἀνδρὸς μοῖραν ἔχων, quasi ὀλόβιος, μακάριος.

Ὀλβοδότης. præbens diuitias, ὀλβιοδότης.

Ὄλβος. υ. ὁ. beatitudo, diuitiæ, opulentia.

Ὄλεθε. perijt.

Ὀλέθειος. α. ὁ, ἡ. perniciosus, perditus, usq; ad mortem.

Ὄλεθρος. υ. ὁ. strages, cædes, perniciosus, iactura, βαθὺς, pernicies, clades, exitium, calamitas.

Ὀλέκομαι. perdo, pereo.

Ὄλεκον. perierunt, perdebat.

Ὀλέκρανον. cubitus, siue ipsum os cubiti, gibber, gibberem in accus. masc.

Ὀλέκω. pereo, φονεύω. Neutrum absol.

Ὀλερόν. fœtidum, nigrum, turbatum.

Ὀλισθήκρανον. ὀλέκρανον.

Ὀλίτηρα. ας. ἡ. perditrix, perniciosa.

Ὀλιτήρ. occisor, perditor.

Ὀλίω. μ. ίσω. perdo, amitto.

Ὁλύς. ὑος. ἡ. hordeum sale mixtum.

Ὀλιβρός. lubricus.

Ὀλίγα. paululum.

Ὀλιγαιμία. sanguinis inopia.

Ὀλίγαιμος. qui non multo sanguine abũdat.

Ὀλιγάκις. paucies, rarò.

Ὀλιγανδρέω. hominum penuria laborare. opponitur ᾧ εὐανδρέω. Bud. Com.

Ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominum penuria, infrequentia hominum. Bud. ibidem.

Ὀλιγαρκὴς. ὲς. ὁ. frugalis, quasi paucis contentus. ab ἀρκῶ.

Ὀλιγαυσία. ας. ἡ. prandium præparcum.

Ὀλιγαρκία. ας. ἡ. frugalitas.

Ὀλιγαρτία. ας. ἡ. penuria cibi.

Ὀλιγαρχεῖσθαι. imperio paucorum regi & parere. ὀλιγαρχούμενοι, qui imperio paucorum degunt. Bud. Com.

Ὀλιγαρχὲς. frugalitas.

Ὀλιγαρχία. ας. ἡ. status reipublicæ, à paucis administratæ.

Ὀλιγαρχικός. paucorũ statu gaudens, qui dignitatem partim in censu & facultatibus ponit, partim in generis nobilitate.

Ὀλιγαρχινός. οῦ. ὁ. ad oligarchiæ naturam spectans.

Ὀλιγαύλαξ. κος. ἡ. exigua regio, quasi paucos sulcos habens.

Ὀλιγαχόθεν. aliquantulum.

Ὀλιγόω. μ. ώσω. π. ηκα. diminuo. Actiu.

Ὀλιγοπεδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ad paruum redactus sum, animo deficio. Neutr. absol.

Ὀλιγοπρόσωπος. tenuis, inops.

Ὀλίγιστος. minimus.

Ὀλιγμός. tactus, ductus.

Ὀλιγομάμων. negligens.

Ὀλιγόδενα. τὰ. quæ parcius generant.

Ὀλιγοδεής. ὲος. ὁ. paucis egens.

Ὀλιγοδένεια. paucarum rerum indigentia.

Ὀλιγοδίαιτος. ου. ὁ. modico contentus uictu.

Ὀλιγοδραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. parum possum, langueo. Neutrum absol.

Ὀλιγοδραγὴς. ὲος. ὁ, ἡ.

Ὀλιγοδρανέω. υ. ὁ, parum potens, imbecillis.

Ὀλιγοετὴς. ὲος. ὁ, ἡ. paucorum annorum puer.

Ὀλιγόθερμος. parum caloris habens.

Ὀλιγόμισθος. ὁ. parui pretij.

Ὀλιγοστία. ας. ἡ. paucitas annorum.

Ὀλιγομαθὴς. ὲος. ὁ, ἡ. indoctus.

Ὀλίγον. minimum, nihil prorsus.

Ὀλίγον ὄδε. paulum, admodum.

Ὀλιγοπιστέω. ὀλιγοπιστία.

Ὀλιγοπιστία. imminutio, imbecillitas, pusillanimitas.

Ὀλιγόπιστος. malè certus in fide, parum fidẽs, seu cui parum fidendum, actiue & passiue, in sacris tamen literis frequentius actiuè accipitur.

Ὀλιγοποτᾶν. parum bibere.

Ὀλιγόποος. parum bibens.

Ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data est.

Ὀλίγος. υ. ὁ. paucus. παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, parum abesse. opponitur ᾧ παραπολύ. περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι, contemptui habere, parui pendere. Vnde ὀλίγου, & ὀλίγου δεῖν, proferè, propè, parum abesse. Ὀλίγῳ χρόνῳ, breui. Ὀλίγῳ ὕστερον, paulo post. Bud. Com.

Ὀλιγοσιτᾶν. exiguo pastu esse contentum.

Ὀλιγοσιτία. ἡ. cibi parcitas.

Ὀλιγόσπερμος. parum seminis emittens.

Ὀλιγόστιχος. paucos uersus continens.

Ὀλιγόσον. υ. τὸ. paruum admodum.

Ὀλιγοστός. ῆ. ὁ. pauciſsimus, paucis comitatus, unus è paucis.

Ὀλιγότης. ητος. ἡ. paucitas.

Ὀλιγοτόκα. ἡ. deprola.

Ὀλιγοτοκία. parcus partus.

Ὀλιγοτόκως. ὁ. parciſsime generans.

Ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis integitur pilis.

Ὀλιγοφιλία. ἡ. amicorum inopia.

Ὀλιγοφόρος οἶνος. uinum quod non multæ aquæ ferendæ est, quod aqueum uocant.

Ὀλιγόφρων. pusillanimis.

Ὀλιγόχους, & ὀλιγόχεος. minus fertilis.

Ὀλιγοχορδία. paucitas fidium.

Ὀλιγοχόστριος. minus copiosi genitura.

Ὀλιγοχρόνιος. ου. ὁ. momentaneus, paruo tem-

pore durans, iamiam periturus.
Ὀλιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. diminuo. Actiu. accus.
Ὀλιγωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. paruipendo, omitto, negligo, ἀμελῶ, ἀφροντίζω. ἀπὸ τοῦ ὠρῶν, curare, uel quasi ὀλίζω πλὼ ὥραν ἔχειν. ὥρα enim cura dicitur. Actiu. genit.
Ὀλιγωρητέος. ᾱ. ὁ. contemnendus.
Ὀλιγωρία. ας. ἡ. negligentia, indiligentia.
Ὀλίγωρος. ᾱ. ὁ. negligens, incuriosus.
Ὀλιγωρότατος τοῦ πρέποντος. cõtemptor honesti. (statis.
Ὀλιγώρως. negligenter.
Ὀλίζων. exiguus, uilis. Et ὀλίζονται, μειοῦνται.
Ὀλίθερμος. ᾱ. paucum calorem habens.
Ὀλικός. ᾱ. ὁ. uniuersalis.
Ὀλιμπιονικός. victoriatus.
Ὀλινοι. manipulorum uincula.
Ὀλίος. ὀλίγος.
Ὀλίσαφον. ᾱ. τὸ. olisatrum, petroselinum.
Ὀλισθαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ὤλισθον, &
Ὀλισθαν́ω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ὀλισθέω. labor, cado. Neutrum absol.
Ὀλίσθημα. ατος. τὸ. lapsus, ruina.
Ὀλισθηρός. ᾱ. ὁ. lubricus, inconstans.
Ὄλισθος. ου. ὁ. lubricus, lapsus, lubricitas. παρὰ τὸ ὅλως θεῖν, ἢ ἴζειν.
Ὁλκάδικον. ᾱ. nauicula oneraria.
Ὁλκᾶον. peluis, crater. Bayf. scribit ὁλκᾶον & λοτήϊον esse id, quod uulgo raniot appellant, id est uas in quo pocula lauantur.
Ὁλκάζω. traho, χαλιναγωγῶ.
Ὁλκάς. άδ(ος). ἡ. nauis oneraria, nauis onusta mercibus, ab ἕλκω, quòd trahi debeat, aut quòd grauis & põderosa sit. Nã hoc quoq; significat ἕλκω, ut ἕλκει χρία τάλαντα, appendet tribus talentis. Accipitur etiam simpliciter pro quacunq; naui.
Ὁλκᾶς. qui retia attrahunt.
Ὁλκίω. traho nauem onerariam.
Ὁλκή. ἡ. attractio, ἐπαγωγή. Plat. Tim. Item pondus, ut ὁλκὴ τοῦ δακτυλίου Luciano in Demonacte. ὁλκὴ φιωβόλου Dioscor. Quanquàm apud eundem frequenter pro dragmate reperiatur. Simon Genuensis scribit ὁλκὴν pondus esse trium scrupulorum. Item conuersio, reuolutio, usurpatio. Plato Cratylo, πλίχρα λῶ

ἢ ὁλκὴ τῆς ὁμοιότητος.
Ὁλκήϊον. carina nauis.
Ὁ λκίον. ᾱ. τὸ. uas æreum, peluis, ὁλκᾶον.
Ὁλκόν. ᾱ. τὸ. allium.
Ὁλκός, & ἑλιγμός. ᾱ. ὁ. aquæductus, & machina qua naues trahuntur. Ponitur & pro araneo, sicut λύκος. Est τὸ ἐπίσυρμα, hoc est uestigium corporis tutius traclim sese agentis, & (ut ita dicam) repentis. Bud. Com.
Ὄλλυμι. μ. ύσω. π. υκα. &
Ὀλλύω, &
Ὄλλω. pereo, perdo.
Ὁλμειός. ᾱ. ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone descendens.
Ὁ λμος. ὁ. orbicularis lapis ad quem legumina cæduntur, & alia quædam.
Ὁλμίσκοι. οἱ. concauitates dentium molariũ ueluti mortariola.
Ὁ λμος. ὁ. pila, id est mortarium. παρὰ τὸ ὅλμαι καὶ μεῖραι τὰ ἐν αὐτῷ πλιαόμενα. Item pars humani corporis, quæ & thorax uocatur, à collo ad pudenda, κορμὸς σώματος. Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro uate. hinc ἔνολμος cognomentum Apollinis. Apud Athenæum est poculi genus instar cornu formatum. ποτήριον (inquit) κερατίς φόρον ἀργασμένον, ὕψος ὡς πυγονιαῖον.
Ὁλογραφῶν. integras dictiones scribere. Budæus Com.
Ὁλοθύρας. ᾱ. ὁ. obliquus, σφογγύλος.
Ὁλόκαπος. ᾱ. ὁ. penitus contusus.
Ὁλόκαυτον. uictima, quasi ὅλον καυτὸν, hoc est totum combustum, aut totum ignè consumptum. Nam olim in sacrificijs deorum exta aræ superimposita flammis adolebant.
Ὁλοκαυτόω. μ. ώσω. π. ωκα. sacrifico. Vnde
Ὁλοκαύτωμα. ατος. τὸ. &
Ὁλοκαύτωσις. εως. ἡ. idem quod ὁλόκαυστον, quod

quod genus sacrificij à consummatione chalil appellant Hebræi.
Ὁλοκληρία. ας. ἡ. integritas hæreditatis.
Ὁλοκλήρι(ος). ᾱ. ὁ. &
Ὁλόκληρος. ᾱ. ὁ. integer, id est omnibus suis partibus constans, incolumis, totus, perfectus. Accipitur autem & in bonam, & in malam partem.
Ὁλολυγή. ῆς. ἡ. &
Ὁλολυγμός. ᾱ. ὁ. eiulatus muliebris, uocifer atio. Iliad. ζ. ἀὶ δὴ ὁλολυγῇ πάσαι ἀθυρὸν ἀφῆκαν.
Ὁλολυγόω. genus eiulatus, quem emittunt maris ranæ, cũ fœminas ad coitum uocãt, quem etiam ololygines Latini uocant.
Ὁλολύζω. μ. ύξω. π. υχα. cum clamore ploro, eiulo, μετὰ κραυγῆς ὀδύρομαι. Neutr. absol.
Ὁλομελής. ίος. ὁ, ἡ. omnibus suis partibus perfectus, integer.
Ὄλοντο. perierunt.
Ὁλοόφρων. ον(ος). ὁ. rotundus instar rotæ, perniciosus in currendo, parum currens.
Ὁλός. ᾱ. ὁ. perniciosus.
Ὁλόφρων. ον(ος). ὁ. multa sciens.
Ὁλοπόρφυρος. totus purpureus.
Ὁλόπτερα. τὰ. totipenna.
Ὁλόπτω. excorio, euello.
Ὅλος. η. ὁ. totus, integer, solidus.
Ὁλός. ᾱ. ὁ. atramentum sepiæ.
Ὁλόστεον. herba quasi tota ossea, cum tamen permollis sit, ac omni prorsus duritia carens.
Ὁλοσφύραζον. Plin. lib. 33. cap. 4. statuam auro solidam à Græcis uocari scribit.
Ὁλοχειρής. ίος. ὁ, ἡ. planissimus, fœcundus.
Ὁλοχειρῶς. planè.
Ὁλοτελής. ίος. ὁ, ἡ. totus consummatus, integer, cui nulla sui pars deest.
Ὁλότης. τος. integritas.
Ὁλόφοχος. ᾱ. ὁ. curribilis, lapis rotundus.
Ὁλοφυσάω. όος. ἡ. pustula, inflatio cutis.
Ὁλοφυκτίς. ίδ(ος). ἡ. idem.
Ὁλοφυλής. ᾱ. ὁ. luctus, luctuosus, lugubris.
Ὁλοφύης. ίος. ὁ, ἡ. confusus exortus.
Ὁλόφυλ(ος). integer, ὁλόκληρος.
Ὁλοφυρμός. ᾱ. ὁ. luctus, ploratus, propriè que-

stus cum crinium euulsione.
Ὁλοφύρομαι. μ. ῦρμαι. lugeo, lamentor, deploro. Depon. absol.
Ὁλοφύρσεις. fletus.
Ὁλοφυρτικός. ὁ. lamentatorius.
Ὁλόφυτον. ᾱ. synapi persicum.
Ὁλοφωία. τὰ. astutiæ, pestifera pernicies, molesta consultatio.
Ὁλοφώιος. ὁ. uersutus, perniciosus.
Ὁλοψύχως. toto animo.
Ὅλπη. ης. ἡ. lecythus, id est uas olearium.
Ὅλπις. ιος. ὁ. idem. Est & proprium pĩscatoris apud Theocr. Idyl. 3.
Ὀλύκω. perdo, occido, obsideo.
Ὀλύμπια. τὰ. olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrabantur in honorem Iouis. Accipitur sæpe aduerbialiter pro in olympijs.
Ὀλυμπιακός. ᾱ. ὁ. olympiacus.
Ὀλυμπιάς. άδος. ἡ. quinquennium, olympias, lustrum.
Ὀλυμπιάσι, aduerb. ad olympia, in olympijs.
Ὀλυμπίασος. ᾱ. ὁ. &
Ὀλυμπικός. ᾱ. ὁ. olympicus.
Ὀλυμπιονίκης. ᾱ. ὁ. uictor in olympijs, olympionices.
Ὀλύμπιος. ᾱ. ὁ. cælestis, admirandus.
Ὀλυμπόνδε. ad cælum.
Ὄλυμπος. ᾱ. ὁ. Olympus mons Thessaliæ, & pro cælo ponitur, quasi ὁλολαμπὴς, id est totus lucens.
Ὄλυνθος. ᾱ. ficus domestica immatura, grossi. Est & nomen urbis in Thracia, à qua Demosthenis orationes tres Olynthiacæ inscribuntur.
Ὀλυνθος. ramentum, purgamentum.
Ὄλυρα. ας. ἡ. χριθὴ. legumen nigrum eruo minus, quod hodiéq; apud maritimos Lyciæ maioris nomen seruat. Siligo, interprete Theodoro. Laurent. nunc auenam, nunc far interpretatur. Herodotus, ἀρτοφαγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντὸν ἄρτον. Idem alibi scribit panem olyra confici, appellariq; ζειάν.
Ὀλώδης. turbidus, niger. (mel.
Ὅ λως. omnino, omnibus modis, in summa, se

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὅλως δ' ἁπλῶ. in uniuersum autem, omnino autem.

Ὁμαδιν̃ω. congrego.
Ὁμαδόν. summatim.
Ὅμαδος. ε. ὁ. cõuentus, congregatio, strepitus, uox ex multis, quasi ὅμαω δος, turba.
Ὅμαμ@. ε. ὁ, ἡ. @
Ὁμάμων. ονος. ὁ, ἡ. frater consanguineus, soror, συγγενὴς, consanguinitate & affinitate coniunctus.
Ὁμαχμία. ας. ἡ. συμμαχία, confœderatio.
Ὅμαχμοι. οἱ. confœderati, commilitones.
Ὁμαλὴς. idem quod ὁμαλὸς. ὁμαλὴ δ' ἰάτα, æqualitas ciuilis, cui opponitur πλεονεξία. Bud. Com.
Ὁμαλῆ. aduerb. simul, ὁμοῦ.
Ὁμαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. explano, demulceo, æquabiliter aliquid facio, uel fio, & procedo, æquum momentum & æquum numerum facio, quod adæquo Latinè dicitur. Actiu. accus. Bud. Com.
Ὁμαλὸς. ὴ. ὸ. planus, læuis, æqualis.
Ὁμαλότης. ῆτος. ἡ. planities, æqualitas, æquabilitas, æquatio. ὁμαλότητα τῶν κτήσεων, καὶ οὐσιῶν Aristot. uocat, quod Cicero bonorum æquationem. Bud. Com.
Ὁμαλύω. μ. υνῶ. π. υγκα. explano, ad æqualitatem redigo. Actiu. accus.
Ὁμαλώων. æquans solo.
Ὁμαλῶς. æquabiliter.
Ὁμαῖς. simul.
Ὅμαρξον. absterge.
Ὁμαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. sequor, ἐπιτυγχάνω. Neutrum datiuo iung.
Ὁμαρτῆ. simul, collectim, unum post alium.
Ὁμάς. άδ@. ἡ. uniuersitas.
Ὅμαυλος. ε. ὁ. cõcinnus, cõsonans, cohabitãs.
Ὁμβρέω. μ. ήσω. π. ηκα. pluo. Neutrum accus. & interdum absolutè.
Ὄμβρημα. ατος. τὸ. imber.
Ὁμβείαι, &
Ὁμβείκια. τὰ. catuli ferarum.
Ὁμβείζω. ὁμβρίω.
Ὁμβριμουργός. ὴ. ὸ. grauificus, qui res magnas peragit.

Ὁμβριμοπάτρης. υ. ὸ. habens patrem potentem.
Ὅμβριμος. ε. ὸ. grauis, impetuosus.
Ὄμβριος. ε. ὸ. pluuialis.
Ὁμβροβλυτῶν. pluuiam fundens.
Ὄμβρος. ε. ὸ. imber. παρὰ τὸ ὁμῦ ῥεῖν.
Ὁμβροφόρ@. ε. ὸ, ἡ. pluuialis.
Ὁμαρόμνοι. affectu propensi, cupientes.
Ὁμήσιος. cohabitans, domesticus.
Ὁμευνέτης. ε. ὸ. concubinus.
Ὁμευνέτις. ιδ@. ἡ. concubina.
Ὁμή. similis. (gans.
Ὁμηρής, et ὁμηγερής. ὲος. ὁ, ἡ. simul congre-
Ὁμηρος. simul, aut similiter dicens.
Ὁμηγερίζω. congrego.
Ὁμήγυεις. ιος. ἡ. coitus, cœtus, concilium.
Ὁμήκης. familiaris.
Ὁμηλικιόν. cum multitudine.
Ὁμηλικία. ας. ἡ. coætaneorum cœtus, coætanitas, ætatis æqualitas.
Ὁμῆλιξ. ικος. ὸ. coætaneus, coæquæuus.
Ὁμηρᾶα. ας. ἡ. uadimonium.
Ὁμηρᾶδια. rapsodiæ.
Ὁμήρυμα. ατος. τὸ. pignus, obses.
Ὁμηρύω. μ. ύσω. π. υκα. sum obses. Neutr.
Ὁμηρέω. idem.
Ὁμηρείδης. ε. ὸ. Homeri imitator, & eius dogma sequens.
Ὁμηρείω. τὸ ῥαψῳδῶ. Bud. Com.
Ὁμηρικός. ὴ. ὸ. Homericus.
Ὁμηρίστης. ὸ. ῥαψῳδός, & qui Homeri uersus subinde in ore habet.
Ὁμηρομάστιξ. γος. ὸ. Homeromastix, id est Homeri flagellum. cognomentum est Zoili cuiusdam, qui Homeri oblocutor fuit.
Ὅμηρον. ε. τὸ. obses, pignus.
Ὁμηροκέντρωνες. οἱ. Homerocentrones, genus carminis ex Homericorum uersuum fragmentis, & uelut pannis consarcinatum
Ὅμηρος. ε. consinis, uades, obses. Item cæcus. unde & Homerus quemadmodum de seipso scribit, τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκῶ δὲ Χίῳ ἐν πετραλόεσσῃ. Dicitur autem ὅμηρος παρὰ τὸ ὁμῦ ἄρειν, Thucyd.
Ὁμικλῶ. minor, poëticum est.
Ὁμιλαδόν. simul, turmatim, uno concursu.

Ὁμιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuersor, concionor, conuiuo, congredior, consuetudinẽ habeo, & familiaritatem cum aliquo. Dicitur & de re uenerea, ἐς γάμους ἔρχομαι, apud Sophoclem, sicut consuesco, congredior, & consuetudinem habeo apud Latinos. Lucianus, ἐγὼ δ' ὧμιλω ταῖς γυναιξὶ μόναις λαληπλὼ σεῖν, ὁπόσα ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί, Qui consueuerint mecum.
Ὁμιλητής. ε. ὸ. discipulus.
Ὁμιλητικός. ε. ὸ. conuersatiuus, affabilis.
Ὁμιλία. ας. ἡ. colloquiũ, confabulatio, cœtus, comitatus. Dicitur & de re uenerea, sicut apud nos consuetudo, conuersatio.
Ὅμιλος. ε. ὸ. cœtus, turma, turba. παρὰ τὸ ὁμῦ ἐλεῖν.
Ὁμιχᾶν. meiere.
Ὁμίχλη. ἡ. nebula, σκότος.
Ὁμιχλώδης. ους. ὸ, ἡ. nebulosus.
Ὄμιχμα. ατος. τὸ. urinæ respersio.
Ὄμμα. ατος. τὸ. oculus. ab ὄπτω.
Ὀμματίδιον. ε. τὸ. ocellus.
Ὀμματῶσαι. oculatum reddere & uigilem.
Ὄμνυμι. μ. όσω. π. ωκα. &
Ὀμνύω. iuro. Vnde κατὰ παίδων ὀμναύσαι, in capita liberorum iurare, id quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant, ita se facturos caput eius diis inferis, deuouere & significantes, si peierarent. Bud. Com.
Ὁμοαχμία. societas & auxilium in pugna, ὁμομαχία.
Ὁμοάριθμος. eiusdem numeri.
Ὁμοφόρος. ὁμοφάγος.
Ὁμοβώμιος. ὸ. eiusdem aræ, eiusdẽ religionis.
Ὁμογάλακτος. ε. ὸ. collactaneus, ἀδελφός.
Ὁμόγαμβροι. οἱ. generi inter se, hoc est qui duas sorores duxerunt.
Ὁμογάστριος. ε. ὸ, ἡ. &
Ὁμογάστωρ. ορος. ὸ. uterinus, id est eadem matre natus.
Ὁμογενὴς. ὲος. ὸ, ἡ. consanguineus, eiusdem generis, congenitus, unigena, συγγενὴς. Galenus ὁμογενῆ uocat febrem, quæ alio nomine dicitur συνεχής.
Ὁμογενὴς. eiusdem generis.
Ὁμόγλωσσος. ε. ὸ, ἡ. cognatus, frater.

Ὁμόγνιος ζεύς. Iupiter gentilitius, quasi ὁ τὰ τῶν γένων ἐφορῶν δίκαια. Sic autem inuocabant eum gentiles, id est cognati.
Ὁμογνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. consentio, eadem sentio, concordiam facio. Et construitur cum datiuo, ut ὁμογνωμονῶ σοι τοῦτο, ἀντὶ τοῦ συγκατίθεμαί σοι περὶ τούτου. Et ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, est sibi constare, ut uir constans, & philosophus sibi constans, cui opponitur τὸ ἑαυτῷ διαφέρεσθαι. Bud. Com.
Ὁμογνώμων. consentiens, ὁμόφωνος.
Ὁμόγονα. τὰ. quæ sunt eiusdem generis.
Ὁμόδελφος. frater. nam ἀδελφὸς uterum sonat, unde & ἀδελφοί.
Ὁμοδέμνιος. ὸ, ἡ. coniunx.
Ὁμοδημεῖν. popularem esse, se unum de cœtu ciuium haberi studere.
Ὁμόδημος. ε. ὸ. popularis, gentilis.
Ὁμοδίαιτος. ου. ὸ. contubernalis, eiusdem uictus.
Ὁμοδοξεῖν. eiusdem esse opinionis.
Ὁμοδοξία. ας. ἡ. ἰσοτιμία.
Ὁμόδοξος. ε. ὸ, ἡ. ἰσότιμος, eiusdem opinionis.
Ὁμόδουλος. ου. ὸ. conseruus.
Ὁμοδρομῶ. concurro, competo.
Ὁμοεθνὴς. ὲος. ὸ, ἡ. gentilis, id est eiusdem generis.
Ὁμοειδὴς. ὲος. ὸ, ἡ. eiusdem speciei, uniformis.
Ὁμοερκής. ὲος. ὸ. qui iisdem parietibus detinetur.
Ὁμοζυγέω. simul cum alio iugum duco.
Ὁμόζυγος. ε. ἡ. coniunx.
Ὁμόζυξ. alter equus in iugo, similis & eiusdem notæ.
Ὁμοήθης. ὸ. ὁμόφοπος, eiusdem ingenij, eorundem morum, conterraneus.
Ὁμόθεν. simul, ex propinquo.
Ὁμοθυμαδόν. unanimiter.
Ὁμόθυμος. ε. ὸ. unanimis.
Ὁμοῖος. omnibus æquè molestus & grauis. Ponitur & pro ὅμοιος.
Ὁμοιοβίοτος, &
Ὁμοιόβιος. ε. similis in uictu.
Ὁμοιογένεια. ἡ. genitura similis.
Ὁμοιογενὴς. cognatus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὁμοιομερεία.ἡ. æqualitas particularum.
Ὁμοιομερεῖαι. similaritates.
Ὁμοιομερής.ἐος.ὁ,ἡ. similaris, cuius pars eandem rationem, atq; idem nomen cum toto obtinet.
Ὅμοιον. ὡς. perinde, atq;
Ὁμοιοπάθεια. figura est uel uirtus oratoria, à similitudine affectuum ducta, ut: Fuit & tibi talis Anchises genitor. Macrob. libro 4. capite 6.
Ὁμοιοπαθέω. similiter affici.
Ὁμοιοπαθής.ἐος.ὁ,ἡ. similiter affectus, similibus affectibus obnoxius.
Ὁμοιοπροσωπῶ. sum eiusdem personæ.
Ὁμοιόπτερα. uolatilibus similia.
Ὁμοιόπτωτον. homœoptoton, figura est quando multi casus similiter desinunt. ab ὅμοιος, & πτῶσις.
Ὅμοιος.ᾱ.ὁ. similis. Attici ὁμοῖος dicunt penul. circumflexa, ut illud Homeri, ὡς ἀεὶ θεὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, & ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali conditione, æquis conditionibus. Dicimus autem ὅμοιος τῷ ὄψιν, uel ὅμοιος τῇ ὄψει. Bud. Com.
Ὅ μοιος ἐῶν ἔχοντι. habere uidebatur.
Ὁμοιόσημος.ᾱ.ὁ. eiusdem significationis.
Ὁμοιοσχήμονες.οἱ. conformes.
Ὁμοιοσχημονῶ. eundem habitum seruo.
Ὁμοιόσχολος. eodem cultu utens & habitu.
Ὁμοιόσωμος.ᾱ.ὁ. phalanx, à similitudine oris seu frontis nominata, quam similicipitem uocat Gaza in Aeliano.
Ὁμοιοσυτακτος. eiusdem constructionis.
Ὁμοιοτακτέω. eodem uel simili ordine struo.
Ὁμοιοτάκτως. coordino, construo, similiter ordino.
Ὁμοιοτέλευτον.τὸ. homœoteleuton, figura quædam, quando multæ dictiones diuersorum casuum similiter finiunt.
Ὁμοιότης.ητος.ἡ. similitudo.
Ὁμοιότροπα.τὰ. moribus similia.
Ὁμοιοτροπία.ας.ἡ. similitudo morum.
Ὁμοιόω.μ.ώσω.π.ωκα. assimilo. Acti. accus.
Ὅ μοιος. par.
Ὁμοίως ζοῖς μάλιστα. ut qui maximè. Bud. Cō.

Ὁμοίωμα.ατος.τὸ. &
Ὁμοίωσις.ιος.ἡ. similitudo. μίμημα.
Ὁμοκλάω, uel ὁμοκλέω.μ.ήσω.π.ηκα. minor, simul uoco, gemo, simul abeo. Neut. dati. iungitur.
Ὁμοκλή.ῆς.ἡ. uociferatio, minæ.
Ὁμοκλώ. uno clamore.
Ὁμοκλητήρ.ῆρος.ὁ. minator, iussor importunus.
Ὁμόλεκτροι.οἱ. maritus & uxor, qui eodem lecto utuntur.
Ὁμολοβρός. turpis, impudens.
Ὁμολογέομαι.μ.έομαι.π.ωμαι. confiteor. Et ἀμολογέαια, consentaneum est, conuenit, congruit. Depon.
Ὁμολογέω.μ.ήσω.π.ηκα. spondeo, id est reganti promitto, & auctor fio, confiteor, assentior, permitto, concedo, profiteor, paciscor, ut ὁμολογῆν μισθὸν, pacisci mercedem. Bud. Com.
Ὁμολόγημα, Platoni est quod inter dissentes conuenit.
Ὁμολογία.ας.ἡ. confessio, pactum, assensus, conuenientia, conditio.
Ὁμολογέμενον. certum, indubitatum, confessum, legitimum. huic opponitur ἀμφισβητέμενον.
Ὁμολογεμένως. indubiè, sine controuersia, planè.
Ὁμολόγως. concorditer.
Ὁμολωΐδες. portæ Thebarum, ab Homolois dictæ, filia Niobes dictæ sunt.
Ὁμομήτριος.ᾱ.ὁ, &
Ὁμομήτωρ.ορος. eadem matre natus.
Ὁμόν. in eodem, simile, unà.
Ὁμόνεκρος. paris conditionis cum mortuis.
Ὁμονίδιος. uterinus frater.
Ὁμονοέω.μ.ήσω.π.ηκα. consentio, concordo. Neutr. datiuo iung.
Ὁμονοητικός.ᾱ.ὁ. concors.
Ὁμόνοια.ας.ἡ. concordia, consensus.
Ὁμόνομον. ijsdem pascuis utens.
Ὁμόνους.οος.ὁ. concors, consentaneus. ab ὁμὸς, & νοῦς.
Ὁμονῦται. pacatæ, concordes.
Ὁμοούσιος.ᾱ. consubstantialis, eiusdem essentiæ. ab ὁμὸς & οὐσία.

Ὁμόπαγοι.οἱ. qui sunt eiusdem pagi.
Ὁμοπαθής.ἐος.ὁ,ἡ. simul patiens.
Ὁμόπαις. αιδ&.ὁ. gemellus.
Ὁμοπατρίας.ου.ὁ &
Ὁμοπάτριος.ου.ὁ,ἡ. &
Ὁμοπάτωρ.ορος.ὁ. eodem patre genitus, consanguineus frater. Latini germanum uocant.
Ὁμόπλοια.ἡ. societas nauigandi.
Ὁμόπολις. qui est eiusdem urbis.
Ὁμόπτερος. eiusdem coloris atq; ætatis, quasi dicas earundem pennarum.
Ὁμοπτώτως. eiusdem casus.
Ὁμορβέω. iter facere, sequi.
Ὅμοργα.ατος.τὸ. macula, labes.
Ὁμόργνυμι.μ.ξω.π.οχα. abstergo. Actiu. ac cusatiuo.
Ὁμορέω.μ.ήσω.π.ηκα. conterminus sum. Neutrum datiuo iung.
Ὅ μορος.ᾱ.ὁ,ἡ. conterminus, confinis, sibijpsi particeps, finitimus. ab ὁμὸς & ὅρος.
Ὁμορρέω. confluuium.
Ὁμορροθῶ. simul remigo, auxilior, idē sentio.
Ὁμόῤῥοια. confluxus, congregatio.
Ὁμορρόφιος. contubernalis, tecti eiusdem cohabitor.
Ὁμός.ᾱ.ὁ. unus. similis.
Ὁμόσε. simul, propè, contrà, eodem loco.
Ὁμόσε φέρεσθαι. aggredi, manum conserere, grassari in aliquem.
Ὁμόσιτος.ᾱ.ὁ. conuictor, simul educatus, contubernalis, qui unà uescitur.
Ὁμόσκευος.ᾱ. similis genere armorum.
Ὁμοσκηνία.ας.ἡ. contubernium.
Ὁμοσκηνῶ. contubernalis sum in militia.
Ὁμόσπορος.ᾱ.ὁ. simul seminatus & natus.
Ὁμόσπονδος.ᾱ.ὁ. amicus, sodalis, eiusdem sacri & fœderis.
Ὁμόσσκηνοι.οἱ. contubernales, sub eodē tecto.
Ὁμοσῑχάω.μ.ήσω.π.ηκα. simul procedo. Neutrum absol.
Ὁμόσολος. simul missus, eiusdem uiæ, conueniens.
Ὁμόσφυρος. comes itineris, frater.
Ὁμοτελῆς.οι. qui idem tributum pendunt.

Ὁμότεχνος.ὁ,ἡ. eiusdem artis opifex, artificij socius.
Ὁμοτεχνῶ. eiusdem artis professor sum.
Ὁμότιμος.ου.ὁ. paris honoris, eiusdem conditionis & sortis.
Ὁ μότιτθος.ὁ. qui eadem usus est cum altero nutrice.
Ὁμοφάπτος.ὁ. commensalis, conuictor.
Ὁμόφιλος. eiusdem pili, eiusdem coloris.
Ὁμόφοιτος. simul educatus.
Ὁμόφορος.ᾱ.ὁ,ἡ. eiusdem moris.
Ὁμῆ. simul, unà cum.
Ὁμοῦπόπτλος, &
Ὁμούσιος.ᾱ.ὁ. eiusdem essentiæ
Ὁμῦτι. fermè, simul.
Ὁμοφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα. ὁμονοέω, eiusdem sum sententiæ, conspiro. Neutrum datiuo iungitur.
Ὁμοφροσύνη.ης.ἡ. cōcordia, amor legitimus.
Ὁμόφρων. ονος.ὁ,ἡ. eiusdem animi & sententiæ.
Ὁμόφυής.ἐος.ὁ. simul natus.
Ὁμόφυλος.ᾱ.ὁ,ἡ. eiusdem generis & tribus, eiusdem generis homo.
Ὁμοφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα. concordo in uerbis. Neutrum absol.
Ὁμόφωνος.ᾱ.ὁ.ἡ. concors, eiusdem linguæ.
Ὁμοχοινικά. accipitur pro ijs qui eidem assident mensæ.
Ὁμόχροια. coloris similitudo.
Ὁμόχρονος. coætaneus.
Ὁμόχρο&.ᾱ.ὁ,ἡ. concolor.
Ὁμόψηφος.ᾱ.ὁ. qui uno eodem animo aliquid decernit, eiusdem sententiæ, qui idem ius suffragij habet.
Ὁμόψυχ&.ᾱ.ὁ,ἡ. unanimis, concors.
Ὁμοψύχως. unanimiter.
Ὁμόω.μ.ώσω.π.ωκα. iuro. Neutrum accus.
Ὅμπνα. ᾶ. fruges melle maceratæ.
Ὅμπνειος. frumentarius, cerealis.
Ὁμπνειόχαρ. diues.
Ὅμπνιον. magnum, multum, auctum.
Ὅμπνια. Ceres, Φόρμιος, non ab ὀμφαλὸς, qui est umbilicus, sed ab ὄμπνα, quæ sunt triticum melle rigatum. Vnde Callimach. Ἐν δ' ἑκάτῃσιν ἐπὶ φλοιῷ καύμασι ὄμπνας.

Ὀμπνιαχάρ, pro ὀμπνιόχαρ. Ὀμπνιὰ νηφία λη, pro magna & auctiore nube.

Ὄμπνοι. Cereales fructus, ut qui spirandi causa sint. ἀπὸ τῦ πνῶν.

Ὀμύκις. ιδ@. κ. uagina.

Ὀμφαὶ τρίποδος. sortes tripodis.

Ὀμφακίας. ου. ὁ. crudus, acerbus.

Ὀμφακίζω. in acerbum uergo, tollo omphacas, rem uilem furor.

Ὀμφάκιον ἔλαιον. oleum, quod ex oleis immaturis fit.

Ὀμφακίς. ιδος. ἡ. fructus aliquis ex quercu.

Ὀμφαλοτομία. umbilici sectio.

Ὀμφαλοτόμος. obstetrix.

Ὀμφάλιον. ϐ. τὸ. clypei umbilicus.

Ὀμφαλιστήρ. ῆρος. ὁ. ferrum quo umbilici præsecantur.

Ὀμφαλόεις. ϝῶς. ὁ. umbilicatus, rotundus, ut ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι, Homer. apud Nicandrum ἄρκτος, siue ursa ὀμφαλόεσσα uocatur, uel quod in umbilico poli borealis sit constituta, uel quòd fœcunda sit & nutritia, ab ὀμφαλός. nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicum augentur. Sunt qui ὀμφαλόεσσαν Creticam exponant, à Cretæ loco quodam ὀμφαλὸς appellato.

Ὀμφαλός. οῦ. ὁ. umbilicus. παρὰ τὸ ὀμπνεῖν, ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν. διὰ αὐτῦ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ φέρεται. Item clausura libri. Aristot. accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piscium. Appellat ita etiam imum sici. Est item ὀμφαλός, siue ὀμφάλιον Cretæ locus. unde Callimachus. πίσυρ ἐλαίμορ ἀπ' ὀμφαλός. Ab eo loco ὀμφαλήτης gentile nomen est. Item Thessaliæ quoq; quidam locus ὀμφαλός est. Vtimur eadem uoce in re militari. Nam phalangit partes κέρατα, id est cornua uocantur, sed sinistrum cornu οὐρὰ siue pes dicitur, dextrum uerò caput, qua autem longitudo secatur, oris & τῦ ὀμφαλῦ nomine intelligitur. Cælius libro 8. capite 41.

Ὀμφαλοτόμος. ϐ. ὁ. obstetrix, quæ umbilicum infantibus præcidit.

Ὀμφαλώδης. ες. ὁ, ἡ. umbilicaris, ut ita dicã

ad umbilicum pertinens.

Ὀμφάλωτος. ϐ. ὁ. umbilicatus.

Ὄμφαξ. κος. ἡ. uua acerba & immatura. ἀπὸ τῦ ὠμοὺς φαγεῖν. πάρ τὸ αὐστηρὸν, καὶ ὄξυνον.

Ὄμφη. ης. ἡ. uxor, fors, diuina uox, uaticinũ, odor, somniorum uisio.

Ὀμφιάειν. augere, honestare.

Ὁμοιοβλῶκα, pro ὁμοιοβλῶκα, couenire, assimilari.

Ὁμόλακις. οι. uicini, propinqui. nam ὅμαξ Doricum est pro αὖλαξ.

Ὁμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id est eiusdẽ nominis appellatio, æquiuocatio.

Ὁμώνυμος. ϐ. cognominis, id est eiusdem nominis existens. unde homonymum Latinè dicimus nomen multa significans.

Ὁμωφόεως. ϐ. ὁ. domesticus, sub eodem tecto commorans.

Ὅμως. tamen. Vnde ὅμως δ' οὖν, & ὅμως μέντοι, ὅμως μὴ οὖν, uel ὅμως μὴ pro eodẽ ferè accipiuntur, id est tamen, attamen, at certe.

Ὁμῶς. simul, similiter, ὁμοίως.

Ὁμαχέται θεοί. dij eiusdem templi atq; tecti.

ON.

Ὤν, ὄντος. τὸ. ens, existens. Accipitur pro cum licet, sicut ἐξόν.

Ὄν. quem, suum. τὸν ἑαυτῦ, αὐτόν.

Ὅν φόπον. quomodo.

Ὀναγός. ϐ. ὁ. asinarius.

Ὄναγρα. κ. onagra herba.

Ὀναγρόβατα. τὰ. pascendis asinis apta.

Ὄναγρος. ϐ. ὁ. onager, id est asinus syluester.

Ὀναθαι. frui, ἐπαποκαῦσαι ὠφελιθῶκα, ut ὄναιο σὺ ταύτης πολυμαθίας, macte esto istius eruditione, proficiat tibi huius eruditionis gratia. Aliquando non approbantis est, sed abominantis, ut Latinis frutare, tibi habe.

Ὄναιον. potius, melius.

Ὄναρ, aduerb. in somnis, per somnium, κατ' ὕπνους.

Ὄναρ, τὸ ὀνείατος. insomnium, somnium.

Ὀνάειον. τὸ. asellus.

Ὀνασᾶ. iuuabit.

Ὀνατικός. ϐ. ũisualis.

Ὀνέα. asini pellis.

Ὄνειαρ. ατος. τὸ. utilitas, cibus (cibo enim restituuntur corporis uires, eiusq; iuuat imbecillitatem) auxilium, somnium, donum.

Ὀνειδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impropero, obijcio, maledico, conuiciando exprobro. Actiu. accus. cum datiuo.

Ὀνειδι@. ϐ. ὁ, ἡ. improperabilis, uituperabilis. & ὀνειδίοις per eclipsim τῦ ῐ πισιν.

Ὀνειδισμός. ϐ. ὁ. exprobratio.

Ὀνειδιστὴς ὀνειρωτημάτων. exprobrator beneficiorum.

Ὀνειδιστικός. οῦ. ὁ. contumeliosus.

Ὀνείδιστος. ϐ. ὁ. probrosus.

Ὄνειδος. ους. τὸ. improperium, opprobrium, probrum, dedecus.

Ὄνειον. stabulum asinorum, sed ὄνειον Corinthi mons est.

Ὄνειος. ϐ. ὁ. asininus.

Ὀνειράτων. τῶν. somniorum, Herodia.

Ὀνειρογόνος. ου. ὁ. fluxus seminis in somnis.

Ὀνειροκείτης. ϐ. ὁ. &

Ὀνειροκριτικός. ὁ. interpres somniorum, coniector. Ὀνειροκριτικοὶ etiam sunt libri conscripti de arte somnia interpretandi.

Ὄνειρον. ϐ. τὸ. somnium.

Ὀνειρόπληκτ@. somnio territus, somniorum interpres.

Ὀνειροπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. somnio, in somnis uideo, uana spe ducor. Vide in ὀνειροκρίτης.

Ὀνειροπόλος. ου. ὁ. coniector, qui ab alijs uisa coniectanter discutit, uelut Penelopes somnia Vlysses. Est etiam qui ipse somniat ac prædicat inde, sicut Agamemnon Iliad. β.

Ὄνειρος. ου. ὁ. somnus, etiam somnium, authore Macrobrio.

Ὀνειρωγμός. ϐ. ὁ. somnium turbulentum, potissimum cum uenerea imaginatione.

Ὄνειρωξις. ιος. ἡ. somnium, ἐκ τῶν ὀνείρατων δῆξις.

Ὀνειρώσσω. μ. ώξω. π. ωχα. somnio, stimulor imaginibus libidinis nocturnis. Interpres Aristoph. ita distinguit ab ὀνειροπολῶ, ut ὀνειρώσσω sit genituram per insomnia emittere, id quod accidere solet ijs, qui amoribus uacant. ὀνειροπολῶ uerò sit uisum in somnis uidere, atq; somniare. Neut. absol.

Ὀνέω. moueo, πτείθω.

Ὄνη. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, prosum. Actiu.

Ὀνησήσιος. ὀνηλάτης.

Ὀνήσιμον. utile, ὠφελιμώτερον.

Ὀνηλάτης. ϐ. ὁ. agaso, asinarius.

Ὄνημι. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, ἀπολαύω, ὠφελῶ. Vnde ὄνησαι, fruere. & ὀνήσαι, iuuaberis, potieris potius quàm frueris, teste Valla. Dicimus & ὀναίμην & ὀνάμην, in optatiuo.

Ὀνησιδώρα. τὰ. benefica terræ epitheton.

Ὀνήσιμος. ϐ. ὁ. utilis, ὠφέλιμος.

Ὄνησις. ιος. ἡ. iuuamen, utilitas. τίς ἡ ὄνησις, Quid interest.

Ὀνησιφόρως. adiuuandum, aduerb.

Ὄνῦξις. ιδ@. ἡ. species origani.

Ὀνπτός. uituperabilis.

Ὀνήτωρ. utilitatem capiens.

Ὀνβιλλύω. μ. ύσω. π. υκα. deturpo, dehonesto. Actiu. accus.

Ὄνθος. ου. ὁ. fimus, proprie boum, βόλβιζον.

Ὄνια, &

Ὀνίδιος, uel ὀνιδία. fimus asini, uel equi.

Ὀνίδιον. asellus.

Ὀνικός. ϐ. ὁ. asinarius, id est asininus.

Ὀνίνημι. iuuo. Actiu. accus.

Ὄνιος. utilis.

Ὀνίσκος. ϐ. asellus, serra fabrilis.

Ὄνισμα. τὸ. augurium.

Ὀνοβατεῖν. asinos admittere.

Ὀνοβάτις. κ. mulier in adulterio deprehensa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuisse, ut cum aliqua in adulterio deprehenderetur in forum deductam, & saxo impositam, spectandam omnibus proponerent. Inde super asino constitutã, per urbem peruectam, in eundem locum restitui oportebat, unde erat deducta, & ex illo infamia notatam, ὀνοβάτιν appellandã censuerunt, ut quæ asino imponeretur, & per ciuitatem ueheretur. Ab eo tempore lapidem tanquam impurum & detestabilem uitabant.

Ὀνόβοσις. ϐ. idem.

Ὄνομα.ρος.τὸ.nomen.
Ὀνομάζομαι.nominor.
Ὀνομαζόμενον.nominatim.
Ὀνομάζω.μ.άσω.π.ακα.nomino, φράζω. Acti. accus.
Ὀνομαί.ὀνόω, uituperо, accuso.
Ὀνομαίνω.μ.ανῶ.π.ακα.nominatim recèseo.
Ὀνομακλήδην.nominatim.
Ὀνομακλήτωρ.ορος.ὁ. nomenclator, dictum quòd nominatim homines uocet.
Ὀνομασήια.τὰ. festum ab instituto nomine, uel quo nomen alicui institutum.
Ὀνομασί.nominatim.
Ὀνομαστικός.ἡ.ὸ.nominatiuus.
Ὀνομαστός.οῦ.ὁ. clarus, id est nominatus, celebris.
Ὀνοματοβρυτής. uerborum innouator, nominumq; aucupio gaudens.
Ὀνοματόλογος.ε.ὁ.ὀνομακλήτωρ.
Ὀνοματοποιία.ἡ, nominatio, nominis figmentum, ita ut pronũtiatione & uoce sua rem quam significat, imitetur.
Ὀνομακλυτός.nomine inclytus, celebris.
Ὄνος.ε.ὁ,ἡ.asinus, & asina. Item lapis molaris, uel mola inferior retinens frumentum. ὀνύαν γὰρ τὸ κινεῖν καὶ πτεάχαν. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri, οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄνους ἀλίτας ὀρυΞουσιν. Interdum uermiculi nomen, Latinè millepeda, aut centipeda.
Ὀνόσκελοι.οἱ.dæmones sunt, inaquosa & arida corporibus arescentibus frequentantes & asininis cruribus. Hi sese mares plurimum exhibent, interdum quoq; leonem & canem induere uidentur. Caelius libro 1. capite 27.
Ὀνοσός.ἡ.ὸ. lamentabilis, uilis, non lamentandus, uituperabilis.
Ὀνοτάλω.μ.άσω.π.ακα.μέμφομαι, impropero, officio iniuria.
Ὀνοτός.ἡ.ὀνοσός, pauper,
Ὀνοφορβός.ἡ.ὸ.asinarius.
Ὀνόχειλος.labrum asini, nomen herbæ.
Ὀνόχηλος. dei filius, Christus, infando titulo à religionis nostræ hostibus dicebatur, quẽ scelestiore etiam picturæ genere deforma

re, ac uelut in pergula prætereuntibus ausi sunt asininis auribus ostentare, pede altero inungulatum, ac togata specie, cum libro in manibus hoc adiecto titulo, quasi is Christianorum foret deus, ὀνόχηλος.
Ὀνόω.μ.ώσω.π.ωκα. inquino, uituperо, lamentor.
Ὄντα.τὰ. uera, ὑπάρχοντα, τὰ ἐν παιδιᾷ κτήματα.
Ὄντως. sanè, uerò, planè, omninò, utique.
Ὄνυμα.ατος.τὸ. nomen, pro ὄνομα, o in υ mutato more Aeolico. unde ἀνώνυμος, & eiusmodi.
Ὀνυμαίνω.τὸ ὀνομαίνω.
Ὄνυξ.χος.ὁ.unguis, παρὰ τὸ νύσσω, νύξω.
Item onyx gemma (alabastritem uulgò uocant) eo quòd humano ungui sit similis. Interdum testa est conchylij in paludibus Indiæ, à leuore unguis, quem imitatur, nominatus. Δι' ὄνυχος ἀκριβοῦν, ad unguem exigere.
Ὀνυείζομαι.lugeo, ὀδύρομαι.
Ονυχίζω. præcido ungues. Item notare ungue, cum memoriã consulimus. Accipitur & pro rem exactè & ad unguem expendere.
Ὀνύχιον.ε.τὸ.unguiculus.
Ὀνύχλος.ου.ὁ,ἡ.asininus.

O Ξ.

Ὀξαλίς.ἴδος.ἡ. species lapathi, uinum acescens.
Ὀξάλμη.ης.ἡ. salsum, acetum, acida muria.
Ὀξεῖα.ας.ἡ.cuspis hastæ, & hasta, uarix.
Ὀξείδιον.acetum, diminutiuè ab ὄξος.
Ὀξέδιος.ὁ.acidulus.
Ὀξέες.οἱ.properi.
Ὀξέως.citò, fortiter.
Ὀξία. sunt nauigia quædam uelociora.
Ὀξίζω.in acetum degenero, acesco.
Ὀξίζων οἶνος.uinum quod acuit.
Ὄξινος.ε.ὁ.uappa, uinum acidum, austerum, crudus.
Ὀξίς.ίδος.ἡ.uas acetarium.
Ὀξίτανος.ὁ.anceps.
Ὀξυρυγμία.acida cruciatio, Hippocr.
Ὄξος.εος.τὸ. acetum, quod linguam secet & pungat.

Ὀξύ.

Ὀξύ.τὸ.mucro. Et aduerb. pro acutè.
Ὀξυάκανθα.acuta spina.
Ὀξυβαφον.ου.τὸ.acetarium, acetabulum. Accipitur & pro poculo, Athen. lib. 11.
Ὀξύβαφος.cotylæ quarta pars est, continens quatuor & uiginti drachmas, hoc est quadrantale. Bud. de Asse.
Ὀξυβελεῖς. sagittæ acuta cuspide.
Ὀξυβολῶ. statim & acutè audio.
Ὀξύγαρον.ε.τὸ. salsamentum, acetum cum garo, id est liquamen piscis.
Ὀξύγιον.ε.τὸ.axungia, adeps.
Ὀξυγράφος.ε.ὁ. uelociter scribens.
Ὀξυδερκία.ἡ.claritas oculorum.
Ὀξυδερκικόν.pharmacum, quo acuitur uisus.
Ὀξυδερκυον.ε.τὸ.idem.
Ὀξυδερκὴς.ἐος.τὸ.acies oculorum.
Ὀξυδερκὴς.ἐος.ὁ,ἡ.acutè uidens, perspicax.
Ὀξυδορκέω.μ.ήσω.π.ηκα.acutè uideo. Neut.
Ὀξυήκοον.ε.τὸ.auditus acumen.
Ὀξυθηκτος.ualdè acutus.
Ὀξυθυμία.ας.ἡ.excandescentia, quod uitium opponitur μακροθυμίᾳ.
Ὀξυθύμια.τὰ. apud Hyperidem quædam ἐxpiationes, quas domibus lustratis in triuia ferebant. Alij ligna interpretantur quibus strangularentur aliqui. dicta ab ὀξέως τῷ θυμῷ κεῖσθαι.
Ὀξυθυμίας.ε.ὁ.&
Ὀξύθυμος.ε.ὁ.iratus, animo præceps, animo concitato & feroci.
Ὀξυΐᾳ.ε.ὁ.aceruus.
Ὀξυκέφαλος.ε.ὁ.capite fastigiato.
Ὀξύκρατον.ε.τὸ.posca, uinum quod aceto & aqua temperatum est.
Ὀξυλαβὴς.ἐος.uelociter capiens, continuò aggrediens.
Ὀξυμελι.acetosum mulsum.
Ὀξυμύρσινον.τὸ. obscurum, acuta contemplatione inuentum.
Ὀξυμυρσώνη.myrtus syluestris, baccis rubẽtibus, & breuitate à myrto satiua distans. Quidam ruscum uocant. Plura apud Plinium.
Ὀξύμωρον. sententia est ex periculo petita, hoc est, ita acutè & affectatè enuntiata, ut fatua uideatur, ut apud Vergiliũ. Nẽ capti potuere capi? Cicero, Si tacent, satis dicunt.
Ὀξώη.acidum uinum, in uappámque depra uatum.
Ὀξώομαι, &
Ὀξώω.μ.ώσω.π.ωκα. acuo, irrito, coacesco. Actiu. accus.
Ὀξυόεις.εσσα.idem quod ὀξύς.
Ὀξύοπος.ε.ὁ. ualens acie oculorum.
Ὀξυπαθῶς.magno affectu.
Ὀξυπάλαθος.ε.ὁ.genus rumicis ab acutis foliys. Fortè legendum est ὀξυλάπαθον, de quo Plinius libro 20. capite 21.
Ὀξύπανος.ε.ὁ. famelicus, percitus acuta fame.
Ὀξυπικρίς.amarum, ὀξύπικρον.
Ὀξύπορος. qui citò transit.
Ὀξύπρῳρος. acutam habens proram, ὀξυκέρατος.
Ὀξύπυκνοι.οἱ. dicuntur toni, qui spissi ultima loca possident. Capel. libro 9.
Ὀξυρυγμία.ας.ἡ.ὀξορυγμία.
Ὀξυρυγμίω.acidum ructo.
Ὀξύρρυγχος.ε.ὁ.oxyrrinchus piscis.
Ὀξύρροπος.ου.ὁ. repentè & leuiter repens, propensus.
Ὀξύς.εῖα.ὺ. acutus, uelox, acer, præceps, promptus.
Ὀξύσομος.acutè canens.
Ὀξύχοινος.ε.ὁ. iuncus marinus, uel iuncus manualis.
Ὀξυτάτη ὁδὸς.anceps uia.
Ὀξύτης.ητος.ἡ.acrimonia.
Ὀξυτόκιον, uel
Ὀξυτόκον.ε.τὸ.partum accelerans.
Ὀξύτονος.ου.ὁ,ἡ. stridulus. Item dictio quæ habet accentum in ultima syllaba.
Ὀξυφωνία.ἡ.uocis acuties.
Ὀξυφωνότερος.ὁ.cui uox acutior.
Ὀξύχαρ.manibus aduncis & celer.
Ὀξυχειρία. ας. uelocitas operandi, celeritas conficiendi in aliqua re.
Ὀξύχολος.summæ bilis, iracundus.
Ὀξυχολία.repentina ira, bilis efferuefactio.
Ὀξυωπέω.acutè cernere.
Ὀξυωπεύς.ὁ.qui clarissimè uidet.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὀξυωπής. ἐος. ὁ, ἡ. uisum acuens, aut acutè uidens, acuti uisus.
Ὀξυωπία. uidendi acumen.
Ὀξυωπός. qui acutum habet uisum, ὀξυωπής.
Ὄξωνις. genus lapathi herbæ siue rumicis, ab aciditate nomine accepto.
Ὅ, pro οὗ poëticè.

Ο Π.

Ὀπαδός. ὁ. assectator, consors, adiutor, seruus.
Ὀπάζω. μ. άσω. π. ακα. præbeo, do, & insequor, ut χαλκὸν δὲ ἓ χεῖρας ὀπάζει. Iliad. θ.
Ὄπαιον. ου. τὸ. operculum ollæ, foramen, & quà funus è furno, aut camino exit.
Ὀπάων. illustris, clarus, potens admodum, summus ille. Articulus enim additus aduerbio, eleganter efficit ut pro nomine exponatur.
Ὄπασσι. tribuit.
Ὀπαθάς. à tergo ligatus.
Ὁ πατρῷος. ὁ. eodem patre natus, quasi ὁμοπατρῷος.
Ὀπάων. ονος. ὁ. ἀκόλουθος, minister, assectator.
Ὅ περ οὖν. ὅπερ. Bud. Com.
Ὀπίνω. circumspicio, uideo.
Ὅπι, & ὅπιν poëtice. ubi, quò. Accipitur & pro ὅπως.
Ὅπιᾰ. ἄρ. quacunq;, & quomodocũq;, quocũq; pacto, ut, quemadmodum. Bud. Com.
Ὁπικοῦν. idem.
Ὅπιπαρέκοι. ἀντὶ τοῦ ἐγχωροίη, ὅπη ἐνδέχοιτο, pro re nata, quacunque occasione. Budæus ibidem.
Ὀπή. ῆς. ἡ. cauerna, foramen, uox.
Ὀπηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. sequor. Neutrum datiuo.
Ὁπηδήποτε. quouis modo, quomodocunque. Bud. Com.
Ὀπηδός. οῦ. ὁ. sequens, ancilla, seruus.
Ὁπηλικοσοῦν. quantuscunq;. Bud. Com.
Ὁπηνίκα. quando, quandoquidem, cum.
Ὀπήτιον. ου. τὸ. fubula.
Ὀπίας. caseus qui coit coagulo, ὃ τῷ ὀπῷ τῆς συκῆς πυκνοῦται. Θ.
Ὀπιδνός. malus, terribilis.
Ὀπίζομαι. μ. ίξομαι. π. ισμαι. &

Ὀπίζω. μ. ίσω. π. ικα. obserno, curo, uereor, pudefio. Actiu. accus.
Ὄπιθεν, Dorice pro ὄπισθεν. retro.
Ὄπικος. ὁ. sordidus, immundus. Eudoxus Italiæ gentem quandam uocari tradit, à linguarum colluuione dictam.
Ὀπιμαντεῖον. ου. uoce datum responsum.
Ὀπίονες apud Plutarchum sunt, qui nuntiorum & speculatorum funguntur munijs.
Ὀπίπας. impostor.
Ὀπιπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &
Ὀπιπτεύω. aspicio, obserno, πειέργως βλέπω. Vnde παρθενοπίπας, qui uirginum pudicitiæ insidiatur. Cælius libro 7. capite 3.
Ὄπις. ιδος. ἡ. cura, consyderatio, uox. Iliad. π. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Ὄπισθεν. retrò, ponè, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος.
Ὀπισθενὰς. pars exterior palmæ.
Ὀπίσθιος. ου. ὁ. posterior. Vnde ὀπίσθιον τάγμα, extrema acies, & ὀπίσθια, præcisa, cauda.
Ὀπισθοβάμων. ονος. ὁ. retrogradus ut cancer.
Ὀπισθοδόμος. ου. ὁ. locus Athenis in arce post templum Mineruæ, ubi ærarium publicum erat.
Ὀπισθόδομος. ου. ὁ. acta publica, posterior pars domus.
Ὀπισθόκυφα. quæ in posteriori parte corporis aculeo armantur.
Ὀπισθονόμαι. οἱ. qui crines uersus tergum flexos habent.
Ὀπισθονηπίδιος. ὰ. genus calceamentorum muliebrium.
Ὀπισθόνομος. præposterè pascens, sine recessu. Vnde ὀπισθονόμοι βοῦς, retrò pascentes boues.
Ὀπισθόπους δίκη. iudicium aut pœna, quæ crimen statim postridie sequitur.
Ὀπισθορμητὸν. retrofugum.
Ὀπισθοσφενδόνη. ης. ἡ. ornamentum quoddã capitis muliebre.
Ὀπισθοτενικός. ὴ. ὁ. cui ceruix in humeros incuruata & reiecta est.
Ὀπισθότονος. ὁ. ὁ. affectio cum ceruix ita distinguit, ut flecti non possit, hoc est, cum caput ad scapulas contrahitur.

Ὀπισθουρητικὰ. τὰ. ex aduerso mingentia.
Ὀπισθοφανῶς. retrorsum, aduersum.
Ὀπισθοφύλακες. οἱ. qui in prælijs terga tutantur.
Ὀπισθοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. retrò custodio. Actiu. accus.
Ὀπισθοφυλακία. ας. ἡ. posterior custodia.
Ὀπισθοφύλαξ. ακος. ὁ. custos posterior, uel posticæ.
Ὀπίσσατος. ὁ. ὀπίσθιος, postremus, ultimus.
Ὀπισύγραφον. τὸ. à tergo annotatum.
Ὀπισύγραφος. ὁ. aduersarius, hoc est libellus rationarius, quo perfunctorie & obiter memoriæ consulimus.
Ὀπίσω. retrò. ἀναστρέφειν ὀπίσω, redire unde uenisti. Accipitur quoq; pro postea Vergil. Rursus & incipiant in corpora tarda reuerti.
Ὀπίσω, poëtice idem, retrò, in futurum, ad posteros, à tergo. Homer. Iliad. α. ἀδύρῃ οἷ δ' ἐν νοῆσαι ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω.
Ὅπλα. τὰ. arma, funes nauium.
Ὁπλάρια. τὰ. arma diminutiuè.
Ὁπλή. ῆς. ἡ. ungula omnium brutorum, solida ungula.
Ὁπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. armo, paro. Actiu. accus.
Ὅπλισις. ιος. ἡ. &
Ὁπλισμός. ὁ. armatura.
Ὅπλισμα. gradus, βῆμα, funis nauticus.
Ὁπλισής. ὴ. ὁ. armatus.
Ὁπλιταγωγὸς νεῶς. ὴ. nauis quæ armatos fert milites.
Ὁπλῖται ἐνάρειοι. milites spoliatitij.
Ὁπλίτης. ου. ὁ. πλατασὸς, miles armatus, uel grauis armaturæ, armiger, ut apud Suet. non pro eo qui alterius arma gerit, sed qui ipse armatus est. Item qui in naui ad remum non sedet.
Ὁπλιτίδιον. ὰ. statuæ fœminarum armatæ.
Ὁπλιτοδρομεῖον. eorum est, qui armati cursu certabant, & sub armis cursu exercebantur.
Ὁπλιτοπάτης. ου. ὁ. armiluctator.
Ὁπλοθήκη. ης. ἡ. armentarium.
Ὅπλομαι. ὁπλίζομαι.
Ὁπλομανῶ. insano & nimio armorum studio teneor.
Ὁπλομαχέω. sub armis exerceri, armis depugnare.
Ὁπλομαχία. ας. ἡ. dimicatio armis. Est & genus exercitamenti.
Ὁπλόμαχος. ὁ. ὁ. qui armis militaribus et scuto depugnat, ut apud Martialem, Hoplomachus nũc es fueras ophthalmicus olim.
Ὅπλον. ου. τὸ. scutum, arma.
Ὁπλότερος. α. ὁ. iunior, posterior, νέος, μάχιμος.
Ὁπλοφορῶ. cingo latus, & in modum satellitis stipo & comitor. Accus.
Ὁπνιὸς. reuerendus, cura dignus.
Ὁποδιάπερ. quotquot.
Ὁποδαπός. ὁ. cuiàs.
Ὁποδιάπος ἄρ, &
Ὁποδαποσοῦν. cuiascunq;. Bud. Com.
Ὁπόθεν. unde
Ὁπωόθεν δ' ἁποσθεν. undecunq;, quoquo modo.
Ὅπου. quò, ubi, hic.
Ὁποῖ ἄττα. qualia, cuiu smodi.
Ὁποῖα φῶτα. quæ assolent.
Ὁποῖόν τι. aliquod, quiddam.
Ὁποῖος. α. ὁ. qualis infinitè.
Ὁποῖόσις, accipitur interrogatiuè pro ποῖός τις, cum sit relatiuum.
Ὁποιοσισοῦν, qualiscunq;
Ὁποπάναξ. liquor herbæ panacis.
Ὁποπλεῖν. renauigare.
Ὀπός. ὁ. ὁ. succus, coagulum, liquor, humecta uis ramis agglutinans folia, unde producitur opara, lacryma arborum, lacteus in ficu humor, & κατ' ἐξοχὴν silphij liquor.
Ὁπόσα. pro ἅ.
Ὁποσάκις. quoties.
Ὁποσαπλάσιος. totuplex.
Ὁποσαπλασιοσοῦν. quantumuis multiplex.
Ὁποσαχῇ. multipliciter.
Ὁπόσα πλεῖστα. quanta maxima.
Ὁπόσοι ἄρ. quotlibet, quotcunq;.
Ὁπόσον βραχύς. quàm breuis.
Ὁπουοῦν. ubicunque, quocunque in loco, quantumcunq;.
Ὁπόσος. α. ὁ. quot, quotus, indefinitè.
Ὁποσοσοῦν. quotuslibet, quotcunq;.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὁποδοσσἀ̃ποτε, &
Ὁποσισῦν. quantuscunq.
Ὁπόσος. ὁ. quotus.
Ὁποσοσἀ̃ποτε, &
Ὁποσοσοῦν. quotuslibet, quotuscunq.
Ὁπόταν. quoniam, quando, quo tempore. Budæus Com.
Ὁπότε. quando, posteaquàm.
Ὁποτεοῦν. quandocunq.
Ὁπότερον. utrum infinitè. nam interrogatiuè πότερον dicimus. καθ' ὁπότερον, pro utrumuis.
Ὁπότερος. ρ. uter. accipitur pro utrolibet.
Ὁποτεροσἀ̃ποτε, &
Ὁποτεροσοῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.
Ὁποτέρωθεν. unde, ἀπὸ ποίου μέρους.
Ὁποτέρωσε. utrò dubitatiuè.
Ὅπου. ubi, quandoquidem, quò. Bud. Com.
Ὅ' που. quandoquidem, id est utpote cum.
Ὁπουἀ̃, &
Ὁπουἀ̃ποτε, &
Ὅ' που τε. ubicunq. ἢ ὁπουἀ̃, sicubi.
Ὅ' που περ ἂν. ubicunque.
Ὁπουποτεγῆς. ubicunq; gentium.
Ὅπυς. Opus ciuitas in Locris. Declinatur apud Latinos forma Græca, huius Opontis, à nominatiuo ὁπόεις, ὁπόεντος, & synæresi ὁπῦς ὁπῦντος.
Ὅπαπα, Aeolicè pro ὅμματα.
Ὅ' πη, & ὅππως. pro ὅπη, & ὅπως.
Ὁπαλός. ή. όν. assatus.
Ὁπαλεῶν. ῶνος. ὁ. locus ubi carnes assantur, culina, quasi dicas tostorium.
Ὁπαλία. aspectus, ἀπόβλεψις.
Ὁπάω. conspicio, uideo, ἐμφανίζω. Actiuum accusatiuo iungitur.
Ὁπάειον. ου. τὸ. idem quod ὁπαλεῶν.
Ὁπασία. ας. ἡ. uisio.
Ὁπάω. μ. ήσω. π. ηκα. asso, coquo. Actiu.
Ὁπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uideo. Actiu.
Ὁπήρ. ῆρος. ὁ. speculator.
Ὁπήια. τὰ. munera, quæ sponsæ dabantur à sponso.
Ὅπησις. ιος. ἡ. assatura, assatio.
Ὁπικά. τὰ. nerui subministrantes uisuum spiritum oculis.

Ὁπικός. ὁ. uisiuus, perspectiuus, speculatiuus.
Ὁπλιάτις. nomen tẽpli Mineruæ apud Spartha. τοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς ὁπλίους οἱ Λακεδαιμόνιοι καλοῦσι, Plutar. in Lycurgo.
Ὁπλομαι. μ. ὄψομαι. π. ομμαι. uideo & uideor, compareo. Depon. accus.
Ὁπλός. ὁ. assatus, uisibilis.
Ὁπλω. μ. ὄψω. π. ὤφα. idem quod ὁπλομαι, uideo, quanquàm sit inusitatum.
Ὁπύομαι. eiusdem sanguinis sum, prosapiam duco. Depon. absol. & interdum accusatiuo.
Ὁπύω. μ. ύσω. π. υκα. ὁμιλέω, γαμέω, coëo. παρὰ τὸ ὀπίσειν ὑοῦ, ὅ ἐστιν ἐπισφίγγεσθαι τὴν ποιΐας. Actiu. accus.
Ὀπώδυς. υος. ὁ. ἡ. succosus.
Ὄπωπα. uidi. Est autem μέσ. παρακ. Attici ab ὄπλω, pro ὦπα.
Ὀπωπε. prospicit.
Ὁπώπεις, &
Ὁπώπη. uiderat. Theoc. ὀφθαλμοῖσιν ὁπώπει.
Ὁπωπή. ῆς. ἡ. aspectus, ἐνόπτευσις, πρόσοψις.
Ὁπώρα. ας. ἡ. poma, hoc est omnes molliores corticis fructus.
Ὁπώρη. ης. ἡ. autumnus.
Ὁπωρέω, &
Ὁπωρέομαι, &
Ὁπωρεύω. fructus decerpo, colligo, emo. Est etiam usu pomorum nauseam contraho.
Ὁπωρινός. autumnalis.
Ὁπωρισμός. arborum fructus.
Ὁπωροφυλάκιον. ου. τὸ. tugurium, pomorum custodia.
Ὁπωρεών, &
Ὁπωρώνης. ὁ. qui poma uendit, emitor.
Ὅπως, interdum διαπορηματικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ πότερον ponitur pro quomodo, hoc est pro πῶς, quemadmodum, sic, ut. & construitur cum indicatiuo & subiunctiuo.
Interdum præcipientis est, καὶ παραγγελματικόν, aut denuntiantis, aut exhortantis, sicut caue Latine, & uide ne. Budæus Com.
Ὅ' πως ἂν, &
Ὅ' πως ἔτυχε, &
Ὅ' πως δή, &

Ὅπως

Ὅ' πως δήποτε, &
Ὅ' πως ποτέ, &
Ὁπωσιοῦν, &
Ὅ' πως δηποτοῦν, &
Ὁπωσοῦν. quomodocunq, utcunq, quocunq; modo, temerè, sine iudicio. ὁπωσοῦν, ὅπως τύχοι, καὶ ὁπωστιοῦν, Attica autem sunt, de quibus Bud. ibidem.
Ὅ' πως μὴ. ne, μὴ.

ΟΡ.

Ὁράζω. τὸ ὀργάζω.
Ὅραμα. ατος. τὸ. uisum, id est, uisio.
Ὁρᾶρ & συνοχ. partes phalãgis in æqualia diuisæ. Latini uocant os & umbilicũ.
Ὅρασις. ιος. ἡ. uisio, aspectus.
Ὁρατής. οῦ. ὁ. spectator.
Ὁρατικός. ὁ. uim cernendi habens.
Ὁρατός. ὸν. uisibilis.
Ὁράω. μ. ὄψομαι. π. ὦρακα, & in præt. imper. ἑώρακον. uideo. Item respicio, id est, faueo. Actiu. accus.
Ὀργάζω. cœnum manibus mollio & subigo, commisceo, τὸ πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρῶ. Bud. Commentarijs.
Ὀργαίνω. μ. ανῶ. facio irasci, turbo.
Ὀργάνη. Mineruæ epitheton, quòd operum præses sit, ἐργάνη.
Ὀργανικός. ὴ. ὸν. instrumentalis. unde ὀργανικὰ μέρη, officiales, seu instrumentales partes.
Ὄργανον. ου. τὸ. organum, instrumentũ. (tes.
Ὀργάς. άδος. ἡ. terra aliqua culta, terra sacra alicui deo, terra inculta ut lucus, & saltus etiam dicitur.
Ὀργάω. μ. άσω. π. ακα. appeto, abstinere non possum, me apte sponte cieor, & glisco, cõcito, concupisco, macero, subigo. Ὀργῶσι βότρυες, tumescunt racemi. ὀργῶν τὸ ἔαρ, uigens species. ὀργῶσα πρὸς σύλληψιν, quæ stimulatur ad conceptum. Budæus Commentarijs.
Ὀργιῶνες. οι. qui ijsdem sacris initiati sunt, σύνται, sacerdotes.
Ὀργή. ῆς. ἡ. ira, iracundia. Arist. ὀργή ἐστιν ὄρεξις μετὰ λύπης τιμωρίας φανερᾶς ἕνεκα φανερᾶς ὀλιγωρίας τοῦ εἰς αὐτὸν τινὰ μὴ προσηκόντως, Ira est appetitus cum dolore, propter apparentẽ immerito, uel in suos contemptum. Ponitur & pro appetitu coeundi.
Ὀργικότης. ητος. ἡ. idem quod ὀργή, iracundia.
Ὄργια. τὰ. Orgia sacra Bacchi, mysteria.
Ὀργιάζομαι. consecror, siue ut suum actiuum.
Ὀργιάζω. μ. άσω. π. ακα. orgia celebro, sacra, ceremonias & instituo, ut ὀργιάζω τὰς τελετὰς, ceremonias perago, ὀργιάζω τὸν θεὸν, sacrificijs placo deum. Bud. Com.
Ὀργιασμοί. οἱ. ceremoniæ.
Ὀργιαστής. οῦ. ὁ. celebrator orgiorum festorũ.
Ὀργιαστικὰ μέλη, καὶ ὀργιαστικῶν ἁρμονίαν uocat Arist. quæ ἐνθουσιασμὸν ἐμβάλλει τῇ ψυχῇ, καὶ πάσχειν τὸ ποιητικῶν ἁμάρτημα μιμεῖσθαι, & affectus ciet in animo. Bud. Com.
Ὀργίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. irascor. Depo. datiuo iungitur.
Ὀργίζω. irrito.
Ὀργίλος. η. ὸν. iracundus.
Ὀργυιὰς. ᾶς. ὁ. magnitudine unius ulnæ, uel trium cubitorum.
Ὀργύω. extimulor. Horus Apoll. capite uti. ὅταν ὀργυσῃ πρὸς σύλληψιν ἡ ψυχή.
Ὄργυια. ας. ἡ. ulna, manuum extensio, et pectoris latitudo, mensura senũm pedum, Herodo. & quaternum cubitorũ, Gazæ. Passus Valla interprete.
Ὀργόω. μ. άσω. π. ωκα. ulnas extendo. Neut.
Ὀργάνη. concupiscentia.
Ὄρεγμα. sanguis, gradus.
Ὀρέγνυμι. extendo. Actiu. accus.
Ὀρέγομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. expeto, appeto. ἐπιθυμῶ, λαμβάνω, κομίζομαι. & ad sensum refertur. Depon. genit.
Ὀρέγω. μ. έξω. π. εχα. porrigo, præbeo, manu percutio, sicut ὀρέγνυμι, παρέχω, ἐκτείνω.
Ὀρείανδρος. montes inhabitans.
Ὀρεβάτης. ου. ὁ. montes scandens.
Ὀρεβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. montes scando. Neutrum absol.
Ὀρεκὰς ζυγὸς mulorum iugum.
Ὀρεμαλίδες. αἱ. mala montana.
Ὀρθνός. ὴ. ὸν. &
Ὄρειος. ου. ὁ. montanus, syluestris. opponitur τῷ ἥμερος.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὀρμενόμος. qui malorum curam habet.
Ὀρμᾶς. ᾶδ. ὁ. regio montana.
Ὀρμενάρχης. montana ciconia, nomẽ aquilæ
Ὀρνᾶτης. ου. ὁ. &
Ὀρνάτιος. ᾱ. &. montanus, agrestis.
Ὀρείχαλκος. ου. τὸ. orichalcũ. Scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatium in arte poëtica.
Ὀρεκτέω. ήσω. π. ηκα. concupisco.
Ὀρεκτικός. ῆ. ὸν. appetitiuus, concupiscibilis.
Ὀρεκτός. ῆ. ὸν. extensus. longus, porrigendus, amabilis.
Ὀρεκτύς. extendens.
Ὄρεξις. ιος. ἡ. appetitus, uel appetitio, orexis, quomodo & Iuuenalis usurpat, pro uehementi edendi auiditate, Rabidam facturus orexim.
Ὀρεξόμενος. ου. ὁ. tangens, percutiens.
Ὀρεονόμος. ου. ὁ. qui montium curam habet, aut mulorum.
Ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.
Ὀρεσβάτης. ου. ὁ iens per montes.
Ὀρεσίτροφος. ου. ὁ. nutritus in montibus, & unus è canibus Acteonis apud Ouidium.
Ὀρεσκεύω. uersor in montibus,
Ὀρεσκῷος. ου. ὁ. habitans cauernas montium, pro ὀρεσίοικος. κώμη δὲ τὸ κοιμᾶσθαι. unde illud Homeri, θηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.
Ὀρέστερος. ου. ὁ. monticula.
Ὀρέστης. ου. ὁ. Oreſtes.
Ὀρεστιάς. άδος. ἡ. montana nympha, montiũ cultrix ἐν ὄρεσι πολὺ ἱσίαν ἔχουσα.
Ὀρεσφιν. aduerbium in montibus.
Ὀρεύς. έως. ὁ. mulus.
Ὀρεχθέω. concupisco, discindo, resono, suspi-
Ὀρεωπώλης. ου. ὁ. mulorum uenditor. (ro.
Ὀρεύω. μ. εὐσω. π. ευκα, custodio.
Ὀρέω. attollo, incito.
Ὀρεωκόμος. ου. ὁ. mulio.
Ὄρθα. concitatum esse. (guror.
Ὀρθεύομαι. ὀρνιθεύσομαι, capio auguria, au-
Ὄρθια. lex erat Palladis, argumentum belli cum continens.
Ὀρθιάζω. arrigere, uaticinari.
Ὀρθιοκῶπαι. qui erecti magno cum labore remigant.

Ὄρθιος. ου. ὁ. altus, arduus, rectus, in altitudinem surrectus. Vnde ὄρθια phalanx dicebatur, qua procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem. Et
Ὄρθιος νόμος. ὁ, carmen orthium, quod Arion canebat, cum à Delphino exciperetur, de quo Herod. lib. ι. & Gel. libro 16. cap. 19.

Sic fortè dictum quod huius carminis numeri intensi ferebantur & sonori. Siquidem ὄρθιος sonorus interpretatur nonnunquam, & classicus cantus. Plutarch. νόμων τὸν πυθικὸν appellat.

Ὀρθογώνιον. ου. ὁ. epitheton hirundinis, quasi ὀρθρογόνη, ab ὄρθρος diluculum, & γόος: quòd matutino maximè tempore canat, & secũdum poëtarum fabulas filium Itym deploret.
Ὀρθογραφέω. ήσω. π. ηκα. rectè scribo. Act.
Ὀρθογραφία. ας. ἡ. recta scriptura. Orthographia (scribit Bud.) est cum iam nõ planum opus, imáq; operis uestigia imaginamur, sed subrectum & frontem attollens, quasi erecti operis, aduersíq; descriptio.
Ὀρθογώνιος. ου. ὁ. rectus angulus.
Ὀρθοδοξέω. ήσω. π. ηκα. recte opinor & sentio. Neutr. absol.
Ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.
Ὀρθόδοξος. ου. ὁ. orthodoxus, id est, rectæ opinionis & sententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionem, summíq; boni, philosophando inuestigauit.
Ὀρθοδρομέω. rectè currere, rectis lineis concurrere.
Ὀρθόδωρον. ου. τὸ. palmus mensura, quantum complectitur extensa manus à iunctura ad summum digitum.
Ὀρθόπραα. emendata locutio, & cũ suauitate uocum explanatio.
Ὀρθοπρωῶ. recte & proprie loquor.
Ὀρθόκρως. ου. ὁ. cornibus erectis, & erigens pilos, ut apud Sophoclem, ὀρθόκρως φρίσσει, κίρας enim comam significat, unde κερασφόλους dicti.
Ὀρθοκράρος. ου. habens rectum caput, uel erectas antennas. ἀπὸ κρᾶρα, uel κεφαλή.
Ὀρθολογῶ. recte & proprie loquor.

Ὀρθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. recte facio.
Ὀρθοπαγιάζω. seipsum erigere, ut altior uideatur.
Ὀρθοπλήξιππος. equus erectus, & calcibus petens.
Ὀρθόπνοια. ας. ἡ. est morbi genus, quod medici nostri orthoniam corrupto uocabulo dicunt, difficilis scilicet anhelitus, cum quis spirare non possit, nisi recta ceruice spiritus trahatur.
Ὀρθοπνοικός. ῆ. ὸν. non nisi recta ceruice spirãs.
Ὀρθοποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. recte ambulo, recte incedo. Paul. ad Galat. ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
Ὀρθόπολις. erigens, & seruans ciuitatem.
Ὀρθόπλοον. magnis siue altis humeris, aut pinnis.
Ὀρθοπύγιον. idem quod ὀρθόπυγιον.
Ὀρθός. ῆ. ὸν. rectus, erectus, ut solet qui timet.
Ὀρθόσιος. Ζεύς. stator Iupiter.
Ὀρθοστάδιον. stando in erectum.
Ὀρθόστασις. ι. assectio, ubi surrecti stamus, neruis posterioribus contractis.
Ὀρθότερον. ου. τὸ. melius.
Ὀρθότης. ητος. ἡ. rectitudo.
Ὀρθοτίτθιος. ᾱ. uirgo, quæ mammas habet rectas, non pendulas.
Ὀρθοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. recte seco, recte tracto. Paul. ad Timoth. ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Ὀρθοτονέω. rectum & iustum accentum uel tonum dare.
Ὀρθότριχες. οι. habens erectos crines.
Ὀρθοτριχία. ᾱ. erectio capillorum.
Ὀρθόφρων. magnanimus.
Ὀρθοφυΐα. τὰ. recta, superiora appetentia.
Ὀρθόφυτος. ου. ὁ, ή. in altum crescens.
Ὀρθόω. μ. ώσω. π. ωκα. dirigo, erigo, attollo, sustento, confirmo, in statum & dignitatem erigo. Actiu. accus.
Ὀρθραγόρεισκοι. porculi subrumi, id est, qui adhuc sub mammis habentur. ἀπὸ τοῦ ὄρθρου & ἀγοράζω, quòd matutinis omnibus uenales circumferebantur.
Ὀρθρεύομαι, uel ὀρθίνω, &
Ὀρθρίζω. μ. ίσω. π. ικα. de mane surgo, diluculo aliquid ago, uigilo. Neutrum obsolutũ. Verbum frequens scriptoribus ecclesiasticis, quo exprimunt uocem Hebræam shachem, quæ mane surrexit significat, & shachar, mane uigilauit.
Ὄρθριος, &
Ὄρθριος. ου. ὁ. matutino surgens, antelucanus. unde ὄρθριος νόμος. carmen antelucanum, cantio dilucularia. Aristoph. ἀωρὶ νυκτῶν ἀλλὰ τὸν ὄρθριον νόμον. Nisi quis legere malit ὄρθιον νόμον, de quo paulò ante.
Ὄρθρον. ου. τὸ. &
Ὄρθρος. ου. ὁ. diluculum, crepusculum matutinum, summũ mane, ὅτι δὲ ἔργα ἡμᾶς ὄρθροι.
Ὀρθῶς δέκων. est approbantis rei euentum, meritò, ut debebat, ut par erat. Εὖ ποιῶν, ἰδέ.
Ὀρθωσία. ας, ἡ. Diana, ab Orthosio monte Arcadiæ, eleuatio.
Ὀρειαχής. in montibus cubans.
Ὀρεβρεμέτης. per montes resonans.
Ὀρίγανον. ου. τὸ. uel ὀρίγανος. ὁ. origanum. ὀρίγανον βλέπων dixit Aristopha. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumptum à planta eiusdem nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur. Dictum est autem origanum, quòd montibus gaudeat. nam γάνος significat gaudium. Vel quòd uisum illustret, et acuat, παρὰ τὸ ὁρᾶν γλαυκὸν τὸ καμπύλον. Vel à ῥιγῶ fit ῥίγανον, et redundante ο, ὀρίγανον, κατὰ ἀντίφρασιν, natura enim calidum est.
Ὀρεγνάομαι. desydero, concupisco.
Ὁρίζομαι. finio, definio, hoc est, definitionem rei do, & rem circunscribo. Est etiam finem statuo, finis loco duco. Plato, ἀρ' οὖν μὴ ὁ δημοκρατία ὁρίζει ἀγαθόν. Ità statuo, præstituo, æstimo. Dina. ὁρισάμενος ἑαυτῷ ζημίαν θάνατον, ἰδέ. ἀδὶ θάνατον ὡρίζω. Et metior, æstimo, censeo, Plat. in Gorg. ἢ καλῶς γε νῦν ὁρίζῃ ὦ σώκρατες. ἄλλον ἤτει μὴ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Sic Aristot. Ethic. 2. διὸ μὴ ὁρίζουσι τὰς ἀρετὰς ἀναθείας. Lat. definio idẽ est, Cic. pro Mar. Hic tu modũ tũtæ tuæ, nõ salute rei, sed æquitate animi definies? Idem pro Sext. Qui imperium P. R. orbis terrarum terminis definisset.

Sic ὁρίζειν δίκαιον, ius statuere, Demosth. Ὁρίζειν etiam est ἀποφαίνειν, hoc est, definire, statuere, ἀπαγγέλλειν indicare, hoc est indicatiuo modo loqui, ὄνομα οὐσιικὰ uerba dicta. Bud. Com.

Ὁρίζω. μ. ίσω. π. ικα. similiter, sicut ὁρίζομαι, pro definire ponitur. Item pro terminare, & finire, circumscribere. extremum enim & finis magnitudinem ὁρίζειν dicitur, hoc est, τὸ πέρας αὐτῆς ποιεῖν. Aristot. Probl. καὶ γράφει κύκλον ᾧ ὁρίζοντι, id est, finitore, & circumscriptore ductu. Vnde circulus finitor in sphæra ὁρίζων dicitur, quia hemisphærij terminus est. Est etiam confinium facio, & distermino, dirimo, discerno. Aristot. de Part. 3. ὁρίζουσι δ' ἕκαστοι οἱ κυνόδοντες, de dentibus primoribus & molaribus loquens. Item metior, æstimo, censeo. Aristot. Polit. 5. ὀλιγαρχία καὶ γένει, καὶ πλούτῳ, καὶ παιδείᾳ ὁρίζεται, id est, censetur, æstimatur. Bud. ibidem.

Ὁ ζυγὸν ζεύγνος. iugum mulare.

Ὁρίνω. μι, ινῶ. π. γκα. concito, commoueo, turbo, exalto. Actiu. accus.

Ὁ ριον. ν. τὸ. terminus, finis, confinium, horreum.

Ὁ ριος. ᾱ. ὁ. prosper.

Ὁ ειος ζεύς. terminalis Iupiter.

Ὄρειαι. ῶν. αἱ. teredines montanæ, quas è niue generari scribit Strabo.

Ὁρισμός. ῦ. ὁ. definitio. ab ὁρίζω, pro discerno. discernit enim definitio unum genus, et unam formam ab alijs. Vnde & pro certo modo, regula & quasi præscripto capitur.

Ὁριστής. ῦ. ὁ. finitor, constitutor iuris & arbiter conditionum.

Ὁριστικός. ή. ὁ. definitiuus, indicatiuus. ὁριστικὸς λόγος, definitio.

Ὀρεοτρόφος. ᾱ. ὁ. nutriens montes, in montibus nutritus.

Ὀρίχωμαι. appeto, cupio.

Ὀρκάνη. ης. ἡ. sepes, carcer.

Ὄρκη. ης. ἡ. uas olearium, aut uinarium, capsa pigmentorum muliebrium.

Ὁρκίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accus.

Ὁρκίνω. idem.

Ὅρκιοι θεοί. dicuntur per quos iusiurandum conceptum est, aut concipi solenne est.

Ὅ ρκιον. ν. τὸ. fœdus, iusiurandum.

Ὁρκομοτεῖν. iurare in fœderibus sanciendis.

Ὅ ρκος. ν. ὁ. iusiurandum, sacramentum. Grãmatici deducunt ἀπὸ τῆς ἕρκους τὸς παραβαίνοντας. Coercetur enim quisque intra id quod iurauit. Vel παρὰ τὸ ὁρὸς. ὁρίζονταί γὰρ τι ὁμολογητικῶς οἱ ὀμνύοντες. Dicimus autẽ ὅρκους διδόναι καὶ λαμβάνειν, sicut πίστιν διδόναι καὶ λαμβάνειν. Bud. Com.

Ὁρκόω. μ. άσω. π. ωκα. uoco ad iusiurandum, caueo ab aliquo iureiurando. Actii. accus.

Ὁρκωμόσια. τὰ. sacrificia in quibus feriebant fœdera.

Ὁρκωμοσία. ᾱ. ὁ

Ὁρκωμόσιον. iusiurandum, & locus sic uocatus.

Ὁρκωμότης. iureiurando astrictus.

Ὁρκωμοτῶ. sancte iuro, in fœdus iuro.

Ὁρκωτής. ῆ. ὁ. qui præest obstrictioni iurisiurandi, ὁ ὁρκίζων. Xenoph. lib. 7. de omissis, ἡγήσω πεμψον τοὺς ὁρκωτὰς καὶ ἐκείνων ἕκαστα τίλη ἐν ἑκάστῃ πόλει ὁρκῶσαι.

Ὁρκωτός. ῆ. ὁ. iuratus.

Ὁρμαθίζω. abhamo, in modum catenæ connecto.

Ὁρμαθός. ῆ. ὁ. σίχος, ordo, omne instar trichæ, catena.

Ὁρμαίνω. μ. ανῶ. concito, in animo uerso, pendo, cogito, reuoluo, intendo animum, incito, impello. Actiu. accus.

Ὁρμάνη. ης. ἡ. ὁρκάνη, κρυμάθρα.

Ὁρμάομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. τὸ ὁρμῶ, paro, decerto, promptus sum, ad aliquid agendũ impetum cepi & incitatus sum, conuerti animum. Plato de Rep. 9. καὶ εὐδοκιμεῖν δεῖ ὅλων ὡρμῆσθαι. Gregorius ὅπερ ὡρμῆσθαι λέγειν ὁ λόγος, Quod dicere instituimus in hac oratione. Isocrat. ὡρμημένος διελθεῖν, Qui dicere constituisset. Xenoph. δεῖ ἀπὸ θεῶν ὁρμᾶσθαι ἀεί, auspicari. Sic apud Plut. de Perpenna Sertorij successore, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ᾗ ὁρμώμενος διαβάμενος ἡ παρασκευῶν, Eodẽ quidẽ apparatu, atq;

ijsdem copijs, eadem cum illo facere aggressus, & exorsus, ijsdémq; fundamentis nixus fretusq;. Item prodeo, proficiscor, ut πρὸς ἄστυ ὡρμῆσθαι, Plat. Item progredior & ineo. Xenoph. ἐπεὶ δὲ εἰς ἥβην ὡρμᾶτο Cum ad pubertatem ueniisset. Sic etiam

Ὁρμαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. in animum induco, cõuerto animum, facere gestio, cupio & capi, ut ὡρμηκότες ἐπὶ τὸ σκοπεῖν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, qui animum appulerunt, Xenoph. & ἐπὶ δ' ἕπας & ὥρμηκε, Quod quisque instituit, & capesijt, Plat. & ὥρμησεν ἑαυτὸν ἀνιεῖν, Impetum cœpit interficiẽdi sui. Sic ὁρμᾶν dicitur equus à Xenop. cum ad cursum cietur, de quo in ἐξορμᾶν.

Item pro stationem habere, τὸ ἐν ὅρμῳ διάγειν τῶν νεῶν, καὶ ἡσυχάζειν. Thucyd. οἱ ὧρμουν ἐν τῇ μαλίᾳ. Demosth. καὶ τὸ πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα. Dicitur etiam ὁρμᾶν τῶν νεῶν, pro ὁρμίζω. Ἐκ χέρσου ὁρμᾶν, ui auferre. Bud. Com.

Ὁρμάς. άδος. ἡ. funiculus contextus ex setis equinis, quo piscatores utuntur.

Ὄρμενον. ν. ὁ. asparagus syluestris, et cuius cunq; oleris circulus. Est quoq; urbis nomen proprium Thessaliæ.

Ὁρμευτής. piscator.

Ὁρμή. ῆς. ἡ. alacritas, impetus, id est subitus, acrisq; affectus, locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, consilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionem interpretatur, & appetitum, affectum, affectionem.

Ὅ ρμημα. idem, impetus, conatus, cogitatio.

Ὁρμητέριον. sedes belli, arx, & uelut propugnaculum belli susceptj, locus & uelut asylum, quò se recipiunt præliantes. Significat etiam incitamentum & suscitabulũ, ut sunt κλωσμοὶ καὶ ῥοιζοὶ τῶν ἵππων apud Xenoph. Bud. Com.

Ὁρμητικῶς. impetu, subitò.

Ὁρμιά. ᾶς. ἡ. funiculus piscatorius, setis equinis contextus.

Ὁρμίζομαι. ducor, ingredior. Thucyd. ὁρμιζόμενοι ἐς λιμένα.

Ὁρμίζω. μ. ίσω. π. ικα. duco nauem in portum Neutrum accus.

Ὄρμινον ἥμερον. herba geminalis.

Ὁρμίσκια. οἱ. monilia.

Ὁρμίσκος. ν. ὁ. diminutiuum, paruum monile.

Ὅ ρμος. ν. ὁ. portus artificialis, statio. παρὰ τὸ ἕρμα τὸ ἀσφάλισμα, ἢ τὸ ἔρω τὸ συμπλέκω. uide Lucian. περὶ ὀρχήσεως.

Ὁρμός. ῦ. ὁ. monile, corrigia calceorum.

Ὄρνεον. ν. τὸ. auis. παρὰ τὸ ὀρύσσειν.

Ὀρνεοσκοπεῖν. augurari.

Ὀρνεοσκοπός. ή. ὁ. augur.

Ὄρνυξ. nox. ὀρνὸς γὰρ σκοτεινός.

Ὀρνιθαγρευτής. ῆ. ὁ. ὀρνιτευτής.

Ὀρνίθια. dues cortales.

Ὀρνίθιον. ν. τὸ. auicula.

Ὀρνίθια. ας. ἡ. genus ludi, in quo pueri uerberabantur, augurium.

Ὀρνίθειον κρέας. auium caro.

Ὀρνιθεύομαι. auguror.

Ὀρνιθευτής. ῆ. ὁ. ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθία. ς. ἡ. hyems, quæ præ frigore aues necat. Est & uentus eiusdem nominis.

Ὀρνιθόγαλον. ν. τὸ. herba ornithogalum.

Ὀρνιθοθήρα. ας. ἡ. aucupium.

Ὀρνιθοθήρας. ν. ὁ. auceps.

Ὀρνιθοθηρῶ. aucupor.

Ὀρνιθομανής. amans aues.

Ὀρνιθονομᾶον. ν. τὸ. ὀρνιθῶν.

Ὀρνιθωδέστερος. ά, ὁ, magis speciem auis habẽs

Ὀρνιθῶν. ῶνος. ὁ. auiarium.

Ὄρνιξ. χος. Dorice, &

Ὄρνις. ιος. uel ιθος. ἡ. auis, gallina, ales augurium.

Ὀρνύς. obscurus.

Ὄρνυμι, &

Ὀρνύω. insurgo, incito, promoueo. Actii. acc.

Ὀρόβινον. ν. eruina, farina eruũ.

Ὄροβος. ν. ὁ. orobus genus hordei.

Ὀρόθαμνος. ν. ὁ. ramus, surculus, παραφυὰς. ἀπὸ τοῦ ὀρέγειν κατὰ πλῶ αὔξησιν.

Ὀροθίος. timor.

Ὁροθεσία. ας. ἡ. terminus, designatio terminorum, Sed ὁροθεσίοις δοῖς, potius masc. quàm fœmin. genere reperitur.

Ὁροθέτης. finitor.

Ὀροθύω. concito, turbo, confidentiam inij-

Universidad de Deusto
Biblioteca

cio. Actiu. accusatiuo.

Ὀροίτης.ου.ὁ,ὀροβίτης.

Ὀροίτυπος.ου.ὁ.in montibus ligna scindens. τύπος enim truncus est.

Ὀρόμ.ους.τὸ.prelum,uas agricolarum.

Ὀρόντης.ου.ὁ. Orontes fluuius per mediam Anthiochiam fluens.

Ὄρουτο.impellebantur.

Ὄρος.ους.τὸ.mons.

Ὅρος.ου.ὁ.terminus. Item finis,id est,finitio,ut inquit Quintil. Item σκοπὸς καὶ τέλος τῶν πράξεων ἡ ὑπόθεσις. Aristot. Polit.7. Οὔτε πρὸς τὸν ὑποκείμενον αὐτοῖς ὅρον. Accipitur etiam pro modo & regula, & quasi præscripto, quo actiones temperantur, Galeno Metho.12. & 14. Est etiam index rei obnoxiæ & oppignoratæ, de quo Bud. Com.

Ὄρος, pro ὄρρος.

Ὀροσέλινον.ου.τὸ.montapium.

Ὀροσωίλης.montifrigilla.

Ὄρσμα.impetus, saltus.

Ὀρέω.μ.όσω,ω.σκα.ruo, commoueo, impetũ facio.

Ὀροφάω.τὸ.ὀροφόω.

Ὀροφή.ῆς.ἡ.ὁ

Ὄροφον.ου.τὸ.ὁ

Ὄροφος.ου.ὁ.tectum, culmen, laqueariũ, summitas tectorum, contignatio. Item ὄροφος est arundo aquatica tectis struendis apta.

Ὀροφίας.ου.in tectis uersans.

Ὀροφηφόρος.ου.animal testam gerens.

Ὀροφόομαι.tegor. Iosephus, κεφάλαια φασὶ τὰ ὀροφούμενα.

Ὀροφόω.μ.ώσω.ω.ωκα.concamero, tego. Neutrum accus.

Ὀρόφωμα.ατος.τὸ.tectum.

Ὄρόων.pro ὁρῶν.uidens.

Ὄρπηξ.ικος.ὁ.ramus, & ὄρπαξ uentus uehemens.

Ὀρρίδιᾶν.in coxendices & nates cadere.

Ὀρρωπύγιον.ου.τὸ.podex, cauda propriè uolucrum, ultima pars spinæ ubi spondyli desinunt, ὀρθοπύγιον. Vide in ἐρωπύγιον.

Ὄρρος.ου.ὁ.idem.

Ὄρρος.ου.ὁ.serum lactis.

Ὀρρόω.serescere.

Ὀρρώδης.serosus.

Ὀρρωδία.ας.ἡ.timor, trepidatio.

Ὀρρωδῶ.uereor, φοβοῦμαι. Inde sumptum, quòd quando quadrupedibus terrorem incutimus seu metum, contrahere solent eã partem caudæ, inter femora reducendo.

Ὄρσω, & ὄρσω.surge. ἀπὸ τοῦ ὄρα.

Ὀρσίπτης.altè uolans.

Ὀρσίπους βοή.clamor, quo contendentes ad cursum incitantur.

Ὀρθόυρα.ας.ἡ.ianua, quà ad locum superiorem ascenditur, ualua.

Ὀρταλίζω.proiectare, submouere in altum, uolaturire, ut auiculæ primum uolare incipiunt.

Ὀρτάλιχοι.pulli auium implumes. (pientes.

Ὀρτή.ῆς.ἡ.festum, pro ἑορτή.

Ὄρτιον.ου.arduum.

Ὀρτυγία.ας.ἡ.Ortygia insula, quæ postea Delus dicta est.

Ὀρτυγοκοπέω.μ.ήσω.ω.ηκα. ludum exerceo cædendarum coturnicum. Neu.

Ὀρτυγοκόπος.ου.ὁ.ludus in quo percutiebatur coturnix. Suid.

Ὀρτυγομήτρα.ας.ἡ.ortygometra, id est, matrix coturnicum. Gaza simpliciter matricem interpretatur.

Ὄρτυξ.υγος.uel ὄρτυγος.coturnix.

Ὀρυγα.ᾶ.ululatus.

Ὀρυγάνω.eructo, uomo.

Ὄρυγμα.άτος.τὸ.fossio, fossa, meatus.

Ὀρυγμαδός.ου.ὁ.

Ὀρυγμός.ου.ὁ.fremitus, latratus, tumultus. proprie in montibus, dum ligna scinduntur

Ὀρύζα.ης.ἡ.oryza, genus frumenti, quod uulgo risum uocat.

Ὄρυξ.υγος.ὁ.fossorium. Item oryx animal capræ simile. Iuuenal. Et Cetulus oryx.

Ὀρυκτός.ου.ὁ.fossus.

Ὀρυμαγδός.ου.ὁ.ὀρυγμαδὸς.

Ὀρυόω.cumulo.

Ὀρύομαι.frendo, latro.

Ὀρύσσω.μ.ύξω.π.υκα.fodio. Actiu. accus.

Ὀρύχτα.ων.cædebantur, mactabantur.

Ὀρφανία.ας.ἡ.orbitas.

Ὀρφανίζομαι.μ.ίσομαι.ω.ισμαι. orbatus sum

Ὀρφανίζω.μ.ίσω.ω.ικα.curo. Actiu. accus.

Ὀρφανιστής.οῦ.ὁ.curator aut tutor pupillorũ.

Ὀρφανός.ου.ὁ.orphanus, pupillus, orbus parentibus, aut destitutus auxilio aliorum.

Ὀρφανοτροφεῖον.τὸ.domus aut locus alendis pupillis deputatus.

Ὀρφανοτρόφος.ου.ὁ.pupillorum nutritor.

Ὀρφοτελεστικὰ.initiandi authores nuncupati sunt, quibus fœlicitatem certissimam pollicebantur post obitum.

Ὀρφνή.ῆς.ἡ.nigredo, obscuritas, nox.

Ὀρφνᾶος.ου.ὁ.ος

Ὀρφνινός.ου.ὁ.ος

Ὄρφνιος.ου.ὁ.ος

Ὀρφνός, ος

Ὀρφνώδης.ους.niger, obscurus.

Ὀρφοβότης, ὀρφανιστής.

Ὀρχαμός.ου.ὁ.dux populi, princeps.

Ὀρχάς.septum, sepes, genus oleæ.

Ὀρχατός.ου.ὁ.σίχος, κῆπος, locus arboribus aut uitibus consitus, ordo.

Ὀρχαδόνως.iuuenaliter. ἀνδρικῶς, aut uiriliter.

Ὀρχέομαι.μ.ήσομαι.ω.ηκα. tripudio, salto, gesticulor, quemadmodum in choreis. Dicitur autem ἀπὸ τῶν ὄρχων. id est, uinearum ordinibus, in quibus inter uindemiã primitias Baccho offerentes choreas agebant. Vel παρὰ τὸ ὀρίζειν τὰς χώρας. Depo. absolut.

Ὀρχηδόν.ὀρχηδὸν ος.

Ὀρχηθμός.ου.ὁ.ος

Ὄρχημα.ατος.τὸ.saltatio.

Ὄρχης.ητος.ὁ.testes.

Ὀρχήσις.ιος.ἡ.ος

Ὀρχησμός.ου.ὁ.ὄρχημα.

Ὀρχηστής.οῦ.ὁ.saltator, gaudens de parta uictoria.

Ὀρχηστικός.ου.ὁ.saltatorius.

Ὀρχήστρα.ας.ἡ. orchestra, locus in scena, in quo scenici artifices suas actiones exhibebant, palæstra, saltatorium. Et proprie est chori, sicut scena histrionum teste Pollu. Erat etiam locus in theatro, ubi senatores habebant sua subsellia. Hinc Iuuc. pro ipso senatu utitur.

Ὀρχήσεια.ας.ἡ.uel ὀρχηστρίς, Aristoph. saltatrix.

Ὀρχησύς.ύος.ἡ.ars saltandi, saltus, saltatio.

Ὀρχίδιον.ου.τὸ.testiculus, diminutiuum ab ὄρχης.

Ὀρχίπεδον.ου.τὸ.idem.

Ὀρχιπαιδίζειν.ludere & otiatri cum pueris.

Ὀρχιπαιδιδάσκαλος.ὁ.præceptor ducendæ choreæ. Bud. Com.

Ὀρχμή.septum.

Ὄρχος.ου.ὁ.ὀρχατός, ordo plantatarum arborum, palmes, ramus.

Ὀρχοτομεῖν.castrare.

Ὄρω.π.ὅρα, & Attice, ὄρορα.accumulo, eleuo, moueo, attollo, inuecho, infero, concito.

Ὀρώγκη.montis eminentia, ὄγκος ἢ λόφος ἢ ὄρος.

Ὀρῶπος.colorum mixtio.

Ὀρωρίχαζε.porrecti sunt, extensi, ab ὀρίγω, quod in præterito passiuo facit ὤρεκτο, & Ionice ὠρίχαζε, & rursus atticè ὀρωρίχαζε.

Ὀρώρει.moueatur.

Ὅς ου.qui, suus, οὗτος, καὶ αὐτὸς poëticè. Item pro ὅστις infinitè. Bud. Com.

Ὅς βούλει.quiuis.

Ὅς γε.idem quod ὅς.

Ὅς@.quantum, quatenus, ut.

Ὅσα ἂν.quæcunq.

Ὅσ@ βουλομένοις ἦν.quantum uolebat, arbitratu suo. Xenoph, τί ἂν ἔφη ὁ σωκράτης ἀνὴρ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ' εἶναι; Quin igitur scisciteris, an hæc illi conditio placeat? Idẽ, ὃ καὶ ὁ τῶν ἀγασιλάου ἀρχομένῳ ταῦτα, Hæc non inuito Agesilao fiebant. Gaza ὅσ@ uidetur usurpasse pro ὅταν. Bud. Com.

Ὅσ@ θεωρητέον.quatenus speculandum.

Ὅσαι νύκτες.singulis noctibus.

Ὅσαι ὧραι.singulis horis.

Ὁσάκι, & ὁσάκις.quoties, ὁσάκις.

Ὁσάμα.isto modo, in tantum, ut.

Ὁσαχῶς, quotcunq modis, quotupliciter.

Ὅσδω, Dorice pro ὄζω.

Ὁσέτη@.ου.quotannis.

Ὅσῃ δυνάμει.pro uiribus.

Ὁσημέραι.quotidie.

Ὅσια τὰ.iusta, parentalia, exequiæ.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὁσία.ας.ἡ.sanctitas,iustitia,fas,id est,numẽ metuendum & reuerendum.

Ὁσίας ἕνεκα.defunctoriè,quæsito prætextu, parce delibantis more.

Ὅσιον(scribit Bud.Com.)ἐστὶ τὸ βέβηλον καὶ οὐ ἕξεσι προσάπτεσθαι τῷ τυχόντι, profanum, publicum,cuiusmodi sunt quæ in hominũ commercio sunt.Vnde illud Antiphontis ἀμαύσας ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, suppetias ire pro sacris & profanis,uel(ut Latini)pro aris & focis.Et Demosth.μέτεσι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν, Hic omnia iura ciuitatis habet. Ὅσιον καὶ δίκαιον quoque Græci sic dicunt,ut Latinis ius & fas. Plut.in Demetr.τὸν δὲ καὶ πρὸς τὰς θεὰς ὅσιον, καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιον. Dicitur quoque

Ὅσιος.ᾱ.ὁ.pius,sanctus,castus,reuerẽs dei, καθαρὸς,innocens & nullo scelere contaminatus,& qui ob cædem perpetratam impias manus habere non censebatur, quasi ἄσιος ab ἄζομαι,τὸ σέβομαι.Bud.Com.

Ὁσιῶν.expiare.

Ὁσιότης.ητος.ἡ.pietas,sanctitas.

Ὁσιωτήρ.ὁ.qui Delphis hostiam immolat.

Ὀσμή.ῆς.ἡ.&

Ὀσμός.ῆ.ὁ.odor,olfactus.Sed ὀδμὴ Ionũ est.

Ὀσμυλία.ας.ἡ.piscis ozæna, qui iuxta caput fistulam habet,tetrum odorem exhalantẽ.

Ὀσμώδης.ους.ὁ,ἡ.odoratus.

Ὅσοι μῆνες.singulis mensibus.

Ὅσοι δή.quotlibet.

Ὅσοι τὸν ἀριθμόν.totidem.

Ὅσον.quantum.Multiplicis autem usus est quemadmodum Bud.Com.tradit, ut παρ' ὅσον,sicut παρὰ μικρὸν,ferme, parum abest quin. Item quatenus,quod & καθ' ὅσον,& ἐφ' ὅσον,siue ἐφ' ὅῳ Attice dicitur. Et Aristot.ἀμήχανον ὅσον, pro ualde difficile. Et θαύμαστον ὅσον, mirum quantum,pro maxime, Ὀλίγοι ὅσοι, admodum pauci. Εἰς ὅσον,quantum,quanto pere,quandiu,ut εἰς ὅσον ἥκα δυνάμεως, quàm maxime facere possum. Ἐξ ὅσου χρόνου,τὸ ἀφ' οὗ χρόνου. Ὅ σον οὔπω,τὸ ταχύ,μετ' ὀλίγον.Item ὅσα ἀντί τινα inuenitur.

Ὅσον αὐτίκα.quàm primum,mox,iamiam, & de futuro.dicitur.

Ὅσον ἥκει ἐπ' ἐμοί.quatenus ad me pertinet.(fuit.

Ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα.quantũ in uno homine

Ὅσον.ᾱ.fermè,circiter.

Ὅσον δέπω.τὸ ὅσον αὐτίκα, propemodum, mox,illico,paulò post.

Ὅσον δὴ ἤδη.iamiam.

Ὅσον οὔπω.ferme,circiter.

Ὅσον πλεῖστον.quàm maxime.

Ὅσον τάχος & ὅτι τάχος.quàm celerrime.

Ὅσον φιλοτίμως.quàm copiosè.

Ὅσον χρόνον.quandiu.

Ὅσος.ᾱ.ὁ.quantus,quicunq;

Ὅσπερ.ὅου,relatiuum.

Ὅσπριον.ου.τὸ.legumen.ἀ σπάρω pro σπέιρω, metathesi literarum.

Ὁσπρεῶναι.sunt qui cõparandis leguminibus creati sunt.&

Ὁσπρεωνία.munus ipsum.

Ὄσσα.ης.ἡ.fama,uox.Ilia.β.μετὰ δὲ Λήσωνος ὄσσα,δηΐδλης,Inter eos fama accendebatur Hesiod.in Theog.ἐννυχίαι σ' ἄχορ πτερόεντα λίαι ὄσσαι ἴασαι,Nocturnæ ibant pulchram uocem mittentes. Est item Ossa mons Thessaliæ.

Ὄσσε.oculi,duali autem numero dicitur pro ὄσσις,ἀ nominatiuo neutro τὸ ὄσσος. Alijs masculinum esse magis probatur,& deriuatur à uerbo ὄσσω.

Ὀσσεῖα.uaticinatio.

Ὀσσεύομαι.uaticinor, auguror,

Ὁσσητήρ.adiutor.

Ὁσσίχους.quantulus.

Ὀσσομαι.aspicio,circumspicio, auguror, prædico.

Ὄσσω,Aeolice pro ὄπτομαι.uideo,circumspicio.

Ὀσφάγα.ας.ἡ.instrumentum chirurgicũ ad fracturas cranei.

Ὀσφαλός.cancri species.aliâs ἀσφαλής.

Ὀσφάριον.ου.τὸ.ossiculum.

Ὀσφίνος.ου.ὁ.ὄσινος.

Ὀσφύον.ου.τὸ.os ossis.

Ὀσφύϊον.idem,poëtice.

Ὄσφυος.υ.ὁ.osseus.

Ὅστις.

Ὅστις.quicunq;quiuis,quilibet. Sic πᾶς ὅστις, & ὁστισοῦν. Accipitur interdum pro τίς. Demost.ἐὰν γὰρ ὅστις πάσχων ὤφελεῖν σκοπῇ.

Ὀστιγγες.faces,scintillæ,ut illud,ὀστιγγες μαλεροῖο πυρός.Item capilli Callimacho.

Ὀστοθήκη.ἡ.ossium theca.

Ὀστοκόπος.ου.ὁ.ossium dolor ex lassitudine.

Ὀστοῦν.ου.τὸ.os ossis.

Ὀστρακίνδα.genus ludi,quem describit Iulius Pollux in hunc ferè modum Pueri,ducta in medio linea,duas in partes sese distribuebant,quarum altera intra ostracii, altera extra dicebatur. Deinde mittente quopiam ad lineam testam,utrius partis superior extitisset aliquis,hunc insequebãtur,qui illi adhærebant,reliquis in fugam conuersis.Cæterum è fugientibus,qui cõprehensus esset,is considebat,asinus dictus testaq; proiecta,dicebat nox dies, nam interior testæ pars pice sublita erat, quæ nocti respondebat.Vide Eras.prouerb.Testulæ transmutatio.

Ὀστρακίνος.ου.ὁ.testeus.

Ὀστρακισμός.ῦ.ὁ.exilium quindecennale aut decẽnale,ab ὄστρακον dictum,siue testula, per quam suffragia ferebant ad hunc modum:In testulis nomen audacis & pernicioſi ciuis,cuius potentiam formidabant, comitijs inscribebant,et cuius plures erãt testæ in urnam coniectæ,is de concilij sententia ab aris focisq; proiectus,ut à ciuitũ arceretur aspectu 15 aut 10 annorum exilio solum uertebat.Fuitq; constitutum,ut ita damnati Argiuam exulatum irẽt, ubi bos erat æneus magnitudine uisenda,quare qui illic exulabant,seruare bouem dicebantur.Hæc comitia,nisi supra sex millia ciuium concilio ad iudicij diem conuenirent,nulla atq; irrita erant. Vide Alexand.Genial.libro.3.capite 20.& Budæum in Annot. Vnde ὀστρακίζειν uerbum, de iectis,extorribus,exulibusq;

Ὀστρακόδερμα.τὰ.tecta putamine testaceo.

Ὀστρακόδερμοι.οἱ.pisces habentes cutem testaceam.

Ὄστρακον.ου.τὸ.testa,testula,cortex.

Ὀστρακοφορία.ας. dies ostraciſsimè faciendi.

Ὀστρακώδης.ους.ὁ,ἡ.testaceus.

Ὀστρογραφής.ους.ὁ,ἡ.pictus ostro.

Ὄστρεος.ᾱ.ὁ.purpureus.

Ὄστρεον.ου.τὸ.ostreum,conchylium,murex.

Ὄστρεος.piscis & color.

Ὀστρεώδης.ους.ὁ,ἡ.ostreus,concharius.

Ὄστρεων,æstiua habitatio.

Ὀστωδέστερος.α.ossatior.

Ὀστώδης.ους.ὁ,ἡ.osseus,ossolentus.

Ὀσφραίνομαι,&

Ὀσφραίνω.odoro.Genit.

Ὀσφραντικόν.τὸ.facultas odorandi.

Ὀσφραντικός.ῆ.ὁ.odoratiuus.

Ὀσφραντός.ᾱ.ὁ.odorabilis.

Ὀσφρησις.ιος.ἡ. odoratus. Et ὀσφρήσεις pro naribus accipiuntur, sicut ἄκουσι pro auribus.

Ὀσφρόμενος pro ὀσφραινομένους,ὀσμὴν ἀναπίμπων.

Ὀσφύς.ύος.ὁ.lumbus,ile,coxa,nates.

Ὄσχεον.ου.τὸ.uel ὄσχεος.ῆ.ὁ.scrotum,marsupium. Item palmes uuis onustus, quod & ὄσχας.ου.ἡ.dicitur.Vnde

Ὀσχοφόρια.τὰ.festum ab ramorum, quæ ὄσχια uocant, latine sic dictum: et ὀσχοφόροι,quæ duo iuuenes erant diuitijs nobilitateq; eximij.Suidas.

Ο Τ.

Ὅταν,&

Ὅτε.quando,ἡνίκα.

Ὅτε γάρ.etenim.

Ὅτε οὖν.quandoquidem.

Ὅτεο.pro ὅτου cuiuscunq;

Ὅτι.quòd,quia,quoniam, propterea quòd, quamobrem,cur,quo pacto, utcunq;,per quem locum. Accipitur & pro τί. Item pro quodcunq;. Interdum abundat apud Græcos.Ponitur quoq; eleganter cum superlatiuo,sicut quàm apud Latinos,ut ὅτι ποδώκεστατος,quam longissimè, ὅτι μάλιστα,quàm maxime.Bud.Com.

Ὅτι ἄν.quodcunq;.

Ὅτι ἀλλὰ.at uero.

Ὅτι δήποτε.quoquomodo.

Ὅτι ἡνίκα.quin.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὅ τι ἔτυχεν. quiduis.
Ὅ τιή. quia.
Ὅ τι μή. nisi, extraquam, præterquàm, excepto. Et in propria significatione, pro quòd non.
Ὅ τι οὖν. quoduis, quodlibet.
Ὅ τι τάχος. quàm celerrime.
Ὅτι τοίνυν. quòd uerò, quòd autem, itaque quòd.
Ὅ τις, poëticè pro ὅστις. quicunq.
Ὅτίς. ἅλος. apud Xenoph. eadem uis quæ Aristoteli ὡτὶς dicitur.
Ὁτλύα. μ. ύσω. π. ενκα. &
Ὁτλέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, sum miser, sustineo.
Ὁτλήμων. miser, laboriosus.
Ὁτλος. ε. ὁ. labor, calamitas.
Ὀτοβέω. θορυβῶ. tumultuor.
Ὄτοβος. ε. ὁ. strepitus, murmuratio in aures.
Ὅ τοισι, pro οἷς τισι. Homer. εἰ μὴ ὅτοισι κῦδος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξει.
Ὀτοτύζειν. lugere, clamare.
Ὅ τον, pro οὗ. Attice.
Ὅ τῳ πότε ἕνεκα. cuiuscunq gratia.
Ὁτρυνεῖν. accipitur pro ὀτινοσοῦν.
Ὅ τεχάζειν. τίνος ἕνεκεν, quapropter, cuius rei gratia.
Ὁτραλέως. diligenter, celeriter.
Ὀτρηρός. ὀδηρὸς.
Ὅ τριχες. similes pilis, pro ὁμοιότριχες.
Ὁτρυγηφάγος. panem comedens. est enim τρύγη, frumentum.
Ὁτρωτήρ. ῆρος. ὁ. caduceator, præco, Ἁπτὴρ πτήρ. iussor, incitator.
Ὁτρυνσις. ύσεως. ἡ. exhortatio, stimulatio.
Ὁτρύω. hortor, iubeo, excito, acuo, stimulo, impero, extimulo.
Ὁτρυρός. ῶ. ὁ. diligens, impiger. Suidas et Hesychius ὁτρυρὸς scribunt per κ, id est Ἀχὺς, ἁρπαλέος, ὀξύτατος. ὑπήκοος, πιστὸς, σπουδαῖος, ἀνυστρεῖος.
Ὄτλέα. horror. ὀτλέαι, somnia inania.
Ὅ τλεο. cuiuscunq.
Ὀτλύομαι. in religionem uerto, aspernor, auguror.

Ὀτλινομένη. uaticinata, οἰωνιζομένη.
Ὅ τλι. ualde, geminato τλ. causa metri.
Ὁτλιπερ. quodcunq.
Ὁ τλοῦς. οὗτος.
Ὅ τλομαι. ὀτλεύομαι. κλκδονίζομαι.
Ὁτλοτοῦ. hei, φεῦ.
Ὁ τω, pro ᾧ. Attice.
Ὅ τῳ μὴ ἀχθομένῳ ἑᾷν. si quis non grauaretur
Ὁτῳοῦν. accipitur pro ὁτιτινοῦν.
Ὅ τῳ ποτέ. quonam pacto.

ΟΥ.

Οὗ. cuius, alicuius, sui. οὗ ἕνεκα finem significat, hoc est actum, ut docet Aristoteles. Legitur & οὗ pro ubi infinite positum, sicut de οἷ dictum est, hoc est, ὅπου. Theocrit. οὐ λέγεται τὰν κυπαιρὶν ὁ βουκόλος ἀλλὰ νόᾳ γνῶναι. Hesyc. scribit οὗ pro ὅπου καὶ ἔνθα. οὗ κακῶν, quo malorum, Lucian. Tox.
Οὐ, uel ὁ ὀξυτόνως, in clausulis et repetitione. non οὐ (inquit Hesych.) ἀπόφημα ἀρνητικὸν κατὰ σύγκρισιν, ἤτοι ἀχί. Aliquãdo ponitur cũ interrogatione, ut nõ apud Latinos aliquando interrogatio est negatiua, cui subintelligitur affirmatio. Multi autem sunt hinc loquendi modi, de quibus Budæus Commentarijs. ut
Οὐ γὼ. nõne? an nõ? Aliquãdo indignãtis, quasi, Quid malũ? Lucian. οὐ γὰρ ἄρας φοβερώτερος ἦν. Interdum geminatur in oratione, uel potius ἐπαναλήπτως ponitur, ut apud Platonem, Aeschi. & Thucyd. Sicut quoq Cic. de Orat. 3. Neq enim hæc ita dico, ut ars aliquid limare non possit, neq enim quæ bona sunt, meliora fieri posse doctrina. Bud. Com.
Οὐ γὰ ἀλλὰ. & uerum, enimuero, πάνυ γε, καὶ γὰρ. Sic
Οὐ γὰρ ἄν, pro eodem. Herodo. ὃ πᾶι καμεῖσθαι, σὶ γὰρ θεοὶ ἐποίεον. οὐ γὰρ ἂν ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκευ, Nam nisi ita esset, nunquàm ad tantum fastigium euasisses.
Οὐ γὰρ ἔφημι. ne dicam.
Οὐ γὰρ ὅπως. non enim hoc modò, neq enim tantummodo.
Οὐ δέ. μακρῆ. non de tempore modò dicitur, sed & de spatio.

Οὐ κατὰ κόσμον. inhoneste, seruiliter.
Οὐ μά. negat, abundatq μά.
Οὐ μὰ δία. non hercle, minime.
Οὔ μή δὴ. minimè uerò, minime, ueruntamen
Οὐ μήν. non.
Οὐ μέντοι ἀλλὰ. ἀντὶ τοῦ ἤμην ἀλλά.
Οὐ μή, nequaquam, & ponitur uel cum indicatiuo, uel subiunctiuo.
Οὐ μήν. at non, haud, dum, quanquàm, quin, non tamen, nec uerò, haud uerò, nõ modò, nullatenus.
Οὐ μὴν ἀλλὰ. enimuero, quin etiam, sed tamẽ at uero, uerum enimuero.
Οὐ μὴν ἀμάρτ. idem.
Οὐ μὴν ἀλλ' ἔγωγε. uerum esto, sed sit sanè.
Οὐ μὴν δέ, &
Οὐ μὴν οὔτε. non tamen, ueruntamen non.
Οὐ μήν πω. haud dum tamen.
Οὐ μόνον δέ, sic utuntur Graeci, ut Latini nõ solum. Cicero, Deinde Hortensium consulem, non solum, sed etiam Metellum. Non solum, pro neq solũ huc posuit more Graecorum.
Οὐ προπολλοῦ. non multo post.
Οὐ τῶν τυχόντων. non uili, non gregario, eximio.
Οὐ ὄχαθε. absit hoc quæso, ne ita interpreteris.
Οὖα. sorba.
Οὐαί. uæ. fortè ab Hebræa uoce hoi, quæ idem significat.
Οὖας. ατος. τὸ. auris, οὖς. παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, fit αὖας, & mutato α in ο. οὖας.
Οὐατόεις. ῦσσα. ὁ. auritus.
Οὐβίδιναλις. ε. ἡ. dea præses funerum, ut Libitina.
Οὐβρωνα ποταμόν. Plutarchus Rubiconem uertit in Apophtheg.
Οὐβρῶσις. fames.
Οὐγᾷν. οὐμὰ τὸν γᾶν, Theocrito.
Οὐγκία. ας. ἡ. uncia.
Οὐδαῖος. α. ὁ. humilis, terrenus.
Οὐδαλα. τὰ. friuola.
Οὐδαμή. nullatenus, nusquam, nullo modo. In οὐδαμὴ δαμῶς uero altera negatio ex superfluo est. nam idem significat quod οὐδαμή, & opponitur huic πάντη πάντως, de

quo Budæus Commentarijs.
Οὐδαμῶς οὐ μᾶλλον. nihilominus.
Οὐδαμινός. ἡ. ὁ. contemptus, nullius pretij.
Οὐδαμόθεν. ex nulla parte.
Οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν. non aliunde quàm ex eo.
Οὐδαμόσε, & οὐδαμῆ. nusquam.
Οὐδαμῶς. nullatenus, nequaquam.
Οὖδας. εος. τὸ. solum, terra, pauimentum.
Οὐδέ. neq. In hac coniunctione sæpe tacita quædam uis est, ut οὐδὲ φοβῇ συθεόν. Tu ne deum quidem times.
Οὐδέ εἰς pro οὐδείς.
Οὐδέ πολλοῦ δεῖ. multum abest, nequaquàm. Demosthen. idem enim est, ac si negationem abstuleris, ut pro Ctesiphon. οὐδέ γ' ἂν πιθοίμην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς φιλίππε, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Bud. Com.
Οὖδει. solo, terræ. caret nominatiuo.
Οὐδείς πώποτε. nemo unquam.
Οὐδείς ὅστις. nullus.
Οὐδείς ὁστιοῦν. idem.
Οὐδείς λόγος τέτυκται. hic nulla opinione prædictus est, nullo numero habetur.
Οὐδέ γ' ἄν. ne siquidem.
Οὐδέ γ' ἄν εἷς, pro οὐδείς ἄν.
Οὐδέ γ' ἄν ὁτιοῦν γένηται. nullo pacto.
Οὐδέ γ' ἔτι πω. nusquàm amplius,
Οὐδέ γ' ὀλίγου δεῖ. non parum interest. Budæus Commentarijs.
Οὐδέ γ' ὅπως τι οὖν. nullo pacto, nullo modo, prorsus.
Οὐδέ γ' ὁτιοῦν ὑγιές. nihil sani, nihil recti, nihil boni.
Οὐδέ γ' ὑφ' ἑνός. à nullo.
Οὐδέ μὲν οὖν. non quidem.
Οὐδέ μήν. sed nec, neq uero, nec tamen, nec uero.
Οὐδέ μία μηχανή μὴ. nullo pacto fieri potest quin. Latine dicitur, nihil causæ est quin. Budæus Com.
Οὐδέν. νός. τὸ. nullum, nihil. Accipitur pro ὐ. sicut nihil Latine. Παρ' οὐδὲν τίθεμαι, nihil facio, μηδὲν τίθεμαι. Παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτανεῖναι, quod Cicero dixit, Propius nihil factum est, quàm ut ille occideretur.

Πυρὶ ὀδενὸς ἀχθετο, pro nihilo ducebãt.
Οὐδὲν διοισει. nihil refert.
Οὐδὲν ὄφελος. nullius usus, nihil opus.
Οὐδὲν ἕτερον ἀπ' ἔ. tantum nõ, propemodũ.
Οὐδὲν μᾶλλον. pro non, uel nequaquam.
Οὐδὲν ὁτιοῦν. nihil.
Οὐδὲν ὁδαμῶς, nihil quicquàm.
Οὐδὲν ὄφελος. nullus est usus, nihil prodest.
Οὐδὲν ἐσὶ μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, hoc iam nihil ad me pertinet. Verba sunt, quibus significabant se iam nolle pacto uel contractu teneri.
Οὐδὲν πρᾶγμα. nihil est incõmodi & molesti.
Οὐδὲν τί μᾶλλον. non magis, nihilo magis, uel ἀντὶ τοῦ ὁδαμῶς.
Οὐδένεια. interitus, ἀπανθρωπία, uillitas, contemptus.
Οὐδενικὸς. contemptĩ.
Οὐδενοὶ. nihili homines.
Οὐδενόσωρον. nullius pretij, nihil faciendũ, nihil profuturum, Iliad. 8. Ab ὠρᾶν, curare. unde ὀλιγωρεῖν, negligere.
Οὐδενόω. ad nihilum redigo.
Οὐδένω. nihil dum.
Οὐδένωσις. penè nihil.
Οὐδένυ. neq; ὁδέ.
Οὐδένυτον. neq; illum.
Οὐδέποτε. nunquàm.
Οὐδεπώποτε. idem.
Οὐδέτερος. ν. ὁ. neuter.
Οὐδέφ. ους. τὸ. limẽ, pauimentum, solum.
Οὐδός. limen, βαθμὸς, βατήρ.
Οὐδοτιοῦν. nequicquam. ὁδὲ τὸ σωόλον.
Οὐδρία. hydria, Atticæ metretæ dimidiũ.
Οὖθαρ. ατος. τὸ uber, sumen, aruina, pinguedo soli, mamma. Vnde trãslatè οὖθαρ ἀρόσεως quasi ubertas telluris, ager feracitate insignis.
Οὔθατερος. neuter.
Οὐθὰς, Aeolice pro ὁδὰς. nullus.
Οὐθένεια ας. ἡ. uanitas, imbecillitas, & adiectiue μηδαμινὴ, οὐτιδανὸς.

Οὐθεὶ. non tamen, non omnino, uel diu.
Οὐκ. non. idem est quod ὲ, sed κ addimus in contextu orationis sequente uocali, quæ si aspiratur, uertit κ in χ. Accipitur & pro nonne? an non. sicut de οὐ dictum est.
Οὐκ ἄρ' ὁὐκ. οὐδαμῶς ἄρ, nequaquam.
Οὐκάμπω. nullo modo.
Οὐκ ἄντι. minime, οὐκ ἄν δή.
Οὐκ ἀς μακρὰν. non multo post.
Οὐκ ἐπ' ὄπου. nullibi, nusquam.
Οὐκ ἐς' ὅτε. nunquam.
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔ. fieri non potest quin sis.
Οὔκ ἐσθ' ὅπως, οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα, Certe uos habetis pecuniam meam, ubi negatio geminata affirmat.
Οὐκ ἐσθ' ὅπως, uel οὐκ ἔσιν ὅπως. nequaquam nullo modo.
Οὐκ ἔσι ὅτι. nihil.
Οὐκ ἔσιν ἐφ' ὅτῳ. in nullo.
Οὐκ ἔσιν οἵτινες. nulli.
Οὐκ ἔτι. non item.
Οὐκ ἔφησε ποιήσειν. negauit se facturum.
Οὐκ ἐμοὶ βουλομένῳ μοι ταῦτα. conditio hæc mihi non placebat.
Οὐκ ἥκιστα. non minime, non in postremis, præcipue, maxime.
Οὐκί, pro οὐχί haudquaquam.
Οὐκαλέγων. ουσα. Vcalegon, nomen Troiani cuiusdam apud Homer. Iliad. 3.
Οὐκοῦν, circumflexum igitur, quin, atqui, nimirum, proinde. Significat etiã profectò & enimuero. Sæpe etiam interrogatiue accipitur, & significat nempe uel scilicet. Bud. Com.
Οὔκυν. penacutum. non, nequaquàm.
Οὖλαι. αἱ apud Atticos crines, farinæ, molæ, hordea.
Οὐλακηδὸν. ὁ. saccus, crumena.
Οὐλαμικάρης. pernicie inferens, uel ὁλαμὸν, id est, cohortem militarem ducens.
Οὐλαμὸς ὁ. cohors, acies quadraginta uirorum, caterua.
Οὐλὰς. ἡ. pera.
Οὐλαφηφορέω νεκροφορέω, ab οὔλαφος, id est, νεκρὸς, mortuus.
Οὐλᾶν. ualere, sanum esse.

Οὐλή. ἧς. ἡ. cicatrix, tuber.
Οὔλιον. ν. cædes, exitium.
Οὔλιος. α. ὁ. salutifer, & Appollo Milesiorũ lingua, sic dictus quasi pæanicus & integros faciens. Significat etiam pernicio sum.
Οὐλοδέτης. ου. ὁ. messor, manipulos ligans.
Οὐλοθυσία. sacrificium perfectum.
Οὐλόθυμος. κήτλιος, δηνόθυμος, miser noxius
Οὐλόθριξ. ιχος. ὁ.
Οὐλοκάρηνος. ὁ.
Οὐλοκέφαλος,
Οὐλοκόμος. qui crispis est capillis.
Οὐλόμβρος. ου. ὁ. pernicio sus, dignus interitu, causa pernicici. οὔλον ἄρει ὀλέθριον μένος ἔχων.
Οὖλον. ου. τὸ. gingiua extima, nã intima ἔνδον dicitur. à mollitie, & teneritate. ἔλον γὲ ἁπαλόν.
Οὖλος. ου. ὁ. pernicio sus. Item mitis, integer, sanus, pretio sus. Item crispus, tortuosus, & capillorum densitas, ut ὀλόθριξ. crispissimum capillitiũ, Herodo. Cæl. quoq; scribit libro 3. cap. 11. ὅλος manipulos ex compluribus congestos, & fructus ipsos, ac hymnos in Cererem concinnatos.
Οὖλος, Ionice pro ὅλος. totus.
Οὐλότης. ητος. ἡ. μαλακότης, salubritas.
Οὐλοτριβεῖν. conspergere molas ad uictimam.
Οὐλόφιχος. ου. ὁ, ὀλόθριξ apud Herodo. & per inuersionem, φίχολος apud Archilochum.
Οὐλόφρυνος φάφανος. ἡ. crispa brassica.
Οὐλοχόϊον. uas, in quod molæ iniiciuntur ad deorum primitias.
Οὐλοχύτη. ης. ἡ. mola, id est, hordeum sale conspersum ad sacrificandum. Ab ὅλη hordeum, & χέω.
Οὐνάω. ὑγιαίνω, recte ualeo. unde Apollonius ὄλιος.
Οὐνάων. delicians.
Οὐνομάνουν, προπροξυτόνως, cum negatione habet eiã im implicitam aliam coniunctionem, sicut οὐκοῦν. & significat nequaquam ὁδαμῶς, non ergo, nihilominus. Lucia. ἔμοιγε ἄλλος. Profectò ipse est, non alius. De

most. ὅμοιον μοὶ ἀπᾶν ἑτέρῳ, Atquì tũ nulli alij dicendi locus uacuus erat. uel, Nulli certe tũ dicendi locum non præripiebat Sic Pausan. ὅμοιον πάντα γε ἀναιθλῶσαι, pro ὁμῶς μέντοι & ὁμῶ. Bud. Com.
Οὐμεταδήν. non longe, uel diu.
Οὖν. ergo. Sæpe uero abundat, uel ornat expletq; orationem, præsertim apud poëtas.
Οὕνεκα. propter, οὗ ἕνεκα, ὅτι.
Οὔνοθι. nusquàm, aduerbium in loco.
Οὔνοτε. nunquàm, ὁδέποτε.
Οὔπω. nondum.
Οὐπως. nullo modo.
Οὐρά. ᾶς. ἡ. cauda, puppis. Dicitur & inre militari pars phalangis, quam Latinis sinistrum cornu uocant. uide in ὁμφαλός.
Οὖρα. ας. ἡ. impetus.
Οὐραγέω. μ. ήσω. π. κα. duco extremam partẽ exercitus, custodio, ὑστρεύω. Neut. absol.
Οὐραγία. ας. ἡ. extrema pars agminis.
Οὐράγιος. extremus.
Οὐραγός. ὅ. ὁ. ductor extremæ partis exercitus, qui sinistrum cornu ducit, cauda.
Οὐρᾶον. ν. τὸ. οὐρά.
Οὐρᾶος. ν. ὁ. postremus.
Οὐράκος. media pars in remo.
Οὐράνη. ης. ἡ. matula. Et οὐράναι, loci, qui ex renibus urinam emittunt, foramen penis.
Οὐρανία. ας. ἡ. Vrania, una ex Musis, dicta quasi τὰ ἄνω ὁρῶσα. Venerem οὐρανίαν omnium primi coluere Assyrij, deinde Paphij, Phœnices, Citherij, & Athenis Vraniæ Veneri templum fuisse surrectũ scribit Pausanias. Est & ludi genus, in quo pilam in altum iacere solebant. unde & uerbum οὐρανιάζειν.
Οὐρανιάς. pro οὐρανία.
Οὐρανίδλιν. cælitus.
Οὐρανίζε. ad cælum perueniebat.
Οὐράνιος. ν. ὁ, ἡ. cæleslis, magnus, excelsus.
Οὐρανίσκος. ν. ὁ. palatum. Capitur pro lacunari tabernaculi regij, id est, augustali.
Οὐρανίων. ωνος, ὁ. cælicola. Et ὐρανίωνες Titanes.
Οὐρανοβάμων. in cælo gradiens.
Οὐρανογνώμων. cælestium rerum peritus.

Οὐρανόθεν. cælitus, ἐξ οὐρανοῦ.

Οὐρανόθι. in cælo.

Οὐρανομήκης. ους. ὁ. ἡ. prælongus, magnus, excelsus.

Οὐρανοπετής. ους. ὁ. delapsus è cælo.

Οὐρανός. cælum, quasi ὁρανὸς, ut ait D. Ambrosius in Hexamero, ab ὁράω, quòd sit uisui peruium & minimè dẽsum, ut est aqua, & terra. Persæ regia tabernacula ὐρα

Οὐρανόσε. in cælum. (νοὺς uocant.

Οὐρανοσκόπος. piscis quidam.

Οὐρανοφάντωρ. altissimè resplendens.

Οὐρανοφοιτᾶν. uersari in cælo.

Οὐρανόφρων. ονος. ὁ. pius, religiosus.

Οὐρανοφυτεύτος. ὁ. ὁ. è cælo natus.

Οὐρανοχρώματα. τὰ. cælesti colore tincta.

Οὔραξ. ακος. ὁ. urax auis, ex tetrigum genere.

Οὐρεσίφοιτος. ὁ. ὁ. in montibus conuersans.

Οὐρεύς. έως. ὁ. mulus, iumentum pro ὀρεύς, interposito υ, custos.

Οὐρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. mingo, facio fœlicem. Neut. accus.

Οὐρκεῦρες. οἱ. & (ceruice.

Οὐρήθρα. ας. ἡ. ὐράνα. Ponitur & ἐρήθρα pro

Οὐρηθριάω. micturio, stillicidio urinæ laboro.

Οὐρητικός. ὁ. ciens urinam. Et ὐρητικοὶ, qui frequenter mingunt.

Οὐρητρίς. ίδος. ἡ. οὐράνη.

Οὐρία. ας. ἡ. secundus uentus.

Οὐρία. τὰ. ὠά. urina ouа dicuntur, cum inania, aut deprauata sunt.

Οὐρίαχος. ὁ. ὁ. σαυρωτὴρ, ferrum inflexum in alteram partem hastæ, pars hastæ, spiculo opposita.

Οὐριεῖν. secundo uento ferri. Aeschyl. τὸν αὖτὸν ἀεὶ διάμον' οὐριεῖν τυχῆς.

Οὐρίζω. apparo, appropinquo, conterminus sum, ut οὐρίζει πρὸς τὸν ἀσίλωνὑρώπην. Item secundo uento nauigo, sicut οὐριεῖν.

Οὐρίθρεπτος. in montibus nutritus.

Οὐριοδρομεῖν. uento ferente & obsecundante nauigare, Suida author. Alij οὐριοδρομεῖν pro eodem ponunt.

Οὔριον. custodia, carcer, signum.

Οὔριος. ὁ. ὁ. uentus secundus, ἐπίφορος. ὀρθὸς δὲ καὶ προπέμπων τὸν νᾶα. Accipitur pro

uento generaliter.

Οὐροδόκη. ης. ἡ. οὐράνη.

Οὖρον. ου. τὸ. οὖρος, urina.

Οὐροπύγιον. ου. τὸ. podex. sed proprie de cicada dicitur, apud Aristophanem in νεφέλαις: quoniam cicadæ πυγὴν, id est, podicẽ in οὐρᾷ, id est cauda habent. Vide in ὄρρος πυγιον.

Οὐρός. ὁ. nauale, statio nauium.

Οὖρος. ου. ὁ. pro ὅρος, terminus. Et licet ὅρος aspiretur, οὖρος tamen aspirationem perdit. Similiter omnia quæ à uocali aspirata incipiunt, si υ, assumunt, abijciunt aspirationem. Accipitur etiam pro uento, sicut οὔριος, qui οὐρᾷ, id est, puppim sequitur. Item pro custode, rege conseruatore.

Οὖρος. ους. τὸ. urina, mons, ὄρος.

Οὐροῦν. μ. ἐσω. π. ηκα. inuado. Plutarch. πρὸς οὓς οὐρούσειν.

Οὐρτὰ. uestimenta quædam quæ trahũtur.

Οὖς, ὠτός. τὸ. auris. Dicitur & ὄας poëtice.

Οὖσα, plurali, Ionicè pro εἶσα, ab οἴω τὸ κομίζω. funes, χοινία.

Οὖσα. ης. ἡ. existens. participium fœmininũ præsentis à uerbo εἰμί. ἡ μὴ οὖσα, uide in ἡ. πλὴν οὐκ οὐσῶν cum dicunt, iustitiũ significãt. τὸν μὴ οὖσαν ἀντιλαγχάνειν, iudicium resortiri. Bud. Com.

Οὐσία. ας. ἡ. essentia. Quintiliano interprete. Accipitur pro opibus, quemadmodum τὰ ὄντα, & τὰ ὑπάρχοντα. Ἀποφαίνειν τὸν οὐσίαν, dare commentarium seu indicem bonorum. quod inuentarium appellant, id quod fiebat ἐν ταῖς ἀνδιδόσεσιν. Νᾶ ἀνατιθέντα τὸν οὐσίαν, erat ad fortunarum permutationem prouocare. Bud. Com.

Οὐσιώδης. substantialis.

Οὐσωιγγοι. οἱ. genus cantilenæ.

Οὔτα, pro ὔτασα. uulnerauit, ut ὅτα μὲ τυδείδης. ab

Οὐτάζω. μ. άσω. ω. ακα. cominus uulnero. Actiuum accus.

Οὐτάμνειν. uulnerare, τιτρώσκειν.

Οὐτάμενος. ὁ. ὁ. uulneratus.

Οὐτάσκω, & (accus.

Οὐτάω. idem quod οὐτάζω, percutio. Actiu.

Οὔτε. nec.

Οὔτε μὴν. τὸ δὲ μήν.

Οὐτέτω. nec alicui.

Οὔτησις. ιος. ἡ. uulneratio.

Οὐτήτειρα. uulneratrix.

Οὔτι. nihil, non, nequaquam.

Οὔτιγε. nedum, id est, non solum.

Οὐτιδανός. ὴ. ὁ. uilis, nullius pretij homo.

Οὔτιπου. an fortè, num fortè. Ponitur & pro non, nequaquam.

Οὔτις. ὁ. nullus. Item genus captiosæ conclusionis, de qua Chrysippus librum composuit.

Οὐτισάσκω. τὸ ὀτάσκω.

Οὔτοι. nequaquam, minimè, ὅτι.

Οὐτοίνυν. nec uerò, at nec.

Οὗτος, τούτου, & οὑτοσὶ Atticè. hic. Et est pronomen demonstratium, declinatur & sine articulo cum omnibus pronominibus. Refertur aliquando ad secundam personam, exponiturq; per iste. ὦ οὗτος, heus tu.

Οὕτω. sic, ad eum modum, usqueadeo. Et sine σ, scribi solet consonante sequente, ὅτως uero, cum σ, uocali sequente. οὕτως ὅσιος, bene præcãtis est, ut apud Latinos macte uirtute. Est etiam οὕτω iurantis, & fidẽ facientis, uel admirantis, ut, ita me dij ament.

Οὕτωπου. idem quod οὕτω.

Οὐτωσί. pro οὕτω. Attice, addito ι, Vnde

Οὐτωσί πως. pro eodem, sic.

Οὐτωτὶ θρασύς. τᾶ audax, adeo usq; audax.

Οὔφημι. dico non, nego. Bud. Com.

Οὐχ. non, de quo in οὐκ.

Οὐχεκὼν. inuitus, nolens.

Οὐχ ὁλον. non solum.

Οὐχ ὁλόν τε. fieri non potest, impossibile est.

Οὐχ ὅπως. non solum, non modo. οὐχ ὅπως etiam οὐχ ἵνα. Legitur & οὐχόπως coniunctim. Budæus Com.

Οὐχ ὁρᾷς. particula est παρέλκουσα καὶ ἐρωτική. Latini credo & scilicet dicunt. Demosthen. ἀγαθῇ δὲ (οὐχ ὁρᾷς) τύχῃ συμβιβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς, Egregiã uero tute credo fortunã adeptus, meã fortunã ut calamitosam accusas. Bu. Cõ.

Οὐχ ὅσον. nedum, Aristid. in Panath. μέγα καὶ φανερὸν σύμβολόν ἐστι τῆ προέχειν τὴν θὺς ὀχαρχῆς, οὐχ ὅσον λαμβάνειν, Magnum id est, indicium huius ciuitatis præstãtiæ, inde iam ab initio, nedum eam obscuro nomine non fuisse. Bud. Com.

Οὐχ ὅτι. non solum, non solum non. Significat etiam non quod, cum indicatiuo iunctum. Bud. Com.

Οὐχ ὅτι μή. non quin. Lucia. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν ἐν οἶμαι, Non quin honestum esse censeam

Οὐχ ὅτος. nonne hic.

Οὐχ ὡς. ἀντὶ τῆ οὐχ ὅπως. nedum.

Οὐχ οἷός τ' ἄμι. non possum.

Οὐχήκιστα. οὐκ ἥκιστα.

Οὐχί. non.

Ὀφλέτης. ου. ὁ. debitor, χρεώστης.

Ὀφελ. ῆς. ὁ. &

Ὀφέλημα. ατος. τὸ. debitum, χρέος.

Ὀφέλω. μ. ελῶ. ἀορ. ὁ. ὤφλησα. debeo. οἱ ὀφλόντες τῶ δικασίω dicebantur οἱ κατάδικοι, qui ignominiosi erant, quoad iudicatum fecissent. His ærarij apud Rom. similes erant. Εἰ τ' ὄφλοις, cum significatione optationis etiam personæ secundæ indicationem habet. Bud. Com.

Ὀφελέω, pro ὠφελῶ. adiuuo, conforto, seruo.

Ὄφελον, Ionicè pro ὤφελον. utinam. Budæus Commentarijs.

Ὄφελος. ους. τὸ. utilitas, augmentum, usus fructus. Item fastigium & culmen.

Ὀφέλω. augeo, adiuuo, concito, proficio, calumnior, διαβάλλω. Actiu. accus.

Ὄφελμα. augmentum, κάλυνσμα, σάρωμα.

Ὀφελφεύω. orno, colo.

Ὄφελφον. ornatus, κάλλιστρον.

Ὀφθαλμία. ας. ἡ. ophthalmia oculorum morbus. Ophthalmiam Pollux negat propriè aliquod oculorum esse uitiũ, sed in eo uerbo significari tradit cauitatem oculorum ex corporis ægritudine. Cælsus & alij appellant lippitudinem.

Ὀφθαλμιάω. μ. άσω. π. ακα. patior, oculis doleo. Item admicto mulieri & nictatiuncu-

lierem aſpicio. Cicero oculos adȳcio dixit, ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλω. Item inuideo, φθονῶ. Neutrum abſol.

Ὀφθαλμικά. τὰ. medicamenta, quæ oculis utiliter adhibentur.

Ὀφθαλμικός. ἡ. ὸ. ocularis, oculorũ medicus.

Ὀφθαλμοβοτῶ. τὸ ὀφθαλμιῶ.

Ὀφθαλμόβορος. ς. ὁ. oculo appetens.

Ὀφθαλμοδουλεία. ας. ἡ. ſeruitus ad oculum.

Ὀφθαλμός. ἡ. ὸ. oculus, gemma. Erant quoq; ὀφθαλμοὶ, præfecti compotationum, qui cœnantibus lychnos et ellychnia ſuggerebãt modiperatores à quibuſdam dicti. uide οἰνόπλεα.

Ὀφίασις. ιος. ὁ. mutatio natiui coloris in capillis in uerſicolorem, & ſerpentum modo uarium.

Ὀφιγενής. ἐς. ὁ, ἡ. ſerpentigena.

Ὀφιδλύω. uaco, otior, conuerſor, habito.

Ὀφίδιον. ς. ſerpens paruus.

Ὀφιόδηκτος. ς. ὁ. à ſerpente morſus.

Ὀφιόμαχος. ς. ὁ. lacerta, & locuſtæ ſpecies non alata.

Ὀφιοῦχος. ς. ſydus eſt cæleſte, dictum, quòd ſerpentem teneat. anguifer appellatur à Columella, & ſerpentinarius.

Ὄφις. ιος. ὁ. ſerpens. ab ὄπτω, uideo. cernit enim acutè, dormitq; apertis oculis. Eſt & morbus capitis dictus à ſimilitudine ſerpentis. Item ornamentum quoddam Cælius.

Ὀφίτης. ς. ὁ. ophites marmor, ſerpentinis maculis aſsimile.

Ὀφιώδης. ες. ὁ, ἡ. ſerpentinus.

Ὀφλάνω, &

Ὀφλέω. μ. ήσω. π. ὤφληκα. debeo, æs alienum conflo. Vnde ὀφλᾶν ζημίαν, multari, ὤφληκὼς πλῶ δίκλω δικαίως, iuſtè damnatus. Actiu. accuſ.

Ὄφλημα. ατος. τὸ, &

Ὄφλησις. ιος. ἡ. debitum, proprie quod ærario debetur, ſed χρέος de priuato debito dici ſolet.

Ὀφλισκάνω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὀφλίσκω, &

Ὀφλω. idem quod ὀφλέω. Et refertur plerũq;

ad forum. Vnde ὀφλισκάνειν δίκλω, damnari, multam pati. Et ὠφλητλὼ δίαιτάν, arbitrorum ſententia damnatus eſt. Ὀφλισκάνω μέμψιν, merui eſſe reũ. Ὀφλοντες quoq; & καδικοι, & ἐζημιωμένοι, & ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, ſunt quos Latini ærarios uocant. Item ὠφληκότες, & ὀφλοντες damnati. Chryſoſt. translatè uſus eſt, ζοσῶτῳ πλείω τὸν γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρ' ἡμῶν, Tanto maiore riſu à nobis digni exiſtimantur. Bud. in Annot.

Ὀφυῖς. uomer, aratrum.

Ὄφρα. ut, donec dum.

Ὀφρυα. τὰ. loca editiora, ſepes.

Ὀφρυάζω. ſupercilijs nuto.

Ὀφρυηνυσος. ſupercilijs pruriens, oculis rubicundis.

Ὀφρυόεις. όεσσα. ὸ. altus, ſuperbus, in alto ſitus.

Ὀφρύομαι. erigo ſupercilia, tumeo.

Ὀφρύς. ύος. ſupercilium. παρὰ τὸ ὄπτω, καὶ ῥύω τὸ φυλάσσω. faſtus, tumulus, id eſt collis.

ΟΧ.

Ὀχα. egregie, præcipue, ut, ὄχ' ἄριστος. pro ὄχα, abiecta præpoſitione, ſicut ἄρις pro κατάρις.

Ὀχανή. ης. ἡ. &

Ὀχανον. ς. τὸ. lorum clypei, anſa qua tenetur ſcutum. Plutarc. πλὴν ἀσπίδα φορεῖν δλ ὀχάνης μὴ διὰ πόρπακος.

Ὀχᾶω. uehi, ſalire.

Ὀχεία. ας. ἡ. coitus.

Ὀχεῖα. τὰ. admiſſarij.

Ὄχεον. ς. τὸ. currus.

Ὀχεῖος. equus admiſſarius, uel aſinus. uel aries, qui ad admiſſuram educatur.

Ὀχέομαι. uehor. Vnde ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς dicitur, cum probantur equites, & per forum equo uehuntur. Latine tranſuehi dicitur. Et translatè ὀχεῖσθαι ἐπ' ἐλπίδι, pro ſpe euehi, attolli.

Ὄχεσφι. in uehiculis.

Ὀχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. duco riuos, derivo, ἐπιχέω, βλιεύω, transfero.

Ὀχετηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. per riuum irrigo.

Ὀχετηγία. ας. ἡ. irrigatio.

Ὀχετηγός. ὸ. irrigator.

Ὄχετλον. plauſtrum, obex.

Ὀχετοι. οἱ. elices, ſulci aquarij.

Ὀχετός. ὸ. cloaca, fiſtula, conductus.

Ὀχεῶκηράνιον. tubi caput, ubi aqua effunditur.

Ὀχεύς. έος. ὸ. lorum galeæ, repagulum, ſera, uectis. Item ſcrotum, id eſt pellis quæ circundat teſtes.

Ὀχευτή. ῆς. ἡ. futibilis.

Ὀχευτής. ὸ. fututor. (lax.

Ὀχευτικός. ὸ. luxurioſus, coitui deditus, ſa-

Ὀχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. futuo, coëo. Actli.

Ὀχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ueho curru, ſenſim moueo, φέρω, βαδάζω, ἕπομαι. Plutarch. non tantum de curru dixit, ſed de equo, quod paſsiuè etiam ὀχεῖσθαι dicitur.

Ὀχή. ῆς. ἡ. cibus. unde dicta eſt ὠχαία.

Ὄχημα. ατος. τὸ. uehiculum.

Ὄχησις. ιος. ἡ. uectio.

Ὀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. graviter fero, doleo, ſuſpiro, iraſcor, ingemo. Neutrum abſol.

Ὄχθη. ης. ἡ. ripa, locus præruptus ripæ. Nã planus ποταμὸν dicitur. Sic in maris litore locus altior ἀκτή, ſed planior ἀγιαλός.

Ὄχθησις. turba, tumultus.

Ὀχθίζω. ὀχθέω.

Ὄχθοι. οἱ. in medicina uocantur extuberationes, uerrucæ, tumores.

Ὄχθοιβος. ς. ὁ. limbus, veſtis muliebris.

Ὄχθος. ς. ὁ. onus, tumulus, collis, locus inuius & aſper.

Ὀχθώδης. ες. ὁ, ἡ. tumens, uerrucoſus, oras pertumidas habens.

Ὀχλαγωγός. qui plebem ſolicitat.

Ὀχλαγωγῶ. plebem ad res nouas ſolicito, factioſæ turbæ ducem me præbeo, plebem oblecto & ſolicito.

Ὀχλάζω. μ. άσω. π. ακα. laboro, pigreſco.

Ὀχλέομαι. τὸ ὀχέομαι, ut ὀχλεῖται ἐφ' ἵππῳ uehitur equo.

Ὄχλευς. uectis, uinculum, currus.

Ὀχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, uexo, moleſtus ſum, iniuria afficio. Actiu. accuſ.

Ὀχληρός. ῆ. ὸ. turbulentus, turbatiuus, moleſtus, infeſtus, obſtreperus.

Ὀχληρότης. ητος. ἡ. moleſtius.

Ὄχλησις. ὴ. turbatio, ſtrepitus.

Ὀχλίζω. μ. ίσω. π. ικα. moueo. Actiu. accuſ.

Ὀχλικῶ. turbatiuè.

Ὀχλικός. ὴ. ὸ. turbulentus, moleſtius.

Ὀχλοισία. ſupplicatio, congregatio,

Ὀχλοκοπία. ας. ὴ. ſeditio, δημοκοπία.

Ὀχλόκοπῶ. δημοκοπῶ. Bud. Com.

Ὀχλοκρατεῖσθαι. dicuntur qui impetu plebeio reguntur, non legitima democratia. Budæus Comment.

Ὀχλομανῶν. ὸ. turbis inſaniens.

Ὀχλοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbam congrego.

Ὄχλος. ου. ὁ. turba, multitudo, turbatio, tumultus.

Ὀχλοτρόπος. ὸς, ὴ. turbam delectans.

Ὀχλόμυοι. οἱ. uomicæ pectoris, abſceſſus humorum è pectore.

Ὀχλώδης. ες. ὁ, ἡ. turbulentus.

Ὄχμα. αλος. τὸ. fibulamentum.

Ὀχμάζω. μ. άσω. π. ακα. porto, incumbo, conticneo, foueo, κατέχω, βαδάζω, fræno equum, ſub currum duco, in pugna uinco.

Ὄχνη. ης. ἡ. pyrus agreſtis. ἀπὸ τῆς ἄγχειν. nam acerbitate ſua penè ſuffocant.

Ὄχος. ὁ. ὸ. uehiculum, retinaculum, rota, funis.

Ὀχνίσκω. deſtillo, defluo.

Ὀχυρός. ὰ. ὸ. tutus, munitus, fortis, firmus, ſtabilis, firmatus.

Ὀχυρότης. ητος. ἡ. munitio.

Ὀχυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. munio, in tuto collo co. Actiu. accuſ.

Ὄχυρωμα. ατος. τὸ. faſtigium, munitio.

ΟΨ.

Ὄψ. ὀπός. ὁ. uox, uiſus, aſpectus, facies.

Ὀψάομαι. μ. ώσομαι. π. ημαι. opſonor, id eſt facio opſonium. Depon. abſol.

Ὀψάριον. ς. τὸ. opſoniolum. δύω ὀψάρια, apud Ioan. pro duobus piſciculis, ſicut apud Terentium, piſces opſonium uocantur.

Ὀψαρότης. ὸ. ſero arans.

Ὀψαρτυσία. ας. ἡ. ars condiendi cibaria.

Ὀψαρτύτης. coquus, condus.

Ὀψαρτυτικόν. liber de re culinaria, & ars ipſa, ὀψαρτυτική.

ὀψὲ. serò, tardè, nouissimè, ad ultimũ, ad extremum. Et construitur cum genitiuo, ut ὀψὲ τῆς ἡλικίας, ætate uergente. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, inclinante die, ὀψὲ σαββάτων, uespere sabbati. Plato in Phædone, οἶδα καὶ ἄνωθεν παυὸ ὀψὲ πίνοντας, inquit Crito, uolès indicare Socrati iam primum solem occultari, & bene uesperè plerosque pharmacum sumere consueuisse. In compositione ι, in ι mutat.

ὀψέα. as. ἡ. uesper, tarditas.

ὀψέω. uidere cupio, in conspectu habeo, uideo.

ὀψὲ ποτὲ. tandem, μόλις ποτέ.

ὀψέω. μ. ήσω. π. κα. tardus sum.

ὀψιαίτατα. tardissimè.

ὀψιαίτερον. tardius.

ὀψίβλαστα. plantæ, quæ tarde & serò germinant.

ὀψίγαμος. ὁ. tardus maritus.

ὀψιγενὴς. ους. ὁ, ἡ. tarde genitus.

ὀψίγονον. τὸ. posteritas.

ὀψίγονος. ὁ. tarde genitus, posteritas.

ὀψιλόμαγοι. οἱ. tardiusculi.

ὀψίλομαι, &

ὀψίλω. sub uesperum facio, sero facio, hoc est non tempestiuè, sub uesperum uenio.

ὀψίκαρπος. ον. ὁ. de arbore serotini fructus, frugitardus.

ὀψιμαθὲς. ὁ, ἡ. qui iam grandis natu discit, qui serò discere cœpit.

ὀψιμαθία. as. ἡ. tardidiscentia, sera eruditio interprete Gellio.

ὄψιμος. ὁ. serotinus seruus, ut uertit Cicero Homericum illud Iliad. β. ὄψιμον ὀψὲ τέλεσθον ὃν κλέος ἐκ ἀπολῆται, sera & tardanimis, sed fama & laude perenni.

ὀψινός, &

ὄψιος. ὁ. serotinus, uespertinus.

ὄψις. ιος. ἡ. oculus, uisus, aspectus, facies. ὄψεως ἕνεκα, in speciem Latini dicunt.

ὀψισμός. ὁ. tarditas.

ὀψίσπορα. frumenta quæ serò serenda sunt.

ὀψισπορῶ. serò frumenta serere.

ὀψιτέλεστος. ὁ. tardè factus, serotinus.

ὀψίτροφος. ὁ. idem.

ὄψιος ἄμπελος. uitis, quæ serò putatur & ultima.

ὀψοδιδάσκαλος. ὁ. popinator, artifex uel structor opsoniorum.

ὀψοδοσία. as. ἡ. opsonij egestas.

ὀψολογία. as. ἡ. de re culinaria sermo.

ὀψολόγος. qui de re culinaria scripsit.

ὄψον. ὁ. τὸ. opsonium, quicquid edimus præter panem & uinum, & omnis cibus, qui per ignem præparatur, excepto pane, opsonia sic dicta ab ὀψὲ, hoc est serò, uel quod uesperi tantum ijs uescerentur, non mane, uel quòd serò tandem uoluptatis gratia in usum uenerint, cum antiquitus frugaliter ac simpliciter uiuerent.

ὀψονόμος. ὁ. magistratus qui legem annonæ præbet, & annonarios coërcet.

ὀψοποιΐα. ἡ. pulpamenti factitatio.

ὀψοποιός. ὁ. opsoniorum instructor, coquus, popinator.

ὀψοποιὲμα. edulium cõficio, opsonium præparo.

ὀψόπωλις. ιος. ἡ. uenditrix opsoniorum.

ὀψοπώλιον. ου. τὸ. locus ubi opsonia uenduntur.

ὄψος. ὁ. flagitiosus.

ὀψοφαγία. as. ἡ. edacitas, cupedia.

ὀψοφάγος. ὁ. opsonator, edax, gulo.

ὀψάριον. ου. τὸ. cella penuaria, sportula pro coëmendis gestandisq; opsonijs.

ὀψωνέω. μ. ήσω. π. κα. opsonia emo, opsono. Neutrum absol.

ὀψώνης. ὁ. opsonator.

ὀψωνίαζω. nutrio. Hali. libro 9. ἐκ τῶν ἀποφίων ὀψωνιαζομένης χρημάτων, Ex alienis alendos pecunijs.

ὀψωνιασμός. ὁ. cibarium.

ὀψώνιον. τὸ. ὄψον. Item stipendium, lucrum, κέρδος, χάρισμα.

ὄψωνος. ὁ. scabiosus.

Ο Ω.

ὤρων. τῶν. mulierum, ὠάρων.

Π, Dorice pro πῆ. quà, quò, ubi.

Πάγαι. ῶν. retia, παγίδες.

Παγανάλια. τὰ. dies festius erat montanorum et agrestiũ, quo per urbem uehiculis ferri, crimmosum erat.

Παγανός. ὁ. paganus, idiota.

Παγασαῖος. epitheton Apollinis à loco Thessaliæ Pegaso.

Παγγενῆ. generaliter, generatim, per omnia genera.

Παγγώνιος. ὁ. lapis, ab angulorum multitudine.

Παγετός. ὁ. glacies, gelu, rupes, scopulus.

Παγετώδης. ους. ὁ, ἡ. gelidus.

Πάγη. rete, laqueus, ποδάγρα. aliàs παγή, locus altus.

Παγλωσ. ου. ὁ. puluis ex itinere, aut cursu.

Παγιδεύω. illaqueo.

Πάγιος. ὁ. solidus.

Παγιότης. ητος. ὁ. soliditas.

Παγιόω. firmo, stabilio.

Παγίς. ίδος. ὁ. laqueus, quo feram capimus, aut auem. παρὰ τὸ πήγω.

Παγίως. solidè, firmiter.

Παγιώτερον. solidius.

Παγκάκως. improbissimè.

Παγκάλης. ὁ. &

Πάγκαλος. ὁ. undecunq; pulcher.

Παγκάλως. perpulchrè.

Παγκαρπία. as. ἡ. πανσπερμία, omnis generis fructus, aut semina.

Πάγκαρπος. ὁ. ex omni fructu.

Πάγκλαυσος. ὁ. semper lugens.

Πάγκοινος. ὁ. omnibus communis.

Παγκρατὴς. omnipotens.

Παγκρατιάζειν dicitur, cum alter cum altero luctatur erectis digitis pedum, citra corporis totius congressum.

Παγκράτιον. τὸ. ludus gymnicus, ex eo dictus (ut scribit Bud. in Annot.) quòd aduocatis omnibus corporis uirib. omniũq; neruorum contentione transigeretur. Alij παγκράτιον interpretantur πένταθλον, ut quod quinquertio consiet, nempe pugilatu, cursu, saltu, disco, & luctu. Vnde παγκρατιασταὶ, qui manibus pedibus que, quasi omni ope, omnibusq; (ut dicitur) ungulis connixi certabant, id est τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομάχουντες, ut scribit Suidas, quamuis paulò aliter Hermolaus. Et παγκρατιάζειν, de ijs qui eo in certamine exercentur. Lucianus, περὶ γυμνασίων, παγκρατιάζειν (inquit) τὸ ποσὶν ἀπλῆτος ὀρθοσταδὸν, id est ferire uicissim concertatione arrectaria. hoc est (ut quidam interpretantur) cum alter cum altero luctabatur erectis digitis pedum citra corporis totius congressum.

Πάγκρεας. pancreum, quasi tota caro, glandulosum corpus est, uasa mesenterij diuaricata fulciens.

Πάγος. ὁ. collis, locus eminens, rupes, saxũ. Quidam locum alum munitum mœnibus & uallo intelligunt.

Πάγουρος. ὁ. pagurus. cancri genus. παρὰ τὸ ἐρεῖν καὶ φυλάττειν ἐν ταῖς πάγοις, quod in altioribus fluminum locis uersetur, ripisq; præruptis.

Πάγχαλκος. ὁ. æreus.

Πάγχρηστος. ὁ. perbenignus, utilis.

Πάγχυ. omnino, funditus.

Παθαίνομαι. affectiones ex iudicum animis prolicio, affectus commoueo, indignor, ægrè fero, afficior.

Πάθη. ης. ἡ. &

Πάθημα. ατος. τὸ. πάθος, affectus, passio, calamitas.

Παθητικὴ. ἡ. affecta.

Παθητικός. ὁ. passiuus.

Παθητός. ὁ. passibilis.

Πάθος. ους. τὸ. passio, clades, affectio, interitus, animi motus, ἀτίτιον, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus.

Παῖ, pro πῆ. quò. Est etiam uocatiuus à παῖς. Aristoph. τίδ' ἐσὶν ὦ παῖ.

Παιάν. ᾶνος. ὁ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius, Iupiter.

Παιανιὺς. ιος. tribus quædam Athenienſis.

Παιανίζω. μ. ίσω. π. ικα. pæana cano, ὑμνῳδέω. μαι. Neutrum absol.

Παιανισμός. ὁ. plausus, pæanis modulatio.

Παίγμα. ατος. τὸ. &

Παίγνιον. ε. τὸ. ludus, & propriè delectamẽta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.

Παιγνίμων. ονος. ὁ. iocosus, τοῖς παιγνίοις ἐπισήμων.

Παιγνία. ας. ἡ. idem quod παίγνιον.

Παιγνιώδης. ους. ὁ, ἡ. ioco plenus, ludicrus, παιγνίμων.

Παιγνίων. παιδάριον, deliciæ, puellulus. Plutarch. in uita Antonij.

Παιδαγωγεῖον. τὸ. schola, ludus literarius. Item locus in domicilio, ubi pueri seruíq; commorantur, diribitorium. Cælius libro 4. capite 6.

Παιδαγωγέω. μ. ήσω. π. ικα. sequor pueros, id est sum pædagogus, & è uestigio sequor, sectorq;, Plato de Rep. 3. Item moderor, rego, frænor, Gregor. Bud. Com.

Παιδαγωγία. ας. ἡ. disciplina, adhortatio.

Παιδαγωγικά. ῶν. ἡ. ministra.

Παιδαγωγικῶς, aduerb. imperiosè, more pædagogorum.

Παιδαγωγός. ῦ. ὁ. custos, & institutor pueri, pædagogus, παιδευτής.

Παιδάριον, &

Παιδάριον. ε. τὸ. puerulus, μειράκιον, puellula

Παιδαριώδης. ους. ὁ, ἡ. puerilis, ἀσώτος.

Παιδεία. ας. ἡ. disciplina, castigatio, eruditio, literarum studium, institutio in bonas artes. Latini humanitatem appellant.

Παιδείας ἅπτεσθαι. literarum studia capessere.

Παιδεραστῆν. pueros amare.

Παιδεραστής. ῦ. ὁ. amator puerorum.

Παιδέρως. ωτος. pro eodem apud Teleclidem.

Παιδεσία. ας. ἡ. lasciuus amor in pueros.

Παίδευμα. ατος. τὸ. disciplina.

Παιδευτήριον. ε. τὸ. locus doctrinæ, diuersorium eruditionis.

Παιδευτής. ῦ. ὁ. præceptor, doctor, eruditor.

Παιδευτός. ῦ. ὁ. doctus.

Παιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corripio, castigo, erudio, instituo, liberos educo. Actii. accus.

Παιδιά. ᾶς. ἡ. ludus, παίγνιον.

Παιδία. ας. ἡ. infantia.

Παιδικά. τὰ. puer adamatus, quod tamen aliquando honestum uocabulum est, iucundissima quæq; & gratissima significans, quas Latini delicias uocant. Synes. νεᾶμα τὸς λόγους, τἀμὰ κἀκ τὰ σὰ παιδικά, Per literarum studia, tuas measq; delicias. Bud. Com.

Παιδικός. puerilis, παιδαριώδης, ἀλαφρός.

Παιδικῶς. iocosè.

Παιδιόθεν. ab infantia.

Παιδίον. ε. τὸ. puerulus.

Παιδισκάριον. ε. τὸ. ancillula, puellula.

Παιδίσκη. ης. ἡ. nomen anceps est. refertur enim uel ad ætatem, & adolescentulam, siue puellam significat: uel ad fortunam, & seruã, ancillã, siue pedissequam designat.

Παιδίσκος, &

Παιδνός. ᾶ. ὁ. adolescens, qui ætatem puerilem excessit. Atticis ἀντίπαις dicitur.

Παιδογονία. ας. ἡ. generatio filiorum.

Παιδόθεν. à pueris, ab ineunte ætate.

Παιδολοκόμος. ὁ. παιδοφόφος.

Παιδολέτωρ. ορος. ὁ. puerorum corruptor, & occisor. Dicitur fœminino genere παιδολέτρια.

Παιδομαθής. ὁ. qui à pueris didicit aliquam artem. Quare (inquit Fabius) qui in sua quisque arte optimè facit, παιδομαθὴς dicitur. unde uerbum παιδομαθῶν formari potest.

Παιδομανής. ὁ. libidini puerorum obnoxius.

Παιδονόμαι. qui educandis pueris instituendis q; operam impendunt, ut pueri ex more ritúq; à maioribus instituto artes, & ciuiles & bellicas edoceantur.

Παιδοπίπης. ὁ. pædico, puerorum obseruator.

Παιδοποιέομαι, & (tor.

Παιδοποιέω. filios procreo, gigno & suscipio, filijs procreandis operam do.

Παιδοποιησάμενος. ὁ. generaturus.

Παιδοποιία. procreatio, susceptioq; liberorum, facultas generandi.

Παιδοσπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. παιδοποιέω.

Παιδοτέκνωσις. ους. ἡ. liberorum procreatio.

Παιδοτρίβέω. instituo pueros, παιδεύω.

Παιδοτρί-

Παιδοτρίβης. ους. ἡ. παιδοτριβία.

Παιδοτρίβης. ου. ὁ. præceptor puerorum in exercitio corporis, pædotriba.

Παιδοτριβία. ας. ἡ. ars exercendi iuuentutem.

Παιδοτρίβον. τὸ. schola.

Παιδότριψ. ιβος. ὁ. παιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω. pueros alere.

Παιδογρία. ας. procreatio liberorum.

Παιδοφθόρος. cinædus, puerarius, puerorum corruptor, occisor.

Παιδόφιλος. ὁ. puerorum amans.

Παιδῶδες. τὸ. iocus.

Παιδῴδης. ὁ, ἡ. iocosus.

Παιδόμυθος. νόμος. ludibrio habita lex.

Παίζω. μ. αίξω. π. αιχα. ludo, irascor. Neutrum absolutum.

Παικοσύνη. ης. ἡ. medicatio, ἰατρεία.

Παιήων, & παιὰν. hymnus in honorem Apollinis. Cælius libro 14. capite 59.

Παίκτης. ου. ὁ. lusor.

Παιόλημα. motus, seductio, fraus.

Παῖον. tutum, firmum.

Παιονία. ας. ἡ. herba Paonia, Latinis castia.

Παιπαλᾶν. πεισκοπεῖν, ἐρωνᾶν, circunspicere, scrutari.

Παιπάλη. ης. ἡ. flos farinæ, pollen.

Παιπάλημα. inquit Suidas, ὁ πανοῦργος καὶ ποικίλος ἐκ κακίας καὶ παμπόνηρος σὺν ἀγχινοίᾳ, astutus, qui ubique elabitur uersutia. Budæus Commentarijs & Erasmus prouerb. Cercopum cœtus.

Παιπάω. concutio, σείω, exploro, indago.

Παιπαλόεις. όεσσα. ὁ. asper, pulueruleutus, durus, saxosus & sublimis.

Παιπανέω. inanis gloria.

Παῖς. παιδός. ὁ, ἡ. & πάϊς, πάϊδος. diæresi. puer, id est seruus omnis, cuius opera utimur, siue in itinere faciendo, siue alijs in rebus.

Item puer uel puella, & sic ad ætatem refertur. κατὰ παίδων ὀμνύναι. Id est in capite liberorum iurare, quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant, ita se sacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Budæus Comment.

Παισίν. τοῖς. sententijs uertit interpres Iosephi libro 2.

Πάισμα. ἀ. τῶν ποδῶν βάσις.

Παιφάσσω. illustro, manifesto. Item uolito, festino, impetum facio, tumultuor.

Παίω. μ. ασω. π. αικα. ferio, pulso, terreo. Actiuum.

Παίων. ῶνος. ὁ. Apollo.

Παίων. ονος. ὁ. pæon metri genus. Item proprium uiri, & medicus.

Παιώνια χείρ. manus medicatrix. Cælius libro 14. capite 59.

Παιωνίζω. laudare, carmine celebrare.

Παικτός. ὁ. compactus. & παικτῶν, compingere, claudere, ἀσφαλίζεσθαι, infibulare.

Παικτωλός. ὁ. Pactolus fluuius Lydiæ.

Πάλαιτων. ωνος. ὁ. ex nauigijs fluuiatilibus erat, quæ facile soluebantur, ut expedite magis transportari possent dissoluta, iterumq; ubi usus esset, compacta. Strab. libro 17. διέβημεν δὲ ἐς τὸν ὕσσον ἐπὶ πάλαιτωνος. Bayf. de re Nau.

Παλάθη. ης. ἡ. massa, propriè ficorum & caricarum, teste Hesychio. ἡ τῶν (inquit) σύκων ἐπάλληλος θέσις, καὶ μάζιον.

Πάλαι. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem. ὥσπερ ἃ πάλαι, quasi iam.

Attici πάλαι & ποτὲ sæpe ex abundantia & simpliciter ponunt, non proprio significato.

Παλαιάγχη. iamdudum.

Παλαιγενής. ους. ὁ, ἡ. &

Παλαιγόνος. ὁ. antiquus, grandis natu.

Παλαιτύς. ους. ὁ. nomen à loco.

Παλαιόω. μ. ήσω. π. ηκα. ueterasco, antiquo. Neutrum absol.

Παλαίμων. ονος. ὁ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus.

Παλαιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ueterasco. Depon. absol.

Παλαιόπλουτος. ὁ. iam inde à priscis temporibus diues. Thucyd. παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

Παλαιὸς. ᾶ. ὁ. uetus, putris. ἐκ παλαιοῦ olim, ἐξ olim, intelligitur χρόνου.

Παλαιότης. ητος. ἡ. uetustas.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Παλαιόμ@ρ@. ον. uetuſtate confectus.

Παλαιόω. τὸ. παλαίω.

Πάλαισμα. ατος. τὸ. lucta, certamen, malus.

Παλαισμοσυνη. ης. ἡ. palæſtræ ludus.

Παλαιστᾶος. ὁ. quadrantalis.

Παλαιστὴ. ῆς. ἡ. menſura quatuor digitorum, palmus.

Παλαιστὴς. οῦ. ὁ. aduerſarius in lucta, ἀνταγωνιστὴς.

Παλαιστιᾶος. magnitudine palmi.

Παλαιστικός. ἡ. ὁ. luctæ ſtudioſus, luctator.

Παλαιστὶ. ἰδ@. παλαιστὴ.

Παλαιστινη. ης. ἡ. Palæſtina pars Syriæ.

Παλαιστρειον. ου. τὸ. locus ubi palæſtra exercetur.

Παλαίστρα. ας. ἡ. palæſtra, ludus & locus. *Item proprium mulieris apud Lucianũ in Aſino.*

Παλαιστρικός. παλαιστικός.

Παλαίταλος. ὁ. παλαιὸς. Thucyd.

Παλαίτερον. iam pridem, antea.

Παλαίτυρος. ου. ἡ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex inſula continentem reddidit.

Παλαίφατ@. ου. ὁ. diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. *Eſt etiam* παλαίφατ@ *uiri nomen proprium, qui multa uolumina* τῶν ἀπίστων, *id eſt incredibilium ſcripſit, à quo libelli, quibus fabellis inuoluta memorentur, quæ que fidem non capiunt, palæphatia papyrus prouerbio dici poſſunt. Vergilius palæphatiam papyrum ſimpliciter pro libris eius authoris accepiſſe uidetur, quando ita canit, Quàm mala multiplici iuuenum, quot ſepta caterua dixerat, atque animo meretrix iactata, ferarum. Infamem tali meritorum more fuiſſe, Docta palæphatia teſtatur uoce papyrus. Cælius libro 16. capite 62.*

Παλαίω. μ. αίσω. π. αικα. luctor. Neut. datiuo iung. τὰ παλαιόμενα, luctæ conatus & labores. *qui inter luctandum fiunt.*

Παλαιωθὲς. inueteratus.

Παλαιωθήσονται. inueteraſcent.

Παλαίωρ. ορος. ὁ. ſtultus.

Παλαιχίνος. bellicoſus, πολεμιστήριος.

Παλαμάομαι. μ. ώμαι. π. ημαι. &

Παλαμάω. aſtutum quid ago, & generaliter profacio, ἀπὸ τῶν παλαμῶν γεωργίας ἀρχόμενος.

Παλάμη. ης. ἡ. machinatio, palma manus, & manus ipſa.

Παλαμήδης. ους. ὁ. Palamedes.

Παλαμηθὲν. pro παλαμη.

Παλαμίς. lunaria.

Παλαμναῖος. ὁ. maledictus, perſecutor, homicida, aſtutus, infeſtus, dirus, conſceleratus. *Vnde Syneſ.* τὸν παλαμναῖον τῆς χάρας *dixit, hoc eſt peſtem & perniciem regionis, &* παλαμναιοτάτας ἀρὰς, diras, ultimiq; exempli imprecationes. πάλαμναῖαι ἱκεσίαι, ſupplicationes ob cædem commiſſam. Bud. Com.

Παλαμύτομαι. cõpono fraudes παλαμάομαι.

Πάλας. τὰς. Strabo uocat auri maſſulas nõ maiores ſelibra. Plin. lib. 33. cap. 5. Expuitur æris pala quædam, hoc eſt quod Græci ſpegma appellant.

Παλάσσω. inquino, ſubigo.

Παλάχη. ſors, genus, ἀρχὴ, λῆξις.

Παλαχῆθεν. antiquitus.

Παλειφία. ας. columba exoculata, ab aucupibus in reti poſita, quæ ſubſultans cæteras columbas allicit. ἀπὸ τῦ παλεύειν, ſeducere, in laqueum allicere. Eraſm. prou. Sedens columba.

Πάλη. ης. ἡ. lucta. ἀπὸ τῦ πάλλω τὸ σῶμα.

Παλημάτιον. pollen.

Πάλης. iniuria.

Πάλθος. arcus, funda.

Πάλίβολ@. ου. ὁ. ἅπαξ, δυσταλβολ@, inſtabilis.

Παλιγγενεσία. ας. ἡ. regeneratio, alteri natales, ut in baptiſmo.

Παλίγγναμπτ@. ὁ. recuruus.

Παλιγκάπηλος. ὁ. inſtitor, id eſt reuenditor, ὁ ἀπὸ τῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν.

Παλίγκλασος. curuus, retortus.

Παλίγκοτος. ὁ. iracundus, uindex, horribilis, tetricus.

Παλιγκότως. malè, iracundè.

Παλίγκυρτος. uas piſcatorium.

Παλίγλωσσος. ὁ. maledicus, obtrectator.

Παλίζω. σφαιρίζειν, pila ludere.

Παλίλια. τὰ. Palilia feſta, certamen in honorem Pales, ſeu (ut alijs placet) Panos. Alex. Genial. libro 2. capite 22.

Παλιλογία. ας. ἡ. duplicatio.

Παλίλογ@. ὁ. iterum collectus.

Παλιμβάκχιος. ὁ. palimbacchius, idem qui & ambacchius, pedis genus, ex prima & ſecunda longis & ultima breui conſtans.

Παλιμβαλής. ſupinus.

Παλίμβιος. ὁ. rediuiuus, quaſi ἀπ' ἀναβιώσεως, uel ἀπ' ἀναβάσεως.

Παλίμβασος. ὁ. reſtibilis, ſeges quæ regerminat, quaſi cuius fœcunditas in annum ſequentem reſtat.

Παλιμβολία. ας. ἡ. dolus, deceptio, inconſtans ſententia.

Παλίμβολος. ὁ. mutabilis, παλίμπραγος, uerſutus, uerſipellis, ueteranus, ſæpe reuenditus. Cælius libro 7. capite 41. & Eraſmus prouerb. Cercopum cœtus.

Παλιμμέλεια. ας. ἡ. error qui per incuriam & incogitantiam admittitur.

Παλιμπαγηδόν. tergiuerſando.

Παλίμπαιδες. iterum pueri. de ſenibus dicitur qui ad pueritiam rediſſe uidentur. Eraſm. prouerb. Bis pueri ſenes.

Παλιμπετὲς. regreſsiuè, retroceſsiuum. ἀπὸ πάλλω & πίτω, quod eſt cado, quaſi in contrariam partem cadens, ἀς τοὐπίσω, aduerbialiter.

Παλιμπετὴς. ἐος. qui ſecum ipſe pugnat, qui uerbis factis ue ſuis contrariatur.

Παλίμπισσα. ης. ἡ. ſpiſſa pix, reſina bis cocta. Plinius libro 24. capite 7.

Παλιμπλαγχθὰς. oberrans, uagatus, iterum errans.

Παλίμπορος. ὁ. ingrediens, ingreſſus.

Παλίμπρατος. ον. ὁ. ueterator, qui diuturna ac multiplici & ſæpe commutata ſeruitute aſtutus & uafer euaſit, perfidus, & inconſtans.

Παλίμφημος. ον. ὁ. infamis, prauè uiuens, aduerſus.

Παλίμφυος. ὁ. renaſcens.

Παλίμψηφος. ὁ. tabella deletilis qua calculatores utuntur, charta deletitia.

Παλίμψυχος. ον. ὁ. rediuiuus, παλίμβιος.

Πάλιν. iterum, retrò. *Sciendum quod in compoſitione augmentum ſignificat, extra compoſitionem uero interdum iterationem, interdum contrarietatem, quaſi dicas ediuerſo: interdum ordinem.*

Πάλιν τε καὶ πρόσω *dixit Euripides, pro* ἄνω καὶ κάτω.

Παλινάγρετος. ὁ. reuerſiuus, mutabilis, irritus, reuocabilis.

Παλιναίρετος. ὁ. reparatus, non nouus, neq; integer.

Παλινδικεῖν. controuerſiam iudicatam referre. Bud. Com.

Παλινδικία. iterum ſui defendendi poteſtas & redintegratio actionis. *Vnde reſtituere actiones ijs quorum petitiones damnatæ ſunt, & pro nihilo habitæ à iudicibus,* ἐστὶ παλινδικίαν δοθῆναι, uel δικαστικὴν ἀποκατασταθῆναι. Budæus ibidem. *Vnde*

Παλινδικος. ὁ. πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν δικαζόμενος.

Παλινδίνητος. reuolutus, aſſiduus. ῥόος.

Παλινδινία. uortex.

Παλινδοσία. corium, pellis.

Παλινδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. recurro, remeo, recido. Neutrum abſol.

Παλίνδρομος. ου. ὁ. reciprocus. Παλίνδρομος ἄπιθι, quam ueniſti uiam, remetiens recurre.

Παλινοδία. Iter reciprocum, ἀναστροφὴ ὁδὸς. παλινῳδία uero ἐναντία ᾠδή, Suid.

Παλίνοπος. auerſus à ſole.

Παλινόρμφος. ὁ. &

Παλίνορος. ὁ. &

Παλίνορσος. ὁ. reuerſus, retrofugus, ἀς τοπίσω φεύγων ὁδός, ἀς τοπίσω ὁρμῶ@. Ab ὄρω, ὄρσω Dorice in futuro, id eſt moueo, concito.

Παλινοστέω. reuertor.

Παλινῦρος. ὁ. Palinurus, bis mingens, ad quod facete alludens Martialis ridet Paulinum his uerbis, Mingere uis iterum iam Palinurus eris.

Παλίνσκιος. ὁ. umbrifer, obſcurus, σύσκιος.

Siquidem πάλιν in compositione habet interdum epitasin, id est intensionem & uehementiam.

Παλίντιτα. τὰ. quæ uicissim debent puniri, ἅμα ἃ τίσις πάλιν γενήσεται, ἀντίποινα.

Παλιντοκία. ας. ἡ. fœnoris iam persoluti à creditoribus repetitio, quemadmodum Megarenses, qui tyranno ejecto, plebiscito cauerunt, ut à fœneratoribus usuræ, quas persoluissent prius, repeterentur. Cælius libro 7. capite 9.

Παλίντονος. ὁ. reflexus.

Παλίντορα. extensa retrorsum.

Παλιγλάπτιλος. reflexus, contrarius.

Παλίγροπος. ὁ. redux, prauus, inuersus, anceps, ὀπισθόρμικος, uersutus.

Παλινῳδῆν. id est diuersum ab ijs, quæ prius dixeris, dicere, atque in contrarium uertere sententiam. Recantare uulgo dicitur. Vnde

Παλινῳδία. ας. ἡ. quasi dicas recantatio, ἀπὸ πάλιν & ᾠδή. Erasm. Chil.

Παλίουρος. ὁ. paliurus, herba spinosa & aspera, arbor item in Aphrica, suauem fructum ferens, quo uina commendantur.

Παλιπάλκμα. τὸ. montium inæqualitas & asperitas. Translatè dicitur de homine uersuto & uario maleficoq, de aspero item & inæquali uitæ ratione agente.

Παλιῤῥόθιον. ὁ. retrofluens.

Παλίῤῥοια. ας. ἡ. refluxus.

Παλίῤῥυτος. ὁ. ὁ. retractus.

Παλίσκιος. ὁ. ὁ. umbrosus.

Παλισπυτῆ, &

Παλισπυτῆ. reuoluitur.

Παλίστροφος. ὁ. ὁ. retrouersus, ὀπισθόρμικος.

Παλίφθεγμος. παλίμφθεγμος.

Παλίψηστος. ὁ. ὁ. lituris egens.

Παλίωξις. ιος. ἡ. insecutio, & propriè cum ij qui fugerant, eos qui fugarant, uersa Martis alea, insectantur.

Παλλάδιον. statua palladis, de qua Herodia. Et παλλάδια, signa siue imagines quæ nonnũquam è cælo in terram decidunt.

Παλακεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. scortor. Depon. absol.

Πάλακις. ιδος. ἡ. &

Παλαξις. ίδος. pelles, concubina, & quæ sequitur exercitum. Quanquam sint qui inter pallacam & pellicem hoc interesse putent, quòd pallaca sit, quæ cum cælibe consueuerit, pellex uerò cum eo qui uxorem habet.

Παλλάκιον. μειρακιον, adolescentulus.

Παλακός. ὁ. ὁ. amasius, ἐρώμενος.

Παλαντίς. tritonis palus.

Παλαξ. κος. idem quod παλακις.

Παλάς. άδος. ἡ. Pallas, Mineruæ epitheton. ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, id est à uibranda hasta. Cæl. lib. 8. cap. 18. & lib. 12. cap. 19.

Πάλας. αντος. ὁ. Pallas, nomen gygantis.

Παλάσσω. μ. άξω. π. αχα. μολύνω, fœdo, irrigo, perfundo, turbo, ut illud παλάσσατε δ' αἵματι βόρκῃ, profœdabatur.

Παλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. moueo, decipio, fallo, in laqueum illicio.

Πάλληξ. κος. ὁ. adolescens.

Πάλλομαι. titubo, sortior, salio, impleor.

Πάλλω. μ. αλῶ. uibro, moueo, salio, uerto. Actiu. accus.

Παλμικόν. augurium è corporis saltibus, ut si dexter oculus saliat.

Παλμός. ὁ. ὁ. tremor, ut in febre sit, palpitatio, concussio.

Παλμύς, uel πάλμυς. rex, pater.

Παλμυτικς. deus Aegyptiorum.

Πάλνη. fraus, error.

Πάλος. ὁ. ὁ. sors.

Παλτάεια. siligo, simila, σεμίδαλις. Suid.

Παλτὸν. ὁ. τὸ. iaculum seu telum Medis peculiare. ἀπὸ τοῦ πάλλειν, id est à uibrando. Cælius libro 12. capite 7.

Παλυμπους τυχὴ. regrediens fortuna.

Παλυνω. μ. υνῶ. misceo, albefacio, λευκαίνω, ταπάσσω. Proprie de farina. nam παλὴ & παπάλη pollinem significant.

Πάμβαξ, & παμβακίς. lana gossipina, siue xylina, etiam barbaris bombax, & cotum.

Παμβῶτις. ιδ. cuncta nutriens. Fortunæ ac spei epitheton.

Πάμμα. ατος. τὸ. possessio.

Παμμάκαρ, undecunq; fœlix.

Πάμμαχος. ὁ. ὁ. in omni certaminum genere exercitatus. Et παμμάχιον, pancratium.

Παμμεγέθης. ες. ὁ, ἡ. permagnus, immani magnitudine.

Πάμμετρον. liber epigrammatum.

Παμμήκωρ. ορος. ὁ. omnium peritus artifex.

Παμμήτωρ. tellus omniparens.

Παμμιγής. ὲς. ὁ, ἡ. mixtus.

Πάμμικρον. ὁ. nuper editus.

Παμπάλαος. peruetustus.

Πάμπαν. omnino, planè.

Πάμπαν. ες. πλός. admodum tenuis.

Παμπάνυν. nuper natus.

Παμπήδην. πάμπαν.

Παμπησία. ας. ἡ. uniuersa possessio.

Παμπληθεί, aduerb. per uniuersam multitudinem.

Παμπληθὲς. πάνυ πολλὰς, ualde multas.

Πάμπληθυ. quamplurimum.

Παμπλουσί. ος. ὁ. omnibus modis opulentus, prædiues.

Παμποίκιλος. uarius, multiplex, multicolor, πολύτροπος, uersutus.

Πάμπολυς. ὁ. ὁ. multus, uarius.

Πάμπολυ. procul.

Παμπονηρός. ὸν. ὁ. perditus.

Πάμποτε. semper.

Πάμπρωτος. omnium primus.

Πάμπυλον. fluctuosum.

Παμύλια. τὰ. sacrificia Osyridis in Aegypto, quibus simulacrũ Priapi adhibebatur.

Παμφάγος. ὁ. ὁ. omniuorus, uorax. Epitheton ignis. Item nomen canis apud Ouidium, & nationis cuiusdam apud Solin. Alcman quoq; poëta sibi hoc nominis tribuit.

Παμφαὴς. ὲς. ὁ, ἡ. omnia illustrans, omnibus lucens.

Παμφαίνω. splendeo.

Παμφαλόω. attonitus & tanquam furibundus omnia circunspicio, ἐπιφέρομαι, oculos in omnes partes torqueo, ut illud, πᾶσ' ἐπιπαμφαλόωντο ὁμῇ. Dictũ ἀπὸ τοῦ ἄνεμος τὰ φάκη.

Παμφαλύσσω. tremo.

Παμφεγγὴς. ὲος. ὁ, ἡ. lucidus.

Πάμπρω. prorsus.

Πάμφιλος. ὁ. ὁ. quasi dicas omnibus amicus.

Πάμφλεκτος. ὁ, ἡ. omnia comburens.

Πάμφορος. ὁ. ὁ. omnium ferax, fertilis.

Πάμφυρτος. ὁ. ὁ. multus.

Πάμψυχος. Amphiarai epitheton, siue quòd omnibus apud inferos animabus imperet, siue quòd uitam suam totam et semper seruet, hoc est immortalis sit.

Πᾶν, τοῦ πανὸς. τὸ. omne. Τὸ πᾶν, prorsum, in totũ, in summa, ut summatim dicam. Lucian. in Sacrific. φῶς τι λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα θειοτέρα, καὶ τὸ πᾶν ἡμῖν, καὶ χρυσοῦν τὸ δόλον. in quo significatu & ὅλως capitur.

Refertur item ad tempus. Ideo de Vulcano loquens, καὶ ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα, in fumo perpetuo uiuentem. Τὸ πανὸς ἄξιος, id est, re quauis dignus, quem multi pretij significant, cui opponitur ὀλίγου ἄξιος. Πᾶν ὅτι ὁτιοῦν, quiduis, quodcunq;, omne quod.

Πάν, πανός. ὁ. Pan deus pastorum, incubus, libidinosus.

Παντάβροχος. omnibus modis mollis cuiratusq;.

Παναγαθος. optimus.

Παναγὴς. ὲος. ὁ, ἡ. purus, sanctus.

Παναγιος. ὁ. ὁ. sanctissimus.

Παναγὶς. ίδος. ἡ. dies sacra.

Παναγισία. puritas, παναγία.

Παναγνός. castus.

Πάναγρον. ὁ. τὸ. retis epitheton, dictum quòd omnia capiat. ἀπὸ πᾶν & ἄγρα. Sic πάνθηρον, ἀπὸ πᾶν & θήρα, pro eodem.

Παναθηναῖα, τὰ. quinquatria Mineruæ festa, unde Panathenaicus liber ab Isocrate scriptus. Huiusmodi festis peplum Mineruæ ferebatur, & singulis lustris fieri solebant: in quibus solenni carmine per tubicinem et præconem ludicrum indicebatur: undiq; ad certandum ingrediebãtur athletæ, neque congressurum quempiam, cum quo certaretur, eligebant, sed cũ primo prodeunte congrediendũ censebant.

Neq; ad spectandum mulieres, præter unam Pherenicem, & Cereris sacerdotes mulieres admittebant. In Panathenæis quoq; pueri puellæq;, forma cõspicui, manibus amplexi, nunc in orbem, nunc in obliquum, per diuersos flexus, pyrrhicam in theatro saltabant. Alexan. Genial. lib. 5. cap. 8. & li. 6. ca. 19. & Cæl. li. 6. ca. 19.

Παναίγυλος. ε. ὁ. malus, παγκαλῶς πονηρός.

Πάναβος. ε. ὁ. clarus, splendidus.

Παναέθλος. ε. ὁ. uarius, παμποίκιλος.

Παναπόλος. ε. ὁ. epitheton Panos, quasi semper omnia uertens.

Παναρκέως. eximius, præcipuus.

Πανάρχης. ου. ὁ, ἡ. omnino turpis.

Πανάκεια. panacea herba, quæ et πάνακος dicitur, ipso nomine, ut ait Plin. omnium morborum remedia promittens.

Πανακής. ές. ὁ, ἡ salutaris. Strabo lib. 6 ῥᾶ δ' ἡ ἀὼ ποτάμιον πανακὲς πρὸς τὰ τῶν θερμάτων νόσους.

Παναλκής. ές. ὁ, ἡ. omnipotens, fortis, robustus.

Πανάμερος. ε. ὁ. per totum diem.

Πανάμωμος. ε. ὁ. placitus, ἀρεστός, prorsus inculpabilis.

Πανάνυτον. τὸ. penitus possibile.

Πανάπαλος. totus tener.

Πανάποτμος. ualde infœlix, miserrimus.

Πανάπυος. ε. ὁ. planè imperitus, ἀνήκοος, non exaudibilis.

Πανάργυρον. totum argenteum.

Παναρκής. magnus, potens, ubiq; sufficiens, Epitheton solis.

Πανάριστος. optimus.

Παναρμόνιος. ὁ. ex omni harmonia compositus, ualde concinnus, suauissimus, optimè compositus.

Πανασιτία. ας. ἡ. caritas annonæ.

Πανασινθής. integer, omnino illæsus.

Παναθηνίσταις. integer, ἰκνρότατος. fortè pro πανοθηνίτας.

Πανανγής. ές. ὁ, ἡ. undecunq; splendens.

Πανάφηλιξ. ικος. ὁ. priuatus omnibus, πάντων ἀπηλασμένος.

Πανάχαιοί. omnes Græci.

Πανάβιος. ε. ὁ. pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intempestiuus. πάντων ἀωρότατον (inquit Hesych.) καὶ ἄμοιρον, uel πάντῃ ἄωρον. παρὰ τὴν ὥραν τοῦ καιροῦ. Vel (ut Suid.) πρὸ τῆς ὥρας.

Πανβασιλία. ἡ. regnũ omnibus numeris dominationis absolutum, quale erat tempore Vlpiani Romanorum principum.

Πανδαισία. ας. ἡ. omnium ciborum genere paratum cõuiuium. Dictum uel quòd publicè collata cuiusq; portione celebratur: uel quòd omnes sensus uoluptate afficeret, & in ea nihil desyderaretur. δαὶς enim conuiuium est. Cæl. lib. 5. cap. 31.

Πανδακίτης. ου. ὁ. mordax, quasi omnia mordens.

Πανδαμάτωρ, uel παντοδαμάτωρ. ορος. ὁ, ἡ. omnia domans, uel omnidomans. ἀπὸ τοῦ δαμάζω. Epitheton somni Homero, et fulminis Luciano.

Πάνδεια. uide πάνδοσια.

Πάνδειλος. ε. ὁ. miserrimus.

Πάνδειν. ος. ὁ. prorsus, siue omnibus modis grauis, uehemens. Nam πᾶν cum multis dictionibus pulcherrimè componitur, ut πάγκακος, omnino malus, πανάεις, omnibus modis optimus, παντέλης, πάνσοφος, πάγκαλος.

Πάνδεκτα. ὰ. uolumina nihil non continentia, ex quibus possis, quod uelis, uelut è cornu copiæ depromere. Vnde pandectæ legum, quæ omne ius cõplectiuntur. ἀπὸ τοῦ πᾶν omne, & δέχομαι capio.

Πανδηλέσι. ος. ὁ. molestius, importunus, à Pandeleto quopiam nobili sycophanta.

Πανδέξι. ος. ὁ. omnidexter.

Πανδερκής. ές. ὁ, ἡ. omnia intuens.

Πανδεχής. omnes accipiens, omnibus patêns.

Πάνδηλος. ε. ὁ. manifestus.

Πανδημά. passim, uulgò, publicitus, ab universo populo.

Πανδημία. ας. ἡ. totus populus unà congressus.

Πανδήμιος. lictor, κοινὸς δημιώτης, carnifex

Πανδημον. publicè.

Πανδήμος. ε. ὁ. omnis populus, tota plebs.

Item communis, uniuersalis, uulgaris, plebeius, populosissimus, frequentissimus, celebratissimus. Veneris cognomen apud Thebanos. colebatur enim in ueteri foro, ubi omnis populus conueniebat. De hoc Cæl. lib. 8. cap. 6. & lib. 10. cap. 12.

Πάνδημοι νόσοι apud Aeginetam dicuntur morbi, qui in plures simul grassantur, ex causa publica prouenientes, puta cibi aut potus prauitate.

Πάνδια. τὰ. festa quædam apud Athenienses post Dionysia. Celebrabantur autem in honorem Iouis, uel (ut alij tradunt) in honorem Lunæ.

Πανδοκεῖον. hospitium.

Πανδοκεύομαι. hospitio excipio. Halic. lib. 9. πολὺ ὅδε μᾶλλον πανδοκεύεται.

Πανδοκεύς. caupo, ὁ τὰ πάντα πιπράσκων.

Πανδοκεύτρια. ας. ἡ. mulier tabernaria, capona. Et Aristoph. Ran. proipso diuersorio usurpauit.

Πανδοκεύω. cauponor, καπηλεύω.

Πανδόρα, ὁ

Πανδουρεύς. ίδος. genus musici instrumenti, & culter coquinarius.

Πανδουρεύς, ὁ

Πανδουρος. qui eo instrumento utitur. Cæl. lib. 5. cap. 23.

Πάνδοξ. hospes, ὁ ἐν πανδοκείῳ οἰκῶν.

Πανδοχεῖον. ε. τὸ. uel πανδοκεῖον. hospitium, diuersorium, stabulum. Dictum, quòd quoslibet accipiat.

Πανδοχεύς. ές. ὁ. stabularius, caupo.

Πάνδοχος. idem.

Πανδώρα. ας. ἡ. puellæ nomen apud Hesiodum, ut cui omnes dij deæq; suas quisq; dotes adiunxissent. Apud Aristophanem pro terra accipitur, quòd omnia ad uitã necessaria nobis suppeditet.

Πανδῶρον. ε. τὸ. lupercal.

Πανέλλανες. non omnes Græci uocabantur, sed Thessali tantũ κατ' ἐξοχὴν, qui Achilli parebant.

Πανελλάνιος. ε. ὁ. omnium Græcorũ præses.

Πάνεμος. ε. ὁ. mensis apud Corinthios, quẽ Athenienses βοηδρομιῶνα appellãt. Rusticus Iulium interpretatur.

Πανέξαιρον. omnino alienum.

Πανέψος. bene coctus, dissolutus, liquidus.

Πανηγυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. nundinor, celebro ludos, & festos dies ago, laudo.

Πανηγυρικὸν. οῦ. τὸ. tertium dicendi genus, quod Latini demonstratiuum uocant, laudatorium.

Πανηγυρικός. ὴ. ὸ. laudatiuus, popularis, plausibilis. Ité promiscuus. Vnde Plutarc. Symp. 4. corpus compositum, ut nostra sunt, παμμιγὲς καὶ πανηγυρικὸν appellat, quòd ex multis & diuersis conflatum sit & mixtum.

Πανήγυρις. ὁ. ἡ. nundinæ, publicus conuentus, quales quinto quoq; anno Athenis celebrari solitos scribit Herodot. lib. 6. Cicero mercatum interpretatur Tuscul. 1. Pythagoram autè respondisse, Similem sibi uideri uitam hominum, & mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum apparatu totius Græciæ celebritate. Hinc πανηγυρικοὶ λόγοι, id est, panegyricæ orationes, quæ in huiusmodi conuentibus habẽtur, idq; plerũq; de utilitatibus Græciæ. ἀπὸ πᾶν & ἀγείρω. Significat etiam locum in quem hæc celebritas conuenit.

Πανηγυτής. ὁ. nundinator.

Πανημέριον. diurnum.

Πανημέριος. ε. ὁ. diurnus, hoc est, spatio totius dici, ἐφημέριος. Et ad personam relatum, πανημέριοι sunt, qui manent cum aliquo totos dies, quiq; assiduò adsunt indiuidui comites. Herodia. lib. 1. οἱ πανημέριοι ὧν ἐκεῖνος ἀνὴρ ἦν. Huic opponitur παννύχιοι.

Πανήμερον. πανημέριον.

Πανήπορος. ε. ὁ. inops.

Πανήρεις. εος. ὁ, ἡ. gratiosus, omnibus placens, ποικίλος, παμμήχανος.

Πανήρης. per omnia congruens.

Πανθάνω. patior.

Πάνθεια. ας. ἡ. Panthea uxor Habradatæ Susij ductoris sub Cyro maiore castissima, & uiri amantissima.

Πάνθειον. ου. τὸ. Pantheon, templum Romæ,

in quo omnes diÿ colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cæsare, in templum omnium sanctorum conuertit. Dictum à πᾶν & θεός.

Πανθήρ ῆρος.ὁ panthera Latinè, nominatiuo formato ex accusatiuo Græco, sicut κρατὴς,cratera.τὰ.&c.

Πάνθηρον. retis genus, ex eo nomen habens quòd omnes feras concludat. Nam θήρα uenatum significat & aucupium. Sic πάναγρον pro eodem.

Πανθοινὰ,aduerb. solenni epulo, per totam cœnam,per omne conuiuium.

Πανθοινάω.epulor.

Πανθοίνιος.ας.ὁ.epulum,solenne conuiuium.

Πάνθρεξ.omnia uidens,πανθέατης.

Πανδρύσορ.τὸ.omnia euulgans.

Πανθυμαδόν.toto animo.

Πάνθυτα.ueneranda,perquàm sacranda,omnibus sacris prosequenda.

Πανίας.purus,candidus.

Πανικόν.ῦ.τὸ. quicquid cum stupore contingit, pauor sine causa obortus, terriculamentum inane,à Pane deo, qui tales terrores subitò animis immittere credebatur.Polit.Miscel.cap.28. & Eras. prouerb.Panicus casus.

Πάνιον.purum,album,eiusdem coloris,furibundum.

Πάνισκοι. personæ theatricæ à Pane dictæ, quasi asseclæ Panis, quem Vergil. deum Arcadiæ uocat.

Πανιώνιον.ῦ.τὸ. fanum Apollinis in Ionia.

Πανιώνιον Συνέδριον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ.Bud.Com.

Παννέας attonitus garrulus.

Παννυχίζω pernocto.

Παννύχιοι.Homer. Iliad. β. ἐ χὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἀνδρα,id est, διὰ ὅλης τῆς νυκτὸς,per totam noctem.

Παννυχισμός.ῦ.nocturnæ uigiliæ.

Πανόλυπρος.ὁ semper querulus.

Πανοικησία.ἡ.tota domus.

Πανεικί,aduerb.cum tota domo, nullo relicto. Lucas in Actis, πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Et πανοικὶ ἀναιρῆσθαι dicuntur, qui funditus pereunt,ueluti cum pestilentia nullum in familia reliquum facit.

Πανοικὸς.ὲ.πανοικησία, ut πανοικὸς ἀποπνίγεται,cum tota domo absorptus est,

Πανόδβιος.ualdè beatus,πανμακάριστος.

Πανολεθρία.ας.ἡ.internecio,& eiusmodi pernicies,ut nihil omnino reliqui fiat. Eras. Chil.

Πανόλεθρος.ὲ.ὸ.perditus.

Πανομφᾶος.ὲ.Iouis epitheton,(ut est apud Ouid. Ara panomphæo uetus est sacrata tonanti) compositum ex πᾶν,& ὁμφὴ:uel quia ab omni lingua colatur: uel quòd omnium uoces audiat.

Πανοπλία.ας.ἡ.armatura, apparatus armorum,uel uniuersitas armorum, Ambrosio interprete. Hoc enim nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnam militem pertinet,quasi dicas omnia simul arma quæ ad uirum pertinent.

Πανόπλης,uel πάνοπλος. ὲ. ὁ. oculatus, oculis plenus,undique apparens, omnibus conspicuus.

Πάνορμος. statio, λιμὴν ἀγχιβαθὴς, ἐς ὃν ὁδῷ τῶν πᾶσι νεῶν, ὅθεν περ παντὶ ἀνέμῳ ὁρμίσασθαι.

Πανὸς,uel φανός ῦ.ὁ.fax,lampas.

Πανολοὺς.cuncta perdens.

Πανέργασμα.τος.τὸ.πανέργημα.

Πανεργάομαι,&

Πανεργέω.μ.ήσω.π.ηκα.sceleste sum, κακὴν ἐργῶ,malefacio,dolose ago. Neu.absol.

Πανέργημα.τος.τὸ.calliditas,κακοτεχνία,δόλωμα,σόφισμα.

Πανεργία.ας.ἡ fraus,uafritia,subdola & improba,δεινότης ἐκ παντὸς τρόπου,id est, solertia minimè commendabilis, interprete Aristotele.

Πανέργος ὲ.ὸ.propriè cum significat qui omnibus in rebus uersatus est, ἀπὸ παντὸς ἔργου. Verùm quia huiusmodi callidi esse solent,factum est,ut accipiatur Atticis scriptoribus pro callido, astuto, uafro, uersuto, uersipelli,uecteratore,fallaci,malefico,& qui uersutia sua quiduis potest agere.

Παν-

Π Α.

Πανόψιον.ῦ.τὸ.ante oculos omnium,insigne, splendidum,ultimum,magnum.Iliad.φ. πανόψιον ἔχει.

Πανπρασία,et ἀγορασία.auctio sub præcone.

Πανοχία.ας.ἡ.πανοπλία, cum quis omnibus armis instruitur. Dicta uox à σάκος, ut pars pro toto accipiatur.

Πανσέληνος.ὲ.ὸ,ἡ.plenilunium.

Παντοκράτης.ὲς.ὸ,ἡ.omnipotens.

Πανσπερμία.παγκρηπία.

Πανσυρτί,&

Πανσυρτιεῖ.cum toto exercitu.

Πανσυδὶ, uel πανσυδίᾳ. omnino, prorsus, cum toto impetu,omnes simul, cum toto exercitu.Thucyd.πανσυδὶ διεφθάρθαι,omnino prorsumque interijt.

Πάνσυρτος.ὲ.ὸ.ualde trahens.

Πανταβλὸς. qui in quouis genere lucræ peritus est.

Παντάπασιν.omnino,καθάπαξ,ὅλόλου.

Παντρόφος.ὲς.ὸ,ἡ.cunctos iuuans,omnibus sufficiens.

Παντάσκιος.ὲ.ὸ.nusquàm umbrosus,ὁ πάντοθεν σκιὰν ἐκ ἔχων.

Πανταχῆ.ubique,ubiuis,πάντα τόπον,παντα χῇ τόπων.

Παντοχόθεν.undique,ubique,πάντοθεν.

Παντοχοῖ,&

Παντοχόσε.quocunque,in omnes partes, quoquò uersum.

Παντοχῆ.ubique, ubiuis. Et construitur cũ genitiuo,ut πανταχῆ γῆς,ubique gentium.

Παντέλεος.integer,ὁλόκληρος.

Παντελὴς.παντελῶς.

Παντελὴς.ὲς.ὸ,ἡ. perfectus, omnino absol.

Παντελῶς.omnino,planè.

Παντοφυΐα.ας.ἡ.armatura,πανοπλία.

Πάντη,uel πάντῃ,uel παντῇ. penitus, ubique, undique, undequaque, quoquouersum, passim. Vlpian.in Pand.ὅτε πάντα, ὅτε πάντῃ,ὅτε παρὰ πάντων.

Πάντῃ πάντως.quoquouersus,usquequaque.

Παντῇ τῳ.ἑκάστῳ,παντί τινι.Philo de Mun.ἕτερον τι ζώνιλω πανταχῶ ἄλλον. Herodo. Polymnia. ἄλλον δὲ ἐποίων παντάτεω.Bud.Com.

Παντλήμων.ονος.ὁ,ἡ.miserrimus.

Παντολαὶς.ἀος.ὁ,ἡ.omniscius,ut παντολαὶς δαιμόνεσσι,apud Laërt.

Παντοδαπός.ὴ.ὸ.uarius,omnifarius,omnigenus,miscellaneus,συμμικτὸς, undiq; mixtus,in quamlibet speciem mutabilis, omnifariam distinctus.

Πάντοθεν,auduerb.de loco.undiq;,undequaque,ἀχ ἑκάστου τόπου.

Πανταχοῦ, aduerb. in loco. omnibus locis, πανταχῆ.

Παντοῖος.ὰ.ὸ.multigena,omnimodus.

Παντοίως.quomodocunq;,omnino.

Παντοκράτωρ.omnipotens.

Παντοδαποί.ab omnibus petentes & accipientes,οἱ παρὰ τῶν προσύχοντος λαμβάνοντος ἀφθόνως.

Παντοκούτεια.ιας.ἡ. uenditrix multarũ rerũ

Παντοδιοχόνιος.uitæ breuissimæ.

Παντομιγὴς.undiq; mixtum,πολυειδὴς.

Πάντολμος.ὲ.ὸ.audacissimus.

Παντόμιμος.ὲ.ὸ.histrio.

Παντόφασιν.omnino.

Παντοπάλιον.ὲ.τὸ.nundinæ.

Πάντοσε.undiq;,in omnes partes.

Πάντοτε.semper,ἑκάστοτε,διαπαντός.Matth. 26.ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Παντοτρόφος.ὲ.ὸ,ὴ

Πάντροφος.fœcundus,semper nutriens.

Παντεργός.uafer,improbus,audax.

Πάντως.omnino. Lucian. ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει,πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας, uelis nolis.

Πάνυ.ualde,planè,sanequàm. Ὁ πάνυ, illustris,clarus, potens, potens admodum, summus. Lucian.in Icarome. Ἐγώ δι παρ' αὐτὸ ἐκείνο τὸ πάνυ διὸς ἥκω τίμορον,id est, ab ipso illo summo Ioue. Τὸ πάνυ,penitus, nimirum.

Πάννυχος,&

Πάνυ μὲν οὖν. concedentis sunt cum affirmatione. Cicero dixit sanè & prorsus.

Παντυφέστατος.præstantissimus,altissimus.

Παντυπέροχος.excellens,egregius.

Πάνυσα φοφὸς,uitta,fascia crines retinens.

Πανύσατος.ὲ.ὸ.ultimus,postremus.

Πάνυτι.frequenter,fermè,magnopere.

Πάννυκι. idem

Παννυχίδ(ν.ἀ. excubiæ nocturnæ.

Παννυχίζω.μ.ίσω.π.ικα. excubo, pernocto. Neut. absol.

Παννύχι(ν.ε.ὁ. per totam noctem.

Παννυχίς. ίδ(ν. ι. festum Dianæ quoddam, quasi peruigiliũ, uigilia nocturna, pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet ex Plato.

Πάννυχ(ν.ε.ὁ. nocturnus, per totam noctem.

Παναπεθεία.ας.ἡ. internecio, pernicies, ut nihil omnino sit reliquum. Ponitur & aduerbialiter, funditus, perditè, ad internecionem.

Πανόλεθρ(ν.ε.ὁ.(ν

Πανόλης.ε(ν.ὁ,ἡ. pernicioſus.

Παναλία.ας.ἡ. pernicies.

Πάξ. calceamenti genus.

Παξαμάδιον.ἄ.τὸ. paxemadium, id eſt, panis bis coctus. uox eſt Romana.

Παξαμάς.άδ(ν.ι. idem.

Πάομαι. acquiro, ditatus ſum.

Παπάαν. tangere, contrectare, demulcere.

Παπαί. papæ.

Πάππα. uox qua filij ad patres utuntur reuerentiæ cauſa. Vnde

Παππάζω.μ.άσω.π.ακα. inuoco auum, ut infantes faciunt, patrem nomino, infantiũ more blandéq; patrem appello.

Παπάξ. imitatio crepitus uentris, Ariſtoph.

Πάππας.ὁ. pappa, pater. Scythæ & Bithyni Iouem πάππαν uocant. Cæl. lib. 6. cap. 43.

Παππασμός. patris ab infante appellatio.

Παππάω. palpito, contrecto.

Παππίζω.μ.ίσω.π.ικα τὸ παππάζω. Cæl. lib. 6. cap. 43.

Πάππ(ν.ε.ὁ. auus, barba inferiori labro agnaſcens. nam ſuperior μύσαξ dicitur.

Item πάπποι dicuntur flores carduorum. Pappos quoq; uocant Latini, teſte Pompeio.

Παππῶα.τὰ. auita.

Παππῶ(ν.ε.ὁ. auitus.

Παπλάνω.μ.ανῶ. aſpicio, luſtro oculis, obſeruo, circunſpecto. Aelian. accuſ.

Πάρ, apocopa poëtica pro παρὰ.

Πάρα. pro πάρειμι. adeſt, adſunt, adſum.

Παρὰ præpoſitio cum tribus caſibus conſtruitur. Cum genitiuo enim idem quod πρὸς ſignificat exitum à perſona, ut βούλεσθά μι παρὰ σοῦ, Auxilium meum à domino: παρὰ τοῦ νόμου κελεύεται, à lege iubetur. Sic etiam παρ' ἐμοῦ, à me. Lucia. οὗτος παρ' ἐμοῦ ἐκλαέλεκα πάλαντα ἐκτίσεις. Cicero, Sed etiam dicere ſe à me ſoluere: pro, de mea pecunia. Ité ſupra, ut παῦλος παρὰ πάντων θεολόγων τυγχάνει. Cum datiuo ſignificat propè ſeu iuxta, referturq; & ad loca & ad perſonas, ut παρ' ἐμοὶ διατείβει, apud me uerſatur: παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος, Apud Dominum miſericordia. Ariſtoteles tamen ad Eudem. παρὰ τῷ θεῷ dixit, pro à Deo. Cum accuſatiuo ponitur pro ad, & ſignificat motum ad rem, παρά σε ἦλθον, Ad te ueni. Item circa, ut παρὰ πάντα τὸν χρόνον, Circa omne tẽpus, Demoſth. παρὰ ταῦτ' ἔστιν, In his poſitum eſt. Item propè, ut παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, iuxta foſſam. Item cauſam, cur quid fiat, demonſtrat, ut παρὰ τὸ εὖ ζῆν ἡ κλέος, Gloria eſt, eo quod bene uiuatur.

Item præter, ut παρὰ τὸν νόμον, præter legem: παρὰ τὴν γνώμην, præter ſententiam, præter opinionem: παρὰ πρέπον, præter decorum. Item à Plato. ἀπ' ἐγδεᾶς παντὸς μᾶλλον ἔστιν παρὰ τἄλλα σωτηρίαν, Exiſtimo ab hoc in primis ſalutem eſſe. Cõpoſita aut minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, male monetæ, id eſt, adulterinus orator.

Aut propè, ſeu iuxta ſignificat, ut παρακολουθεῖν, prope ſequi, ſubſequi, aſſiduum adeſſe. Ab ea propoſitione manant uarij modi loquendi, de quibus apud Bud. Com. ut,

Παρὰ μέρος. ineptè.

Παρὰ μέρ(ν. uicißim, alternis.

Παρὰ πολὺ, uel παραπολὺ coniunctim cõtrarium habet uſum. Aliquando enim idem quod κατὰ πολὺ ſignificat, apud Pauſan. Thucyd. & Plut. ut, παραπολὺ μὲν τῶν ἐκείνων χειρόνων, παραπολὺ δὲ τῶν παρ' ἡμῖν ἀμεινόνων φανέντων. Greg. παραπολὺ τῆς τάξεως ἐλαττούμενος, Valde immutato ordine. Interdum è contrario τὸ ἐπὶπλέον ſignificat, ita ut παρὰ hic minuat, ut apud eundem Gregorium ἀπὸ πόρρω, καὶ παραπολὺ τῆς ἐλπίδ(ν. Id eſt, Sin longe à meritis tuis dicendo abſumus, & minus quàm proſpe noſtra ſucceſſit oratio.

Παρὰ τί. propter quid, unde, quamobrem.

Παρὰ τὴν ὁδοιπορείαν. obiter.

Παρὰ τοὺς ποσί. ad pedes, propè.

Παρὰ τὸν καιρόν. uide in καιρόν.

Παρὰ τὰς συμβόλους. à conſulibus.

Παρ' αὐτὰ τὰδικήματα. protinus admiſſis delictis, recenti adhuc ſecus admiſſorum memoria. Iuriſperiti dicunt adhuc flagrantibus delictis.

Παρ' ἕνα. uno minus. uide ἕν παρ' ἕν.

Παρ' ἔτος. annis alternis.

Παρ' ἡμέραν ſingulis diebus, alternatim.

Παρ' ὃ. quamobrem.

Παρ' ὅλον τὸν βίον. per totam uitam, à toto tempore uitæ.

Παρ' ὀλίγ. nihili, parui.

Παρ' ὥραν. intempeſtiuè.

Παραβαίνω. μ.ήσω. π. κα. prætereo, transgredior.

Παράβακχ(ν.ον.ὁ. furore correptus, debachans.

Παραβάλλομαι.μ.βλημαι.π.παράβλημαι. comparor. Item audacia præcipiti periculum adeo, ῥιψοκινδυνεύω. Thucyd. πολῖται ὄντες, καὶ πλέω παραβαλόμενοι, Qui maioris diſpendij aleam ſubibant. Hom. Ilia. 9. cum accuſatiuo dixit, ἀλλ' ἐμοὶ ψυχὴν παραβαλόμεν(ν πολεμίζειν, Diſcrimini intrepide ſe obijciens. Apud Ariſtoph. Ran. pro accedere ponitur, χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. χάρ. ὦ ὀπ' παραβαλοῦ, Accede, uel (ut interpres inquit) ὅρμιζε τὴν ναῦν, hoc eſt appelle nauem. Bud. Com.

Παραβάλλω.μ.αλῶ.π.παράβλημα. aſſimilo, comparo, συγκρίνω, ὁμοιῶ, ut κύνα παρέλεφαντι παραβάλλειν, id eſt, culicem elephanti conferre, Liban. Et aliquando cum præpoſitione πρὸς, ut ἕκαστον αὐτῶν τὰς ἀναλόγους πράξεις παραβάλλοιμι. Item admoneo, παρατίθημι, τὰ φορεῖα παραβάλλειν, Plut. & τοῖς ἀμπέλοις παραβάλλειν κόπρον, id eſt, ſimum miſcere, ut Plin. dixit.

Item tranſmitto, traijcio, ut ναῦς παραβάλλειν εἰς ἰωνίαν, Thucyd. appellere naues, Cæſ. Item permitto, indulgeo, & condono aliquid, & utendũ offero, ut mulier παραβάλλειν ἑαυτὴν ἀνδρὶ ἀγνῶτι dicitur apud Suid. quæ quæſtus gratia ſeſe homini indulget ignoto. Item accedo, appropinquo, ut κοινωνίαν παραβάλλουσι & εἰς θεᾶς, Plut. in Dem. & παραβάλλειν εἰς ἡδονὰς, id eſt, applicare ſe ad uoluptates, Ariſtote. Ethic. 7. & Polit. 7. Item obijcio, ut παραβάλλειν τοῖς θρέμμασι, Plut. & παραβάλλειν φορβὴν τῷ καμήλῳ, apponere pabulum, Athen. & παραβάλλειν τὴν ἀμβροσίαν, Plat. Sic etiam obijcere feris, pro edendum obijcere, apud Latinos.

Item flecto, detorqueo, ut παραβάλλειν τὰς ὀφθαλμὰς, oculos intorquere, limis oculis toruisq; aſpicere, Athen. & Ariſtoph. Nub. Sic παραβάλλειν τὴν κεφαλὴν, Plat. quemadmodum ij ſolent facere, qui aurẽ alteri admouent ad auſcultandum. Et παραβάλλειν τὸ ἕτερον οὖς πλάγιον, in latus cõuertere, Xenoph. de lepore fugiente, & à canibus oppreſſo. Ité adambulo. Plut. in Cat. καὶ πολλάκις ἑκάστῳ παρέβαλλον ὁ κάτων. Plat. de Repub. 8. ὅταν παραβάλλωσιν ἀπάλους οἵτε ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι, Quoties congrediuntur inuicem principes ac ſubditi. Quo in loco παραβάλλειν ſignificat ex æquo & ſocialiter ingredi, uel equitare, non comitum numero loco(q. Bud. ibidem

Παράβασις.ι(ν.ἡ. tranſgreſſio, præuaricatio. Item παράβασις in comœdijs dicebatur, cum chorus ad populum conuerſus aliquid extra fabulæ argumentum loquebatur.

Παραβάτης.ε.ὁ. tranſgreſſor, ſocius in curru, genus militum, dominus currus, miles in curru pugnans, auriga.

Παραβία.ας.ἡ. genus potionis ex milio & conyza. Cæl. li. 4. cap. 26.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Παραβιάζομαι, Ω

Παραβιάζω. cogo, adigo. *Luc. in Act.* παραβιάζεσθαι ὑμᾶς.

Παραβλασάνω. iuxtà germino.

Παραβλέπω. male uideo, cæcutio, negligenter aspicio, oculos intentos nõ habeo, hoc est, μὴ ἀτενίζω. *Accipitur pro* ὑποβλέπω, limis aspicio per indignationẽ aut simultatem, aut iram præcipitem, non recto aspectu intueor. *Aristoph. Vesp.* πόρδοκα ἐπὶ τυραννίδι παραβλέψας ἑτέρῳ, altero oculo toruè aspiciens. *Bud. Com.*

Παράβλεψις. ιος. ἡ. aspectio, hallucinatio.

Παραβλίδην. deceptiuè, perperam, obliquè. *Item* facetè, per comparationem, ἢ ἀντιδολῆς, ἢ ἀποκρίσεως.

Παράβλημα. equorum pabulum, *Homero.*

Παράβλητος. ὁ. comparabilis.

Παραβλύζω. παραβλύω, ἀποπλύω, scaturio.

Παραβλώπης. ὁ, ἡ. Ω

Παραβλώψ. ῶπος. ὁ, ἡ. strabus. παροπῶν, διεστραμμένας ἔχων τὰς ὄψεις. *Homer. Iliad.* ι. παραβλῶπες τ' ὀφθαλμώ, de litis loquens.

Παραβολή. ῆς. ἡ. parabola, comparatio, collatio.

Παραβολικός. ἡ. ὁ. collatiuus, comparatiuus.

Παράβολος. ὁ. ἡ. stolidus, incautus, qui non tenet nomen, audax, confidens, temerarius, periclitator. *Plut. de Cæs.* Τ πολυμιάτων τὰ παραβολα καὶ μεγάλα πράξαντα ἴφη λέγειν. *Dicitur & in bonam partem Polybio,* Τ ὃς (inquit) παραβόλων καὶ κακῶν ἄρχων. *Cic. proiectum dixit pro Cluent. Quòd aut ij, qui ad fraudem callidi sunt, nõ tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia atq; proiecta est, à consilijs malitiæ deseruntur.* παράβολον πρᾶγμα *apud Isocrat. pro bello ponitur, auso scilicet discriminis pleno. Significat etiam* οὐ γνήσιον, adulterinum, non germanum. *Aristoph. Vesp.* πονηρὸς ἀ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος. *Bud. Com.*

Παραβόλως. è regione, ἀντιφθαλμίως.

Παράβορρος. qui transuerso aquilone perflatur, id est, ab latere.

Παραβουλεύομαι. perperàm consulo. *Paul. ad Ephes.* παραβουλευόμενα τῇ ψυχῇ, *Non habens rationem uitæ.*

Παραβοῶσι. acclamant.

Παραβραβεύω, μ. εύσω. π. ευκα. determino, bradium intercipio, debito præmio fraudo. *Actiu. accus.*

Παραβραχύ. paulominus.

Παραβύομαι. ingredior.

Παράβυσμα. complementum.

Παράβυστος. ὁ. ἡ. absconditus. *Vnde* σοῦ *Athenis in obscuro urbis loco situm, in quo minimæ quæq; lites agebantur, parabystum dicebatur. Cæl. lib. 15. ca. 9.*

Παραβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, insero, intendo, iuxta aliquem reclino. *Actiu.*

Παραγάγης. consoleris.

Παραγγελία. ας. ἡ. interdictum, petitio magistratus, ambitus & preces amicorum proreis causam dicentibus, *Demosthe.* περὶ τοῦ παραπρ. *Bud. Com.*

Παραγγελμα. ατος. τὸ. interdictum, uetitum; sicut παραγγελία, *Demosth. Apud Isocra.* κατὰ δίκην. *accipitur pro præcepto & hortamento consilioq;,* καὶ τὸ μίμνοντος (inquit) κόνις παράγγελμα καταλιπεῖν. *Bud. ibidem*

Παραγγελματικῶς. admonitoriè, adhortatiuè.

Παραγγέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. admoneo. *Item* inuito, *ut* παραγγέλλειν εἰς τὰ δεῖπνα, *Lucian. Item* condico, constituo. *Plato in Phæd.* παρηγγείλαμεν οὗ ἄλλοις ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα εἰς τὰ ἄνδρε, καὶ ἥκομεν. *Item* accerso amicos, *apud Lysi. unde* παραγγελία, *pro prece amicorum. Ex quo & pro* ambire magistratum, & λέγεσθαι *ponitur. Qui enim candidati erant, denunciabãt amicis, & eos accersebant* ἐπὶ τὴν ὑπατείαν, παραγγέλλειν ἀγορανομίαν. *Plutarch.*

Item denuntio, ueto, interdico. *Lucas in Act. cap. 5.* ὃ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; *Nónne cõceptis uerbis interdiximus uobis, ne doceretis in hoc nomine? Et Demosth.* ἐπειδὴ ὁ στρατηγὸς παρήγγειλεν ἀνάγεσθαι, id est, edicto præcepit. *In Pand. quoque Græcis mulier prægnans post diuortium* παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ *dicitur, cũ marito denuntiat se prægnantem esse ex eo: contrà maritus* ἀντιπαραγγέλλειν *dicitur, quod est quasi obnuntiare, uel nuntiũ remittere prægnanti, id est, non uelle agnoscere ex se prægnantem esse.* Παραγγέλλω ἐς ἄνδρας, *uirilem togam sumo, ad ætatem uirilem perueni. Bud. ibidem*

Παράγγελσις. εως. ἡ. interdictum. *Vnde* ἀπὸ παραγγέλσεως *aliquid fieri in castris uel in acie est, cum classico non edicitur, sed per manus imperium traditur & accipitur. Xenoph.* ἀναβ. δ. τλωικαῦτα ἀνασάντου ἀφ' παραγγέλσεως πορευόμενοι. *Budæus ibidem.*

Παραγεγυνκθύτα. τὰ. præter nata.

Παραγεύω. degusto.

Παραγηράω. μ. άσω. π. ακα. deliro per senectutem. *Neut. absol.*

Παραγίνομαι. adsum, reuertor, uenio, aduenio. *Item* auxilior, succurro, *quod etiã* adsum *Latinè dicitur.*

Παραγινώσκομαι. decipior.

Παραγινώσκω. perperàm & iniquè statuo & iudico. *Genit. aut accus. Bud. Com.*

Παραγκωνίζομαι. cubito opposito arceo, importunè propello, obuios & admotos protrudo, & amolior. *Lucia.* προαπάξων ὅσα πρὸ ἐκτῖνος τὰ ὄψα, καὶ τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενος. *Vnde & pro repudiare, siue* διωθεῖσθαι & διαπερᾶσθαι *ponitur. Cubito enim solemus oblata reijcere, cum pudet accipere. Bud. Com.*

Παραγόρευσις. negatio, ἄρνησις.

Παραγωγον. ὁ. τὸ. deriuatio.

Παράγραμμα. τὸ. quod ultra solitum, uel iustum additur & inscribitur. *Bud. Com.*

Παραγραμματίζω. uocum & literarum similium exaggeratione incesso, *ut illud Timonis dictum,* ὡς ἀνέπλασε πλάτων πίπλασμύα θαύματα ἀλλός.

Παραγραμματισμός. uitium peruersè literas pronuntiantium, *ut si* ἀντὶ τοῦ κόρακος, κάλακα *quispiam dicat, hoc etiam* παρήχημα *uocant. Bud. Com.*

Παράγραπτος. peregrinus, alienus, spurius, supposititius, adulteratus.

Παραγράφεσθαι. excipere, præscribere, id est, exceptione summouere petitionem. *Interdum accusationẽ transcribere & transferre, ut* γραφὴν ἢ φόνε παραγράψασθαι, *De mosth. de quo Bud. Com.*

Παραγραφή. ῆς. ἡ. exceptio, præscriptio, effugium litis. *Item* compositio, illecebra, ratio alliciendi, πρόσιμον. *Est etiã* annotatio in margine, & scholium, annotationis signum in margine ascriptum. *Isocra.* ἀρξάμενος ἀφ' τῆς παραγραφῆς ἀναγκωθι τὰ περὶ ἀγνωμονίας. *Inde paragraphi, uel paragraphæ inrisconsultorum. Dicitur quoq; eo nomine tropus poëtis, cum præcedente completo ad alia fit trãsitus, ut* ὡς οἱ μὲν τὰ πίνοντα κατὰ σρατὸν.

Παραγραφικὸς ἀγών. est litis contestatio super translatione & super exceptione, quã Cice. translatiuam causæ constitutionem uocat.

Παράγραφος. ὁ. ὁ. paragraphus: dicitur linea in longum protensa, uox protrita iurisconsultis nostris.

Παραγράφω. μ. ψω. π. φα. annoto in margine. *Item* exceptione summoneo & præscribo, circumscribo, *ut* παραγράφομαι, *Synesio.*

Est etiam perperam scribo, *Demosthenis* περὶ στεφ. *Et ut* γράφειν νόμον *dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc est* ἀσφαλῶν: *sic* παραγράφειν τὸ πατρίον ἀσφαλῶν, *hoc est, legi iam latæ & rogatæ aliam legem obrogare & opponere. Bud. Com.*

Παραγυμνόω. denudo.

Παράγω. transeo, prætereo. *Matth. 20.* δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν. *Item* adduco, produco, *ut* παράγειν εἰς τὸ μέσον, *Plat. de leg. 4. &* παράγειν εἰς τὸν δῆμον, *Lysi. sic* producere testes *Latinis. Item* peruertere & transuersum agere, παρὰ φύσιν ἄγειν. *Vnde* παράγειν τὴν διάνοιαν Τ πονηρῶν ἀνθρώπων, *Antiph. Ex quo &*

Universidad de Deusto
Biblioteca

ρο ἀπατᾶν, id est, decipere, subdola persuasione obrepere, & perducere quò quis uelit ponitur, ut παρᾴγειν ἀναπείθοντας Plat. de Rep. 2. Quod tamen et in bonam partem accipitur, ut παρᾴγειν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, ad meliorem spem deducere, Plut. Item deducere, deriuare. unde παρᾳδείγματα ὀνόματα, & παραγώγους. Item orno aliquem honoribus & augeo, ut παρᾴγειν εἰς ἀξίωμα ἐπισήμους, id est, promouere, Chrysost. Item in esse producere, ut ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν βίον παραχθέντων, Lucian. Refertur etiam aliquando ad rem militarem, & significat porrò agere, siue promouere ordines ab altitudine in longitudinem, id est, ἀπὸ τοῦ σίκχου ἐπὶ τὰ ξυγά. id quod fit ad porrigendam frontem, & circunueniendos hostes. Xenoph. παρήγαγε τὸν ὕστερον λόχον παρᾴγειν. Idem, ἐκ τούτου παρῆγον οἱ δεκάδαρχοι εἰς μίτωπον. Bud. Com. Vnde

Παραγωγή.ῆς.ἡ. adductio, conciliatio, deductio, peruersio, id est, παρανίνημα, ut in Hippiat. γινώσκειν οὐ φημὶ, ὅτι ἐκ ἕξιν ἐκβολὴ, ἀπὸ παραγωγὴ, id est, non esse cerucem luxatam, sed peruersam. Item deceptio, impostura, captio, Demosthen.

Item productio & traductio ordinũ ab altitudine aciei, id est, ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ παρατάξεως εἰς τὰ ξυγὰ καὶ τὸ μῆκος. Gaza deductionem transtulit ex Aeliano.

Παραγωγός. deductiuus, deriuatiuus, ut ὀνόματα παραγωγά, nomina deriuatiua. Vnde &

Παραγώγως. deductiuè, deriuatiuè.

Παραγωνίζειν. in angulos desinere. Bud. Cõ.

Παράδειγμα.ατος.τὸ. exemplum.

Παραδειγματίζομαι.μ.ίζομαι.π.ισμαι. &

Παραδειγματίζω. trado exemplum. Item uitupero, palàm traduco, ludibrio expono. Item triumpho.

Παραδειγματισμός. ignominiosa pœna.

Παραδειγματώδης. & ὁ. exemplaris.

Παραδεικνύω.μ.άξω.π.αχα. manifestum facio. Neut. absol.

Παραδαπανᾶν. incommodè cœnare, uel misere uiuere more pauperum.

Παράδεισος.ε.ὁ. paradisus, hortus apud Xenoph. & locus septus ferarum, uiuarium, uiridarium. Vox deflexa, ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ horum significat.

Παραδέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι. suscipio, assumo, ἀναιρέομαι, ἐπιβάλλομαι, incœpio. Demosthe. μείζω δὲ τῶν ἐκείνων πραχθέντων ἐδέχθη ἄλλοι παραδέξασθαι δεδωκότα.

Item accipio à maioribus, & fama referente accipio, παραλαμβάνω. Plato de Leg. 4. φάμεν τινὲς παραδεδέγμεθα τῶν τότε μακαίας ζωῆς.

Παραδιατρῖβω. cõuersari, & alij conuiuere.

Παραδιαστολή.ῆς.ἡ. dilatatio.

Παραδιατριβαί.ῶν. scholæ et disputationes infruziferæ, μάταιαι σχολαὶ. παρὰ enim hic uitiat dictionem. Vtitur eo Paulus 1. ad Timoth. 6.

Παραδιαζευγμένον. uitiosè disiunctum, Gellio interprete. Vox est dialecticis in usu.

Παραδιήγησις.ι@.ἡ. annarratio.

Παραδιοικῶ. malè administro, nec rectè nec ordine administrationi ciuili me immisceo, administrationem alijs rectè traditam ad me transferre conor.

Παραδοκιμῶ. εἰς δόξαν ὑπερβαίνω.

Παράδοξος@.ε.ὁ,ἡ. admirabilis, præter opinionem, inauditus. Vnde παράδοξα Stoicorum, de quibus est libellus Ciceronis.

Παράδοσις.ι@.ἡ. constitutio, traditio, ut παραβαίνειν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Matth. 15. Item mancipatio.

Παραθαλάμιον. concumbere, παρακοιμᾶσθαι.

Παραθραμεῖν. superare cursu.

Παραθρομίδες. hypetræ deambulationes, xystia appellant.

Παράθρομος@.ε.ὁ. ambulatio.

Παραθυμασύω.τὸ.ζυάρχω, simul regno.

Παραθύομαι, &

Παραθύω. mergor, ingredior, irrepo, fallo introeundo & me insinuando. Bud. Com.

Παράθυσις.ι@.ἡ. aditus, irreptio.

Παραθοάω. cupio tradere.

Παραιάδειν. propè aliquem canere.

Παραιζώγνυμι. adiungo.

Παραίδεξας. admiscens.

Παραικνέω.μ.ώσω.π.ωκα. ad æmulationem prouoco, extimulo. Actiu. accus.

Παραιλῶ. diminutè uiuere.

Παραίσιον.ε.τὸ. gladij genus, quod ad zonam accingebatur.

Παραίσσυμι.μ.ώσω.π.ωκα. cingo. Actiu.

Παραισέας. paruus gladius, pugio.

Παραβαπάσω@.ε.ὁ. maritimus.

Παραβάπτω. calfacio. πραθερμαίνω.

Παραθαρσύω.μ.υνῶ.π.υγκα. dehortor. Actiu. accus.

Παραθεῖναι. commendare seruandum, ueluti cum depositum committimus.

Παράθερμος@. calidus, audax, indecore faciẽs.

Παράθεμα, &

Παραθεσις.ι@.ἡ. σύγκρισις. comparatio. Item appositio, ferculum.

Παραθεω. transcurro, prætercurro, propè curro.

Παραθεωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. despicio. Actiu. accus.

Παραθήγω. exacuo, παροξύνω, ἀκονῶ.

Παραθήκη.κης.ἡ. pignus, depositum.

Παραθρώω. miser sum, & uiribus fractus.

Παραί, poët. pro παρὰ, ut παραὶ ποσὶ κάπτειν θυμός.

Παράθυρα.ων. uola.

Παράνυσις.ι@.ἡ. admonitio.

Παρανύτης.ε.ὁ. admonitor.

Παρανυτικός.ὴ.ὸ. admonitorius.

Παρανύω.μ.ύσω.π.υκα. admoneo. Actiu. dat.

Παρανύπτομαι. innuo. Accus.

Παράνυσθαι. priuare, auferre.

Παράπαυμα.ατος. deliratio.

Παράπαυμαι. recuso.

Παραίρεσις. ademptio.

Παράρημα.ὸ. restis. Thucyd. ἐκ τῶν ἱμαλίων παραρήματα ποιούμενοι.

Παραιρῶμαι. adimo, aufero, detraho. Passiua uoce tantum dicitur, et interdum cum uno, interdum cum duobus accusatiuis construitur.

Παράσημον. illicitum, indecorum.

Παράσιον. idem, simistrum, aduersum.

Παράω. prætereo.

Παρατέμαι.μ.έσομαι.π.ημαι. excipio, excuso, deuito, abdico. Item mitigo, placo, ἀντέομαι, rogo, deprecor, peto, ut apud Menand. παρατέμαί σε συγγνώμην.

Παρατέω.μ.ήσω.π.ηκα. idem. Actiu.

Παρατηράμενος@. respuens.

Παράτησις.ι@.ἡ. excusatio, expulsio.

Παρατητής. intercessor, defensor.

Παράτι@.ε.ὁ. author.

Παρατόνιον.ε.τὸ. plaga, regio.

Παραφάμενος@.ε.ὁ. admonens.

Παραφάσις.ι@.ἡ. admonitio. Iliad. λ. ἀγαθὴ δὲ παραφάσις ἑταίρου.

Παραφάω. extendo, commoueo, uibro, salto.

Παραωρυομένος@.ε.ὁ. suspensus. Herodo. Polym. ἐγχειρίσας παρὰ τὸν δίξιον μηρὸν παραωρυομένην ἐκ τῆς ὠμης.

Παραωρῆσαι. luxare, ἐκχωρῆσαι ἄρθρου.

Πρόσφυλλον.ατος.τὸ. adductio.

Παρακαθητικός. præter ius, contra quàm decet.

Παρακάθημαι, &

Παρακαθίζομαι, &

Παρακαθίζω.μ.ίσω.π.ικα. iuxtà colloco, assidere facio, sedeo, assideo. Dicitur & παρακαθιζάνω@ι pro eodem.

Παρακαθίημι. utrinq; demitto. Bud. Com.

Παρακαθίσταμι. iuxtà colloco, atq; custodem appono, ut παρακατασκῶς τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, Demosth. Aliquando ponitur ἀντὶ τοῦ ἐναντίας καὶ παρακλίνω καθίστημι, quasi altrinsecus colloco, Isocr. & Plut. Bud. Com.

Παρακαίει@, &

Παράκαιρος@.ε.ὁ. intempestiuus, indecens.

Παρακαλόμαι.μ.ώμαι.π.ημαι. consolor pastiuè. Habet quoque significationem actiuam, sicut

Παρακαλέω.μ.έσω.π.ηκα. consolor, hortor. Vnde ἀντιπαρακαλῶν Xenoph. pro in diuersum hortari. Ité obsecro, oro. Greg. τῶν δὴ παρακαλέμενα, δρώμενα ὑπηρετεῖν. Item pro alio precator interuenio, ut aduocatus & patronus. Vnde πραράκλητος. Item aduoco, id est, aduocatum accerso

Universidad de Deusto
Biblioteca

et imploro, παρακαλῶ δικαιοσύνην, Aeschi. Est etiam euoco, ut παρακαλῶ εἰς συμμαχίαν, Synes. & Aeschin. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρέσβεις ἀπιόντων παρακαλοῦντων ἐκείνους ἐπὶ τὴν Φίλιππον. Παρακλητικοὶ μάρτυρες, sunt testes rogati, quibus οἱ προσυχόντες opponuntur, id est, fortuitò oblati. Actiu. accus. Bud. Com.

Παρακαλύπτομαι, &

Παρακαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. Item sicut ὑπακαλύπτομαι, oculos meos contego, ne uideam quippiam horribile aut auersandum. Bud. Com.

Παρακάπτω. adultero, falsò signo.

Παρακαταβάλλειν. sacramento contendere, sponsione certare.

Παρακαταβολή, ῆς. ἡ. depositum, fideiussio.

Actionis genus, ubi tam actor, quàm reus apud acta decimã partem æstimationis litis deponebant, multam scilicet futuram temerè litigantis. Neq; modo sponsionis iudicium, sed etiam ipsa pecunia deposita hoc nomine significatur, id est, τὰ πρυτανεῖα. Latinè sponsio dicitur. Bud. in Ann. & Com.

Παρακαταβολικὸν. ης. ὸ. depositum, fiducia.

Παρακατακλίνω. adhibeo, admoueo, inclino, iuxtà colloco, uel in lecto uel in mensa, quod & παρακλίνω dicitur.

Παρακατατίθεμαι. depono, id est, commendo, datiuo iunctum, Plat. de Rep. 1. Significat et dare quippiam fiducia contracta, fiduciariũ do, depono tanquam apud sequestrem. De hoc Bud. in Annot. Item credo. Xenop. τὸ ἐμαυτῆς σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ διασπότης παρακατίθεται, quasi fidei committit, creditq;. Sic Aeschin. κατὰ κτησιφ. pro fortunæ committere. Bud. Com.

Παρακαταλογή. ἡ. immutatio.

Παρακαταλέγομαι. concumbo.

Παρακαταπήγνυμι. defigo.

Παρακαταρτύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. ex multis unum facio, compono.

Παρακατάσεισις. depositum, παρακαταβολή.

Παρακαταχρῶνται. abutitur.

Παρακατεκτικός. tenax.

Παρακατέχω. idem quod κατέχω, nisi quòd intendere uidetur significationem, retineo, χρονοτριβῶ. Vnde παρακατέχειν πλῶν κῶπιν ἢ καρπῶν, retinere usum fructuũ. Et παρακατέχειν τὴν μνήμην, memoria tenere & complecti.

Παράκαμμα. adiaceo.

Παρακέμενα. fercula.

Παρακέμενος. tẽpus præteritũ. adiacet enim ac prope est præsenti. Vide in ἀόριστος.

Παρακεκινδυνευμένον. altum, blasphemum, inopinatum, insuetum. Suid.

Παρακεκομμένος. delirus, insanus, μαινόμενος (inquit Suid.) ἠλίθιος, παράφρων. Item improbus, prauus. Vnde & de nummismate perperam cuso dicitur. Ex quo ad quasuis res fucatas transfertur, quæ similitudine imposturam faciunt. Suid.

Παρακεκράτεσαν. insaniebant. (cito

Παρακελεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. hortor exhortor.

Παράκλησις. ιος. ἡ. hortatio, consolatio, aduocatio, prouocatio.

Παρακλησμός. ῆ. ὁ. idem

Παρακολούθησις. ι & ει. ἡ. curatio, quæ fit manu chirurgi, cum morbus aliter curari nequit. iungitur prius locus, deinde acus uel hamulus infigitur.

Παρακερδαίνω. perperam lucror, uel amplius iusto, & præter alios lucror.

Παρακινδυνεύομαι. mihi imminet periculum, passiuè.

Παρακινδυνευόμενον. quod periculosè suscipitur, quod periculosum est tractatu.

Παρακινδυνεύω. temerè & audacius periclitor. Sic Cic. pro Quint. Omnia circumspexit Quintius, omnia periclitatus est. Bud. Com.

Παρακινέω. μ. ήσω. π. ηκα. permuto, transfero. Item inuerto, peruerto, ut παρακινοῦντος θεῖα λόγια, Dionys. Itẽ labefacto. Greg. καὶ ἰσχ. νῶν δὲ τὸ πρᾶσθαι τὰ χείσια νῶν μετατιθῆναι, καὶ παρακινεῖν. Itẽ prouoco, irrito. Itẽ indecorè & instabiliter moueor. Aristoph. βαβαὶ δῆτα, σκόπελόν με παρακινοῦντ' ἐν ὀλίγῳ, En tibi me, animaduertẽtem inter uerbera indecorè tibi moueri ui debor. Vnde & pro adblandior ponitur, adulor, hoc est caudam moueo alicui adblandiendo. Item ἐκφέρομαι καὶ παθητικός, aliquid secus in me admitto, aut de me consulo. Vnde παρακινητόν, in furorẽ uersi & furibundi, μεμισάμενοι. Theoph. 6. de Caus. passiue usus est de uino, quod subsydere turbido motu uitiatur, καὶ μᾶλλον ὅταν θαλαττωθῇ, ἢ ἐπὶ τῆς ἄνω ἀναζωλῆς παρακινήσῃ. Bud. Com.

Παρακινητικῶς, pro ἠθικῶς, Plut. in Sol.

Παρακιρνάω. admisceo.

Παρακλειθῆ. ἡ. exorata.

Παράκλητος. ὁ. simul seruiens, seruus ascriptitius.

Παράκλησις. ιος. ἡ. exhortatio, consolatio. Est etiam aduocatio, id est, aduocati & corrogati, ut adsint iudicio uel concioni, ut faueant concionanti, uel causam dicenti. Bud. in Annot. post. & Com.

Παρακλήτης. ὁ. inuitatus.

Παρακλητικόν. ῆ. adhortatiuum, conciliatorium.

Παράκλητος. ὁ. aduocatus, patronus, fautor. Sic etiam spiritus sanctus, ὡς πάντων τὰς παρακλήσεις δεχόμενος. Bud. Com.

Παρακλήτωρ. idem, consolator.

Παρακλιδόν. declinanter, παρατεταμένως.

Παρακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. diuertor, summitto, inclino.

Παρακμάζω. μ. άσω. π. ακα. senesco, id est trãseo uigorem, deficio, declino. Neut.

Παράκμασις. ἡ. παρακμή.

Παρακμαστικόν. languidum, remissum. Vnde παρακμαστικὸς πυρετὸς, de febri, quæ sensim lauior fit et languidior. cui opponitur ἐπακμαστικὸς. Et παρακμαστικὴ ἡλικία, ætas iam uergens & inclinata, Galeno.

Παρακμή. ῆς. languor, & remissio uigoris. Apud Gale. remissionem febris significat. Est etiam senilis ætas, quando iam robur consenescit.

Παρακνήμιον. τὸ. alterum os cruris in iumentis, quasi additum tibiæ.

Παρακοᾶν. despere.

Παρακοή. ῆς. ἡ. inobedientia.

Παρακοίτης. ου. ὁ. coniunx uir.

Παράκοιτις. ιος. ἡ. coniunx mulier, pellex.

Παρακολούθησις. ιος. ἡ. sequela.

Παρακολουθῶ. assector, adsum, subsequor inuidiuus comes. Item animaduersione & intelligentia assequor dicentem. Aeschin. ὑμᾶς τι βουλόμενον ἂν ἀκοῦσαι, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολουθεῖν ὑμαθῶς. Bud. Com.

Παρακομιδή. ῆς. ἡ. aduentus.

Παρακομίζομαι. aduenio.

Παρακομίζω. affero, impello, importo.

Παρακοπή. ῆς. ἡ. diminutio, amentia, alienatio mentis.

Παρακοπικός, &

Παρακοπός. ῆ. ὁ. mentis inops, φρενητικὸς.

Παρακόπτω. μ. όψω. π. οφα. furo, insanio, deliro, desipio, παρανοῶ, μαίνομαι. Item fraudo, damno afficio. Aristoph. Neb. ὑπ' ἀργυραμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ. Bud. Comment.

Παρακορύω. uerro, orno, παρακαθαίρω.

Πρᾶκτρα. ατος. τὸ. disciplina.

Πρακτάω. μ. ήσω. π. ηκα. obtundo, πρᾶγος, ἢ πλάνην ἀκέω, seduco, decipio.

Πρακτατέω. retineo, firmor.

Πρακτερμάω. μ. άσω. π. ακα. suspendo. Actiu.

Πράκτηρ. & ῆ. ὁ. præceps.

Πρακτέον. quasi πρατάπτω, iuxtà loco, ex aduerso instruo aciem, atq; ita propè ut σύγκεισις fieri possit. Plut. in Ant. Τοῖς δὲ πάρεδροις πρακτερμένοις, λόγος περίπλων ἐτάξις ἐφάνη τῶν ῥωμαίων. Bud. Com.

Παρακροτέω. μ. ήσω. π. ηκα. adhortor, dehortor, incendo, παραθρασύνω, παροξύνω, παροτρύνω.

Παράκρουσις. fraus, dolus. παράκρουσις τῶν παρανόμων, iniquum, contra leges.

Παράκρυς & ῦ. ὁ. studius.

Παρακρούω. μ. ύσω. π. υκα. ebrius uacillo. Itẽ seduco, fraudo, fallo, in errorem impello, aberrare facio. Sic παρακρούομαι uoce passiua pro eodem. Vnde παρακρούσασθαι τὸς δικαστὰς, est obrepere iudicibus, & per imposturam aut calumniam iudicium uitiare. Translatio est ab ijs, qui in rebus ap

Universidad de Deusto
Biblioteca

pendendis alteram lancem ex æquilibrio fraudulenter impellunt digito, ut in alteram partem uergat: siue à luctatoribus, qui fortiter nec ui, sed fraude, & supplantando, uincunt, ποδὶ ἢ χειρὶ παρακρούοντες. Inuenitur interdum cum duobus accusatiuis. Sciendum tamen quòd παρακίκρουσα cum σ, pro ὠκπάτησε, παρακίκρουται uero sine σ, pro ὠκπάτηται passiuè ponitur. Significat etiam deprecari, & à se summouere. Vnde παρακρούεσθαι τὸς μάρτυρας, refutare, & refellere testes, hoc est παραῤῥάπτεσθαι καὶ ἐξελέγχειν, hoc est reijcere & repudiare, ut ἀποκρούεσθαι. Budæus Commentarijs.

Πράκτης. uenator, qui canes uenaticos ducit

Πρακτικός, qui uim habet substãtias creãdi.

Πράκτικός. litoreus.

Παρακύπτω. transcursim aspicio, quasi è limis oculis, uel in trãsitu, & quasi per transennam aspicio.

Παράκυψις. ι. prospectus. ὄνος παρακύψεως, prouerbium de asino, qui cum ab agasone neglectim ageretur, in transitu caput in tabernam uel in officinam inseruit, & uasa euertit.

Παρακωχή. retentio, dilatio.

Παραλαλᾶν. nugari.

Παραλαμβάνω. per manus traditum accipio, ut successor facit, qui prouinciam accipit, Demosthe. & Gaza ex Cice. Item à maioribus accipio, et quasi per manus traditum accipio, ut parentes liberis, Plat. de Rep. 1. & Aristid. in Panath. Item ἐκδέχομαι καὶ διαδέχομαι, id quod Latini excipio dicunt. Basil. καὶ ἀ νύκτὸ τὰς μὴ θηρευτὰς φροντίδας παραλαβοῦσα. Sic Liu. Nec tranquillior nox diem tam fœdæ actam excepit. id est, subsecuta est. Cice. in Cat. Sed memoriam illius uiri omnes excipient anni consequentes. Budæus Commentarijs.

Παραλανθάνω. lateo.

Παραλέγομαι. lego litus, hoc est, παρὰ τὴν ἀγιαλὸν, καὶ κατὰ τῶν ἠϊόνα πλέω. Lucas in Actis, παραλεγόμενοι τῶν κρήτην, Præter legentes Cretam. Sic Vergil. Et crebris legimus freta concita terris.

Παραλείπω. μ. ἐξω. π. ιπα. inhoneste aliquid lucror.

Παραλείφω. μ. ἐψω. π. ιφα. omitto. Actiu.

Παράλειψις. ι. omissio.

Παραλέχομαι. μ. ἐξομαι. π. ειγμαι. accumbo. Depon. absol.

Παραληπτέον. complectendum est.

Παραληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. deliro. Neut. absol.

Παράληψις. ueneratio, præteritio, occupatio.

Παραλία. as. ὰ. regio maritima.

Παραλιμπάνω. μ. ανῶ. prætermitto. Actiu.

Παράλιος. ὰ. ὸ. litus, maritimus.

Παραμαγή. ῆς. ἡ. mutatio, ἀποίωσις, immutatio, differentia. Plato pro hallucinatione & aberratione usus est. Bud. Com.

Παραμάξ. uicissim, alternis. Vnde παραλὰξ κεῖσθαι, est in serie rerũ alternantem uarietatem esse: quod etiam ἐναμὰξ dicitur, ὅταν ἐφιξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀποίον κίνηται. Bud. Com.

Παράμαξις. ἡ. παραμαγή, exorbitatio.

Παράμαπος. ὰ. ὸ. mutabilis.

Παραμάττω. μ. άξω. π. αχα. permutatim uario, alternis hoc et illo modo facio, quemadmodum fabri παραμάττειν ἀκίνακας τὰς ὀδόντας Theophrasto dicuntur, cum dentes serræ alternos uariant, uel alternis hinc & illinc prominentes faciunt, ut scops inter adducendam & propellendã serram educatur, quæ alioqui crenas serræ obstruit. Vnde παραμάττοντα apud eundem pro alternis hoc & illo modo sita, ut sunt dentes in serra: & opponitur τῷ παράκλα εἶναι. Ex quo & pro alternare ponitur, id est, nunc hoc, nunc illud animo agitare, ut δόξη παραματτόμενον apud Isocr. pro uaria & alternante de homine opinione. Sic Vergil. Hæc alternanti potior sententia uisa est. Item pro differre, uariare, nunc hoc, nunc illo modo cedere, Theophr. Et παραμάττειν, refert, id est, differentiam facit, & ad rem pertinet. Vnde ἀπαράμακτος, non differens, nõ euarians, per omnia similis. Significat etiam præterire, id est, διαμάττειν, ἀμείβειν. Xenoph. ἐπὶλω. ς. ἐπεὶ δὲ παράκαξαν οἱ πρῶτοι τῷ ἐνέδραν, ἐφανίσανται οἱ περὶ χαβρίαν, Cum primi insidias præteriissent, milites qui cum Chabria in insidijs latebant, insurrexere. Idem παιδ. 1. ὅτι δὲ παραμάξαντὸς ἔφθασαν. Id est, Qui è trãsuerso occurrentibus anteuerterunt. Sic Herodo. ὀλίγον τῦς χῶρυς παραμάξαντὸς, Qui modico spatio ab occursu aberrauerunt: uel, Qui parum abfuit, quin mutuo obuiam fierent. Huc pertinet, quod est apud Plat. ἐ παραμάττουσι τ ἀνθρώπων τὰ σκεύη, Non aliud pro alio offendunt, & nanciscuntur. Bud. Com.

Παραμιλλία. τὰ. Latini uirgas, historici soles uocant, authore Seneca. Verũ exemplaria habent παρίλια. Locus est Nat. Quæst. lib. 1. cap. 11.

Παραμιλλάω. μ. ήσω. π. ιπα. comparo.

Παραμιλλόγραμμαι. ᾶ. ex aduerso positæ lineæ à geometricis appellãtur, παράμιλοι.

Παραμύλιον. figura poëtica, cum duæ dictiones synonymæ pariter ponuntur, ut βάσκ' ἴθι.

Παράμιλος. ὸ. mutuus, inuicem comparatus. Isocr. περὶ μὲν τῶν πραχθέντων παράμιλα, καὶ τ κινδυνευόντων ταῦτ' ἔχομεν ἀπεῖν, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorunq; gestis bellisq; susceptis diceremus, horum res gestas cum illorum comparando. Ex cuius imitatione, Plutarch. παράμιλα sua uocauit, hoc est, uitas illustriũ uirorum, quos binos quasi paria composuit. Significat etiam uicissim & alternis, quasi ἀμοιβαίως. Aristot. de Iuuent. ἂν δὲ παράμιλά τις ποιῇ τῶν ἀφαίρεσιν καὶ τῶν θέσιν. Παράμιλος ἀγωνία, est quod Cicero dicere solet, contendere. Soluitur aliquando dictio cõposita, et per accusatiuum, quem poscit ipsa præpositio proferri solet, ut παρ' ἀμίλους, παρ' ἀμίλας, παρ' ἄμιλα. Vnde

Παραμίλως, aduerb. Aristot. de Mundo, καλοῦσι δ αὐτὸν καὶ δία καὶ ζῆνα, παραμίλως ὀνόμασι τοῖς ὀνόμασι, ὡς κανὰ λέγοιμεν δὲ ὃν ζῶμεν, Vocant autem (inquit de Deo) καὶ δία καὶ ζῆνα, coràm compositis nominibus, altrinsecusq; sitis, quasi dicas δι' ὃν ζῶμεν. Si enim è regione quasi ἐν τῷ συσσοχέϊ hæ duæ uoces componantur, erit δίζηνα, quasi δι' ὃν ζῆν ἔξεσι. Bud. Com.

Παραλογή. ῆς. ἡ. deceptio.

Παραλογία. opposita est analogiæ.

Παραλογίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. &

Παραλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. decipio falsis rationibus, falsa argumentatione utor, subdola supputatione utor. Bud. Com.

Παραλογισμός. ῦ. ὸ. deceptio per falsas ratiocinationes.

Παραλογιστής. ῦ. ὸ. deceptor, ἀπατεών.

Παραλογιστικός. ῦ. ὸ. cauillatorius.

Παράλογος, mascul. gener. ut ὑπόλογος, & dicitur id quod præter opinionem & repentè accidit. Thucyd. τοῦ δ πολέμου τὸ παράλογον, ὅσος ἐγένετο, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε. Diodorus genere neutro dixit, πῶς τὰ παράλογα τῦς τύχης ἀποδιπόμενον τὸν αὑτοῦς καταφυγὰς, ad nec opinatos fortunæ impetus suffugia sibimet ipsi relinquentes: de thesauris loquens Susianis. Sic Liu. Duas urbanas legiones ad incerta belli consules conscribunt. Est etiam παράλογον τὸ ἀλόγως γενόμενον, id est temerè & præter rationem. Item τὸ μὴ ἀνάλογον, id est, quod præter proportionẽ est. Bud. Com.

Παραλόγως. præter opinionem, insperatò.

Πάραλος. ὸ. nauta, remex. Item nauis, quæ Delphos Theori ad rem diuinam faciendam mittebantur, in hos usus à Repub. destinata. Dicebatur & eo nomine iudicium tribuarium Athenis.

Παραλούω. iuxtà aut unà lauari.

Παράλυσις. ιος. ἡ. dissolutio, paralysis.

Παραλυτικός. ὸ. paralyticus.

Παραλύω. μύσω. π. υκα. succedo. Item dissoluo, destruo. Vnde παραλύειν τῶν ἀμύσιν, pro iudicium intentatum desistere, cœptamq; instantiã aut remittere, aut quouis modo antiquare. Et παραλύω τ ἀρχῆς, abeo magistratu & abdico me.

Et παραλύειν τ̀ δυνάμεως, *pro euertere alicuius potentiam, Aristot. Et* παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, *mortem sibi conscisce re, Plutarch. Aliquando* παραλύειν *est immunem facere, ut* παραλύονται τῆς λειτουργίας, *immunes sunt, Polyb. Et* παραλύειν τινὰ τῆς καταδίκης, *pœnæ eximere, Lucia. Bud. Com.*

Παράλωμα *tegmen quoddam,* τὸ ἔξωθεν τῆς μητρὸς σκέπασμα.

Παραμαρτάνω. *aberro,* ἁποτυγχάνω.

Παραβολᾶν. *extra uallum tentoria habere.*

Παραμείβομαι. μ. είψομαι. π. εμμαι. *retribuo, respondeo, Hom. Item transeo, prætereo. Item uicinus sum.*

Παραμείβω. μ. είψω. π. εφα. *idem.*

Παραμελέω. *negligo, sperno.*

Παραμένηκε. *manſit, adeſt, cupit.*

Παραμιμνήσκω. *memoro.*

Παραμένω. π. γνῶ. π. μκα. *aſsiſto, permaneo. Neut. datiuo.*

Παραμόνη. *nomen chordæ Vitru. lib. 5.*

Παραμυθεῖν. παράκλησιν μυθεῖν, *& præternauigare.*

Παραμηρίδιον. τὸ *genus gladij, arma cruũ, femorale.*

Παραμικρὸν. *paululum, ferè, penè, parum abfuit.*

Παράμιτος. ς. ὁ. *citra certamen uictor.*

Παραμιξολυδιάζειν. *transcendere mixolydium cantum, quòd in antiqua muſica nõ licebat.*

Παραμένω ῶ. *manenti, et mitiganti iram.*

Παράμονος. *conſtans.*

Παραμυθέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *conſolor, do conſilium,* παρηγορῶ, παραινῶ. *Depo. accu.*

Παραμυθία. ας. ἡ. *conſolatio.*

Παραμυθικός. ἡ. ὁ. *conſolatorius.*

Παραμύθιον. ς. τὸ. *ſolatium.*

Παραναγινώσκω. *ex aduerſo & altrinſecus lego. Et apud Demoſth. κατὰ τιμοκ. cum duæ leges à duobus leguntur, ut fiat contentio legum &* πραξιτασμὸς. *Alibi dicit* παράγνωθι, *id eſt, lege alteram legem uiciſſim. Apud Iſocrat. pro perperàm prælego & recito.*

Παραναλίσκω. *illabor.*

Παραναλίσκω. *obiter & præter deſtinatum impendo, & perperàm conſumo.*

Παράναλωμα. *ſuperuacuus, ac inutilis ſumptus. Eſt etiam additamentum & uelut appendix impenſæ deſtinatæ. Bud. Commentarijs.*

Παρανατέλιον. ς. τὸ. *paranatelion, id eſt, ſydus oriens iuxta aliud ſydus.*

Παρανατέλλομαι. *iuxta orior.*

Παρανεύω, *malè chordas intẽdo. Ariſtot. de Hiſt. 7.* παρανεύουσι μυίας χορδὰς appellat, *quas Cic. fides incontentas, de Finibus. 4. Vt (inquit) in fidibus plurimis, ſi nulla earum ita contenta numeris ſit, ut concentum ſeruare poſſit, omnes æque incontentæ ſint: ſic peccata quia diſerepant, æquè diſcrepant. paria ſunt igitur.*

Παρανίσχω. *eminco, ex aduerſo uel extrinſecus tollo, cohibeo.*

Παρανῶ, &

Παρανύχομαι. μ. ὑξομαι. π. ημαι. *adnato. Depon. datiuo.*

Παρανθῇ ὀργὴ. *extincta fuerit ira.*

Παρανίχω. τὸ παρανίσχω. *uide* ἀνίσχω.

Παράνοια. ας. ἡ. *delirium, ſuperbia.*

Παρανομεῖσθαι. ἀδικεῖσθαι, *& contra leges & iura malis afficio.*

Παρανομέω. μ. ήσω. π. ηκα. *uiolo, iniquè et contra leges ago. Item legem legibus contrariam fero. Neut. abſol.*

Παρανόμημα. ατος. τὸ *&*

Παρανομία. ας. ἡ. *iniquitas, trãſgreſſio legis.*

Παράνομος. ς. ὁ. *iniquus, exlex, ſine lege. Vnde* παράνομα γράφω, *rogationem ad populum fero legibus contrariam, aut cõtra legum interdicta aliquid promulgo. Et* παρανόμων γράφεσθαι *eſt* κατηγορεῖν τ̀ παράνομα γράφοντος. *Bud. Com.*

Παρανόμως. *iniquè, præter ius.*

Πάραντα. *è regione.*

Παραννυκτεύω. *pernoctio, circumexcubo, uigilias excubo.*

Παράνυμφος. ς. ὁ, ἡ. *auſpex,* νυμφώνης, *qui nuptijs celebrandis præeſt.*

Παραξίαν. *indignè.*

Παραξι-

Παραξιφὶς. *gladiolus pugio.*

Παραξόνιος. *periculoſus.* παρὰ τὸν τροχὸν ἱλιγγιῶδες.

Παράπαις. ς. *inſanus.*

Παραπαίω. μ. αίσω. π. αικα. *erro in ſermone, uacillo, ceſpito, deſipio, inſanio. Neutrum abſolutum.*

Παράπαν. *omnino.*

Παραπανάω. *occurro.*

Παραπάσω. *aſpergo,* ἐπιβάλλω.

Παραπείθω. μ. είσω. π. εικα. *diſſuadeo, in prauum propello. Actiu. datiuo.*

Παραπέμπομαι. *comitor.*

Παραπέμπω. μ. ἐμψω. π. ομφα. *mitto, emitto, honorando præmitto, repello, tranſmitto. Actiuum accuſ.*

Παραπεπλυγμένος. *furibundus.*

Παραπέτασος. *foliis, aut laminis tectus.*

Παραπέτασμα. ος. τὸ. *uelum, cortina,* περιπέτασμα.

Παραπέζομαι. *aduolo.*

Παράπηγμα. ατος. τὸ. *conſolidatio, appaginatio, inſtrumentum aſtronomicum, regula.*

Παραπηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. *affligo. Acti.*

Παραπηδῶσα. *laſciuientes.*

Παραπῆχυς. *genus ueſtis, utrinq; purpuram habentis.*

Παραπικραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. *irrito ad iram,* παροργίζω. *Actiuum accuſ.*

Παραπικρασμός. ς. ὁ. *irritatio.*

Παραπίπτω. *quaſi penes cado, contingo, accido, euenioq;. Plato de Leg. 4.* τῇ τοιαύτῃ παραπεσεῖν ἑκάστοις πόλει δεῖν, *id eſt, euenire, contingere. hoc eſt, ut ipſa nanciſcatur talem legislatorem. Item impingo, offenſo, hoc eſt incurro, & obuiam fio,* παρατυγχάνω. *Plut. in Cal.* ἐκκόπτουσι τὸν παραπίπτοντα τῶν νέρωνος ἀποτυμπανίζοντες. *obuium quenq; Neronianorum. Ariſtot. de Hiſt. 5.* οἱ δὲ ἰχθύες πάντες, ἔξω τῶν πλατυόρων σελαχῶν, παραπίπτουσι ὕπλια πρὸς τὰ ὕπλια, ποιοῦνται τὸν συνουασμὸν. *id eſt, Piſces omnes, exceptis planis cartilaginei generis, admotis inuicem partibus ſupinis copulantur. Vbi* παραπίπτοντας *appellat* τὸς παατριβομένους τὰ ὕπλια, *id eſt, qui mutuo attritu ſupinarum partium coëũt. Cic. applicare pro eodem dixit, de Amic. Quod ſi hoc apparet in beſtijs, uolucribus agreſtibus, natantibus, ſuibus, cicuribus, feris, primum ut ſe diligant, deinde ut requirant atq; appetant, ad quas ſe applicẽt eiuſdem generis animantes. Significat etiam* παραπίπλειν, *quaſi* παρεμβάλλειν ἑαυτὸν, *hoc eſt, intercalare, interſerere, interlabi. Neutrum.*

Παράπλασμα. *cera, qua in libris quæſtiones, aut quippiã aliud notamus. &* παραπλασμός, *ſordes in tibiarum foraminibus.*

Παράπλεος. ς. ὁ. *plenus.*

Παραπλέκω. *attexo, admiſceo. immiſceo.*

Παραπλευσιμαῖος. ς. *laterale.*

Παραπλέω. μ. εύσω. π. ευκα. *annauigo, præternauigo. Neut. abſol.*

Παραπληγία. *dementia.*

Παράπληκτος. ς. ὁ. &

Παραπλήξ. ῆκτος. ὁ. *inſanus, mente perculſus, ualde demens. Latine attonitũ dicimus. Eſt etiam indoctus, rudis. Item incõcinnus, abſonum, trãslatione à pulſu chordarum abſono & inepto.* Παραπλῆκτες *etiã loci depreſsi & aqua aſperſæ petræ in ma-*
Παραπληξία. ας. ἡ. *inſania.* [ri.

Παραπληρωματικός. ς. ὁ. *completiuus.*

Παραπλήσιος. ς. ὁ. *uicinus, propinquus, ut* παραπλήσιος θανάτῳ. *Item ſimilis,* ὁμοιος.

Παραπλησίως. *ſimiliter.*

Παραπλόκαμος. ὁ. *crinitus, calamiſtratos capillos habens, crinibus implicitis.*

Παράπλους. ς. ὁ. *annauigatio, præternauigatio.*

Παραπλώζω. μ. σω. *iuxta uiã ſio, aut ambulo.*

Παραπλώζοντες. *Ionice pro* παραπλέοντες *Attice.*

Παραπόδας. *ſtatim, continuò, propè.*

Παραποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. *impedio. Actiu.*

Παραποδίζομαι. τὸ σιναποδίζομαι.

Παραποιέω. τὸ κιβδηλεύω καὶ νοθεύω, *adultero falsò aſsimulo, & ad ſimilitudinem ueritatis, & ne res agnoſcatur corrũpo & immuto. Hinc* ἀπαραποίκτον, τὸ γνήσιον καὶ ἀνόθευτον. Παραποίησις γράφη. *accuſatio falſi.* (θευτον.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Παραπολαύω. obiter fructum percipio, τὸ συναπολαύω.

Παραπόλλυμαι. intereo, depereo, immerito perdor.

Παραπόλλυμι. indecenter & ineptè perdo, male colloco, stultè impendo.

Παραπολύ. uide παρὰ πολύ.

Παραπομπὴ σίτου. aduectio, importatio.

Παραπορεύομαι. simul incedo, adambulo, ad latus ingredior.

Παραποτάμιος. ὁ. ὁ. flumen accolens, amans amnes, riparius, Theodoro interprete.

Παραπράττω. præter iussa & mandata agere.

Παραπρεσβεία. ας. ἡ. falsa legatio.

Παραπρεσβεύω. falsam legationem obire, ut Cic. dixit, uel falso renuntiare legationem, uel sordidè legationis munere fungi. Budæus Com.

Παραπτύω. præter mittit, præteruolare.

Παράπτομαι, &

Παράπτω. μ. ἄψω. π. πφα. temerè & aberrante manu attingo, demulcendo decipio. Actii.

Παράπτωμα. ατος. τὸ. lapsus, erratum, delictũ, peccatum, offensio, πτῶσμα, πρόσκομμα.

Παράπτωσις. attritio, incursus partium, quãdo partes incurrunt in se mutuò & atterũtur, applicatio, adaptatio, ἀ παραπίπτω.

Παραπωπάζω. obtego. Aristot. de Vita παραπεπωπασμένοι, obtecti. nisi sit menda pro παραπωμάζω.

Παραβόλως. incautè.

Παραρυτός. ὴ. ὸν. supplicabilis, id est, cui supplicatur, ex παρὰ & ἀράομαι

Παράθρυσις. ιος. ἡ. luxatio.

Πάραρος. ὁ. inutilis, uanus, inconueniens, animo suspenso.

Παραῤῥάπτω. affuo.

Παραῤῥέω. μ. ύσω. π. ῤυκα. præterfluo. Neutrum absol.

Παράῤῥημα, pellis, tegumentum.

Παραῤῥητός. ὴ. ὸν. dictus, consolatorius, adhortatorius. Duplici ῥ scribitur. ex παρὰ et ῥητός. Nam dictio terminans in uocalem si componatur cum incipiente ab ῥ, geminat ῥ, uti ἄῤῥαφος, ἐπίῤῥημα.

Παραῤῥιπτέω. μ. ήσω. π. πκα. abiicio. Actius.

Παραῤῥοίζομαι. præteruolo.

Παραῤῥήγνυμι. discindo, disrumpo.

Παραῤῥυέω. diffluo, elabor, παραπίπτω.

Παραρτάω. dependeo.

Παράρτημα. amuletum, id est, res quæ gestatur à superstitiosis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo gestatur, & quicquid ab alio pendet & annexum est, ut appendix, & quicquid applicatur & admotum suspenditur, ut τὰ πρὸς ἀπτόμενα.

Παραρτίζομαι. applicor, præparor.

Παραρτῶ. ὲ cingulo suspendo, uel succingo ut ensem.

Παραρτύζομαι. μ. ύσθαι. π. υσμαι. fabrico. Depon. accus.

Παραρτύω. μ. ύσω. π. υκα. condio, compono. Actiuum accus.

Παράρυμα. calceus, funiculus.

Παρασάγγης. ου. ὁ. uiæ mensura est apud Persas. Bud. triginta stadia continere dicit.

Παρασβέω. orno, uerro.

Παρασεία. obquatio.

Παρασημαίνομαι. obsigno.

Παρασημάτω. τὸ παραχαράττω, adultero, παρασεσημασμένος τὶ μέρος, ὁ βεβλαμμένος τὶ μέρος καὶ ἀνάπηρος, id est aliquo membro mutilato insignis. Bud. Com.

Παράσημον. ου. τὸ, insigne. Τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα, insignia imperij. Luc. in Actis.

Erat quoq; παράσημον nauis, cuius est mentio apud Plut. in Symp. ab insigni illo proræ impositi, qualem describit Lucian. dialogo πλοίῳ, cuius ipsa puppis sensim assurgebat inflexa, aurea anserecula ornata, è regione autem prora prominebat in longum porrecta, habensq; utrinq; signũ Isidis, à quo ipsi naui cognomentũ. Hinc etiam intelligi potest, qua ratione aliquæ naues appellatæ sint κεροί, id est arietes, et φάλοι, id est, hirci, quòd scilicet id genus animaliũ haberent tanquam παράσημον. Sic Ver. Cẽtauro uehitur magna. Bayf. de Re nau.

Παράσημος. ὴ. ὸν. insignis, inter alios conspicuus. Item reprobus, adulterinus, nothus νίβδηλος. Proprie de nummis, quòd scilicet aliquo signo à numularijs notarẽtur.

Παρασήμως. insignitè & cum additamento.

Παρασιτέω. ago parasitum.

Παρασιτική. ars parasitii.

Παράσιτος. ὁ. ὁ. κόλαξ. parasitus.

Παρασιώπησις. reticentia, cum orationi aliquid deest. (κρυπτομένου.

Παρασιωπᾶν. reticere, longanimem esse, mane.

Παρασκευάζομαι. uoce passiua, plerunq; latẽtem & occultam ad dolum solicitationem significat, ut παρασκευασθῆναι μάρτυρας ψευδεῖς, Demosth. Sic falsum siue fictum subornare testem, Ciceroni. Quanquam & in bonam partem accipiatur apud eũdem Demosth. Coire Latinis idem ualet, de quo Bud. in Annot. post. Inde etiam παρασκευασμένον dicitur, quicquid ex composito factum est, & meditata fraude, Lys. Accipitur & pro apparo, sicut συμμαχικὸν παρασκευάζω. Xenoph. 7. παιδὶ κλίμακας παρασκευάζω. Bud. Com.

Παρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo, apparo, ὑφαίνω, οἰκονομῶ, suborno. Sed ferè in bonam partem, ut Cic. de Leg. Homo à natura subornatus in uitam uenit. Significat etiam perficio, id est, ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, quod & ἀποδείκνυμι, & ἀποφαίνω dicitur. Bud. ibidem.

Παρασκευαστικός. ὴ. ὸ. qui præparare nouit.

Παρασκευή. ῆς. præparatio, paraseeue. Item subornatio, hominum appositorum coitio, uel ad reos opprimendos, uel ad pœnæ eximendos contra æquitatem iuris, legumq; interdicta. Demosthen. καὶ ἐνίκησεν ἐθελοντῆς παρασκευῇ, οὐκ ἀναγκαίᾳ. Et uicit iudicio nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Aeschin. ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι Ex composito ad id allegati, adornatiq;, ut leges ferentibus perniciosas astipulentur & subseruiant. Bud in Annot. post & Com. Item commeatus, supellex, induuiria. facultas.

Παρασκήνια. τὰ. locus iuxta scenam capacior, in quem instrumenta ad ludos necessaria imponebantur. (habere.

Παρασκιωθῆναι. insinuare, uicinum tentorium

Παρασκήπτω. uibro, irruo.

Παρασκιρτάω. gestio, lætitia exulto.

Παρασκοπέω. cauillor.

Παρασοβέω. μ. ήσω. π. πκα. procedo, feroci aspectu & superbo transmitto & præterео, ut apud Plut. in Ca. παρασοβῆσαι τὸ δωμάτιον, id est, improbè & cõtemptim in cubiculũ irrũpere et ese inferre audacius. Bud.

Παρασοβίζομαι. τὸ παρασκήπτω. (Com.

Παρασπάς. άδος. ὁ. ramus auulsus, cui inserũtur surculi, Theod.

Παρασπάω. stolonem, hoc est, fruticem agnascentem ex arbore euello.

Παρασπίζω. unà contendo & pugno.

Παρασπίσων. ὁ, succenturiatus.

Παρασπιστής. ὁ. protector, παρεσπάς, ὁπλίτης.

Παρασπονδέω. μ. ήσω. π. ηκα. prodo, uiolo pacta, gero bellum. Vnde παρασπονδημένος dicitur, & qui perfidè uiolatur, et qui fiducia fœderis uiolatus est.

Παρασπόνδημα. τὸ. uiolatum fœdus.

Παρασπονδητής. ὁ. fœdifragus.

Παράσπονδον. quod per huiusce modi perfidiam patratum est.

Παρασταδόν. astando propè, è propinquo.

Παρασάς. άδος. ἡ. porticus, lapides ab utroq; latere, ostij postes, παρασταθμίδες.

Παράστασις. ι & ῆ. ἡ. assistentia, affirmatio, per testes probatio, exhibitio eius, pro quo interesset quis in uadimonio promittendo. Forẽsis dictio est, Vnde ἐγγυητὰς διδόναι ἐπὶ τῇ παραστάσει, est dare cautionẽ iudicio sistẽdi. Significat etiã drachmam quã litigatores in exordio litis depẽdebãt in causis priuatis. Nomen inde tractũ, quòd hæc merces erat apparitorũ qui sistebant homines in iudicio, hoc est euocabant. Est etiã impetus animi fiducia sui præditi, hoc est παράστημα, & animi præsentia. Adhæc exilium, & fuga eius qui extorris esse iussus est Aristote. Polit. γ. ἐδόκει μὴ ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις αὐτῶν. Quibus uerbis significare uidetur simile quippiam ὀστρακισμῷ, & relegationis. Bud. Com.

Παρασατέω.μ.ήσω.π.ηκα. assisto, adsum, socius sum, νικῶ. Neut. dat.

Παρασάτης.ου.ὁ. socius, opitulator, auxiliarius, astes in acie, pedes equiti auxiliaris.

In choreis etiam παρασάτης *dicitur, qui præsultori secundus est. Bud. Commentarijs. Dicuntur & παρασάται lapides ueluti pilæ alteræ columnis appositi.*

Παρασαλπικὴ δίκη. actio ad exhibendum, quã intenditis, qui rem præsentem uendicaturus est. Ἀπαείκνυμι pro repræsentare. Budæus Commentarijs.

Παρασαλπικός.ὴ.ὸ. repræsentatiuus. *Item* incitatiuus, παροξυντικὸς, διεγερτικὸς, παρορμητικός. *Item fortis, hoc est (ut Cicer. scribit Of. 1.) qui non perturbatur in rebus asperis, nec tumultuans de gradu deijcitur, sed præsentis animi nouit uti cõsilio. Budæus Com.*

Παρασατὶς.ίδος.ἡ. præfecta.

Παρασαυρόω.ν. ligna recta erigere.

Παρασείχω. penes accedo.

Παρασείω. retineo, ἀνασείλω.

Παράσημα.ατος.τὸ. audacia, arrogantia, animi præsentia, παράσασις. ἀ παείσαθη pro animi fiducia præditũ esse, de quo postea. *Vocatur etiam* μῶμα. *Item uulgus collectium.*

Παρασιχὶς.ίδος.ἡ. continuus ordo, capita & primæ uersuum literæ.

Παρασορέω sterno, extendo.

Παρασπατυλάω. bellicis rebus immisceor.

Παρασπατυλοῦντες. qui adhærent imperatoribus exercitus.

Παρασπατοπαλεύομαι. astra admoueo.

Παρασπείρω. peruerto, obtorqueo.

Παρασυγγραφῶ. contra syngraphæ conuenta facio, & fidem promissam in satisdando fallo.

Παρασύμβαμα.ατος.τὸ. propositio ex nomine & uerbo sententiam non perficiens, ut, Ioanni curæ est.

Παρασωπητικὸς σωϋδισμος. subcontinuatiua coniunctio.

Παρασώθητος.ε.ὸ. decompositus.

Παράσυρος.ε.ὸ. gubernator.

Παρασύρω.μ.υρῶ. attraho, trãsuersum traho, aduerto, laxo, male tracto, peruerto, distorqueo, παραφθείρω, παρατρέπω. Grego. ἐς ἀθάμ. de quodam scelerato, παρασύρων τῷ χρυσῷ τὸν ἀλκιβιάδην. *Item* abstraho, auello. Lucian. in Nigr. de uoluptate, παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ὑποκυλομένης πάντα θεὸν ἀνθρώπου τε καὶ ἀρετήν. *In Hippiat. de equo torminoso,* παρασύρεται τὸν κοιλίαν ὥστε δάφαι, Ventrem humi apprimit distorquendo. Bud. Com.

Παρασφραγίζω. adultero, κιβδηλεύω, νοθεύω, παραχαράττω. Bud. Com.

Παράχαλον. ἀναχώρησον, retrocede. (pretor.

Παραχειμάζω. perperam et in consultè inter-

Παραχειμόν. παραυτίκα, prope, statim.

Παραχίζω. discindo.

Παράχομαι. præbeo.

Παραχρόν. τὸ παρατυχόν, cũ occasio ita tulit, cum res ita nata fuerit, occasione ita sese dedente, cum liceat, παρόν. Dicitur sicut ἠρόν. Budæus Com.

Παράταξις.ιος.ἡ. acies, prælium, phalanx.

Παραταράττομαι. perturbor.

Παράτασις.ιος.ἡ. productio, porrectio.

Παρατατικός.ὴ. porrectiuus. Dicitur & hoc nomine præteritum imperfectũ apud grãmaticos, quo significatur extensum tempus in rem, quæ agebatur nondum perfectam, ut cum tu legeres, ego scribebam.

Παρατατικῶς. aduerbium cum extensione.

Παρατάττω. in acie stare. Vnde παρατάξαμενος πρός τινα dicitur, qui contra eum in acie stat. *Significat etiam* opponere se ut repugnaturum. Gregor. πρὸς τὸν καιρὸν παρατάσσεται δυσκολίαν, Sese opponit tempestati & turbini tyrannidis. Bud. Commentarijs.

Παρατάρτω. aciem struo, in aciem colloco, in ordines compono. Bud. ibidem.

Παρατάνω.μ.γῶ.π.ακα. porrigo, produco, prorogo. Gre. τὸν ἐπιπλεῖστον τὸ φυγῆς παρατάθη, diutius exularũt. Dicitur & absolutè pro duro & extẽdor in tempus longũ. Gal. ἐπιπλεῖστον δὲ παρατανάσας ἔχαμεν ὄνος, id est παρατεταμένης. Est enim uox actiua

actiua pro passiua absolute posita. Ponitur & pro differo. Gregor. ἐκλείτις κίνδυνον ὧν ὧν αὐτῷ τὸ βάπτισμα παρατάνοντι, id est, ὑπερτιθεμένῳ καὶ ἀναβαλλομένῳ. Et Lu. τὸ ὄφλημα παρατάνοιεν. Et pro remoror et detineo cunctãdo, quale est illud Ennij de Fabio Annibalem frustrante, Vnus homo nobis cunctando restituit rem. *Item pro* κατατάνω καὶ κατβράλομαι, conficio, ut τῷ λοιμῷ παρατάνεσθαι, fame confici, Plã. in Symp. Bud. ibidem.

Παρατειχίζω. iuxta murum excito.

Παρατεκταίνομαι. fabrico.

Παρατελωνισάμενος.τι. committens aliquid in rem publicanorum.

Παρατεταγμένος. pertinax.

Παρατηρέω.μ.ήσω.π.ηκα. obseruo, id est, capto. Actiuum accus.

Παρατήρημα. obseruatio, uaticinatio, augu-

Παρατήρησις.ιος.ἡ. idem. (rium.

Παρατιθέμενα. fercula.

Παρατίθημι.μ.ήσω π.ηκα. comparo, in medium affero. Vnde παρατιθέναι dicuntur structores epularum, qui fercula in mensa struunt & conuiuiis apponunt, ut παρατιθέναι τῷ ἀμβροσίαν. Lucano. Et Iliad. τ ὡδὲ ἑνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δαῖτυν ἔθηκας. Latinè dicitur appono. Ci. At. Quid te in uasis fictilibus appositurum putem. Et παρατιθὰς, structor, & qui apponit, παρατιθέμενος uero passiua uoce cõuiua, cui fercula apponuntur. Hoc tamen ponitur ab Athenæo li. 11. & pro eo, qui exemplũ aliquod citat, & authoritatẽ promit scriptoris, ὡς (inquit) νέκανδρός φησιν, παρατιθέμενος δὲ κνιφωνῶν ἀκυσφάνες, μηδὲ σιψῶ κοτυλίσκον. Significat etiam commendo. Luc. in Act. παρατίθημι ὑμᾶς. ὦ θεῶ.

Παρατίκω. uello. Dicebatur & de adulteris quibus deprehensis pili è natibus ac pudẽdis uellebantur. Aristoph. Pluto, ὁ δὲ γ' ἀνὴρ μοιχὸς διὰ σίπου παρατίλλεσθαι.

Παράτολμος.ε. impudens.

Παράζωον. in locum incommodum et malũ.

Παραδοξότερον. in hac uoce, sicut in παραπολύ, ἢ παρὰ in utrãq; partem ualet, ut & πάνυ,

Ὑπέρλαμπρον *significet, & cum genitiuo construitur. Grego.* μὴ παρατοσοῦτον ἔλθομεν τῆς ἰσότητος θέας, Ne tantũ absit, quin accedamus ad æqualitatem diuinam Herodian. παρατοσοῦτον οὐδὲ μακρὰν ἐκεῖνος ἐκφεύγειν τὸν διώκοντας, Tantulum modo abfuit quin euaderet, hoc est pene euasit. Significat etiam usqueadeo, quasi πάνυ πολύ. Gregor. ἐκαὶ χωρούμεθα βασιλεῦ παρατοσοῦτον ἡττώμενοι τῶν χειρόνων; Plut. in Cic. παρατοσοῦτον τῷ λόγῳ κρατηθέντας ὑπ' αὐτοῦ Vsqueadeo dicendo ab eo uictos se intelligebant. Bud. Com.

Παραφάγωδος.ε.ὁ. tragicus.

Παραφέρομαι. digredior, iter flecto. Φέρεται enim est arripere uiam. παρατεταμένος dicitur, ut παραπλήξ. Bud. Com.

Παραφέρω.μ.ίσω.π.ενεφα. aduerto, in errorem impello, παραπλανῶ, παραπείθω, hoc est, in prauum impello, παράγω, ἀπατῶ. Bu. ibidẽ

Παραφέρω prætercurro, prætermitto, à latere curro. (luntur.

Παραφερῶδη. de pauperibus, qui misere ag-

Παραφιλ.ῆτος.ἡ. iurgium, uerbosa contentio.

Παραφίβω. attero. Vnde παραφίβεσθαι dicitur de ijs, quæ mutuo attritu supinarũ partium cocunt, quemadmodum & παραπίπτω. Hoc Cic. applicari, appelli, & accidere dicere solet. Bud. Com.

Παράφιμα.ατος.τὸ. intertrigo.

Παραφίχομαι ὑπὸ κολακείαν. superor ab adulatione.

Παράτειψις.ιος.ἡ attritus, collisio.

Παρατροπέων. peruertens, decipiens. παραπέθων.

Παρατροπὴ.ῆς.ἡ. peruersio, deprauatio, in errorem impulsio, mutatio, uitium.

Παραφρωτος.ε. auersus.

Παραφοχᾶσαι præcurrere.

Παραφύω falso sono aliquid fingo, παραφωνῶ, γογγύζω.

Παραφωπῶν. παραφέπων.

Παράπλομαι πρός τι. decerto.

Παρατυγχάνοντες μάρτυρες. testes non rogati, sed oblati & oblatiui. Bud. Com.

Παράτυπος.ὸ. falsæ monetæ.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Παρατυχόν. cum occasio ita tulit, cũ liceat. dicitur sicut ἀχόν, pro ἀχόντ@, et est Att.

Παρατυγχάνω. adsum, accedo, præsto sum & assiduus, asto. Proprie significat fortè super aliquem actum aduenio, superuenio, Datiuo.

Παρατυχών. præsens.

Παραυδᾶν. alloqui, consolari.

Παραυθάω. μ. ήσω, π. ηκα. florem ætatis præterij, consenesco.

Παραυλίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. excubo, ut παραυλίζεσθαι τοῖς βασιλείοις, excubare ad regias principum.

Πάραυλος. ε. ὁ. adsonans, non respondens ad tibiam.

Παραύξησις. ιος. ὁ. amplificatio.

Παραυτίκα. continuò, confestim.

Παραυτόθεν. idem, quasi ità inde ex illa hora.

Παραυτόν. apud ipsum.

Παραυχενίζων. collo inclinato.

Παραφαίνω. demonstro, prope exhibeo, ἀμυδρῶς δηλῶ.

Παραφαίρεσις. ιος. ἡ. ademptio.

Παράφασις. allocutio, contemptus.

Παραφάω. tangere, alloqui, decipere.

Παραφέρεσθαι, sicut παραφέρειν perperam præterfugere ac præteruehi, præterire quod non erat contemnendum. Latinè id præter causam fugere dicitur. Item perperàm agi, perperam moueri. Aristot. Ethico. ι. ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι μὴ ὁρῶμεν τὸ παραφερόμενον Aliquando pro errare καὶ σφάλλεσθαι. Plato, ταύτῃ μὴ πάμπολυ παρενέχθημεν

Παράφερνα. τὰ. parapherna dicuntur à iureconsultis quæcunq; præter dotem fœminis sponsis datur. ἀ παρὰ præter, & φερνὴ dos.

Παραφερόμενα. fercula in medium prolata, παρατιθέμενα.

Παραφέροντες. structiores epularum, παρατιθέντες.

Παραφέρω. impropero. Item detorqueo deprauo, ut παραφέρω τὸν ὀφθαλμόν, limis aspicio. Itẽ trãsfero transuersum aufero. Lucian. ἤν τινα τῶ χαμαιῶν ὀποταμὸν παραφέρῃ. In medium affero, profero, produco in medium, παράγω. Aeschin. καὶ τὰ τιμαρχικὰ ἐπειτα ἐφ' ἑρμοῦ τῆ ἀνδροκλείδη καλόμενον παραφέρει ἐν σκόμαζος μέρει. Item in mensam cibos affero, & in medium prolatos struo. Xenoph. παιδ. ι. καὶ ὁ μάγειρος ὤχετο παραφέρων, &c. Idem supero. Aristid. in Pan. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενηνόχως τοῖς ἐπαίνοις. Item prætereo, prætergredior, prætermitto. Xenoph. de lepore fugiente, ταχὺ γὰρ ἐκάστου παραφέρεται τὸν ὄψιν πρὶν νοῆσαί τινα. Item cum alio affero id est, unà affero, uel obiter affero. Plato δ' ὀνυσίῳ, χάρεσι τὸν τ' σιμωνίδη ξυνεσίαν παραφέροντες. Bud. Com.

Παράφημι. alloquor, persuadeo, hortor, consulo, decipio.

Παραφθάνω. præcurro, uinco.

Παραφθέγγομαι. τὸ παρὰ ῥυθμὸν φθέγγομαι, ut uox quæ non respondet & congruit. Vnde & pro perperam loquor ponitur, inconcinnè respondeo, non qua de re agitur respondeo aut uerba facio. Bud. Com.

Παράφθεγμα. incongruum responsum & non appositum, non consentaneum.

Παραφθείρω. corrumpo.

Παραφθορά. ᾶς. ἡ. labes.

Παραφορά. fraus, error unde apud Plutarch. παραφορὰ τῆς διανοίας pro furore.

Παραφορέω. affero, παραφέρω. ἀφ' οὗ λείπω παραφορέεται ὕδωρ λόγῳ ἄξιον.

Παράφορος. ε. ὁ. qui nequit sequi rationem, παράμοιος, præceps consilij, uecors. Item procul aduectus, efferatus. Est quoq; παράφορον βλέπειν idem quod παραφέρειν τὸν ὀφθαλμόν, id est limis oculis obtueri. Lucia. θρεμὺ καὶ παράφορον βλέπων.

Παράφραγμα. τος. τὸ. omne diuidens aliquid.

Παράφρασις. ιος. ἡ. eiusdem sententiæ per alium sermonem expositio, liberior interpretatio, cum quædam mutantes, aut etiam addentes, copiosius ac dilucidius explicamus, quod ab alijs dictũ est, cuiusmodi est Themistij in Aristot.

Παραφρασής. ε. ὁ, interpres latius explicans.

Παραφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. Desipio neut.

Παραφρόνιμος. insipiens.

Παραφροσύνη. ης. ἡ. desipientia.

Παραφρυκτῆρ. facibus in hostium usum abuti. φρυκτοῖς enim, hoc est facibus, dabantur signa comilitonibus. His itaq; si quis hostibus signum dat, proditq; suos, dicitur παραφρυκτορεῖν, & παραφρυκτορεύω. Suidas scribit cum ω. (terans.

Παράφρων. ονος. ὁ, ἡ. demens, demutans, adul

Παραφυάς. άδος. propago, surculus. Et παραφυάδες in pedibus tumores & uelut surculi quidam.

Παραφυλάω. μ. άξω. π. αχα. pullulo.

Παραφυλακτέον. observandum est.

Παραφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. observo, expecto Actiu. accuſ.

Παραφύομαι. iungo, agnascor, ut παραφύομαι & δάκτυλος, de sexto digito qui agnascitur quibusdam ex superfluitate. Vnde

Παραφύσας, quæ Plinius agnata membra

Παραφωνήσας. interclamans. (appellat.

Παραχαλάω. deprimor, languesco, uires minuuntur mihi.

Παραχαράγματα. nummi adulterini.

Παραχαράκται. οι. qui falsam monetam percutiunt.

Παραχαράττω. μ. άξω. π. αχα. adultero, id est, illegitime sculpo, deprauo.

Παραχειμάζω. hyberno.

Παραχειμασία. hyberna.

Παραχορδίζειν. discordare.

Παραχέομαι. μ. ήσομαι, π. ημαι. abutor. Dep.

Παραχρῆμα. statim.

Παραχωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & Παραχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. συγχωρῶ, χῶρίσαμαι, secedo, concedo, addico. Inde παραχωρεῖν ἐς γῆρας, uergere in senectutem, παραχωρῆσαι τῶν χρημάτων, cedere bonis.

Παραψάω. accino.

Παραψαύω. attingo. Actiu. genit.

Παραψεύδονται, decipiunt.

Παραψίς. ίδος. ἡ. paropsis, catinus, quo condimenta, cibiq; ad mensam afferuntur. Dictum apparet à rotunditate atq; flexu.

Παραψιθύλλεις. pugiones.

Παραψυχή. ῆς. ἡ. παραμυθία, consolatio.

Παρδαλέη. uel παρδαλῆ. contracte. ἡ. pellis pardi. Eclipsis autem est τῆ δορᾶ sicut λεοντέη, λυκέη.

Πάρδαλις. ιος. ὁ pardus.

Παρδαλωτός. δ. ὁ. referens colorem pardalis, uarius.

Παρεάω. μ. άσω. π. ακα. transmitto. Actiu.

Παρεβάθλω. ἀόρ. pass. ἀ παραβάλλω. præterij.

Παρεγγραμμίζω, &

Παρέγγραπτος, uel

Παρέγγραφος. ε. ὁ. ascriptitius, nõ germanus, factitius, qui illegitimè obrepsit. Vnde παρεγγραμμίζον, idem quod παρακεκομμένον, de numo adulterino. Et παρεγγραμμίοι θεοί, diῖ minorum gentium, hoc est, adscriptitij & allecti ex hominibus in deorũ numerum, ut sunt Hercules, Liber, Aesculapi. Castor, Pollux, Ganymedes, quos etiam Lucia. μετοίκους uocat, quasi incolas aduenasq; deos. His opponuntur diῖ ἐγγραμμίοι, quos & selectos uocari scribit Augusti. et præcipuos, ut qui cælestes semper habiti sint, & in deorum albo iam inde ab initio connumerati. Bud. in Annot. & Commentarijs.

Παρεγγράφω. falsò inscribo, subdolè interſero interpono q;. Bud. ibidem.

Παρεγγυάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. fide iubeo. Item sicut

Παρεγγυάω. mando, & idem ferè quod παραγγέλλω, hoc est nuntio, indico. Synes. κοινῇ, καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυήσατε. id est, ἐπαγγείλατε, indicite, uel παραγγείλατε, edicite, hoc est, pro potestate imperate, ut imperator militib. edicit & iubet. Itẽ per manus trado. Pl. in An. ἀπὸ πρώτου μὲν μαχίμοις τῷ ὑπάτῳ πομπεῖον τὸν τ' σωκεγγεγυημένους ἤδη στρατιώτας παρεγγυῶσι. Sic παρεγγυῆσαι ἀρχῆς, apud eundẽ, pro abdicare se magistratu. Παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα, dare tesseră, Xenop. παιδ. ι. Et pro tesserã inexercitu prodere & proferre. Arist. Aliquãdo cohortor & adhortor, ut imperator milites hortatur ad prælium. Xenoph. παιδ. ι. καὶ διὰ πάντων δὴ ὥσπερ παρεγγύα. Ponitur pro denuntio, & certiorem facio. Synes. ἐπεβύτις παρεγγύησεν αὐτῇ γῆμαι πάσαν. Pro iubeo Xenophon παιδ. ι.

ἐπεδὴ δ' ἐγὼ παρηγγύησα ἐπανάγειν, id est ἐκέλευσα. Est etiam insanio. Bud. Com.

Παρεγγύω. appropinquo.

Παρεγγύη. ῆς. ἡ. adhortatio, allegatio, insinuatio.

Πάρεγγυς, propiusculè, quod minus est σώεγγυς. Aristot. Polit. 2. ἡ δὲ κρητικὴ πολιτεία πάρεγγυς μέν ἐστι ταύτης, Propiusculè accedit ad hanc. Interdum plenam habet significationem, scilicet prope. Idem Polit. 7. οὔτε λίαν πάρεγγυς ἔστιν. Bu. Com.

Παρεγκάθημαι. sedeo. Depon. absol.

Παρέγκειται. interponitur, interiacet.

Παρεγκελεύομαι. hortor.

Παρεγκεφαλίς. ίδος. cerebellum.

Παρεγκλίνω. declino paululum, immutorsum, perperàm inclino.

Παρέγκλισις. ιος. ἡ. obliquatio, inflexio.

Παρεγχάρω. μ. ήσω. π. κηα. adhortor, contendo

Παρεγχάρησις, conatus, contentio.

Παρεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. assideo. Neut.

Πάρεδρος. ε. ὁ. assessor. Est etiam, authore Eusebio, dæmonica quædam uirtus, cuiusmodi in Simone mago fuit, quæ πάρεδρος dicitur. Cæl. libro 1. cap. 24.

Παρεδύετο. fraudulenter ingressus est.

Παρέζευ. assideas.

Παρεθές. ῶτος. ὁ. labefactus, ἐκλυθές.

Παρέθεισαν. syncope est Appollonio pro παρεθέεισαν, ἔκοψαν, præciderunt.

Πάρει. ades, secunda pers. ab εἰμὶ. Item accedis, aduenis, ab ἔρχομαι, id est uado. Vnde illud in Euang. ἐτοῖμα, ἐφ' ᾧ πάρει Sodalis, qua de re uenis?

Παρειά. ᾶς. ᾗ

Παρειάς. ἀδος. ἡ. maxilla, gena. Dorice dicitur πάρηα. Vnde καλλιπάρηος Homero, cõpositum ex καλὸς & παρειὰ: hoc autem παρὰ τὸ ἐπαίρω.

Παρείας. ε. ὁ. pareas genus serpentis, qui cauda incedendo nititur. διὰ τὸ παρειὰς μᾶλλον ἔχειν.

Παρέαζε. aderat, assidebat, ut παρέατο λαπρυχέουσα, pro παρῆν ἡ κόρη λαπρύουσα. Est autem numerus plur. pro singul. ἀοείσω medij ab ἴω, ἔαμι, ἴμην, ἴσω, ἴζω, ἕζω, & pleonas-

mo ἕατο. unde παρέατο.

Παρᾶδον. contempsi, ἀνᾶδον, παρέβλεψα.

Παρέβη. dimissum est, ἀνέβη, παρελύθη.

Παρεκάλω. μ. άσω. π. ακα. assimilo.

Παρέκει ὅσῃ. quacunq; dabitur occasio. ἀ παείκω, παρῆκα. Bud. Com.

Παρεκκω. τὸ. παρεκπάλω, παραπίμπω, παραχωρῶ

Παρεκπώς. ότος. ὁ. particip. ἀ. παείκω. dissolutus, παρειμένος. Greg. τῷ σφατῷ παρέκοτος τὰς χεῖρας, καὶ τὰς ἐλπίδας, Cum exercitus eius uelut collapsis languidis manibus, spem etiam haberet inter mortuam. Bud. Commentarijs.

Παρεῖμαι, pro πάρεικα. admisi. Demoste. οὓς ἐς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνῶ, ἐλελύσει, id est, παρῆκαν, παρέκασι, admiserunt. Budæus Commentarijs.

Παρειμένος. ε. dimissus. Item debilis, fractus languidus, παραλελυμένος χαυνωθεὶς, σωματικῶς. Gregor. de Baptis. Et Plut. καὶ παραμένον ἧ τότε σῶμα, καὶ τῷ ψυχῷ ὑπὸ τῆ συμφορᾶς, Et hominem quidem animo & corpore defectum præ mœstitia. A παείκω, pro extinguo. Bud. Com.

Πάρειμι. adsum, id est παρεγκάθημαι. patrocinor, aduocatus sum, & συνηγορῶ. Lys.

Item in promptu sum. Plut. in. Ant ᾧ τὰ σαῦτα πάρεισι χρυσᾶ χαείσαθη, Cui in promptu sunt tot aurea uasa ad donandũ. Vel πάρεισι, cui promptum est, facile est. Legitur & παρεῖναι, pro suo iure decedere. Bu

Παρεῖμι. accedo. (dæus Com.

Παρεῖος. ε. ὁ. iners ingenio.

Παρῆπον. admonui, persuasi, seduxi blanditijs, hortatus sum, allocutus sum.

Παρεισαγώγιμα φρίματα. abacta pecora.

Παρεισάγω. intro, me insinuo, & profero.

Παρείσακτος. ε. ὁ. alienus aduectitius subreptitius. (irruo.

Παρεισβάλλω. παρεισέρχομαι, clàm aut cũ alio

Παρεισδύνω, uel actiue παρεισδύω. ingredi, εἰσδύεσθαι. Sæpe tamen pro irrepere ponitur & fallere introëundo, & sese insinuando. Bud. Com.

Παρεισδυσις. idem quod εἰσδυσις.

Παρεισέρχομαι. idem quod παρεισδύεσθαι.

Παρε-

Παρεισυλῶ. dilabor, irrepo.

Παρεισιόντες. οἱ. admittentes, ingredientes.

Παρεισπίπλω. similiter ficut παρεισδύνω, irrepo, insinuo me, incautis obrepo, ingredior. Item irrumpo hostiliter.

Παρεισρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. affluo. Neutr.

Παρεισφέρω. legem abrogare. idem quod ἀντισφέρω.

Παρεισφθάρομαι. perniciosè obrepo, & fallo, per obreptionem insinuo me & admitto. Datiuo.

Παρεῖσφμι. dimittebant.

Πάρεισι. accedit, prodit in singulari, in plurali adsunt, adueniunt. Bud. Com.

Παρεῖται. dimissum est, resolutum est, neglectum est.

Παρείχομαι. obtempero.

Παρέκ. extra, non longè. παρὰ enim hic τῶν ἐγγυτέρω significat, ἧ uero διάφορον.

Παρεκβαίνω. degenero, immutor, naturam meam non seruo, excedo, egredior modũ. Interdum genitiuo, ut ὄρεος, interdum accusatiuo iung. Bud. Com.

Παρέκβασις. ιος. ἡ. transgressio, excessus, degeneratio. Significat etiam digressionem, & egressionem à proposito, & alienæ rei excurrentem tractationem, quã egressum Quintilia. uocat. Bud. ibide n.

Παρεκβατικὸς λόγος. huiusmodi egressus.

Παρεκβατικῶς. breuiter.

Παρεκκλίνω. declino.

Παρεκλίγω. perperam exigo.

Παρέκνοον. præter spem, ἀνελπίστως.

Παρέκνοος. ἀνόητος, ut Iliad. κ. παρέκνοον ἧγαγεν ἔκτωρ: id est decepit.

Παρεκπίπλω. clanculum elabor. opponitur τῷ παρεισπίπλω.

Παρέκτασις. ιος. ἡ. figura quæ fit cum syllaba in medio abundat, ut ἐτίτυμος, pro ἔτυμος.

Παρεκτείνω. extendo, produco, παρατείνω.

Παρεκτέον. adhibendum.

Παρεκτικός. suppeditans, χορηγητικός.

Παρεκφέρομαι. aberro, uiam rectam egredior, & deflecto, παραφέρομαι.

Παρεκφαίνομαι. eluceo, inclaresco.

Πάρεκφέρομαι. præter modum efferor uel cõcitor, uel aliàs afficior. Bud. Com.

Παρελάω. μ. άσω. π. ακα. prætereo, id est supero. Actiu. accus.

Παρελαύνω. obequito. Item inuehor, irruo in hostes. Xenoph. in Hipp. τὴν προθυμίαν παρελῶντας ἐπὶ τοὺς πολεμίους, id est παρελάσαντας καὶ ἐπελάσαντας τοῖς πολεμίοις. Item equo prouehor ante alios, ut παρελαύνω ἐφ' ἅρματος, prouectus est in medium, Xenoph. ἀναβ. 1. Dicitur & cum accusatiuo, & significat porrò ago, prodire facio, ut apud eundem Xenoph. ibidem, ἐπὶ δὲ πάντας παρήλασε. Idem alibi, ὅθι παρελαύνων τὸν ἵππον ἐς τὸ πρόσθεν κατέθετο τὰς τάξεις. Bud. Com.

Παρελέξατο. concubuit, complexus est.

Παρελθεῖν. præuenire, uincere, in medium prodire.

Παρέλκομαι. prætermitto.

Παρέλκυσις. ιος. ἡ. remoratio, ὑπέρθεσις.

Παρελκυστής. οῦ. ὁ. remorator.

Παρέλκω. μ. ήξω. π. ἔλκυσα. produco, prolongo, παρατείνω. Item abundo. Actiu.

Παρέλλειψις. ιος. ἡ. prætermissio, cum aliqua ex geminatis consonantibus prætermittitur, ut κάλιον pro κάλλιον.

Παρελπίδα, aduerb. præter spem, ex inspe-rato.

Παρέλομαι, &

Παρέλω. demo, remoueo, adimo.

Παρεμβαίνω. uehor.

Παρεμβάλλω. interpono, interfero, intercalo, ut apud Ciceronem ad Att. Te rogo ut pugnes, ne intercaletur. Hoc est, ut ipse ibidem scribit, Præmuni quæso, ut simus annui, & ne intercaletur, id est ne nouus interponatur annus. Vnde παρεμβεβλημένον, intercalare, id est quod interseritur, aut interponitur, ut mensis Februarius intercalaris dicitur, quòd ei unus dies interseritur, & uersus παρεμβεβλημένοι, qui (ut inquit Seru.) frequentes in poëmate interponuntur, ut apud Vergilium. Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim. Item laten-

ter interiȳcio, clàm immisceo, tego. Galen. Therap. 14. παρεμβαλόντος οὖν ἡμᾶς ὧν ὀρρῷ λαθραν σκαμμονίας ἐπαχύνειν. Est etiam tentoria colloco ordinibus distincta, atque inter se paribus spatiȳs, congruentiq; positu respondentia, Polyb. Budæus Com. Vnde

Παρεμβολή. ῆς. ἡ. interpositio, intercalatio, intersertio subdola, interiectio rei nihil ad rem pertinentis, Demosthenes, κατὰ τιμαρ. Est etiam tentoriorum ordo consertus & series contexta. Ex quo fit ut pro castris ponatur, Polyb. Est etiam in acie instruenda intercalatio subsidiariorum, inter ordines primæ aciei. Bud. Com.

Παρεμβολικός. ἡ. ὁ. tropus quidam, quemadmodum, uerbi gratia, dato tetragono immittamus datum trigonum, ut tetragoni spatia crescant, non schema mutetur. Capella libro 6.

Παρεμβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, interfarcio, per media spatia inculco, Luciano. Acti. Bud. Com.

Παρεμπάσσω. inspergo.

Παρεμπίπλω. intercido, intercurro, interrepo, obrepo, Aristoteles de Part. παρεμπίπλοι γὰρ ἂν τὸ ὕδωρ, aqua enim interlabereretur. Gregor. μή τι παρεμπίοι μέσον, καὶ διακόψῃ τὸν πόθον, Ne interrepat quippiam, quod interpellet desiderium. Budæus Comment.

Παρεμπλαστικός. ἡ. obstruens cutis meatus.

Παρεμπλάττω. obstruo, induco, oppleo, cutem restituo, intego cutem & restauro, Dioscor. Vnde παρεμπλάστρα ἀλοιφαὶ apud eundem, pro ui inductoria, hoc est meatuum obstructiua. Bud. Com.

Παρεμπόρευμα. quod accessionis uice tractatur, quasi negotiationis destinatæ παρέργον, Lucian. Bud. Com.

Παρεμπορεύομαι. obiter tractio uel negotior. Bud. ibidem.

Παρέμπτωσις. ιος. ἡ. intercidentia, figura elisioni contraria, cum dictio litera crescit non syllaba, ut ξᾶν ὃν pro ξένον, & λιγέα

μισθα, pro λιγόμεθα. Παρέμπτωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno sanguis in arterias aberrans & cursum suum flectens. Bud. Com.

Παρεμφαίνω. refero, id est simulo, similis sum.

Παρεμφαντικός. declaratiuus, significatiuus, representatiuus.

Παρεμφάρακτος. lasciuus, ἀσελγής.

Παρεμφερής. ἐος. similitudinem referens, similis, assimilis. Et παρὰ hic dimmutionem denotat, quasi παρ' ὀλίγον ὅμοιος.

Παρεμφέρομαι. idem.

Παρεμβιβάζω τί. remittere aliquid.

Παρεμβιβάκνυμαι. τὸ παρεμβιβάκνυμαι.

Παρεμφάρω. infibulo, hoc est coniungo, συνάπτω. Item traiicio, penetro, intromitto. Plutarch. ὡς πάντα παρεμφέρων, omnibus sese inserens. Gregor. de Baptis. κἀγὼ ἐμαυτὸν παρεμφέρω, sese intrò insinuet, sese intro penetret. Athen. ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρεμφέρας ὁμιλίαν, Venustè sermonem excipiens & interfatus, hoc est sermonem medium intercipiens, & uerba sua interserens & ueluti intercalans. Budæus Comment.

Παρεμφύσιον. aceruabant. ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ σωρεύω, fit ναῦς, siue νηῦς.

Παρεμφύσησις. ιος. ἡ. insertio, parenthesis. Interpositio uel interclusio uocatur à Quintiliano, digressionem uertit Capella lib. 5.

Παρεμφυτός. ἡ. ὁ. interpositus, παρείσακτος.

Παρεμφύκιον. κι. ἡ. additamentum, appendix, & id, quod obiter & per digressionem fit, & excessum ab opere proposito, hoc est τὸ παέργον, translatione sumpta ab artificibus, qui operi instituto minuta quædam parerga, opplendi aut ornandi gratia, interserunt. Synes. τίς γὰρ παρεμφύκιον οἶδε γένος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ διαμερίσας. Sic Cicero pro Sest. Intercessit Ligus iste nescio quis, additamentum inimicorum meorum, hoc est ἑαυτὸν παρεμβιβάσας τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς. In uita Thucyd. pro amœna digressione ponitur, τὰς παρεμφύκιας, ἃς ἐποίησεν ποιεῖν οἱ πλούσιοι, ἀπὸ πεκλίνας. Bud. Com.

Παρεμφυτόφορα. quæ alternis fructum ferunt, hoc est non ἐναντιόφορα,

Παρεμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. obturbo, molestus sum, παροχλέω.

Παρεμποδισμένος. ὁ. moleſtia affectus.

Παρεμπόλευμα. μ. εύσω. π. ευκα. concutio. Actii.

Παρεντίθημι. insero, interpono, ἐντίθημι. Actiu.

Παρέξ. extra, præter, παρέκ. Genit.

Παρεξάγω. exercitum duco in hostes, infesto exercitu in aliquem eo.

Παρέξαμι. percurro, prætereo.

Παρεξεπέοιμι. discederem à proposito dicendo, præter ueritatem loquerer.

Παρεξαρτία. ας. ἡ. pars nauis inter puppim, & remiges.

Παρεξελθεῖν. prætergredi, παραδραμεῖν.

Παρεξετάζω. μ. άσω. π. ακα. comparo. Actiu.

Παρεξήγησις. praua interpretatio.

Παρεξηγέομαι. praue interpretor, ut παρεξηγεῖσθαι τῶν ἀληθείαν, ementiens ueritatis interpretationem.

Παρεξηυνυμισμένος. ὁ. euanidus, extritus, & qua si extibiatus. Sumptum à tibiarum linguis, quæ cum detractæ fuerint, frustra iam tibiam insles.

Παρέπαφε, &

Παρέπεσεν. persuasit.

Παρεπιδείκνυμαι. ostendo, specimen mei præbeo, ostentabundè in medium prodeo, plausum à circunfusa turba capto, παρόρχεομαι. Bud. Com.

Παρεπιδημέω. peregrè eo.

Παρεπίδημος. ὁ. ὁ. aduena, peregrinus, incola.

Παρεπιπνέω. leuiter spirare. Cla.

Παρεπισκοπῶ. seorsum pensitare, consyderare.

Παρεπιστροφαί. uersiones quæ uicissim fiunt ab uno ad alterum.

Παρέπλαξε τὸν λόγον. abduxit ab oratione.

Παρέπομαι. μ. ἕψομαι. assequor, id est iuxtà sequor, accido. Depon. datiuo.

Παρέπταν. deuolaui, aduolaui.

Παρεπιχορδεύω. superpingo, cum quid nidelicet additur operibus iam perfectis emphaticῶς.

Παρεργον. ου. quod alicui rei præter propositum additur, ut si pictor Iunonem pinxerit ornandæ tabellæ gratia, arbuscular & auiculas, siue naues mariá que, aut aliquid aliud huiusmodi addiderit.

Quoniam uerò πάρεργα operis minore cura fiunt, quàm ipsum opus, fit ut πάρεργον etiam pro oscitabundo, & pro eo quod negligenter fit ponatur. Inde πάρεργα opera Gregorio, quæ succisiuis temporibus, & sine cura sunt scripta.

Et ἐν παρέργῳ τίθεσθαι, neglectim facere, neglectui habere. Et ἐν παρέργου μέρει, pro oscitanter, remisse. Quod & πάρεργον per se aduerbialiter dicitur, id est oscitabunde, frigide, negligenter, perfunctorie, obiter. Bud. Com.

Παρέργως. idem, ut παρέργως ἔχειν, frigide aliquid agere, & languidè exequi.

Παρρέω & ῥῶ. restiterunt, aciem ex aduerso instruxerunt.

Παρρεμνεύω. τὸ παρεξηγεῖσθαι.

Παρρεπύω. irrepere, ἠρέμα εἰσιέναι.

Παρρέω. ος. ὁ. fractum.

Παρέρχομαι. μ. εύσομαι. præterco, transeo.

Item appeto, hostiliter ingredior.

Est etiam idem quod παρεπιδείκνυμαι, palàm omnibus in medium prodeo. Athen. 12. ὠλωδοὶ δὲ παρῆλθον. Iactare id Latinis est Cicero de fimb. In quo consueuit iactare uestra se oratio. Idem, In quo maximè philosophorum exultat oratio. Ponitur & pro νικῶ, ut πλείω, supero. Depon. Bud. Com.

Πάρεσ. remitte.

Πάρεσις. ιος. ἡ. remissio, dimissio, negligentia, corporis & animi defectio et languor, & uirium corporis & extenuatio & tabes. Bud. Com.

Παρέσπαρα. inseruī.

Παρεστέον. dimittendum, tacendum.

Πάρετος. uictus, languidus, solutus. Bud. Cō.

Παρευδοκιμέομαι. improbor.

Παρευδοκιμέω. supero alium gloria, obiecto, fama & celebritate præstio alicui. Ac.

Παρευμαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. supero insolici-

tatem. Actiu. accus.

Παρωθώω. emendo, dirigo, cogo.

Πάρτνσις. ιος. ἡ. excogitata cauillatio, qua pactum eluditur, admuentum, cōmentum.

Παρωρημένον. τὸ. idem.

Παρηφάπλομαι. τὸ ἡφάπλομαι, id est leuiter attingo, stringo, hoc est προσψαύω

Παρίφθορα. corrupi. (ta.

Παρηφθορὸν ὕδωρ. aqua præter solitum pollu

Παρίχομαι. præbeo, idem quod παρέχω. Παρέχεσθαι τὸν προκυτημένον, laudare & proferre eius nomen, à quo possessionis causam habemus, & mancipio accepimus. Παρίχεσθαι νόμον, laudare legis authoritatem dici potest. Quintilianus allegare appellat, hoc est citare, Cicero proferre legem. Bud. Com.

Παρίχω. μ. ἐξω. π. παρέηκα. præbeo, ut παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, præstare se uirum probum, σῶον παρέχειν, præbere, præstare que incolume. Παρέχα, Lucia. pro facile est, promptum est. Bud. Com.

Παρηβάω. μ. ήσω. π. ηκα. senesco, transeo pubertatem, παρακμάζω. Neutrum absol.

Παρηβηκώς. ὸ. ætatem transgressus puberem.

Παρηγορέω μ. ήσω. π. ηκ. consolor, mitigo.

Παρηγορήματα. nuncupabãtur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur, sicuti ranarum chorus apud Aristoph. Cæl. lib. 7. cap. 3.

Παρηγορία. ας. ἡ. cōsolatio, προφορή, συμβολή.

Παρηγορικός. ἡ. ὸ. consolatorius.

Παρηγόρ& ορος. ὸ. consolator.

Παρήρθη, pro παρέρρηκται. disiunctum est. à παρέρρηγα. Vel potius suspensum est. ab ἀείρω, ἀρῶ, ἦρκα, ἦρμαι, ἤρθην & παρήρθην. Suidas.

Παρῆξε. cominus insiluit.

Παρήορον. ὁ. τὸ. ornamentum ad maxillas equorum, ipsa maxilla.

Παρείς. ίδ& ος. ἡ. maxilla, gena.

Παρηκμακότες. οἱ. ætate prouecti.

Παρήκο& ος. ὁ. ἀπειθὴς καὶ παρακόων.

Παρήκτης. ου. πάντα προϊέμενος, & in malam partem.

Παρήκω. μ. ήξω. π. ηκα. transeo, peruenio, porrigor, pertineo, pertingo, protendor. Inde & pro desino ponitur. Xenoph. de canibus, πλευρὰς δὲ ἕνεκα μὲν ἐπίπαν βαθείας, ἀλλὰ εἰς τὸ πλάγιον παρηκούσας. Est etiam sino, permitto. Plutarch. in Cicer. καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκασιν, Quatenus leges sinunt, quatenus per iura liceret. Bud. Com.

Παρημελημένως. neglectè.

Παρηλίκια. ας. ἡ. decrepitas.

Παρήλιξ. ικος. ὁ. decrepitus.

Παῆρημαι. assideo.

Παρήμερον. unius diei.

Παρημβρύω. iuxta aliquid die toto immoror.

Παρημοσύνη. cura, φροντίς.

Παρήπαφα. decepi.

Παρήορ& ος. uide παρήορος.

Παρήσω. præbebo, sinam.

Παρήχημα. αζος. τὸ. &

Παρήχησις. ιος. ἡ. figura, quæ fit cum plures literæ aut syllabæ eundem sonũ reddunt, ut σαμία μία νεῶς. Et sciendum hac figura uoces quidem similes esse, significationes tamen diuersas, ut illud Homeri, ἔνθ' ὁ λαπαρὸν τὸ ἀλήϊον οἷος ἀλᾶτο, ὅν ῥα μάλ' ὑκτιδίῃσι, πολὺν ἀνθρώπων ἀλεγεινῶν, Vbi ἀλήϊον proprium nomen loci est, ἀλᾶτο uerbum, ἀλεγεινῶν uerò participiũ. Cæl. lib. 9. cap. 18.

Πάρησις. ιος. ἡ. persuasio, καύνωσις.

Παρητήσατο. purgauit.

Παρκοῖα. ας. ἡ. lorum extremi equi, habena.

Παρήορ& ος. ὁ. ἡ. protensus, habenalis, id est qui habenis regitur, equus extremus in curru, humi extensus. Scribitur & per ο apud pœtas, παρήορ& ος, & παρκοία. Deducitur autem ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἄορος, & per productionem ἤορος. Significat etiam παρήορος dementem & qui mente est uagabunda, τὸν ἄφρονα. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω.

Παρθίμβοι, pro παραθίμβοι. apponentes.

Παρθεναγωγεῖα hodie sunt, qui confratriæ puellas uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam qui D. Rocho, qui alijs etiam diuis stipem cogunt, quique epulones potius diuorum sunt quàm cultores. Bud. Com.

Παρθένια. τὰ. uirginalia, genera quædam musices apud Doricos.

Παρθένιος. παρθένιος.

Παρθενίνομαι, &

Παρθενίνω. in uirginitate dego, Gregor. Item uirginem custodio, uel in uirginitate educo, Luciano. Bud. Com.

Παρθενία. ας. ἡ. uirginitas.

Παρθενικὴ. ῆς. ἡ. uirgo. Ponitur aũt pro παρθένος, possessiuum scilicet pro primitiuo.

Παρθενίκη. ης. ἡ. parthenice.

Παρθένιον. ου. τὸ. parthenium herba, quam alij brusaculum appellant, alij matricariam.

Παρθένιος. α. ὸ. πρῦφα τικτόμενος παρὰ τῆς ἔτι νομιζομένης εἶναι παρθένου, natus ex matre, quæ cum nuberet credita est uirgo, cui opponitur σκότιος. Est & Partheni us mons Arcadiæ.

Παρθενισκάριον. ου. τὸ. uirguncula.

Παρθενοκτονία. uirginum occisio ac immolatio, uirginicidium.

Παρθενοκτόνος. ου. ὸ. uirginum necator.

Παρθενόπη. ης. ἡ Parthenope una Syrenum, unde Neapolis dicta est.

Παρθενοπίπης. ου. ὸ. procus, obseruator aut insectator uirginum, uiolator. (φί.

Παρθένος. ου. ἡ. uirgo. παρὰ τὸ παρᾶσθαι τῇ μητρὶ

Παρθενών. ῶνος. ὸ. locus ubi habitant uirgines, & Palladis templum.

Παρθία. ας. ἡ. Parthia.

Πάρθις. uirgo, παρθένιος.

Παρθισί. συεισί.

Πάρθος. α. ὸ. Parthus.

Παειαμβίδιος. ᾶ. genus modulationis ad citharam, à pede iambo dictum.

Παρίασι, tertia pers. plur. à παρῆμι. prodeũt, accedunt, prætercurrunt, παειᾶσι uero, pro παείασι, à παείημι, de quo mox, pro ἀποδύσωσιν, ἐῶσι. Bud. Com.

Παειαύομαι. μ. αύσομαι. π. αυμαι. accumbo. Depon.

Παειαύω. idem.

Παρίεμαι. dimittor, separor. Item παραιτοῦμαι, deprecor, recuso. Plato de Rep. 1. δεῖν & παείεμαι. Item pro admitto apud Demosth. pæsiuum scilicet παρᾶντα, pro suo actiuo παρείκασι. Bud. Com.

Παείσω. assideo.

Παείημι duplicem deriuationem habere uidetur, uel à παρὰ & ἔμι, ἴημι, eo, & tunc significat accedo, aduenio, sicut παρῆμι, uel à παρὰ & ἵημι quod est mitto, & tunc significat dimitto, relinquo. Gregor. τὰς ἄλλας δὲ τοῖς βελομένοις παρίεμεν. Item permitto, sino. Plato Sympos. ἀλλὰ παείημι φωνὰ τὸν φάδρον. Idem de Rep. 2. τοῦτο ἀνέξεσθαι τοὺς παῖδας παρίσομεν. Aristoteles Polit. 7. μὴ παείεσθαι τῷ πυκνίῳ. Est etiam admitto, id est προσάγω ἢ εἰσδέχομαι, intromitto. Xenoph. ἑλλην. γ. ἀπὸν αὐτῷ μηδένα παείναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὃν τινα μὴ αὐτὸς κελεύοι, Hortatus est, neminem nisi quem ipse iussisset, in arcem admitteret. Plato de Rep. 8. οὔτε αὐτὴν τὴν ξυμαχίαν παειᾶσι, οὔτε &c. Et occlusis muri portis, neq; subsidium ipsum admittunt. Idem in Phædo. ἐς τὴν ψυχὴν παείεσθαι dixit, pro sibi persuadere, in animum inducere. Præterea soluo, & extinguo, uires frango, tabefacio. Dioscorides de cicuta, παείσι δὲ τὰ ἀφροδίσια κατασβεννύσα, id est Venerem extinguit, ut inquit Plinius, tabefacit. Vnde παρακὼς & παρειμένος, πάρεσις, & πάρετος, de quibus antea. Item laxo, demitto, remitto. Aristoph. Equit. τὸν τῶν θεῶν παεία, Laxa paulum rudentes, translate pro, Remitte paululum de contentione. Est quoq; νίκω, ut παρίεμαι. Bud. Com.

Πάειθεν. coràm, ante oculos.

Παεικτός. circumiens.

Πάειος. ς. parius.

Παειπτύω. adequito, obequito.

Παείσθμια. τὰ. tonsillæ seu glandulæ ἀντιάδες. nã ἰσθμὸς apud medicos dicitur pars illa in homine, quæ os & gulam interiacet, idq; translate, cum aliàs ἰσθμὸς sit terra angusta inter duo maria.

Πάεισον. ου propè æquatum, quod constat cõ similibus membris, teste Aquila.

Πάεισος. ου. compar.

Παεισόω. μ. ώσω. π. ωκα. deæquo. Acti. accus.

Παεισία. ας. ἡ. focus. ab ἑστία Ionice pro ἑστία.

Παείσημι. μ. ήσω. π. ηκα. aſto, id eſt propè ſto, aſſiſto. Demoſthenes, μετὰ μεσθ. οὔτε μετὰ δεκμήρων τῶν λειτῶν παρεσηκότα. Idem, ὄμνυοι παρεσηκὼς ζοῖς λειτοῖς, quaſi aures admouens & auſcultans. Sic Vergilius. Silent, arrectiſq; auribus aſtant. Interdum ponitur pro apparere, cum ſcilicet eſt minoris ad maiorem, id eſt præſtò eſſe, & iuſſa nutuſq; magiſtratus expectare, ut παρεσάναι τῷ δικαστηρίῳ apud eundem pro eo, quod Suetonius appariturus in foro facere dixit. Inde pulchre Apoſt. Rom. 6 ὐκ οἶδα τι ὅτι ὦ παεισάντι ἑαυτὸς δέλος ἐς ὑπακολὴν, δέλοι ἐσὶ ᾧ ὑπακούετε. Et idem μηδὲ παεισάντες τὰ μέλη ὑμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ. Interdum ponitur pro ſiſtere, id eſt præſentare, & quaſi præſentiam corporis exhibere, Luc. Act. 23. κτηνὴ τε παρασῆσαι, iumenta exhibere, uel exhibete (ut ſit infinitiuus pro imperatiuo) in uehiculum aſcenſuro. Sicut παεισάναι τὸν ἵππον τῷ ἵππῳ ἐπισρωμένον, id eſt equiti equum aſcenſuro ſiſtere inſtratum & frænatum.

Sed hæc ſignificatio aliquando forenſis eſt. In Pand. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δέλους παεισᾶν, hoc eſt Vlpiano interprete, Si plurium ſeruorum nomine iudicio ſiſtendi cauſa una ſtipulatione promittatur, &c. Sic Cicero Offic. 3. Vas factus eſt alter eius ſiſtendi, ut ſi ille non reuertiſſet, moriendum eſſet ipſi. Huc pertinere uidetur & illud Lucæ Act. 23. καὶ ἀναβιβάσαι τὸν ἱπποκλῆ τῷ ἡγεμόνι, παρέσησαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ. Interdum ſignificat exprimere, oſtendere, repræſentare, & quaſi in rem præſentem perducere. Plutar. in Hom. δῆλος ἐσὶ παεισὰς ἑαυτὸν ἢ τῆς ἰδιάδος ἀνδρίαν σώματος, Manifeſtum eſt eum exprimere et demonſtrare, cuiuſmodi ſit corporis fortitudo. Gregor. εἰς ἀθαν. πῶς ἂν παρασήσαιμι τῷ λόγῳ τὸ μέγα ἐκεῖνο θαῦμα; Interdum eſt commouere, concitare, perturbare. De moſth. μετὰ μεσθ. ἐγὼ δὲ πολλὴν παρέσησα τὸν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ ἀτιμίαν. Polyb. ταῦτα δὲ τίν' ἐκ᾽ ἂν παρασῆσαι; Huc refertur et quod Dioſcor. de croco dixit, παείσησι δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια, id eſt ſtimulat, ciet. Interdum eſt perſuadere. Plato de Rep. 10. πρόδικος ὀχεῖ, καὶ ἄλλοι πάμπολλοι δύνανται ζ ἐφ' ἑαυτῶν παείσαι, Prodicus Chius, & alij complures poſſunt hominibus ſui temporis perſuadere. Interdum ſignificat παραβωρεῖν, hoc eſt παρόντα θεωρεῖν, res inter ſe compoſitas æſtimare. Iſocrates, οὕτω καὶ τοῖς πόλεσι παεισάναι δεῖ τὰς παραπλησίας διαμιᾶ ἰχύσας. Interdum eſt currentem reuocare, & inhibere, ſiſtere, ſiſtereq; ut παεισᾶν τὸν ἵππον Xenoph. cui opponitur ὁρμᾶν. Sic Latini dicunt, Siſte lachrymas, Siſte fugam, Siſte gradum. id eſt, ſtare lachrymas, ſtare fugam, ſtare gradum.

Eadem ferè ratio eſt uerbi παείσασθαι paſſiua uoce. Nam aliquando & ad ſtendi ſignificationem pertinet, ut in Pand. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δέλους παεισᾶν, καὶ τὸν ἕναμὰ παρασῆσῃ. Et Paul. ad Roman. 14. πάντες γὰρ παρασκόμεθα τῷ βήματι τὸ χεισ. Aliquando ad apparendi. Huc pertinet, cum pro in medium producere & excitare ponitur. Plutar. in Demetr. γενομένῃ δὲ τότε κήρυκα παρασησάμενος & ἀνέπεψε, Præcone excitato pronunciauit. Vnde παείσασθαι μάρτυρας, pro teſtes aduocare & corrogare, ut conteſtaturi faciunt, Demoſthenes. Et παείσασθαι τὰς παῖδας, apud eundem, ſicut Quintilianus 6. Vnde (inquit) & producere ipſos, qui periclitentur, ſqualidos atque deformes, & liberos eorum ac parentes inſtitutum. Et παείσασθαι δοῖς φίλοις, ἢ τῷ ἀπολογουμένῳ, ἢ φεύγοντι, pro adeſſe, & fauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παρασάτης, auxiliarius, opitulator. Aliquando ſignificat uidere & ſubire, hoc eſt ἐπέρχεσθαι, in mente uenire animoq; obuerſari. Syneſ. παιδόθεν παέσημοι, A puero mihi uiſum eſt. Pauſ. παείσατο οὐδὲ

ἀρχαίοις, Subito in mentem uenit aſſimulare. Plutarch. ὁρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιος παείσῃ, &c. Animo inceſſit diuinitus audacia & fiducia. Plato in Phædo. ὥσι μοι παείσεσθαι, Proinde mihi uidetur, ita ut mihi uideatur. Vnde ἐκ τοῦ παεισαμένου λέγειν, eſt ex tempore dicere, hoc eſt, quicquid in mentem ſubito uenit, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. Et Xenoph. πρὸς τὸ παεισάμενον, ut ſors obtulerit. Aliquando eſt ad deditionem compellere, ſubigere, diripere, & ad captiuitatem redigere. Gregor. καὶ οἱ τῶν οἰκεμένων παρασησάμενοι, Et qui orbem terrarum ſubegerant. Sic Demoſth. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέσησαν, Non prius ſubacti ſunt, quàm, &c. Aliquando appetere, id eſt aduentare. Plutar. ἤδη τοῦ δεινοῦ παρεσῶσος, Iamiam affuturo diſcrimine. Lyſ. διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεσηκότα, Propter illius temporis ſtatum. Aliquando dicitur de ijs, quæ iam naturæ ſuæ perfectionem & uigorem adepta ſunt, quaſi conſiſtere & abſolui, poſt quem ſtatum iam ἑστάναι dicuntur, quaſi exoleſcere & fugere, ita ut παείσασθαι dicatur de ſtatu rerum inter incrementum & decrementum, hoc eſt περὶ τὰς ἀκμάς. Theophraſtus de Cauſ. καὶ γὰρ παεισάμενος, καὶ ἑστάμενος, καὶ οἷον γηράσκων, Etenim peruegetum & uigens, deinde à ſeipſo deſciſcens, & ueluti ſeneſcens, &c. Aliquando eſt, ſicut παεισάναι, comparare, ſiue contendere, ut Cicero dixit. Plato de Rep. 8. παρασκευάμεθ' αὐτὸν ὡς κείσιν, Alterinſecus ſtatuamus. Aliquando de animoſo dicitur, ut qui iam confirmatus non patiatur ſe labaſcere, ſed ad quoſuis caſus animo præſenti ſit ſubnixus. Diodor. τοῖς ψυχὰς οὕτω παέσησι πρὸς τὸν κίνδυνον, ὥστε θανάτῳ καταφρονῆσαι. Vnde παράσημα, quod Latine animus præſens dicitur, ut apud Cic. de Orat. 2. Sed animus acer, & præſens, & acutus, idemq; uerſutus, inuitos uiros efficit. Bud. Com. Γενσησάμενος. ε. recuperãs, conſiſtens, redi

Παείχαν. exhibere, adducere, præſtare.
Παειχαινόμενοι. οἱ. extenuati, macilenti.
Παείσωσις. ἡ. adæquatio, concilians.
Παείτω. ueniat.
Παρμένω. μ. γνῶ. π. παραμεμένηκα. adſum, permaneo.
Παρνασός. ὁ. Parnaſus.
Πάρνοψ. locuſta, κάνωψ.
Παρὸ. præterea, ideo, unde, quò, præter, extra, præterquàm.
Παροδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tranſeo. Neutr.
Παροδικός. ὁ. transitorius. Et παροδικὸν μέλος, quod in medium prodeuntes canebant.
Παρόδιος. ὁ. qui uiam recipit.
Πάροδοι. οἱ. fori.
Πάροδος. ου. ἡ. tranſitus, uia quæ eſt in mœnibus, ingreſſus, pars nauis, diuerticulũ.
Παροδύρομαι. prouerbio uulgatũ, ἀδύρομαι.
Παροδύομαι. excutior.
Πάροιθεν. antea, è contra, coràm.
Παροικέω. μ. ήσω. π. ηκα. habito tanquam peregrinus, aduena ſum. Neutr. dati.
Παροικία. ας. ἡ. peregrinatio, habitaculum, incolatus.
Παροικοδόμημα. τὸ. paries.
Παροικοδομῶ. ſuperſtruo, iuxtà ædifico.
Πάροικος. ὁ. ὁ. aduena, incola.
Παροιμία. ας. ἡ. adagium, ἀπὸ τοῦ οἴμου τὸ ὁδοῦ, quaſi παροδικὸν, quòd paſſim per ora hominum obambulet. Vnde & adagiũ Latinis quaſi circumagium, authore Varrone.
Παροιμιῶδες. ους. τὸ. quod eſt in prouerbio.
Παροιμιακός. ὁ. ὁ. παροιμιώδης.
Παροιμιογράφος. ὁ. ὁ. paræmiarum ſcriptor.
Παροιμιώδης, ους. ὁ. prouerbialis.
Πάροιμος. uicinus.
Παροιμῶντος. declinantes à uia.
Παροινέομαι. μ. ήθημαι. π. ημαι. cõtumelioſus ex nimia uini petulãtia in aliquẽ ſum, debacchor. Lucia. ἐμανά ζοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, Satis ut opinor, debacchatus es in nos. Accipitur et paſsiuè. Diog. ἡ ζωία πεπαρῴνηται, id eſt à temulẽtis pulſata eſt, ſugillata. Vnde & ὑπεπαρῳνημένος, qui iniuriam paſſus eſt. Et παροινουμένῃ χωλὴ,

Demosthen. mulier super conuiuium contumeliam passa. Depon. Bud. Com.

Παροινία.ας.ἡ. debacchatio, contumelia uel iniuria, uel petulantia in ebrietate admissa.

Παροινικός. lasciuus, cõtumeliosus, πάροινος.

Παροίνιον.τὸ. conuicium, temerè ac stultè dictum, uelut inter pocula.

Παροινόομαι, & παροινόω.μ.ώσω.π.ωκα. idem quod παροινέομαι.

Πάροινος.ε.ὁ. uinolentus, uino bacchatus.

Παροισρᾶν. errare, insanire, irritare.

Παροίτερος. prior, ulterior, uetustior. Et παροίτεροι, antè transeuntes.

Πάροιος.ε.ὁ. mansuetus.

Παροίχομαι. prætereo. Depon.

Παρολίγον. penè, quasi πάνυ ὀλίγον, & opponitur τῷ παραπολύ. Plato, ἐγὼ ᾠμην ὀλίγου ἐνεῖναι οὕτω παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παραπολύ, Neque enim existimabam adeo iam parum abfore, sed multum uel plusculum abfuturum. Bud. Com.

Παρολισθαίνω. labori insistere nequeo, ut sæpe senes uidentur.

Παρολκή.ῆς.ἡ. mora, dilatio.

Παρομαρτέω. comitor, παρακολουθῶ.

Παρόμοιος.ε.ὁ. similis, adsimilis. παρὰ hic diminutionem denotat, hoc est παρ' ὀλίγον ὅμοιος.

Παρομοίωσις.ἡ. similitudo.

Παρομολογία.ας.ἡ. confessio, figura est cum aliquot res aduersario concedimus, deinde aliquid inferimus, quod omnia quæ posuimus, euertat.

Παρόν.όντος.τὸ. præsens, decens, cum liceret.

Παροξύσω. in acetum degenero.

Παροξυντικός.ἡ.ὁ. irritatiuus, incitatiuus, acutus, uelox.

Παροξύω.μ.υνῶ.π.υνκα. exacuo, expergefacio, irrito, concito, excito, exacerbo. Actiuum accus.

Παροξυσμός.ῆ.ὁ. irritatio, incitatio, exacerbatio, accessio.

Παροξύτονος.ε.ὁ. dictio habens accentum in penultima.

Παροπάλιον. pugio, gladiolus.

Παρόρασις.ιος.ἡ. despectio.

Παροράω.μ.παράψομαι.π. παρώρακα. perperam uideo, παραβλέπω, ut παρορῶ ἐμφανίς, hallucinor in re manifesta. Item despicio, negligo, contemno, fastidio. Actiu. accus.

Παροργισμός.ῆ.ὁ. excandescentia, irritatio.

Παροξύνω.μ.ύσω.π.υνκα. irrito. Actiu. accus.

Πάρορος.ε.ὁ. montibus uicinus.

Παρορμάω.μ.ήσω.π.ωκα. concito, impello, hortor, incito, suadeo. Actiu. accus.

Παρόρμησις.ιος.ἡ. concitatio.

Παρορύσσω. fodio.

Παρόρχημα. prætersalto.

Πάρος, aduerb. loci aut temporis. antea, prius, quondam, ante. Genit.

Παροτρύνω.μ.υνῶ.π.υνκα. promoueo. Actiu.

Παρουλίς. tuberculum iuxta gingiuas.

Παρουσία.ας.ἡ. præsentia, aduentus. Greg. pro comitatu usus est. Bud. Com.

Παρεχιτασάμενος.ε.ὁ. deducens.

Παρεχιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. deriuo, conductum duco quò uolo.

Παρεχέω.ῶ. transfueho.

Παροχή.ῆς.ἡ. largitio, χάεισμα, δώρημα.

Παροχλίζω. transmoueo.

Πάροχος.ε.ὁ. dator, præbitor, ἀπὸ παρέχω.

Dicebantur hoc nomine ij, qui peregrinis salem & ligna præbebant, inquit Acron. Horatius Serm. 1. Et parochi quæ debent ligna salemq;. Hos Porphyrius copiarios à Latinis uocatos esse tradit, qui salem & ligna ijs præstabant, qui reipub. causa peregrè ibant. Sub nomine autem harum specierum omnia hospitibus necessaria intelligimus, ut idem Acron alibi sentire uidetur, libro 2. Serm. ubi Horatius πάροχον pro conuiuatore, hoc est conuiuij exhibitore posuit, Verterе pallor, Tum parochi faciem nil sic metuentis, ut acres Potores. Bud. in Annot. post. Dici potest & ἀπὸ παροχέσθαι. Nam (ut scribit Pausan.) in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat sederent, & media sponsa, à lateribus, sponsus, & quem uocant πάροχον, qui amicitia uel sanguine

sanguine esset coniunctus, cuiq; deferrent plurimum. Paranymphus dicitur Aristophanis interpreti, ubi in Auibus legitur, ὀλλ' ἀμφιθαλὴς ὀρθῶς χρυσόπλους, κνίσας ὥσθων παλιντόνους, ξυνὸς πάροχος γάμων. Cæl. lib. 17. cap. 17. & Bud. Com.

Παροχούμενοι.οἱ. unà uecti.

Παρόψημα.τὸ. condimentum.

Παροψίς.ίδος.ἡ. uas escarium, dictum à rotunditate flexuq;. Vsurpatur & à Latinis. Iuuen. Quàm multa magnaq; paropside cœnat. Et Mart. Cui portat gaudens ancilla paropside rubra Halecem, sed quam protinus illa uoret. Pollux. lib. 10. tradit etiam iuris quoddam genus esse, uel mazæ, uel opsonij uilis quod nunc παροψημάτιον diceremus. Vide quoque Athenæum lib. 9.

Παροψωνέω. clàm opsonia coëmere.

Παρρέω. præterfluo.

Παρρησία.ας.ἡ. libertas loquendi, increpandiq; fiducia, ἀδεια. Contraria assentationi, quasi πανὸς ῥησία.

Παρρησιάζω.μ. άσω.π.ακα. audacter loquor, exæquo & liberè loquor, liberè & ingenuè plane que dico, ἐλευθεροστομῶ. Dicitur & passiua uoce παρρησιάζομαι pro eodem, licet aliquando significatione quoque passiua sit, unde πεπαρρησιασμένον, ingenuè dictum.

Παρρησιαστικοί.οἱ. minaces.

Παρρησιαστικώτερος.ε. liberior loquendo.

Πάρυδρος.ε.ὁ. humidus.

Παρυδάτιος.ε.ὁ. iuxta aquam positus.

Παρυπάτη.ης.ἡ. chorda quam parypaten musici uocant. Vnde

Παρυπατοίδας. species harmoniæ. Capel. libro 9.

Παρυπόστασις. minus est quàm ὑπόστασις. Budæus Comment.

Παρυποστῆναι. emersisse, esse, accepisse.

Παρυποψύχω. quadantenus refrigero.

Παρυφάνω. μ. ανῶ. retexo, id est destruo. Actiu.

Παρυφή.ῆς.ἡ. uestium contextus, tela.

Παρυφίσταμαι. minus est quàm ὑφίσταμαι, id est, ferè in natura rerum sum, uel propemodum subsisto. Bud. Com.

Πάρυφοι. οἱ. purpureæ uirgæ uestii intertextæ, unde ἀπάρυφος.

Παρφάμφω. ε.ὁ. decipiens dicendo, hortatus, persuadens.

Πάρφασις.ιος.ἡ. deceptio, commonitio.

Παρῶ. sino, relinquo, concedo.

Παρῶαι.αῖ. equi sic dicti colore rufo.

Παρῳδία.ας.ἡ. cum à tragica sublimitate ad humilitatem comicam sermo demittitur.

Παρῳδικὸν.τὸ. παρῳδικὸν.

Παρῳδῶ. exagito, contumeliosè describo, accino.

Παρωθῆσαι, uel παρωθῆσω. repellere, submouere. Accus. Gregor. de Baptis. ἐδίωκεν τῷ θεῷ μίγα, ὃ μὴ καὶ πρώτης ἡλίκωσιν, ἵνα μὴ κἀνταῦθα παρωθῶνται οἱ πρῶτοι. Aeschin. ἐκ τὰ τιμ. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, id est expellens domo, & à familiaritate summouens, & auersans, παραγκωνισάμενος, quasi cubito repellens, & auersatus.

Item abijcio, reijcio, deturbo, abdico. Genit. Lucian. παρωσάμενοι τῆς τιμῆς. Plato libro 7. de Rep. pro ἀναβάντα δὲ & ὑπερβάντα posuit, hoc est in aliud tempus reijcere quod petitur, ὃ (inquit) ἐν τῷ πρόσθεν παρωσάμενος. Bud. Com.

Παρωκεανίτης.ὁ. litoralis, maritimus.

Παρωκεανοί.οἱ. qui habitãt iuxta Oceanum.

Παρωλένιον. cubitus.

Παρώνη. nauigij genus.

Παρώνησον. temulentus fuit, ἀπὸ παροινέω.

Παρωνομασία.ας.ἡ. figura cum eodem uerbo quasi contraria augentur, uocum collusio, quam & παρήχησιν uocant.

Παρωνυμία.ἡ. leuis imitatio teste Aquila.

Παράνυμον.ε τὸ. denominatiuum, id est nomen ab alio nomine deriuatum, accessorium nomen ex euentu.

Παρωνυχία.ας.ἡ. morbus iuxta ungues, rediuia Latinis dicitur. Est & παρωνυχία herba morbi illius medela, bouinalis uulgo dicta.

Παρώπια.τὰ. ocularia equorum, coria quæ ambiunt oculos equorum, ἀντίδια.

Παρόπτια. ἄ. anguli oculorum interiores exteriores{q}ꝫ, qui & πηγαὶ, id est fontes dicuntur, quòd lachrymæ inde profluant.

Παῶρος. intempestiuus.

Παρωρος{ί}ς. ίδ & ι. ora tecti.

Παρθ{έ}ντες τὸ ἴσον. negligentes.

Παρώτιον. ε. τὸ. ornamentum aurium.

Παρωτίς. ίδ & ι. apostema secus aures, quod etiam parotis à medicis Latinis uocatur. Cels. libro 6. capite 16. dioscuros id est gemellos uocat.

Παῳρωχ{ό}ς. ε. ὁ. pallidus.

Πᾶς. αντὸς. ὁ. & πᾶ{σ}α. ὁ. omnis, quilibet, uniuersus. Aliquando pro totus, ut est apud Lucam, κατηρτισμένον ἐκ πᾶς ἴσα, &c. de quo in καταρτίζω. Vnde πᾶς ἕκασος, pro unusquisque, singuli, similiter & πᾶς τις, nemo non, & πᾶς ὅσις, quiuis, quicunq. Bud. Com.

Πάσαθαι, α correpto. gustare, comedere, saturari. unde ἄπασος. Sed α, producto significat possidere.

Πασιθέα. ας. ἡ. Pasithea, quæ & Euphrosyne, una è tribus Gratijs.

Πασιφάη. ης. Pasiphaë, tetrasyllabum est.

Πασπάλη. ἡ. minutissimus puluisculus farinæ. Accipitur pro quacunq; re minutissima. Eras. prouerb. Ne ramenta quidem.

Πάσσαλος. ε. ὁ. &

Πάσσαξ. κος. Aristoph. idem quod πάλλαλος.

Παστυλέι, Thucyd. &

Παστυλίη. cateruatim, omnino, totis uiribus.

Παστύρως. funditus. ἄρδην.

Πάσσω. μ. άσω. π. ακα. spargo, uario, tingo. Item edo. Actiu.

Πάσων. ον & ὁ. pinguior, latior. Comparatiuus est à παχὺς, ut βραδὺς, βραδίων, & βράσσων.

Πασὰς. άδ & ι. porticus, locus conuiuij, thalamus nuptialis, uelum genialí lecto impendens. à πάσσω orno. Cælius libro 15. capite 24.

Πασὺς. ῦ. ὁ idem. Aliquando pro eo, qui cibo operam dedit. à πῶ, id est τρώγω.

Πάσχλη. ης. ultimus dies anni. πασχλη uero τὸ ξύσμα τῦ ῥύματ{ος}, Suid.

Πασοφόρος. ε. thalamifera. Veneris epitheton. à πασὸς, & φέρω. Item πασοφόροι, ferentes pallium, ut fit in processionibus.

Πάσχα. αζος. pascha.

Παχανικὺς. multarum artium, πολύτεχν{ος}. Hesych.

Παχιτιᾶν. prurire, futuere, obscœnè & incontinenter pati, quasi dicas parturire.

Παχιτιασμὸς. ὁ. incontinentia, pruritus ad uenerem.

Πάχω. μ. σέσομαι. π. πέπονθα. ἄορ. β. ἔπαθον. ἀπὸ τῦ πάθω. sicut Latinis patior pro fero, tolero, sustineo. Refertur tamen & ad inanimata. Demosth. εἰ πάθοι τι ἡ ναῦς, id est, Si periret nauis. Idem παθεῖν τι, pro affectum esse misericordia dixit. Est etiam πάσχειν admittere aliquid. Demosthenes, μηδαμῶς μηδὲν ἀβέλτερον ὑμᾶς πεῖθοιτε, Videte ne sic stultè statuatis, ne quid stolidè admittatis. Est etiam facere, ut ἀγαθὰ τί ἂν πεῖθοις. Terentius, Quid cum illis agas, qui neque ius neque bonum atque æquum sciunt. Isocrates, ὅσαπερ ποιοῦσι οἱ πόλοι, Quod multi faciunt, quod hominum uulgò accidit, quod multis usu uenit. Et cum interrogatione, cum rem nouam, aut absurdam designare uolumus. Lucianus, τί παθὸν, σαυτὸν εἰς τὸς πρατῆρας ἐνέβαλες; Latini dicunt, Quid illi accidit? Εὖ πάσχειν, & ἀγαθὸν πάσχειν, beneficium accipere, beneficio affici, cui opponitur τὸ εὖ ποιεῖν. Vnde ἀντιπάσχειν, beneficium reponere, ἀντιπεπονθέναι, ἀντιποιεῖν. De huius uerbi constructione tradit Priscianus libro 18. scilicet cum genitiuo, datiuo & accusatiuo. Bud. Com.

Πατάξω, &

Πατάσσω. μ. άξω. π. αχα. percutio, pugnam illido, pulso, conculco, sono. Actiu. accus.

Πάταγον. τὸ. instrumentum coquinarium, sartago.

Πατῆνια. τὰ. pocula quædam perampla. Cælius lib. 15. cap. 6.

Πατειέω. patrem appello.

Πατίειον, diminut. à πατὴρ. paterculus.

Πατίω. μ. ήσω. π. ηκα. pessundo, calco, uado. Actiu. accus.

Πατιὼς. conculcatus, uulgaris.

Πατὴρ, genit. πατρὸς, uel παφὸς. quasi παντὴρ, id est πάσας τηρῶν, filios seruans.

Πατὴρ. ῆρος. ὁ. calcator.

Πάτινον. ου. calcatis similes palmulas uocant.

Πάτνωμα. tectum.

Πάτος. ε. ι. callis, uia, pruina. Πάτον etiã interpretantur cœnum ceromati permixtum. Cæl. lib. 4. cap. 20.

Πάφα. ας. ἡ patria.

Παφαγαθία. ι. patris probitas.

Παφάδελφος. ε. ὁ. patruus.

Παφαλόας, uel παφαλοίας. ᾶ. &

Παφαλώης. ου. ὁ. patricida.

Πάφη. patria.

Παφία. ας. ι. gens, familia, tribus.

Πάφια. τὰ. mores patriæ.

Παφιάζω. mores patris refero, patrisso.

Παφίκιος. patricius, id est ὁ πατὴρ τῦ κοινῦ, Suidas.

Παφικὸς. ᾶ. ὁ. paternus, hæreditarius.

Πάφιος. ε. ὁ. patrius, consuetus.

Παφὶς. ίδος. ἡ. patria, tribus, genus paternum.

Παφιώτης. ε ὁ. conterraneus, tribulis.

Παφόθεν. ex parte patris. Vnde παφόθεν καπῆν, patris addito nomine aliquem compellare.

Παφοκασίγνητος. ε. ὁ. patruus.

Παφοκονία. ας. ἡ patricidium.

Παφοκτόνος. patrem occidens, παφαλόας.

Παφόκτονος. à patre occisus.

Πατρομήτωρ. unde quis maternum genus ducit.

Παφονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. paterno more tracto. Actiu. accus.

Παφονομόφρων. paternis legibus utens.

Παφοπαράδοτος. ε. ὁ. à patribus traditus.

Παφοπάτωρ. auus paternus.

Παφοραίστης. παφοκτόνος.

Παφότης. ητος. ἡ. paternitas.

Παφοτύπτης. ε. ὁ. percussor patris, παφαλόας.

Πατρῆχος. ε. ὁ. filia cui uni hæreditas obuenit, quæ & ἐπίκληρος uocatur.

Πατροφόνος. ε. ὁ. &

Πατροφόντης. ε. ὁ. idem quod πατροκτόνος.

Παῖρώω. μ. ώσω. π. ηκα. πατριάω. Neutr.

Πατρώϊος. πατρῷος.

Πατρωνέα. patrocinium.

Πατρῷος. ε. ὁ. paternus, πάτριος. Vnde πατρῶα dicuntur, quæ recepta sunt in patria, ut quæ filij à maioribus uelut per manus acceperint. Aristophanes in Ran. πατρῶων pro πατρώων dixit.

Πατρωὸς. ῦ. ὁ. uitricus. Et πάτρως, genit. πάτρω Attice, idem, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. Suid.

Παῦλάω. μ. ήσω. π. ηκα. strepo, obstrido.

Παῦλάγημα, &

Πάῦλαγος. ου. ὁ. sonus, percussio, sonus ex percussione, stridor. Vsurpatur pro homine obstrepero. Dicitur πατάγημα & πάταγος simplici τ, pro eodem.

Παῦλακύω. μ. ύσω. π. υκα. figo palum.

Παῦλακις. fubulones, ceruorum genus, à cornuum figura.

Παῦλολος, aut παῦλαλος. ου. ὁ. palus, clauus ligneus, paxillus, pertica unde aliquid suspenditur. Vnde παῦλῳ ἀνακρεμάσαι, id est clauo suspendere, prouerbio dicitur, pro negligentius curare aliquam rem, Eustath.

Παῦλω. spargo, παύω.

Παῦσομος. ὁ. qui est ore patulo.

Παυγάζω. illustro, ἐπιλάμπω.

Παῦλα. ης. ἡ. quies, finis, ut παῦλα τῆς ζωῆς, Theodor.

Παύομαι. μ. αύσομαι. π. αυμαι. desino, quiesco, cesso. Depon. genit. ut παύομαι τῆς ὀργῆς, desino irasci. παύομαι βασανιζόμενος, desigo torqueri. παύομαι τῆς ἀρχῆς, abeo magistratu, & abdico me. παύομαι τῆς ἀσχολίας ἐαυτῦ, defunctus sum hac occupatione & negotio.

Παυρακις. paucies, ὀλιγάκις.

Παῦρος. ᾶ, ὁ. paucus, facilis numeratu.

Παυσίβακτροι. baculis robustis utentes, ut qui fustibus lites sedant & dirimunt.

Παυσικώπη. rotæ figura, instrumentum iu-

mentorum collo alligatum, ne pabulo uescì queant. Cæl. lib. 13. cap. 12.

Παυσίλυπος. ὁ. ademptor curarum. Epitheton Iouis apud Sophoclem.

Παῦσις. quies, cessatio.

Παυστέον. cauendum est.

Παυστήρ. ῆρος. ὁ. &

Παυστήριος. ὁ. sedator, finitor.

Παυστήρια. septa, obices.

Παυσωλή. ης. ἡ. quies.

Παύω. μ. αύσω. π. αυκα. sedo, cessare facio, finem impono, libero. Genit. & aliquando accus. ut παύειν ἄρχοντα, abrogare imperium magistratui, Lysiæ. & στρατηγὸν τὰ δ' αὐτὸν ἐπαύσατε, Demosth. Aliquando sine causa ponitur, tuncq; accusatiuum ἑαυτὸν subintelligunt.

Παφλάζω. μ. άσω. π. ακα. sono, balbutio, turbor, ebullio, æstuo. Verbum est fluuiale. Neutrum.

Παχέες, & παχεῖς. οἱ. proceres diuites.

Παχίτος, pro παχύτερος. crassior.

Παχίμερον. mendesium unguentum.

Πάχνη. ης. ἡ. pruina, humor è terra marì uelatus, neque confectus à sole, sed refrigeratus.

Παχνόω. μ. ώσω. π. ωκα. figo, conglutino, denso. Item contristo seu perdo, ut Hesiod. ἐπάχνωσε φίλους. Sũpta metaphora à pruina quæ arbores frigore corrumpit. Actii.

Παχυάδης. ους. ὁ, ἡ. pruinosus.

Πάχος. ους. τὸ. crassitudo, ruditas.

Παχύβροι. qui sunt pingui illotá que cute, crassipelles. Ponitur pro fatuis ac rudibus. Cæl. lib. 3, cap. 5.

Παχύκνημος. ὁ. habens suras pingues.

Παχυλῶς. crasso modo.

Παχυμβρίς. τὸ. pars crassior.

Παχυμβρότερον. crassius, indistinctius, rudius.

Παχυσθέντες. οἱ. corpulenti.

Παχύω. stupida mente, crasso ingenio.

Παχύω. μ. υῶ. π. υγκα. impinguo. Actiu.

Παχύς. έος. ὸ. crassus, pinguis.

Παχύτερον. τὸ. crassius, rudius, pinguiore Minerua.

Παχύτης. ητος. ἡ. crassitudo.

Παχυθριξ. cui crassus pilus.

Παχύφλοιος. ὁ. ἡ. habens sarmentum, crassi corticis.

Παχύχειλος. ὁ. cui labrum crassum.

Πάω. adipiscor, uescor. legitur & in passiua uoce apud Plutarchum.

ΠΕ.

Πεδάασκον. impediebant, ligabant.

Πεδάγρειος. uarius.

Πέδαι. αἱ. pedicæ, & omne uinculum pedum.

Πεδανός. ὁ. per terram serpens, humilis, leuis, merces pro uaticino.

Πεδάρσιος. sublimis, excelsus, uolans, παρὰ τὸ ἐκ τῆς πέδης ἄρθαι.

Πεδαχνᾶσθαι. supinum & negligentem esse, deliciari.

Πεδαχνεισής. equus ferociens, & μετεωρεισής.

Πεδάω, uel πεδήω. μ. ήσω. π. ηκα. impedio, ligo, compedio, compedibus uincio. Actiu.

Πέδη. ης. ἡ. pedica, uinculum. παρὰ πῶς καὶ τὸ δέω, uel παρὰ τὸ πίλειν τὸς πόδας.

Πεδήτης. uinctus.

Πεδιακός. campestris.

Πεδιάς. άδος. ἡ. campestris, in planitie posita, ipsa planities.

Πεδιάσιμος. ὁ. species myrrhæ.

Πέδιλον. ὁ. τὸ. talare, calceamẽtum uarium.

Πεδινός. ὁ. ὸ. campestris, planus.

Πεδιόθεν. è terra.

Πέδιοι. οἱ. qui in locis planis morantur.

Πεδίον. ὁ. τὸ. solum, campus, planities, uiridarium, hortus, pars pedis superior. Sed πέδιον, paruum uinculum.

Πεδόσε. in terram, ἀς γλῶ.

Πεδόθεν. è campo, à puero. translatione à plantis sumpta.

Πέδον. ὁ. τὸ. idem quod πεδίον, id est χῶρος, Suid.

Πέδα. ης. ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τῦ ποδός, σφυρὸν. unde Thetis ἀργυρόπεδα. Homer. quasi λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Item fimbria ora, κυκλὰς, limbus, & quicquid extremitatẽ uestis ambit, tueturq; quo tardius deteratur. Est & retis genus rotundum.

Πεδαίτηρος. ὁ. ὸ. satelles, stipator, miles alterope-

ro pede nudus, altero armatus, pedester. Suidas.

Πεδιόντες. terreni.

Πεδοτικὸς. ὁ. gressilis.

Πεδύω. μ. ύσω. π. υκα. eo pedes. Neutr.

Πεδῶ, aduerb. pedibus, βάδην.

Πεδικός. ὁ. ὸ. pedestris, poëtice pro πεζός.

Πεδίτης. idem.

Πεδίτια. corollæ.

Πεζογραφεῖν. prosam scribere.

Πεζόγραφοι. scriptores prosæ orationis.

Πεζολόγοι. historici, συγγραφεῖς.

Πεζομαχία. ας. ἡ. pugna pedestris.

Πεζόν. ῦ. τὸ. peditatus. Et πεζὰ aliquando humilia & submissa.

Πεζός. οῦ. ὁ. pedes, pedestris. ὁ ἐκ πολλῶν μαχόμενος. Inde πεζὸς λόγος, prosa oratio, quasi dicas peditem seu pedestrem sermonem, quæ nec carminis sublimitate, nec figurata numerosa oratione nititur. De hoc Budæus Epistola ad Salmonium.

Πεζότερος. ὁ. ὸ. humilior.

Πεζοφόρος. talaris, fimbriatus.

Πεθανάγκη. persuasio cum necessitate coniuncta.

Πεθανολογία. probabilitas, persuasibilis oratio.

Πειθαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. principibus obedio. Accipitur autem pro quouis modo obedire. Neutr. genit. Ioseph. libro 2. πειθαρχᾶν αὐτῶν περὶ τῶν ὅλων.

Πειθαρχία. ἡ. obedientia quæ fit principibus.

Πειθαρχικός. ὁ. ὸ. obediens principi, principũ edictis æquo animo obsequens.

Πειθώιον. ὁ. τὸ. officium. Ioseph. libro 2. φάνερὸν ποιῆσαι τὸ πειθώιον τοῖς στρατιώταις, Consueta reddere officia.

Πειθώιος. ὁ. ὸ. obediens.

Πειθωίως. obsequenter.

Πείθομαι. μ. είθομαι. π. εισμαι. persuadeor, cõfido, pareo. Vnde πίσις, fides. Depon. dati.

Πείθω. μ. είσω. π. πίπακα. persuadeo, in sententiam meam adduco. Chrysost. ἔπεισε φανεράλιθα, author fuit ut animo concipererent. Datiuo. Herodian. 1. cum accusatiuo iunxit, καὶ μικρὸν ἔπλον ὑμᾶς ἐμὲ δυ-

σφορεῖν, ἐμαυτὸν ἀκεραίως πέπακα, Persuasissimum habeo. Sæpe duos habet accusatiuos, ut πείθω σε τόδε τὸ πρᾶγμα.

Πειθώ. όος. &

Πειθὼς persuasio, πασμονή. Erat profanis deæ nomen, dicendi præsidis, quam Ennius suadam, Horatius suadelam, Cicero lepôrem uocat. Hanc & ψυχάγωγον appellant, quasi ductricem & oblectatricem animæ, & flexanimam. Bud. in Annot. & Politia. in Miscel.

Πειθὼ ἐρωτικὴ. lenocinium amatorium.

Πεικόν. amarum.

Πεκός. lana, ξάμμα.

Πέκω. apto, tondeo. propriè de ouibus.

Πεῖνα, uel πείνη. ης. ἡ. fames.

Πεινάλεος. ὁ. ὸ. famelicus.

Πειναρός. sordidus.

Πεινάω. μ. άσω. π. ακα. &

Πεινέω, & in infinitiuo πεινῆν. esurio. Neutrum absol.

Πείνημι, poëtice pro πεινάω.

Πεινητικός. cibi appetens, famelicus.

Πεῖρα. ας. ἡ. periculum, experientia, conatus, ut πεῖραν λαβεῖν, καὶ ποιεῖσθαι, καὶ λῦσαι, pro experiri & periculum facere, Herodian. Attici ἀντὶ τῦ δόλου & τύχην accipiunt. unde πειρατὰ dicuntur οἱ κατὰ ἅλα λασαν ἰσπείραγοι, ut annotat Sophoclis interpres in Aiacem.

Πειράζω uel πειράω. μ. άσω. π. ακα. experior, tento, periculum facio. Et dicitur ferè de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare gestientes facere solent. Thucyd. καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες, Nihil non tentantes. Gregor. de Basilio, quem tyrannus minis absterrere frustra conabatur, ἄκον δέ τινα πειρᾶν τῶν ἀνθυπείρων. Vnde & πειρᾶν ἀνὴρ dicitur τὴν γυναῖκα, cum de stupro solicitat & interpellat. Latine attentare pudicitiam matronæ uel puellæ dicitur, quod est conari labefactare. Actiu. Bud. Com.

Πειράζων. ονος. ὁ. dissimulator.

Πειράνω. termino, finio, περατῶ.

Πειραός. ᾶ. portus est Athenis solitarius &

desertus quinque & triginta stadijs ab urbe disitus.

Παράομαι.μ.άσομαι.ω.ασμαι. sicut παράω, protento, aggredior, conor, nitor, experior, id est periculum facio, & experior, id est utor & adipiscor, ut experior meliorem fortunam. Synes. καὶ καλλίονος πειρᾶσθαι τοῦ δαίμονος, Meliorem fortunam experimini. id est fœlicius egit fortuna uobiscum. Bud. Com.

Πέαρ, ος

Πεῖρας.αος.τὸ. finis, funis, uinculum.

Πειρασμός.ῦ.ὁ. tentatio.

Πειρασής.οῦ.ὁ. tentator.

Πειρασικός. qui conatu inani utitur. ἀπὸ τοῦ πειράω. Aristoteles appellat πειρασικοὺς λόγους, qui ex ijs quæ probantur respondenti colligunt oppositam propositionem. Budæus Comment.

Πειρατέα. piratica, latrocinium.

Πειρατέον. experiundum est.

Πειρατεύω. prædor.

Πειρατήριον.ε.τὸ. tentatio, locus tentationis, piraterium, nauis piratarum, receptaculum latronum atq; prædonum.

Πειρατής.οῦ.ὁ. pirata. ἀπὸ τοῦ πείρω, pertranseo, quia semper mare permeat, uel ἀπὸ τοῦ πεῖρα, quod aliquando fraudem, & damnum significat.

Πειρατικαὶ νῆες Plutarcho dicuntur naues prædatoriæ.

Πειρηθῶμεν, pro πειρηθέωμεν. experiamur.

Πειρτίζω.μ.ίσω.π.ικα. πείρω.

Πέεσθα. uelamen, tabulatum in curru ubi res ponuntur, & ubi sedent qui curru uehuntur.

Πείρω.μ.ρῶ.π.κα. transeo, penetro, traijcio, pungo, figo.

Πεῖσα.ης.ἡ. obedientia, persuasio.

Πέσσας. irrigans, humectans.

Πέσσω. passum iri.

Πῆσις.ιος.ἡ. passio, persuasio.

Πῆσμα.ατος.τὸ. firmamentum, refugium, rudens, id est funis nauticus.

Πεισμονή.ῆς.ἡ. persuasio.

Πείωμα. patiar.

Πεῖσος. locus humidus. nam πῆσαι rigare est.

Πειστέον. obediendum, uel credendum est.

Πειστήρ. obediens, ὑπήκοος.

Πειστικός. qui facile persuadet, obediens.

Πείσω. futurum anceps à πάσχω uel πάθω.

Πείσων.ωνος.ὁ. Piso Romanus.

Πετάσω. agito.

Πεφύρκης. catamytus, incontinens. ὁ ἀφ' ὧν πέπεσε ἀποπλύμενος.

Πέκος. pellis, κώδιον.

Πεκτέω, ῶ

Πέκω. tondeo, pecto, euello, πάκω.

Πελαγία.τὰ. pelagica, κρόταλα.

Πελαγίζω. exundo, æstuo, restagno. Actiu.

Πελάγιος.ου.ὁ. maritimus, intra pelagus positus.

Πέλαγος.τος.τὸ. pelagus, profundum maris. Dictum sic putant, quòd sit πᾶσι τοῖς γῆς, id est procul à terra, quasi τὸ πλαγιος. uel τὸ μὴ πέλας γῆς.

Πελάζω.μ.άσω.π.ακα. propinquo, admoueo, à πέλας. Actiu.

Πέλανος.ε.ὁ. mola sacrificijs apta, quæ fiebat ex tenuissima farina. Item spissa concretior circa os apud Euripidem in Oreste. Item succosa lachryma instar thuris gummi densata. Est & obolus uaticinantibus erogari solitus.

Πελαργᾶν. consulere, admonere.

Πελαργιδεῖς.οἱ. pulli ciconiæ.

Πελαργικὸς νόμος. lex ab Aristophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

Πελαργοί. Thusci, τυῤῥηνοί.

Πέλαργος.ε.ὁ. ciconia. ὅτι τὸ ἔχειν λευκὰ μηλάνδρα, ἢ λευκά. πελὸν γὰρ τὸ μέλαν, καὶ ἀρχαϊκῶς τὸ λευκόν.

Πέλας. propè.

Πελασγία. dicta est olim Thessalia.

Πελατεία. clientela.

Πέλατης.ε.ὁ. &

Πελάτης.ιος. minister, cliens, mercenarius.

Πελατικόν.τὸ. clientela.

Πελέκιον.σ.τὸ. cochleare, catinus.

Πελέθισμα. cursus, δρόμημα.

Πελέθρον.ου.τὸ. iugerum, columba.

Πέλει. est, fit, decet, conuenit.

Πέλεα.ας.ἡ. πέλεθρον.

Πελειάς. άδος.ἡ. columba liuia.

Πελεκᾶνος. ε.ὁ. pelicanus auis, quæ & δρυοκολάπτης dicitur, quoniam arbores perforat.

Πελεκάω.μ.ήσω.π.κα. dolo, securi percutio. Actiu. accus.

Πελεκίζω.μ.ίσω.π.ικα. idem.

Πελέκινος.ε herba securidaca, Plin.

Πέλεκις.εως. καὶ εος.ἡ. bipennis, securis.

Πελεκύζω.μ.ύσω.π.υκα. πελεκίζω.

Πέλεκυς.υος.ὁ. πέλεκις.

Πελεκυτής.ῆ.ὁ. dolator.

Πελεκυφόρος.ε.ὁ. bipennifer.

Πελεμίζω.μ.ίσω.π.ικα. appropinquo, reuertor, agito, misceo, iudico.

Πέλεσκω. sum.

Πέλεσος.ε.ὁ. merda.

Πέλεται. sit, fiat.

Πελίδιον. adulterina coma, galericulum.

Πελιδνός.ῆ.ὁ. πέλιος.

Πελιδνόω.μ.ώσω.π. ωκα. liueo, nigrico, pallesco. Neutrum absol.

Πελιόομαι. idem.

Πέλιος.ε.ὸ. liuidus, niger.

Πελιτός.ῆ.ὁ. uel πελικτός. senex.

Πελίωμα.ατος.τὸ. uibex, liuor.

Πελλαντήρ. qui mulget, ἀμολγεύς.

Πέλλας.ά. cursorum et uiatorũ calceamenta.

Πέλλη.ης. ἡ. mulctra, uel mulctrale, ut apud Vergil. Implebunt mulctralia uaccæ.

Πέλλος.ε. auis, leuis, fuscus, πελιδνὸς.

Πέλμα.ατος.τὸ. planta pedis.

Πέλομαι. sum.

Πέλορ. nigrum.

Πελτάριον.σ.τὸ parua pelta.

Πελτασής.ῆ.ὁ. scutatus.

Πελτασικός.ῆ.ὁ. pugnans peltis.

Πέλτη.ης. ἡ. pelta, hoc est scutum breue umbone carens, formam habens lunæ iam semiplenæ. Xenoph. scribit Amazonidum peltam hederæ folio fuisse similem. Est & piscis nomen. Cæl. lib. 6. cap. 4.

Πέλτωρ. idem.

Πίλνη. galea, securis, peluis.

Πίλνος. idem.

Πίλνω. sum.

Πέλωρ.τὸ. monstrum, ingens.

Πελωρεύω. palàm facio.

Πελώρια.τὰ. Saturnalia in Thessalia.

Πελωρίδες. αἱ. pelorides genus concharum, dictum à magnitudine: aut à Peloro Siciliæ promontorio.

Πελώριος.σ.ὁ. &

Πελωρίς. nomen loci, insula, auis quædam.

Πέλωρος.σ.ὁ. excelsus, ingens, prodigiosus.

Πέμματα.τὰ. pemmata, hoc est bellaria, secundæ mensæ, res aromaticæ, cupediæ.

Πεμπάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. &

Πεμπάζω.μ.άσω.π. ακα. mitto. Item inquinq; metior, per pentadas, id est quiniones numero. A πέμπε Aeolice pro πέντε. Cælius libro 12. capite 10.

Πεμπάς.άδος.ἡ. numerus quinarius.

Πέμπελος. senex seu anus. παρὰ τὸ πέμπεσθαι ἐς τὸ ἄλλο.

Πεμπόβολον.σ.τὸ. πεντάσοβλον. Cælius libro 12. capite 10.

Πεμπλοῖος. quintanus.

Πεμπλάς.άδος.ἡ. quinquennitas.

Πεμπλεος.σ.ὁ. mittendus.

Πέμπλος.σ.ὁ. quintus.

Πέμπω.μ. ἐμψω.π. ομφα. mitto, pompam ago, deduco. Actiu. accus.

Πέμφιλος.σ.ὁ. asper, difficilis.

Πεμφιγώδης. humidus, flatulentus.

Πεμφίς.ίδος.ἡ. anima, respiratio, & solis radius.

Πενέσται. οἱ. apud Thessalos dicebãtur serui, non natura, sed iure belli, prius à manendo πένεσθαι dicti, quia pacta cum Thessalis seruarunt, quibus se in seruitutem addixerant. Cæl. lib. 13. cap. 28.

Πενέστερος. pauperior.

Πενέω. πενητεύω.

Πένης.ητος.ὁ. pauper, qui labore uictum quæsit, sed πτωχὸς mendicus est.

Πενησία.ης.ἡ. paupercula.

Πενητεύω. pauper sum, egeo.

Πενθερά.ᾶς.ἡ. socrus.

Πενθερός.ῆ.ὁ. socer, uxoris pater genero. sicut

mariti pater ἑαυτοῦ est sponsæ.

Πενθεσίλεια.ας.ἡ.Penthesilea.

Πενθέω.μ.ήσω.π.κα.lugeo. Actiu.

Πενθημιμερεὶς. cum post duos pedes syllaba relinquitur partem orationis terminans.

Πενθημιπόδιον.ε.τὸ.duo pedes & semissis.

Πενθημιχόνιξ.duæ chœnices & semissis.

Πενθικὸς.ἡ.ὁ.πενθικός.

Πενθικός.ἡ.ὁ.lugubris.

Πενθικῶς πράξειν.lugubriter & flebiliter agere, siue ualere.

Πένθιμος κουρά. dicebatur tonsura illa quæ propter morbum pedicularem fiebat.

Πένθος.ους.τὸ.luctus.

Πενία.ας.ἡ.paupertas. Differt autem à πλουτεία, quòd πενία egestas est moderata, & quæ laboribus rem paret, παρὰ τὸ πένεσθαι, πλουτεία uerò mendicitas, παρὰ τὸ πίνασθαι πάντας.

Πενιχραλέος.ε.ὁ.&

Πενιχρός.ἡ.ὸν.pauperculus,uilis.

Πένομαι.pauper sum,& in cura laboro. Ilia. α. ὡς ἡ μὲν τὰ πένονθ' ἕλκετο σταθμὸν, Sic illi quidem hæc agebant in exercitu.

Πενταδικός.ἡ.ὁ.quintus.

Πενταδιον.ε.τὸ.quinternio.

Πενταδάκτυλον. idem quod πεντόβολον.

Πενταδωρος.ὁ.quinq palmorum.

Πενταετηρὶς ἰδος.ἡ.quinquennium.

Πενταέτηρος.ὁ.&

Πενταετὴς.ἡ.ὁ.quinquennis.

Πενταετία.quinquennium,lustrum.

Πένταθλον.ε.τὸ. pentathlum, uel quinquertium. constabat autem cestu, cursu, saltu, disco, lucta.

Πένταθλος.ε.ὁ. quinquertio, ut qui omni certaminum genere ualet.

Πεντάκις.quinquies.

Πεντακισχίλιοι.quinq millia.

Πεντακοσιαρχία. cohors quingentaria duobus manipulis composita, cuius princeps πεντακοσιάρχα. Aeliano, tribunus minor dicitur Theodoro.

Πεντακόσιοι.quingenti.

Πεντακοσιομέδιμνοι. οἱ. ordo erat ciuium Athenis, à mensura frugum quas capiebant agris suis.

Πεντακυμίναι,& πεντακυμία.immanes undæ. Latini fluctus decumanos uocant.

Πενταμοιρος.ε. quintarius.

Πενταπαλαιὸν.ἡ. quod habet quinq pedes.

Πενταπλάσιος.ε.quincuplus.

Πεντάπρωροι.quinqueprimi. Verbum est municipale, quemadmodum δεκάπρωροι. Cicero in Ver. Magistratus & quinqueprimi accitu istius euocantur. Sic fortasse qui duodecim Pares Franciæ nunc dicuntur, Duodecimprimi ab initio uocati sunt. Bud. in Annot. post.

Πενταόβολον.ε.τὸ. ueru quod ex una ansa quinq obeliscos habet prominentes, in quibus assari potest.

Πενταόμφαλον.ε.τὸ.pentateuchum, quinq libri Moysi. ἀ πέντε & τεῦχος, uolumen.

Πενταφάρμακον.ε.τὸ. conuiuium erat quintuplici condimentorum genere, cuius meminit Spartianus in Vero. Cælius libro 15. capite 8.

Πενταφύλλον.ε.τὸ.quinquefolium herba.

Πένταχα. in quinq ordines, uel partes, manus. (nus.

Πέντε. quinq.

Πενταεκαιδεκαέτης. quindecim annorum.

Πενταεκαιδεκήρης. nauis dicitur Plutarcho in Demetr. quindecim ordinum.

Πενταεκονταρχία. semicenturia hominum sexagintaquatuor.

Πενταεύεγγον ξύλον. lignum erat quinq habens foramina, in quibus uinctorũ manus & pedes cum collo includebantur.

Πενταετηρικόν.ε. quinquennale, lustrale, quod quinto quoq anno instauratur. Verg. 4. Aeneid. trietericum pro triennali dixit ad eandem formam.

Πενταετηρὶς. ἰδος.ἡ. quinquennium, quinto quoq anno, πενταετηρίς.

Πεντήκοντα.quinquaginta.

Πεντηκονταδραχμον. pretium quinquaginta drachmarum.

Πεντηκονταεύειν. quinquagesimam partem exigere.

Πεντηκοντήρ.ῆρος.ὁ. dux quinquaginta hominum,

num, centurio.

Πεντηκοντόγγος.ε.ὁ.quinquaginta iugerum.

Πεντηκόντορος.& actuaria nauis quinquaginta remorum.

Πεντηκοστή.ῆς.ἡ.pentecoste, subauditur ἡμέρα, ut sit quinquagesimus dies à ferijs paschæ.

Πεντηκοστολόγοι. quinquagesimæ partis exactores.

Πεντηκοστός.ε.ὁ. quinquagesimus.

Πεντηκοστύς.ύος.ἡ.turma quinquaginta uirorum.

Πεντόβολον.ε.τὸ.pretium quinq obolorum.

Πένθολος.ε.ὁ, manus. ἀ πέντε, & ὄλος, ramus, quòd in quinq digitos instar ramorũ spargasit.

Πεντώβολος. πεμπόβολος.

Πένω.πένομαι.

Πέξις.ἡ.rasura, tonsura, ψίλωσις.

Πέος.ους.τὸ.ueretrum, mentula.

Πεπαθὼς, Ionice pro πεπαθηκώς. passus.

Πεπαινόμενος.ε.ὁ. maturus, qui maturuit.

Πεπαίνω.μ.ανῶ. maturo, mollio, concoquo, πέπτω. Actiuum.

Πεπαίτερος. mollior, maturior. Aeschyl. ἀνὴρ δ' ἑκὰν & ἓν πεπαίτερος μόρων.

Πεπαλαγμένος.ὁ. pollutus, fœdatus.

Πεπάλασθε. sortimini, sortem mittite.

Πεπαλάχθαι. sortitum esse. à παλάω, uel πάλλω.

Πεπάλη. παπάλη.

Πέπαμαι. possideo.

Πέπανσις.ι& ἡ. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi stomachi

Πεπανός. mollis, maturus.

Πεπαρμένος.ε. transfixus. à πείρω.

Πεπαρόνηκα. debacchatus sum, erraui.

Πεπαῦσθαι. cessare.

Πέπειρος.ε.ὁ. maturus, concoctus, digestus. uerbale à πέπτω, teste Gaza.

Πέπεισμαι. præt. à πείθομαι. persuasus sum, certus sum, persuasum habeo.

Πεπερασμένον. conclusum. hinc

Πεπερασμένος βίος. exacta uita.

Πέπερι.εος,τὸ. piper.

Πεπερίζειν. piper sapere.

Πεπληροφορημένως. plenissimè, abunde.

Πεπλησιακὸς διδασκάλου. qui nunquam recedit à latere præceptoris, edoctus à præceptore.

Πέπλος.ε.τὸ.&

Πέπλος.ε.ὁ. tela prætenuis, πέπλον ὕφασμα ἢ σινδόνος. Est autem uestis mulierum proprie quemadmodũ χιτὼν uirorum, ut annotat Eustathius. unde & βαθύπεπλοι, & καλλίπεπλοι, & ἐλκεσίπεπλοι mulierum epitheta sunt apud Homerum. Euripides tamen uiris etiam tribuit, ut scribit Cæl. lib. 8. capite 16. Donatus πέπλον ad sacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ consecratum fuisse tradit. In hoc depingebantur ex more apud Athenienses, qui strenue in bello se gesserant. Erat & hoc titulo Aristotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur, & nauium ad Troiam catalogum.

Item uelum curribus instratum ad pulueren prohibendum. Ponitur & pro instratis equorum apud Homer. Item pro frutice apud Dioscoridem, sicuteti am πέπλις, quem Hippocra. πέπλιον uocauit. Latinis quoque peplus uel peplum dicitur. Plaut. Nunquam ad ciuitatem uenio, nisi cum infertur peplum. Cæl. lib. 8. capite 18.

Πέπυμαι. sapiens sum.

Πεπυμένος. prudẽs, participium pro nomine. ἀπὸ τοῦ πύω, ἢ πυύω τὸ φρονῶ.

Πέπυστα. sapiens est, facultas adest, uincitur, uincit.

Πεποδισμένος.ὁ. pedibus uinctus.

Πέποιθα, præt. med. à πείθω. confido. Accipitur enim præteritum pro præsenti.

Πεποίθησις.ιος,ἡ.&

Πεποιθία.ας.ἡ. confidentia, fiducia, à quo fit uerbum πεποίθω.

Πεποιθότατος. charissimus, in quo maxime cõfidimus.

Πεποιθὼς. fretus, confisus.

Πεποιωμένων. qualitate aliqua præditum.

Πέπων. uide πέπων.

Πεπωνικός. τὸ. uitiosum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Πέπονον.ὁ.τὸ.peponum,coctum,digestum.
Πέπονθα.passi estis.Præt.est.uerbi πάσχω.
Πεποτήαται.uolarunt.ἀ.ποτάομαι.
Πεπρακται.actum est.
Πεπρησμένος.ὁ.crassus.ἀπὸ τοῦ πεπᾶσαι τοῦ φυσῆσαι.Vnde ἐμπεπρησμένος,ut φωνὴ ἐμπεπρησμένης ὑὸς,Aristoph.Vesp.id est,ἐμπεφυσημένης,παχείας.
Πεπρωμένα.κς.ἡ.ὁ
Πεπρωμένον.ὁ.τὸ.ἐμαρμένη,τύχη γένεσις,fatum,quòd per ipsum omnia sunt finita & certa quadam lege statuta,& quasi ad finem perducta.Deducitur autem hæc uox ἀ περάτου termino & ἕρυω traho,quod trahat,& uicissim cedat rebus omnibus consequentibus.Sed proprie πεπρωμένον participium est,& significat quod fatatũ est,fato præscriptum est.
Πέπρωται.fatatum est.
Πέπλαμαι.uolaui,apertus sum.
Πεπλώς.lapsus,pro πεπλωκώς.
Πεπληώς.ῶτος.ὁ.restrictus timore,timens,uolans.
Πεπλικαί.ἀῖ.medicamenta sunt ad cõcoctionem foris adhiberi solita.
Πεπλικός.ἡ.ὸ.digestiuus.
Πεπτός.ἡ.ὸ.digestibilis.
Πέπτω.μ.πέσω,uel πέψω.panem facio,pinso,digero.
Πεπτώς.πεπτωκώς.
Πέπυσμαι.audiui,didici,uidi.
Πέπυσο.audierat.
Πέπωκα,ἀ πίνω.bibi,ebrius sum.Lucia.in Lapith.ἐπεπώκει γὰρ ἤδη,iam enim potus erat.
Πέπων.ονος.ὁ.fructus species maximè refrigerantis,de quo Plin.libro 20.capite 1.
Et generaliter omnes fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per translationem pro fracto,effœminato,exoluto,dissoluto,molli,imbelli.ut Iliad.β.ὦ πέπονες,κατ' ἰλίγχια,ἀχαιΐδες,ἔτ' ἴτ' ἀχαιοί.Interdum blanda & amica uox apud eundem,ut ὦ πέπον,id est,προσφιλίσατε,προσωίσατε,amicissimè,iucũdissime.Ponitur aliquãdo adiectiue,un

de est illud,μαλθακάτερα πέπονος συκῆμοι γένοιτο,Mollior mihi euasisti ficus matura.Legitur & in neutro genere pro eodem.Cæl.lib.8.capite 19.
Περ.syllabica adiectio.
Περάαν.penetrare,pro περᾶν,πλεῖν.
Περαίας.translitoranus.
Περαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.εἰς τὸ πέρας ἄγω,ad finem perduco,compleo,perficio,absoluo.
Actiuum accus.
Περαῖος.extremus.
Περαιόομαι,μ.ώσομαι.π.ωμαι.&
Περαόω.μ.ώσω.π.ωκα.traïcio,transmitto,transeo,egredior,prodeo,exeo,peruenio.
Actiuum accus.
Περαίτερω.ulterius.Genit.ut περαίτερα τῆς προσηκούσης,supra iustum.
Πέραν sequente uocali,& πέρα sequente consonante.trans,ultra.Est autem aduerbiũ,& cum genitiuo iungitur,ut πέρα πίστεως,supra fidem.
Περαόω.μ.ώσω.π.ωκα.idem quod περαόω,transfero,supero.
Πέρας.ατος.τὸ.finis,extremitas,terminus,punctum,linea,λύσις.Accipitur pro tandem aduerbialiter,quemadmodum τέλος per eclipsin τοῦ κατὰ.
Περάσιμος.transmeabilis.
Πέρατα.τὰ.ora.
Περατεύω..finio.
Πέρατες.κος.extremitas oceani,hemisphæriũ sub terra,oriens,occidens.
Πέρατος.ἡ.ὸ.peruius.
Περατόω.μ.ὥσω.π.ωκα.termino,transeo.
Περάω.μ.άσω.π.ακα.sicut περαόω,transfigo,penetro,trãsfero,transmitto,transeo,profero,promoueo,supero,
Πέργαμον.τὸ.promontorium Idæ.
Πέργαμος.ἡ.ὁ.Pergamus,urbs Asiæ.
Πέρδιξ.perdix.
Πέρδομαι,&
Πέρδω.μ.ρσῶ.π.ρκα.mesus aoristus πέπορδα,pedo,βδέω.Neut.absol.
Πέραμι.supero,id est sum superstes superuiuo,cirumeo.
Περνάω.infero.

Πέρνω.πέρασα.
Περυτός.meabilis,ut περυτὸς ποταμὸς apud Herodotum,quasi dicas transmissibilis,qui traïcitur.
Πέρθω.μ.έρσω.π.ερκα.populor,diripio,ut fit expugnatis iam & captis urbibus Actii.
Πέρι,accentu in prima aduerbialiter accipitur pro ultra,excessiuè,ægregiè,eximiè.
Item pro περὶ,dum nomini cui adhæret postponitur.Plato,ὧν ἐγὼ οἶδα,ὅτι μέγα,οὐδὲ σμικρὸν πέρι ἐπαΐω,pro περὶ ὧν.
Περὶ.præpositio genitiuo iuncta,est memorativa particula,& significat de,ut περὶ τῶν ἀνθρώπων,de hominibus.Item pro,auxiliỹ nota,ut περὶ σοῦ μάχομαι,pro te pugno.
Item præ,cũ comparationem aliquã et excellentiã denotamus,ut περὶ πάντων,præ omnibus.Datiuo iuncta significat pro,& usum seu commodum notat.Hom.περὶ γὰρ σφίσι ἔδωκεν ἀθωὴ ἔργα ἐπίστασθαι περικαλλέα,Pro eis dedit Minerua opera scire egregia:de mulieribus Phæacum.Aliquã do datiuum habet poëtice pro genitiuo,& præsertim cum δ'ἄλλοικα,eiusq; synonymis iunctum,ut δ'ἄλλοικα περὶ ξανθῷ μενελάῳ.Accusatiuo iuncta significat circa,et est loci,causæ,& temporis particula,ut περὶ τείχη,περὶ πολιτείαν,περὶ ὥραν ἔκτην.
Quin & hoc casu excellere designat,ut ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν,qui superat mentes hominum.In compositione auget interdum & intendit significationẽ,ut præ et per apud nos,ut περίφοβος pertrepidus.
Dicitur locutione græca οἱ περὶ ἀρίστιππον pro Aristippus,sicut οἱ ἀμφὶ σωκράτη,pro Socrates,de quo Bud.Com.
Περὶ ἀπλήρων.adimuicem,mutuò.
Περὶ ἀπλόπλους ποιεῖσθαι.contemptui habere.
Περὶ καθαρσιώσεως.crimen perduellionis.
Περὶ ὅ.quocirca.
Περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι.parui facere.
Περὶ οὐδενὸς ἀγεῖν.ὸ.pro nihilo ducebãt.(re
Περὶ πλείονος ποιεῖσθαι.pluris facere et duce

Περὶ.
Περὶ πλείστου ποιεῖσθαι.maximi existimare.
Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.magnificare.
Περὶ πρώτην νύκτα.prima nocte,nocte incipiente.
Περὶ ζοήτης.uide περὶ πολλοῦ.
Περὶ τὸ ἔαρ,uel ἔαρος ἐπιγινομένου,καὶ ἔαρος ἀφικομένου,ineunte uere.
Περιαγίνω.edico.
Περιαγορᾶς.ᾶ.ὁ.circunforaneus,loquax.
Περιαγνίζω.lustro.
Περιάγνυμι.μ.περιάξω.frango,contorqueo,torquendo confringo.Bud.Com.
Περιάγομαι.uoce passiua,pro circumago,ut ἄγομαι pro mecum duco.Bud.Com.
Περιαγορᾶος.circũforaneus,rabula,loquax.
Περιάγχω.obtorqueo.
Περιαγχωνίζω.manus post terga uincio.
Περιάγω.μ.αξω.τὸ καταφανῆ ποιῶ,id est(scribit Budæus Commentariỹs)circunduco ut circumfero.Item circumeo.Math.9.περιῆγεν ὁ ἰκὼς τὰς πόλεις πάσας.Sic enim ἄγαν,& composita ab eo,de pedibus dicuntur,ut ἐλαύνω,et eius composita de equitibus.Item uerso.unde περίαγλος,uersatilis.Item redigo.Diiscor.ὁ.εἰς ὁμοιοφόρως περιάγουσι τὸ σῶμα διαθέσεις,Similiter afficiunt,ad similes affectiones redigunt.Item tandem adduco,ad extremum attraho & asciscо.Herodia.εἰς αὐτὸν τὸ μόνον περιαγαγεῖν πλῶ ἀρχῶν.Idem,εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν περιάγω,Adductus est tandem ad conditiones amicitiæ & concordiæ.Sic Cic.de Amic.Nihil est quod se rem ullam tam illicitat,& tam attrahat,quàm ad amicitiam similitudo.Ex quo intelligitur in hoc uerbo uim aliquam & difficultatem inludi,quemadmodum apud Latinos in traho.Bud.Com.
Περιαγωγή.ῆς.ἡ.circumactio.
Περιαδέω.narrare.
Περιαδής.ἐος.circunfluus.
Περιαθρέω.circunspecto.
Περιαίνυμαι.contineo,complector,περιέχω.
Περιαιρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.sic dicitur,ut ἀφαιρέομαι,priuor,spolior.Demosthen.κατὰ μειδ.ἐπὶ περιαιρεθεὶς οὗπερ τὰ ὄντα,

ἴσως μὴ ἂν ἄρ ὑβρίζοι, Si ab eo auferrẽtur eius diuitiæ, & publicarentur, modestius deinde ageret. Significat etiam excutere & abstergere. Idem, περιαιρεῖν τὴν ὕβριν, ἢ τὸ φρόνημα αὐτῶν. Bud. Com.

Περιαίρεσις.ιος.ἡ. amputatio.

Περιαιρετός. exemptilis, tollendus.

Περιαιρέω.μ.άσω.π.ηκα. aufero, adimo, euello. Item amputo, circuncido, ut περιαιρεμένη ἄμπελος, id est, uitis amputatis sarmentis, uitis putata.

Περίακτον.ε.τὸ. uulgatum.

Περίακτος.η.ον, uersatilis. Vnde περίακτοι loca scenæ, quòd in eis machinæ essent uersatiles. Cæl. libro 5. cap. 8.

Περιαλγής.ὲς.ὁ,ἡ. dolens, anxius, admodum tristis, ἀχθόμενος.

Περιαλείφω. circumungo, circunuestio.

Περίαλος.ε.ὁ. uertebrum coxarum.

Περιαλουργὸς ὁ. malis tinctus, hoc est immersus malis, ἀλουργὸς τοῖς κακοῖς, translatione sumpta à purpuræ tinctura, quæ è maris profunditate peti solet.

Περιαμάω. meto, θερίζω.

Περίαμμα. amuletum. Bud. Com.

Περιαμπέχεσθαι obtegi uelamentis.

Περιαμύσσω. circunscarifico.

Περιάμφοδοι οἰκίαι. ædes principium à priuatorum domibus distinctæ, quas Latini insulas uocant. Bud. in Annot. post.

Περιανθίζω. flores colligo. Et translate pro orno. Cyril. lib. 1. The. περιανθίζεσθαι λόγοις ἢ ἀληθείας δόξας.

Περιαντλέμφος.ε. fotus.

Περίαπτον.ε.τὸ. circumpendens, ornamentũ ut monile, amuletum, alligatũ alexipharmacõ, φυλακτήριον, ἀποτρόπαιον, περίαμμα

Περιάπτω.μ.άψω.π.αφα. applico, περιτίθημι, impono, imprimo, iniungo, ut τὴν πόλει αἰχμὴν περιάπτειν, Pla. sicut imponere ignominiam, aut uulnus Reip. Ciceroni.

Item pro amuleto appendo, ut περιάπτειν ἀλεξιφάρμακον, Plutarch. & περιάπτειν φίλτρα ἐς ὠστέκιον, Theophr. Est etiam acquiro ascisco. Xenoph. μεγάλας δὲ τιμὰς τῇ πόλει περιάψειν. Et pro ornamento

colligesto. Plato de Rep. 3. ἐὰν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὄροφον ἴέναι, ἐὰν περιάψηται. Budæus Commentarijs.

Περιαρόω. circumaro, exaro.

Περιαρτάω. dependeo.

Περιαρχία.ας.ἡ. medicina ad purgandum.

Περιαστράπτω. fulgure obruo.

Περιαυθαδίζω. contumaciter, & intractabiliter me gero.

Περιαυτολογῶν. de seipso loqui, ut gloriosi homines solent.

Περιαυτολογία.ας.ἡ. suiipsius prædicatio, ubi quis seipsum laudat, ut Achilles apud Homer. οὐκ ὁρᾷς, οἷος ἐγὼ καλὸς καὶ μέγας; Nonne uides quàm pulcher ego, & quàm magnus? Et Aeneas apud Vergil. Sum pius Aeneas, fama super æthera notus. Cælius libro 4. capite 5.

Περιαυχένιος.ος.ον. collaris torques.

Περιβάδλω. uolutim, pedibus alternatim motis.

Περιβάλλω. protego, circumeo.

Περιβάλλομαι. circundo, ambitu cingo, ut περιβάλλω, & περιβάλλεσθαι τὰ τάχιστα τὸν πόλιν Aristot. & περιβάλλεσθαι ῥύματα, hoc est, uallo & castellis cingere, Xenoph. Herodotus cum duobus accus. iunxit in eadem significatione, τεῖχος περιβάλλεσθαι τῇ πόλιν, quasi muris amicire & induere. Sic etiam περιβάλλεσθαι δυνάμιν, pro sepire se potentia, Lucianus & περιβάλλεσθαι δύναμιν καὶ πεζικὴν καὶ ναυτικὴν, Isocrati, est (ut Liu. inquit) succinctum esse armis & legionibus. Item assumo, capesso, induo, ut περιβάλλεσθαι σκυθρωπότητα καὶ ὄγκον Plut. sicut induere simulationem, induere ingenium, Liuio. Item amplector, id est, colligo, comparo, quæro, προσλαμβάνομαι, ut περιβάλλεσθαι λόξαν, Xenoph. περιβάλλεσθαι πλοῦτον, Athenæo. Bud. Commentarijs. Ita etiam

Περιβάλλω, pro ambio, circundo, cingo. Antiphon, καὶ τὰ τείχη τῇ μαχαίρᾳ περιέβαλε. unde περίβολος. Item amplector. Xenoph. de lepore, περιβάλλων τὴν ἀγαπῶν τὸς τόπους, ἐν οἷς ἔφάνη. Vnde περιβάλλω τῷ νῷ, complector animo: id quod Cicero de

de Vniuers. ad uerbum ferè expressit, Sic (inquit) animus à medio profectus, extremitatem cæli à suprema regione rotundo ambitu circuniecit, id est, περιέβαλε. Accipitur & pro induo, siue amicio. Grego. ἐν ἱδρῶτι γυμνὸν, περίβαλε. Herodian. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι. Item pro irretio, implico, περιτίθημι, ut συμφορᾶς περιβάλλειν, Isocr. & κακοῖς περιβάλλειν Aeschin. Sic ὀνείδεσι περιβάλλειν, probris aliquem implicare, Demosth. & καταδίκαις τινὰς τῶν πλουσίων περιβαλὼν, Herodia. Ad eundem modum Cicero in Acad. In id ipsum se induit, quod timebat. hoc est, Eo, quod uitare cupiebat, reuolutus est. Et in Verr. Hic uidete in quot laqueos se induit, quorum ex nullo unquam se expediet. Bud. ibidem.

Περιβαρίδες.ὰ. calceamenta muliebria.

Περιβάς.ἀποχησάμενος.

Περιβιῶν. superuiuere.

Περίβλεπτος.η.ὸ. circunspectus, conspicuus, illustris, ἔνδοξος, περιβόητος.

Περιβλέπω.μ.έψω.π.εφα. circunspicio. Item admiror, suspicio.

Περίβλημα. pallium, sagulum, quod circunïjcitur corpori.

Περιβλύω. circumalluo.

Περιβόητος.ου.ὁ. celebris, diuulgatus, famigeratus.

Περιβόλαιον.ε.τὸ. uestis, opertorium.

Περιβολή.ῆς.ἡ. toga, cultus, gestamen. Herodianus, οὔτε τοῖς πλούτου περιβολαῖς λαμπρούς. Item amplexus, fotus. Xenoph. de catellis matri propriè subïjciendis, τῶν δὲ μητέρων, καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν, καὶ τὸ πυκνὸν μα, καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι. Aliquando idem quod ὑπερβολὴ exuperantia, opulentia. Dicitur & ἐπὶ λόγων περιβολὴ, pro uariegato & inflexo sermone.

Περίβολον.ε.τὸ. &

Περίβολος.ε.ὁ. ambitus, mœnia, porticus, θωρηκὸς, lorica murorum, ἕρκος. In priuatis (inquit M. Grabal.) ædibus, solaria, tecta uesepto, ne quis in præceps cadat, muniũtur, id loricam, loriculam, uel περίβολον nomi-

nare possumus. Bud. Com.

Περιβόννος.ε.ὁ. montosus.

Περιβραχιόνιον.ε.τὸ. brachiale.

Περιβρύχομαι. fremo.

Περιγαθέω.μ.ήσω. circunspicio.

Περίγεια.τὰ. terræ aduersantia, terræ proxima.

Περιγηθὴς.ὲος.ὁ, perhilaris, lætus.

Περιγηράσκω. inueterasco.

Περιγίνομαι. adsum, superstes sum, euado, ut περισώζομαι, seruor à morte, Demosthen. κατὰ σὸνμπ. Significat etiam abundare, reliquum esse, id est, περισσεύειν, περιεῖναι. Item superesse, promptum esse, in tegrũ esse, πλέον ἔχειν, ut ἀρίστιππος ὁρῶν τὴν αὐτῷ περιγιγνομένην ἐν φιλοσοφίας ἕξιν, τὸ δύνασθαι πᾶσι θαῤῥούντως ὁμιλεῖν. Item uinco, supero, κρείττων εἰμὶ, ὑπερέχω. Et περιγίνεται, ἂς ἐναντίον συμβαίνει. Item licet, plenum ius est.

Περιγλαγὴς.ὲος.ὁ,ἡ. succulentus, lacteus.

Περιγνάμπτω.μ.ἔμψω.π.αμφα. circunflecto.

Περίγραπτος. præscriptus, & non liber & laxus, definitus, perceptibilis.

Περιγραφὴ.ῆς.ἡ. fraus. Item consumptio, expletio. Item circunscriptio rei, lineamentum totius ædificij.

Περιγραφικὸς.ὴ.ὸ. circunscriptitius, deceptorius.

Περίγραφος.ὁ. tropus est, qui docet quemadmodum datum circulũ, uerbi gratia, quadrato concludamus schemate. Capel. libro 6.

Περιγράφω.μ.άψω.π.αφα. circunscribo, hoc est, decipio, circunuenio. Item tollo, expũgo, è numero aufero. Aeschin. περιγράψειν ἐκ τῆς πολιτείας. Sic Cic. Philip. 13. Senatus in Capitolium parata de circunscribendo adolescente sententia consularis, hoc est, deïjciendo magistratu Octauio, et imperio ei abrogando. Et apud eundem circunscribere senatum, pro authoritatẽ senatui auferre. Et circunscribo, hoc est definio, præstituo, termino. περιορίζω, ἀφορίζω, Aristot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 10. Ita Cipro Sest. Genus uniuersum breui circun-

scribi ac definiri potest. Idem in Parad. Exilium terribile est illis, quibus circunscriptus est habitandi locus. Budæus Commentarijs.

Περιγυρίς.ίδος.ἡ.circunferentia.

Περιδαρδάπτεσθαι.deuorare, consumere.

Περιδειέα.metus inutilis.

Περιδειής.ἐος.ὁ,ἡ.trepidus, pauidus, attonitus, pauore offusus apud Platonem, & formidolosus apud Isocrat. hoc est qui timori est alijs.

Περιδείδω.nimis metuo.

Περιδέξιος.ν.ὁ.aptus, ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter.

Περίδ'ιεὶς.uincitis & superatis.

Περίδειπνον.ν.τὸ.parentalia, cœna funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat. Circumpotationem uocat Cicero.

Περίδεσμον.ν.τὸ.flexus ceruicis.

Περιδέραιον.ν.τὸ.collarium, inauris, monile colli, ornamentum colli, corium latum in collo canis. ἀπὸ περὶ circum, & δέρη, collum Duplici ρ in medio quidam scribunt.

Περιδερίς.ίδος.ἡ.idem.

Περιδεχυκὼς.admodum uarius, & ornatus.

Περιδέω.μ.ήσω.uel ἥσω.σ.κα. circunligo.

Περιδεῶς.pauidè.

Περίδηλος.ν.ὁ.manifestus.

Περιδίδομαι.pignus do, depono. Vnde περίδοσις, pactio, facio sponsionem: & περιδώμεθον, sponsionem faciamus, περιδώσομαι, obstringam. Bud. Com.

Περιδιέρας.implicans.

Περιδινεῖσθαι, circunuersari.

Περιδινέω.obuerso.

Περιδίνησις.ἡ.uertigo.

Περίδοσις.pignus.

Περιδοπέω.obstrepo.

Περιδρέπομαι.complector.

Περιδρομή.ῆς.ἡ.ambitus, circuitus, circinatio

Περιδρομίδες.αἱ.hypetræ ambulationes, quas Latini xysta appellant. Vitru. lib. 5.

Περίδρομος.ν.ὁ.plaga retis genus.

Περιδύω.μ.ύσω.π.υκα.induo, spolio. Actiu.

Περιδυσ'εσμένα.τὰ.corrosa.

Περιέδω.despicio, negligo.

Περιειλέω μ.ήσω.π.ηκα.circunuolo, circũdo.

Περιειλημμένος.residens, relictus, undiq; comprehensus.

Περιείλησις.circuitus, circumuolutio.

Περίειμι.sicut περιγίνομαι, superstes sum, adhuc uiuo, circumeo. Item excello, uinco. Περίεστι etiam ἀντὶ τοῦ περισσεύει, redũdat, superuacuum est, non necessariũ est, abundans nimis est, uel affluens, uel exuberans. Item περίεστόν ἐστι, saluum est & integrum, abundè licet, facultas superest. Τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ, pro reliquijs exercitus apud Thucyd.

Περιεργάσθαι.superfuturum.

Περιεκτικόν.superans, continens, generale, uniuersale.

Περιεκτικός.ἡ.ὁ.comprehensiuus. Vnde περιεκτικὰ ὀνόματα, nomina locum continentem significantia, plerunq; terminata in εῖον, ut κορεῖον, ταφρεῖον, μαγαρεῖον.

Περιεκφαύνω.abigo.

Περιελίξαντες.οἱ.rotantes.

Περιελιξις.ιος.ἡ.uertigo.

Περιελίττω.μ.ίξω.π.ιχα. circunuerso, uoluo, implico. Actiu. accus. Dicitur & περιελίττεσθαι pro eodem.

Περιέλκω.decipio.

Περιέλομαι, &

Περιελῶ.aufero, demolior.

Περιέμαι.adipiscor.

Περιεμετικῶς.ægrè ferens.

Περιεπάγη.fixum est.

Περιεπλισμένος.ὁ.purus, quasi dicat decorticatus. παρὰ τὸ πλίσσειν.

Περιεπλύξετο.amplectebatur, ἐκλύκωσε.

Περιέπω.orno, excolo, adapto, foueo, amplector, curo, deriuo, assector apud Plutar.

Περιεργάζομαι.μ.άζομαι.π.ασμαι.elaboro, orno, satago, scisciter, curiosè ago, inaniter laboro.

Περιεργία.ας.ἡ.curiositas, sedulitas, superflua anxietas, & ueluti diligentiæ redundantia, molestia.

Περίεργος.ν.ὁ.curiosus, laboriosus, qui nimiam atq; mustatam curam habet in rebus agendis, peruersus. Item opiparus, quando de mensa aut edulijs dicitur.

Περιεργότερον.accuratius, obseruantius, curiosius.

Περιέργως.accuratè, curiosè.

Περιερέα.purgatio.

Περιερίπλω.remigo.

Περιέρμα.αος.τὸ.pedica.

Περιέρρων.quærens.

Περιέρχομαι.circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. Item περιελθεῖν, usu uenisse, euenisse contigisse, cessisse, euasisse. Depon. accusatiuo.

Περιεσκεμμένος.consyderatus, circũspectus, qui prudenter ac consyderatè agit. ἀπὸ περισκέπτομαι.

Περιεσκεμμένως.cautè, præmeditatè.

Περιεσπᾶτο.distiendebatur, distrahebatur, priuabatur.

Περίεσταλ.indutus est, περιβέβλ.

Περίεφθι&ν.circunuenti sunt.

Περιέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι.obtineo, cupio in amorem alicuius propensus sum, amplector, adhæreo, animum intendo & applico alicui rei, φροντίζω. Item implicor, stipor, uallor. περιέχεσθαι δεισιδαιμονίᾳ, est religione teneri, Athen. Depon. genus.

Περιεχόμενος.ν.ὁ.obductus.

Περιέχω.μ.ξω.π.περιέσχηκα.contineo, amplector, aliquid in mente complector, undiq; amplector ac teneo. Item excello. Actiu. accusatiuo.

Περιζυγόν.ν.τὸ.res circa iugum, funis.

Περίζυξ.sub eodem iugo, ὁμόζυγος.

Περίζωμα.ατος.τὸ.omne quod circuncingit, pudendorum uelamen, subligaculum, cinctum Theodorus interpretatur.

Περιζωμάτιον.ν.paruum lumbare.

Περιζώννυμι, &

Περιζωννύω.μ.ώσω.π.ωκα.præcingo, ambio. Actiu. accus.

Περικλόμαι.μ.ήσομαι.π.κλιμαι. duco per uiã ignarum, circumeo. Item narro, indico. Actiu.

Περικλής.ἐος.circumagens, rotundus, circularis, circunferentiam habens.

Περίκλησις.ιος.ἡ.expositio, descriptio, ueluti Dionysij γῆς περίκλησις.

Περικλυτής.ἔ.ὁ.expositor, descriptor.

Περίκλυτος.prætexta.

Περικλυσμός.circumactus.

Περικλύς&ν.circumibant.

Περικύθιλον.desyderabat.

Περικύθημα.ατος.τὸ.destillatio, expressio, excolatio.

Περικυκής.acutus, ἠκονημένος.

Περικύκω.mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo, recido. Bud. Com.

Περικύλισις.ιος.ἡ.circuitus.

Περικωκτέω.lamẽtor, indignè fero, ut περικωκτέων τῇ συμφορῇ, cladem lamentatur Herodo.

Περικωμᾶν.personare, circunsonare. Vnde περικῶμαι passiu. ut νῆσος περικωμᾶται τῷ πνεύματι Luciano, quæ uentos habet circunsonantes, uel quæ uentis circunsonat, ut Cic. Offic. 3. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undiq; circunsonare.

Περιθάλπω.μ.άλψω.π.αλφα.circunfoueo.

Περιθαμβὴς.ὁ.pertrepidus.

Περιθεάω.facio rem diuinam, lustro, purgo.

Περιθέωσις.ιος.ἡ.incantatio.

Περίθετος κόμη.galericulũ, coma appositicia.

Περιθέω.in orbem curro, obambulo.

Περίθυον.rota.

Περίθυλος.ὁ.persona, larua.

Περίθυσ.τὸ.στεφανῦ, coronare, circumponere serta. Aristoph. περίθυε τὴν κεφαλήν. Mos enim erat coronatos in concionib. dicere.

Περιθραύω.effringo.

Περιθρικτέον.circuncurrendum est.

Περιθρηνῶδη.lamentis & gemitibus circunsonare.

Περίθριξ.ιχος.capillus nondum rasus à prima usq; iuuentute.

Περιθρυλῶδη.obstrepi, personare, circunsonare, circunstrepere. Bud. Com.

Περίθυμος.excandescens, ἄγαν πεθυμωμένος.

Περιθυρᾶν.ad ianuam stare.

Περιθωρακίδιον.τὸ.sagum, quod militũ erat, & super induebatur armis.

Περιάσιν. transeunt, circumeunt.
Περιδέαν. contemnere, circumspicere.
Περιδύεται. circumit.
Περιέσαμαι. μ. σήσομαι. π. αμαι. obsideo. Item degenero. Syneſ. ἢ περιέσημεν ἡμεῖς ἀς τῶν ζ. Eò iam mores nobis euaſerunt. Demoſth. καὶ πρᾶγμα ἀς ὑπέρδεινόν μοι περιέσκ, Res mihi attrociſsimè ceſsit, & quaſi in contrariũ ceſsit euẽtu grauiſsimo. Eſt etiã circunſtare & circunfundi. Thucyd. ὅτε πυρμήχιος πίνδωνα περιέσχε πόλιν. Εἰς τὸ αὐτὸ ὁ λόγος σοι περισῇ, reuoluatur, circumagatur ad id idem. Depon. Sic
Περιέσημι. μ. σήσω. π. σηκα. circumſto. Item degenerare facio, immuto. Athen. lib. 12. ἀς ζοσθενον αὐτὸν περιέσησεν ὁ περὶ ἡδονλὴν βίος. Vſque adeò hominis fortunam circumegit in contrarium uita uoluptuaria. Et Aeſchin. καὶ ἀς τοῦτο φέρων περιέσκοσε τὰ πράγματα, Ita tandem Reip. ſtatum in contrarium commutauit. Sic ἀς πνίαν περισήσε, redigens, Herodia. & Ariſtot. Polit. 5. ἀς ἑαυτὸν περίεσκοσε πόλι πολιτείαν, in ſuam poteſtatem redegit. Neutrum accuſatiuo.
Περίζω. cingo.
Περικαής. ήος. ὁ, ἡ. peruſtus, ardẽs, peraridus.
Περικαθαίρω. purgo.
Περικαθάπτω. apto, pertracto.
Περικάθαρμα. τος. τὸ. purgamentum.
Περικαθέζομενοι. οἱ. circunſeſsi.
Περικάθημαι. obſideo, πολιορκῶ. Depon. accu.
Περικάθησις. ιος, ἡ. πολιορκία.
Περικαίω. peruro, et torridum facio. Et translate pro afficio dolore uehemẽti, ſicut Teren. Vro hominem, pro ango.
Περικαλλέστερον. ν. τὸ. pulchrius.
Περικαλλίως. ſupra modum, pulchrè.
Περικαλλής. ίος. ὁ, ἡ. ualde pulcher, ſplẽdidus.
Περικάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. circunflecto.
Περικάρδια. τὰ. præcordia, pellicula cor obtegens.
Περικάρπιον. ν. τὸ. ornamentum circa exteriorem partem manus. Item ſeminis inuolucrum, id eſt, id quod ipſum ſemen ambit, & à cæli animaliumq; iniurijs tuetur, ut in frugibus ſpica, in caſtaneis echinus, &c.
Περικαρισμός. ὁ. feſtucatio, cum gallina ouo edito ſeſe feſtuca aliqua purificat, et ouа luſtrat. Cal. lib. 16. cap. 29.
Περικαταῤῥήγνυμι. lacero, diffringo.
Περικαύκω. circumuri.
Περικαῶς. amatoriè.
Περίκειμαι. tribuor, aſſignor. Herodia. παρὰ λαβόντος δὲ τὴν ἀρχὴν ἀλιξάνδρου, τὸ κῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περίκειτο. Et induor, circunfuſum habeo, περιτίθεμαι. Gregor. οἶδα γὰρ καὶ αὐτὸς ἀσθένειαν περικείμενον, Scio enim me infirmitate circundatum eſſe & circunfuſum, id eſt, ἐνδεδυκὼς, περιλιθέμενος, Sic Syneſ. ἰακία γάρ ὄζειρ ἀρετῆς προσωπεῖον περικειμένη. Videtur autem cum acc. iungi. ut annot. Bud. Cõ.
Περικάω. circunrado.
Περικέρδια. τὰ. aſtutiæ.
Περικεφαλαία. ας. ἡ. galea. Accipitur & pro ſpiris capilli muliebris.
Περικήδομαι. curo, φάλομαι φροντίζω.
Περίκικλος. ν. ὁ. prædurus, ſiccus, ambuſtus.
Περίκλασις. ιος. ἡ. confractio, reflexio.
Περίκλασος. ν. ὁ. circumcluſus.
Περικλείω. concludo, includo.
Περικλινής. ίος. accliuis, decliuis.
Περικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. circuncludo, aqua circunfundo.
Περίκλυτος. ν. ὁ. inclytus, præclarus.
Περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentum ſiue munimentum crurum, tibialia.
Περικνίζω. derado, uellico.
Περικόμμα. quod circunfuſum eſt. Vnde περικόμματα, quæ coci auferũt ex carnibus, & circuncidunt. Athenæo eſt genus edulij, lib. 4. Bud. Com.
Περικομπέω. μ. ήσω. π. κηα. increpo. Actiu.
Περίκομψος. ν. ὁ. commentitius, perbellus.
Περικοπή. ῆς. ἡ. abſciſio, περιάιρεσις, reſectio, circumciſio, mutilatio. Significat etiã τὰ πέρατα τῦ σώματος, hoc eſt lineamenta καὶ πλὴν τῦ σώματος περιγραφήν, Polyb. Ponitur & ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis. Budæus Commentarijs.

Περικόπτω. μ. όψω. π. οφα. circuncido, reſeco, dimutilo, amputo. Inde τῶν ἑρμῶν περικοπή, Andoc. Eſt etiam opes immmuo, ut ἐπικόπτω, imperium circuncido, ſpolio, & hoc cum accuſ. & genit. Plut. in Lucul. de Tigrane, ἔχαν δυνάμιν, ἢ πάρθους τι περικόπτα ἀσίας. Latinis accido eſt pen. longa, ex ad & cædo pro extenuare, affligere. Liu. ab. Vr. 3. Hernici nuntiant Volſcos & Aequos, & ſi accisæ res ſint, reficere exercitus. Bud. Com.
Περικρατέω. dominor.
Περίκρημνος. ὁ. præruptus.
Περικρύω. decipio.
Περικτίται. οἱ. circunuicini.
Περικτίων. ονος. ὁ. uicinus, περίοικος.
Περικυκλῶ. circundo.
Περικυκλίζω. circunuoluo.
Περικωνῦμι. uaſa teſtacea picare.
Περικναίζω. μ. σω. diſcindo.
Περικνισμός. ὁ. ſacrificium ex cane.
Περικναῶ. inaniter loquor, blatero, φλυαρῶ. Et περικναλάω loquacitate undique obtundi.
Περικναμβάνω. amplector. Actiu. accuſ.
Περικράμπτομαι. illuſtror.
Περικράμπω. undiq; illuſtro, ſplendore ac lumine circunfundo, colluſtro.
Περικρίνω. περικναῶ.
Περίλειμμα. τὸ. reliquiæ,
Περιλείπομαι. ſuperſtes ſum, reliquus ſum.
Περιλέχω. μ. έξω. π. εχα. circunlambo. Actiu.
Περίληξις. ἡ. δυάμις τοῦ περιλῶς καὶ περιλῆξαι περιτάνυσθαι ὅλῳ λόγῳ, καὶ ἑρμηνεύειν τὸ νοηθέν, copia dicendi, & latius interpretandi circunlocutio.
Περιλιπίζω. delibro.
Περιλίπω. decortico.
Περιλοιχωνυτός. ὁ, ἡ. περιποίητος, περιλάλητος.
Περίλωπος. dealbans.
Περίλημμα. ατος. τὸ. captio, res capta.
Περιληπτικός. ὁ. comprehenſiuus.
Περίληψις. ιος. ἡ. comprehenſio.
Περιλιχμάζω. μ. άσω. π. ακα. circunlambo.

Περιμενάζω. reſtagno.
Περιμενίζω. caligineſo humore circundor.
Περιμιχμάω. μ. άσω. σ. ασο. σπερμιχμάζω, complector, lingo, κατασπάζομαι.
Περίοιπος. ὁ. πρίων, qui ſupereſt.
Περίοπος. ὁ. pudenda.
Περίπτυπος. ν. ὁ. pertriſtis, angens.
Περιμανής. ίος. ὁ, ἡ. inſanus. mirus.
Περιμάσσω. expurgo.
Περιμαχήτατος. maximè appetendus.
Περιμάχητος. ν. ὁ. de quo pugnatur.
Περιμένω. μ. ενῶ. ad extremum maneo & expecto. Bud. Com.
Περίμετρον. ν. ambitus, circuitus.
Περίμετρος. ν. ὁ, ἡ. immenſus, ultra menſuram, rotundus.
Περιμήκης. ν. ὁ. oblongus, prolixus, altus.
Περιμήκης. idem.
Περιμηχάομαι. circunſtrepo.
Περιναιτάω. circumhabito. Vnde περιναιτάοντες, circumhabitabant.
Περιναίτης. ν. ὁ. conciuis, ſimul habitans, uicinus.
Περινέμομαι. depaſcor.
Περίνεως. ν. ὁ. coles. Scribitur & περίναιος.
Περίνεως. ω. qui ſuperat in naui uector, qui naui uehitur. ὁ περίπλους τῇ νηῒ ἐπιβάτης, ὅλος δοῦλος.
Περίνεφρα. τὰ. loca renibus uicina & eorum obeſitate oppleta. Cæl. lib. 2. ca. 51.
Περινῆσαι. congerere, conſtipare.
Περινέω. circunluo, circumnato, circunnauigo.
Περινῆσσον, & Περινήσαιον. prætexta, ueſtis quam undiq; purpura ambit.
Περινήχεται. circunnatat.
Περινοέω. περιπλῶς νοῶ. Vnde
Περίνοια. ας. ἡ. cogitatio, ſingularis intelligentia, & plena mentis comprehenſio. Aliquando ſolertiam & uafrum commentum ſignificat, hoc eſt τέχνασμα.
Περινομή. ῆς. ἡ. præda, conſuetudo, annona.
Περινός. niger, liuidus.
Περινοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. circumeo, circunuerſo, oberro, uagor, palo, obambulo, expa

tior, omnia perlustro. Quidam tamè propriè significare dicunt, τὸ ἀπ' ἀποδιαπῆς οἴ καθ' ἁφικέσθ. Accus.

Περιξ. circuncirca, κύκλῳ.

Περιξαίνω. carpo, discerpo.

Περιξηραίνω. obareo.

Περίξηρον. s. crustula.

Περιξηροῦτδι. οἱ. subradentes.

Περιξυόμενος. ε. ὁ. qui per circuitum aut comit, aut scabit, extergit ue se: ἀποξυόμενος uero qui distringit se.

Περιοδεία. circuitio.

Περιοδεύομαι, &

Περιοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumeo, circunspecto, lustro. Actiu. accus.

Περιοδικὰ νοσήματα. τὰ. morbi qui statis certisq; diebus recurrũt, uelut febris tertiana, quartana.

Περίοδος. ε. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus.

Περίοιδα. ν. egregie nouit.

Περιοικὶς. ἰδος. ἡ. locus circa urbem ædificatus.

Περιοικιδιομέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi, sepio. Actiu. accus.

Περίοικος. ε. ὁ. uicinus, accola, ὁ περὶ πλῶ οἰκίαν, ἢ πλῶ ἐπαυλιν τόπος.

Περιολίσθησις. εος. ἡ. dilapsus.

Περιόντων χρημάτων. suppetẽtibus pecunijs.

Περιοπὴ. specula, cacumen.

Περίοπτος. ου. ὁ. circunspectabilis, insignis, altus.

Περιόπλω. μ. όψω. π. οφα. dissoluo, negligo, contemno. Actiu. accus. Sic

Περιοράω. μ. περιόψομαι. π. περιώφακα. contemno, despicio. Item curo, obseruo, expecto, circunspecto, περιπλώνω, ut Liu. Circunspectantes defectionis tempus aduentus consulis oppressit. Bud. Com.

Περιοργὴς iratus.

Περίορθρον. tempus proximum matutino, dilu. ulum.

Περιορίζω. deuoueo.

Περιορισμός. ῦ. confinium.

Περιορμέω. in circuitu alicuius rei stationẽ habeo.

Περιορώμενος καὶ καταφρονούμενος, spretus & contemptus.

Περιουσία. ας. ἡ. suppellex, opulentia. Ἐκ περιουσίας, ex abundanti. Vnde Demosth. οὗτος ἐκ περιουσίας μὲ κατηγορεῖ, Iste autem tantum est otij nactus, & tantum quietis habet ab alijs negotijs, ut ei abundè uacet me accusare. Sic ἐκ περιουσίας πονηροὶ apud eundem, qui in bonorum facultatum copia prauè agunt, id est, (ut idem alibi dicit) οἱ ὑπ' ἀπορίας πονηροὶ. Grego. ἐκ περιουσίας κρατεῖν, cum abundè uincere ac nullo suo periculo posset. Bud. Com.

Περιουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. affluo, assideo, περικάθημαι. Neut. absol.

Περιουσιασμός. οῦ. ὁ. possessio, copia, substantia.

Περιούσιος. ε. ὁ. acceptus, peculiaris.

Περιοχὴ. ῆς. ἡ. munitio, complexio, ἔμπλοκὴ, argumentum, ut in Act. apostol. ἡ δὲ περιοχὴ τ γραφῆς τῶ ἀναγινόσκειν, τῶ αὔτη.

Περίοχος. ε. ὁ. munitus.

Περιπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. perpetior. Neut.

Περιπαθὴς. ῆος. ὁ, ἡ. passione oppressus, perpetiens, περιπαθῶς ἐμπαθὴς, toto corpore contusus, dolore uehementi affectus.

Περιπαθῶς. cum magna ui affectuum.

Περιπάλουται κάρφεσι. sese illustrant festuca.

Περιπαντός. F. plurimi, scilicet pretij.

Περιπατὴς. τοῦ. ὁ. traiectus.

Περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. deambulo. Neut. absol.

Περίπατος. ε. ὁ. deambulatio.

Περιπάτω. inspergo.

Περιπείρω. perforo, transfigo. Actiu. accus.

Περιπέτεια. τὰ. &

Περιπετίδιον. ἀ. ornamenta pedum.

Περιπετὴς. ῆ. ὁ. peruius, humilis, perceptibilis.

Περιπηλὴς. ῆος. ὁ, ἡ. liuidus.

Περιπίμπω. ad inquisitionem mitto.

Περιπλάζω. extendo.

Περιπλάσματα. aulæa sunt quæ ad ornandũ locum extenduntur.

Περιπλέα. ἡ. temeritas, προπέτεα. Eustath. scribit significare τὸ τυχὸν σύμβαμα, id est, casuum uarietatem, & rerum euentum. Aristot. Histor. ε. καὶ τις συμβαίνει περὶ τὰ

πλεῖστα τότων ἐνίοις. ubi ἀντὶ θαυμασίᾳ ὄνομάσματος posuisse uidetur. Strabo lib. 1. de Homero loquens, ἀληθῆς περιπλέας appellat historiam belli Trciani. Polyb. accepit quasi ἀντὶ τ συμφορᾶς & περιπέτειας, cui opponit εὐτυχίαν: sicut etiam Grego. de Baptis. Diodo. contrà ἀντὶ τῆς εὐτυχίας usus est, id est, admiranda & rara fortuna fœliciq. Bud. Com.

Περιπειθὴς. ἐς. ὁ, ἡ. imperans, effrænatus, cõtrarius. Item περιπεσὼν, incidens, incurrens, cum datiuo. Plut. ἵνα μὴ περιπεσὼν τῇ αὐτίᾳ τ φόνε τὸ ζημιῶδες γένηται, Ne in crimen incurreret.

Περιπεπτείσθαι. offendi, allidi.

Περιπέπλω. inuoluo, contego, occulo, obduco, obtego, obuoluo.

Περιπικρὸς ἐς. ὁ, ἡ. amarus ualdè. πικρὸς γὰρ ἡ πόνος.

Περιπλοφὰς. deceptus.

Περιπήγνυμαι. concresco.

Περιπλέκω. amplector.

Περιπίμελος. ε. ὁ. præpinguis.

Περιπίπλω. deuenio, decido. Demosth. κατὰ μικρὸν ἐς τοιαύτη συμφορᾶ περιεπέπωκεν ὑπὸ τέχνε, deiectus est & decidit. Vbi sciendum, quòd Græci nonnunquam neutris, quamuis absolutis pro passiuis utantur, eandemq; constructionem eis tribuant, ut in hoc uerbo fit. Grego. ἀπλησίας πορισθῆ πω γραφῇ, Recidam in crimen intemperantiæ. Et iterum sciendum, quòd non quouis modo incurrere significat, ut προσπίπλω, sed ad extremum usque incurrere, & quodam uelut circuitu reuolui. Vnde apud eundem Greg. κατὰ λόγον ἑαυτῷ περιπίπλειν, est ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, sibi ipsi tandem malè de se consulere, in seipsum secus quippiam statuere & admittere. Aliquando tamẽ simpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur. Bud. Com.

Περιπλάνω. circumerro, pererro.

Περιπλάπλω. circumlino, obduco, obtego.

Περιπλέκω. complexi.

Περιπλέκνυμι. περιπλέκω, φιλῶ.

Περιπλείς. sæpe, ualde.

Περιπλείονς. pluris.

Περιπλέονς. plurimi.

Περιπλέκομαι. circumplicor, amplector.

Περιπλέκω. μ. έξω. π. εχα. amplector, contineo.

Περιπλέον. τὸ. tempus apud musicos, quod amplius quàm decet moratur. Capel.

Περίπλεος. ε. ὁ. superfluus. περίπλεως dicitur Atticè.

Περιπληθὴς. ἐς. ὁ, ἡ. magnus, prægrandis. Plutarch. pro pleno usus est et redundãti.

Περιπλὴξ. περιπλήσσω, περιβάλλω, ambiendo, amplectendo.

Περιπλοκαί. ῶν. ambages.

Περιπλοκή. ῆς. ἡ. amplexus, complexio, complexus.

Περιπλόκος. coronarius.

Περιπλόμενος. ου. ὁ. perfectus, reuolutus, obsidens, circumiens.

Περίπλοον. ου. lustratum, nauigatione circuitum.

Περίπλοος. ε. circunnauigabilis.

Περίπλους. ὁ. circunnauigatio.

Περιπλύω. abluo.

Περιπνευμονία. ας. ἡ. pulmonis exulceratio.

Περιπνευμονικός. ὁ. pulmonarius.

Περιπνέω. aspiro, circunspiro.

Περιπόδα. τὰ. accommoda, ut calceus pedi.

Περιποθητος. ε. ὁ, ἡ. ualde desyderabilis, amabilis.

Περιποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uiuifico, ζωοποιῶ. Item uendico, mihi tribuo & assero, ἰδιοποιεῖσθαι, ut τὰ μὲν προσῆκον περιποιῶνται, alienam rem sibi asserere, Synes. Est etiam cõparo, acquiro, quæro, emereor. Demosth. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας παρὰ θεῶν περιποιῶσθαι ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισί. Significat etiam τὸ περιτίθω, hoc est, in contrarium & præposterè facio. Phalaris Messenijs, πλῶ κατηγορίαν ἀδικίας περιποιεῖσθαι, id est, præposterè interpretamini. Bud. Com.

Περιπείρω. μ. ήσω. π. ηκα. foueo, iuuo, defendo, tueor & seruo. Actiu. accus. Bud. ibi.

Περιποίησις. ἡ. acquisitio, possessio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Περιποιητικός. administrator, acquisitor.
Περιποίμενον. arte singulari & industria factum, περιττῶς πεποιημένον.
Περιπόλαρχος. ὁ. qui peripolis præest.
Περιπολεῖ. uersat.
Περιπολάω, ῶ
Περιπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uagor, circumeo, oberro. Neu. accus.
Περιπόλια. τὰ. circumuicinæ ciuitates.
Περίπολος. ὁ. incola. Sunt etiam περίπολοι circuitores, circumhabitantes, excubatores, id est, οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, qui & ἔφοδοι dicuntur. Vnde περίπολοι τῆς χώρας ἐπίσκοποι, quorum munus erat circuire regionem & inspicere. Bud. Com.
Περιπορεύομαι. circumeo.
Περιπόρφυρα. ας. ἡ. uestis, purpura.
Περίπου. ferè, circiter.
Περίπλεως. ὁ. circumalatus, hoc est orbiculatus. De ædificijs dicitur, quorum muros πλινθὰ uocant architecti, quales sunt ædes, quas circulatas appellant. Cæl. lib. 11. cap. 22.
Περιπλίσω. perpurgo, exactè purum ac merum syncerumq; reddo.
Περιπλύσομαι, ῶ
Περιπλύνω. μ. ύξω. π. υνα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explico. Actiu. accus.
Περίπλυχή. amplexus.
Περιπλώσεις. αι. calamitates, casus, infortunia, occasiones.
Περίπυος ῶ. celebratus, illustris.
Περιρίζω. per expurgationem lito.
Περιρομβῶς νεωρχίδα. qui cepit nauē prætoriam.
Περιρραχίσαι ἀόρ. β. ἀ περιῤῥάσσομαι. allidi uehementer & impingi.
Περιῤῥαίνω. μ. ανῶ. π. ηκα. circunspergo.
Περίῤῥανσις. ι ῶ. ή. aspersio aquæ.
Περιῤῥαντήριον. ου. τὸ. aquiminarium, uasis genus, uas purum.
Περίῤῥασις. ι ῶ. ή. circunspersio.
Περιῤῥεῖτον. circunfluus, tenuis, mollis.
Περιῤῥηδής. utrinq; fractus, aut flexus.
Περιῤῥηγνύω, ῶ περιῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα.

circunscindo, circunfluo, circundo. Actiu. accus.
Περιῤῥήδην per circunferentiam.
Περιῤῥηδής. pronus, cum impetu, aspersus sanguine, siue aqua.
Περιῤῥοος. ου. ὁ, ἡ. circunfluus.
Περιῤῥύπλω. usquequaq; purgo.
Περίῤῥυτος. ου. idem quod περίῤῥοος.
Περιῤῥώξ. præruptus.
Περισάνω. circumblandior, ambio.
Περισαλπίζομαι. deducor tubis circunsonantibus.
Περισαλπιστής. οῦ. tubæ sonitu excitatus.
Περίσαξις ἡ γῆς. accumulatio & exaggeratio circa radices.
Περισάρκισμός. οῦ. ὁ. circunflexio.
Περισάτω. accumulo, constipo & inculco, conculcoq;.
Περισείω. μ. είσω. π. ακα. circunquatio. Actiu.
Περίσημος. clarus, insignis.
Περισθενής. ους. ὁ, ἡ. potens.
Περισκελής. ους. ὁ, ἡ. durus, acerbus, ἀνιαρός.
Περισκελὶς. ίδος. feminale. Scribit Cæl. lib. 2. ca. 43. περισκελίδας dici, quæ uulgo gremialia uel trauersias uocant. unde & Menander puellas περισκελίδας gestare scribat. Vtuntur & latini hac uoce, ut Esaiæ cap. 3. & Horatius in epistolis, Nota refert meretricis acumina, sæpe catellam, Sæpe periscelidem raptam sibi flentis. Cæl. lib. 2. cap. 43.
Περισκεπής. obtectus.
Περίσκεπτος. altus, unde licet circunquaque prospicere.
Περισκέπτομαι. circunspicio.
Περισκέπω. περισκίβω, illido, attero.
Περισκιάζω. obtenebro.
Περισκοπῶ. περισκέπτομαι.
Περισκυλακισμός. οῦ. ὁ. circuncatulatio, spoliatio.
Περισκύμ. dicebant τὸν κύκλῳ πίνειν, in orbem τῷ φιλοτησίᾳ circunferre. Budæus Commentarijs.
Περισπαίρω. terram calcibus pulso.
Περισπάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. distrahor, distineor.

Περισπα

Περισπασθείς. ὁ. occupatus, distentus.
Περισπασμός. οῦ. ὁ. contractio, circunflexio, diuulsio. Est & genus stratagematis apud antiquos, id est ἐν δυοῖν ἐπιστροφῶν τὸ τάγμα & κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὄπισθεν τόπον. Hieronymus distentionem significare putat.
Περισπάω. μ. άσω. π. ακα. circunflecto, contraho, conscindo, περιαρθρῶ. Item in diuersum atq; in contrarium traho, ut περιφέρω, περιάγω, περιτρέπω, Aristot. Ethicorū 5. & Plut. in Cic. καὶ περισπᾷν αὐτὸ πλὴν ὀλίγα μιν. De hoc Bud. Com. Item decipio, uiolo. Item occupo. Ioseph. li. 1. κασσίῳ τῷ πρὸς ἀντώνιον πολέμῳ περισπομένῳ, Cassio aduersus Antonium bello occupato. Act.
Περισπαράλω. inuoluo. (accu.
Περισπεπαραθάς. inuolutus, implicitus.
Περισπερχής. ους. ὁ, ἡ. studiosus, uexatus uehementer asper.
Περισπόδασος. affectabilis, dignus certamine, magno studio affectatus.
Περίσσωστος. qui seriis rebus gaudet.
Περισπωμένη. ης. ἡ. circunflexus accentus.
Περισσάκις. impariter. uide Martian. lib. 7.
Περισσεία. ας. ἡ. superfluitas, abundantia.
Περίσσευμα. ατος. τὸ. idem.
Περισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abundo, supero. Neut. genit.
Περισσοκοπῆσαι. τὸ περιτρολογῆσαι.
Περισσομυῆν. uastata, πορθημένην.
Περισσόν. ὄ. quod restat, superfluum, nouū, præstans.
Περισσόν. circum.
Περίσσομαι. ambio.
Περίστασις. ι ῶ. ή. casus, circunstantia, infortunium, afflictio, status.
Περίστατος. locus altus, cui si quis insistat omnia habiturus sit conspicua.
Περισυρέω. μ. ώσω. π. ωκα. separo, uallo cingo. Actiu. accus.
Περισφῦρωμα. τὸ. uallum.
Περισχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ordino.
Περισχίζων τροχός. circumacta rota.
Περισῴωσι. pro περισῶσι. circunstent.
Περισκέπω. μ. πλῶ. π. αλκα. cooperio, contego,

obuoluo, cōmunio, compono, orno, cōprehendo, contraho, comprimo. περισίνω νόμον, tueor legem. Actiuum, Budæus Commentarijs.
Περισυνάζομαι, uel περισύρομαι. lamentis & gemitibus circūsonare, in angustias redigi, suspirare, tristari.
Περισυρά. ᾶς. ἡ. columba, παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν.
Περισυρών. ῶνος. columbarium, id est, statio agrestium columbarum. quamūis aliquādo & domesticarum sit, quod proprie περιστροφεῖον dicitur. Item uerbenaca recta, herba columbis familiaris. Dioscor.
Περισυρείδιον. ου. τὸ. pullus columbinus, pipio.
Περισυροειδὴς. ους. ὁ, ἡ. columbacei generis.
Περισφανόω. corona cingo, κυκλόω.
Περισφὴς. ής. ὁ, ἡ. circuncoronatus.
Περισύθιον. ου. τὸ. pectorale.
Περισύξαντες. οἱ. circumpositi.
Περισύοντο. sistebant, mactabant.
Περίσια. lustrationes.
Περισίαρχοι. qui conciones & theatra lustrabant apud Athenienses: dicti quasi circitores. Fiebat autem huiusmodi lustratio catharsijs, hoc est minutulis porcellis. Cælius libro 3. capite 26.
Περισιόβω. nitidum, & splendidum facio.
Περισίξας. αντος. ὁ. circumiens.
Περίσοα. τὰ. fornices.
Περισοιχίζομαι, ῶ
Περισοιχίζω. μ. ίσω. π. ικα. stipo, indagine cingo, stabulor. Actiu. accus.
Περισολή. ῆς. ἡ. comitatus.
Περίσομος φάλαγξ. latericeps, siue anceps.
Περισοναχίζετο. circungemebat. περισοναχίζετο τὰ δῶμα, pro περιηχεῖτο.
Περισράπτω. circunfulguro. Luc. in Actio. καὶ ἡλαίφνης πρηὼς ραψῳδῶν φῶς.
Περισρατύω. circunfodio.
Περισραπωτιδεύω. circunsideo, obsideo.
Περισρέφω. μ. ίψω. π. ιφα. circunuerto. Actiu.
Περισροφάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.
Περισροφή. ῆς. ἡ. conuersio, uertigo.
Περίσρωμα. τὸ. quasi circunstratum. Sunt autē περισρώματα, ut πρηπιτάσματα genus.

cortinæ,qua parietes & aulæ teguntur, seu tapetia Babylonici floris uarietate perspicua. Ea ab alijs aulæa & Attalica: ab alijs beluata,hoc est beluis uariegata appellantur,aulæa picta,et uersicoloria. Vnde Themistoclem legimus regi Persarum respõdisse,sermones hominum περιστρωμάτων uersicoloribus persimiles esse. Etenim ut in illis cũ extenduntur,ita & in his formas figuraśq; apparere, contractis uerò abscondi easdem atq; corrumpi,quare sibi tempore opus esse. Sunt etiam περιστρώματα circunuallationes.

Περισύλιον.τὸ.locus clausus columnis,circũquaq; porticũ habens :uel saltem à tribus lateribus.

Περίσυλος.ὁ.qui columnis undecunque sustinetur.

Περίσυ,non πέρσυ,Gaza authore.in anno præterito.

Περισυλάω.spolio.

Περισύρω.distraho,diuello,lacero ,uexo, lanio,in diuersum & in contrarium traho.

Περίσφατος.lugubris.

Περισφλυόμαι.undiq; obturo.

Περισφιγόμενος.ὁ.astrictus.

Περισφίγγω.μίγξω.π.ιγχα.coërceo, περιελλω. Actiu.accus.

Περισφύρια.τὰ.ornamenta pedum, fimbria.

Περιοχικὸς.τὸ.difficile.

Περίσχω.contine,defende,adiuua.

Περισχίζω.abscindo.

Περισώζομαι.incolumis sum,seruor à morte.

Περισώζω.μ.ὰσω.σ.ωκα.tandem seruo,saluo, libero. Actiu.accus.

Περισωρεύω,μ.εύσω.π.ευκα.accumbo.

Περιτάω.erro.

Περιτάμνω.amputo,περικίζω. Actiu.

Περιταφρευόμενος.fossa circundatus.

Περιταφρεύω.μ.εύσω.ευκα.fossa cingo,circũfodio.Neutr.accus.

Περιτείνομαι.obtendor.

Περιτειχίζω.circunuallo,morior. Actiu.

Περιτείχισμα.ατος.τὸ.circunuallatio.

Περιτέλλω.μ..τελῶ.circunuoluo,perficio,morior.Actiu.accus.

Περιτένω.circũcido,extenuo,diminuo,accido. Vide περικόπτω. Actiu.

Περιτεχνᾶσθαι.insidiari,mali aliquid moliri.

Περιτέχνησις.ἡ.solertia.

Περιτήκω.erodo,liquefacio.

Περιτήριον.terebrum,τρύπανον.

Περιτίθημι.τὸ ἐνδύω καὶ περιστέλλω,καὶ περιβάλλω,amicio,circũdo,induo. Vnde περιτίθεμαι passiu.τὸ ἀνδύομαι,& περιβάλλομαι. Est etiam τὸ περιάπτω,concilio,quæro,pario q;.Item accõmodo,tribuo,do. Aeschi. ἡ πόλις περιθεῖ& τίσιν αὐτῆς. Praeterea assigno,tribuo alicui rem aliquam. Vnde quod apud Cicer.de Senect. Omnem autem sermonem tribuimus nõ Tithono,sed M.Catoni,Gaza uertit περιτεθεικότες ἐσμέν.Conuenit autem in hac significatione cum περίκαμαι.Bud.Com.

Περιτηκόμενος ἄργυρος.liquefactum argentũ.

Περιτομώς.culter sutorius,σμίλη.

Περιτομή.ῆς.ἡ.circuncisio,qua uoce Paulus omnes Iudæos complectitur ,sicut contrà præputij nomine omnes Ethnicos.

Περιτομίς.pars quædam nauis.

Περιτόναια.τὰ.ligna prominentia iuxta puppim.

Περιτόνιον.membrana illa interior uentris quæ omento iungitur,quáq; omnia intrinsecus exta integuntur. Ab ilibus autẽ à pube sursum uersus ad præcordia peruenit.

Περιτραχήλιον.ὁ.τὸ.torques.

Περιτρέπω.circumago,& interdum circumactiu euerto & percello,ut περιτρέπειν πλοῖα,Luciano.Gregor.καὶ ὡς ἀδοκήτῳ τινὶ ὀργῇ περιτρέποντες, Inopinata & uiolenta fræni excussione resupinãtes,retrorsum agentes.Interdum in bonam partem accipitur,ut cũ res male cœpta bene uertit. Lucian.χάριν δ' ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς ὅτι μοὶ τὸ σφάλμα ἐς ἄμω ὁσιώτερον περιετράπη,id est fœlicius cessit,& in diuersum quàm institueram. Inde illud Act.20.μανίαν παῦλε,πολλά σε γράμματα ἐς μανίαν περιτρέπει,Insanis Paule,multæ te literæ è sana mente ad insaniam redigunt. Dicimus quoque περιτρέπω σε,pro σφάλω,

in errorem induco,& impello, ut περιτρέπομαι ἀντὶ τοῦ σφάλλομαι.Budæus Commentarijs.

Περίτρητον.ου.τὸ.foramen.

Περίτρητος.ὁ.ἡ.scutula,Vitru.

Περιτριβὴς.attritus.

Περιτρίβω.detero.Vnde

Περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, Demosthenes uocat Aeschinem,id est rabulam & uaframentum fori,quasi tritum in forensibus rebus, καὶ ἀναίσχυντον συκοφάντην, & qui omnes uafritias percalleat. Dicitur enim περίτριμμα,quasi τετριμμένον,καὶ περισσῶς τετριμμένον.

Περιτροπάδην.circumagendo.

Περιτροπεὼν ἐνιαυτός.annus circunuolutus. καὶ περιτροπόωντες,περιχωρεῦντες.

Περιτροπή.ῆς.ἡ.circuitio.

Περιτροχαλάτη.ης.ἡ.genus tonsuræ.

Περίτροχος.ὁ.ἡ.rotundus.

Περιτρώγω.peredo.

Περίττευον.ου.τὸ.quod supereſt.

Περιττεύω.μ.εύσω.π.ευκα.resto,excello.

Περιττολογῶ.multa loquor.

Περιττὸν.impar,superfluum. Atticum autẽ est pro περισσὸς.

Περίττωμα.ατος.τὸ.excrementum,stercus.

Περιττωματικὸς.ὁ.excrementitius, homo excrementis abundans.

Περίττωσις.ἡ.superfluitas,excrementum.

Περιτυγχάνω.offendo,obuiam fio,incido,superuenio,fortè aduenio super sermonem, ἐντυγχάνω,intersum.Bud.Com.

Περιτυμπανίζομαι ἐκμαίνομαι.sonitu tympanorum agor in furorem.

Περιυβρίζω.singulari iniuria afficio,omni genere iniuriæ afficio,contemno.

Περιφάνεια.ας.ἡ.splendor,prospectus.

Περιφανίστερον.manifestius.

Περιφανὴς.ἐος.ὁ,ἡ.circunspectus, conspicuus,præclarus.

Περιφανὸς.ὁ.ὸ.facundus.

Περίφαντος.ου.ὁ.clarus.

Περιφεγγεία.ἡ.irradiatio.

Περιφορὰ.ας.ἡ.circunferentia, circũlatio, rotatio,superficies,superscriptio. Est

etiam hallucinatio,& uita errabunda, ut περιφορὰ ἀπὸ περιφέρειαι.Eccles.cap.10.καὶ ἑκάστη σώματος αὐτῆς περιφέρεια.Bud.Com.

Περιφερὴς.ἐος.ὁ,ἡ.circumferibilis,rotundus, globosus.

Περιφέρομαι.eôdem reuoluor. Item uagor, erro,palor.Syne.ἐγὼ δὲ περιηνέχθην ἁπαν ταχῆ τῶν πραγμάτων,Vagis & uarijs cogitationibus euagatus sum,huc illućq animum circumagens. Plut.καὶ περιφερόμενος τῷ μεγέθει.Et quoquouersus circũactus ad rei magnitudinem æstimandam. Greg.μήπω περιηνεχθῆς ἀθέως ὡς θεῦ σιωπήσομαι,Necubi hallucineris perperàm hæc æstimando,quasi indigna quæ de Deo credantur.Bud.Com.

Περιφερόμενος.uulgatus,λαλούμενος.

Περιφέρω.circumago,eôdem reuoluo Item circunfero,id est mecum semper fero,in comitatu meo fero. Est etiam traduco,per ora oculośq hominum circunduco, quod & περιάγω dicitur.Syne.τὸς πονηροὺς περιφέρεται, πᾶσι ποιῶν κατάφανεῖς οἵτινές εἰσι. Item in errorem induco uel perturbo,ut in Salom.περιφέρεται ἡ συκοφαντία τὸν σόφον.Item perfero, id est extremum usq; tolero,περιφέρω.Est & in diuersum fero atq; in contrarium. Vtuntur & hac uoce in conuiuijs, ut περιφέρομενα,uel ποτήριον. Vnde περιφέροντες, qui fercula in conuiuijs circunferunt & sternunt in mensis, cum unicuique partes apponuntur,& lances distribuuntur,Xenoph. Item περιφέρω,refert.Herod. Erat.οὔτε μὴ περιφέρῃ ὁδὸν ἀλλεναυτέων.Bud.Com.

Περιφεύγω.ita fugio ut ad extremum euadã, uel ad extremum euado,& superstes sum. Budæus Com.

Περίφημος.ὁ.popularis,celebris,clarus.

Περιφήκης.clauiger.

Περιφθείρομαι (inquit Budæus Commentarijs) τὸ ἐπὶ κακῷ καὶ φθορᾷ πρίνομαι,pereo,comminuor. Item pediculos colligo.

Περιφλεγής.ardens,perustus,peraridus.

Περιφλοιξομαί.ὁ.tunicis conuolutus,uel tunicas dimittens.

Περίφλοιος.ε.ὁ.deliberatus,decorticatus.

Περιφλοιοῦναι.detrahi corticem.

Περιφλύω.ἐπιπολαίως καίω,amburo.

Περίφοβος.ε.ὁ.pertrepidus.

Περιφοβοῦμαι.paueo. Accus.

Περιφοιτάω.μ.ήσω.π.ηκα.circumambulo.

Περίφοιτος.ε.ὁ,ἡ.uagus.

Περιφορά.ᾶς.ἡ.reuolutio,circunlatio,circuntractio. Est quoq; ferculorum missus,qui conuiuijs apponuntur,aut singulis conuiuijs,aut quaternis ut nunc fieri solet. Item hallucinatio,& uita errabunda,error,erratio,sicut περιφέρεια,ἀ περιφέρεσθαι, Greg. περὶ θεολ.2.& κατὰ ἰδιωτ.1. Et Eccles.cap. 2.καὶ ἔβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν,καὶ περιφορὰν,καὶ ἀφροσύνην, Et oculos aduerti ut uiderem sapientiam,& mentis errores,& dementiam. Bud. Com.

Περιφορητός.ὴ.ὸ.uersatilis.

Περιφόρος.ὁ.idem,qui se circumagit.

Περίφραγμα.ατος.τὸ.circũseptio,pars currus, obex,maceria.

Περιφραδέως.ritè,peritè,scienter.

Περιφράζομαι.μ.άσομαι.σ.ασμαι. decerno, circunloquor. Depon.absol.

Περίφρασις.ιος.ἡ.circunlocutio,circuitus loquendi.

Περιφράττω.circundo sepimento.

Περιφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα.contemno. Itẽ consydero,contemplor,inquiro,scrutor.

Περιφρῦναι.amplecti.

Περίφρων.ονος.ὁ,ἡ.castus,prudens.

Περιφύομαι.agnascor.

Περιφύς.ύτος.ὁ.complexus.

Περιφωνέω.circunsono,resono.

Περίφωρος.ε.deprehensibilis, deprehensus in furto,manifestus, qui inficiando non est.

Περιφώγοντες.οἱ.operientes, operculis tegentes.

Περιχαίνω.deuoro,obbio,arrodo, ueluti canes,cum lapides,quibus iactantur, commordent.

Περιχαίρω.supra modum lætor.

Περιχαράκωμα.ατος.τὸ.loci alicuius monumentum.

Περιχαρακόω.ε.αντος.ὁ. uallo & fossa circundans.

Περιχαράσσω.μ.άξω.π.αχα.disrumpo,remoueo,scarifico.

Περιχαρία.ας.ἡ.moderata lætitia.

Περιχάρεια.ας.ἡ.lætitia elata. περιτὴ χαρᾷ.

Περιχαρής.supra modum lætus,gaudio,perfusus,ὁ ἀμέτρως χαίρων. Itẽ gratiosus,qui consequitur gratiam ex aliquo.

Περιχάσκω.inhiare.

Περιχέω.circunfundo,confundo.

Περιχθὴς.ὑτος.saturi.

Περιχλανίζεσθαι.tegi,ornari, παρασκευάζεσθαι.

Περιχορεύω.circunsilio,tripudio.

Περιχορεύω.idem.

Περίχυσος.ὁ.circunlitus.

Περίχρυσος.ὁ.inauratus.

Περιχύω,περίχυμι.circunfundo.

Περιχωρέω.discedo,peragro.

Περίχωρος.undiq; finitimus.

Περιψάω.μ.ήσω.π.ηκα.rado,abstergo, limo. Actiu.accus.

Περίψημα.ατος.τὸ.scobs,& ramentũ,& quicquid limando deteritur,nauci,sterquilinium,quisquiliæ,cuiusuis rei putamen,lustramentum Ambrosio interprete.

Περίψυκτος.ε ὁ.frigidus.

Περίψυξις.frigiditas,rigor,& affectio illa febre laborantium,quæ præcedit horrorem hoc est φρίκωλυ.

Περιψύχεσθαι.perfrigescere,καταψύχεσθαι.

Περιώγανα.rotarum ferramenta.

Περιωδυνημένος.perlustratus.

Περιωδυνία.ας.ἡ.nimia dolentia, anxietas.

Περιώδυνος.qui toto corpore est contusus,& dolore uehementi affectus.

Περιωθῶ.pulso,uexo,malè accipio,fugillo,iniuria afficio,cingo.

Περιώκαλος.supra modum pulcher.

Περιώμιον.ε.τὸ.supparus.

Περίων.οντος.ὁ.superstes,adhuc uiuens.

Περιωπή.ῆς.ἡ.specula,locus conspicuus.

Περιώσιον,Ionice pro περιούσιον.ε.τὸ.superfluè,præter conueniens.

Περκάζω.μ.άσω.π.ακα.matureſco,maturitate nigreſco. Neut.absol.

Πέρκη,uel περκὶς.ἡ.perca piscis.

Περκνός.ὴ.ὸ.niger,uarius.

Πέρναμαι.uendo.& περνᾶται,uenditur. Vnde πόρνη scortum, quod corpore quæstum facit.

Περνάς.ὁ.uendens.

Περνάσκω.mitto ad uendendum.

Περνός.species aquilæ,κωνηγετικὸς ἀετὸς.

Περονατρὶς.ίδος.ἡ.peplum,et uestis quædam quæ succingebatur & fibula colligabatur

Περονάω,uel περονέω.μ.ήσω.π.ηκα.fibula necto. Neutrum.

Περόνη.ης.ἡ.fibula,πόρπη.

Περπερά.ας.adulatio,temeritas,mollities.

Περπερεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. ago per peràm & temerariè,adulor,extollor,ostẽto me. Sic ferè exponit Hesych. Alij pro garrire ponunt, quasi τοῖς λόγοις περιφέρεσθαι, quod locutulei sermonibus ambagibus molesti sint: alij pro præcipitem esse & temerarium. Videtur esse ficta uox à perperis fratribus,de quo Eras.prou. Ne in Melampigum incidas. Vtitur ea Pau. 1.ad Cor. cap.13. ἡ ἀγάπη δὲ περπερεύεται, id est(ut Eras.uertit)Charitas nõ est procax. Depon.absol.

Πέρπερος.ε.ὁ.procax,temerarius,præceps,inconstans,& leuis.

Περρέχδην.περιέχδην,ὑπερέχδην.

Περσὶ.antique pro πρὸς σέ.Cæl.lib.10.ca.28.

Περσίφασσα.ης.ἡ.

Περσιφόνεια.ας.ἡ.&

Περσιφόνη.ης.ἡ.Proserpina.

Πέρσον.cuborum iactus quidam.Cæl.lib.10. capite 29.

Περσιστί.Persicè,more Persarum.

Πέρυσι.anno præterito,pro nuper etiam accipitur.ὁ πέρυσι σῖτος,frumentum annotinum,id est superioris anni.

Πέρυς.υος.res ex anno præterito.

Περυσινός.ὴ.ὸ.adolescens qui iam ex ephebis excesit.

Περυσινοὶ ἡγεμόνες.superioris anni duces.

Πέρω.μ.ερῶ.σ.ρκα.transfigo,penetro, tran-

seo. Actiu.accus.

Περώσιον.ingens.

Πέσσω,pro ἔπεσσον ἀπὸ πίπτω.cecidit.

Πέσημα.casus.

Πέσωσι,pro πέσῃ.ceciderit,moriatur in pugna.

Πέσηα,uel πέσηος.uellus ouis.

Πέσσα,uel πεσσεία.ludus talorum.

Πεσσεύω.muta sententiam in melius.

Πεσσόμενα σιτία.cibi cocti,Herodo.

Πέσσος.ε.ὁ.talus,id est ludus. Et πέσσοι,medicamenta composita molli lana quæ seminibus subijciuntur inter naturalia.

Πέσσω.patior. Ponitur & pro πάσσω.

Πεσών.lapsus,pronus,prostratus.

Πετάζω.μ.άσω.π.πέπακα.extendo, pando, sterno,tego. Actiu.accus.

Πεταλίδες σῦες.porcelli saginati. Athen.libro 9.& Cæl.libro 13.capite 36.

Πεταλίζω.germinare,φυλλολογῶ.

Πεταλισμός.ostracismus cum foliis.

Πέταλοι.οἱ.ituli à cornibus uidelicet, quæ illis instar ramorum sunt, hoc est ἀπὸ τῶν πετάλων,ut scribit Athen.libro 9.& Cæ. libro 13.capite 36.

Πέταλον.ε.τὸ.folium,lamina. Cæl. libro 15. capite 6.

Πεταλᾶσθαι.supinum & negligentem esse,deliciari.

Πεταλώδης.ους.ὁ,ἡ.lanis similis.

Πεταλωτός.uirtus,pulcher.

Πέταμαι.τὸ πέτομαι.

Πετάννυμι,& πετανύω.μ.άσω.π.ακα. pando,extendo,aperio. Actiuum.

Πετάομαι.idem quod πέτομαι.

Πέτασος.ε.ὁ.galerus,petasus.

Πέταυρον.ου.τὸ.laqueus. ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι τοῖς ὄρνισι.

Πετάω. idem quod πετάννυμι,extendo ea leuo.

Πέτεια.ἡ.talorum ludus.

Πετεηνά.τὰ.uolucres. Quidam scribunt πετεινὰ,uel πετηνά.

Πετεινός,uel πετεηνός.ὴ.uolatilis.

Πέτευρον. idem quod πέταυρον,siue asser cum laqueis.παρὰ τὸ πεπτάναι,ἀντὶ τοῦ πε

τευὰ, quod in eo aues decumbentes, laqueis impeditæ, deprehendantur.
Πέτυρον. ε. τὸ. trabs, tignum, lacunar, scandula.
Πεττευτικός. ή. ὸ. lusor taxillorum.
Πεττεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo talis. Neut.
Πέτηλον. πέταλον.
Πέτομαι Atticè, & πέταμαι communiter. uolare. Depon. absol.
Πέτρα. ας. ἡ. πέτρος, saxum, cautes, petra, mons.
Πετραῖος. Neptunus, quod olim super saxo consopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus sit equus primus, quem dixere σκύφιον.
Πετρήεις. ήεντος. ὁ. saxosus, βαθύς.
Πετρηδόν, aduerbium, lapidatim, lapidibus, lapidum in morem.
Πέτρινος. η. ὸν. saxeus.
Πετροβόλος. ε. iactor lapidum.
Πετρόδιον. ε. saxulum.
Πετροπομπή. machina, per quam saxum emittitur.
Πέτρος. ου. ὁ. Atticè pro πέτρα, saxum. inde πετροσέλινον, quasi saxeum apium, et in saxis natum.
Πετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Actiu. accus.
Πετρώδης. ους. ὁ, ἡ. saxosus.
Πετρώροφος. ε. ὁ. ex saxis laqueatus.
Πετσεύω. transfero, fugio, alea ludo.
Πετσέα. πισσέα.
Πέτσος. talus, taxillus.
Πέττω. μ. ψω. π. ιχα. pecto, cõcoquo, maturo, digero, panem facio, uolo, las. Transfertur aliquãdo, ut πέττειν τὸν ὀργὸν, pro πραΰναι, & mollire. Id & καταπέσσειν dicitur, hoc est καταλαγανᾶν, καὶ καταπραΰνειν. Sic Cicero, Vt eius ista odia non absorbeam solum, sed etiam concoquam.
Πευθήν. ῆνος. ὁ. interrogatio. Item is qui scitatur, id est secreta interrogat, explorator, mandator.
Πευθοίατο. audirent.
Πεύθομαι. μ. εύσομαι. π. υμαι. audio, interrogo, scisciter, scitor, disco, exploro.
Πεύθω. idem.

Πευκάλιμος. ε. ὸ. densus, amarus, acutus, intelligens, prudens.
Πευκεδανός. ε. ὸ. amarus, letalis.
Πεύκη. ης. ἡ. picea arbor, tæda.
Πευκής. ῆος. ὁ, ἡ. mortifer.
Πεύκινος. quod ex picea arbore fit.
Πεύσεαι. audies.
Πεῦσις. ιος. ἡ. interrogatio, responsio.
Πευσός. obediens.
Πέφαμαι. sum interfectus.
Πεφασμένος, dictus, factus, manifestatus.
Πεφασμένως. palam.
Πεφάσσω. impetum facio, furio.
Πεφλυός. apertus, paratus.
Πεφήσομαι. interficiar, moriar.
Πεφθήσεσθαι. occideris.
Πεφιδήσεσθαι. parces.
Πεφισμένως. molliter.
Πεφνεῖος. ε. ὸ. morte dignus.
Πέφνε. interemit.
Πέφνω. occido.
Πεφράδεται, Ionicè pro πέφρασται. dicta sunt
Πέφραδε. dictum est.
Πεφρασμένος. dictus, paratus.
Πέφρικα. horrui. à φρίσσω, pro πέφρικα.
Πεφροντικώς. solicitus, curans.
Πεφροντισμένως. attentè, sedulò.
Πέφυκε. natura comparatum est, naturæ aptitudine potest, natum est, solet, natura postulat.
Πεφυκώς. promptus, facilis.
Πεφυλαγμένως. cautè, curiosè.
Πεφωρακώς. ὸ. qui suspicatus est, deprehensus.
Πέψις. ιος. ἡ. digestio, concoctio, ἀρτοποιία.

Π Η.

Πῆ, interrogatiuũ est pro quo nam modo, et qua, id est qua ratione, ut qua facere id possis, nostram nunc accipe mentem, cui respondet ἦ. Plato de Rep. πῇ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον πῇ λέγεις; Quo pacto, qua ratione? ἦ γάρ δ' ἐγώ, Ea inquam ratione. Significat etiam partim. Theophr. de Plant. ε. τοῦτο τὸ μὲν οὖν πῇ διαφέρει, πῇ δὲ ὁμοίως ἔχει. Apud poëtas ponitur pro ποῖ, id est quò & quà, ut πῇ παρίβλω. Πῆ uero sine ac

centu enclitico est pro πως. Plato Polit. ἔπορ τοῦτ' ἐκ φανήσεται, &c. pro ὅτῳ πως Bud. Com.
Πηγαῖος. ε. ὸ. fontanus.
Πηγανίζω. imitor origanum.
Πήγανον. ε. τὸ. ruta.
Πηγάς. άδος. ὁ. glacies.
Πήγασος. ε. ὸ. Pegasus, equus Persei alatus.
Πηγεσίμαλλος. ε. ὸ. habens lanam infixã, aut uellus densum & nigrum. πηγὸς enim utrunq; significat,
Πηγή. ῆς. ἡ. fons. Vnde diminutiu. πηγάδιον fonticulus.
Πῆγμα. τὸ. pegma, machina.
Πηγνυμαι. concrescо, id est glacies fio, congelasco.
Πήγνυμι, & πήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. figo, conglutino, constabilio, congelascere facio. Actiu. accus.
Πηγόρροος. ε. ὸ. ex fonte scaturiens.
Πηδός. ε. ὸ. pinguis, bene compactus, niger, ut illud; κύματι πηδῷ. Sed id uarie exponunt.
Πηγόσιον. ε. τὸ. πῆχυς.
Πηγυλίς. ίδος. ἡ. brumalis frigus, gelu, glacies.
Πηγῶ. τὸ πηγνύω.
Πηδάλιον. ε. τὸ. temo, gubernaculum.
Πηδαλιοχεῖν. gubernare. παρὰ τὸ πηδαλίων, ὅπερ ἐστὶν αὐχήν.
Πηδαλιοῦχος. ε. ὸ. gubernator.
Πηδαλιώδης. ους. ὁ, ἡ. similis gubernaculo.
Πηδάω. μ. ήσω. π. ηκα, salto, lascivio. Herod. πηδᾷν ἵππῳ pro insilire equo dixit.
Πήδημα. ατος. τὸ. &
Πήδησις. ιος. ἡ. saltus, saltatio.
Πήδινος. faginus.
Πηδός. ε. ὸ. gubernaculum, latitudo remi, remus.
Πηδυλίς. saxum, è quo aqua scaturit.
Πηδύω. μ. ύσω. π. υκα. scaturio, fluo.
Πηκαλίζειν. illudere.
Πηκτά. τὰ. lacrymæ, à fluendo dictæ.
Πηκτοί. αἱ. ianuæ, uenatorium instrumentum.
Πηκτίς. ίδος. ἡ. gelu fictitium, instrumentum musicum, corpus lyræ, culter coquinarius.
Πηκτόν. concretitiũ ait esse Dioscor. quod è speluncis coit.
Πηκτός. ε. ὸ. fixus, infixus, congelabilis, et multa ligna conglutinata.
Πήκω, pro πήγω.
Πηλακισμός. ε. ὸ. illusio.
Πηλαμύς. ύδος. ἡ. pelamys, ex thynnorum genere, dicta quòd in luto nascatur.
Πήλαξ. contumelia.
Πῆλε. uibrauit, concussit. à πάλλω.
Πηλεγόνες. gigantes, quasi ex luto prognati.
Πηλήκισμα. ατος. τὸ. fucus, impostura.
Πήληξ. ηκος. ἡ. galea, cassis.
Πηλιάς. άδος. pelias hasta, qua Achilles solus utebatur, quasi uibratrix: dicta ἀπὸ τοῦ πάλλω, hoc est à uibrando, aut à Pelio monte, unde nata fuit. De hoc Homer. Iliadus π.
Πηλίκος. ε. ὸ. qualis, διάφορος, quantus.
Πηλικότης. ητος. magnitudo, amplitudo.
Πηλινός. η. ὸ. luteus, è luto factus, χοϊκός.
Πηλοπλάθος. ε. ὸ. figulus.
Πηλός. ε. ὸ. cœnum, terra aqua irrigata, argilla. à παλάσσω. Iones hoc nomine uinum uocant, ἐκ τοῦ πάσσειν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς φρένας. unde πάπηλος, qui uinum uendit.
Πηλοφόρος. ε. ὸ. cæmenti baiulus, mercenarius, μισθωτὸς, χειροτέχνης.
Πήλυξ. ῥαγὰς. fissura.
Πήλυσμα. τὸ. lotura.
Πηλώδης. ους. ὁ. cœnosus.
Πῆμα. ατος. τὸ. clades, detrimentum, malum, noxia, infortunium.
Πημαίνομαι, &
Πημαίνω. noceo, mutilo, obædo. Dicitur & passiue πημανθῆναι, pro offendi.
Πημαντός. noxius.
Πημονή. ῆς. ἡ. nocumentum.
Πῆμος. quando, πηνίκα.
Πηνελόψ. auis quædam magnitudine columbæ, anati similis.
Πήνη. ης. ἡ. μίτραξα. fusus, ἄτρακτος, νῆμα. παρὰ τὸ πήσω τὸ ἐνεργῶ.
Πηνίκα. quando.

Πλωίτιν.ις.ἡ.coma supposititia siue galericus. Vnde

Πλωτικίζειν, pro eo quod est fuco & fraude uti.

Πλωτίσμα.τος.τὸ.fucus, impostura.

Πλωτήρ.ῆρος.ὁ.radius textorius, fusus quo reuoluitur subtegmen. Inde χρυσοπλώτηρ dictum uolunt, id est aciam Gaza interprete, quæ similis est culici.

Πλώτισμα.textura, ὕφασμα.

Πλῶτος.idem.

Πῆξις.ιος.ἡ.fixio, firmitas.

Πηός.ῆ.ὸ.affinis, ἀγχιστέας οἰκεῖος.

Πηοσύνη.ης.ἡ.affinitas, συγγαμβρία.

Πήρα.ας.ἡ.sacculus, pera.

Πηρίδιον.τὸ.perula.

Πηρίν.ῖνος.mentula, testiculus.

Πηρός.ᾶ.ὸ.fractus, mutilatus, læsus, cæcus, læsus in membris, luxatus.

Πηρόω.μ.ώσω.π.ωκα.obtundo, frango, luxo, mutilo, cæco, destruo. Actiu. accus.

Πήρωμα.oblæsio, mutilatio.

Πηρώμενος.deprauatus.

Πήρωσις.ιος.ἡ.cæcitas, mutilatio, nocumentum, molestia.

Πήσσειν.coagulare, πηγνύειν.

Πυτύα.ας.ἡ.coagulum.

Πηχίσκος.ου.ὁ. stipes cubitalis. ξυλάριον πηχιαῖον.

Πήχυον.posterior remi pars.

Πῆχυς.εως.ὁ.ulna, cubitus, brachium, et pars citharæ, quæ à cubiti similitudine nominatur.

Π ι.

Πιαίνω.μ.ανῶ.pinguefacio. Actiu. accus.

Πιαίω.urgeo, premo, uexo.

Πιαλὴς.ῆ.ὸ.pinguis, potabilis.

Πίαρ.αρος.τὸ.pingue.

Πιάω.μ.άσω.π.ακα.prædendo, cõprædendo. Actiuum accus.

Πιδακίων.πίδαξ.

Πιδακόεις.ντος.ὁ.ἡ.

Πιδακώδης.ους.ὁ.ἡ.πιδάκεις, κατυγρός.

Πίδαξ.κος.ὁ.fons. scaturigo, stilla. unde ὑπίδαξ, χῶρος ὁ καλιὰ πηγὴν ἔχων.

Πιδήεις.ήεντος.ὁ.fontibus abundans.

Π ι.

Πιδύειν.scaturire.

Πίε.bibe.

Πιέζω.μ.έσω.π.εσα.premo, reprimo, affligo, satago. Actiu. accus.

Πιεῖν.bibere.

Πιένω.alo, πιαίνω.

Πίειρα.ας.ἡ.pinguis.

Πιερία.ας.ἡ.Pieria, mons Bœotiæ & Macedoniæ, & urbs, unde

Πιερίδες.αἱ.musæ.

Πιεστήριον.ου.τὸ.prælum.

Πιεστήριον.ου.τὸ.idem, ἐκθλίβον.

Πίετρον.instrumentum extrahendo fœtui mortuo, ἐμβρυοθλάσης.

Πίδης.pinguis, floridus.

Πίνσσα, pro πίκης.biberis.

Πιθάκνη.ης.ἡ.paruum dolium, uas terreum, diminutiuum est ἀπὸ πίθος.

Πιθάκιον.ου.τὸ.idem.

Πιθανολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.duco ad persuadendum. Neut. absol.

Πιθανολογία.ας.ἡ.sermo ueri similis & persuasiuus.

Πιθανός.ᾶ.ὸ.obediens, persuaderi aptus, docilis, uerisimilis, aptus, probabilis, idoneus qui quoduis exprimat, appositus ad persuadendum.

Πιθανότης.ητος.ἡ.credulitas.

Πιθανῶς.politè, aptè.

Πιθέω.μ.ήσω.π.ηκα.confido, credo. Neutrũ datiuo.

Πιθήκειον βλέπειν.acerba tueri.

Πιθηκισμὸς.fraus, adulatio, imitatio.

Πιθηκοειδὴς.έος.ὁ,ἡ.simiæ similis.

Πίθηκος.ου.ὁ.simia.

Πίθηξ.pumilio, nanus.

Πῖθι.bibe.

Πιθὼς.fretus, persuasus.

Πιθοιγία.ας.ἡ.quasi τὸ πίθου ἄνοιγμα, festum erat Bacchi apud ueteres in quo dolia relinebant, & amicis potum præbebant, ut hoc tempore fit in die Martini. Cælius lib. 15. capite 25.

Πίθομαι poëticè pro πείθομαι.

Πίθος.ου.ὁ.dolium.

Πιθυλάμπης.ου.ὁ.transgrediens regulam positam.

Πίθυρα.ας.ἡ.furfur, scabies capitis.

Πιθώδης.ους.ὁ,ἡ.dolij amplitudine.

Πικείον.butyrum.

Πικινός.densus, frequens.

Πικραίνομαι.irritor, amarulentus sum.

Πικραίνω.μ.ανῶ.irrito. Actiu. accus.

Πικράσι.amaris.

Πικρία.ας.ἡ.amaritudo, acerbitas.

Πικρίζω.amarescо.

Πικρίς.ίδος.ὁ.intybus agrestis.

Πικρόγαμοι.οἱ.matrimonia amara.

Πικρός.ᾶ.ὸ.difficilis, acerbus, amarulentus, fœtus.

Πικρότης.ήτος.ἡ.amaritudo.

Πικρῶς.amarè, κατακόρως, ἀκράτως.

Πικτίον.ου.τὸ.bretum paruum.

Πικτοί.οἱ.stammes uertuntur à Plutar.

Πίλος.ου.ὁ.galerus.

Πιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.stringo, constringo, coagito, comito, explano, æquo. Actiu. accus.

Πίλημα.ατος.τὸ.

Πίλησις.ιος.ἡ. constrictio, pileus. πίλημα πυργωτὸν, turritus pileus apud Strab.

Πιλίδιον.ου.τὸ.galericus, capillamentum, adulterina coma. Aliquando impostura.

Πίλιον.ου.τὸ.πίλιον.

Πιλίσκος.ου.ὁ.pileolus.

Πίλναμαι.appropinquo, ab ἐπίλνω τὸ ἐγγίζω. Et πίλνατα, uadit in superficiem.

Πιλνάω.deijcio, πελάζω ἐμπίπτων.

Πῖλος.ου.ὁ.pileus, capitis ornamentum, quod alio nomine κυρβασίαν, uel κίδαριν, uel τίαραν appellant. Item pilum, claua.

Πιλούμενος.pressus.

Πίλωσις.ιος.ἡ.complexus, constrictio, compressus.

Πιλωτός.ᾶ.ὸ.constrictus, exæquatus.

Πιμελή.ῆς.ἡ.pinguedo, adeps, axungia.

Πιμελής.ἐος.ὁ,ἡ.pinguis.

Πιμπλάω.impleo. Actiu. Et πίμπλαμαι pass. id est, plenus sum. Genit.

Πίμπλεια.ας.ἡ.Pimplea locus Macedoniæ musis sacer.

Πίμπλη.pro πίμπλαθι.

Πίμπραμαι.ardeo, ἐμπυρίζομαι. Item stomachor.

Πίμπρημι.μ.πιμπρήσω.comburo. Actiu.

Πίνα.ης.ἡ.concha piscis.

Πινακίδιον.ου.τὸ.pugillaris, χαρτάριον.

Πινακηδὸν.tabulatim.

Πινακὶς.tabula. Vnde πινακίδιον diminut. tabella, scutella, quadrula.

Πινακίσκος.ου.ὁ.idem.

Πινακοθήκη.ης.ἡ.tablinum. Sic uocabatur, ubi tabulæ pictæ, cælatum argentum, stragula uestis, signa, & ornamenta reponebantur. Alex. Gen. lib. 5. cap. 24.

Πινακοπώλης.ὁ.ὀψοπώλης, inquit Suid. id est, uenditor auium, quòd pinguia ipsa imponerent tabulæ, seu scutellæ, qua uenales exposuerant.

Πίναξ.κος.ὁ.scutella, tabula, lanx. Item index librorum.

Πινρός.ᾶ.ὸ.sordidus, horridus, uilis.

Πινάω.contamino.

Πινόεις.ωσσα.ὸ.sordidus, πινρός.

Πίνος.ου.ὁ.sordes.

Πινύεις.ωσσα.ὸ.πινόεις.

Πίνυσις.ιος.ἡ.prudentia.

Πινύσκω.πινυτὴν ποιῶ, præmoneo, prudentem facio.

Πινυτή.ῆς.ἡ.prudentia, & prudens.

Πινυτός.ᾶ.ὸ.prudens.

Πινυτόφρων.ονος.ὁ.idem

Πινύω.μ.ύσω.π.υκα.admoneo. Actiu. accus.

Πίνω.μ.πώσω.π.πωκα.ὁρ.βῦπιον. bibo. Regit accusatiuum, & Attice genitiuũ, ut πίνω σοῦ οἶνου.

Πινώδης.ὑπαρὸς, ῥυπαρὸς, squalidus, aridus.

Πινωλία.ας.ἡ.immunditia, ἀκαθαρσία.

Πίομαι.bibo.

Πῖον, & πῖος.ος.ὸ.pingue.

Πίοταρος.ὁ.pinguissimus.

Πιότης.ητος.ἡ.ubertas, pinguedo.

Πιότερον, pro πίον.

Πιπίζω.μ.ίσω.π.ικα.fugo, pipo. Vox est fœtitia gallinarum & auium.

Πιπτέω.μ.πέσω.π.πεπτωκα. cado, irruo.
Πιστικόν. uox est similis Plautinæ illi in Casina, Non ego istud uerbum empsitem titillitio, id est, re admodum uili. Nullius enim sunt significationis.
Πίττα.ς.ὁ. auis marina.
Πιπράσκω. inflare.
Πιπράσκομαι, &
Πιπράσκω.μ.πράσω.π.πέπρακα. uendo. Genit. uel accus.
Πίπτω.μ.πεσοῦμαι.π.πέπτωκα.ἀόρ.β.ἔπεσον. cado. Neut. absol.
Πίσαι. rigare, ποτίσαι.
Πισάνα. paruum dolium.
Πίσια. paludes, prata, loci humidi.
Πίσον. pisum siue ipsa legumen, à Pisa loco nomine accepto. Dicitur & λίνυθος.
Πίσσα.ης.ἡ. pix.
Πισάσφαλτον. quod constat ex glutino piscis & bituminis.
Πισσέλαιον.ὁ. picinum oleum.
Πισσόκηρος.ὁ. picatus, cereus.
Πισσόω.μ.ώσω.π.ωκα. pico. Neut. accus.
Πίσυρες. quatuor.
Πίσυρος.α.ὁ. obediens.
Πισσάλης.ου.ὁ,ἡ. piceus.
Πιστόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. fidem facio, & ἐπιστόομαι. Herodia. πρός τι τῶν ἱκετῶν στρατιωτῶν, οὓς ἐψεύσατο, ἐκέτι πιστώτατα, Milites prætoriani minus illi, ut quos decepit, fidem præbent. Plutarch. πιστόυται μᾶλλον παρ' ὑμῖν, Valent apud uos authoritate. Πιστεύεται τὰ πάντα, Omnia ei credita sunt. Vnde
Πιστόμαντος. qui fide, & authoritate prædictus est, qui maior est suspicione, uel maior quàm ut suspectus haberi possit.
Πιστικός. credulus.
Πιστόω.μ.ώσω.π.ωκα. credo, committo.
Πισκίνιον. piscina, potabile.
Πίστος.α.ὁ. sanctus uertitur ab Halicar. li. 9. ἐν ἱερῷ Διὸς πιστίου ὃν ῥωμαῖοι σάγκτον καλοῦσι.
Πίστις.ι.ἡ. fides. Sed hæc est triplici differentia. Primo enim significat quam Latini appellant fidelitatis, æquitatis, constantiæ & in re contracta seruanda opinionem atq; existimationem, qua præstita probitatis, negata perfidiæ maleuoliq; animi documenta præbemus: & tam actiue quàm passiue accipitur. Vnde πίστιν διδόναι καὶ ἔχεσθαι, est fidem dare & accipere: κατὰ πίστιν ζωγρεῖσθαι, uel (ut Aristotel.) ζωὴν λαμβάνειν dicitur, cui potestas & imperium creditur. Deinde significat rei compertæ exploratæq; fiduciam, quam Quintilianus persuasionem uocat: quemadmodum Græci πιστὸν appellant τὸ γνώριμον καὶ ἀσφαλὲς, ὃ ἡμεῖς πεπέσμεθα. [redacted] Inde & pro tota religione Christiana, siue pietate de diuinis recte sentiente accipi solet: eadem ratione, qua & Liu. dixit ab Vrbe. Hæc (inquit) Romulo regnãte domi militiæq; gesta. Quorum nihil absonum fidei diuinæ originis, diuinitatisq; post mortem creditæ fuit.

Tertio significat alicuius rei probationem, id est, ἔλεγχον & ἀπόδειξιν. Vnde & πίστεις ἐντέχνους, quas Quinti. probationes artificiales uocat. De eo Bud. Com.

Πιστός.ὴ fidelis, id est, qui fidem suam seruat, & præstat. Et πιστὸν, pignus, siue fiducia & securitas. Item credibile, persuasibile. Demosthe. ὥστε τοῦτο ἡμῖν πιστὸν; Quonam hoc credere possumus? Item exploratum, compertum, ὁμολογούμενον, cui negare fidem non debemus. Aristotel. μετὰ τὰ φυσ. 10. Est item πιστὸν τὸ πινόμενον, ut πιστὸν φάρμακον τὸ ποτὸν, ut scribit Arisloph. interpres in Plutarch. Budæus Com.

Πιστόω.μ.ώσω.π.ωκα. fidem accipio & do, ab aliquo mihi caueo propriè, hoc est obsides, uel pignora, uel sponsores exigo. Πιστόομαι uero est iureiurando affirmare, hoc est ὅρκῳ φιλόνικα, & fidem rei facere. Herodian. φιλοσοφίαν σώφρονι ἐπιστούμενος, Philosophiam uitæ temperantia se colere præ se tulit, fidemq; fecit. Sic φήμῃ πιστόομαι apud eundem, est famæ fidem astruere. Bud. Com.

Πιστωτής.ὁ. dicitur is, cui fides facta est, hoc est qui iam fidem rei accepit.
Πιστῶς. fideliter.
Πίστωρ.ορος.ὁ. obediens, credulus, fidens.
Πίτνα. effudit, cecidit.
Πιτνάς. densans, extendens.
Πιτνῶ. appropinquo.
Πίττασφαλτος.ου.ὁ. pici bitumen.
Πιττόω. τὸ πισόω. pico, pice oblino.
Πιττόω. idem
Πιτύα.ᾶς.ἡ. coagulum, lac.
Πιτυίδιον. ἃ fructus pinus, et piceæ quos habent in conis suis.
Πιτύϊνα. τὰ idem
Πιτυλίσσω. obire genus quoddam certaminis, de quo Galen. lib. 2. de tuenda ualet. Erat autẽ huiusmodi exercitatio, in quo summis pedibus ingrediebantur, manibus altera retrorsus, altera prorsus protensis. Politianus in Miscel.
Πίτυλος.ου.ὁ. pugnus, hoc est compressio manus. quod autem pugno comprimitur, πύκνωμα dicitur.
Πιτυοκάμπης. pinorum eruca. Est & morbus quidam, & proprium cuiusdam nobilis latronis, quem Theseus interfecit.
Πιτυρίασις. urinæ incontinentia, affectio urinæ.
Πιτυρίας, &
Πιτυρίτης ἄρτος. furfuraceus panis, id est, cui nihil furfuris ademptum est, αὐτόπυρος. Cicero cibarium panem uocat.
Πίτυρον.ου. τὸ. palea, furfur, & tam capitis sordes, quàm farinæ purgamentum. Demosth. pro Ctesiphonte Aeschini obijcit, quòd cum aliãs turpiter atque sordide ab ineunte pueritia seruierit, tũ puerũ cum πλοῦτῳ καὶ πιτύροις ἀπομάττοντα appellat, hoc est luto & furfure abstergentem.
Πιτυρώδης.ες. ὁ,ἡ. furfuraceus.
Πίτυς.υος. ἡ. pinus, pinetum.
Πιτυώδης. habens formam lactis coagulati.
Πιφάσκω. dico, nuntio, manifesto, delibero, consulo, induco. Sic πιφαύσκομαι, & πιφαύσκω. poëtica autem sunt.
Πίφιξ. auis quædam aquatica.
Πίω. bibo.
Πίων.ονος.ὁ,ἡ. pinguis, opimus.

Πλαγκτά. erraticè.
Πλάγγος. ὁ. planeus, aquilæ genus Plin.
Πλαγών.όνος.ὁ. ornamentii quoddam puellare ex cera factum.
Πλάγια. τὰ. latera.
Πλαγιάζω.μ.άσω.π.αχα. obliquo.
Πλαγίαυλος.ὁ. tibia obliqua ex loto, à Libyes inuenta.
Πλάγιος.α.ὁ. obliquus, transuersus.
Πλαγιοσύνταγμ.ον. τὸ. cum obliquo constructum.
Πλαγίως. obliquè, dolosè.
Πλαγκτός. ὴ. stultus, attonitus, errans.
Πλάζω. errani. & πλαγχθὲις, percussus, errans. à πλάω.
Πλαδρός. οῦ. ὁ. humidus & flaccidus, imbecillis.
Πλαδάρωμα.ατος. τὸ. imbecillitas, languor.
Πλαδῶ. humecto, putresco.
Πλαδίομαι. μ. άσομαι. π. άσμαι. erro, proficiscor.
Πλάω. errare facio, seduco.
Πλαβάνη.ης.ἡ. uas in quo fit panis & placentæ, quod & πάτανον dicitur.
Πλάθω. appropinquo.
Πλάσιον.ὁ. τὸ. πλινθίον, & quod est laterit forma. πλάσιον (scribit Bud. Com.) propriè est, ὅταν ἐκ τεσσάρων πλίνθων γίνηται ὁ πρῶτος διάταξις, ἐκ δὲ τεσσαρώνων, ἀπ' ἐπφρομένης χώματι, ita ut longitudo longè superemineat altitudinem. Aristopha. Ran. καὶ πλάσια σύμπηκτα πλινθεύσουσί γε. Budæus Com.
Πλακάς.άδος. crustas massasq; uocant in tabellæ formam congestas.

Πλαγιάζω. μ. άσω. π. ακα. multiplico.

Πλάσις. ιος. ἡ. formatio.

Πλάσμα. ατος. τὸ. figmentum, commentum, & simulatio, hoc est, κίνημα τισμός. Erat etiam uerbum theatricum, & artis tibicinum.

Πλασματίας λόγος, &

Πλασματώδης λόγος. ὁ πεπλασμένος, commentitius sermo.

Πλασμός. ἔ. ὁ latitudo.

Πλαστρόω. πλάσσω.

Πλάστης. ου. ὁ. figulus.

Πλάστιγξ. γος. ἡ. lanx, trutina.

Πλαστική, ars figulorum, figmentum Lucia.

Πλαστικός. ἔ. ὁ. πλάστης.

Πλαστογράφος. ου. ὁ. falsarius.

Πλαστός. ἔ. ὁ. fictus.

Πλαστουργῶ. effingo, imitor. unde πλαστουργός, formator, figulus.

Πλαστῶς. falso.

Πλαταγέω, uel πλαταγωνίω. sono, crepo. Vnde

Πλατάγη. ης. ἡ. strepitus, crepitaculum æneum quoddam Architæ inuentum, quo pueri detinerentur à peioribus, tempusq; hoc oblectamento fallerent, Et

Πλαταγάνιον. ου. τὸ. idem. incogite. Item paueris folium, & ludi genus, de quo in πλαταγύζω.

Πλαταμών. ῶνος. ὁ. fouea mari uicina, quæ illo intumescente aquã accipit salsam, cuiusmodi Rhodi fuit, teste Strabone lib. 1.

Πλατάνιστος. ου. ὁ, & Πλάτανος. platanus. πλατάνιστος autem & si speciem habeat superlatiui, significationem tamen tenet denominatiui, ἀπὸ τοῦ πλάτους (habet enim arbor illa lata folia) & idem est quod platanus.

Πλατανώδης. ες. ὁ, ἡ. in modum platani.

Πλατανών. ῶνος. ὁ. platanetum.

Πλατεῖα. ας. ἡ. platea, palma, manus.

Πλατεῖον. ου. tabella.

Πλάτη. ης. ἡ. remus, nauis, mare.

Πλάτιγξ. summa pars remi, qua percutitur aqua.

Πλατισμός. uitium oris, cum nimium dilatatis faucibus & ore plus satis patulo sermo promitur. Huic opponitur ἰχνότης.

Πλατίζω. ἀναζωνύω, superbire.

Πλατίον. propè. Dorice pro πλησίον.

Πλατίς. ίδος. ἡ. coniunx. παρὰ τὸ πεπλάσθαι τὸ ἀνδρὶ κατὰ πλῆν κοίτην.

Πλάτος. ους. τὸ. latitudo.

Πλάττομαι, &

Πλάσσω. μ. άσω. π. ακα. fingo, id est, more figuli formo, emplastro, προσποιοῦμαι, simulo, ut πλάττομαι τὴν ἀδύτα, ago scientem, simulo me scire. πλάττομαι δικαιοσώλω, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ δίκαιος εἶναι. quod etiam ὑποκείνομαι dicitur.

Πλατυάζομαι. patulo ore pronuntiãtes, uel canentes, ut Dores propter frequentem a literæ usum.

Πλατυγαστήρ. qui est amplo uentre.

Πλατυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. papaueris folium (quod platagonium dicitur) sinistra teneo, atq; dextra percutio, & inde sonum elicio: qui amantium ludus erat. Accipitur & pro eo, quod est arrogans sum, & superbio, τοῖς πλέοσι κρόω, πλατύνομαι.

Πλατύγλωσσος. ου. ὁ. cui lingua latior.

Πλατύκερκος. cui lata cauda.

Πλατύνω. μ. υνῶ. π. υκα. dilato. Actiu.

Πλατύρυγχα. τὰ. quæ sunt lato rostro.

Πλατύς. έος. ὁ. latus, uber, magnus.

Πλατύσημος. ὁ, ἡ. ος. tunica quæ Latinis latus clauus dicitur. Insigne autem erat, senatum q; ab equite distinguebat. Liuio tunica palmata, à latitudine clauorum, dicitur. Bayf. de Re uest.

Πλατυχάτας. ὁ. apud Bœotios qui domum aut agrum propè habet.

Πλατυώνυχος. ὁ. latos ungues habens.

Πλάτων. uasculum æneum, quo lacte coagulato serum exhauritur.

Πλεγγίς. ίδος. ἡ. uas olearium, strigil.

Πλέγδην. intexte.

Πλέγμα. ατος. τὸ. rete, omne textum, crines intorti.

Πλεγματεύω. implico.

Πλείω, pro πλέονα. plures.

Πλεθριαῖον. ου. τὸ. genus mensuræ. Accipitur etiam adiectiuè ὁ πλεθριαῖος, ἡ πλεθριαία, & τὸ πλεθριαῖον, pro magnitudine unius iugeris, quasi dixeris iugeralis.

Πλέθρον. ου. τὸ. iugerum, & est mensura centum pedum, Suida authore. Herodo. αὐτὸ ἐκατὸν ὄργυιαι δίκαιαι τὸ ἀθλητικὸν ἐναι ἑξάπλεθρον. Vnde apparet sextam stadij partem esse πλέθρον. Inde uerbum ἐκπλεθρίζω, obire quoddam certaminis genus in huiusmodi terræ mensura.

Πλᾶ, imperat. pro πλεῦσον. nauiga.

Πλειάς. άδος. ἡ. pleias sydus in fronte tauri: dictum, uel à πλεῖν, quòd nauigationis tẽpus ostendat: uel à πλέονες, quòd pleiades septem appareant, quæ Latinè Vergiliæ uocantur.

Πλέα. plena, grauida.

Πλᾶθι, Ionice pro πλεῦσον. nauiga.

Πλᾶν, Atticè pro πλέον. plus.

Πλεῖον. ονος. τὸ. plus, plenum.

Πλεῖος. α. ὁ. plenus, πλέος.

Πλείους, pro πλείονες & πλέονας. plures.

Πλεισάκις, &

Πλεισαχόθεν. sæpenumero, quamplurimum.

Πλεισηριάζω. μ. άσω. π. ακα. pluris quàm par est, aut quàm emi, rẽ æstimo, pluris quàm omnes liceor.

Πλεισηριασμός. ἔ. ὁ. iniqua æstimatio.

Πλεισοβάμαν. talis ludere.

Πλεῖσον ὄδον. quàm maximè.

Πλεῖστος. η. ον. ὁ. plurimus. οὗπερ τὸ πλεῖστόν ἐστι, id est, frequentissimè. Sic Teren. Domum ire pergam ubi plurimum est. Τὸ πλεῖστόν γε, summum, pro ad summum. τὰ πλεῖστα, frequenter, plerunq;. Bud. Com.

Πλειστός. ἡ. fluuius apud Delphos.

Πλείων. ονος. ὁ. copiosior.

Πλειών. ῶνος. ὁ. annus, dictus quòd in eo compleantur tempora.

Πλέκομαι. implicor.

Πλέκος. contextio, sportula.

Πλεκτήν. coire, συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

Πλεκτάνη. ης. ἡ. rete, laqueus, crinis. πλεκτάναι dicuntur ea polypi brachia, quibus nectit & inexplicabili uincit nexu, quos cirros uocat Plinius: Ouidius, flagella.

Πλεκτή. ῆς. ἡ. res plicata, ut chorda.

Πλεκτός. ἔ. ὁ. plicatus, plicabilis, textus.

Πλέκω. μ. έξω. π. χα. plico, texo, concinno.

Πλεγμώδης. mucosus, μυξώδης.

Πλεγνα. uel βλεγνα. mucus narium.

Πλίον.ονος.τὸ.plus. *Vnde* πλίον ἔλαττον, *plus minus*: πλίον ἔχειν, *pro* πλεονεκτεῖν: πλίον ποιεῖν, *promouere, proficere. dicitur etiam* πλίον φέρεσθαι. *Huic opponitur* ἔλαττον ἔχειν, *deteriore conditione uiuere. Bud. Com.*

Πλεονάζω.μ.άσω.π.ακα. *plus iusto quippiam facio, redundo, plurimum occupor in re aliqua. Inde pro insolescere, & supra modum efferri, & plus æquo audere, usus est Demosth.* κατὰ φιλιπ.γ. ἐπαλὴ πλεονάζειν ἐπιχείρουν, *&c. Bud. Com.*

Πλεονάκις. *pluries, sæpe.*

Πλεονασμός.ῦ.ὁ. *superabundantia, adiectionis uitium.*

Πλεοναχῶς & ἁπλῶς *opponuntur.*

Πλεονεκτέω.η. *dicitur, qui omnia habet inferiora, & qui uincitur ab aliquo exuperante aut exuberante, quod* ἐλαττοῦσθαι *uocatur. Sed*

Πλεονεκτέω.μ.ήσω.π.κα. *plus possideo, omnia superiora habeo: sicut ex Cice. de Orat. 2. intelligitur, Inuident (inquit) homines maximè paribus, aut inferioribus, cum se relictos sentiunt, illos autem dolêt euolasse. Sed etiam superioribus inuidetur sæpe uehementer, & eò magis, si intolerantius se iactant, & æquabilitatem cõmunis iuris, præstantia dignitatis aut fortunæ suæ transeunt. Iungitur autẽ accus. & genit. Philostr.* πλεονεκτοῦσι τοῦ τ ἀνθρώπων οἱ θεοί. *Synes. genitiuo & datiuo iunxit* πλεονεκτῶσιν (*inquit*) οἱ χρυσοῖ τῶν πονηρῶν τοῖς ἀγαθοῖς ἐπίοις. *Dicitur interdum* πλεονεκτεῖν, *cui plus incõmodi accidit, Xenoph. cui opponitur* μειονεκτεῖν. *Demosthe. etiam accipit pro legatum præcipuũ capere. Quoniam uerò homines cupidi, fraudulenti, & interdum uiolenti esse solent, ideo pro fraudare, circunuenire, & eripere extorquereq; ponitur. Plato Polit. 2.* ὡς πλεονεκτεῖν τοῦτο δίκαιον μὴ διδόναι. *Bud. Commentarijs.*

Πλεονέκτημα.τος.τὸ. *superiores partes, melior cõditio, cui contraria sunt* μειονεκτήματα & ἐλάττωμα.

Πλεονέκτης.ου.ὁ. *auarus, diues, alienorum usurpator.*

Πλεονεκτικός. *Aristot. pro fraudatore & circunscriptore dicitur, qui etiam uiolentũ, & tyrannicum significat.*

Πλεονεκτικῶς. *cum lucro.*

Πλεονεκτέμενοι.οἱ. *superati.*

Πλεονεξία.ας.ἡ. *plus habendi acquirendiq; cupiditas immodica, auaritiaq; circunscribens, quæ sibi partem maiorem iusta præcidit: & uitiũ eius, qui in omni re præcipuum quippiam habere uult. Opponitur ei* ὁμαλὴ δίκαια, *ciuilis iustitiæ conseruatrix. Bud. Com.*

Πλεονέχω τῶν ἄλλων. *præsto aliis. sed potius* πλεονεκτῶ *dicendum.*

Πλέος.ε.ὁ. *plenus.*

Πλέσχος. *animal quoddam, & sportula militaris.*

Πλεύμονία. *morbus acutus circa pulmonẽ.*

Πλευμονώδης.ες.ὁ,ἡ. *pulmoni similis.*

Πλεύμων, *Attice pro* πνεύμων.ονος.ὁ. *pulmo.*

Πλεῦν, πλεῦνος. τὸ. *pro* πλεῖον.ονος. *apud Herodot.* ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι.

Πλευρά.ᾶς.ἡ. *latus, costa.*

Πλευρετικός.ῆ.ὁ. *laborans latere.*

Πλευρῖτις.ιδος.ἡ. *dolor laterum.*

Πλευρόθεν. *à latere.*

Πλευρόν.ῶ.τὸ. *latus.*

Πλευρών.ῶνος.ἡ. *urbs Aetoliæ.*

Πλευστέον. *nauigandum.*

Πλέω.μ.εύσω.π.ευκα. *nauigo. Neut.*

Πλέως.ω.ὁ. *plenus.*

Πλήγανον. *baculus.*

Πλαγγών. *non eodẽ patre natus, auunculus.*

Πληγή.ῆς.ἡ. *plaga.*

Πλῆγμα. *idem.*

Πλῆθος.ους.τὸ. *multitudo est, & magnitudo & copia. Synes.* ὦ πλήθεος τῆς χρᾶς. *Licet proprié numerum significet. unde* τὸ πλῆθος *plebs, & οἱ πολλοί, hoc est uulgus. Bud. Com.*

Πληθεῖον.ε.τὸ. *gubernaculum ratis.*

Πλῆθρον. *genus mensuræ, clatrum, cancelli.*

Πληθύω, & πληθύομαι, *amplificor. Aristot. Hist. 7.* μετὰ ζοὺς τόκους καὶ τὰς παθούσας τοῖς χωρίοις τὰ γάλα πληθύεται. *Theoph. de Caus. 1.* οὕτω γὰρ αὔξεται καὶ πληθύεται μᾶλλον. *Sic quoq;*

Πληθύω. *plenus sum, ut* πληθύειν ἀνδρῶν τὴν πόλιν, *Aristot. Item multus sum & abundo, Plato de Rep. 3.* ἀλιολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυσῶν ἐν τῇ πόλει. *Dicitur autẽ ea ratione* πληθύω & πληθαίω, *qua* δύω & δυῶ. *Similiter*

Πλήθω, & πλήθομαι, *pro eodem. Genit. Budæus Com.*

Πλικδωτικός.ῆ.ὁ. *pluralis.*

Πληθύς.ύος.ἡ. *multitudo,* πλῆθος.

Πληθώρα, *uel* πλησθώρη. *uerbum est medicorum. æqualis omnium humorum abundãtia. Galen.* ὅταν μὴ ὁμοτίμως ἀπλήροις αὐξηθῶσιν οἱ χυμοὶ πλῆθος τοῦτο καὶ πληθώραν ὀνομάζουσιν.

Πληθωρίομαι. *inundo.*

Πληθωρικός. *dicitur homo, cum humoribus & succis eius redundat corpus.*

Πλήκτειν. *percutere.*

Πλήκτης.ου.ὁ. *percussor. Item translatè pro obiurgatore conuiciatoreq;. Sic Horat. uerbera linguæ dixit.*

Πληκτίζομαι. *pugno, pungo, iniuria afficio.*

Πληκτικός. πλήκτης.

Πλῆκτρον.ου.τὸ. *calcar, aculeus, plectrum citharæ. Item locus ubi caput femoris coxæ acetabulo inseritur.*

Πληκτροφόρος.ου.ὁ. *calcariger.*

Πλῆμα.ατος.τὸ.

Πλήμη,

Πλήμυρα. *augmentatio fluminum, inundatio. Scribitur &* πλήμμυρα *duplici μ.*

Πλῆμι.μ.ήσω.π.κα. *appropinquo, impleo.*

Πλημμέλεια.ας.ἡ. *delictum, commissum, improbitas.*

Πλημμελεῖσθαι. *perperàm fieri, & ἀδικεῖσθαι, id est, iniuria affici. Vnde* πλημμελεῖται ὁ θεὸς, *qui peccato offenditur, et* τὰ πλημμελήματα *piacula dicuntur.*

Πλημμελέω.μ.ήσω.π.κα. *delinquo,* πλημμελές τι ποιῶ, & *iniquè quippiam per iniuriam ago, hoc est* ἀδικέω. πλημμελῆσαι ἀπὸ

τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἱερὸν ἐκθεῖν, *piaculum admittere. Dicitur quoq;* πλημμελεῖν ὁ ποταμὸς, *cum uiolenta inundatione secũ rapit segetes uel tuguria. Neut. absol.*

Πλημμέλημα.ατος.τὸ. *prouentus qui ex damnatis in ære procedit.*

Πλημμελής.ἐς.ὁ,ἡ. *errans, ignarus, inconditus, incompositus, uitiosus, culpabilis, mendosus, culpandus.*

Πλημμύρα.ας.ἡ. *idem quod* πλήμη.

Πλημμυρίς.ίδος.ἡ. *idem.*

Πλημμύριον.ου.τὸ. *unda, cum frangitur non procellosa. Est & arx Syracusanorum.*

Πλημμυρός.ῆ.ὁ. *plenus.*

Πλημμύρω.μ.υρῶ. *undo, inundo. Neu. absol.*

Πλήμνη.ης.ἡ. *modiolus rotæ.*

Πλημνόδεσμον.ου.τὸ. *ferramentum, quo radij rotæ modiolo colligantur.*

Πλῆμνη. *spuma.*

Πλημοχόη.ης.ἡ. *uasis fictilis species.*

Πλήν. *præter. Genit. ut* πλὴν δόξης ὀλίγης. *Item præter sine casu, pro præterquam. Aristot. Hist. 9.* ἀθυμότρακτα τὰ ἄλλα πάντα τῶν ἀρρένων, πλὴν ἄρκτος καὶ πάρδαλις. *Sic Cice. ad Att. 7. Ad quas literas tibi rescribi uelis nescio. nullas enim adhuc acceperam, præter quæ mihi bimæ semel in Trebulano redditæ sunt. Ponitur & pro ueruntamen, imò, quin, uerum, cæterum, sed.*

Πλὴν ἀλλά. *tametsi, sed, ueruntamen, nisi quòd.*

Πλὴν ἀλλὰ ἤ. *præterquàm.*

Πλὴν εἰ,

Πλὴν ἐάν. *nisi si.*

Πλὴν καὶ. *ueruntamen, pro* πλὴν ἀλλά.

Πλὴν καθόλου. *nisi quòd.*

Πλὴν ὅτι. *nisi. De his locutionibus Bud. Cõ.*

Πλανοδία. *error, deuiatio.*

Πλήσιος, ἀ πλῶ. *implebãtur, appropinquabãt.*

Πλήξ. *stimulus, quo boues punguntur.*

Πλήξιππος.ου.ὁ. *eques, equorum stimulator.*

Πλῆξις.ιος.ἡ. *percussio.*

Πλήρης.ες.ὁ,ἡ. *plenus.*

Πληροφορέομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. *pleniss. mè scio, certissimè noui & comperi, ut*

iam nihil addubitem. Paul. ad Rom. 14. ἕκαστος ἰδίῳ νοΐ πληροφορέσθω, Vnusquisque certus sit mentis suæ, Vnusquisque compertum habeat, quod mente concipit. Refertur autem & ad rem & personam. De persona proximo exemplo dictum est. Vt enim is cui persuasum est πληροφορηθείς dicitur, ita quorum est facta fides πεπληροφορημένα dicuntur. Vocem hanc expressit Sueton. in Tib. Persuasionisq; (inquit) plenus cuncta fato agi, id est, πληροφορηθείς.

Πληροφορέω, μ. ήσω. π. ηκα. hortor, facio fiduciam, certiorem facio, plenam facio fidē. Actiu. accus.

Πληροφόρημα. ατος. τὸ. &

Πληροφορία. ας. ἡ. plenitudo, certitudo mentis, de aliquo bono satisfactio, certa persuasio, certa fides, quæ fit argumentis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.

Πληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo, imbuo, perficio. Πληροῦν τὴν ναῦν, supplementum classi præbere, remiges imponere, Demosthe. Bud. Com.

Πλήρωμα. ατος. τὸ. plenitudo. Item supplementum, id quod suppletur, ut remiges & milites classiarij in nauibus, quos Liu. socios nauales appellat: & in legionibus milites ad explendos numeros centuriati. Sic Grego. in Athan. πνεύματικὸν πλήρωμα uocat supplementum cælestium copiarum, beatarumq; mentium. Bud. Cō. Item uocatur pannus additus uestiti ad sarciendam ruptura.

Πλήρωσις. ἡ. ἡ. impletio, saturitas, perfectio.

Πληρωτής. ῆ. perfector.

Πλησιάζω. impleat, satiet.

Πλησία. propè, πλησίον.

Πλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. appropinquo, applico. Dativo iung. Lucian. φρεσὶ & τῷ οὐρανῷ.

Πλησιασμός. ῆ. coitus uenereus.

Πλησίγναθος. maxillas implens.

Πλησίεσβον. propinquius.

Πλησίον. propè. οἱ πλησίον, cognati, siue etiam familiares, quibus cum habemus arctam ac domesticam consuetudinem. Sic Suetonius in Othone, Alij febrem simulasse aiunt, eamq; excusationem proximis mandasse, si quæreretur.

Πλησιόχωρος. ὁ. finitimus.

Πλήσιος. ᾱ. ὁ. &

Πλησίος. ον. ὁ. propinquus, uela implens, & de uento dicitur Homer. cum secundus est.

Πλησιφαής. ές. &. ὁ, ἡ. dies plenilunij.

Πλήσμη. plenitudo, inundatio.

Πλήσμιον. ᾱ. τὸ. res gulosa, satietas.

Πλησμονή. ῆς ἡ. satietas, multitudo, ingurgitatio.

Πλῆσιγξ ferula, ἀ πλήσσω.

Πλήσσω. πλήξω.

Πλησιριάσασθαι. licitari.

Πλησυείος. τὸν. licitatores.

Πλήκτης. uicinus.

Πλῆσε. implebatur, appropinquabat.

Πλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. percutio. Actiu. accus.

Πληχάδων. ᾶν. partes corporis inter inguina & femur. unde ἀμφιπλήκτην, & ἀμφιπλήξ apud Sophoclem. Quanquàm alij à πλίξ deducere malunt, ut gradum significet, sicut & πλίγμα saltum, et ἐπλήκτην πόδησι apud Homerum pro peruadebant.

Πλίγμα. gradus, passus, saltus.

Πλινθεία. ας. ἡ. laterum coctio.

Πλινθεῖον. τὸ. locus ubi formantur lateres.

Πλινθεύομαι. ἀπατῶμαι.

Πλίνθευσις. πλινθεία.

Πλινθεύω. lateres cōpono. Aristoph. Ran. generaliter accepit pro fabrico & coagmento. καὶ πλοῖα ξύμπηκτα πλινθεύσει.

Πλίνθια. τὰ. cæli spatia.

Πλινθιδόν. tanquàm lateritio.

Πλινθίον. ου. τὸ. laterculus. Item figura quadrata. Item lateruunculus ludus, Poll. lib. 9. Item ordo aciei, Aelia. Vide πλαίσιον.

Πλίνθος. ὁ. later, pars epistylij.

Πλινθουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio lateres, πλινθεύω. Neut. absol.

Πλινθοφόρος. ὁ. lateriger.

Πλινθωτός. οῦ. ὁ. quadrangulus ad modum lateris.

Πλίξας. surgens, transiens.

Πλίσσοντο. pedetentim incedebant.

Πλογμός, uel πλοχμός, pro πλόκαμος per syncopen.

Πλοιάριον. ου. τὸ. nauicula, & calceamenti genus.

Πλοίζεσθαι. τὸ πορεύεσθαι, proficisci.

Πλοικός, &

Πλόϊμος. nauigabilis, nauigationi idoneus.

Πλοῖον. ᾱ. τὸ. nauigium, nauis.

Πλοκαμίς. ίδος. ἡ. capillorum nodus, habēs capillos obtortos.

Πλόκαμος. ᾱ. ὁ. crinis, cæsaries, flagellum. Nonnunquam & apud poëtas πλόκαμοι fumi circunuolutationes significant.

Πλοκαμώδης. crispus.

Πλοκή. ῆς. ἡ. inclinatio, auulsio, nexus.

Πλόκιον. ᾱ. τὸ. ornamentum, tricha, inauris, genus monilis, implexum, obliquum.

Πλόκος. ου. ὁ. cirrus, seu manipulus capillorum.

Πλόμενος. qui apparuit, uisus, natus, manifestus.

Πλομίζω. inficio.

Πλόμος. ᾱ. uerbosum herba.

Πλόος, πλοῦς. nauigatio.

Πλουθύγεια. ας. ἡ. sanitatis opulentia, diuitiæ pariter cum sanitate.

Πλούσιος. ᾱ. ὁ. diues, quasi πολύσιος.

Πλουταπαλγμέα. commentatio ditescendi, studium cogendæ pecuniæ, philosophia, cuius bonorum & malorum fines sunt diuitiæ & paupertas. Ex ἀπαλγμέα quod erat gymnasium Platonis, & πλοῦτος opulentia.

Πλούταξ. ακος. ὁ. diues, Eupolidi.

Πλουτεύς. Pluto. ῆος.

Πλουτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ditor, diues euado, diues sum. Neut. absol.

Πλουτηρόν. ῆ. τὸ quæstuosum.

Πλουτίζω. μ. ίσω. π. ικα. dito. Actiu. accus.

Πλουτίνδην. per diuites. aduer. ut uiritim.

Πλουτολότης. ᾱ. ὁ. & fœm. gen. πλουτολότειρα. ας. ᾱ. diuitiarum dator, datrix.

Πλουτοκρατία. ᾱ. principatus ex censu cum ditiores administrant Rempublicam.

Πλουτοποιόν. ᾱ. τὸ. quæstuosum.

Πλοῦτος. ᾱ. ὁ. diuitiæ. Cæl. lib. 11. cap. 23.

Πλούτων. ονος. ὁ. Pluto, qui & πλουτεύς dicitur.

Πλοχμός. ᾱ. ὁ. πλόκαμος, coma quam ueteres alebant, & dijs consecrabant.

Πλυΐσκω. τὸ πλύω.

Πλυνός. fullo, κναφεύς.

Πλυνός. ᾱ. ὁ. balneum, locus, uel fouea, & uas lauandis rebus aptum, πλυνός autem is, qui lauatur.

Πλυντήρια. festa quædam Athenis.

Πλύω. μ. υνῶ. π. υνκα. lauo. Item λοιδορῶ, id est, conuicior, & alterius nomen obtrecto. Actiu accus.

Πλύσις. ῐ. lotura.

Πλυτικός. ὁ. alueus.

Πλῶ. appropinquo.

Πλωϊάδων νεφέλαι. imbriferæ nubes, & quæ crebro circunferuntur.

Πλωΐζομαι. nauibus aduehor.

Πλώϊμος. ᾱ. ὁ. nauigabilis, peritus nauigādi.

Πλώων. nauigans.

Πλώων. nauigaui, ἔπλευσα.

Πλώσιμος. nauigabilis, σαβατός.

Πλῶτα. anguillæ in Sicilia, quemadmodū κωπαΐδων in Eubœa.

Πλωτήρ. ῆρος. ὁ. nauigator, uector passiuè.

Πλωτικός. ᾱ. ὁ. nauicularius.

Πλωτός. ὁ. nauigabilis.

Πλώω. impleo.

Π Ν.

Πνέω. spiro.

Πνεῦμα. ατος. τὸ. spiritus, uentus, impetus animi. In sacris literis quoties huic nomini præcedit articulus ferè de spiritu sancto intelligendum, ut annotat Didymus.

Πνεύματα πλάνα. spiritus deceptores, seductiores, fallacesq; mali genij.

Πνευματικός. ᾱ. ὁ, ἡ. spiritualis, qui flatibus plenus est, pulmonis inflammatione laborans. Pulmonarius interpretari potest, teste Columella.

Πνευματίμενος. ὁ. spirascens.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Πνευματόφορος. spiritu lymphatus.
Πνευματόω. μ. ώσω. π. ωκα. inflo.
Πνευματώδης. ες. ὁ, ἡ. spirabundus, spirituosus, anhelosus, inflatus.
Πνευμάτωσις. ιος. ἡ. flatuosa elatio.
Πνευμονευτικά. τὰ. instrumenta quæ spiritu inflantur, quæ & ἐμπνευστὰ dicuntur.
Πνευμονία. ας. ἡ. morbus pulmonis, quando tumescit, uel ex uehementi catharro, uel asthma, uel pleuritide. Eum sequitur difficultas anhelitus.
Πνευμονίαι. pulmonis fibræ.
Πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo.
Πνευσίω. anhelus sum.
Πνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &
Πνέω. spiro. Accus. ut πνεῖ θυμὸν, sicut Cic. scelus anhelantem. Attice πνᾶ θυμὸν.
Πνιγαλίων, &
Πνιγάμων. ωνος. ὁ. incubus, ἐφιάλτης. Est autem phantasmatis genus, cũ externa uis aliqua quiescentes uidetur inuadere, & pondere suo pressos ac sentientes grauare ac ab aliquo suffocari uidemur. Cæl. lib. 14. cap. 47.
Πνιγέα. ας. ἡ. uaporatorium cubiculum.
Πνιγεύς. έως. ὁ. furnus, & uas in quo extinguuntur prunæ, caminus.
Πνιγηρός. ρὸν. ὁ. suffocatiuus.
Πνιγμοί. οἱ. strangulationes.
Πνῖγος. ους. τὸ. æstus, suffocatio, oppressio.
Πνίγω. μ. ίξω. π. ιχα. suffoco, obtorto collo traho, asso. Actiu. accus.
Πνιγώδης. ες. ὁ, ἡ. æstuosus, suffocatiuus, locus in quo quis nõ potest respirare, ac premitur angustia spiritus.
Πνικτός. τὸν. ὁ. suffocatus.
Πνίξις. ος. suffocatio. Vnde πνίξ ὑσθίας, præfocatio uuluæ, quæ fit, cũ uulua reficiẽdo afficit uitalia, hoc est cor, cerebrumq;. Præfocatio etiã offocatio uocari potest, ut est apud Lucium Flor. & Senecam.
Πνοή. ῆς. ἡ. spiritus, flatus, aura.
Πνοιή. ῆς. ἡ. idem Pindaro.
Πνοπτος. οδος. ὁ. uelox, ταχύς.
Πνοός. spiritus, sonus.
Πνύκα. ας. ἡ. consilij locus apud Athenienses, concio, ab hominum frequentia et densitate deducto uocabulo.

Πνύξ. ὑκνός. idem. quanquam apud Aristophan. quidam per transpositionem literarum πυκνὸς legunt & πυκνί.
Πνώω. spiro. unde πνύτω, spirabat, intelligebat.
Πνυτός. τὴ. ὁ. prudens, ἔμφρων, σώφρων.

Πόα. ας. ἡ. herba, id est, (ut Hesych. scribit) ἡ ἀ γῆς αὐξομάτως βλασάνουσα φυτέα.
Ποασμός. ῆ. ὁ. noxiarum herbarum euulsio. Latinis runcatio dicitur.
Ποάσεια. ας. ἡ. mercenaria in agro runcatrix.
Ποδαβλός. ῆ. ὁ. qui mollibus est pedibus.
Ποδάγρα. ας. ἡ. pedica, id est, laqueus quo animalia capiuntur, qui & ποδαγρέτης appellatur. Inde & pro morbo illo articulari, diuitibus maxime noto, ponitur. Vnde
Ποδάγρης. ου. ὁ. podagra laborans. &
Ποδαγρεῖν. laboro podagra.
Ποδαγρικός. ἡ. ὁ, ἡ. pedibus æger.
Ποδαγρία. ας. ἡ. dolor pedum.
Ποδάνιμον. uelox, ποδώκιμον.
Ποδανίπτηρα. ας. ἡ. peluis.
Ποδανιπτήρ. ῆρος. ὁ. idem
Ποδάνιπτρον. τὸ. pedum ablutio, aqua ad abluendum.
Ποδαπός. ἡ. ὁν. cuias, qualis.
Ποδάργη. mater Xanthi & Balij equorum, ut scribit Homer. Iliad. π.
Ποδάρκης. ες. ὁ. pedibus ualens, celer.
Ποδαυρος. idem
Ποδέα. τὰ. seu πόδεα. fasciæ pedum.
Πόδαι. rudentes, hoc est funes nautici quibus uelum utrinq;, uel ad proram & puppim alligatur, uel quibus antennæ transferuntur. Aristophan. Equit. ἄθρει, κοὐ τοῦ ποδὸς ταείνει. De hoc Bud. Com. in ταείνειμι.
Ποδηγετέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco, custodio, observo, indagor. Actiu. accus.
Ποδηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.
Ποδηγός. ἡ. ὁ. dux.

Ποδήλωτικός. ἡ. ὁ, ἡ. talaris, id est, ad talos protensus.
Ποδήλυμος. ου. ὁ, ἡ. uelox, ὠκύπους.
Ποδήρης. ες. ὁ. tunica talaris, uestis ad pedes usq; demissa, poderis.
Ποδῆς. pedes, contrarium ex ποδίκας.
Ποδιάζειν. pede se circunuoluere.
Ποδιαῖος. ου. τὸ. mensura pedis.
Ποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. ligo pedes, melior pedibus. Actiu. accus.
Ποδισμός. dimensio pedibus facta, & genus saltationis cuiusdam.
Ποδοκάκκη. ης. ἡ. laquei genus, & instrumentum quo noxij uinciebantur, quasi ποδοκατόχη. Cippus Latinis dicitur.
Ποδόνιπτρον. τὸ. peluis, uas in quo lauamus pedes.
Ποδοσφάδη. ης. ἡ. genus laquei ad capiendos ceruos & apros, Xenoph. ὡφὶ κυνηγετικῶν. Est & instrumentum medicum.
Ποδότης. ητος. pedatus.
Ποδοχῶν. gubernaculum tenens.
Ποδώκεια. ἡ. pedum uelocitas.
Ποδώκης. ες. ὁ. &
Ποδώκυς. uelox.
Ποδώνυχον. ου. τὸ. uestis qua utebantur in sacris Pandrosi.
Ποκλογεῖν. herbas legere.
Ποκοφάγος. ου. ὁ, ἡ. herbam comedens.
Ποθεσκω. desydero.
Ποθεινός. ἡ. ὁν. desyderabilis, amabilis.
Πόθεν. unde. Est etiam ἀρνητικὸν (ut scribit Suid.) pro οὐδαμῶς.
Ποθέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὰ μὴ παρόντα ἀναζητῶ, id est, ea quæ absunt, requiro, ut apud Lucianũ Ganymedes nuper raptus, ac pertæsus iam absentiam patris, ποθῶ γὰρ ἤδη πάτερ inquit. Latinis est desyderare, ut Cicero, Omnia desyderata magis, quàm assidue percepta, delectant.
Πόθος. ου. ἡ. desyderium, & translate ablatio, consumptio.
Πόθυμα. ατος. τὸ. idem.
Πόθι. in principio orationis penacutitonum est, ponituŕq; interrogatiuè pro ubi? ubi nam? Quando uero oxytonum est, significat alicubi indefinitè. In fine orationis inclinat aliquando tonum ad dictionem præcedentem, ἄλλοθι ποθι.
Πόθεν. ε. ὁ. idem quod ποθέν.
Ποῖ. quò. ποῖ ἐλήκῃ πόθῳ, locutio Attica, pro quò tandem, & unde is.
Ποῖ κῆχ. ubi terrarum.
Ποιά. ᾶς. ἡ. quædam infinitè. Sed
Ποῖα, ἡ ποίας. qualis interrogatiuè.
Ποίας. ανθος. ὁ. Pœas pater Philoctetæ. unde ποιάντιος dictus est.
Ποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &
Ποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. (promiscui enim ambo usus sunt) facio. Sed hæc significatio apud Græcos, quemadmodum et apud Latinos late patet. Aliquando enim ponitur pro ducere, existimare. Plut. οὐκ ἀνασχετὰ ποιέμενος, Rem non tolerandam ratus. Vnde etiam περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magni facere: περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, pluris facere: περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, maxime existimare. Aliquando pro poëticè, id est, ἐμμετρῶς scribere. Aristot. de Bellerophõte, ὃν ὅτως ἐποίησεν ὅμηρος. Polyb. ὅμηρος ὁ θαύματος πεποίηκε χρεὼν περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Aliquando pro adoptare, id est, θέσποιεῖσθαι, ut παῖδα ποιεῖσθαι, Demosth. Sunt & aliæ quædam ex hoc uerbo locutiones, ut ποιεῖσθαι κέρδος, lucrifacere, in rem suam uertere, Plutarch. ποιεῖσθαι χάριν τι, animo beneuolo accipere aliqd, & gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργὴν, Demosthe. Δεινὰ, uel δεινὸν ποιεῖσθαι, ægre ferre, conqueri, uociferari, Gregor. & Demosthen. Quod tamen interdum pro indignè, hoc est improbè agere aut facere ponitur, ut apud eundem Demosthen. περὶ στεφ. ἃ γὰρ παθὼν, οὐκ ἂν δεινὰ ποιῶ, &c. Ἐμπροσθεν ποιεῖσθαι opponere, & quasi προβεβουλεῦσθαι, Xenoph. Ponitur & cum præpositionibus, ut ἐν θαύματι ποιεῖσθαι, admirari: ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, risui habere. Item ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, ut Synes. uel ὑφ' ἑαυτῷ, ut Demosthe. aliquid in potestatẽ suã redigere, uel potestatis suæ facere.

Sic ποιᾶσθαι ἀς ἰαυτὸν, periculi sui facere, in sese recipere, Demosthe. Et ποιεῖσθαι ἰαυτὸν ἐπ' ἀρχαίαν, magnam sibi potentiam comparare, Herodiano. Bud. Com.

Ποίμνης pro πόα, id est, herba. Item interrogatiuum pro ποῖα.

Ποιήεις.ήεντος.ὁ.herbosus, frugiferus.

Ποίημα.ατος.τὸ.opus, poëma. à ποιεῖσθαι, pro poëtice scribere. Grammatici à poësi sic distinguũt, ut ποίησις sit ueluti tota Ilias, ποίημα uero Achillis armorum descriptio. Est item

Ποίησις adoptio, à ποιεῖσθαι pro adoptare. Et Herodotus confecturam unguenti ποίησιν appellat.

Ποίημοσύνη. factiuum.

Ποιητὴς.οῦ.ὁ.poëta, factor, creator.

Ποιητικὴ.ῆς.ἡ.poëtica, hoc est ars ipsa conscribendi poëmata.

Ποιητικός.ἡ.ὸ.poëticus, efficax, effectiuus, quod efficit.

Ποιητὸς.adoptiuus.

Ποιήτρια.ας.ἡ.poëtria.

Ποικάζω.tergo.

Ποικίλη. porticus Athenis, in qua Stoici philosophabantur. à uaria pictura sic dictum.

Ποικιλία.ας.ἡ.uariegatio, uarietas.

Ποικίλις.ίδος.auis, quam uariam interpretatur Gaza apud Aristot.

Ποίκιλμα.ατος.τὸ.uarietas.

Ποικιλόδερος.ε.ὁ.habens collum uariatum, uocalis.

Ποικιλομήτης.ε.ὁ.& fœmin.gene.ποικιλόμητις.uarij consilij, uersipellis.

Ποικίλον.ε.τὸ.uestis tragica, à uarietate colorum sic dicta.

Ποίκιλος.ε.ὁ.uarius, picturatus, uariegatus, diuersi generis diuersíq; habitus, uarijs coloribus aut gemmis distinctus.

Ποικίλλω.μ.ιῶ.π.ικα.uario, uariego, distinguo, exorno. Actiu. accus. iung.

Ποικιλόστερνος.ε.ὁ.uariegatus circa pectus, astutus.

Ποικιλόφρων.ονος.ὁ.uafer, uersutus, callidus, uersipellis, solers.

Ποικιλταί.οἱ.qui intexunt acu.

Ποικιλτικὴ.ῆς.ἡ.ars uariegandi.

Ποικιλφθόγος.ου.ὁ.uariè canens. Sphingis epitheton.

Ποικινός, pro πυκνὸς.densus, prudens.

Ποιμαίνω.μ.ανῶ.pasco gregem, pastorum more guberno, & curo gregem, rego. Actiu. accus.

Ποιμανδὺς.ύος.ὁ.ποιμάνωρ.

Ποιμαντικὴ.ῆς.ἡ.ars pascẽdi oues, pastoralis

Ποιμάντωρ, &

Ποιμάνωρ.idem quod ποιμλὼ. Ea uoce utitur Aeschylus, qui & gregem subiectum ποιμανόεσσον uocat.

Ποιμενικός.ἡ.ὸ.pastoralis, pastorius.

Ποιμλώ.ῶος.ὁ.pastor, quasi ὁἰμλω, παρὰ τὸ ὅις, καὶ τὸ μῶ τὸ ἰητῶ. Regum nomen apud Homerum & Platonem.

Ποίμνη.ης.ἡ.&

Ποιμνήϊον poëticè, &

Ποίμνιον ε.τὸ.ouile, armentum, grex ouium.

Ποινανίζω.punio, βασανίζω.

Ποινᾶσθαι.de aliquo pœnas sumere, puniri.

Ποινάτωρ.uindex, τιμωρός.

Ποινή.ῆς.ἡ.pœna, ultio. à πόνος teste Gaza.

Ποινήλατος.ε.ὁ.lymphatus, à furijs agitatus.

Ποίνιμα.ποινῆς ἄξια, ultricia.

Ποίνιμος.ε.ὁ,ἡ.uindex, ultor. Epitheton suariarum apud Sophoclem.

Ποίνωμα.ατος.τὸ.supplicium, pœna.

Ποῖον.διὰ.quale tandem.

Ποῖος.ε.ὁ.quis, qualis. Penanflexum interrogatiuum est & dubitatiuum. Lucæ 12. ὅτι ἐὰν ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, γρηγόρησεν ἄν, Qua hora fur uenit. Oxytonum uerò indefinitè capitur, pro aliquis, quidam.

Ποιόεις.qualis, quidam.

Ποιότης.ητος.ἡ.qualitas.

Ποιοῦτων faciant, pro ποιάτωσαν.

Ποιπνὸς.ε.ὁ.minister.

Ποιπνύω, &

Ποιπνύω.ministro, saluo, facio, ualde occupor in aliqua re, cogito.

Ποίφυγμα.ατος.τὸ.stlopus, hoc est uehemens spiritus emissio.

Ποιφύσσω.

Ποιφύσσω μ.ύξω.π.υχα.terreo, proprie flatu ex ore uehementer emisso.

Ποιόδης.εος.ὁ,ἡ.herbosus.

Ποῶ, pro ποιῶ.

Πόκα, pro ποτὲ Dorice. aliquando.

Ποκάδων.οῖ.pili depexi.

Ποκίζω.tondeo, uellera facio.

Πόκος.ε.ὁ.uellus.

Πολέας.multos, pro πολλὸς.

Πολλῆς.multi.

Πολέμαρχος.ου.ὁ.dux belli, ad quem summa rei militaris refertur. Vulgo mareschallum appellãt, uno tantum magistro equitum inferior. Aetolis uerò πολέμαρχος claudendarum portarum et urbis curam gerebat, claues{que} noctu detinebat, interdiu autem custodijs portarum assidebat. Vnde πολεμαρχία munus ipsum et magistratus uocatur. Alex. Genial. lib. 3. cap. 16. & Bud. in Annot. post.

Πολέμειος.ε.ὁ πολέμιος.

Πολεμεῖσθαι. dicitur is qui bello uexatur & inuaditur.

Πολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα. bello, belligero, oppugno. Actiu. datiuo.

Πολεμήϊος.ε.ὁ.πολέμιος.

Πολεμησέω.amore pugnandi teneor, bellum appeto.

Πολεμικτέον.pugnandum, ut πολεμικτέα δὴν ἐν τάχει, mox bellum mouendum esse, pro δεῖν πολεμεῖν. Nam id genus aduerbia positiua in se habent, τὸ χρὴ ἢ τὸ δεῖ, ut γαμικτέον, pro δεῖ γαμῆσαι: πλατέον, δεῖ πλεῦσαι: εὐποδοτέα, δεῖ χρὴ εὐπαθεῖναι.

Πολεμία.ας.ἡ.regio hostilis. subauditur enim χῶρα.

Πολεμίζω.μ.ίσω.π.ικα. poëtice pro πολεμῶ.

Πολεμική. ars militiæ, scientia strategematum.

Πολεμικός.ἡ.ὸ.bellicosus, bellicus, bellandi peritus. Vnde

Πολεμικῶς, aduer. ut πολεμικῶς ἔχω, belli cupidus sum, nouis rebus studeo.

Πολέμιος ε.ὁ.hostis, proprie alienus, sicut ἐχθρὸς domesticus: hostilis, bellicus.

Πολεμιστήριον.ε.τὸ.currus bellicus. πολεμιστήρια etiam certamina erãt cursuum equorum apud Athenienses.

Πολεμιστήριος.ε.ὁ.bellicosus.

Πολεμιστὴς.ε.ὁ.bellator.

Πολεμίως.hostiliter, πολεμικῶς.

Πολεμοποιέω.seditiosus sum.

Πολεμοποιός.ἡ.ὸ.bellum mouens.

Πόλεμος.ε.ὁ.bellum, id est, dissensio hostilis, per quam arma mouentur: & significat tempus quo sunt in militia. ἀπὸ τῶ τὰς πόλεις, ἢ τὸς πολὲς μεῖναι, ἢ ὁπλίσαι, ἢ ἀμῦναι. Differt autem à μάχη quemadmodum apud Latinos bellum à prælio. Accipitur tamen aliquando ἀντὶ τῆ μάχης, quemadmodum apud Latinos bellum pro prælio & certamine, ut apud Sallust. In eo bello trecenti milites desyderati sunt.

Quin & apud Herodian lib. 2. οἱ πόλεμοι, ἀντὶ τῶν πολεμίων, nisi exemplar sit mendosum.

Πολεμόω.μ.ώσω.π.ωκα. paro bellum, & decerno, pugno. Et passiua uoce πεπολέμωται, hostili animo esse cœpit, & inimico, ὁ ἐκ ἔχθραν προαχθεὶς, καὶ πολέμιός τινι γνόμενος. Et πεπολεμημένος, bello uexatus, ὁ πολέμῳ βιασθεὶς καὶ βλαβείς.

Πολεύω.nutrio, ministro, contineo. Item uersor, habitò, circumeo.

Πολέω.μ.ήσω.π.ηκα.uerto. unde πόλος. Et πολεῖται, uersatur, agit, degit. Actiu. accus.

Πολιά.ᾶς.ἡ.anus erat ætate dignitate{que} cæteris antestans. Item canities. Et ποσὶ πολιὰ, cani.

Πολιάς.άδος.ἡ. Palladis cognomen. Lucian. in Lapith. ὄμοσον κατὰ τῆς πολιάδος μὴ ἁλῆφέναι, deieraui per Palladem me non rapuisse.

Πολίεθρον.ε.τὸ oppidum Italiæ.

Πολιοῦχος.ὁ. ὸ. epitheton gubernantis ciuitatem.

Πολίζομαι, &

Πολίζω.μ.ίσω.π.ικα. fabrico urbem. Neutrum accus.

Πολίτης.pro πολίτης.ε.ὁ.ciuis. πολῖτις autem eius est fœminimum.

Πολιοκρόταφος.ε.ὁ.canus,ἔντιμος.

Πόλιον.τὸ.dicitur quod ante partum emittit equa.

Πολιόν.uinum album. Aelianus appellatũ putat ab indigenæ regionis nomine.

Πολιορκέω.μ.ήσω.π.ηκα. obsideo, oppugno. ἀπὸ πόλις & ὀρκέω, rapio, destruo. Actiu. accus.

Πολιορκητής. urbium destructor & expugnator.

Πολιορκητικός.ὴ.obsidionalis

Πολιορκία.ας.ἡ.obsidio.

Πολιός.ᾶ.ὁ.canus.

Πολιότης.ητος.ἡ.canities.

Πολιῶν.canescere, canitiem contrahere.

Πολιοῦχος.ου.ὁ. patronus, ciuitatis gubernator.

Πόλις.ιος.ἡ.urbs, & ciues: sed ἄνευ urbs tantum. Dicitur ἀφ' τοῦ πολεῖν ἐν αὐτῇ, quòd homines in ea uersentur. Est & ludi genus.

Πόλισμα.ατος.τὸ.parua urbs.

Πολιτάρχης.ου.princeps ciuitatis.

Πολιτεία.ας.ἡ.respublica, id est, ἡ πόλεως τάξις: & proprie ὅπου οἱ νόμοι ἄρχουσι, ut scribit Aristot. Polit. 4. Accipitur aliquando pro uitæ ratione & instituto, Basil. & Greg. Bud. Com.

Πολίτευμα.ατος.τὸ. ciuilitas, ipsa reipub. administratio, & genus administrandi. Budæus ibidem.

Πολιτεύομαι, rempub. gero, τὸ διοικῶ, administro. Dicitur & de alijs functionibus pro munere meo fungor, διατῶμαι. Sic Paulus in Actis cap. 23. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ, Ego omnino cõscientia bona munere meo functus sum Deo. Est etiam τὸ πραγματεύομαι, molior. Et οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι dicũtur qui contrariam factionem sequuntur, qui alteris partibus studet. Accipitur & passiuè pro gubernor. Bud. ibidem

Πολιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ciuiliter negotior, dego sub aliqua republica: & est τῶν πολιτῶν καὶ ἰδιωτῶν, ut πολιτευόμενοι τ ἀρχόντων καὶ πρεσβυτέρων. Significat aliquando

rego & administro, ut πρὸς κοινὸν πολιτεύεσθαι. Thucyd. Bud. ibidem

Πολίτης.ου.ὁ.ciuis, municeps.

Πολιτική.peritia & prudentia ciuilis.

Πολιτικός.ἡ.ὁ.ciuilis.

Πολιτικῶς.ciuiliter, urbanè.

Πολῖτις.ιδος.ἡ.ciuis.

Πολιτισμός.οῦ.ὁ.tractatio reipublicæ.

Πολιτογραφέω.in ciuium numerum ascribere, ciuitate donare, in ciuitatem asciscere. Vnde passiu. πολιτογραφῶμαι, id est, ἀς τὰς πολιτὰς ἐγγράφεσθαι.

Πολίχνη.ης.ἡ.&

Πολίχνιον.ου.τὸ.ciuitatula, πολύδειον.

Πολίωσις.ιος.ἡ.canities, sed immatura uitio naturæ.

Πολλ' ἄττα.ex multis quædam.

Πολλά, aduerb. prosæpe.

Πολλάκι.per ellipsin, &

Πολλάκις, & πολλάκη.sæpe, frequenter, sæpenumero.

Πολλαπλάσιον.ου&.τὸ. crebrò multiplicatũ, ut decemdecies centum.

Πολλαπλάσιος.α.ον.ὁ. multo copiosior, multiplex.

Πολλαπλασίως.multipliciter, multiplicatè.

Πολλαπλασιῶσαι, & πολλαπλασιάσαι.multiplicare.

Πολλάπλο& ου.ὁ.multiplex.

Πολλαχῆ, &

Πολλάχις, &

Πολλαχῇ, &

Πολλαχῶς.idem quod πολλάκις.

Πολλαχόθι.è multis locis.

Πολλαχόσε.in multis partibus.

Πολλόν.ῆ.multum, multò, πολύ.

Πολλός, ἡ πολλῆ, & accus.πολλὴν, de quo in πολύς.multus, omnis. In plurali numero πολλοὶ significat idem quod uulgus Latinis. Vnde ἐκ τῶν πολλῶν, uulgaris, gregarius, uilis, id est, unus ex uel de multis, ἢ τυχὼν, καὶ πολλοστὸς. πολλὴ κεφάλαιον, sup putatio in summam subductam.

Πολλοστημόριον.ου.τὸ.uel πολλοστὸν μόριον, soluta compositione, minima portio, quod dicimus ferè, uix centesimum & millesimũ

quod ἢ, multipartitum. Lucretius multesimam partem dixit. Bud. Com.

Πολλοστός.ἡ.ὁ.multiplicabilis, unus è multis, quasi multesimus. Isocrates πρὸς Φίλιππον οὐδενὸς & τοίνυν πολλοστὸς ὢν, καὶ τῶν νῦν, καὶ τῆ δόξῃ. Sic Cice. de Fin. Tenuis L. Virginius unusq; de multis. Huic non omnino dissimile, quod est ad Att. 1. Thermus cum Syllano cõtendere existimatur, qui sic inopes & ab amicis & æstimatione sunt. Est & à capite remotissimus. Plato in Philebo, πρὸς τὰ πολλὰ σκληρότητι, ad ea quæ à prima duritiæ nota, remotissima sunt, & reducta, hoc est minimè dura. Idem, ἐπὶ τὰς τῶν πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλέπειν, id est, exigui sensus uoluptates, & à suauissimis, atq; acerrimis longe distantes. Opponitur huic μόναχος. Basil. in ἑξαμ. μόναχος & ἂν εἷς καὶ πόμος&, unus & non plures.

Πολλῶ, Atticè pro κατὰ πολύ. ualde, multò.

Πολλῷ μάλιστα.multò maxime.

Πόλος.ου.ὁ.terminus, axis, qui à nostris uertex dicitur. Est autem immobile illud aut finis axis imaginarij, supra quod totum cælum uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τοῦ πολεῖν, id est, à uertendo. Vertitur enim cælum circa polum arcticum & antarcticum. Accipitur à poëtis pro ipso cælo.

Πολυΐδεσθαι.canescere, canos producere.

Πολτάριον.ου.pulticula.

Πολτός.ὁ.pultem.

Πολύ.multum. Constituitur cum comparatiuo. Lucian. ὃς ἀρχαιότερος& ἢ πολὺ τοῦ ἰαπετιονίδου. Et cum μᾶλλον. Isæus, πολὺ μᾶλλον ἑτοίμοτέρως, multo promptius.

Πολυάγκιστρον.ου.frequentia hamorum.

Πολύαθλος.ου.ὁ.bellicosus, egregius lucta.

Πολυαιμία.ἡ.sanguinis copia.

Πολύαιμος& cui sanguis abundat.

Πολύαινος.ου.ὁ. multa laude dignus, fabulosus.

Πολυάιξ.κος.ὁ. impetuosus, multas agilitates seu capras habens. Belli epitheton.

Πολυαλθὲς.τὸ.quod est multorum medicorũ.

Πολυαλθὴς.ἐος.ὁ,ἡ. habens uarium usum, & multas uires medendi.

Πολυάνδειον.ου.τὸ. sepulchrum, locus ubi sunt multa sepulchra, polyandrium.

Πολύανδρος.ου.ὁ.multos uiros habens.

Πολυανθὲς.caput aggrauans.

Πολυανθρωπία.ας.ἡ.hominum frequentia.

Πολυάργυρος.ου.ὁ,ἡ.argento circunfluens.

Πολυβριθέστατος.ου.uberrimus.

Πολύβρις.ὁ,ἡ.multos agnos & pecudes possidens, πολυθρέμμων.

Πολυβρήτος.multis uotis exoptatus. geminatum est ρ poëticè.

Πολυβχία.ἡ.plurium principatus.

Πολυάσχολος ματαιότης. negotiosissima uanitas.

Πολυαύλαξ.ακος.ὁ. latus, sulcosus, lætus, magnus.

Πολυβενθὴς.ἐος.ὁ,ἡ.profundus.

Πολυβότειρος.ου.ὁ.multa pascens, terra.

Πολύβοτος.ου.fœcundus ouibus, pinguis, multos alens.

Πολυβότης.ου.ὁ.diues boum.

Πολύβουλος.ου.ὁ,ἡ.prudens, astutus.

Πολύβροχος.ὁ.multum maceratus.

Πολυγάλακτος.lacte abundans.

Πολύγαμος. qui multas ducit uxores, qui multis uxoribus abutitur, multinubus Hieronymo interprete.

Πολυγηθὴς.ἐος.ὁ,ἡ. multum lætificans, multis gratificans.

Πολυγλωσσος.ου.ὁ.oculatus, multis oculis præditus.

Πολύγλωσσος.uino aut musto abundans.

Πολύγλωσσος.ὁ.qui callet multas linguas.

Πολύγνωτος.ου.ὁ. Thasius pictor nobilis, qui pinxit gratis pœcilen porticum.

Πολύγνωτος.ου.ὁ.multiscius.

Πολυγόνατος.ου.ὁ.multum geniculatus.

Πολυγονία.ἡ.fœcunditas.

Πολύγονος.ου.ὁ.fœcundus.

Πολυγράμματος.perquàm literatus.

Πολύγραος.uorax, πολυφάγος.

Πολυδμητος.ου.ὁ.inexpugnabilis.

Πολύγωνος.ου.ὁ.multos angulos habens.

Πολυδαίδαλος.ου.ὁ,ἡ. ingeniosus, astu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tus, uariatus.

Πολύδακρυς. υος. ὁ, ἡ. lacrymosus, lacrymabilis, multarum lacrymarum causam præbens.

Πολυδάκτυλος. ὁ. qui habet multos digitos.

Πολύδαμνος. ὁ. multos domans

Πολυδερᾶς. ἄδος. ὁ. eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.

Πολύδεσμος. ὁ, ἡ. multis clauis & uinculis compactus.

Πολυδίλως. πολύδολος, multi cõsilij astutus.

Πολυδίψιος. ὁ. siticulosus, uel ualde desyderabilis. Vnde quidam illud Homeri, καίκῳ ἐλάχις & πολυδίψιον ἄρχος ἰκοίμιλυ, exponendum putant, pro desyderabile, amabile, id est, πολυπόθητον ἀπὸ τῶ χρόνου, Athenæo authore lib. 10. Alij πολυδίψιον ἄρχος appellatum uolunt, quòd diu aquarũ inopia laborauerit, donec Danaus ex Aegypto profectus puteos fodere, & aquæductilibus in urbẽ deriuare docuisset.

Πολύδοτος. figura testudinis.

Πολύδριον. ὁ. ciuitatula.

Πολύδροσος. ὁ, ἡ. rorulentus.

Πολυδωρεία. ας. ἡ. munificentia.

Πολύδωρος. ὁ. multa donans, aut qui multa dona accepit.

Πολύεδνος. ὁ. bene dotatus.

Πολύεδρος. ὁ. multas sedes habens.

Πολυειδήμων. multiscius.

Πολυειδής. ἐος. ὁ, ἡ. diuersus, multarum specierum, multiformis.

Πολυειδία. uarietas.

Πολυέλεος. ὁ. misericors.

Πολυέλικτος. ὁ. uariè inuolutus, tortuosus.

Πολύετης. diuturnus, πολυχρόνιος. παρὰ τὸ ἔτος τοῦ χρόνου.

Πολυέπια. ἡ. multiloquium.

Πολύφρων. ὁ. operosus, semper agens aliquid.

Πολυετεῖ. asseruatur multos in annos.

Πολυετής. ἐος. ὁ, ἡ. annosus, μακρόβιος.

Πολυετία. ας. ἡ. annositas.

Πολύευκτος. ὁ. πολυάρατος.

Πολύεφθος. ὁ. percoctus.

Πολύζηλος. ὁ. peramabilis, inuidiosus.

Πολύζυγος. ὁ. habens multa transtra, iugosus, πολύδαρμος.

Πολυήμερος. ὁ. multorum dierum.

Πολυήρατος. ὁ, ἡ. amabilis, multum expetitus, peroptabilis.

Πολυήρης diues, πολυάρουρος.

Πολυηχής. ἐος. ὁ, ἡ. sonorus, πολλοῖς ἤχοις, καὶ μέλεσι κεκραμένος.

Πολυθάρσεια. ἡ. fiducia.

Πολύθαλμος. ὁ. percalidus.

Πολύθεστος. ὁ. multum amatus.

Πολύθηρος. ὁ. habens multas feras.

Πολυθρέμμων. ονος. ὁ. pecorosus.

Πολύθρονον. τὸ. uenenosum. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη.

Πολυθρόος. ὁ. sonorus, streperus.

Πολυθρύλητος. ὁ, ἡ. diuulgatus, magnæ famæ.

Πολύθυτος. ὁ, ἡ. ubi sæpe sacrificatur, halans crebris suffitionibus & sacris.

Πολύθυρος. ὁ, ἡ. multo aditu peruius.

Πολυΐαχος. impetuosus, peritus.

Πολυΐδεις. ιος. ὁ, ἡ. sciens, prudens, expertus multarum rerum.

Πολυϊδεία. ἡ. multarum rerum cognitio.

Πολυΐμνητος. ὁ. decantatus.

Πολυίστωρ. ορος. ὁ. multiscius, qui multa nouit ac memorat.

Πολυκαγκής. ἐος. ὁ, ἡ. multam ariditatem habens, peraridus. nam κάγχανον lignum aridum significat.

Πολυκαισάρεια. ἡ. multitudo cæsarum.

Πολυκαρπία. ἡ. fertilitas.

Πολύκαρπος. ὁ, ἡ. fructuosus, ὀφέλιμος.

Πολυκερδής. ἐος. ὁ, ἡ. lucrosus, uafer.

Πολυκηδής. ἐος. ὁ, ἡ. ueterator, malus.

Πολυκρείων. multò melius, πολὺ βέλτιον.

Πολύκηρος. ὁ. cornutus.

Πολύκητος. ὁ. acu pictus.

Πολυκέφαλος. ὁ. multiceps.

Πολυκηδής. ἐος. ὁ, ἡ. curis plenus, malorum fœcundus, & author.

Πολύκλαυτος. ου. ὁ, ἡ. gloriosissimus, clarissimus.

Πολυκλήις. ίδος. ἡ. habens multas sedes, congrua. Nauis epitheton, quasi multis compacta clauis.

Πολυ-

Πολύκλητος. ὁ, ἡ. à multis uocatus. Et πολύκλητοι, è multis locis conuocati.

Πολύκλυστος. ὁ. undosus, multisonus, murmurabundus. à κλύζω.

Πολύκμητος. ὁ. elaboratus, laboriosus, ad multos labores idoneus, ut est ferrum, exitiosus, letalis.

Πολυκνημος. ὁ, ἡ. uelox, habens multas suras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanum significat.

Πολύκοιλος. ὁ. plures continens uentres.

Πολύκοινον. omnibus commune.

Πολυκοιρανία. ας. ἡ. dominatio multorum.

Πολύκομος. ὁ. frondosus.

Πολύκομπος. ὁ, ἡ. iactabundus.

Πολυκρανία. πολυκοιρανία.

Πολύκριμνος. ὁ. montosus, inaccessus.

Πολύκριμνος. fertilis, multum hordei proferens.

Πολυκτημοσύνη. ης. ἡ. opulentia, facultas, copia substantiæ.

Πολυκτήμων. ονος. ὁ, ἡ. diues, πολυχρήματος.

Πολύκτων. multorum occisor.

Πολύκυμος. ου. ὁ, ἡ. undosus, fluctuosus, πολυτάραχος.

Πολυκύμων. idem.

Πολυλήιος. ὁ. habens multas segetes, aut pecudes, aut spolia, fertilis, diues.

Πολυλίστος. ὁ. optabilis, πολυλιτάνευτος.

Πολυλογία. ας. ἡ. multiloquium.

Πολυλόγος. ὁ. multiloquus.

Πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo sermone.

Πολύλοπος. ὁ. plures ueluti tunicas obtinens. de herbis quibusdam dictum.

Πολυμαθής. ἐος. ὁ, ἡ. multa discens, eruditus.

Πολυμαθία. ας. ἡ. disciplina multijuga.

Πολυμερέα. ἡ. particularum multitudo.

Πολυμερής. ἐος. ὁ, ἡ. in multas partes diuisus, multimembris.

Πολυμέριμνος. anxius, solicitus.

Πολυμερίμνος. idem

Πολυμερῶς. uariè, διαφόρως, πολυχρόνιος, ἀλλοτινῶς.

Πολύμηλος. ὁ. pecorosus, diues.

Πολύμητις. ιος. ὁ. prudens, consilio plenus, uafer.

Πολυμηχανία. ἡ. ingenium, industria.

Πολυμήχανος. ου. ὁ. artificiosus, machinabundus.

Πολυμίτον. τὸ. uersicoloribus filis contextũ, quod pluribus contextum est licijs.

Πολύμνεια. ας. ἡ. Polymnea una ex nouem Musis.

Πολυμνήμονες. οἱ. multũ memoria ualentes.

Πολυμνήστη. ης. ἡ. quæ à multis petitur in uxorem, proba.

Πολύμνιος. ὁ. muscosus.

Πολυμορφόταται. multiformiores.

Πολύμυθος. ὁ. garrulus, locutuleius.

Πολυώνυμον, ου. aliqui uocant plantaginem minorem.

Πολύξενος. multorum hospita. Terræ epitheton.

Πολυόζοι. ramosi.

Πολυοινία. ἡ. uinositas.

Πολυοπόν. crebro perforatum, ut rete, πολυφάλμον.

Πολυόπτος. spectabilis.

Πολυόροφος. ὁ. multis tabulatis excelsus.

Πολιός, οῦ. canus. Accipitur pro ciuitatis præside.

Πολυότης. ητος. canities.

Πολυῦται. canescunt.

Πολυοχλοῦσα πόλις. ciuitas magnam turbam habens.

Πολυοψία. opsonij copia.

Πολυπαθής. ὁ. multis refertus malis.

Πολυπαιδία. ας. ἡ. multitudo filiorum.

Πολυπαίπολος. ὁ. tritus, malignus, impostor.

Πολύπαις, αιδος. ὁ. prolificus.

Πολυπάμμων. ονος. ὁ. locuples, diues pecuniæ. πάμματα enim Dorica & Aeolica lingua pecuniæ dicuntur, κτήματα.

Πολυπειρία. ἡ. multa experientia.

Πολύπειρος. peritissimus.

Πολυπενθής. ἐος. ὁ, ἡ. luctuosus.

Πολυπένθης ἡμέρα. dies quo multi accedunt ad oraculum.

Πολυπήμων. ονος. ὁ. damnosus.

Πολυπίδαξ. ακος. ὁ. multas habens scaturigi

nes, fontibus frequens.
Πολύπικρος. ualdè amarus.
Πολύπιστος, ον. ὁ, ἡ. qui bonæ est fidei.
Πολύπλαγκτος. ὁ. ὁ. ὁ
Πολυπλανής. ἐος. ὁ, ἡ. pererrans, errans multiuagus. Epitheton anni apud Sophoclẽ.
Πολυπλασιάζω. multiplico.
Πολύπλοκος. ον. ὁ. nodosus, implicitus, implicatus.
Πολυπλόκως. implicitè, diuerso ordine.
Πολύποδα. τὰ. multipedem.
Πολυποδία. ἡ. pedum copia.
Πολυπόδιον. ὁ fidicula.
Πολυπόθητος. summè desyderabilis.
Πολύπονος. laboriosus, dolore afflictus.
Πολύπορος. ὁ. ἡ. locuples, diues, ἄπορος, meatibus refertus.
Πολυποσία. ἡ. immodica potatio.
Πολυπότης. ὁ. ὁ. bibax.
Πολύπους. οδος. polypus, piscis genus à pedũ multitudine dictum. Item morbus narium, quòd multas radices habeat: aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes, ita hic nares occupat usq; ad sermonis & anhelitus impedimentum.
Πολυπραγμονᾶδα. is dicitur, cui negotium exhibetur, qui molestia afficitur.
Πολυπραγμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. anxiè nimis et curiosè aliquid inquiro & indago inuestigoq;, multis rebus me implico. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinẽtibus dicitur. Aristophanes pro συκοφαντῶ posuit. Compositum ex πολὺ & πράττω, quasi πολλὰ πράττω, hoc est circa multa ago & satago. Neut. absol.
Πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. curiositas, negotiatio. Gel. uertit multarum rerum aggressionem, earumq; omnium actionem. Plutarchus scribit esse φιλομάθειαν ἀποτείσων κακῶν. id est, studium aliena mala cognoscendi.
Πολυπράγμων. ονος. ὁ. negotiosus, curiosus.
Πολύπρεμνος. multos habens truncos.
Πολύπτερος. quibus penna uberius data est.
Πολύπλυχος. ὁ. ὁ. multiplex, sinuosus, implicitus, fortis. Eius neutrum est πολύπλυχον.

Πολύπλωτος. ον. ex pluribus casibus.
Πολύπυργος. ὁ. turritus.
Πολύπυρος. ὁ. ὁ. tritico abundans.
Πολύῤῥαφος. ὁ. ὁ. multum sutus.
Πολύῤῥεω. ῥυσω. ὁ, ἡ. abundans agnis, πολυθρέμμων.
Πολύῤῥητος. sæpe nominatus, clarus, laboriosus.
Πολυῤῥῖνος. è multis pellibus.
Πολυῤῥόδιος. ος. ὁ, ἡ. abundans rosis, rosis conspersus.
Πολυς, πολλὴ, ὁ. multus, ingens, σφοδρὸς, uehemens, assiduus. Solum accusatiuum exformat, τὸν πολλὸν, & τὸ πολὺ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολὺς mutuo accipit, tam masculino quàm fœminino et neutro genere.
Πολυσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.
Πολύσαρκος. ὁ. ὁ. corpulentus.
Πολυσέμαντος. ὁ. ὁ. ὁ
Πολύσημος. ὁ. ὁ. multa significans.
Πολύσκληρος. ὁ. ὁ. peragilis, πολυκίνητος.
Πολυσμάραγος. ὁ. ὁ. sonorus, strepens.
Πολυσπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. spatha elaboratus sæpe.
Πολύσπαρος, ον
Πολυσπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. diuersigena, in diuersas partes dispersus ac disseminatus. à σπείρω. Est quoq; πολύσπαρος, multis spiris & flexibus inuolutus.
Πολυσπερμία. affluentia seminis genitalis.
Πολύσπερμος. copiosè fundens semen.
Πολύσπλαγχνος. ualde misericors.
Πολυσπορής. ἐος. ὁ, ἡ. habens diuersa semina.
Πολυσάφυλος. ὁ. ὁ. uuis abundans.
Πολυστεφής. ἐος. ὁ. ualdè coronatus.
Πολύστολος. ὁ. ὁ. habens magnam classem.
Πολύστονος. ὁ. ὁ. ualde mœstus, faciens suspirare, multi gemitus.
Πολύστυλος. ὁ. ὁ. qui habet multas columnas.
Πολυσυνδετον. ὁ. τὸ. figura est asyndeto contraria, quæ fit, cum multæ coniunctiones ponuntur. à πολὺς multus, & σύνδεσμος coniunctio.
Πολύσφαιρος. multo, uel denso cortice.
Πολυσχιδής. ἐος. ὁ, ἡ. lacerus, multiplex.
Πολυσωματότερος. ὁ. corpulentior.

Πολυτάλαντος. ὁ. ὁ. bene numatus.
Πολυτεκνία. ας. ἡ. multorum filiorum procreatio.
Πολυτεκνος. ος. ὁ. quæ habet filios multos.
Πολυτέλεια. ας. ἡ. sumptuositas, profusio, luxus, magnificentia.
Πολυτελής. ἐος. ὁ, ἡ. sumptuosus, qui multa profundit, opiparus, pretiosus.
Πολύτεχνος. ὁ. ὁ. artificiosus.
Πολυτιμητίζω. μ. ίσω. π. ικα. multos honoro, uel à multis honore afficior, Hesychio.
Πολυτίμητος. ὁ. ὁ, ἡ. multo honore dignus, præclarus, πολυτιμήρητος.
Πολύτιμος. ὁ. ὁ. magno emptus, magno honore dignus habitus.
Πολύτλας. αντος. ὁ, ἡ. multa patiens, infœlix.
Πολυτλήμων. ον. ος. ὁ, ἡ. patiens.
Πολύτλητος. ὁ. ὁ. multa tolerans.
Πολυτοκία. ἡ. summa fœcunditas.
Πολυτόκος. ὁ. ὁ. fœtosus, fœcundus.
Πολυφάρων. ωνος. ὁ, ἡ. abundans columbis.
Πολύφηνος. ὁ. ὁ. multa habens foramina, foraminosus.
Πολύτριχον. ὁ. τὸ. herba, quam capillum Veneris uocant, quòd multa habeat capillamenta.
Πολύτριχος. ὁ. ὁ. capillosus.
Πολυτροπία. ας. ἡ. multiplices mores, multiplex & uersatile ingenium, morositas.
Πολύτροπος. ὁ. ὁ. qui uersatilibus est moribus. Homerus hoc nomine uocat Vlyssem, quasi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uersatilique solertia præditum.
Πολύυλος. ον. qui diuiditur in multas materias.
Πολυφαγία. ας. ἡ. edacitas, uoracitas.
Πολυφάγος. ὁ. ὁ. edax, uorax, heluo.
Πολυφάρμακος. ον. ὁ. uenenis uel medicinis abundans.
Πολυφασία ας, ἡ. loquacitas.
Πολύφατος. celebris, uulgatus.
Πολύφορνος. ὁ. ὁ, ἡ. dotatus.
Πολύφρμος. ὁ. ὁ. famosus, decantatæ famæ, illustris, garrulus. Forum quoq; dicitur πολύφημον, in quo uarij rumores narrantur. Est & proprium cuiusdam Cyclopis Neptuni filij.
Πολυφιλία. multorum amicitia.
Πολύφιλος. multos habens amicos.
Πολύφλοισβος. ὁ. ὁ. resonans.
Πολύφορβος. ὁ. ὁ, ἡ. multa nutriens.
Πολυφορεία. ας. ἡ. fertilitas.
Πολύφορος. ὁ. multa ferens, ferax, capax, multorum malorum capax.
Πολυφόρος οἶνος. uinum quod multum aquæ sustinere potest. Vulgo uinosum uinũ appellant.
Πολυφορτος. ὁ. onustus.
Πολυφραδής. ἐος. ὁ, ἡ. multi consilij & prudentiæ.
Πολυφροσύνη. ἡ. prudentia.
Πολύφρων. ονος. ὁ. prudens.
Πολυφυής. τὸ. multifidum.
Πολυφωνία. loquacitas, garrulitas.
Πολύχαλκος. ὁ. ὁ. solidus, firmus. Epitheton cæli.
Πολυχανδής. ἐος. ὁ, ἡ. capax.
Πολυχειρία. ας. ἡ. magna manus, magnus exercitus, laborantium multitudo.
Πολυχοῦν. fœcundum esse & fertilem. Aristot. de Gene. anim. 4. ἡ δὲ φύσις ὁ δυνάμενος πολυχοῦν ἔτως, ὥστε ἐπαμφοτερίζειν.
Πολύχοος. ὁ. ὁ. ualde fusus, uarius, multiplex, multifarius, numerosus, fœcundus, copiosè fundens.
Πολυχρήματος. ὁ. ὁ. pecuniosus.
Πολυχρηματία. ας. ἡ. ὁ
Πολυχρημοσύνη. ης. ἡ. abundantia pecuniæ.
Πολύχρηστος. ὁ. ὁ. ad multa utilis.
Πολυχρόνιος. ὁ. ὁ. diuturnus.
Πολύχροος. ὁ. ὁ. uersicolor.
Πολύχρυσος. ὁ. ὁ. diues, auro abundans.
Πολύχυλος. ὁ. ὁ. succosus.
Πολύχυτον. ὁ. τὸ. copiosum et largum fluxum præbens.
Πολυψηφία. ἡ. multitudo consultantium.
Πολυάδυνος. calamitosus, ualde afflictus, & tristis.
Πολυώνυμος. ὁ. ὁ. celebris. Hesiodus πολυώνυμον ὕδωρ, id est, multi nominis aquã, uocauit iridem à colorum multiplicitate.
Πολυωπός. ὁ. ὁ. multos habens oculos aut fo-

ramina, pro πολυπόρ. retis epitheton.

Πολυωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. multiplico, solicitus sum, curam habeo. Actiu. accus. et aliquã do cum præpositione, ut πολυωρῶ ἀς τὼ ναῦν, curam nauis habeo. Opponitur autem τῷ ὀλιγωρεῖν, id est, negligentem esse. ὠρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω.

Πολυωρία. ας. ἡ. cura.

Πολυωρητικός. ἡ. ὁ. circunspectus.

Πολυωφελής. ἐος. ὁ, ἡ. qui est magno cõmodo.

Πόμα. ἄτος. τὸ. potio, poculum.

Πομπαγωγέω. pompam duco.

Πομπαῖος. Mercurij cognomen, quod animas ad inferos deducat.

Πομπεία. ας. ἡ. conuicium, scomma.

Πομπεῖα. τὰ. utensilia quæ ad lustrationes, pompamq; pertinent, pompalia.

Πομπεῖον. ε. locus Athenis celeberrimus.

Πομπεύς. ἐως. qui pompam cogit, dux.

Πομπευτής. ἡ. ὁ. idem

Πομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. mitto pompam, ostento, incedo & progredior cum fastu & pompa, glorior tanquam uictor. Item maledictis lacesso, scommatis persequor. Dicitur & πομπεύομαι passiua uoce pro eodem.

Πομπή. ῆς. ἡ. &

Πόμπιλος. ὁ. pompa, triumphus, & quæ uulgo processio uocatur. Est etiam πόμπιλος è thunnorum genere quem Aelia. πόμφιλον appellat.

Πόμπιμον. τὸ. quod commode transmitti potest, aptus ad ducendum aliquem.

Πομπόδολον, pro πομπόδολον.

Πομπός. ἡ. ὁ. dux itineris, comes, nuntius.

Πομποστολίω. μ. ίσω. π. κπα. ναυστολῶ. classem naui deduco.

Πόμπυσμα. πόπυσμα.

Πομφαλᾶν. pompam ducere, inflari, exclamare.

Πομφολυχᾶν. ad modum bullæ tumere.

Πομφόλυξ. γος. ὁ. bulla, quæ nascitur ex aqua cum pluit. Item ampulla, clypeorũ eminentia, ἢ ἀσπίδων ἡ ἔξοδος. Dicta aũt à uerbo πομφολύσσω, quod fluuiorũ est, cum uchementer bullis efferuescunt.

Πονέομαι, &

Πονέω. μ. πονήσω (cum ad animũ refertur) uel πονέσω (si ad corpus) π. ηκα. laboro, lassesco, doleo. Est etiam frangor & fatisco, non duro, ἐκ ἀντίχω. Plato in Phædro, μὴ ὁ πονῆν αὐτὼ ἐν τοῖς ποσσὶν ᾖ σοι. Item exerceor, & γυμνάζομαι, & ποπονηκὼς τὸν γεγυμνασμένον significat, Plat. Polit. 7. Præterea laboro, id est, labore & diligentia conficio, elaboro.

Vnde πονούμενα opera elaborata, quæ opponuntur τοῖς ῥᾳδίοις, id est, illaboratis, & obiter aliudq; agendo factis. Et πόνοι πεπονημένοι, labores exhausti. Budæus. Com.

Πονήματα. τὰ. labores, πόποι.

Πονηρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. malignor. Depon. absol.

Πονηρεύω. idem

Πονηρία. ας. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitium, scelus.

Πονηρόπολις. ἡ. improborum ciuitas, quam in Thracia Philippus condidit, & pessimos quosq; homines in eam transiulit.

Πονηρός. ᾶ. ὁ. prauus, peruersus, malitiosus, improbus, sceleſtus, sons, noxius. facinorosus. Item putris, carie uitiatus.

Πόνηρος. ε. ὁ. agricola, laboriosus, infœlix, rusticus.

Πονήρως. prauè, imperitè. Item ἐπωδύνως, cum dolore, ut πονήρως ἔχειν, incommode habere, grauiter ægrotare.

Πονητέον. laborandum est.

Πονητικός. ἡ. ὁ. laboriosus.

Πόνιμος. exactor pœnarum.

Πόνος. ε. labor, lassitudo, dolor, morbus. πόνος σελήνης, eclipsis lunæ.

Ποντία. ας. ἡ. marina superficies.

Ποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. mergo. Actiu. accus.

Ποντικά. auellanæ nuces.

Πόντιος. ε. ὁ. marinus.

Ποντόβροχος. ε. ὁ. à mari madefactus.

Ποντόθεν. ex mari.

Ποντοπόρος. ε. ὁ. per mare iens, mare penetrãs

Ποντοπορεῦντες. οἱ. mari euntes.

Ποντοσσαίδων. ωνος. ὁ. Neptunus.

Πόντος. ε. ὁ. pontus, mare quasi πόνος, quia laboribus plenus sit.

Πονωπόνηρος. defessus.

Πόπανον. ε. τὸ. placentula rotunda, lata, & tenuis sacrificijs apta.

Ποπίζω. popissare, hoc est epopis aut upupæ uocem edere. ποποπύζειν, καλάμιλω φυσᾶν, καὶ αὐλεῖν, ὡς οἱ πᾶλλες.

Πόππυ. papæ. Blandientis uox, aut etiam indignantis. Item

Πόποι. οἱ. δῖ, dæmones, quasi τὰ πάντα ὀλιγωρήσαντες, id est, omnia despicientes. Cæl. libro 1. capite 24.

Ποππύζω. μ. ύσω. π. υκα. demulceo, blande attrecto, quod ad equos pertinet. Item sibilo, aut collisis manibus inter se plausum edo.

Πόππυσμα. ατος. τὸ. uox fictitia à sono, quo equis necdum domitis blandimur. Politi. Miscel. cap. 32.

Πόρδαλις. pardus mas. nam fœmina πάρδαλις dicitur. παρὰ τὸ πρόσωθη. Homer. πόρδαλιν animal uocat, πάρδαλιν uero pellem eius.

Πορδή. ῆς. ἡ. uentris crepitus.

Πόρε. præbuit, copiam fecit.

Πορεία. ας. ἡ. iter. Et

Πορεῖα. τὰ. αἱς πορείαν χρήσιμα, quæ ad profectionem sunt idonea, uelut commeatus, uiaticum.

Πορευθείς. ὁ. profectus.

Πορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι, εο. Vnde πορεύσιμος τὰ κτήματα, hæreditatem adire. Neutrum absol.

Πορεύσιμος. ἡ. ὁ. meabilis, peruius.

Πορευτικός. ἡ. ὁ. gresilis,

Πορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ago, duco, deduco, κομίζω.

Πορίω. do, præbeo. Actiu. accus.

Πορθέω. μ. ήσω. π. ηκα. populor, expugno, perdo.

Πόρθησις. εως. ἡ. populatio, desolatio.

Πορθητής. ἡ. ὁ. populator.

Πορθμάω. ας. ἡ. uel

Πορθμεῖον. ε. τὸ. nauis, quæ Cæsari ponto nis dicitur, ab eo, quod ijs nauibus in traiici-

endis amnibus loco pontium utimur. Gallice ung bac. Vocatur & πορθμὶς & πορθμίδιον. Bayf. de Re nau.

Πορθμιτής. ἐος. portitor.

Πορθμευτής. idem.

Πορθμεύω. μ. εύσω. π. ευκα. traiicio. Actiu. acc.

Πορθμίον. τὸ. naulum, Callimacho.

Πόρθμιον. ε. τὸ. idem transitus, traiectus.

Πορθμός. ἡ. ὁ. fretum, sinus maris, qui facile traiici potest, id est, θάλασσα ἐκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα.

Πόρθος. ε. ὁ. ramus, stirps, germen, pro πλόρθος

Πόεια. τὰ. nauigia, quibus utebantur ad milites transportandos, quæ στρατιωτικὰ πόεια appellantur à Diodoro. Quin & Plato de Leg. 3. πόρεια uocat currus, siue uehicula. Bayf. de Re nau.

Ποεία. ας. ἡ. facultas, abundantia.

Πόειες. οἱ. uituli.

Ποείζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Ποείζω. μ. ίσω. π. ιλα. quæro, comparo, comminiscor, excogito. Vnde πεποεισμένον ἀργύριον Demosth. pro pecunia ad dissoluendum æs alienum confecta. Cicero conficere pecuniam dixit, & curare. Descendit autem παρὰ τὸ πόρος. Bud. Com.

Πόειμος. ε. qui acris est commentationis ad excogitandum aliquid, ingeniosus, Greg. & Synes. Cicero πόειμον parabile dixit, id est, quod in promptu est, uel quod cito haberi potest, ut Tuscul. 5. Diuitias naturæ parabiles esse ait Epicurus. Significat etiam πόειμον, πεῖραωτικὸν, id est, facilè penetrans, uel πεῖραωτὸν καὶ εὔπορον, id est commeabile, transmissu facile, Galeno. Bud. ibidem.

Πόεις, pro πόρτις.

Πόεισμα. ζος. τὸ. quod excogitatur, ut corollarium.

Ποεισμός. ἡ. ὁ. suppeditatio, sufficientia, adeptio pecuniarum, occupatio ad lucrum, quæsius, lucrum, ratio uitæ quærendæ, quasi ἀφορμή. Bud. Com.

Ποεισής. ε. ὁ. dator, suppeditator.

Ποεισικός, sicut πόειμος, qui artificiũ nouit et rationẽ uitæ suppeditandæ. Et ποεισικὴ

πόλις, in qua facile est victum inuenire.
Ποεισόν. quod facile suppeditatur.
Πόρκις, &
Πορκός. ὁ. rete piscatorium ex funiculis textum. Homerus utitur pro fibula siue annulo, quæ ferrum hastæ continet. Dicitur & πόρκης. ὁ. pro eodem.
Πορνέα. ας. ἡ. fornicatio, ἀκολασία.
Πορνεῖον. ὁ. τὸ. lupanar.
Πορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. scortor. Neut. absol.
Πορνή. ης. ἡ. meretrix.
Πορνοβοσκεῖον. ὁ. τὸ. lupanar.
Πορνοβοσκός. ὁ. ὁ. leno.
Πορνοβοσκοῦντες. οἱ. lenocinantes.
Πόρνος. ὁ. ὁ. mœchus, scortum, cinædus, catamytus. (aperire.
Ποροποιέω. transitum munire, & meatus
Πόρος. ὁ. ὁ. uadum, meatus, transitus, alueus fluminis, foramen. Item locus petrosus, & asper. Item quæstus, & idem quod ποεισμός, ἀπὸ τοῦ πείρω ἢ πορῶ τὸ τελῶ. Plato in Sympos. πόρον esse ait filiũ μήτιδος.
Πόρπαξ. κος. ὁ. annulus ostij, lorum, uinculũ, capulus armorum, scuti manubrium.
Πόρπη. ης. ἡ. fibula, bulla, monile.
Πόρρις. iuuenca, pro πόρτις.
Πόρρω. longè, procul, porrò. Genit. ut πόρρω τῆς πόλεως, procul ab urbe. Demosth. ἵνα μὴ πόρρω τοῦ παρόντος γένωμαι, Ne longius digrediar. πόρρω τῶν νυκτῶν, Ad multam noctem. Aliquando contrario modo significat, Plato, πόρρω σοφίας ἥκεις; Vsque adeò sapiens es & eruditus? Vsque eò proiectus es in studio sapientiæ? Bud. Com.
Πόρρω τοῦ ἀποχῶντος. supra modum.
Πόρρωθεν. eminus, olim.
Πορρωτάτω. longissimè.
Πορσαίνω. μ. ανῶ. &
Πορσαύω. paro, præbeo, orno. Vtrũque est poëticum, ἀπὸ πόρω, ἢ πορῶ τὸ ποιέω.
Πόρσω, pro πόρρω. ἔμπροσθεν, procul, ultra.
Πορτάζειν. uitulari, δαμαλίζειν.
Πόρταξ. ακος. ὁ. uitulus, iuuencus. Diminutiuum est à
Πόρτις. ιος. ἡ. uitula.
Πορτύη. laqueus.

Πορφάλλω. μ. άσω. π. ακα. stimulo boues. Neut.
Πορφύρα. ας. ἡ. purpura.
Πορφυρανθές. ὲς. quod florẽ purpureũ habet.
Πορφυρεος. ᾶ. ὁ. purpureus, densus, niger.
Πορφυρεύς. έως. ὁ, ἡ. qui purpuras capit, tinctor purpuræ.
Πορφυρεύω. uergo in purpuram.
Πορφυρεῖς. ίδος. ἡ. uestis purpurea.
Πορφυρέων. ωνος. ὁ. porphyrio auis, & piscis eiusdem nominis.
Πορφυρόεις. όεντος. purpureus.
Πορφυρόπωλις. ἡ. uenditrix purpurarum.
Πορφυρίων. ὰς. nomen auis.
Πορφύρω. μ. υρῶ. facio colorem purpureum, rubeo, denigro. Item turbo, misceo cogitando, βαθέως διαλογίζομαι. κυμαίνομαι διαλογισμοῖς, καταχάνω, ut πόρφυρεν πραδίᾳ, cogitabat. A purpura concha, quæ in imo mari inuenitur, translatione sumpta.
Πόρω. μ. ορῶ. π. ωρκα. præbeo. Actiu. accus.
Ποσάκις. quoties.
Ποσαπλάσιος. quotuplex.
Ποσάπλῶς. sæpenumero, supra quàm dici potest, multipliciter.
Ποσός. ᾶ. ὁ. quotus.
Ποσπῶς. quàm multipliciter, alij ποσχῶς.
Ποσχῆ. quot in locis.
Ποσχῶς. quotupliciter, ἀναειθμήτως. nam πόσον aliquando multum significat.
Πόσε. quò, πῆ.
Ποσειδάων. ωνος. ποσειδῶν.
Ποσειδεών. ῶνος. ὁ. mensis apud Athenienses septimus, qui à nonnullis September, ab alijs December esse creditur.
Ποσειδῆιος. ᾶ. ὁ. Neptunus, Neptuni filius.
Ποσειδῶν. ῶνος. Neptunus.
Ποσειδώνειον. ου. τὸ. Neptuni fanum.
Ποσχίτερος. ᾶ. ὁ. propior.
Πόσθη. ης. ἡ. præputium.
Πόσθιον. ου. τὸ. mentula.
Πόσθων. ωνος. ὁ. idem. Alij herniosum & sine præputio hoc nomine appellari uolunt.
Πόσιμος. ᾶ. ὁ. potabilis.
Ποσιπλερνίδες. αι. uenæ in calcaneo.
Πόσις. ιος. potio. Item maritus, πόσιες ἢ ἔδατος μιγνυμένδ τῇ γῇ, χρυσικὸν χίνημα

φυτῶν καὶ σπερμάτων, οὕτω καὶ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ αἴτιος γίνεται τῆς τῶν παίδων γενέσεως.
Πόσος. ᾶ. ὁ. quantus, aliquantus, quotus, interrogatiuè.
Ποσός. quotus, quantus, infinite.
Ποσότης. quotus.
Ποσότης. ητος. ἡ. quantitas.
Ποσάκμαρ, &
Ποσᾶιος. ᾶ. ὁ. quot, in quot diebus. Ποσᾶιος πάρει; Quando uenisti?
Ποσημόριον. minima pars, ποσοστὸν μέρος.
Πόσος. ᾶ. quotus, pro πόσος, quantus.
Ποσσῶς. aliquantulum, ex parte.
Πόταγε. adesdum. Dorice autem dicitur pro πρόσαγε, sicut πότεχε attende, pro eo quod erat πρόσεχε.
Ποτάγχυμαι. propinquamus, appellimus.
Ποταινί. nuper, recenter.
Ποτάνιον. nouum, peregrinum, recens.
Ποταμηγός. ᾶ. ὁ. fluuialis.
Ποταμηδόν. fluminis in morem.
Ποτάμιος. ᾶ. ὁ. fluuialis.
Ποταμογείτον. ὐ. uulgo fontnialis uocatur.
Ποταμοδλάστης. fluuium penetrans, uel trajiciens.
Ποταμός. ᾶ. ὁ. fluuius. παρὰ τὸ πόος, ἢ τὸ πόσιμον ὕδωρ ἔχειν.
Ποταμόχωσος. ᾶ. ὁ. terra quæ flumine operitur.
Ποτανός. uolucris, πτερωτός.
Ποταπός. ᾶ. ὁ. qualis, cuias, pro ποδαπός, quasi ποίᾳ ἐδάφει.
Ποτάω. uolare. Dicitur & ποταύμαι.
Ποταῶν. ad orientem situm, ἑῷον.
Πότε, quando tandem.
Ποτέ. aliquando.
Πότηδα, Attice. Neptunus.
Ποτίομαι. μ. ίσομαι. π. ιμαι. τὸ ποτάω.
Πότιον. bibendum est.
Πότιρα, &
Πότιρον. utrum, an.
Πότερος. ᾶ. ὁ. uter, interrogatiuè.
Ποτέρως. aduerbium utrum.
Ποτέρωσε, pro ποτέρωθι. aliquando.
Ποτή. ῆς. ἡ. uolatus, πτῆσις. ἀπὸ πέτω, sicut ab ἔχω, ὀχή.

Πότημα. potus.
Ποτήριον. ου. τὸ. calix, poculum. ἀπὸ τοῦ πίνω πόσιον τηρεῖν.
Πότης. ου. ὁ. bibulus, ut πότης λύχνου, multum olei consumens, ellychnium.
Πότης. ητος. ἡ. potus.
Ποτητός. uolucris, ἀ ποτάομαι.
Ποτί Dorice, pro eo quod est πρός, ἐν, & ποτὲ apud Hippocratem.
Ποτιδεγμαίνω. ου. ὁ. expectans, libenter accipiens.
Ποτιδέγμενοι οἴνῳ. uino domiti.
Ποτιδόρπια. τὰ. comessationes.
Ποτίζω. μ. ίσω. π. ικα. rigo, id est potum duco, potum do. Actiu. accus.
Ποτικός. ᾶ. bibax.
Ποτίκρανον. ου. τὸ. puluinar.
Πότιμα. ατος. τὸ. potus.
Ποτιματοποιός. ᾶ. ὁ. potionum temperator.
Πότιμος. ου. ὁ. potabilis.
Ποτινίομαι. ingredior.
Ποτινίσσομαι. uenio, accedo. ἀ νίω νίσσομαι.
Ποτιόσσομαι. aspicio, expecto.
Ποτιπλερνίδες. idem quod ποσιπλερνίδες.
Ποτιπλύσσομαι. μ. ύσομαι. π. υγμαι. applicor.
Ποτιφωνής. ήεσσα. ὁ, ἡ. loquax.
Πότμος. ου. ὁ. fortuna, fors, mors.
Πότνα, pro πότνια. θεσπεσίνα.
Ποτνιάδες. αι. mænades, bacchæ, furiæ.
Ποτνιάομαι. supplico, oro, uoueo.
Ποπνιάω. illicitis amoribus utor.
Πότνιος. ᾶ. ὁ. uenerandus, pudicus.
Ποτνιάω, & ποτνιῶμαι. supplico, cum gemitu obtestor, quirito, quod etiam quiritor dicitur.
Ποτνιώπης. obtestans deos.
Πότνος. idem quod πότνιος.
Ποτόμφω. olfacio, προσόζω.
Πότον. τὸ, &
Πότος, ου. ὁ. potus, conuiuium, de potu certamen.
Ποτός. ᾶ. ὁ. potulentus, potabilis.
Πᾶ. ubi, fermè, partim, alibi. Bud. Com.
Πᾶ κῆχος. ubi terrarum? quò.
Πές, ποδός. ὁ. pes, interdum ima pars claui

Universidad de Deusto
Biblioteca

uide πόλις.

Πρᾶγμα.ατος.τὸ.res, causa. Item molestia, ut negotium Latinè. Plato, δεῖν πρᾶγμα, Nihil est incommodi & molestiæ, Οὐδέν ἐσί μοι πρᾶγμα πρός σε, Nihil mihi tecũ est negotij. Πρᾶγμα πράττειν, litem intendere, negotium facessere. Sed πράγματα plural. est πολιτεία, hoc est ipsa reip. administratio, ut πράγματα πράττειν, rebus ad rẽp. pertinentibus operam dare, actui rerũ uacare & ius dicere, χρηματίζειν.

Πραγματεία.ας.ἡ.negotiatio. Item opus commentatione compositum, ut Isocrates orationem suam, uel libellum πρὸς Δημονικὸν πραγματείαν appellat. Plato in Phædone pro commentatione ipsa posuit & intẽtione animi & uexatione. πολυπραγμοσύνη.

Πραγματεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. sum in negotio, aliquid tracto, satago circa aliquid & occupor, Gregor. ἀς βασίλ. Ex quo fit ut philosophari & commentari significet, hoc est animo occupari circa indagationem ueritatis & recti. Plato de Re. q. ἵνα μηκέτι πραγματευώμεθα περὶ σωφροσύνης, Ne inquiramus & cõmentemur.

Hoc Cicero pertractare appellat, ut de Nat. 1. Ea uero ipsa nulla ratione melius frui potui, quàm si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam philosophiam pertractandam dedissem. Est & negotiari in aliqua re ad lucrum, cum accusatiuo. Gre Ϲῖς κάτω τὰ ἄνω πραγματεύεται. Sed hoc translate. Item uexor, fatigor, negotijs q; implicor apud eund. Item consulto & de industria quippiam facio. Xenoph. καὶ δόρυ οὕτω πιπραγματευμένον, Hastamq; consulto ita fabricatam ne lædere posset. Bud. Com.

Πραγματεύς.έως.ὁ negotiator.

Πραγματικοί.οἱ.infimæ sortis homines, qui mercedula adducti, ministros se præbent in iudicijs oratoribus.

Πραγματικόν.ῆ.τὸ. quod est magno usui, efficax.

Πραγματοδίφης.aduocatus, qui alicuius causam inquirit, δικολόγος.calumniator, sycophanta.

Πραγματολογοῦντες.in narrandis rebus occupati.

Πραγματομαθὴς.ους.ὁ,ἡ.negotiorum expertus, prudens, ueteranus, industrius.

Πραγματώδης.ους.ὁ,ἡ. difficilis. intricatus.

Πρᾶγος.ους.τὸ.res, negotium, actio.

Πραεῖα.ας.ἡ.mansueta.

Πραθὲς.νῦος.ὁ.uenditus.

Πραϊκὸς.ἡ.ὸν.ω.π.κὴ.α. populor. Actiu.

Πραΐθω.μ.άσω.π.ακα. idem.

Πρακτέον.faciendum est.

Πρακτέος.α.res de qua agendum est.

Πρακτικός.ἡ.ὸ.efficax, factibilis, actualis.

Πρακτός.ἡ.ὸ.agibilis.

Πράκτωρ.ορος.ὁ.interfector, perpetrator. Est etiã qui pecunias multatitias exigit, impostor.

Πραμνεῖος.α.mansuetus.

Πράμνιος.α.ὁ.epitheton cuiusdam uini à loco, ἡ παρὰ τὸ πραΰνειν τὸ μένος.

Πράν Dorice ἀντὶ πρῴην. dudum.

Πρανὴς.ὲς.ὁ,ἡ pronus, decliuis, præceps.

Πραξιχθὰς.præcipitatus.

Πραξικοπήσας.muneribus corruptus, dolo agens, insidiatus.

Πρᾶξις.ιος.ἡ.exactio, actio, actus, officium. Vnde οἱ ἐν τοῖς πράξεσιν, magistratus, οἱ προϊστάμενοι, καὶ οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μέγισται πράξεις.rerũ summa, Plinio actus rerum dicitur. Τὴν ἢ πρᾶξιν ἐᾶν ἢ λύειν ἢ ἀμφοῖν. Verba sunt in contractibus apponi solita, significantia utrunq; in solidũ obligari, & reos esse promittendi. Budæus Commentarijs.

Πρᾶος.α.ὁ.mansuetus. παρὰ τὸ πάντα ῥᾳδίως ποιεῖν.

Πρᾴστατα, mansuetissimè.

Πρᾳότης.ητος.ὁ.mansuetudo, clementia.

Πραπὶς.ίδος.ἡ.exta siue præcordia, sicut Cicero, Iram in pectore, cupiditatem subter præcordia locauit. Inde pro cura & industria ponitur.

Πρασιά.ᾶς.ἡ.suleus, areola hortorum, olerũ consitio. Hesych. πρασία (inquit) ἃ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανίαι. hoc est (ut Plinius uocat) puluinorum tori, aut sulcorũ tramites.

Πρασίζω.μ.ίσω.π.ικα. uiresco, porraceus sum.

Πρασία.ης.ἡ.cura deorum.

Πρασικὸς.ἡ.ὸ uenalis.

Πρασινάς.ἡ.uiriditas.

Πράσιον.ου.τὸ.marrubium, de quo Plini. & πράσιον χρῶμα, uiridis color apud Platonem.

Πράσος.porraceus, colore porri, uiridis.

Πράσις.ιος.ἡ.uenditio, auctio.

Πρασικηδείς.ἡ.blatta, eruca.

Πράσον.ου.τὸ.porrum.

Πρατήρ.ῆρος.ὁ.lapis unde mancipia uendebantur.

Πρατήριον.ου.τὸ.forum.

Πρατίας.ου.uenditor.

Πρᾶτος.primus, Doricè.

Πραΰφρια.ας.ἡ.uenditrix.

Πράτης.ου.ὁ.uenditor.

Πράττομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι. &

Πράττω.μ.άξω.π.αχα. facio. Vnde πράττω τὰ τῆς πόλεως, id est πολιτεύομαι, sum in magistratu: πράττειν uero τὰ ἑαυτοῦ, est esse priuatum. Aliquando significat contendo & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latinè, unde ἀντιπράττειν, refragari, & in contrarium laborare & contendere. Aliquãdo ut εἰσπράττω, exigo, cogo. Et absolutè positum, uiuo, ago, sorte aliqua utor. Inde βέλτιον πράττειν, ἄμεινον πράττειν, κακῶς πράττειν, & καλῶς πράττειν. Sed πρᾶγμα πράττειν, & πράγματα πράττειν, uide in πρᾶγμα. Bud. Com.

Πράττω.μ.άσω.π.ακα.uendo. Actiu. accus.

Πραϋμόως.promptè, mansuetè.

Πραϋντικά.τὰ.mitigantia.

Πραϋντικός.ἡ.mulcens leniens.

Πραΰνσις.mitigatio, id est moderatio & placatio iræ.

Πραΰνω.μ.υνῶ. mitigo, placo, mansuefacio.

Πραϋπάθεια.ας.ἡ.mansuetudo.

Πρᾳΰς.mitis, facilis, mansuetus.

Πράως.placidè.

Πρεμνιάσω.funditus euellere.

Πρέμνιον, &

Πρέμνον.ου.τὸ.robur, truncus ex arbore, ramus, fundamentum.

Πρέμνος.ramus, stipes.

Πρέπον.decens, utile, pulchrum, simile, moderatum.

Πρεπόντως.decenter, quod Attici πρέπον dicunt, nomine pro aduerbio utentes.

Πρέπω.deceo. Et πρέπει, id est, προσήκει. καὶ δίκῃ, δεῖ. Datiuo.

Πρεπώδης.ους.ὁ,ἡ.decens.

Πρέσβα.honorabilis, ueneranda. Fit autem per syncopam à πρέσβεια, quod femininũ est à πρέσβυς.

Πρεσβεία.ας.ἡ.legatio. Item legatorum cœtus. Item deprecatio, Greg. Bud. Com.

Πρεσβεῖον.ου.τὸ.senium, dignitas, præsertim senilis. Item legatum præcipuum, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Inde accipitur & pro ipso iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenium, uel primigenia dici potest. Bud. Com.

Πρέσβειρα.honorabilis, πρέσβα ut πρέσβειρα θέμις, præses & ætate uenerabilis.

Πρεσβεύμα.ατος.τὸ.legatio.

Πρεσβεύομαι.μ.εύσομαι. legationem mitto.

Πρεσβεύς.έως.ὁ.legatus.

Πρέσβευσις Atticè, ἡ πρεσβεία. Bud. Com.

Πρεσβευτὰς.ᾶ.ὁ.legatus campi, legatus consulis uel prætoris, ὁ ἀντιστράτηγος.

Πρεσβεύω.μ.εύσω.π.ευκα. legationem obeo. Et sum legatus in exercitu, id est, uicarius imperator. Ité in legatione ago quippiam & transigo, cum accusatiuo, ut ἃ ἐμοὶ πρεσβεύειν, Demo. Vnde τὰ πεπρεσβευμένα, ea quæ in legatione acta sunt. Est etiam postulo, oro, παρακαλῶ, id est, pro alio precator intercedo, deprecor, ut Greg. περὶ υἱοῦ lib. 2. de Christo dixit. Sic Cæsar Com. 1. Legatos ad Dumnorigem Heduum mittunt, ut eo deprecatore à Sequanis hoc impetrarent. Significat etiam τὸ προτιμῶ, nihil antiquius habeo,

Universidad de Deusto. Biblioteca

τιμῶ, honorem habeo, in primis curo & efficere contendo, in primis pono, primas partes do, honore prosequor, primo loco pono & colo, ut θεὸν πρισβεύειν, Syne. τιμᾶν τὴν πόλιν πρισβεύειν, Plat. Et Plut. ἀεὶ δὲ τὰ κοινὰ συνοσμία πρισβεύονται, in primis censentur. Est etiam apud Herodo. τὸ πρισβύτερος ἢ πρισβύτατος ἐμοί. Bud. Com.

Πρισβεῖον, τὸ. præmium quod pro honore datur, Ionicè pro πρισβεῖον.

Πρέσβις. ιος. ὁ. legatus.

Πρέσβος. ε. ὁ. antiquior, uenerandus.

Πρεσβυγενής. ἐος. ὁ, ἡ. maior natu.

Πρέσβυς. εος. ὁ. senex. Item senator auicula, interprete Theodoro. Sed fere in plurali usurpatur, & loco eius singulariter πρισβευτής.

Πρεσβυτάτη. ueneranda.

Πρεσβύτατος. honoratissimum. Latini antiquissimum dicunt, cum quid maximæ curæ nobis esse designant Cic. ad Att. Officium sit nobis antiquissimum.

Πρεσβυτήϊον, τὸ. seniorum congregatio.

Πρεσβύτερος, τὸ, ὁ. senior, antiquior ætate, honoratior. Item πρεσβύτερον, anteuertendum, ἐπιμελείας ἀξιώτερον, antiquius. Cic. ad Att. 2. Vt omnes intelligerent, inhil sibi antiquius amicitia nostra fuisse.

Πρεσβύτης. ὁ. senex.

Πρεσβυτικός. ἡ. ὁ. senilis.

Πρεσβύτις. ιος. ἡ. anus.

Πρευμενής. ἐος. ὁ, ἡ. mitis, mansuetus, sanus. ἐκ τοῦ πρᾶος καὶ τὸ μενής.

Πρίψας. assimilatus.

Πρῆγμα. ατος. τὸ. negotium.

Πρηγορεύων. prædicens, δημοπόπος.

Πρηγορεών. ῶνος. ὁ. gutturis illa eminens uesicula in auibus, in quam primum cibus colligitur. διὰ τὸ προαγορεύειν αὐτοῖς φορβῶ. Hebraice muriath appellatur.

Πρήθω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, flo, ardeo. Actiuum.

Πρηκτήρ. ῆρος, ὁ. factor, φρεσήρ.

Πρημὰς, & πρήμη. piscis è thunnorũ genere.

Πρημαίνειν. furere, uehementer spirare.

Πρηνῶ, aduerbium in caput.

Πρηνής. ἐος. ὁ. pronus, præceps, hoc est in eam partem propendens, qui uultu est in terram deiecto.

Πρηνίζω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.

Πρῆξις. ιος. ἡ. utilitas, effectus.

Πρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. transeo, inflo.

Πρηστήρ. ῆρος. ὁ. cælestis flamma, fulmen. Item serpens, nomen sortitus ex sitis ardore, a lio nomine δίψας & καύσων dictus.

Πρηστήριος. ε. ὁ. fulmineus.

Πρῆστις. piscis quidam cetaceus.

Πρητώριον. τὸ. prætorium.

Πρηύν. ῶνος. ὁ. ἐξοχή, eminentia, excellentia, cacumen.

Πρίαμαι. emo. Quidam in solo aoristo usi tantum esse dicunt, reliqua tempora ab ὠνοῦμαι mutuari Depon. accus. iungitur.

Πριαπισκωτός. ὁ. priapiscus.

Πρίζω. μ. ίσω. π. ικα. seco. Actiu. accus.

Πρίημι. emo.

Πρῖλις. ιος. ὁ. miles pedes.

Πριμιπόλιον. priuilegium, regia dignitas uel honor.

Πρίν. prius antea.

Πρὶν ἂν. priusquam.

Πρινή, pro πρὶν ἢ. idem. Bud. Com.

Πρίνυμα. ατος. τὸ. scobs.

Πρίνινος. ε. ὁ. iliceus, durus, solidus.

Πρῖνος, ε. ὁ. frutex, ex quo nascitur coccus, et ilicis genus.

Πρίονωτος. ε. sectus, serratus.

Πρίσμα. scobs, puluis lignorum.

Πρισμήτωρ. ορος. ὁ. prælum, torcular.

Πρίστης. ε. ὁ. sector, serra.

Πρῖστις. ἡ. poculi genus.

Πριστός. serra dissectus.

Πρίω. μ. ίσω. π. ικα. seco, dirumpo. Est etiam πρίω imperatiuus, à uerbo πρίαμαι. Actiuum accusatiuo.

Πρίω τὸς ὀδόντας. stridco dentibus.

Πρίωμα. ατος. τὸ. πρίσμα.

Πριώμενος. emens.

Πρίων. ονος. ὁ. serra.

Πριωροειδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. habens figuram serræ.

Πρίονωδι. serpentes quidam, quasi dorso serrato.

Πρίω. redimo, libera.

Πρὸ. ante. Genit.

Πρὸ δούλου δ' ἀσπότης. hoc est dominus seruo præstat.

Πρὸ ἔθεν. πρὸ ἑαυτοῦ.

Πρὸ ἔργου, & προὔργου. dicitur quod operæ pretium est, præuertendumq; & conducibile.

Πρεσβυτάτιρον. antiquius, optatius, præstãtius.

Πρὸ μικροῦ. paulò ante. (us.

Πρὸ ὀλίγου. interdum idem significat quod πρὸ ἔργου. Aristot. νῦν δὲ πρᾶτον ἡμῖν ἔστω, πρὸ ὀλίγου γὰρ εἴρηται, Tantum nobis iam confectũ est ad ea quæ mox dicturi sumus. hoc est, Hactenus prælibandum fuit. Alibi ponit pro eo, quod in promptu est, & obuium atq; occurrens. Bud. Com.

Πρὸ ὀλίγου, paulò ante.

Προαγαγεῖν, Attice ἀντὶ προάγειν.

Προαγγέλλω. prior nuntio, prædico.

Προάγγελμα. τὸ. prædictio, prædiuinatio.

Προάγομαι. prouehor, euado, erũpo, delabor. Demosth. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ περὶ τούτου προὐχθέλω τοὺς λόγους, Quando hucusq; ego dicendo prouectus sum. Et αὐτὶ τοῦ προάγω, pellicio, allicio, adhortor, adduco, excito, ut προάγειν τοὺς πολίτας, Aristot. Polit. 2. & προάγειν τοὺς πολεμίους, Xenoph. Est etiã ἐς ἀνάγκην καθίσαμαί τι ποιεῖν, & compellor, cum eousq; quis progressus est, ut referre pedẽ non possit, & regredi. Item ornor & creo. Plut. μαρκιανίνη τινὸς τῶν ὑπὸ πομπήιον προὐχθέντων.

Προαγορευόμενα. interdicta.

Προαγόρευσις. ιος. ἡ. prophetia, prædictio, portentum.

Προαγορεύω. μ. εύσω. π. προεῖρηκα. prædico, iubeo, interdico. Actiu. accus.

Προαγκαλίζομαι τέκνα. ulnis capio liberos.

Προάγνεύω. prius lustro.

Προάγω. μ. άξω. præcedo, progredior, procedo, ut προάγειν, præi. Demosth. translate potest, ἐπὶ πολὺ προάγειν τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι, Magnopere in uiolentiam crudelitatemq; euadit. Sic Athen. καὶ τέλος πόρρω προαγαγόντες ὕβρεως, Tandem eò petulantiæ cua

serunt & progressi sunt. Item perpello, impello, stimulo, idem ferè quod ὄτρύνω, Demosth. Item prouehо, deduco, Isocr. πρὸς φίλιπ. Est etiam prostituo, produco, ut producere filiam apud Plaut. Item præsto, & hoc cum genitiuo. Dioscor. προάγειν δὲ πασῶν τῶν ῥητινῶν ἡ θερμινθίνη. Nam aliàs regit accus. Bud. Com.

Προαγωγεύς. ἐος. ὁ, ἡ. leno, μαστροπός. Latinè perductor uel productor dicitur.

Προαγωγεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lenocinor, produco, hoc est prostituo, προξενῶ. Actiu.

Προαγωγή. ῆς. ἡ. stuprum, prostitutio.

Προαγωγικός. qui uim habet conciliandi amoris.

Προαγωγός. ὁ. ἡ. προαγωγεύς, prostitutor.

Προαγών. ῶνος. ὁ. initium pugnæ, præludium decreti, cum quid consultatur antequam populus sciscereat.

Προαγωνίζομαι. præludo, id est certamen futurum meditor, in fronte pugno.

Προαγωνιστικόν. τὸ. præiudicialis causa.

Προαιδέομαι. reuerentiam debeo.

Προαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, id est malo, constituo, statuo, mihi certum est, & cõsultè aliquid facio, præripio.

Προαίρεσις. ιος. ἡ. propositum, uoluntas libera, institutũ, delectus, electus alterius, præ altero. Vnde ἐκ προαιρέσεως ὑβρίζειν, & φονεύειν, id est τὸ ἐκ προνοίας, quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur. Differt τὸ ἀκούσιον. ἢ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ διανοίας, Aristo. Ethic. 2. Bud. Com.

Προαιρετικὸς ἀνήρ. qui cupidè & libenter aliquid facit.

Προαιρετόν. τὸ. quod eligi potest.

Προαισθάνομαι. μ. προαισθήσομαι. π. πρόαισθημαι. præsentio. Depon. genit.

Προαίσθησις. ἡ. præsensio. onis.

Προαιτιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. causor. Depon. accus.

Προακούω. μ. ούσω. π. ηκα. præaudio. Actiu. genit. & accus.

Προακτικόν. procedens.

Προαλὴς. ἐος. præceps, temerarius.

Προαλίω. μ. ήσω. propendeo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Προαλής. ἐος. ὁ, ἡ. præceps, decliuis, audax, impudens.
Προαμείβομαι. prætero.
Προαμύω. μ. ῡσω. protego. Actiu. accuſ.
Προαναβάλλομαι. μ. ῥηθήσομαι. π. προανεβλήθην. præludium facio.
Προαναθρώσκειν. præſilire, in certamen deſcendere.
Προαναλίσκομαι. prædefleo.
Προανακρούομαι. præludium canere, προκατάρχομαι τῆς ᾠδῆς, tergiuerſari, ἀναχωρεῖν.
Προανασκευάζομαι. prouideo, præſtruo, multa ante comporto.
Προαναστέλλω. reprimo.
Προανατείνω. prætendo.
Προαναφώνησις. ἡ. prædictio.
Προανέχω. emineo.
Προανίστημι. prius inſurgo, προαναθρώσκω.
Προαποζεύγνυμι. præcolligo.
Προαπαντάω. obuio.
Προαπάντησις. cum præpoſtero ordine, prius ſe offert quod poſterius eſt.
Προαποκάμνω. μ. κάσω. π. κηκα. prius defatigor. Neutr. abſol.
Προαπόλλυμι. præcido.
Προαπόλωλας ἐμέ. periſti ante me.
Πρόαρον. τὸ. poculum ligneum, quo uinum miſcetur.
Προαρπάζω. μ. άσω. π. ακα. præripio.
Προαρτάω. prætendo, προαρμόζω.
Προασκέω. prius curo.
Προασπιστής. οῦ. ὁ. propugnator, defenſor.
Προάστειον. ε. τὸ. ſuburbium.
Προασφαλίζω. præmunio.
Προαύλια. τὰ. dies qui anteit nuptias.
Προαύλιον. ε. τὸ. præmium ſonandi, proludium in tibiarum cantu, ſicut πρόλογος in poëſi, προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.
Πρόαυλον. ε. τὸ. ueſtibulum.
Προαυξής. προηκέστερον. ἡ. ὁν. prouecti ætate, ac morbi qui ipſis accidunt, Hippoc.
Προαφίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. ante tempus diſcedo. Neut. abſol.

Προβάδλω. inter eundum.
Προβαίνω. μ. προβήσομαι. π. προβέβηκα. præcedo, procedo, proficio, pertingo, extendo, ὑπερβαίνω, emineo. Neutr. abſol.
Προβάλλω. μ. λῶ. π. βληκα. profero, promo, ἐκφέρομαι, ut illud Matth. 12. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὰ ἀγαθά. Item quæſtionem in medium affero. ut ἀποείας προβάλλειν, ænigmata proponere explananda, Plut. Symp. & Athen. 9. προβάλλω τις ἔφη ζητεῖν φρονιστάς, &c. Vnde προβλήματα, problemata, & in quæſtionem adducta, & διπορήματα. Item deſigno, creo. Greg. de Athan. ἐπὶ δέκα προβέβληται. & Liban. πρὸ βάλλετο χορηγός. Exiſtimo autem (inquit Budeus) uerbum hoc eſſe medium et commune & utrãq; ſignificationem ſub paſſiua uoce habere, quoniam actiuam uocem legiſſe non memini. Eſt itaq; aliquãdo προβάλλομαι id, quod nũc præſentem ſiſtere dicũt & nominare, quale eſt, quod ius patronatus habere uocant, hoc eſt nominandi deſignandum. Demoſt. οὔσε ἐχαροτόνησε πρόβλητόν τα, &c. Aeſch. περὶ παραπρ. ἐγὼ μὲν προβλήτων ὑπὸ ναυσικλέους. Greg. ὃν κοινῶς παλαιστὴν ἀρετῆς ὁ πόνος τελεσικαῦτα πρόβάλλει, deſignabat creabat, præficiebat. Aliquando ſignificat propugnaculum oppono, uelamentum & integumentum obtendo & circundo, Demoſt. περὶ στεφ. ταῦτα προβαλόμενος ἐγὼ πρὸς τοὺς ἀτελικοὺς, His ego propugnaculis circummuniui Atticũ agrum. Vnde προβεβλημένον τῆς ἐκκλησίας apud Greg. dicitur eccleſiæ epiſcopus, defenſor, propugnator, protector. Et προβεβλημένον, obtentum, obductum. Greg. καὶ τάχα τοῦτο σφόδρα προβεβλημένους, Craſſa hac obductis caruncula. Sic obducere Latinis. Cic. de Nat. 2. Obducuntur que libro aut cortice trunci ſtirpium. Ita quoq; κλόνεσθαι ἄλλο προβάλλεσθαι apud eundem Gregor. ſignificat, leoninam ſpeciem præ ſe ferre. Aliquando eſt protendo, & prætendo. Gregor. ὕδρα ἐπὶ πέφαλὰς ἀντὶ μιᾶς προὐβάλλετο. Aliquando

quando infeſtum telum obijcio, & porrigo, ut προβαλόμενος τὴν σάρισαν, Polyb. Inde προβόλιον, uenabulum. Vnde & de pugilibus quoq; dicitur, pugnos infeſtos prætendentibus, Gregor. κατὰ ἰωλ. 2. Aliquando, cito, allego, ut προβάλλεσθαι νόμους, Gregor. & προβάλλεσθαι μάρτυρας, producere teſtes, Iſocr. Aliquando eſt inſimulo, poſtulo, hoc eſt reum defero, diem dico, Demoſth. κατὰ μειδ. Aliquando in rerum naturã produco, παράγω, Dionyſ. Aliquando reparo. Aliquãdo deſpuo, abominor, auerſor, execror, ut καυθαείδας καὶ φαλάγια προβάλλεσθαι, Plutar. Idem in Galba de Othone, καὶ τὸν πέσσωνα διελόντας, καὶ τὸν χάλβαν προβαλόμενον. Bud. Com.
Πρόβαλον. ε. ὁ. clypeus.
Πρόβασις. ιος. ἡ. prouentus, propriè pecorũ, ouium poſſeſsio, πτῆσις. ſic τὸ προβάτειον.
Προβατεία. ας. ἡ. paſcua ouium, cura ouium.
Προβάτιον, Attica lingua ouem ſignificat. Eſt & plantago minor.
Πρόβατος. ε. ouillus.
Προβατεύς. έως. opilio.
Πρόβατυμα. ος. τὸ. πρόβατον.
Προβατικός. ὴ. ὸν. ouinus. Vnde probatica piſcina in Euangelio, quoniam ſacerdotes in ea oues litandas lauabant.
Προβάτιον. ε. τὸ. ouicula.
Προβατοκάπηλος. ε. ὁ. uenditor ouium.
Πρόβατον. ε. τὸ. ouem ſignificat. ἢ πᾶν τετράπουν βόσκημα.
Προβιβικώς. ότερος. ὁ. iam ætate prouectus, Theodoro interprete.
Προβίβουλα. malui, præpoſui, prætuli.
Πρόβημα. ατος. τὸ. progreſſus, ſaltus, calceamentum uirile.
Προβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. præmoneo, perſuadeo, hortor, ſuborno, introduco, inſtruo, quod uulgo informo dicitur, ut cum patronum cauſam noſtram acturum inſtruimus. Item ſubigo, futuo. Lucas in Act. ἐκ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, de turba protraxerunt Alexandrum.
Προβιβάω. μ. άσω. π. ακα. procedo. Neutr.
Πρόβλασος. Bacchi cognomen. nam gemmas

agentibus uitibus ſacra ei faciebant.
Πρόβλημα. ατος. τὸ. propugnaculũ quodcũq; ut eſt ſcutum, ut teſtudo militaris. Lucian. de homine dixit, τὸ πρόβλημα τῆς ἐπάδος, ſalus & tutela Græciæ. Et prætextus, propoſitio, problema, quæſtio, id eſt ζήτημα. Eſt etiam idem quod γύνημα.
Προβλής. ῆτος. ὁ. proiectus, eminens, præminens.
Πρόβλητος. η. ὸ. iectus, ſaxum ſub mari
Προβλώσκω. exeo, prodeo, extubero.
Προβοάω. præclamo, cohortor.
Προβολεύς. productor, γενήτωρ.
Προβολή. ῆς. ἡ. prima pars phalangis, ſiue ſtatus pugilis in procinctu ſtantis, occaſionisq; inferendæ plagæ imminentis, ut agitatoris in carceribus equos, currumq; ue ſuſtinentis, ἄρχεις ἂν ἐκ τῆς βαλβίδος ἡνίασιν. Vnde Cicero ad Attic. 13. Semperq; Carneades προβολὴν pugilis & retentionem aurigæ ſimilem facit. Sic ἐν προβολῇ ſtare Plutarch. in Cæſ. eſt in procinctu conſiſtere. Apud Iſocr. legitur pro actione quæ intenditur, κατὰ τῶν συκοφαντησάντων, ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ δίκην. Eſt autũ προβολὴ intentio & obiectio iudicij dictati, quaſi petitio digladiantis. Eſt etiã propugnaculum & caſtellum, ambitusq; mœnium, hoſtilem impetum arcens, ut Xenoph. τὰ ὄρη τῆς ἀττικῆς προκέκυφε, προβολὴν τῆς χώρας uocat. Item proiectura & protectum, & pars prominens uel tecti uel ſuggrundæ, uel rei cuiuſcunq;, ut palpebrarũ pili προβολαὶ ſunt τῶν ὀφθαλμῶν. Inde pro integumẽto, tutela, lorica ponitur. Προβολὴ γραφῆς, facies picturæ. προβολαὶ καρπίμων, proceritates fructuoſorũ. προβολαὶ ἀσὶ τῆς γλώττης γράμματα, producuntur lingua literæ. Bud. Com.
Προβόλιον. ε. τὸ. uenabulum quo ad apros conficiendos, & alias feras cum quibus cominus agendum eſt, uenatores utũtur, uenatorium telum.
Πρόβολος. ε. ὁ. ſcopulus, promontorium, ſaxum eminens in mari, quod impetũ æſtus frangit, Demoſth. Inde tranſlatione

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſumpta Gregor. fortiſsimum epiſcopum eo nomine ſignificauit, qui tyranni ferociam infregit uirtute ſua. Accipitur & pro tutore, propugnatore, defenſore, & ſecuritatis conciliatore, & præſidio, πρόβλημα. Xenoph. παιδ. ϛ. πρόβολος εἰς τὸ πολέμιον. Ariſtoph. Neb. πρόβολος ἡμῖν, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς. Bud. Com.

Προβοσκίς. ιδ᾽ &. roſtrum elephantis, uel muſcæ, quod Latinè quoq; proboſcis, ſeu promuſcis dicitur.

Προβουλεύειν. dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res conſulendo cenſendóq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius ſcilicet erat ſumma poteſtas ut Romæ. In ea ſignificatione utitur Demoſth. πρὶ στεφ. & πρὶ παραπρεσβ. Vnde & pro prouidere & proſpicere ponitur. Et

Προβούλευμα ἐξουσία appellat Demoſth. præmia ſibi per curiam conciliumq; decreta. Et

Προβούλευμα. ϛος. τὸ. curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referebantur concionantem, in concioneq; populi promulgabantur, ut populi ſuffragio confirmarentur. Et

Πρόβουλος. ου. ὁ. primarius in urbe, conſul.

Item πρόβουλος *curia, quæ conſilijs ſuis populo proſpicit, nequid perperam ab eo decernatur, aut aliàs incommodo afficiatur, unde quærendæ uitæ perinde uacare nequeat. Bud. Com. & Annot.*

Προγάμεια. *ſacrificium, conuiuium ante nuptias, et donationes ipſæ quæ ante nuptias offeruntur, authore Polluce.*

Προγάστωρ. ορος. ὁ. *uentricoſus.*

Προγένειος. ου. ὁ. *habens barbam promiſſam.*

Προγενέστερος. α. ὁ. *maior natu. Dicuntur quoque* προγενέστεροι, *qui ante nos fuerunt.*

Προγεύομαι. *præguſto.*

Προγευστής. οῦ. ὁ. *præguſtator.*

Προγίνομαι. *prius fio, præcedo, coràm appareo.*

Προγινώσκω. μι. προγνώσομαι. π. προέγνωκα. *præſcio, decerno. Actiu. accuſ.*

Προγλωττὶς ίδος. ἡ. *linguæ extrema pars.*

Προγνάθιον. ου. τὸ. *os quoddam in interiori parte ſuræ.*

Πρόγνωσις. ιος. ἡ. *præſcientia, prouidentia, præſagium, præcognitio.*

Προγνώστης. ου. ὁ. *futurorum præſcius, uates.*

Προγνωστικόν. οῦ. τὸ. *prognoſticum, id eſt rei futuræ ſignum.*

Προγονικός. ἡ. όν. *auitus, primitiuus.* προγονικὰ κτήματα, *poſſeſsiones à maioribus acceptæ.*

Πρόγονοι. οἱ. *maiores, id eſt præceſſores, progenitores.*

Πρόγονος. ου. ὁ. *proauus, auus, pater, progenitus, priuignus.*

Προγορίων. πρηγορίων.

Πρόγραμμα. ϛος. τὸ. *ſcriptura in frontiſpicio, inſcriptio alicuius rei uenalis, tabula pendula publicè propoſita ac ſuſpenſa, in qua edicta ſcribi conſueuerunt. Vnde pro edicto aliquando ponitur.*

Προγράφομαι. *præſcribo.*

Προγραφή. ῆς. ἡ. *proſcriptio.*

Προγυμνάζω. *præexerceo.*

Προγυμνάσματα. τὰ. *præexercitationes.*

Προδεῖται. *indiget.*

Πρόδηλος. η. ὁ. *præmaniſeſtus, manifeſtarius,* προδηλαβών, φρόνιμος, ἀνδρεῖος.

Προδιαβάλλω. *calumnior, arguo.*

Προδιάτησις. *præparatio per diætam.*

Προδιαθήκας. *fœdera tranſgreſſus.*

Προδιδάσκω. μι. άξω. π. αχα. *prædoceo. Actiu.*

Προδίδωμι. μι. ώσω. π. ωκα. *prodo, amitto, deſero, negligo. Inde* προδιδόναι τὸν δίκλινον, ἢ τὸν λατηγοείαν, *prævaricari.*

Προδιελθὼν. *qui præterijt.*

Προδιεξελθόντων. *prius pertranſeuntes.*

Προδιίστημι. *diſcordari iam cœperat.*

Προδιϊστορευνώμενοι. οἱ. *præſcrutantes.*

Προδιήγησις. ἡ. *prænarratio.*

Προδικασία. *trimeſtre tempus, quo in prytaneo manebant, qui aliquem de cæde accuſabant, atq; interea utriuſq; partis cauſas iudices examinabant.*

Προδικῶ. *cauſam alicuius ago, patrocinor.*

Πρόδικος. ου. ὁ. *protector, curator regis apud Lacedæmonios. Eſt item proprium, qui de Hercule ſcripſit præclarum opus,*

unde apud Ciceronem de Offic. Herculeſ Prodicius.

Προδιόρθωσις. ἡ. *præcedens correctio.*

Προδολοχάω. μ. άσω. π. ακα. *inſidior, obſeruo.*

Προδολοχή. ῆς. ἡ. *locus inſidiarum.*

Προδομέομαι. *ante conſtruor.*

Πρόδομοι σῦκοι. *præcoces ficus.*

Πρόδομος. ου. ὁ. &

Πρόδομος. ου. *ueſtibulum.*

Προδοσία. ας. ἡ. *proditio.*

Προδοσίκομπος. *promiſſa ſua nihili faciens, fidei deſertor.*

Προδότης. ου. ὁ. &

Προδοτικός. ἡ. όν. *proditor, proditorius.*

Προδοτικῶς. *proditoriè.*

Πρόδοτος. η. ὁν *proditus.*

Πρόδρομος. ου. ὁ. *præcurſor.*

Προδωμάτιον. ου. τὸ. *ueſtibulum.*

Προεγκαθῆσθαι. *incumbere,* πρεπάρχειν.

Πρόεγμα. *firmum propoſitum,* σύστεγμα.

Προεδρεύω. *gero magiſtratum, ſeruio.*

Προεδρία. ας. ἡ. *prima ſedes, præſidentia, præeminentia, primus locus, primus accubitus.*

Πρόεδροι. οἱ. *decemuiri dicebantur, quaſi præſides magiſtratus quidam primi ſubſellij, quibus cæteri omnes ſedendi loco cedebant, hi ſeptenos dies imperabant. Budæus in Annot.*

Προείργω. *prohibeo, detineo. Actiu. accuſ.*

Προείκει. *præmiſit,* ἀφ᾽ τοῦ προίημι.

Προείκεια. *longè extenſa.*

Προειθίζω. μ. ίσω. π. ικα. *prius aſſuefacio. Actiuum accuſ.*

Προεἴδομαι. *præuideo,* προγινώσκω.

Προεἰδόμενος αὐτῶν. *proſpiciens illis.*

Προεκδικάζω. *præiudicatum.*

Προέκλετο. *uoluit, maluit, elegit.*

Προεκπεφώς. *præmeditatus.*

Πρόεμι. *procedo, proficiſcor.*

Προεῖπον. *iuſſerunt.*

Προεκλιτνύω. *placo.*

Προεκπέμπω. *accerſo aliquem in locum alterius.*

Προεκβάπτω. *prius emitto.*

Προεκδύναι. *edere, id eſt tranſcribendi potestatem facere.*

Προέκθεσις. ιος. ἡ. *præexpoſitio, cũ prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factum ſit. Quintil. lib. 9.*

Προεκκίπτω. *excludo.*

Προεκφοβέω. *anteterrefacio.*

Προεκραύνω. *ante ſigna euehor. Et ita dicitur de equitibus, ut* προάγω *de peditibus.*

Πρόεκτασις. *prouentus.*

Προεκθεῖν. *prodire, naſci.*

Προέκομαι. *eligo, uolo, conſtitutum habeo.*

Προεμβολίς. ίδος. ἡ. *lignum quoddam eminens ad proram nauis, cui roſtrum affigitur, quo impetum faciunt in hoſtium claſſes. Dicitur & προέμβολον neutr. gener.*

Προέμεν. *promittere.*

Προέμενος. *deſerens, prodens, negligens.*

Προενάρχομαι. *anteincipio.*

Προενώπια. *in conſpectu, coràm.*

Προεξαρτία. ας. ἡ. *locus in naui, in quo ſtant remiges.*

Προεξοδεύω. *præambulo.*

Προεπιβουλεύω. *inſidijs præuerto.*

Προεπιπλήσσω. μ. άξω. π. ηχα. *antepercutio, præmoneo, præcaſtigo.*

Προεπιχειρέω. *præmolior. Datiu. iung.*

Προεπιχέω. *conuehor.*

Προεπόω. *prædico, indico.*

Προεπόντων πόλεμον. *indicentes bellum.*

Προέρχομαι. *uinco, exeo, præeo, prodeo. Vnde* προέρχεσθαι ὁδὸν, *conficere uiam.*

Προεύω. μ. ύσω. π. υκα. *traho. Actiu. accuſ.*

Πρόεσις. *dimitte, relinque.*

Πρόεσις. ιος. ἡ. *dimiſsio, effuſio.*

Προεστικός. όος. ὁ. *præfectus.*

Προέχοντο. *prætendebant.*

Προεστώς. *præſes.*

Προετικός. *benignus, liberalis, prolixus.*

Προεχὴς. οἱ. *præclari, eximij.*

Προέχω. *excedo, excello, ſupero. Genit.*

Προηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *antegredior, hoc eſt,* ἡγέομαι τινὶ τὴν ὁδὸν, & *præluceo, præſum. Vnde & pro* ἡγεῖσθαι, προοδοποιεῖν, *ponitur: quale eſt præire apud Latinos, ut apud Liuium ab Vr. libro 2. Agedum pontifex publicus populi Rom.*

præi uerba, quibus me pro legibus deuoueam. De eo Bud. in Annot. Genit.

Προηγητής. ὁ. ὁ. qui cæco aut peregrino, uiæ dux est.

Προῆγμαι. prouectus sum.

Προηγμένα, sicut προηγούμενα. τὰ. primi motus. Eam uocem Cicero uariè uertit. nam nunc producta, & promota, nunc præposita & præcipua appellat.

Προήγορ&. ὁ. princeps.

Προηγοριάν. ῶν&. gurgulio, guttur, signum prominens in gutture. Neque tam de auibus, quàm de hominibus dici solet. Suprà appellatum est πρηγοριὼν.

Προηγούμενα. primigenia, hoc est primordialia. Sic Varro de cupresso, Non enim galbuli qui nascuntur, id semen est, sed in his intus primigenia semina dedit natura, id est ἀρχοειδῆ καὶ προηγούμενα. Sic apud medicos προηγούμενα αἴτια, causæ morborũ sunt internæ, & προκαταρτικὰ externæ.

Προηγουμένως. præsertim, in primis.

Προηλιώομαι. ante lætor.

Προήκατο τὸν ἄνθρωπον. dimisit hominem, prodidit, præmisit. à προΐημι.

Προηκὴς. præacutus. (θών.

Προήκω. procedo. καὶ προὴκων, αὐξηθεὶς, προελθὼν.

Προημαρτήμενα. τὰ. præterita peccata.

Πρόϊλω. processi.

Προΐημαι. statui, uolo.

Προκρουσία. ας. ἡ. nomen sacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. Fiebat autem ante arationem, ut nomen ipsum indicat.

Προκτοιμασμέν&. præparatus.

Προύχθην. processi, prouectus sum, sum adductus, aggressus sum, προῃρέθην.

Προβέλυμνα. radicitus, funditus.

Προβέλυμνος. ὁ. ὁ. frequens.

Πρόθεμα. edictum, tabula proposita publicè, πρόγραμμα.

Προβιβρισάμενος. amplexus, περιπλεξάμεν&.

Προτίθεσθαι ψῆφον. censendi potestatem facere, & calculum proponere.

Πρόθεσις. ιος. ἡ. præpositio, quæ est orationis pars apud grammaticos. Item pro positum. Hieronym. ponit differentiam inter πρόθεσιν & προορισμὸν, id est inter propositionem & prædestinationem, quòd illud pertineat ad ea, cum iam uicina est machinatio, ut penè cogitationem sequatur effectus, hoc ad ea quæ multò ante definiuimus in animo. Item dies præscriptus, sicut.

Προθεσμία. ας. ἡ. lex, præiudicium, præfinitum tempus, dies præscriptus gratia alicuius, certus terminus.

Προθεσμία ταυτή. idem. Bud. Com.

Προθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, iubeo. Neutrum accus.

Προθέω. præcurro.

Προθεωρέω. prospicio.

Προθεωρία. ἡ. præuius aspectus.

Προθήβης. ους. ὁ. adolescens, qui iam ex ephebis excesit.

Προθλοπαιδύω. in cratibus sole prius sicco, in area uuas sole sicco.

Προθορὼν. prosiliens.

Πρόθυμα. ἀτος. τὸ. res quæ ante sacrificium offertur, ut thus, siligo, hordeum, primitiæ.

Προθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. sum prõptus, aliquid magno studio suscipio & instituo, in animũ induco, uolo, animũ adijcio, cõtendo, studeo, cupio efficere. Accus. ut ταῦτα προθυμοῦμαι, Pla. Et aliquando cũ infinitiuo, Demost. ᾠοιεῖτ' τι προθυμούμεν&.

Προθυμέω. idem. (Bu. Cõ.

Προθυμία. ας. ἡ. cupiditas, promptitudo, alacritas animi propensio, prompta & egregia uoluntas.

Πρόθυμ&. ὁ. ὁ. alacris, promptus, propensus, animosus.

Προθυμότατα. promptissimè.

Προθύμως. promptè.

Πρόθυρον. ὁ. τὸ. uestibulum. Et ita dicitur de priuatis ædibus, ut προπύλαιον de uestibulo urbis uel templi uel regiæ, quanquàm Aristot. de regia Persarum loquẽs, τὸ πρόθυρον iunxit τῷ πυλῶνι. Vitru. πρόθυρα (inquit) Græcè dicuntur quæ sunt ante ianuam uestibula. Nos autem appellamus prothyra, quæ Græcè dicuntur diathyra, quo

quo uocabulo quid intelligatur, suprà dictum est. Bud. in Annot. post.

Προθύω. μ. ύσω. π. υκα. prius interficio, sacrificio. Actiu.

Πρόϊαι. ἀὶ. ῦρα præcocia.

Προϊάτατος. præcox, πάνυ πρότερος. Suid.

Προϊάπτω. appono, προπέμπω, præpono.

Προϊάπλω. μ. άψω. π. αφα. mitto ante tempus, ut ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, quasi diutius in pace uiuere potuissent. Sic Verg. 9. Iuuenũ primos tot miserit Orco. Significat etiam noceo, lædo. Actiu. accus.

Προΐεμαι. uoce passiua. obijcio, prodo, ut προέσθαι τὴν πόλιν Demosth. id est prodere & condonare, uel euertendam obijcere, quod & καθυφίημι dicitur. Item emittere. Aristoteles, μὴ τὸ ἀσελγὲς προΐεται σπέρμα. Item dimitto, ut προέσθαι στράτευμα, dimittere exercitum, Plutar. Sicut Cicer. Offic. 1. Cum autem Pompilio uideretur unam dimittere legionem. Item proïjcio, abijcio, largior, effundo, erogo, ut χρήματα προέσθαι τοῖς φίλοις, Aristot. Ethi. 9. Et ibidem προέσθαι τῷ φίλῳ, id est cedere & condonare amico. Demosthenes tamen προέσθαι τὰ χρήματα dixit pro homini obærato, & egenti, & labefactatæ fidei credere. Plutarchus, προέσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον dixit pro mortem sibi consciscere. Hoc Verg. ad uerbum Aen. 6. dixit, Vitam quæ perosi proiecere animas. Et Lucan. Animas effundere uiles Quolibet hoste paras. Legitur & προΐημι actiua uoce pro effutio, immitto, porro ago, in primã aciem promoueo, Xenoph. παιδ. 7. Sed προέσθαι magis in usu est. Bud. Com.

Προΐεναι ὀρείνιον. mõtanam uiam capessere.

Προΐεναι τὸ πόσω. progredi ulterius.

Πρόϊξα. nuper.

Προΐκλινε. misit, apposuit. Iliad. λ. πρῶτον Ἀτρεΐδῃ προΐκλινε τραπέζαν.

Προΐκα. gratis, sponte.

Προϊκτ&. ου. ὁ. qui aliquid gratis agit, spontaneus.

Προικὸς. ὄ. malus, stultus, pauper.

Προίκτης. ου. ὁ. idem, mendicus, petens gratis.

Προικῶος. ᾶ. ὸν. dotalis.

Πρόϊμος. ου. τὸ. præcox.

Προίξ. κὸς. ἡ. dos, δωρεά.

Προΐσταμαι. est quasi ante stare, id est prostare, ut apud Quintilianum. Iubet prostare gladio cinctum, & denotat defensionem, scilicet τὸ ἔμπροσθεν ἵστασθαι, καὶ βοηθᾶν ὅπισθεν, construiturq; cum genitiuo, ut προΐστασθαι τῶν δικαίων, iura alicuius tueri & defensitare, Demosth. Aliquando est præficere, præfecturam conferre, ut τῶν μικίστων πραγμάτων προσὼς, administrationi præfectus, uel summam curam habens & potestatem, apud eundem. Et idem κατὰ νικᾶ. προΐστατο στέφανον τοῦνι αὐτῆς, Hunc sibi Stephanum tutorem & defensorem uindicemq; assumit. Aliquando est liti pro alio se opponere, causæ alienæ defensionem suscipere, euentumq; præstare, Demosthenes, κατὰ ὀνάτ. Et qui causam eo modo pro alio recipiunt προσάντες τὸ πράγματος apud eundem dicuntur. Vnde προστασία. Aliquando prætendere, prætexere, sicq; construitur cum accusatiuo. Demosth. περὶ στεφ. τὸν πόλεμὸν ἔχθραν προΐστατο. Aliquando proponere, ἐποτίθεσθαι, ut προΐστασθαι παράδειγμα, proponere exemplum, Lucian. Aliquando præferre, anteponere, præponere. Gregor. τὸ χεῖρον ὡς ἄμεινον προεστήσαντο. Et Plato, τὰ ὦτα τῆ νῦ προσκαθάμενοι, Plus auribus quàm menti tribuentes. Aliquando in principijs locare. Gregor. de Basil. αὐτὸν προσκαμένοις τῷ λόγῳ τῷ ἐκείνου θεῖον, quasi defensorem moderatoremq; orationis huius Deum in primis locantes. Vnde προστάτης & Apollo, quasi uestibularius & liminaris, quasiq; ianitor appellatus. Aliquando præ se ferre. Aristid. Panath. μὴ γε προσκαθάπτοι τὸ χρῆμα φανερώτερον τοῦ λόγου, Nec speciẽ orationi ipsa inferiorẽ præ se ferentes. Dicitur quoq; per accusatiuũ, προΐστασθαι τὴν ἐκκλησίαν, pro τῆς ἐκκλησίας, id est moderari, regere, Synes. quod et ἵστασθαι τὴν ἐκκλησίαν dici potest. Simili modo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Προΐστημι. μ. ήσω. π. ηκα. præsideo, præsum, ut τῆς ὁπλοθήκης προεστηκώς, id est (ut inquit Curtius) super armamentarium positus. Et τῆς βασιλέως μνήμης προεστώς, qui erat principi à memoria, Herodia. Significat etiam profiteor, id est προαγορεύω, ut προεῖπεν τοῖς αἰχμαλώτοις. & προσάσα γωνὴ, præstans, profitenda, ἡ ἐργαζομένη, id est merens publice. Bud. Com.

Προΐστωρ. ορος. ὁ. testis.

Προίσχομαι. allego, prætendo, Herodian. ὃ δὲ χεῖρας προίσχόμενος, παρητεῖτο, Ipse autem senectutem excusans, repudiauit. Synes. καὶ τοῦτο προίσχονται. Plutar. προϊσχόμενος γυμνὸν τὸ ξίφος, id est προβαλλόμενος. Et χεῖρας προίσχομαι, manus supplices porrigo, Thucyd. Est etiam oppono pro uelamento & integumento, construiturq; cum genitiuo & accusatiuo, ut προίσχου τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας, Plutarch. quod facere solent, qui uidere nolunt, & quos pudet cernere. Bud. Com.

Πρόϊτος. ου. ὁ. Prœtus.

Προιχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præeo, colo.

Πρόκα. statim, extemplo, repente, ros.

Προκαθέδριον. magis necessarium, utilius.

Προκαθηγέομαι. ducatum præsto.

Προκάθημαι. præsideo.

Προκαθίζω. resideo.

Προκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. præconstituo, præpono. Actiu. accus.

Προκαλεῖσθαι prouocare, lacessere, idq; dupliciter. Nam aliquando extra forum est, aliquando in foro, construiturq; utroq; modo cum duobus accusatiuis. Extra forum posuit Xenoph. ἐχ ἁ κρείσσων ἥδιον ἦν, ταῦτα προκαλεῖται τοὺς σώοντας, Non ijs iudicris æquales prouocabat, quibus se superiorem esse confidebat. In foro, Demosthenes, πρὸς παντοίων. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ἃς ἐδεξόμεθα, Optionem nobis offerebant uelut non accepturis.

Est enim προκαλεῖσθαι πρόκλησιν conditionem offerre, & prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προκαλεῖσθαι δίκην, apud eundem Demosthenem ibidem. Sic Maxim. libro 2. Pertinacius progressa contentione, Valerius Luctatium sponsione prouocauit. Προκαλεῖσθαι διαιτητὴν, offerre arbitrum, arbitrio lacessere.

Προκαλεῖσθαι τοὺς ὑικέτας, id est βασανίζεσθαι, εἰς βάσανον ἀπαιτεῖσθαι, quod seruos in quæstionem postulare Cic. dixit. Id quod inopia probationum olim fiebat etiam in controuersijs ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquando ponitur pro denuntiare quippiam aduersario, testatóq; prædicere, de quo plura. Bud. Com.

Προκαλίσασθαι. promptius, paratius.

Προκαλίω. μ. ίσω. π. ικα. & Προκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. prouoco, sicut προκαλέομαι, suadeo, rogo, προφέρω. Actii. accus.

Προκάλυμμα. ατος. τὸ. cooperimentum, protectio.

Προκαλύπτομαι. oppono pro uelamento, προίσχομαι. Vnde pro prætexere ponitur, & prætendere, siue colorare, ut apud Vergil. Hoc prætexit nomine culpam.

Προκάμνω. laboro.

Προκάμπτος. ε. ὁ. de plantis dicitur, quæ ubi primum in rectum altius uenerint, rursus terram uersus inclinant.

Προκάρδιον. ε. τὸ. locus pectoris qui est sub mamillis, præcordia. (uergens.

Προκάρηνος & ος. ε. ὁ. præceps, capite deorsum

Προκαταβάσκομαι. ordior, prælior, auspicor, fundamentum pono & iacio.

Προκαταβάλλω. repræsento, ante diem soluo. Sic Longol. Epistolis libro 1. Sed quia non horum est neque temporum, neque morum, æs alienum ad diem dissoluere, nedum gratuitam pensionum pecuniã præsentare. Vnde

Προκατάβλημα. τος. τὸ. quod primò soluitur, sicq; appellabatur Athenis præsentatio pensionis uectigalium prima, quam & προκαταβολὴν uocabãt. ad alterum enim terminum (ut duo definiebantur termini emptori) pecunia, quæ erat reliqua soluenda, πρόσκαταβόλημα dicebatur.

Προκατάγνωσις. præiudico. Genit. & accus. Vnde προκατεγνωσμένη δίκη, quæ præsumpta opinione damnata est, antequam causa agatur. Bud. Com.

Προκατάγνωσις. præiudicium.

Προκαταδύω. demergo, occido.

Προκατακλίνομαι. præsideo, in eminentiori loco discumbo.

Προκαταλαμβάνω. præoccupo. Actiuum accusatiuo iungitur.

Προκαταλέγω. addo in catalogum.

Προκατάληψις. εως. ἡ. præoccupatio.

Προκαταλύω. μ. ύσω. π. υκα. derogo, prius dissoluo.

Προκαταπίνω. prius deuoro.

Προκατάρχματα. τὰ. libamina sacrificiorũ, quæ fiebant, antequam hostiam ferirent, προβούματα.

Προκαταρκτικόν. ε. causa euidens, causa morbi externa, ut προηγούμενον interna.

Προκαταρκτικός. ε. ὁ. euidens.

Προκατάρξις. principium & origo. προκατάρξις τῆς δίκης, litis contestatio.

Προκατάρχομαι. auspicor. προκατάρχεσθαι δίκης, litem contestari.

Προκατάρχω. præexisto, anteuerto, antegredior. προκατάρξαν αἴτιον, causa antecedens, antegressam dicit Cicero. Est etiam præpolleo, antiquiore loco numeroq; habeor. Bud. Com.

Προκατασκέπτομαι. exploro.

Προκατασκευάζω. μ. σω. π. ακα. præparo.

Προκατασκευή. ῆς. ἡ. præstructio, præparatio.

Προκαταφεύγω. prius fugio.

Προκαταχῶμαι. antè consumo, antè profundo & absumo.

Προκατέλημαί σε. anteuerti tibi.

Προκατέχω. iam pridem possideo, præoccupo.

Πρόκαυτα. prædicta, prius audita.

Πρόκαμαι. propositus sum, manifestus sum.

Προκείμενος & ου. ε. ὁ. exporrectus, ad spectandum expositus.

Προκελευσματικός. pes metricus, quatuor syllabis breuibus constans.

Προκελεύσασθαι. iubere, προκελεῦσαι.

Προκεχειρισμένος. omnibus obuius, proiectus, contemptus.

Προκέφαλος. ε. ὁ. qui est capite acuminato, ut upupa.

Προκήκης. εος. ὁ. cultellus, phlebotomũ, Hippocrati.

Προκηρύττω. misso præcone accerso.

Προκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pro aliquo periclitor. Actiu. accus.

Πρόκλησις. εως. ἡ. prouocatio, protestatio, precatio, libellus de mancipiorum quæstionibus, aut testimonio, quemadmodum ex suo uerbo προκαλεῖσθαι cognoscere licet. Proprie autem est (ut scribit Bud. Com.) denuntiationis genus, cum partes extra iudicium, diem constituunt ex composito, uel alter alteri diem dicit, ad aliquem actum iudicio procul agendum, ut fit uerbi gratia, cum exhibitoria est petitio, ad instrumentum exscribendum.

Προκλητικός. ε. ὁ. efficax ad prouocandum quippiam.

Πρόκλητος. prouocatus, promptus.

Προκλυτός, & Πρόκλυτος. ε. ὁ. præauditus, præcognitus.

Προκοιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. excubo. Neutrum absol.

Προκοίτιον. ε. anthethalamus, antecubiculũ.

Πρόκοιτος. ε. excubitor.

Προκολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præblandior.

Προκόλπιος. qui muneribus aliquem corrumpit, δωροδόκος. Est quoq; προκόλπιον τὸ πρὸ τοῦ κόλπου, uel πρὸ τοῦ σκόπου.

Προκομίζω. effero, profero.

Προκόμιον. ε. τὸ. coma apposititia, antiæ, interprete Theodoro.

Προκοπή. ῆς. ἡ. fœlicitas, promotio. à προκόπτω.

Προκοπίς. ἰδος. ἡ. cæsaries.

Πρόκοπον. capulum.

Προκόπτω. μ. όψω. π. οφα. proceedo, præcedo, proficio, λιήρχομαι. Neutrum absol.

Πρόκοσμον. ε. τὸ. ante mundi initium.

Προκόττα. tonsuræ genus, & capillamentum. κόττη enim caput est, & κόττοι gallinacei, ob capitis cristam.

Πρόκριμα. ατος. τὸ. præiudicium, prælectio.

Προκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. κρίνω πρὸ τούτου, antepono, eligo, præfero, in primis censeo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et προκειθότες *dicuntur, quorum nomina ad spem sortium recipiuntur, quasi eximij & selecti. Actii. accus. Bud. Com.*

Προκειτός. ϐ. *præferendus.*

Πρόκειτ&. ϗ. ὸ. *electus, eximius, præcipuus. Dicuntur quoq;* πρόκειτοι προκειθότδε, *de quibus in* προκείνω.

Προκρόσια. τὰ. *sacrificium Cereris.*

Πρόκρωσορ. *gradus, scala. Vnde* πρόκρωσαι νῆες, *naues sibi iunctæ scalarum instar, aliæ post alias, uel pronæ in caput decliues, quasi* προκάρωσαι.

Προκυκλίς. *pronuba,* προμνήστρια.

Προκυλινδέω. *ad pedes alicuius supplicem deuolui.*

Προκυμαία. *murus ædificatus ad repellendum fluctus.*

Πρόκυμος. ϗ. ὸ. *alacris, promptus,* πρόθυμος.

Προκυφλω. μ. ύψω. π. υφα. *inclino, emineo, obliquato capite prospicio.*

Πρόκωπος. ϗ. ὸ. *nudus, ut ensis. Herodiano* πρόκωπορ ἔχων τὸ ξίφος *dicitur ὁ ξιφήρης, id est qui ad capulum manu admota, stringendi occasionem expectat. Bud. Com.*

Προλάλος. *præceps in dicendo.*

Προλαμβάνω. *præoccupo, anteuerto, occupo, præsumo, siue anticipo, ut Cic. dixit. Construitur cum accusatiuo & datiuo. Theophr.* ϗ. ὅπως προλάβωσι τᾶις ἀνδίαις τὼι αὔξησιν, *Vt incrementum præsumere ualeant clementia temporis. Alibi idem cum genitiuo posuit,* προλαβεῖν τᾶ χαμῶνος, *anteuertere hyemi. Vnde ponitur aliquando pro* φθάνω, *et præcedo,* προφέχω, *Synes. Ex quo & οἱ* προλαβόντες, *maiores & decessores & antecessores. Est etiã opinione præsumo, existimo. Plutar. in Cæs.* ὀρ τᾶν ἐῶν προλαβόντες. *Inde iurisconsulti præsumo dicũt, pro opinione anticipata ducor.*

Προλιπάνω. μ. ἀνῶ. *prælino. Actiu. accus.*

Προλέγω. μ. ἐξω. π. ειχα. *prædico. Actiu.*

Προλείπω. μ. εἴψω. π. εφα. *desero. Actiu.*

Προλοχίζω. *insidior.*

Προληΐον. ϐ. τὸ. *torcular.*

Προληπτικόν. ῦ. *præsumptum.*

Πρόληψις. ιος. ἡ. *opinio anticipata, cogitatio*

quæ iam animum occupauit. Cicero anticipationem & prænotionem uertit. Iurisconsulti uocant præsumptionem.

Προλιμοκτονῶ. *fame macero & conficio.*

Προλόβιον. ϐ. τὸ. *prominentia auriculæ infimæ, quæ* λοβὸς *dicitur.*

Πρόλοβ&. ϐ. ὸ. *idem quod* προγορίων, *id est sinus prominens in gutture auium, in quẽ aues recentes cibos immittunt. Latinis ingluuies dicitur.*

Προλοβόδης. ους. ὁ, ἡ. *gulosus, ingluuiei similis.*

Προλογίζομαι. *præfari,* πρότδομαι λέγειν.

Πρόλογ&. ϐ. ὸ. *præfatio, prologus.*

Προλοχίζω. *prius insidias struo.*

Προμάλη. *maxa.*

Προμάμμα. ης. ἡ. *proauia.*

Προμαντεία. ας. ἡ. *clarior locus oraculorum.*

Προμαν]ύομαι. μ. ύσομαι. π. ωμαι. *prædiuino. Depon. accus.*

Προμάχεσθαι. *strenuè se gerere in prælijs, in prima acie pugnare.*

Προμαχεών. *promachõ.*

Προμαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. *in prima acie pugno. Neutrum absol.*

Προμάχομαι. *idem.*

Πρόμαχ&. ϗ. ὸ. *antesignanus, in prima acie pugnans. Item genus placentæ.*

Προμαχών. ῶν&. ὸ. *propugnaculum, pinnamina.*

Προμελετάω. μ. ήσω. π. κκα. *præmeditor.*

Προμετρητής. *qui tritici & aliasq; fruges uendentibus mensurandi officium pro mercede exhibet.*

Προμετωπίδιον. ϗ. τὸ. *frontale, ornamentum equi circa frontem.*

Προμετωπίς. ίδ&. ἡ. *pellis frontis.*

Προμέω. *prædor.*

Προμήθεια. ας. ἡ. *prudentia, prouidentia, cura.*

Προμηθεύομαι. τὸ προμήθω.

Προμηθεύς. έως ὁ. *is cui antequàm res aggrediatur suppetit consilium.*

Προμηθέω. μ. ήσω. π. κκα. τὸ προμηθεῖσθαι.

Προμηθής. έος. ὁ, ἡ. *prouidens, prudens.*

Προμηθητρία. ας. ἡ. προμηνυτρία.

Προμηθεῦμαι. *prospicio, prouideo, cõsilio malis imminentibus occurro.*

Προμήκης. ους. ὁ, ἡ. *prolixus.*

Προμήτωρ. ορος. ὁ. *auus ex matre.*

Προμνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ προξενῶ καὶ μνηστεύομαι, *hoc est, alicui stipulor, pro alio ambio & ei concilio. Plut. in Lucul.* προμνώμενος αὐτῷ κιλικίαν. *Est etiã pronubæ siue nuptiarum conglutinatricis officio fungor. Videtur etiam accipi pro uxorem despondere. Bud. Com.*

Προμνησαμένη. ἡ, *pronuba.*

Προμνηστεύομαι. τὸ προμνάομαι.

Προμνηστική. *ars* ἡ προμνηστρίδος, *quasi conciliatrix, ars conciliandi et copulandi.*

Προμνηστῖνοι. *alius post alium, sigillatim,* οἱ προμνώμενοι ἀλλήλους, καὶ μὴ ἅμα πάντες προϊόντες, ἀλλὰ κατὰ τάξιν, καὶ ἐφεξῆς.

Προμνήστρια. ας. ἡ. *pronuba, nuptiarum conciliatrix,* προξενήτρια.

Προμνηστρίς. ίδος. ἡ. *idem.*

Πρόμοιρος. ϗ. ὸ. *intempestiuus, & de morte præmatura dicitur.*

Προμολή. ῆς. ἡ. *cacumen, eminentia.*

Προμόλω. *accedo.*

Προμολῶν. ῶντος. ὁ. *procedens.*

Πρόμος. ϐ. ὸ. *primus,* πρόμαχος.

Προμυκάομαι. *pronum esse, labia protẽdere.*

Προμυλία. ας. ἡ. *dea quæ molis præsidebat.*

Προμύσσω, *uel* προμύττω. μ. ξω. *emungo, ut* προμύξαι τὸ λύχνον, *emungere lucernam.* μύξαι *enim dicuntur nares.*

Πρόναος. ϗ. ὸ. *ante templum stans, pro templũ uel protemplaris, Valla interprete, ut Herodo.* ι. προνάϊα, *Minerua: quam tamen aliĳ à prouidentia* πρόνοιαν *uocent.*

Προνέμω. μ. νεμῶ. *promoueo. Actiu. accus.*

Προνηστεύω. *pridie festi ieiuno.*

Προνοέομαι. τὸ προμηθεύομαι, *prospicio, prouideo. Vnde* προνοεῖμά σου, *consulo commodis tuis,* καὶ πρόνοιαν ποιεῖμαι. *Est etiam de industria facio & consultò aggredior, quod etiam* ἐκ προνοίας ποιῶ *dicitur.*

Προνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. *idem.*

Προνοκτής. ῆ. ὸ. *prouisor.*

Προνοκτικόν. ϐ. &

Πρόνοια. ας. ἡ. *prouidentia, Mineruæ cognomen. Vnde* πρόνοιαν ποιεῖσθαι, *id est,* ὑπὲρ τοῦ πράγματος λογισμὸν ποιεῖσθαι, *rationem habere alicuius rei & curare. Et* προνοίας, *cõsultò*

Προνομαία. ας. ἡ. *proboscis elephanti.*

Προνομέα. ας. ἡ. *prædatio.*

Προνομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *perago, prædor.*

Προνομή, ῆς. ἡ. *pascua. Item direptio, captiuitas post uictoriam belli.*

Προνομία. ας. ἡ. *priuilegium, prærogatiua, authoritas. Interdum direptio. Interdum proboscis elephanti, quæ &* προνόμιον *dicitur.*

Πρόνομος. ϐ. ὁ. *Pronomus, proprium tibicinis nomen.*

Πρόνοος. ϐ. ὁ, *prouidus.*

Προνοέστερος. *prudentior, prouidentior.*

Προνόπιον. ϐ. τὸ. *quicquid extra fores primũ occurrit, ut uestibulum,* προκατείμενον, *scutum* ἐνώπιον, *quod intus cuiq; expositũ est, & loca ubi imagines exponebantur.*

Προνόπιος. *propitius, propitiatio.*

Πρόνοπος. *pronus, extensus, præceps, paratus.*

Πρόξ. κος. ὁ. *animal ceruo simile, capra cornuta,* ἐλάφου γέννημα.

Προξενέω. μ. ήσω. π. κκα. *concilio usuram uel alium contractum, interpres sum usuræ faciundæ, Demosth. Refertur & ad alias quascunq; res, quas alijs comparare & cõciliare contendimus, idq; cum datiuo. Plutar.* οἱ Γαύτιλω καὶ Θεοτίμῳ προξενοῦντες *Gregor.* ταύτας σοι προξενῶ τὰς μονάς, *Mansiones cælestes tibi concilians. Est etiam hospitio publico suscipio, & hospitij necessitudine alicui coniungor, cum genit. Xenoph.* ὅσα τὸ προξενεῖν ὑμῶν, *Quòd mihi hospitij necessitudo uobiscum intercedit. Bud. Com.*

Προξενήτης. ϗ. ὸ. *proxeneta, id est licitator, mediator, conciliator, & interuentor, quasi conciliator hominum inter se stipulantiũ & spondentium, aut quemuis contractum conuentumq; ineuntium. Bud. Com.*

Προξενήτρια. ας. ἡ. *conciliatrix.*

Προξενία. ας. ἡ. *amicitia, hospitalitas, necessitudo hospitij & priuata & publica, commeatus.*

Πρόξενος.ε.ὁ.ἀττ.Ⓣ,προσάτης,ὁ κοινὸς τῆς πόλεως ὅλης φίλος,hospes publicus,qui legatos ciuitatum honoris causa suscipit. Accipitur & pro priuato hospite. Greg. trãslate posuit,μυσκείον καὶ πρότυπος πρόξενον id est conciliatiuum. Bud. Com.

Προοδοιπορέω.ῶ.præcurro,præmonstro uiã, uiam præeo.

Προοδοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.facio uiam,uiam munio, & aditum patefacio. Vnde & pro præparare, & quasi imbuere ponitur Accus. & datiu. ut προοδοποιῶ σοι τὸν,Sũ tibi author & exemplum præbeo.

Προοδοποιῆμαι.procliuis sum,præparatus sum,pronus sum & obuius. Et προοδοποιημένος Ⓣ,præparatus,expositus.

Πρόοδος.ε.ὁ.progressus.

Προόδιων.ονος.ὁ.qui dentes habet exertos.

Προοικονομέω.procuro.

Προοιμιάζω.μ.άσω.π.ακα.proludo, proœmium facio. Neut. absol.

Προοίμιον.ε.τὸ.proœmium,præludium,præfatio. ἀπὸ Ⓣ οἶμι.

Προολῶ.prodit,deserit,perdit.

Προοπτέον.prospiciendum est.

Πρόοπτ Ⓣ.ε.ὁ.præuisus,præcognitus,manifestus,conspicuus.

Προοράομαι,Ⓣ προοράω.τὸ προγινώσκω,προμηθέομαι,prouideo,prospicio.

Προορατικοί.οἱ.qui prospiciunt futura.

Προορίζω.μ.ίσω.ω.ικα.decerno, prædestino, præstituo, præfinio. Vnde προωρισμένοι, prædestinati,selecti & designati, ἀπόλυκα ζοι,ἀφωρισμένοι. Προορίζω etiam significat idem quod πρὸ ἐσίαν ἢ πρὸ οἰκίαν ἀφορίζω,hoc est oppignerationis & hypothecæ notam apponere. Bud. Com.

Προῦ.emitte,protende.

Πρόυρον.mustum,quod priusquàm uuæ calcentur sponte destillat.

Προυχή.ῆς.ἡ.eminentia.

Πρόοψις.ιος.ἡ.prospicientia,præuisio, prospectus.

Προπάθεια.ἡ.præludium morbi, aduentatio morbi.

Προπαίδεια.τὰ πρῶτα μαθήματα(inquit Su.)

quæ & προπαιδεύματα dicuntur,hoc est liberales artes,quæ ante philosophiã theologiamq; doceri debent. Bud. Com.

Προπαιδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.prædoceo.

Προπαίζω.illudo,præludo.

Πρόπαις.παιδος.ὁ.leno,mango.

Πρόπαλαι.diu.

Πρόπαν.totum,per totum.

Πρόπαππος.ε.ὁ.proauus.

Προπαραβάλλω.aggero.

Προπαρασκευάζω.præparo.

Προπαρασκευή.ῆ.præparatio.

Προπάροιθεν,& πρόπαρ per apocopen, coră, antea. est autem aduerbium temporis & loci.

Πρόπας,præpositione redundante pro πᾶς, uniuersus,omnis.

Προπάστιον.ante thalamum locus.

Προπάτωρ.ορος.ὁ.propater,id est,primus pater,principium alicuius generis.

Προπεμπή.ῆς.ἡ. deductio quæ honoris causa fit.

Προπέμπομαι.producor.

Πρόπεμπτα.quinta pars solutionis,καὶ πέμπτος μέρος τινός.

Προπέμπω.μ.έμψω.π.έμφα.præmitto, comitor,cum pompa assequor, deduco honoris gratia. Actiu. accus.

Προπεριέχομαι Ⓣ.complectens,ἀγκαλιζόμενος.

Προπερονάω.μ.ήσω.π.κα.penetro. Actiu.

Προπέρυσι.anno ab hoc tertio. πέρυσι enim superiore anno significat.

Προπέτεια.ας.ἡ.immodestia,temeritas, lingua infrænata, contumacia.

Προπετής.ους.ὁ,ἡ.temerarius,proteruus, immodestus,incontinens,petulans,προπέτως πρὸς τὸ λογισμῶ. Hesych. Item exertus,de lingua apud Hipp.

Προπέφανται.prædicta sunt,manifesta sunt.

Προπεφυκώς.υτος.ὁ,ἡ.affixus.

Προπηλακίζω.μ.ίσω.ω.ικα.uitupero,conuicior,lacesso,ὑβρίζω. Actiu. accus.

Προπηλακισμός.ῦ.ὁ.uituperium,irritatio,contumelia.

Προπωλικός.ὸν.ὁ,ἡ. decliuis, præceps, pronus.

Προπίνω.prius bibo,honoro aliquem uino. Demosthenis quoq; proditores patriæ, hostibus προπίνειν dicuntur. Neut.

Πρόπιον.ε.τὸ.oraculum,uaticinium.

Προπλόος.ε.ὁ.prænauigans.

Προποδίζω.μ.ίσω.π.ικα.progredior, ingredior.

Προποδών.aduerbium,præsens,ante pedes.

Προπολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα.propugno. Actiu. genitiuo.

Προπολίος.ε.ὁ.precans,suburbanus.

Πρόπολις.ιος.ἡ, crassior materia & uiscosa in fundamẽtis operũ,quæ apes instituunt.

Πρόπολος.ε.ὁ,ἡ.minister,famula,sacrificus, ædituus.

Πρόπομα.ατος.τὸ.propinatio.

Προπομπή.propositum.

Προπομπία.ας.ἡ. præmissio, præitio, deductio,comitatus cum põpa.

Προπομπός.ε.ὁ.dux,præmissor.

Προπόντις.ίδος.ἡ.Porpontis,hoc est mare illud quod ante Pontum Euxinum est,Byzantio adiacens.

Προπορεύω.procedo.

Πρόποσις.ιος.ἡ.propinatio.

Προποτισμός.ῦ.præbibitio.

Πρόπους.οδος.ὁ.qui præmagnis est pedibus. Item πρόποδες,eminentes montiũ partes & insulæ quædam è regione Aegypti.

Προπρηώς.præceps,pronus,

Προπροκυλινδόμενος.supplex ad pedes deuolutus.ubi præpositio geminata emphasin notat,scilicet,ualdè suppliciter,uel diu ad modum.

Πρόπτωσις.ἡ.procidentia,cum uehementi motu procidit oculus.

Προπύθομαι.præscio,prænosco.

Προπύλαιον.ε.τὸ.Ⓣ

Πρόπυλον.uestibulum,id est, locus ille ante ianuas inter fores domus & uiam medius relictus,in quo qui dominum eius domus salutatum uenerant,priusquam admitterentur,consistebant, & neq; in uia stabant neq; intra ædes erant. Significat etiam ingressum templi.

Προπωγώνιον.ε.τὸ.lanugo,prima barba.

Πρόρρωγα.τὰ.fausta,prompta.

Πρόσενος.ε.ὁ.intercus,adiecliuè.

Προρράνω.respergo.

Πρόρρησις.ιος.ἡ.uaticinium,prædicatio, præceptum.

Προρρίζον.radicitus,πρόῤῥιζον.

Πρός. genitiuo iuncta uim habet eandem, quam per iurantis, ut πρὸς τοῦ Διός, id est, per Iouẽ. Datiuo iuncta ponitur pro iuxta,prope,supra,ut πρὸς τοῖς ποσί,πρὸς τούτοις. id est ad hæc,præterea. Accusatiuo ad & propriè motum ad rem animatam significat. Aliquando sine casu præterea significat. Isæus,πρέσβυς ἦν αὐτὴ,φίλος,καὶ ἔτι πρὸς τούτοις μάρτυς,καὶ πρὸς,& amplius. In compositione interdum insuper significat & præterea,interdum simul,unà. Tradunt præterea grammatici multa & uaria de huius præpositionis usu, quæ hic utcunq; accipies. Oratio Demosthenis πρὸς Λεπτίνην dicitur, & non κατὰ Λεπτίνου, quia scilicet ex formula τῆς τῶν παρανόμων γραφῆς, post annum accusari legislatores non poterant, qua re ad eum potius quàm contra eum,legem ab eo latam accusat post annum,quasiq; apud eum.

Denotat item originem, ut πρὸς ἀνδρῶν, πρὸς γυναικῶν,id est,ab agnatis & cognatis,Isocratis. Paus. ὄντες νηλεῖδαι τὰ πρὸς μητρός,cognatione Nelidæ,hoc est, à Nelida genus maternum ducentes. Interdum ponitur pro eo,,quod Latine dicimus,quod pertinet ad,ut πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος. Idẽ usus Latinis in præpositione à. Plaut. A morbo ualui. Ci. Sumus enim flagitiosè imparati cum à militibus,tum à pecunia. Liuius, Quietũ deinde tempus fore uidebatur reliquũ æstatis tempus,fuissetq; per Pœnum hostẽ. Dicitur idem aliquando per παρὰ χάειν, & ὕννια,& ὑπὸ cum genitiuo aut accusatiuo.

Interdum officium denotat, ut πρὸς ὑμῶν ἐστι,officij nostri est,nobis decorũ est.

Inde πρὸς τρόπα,ex moribus cuiusq;,secundum quod conuenit, aut consentaneum est. Et hæc cum genitiuo. Nam cum

accusatiuo similiter uarij usus est. Μάχομαι πρός τινα, pugno cum aliquo, id est, contra. Sic Cic. pro Font. A quo periculo defendite iudices ciuem fortem. Πρὸς αὑτὸν αὐτὸς, sibi conuenienter, Aristot. Polit. 7. Πρὸς τὸ πρόσφορον, prout cuiq; consentaneū est, & conueniens, quod etiam dicitur κατὰ τὸ πρόσφορον, Isocr. Item ἡ πρὸς ὑμᾶς φιλία, amicitia quæ inter nos intercedit.

Conuenit & permutationibus & compensationibus, ut Theophra. de balsamo sincero, quod scribit uendi δὶς πρὸς ἀργύριον, id est argento ad drachmam, ut interpres exponit, uel bis tanto argenti, ut Bud. Significat etiã propter, ut πρὸς ὄν, cuius gratia. Sic πρὸς χάριν, pro χάριτος ἕνεκα, ut, πρὸς χάριν δικάζειν, πρὸς χάριν ὁμιλεῖν, cum aliquibus conuersari ad emerendam eorum gratiam. Πρὸς χάριν πράττω, facio gratia inductus. Πρὸς ἔρθραν, inimico animo. Πρὸς ὀργὴν, iracunde. Πρὸς ἕπος, & πρὸς λόγον, uel potius πρὸς λόγον, ad rem quæ agitur, ut ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ, Si ad rem pertinere uideatur. Πρὸς ἑαυτὸν, secum ipse, & solus: quod etiam ἐφ' ἑαυτῆ dicitur, & καθ' ἑαυτὸν. Τὸ πρὸς ἐμὲ, quod ad me pertinet. Seruit etiam contentioni, id est comparationi, sicut præ apud Latinos, ut præ nobis beatus uideris. Plato de Rep. 6. ὡς γε πρὸς τὸν ἅπαντα χρόνον, Si cum æuo comparer, et cum æternitate, uel præ æuo. Quin & cum datiuo elegantia non caret, ut πρὸς τοῦτο ἐμὶ, id est, sum deditus, uel occupatus & intentus, hoc meditor, hoc ago. Plato in Phæd. πρὸς τῷ ἔρῃ μένῳ λόγῳ ὢν ὁ σωκράτης. Sic πρὸς αὑτῷ ἐών, prosecum ipse meditari. Sunt & aliæ quædam locutiones ex hac præpositione, ut πρός τινος εἶναι, alicui studere & fauere, et eum tueri adiuuareq;. Idem fit in præpositione à apud Latinos, qui ab aliquo facere, stare, uel esse dicunt pro adiuuare, & defendere aliquem, uel causam alicuius defensionemq; confirmare. Cic. Stabat à mendacio contra uerum. Πρὸς ἀγαθῆ, idem quod ἐπ' ἀγαθῷ, salubriter, Aristot.

de Mundo, sic Galen. πρὸς κακῆ ὀργῇ, pro incõmodo dixit, ut πρὸς κακῆ γίνεται, nocet.

Πρὸς καθαρότητα ἀφίκηται, pro κατὰ καθαρότητα, distat claritate. Πρὸς τὸ παρόν, in præsenti, in præsens, id est, in re ipsa ἐν τῷ παραχρῆμα. & Græcis sic usurpatur ut Latinis in præsenti, non solum de instãti, sed etiam de alijs temporibus. Πρὸς δὲ, & πρόσετι aliquando aduerbialiter ponuntur pro præterea & amplius, quemadmodum & de πρὸς dictum est. Sed de his & subsequentibus copiosius. Bud. Com.

Πρὸς ἀκείβειαν. diligenter.

Πρὸς ἀλλήλους. mutuò, inuicem.

Πρὸς ἀφθονίαν. abundè.

Πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè.

Πρὸς βραχύ. paulisper.

Πρὸς ἑαυτόν. inter se, secum.

Πρὸς ἐμοῦ ἐστι. mihi est familiaris, propinquus, amicus.

Πρὸς ἡμᾶς ἐστι. in nobis situm est, penes nos est.

Πρὸς ὀρθὸν καὶ ὀρθοῖς. rectis lineis, ad rectam lineam, ad rectum angulum. Locutio cõpendiosa est. Subintelligitur enim γράμμη, & interdum γωνία.

Πρὸς πατρὸς θεῖος. patruus.

Πρὸς τὸ δοκεῖν. prout uisum fuerit.

Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. pro urbis magnitudine.

Πρὸς τοὺς ἔξωθεν. externis.

Προσαγγελεύς. έως. ὁ. προσαγγελτὴρ.

Προσαγγελία. ας. ἡ. annuntiatio.

Προσαγγέλω. μ. ελῶ. annuntio.

Προσαγάγοντο. adduxerunt.

Προσαγλαΐζομαι. adornor.

Προσάγομαι. idē quod ἐπάγομαι, ἐπισπῶμαι, ἐφέλκομαι. asciscо, allicio, concilio, promereo, attraho, mancipo, captiuum facio. Budæus Com.

Προσαγορεύω. μ. εύσω. π. προσήρηκα. saluto, appello, uoco. Actiu. accus.

Προσάγω. μ. άξω. π. ηχα. adduco, admoueo, adhibeo, admitto. Xenoph. προσάγειν τὸν ἀεὶ μένους τιμὴν ἔχων, qui admissionibus præfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω. Est

Est etiam concilio, ad me uel ad amorem meum duco, οἰκειοῦμαι, sicut προσάγομαι. Item impono, imiungo, ut iniungere laborem Latinis. προσάγειν πρὸς τὴν δίκην μον, ferre ad populum, id est, ἀσάγειν. Est etiam propè accedo & appropinquo. Plu. in Gal. προσῆγον ἐσπασμένοις τοῖς ξίφεσι. sic dicitur, ut προσβάλλω. Inde & pro obrepere, quod est quasi alium per hypocrisim fallere, ponitur. Plut. καὶ προσάγεσθαι ἀπάτης τοῖς βασιλεῦσι. Et captiosè insinuantur apud reges. Construitur autem ut uides, & cum datiuo, & cum accusatiuo. Bud. Com.

Προσαγωγεύς. έως. ὁ. conciliator, interpres, sequester, emissarius, qui & προσαγωγίδης, & ὠτακουστὴς dicitur, à Latinis aures et oculi regum, aut tyrannorum. in utranque enim partem accipi possunt. Bud. Com.

Προσαγωγή. ῆς. ἡ. prouentus, accessus & aditus, qui παρὰ τῶν προσαγωγῶν ad principē datur supplicaturis, conciliabulum. Ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, quod sensim fit, aut accessione paulatim crescente. Bud. Com.

Προσαγωγίδης. ου. ὁ. idem quod προσαγωγεύς.

Προσαγώγιον. ου. τὸ. circinus, instrumentum fabrile, quo ligna curua attrahentes dirigunt.

Προσαγωγὶς. ίδος. ἡ. exploratio.

Προσαγωγὸς. ὸν. ὁ. blandus, suauis auditu. προσαγωγὸς τῶν λημμάτων, conciliator atq; interpres capturarum & lucrorum.

Προσαγωνιστής. οῦ. concertator.

Προσάδω. μ. άσω. accino. Actiu. dati.

Προσβύρω. colludo.

Προσαθρεῖσαι. flammam accendere, quæ ad æthera feratur.

Προσαίνω. adulor, allicio.

Προσαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, cũ uir uirũ legit, Xenoph. παιδ. 1. Est etiam allego, id est, ad numerũ antiquum addo & mihi coopto, Plut. in Cam. Bud. Com.

Προσαιωδάνομαι. præsentio.

Προσαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. mendico.

Προσαίτης, ου. mendicus.

Προσακοντίζομαι. sagittis confodior.

Προσακίζω. μ. ίσω. π. ικα. configo. Actiu.

Προσακίσκομαι. præter alia capior, & comdemnor.

Προσάκλομαι. salio.

Προσακόομαι. πρὸς ἐπαμῶμαι καὶ σιωπάω, accumulo. Bud. Com.

Προσαμύω. uindico, adiuuo.

Προσαναγκάζω. idem quod ἀναγκάζω, et ἐπαναγκάζω. Nam ἡ πρὸς, nihil hic ad significationem facit.

Προσαναγορεύω. de alto dico. Actiu.

Προσανάθες. depone, communica. ἀ προσανατίθεμαι.

Προσαναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. do responsum.

Προσανακλαίομαι. uel Attice προσανακλάομαι cum aliquo lamentor, & congemisco, Datiuo.

Προσαναλαμβάνω. τὸ λαμβάνω, sed uehementius quiddam.

Προσαναλογίζοντες. οἱ. præterea cogitantes.

Προσανάλωται. interijt.

Προσαναρρώννυμι. suscito, renouo.

Προσανατείνομαι. minor, ἀπειλῶ.

Προσανατεθὲς, elatus, iratus.

Προσανατίθεμαι. τὸ ἀνατίθεμαι, hoc est consulo amicum uel fidum hominem & consultum, & consilium meum, uel negotium expono. Paul. ad Gal. 1. ὃ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Non adhibui (inquit) in consilium carnem et sanguinem, hoc est, Cum nullo hominum Damasci consilia de euãgelica prouincia, mihi mãdata diuinitus, communicaui. Et ibidem capite 2 ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες δόξαν προσανέθεντο, Mihi enim qui aliqui esse uidebantur nihil communi cauerunt, uel, prorsus consilia mecum nõ contulerunt. Sic Diodor. Τοῖς μάντεσι προσαναθέμενος περὶ τοῦ σημείου, Cũ super portento Chaldæos consuluisset. Est etiã τὸ προσεπιφορτίζομαι, insuper hoc oneris suscipio, ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἄχθει καὶ τόδε αἴρομαι, Xenoph. ἀπομν. Bud. Com. (colores

Προσαναχρωννύω. transformo me in eosdem

Προσανέχω. adhæreo, προσκόλλημαι.

Πρόσαντες. τὸ. opera, labor, molestium, diffici-

le, aduersum, accliue.

Προσάντης. ους. ὁ, ἡ. arduus, contrarius, obuians, difficilis, accliuis.

Προσαντιβαλλω. precor.

Προσαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. haurio. Neut.

Προσανῶ. cresco, augeor. ἀνῶμεν γὰρ τὸ αὔξειν.

Προσαξίαν. meritò.

Προσαπεκδύνω. præterea exuere, ultrò exuere.

Προσαπηλή. ῆς. ἡ. honor.

Προσαποβάλλω. insuper perdo, dimitto. Act.

Προσαποδύνω. προσαπεκδύνω.

Προσαπόλωσις. redditio.

Προσαπόθεσις. assignatio, redditio.

Προσαποκείνομαι. plus æquo, uel plus atq; in terrogor respondeo.

Προσαπόνυμι. simul pereo, unà concido.

Προσαπομύω. traho moram.

Προσαποσκυνάζομαι. præmoneo, demolior.

Προσαποστρέφω. obuerto. Actiu.

Προσάπτω. summis digitis attingere.

Προσάπτω. μ. άψω. π. ῆφα. applico, adiungo, appono, affigo, defigo in aliqua re. Est etiam attribuo, contribuo, assigno, προσνέμω. Actiu. accus. cum dat.

Προσαράσσομαι. allidor.

Προσαρδάω. μ. άξω. π. αχα. alligo, affigo, collido, rumpo. Actiu. accus.

Προσάρδομαι. irrigor.

Προσαρκέω. μ. έσω. π. εκα. adiuuo. Actiu.

Προσαρμόζω. μ. όσω. π. οκα. adapto. Actiu.

Προσαρτάω. μ. ήσω, π. ηκα. appendo, suspendo.

Προσάρω. conuenio, apto.

Προσασπάζομαι. ciuiliter aliquid dico.

Προσαυλάω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor.

Προσαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. sto in aula. Neutr.

Προσαφαιρῶμαι. insuper aufero.

Προσαφίημι. μ. ήσω. τὸ ἀναφίημι.

Προσαυτοχειρία. ας. ἡ. suimet interfectio.

Προσβαίνω. accedo. Neut.

Προσβάλλομαι. incursu petor, oppugnor. Vnde προσβλητόμενον dicitur id, in quod quipiam incurrit uel incidit, uel incumbit & appellitur, & quod oppugnatur. Bu. Cõ.

Προσβάλλω. μ. αλῶ. π. προσβέβληκα. occurro, appellor & pello. Lucian. τὶς ἡ φωνὴ προσβαλοῦσα τοῖς ὠσὶν ὑμῶν πόρρωθεν; Pepulit aures nostras? Gregor. ἐὰν σοι προσβάλλῃ, Si in te incurrerit, hoc est, Si te intus malè afficere tentarit. Est etiam συμβάλλω καὶ συμπλέκομαι, cõfligo, irruptionem uel impressionem facio, hoc est μάχομαι & oppugno, ut προσβαλὼν τῇ πόλει, Xenoph. Item impingo, intorqueo, illido, Aeschin. φλοκῆρ. Item τὸ σωταράττω καὶ συγκρούω, hoc est allido, collido, confligo, impingo, ut τῷ ξίφει γυμνῷ προσβαλὼν, Plutarch. de Bruto. unde προσβάλλειν τινὰ ἑτέρῳ, incitare in eum & irritare, stimulare & impellere, protrudere & adurgere. Demosth. περὶ στεφ. ὥσπερ θρεπτικεία μοι προσβαλόντων. Est quoq; προσβάλλειν ἀτιματίαν, notare ignominiam, irrogare ignominiã, et infligere. Item admoueo, ut παραβάλλω, applico, accommodo, Plat. Timæo. Accipitur & pro ἀτενίζω, & oculum obtutumq; figo Plutarch. Symp. ὁ δὲ θάλης προσέβαλε τῷ νεανίσκῳ πολὺν χρόνον, hoc est, πολὺ ὄψιν προσέβαλε. Bud. ibi.

Προσβλημάτιον. τὸ. propositiuum.

Προσβλήμενος τὸ πατρός. dimicans pro patre.

Προσβυνέω. honoro, suspicio, ueneror.

Προσβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. insuper cogo.

Προσβιβάζω. promoueo, impello.

Προσβλέπω. μ. ίψω. π. ιφα. aspicio. Actiu.

Προσβλητός. adhærens, agglutinatus.

Προσβοηθῶν. τὸ συμβοηθῶν, suppetitias ferre, arma consociare. Thucyd. προσβοηθοῦντας, & συμβοηθοῦντας & ἐπιβοηθοῦντας, appellat τοὺς συμμάχους.

Προσβολή. ῆς. ἡ. ἀ προσβάλλω dicitur propinquitas, adiectio. Item uis, impetus, incursus, & accessus uiolentior, appulsus. Item oppugnatio. ut ὁ ἐκ προσβολῆς ἀγὼν, pugna circa muros urbium, Plut. Vnde προσβολὴ τῶν ἀθλητῶν, petitio gladiatorum ad uulnera infligenda, ut προσβολὴ τῶν πολεμίων. Προσβαλὰς κάρηνας, ualidatorum dixit Herodotus. Est & noxa, offensio, Synes. et προσβολὴ τῆς ἀτιμίας, est

ἀτίμωσις. Plato etiam appellat punctum dissectionis cuiusdam, et applicationis decussationisq;, quod Cic. commissurã uertit, quasi iuncturam cohærentem. Ἐν προσβολῇ, in itinere. Budæus Commentarijs.

Προσβόρειος, et

Πρόσβορρος, ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus.

Πρόσγειος. ε. ὁ. contiguus, humilis.

Προσγελάω. μ. άσω. π. ακα. arrideo. Accus.

Προσγίνομαι. fio, augeor, adijcior, misceor.

Προσγράφω. adscribo, et ἐγγράφω προσκείνω. Datiuo iung. & accus.

Προσδεθείς. ὁ. uinctus, alligatus.

Προσδέομαι. indigeo præterea aliorum. Depon. genit.

Προσδέω. μ. ήσω. π. ηκα. alligo, uincio.

Προσδέχομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. præterea accipio, assumo, admitto. Item expecto, ut apud Luc. cap. 2. de Simeone, προσδεχόμενος τὴν παράκλησιν τοῦ ἰσραήλ. Et Xenop. προσδεχόμενος καὶ ἄλλην στρατιάν οἴκοθεν. Budæus Com.

Προσδιαβάλλω. calumnior. Actiu. accus.

Προσδιατάω. μ. ήσω. π. ηκα. apud aliquem uicliito.

Προσδιατίω, sicut προσατίω. mendico.

Προσδιάτριτος. τος. ἡ. conuersatio, uictusq; apud aliquem.

Προσδιαλέγομαι. simul sermocinor, rursus alloquor.

Προσδιασείομαι. τὸ. διομολογοῦμαι, προσδιοείζομαι, nominatim excipio, & stipulatione caueo.

Προσδιαστρεφόμενος. deprauatus.

Προσδιατρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tardo, moror, immoror, cum aliquo uersor, aliquem consector. Datiuo.

Προσδιαφθείρομαι. simul pereo, unà concido.

Προσδιέρχομαι. enarro.

Προσδιοείζομαι, et

Προσδιοείζω. εὐ amplius conditionem addo, uerbisq; attempero, et definio quod dictũ est: et quasi addefinio, quod simpliciter enuntiatum erat, additamentis circunscribo. *Vulgus* circunstantias addere dicit. *Vnde*

Προσδιορισμός. huiusmodi circunscriptio, uerborumq; præcisio, *Vulgò* cautela. Et apud dialecticos dicitur ea pars propositionis præcipua, quæ significat quonã modo prædicatum insit in subiecto. Circunstantiam appellant. Budæus Commentarijs.

Προσδοκάω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, spero.

Προσδοκία. ας. ἡ. expectatio.

Προσδόκιμος. ε. ὁ. approbatus, de quo magna spes est.

Προσεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo. Neutrum datiuo iung.

Προσεγγράφω. ascribo, insuper ascribo, & addo. Iungitur datiuo cum accus.

Προσεγκαλῶ. accuso, exposiulo, increpo, imputo.

Προσέγκαμαι. incumbo.

Προσεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. assideo. Datiuo iungitur.

Προσεδρία. ας. ἡ. & προεδρία. assiduitas.

Πρόσεδρος. ε. ὁ. assidens, assiduus.

Προσέικει. emisit.

Πρόσει. accedis.

Προσεικελος. ε. ὁ. similis.

Προσέλιος, & πρόσηλος. ε. ὁ. apricus, ad calorem solis expositus, ὁ πρὸς ἥλιω τεθραμμένος, hoc est, πρὸς τῷ ἡλίῳ αὐγῷ.

Προσεῖμι, compositũ ex πρὸς & εἶμι, eo, uado significat accedere, conuenire, & tam ad personas, quàm ad res refertur. Gregorius προσελθὼν τῷ βασιλεῖ. Plutarchus de Cicero. ἀλλὰ καὶ τῷ λέγειν μετὰ φόβου προσιὼν, Ad dicendum timidè accedens. Dicitur & de muliere nubente, quasi pro conuenire in manum, id est, contrahere, & nexum inire, ut ἀνδρὶ προσελθεῖν Xenophon. Significat etiam quotannis redire & obuenire. Thucyd. 2. προσιόντων μοι ἑξακοσίων ταλάντων, etc. Vnde προσιόντα, obuentiones reditus. Pertinet aliquando hæc dictio ad forum, ut προσιέναι τῇ βουλῇ, ad curiam referre; προσιέναι τῷ δήμῳ, cum populo a-

Universidad de Deusto
Biblioteca

gere, προδικάσαι τοῖς δικασταῖς, apud iudices causam actitare, in iudicio dicere. Vel cū accusatiuo, ut Aeschin. προσεῖχε τὸν δικαστήριον, ingredi iudicium. Bud. Com.

Πρόσειμι. adsum. unde πρόσιοι, de quo infrà.

Προσεπεῖν. alloqui, salutare.

Προσεῖρηκεν. alloquutus est.

Προσείρυσε. arrepebat, serpebat.

Προσείρω. adĭcio, προσάπτω.

Προσεκκαίω. accendo.

Προσεκπυρῶσαι. accendere.

Προσεκτέον. studendum est.

Προσεκτικός. ὁ. ἡ. attentus, sobrius.

Προσελαύνω. transcendo, supero, percutiendo ferio, produco. Item accedo, adequito, equito, aduehor, ut προσελαύνω τῷ ἵππῳ.

Προσελᾶν. conuiciari, ὑβρίζειν. Ab Elide urbe Arcadiæ, uel ab ipsis Arcadibus conuiciatoribus, qui πρόσελωοι dicebantur.

Προσελεύθω. aduenio. Neutr. absol.

Προσεληνιαῖος. ὁ. ante lunam natus.

Πρόσεληνοι. οἱ. cognomentum Arcadum, quòd ante lunam fuisse se contenderint.

Προσελομαι. eligo.

Προσεμβαίνω. adĭcio, addo, impello.

Προσεμβλῶσαι. insilire.

Προσεμπεδᾶν. confirmare.

Προσεμφερής. ὁ ἐμφερὴς καὶ παρεμφερής, similis, asimilis, similitudinem referens.

Προσεννέπω. appello, alloquor.

Προσεντεῖναι πάλιν ἑτέρας. alteras totidem plagas infigere. Figura est Attica Plutarch. nam subaudiendum πληγὰς. Bud. Commentarijs.

Προσεναντίον. ς. τὸ. ante conspectum positum, ut paries.

Πρόσεξις. attentio.

Προσεοικα. assimilor, appareo.

Προσεοικώς, ότος. ὁ. similis.

Προσεπαινῶ. collaudo.

Προσεπεπᾶν. iterum ac tertiò loquor & dico.

Προσεπεμβαίνειν. insultare, irridere.

Προσεπερωτᾶν. iterum ac tertiò interrogare

Προσεπιδεικνύω. μ. ἑξω. π. ξα. ostendo. Actiuum.

Προσεπικαλεῖσθαι. appellare. Ne.

Προσεπιδοξάζω. coopinor.

Προσεπιμετρεῖν. aliquid ultra iustum subinde admetiri, & ad cumulum addere.

Προσεπινοέω. postea intelligo.

Προσεπιῤῥώννυμι. confirmo, uires superaddo.

Προσεπιτάττειν. indies alia atq; alia, uel indies maiora iubere.

Προσεπιτραχωδεῖν. amplificare uerbis.

Προσερέδω. μ. έσω. σ. κα. applico, innitor Actiu. accus.

Προσερέω. narro, appello, laudo.

Προσερρύη. accessit, affluxit.

Προσέρχομαι. accedo. Depon. datiuo.

Προσέρχομαι τῷ δήμῳ. habeo orationem ad populum.

Πρόσεσι. τὸ σὺν τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἐσίμοι μοι τῶν, & largè mihi superest, ut sic dicam, τὰ προσόντα τοῖς πλουσίοις διανεμητέον ἐστίν, hoc est τὰ πολυτελοῦντα. Ex quo fit, ut τὸ προσὸν pro excurrente summa ponatur, & quod quadranti summæ & integræ superfit.

Προσέσχε. applicuit, accessit.

Προσεταιρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. socium assumo, amplector. Neut. absol.

Προσέτι. adhuc, præterea.

Προσευπορεῖσθαι. largè suppeditari, & abundè superesse.

Προσεχολεῖν, accuratè contemplari. Genitiuo.

Προσευχή. ῆς. ἡ. oratio quæ ad deũ funditur, quasi προσοχή, quoniam attẽtione opus sit. Est & locus, ubi mendici stipem efflagitant, ut apud Iuuenalem, Aede ubi consistas, in qua te quæro proseucha.

Προσεύχομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. oro, adoro, propriè deum. Depon. datiuo.

Προσέχεια. ας. ἡ. attentio, προσοχή.

Προσεχής. ἐος. ὁ, ἡ. continuus, continens, sobrius.

Προσέχοντες. οἱ. socĭ absoluti, assensores, studiosi.

Προσέχομαι. adhæreo, agnascor.

Προσέχω. μ. ἑξω. σ. προσέσχηκα. attendo, intendo, adhibeo, aduerto, ut προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ, animum adhibeo & applico, animum conuerto & appello. Plutarch. sine casu nominis idem dixit, οὕτως ἀναγκασεν τῷ πεζῷ προσέχειν τὸν ἀντάριον. Significat etiam ausculto, & obtempero. Dicitur & οὐ προσέχω, pro nihil moror. προσέσχεν, appulit, appropinquauit, καὶ ὥκειλε. Bud. Com.

Πρόσλυμιόω. μ. ώσω. π. ωκα. damno afficio.

Πρόσηβος. ς. ὁ. pubes.

Προσηγορία. ας. ἡ. salutatio, appellatio.

Προσηγορικός. ς. ὁ. appellatiuus.

Προσήγορος. ς. ὁ. appellatiuus, salutatiuus, appellatio, προσκυνητής.

Προσῆα. adibat, propè erat.

Προσήικτα. simulis est.

Προσήκαζε. accepit.

Προσήκω. conuenio, id est congruo, τὸ καθήκω καὶ ἀνήκω, pertineo. Datiuo iung. Plato de Rep. 7. οὐ μόνον γεωργίᾳ προσήκει, ἀλλὰ καὶ στρατηγίᾳ, Non solum ad agriculturã pertinet, sed etiam artis imperatoriæ refert præscisce re tempestates. Demosth. οἷς ἐγὼ προσήκειν τῶν ζώντων, Censes ad te pertinere eius bona. Et apud eundem, ὧν οὐδέν μοι προσῆκεν, Crimen ad me nihil pertinet, non conuenit, crimen in me non est uerisimile. Simile ei, quod Latini affinem culpæ, crimini & suspicioni dicunt. Sunt enim προσήκοντες οἱ οἰκεῖοι, cognati & affines. Ponitur aliquando προσῆκεν pro προσήκει, sicut ὦ pro ὄφελε, & ὤδα pro οἶδα. Vnde προσῆκον nomen, ut τὸ προσῆκον τῷ πράγματι, pro pertinens ad causam, & quasi affine cognatumq;, & coniunctum cum causa, Plato. Idem τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, ius suum unicuiq; tribuere. Bud. Com.

Προσηλάω, uel προσηλόω. μ. άσω. π. ηκα. affigo, cingo. Dicitur & προσπόω. Acti. accus.

Προσήλιος, & πρόσηλος. idem quod πρόσελος.

Προσήλυτος. ς. ὁ. aduena, peregrinus, proselytus. ἀπὸς & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & propriè ij, qui ex ethnicis, legibus Moysi & ceremonijs initiati, Iudaismum profitebantur.

Πρόσημαι. obsideo.

Προσημαίνω. portendo, ut dij futura præsignificant, signum do.

Προσημπόλημαι. accepi.

Προσήνεια. ας. ἡ. mansuetudo, beneuolentia.

Προσήνιμος. ς. ὁ. uento expositus, uel uẽtosus.

Προσηνής. ἐος. ὁ, ἡ. lenis, mansuetus, blandus.

Προσηνῶς. placidè, blandè, suauiter.

Προσήνυδα. allocutus est.

Προσήορτο. incidit, adduxit.

Προσθάπτω. applico.

Προσθάθμιον. adamussim.

Πρόσθε. τὸ πρόσθον.

Προσθεῖναι τὰς θύρας. apud Herodot. pro ἀποκλεῖσαι.

Προσθελυμνον. προβελυμνον, funditûs, radicitûs.

Προσθέματα. medicamẽta, quæ in uellere naturalibus mulierũ admonẽtur, hoc est pessi.

Πρόσθεν, ante, antea, prius, ulterius. (si.

Πρόσθεσις. εως. ἡ. appositio, additio, appendix, accessio.

Προσθεσυμπολεμῆσαι.

Πρόσθετος. ς. ὁ. appositus, appendens, admotus. Item addictus creditori, Plutar. in Luc. Item πρόσθετα, τὰ προσθέματα.

Προσθήκη. ης. ἡ. additio, appositio, additamentum, augmentum, accessio, appendix. Plutarchus in Ant. ἵνα δὲ ἄρα προσθήκη γυναικὸς ἦν, Adeò se uelut comitis & assectæ loco & numero esse uoluit. Demosth. ὁ δὲ δῆμος ἐν προσθήκης μέρει, id est numerus est tantum, ut, Nos numerus sumus, & fruges consumere nati: uel, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nulloq; numero.

Πρόσθημα. idem.

Πρόσθιος. α. ι. anterior.

Προσίασι. accedunt. sed cum πρὸς compositum προσιᾶσι dicitur, non προΐασι.

Προσίει. προσήει.

Προσίημαι. desydero. Item admitto, id est recipio, non repudio conditionem, ut προ-

Universidad de Deusto
Biblioteca

σίνοθ τῶν πρεσβέων, Liban. Sic Cicero, Philip. Recipere legatum hostium, &c. Xenoph. μικρὸν δέ, εἴτις χρημάτων ἐπιθυμῶν, ἥσσαν προσίηται, Si quis pecunia perpulsus uinci se patitur. Sic equus si equiti cedit, τὸν ἀναβάτην προσίεσθαι, hoc est ascensorem admittere dicitur. Vnde & pro admitto, id est approbo, δοκιμάζω ponitur. Xenoph. παιδ. 8. κὴ ἐπαχρίεσθαι δὲ τὸς ὀφθαλμὸς προσίεσθαι, non improbabat. Sic admittere religiones, Cicero de Legib. Item admitto, id est facio uel committo. Xenoph. παιδ. 7. προσίεμεθα κακίονες ἢ πρόσθεν γενέσθαι, Hoc committeremus ut deteriores quàm prius essemus. Sic Plaut. in Menæ. Quid tandem admisi in te, ut loqui non audeam. Bud. Com.

Προσίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio sedere, sedeo.

Προσίημι. actiua uoce, idem quod προσίεμαι passiua uoce, sed non tam in usu est. Bud.

Πρόσιθι. accede. (Com.

Προσίκτωρ. supplex.

Προσίνεσθαι. nocere, lædere.

Προσίσταμαι. μ. ώμαι. π. αμαι. adsum, & proximus sum. Aeschin. κατὰ τιμ. προσεστηκότας τῷ δικαστηρίῳ. Demosth. κατὰ στεφ. τὸς ἀπὸ ταυτομάτου προσάντας, uocat testes fortuitos, qui forte interim affuerunt. Item congredior, & aggredior, ut προσιτέον ἐστὶ πρὸς τοῦτον αὐτὸν λόγον, Aggrediamur hanc quoque disputationem, Plato. Est etiam aduersor, obstrepo, molestus sum, male afficio, obsisto, inimicus sum, obsideo, offendo, sed hoc cum Dativo.

Προσίστημι. obfirmo, id est firmiter colloco, obicem oppono, sisto & inhibeo, commeare ueto, impedio, ut προσιστᾶν τὸ πνεῦμα, Aristot. Bud. Com.

Προσίχομαι, &

Προσίχω. inhæreo, adhæreo, agglutinatus sum, ausculto, attendo.

Πρόσιτος. ν. qui adiri potest.

Προσκαθίστημ. ν. perpendiculum.

Προσκάθημαι, &

Προσκάθημαι. obsideo, ἐνυπαρχω. Depon. accus.

Προσκαθίζω. incubo, adhæreo.

Προσκαθοπλίζω. inarmo.

Πρόσκαιρον. paulisper.

Πρόσκαιρος. ν. ὁ. tempestiuus, temporarius. ad tempus durans.

Προσκακοπαθεῖν, compositum ex πρὸς, quod aliquando in compositione assiduitatem & uehementem applicationem denotat, & κακοπαθεῖν quod est malis affici. Vnde προσκακοπαθεῖν τῷ δι' ἡμᾶς μορφωθέντι ἀνθρώπῳ, apud Gregor. in Epiph. est in contemplatione & commemoratione humanitatis à Christo seruatore susceptæ, affici dolore, & macerari, & penè intabescere. Bud. Com.

Προσκαλέομαι. aduoco, asciscо, socium ad bellum euoco.

Προσκαλέω, actiue. idem.

Προσκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα. seruio, deseruio, annitor, incumbo, perseuero. Paul. ad Rom. προσκαρτεροῦντες εἰς αὐτὸ τοῦτο.

Προσκατάβολημα. uide προκαταβολή.

Προσκαταλέγομαι. ascribor, sublegor.

Πρόσκειμαι. assentior, adiaceo, adhæreo, incumbo, addictus sum. Item adsum, irruo, exponor oculis aliorum, addo, appono. Item assentior, colo & gratificor.

Προσκεκριμένος uide προσκρίνω.

Προσκεφάλαιον. ν. τὸ. puluinar.

Προσκηδής. ἐος. curarum plenus, solicitus, procurans. Et προσκηδὴς, affines.

Προσκηνιον. ν. τὸ. proscenium, uestibulum scenæ, aulæum scenæ. ἀπὸ & σκηνή.

Προσκήρυκα. prædico, præsignifico.

Προσκηρυκεύομαι. mitto caduceatorem.

Προσκιρτᾶν. choreas ducere, præsilire.

Προσκοιμᾶσθαι. coire, συνευνάσθαι.

Προσκλητός. aduocatus. (dicium.

Πρόσκλησις. εως. ἡ. exhortatio, uocatio in ius

Προσκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. adiungo, addico, quasi & sortitò affigo & circunscribo. Lucas in Actis, προσεκληρώθη & τῷ σώματι. Bud. Com.

Προσκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. abundo, alluo, inundo. Neutrum accus.

Πρόσκλυσις. εως. ἡ. alluuio.

Προσκολλάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. adhæreo. Paul. ad Ephesios, προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, agglutinabitur ad uxorem suam. Depon.

Προσκομιδή. allatio, ἀναφορά.

Πρόσκομμα. ατος. τὸ. &

Πρόσκοπή. ῆς. offensio, offendiculum, damnum, error, scandalum.

Πρόσκοπος. speculator, explorator.

Προσκορὴς. ἐς. quod affert satietatem, fastidiosum.

Προσκόπτω. μ. όψω. π. οφα. offendo. Vtitur eo Matth. 7. ἄνεμοι προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ, id est uenti incubuerunt in domum, uel impegerunt.

Προσκορέω. satio.

Πρόσκρανον. ν. τὸ. puluinar.

Προσκρίνω. addicere.

Πρόσκρισμα. ατος. τὸ. offensio, πρόσκομμα.

Προσκρούνιον. uallum, obex, πρόφραγμα.

Πρόσκρουσις. εως. ἡ. idem.

Προσκρούω. obuio, resisto, refello, reprimo, aduersor. Dativo. unde προσκεκρουκὼς, qui inimicus est factus. Accipitur & pro reperio, sed cum accusatiuo, sicut offendo Latinis.

Προσκτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. acquiro, insuper acquiro seu paro. Actiu. accus.

Προσκυνὴς. νος. ὁ, ἡ. uenerandus, gloriosus.

Προσκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. aduoluo. Actiu.

Προσκυνέω. μ. ήσω. π. ηκα. congenulo, hoc est genua flecto, supplico. Actiu. accus. & datiuo iung.

Πρόσκυσον. adorato, pro προσκύνησον.

Προσκύνησις. εως. ἡ. adoratio.

Προσκυνητὴς. οῦ. ὁ. adorator.

Προσκύπτω. μ. ψω. π. υφα. inclino, συγκύπτω. Plato, καὶ προτείνας ἑαυτὸν, ἔλεγεν ἅπτα προσκεκυφώς, Ac seipsum protendens, ad aurem{que} admouens, quædam ei dixit. Budæus Com.

Προσκυρόω. ratum facio, confirmo.

Προσκύρωσις. εως. ἡ. addictio.

Πρόσκωπος. ν. ὁ. remum manu tractans. Significantur autem hoc nomine remiges quidem, qui tamen cum opus esset, decertarent etiam & propugnarent. Eosdem uocat Thucyd. ἀντιβίας, et μαχίμους.

Προσλάλομαι. προσλαμβάνω. (Bayf.

Προσλαμβανόμενον. sonus apud musicos, acquisitus interpretatur à Capel. uide Vitruu. libro 5.

Προσλαμβάνω. assumo, coniicio, suspicor.

Προσλιπαίνω. crassum reddo.

Προσλιπαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ προσμένω, non discedo, assiduus sum, affixus sum, perseuero, supplico, obnixè precor. Neutrum datiuo.

Προσλιπάρησις. εως. ἡ. obsecratio.

Προσλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. existimo, reputo, imputo. Actiu. accus.

Προσλογίζομαι. referre acceptum.

Προσλυμαίνομαι. affero perniciem.

Προσμανθάνω. addisco.

Προσμάττω. conglutino, misceo, appono.

Προσμάχομαι. depugno, decerto.

Προσμυθέω. addo fabulis.

Προσμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. subrideo, arrideo

Προσμελέτημαι. curam gero, ἐπιμελοῦμαι.

Προσμένω. μ. νῶ. expecto, προσλιπαρέω.

Προσμολεῖν. accedere. ἀπὸ μόλω.

Προσνέμω. attribuo.

Προσνήχομαι. μ. ήξομαι. π. κνημαι. adnato. Depon. da ικο.

Προσοδεύομαι. percipio, καρπᾶσθαι. Bud. Cō.

Προσόδιος. ν. ὁ. itinerarius.

Πρόσοδος. ν. ὁ. ἀπὸ προσέρχομαι, de quo suprà. ingressus, accessus, ἔντευξις, id est conuentio, aditio, hoc est παρουσία. Est etiã reditus, & obuentio, & uectigal & quæstus. Item conuentus, cōcilium, quasi συόδος & πανήγυρις, quare pro aduocata contione ponitur, Isocr. Πρόσοδοι etiam dicuntur supplicationes, & ad altaria pului nariaq; deorum obsecrationes. Inde προσόδιος μέλη, carmina quæ in huiusmodi obsecrationibus & supplicationibus cani solebant, Athenæo. Cælius libro 3. capite 3. & Bud. Com.

Προσοικέω, uel προσοικίζω. accolo, iuxtà habi

Προσοικοδομέω. ædifico. (to.

Πρόβιτος.ὁ.uicinus,incola.
Προβιτέον.afferendum est.
Προβλέπω.μ.ψω.applico,appello.
Προβλοφύρομαι. collamentor,congemisco.
Προβωμιλητικός.ἡ.ὸ. sermocinatiuus. Quintilianus libro tertio,partem iudicialem & concionalem προβωμιλητικὴν, id est sermocinatricem dicit, quæ à forensi ratione disiungitur, & est accomodata priuatis disputationibus.
Προβωμιῶ.conuersor, congredior,simul sermocinor,προσομιλῶ.
Προσόμοιος.similis,assimilis.
Προβομολογέω.assentior.
Προβομόργνυμι.inquino,abstergo.
Προβομορέω.conterminus sum.
Προβονειδίζομαι.exprobrationibus oneror.
Προβονειδίζω.obijcio,criminor.
Προβοράω.aspicio.
Προβοχθίζομαι.ultrò indignor.
Προβορμάω.hostiliter accedo.
Προβορμίζω.appello,προβιβάζω.
Προσόρμισις.appulsio.
Πρόβορος.ὁ.ὸ.conterminus.
Προβυλίζω.μ.ίσω.π.ικα. prosterno, terræ allido,πρὸς τὸ ἔδαφος ῥίπτω.
Προβυρῶμ. fœliciter agere, secundis uentis.
Προσόεις idoneus,ἐπιτήδειος.
Πρόβυρος.ὁ.ὸ. conterminus. οἱ πρόσχωροι αἰγύπτῳ,Herodoto.
Προβφλίζῃ ζημίαν.multetur.
Προβφλισκάνω.debeo. Actii.accus.
Προσόφλω, uel προβφείλω. insuper debeo, etiam debeo,alio nomine debeo, ut si beneficij dator repenso, acceptoris beneficio debitor fit,Aristot. Ethic.5. Accipitur etiam pro insuper multari. Demosthenes, τὰς πυγτακοσίας δραχμὰς προσῶφλεν, Insuper ipse quingentis drachmis multatus est. Ex ui præpositionis,quæ aliquando in compositione amplius quiddam, & ultra designat.Bud.Com.
Προβχή.ῆς.ἡ.attentio, diligens uictus ratio, κατανόησις,νῆψις.
Προβχθίω. μ. ήσω. π. ηκα. despicio, infensus sum alicui, tædium molestiamq; capio ex re quapiam. Actii.accus.
Προβχθίζω.appello ad litus,propinquo. Item odi,abominor,offendor.
Προσέχθισμα.ατος.τὸ.&
Προβχισμός. ὁ. abominatio & idolum, offensio,affectio, molestia ex re quapiam.
Πρόβψις.ιος.ἡ.aspectus,facies.
Προσπάθεια.ας.ἡ. affectio.
Προσπαίζω.illudo,iocor. Datiuo uel accus.
Πρόσπαιον.nouum,recens.
Προσπαλαίω.reluctor,appropinquo. Datiuo.
Προσπαραγράφω.adscribo,iam scriptis addo.
Προσπαρέχω.insuper exhibeo.
Προσπάσσω.inspergo.
Προσπάσχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propensus sum & deditus alicui rei.cum datiuo. Nam πᾶς hic uehementiam denotat.Bud.Com.
Προσπαφλαγύω.μ.ύσω.affigo.
Πρόσπεινος.ὁ.ὸ.esuriens.
Προσπελάζω.appropinquo.
Προσπεριβάλλω.circumpono, induo, προσπεριλαμβάνω. Actii.accus.
Προσπέρχομαι.prius decedo, præmorior.
Προσπετάννυμι.extendo,illido.
Προσπέτομαι.aduolo.
Προσπέφυκα.adhæreo,agnascor.
Προσπεφυκότως. strictè cohærendo, totis uiribus, fortiter.
Προσπεφυκώς.οτος.ὁ.coalitus.
Προσπήγματα.τὰ.pars quædam nauis.
Προσπηγνύω.μ.ήξω.π.ηχα.illido. Actii.
Προσπίλλω.μ.ίσω.propugno,adiuuo.
Προσπίπλω.irruo,προσβάλλω,impingo, incurso. Verbum ferè militare. Item supplex fio, genibus aduoluor, κατὰ γόνατον καταβάλλω. Item accido. Vnde τὰ προσπίπλοντα. Aristot. Polit.5. proijs, quæ quotidie alia atque alia accidunt & occurrunt. Sic Cicero ad Attic. Vetas me suspicari quicquam accidisse ad animum tuum, quod secus à me erga te commissum sit.Datiuo.Bud.Com.
Προσπιστής.οῦ.ὁ.propugnator,auxiliator.
Προσπιτνέω.accumbo,procido,oro.
Προσπλάζω.appropinquo,προσπελάζω.

Προσπλάττω.affingo.
Προσπλέω.annauigo.
Προσπλωτός.nauigabilis.
Προσποθνήσκω.præmorior.
Προσποιέομαι.μ.ήσομαι.π.κμαι.καταλλάττω,subiugo,adiungo,Thucyd. Est etiã uendico, οἰκεῖσθαι, meum esse contendo, ut iure sibi aliquid uendicare,Isæo. Plutar. posuit pro uendico, id est assumo, πλειποιοῦμαι, τὸ προσπεποιῆσθαι δόξαν, inquit de nece Cæsaris. Est etiam simulo.unde μὴ προσποιεῖσθαι,dissimulare.Depon.accus.
Προσποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. idem, & mihi quæro,in rem meam uerto, Domosth. κατὰ ἀποφόβ.Bud.Com.
Προσπόϊημα.ατος.τὸ. fucus,assimulatio.
Προσποίησις.idem,οἰκείωσις.
Προσποιητός.ἡ.ὸ. fictus, simulatus.
Πρόσπολεμέω.oppugno.Datiuo.
Πρόσπολος.ὁ.ἡ.ὸ.seruus,minister in sacris.
Προσπορεύομαι.accedo.
Προσποριζω.quærere,acquirere.
Προσπορισμός. ὁ. quod nobis acquiritur per eos,qui in nostra potestate sunt,peculium.
Πρόσπταισμα.ατος.τὸ.offensio,πρόσκομμα.
Προσπταίω.μ.αίσω.π.αικα.offendo. Neutr.
Προσπλεξάμενος.amplexatus.
Προσπλέκομαι,&
Προσπλύνω.μ.ύξω.π.υχα.amplector,saluto.
Προσπύλαιον.ὁ.τὸ.uestibulum.
Προσραίνω.aspergo,accedo,adijcio.
Προσρέπλω.assuo.
Πρόσρημα.ατος.τὸ.compellatio, appellatio.
Πρόσρησις.ιος.ἡ.alloquutio, salutatio.
Πρόσρυσα,&
Πρόσρυσον. stirpitus, radicitus, unà cũ radicibus.Dicitur & πρόρριζα,uel πρόρριζον.
Προσρυπλοῦμαι.circunijcior,allidor.
Προσρυῆν.affluere.
Προσσημαίνω. præterea significo, ut ῥῦμά ἐστι μέρος λόγου χρόνων διαφόρων προσημαντικὸν,id est,cum actione etiam temporum significatiuum.
Προσσημασία. signum additum, uel concurrens alijs signis.
Πρόσταγμα.ατος.τὸ.mandatum.

Προστακτικός.ἡ.ὸ.imperatiuus.
Πρόσταγμα.cubiculum.
Πρόσταξις.ιος.ἡ. iussio, & modus quidam instruendæ aciei.
Προστανύω.extendo. Actiu.accus.
Προστὰς,uel παραστὰς.ότος.ὁ. ὁ ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἑστὼς, antæ.
Προστασία.ας.ἡ.&
Πρόστασις.ιος.præfectura,præsidentia.à προΐστημι. Item turma auxiliaris. Est etiã προστασία,cũ quispiã pro alio iniuriã se opponit, et eius defensionem suscipit,euentũq; præstat,Demosth.κατὰ Μειδ.Bud.Com.
Προστατέω,&
Προστατύω.μ.ύσω. π. υκα. præsum, propugno,primus sum in acie.
Προστάτειος.ἡ.ὸ. Apollinis epitheton. uide προΐστημι.
Προστατεία.defensio,προστασία.
Προστάτης.ἰδος.ὁ. præses, adiutor in bello, tutor, assessor, supplex, stans ad aram, patronus peregrini hominis. Mos enim Athenis fuit peregrinos aliquem è ciuibus sibi προστάτην deligere.
Προστατικός.ἡ.patronus.
Προστάτις.ίδος.ἡ. mulier quæ rei alicui præsidet.
Προστάττομαι,ut ἐπιτάττομαι imperiũ accipio.
Προστάττω. μ. άξω. π. αχα. impero, præsideo, mando curam uel onus, impero tributum uel collationem. Item attribuo,destino,assigno. Actii.accus.
Προστέθηκα τοῖς παθήμασι. liquesco, attabesco.
Προστεθειμένος.ὁ.adultus.
Προστίλλω.astringo,succingo,apprimo, comprimo, contraho,ad æqualitatem redigo, compono. Προστεταλμένος etiam dicitur qui compositus est in frugalitatem, & ad temperantiam moderationemq; redactus.Bud.Com.
Προστραχήλιον.ἡ.τὸ.pectorale equi.
Προστηθίδιον.ἡ.τὸ.προστραχήλιον. Significat etiam simulacrum siue imaginem non perfectam, sed ad pectus tantum deductam.
Προστηθίς.ίδος.ἡ.pectus pedis, hoc est eminentia illa circa digitos pedum.
Προστῶω. prostituere, præficere, ποιῶσω,

Universidad de Deusto
Biblioteca

producere.

Προσιβάζομαι. præcedo, μείζομαι, προσπηδάω.

Προσίθεμαι, ex πρὸς quod uehementiam hic denotat, & τίθεμαι. assentior, astipulor, hæreo, transeo in partes tuas, in sententiam tuam pedibus eo, faueo tibi. Plutarchus, προσίθεμαι & τοῖς ἀειστοτέλους λόγοις, addictus dogmati Aristotelico, quod etiã τίθεμαι dicitur. Alibi idem ἐκ τοῦ παρὰ δόξαν dixit pro eodem. Bud. Com.

Προσίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ ἐς οὖξησιν τίθημι, appono, addo. Est etiam τὸ ἀνατίθημι καὶ προσάπτω, attribuo, contribuo, ascribo, & προσλογίζομαι, imputo. Thucyd. τὸ δὲ ἔμπληκτον ὀξὺ, ἀνδρὸς μοῖρα προστίθη, Datum est uirilitati & ascriptum. hoc est, Præcipitis celeritatis causam uirilitatem esse censebant. Est etiam addico, unde πρόσθετος. Προσίθηκα τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ χώρω καὶ τέρπομαι, & quasi intabesco & adliquesco, ἀναισθήσως διάκειμαι, & abduci inde nequeo, et addictus sum, προσπεφυκότως ἔχω. Bud. ibidem.

Προσιμάω. multo. Datiuo & accus. ut προσιμᾶν τῷ δημοσίῳ est aliquem multare, ut pecunia Reipub. esset dependenda, Demosth. Bud. Com.

Πρόσιμμα. ατος. τὸ. multa, pœna legibus præfinita aduersus iuris uiolatores.

Πρόσιμον. ε. τὸ. idem. Et pignus inter comedentes.

Προσομία. ας. ἡ. &

Προσώμιον. ε. τὸ. labiorum complicatio.

Πρόστομος. ε. ὁ. acutus, dentatus.

Προστμφανίς. in apertum.

Προσφαγωδεῖν. tragicè aliquid addere, tragicè alloqui. Strabo, προσφαγωδῶν δὲ τότε ὁ καλλιωξύης.

Προσφέρομαι, &

Προσφέρω. supplico, colo, honoro, adoro.

Προσφέχω. μ. προσθαμβῶμαι. ἀόρ. β. προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσφέρομαι. acurro. Neutrum.

Προσφέρομαι. τὸ ἀναμάρνυμαι, concilio, inuro, imprimo. Plutar. καὶ δὴ τοῦτο τῇ μικρᾷ προσφερόμενον & ἀκρᾶν ἐπὶ τῷ ἀξίῳ δήβολον, Translatio sumpta est à coloribus infricatis, aut in occursu attritis, quæ maculam contactu relinquunt, ut si quis incurrerit in carbonarium. Est etiam infligo, impingo, ut προσφέρομαι τινὶ τὰς αἰτίας ἢ μέμψιν, id est reijcio culpam in quempiam, & aliquo crimine uel alia re aspergo, Plutar. Item infligo, incutio, & ἐπιτίθημι, ut πληγὰς προσφέρομαι τοῖς οἰκέταις. Aristid. Bud. Com.

Προσφίβω acliue, pro eodem.

Προσφόπαν & ε. ὁ. impius, parricida, sceleratus, contaminatus. Item τὸ μίασμα, sicut Latinis scelus pro sceleste. Et προσφόπαιος qui piaculum importat, qui religione obstringit, ob quem religio oboritur, qui etiã ἐνόσιμος dicitur. Bud. Com.

Προσφόπαν & ζεύς. Iupiter ad quem supplices, uel egentes conuertuntur.

Προσροπᾶν & ε. ὁ. conuersus.

Προσροπάω. supplico.

Προσροπή. ῆς. ἡ. supplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatarum manuum abominatio, & detestabile facinus, labes sceleratæ contagionis. Significat etiam deuotionem & detestationem, diras imprecari Latini dicunt.

Πρόσροπος & ε. ὁ. circunuolutus manus ad pedes rogando.

Πρόσρολος & ε. ὁ. rotundus.

Προσυγχάνω. accido, attingo, manum admoueo. Datiuo.

Προσυχής. qui incidit aliquò, obuius.

Πρόσρον. τὸ. locus ante porticum.

Πρόσυλος. qui materiæ adhæret, qui rebus caducis & cõcretis deditus est potius quàm abstractis.

Προσωτίθημαι. prius paciscor.

Προσυπακουστέον. subaudiendum est.

Προσυπακούω. μ. ούσω. π. ουκα. subaudio.

Προσυπουργεῖσθαι. inseruire.

Προσφαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. insignio. Act.

Προσφανὲς ἐστι. manifestum est, liquet.

Προσφᾶσθαι. alloqui.

Προσφάσιον. ε. τὸ. pulmentarium.

Πρόσφαλος. ε. ὁ. recens, iuuenis. Propriè dicitur de recenter iugulato. nam φᾶσσα iugulare est. unde φάσγανον.

Προσφάτως. recenter.

Προσφθίω. μ. ίσω. uel ήσω. π. ικα. facio splendidam rationem, defendo.

Προσφυής. ἐος. ὁ, ἡ. similis, assimilis.

Προσφέρομαι. admoueo, adhibeo, Plato de Rep. 8. Item utor, ut προσφέρεσθαι ἵπποις, Xenoph. Item sum beneficus in aliquem Herodian. ὡς ἀφαδῶς προσφέρεσθαι αὐτοῖς, Quibus effusissime eos prosequebatur. Item prælio congredi, Plutar. frequens. Item esito, cibum sumo, uel assumo, ut Cels. dixit. Theophr. q. ἐδίην δὲ ἐνοχλεῖ ποτὲ πρὸσφερόμενον, Vnde προσφόρημα, cibus, poculum. Προσφέρομαι ῳ. ut Demosth. uel προσφέρομαι πρός σε, ut Isocrates, exhibeo me tibi & præsto, ago tecum bene, aut secus. Bud. Com.

Προσφέρω. affero. Item cibum offero edendum, & porrigo poculum & medicamentum, ut medicus ægroto, Galeno. Est etiam ori uel naribus admoueo, Aristot. Probl. Sect. 1. Actiu. accus. Bud. Com.

Προσφεύγω. confugio. Datiuo iung.

Προσφκής. τὸ. gratum.

Προσφθέγγομαι. alloquor, saluto.

Προσφθεγκτήρια. τὰ. dona uocabantur quæ sponsus pro ablata uirginitate donabat.

Πρόσφθεγμα. τὸ. alloquium.

Προσφθείρομαι. meo malo accedo.

Προσφιλής. ἐος. ὁ, ἡ. qui amat, amabilis, dilectus, accommodus.

Προσφιλοκαλέω. decoro.

Προσφιλονεικέω. contendo.

Προσφιλοπονῶ. τὸ φιλοπόνως καὶ σπουδαίως προσίεμαι.

Προσφιλοσοφῶ. addictus sum philosophiæ.

Προσφιλῶς. amicè.

Προσφορά. ᾶς. ἡ. oblatio. Item cibus & cibi assumptio.

Πρόσφορος & ε. ὁ. accommodus, aptus, temperatus, facile parabilis, utilis.

Προσφόρως. conuenienter.

Προσφυής. ἐος. ὁ, ἡ. aptus, commodus. Et προσφυῆ, quæ sedem in qua hærent nunquam mutare ualent.

Πρόσφυξ. perfuga, profugus.

Προσφύομαι. adhæreo, affixus sum, incumbo Datiuo iung.

Προσφύς. ώτος. ὁ. agnatus, accretus, inhærens, complexus, ἐνδιακών. Plato in Timæo, προσφυῆτα ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος. Et mordicus. Lucian. Sympos. καὶ τῷ ῥίνα προσφὺς ἀπέφαγεν.

Προσφύω. μ. σω. agnascor, accresco, adhæreo.

Προσφύως. domesticè, familiariter, consequenter.

Προσφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor. Item promitto, dedico. Acti. accus.

Προσφώνημα. τὸ. salutatio.

Προσφώνησις. εως. ἡ. allocutio.

Προταμιτεῖα. festum apud Athenienses, ὅτε δ' οἰκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Προτειδιάζω. effingo, affingo.

Πρότεις. intende.

Πρότεκμα. ατος. τὸ. status, occasio. Item uelamentum, prætextus, προκάλυμμα, obtentus, uel color, quo Quinti. usus est, per causam, & per simulationem, Cicero. Dicitur & per speciem. Significat quoq; propugnaculum. Item decus atque res uisenda, quasi προσέχον κῦμα καὶ θαύματον, Herodot. Vnde πρότεκμα καμβύσου, & cætera. magnificam speciem regiæ Persicæ, & spectatu mirabilem uocat Aristoteles de Mun. Plutarchus πρότεκμα τῆς ἀκροτάτης ἀρχῆς, dictaturæ maiestatem uocauit. Est etiam calceamenti genus anteriori parte dissectum. Bud. Com.

Προτεκματισμός. figura dictionis est, cum in fine syllaba assumitur.

Προτείνω. promo, instituo, appono.

Προτείνων & τ. prætendens.

Πρότονον. consonum. σύμφωνον.

Προτοράομαι. utor.

Προτρόπος. appellens, προθρεπτικός, auscultans.

Προχωννύω. accumulo.

Προχωρέω. accedo, deficio. Thucyd. τὸ δὲ καὶ προχωρήσαν ἡ πόλις ἑαυτὴν ἐνδοθεν πεπαύλωκεν. Inde pro adhærere, assideri, et

sequi alterius partes ponitur. Item accõmodo, transmuto, cũ accus. προσκεχωρήκασι πρὸς τὸ λαϊκὸν ἔθνος.

Πρόχωρος. ε. ὁ. uicinus, finitimus.

Πρόχωσις. ιος. ἡ. alluuio.

Προσψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, id est primoribus digitis tango. Item stringo, ἐπιψαύω. Actiu. accus.

Προσψεύδομαι. affingo, ementior.

Προσψηφίζομαι. decerno.

Πρόσω. ante, ultra, ulterius, prorsum.

Προσῳδά. τὰ. instrumenta quæ neruis intenduntur, quæ etiam κρουόμενα, ἔγχορδα & ἔντατα dicuntur.

Προσῳδής. fœtidus, sed cum ι subscripto, tumidus.

Προσῳδία. ας. ἡ. accentus, Prisciano interprete. ἀπὸς & ᾠδή. Est enim modulatio, quæ adhibetur syllabis dictionum. Gellius scribit προσῳδίαν ueteres appellasse tum notas uocum, tum moderamenta, tum accentiunculas, tum uoculationes. Critias citharœdicos cantus etiam πεοσῳδίας appellauit.

Προσῳδός. ε. ὁ. citharœdus, cantor.

Προσωθῶμαι. atteri, collidi, προσρίβομαι.

Προσώκελλε. impegit, offendit, applicuit.

Προσῶρ. impelle, protrude.

Προσωνομασία. ας. ἡ. agnominatio, figura apud Quintil. quæ aut similitudine aliqua uocum, aut paribus, aut contrarijs uertit in se aures & excitat.

Προσώπασι, ἀντὶ τῆ προσώποις, metaplasmo.

Προσωπεῖον. ε. τὸ. &

Προσώπιον. ε. τὸ. &

Πρόσωπις. persona, larua, uultus, πρόχυμα, μορμολύκειον.

Προσωπιδίζειν. confirmare.

Προσώπη. aspectus, facies.

Προσωπολημπτεῖται. personam respicitis. Ea uoce utitur D. Iacobus in sua Epistola.

Προσωπολήπτης. ε. ὁ. acceptor personarum.

Προσωπολημψία. ας. ἡ. acceptio personarum. προσωπολημψία παρὰ τῷ θεῷ οὐκ ἔστι.

Πρόσωπον. ε. τὸ. uultus, facies. Iulius Poll. ait πρόσωπον significare id quod fronti subest, ut complectatur oculos, nasum, os, genas, mentum. Gellius libro 5. capite 19. annotat faciei uocabulum apud Latinos latius patere, quàm Græcis προσώπου. Proinde de homine tantum dicitur, quod cum unus animantium erectus sit, solus antrorsus prospectat, uocemq; anteuersus emittit, quasi πρόσωπον ὄπαπορ. ὃ ἔχει μόνον ὀρθὸν ἄνω τῶν ζώων, μόνον πρόσωπον ὄπαπορ, καὶ τὸ φωνὴν ἀφιὲν τὸ πρόσω ἀφιέμενον, ut scribit Aristoteles libro 3. de Part. Quod autem in homine πρόσωπον est, in brutis irrationalibus πρότομὰ dicitur, sicut in auibus ῥύγχος & ῥάμφος. Theologi quoq; πρόσωπον uocant personam, non qualis fuit Roscij in theatro, sed substantiam indiuiduam & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant.

Προσωποποιία. personæ confictio, cum rebus inanimatis personam orationemq; tribuimus.

Προσωπορεία. profectus uiæ, προκοπὴ ὁδῶ.

Προσώπτρα. Athenis uas æneum erat echino persimile. sic dictum, quod leonum & ferarum imagines in oris ambitu circumpictas haberet.

Πρόσωρμία. statio nauium.

Προσώτατος. ε. ὁ. longissimus, ἐσώτατος. τὸ προσωτάτω, latissimè, longissimè, dictum per ellipsin τῆ ὁδῷ.

Προσωτάτω, & προσωτάτως. longissimè.

Προσωτέρω. ulterius.

Προσώχθισε. abominatus est, impegit. ἀπροσοχθίζω.

Προταμεῖν. præscindere, prius arare, proficere, superare.

Πρόταξις. pugna aperta, in priori aciei parte constitutio.

Προταινί. nuper, nouiter, promptè.

Προτάνιον. paulo antè, uel dudum.

Πρότασις. ιος. ἡ. propositio apud logicos, ut homo currit. Aristot. in Topicis tradit πρότασιν esse quæstionẽ, quæ in unã duntaxat partem effertur, ut, Sũi ne diuitiæ bonæ? quã si in utranq; efferas partẽ, πρόβλημα fiet, ut, Sũi ne diuitiæ bonæ, an non bonæ.

Πρόταπτος. in priori acie pugnans.

Προτάσσω. μ. άξω. π. αχα. præordino, præpono

Προτεγίσματα. τὰ. quæ tecto superiecta sunt, ad arcendum imbrem.

Προτείνομαι. excuso, id est prætendo, prætexo Liban. Item palàm offero, profero in medium. Demosth. περὶ παραπ. πλὴ ἀπὸ γίαν ὁρῶ προτεινομένης. Bud. Com.

Προτείνω. μ. τενῶ. π. ακα. protendo, porrigo.

Item πρότασιν ποιῶ, hoc est, διαπορῶ, in quæstionem & dubium reuoco, disputandam esse contendo aliquam rem. Budæus Com. Actiu. accus.

Πρωτεῖον. τὸ. primatus.

Πρωτεῖος. ὁ. primarius.

Προτειχίζω. præmunio.

Πρότειχα. τὰ. dicuntur ἃ πὸ τῶν γάμων δίδοται, uel τὰ πὸ τῶν γάμων δῶρα, ut inquit Pollux: donatio propter nuptias, προγάμια etiam dicta, καὶ ἡ προμύησις. Sed refertur etiam ad alias res, ut τὰ προτείχεια τῆς συνουσίας, Lucia. id est ueluti tyrocinium & initiatiuum. Quin & omnia primordia rei diuinæ faciendæ sic appellantur, Greg. Bud. Com.

Προτείλαοι ὗλαὶ dicebantur ab Atticis ἃ πὸ τῶν γάμων μετὰ θυσιῶν ὗλαί. Sed translate accipitur à Dionys. pro precibus quæ fiunt ante sacrosanctam epulationem, aut aliam rem sacram, ad quam accingimur. Bud. ibidem.

Προτελευτήσας. prius mortem obijt.

Προτέλεια. μ. έσω. π. εκα. initio. Vnde πρότελῶν dicebantur sponsæ & sponsi, cum se idoneos & puros redderent: quemadmodum & cætera quoque, quæ expiandi gratia ante rem sacram fiebant, eodem uocabulo significari solent. Bud. Com.

Προτεμένισμα. ατος. τὸ. templi uestibulum.

Προτρύβης. ε. ὁ. prægustator, uorax, qui præmit minoris, ut pluris deinde uendat, propola.

Προτρυπής. ἡ. protensus.

Προτρύω, &

Προτρέω. μ. ύσω. π. υκα. primas teneo, præpondero, præmaturo.

Προτέρημα. ατος. τὸ. priuilegium, prærogatiua.

Προτρεΐζω. molior quiddam noui.

Πρότερον. prius, antea.

Πρότερος. α. ὁ. prior, proprie de duobus.

Προτέρω, prius. ἐπὶ τὸ πρότερον, antea, iam antea, προσωτέρω.

Προτέρως. anterius, εἰς τὸ ὄμπροσθεν.

Προτέρωσε. ulterius, longius.

Προτελαγμένοι. milites, qui in fronte collocati sunt.

Προτέκνια. ων. ἡ. aui uel auiæ mater.

Προτὶ ἄστυ. ad urbem.

Προτιάπλω. affigo, προσάπλω, agglutino.

Προτίδεγμαι. excepi, assumpsi, expecto.

Προτιλεύω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, torqueo. Act.

Προτίθεντο. apponebant.

Προτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. propono, προτείνω.

Προτιθέναι ψῆφον, et ἀναδιδόναι, permittere iudicibus ut sententiam dicant. Bud. Com. Actiu. accus.

Προτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. curo, rationem rei habeo, κήδομαι, in primis curo & efficere contendo, nihil antiquius habeo, præfero, honorem præ cæteris habeo. Actiuum accus. & genit.

Προτιμότερον. antiquius, præstantius, optatius.

Προτιόσομαι. præuideo, præsagio.

Προτιτθύσομαι. amplector, παραλαμβάνω.

Πρότμησις. ιος. ἡ. &

Προτμητός. ε. ὁ. umbilicus, quòd primum in infante secetur. ἄφορ, sumen.

Προτογενεῖς. οἱ. progenitores, seniores.

Προτόγονος. primigenitus.

Προτρομίζω. prætentare, præire.

Προτομή. ῆς. ἡ. hulcus. Item pars capitis in animalibus infra frontem & oculos, quod in auibus ῥύγχος & ῥάμφος, in homine πρόσωπον proprie dicitur. Vnde & in ariete machina, & in nauis prora caput eo nomine significatur. Dicuntur & imagines προτομαὶ, quæ usque ad umbilicũ pinguntur.

Πρότόνιον. τὸ. palliolum, quo sacerdos induebatur, moxq; post sacrificium ei qui macla

uerat imponebat, ὕφασμα. Dicebatur autem προτόνιον, ὅτι πρώτη ναυσὶ ἁρμόττει τῶν ἀλλήλοις κατασκευασθέντων τοῖς ἀνθρώποις τιθὶ ἐκ τῶν ἐείων ἠθάντα, authore Suida.

Πρότονος. ὁ. rudens, id est funis.

Προτρέπω. antehac, antequàm, πρόσθεν.

Προτρεπτικός. ή. όν. instructiuus, exhortatiuus.

Προτρέπομαι, &

Προτρέπω. μ. τρέψω. π. τραπα. dirigo, exhortor.

Προτρέχω. præcurro. Neut. datiuo iung.

Προτριβής. acris, acutus.

Προτριτάτλω. nudiustertius.

Προσπολλῶ. conuersim, consternatè.

Προποπάω. μ. άσω. π. κκα. uerto, flecto. Actiuum.

Προποπή. ῆς, ἡ. exhortatio, παράκλησις.

Πρόρρησις & οἶνος. quod defluit antequam uuæ calcentur.

Προτυπόω. fingo, imaginor, pono (ut uulgo dicitur) casum. Vnde προτύπωσις, ἀκολούθωσις.

Προυχειρῶ. iniuria afficere.

Προϋπαθυμέομαι. prius suadeo.

Προϋπολαμβάνω. prius existimo.

Προϋμνάομαι. peto, ambio.

Προῦνικος. ὁ. ἡ. mercenarius, baiulus, conuiciator, ὑβριστής. παρὰ τὸ νᾶκος, ἢ παρὰ τὸ ἐνέκαμ τὸ κομίζειν.

Πρόῦν. collis, βουνός.

Προνοέστερος. prouidentior.

Προξενῶ. concilio, hospitio suscipio.

Προϋπαρξις. ιος. ἡ. præexistentia.

Προϋπαρχή. ης. ἡ. ὑπαρχή.

Προϋπάρχω. μ. άρξω. π. αρχα. præexisto. Et aliquando de tempore dicitur, ut προϋπάρχοντες νόμοι, antiquiores leges. Aliquando idem quod ὑπάρχω, id est priores partes in beneficio aliquo collocando occupo, Demosth. Bud. Com.

Προϋπισχνέομαι. prius promitto.

Προϋποκάμψαι, dicuntur τὰ πρότερον φύσαντα, quæ ἐν τοῖς προγεγραμμένοις censentur, quæ præeuntia & antegredientia Latinè dici possunt.

Προϋποτεθέντα. idem, hoc est suppositа.

Προϋπτεύω. ante suspicor.

Πρόπτος. ος. ον. manifestus, uisibilis, certus.

Πρόργιαίτερον. melius, utilius, antiquius, præstabilius.

Πρόργος. ος. ὁ. ualde conferens, quasi πρὸ ἔργου. Vnde πρόργον τι ποιῆσαι, operæ pretium facere. Bud. in Annot.

Προῦργου. potius, præstabilius.

Προθυμηνότα. præorsa & primordia naturæ.

Προῦχειν. eminere, excellere, præterire, præbere, uaticinari.

Προφάνω. μ. ανῶ. π. αγκα. aperio, palàm facio faciem præfero, præluceo, portendo, & significo aliquo prodigio.

Προφανής. ίος. ός, ές. perspicuus, propatulus.

Πρόφαντον. ου. τὸ. oraculum, præuaticinatum.

Πρόφαντος. conspicuus, clarus, celebris.

Προφάσιος ἕνεκα. defunctoriè, id est quasi to prætextu.

Προφασίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Προφασίλω. μ. ίσω. π. ικα. capio occasionem, causor, simulo, prætexo, excuso. Actiuum accusatiuo.

Πρόφασις. ιος. ἡ. prætextus, excusatio, occasio oratio, causatio, πρόσχημα.

Πρόφασκα. ἡ. prompta, præueniens in dicendo.

Προφερέστατος. η. ὸν. præstantissimus, optimus.

Προφερέστερος. melior, præstantior.

Προφερής. ὴς. ὲς, ἡ. proferens, cuius facies multos annos præfert cum sit iunior.

Προφέρομαι, &

Προφέρω. profero. Et hoc aliquando pro obijcio, exprobro, ὀνειδίζω, ut προφέρω σοι τὼν ἁνσχύνην. Sic Cicero. Vt nullum dictum petulans proferatur, id est obijciatur. Aliquando cito, allego, παρέχομαι, ut καιολογήματα, ut litigantes προφέρουσι τὰ δικαιώματα, uel eorum patroni. Sic proferre instrumentum, in Pandect. Aliquando τὸ ἐπιδίδωμι, ἐπίδοσιν ποιῶ, proficio, incrementum facio. Construitur cum datiuo, aut accusatiuo.

Πρόφημι. μ. ήσω. π. προέφηκα. prædico.

Προφητεία. ας. ἡ. prophetia.

Προφητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uaticinor, præsagio, interpretor, quasi & antistitis officio perfungor. Neut. accus.

Προφήτης. ου. ὁ. propheta, antistes.

Προφητοφῶντες. οἱ. prophetarũ percussores.

Προφθάνω. præuenio, προάγω. Actiu. accus.

Προφιλῶς. amicè.

Προφορά. ᾶς. ἡ. enuntiatio, pronuntiatio, elatio.

Προφορικός. ὴ. ὸν. eloquens, enuntiatiuus.

Πρόφορος. ου. ὁ. humor cruentus & aquosus intra membranas, quibus fœtus continetur.

Πρόφραγμα. locus ante septum, uel scenam.

Πρόφρασσα. prompta, beneuola, πρόφασα.

Πρόφρων. ων. ονος, ὁ. promptus, alacris, propensus, beneuolus, prudens.

Προφρονέως. promptè.

Προφυγεῖν. fugere.

Προφυλακή. ῆς. ἡ. præcautio, specula, uigiliæ.

Προφυλακίδες ναῦς. speculatoriæ naues.

Προφύλαξ. primus excubitor.

Προφυλάττομαι. præcaueo.

Προφυτεύω. fundamenta alicuius rei iacio, præparo.

Προχάζομαι. progredior, cedo.

Προχάνη. ης. ἡ. occasio, prætextus, πρόσχημα.

Προχαριστήρια. τὰ. dies festus apud Athenienses. quo magistratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ sacra facere omnes solebant.

Πρόχειλον. labiorum prominens pars.

Πρόχειλος. ος. ὁ. labrosus.

Προχείμασις. ἡ. tempestas quæ est ante diem statutum. Veget. lib. 4. cap. 40.

Προχειρίζομαι. habeo in manibus et pono, promo, ædo, ante oculos pono, expromo, repræsento, Synes. Est etiam deligo, designo, ad aliquid faciendum sumo, & eligo. Lucas in Actis capite 22. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, delegit te. & capite 26. προεχειρίσθαί σε, ut te designarem. Sic Polyb. Plut. in Gal. & Plato. Budæus Commentarijs.

Προχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Πρόχειρος. ος. ὁ. expeditus, facilis, promptus, lubens, paratus, uulgaris, omnibus notus. πρόχειρον ἔῶ, in promptu erat.

Προχείρως. promptè, expeditè.

Προχειροτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deligo. à porrigendis digitis, quo gestu suffragabatur olim populus. Actiu. accus.

Προχειροτονίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Προχειροτονία. Athenis dicebatur, cum quod in senatu constitutum erat, ad populum id ut confirmaret, referebatur. Populus autem primò suffragia faciebat, deliberandum ne longius super senatus consulto, an simpliciter recipiendum.

Προχεύματα. τὰ. præfusiones.

Προχέω. μ. ήσω. π. ηκα. effundo. Actiu. accus.

Πρόχησις. ιος. ἡ. libatio.

Πρόχυσις ostium fluminis, in mare effusio.

Πρόχυν. geniculatim, ad genua, in genubus, quasi πρὸς γόνυ.

Προχόη. ης. ἡ. uas concauum. Sed προχοὴ, ostia fluuiorum in mare, & eorum aluei, ac fluxus omnis aquæ.

Προχοίδιον. ου. τὸ. uas uinarium.

Προχοΐς. ίδος. ἡ. matula, ἀμίς.

Πρόχοον. ου. τὸ. gutturnium, ἐπίχυσις.

Προχόω. μ. ώσω. π. ωκα. exaggero.

Πρόχυσις. ιος. ἡ. alluuio, libatio.

Προχύτη. ης. ἡ. genus uasis, primitiæ, hordea, aqua quæ in aurem uictimæ infundebatur

Προχύω, effundo.

Προχῶμοι. οἱ. nates.

Προχωρέω. procedo. ut εὖ προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα, bene succedit res.

Προωθοῦσι. propellunt, protrudunt.

Προώλης. ante tempus perdendus, παναλής.

Προῶμαι. deseram, remittam, παραχωρήσω.

Πρόωνες. decliui montium loci.

Πρόωνται. deserant.

Πρόωρα. prima germina.

Πρόωρος. ος. ὁ. immaturus, præcox.

Προώρως. immaturè, intempestiuè.

Πρόωσις. ἡ. ὤθησις, propulsio.

Πρύλευσις. mortuorum elatio, funus.

Πρυμνής. ῆος. ὁ, ἡ. uel πρύλις. pedes.

Πρύμνα. ης. ἡ. puppis, quòd ultima sit in naui.

Πρύμνηθεν. à tergo. De uento dicitur cum secundus est.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Πρυμνήσιον.ε.τὸ.funis, quo nauis ad continentem religatur: rudentem Plin. uocat, alij oram.

Πρυμνόθεν.funditus, radicitus.

Πρυμνός.ή.ὸ.ultimus.

Πρυμνώρεια.ας.ἡ. radix montis, extremitas montis.

Πρυτανεῖα.τα.pecunia, quam uterq; litigantium, tam actor, quam reus, in Prytaneo deponebat, quæ & παρακαταβολὴ dicibatur, de quo supra. Latine sportula appellatur. Suidas author est, reditus publicos Athenis πρυτανεῖα appellari, & eo nomine metallorum uecligalia & fori, id est rerum uenditarum & portatorium intelligi, & quicquid à socijs uel subditis pēsitaretur, & quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeretur, quorum cumulus bina millia talentum propemodum cōficiebat. Bud. Com.

Πρυτάνειον.ε.τὸ.locus Athenis, in quo iudices & magistratus uersabantur, consultabantq;. Eo in loco quoq; alebantur publicè bene meriti de Rep. qui honos habebatur maximus, ut ex Cicerone de Orat. intelligitur, Vt ei (inquit) uictus quotidianus in prytaneo publicè præberetur. Sic dictū quasi πυρὸ ταμίειον, id est tritici prōptuarium, uel horreum publicum.

Πρυτανεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. adducor.

Πρυτανεύω.μ. εύσω.π.ευκα. uerbū hoc ab ijs deducitur, qui πρυτάνεις uocabantur, quæ erat quinquagenaria classis, id est, ἀπὸ τῶν πεντακοσίων Athenis, quæ in dies quinq; & triginta imperij summam obtinebat: & significat regere, moderari, administrare & condere, & pro imperio constituere, ut πόλιν ἐρήνην ἐπρυτάνευσεν, Isoc. id est pacem firmauit, & confecit. Et Aristoph. Ach. ἢν μὴ πρὸς ἐρήνης πρυτανεύητε, Nisi consultetis, consilia agitetis, & de pace agatis. Bud. Commentarijs.

Πρυτάνης.ε.ὁ.&

Πρύτανις.ιος.& in plurali τοῖς πρυτανεῦσιν, & πρυτάνεσιν. dispensator, gubernator, quæstor, frumentorum præfectus, quasi πυ-

ρὸτάμις. Copiose de hoc uocabulo disserit Budæus Com.

Πρῇ.τὸ πρωΐ.

Πρῇζον.nudiustertius.

Πρωθήβης.ε.ὁ.existens in prima pubertate, impubis.

Πρωθύστερος.ε.ὁ.præposterus.

Πρώϊον.pauloante, primum.

Πρωΐ.manè, intempestiuè, ante tempus constitutum, πρόωρον.

Πρωΐα.ας.ἡ.matutina hora.

Πρωϊάτατα.summo mane.

Πρωϊαίτερος.ε.ὁ.tempestiuior, maturior.

Πρωϊανθής.primo uere florens.

Πρωϊβλαστᾶν.primo uere germinare.

Πρωϊβλαστής, &

Πρωϊβλαστος.ε.mature germinans.

Πρωΐζα.primum, mane.

Πρωΐζόν.paulò ante præteritum, hesternum.

Πρώϊμος.matutinus, præcox, præmaturus.

Πρωϊνός.ή.ὸ.matutinus.

Πρώϊον.hora matutina.

Πρώϊος.ε.ὁ.matutinus.

Πρωϊσπορά.frumenta, quæ præmaturè serenda sunt.

Πρωϊσπορῶ.præmaturè semino.

Πρωκτός.ῆ.ὸ.podex.

Πρωκτηρεῖν. aspicere adulterorū nates dū depilantur. ita enim publice adulteri plectebantur. Suid.

Πρωλυθίας. remissus, dissolutus, pronus.

Πρὼν, πρωνὸς.ὁ.eminentia montis, & radix eius, collis.

Πρώξ.ωκός.ὁ.ros, Doricè.

Πρώονες.οἱ.loca incurua.

Πρῴρα.ας.ἡ.prora.

Πτωράτης.ε.ὁ.&

Πρωρεύς.έως.ὁ.qui hominibus ad proram imperat, ipsamq; regit.

Πρωσάτης.ε.ὁ.qui primus stat.

Πρῶτα, pro πρῶτον. Attice, primum. Neutris enim singulariter & pluraliter in aduerbiorum significatione indifferenter utuntur. Τὰ πρῶτα, primæ partes. Sic Vergil. 5. Emicat Eurialus & munere uictor amici, Prima tenet. τὰ πρῶτα, uel πρωτεῖα ἄγειν,

ἄγειν, primas referre.

Πρωταγωνιστής.ε.ὁ.qui agit primas partes.

Πρωταγωνιστῶ. primas actionis partes ago.

Πρωτατικὸς πρόσωπος. aduentitia persona, quæ semel inducta in principio fabulæ, in nullis deinceps partib. fabulæ adhibetur.

Πρωτεῖον.ε.τὸ.principatus, primus honor, primatum locus. Τὰ πρωτεῖα id est τὰ πρῶτα. Latini etiam primas appellant.

Πρωτίλεαι.primitiæ.

Πρωτεύς.έως.ὁ.Proteus.

Πρωτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. priores partes duco, primas teneo, plurimum authoritatis obtineo. Dicitur quoq; πρωτεύειν. Eras. prouerb. Alpha penulatorum.

Πρώτιστος.ε.ὁ.primus.

Πρώτμησις.ιος.ἡ.pars corporis circa umbilicum, eò quod ibi sectio in corporibus primò fiat.

Πρωτόπλους.primum nauigans, πρωτόπλους.

Πρωτόβαθρος.ε.ὁ.qui in eminentissimo loco sedet, ὁ προεδρείας ἀξιωθείς.

Πρωτοβολεῖν.priorem iaculari.

Πρωτόβολος.equus, qui iam primum dentes emisit, pullus.

Πρωτογεύστης.ε.ὁ.prægustator, quales sunt in principum aulis.

Πρωτόγονος.ή.ὸ.primogenitus.

Πρωτογόνος.primò enixus.

Πρωτοδοινία.ας.ἡ.prima conuiuij portio.

Πρωτοκαθεδρία.ας.ἡ.prima cathedra.

Πρωτοκίνειος.ὁ.primicerius.

Πρωτοκλισία.ας.ἡ.primus recubitus.

Πρωτόκουρος λειμών, uel πρωτόκουρος πόα dicitur. quæ primum tondetur. Bud. Com.

Πρωτόλεια.τὰ, primitiæ frugum, prima spolia.

Πρωτολογεῖν.primas partes occupare in actione, primò agere.

Πρωτολογία.primæ partes agendi.

Πρωτόμφαλον.ε.τὸ.clypei umbilicus.

Πρῶτον.primum. usurpatur sæpe uice comparatiui.

Πρωτόπλους.primum nauigans, aut qui primum naui in aliquem locum uenit.

Πρωτοπαγής.ές.ος.ὁ,ἡ.&

Πρωτοπαγὸς.ή.ὸν.nuper uel primo fabricatus

Πρωτόπλασος.ε.ὁ.primo fictus & creatus, ut Adam.

Πρωτόπλοος.ε.ὁ.primo nauigans. Epitheton nauis nouæ.

Πρωτοπορεία. dicitur de ijs, qui primo incedunt.

Πρωτόποσις.ι.quæ uirgo iam primum nupsit marito, πρωτόπορος.

Πρωτοπραξία..ι.quod primum exigitur.

Πρῶτος.ε.ὁ.primus.

Πρωτός.fortunæ subiectus.

Πρωτοστάτης.ε.ὁ.præantistes, alæ præfectus.

Πρωτοτοκία.τὰ.primogenia.

Πρωτότοκος.ε.ὁ.primogenitus.

Πρωτοτόκος.ε.ι.primò enixa.

Πρωτόμυσαι.οἱ.primum alicuius sacris initiati.

Πρωτότομος ἄμπελος.uitis, quæ prima putatur.

Πρωτοτομῶ.in primis puto.

Πρωτότυπον.ε.τὸ.exemplar.

Πρωτότυπος.ε.ὁ.primitiuus.

Π Τ.

Πταίρω.sternuto, πτάρνυμαι.

Πτῶσμα.ατος.τὸ.error, peccatum, delictum, crimen, casus, lapsus quilibet, detrimentū, damnum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis scenicis, quam Terent. in prolo. Ecyræ calamitatem appellat.

Πταίω.μ.αίσω.π.αικα. est propriè impingere ad quippiam, ac labi. Leuius est, quàm cadere: quemadmodū & impingere potest qui non planè concidat. Ponitur itaque pro errore peccare, delinquere. Neutrum absol.

Πτάκις.τος.pauidus.

Πτακισμός.ε.ὁ.timiditas.

Πτακωρεῖν.timere, pauere.

Πτάμενος.uolans.

Πτανεῖον.ε.τὸ.culina.

Πτάξ.κός.pauidus, δειλὸς, πλὴξ.

Πταρμικός.ῆ.ὸ.habens uim ciendi sternutamenta, sternutationem prouocans ac proliciens, sternutatorium. Vnde πταρμικὸν.ῆ.herba, quasi sternutamentaria.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Πταρμός.ὁ.sternutatio,sternutamentum.
Πτάρνω,&
Πτάρω,& πτέρνυμι.sternuto.Neutr.absol.
Πτάω.μ.ήσω.ἄόρ.β.ἔπτην.uolare.Neut.
Πτε,syllabica est adiectio,facta per syncopam ἀ ποτὲ & τίπτε pro cur.
Πτελέα.ας.ἡ.&
Πτελεός.ὁ.ulmus.Item urbis nomen.
Πτέλεθρον.iugerum,πλέθρον.
Πτέλεος.alatus,πτερωτός.
Πτέλεις.filix herba.
Πτέρνη.ης.ἡ. calcaneum. ἀπὸ τῦ πατεῖν proculcare,& ἔρα terra.Vnde & πτέρνη τῆς πόλεως,apud Lycophrontem.
Πτερνοσύρ.ῦρος.ὁ.calcar.
Πτερνίδιος.αἱ.fundum,& bases peluium medicorum.
Πτερνίζω.μ.ίσω.π.ικα.supplanto.Actiu.
Πτερνισμός.ὁ.ὁ.supplãtatio,dolus,insidiæ.
Πτερνιστής.ὁ.ὁ.supplantator.
Πτεροδόνητος.ὁ.pennis uerberatus,ταλὺσ.
Πτερνοκοπῶ.calcaneis strepitum mouere, supplodere pedibus.
Πτερόεις.όεντος.ὁ.uolatilis,uelox.Vnde
Πτερόεντα dicuntur uerba quasi alata, siue pennigera,quòd ueluti missilia sunt uelocia,ac animum uulnerantia,instar sagittarum.
Πτερόν.ὁ.τὸ.penna,ala,σκωύ. Vocantur item πτερά,seu πτερώματα in re ædificatoria muri duo in altitudinem consurgentes alarum instar.
Πτεροῤῥυέω.pennas dimitto.
Πτερότης.ὁ.ὁ.pennatus.
Πτερῶ.uolucrem fieri. Dicitur etiam per metaphoram ἀντὶ τῦ αἰωρῶ, hoc est ἐπάρω,spe erigi & animo exultare,quasi alitem fieri:quia animus sic gestiens consistere nescit & sibi constare,Gregor. Budæus Com.
Πτεροφόροι.οἱ.uocantur cursores, tabellarij ac nuntij,quod hi peregrè proficiscentes (ut Dion.scribit)surrectas in capite pennas gestare solebat.Plutar.in Othone,καὶ πτεροφόροι σωτηχῶς ἐφοίτων, ἄεί τι προχωρεῖν,καὶ πάνυ φρονοῦντες.Et pterophori assiduè aduenie-

bant,illi subinde accedere quippiam afferentes. Ad id Iuuenalem quoq; alludisse putant nonnulli.
Tanquam de Catis aliquid, toruis que Sicambris.
Dicturus,tanquã diuersis partibus orbis.
Anxia præcipiti uenisset epistola penna.
Deducitur autem uox ἀπὸ τῦ πτερῶν τῆ φορᾶ. Est & in Septentrionibus ad Rhipæos montes regio hoc nomine nuncupata, ab assiduo niuis casu,pennarum quadam similitudine,Herodo.& Plinio authorib. Sic enim stultè opinabantur,aërem oppletum esse pennis, proindeq; non patere in longinqua prospectum,neque transitum. Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur,διὰ τὸ ἐν τοῖς λόφοις πτέρυγσιν,id est propter cristas quas in conos gestant. Item sacerdotum genus apud Aegyptios.
Πτεροφυής.ὑτης.οἱ.plumati.
Πτερόω.ῶ.μ.ώσω.π.ωκα. alas accommodo: quod ad nauem transtulit Greg.ἡ ναῦς ἐπτερώθη,ἀνάγκαι,καὶ ὠῖσίῳ πτερῶται. Et Vergil. Aen.3. Et uelorum pandimus alas. Et Plato Polit.ς.πτερῶσαι appellauit equites è peditibus facere.Bud.Com.
Πτερυγίζω.μ.ίσω.π.ικα. uolaturio, alias meo. De auibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare gestientibus,sed frustra. Translate ponitur pro frustra & inaniter conari,Aristoph.Plut.ἀπὰ ἀφανοῦς καὶ πτερυγίζεις,Frustra nugaris,nihil promoues,nihil agis. Lucian. usurpauit pro indecorè & scurriliter gesticulari. Eras. Chiliad.& Bud. Com.
Πτερύγιον.ὁ.τὸ.ala,uel potius parua ala.est enim diminutiuũ à πτερόν. Accipitur pro pinnaculo apud Matth.4.quod in alarum morem moueatur. Item membranula oculi sub angulo oriens,quæ ita augescit quando q; ut pupillam operiat.
Πτερύγματα.τὰ.pars membri mulieris.
Πτερυνίδιος.αἱ.cicadæ.
Πτέρυξ.υγος.ἡ.ala,plausus & quassatio alarũ ut apud Plin.de gallinaceis, Die uenti

entem nuntiant cantu, ipsum uero cantũ plausu laterũ. Itẽ latior temonis pars: & uestis pars circa fimbrias.
Πτέρυς.υδος.ἡ.genus herbæ, uulgo filix fanaria dicitur.
Πτερύσσομαι,idem quod πτερυίσσειν: uel cum latera alis suis feriunt. ut gallinacei ante cantum,Luciano.Bud.Com.
Πτερυτός.πτερωτός.
Πτερώματα.τὰ pinnæ et muri in ædificijs ab alarum similitudine.
Πτέρωσις.ala.
Πτερωτός.ὴ.ὸ.pennatus,alatus.
Πτήλον.ὀ.τὸ.πτερόν.
Πτῆμα.ατος.τὸ.uolatus auium.
Πτῆμαι,&
Πτῆμι.μ.ήσω.π.ικα.ἀόρ.β.ἔπτην.uolare. Neut.absol.
Πτηνώδης.ὁ.ὁ.uolatilis,alatus.
Πτῆσις.ιος.ἡ.uolatus.
Πτήσσω.μ.ξω.π.ιχα.timeo,inhorreo,metu trepido & contrahor, percellor, expauesco.fugito,terreo.
Πτίλον.ὀ.τὸ.pluma,penna mollis,uelum, remus.
Πτιλός.ὁ.ὁ.caluus.supercilijs depilatis.
Πτίλωσις.ιος.ἡ.oculorum uitium,cum pili superioris palpebræ defluunt,uel cum conuertuntur,pupillamq; impediunt,uel ordine duplici supernascuntur.
Πτιλωτά.τά. quæ membrana sicca uolant.
Πτισμός.ὁ.ὁ.genus cantilenæ.
Πτισάνη.ης.ἡ.ptisana,hordeum,uel triticum decorticatum,furfur. Apud Colum. pultis genus ex farina hordeacea, cui maxima resti aurandarum uirium uis inest, & nutriendi.
Πτίσσω.purgo, decortico, quod pinsendo fit in hordeo & alijs frugibus.Bud.Com.
Πτισικόν.ὁ.τὸ.cantionis species.
Πτόα.ας.ἡ.pauor,timor,tumultus.
Πτοέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.timeo,abeo in stuporem, animo percellor, pauore perfundor,consternor.
Πτοέω.μ.ήσω.π.ηκα.terreo,afficio spe uel metu,hallucinor.Actiu.accus.

Πτόημος ἵππος.studiosus equorum.
Πτόησις.ιος.ἡ.stupor,attonitio,affectio,uagabunditas.
Πτοιά.ᾶς.ἡ.pauor,pro πτόα.
Πτοίω.μ.ήσω.π.ηκα.terreo,pro πτοέω.
Πτοῖος.timor,tumultus.
Πτόλεθρον.ὀ.τὸ.&
Πτολίεθρον.oppidum,urbs.
Πτολεμίζω.belligero.
Πτολιόπορθος.ὁ.ὁ.&
Πτολίπορθος.urbis populator, uel expugnator,quales Vlysses & Achilles appellantur apud Homerum.
Πτόλις.ιος.ἡ.&
Πτόλισμα.ατος.τὸ.ciuitas.
Πτόρθος.ὁ.ὁ.ramus,germen.
Πτόημος.celer,prudens.
Πτόρμος.ὁ.ὁ.sternutatio,pro πταρμὸς Aeoli.
Πτύας.species aspidis à spuendo.
Πτύελον.ὀ.τὸ.spuma maris,sputum,saliua, peluis tonsoria.
Πτῦγμα.ος.τὸ.significat quippiam duplicato compositum,aut complicatum ut linteũ quod & δίπλωμα dicitur,& πτύξ.
Πτυκτίον.ὀ.ὁ.ruga libellus.
Πτυκτός.ὴ.ὸ.plicatus,conuolutus.
Πτυόν.præceps.
Πτύξ.χός.ὁ.uel πτύξις.plica.
Πτύξαγεις.cancri epitheton.
Πτύον.ὀ.τὸ.uentilabrum,instrumentum quo grana repurgantur à paleis,θείναξ.
Πτυόφιν.cum uentilabro.
Πτυρμός.metus,horror.
Πτύρομαι.conturbor,consternor animo,& percellor,pauore perfundor,ἐκπλήττομαι tumultuor. Dicitur etiam cum auis se uel pullos rostro scalpit.
Πτύσμα,& πίτυσμα.ατος.τὸ.sputum.
Πτύσσω.μ.ύξω.π.υχα.plico,contraho in rugã Actiu.accus.
Πτύχη.ης.ἡ.plicatio.
Πτυχή.ῆς.ἡ.concauitas,uallis.
Πτυχί.ῶν.rugoso.
Πτυχώδης.ους.ὁ,ἡ.rugosus.
Πτύω.μ.ύσω.π.υκα.spuo,excreo.
Πτωσσω.μ.ω.formidare,δειλιᾶν.

Πτῶμα.ατος.τὸ.casus,ruina. Item cadauer,à cadendo dictum,hoc est ἀπὸ τῦ πίπτειν,quemadmodum & Latinis.

Πτώξ.κός.ὁ.timidus. Vnde pro lepore ponitur,à timiditate,hoc est ἀπὸ τῦ πλώσσειν.

Πτῶσιμος.ε.ὁ.caducus.

Πτῶσις.ιος.ἡ.idem quod πῶμα.

Πτωσκάζω,&

Πτώσσω,Ionice pro πλήσσω.μ.ώξω.ττ.ωχα.formido,timeo.Actiu.

Πτωτός.cadens.

Πτωχεία.ας.ἡ.inopia,mendicitas.

Πτωχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.inops dego,mendico.Neut.absol.

Πτωχικός.ἡ.ὁ.mendicatorius.

Πτωχίστερος.mendicior.

Πτωχοποιός.parans mendicitatem.

Πτωχός.ἡ.ὁ.inops,mendicus.

ΠΥ.

Πυανεψιών.ῶνος.mensis apud Athenienses is,qui Romanis est octobet,si Theodoro credimus,in quo celebrabantur πυανέψια festa Apollini sacra quibus πύανα coquebant,hoc est fabas & legumina quædam, unde & nomen mensi.

Πυανός.faba legumen.

Πύαρ.coagulum.

Πυαείτης.decoctum lac,quod statim à partu emulgetur,colostrum.

Πυγαῖος.ε.posticus.

Πυγαῖος,ε.ὁ.salax,libidinosus.

Πυγαργος.ε.aquilæ genus cauda albicante. Item qui est albo podice,mollis & effœminatus.ἀπὸ πυγὴ & ἀργὸς.

Πυγή.ῆς.ἡ.nates.

Πυγμαῖος.ε.ὁ.pygmæus,quasi πηχυαῖος,quod cubitales ferè sint,et ternos dodrantes nõ excedant,ut scribit Plinius.

Πύγματος.ε.ὁ.instabilis.

Πυγμαχία.ας.ἡ.cæstuum pugna.

Πύγμαχος.ε.ὁ.pugil.

Πυγμή.ῆς.ἡ.cæstus,pugnus,pugilatus,id est certaminis genus,quod cæstibus exercebatur. Plutarchus de Lycurgo,πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίσασθαι κέλευσεν. De eo Verg.quoq; Aen.5.

Πυγολαμπίδες.cicindulæ.

Πυγός.ε.ὁ.&

Πυγοσκελής.breuis,& genus animalis.

Πυγοστόλος.ε.ὁ.ornatus,leno,ἡ μαυλίσειδή, scortillum.Hesio. μὴ δὲ γυνὴ σὺ πυγοστόλος ἀλλὰ πατάτω.

Πυγόσιον.ε.τὸ.cubitale,ulna.

Πυγών.ῶνος.ὁ.cubitus.

Πύελον.ε.τὸ.&

Πυελίς.ίδος.ἡ.&

Πύελον.ε.τὸ.&

Πύελος.ε.ὁ.scyphus,urna Pollux inter uasa balnearia ponit,quam alij μάλφαν uocant. Videtur autem πύελος concauus locus fuisse in quo abluebatur: quamuis & theca rectè dicatur πύελος. Nonnulli πυέλους blanei folia interpretantur. Significat etiam hoc nomen id,quod palam Latini uocant in annulo,ubi scilicet gemma includitur.

Πυετία.ἡ.coagulum.

Πυέω.ad suppurationem perduco.

Πυθαυλής.ἡ.ὁ.Pythij carminis cantor. πύθια γὰρ enim carmen pæana uocabant.

Πυθεῖον.Pythium oraculum,siue oraculi locus. Huc ex omni orbe praua religione incussa,quasi hominum uanitas confunderet,uiri multa dignitate insignes,frequentes consultum ibant,eaq; ex omnibus uera & longè clarissima oracula habita sunt.

Quare regum populorumq; amplissimis donis & multarum urbium thesauris refertum hoc templum fuit. Alexan. Genial.lib.6.capite 2.

Πύθια,uel πυθθια.τὰ.ludi in honorem Apollinis instituti. Pythia perdomitæ serpentis nomine dicti,ut canit Ouidius.

Πυθίαι.uates Apollinei,uaticinantes phœbades.

Πύθιον.τὸ.Apollinis templum.

Πύθιος.Appollinis cognomen à Pythone serpente,quem iaculis suis interemisse fertur: uel à discendi usu atq; interrogandi, hoc est ἀπὸ τῦ σωθάνεσθαι. Hac uoce comprehendebantur etiam qui Delphos ad consulendum oracului mittebantur, qui

qui publicè cum regibus cibaria habebant,& uescebantur unà.

Πυθμαίνω.ἀῖ.spicæ.

Πυθμαχόθεν.funditus,prorsus.

Πυθμαχύω.ύνω&.ὁ.fundum,imum,solum,propago,radix.

Πυθοῖ.in Pythijs: ἰδίᾳ sine præpositione,sicut ὀλυμπίασι καὶ ἰσθμῷ.

Πυθόληπτος.à Pythio correptus,furens.

Πύθομαι.puresco,interrogo,audio.

Πυθόμαντις.ιος.ὁ.uates Pythicus.

Πύθονται.audierunt,resciuerunt.

Πυθόχρηστον.ε.τὸ.oraculum Apollinis,sors edita à Pythio.

Πύθω.μ.ύσω.π.υκα.putrefacio.Actii.accus.

Πυθώ.οῦς.ἡ.putrefactio,& urbs Phocidis.

Πυθῶδε,aduerb.ad locum oraculi Apollinis Pythij.

Πύθων.ωνος.ὁ.Pytho serpens,draco. Item spiritus diuinator,quo qui correpti sunt, πυθωνικοὶ appellantur. Plutarch. tradit πύθωνα suo tempore uocatum fuisse, quem olim ἐγγαστρίμυθον uocabant,& ἐγγαστρίμυθος ἐκκλία. Tibullus in fœmin.gen. Delphica Python dixit.

Πύκα.ornate,prudenter,affabre,frequenter,dense.

Πυκάζω.μ.άσω.π.ακα.tego,denso,orno,corono,compono me,decorè me gero. Actium accus.

Πυκαθές.νος.ὁ.coopertus.

Πυκασμός.densitas,constipatio, σωυτὸς, σφρός.

Πυκιμήδης.ους.ὁ,ἡ.prudens,accuratus.

Πυκινός.ἡ.ὁ.densus,prudens,tutus,creber.

Πυκινόφρων.ονος.ὁ.prudens,σώφρων.

Πύκνα.prudenter,densè,crebrò.

Πυκνωδής.uetus.

Πυκνιτής.locus concionis Athenis,qui & πνὺξ dicebatur.

Πυκνοκίνδυνος.qui quodlibet periculum intrepidè adit.

Πυκνόκομον.ε.pycnocomon herba.

Πυκνόριζος.densus radice.

Πυκνός.ἡ.ὁ.densus,obscurus,frequens,spissus,succi plenus.

Πυκνόσυλος.cuius intercolumnio unius & dimidiatæ columnæ crassitudo interponi potest.

Πυκνότης.densitas,prudentia.

Πυκνόω.μ.ώσω.π.ωκα.denso,solido.Actiu.

Πύκνωμα.ατος.τὸ.&

Πύκνωσις.ιος.ἡ.&

Πυκνώτης.ητος.ἡ.densitas,spissitudo.

Πυκτεῖον.ε.τὸ.locus,in quo pugiles exercentur,armarium libellorum.

Πυκτεύομαι,&

Πυκτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. pugno.id est pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucian. τῆς καταράτοις οἰκοφθόροις ἐξαπυκτεύων. Et

Πύκτης.ε.ὁ.pugil.πύκτης πόλεμος,bellum durum,ut Lucan.dixit.

Πυκτίδες.ἀῖ.fidiculæ.

Πυκτική.ῆς.ἡ.ars pugilis.

Πυκτικός.pugilum certamini aptus.

Πυκτίον,&

Πυκτίς.ίδος.ἡ.libellus,tabula,epistola. ἀπὸ τῦ πυκτίζω,quod est ἀσφαλίζεσθαι,καὶ συγκλείεσθαι.

Πυκτὸς.idem

Πυλαγόρης.ε.ὁ.legatus,qui è singulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonum conuentũ mittebatur.ἀπὸ τῦ εἰς πυλαίαν ἀγείρεσθαι,nempe quod ad Pylæan conuenirẽt. Appellabantur quoq; ἱερομνήμονες.

Πυλάδης.ε.ὁ.Pylades.

Πύλαι.ῶν.locus Græciæ,quem Thermopylas aliàs uocant,nomine impositio,quòd Pylades illic ob Clytemnestræ cædem primus sit damnatus.

Πυλαία conuentus Amphictyonũ ad Thermopylas,& locus ipse ubi conueniebant qui dicebantur πυλαγόραι.

Πύλαι& extra portam.

Πυλαίπατος.homo nihili,ὁ μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγων,μήτε πράττων.

Πυλαῖτις.ιδος.ἡ.epitheton Minervæ,quia in portis urbium pingebatur.

Πυλάρτης.ε.ὁ.habens portas ualidas et benè compactas,ἀπὸ τῦ ἐξόδευτος.

Πυλαυρός,uel πυλωρός,&

Universidad de Deusto
Biblioteca

Πυλαωρός.ὅ.ὁ.ianitor,custos.
Πυλεῶνες.genus ornamenti muliebris, serta.
Πύλη.ης.ἡ,porta,columna ex lapide quadrato,uel laterculis.
Πυληγενής.ἐς.ὁ,ἡ.in Pylo urbe genitus,ut Nestor.
Πυληνόραι.publicani, qui & panegyres curant.
Πύλιγγες.lanugo,pili qui in anu nascuntur.
Πύλιος.ᾱ.ὁ.Pylius.
Πυλίς.ίδ(ος).ἡ portula.
Πυλόω.frango,dico,diuulgo.
Πύλος.ὁ.pro πύλη apud poëtas.
Πυλωλάκτης.malorum plenus.
Πυλών.ῶνος.ὁ.uestibulum,ianua.
Πυλωρᾶν.ianitorem esse,portas seruare,ut Horæ apud Homerum in cælo.
Πυλώριον.ᾱ.ὁ.ianitoris officina.
Πυλωρός.ὁ.ὁ.ianitor,portarum custodiæ præfectus.Sic etiam medicis uocatur inferius uentriculi orificium.
Πύματος.ᾱ.ὁ.ultimus.
Πυμελώδης.εος.ὁ,ἡ.pinguis.
Πώδιαξ.ακος.ὁ.manubrium gladij,basis.unde calix ἀπωδιάκωτος pedibus carens, aut pertusus.
Πωϑάνομαι.μ.πύσομαι.π. πέπυσμαι.μέσ. ἀόρ.β.ἐπιϑόμην.audio,interrogo,intelligo,cognosco.Depon.accus.
Πωϊκοί,καὶ πύκνοι.legumina cocta. καὶ πώνων,ὁ τρόκτης.
Πῦξ.aduerbium pugnis,κονδύλοις.
Πυξάκανθα.licium.
Πυξίων.ῶνος.ὁ.buxetum.
Πυξιδίον.ᾱ.τὸ.&
Πυξίον.tabula qua utebantur scriptores,nã antiquitus in buxo elementa formabant ob materiæ firmitatem. Accipitur item pro instrumento pictoris.
Πυξινός.ῆ.ὁ.buxeus.
Πυξίς.ίδος.ἡ.pixis,πιναξίδιον.
Πυξοειδής.ἐος.ὁ,ἡ.habens colorem buxeum.
Πύξος.ᾱ.ὁ.buxus.
Πυοειδής.similis puri.
Πῦον.pus,ulcus.

Πυοποιόν.ῑ.τὸ.suppurationes faciens.
Πυορρέειν.pus emittere,fluere cũ purulẽtia.
Πυορρόια.distillatio.
Πύος.ἐος.τὸ.pus.Item lac quod statim à partu emulgetur,concretum atq; sanguinolẽtum,colostrum,coagulum. Aristoph. Pace,ἰοὺ ἰοὺ καὶ πύος τις ἔνδον,καὶ λαγῶα τέσσαρα.
Πῦρ.ρός.τὸ.ignis. (ra.
Πυρά.ᾶς.ἡ.pyra,hoc est lignorum strues,rogus,bustum.
Πυράγρα.ας.ἡ.forceps.
Πυράζω.μ.άσω.π.ακα.rutilo.Neut.absol.
Πύραινος.uas ad ignem ferendum.
Πυράκμων.ονος.ὁ.Pyragmon,unus ex fabris Vulcani.
Πυρακτέω.comburo.
Πυρακτόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. liquesco igni,ignesco.
Πυράκτωσις.ιος.ἡ.incendium.
Πυραμειδής.ignitus,ignis speciem habens.
Πυραμητός.ῆ.ὁ.messis.
Πυραμίδες.αἱ.pyramides. moles geometrica ratione constructæ in modum flammæ ut à lato uidelicet in acutum tendant.
Πυραμῆς.ῆ.placentæ genus ex tricito,melle admixto,quod proponebatur præmiũ ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.
Πύραννον.instrumentum prunis ferendis destinatum,πυρφόρον.παρὰ τὸ πῦρ ἰνιαύειν ἐν αὐτῷ.
Πυραυσά.uermiculi quos cleros appellant, aranei specie,nocentes fauis: pyrausiæ Gaza interprete.
Πυργηδόν.instar turris.
Πυργεῖσθαι,&
Πυργηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.&
Πυργηρεῖσθαι.sum in arce,contineo me intra muros,muros defendo.
Πυργήρης.excelsè,instar turris.
Πυργίον.ᾱ.τὸ.pars triremis,sicut & πυργῶτις.
Πυργίσκος.armarium,arca in turris similitudinem.
Πυργίται.passerum species Aegin.lib.1.
Πυργόβασις.ιος.ἡ.turris munita, propugnaculum,uel domus in modum turris ædificata,ut exponit D.Hieronymus.

Πύργος.ᾱ.ὁ.turris,pyrgus,& militaris ordo quadringentos uiros continens, turma equestris.
Πυργοῦχος.pars quædam nauis.
Πυργοφόρος.ᾱ.ὁ,ἡ.turrifer. Epitheton Rheæ
Πυργόω.μ.ώσω.π.ωκα.turrifico.Neutr.abs.
Πύρδαλα,uel πύρδαλμα.focus,sarmenta,fasces.
Πυρεῖον.ᾱ.τὸ.focus,thymiamaterium.
Πυρεξία.ἡ.&
Πυρετός.ῆ.ὁ febris.ἀπὸ πῦρ dicitur quemadmodum Latinis à feruendo.
Πυρέτλω.febricito.
Πυρεύς.ὁ.comburens,igne uastans.
Πυρή.focus,rogus.
Πυρήια.τὰ.ligna quæ collisa ignem ædunt, siue lapides idem facientes igniaria.
Πυρηνώ.nucleus,acinus.
Πυρηφόρος.ᾱ.ὁ.frugifer.
Πυρία.ας.ἡ.balnei genus,solium. ἡ ἐν τῷ βαλανείῳ πύελος.& Pyria urbs Lesbi.
Πυρίαμα.fomentum.
Πυριᾶν.fouere.
Πυριατήριον.ᾱ.τὸ.locus ubi fit ignis,uel balnei genus,quod Seneca sudatoriũ uocat. alij ὑπόκαυσον.
Πυρίβατος.ᾱ.ὁ.πυραείτης.de quo supra.
Πυρίβατα.τὰ.animalia quædam igni uiuẽtia.
Πυρίδιον.ᾱ.ι.igniculus.
Πυρίφθορος.ὁ.πυριάτης siue πυραείτης.ἰφθὸν πυρὶ ὀλίνεται ἐκ τῆς πρώτης χάλακος.
Πυρικνής.ἐος.ὁ.ἡ.ignitus.
Πυρίκαυστος.ᾱ.ὁ.idem,ambustus.
Πυρικρότα φος.ferrum igne elaboratum,& percussum.ἀπὸ τῆς κροτεῖν.
Πυρίλαμπις,uel πυρολαμπὶς.uermiculus,quidam in tenebris lucens,siue insectum minutum,quem etiam λαμπυρίν uocant:cicindela,noctiluca.
Πυρίμαχος.feruens in pugna,inuictus pugnãdo,& lapidis species.
Πυρινά.acuta spina.
Πυρίνη.nucleus,osiculum intra oleam,lapillus ignitus.θρύμμα διακαὲς,χόνδρος λιβανωτοῦ.
Πύρινος.ῆ.ὁ.igneus.

Πυρινώδης.εος.ὁ,ἡ.similis nucleo.
Πυρίον.igniariũ,id est,id quo ignis elicitur, constat silice & ferro,quæ collisa ignem excutiunt. Dicitur etiam ἴναυσμα & ἔμπύρνυσμα.
Πυρισμάραγος.ab igne resonans.
Πυρίσσω.ardeo.
Πυρίτης.ᾱ.ὁ.pyrites lapis ex quo ignis excutitur. Lucian.in Sacrif.hoc nomine Vulcanum uocat,quòd circa ignem perpetuò uersetur.
Πυρίτης ἄρτος.ὁ.panis triticeus.
Πυρκαϊά.ᾶς.ἡ.πυρά,rogus,incendium,aprication,flamma,
Πύρνα.ης.ἡ.panis,frustum panis.ἀπὸ πυροῦ triticum.
Πύρνακος.ᾱ.ὁ.maturus,comestibilis.
Πύρνος.ῆ.ὁ.panis,cibus,buccella.
Πυρόβολος.ῆ.ὁ.telum ignitum.
Πυροδαίσιον.focus,culina.
Πυρόεις.όεντος.ὁ.calidus,ignitus, Martis sydus.
Πυρόν.τὸ.rogus,æstus.
Πυρόομαι.μ.ώσομαι.ω.ωμαι. ignesco. Depo. absol.
Πυροῤῥαγής.igne fractus.
Πυροῤῥαχής.ἐος.frustum camini ignis ui rescissum,πυροῤῥαγὲς propriè dicitur. Vnde pro inutili & rerum suarum consumptore accipitur metaphoricè. Suid.
Πυρός.ῆ.ὁ.triticum,σῖτος,καὶ ὁ ξανθός.
Πυροφόρος.ᾱ.ὁ.frugifer,frumentifer. Scribit quoq; Alexand.Genial.libro 5. cap.3. eũmorem Græcis fuisse,ut quoties procinctæ acies congredi se pararent,ante prima signa starent uates,laureos ferẽs ramos & corollas,illiq; πυροφόρῳ nomen fuisse, quoniam lampada præferret,quem uiolare summum habebatur nefas,quòd legati munere fungeretur. Dicitur & πυρφόρος.
Πυρόχεως.οος.ὁ.flauus.
Πυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.igne examino,δοκιμάζω.candefacio,incendo,comburo. Aeliu.
Πυρπόλησις.εως.ἡ.populatio ignei imbris,incendium.
Πυρπολέω.μ.ήσω.π.ηκα. incendo,igne de-

populor, igne uasto. Propriè cum signum datur socijs aut hostibus instantibus, ignem uerto.

Πύῤῥα.ας.ἡ. Pyrrha.

Πυῤῥαγής. fractus, & disiliens igne.

Πυῤῥάκης. flauus, rutilus.

Πυῤῥίας.ᾶ.ὁ. serpētis genus ab igneo colore.

Πυῤῥίχη.ης.ἡ. pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, saltus, tripudium armatorum in pugna ad confidentiæ ostentationem, ut hostes inde contemni se putarent.

Πυῤῥιχίζω. salto, tripudio.

Πυῤῥίχιος.ᾱ.ὁ. pyrrhichius pes, & πύῤῥιχος fuluus pro πυῤῥός, Doricè.

Πυῤῥιχισταί.οἱ. pyrrhicharij siue purricarij armis saltantes.

Πυῤῥός.ᾱ.ὁ. fuluus, facie seu oculis igneis.

Πύῤῥος.ᾱ.ὁ. Pyrrhus.

Πυῤῥόφριξ & .ῑ.ὁ. flauus crines.

Πυρσεύομαι.μ.εύσομαι. illustror, eluceo. Itē sicut

Πυρσεύω. igne sublato do signū, facem præfero, præluceo. Ad uerbum sonat τὸ πῦρ σεύειν, ignem excitare.

Πυρσίω.μ.ίσω.π.κα. idem.

Πυρσοκουρσολίουτ&.τοῦ. capite flauo, flaua cæsarie.

Πυρσολέφοι.οἱ. decorticati ab igne, cute priuati, adusti.

Πυρσός.ᾶ.ὁ. flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et festum quoddam anniuersarium Argiui πυρσὸν uocant, quoniam eo mensi periculum à Danao Lyncæus, & Hypermestra, facibus consecutæ salutis è longinquis speculis signa prætulerunt.

Πυρσοφόρ&.ᾱ.ὁ. uas capax, in quo ligna succensa imponebantur.

Πυρφόρ&.ᾱ.ὁ. igniser, πυρφόρος.

Πυρώδης.ους.ὁ,ἡ. ignitus.

Πύρωσις.ιος.ἡ. exploratio quæ fit per ignem.

Πυρωτικός.ᾱ.ὁ. habens naturam feruidam.

Πύσει. putrefaciet.

Πύσμα.ατος.τὸ. interrogatio.

Πύσις.ιος.ἡ. auditus, interrogatio, rumor.

Πτύλα.μ.ίσω.π.ικα. excreo, spuo. à uerbo

πτύω deductum, uel πτύσα.

Πυτίνη.ης.ἡ. uas uinarium, πτύσμα ἀπὸ βαπτῶ.

Π Ω.

Πῆ, Dorice pro πόθεν. ubi, unde.

Πῆ. posideo.

Πώγων.ωνος.ὁ. barba, ὑπολεύκη. πώγωνες quoque apud poëtas cuspides seu spicula significat, quæ Homer. γλωχῖνας uocat.

Πωγωνία. ας. quasi stellam barbatam dicas.

Πωγωνίας.ᾶ.ὁ &

Πωγωνίτης.ᾶ.ὁ. barbatus. Iouis epitheton.

Πώγωνος.ᾱ.ὁ. idem, uirilis.

Πωγωνοτροφῶ. barbam alo.

Πωγωνοφορεία.ας.ἡ. gestatio barbæ.

Πῆα.τὰ. pecora, greges à recto πῶυ.

Πωλέα. armentum apud Vlpian. Varro equariam uocauit, equorum disciplina & institutio.

Πωλέομαι.μ.ήσομαι.π.κμαι. uersor. Depon.

Πώλευσις. cura & industria equas admissarios q alendi, & admissuræ faciendæ.

Πωλευτικός. παιδευτικός.

Πωλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. equuleos pullos ue domo, hoc est πολοδαμῶ, uel domandos loco. Hoc uerbo etiam cura ipsa & industria equas admissarios q alendi & admissuræ faciendæ comprehenditur.

Πωλέω.μ.ήσω.π.ηκα. uendo. Actiuum. accus.

Πώλημα. uenditio.

Πώλημα.ατος.τὸ. res uenalis.

Πώλησις.ιος.ἡ. auctio.

Πωλητήριον.ᾱ.τὸ. forum uenalium, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

Πωλητής.ᾶ.ὁ. uenditor. Et magistratus Athenis decem numero, qui omnium rerum uenalium curam gerebant, οἱ πωληταὶ dicebantur.

Πωλία. instrumentum quoddam æreum.

Πωλικός ᾱ.ὁ. equestris, γυναῖος, παιδικός.

Πῶλιον.ᾱ. est id quod equæ emittunt antequàm pullum emittant.

Πωλοδαμνέω.μ.ήσω.π.ηκα. domo equos. Neo.

Πωλοδάμνης.ου.ὁ. equorum domitor.

Πῶλος.ᾱ.ὁ. pullus.

Πόλυψ.υπος. polypus, hoc est caruncula mucosis naribus innascens, easq obturans.

Πῶμα.

Πῶμα.ατος.τὸ. operculū uasis, species palmæ.

Πωμάζομαι, & πομάζω. claudo, cooperio.

Πώμαλα. Attice pro ἁλαμῶς. haudquaquā.

Πωματίας. species cochleæ terrestris.

Πῶμι.μ.ὤσω.π.ωκα. bibo.

Πώποτε. unquam, ποτέ.

Πωρέω. durum facio, solido, ferrumino.

Πωρητύς.ύος.ἡ. miseria, luctus.

Πωρικῶ&. callosus, asper.

Πῶρος.ᾱ.ὁ. luctus, miser. unde ταλαίπωρος & cætera composita. Item πῶρος, lapidosa durities articulorum, callus. Aristoteles author est, sanguinem putridum in pus uerti, pure autem cōcallescente πῶρον consistere.

Πωρός. cæcus.

Πωρῶσθαι. cōcallescere in pumicis uel tofi speciem, & coalescere consolidariq. Et quod in alijs συμφύεσθαι dicitur in ossibus πωρῶσθαι uocatur.

Πωρόω. obduro, in modum tofi concallescere facio.

Πώρωσις.ιος.ἡ. callus. Vnde pro insensibilitate, & obstinatione ponitur. Item pro cæcitate & execratione.

Πῶς. quomodo. Sciendum quòd πῶς ὄ in responsionibus assensionem significat. Demosth. πῶς ἐκ ἀδικᾶς, καὶ δεινὰ ποιεῖς? Nonne tu improbus es? πῶς γὰρ οὔ; Quis enim inficias ire potest? Quid ni? Contrà πῶς γὰρ ἄν, negationem: Qui enim fieri posset? Interdum hæc particula clausulam sententiæ facit. Gregor. Ἔσι δὲ τᾶδε πῶς; At hoc quonam pacto fieri poterit? Interdum ἐμφατικῶς ponitur, & significationem habet τῆ καταπολὺ, & quasi admirabundè profertur. Aristoph. ἐγὼ τῆ τέτε τῆ φόπου πῶς ἐμ'ἀεὶ, At ego mirè hoc ingenio præditus sum, πίαν ἐμὸς ὁ φόπ&. Synes. ἄσθλω ἀπὰ πῶς οἴει, Gauisus sum equidem, atque quemnam ad usque modum gauisus? Cum encliticum est, significat aliquo modo, uel ornat impletq solum, quanquàm etiam hoc modo positū, aliquando interrogationem notet, præsertim poëtis. Bud. Com.

Πωτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. Doricè pro πετάομαι, significat uolare. Depon.

Πῶυ.εος.τὸ. grex ouium, ouile.

Πώυγξ.γος.ὁ. mergi genus.

Ρ.

Ρᾶ. utique, syllabica est adiectio metri causa, & enclitica. Item facile, ῥᾴδιον.

Ῥαβδεία. ας. ἡ. uerberatio quæ fit uirgā. (ga.

Ῥαβδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.τὸ ῥαβδίζω.

Ῥαβδία.τὰ. uirgulta, radioli oris piscium.

Ῥαβδίζω.μ.ίσω.π.ικα. uirgis cædo. Actiuum.

Ῥαβδίδες. suturæ in caluario.

Ῥαβδιονόμος.ᾱ.ὁ. minister qui facit cedere, id est locum præbere.

Ῥάβδος.ᾱ.ἡ. fasces, uirga, ramus, germen, linea, scipio, baculus. ἀπὸ τᾶ ῥαπίσαν, ἢ παρὰ τὸ ῥαδίως ποιεῖν βαδίζειν.

Ῥαβδοχέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. caduceatori associor, fascibus deduco.

Ῥαβδοχία.ᾶς. fasces.

Ῥαβδοῦχος.ᾱ.ὁ &

Ῥαβδοφόρος.ᾱ.ὁ,ἡ. lictor, uirgifer.

Ῥαβδωτός.ᾶ.ὁ. uirgatus. Vnde inter ostrea quædam ῥαβδωτὰ uocantur, quasi dicas uirgata, uel pectinatim diuisa, Gaza interprete.

Ῥάγα. uigor, uis, impetus, ῥᾶγα.

Ῥαγαδιαύτης.ητος.ὁ. impetus.

Ῥαγαλόγος.ᾱ.ὁ. echinus.

Ῥαγάς.άδος.ἡ. fissura, rima, scissura, πλυξ. πυλίς.

Ῥαγδαῖος.ᾱ.ὁ. impetuosus, uehemens, instar torrentis.

Ῥαγάς.γῶτος.ὁ. ruptus.

Ῥάγες βότρυος. acini uuæ.

Ῥαγίζω.μ.ίσω.π.ικα. comedo, uuas colligo. Neutrum accus.

Ῥάγιον.ᾱ.τὸ. paruus acinus.

Ῥαδαλός.ᾶ.ὁ. tener, mollis, dissolutus.

Ῥαδάμανθυς.υος.ὁ. Rhadamanthus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ῥάθαμνος.ε.ὁ. furculus,ramus, flos.

Ῥαθανίζω.quatio,moueo.

Ῥαθία.calceamenta quædam, sandalia.

Ῥαθινός.ε.ὸ. tenuis, gracilis, imbecillis, debilis, impotens,delicatus. παρὰ τὸ ῥᾳδὸν διανεῖσθαι.

Ῥάθιος.ε.ὸ. facilis,κοῦφος,ἀφελής.

Ῥαθιεργέομαι,&

Ῥαθιεργέω.μ.ήσω.π.ηκα. sum malitiosus, ago uersuta & praua,aut negligo,cesso, sine intentione & cura uiuo,& segniter negotia obeo,ut operarij qui operis consummationem ad se pertinere non magnopere putant.In summa,mala fide in re quapiam uersor. Neutr.Bud.Com.

Ῥαθιέργημα.αος.τὸ.&

Ῥαθιεργία.ας.ἡ. astutia, fallacia, cautela, malitia, conatus malus. Vnde Plutarchus hoc uocabulo testamenti suppositionem uocat. Item mollities, incuria, otium,facilitas uiuendi.

Ῥαθιεργόν Hesych. significare scribit πλαστόγραφον,id est falsò scribentem,quem Cicero testamentarium uocat, hoc est adulteratorem testamenti, & ταχύγραφον, id est celeriter scribentem,& πόνηρον, id est uersutum, & μηχανόργον, id est artificem, & πολυμήχανον,id est uersipellem.

Ῥαθιώς. facilè,πόφως,ἀνύθως,ἀφελῶς. Vnde ῥαδίως ἔχω, sum facilis, bona sum ualetudine.

Ῥάζω.μ.άξω.π.αχα. latro. Item aspergo, ῥαίνω.

Ῥάθαγος.ε.ὸ. strepitus,tumultus,sonitus.

Ῥαθάνω.τὸ ῥαθαμίζω.

Ῥαθάμη.quies,otium, negligentia.

Ῥαθάμιγξ.γος.ὁ. gutta, puluis ex equitatu.

Ῥαθαμίζω.τὸ ῥαίνω.

Ῥαθαπύζω.nates percutio.

Ῥαθάσσω.percutio. Item aspergo,ῥαίνω.

Ῥαθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα. pigresco, torpeo. Neutrum.

Ῥαθυμία.ας.ἡ. pigritia,socordia, ignauia, inertia.

Ῥάθυμος.ε.ὁ. segnis,piger,solutus, iners,negligens.

Ῥαθυμότερον. segnius,indulgentius,mollius, ignauius.

Ῥαθύμως. segniter.

Ῥαΐα, facilitas,sanitas.

Ῥαιβός.ε.ὸ. obliquus, peruersus, qui pedibus est incuruis & in se contractis, cui crura sunt introrsum obtorta.παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φλάω,καὶ τὸ βαίνω. Huic opponitur βλαισός.

Ῥαίδια.τὰ. sandalia, calceamẽta muliebria.

Ῥαῖδλον,uel ῥαίδλιον.uehiculum,rheda,ἅρμα σκευοφόρον.

Ῥαίζω.μ.αΐσω.π.ικα. ex morbo refocillor,id est melius habeo.

Ῥᾶκος.ου.ὸ. Græcus, additione g literæ apud Latinos.

Ῥακάνη.ἡ. flagellum.

Ῥάνω.μ.ανῶ.π.αγκα.roro,aspergo,rigo,humecto. Actii.accus.

Ῥαισήρ.ῆρος.ὁ,uel ἡ.malleus.

Ῥαισήϊος.α.ὸ. fabrilis.

Ῥαισός.corruptus.

Ῥαίω.uasto,destruo,corrumpo. Actiuum accusatiuo.

Ῥαιφάσσω.purus sum,caste uiuo.

Ῥάκιλος.durus.

Ῥακίδες.ἁι.rami, frutices,ὀρόδαμνοι.

Ῥάκιον.ε.τὸ. uestis uilis, detrita ac pertusa, Aristoph.

Ῥακίζω. uerbero, discindo, τὰ μέλη τῆς ῥάχεως διαιρῶ.

Ῥάκκος,uel ῥάκος.εος.τὸ.pānus uilis & uestis lacerata,sicut ῥάκιον,reijcula,saga. Aristoph.Pluto,ἀνθ' ἱματίου ἢ ἔχων ῥάκος. Interdū significat panniculum. Galen.ἀναλαμβάνωσι διπλοῦχον ῥάκος ἐριβακῷ ὀξαλίδος χυλὸς, Excipiatur succus oxalidis pāniculo uestis detritæ. Interdum linteolum. Vnde apud Dioscor.ῥάκος λινοῦν sæpe pro ὀθόνιον. Tranfertur in hominem nihili Lucia. in Tim.à uestis detrita reijculaq; sumpto conuicio. Formatur autem à ῥήσσω ῥήξω,ἔρρηχα,κ in α conuerso, & denso consonante in tenuem.

Ῥακέομαι.laceror, in mōdum detriti panniculi rumpor.

Ῥακτήρια.τὰ. tympana. à strepitu. & saltationis genus.

Ῥάκος.uallum torrens,petra, collis.

Ῥακτρον.uirga,baculus.

Ῥαγδαῖος.fractus,ῥωγαλέος,διερρωγώς.

Ῥάκωμα. idem quod ῥάκιον.

Ῥάμμα.αος.τὸ.licium,filum, deligatura.

Ῥάμνος.ε.ὁ.ramnus, uirgultum spinosum, quo Christus coronatus est.

Ῥαμνουσία.ας.ἡ. fortuna seu Nemesis,quæ in Rhamnunte uico Atticæ simulachrum habebat,à Phidria fabrefactum.

Ῥαμφή.gladius,culter.

Ῥαμφίς.ίδος.ἡ. genus nauigij.

Ῥάμφος.εος.τὸ.rostrum.

Ῥάμφος.curuus,obliquus,βλαισός.

Ῥανίς.ίδος.ἡ.aspersio, stilla,gutta.

Ῥαντήρ.ῆρος. locus in oculis,unde lachrymæ fluunt.

Ῥαντίζω.μ.ίσω.π.ικα.aspergo.Actii.

Ῥαντισμός.ε.ὁ.aspersio.

Ῥαντός.aspersus,uariegatus.

Ῥαξηνός.ε.ὸ.acinus uuæ.

Ῥᾴδιον.ου.τὸ. facilius,ἀνυτέρως.

Ῥαπάνης.ε.ὁ.qui stipulam inflat.

Ῥαπίζω.μ.ίσω.π.ικα. alapis percutio. Actiu.

Ῥαπίς.ίδος.ἡ.uirga,crepida,fibula.

Ῥάπισμα.αος.τὸ.alapa.

Ῥάπτης.ε.ὁ. sutor.

Ῥακτός.ε.ὸ.lacer,fractus,sutilis.

Ῥάπτω.μ.άψω.π.αφα. suo.Neutr.accus.

Ῥαριάς.άδος.ἡ. Ceres à Raro quodam Triptolemi auo cognominata,quam ille,cum filiam quæreret,hospitio accepit.

Ῥάρος.ε.robustus. Item uenter.unde & pro puero ponitur, sicut ῥάϊον pro eodem.

Ῥάσατε.aspergite.

Ῥάσσω.τὸ ἀράσσω.

Ῥᾷστα. facillimè.

Ῥασσάζω,uel ῥασσάλω.laboro, impello,turbo.

Ῥᾷστος.ε.ὸ. facillimus.

Ῥασωνεύομαι,&

Ῥασωνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.otior, otio lāgueo, capto otium, indulgeo inertiæ, ῥαδιεργῶ. Neutrum absol.

Ῥασύνη.ης.ἡ. facilitas, facultas,ut πολλὴ ῥᾳστώνη γίνεται,&c.Plato.Gorgia. Item

rerum secundarum processus, fortunæ indulgentia, nullis casibus aut cladibus interrupta, hoc est τοῦ βίου ἀπραξία.Gregor.in Iulian.1.& Isocrates in Euag. Huic oppnuntur τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀντιπίπτοντα. Cicero uitæ tranquillitatem uocat. Est item laboris leuamentum & facilis ratio rei conficiendæ Lys. ῥᾳστωνὴν ἔχουσαν εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας, Facilem modum inueni longioris itineris conficiendi.Bud.Com.

Ῥαφανίδιον. siue

Ῥαφανιδωθεῖσθαι. raphanis in posticum impactis cædi, quæ pœna erat deprehensorum in adulterio.

Ῥαφανίς.ίδος.ἡ.&

Ῥάφανος.ε.ὁ.raphanus. παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι.nam statim à satu oritur.

Ῥαφανίς ἄγριος.armoracinum.

Ῥαφή.ῆς.ἡ.commissio,consutio, chlamys, Plutarch.Cleome.

Ῥαφίς.ας.ἡ.sutura. Interdum consilium.

Ῥάφιον.fubula.περονητήριον.

Ῥαφίς.ίδος.ἡ.acus, fibula,uirga,calceamentum,olus agreste lapsanæ simile.

Ῥαχάδην.spinatim,ἐπὶ τῆς ῥάχεως.

Ῥαχάς.locus syluosus & sublimis, à uentorū strepitu dictus,ῥαχία γὰρ ψόφος.

Ῥαχεφίζω.ῥαχίζω.

Ῥάχεφον.ε.τὸ.meditullium spinæ.

Ῥαχία.ας.ἡ.dorsum,spina, locus editus,cautes,strepitus,litus quod unda uerberat.

Ῥαχίζω.μ.ίσω.π.ικα. disseco, diuido per spinam. Item mentior,ἀκαίρως καὶ ῥᾳδίως ψεύδομαι. Actii.accus.

Ῥάχις.ιος.ἡ. scapula,inguen,tergum. Trāsfertur aliquando, ut ῥάχις τοῦ ὄρεος, Hero.

Ῥαχισήρ.ῆρος.ὁ.uanus,mendax.

Ῥαψῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα. uersus contexo seu consarcino, poēmata decanto, uersuum centones recito.Neutrum absol.

Ῥαψῴδημα.αος.τὸ.mendacium,nugæ.

Ῥαψῳδία.ας.ἡ. ἀπὸ τοῦ ῥάπτειν & ᾠδή, quasi consutio seu contextura carminū,coaptatio,compositio,φλυαρία,cento, poēmatum recitatio,pronuntiatio carminū,uersuum

Universidad de Deusto
Biblioteca

decantatio, canticum.

Ῥαψῳδός. ὁ. qui aliena carmina in publicis conuentibus accinere solebat: quòd cantiones, quasi suerent cōcinnatione multa. Alij ῥαβδῳδίαν, & ῥαβδῳδὸν uocant, à uirgula, ὅτι ῥαβδίζοι ἀγωνίζοντο, siue quia lauri ramum tenerent, qui huiusmodi carmina componerent.

Ῥᾴων. ωνος. ὁ, ἡ. facilior. ῥᾴων γίγνῃ, consualuit.

PE.

Ῥέα. facile, poëticum est.

Ῥέα. ας. ἡ. Rhea uxor Saturni.

Ῥέγχω, Attice pro ῥέγχω.

Ῥέγκης, fullo, tinctor.

Ῥέγμα, & ῥέγος. tinctura.

Ῥέγχω. μ. ἐγξω. π. ενχα. sterto. unde ῥέγξις, & ῥέγχος. Neutrum absol.

Ῥέδιον. ε. τὸ. rheda, currus.

Ῥέδω. ῥέω.

Ῥέεθρον. ἡ, τὸ. fluentum, ῥεῦθρον.

Ῥέεν. fluebat, pro ἔρρεεν.

Ῥεῖσκω, &

Ῥέζω. μ. ἔξω. π. εχα. facio, sacrifico, patro, manibus contrecto, tingo. Actiu. accus.

Ῥέθη. τὰ. membra.

Ῥέθος. εος. τὸ. facies, membrum, corpus.

Ῥέα. ας. pro ῥέα. Rhea.

Ῥᾶα. aduerb. facilè, ἀπόνως.

Ῥᾶεθρον. ε. τὸ. fluentum, alueus, fluitum.

Ῥαιστόρ&. scuta perforans, aut uulnerans.

Ῥάσις. ἡ. sermo, apophthegma.

Ῥᾰτός, & ῥατός. fluidus, fluens.

Ῥῆκος. εος. τὸ. cingulum.

Ῥηκτήρ. ῆρ&. ὁ. factor.

Ῥηκτικός. ἡ. ὁ. factiuus, strenuus.

Ῥηκτός. uirilis uestis.

Ῥημβασμός. ῦ. ὁ. occupatio mentis, ἀχαλίνωτος & ἔννοια, καὶ ἕως ἀφανισμός.

Ῥῆμβος. ε. ὁ. gnatho.

Ῥῆμβω. circumuerto, uacillo, irrito. Actiu.

Ῥῆμβόν. funda.

Ῥῆμβώδης. ὁ. in. anis labor.

Ῥῆμφος. εος. τὸ. rostrum, nasus, os.

Ῥῆμω. doleo, penetro, putrefacio.

Ῥῆον. facilius, ἐυφορώτερον.

Ῥεοντὰ. τὰ. pocula, trullæ.

Ῥέπω. declino, inclino, propendeo, uergo. De statera proprie dicitur. Translate posuit Ioseph. πῶθος ἔρρεπε πρὸς τὸν θρασύτερας.

Ῥεῦμα. ατος. τὸ. unda, fluxus, catarrhus, fluentum, impetus aquarum, tempestas.

Ῥευματίζομαι. grauedine infestor.

Ῥευματικότατος. ε. qui maximè obnoxius est fluxibus.

Ῥευματισμός. ὁ. fluxio.

Ῥεῦμον. infans recens natus.

Ῥεῦσις. ιος. ἡ. fluxus.

Ῥευσός. ὁ. ὁ. fluctus, χυτός.

Ῥευσῶς τίκτει. cum passione generat.

Ῥεφός. tectus.

Ῥέχθεον. lugebant.

Ῥέω. μ. ευσω. π. ευκα. fluo. Neutrum absol.

PH.

Ῥηγεύς. έως. ὁ. tinctor.

Ῥηγή. ῆς. fissura, ῥῆγμα.

Ῥήγιον. ε. τὸ. Rhegium. Item utile, iucundum, bonum.

Ῥῆγμα. ατος. τὸ. eruptio, ruptura, rima. Galen. scribit unitatis solutionē quæ in musculis euenit, ἕλκος & ῥῆμα dici. Alij arteriarum & uenarū esse uolunt. Aegineta τὰ ῥήγματα ἢ (inquit) σὺν ἐγχυμάσει γίνεται πάντως. Apud Aristot. ῥήγματα γῆς, prosa lebris ponuntur, παρὰ τὸ ἐρρῆγμαι.

Ῥηγματίας. qui ruptis laborat, id est τοῖς ῥήγμασι.

Ῥηγμίν. ῖνος. poëtice. litus, ὃ τὰ κύματα πάσσοντα.

Ῥηγμός. ὁ. idem.

Ῥήγνυμαι. erumpo, ut τοῖς δὲ ἄλλοις ῥήγνυνται τὰ κατάμηνια, erumpunt menstrua, Aristot. Sic etiam uox ῥήγνυσθαι dicitur, hoc est erumpere, cum post silentium ædimus eam, & loquimur. Significat etiam cum uehementia & fragore elidor, & sum pernè decido, ut procellosa pluuia & grando solet, Aristot. Ῥήγνυσθαι etiam fluctus & undæ dicuntur, hoc est, rumpi & diuidi. Est etiam diuelli, abripi. Gregor. de Bas. φιλοσοφία δὲ ἡ σπουδὴ. καὶ τὸ ῥηγνῦσθαι πάσης,

κόσμου, καὶ μετὰ θεὸν γίνεσθαι. Budæus Commentarijs.

Ῥήγνυμι, &

Ῥηγνύσκω, &

Ῥηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. rumpo, findo, effringo. In translationibus elegans usus eius est. ut ῥηγνύναι φωνὴν, est post silētium loqui, & quasi uocem exire gestientem ædere & emittere, hoc est sinere ut erumpat, ut apud Vergil. Composito rumpit uocem, & me destinat aræ. Item Plutarch. ῥήγνυσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χῶρος, Emittit fontes, scatet fontibus, quasi terra rupta scatebram elidit. Bud. Com.

Ῥῆγος. εος. τὸ. pannus tinctus, cooperimentum, puluinar, stragulū ad cooperiendū.

Ῥηδίως, & ῥᾳδίως. ὁ. poetice pro ῥᾴδιος, facilis.

Ῥηνός. ὁ. ὁ. sordidus, horridulus, squalidus.

Ῥῆσσα. facillimè.

Ῥᾴστος. ὁ. ὁ. facillimus.

Ῥᾴτερος. facilior.

Ῥῆμα. ατος. τὸ. uerbum.

Ῥηματικός. ὁ. ὁ. uerbalis.

Ῥῆρ. λωός. ὁ. ouis.

Ῥηνικὸς. ouium aut agnorū pelles, diphteræ.

Ῥηξήνωρ. ορος. ὁ. ἰδ. fortis, bellicosus, & ῥηξηνορίη. fortitudo, robur: propriè in prælio acies hostiles perrumpentium.

Ῥηξήφρων. ονος. ὁ. ἰδ. ὁ καταβαλὼν τὸ φρύγμα

Ῥηξίφωτα. τὰ. quibus est scaber cortex, quæ cū ῥᾳ corticem rumpunt matura, ut nuces.

Ῥησάμενος. confessus.

Ῥήσαντο. dixerūt, decreuerunt, & ἐξύπνησαν.

Ῥησίαρχος. qui oracula loquitur, siue qui interrogat oracula.

Ῥησία. colloquium.

Ῥησίδιον. ε. τὸ. dictiuncula.

Ῥῆσις. εως. ἡ. dictio, locutio.

Ῥήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. idem quod ῥηγνύω, uerbero. Actiu. accus.

Ῥητὰ, & ἄῤῥητα. dicenda, tacendaque fanda atque nefanda.

Ῥητῇ ἡμέρᾳ. constituta die.

Ῥητήρ. ῆρος. ὁ. dictor, id est qui dicit, præceptor.

Ῥητησόμενον. ε. confessum.

Ῥητίνη. ης. ἡ. resina.

Ῥητίνινος οἶνος. resinatum uinum.

Ῥητινώδης. εος. ὁ, ἡ. resinosus.

Ῥητορεία. ας. ἡ. rhetorica.

Ῥητορεύω. μ. ευσω. π. ευκα. declamo, oro, dico. Neutrum absol.

Ῥητός. ἡ. ὁ. dicibilis, dictus, ordinatus, dispositus, celebris, destinatus. ἐπὶ ῥητοῖς, super re certa & plana, certis conditionibus legibusque. Item non gratuito. Bud. Com.

Ῥήτρα. ας. ἡ. conuentus dicendi, concio, lex dicendi, licentia, dogma, oraculum, decretū pactum, conuentio in dictis. Vnde ῥήτραν ἔγραψε, rogationem tulit.

Ῥητρεύω. τὸ ῥητορεύω.

Ῥήτωρ. ορος. ὁ. orator, causidicus. apud antiquos dicebatur rhetor, qui consilia populo, & Reipub. dabat, concionator.

Ῥητῶς. palàm, manifestè.

Ῥηχιάδα, uel ῥηχάδα. οἱ. qui damnatos ἐς τὰς ῥαχίας, id est in saxa præcipitant.

Ῥηχίς. ἡ. præcipitium, promontorium.

Ῥήχος. sepes.

PI.

Ῥιγηδανός. ὁ. ὁ. odibilis, terribilis, horrribilis

Ῥιγέω. μ. ήσω. π. ηκα. in timore frigeo, timeo: & ad animum refertur, ut ῥιγόω ad corpus.

Ῥιγηλὸς. ὁ. ὁ. tremendus.

Ῥίγιος. ου, ὁ. rigidus, horridus, frigidus, molestus.

Ῥίγιος. ε. ὁ. terribilis, letifer, uirus.

Ῥιγίων. ονος. ὁ peior.

Ῥιγνός. ῥιγηλός.

Ῥίγος. εος. τὸ. frigus. Item rigor, qui est initium febris. Alex. Aphrod. γίνεται δὲ πρώτη ψυξις πρώτη, ἔπειτα ἐπιταθεῖσα φρίκη, ἔπειτα ῥῖγος Ponitur à Dioscor. sæpe pro ipsa febre. Budæus Com.

Ῥιγοσίβιος. ε. ὁ. perpetuò frigens. Cæl. lib. 13. capite 37.

Ῥιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. frigeo. ad corpus refertur. Neutr. absol.

Ῥίγχος. ε. ὁ. rostrum.

ῥίγω. idem quod ῥιγέω, & ῥιγόω.

ῥίζα. ης. ἡ. radix, ἀπὸ τῆς ῥᾴ ἐστὶ ζᾶν ἄνω τοῖς δένδροις.

ῥίζιον. ε. τὸ. idem, origo.

ῥιζοβολεῖν. radices agere.

ῥιζόθεν. radicitus.

ῥιζόνυχες. unguium in digitis initia, ac uelut radices quædam.

ῥιζοτομεῖν. ablaqueare.

ῥιζοτομία. herbarum lectio ad medicamẽta.

ῥιζοτόμος. incisor radicum, radiseca, medicamentarius.

ῥιζοφαγός. ὁ. radicum appetens, amans radices, uorax.

ῥιζοφυτόν. ὁ. τὸ. stirps.

ῥιζόω. μ. ωσω. π. ωκα. & ῥίζω. radico, firmo, fulcio. Neut. absol.

ῥίζωμα. ατος. τὸ. radix.

ῥίζωσις. ιος. ἡ. radicatio.

ῥικᾶν. decipere.

ῥικνός. ὁ. paruus, curuus.

ῥικνότης. κνος. ἡ. curuitas.

ῥικνῶσθαι, uel ῥιχνῶσθαι. in saltando lumbos uehementer agitare, & contrahi ut senes, λικτιτώσθαι.

ῥίμφα. leuiter, statim, celeriter. παρὰ τὸ ῥίπτειν ἰκανὸν διὰ τάχος.

ῥίν. ινος. ἡ. ῥίς.

ῥινᾶν. ῥικᾶν.

ῥινεγχεσία. infusio siue instillatio in nares.

ῥινή. ῆς. ἡ. lima, instrumentum auro fundendo aptum, ut ῥινὴ τιτυσσίχρυσος.

ῥίνη. ης. rhina piscis, squatina.

ῥινηλατεῖν. sagaciter persequi & indagare.

ῥινηλάτης. ου. ὁ. sagax, de cane dicitur.

ῥίνημα. ατος. τὸ. scobs, ramentum.

ῥινία. τὰ. nares.

ῥινόβατος. ου. ὁ. rinobatos piscis, quasi squatinoraum dixeris.

ῥινοδέψης. ου. ὁ. corij tinctor, coriarius.

ῥινόκερως. animal quoddam quadrupes, & auis in Aethiopia. Cæl. lib. 9. cap. 15.

ῥινοκόλουρα. ciuitatis nomen in Aegypto, quod incolæ eius essent mutilatis naribus Stephan. Cæl. lib. 2. capite 30.

ῥινοκοπεῖν, nasum amputare.

ῥινολαβίς. ίδος. ἡ. instrumentum, quo noxij nasum distorquebant.

ῥινός. ε. ὁ, uel ἡ. pellis, scutum, pellis bubula, pellis ex qua fiunt sedes.

ῥινόρμος. ου. ὁ. scuta percutiens.

ῥινοτόρος. ου. ὁ. clypeos & arma dissecans coriarius.

ῥίνω. limo, unde ἀπερίνυσμος, limatus.

ῥίον. ου. τὸ. promontorium, montis cacumen.

ῥίπαια. τὰ. Riphæi mõtes ad septentrionẽ, dicti quòd boreas illinc flare incipiat.

ῥιπάς, & ῥιπή. turbo uenti.

ῥίπια. τὰ. &

ῥίπες. crates uimineæ, ligamina ex uirgultis uel salicibus. Nominatiuus eius est ῥίψ, ῥιπός.

ῥιπή. ῆς. ἡ. ictus seu iactus teli missi uelut subminis, oculi momentum. Item incitamentum, ὁρμή, νίνησις. Dicitur & ῥοπὴ pro eodem, à ῥίπτω.

ῥιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. sufflo, excito ignem sufflando, uentilo.

ῥιπίς. ίδος. ἡ. flabellum, uas ex uimine cõtextum. Inde ῥιπίδιον diminut.

ῥιπισός. uento perflatus.

ῥίπος. ε. ὁ. paruus.

ῥιπτάσκω, & ῥιπτάζω, &

ῥιπτέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

ῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proïcio, emitto, iaculor. Vnde ἐρριμμένοι, disiecti siue sparsi, quo utitur Lucian. agens de stellis toto cælo passim, temerè, nullo; ordine sparsis. Actiuum accus.

ῥίς. ινος. ἡ. nasus, sed μυκτῆρες nares, author est Ammon. Sed confunduntur.

ῥίσκος. ε. ὁ. riscus, propriè cista pelle contecta, teste Donato. Cæl. lib. 9. capite 9.

ῥιχνῶσθαι. ῥικνῶσθαι.

ῥίψ. πός. ὁ. uimen flexile, ramus saligneus. παρὰ τὸ ῥέπω, quod inflectatur ob lenitudinem.

ῥίψασπις. ιδος. ἡ. timidus, qui abiecto scuto fuit. ἀ ῥίπτω, & ἀσπίς.

ῥίψις. ιος. ἡ. impetus.

ῥιψοκίνδυνος. ου. ὁ. temerarius, sese in periculum præcipitans.

PO.

ῥοά. ᾶς. ἡ. malus punica.

ῥόας. irroratio, roratio, morbus satorum.

ῥοβδῶ, & ῥοβδῶ. absorbeo, cum sonitu spiro.

ῥοχεύς. ὁ. tinctor, βαφεύς.

ῥοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. floreo, concito, domo.

ῥοχία. sarctrix, ἀκέστρια.

ῥοχαλᾶν. resonare, ῥοχθεῖν.

ῥόγχος. ου. ὁ. ronchus, qualem stertentes facere solent. ἀ ῥέγχω, sterto.

ῥόδαμνος. ramus, germen.

ῥοδάνη. ης. ἡ. trama.

ῥοδέα. sertum è rosis, ταινία.

ῥόδεον. roseum, purpureum, odoratum, speciosum.

ῥόδη. ης. ἡ. rosarum frutex.

ῥοδίζειν. rosam resipere, imitari.

ῥοδινόν. ου. τὸ. rosarium, id est aqua rosacea.

ῥόδινος. η. ον. roseus.

ῥόδις, siue ῥοδοειδίς. pastillus roseus.

ῥοδίτης οἶνος. uinum rosaceum.

ῥοδοδάκτυλος. η. ον, ὁ, ἡ. habens digitos, id est radios roseos. Aurorę epithe. est.

ῥοδοδάφνη. uitis species, uuam rosæ similem ferentis.

ῥοδοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. rosis similis, aspectu gratiosus.

ῥοδόεις. εντος. ὁ. rosaceus.

ῥόδον. ου. τὸ. rosa, quam Plutarchus sic dictã ait, ὅτι ῥεῦμα πολύ τῆς ὀδμῆς ἀφίησι, quòd ingẽtem odoris fluxum emittat. Grammatici ἀπὸ τοῦ ὄζειν deducunt.

ῥοδωνιά. ᾶς. ἡ. locus ubi rosæ nascuntur, rosarium, & uirile membrum.

ῥοδωπήχεις. qui habent ulnas roseas.

ῥοδωπός. ὁ. roseus color.

ῥοδῶπις. roseis oculis.

ῥόζω. latro: canum propriè, sed translate de hominibus pro ῥέγχω accipitur. Suid.

ῥόη. ῆς. ἡ. fluxus, fons, alueus.

ῥοθέω. μ. ήσω. π. ηκα. impetu feror, persequor.

ῥοθιάδω. impetuosè remigo, καὶ ῥοθιάζω, cõfertim, & cum uocis strepitu feror.

ῥόθιον. ου. τὸ. impetus, unda, fluctus, fluxus. propriè ἀ τοῦ κυνδιῶνος ὄρμη, ut annotat Arati interpres.

ῥοθοπυγίζω. nates clàm accedens extensa manu uerbero.

ῥόθος. ου. ὁ. impetus, undarum strepitus.

ῥοιά. ᾶς. ἡ. malum punicum: sed ῥοία, uoluta brum equorum.

ῥοιβδέω. μ. ήσω. π. ηκα. absorbeo. Neut. acc.

ῥοῖβδος. ου. ὁ. absorbitio.

ῥοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. emico. Neut. absol.

ῥοιζμός. ου. ὁ. sibilus, stridor.

ῥοιζέω. μ. ήσω. π. ηκα. sono, sibilo cum stridore, curro, insequor, ὁρμῶ, συρίττω, ἢ νέμω.

ῥοιζηδόν. cum magno impetu, uehementer, sonorè.

ῥοίζημα. ατος. τὸ. sibilus, currus, sonus.

ῥοῖζος. ου. ὁ, uel ἡ. stridor sibili, impetus cum stridore, fluctus uehemens.

ῥοίκοι. οἱ. mala punica.

ῥοικός. ή. ὁ. prauus, strabus, rugosus, κάμπυλος. Vnde ῥοικαὶ dicuntur mulieres quarum uuluæ rheumatismo, hoc est fluxionibus laborant.

ῥοισκοί. οἱ. corymbi aurei ornatus gratia, sacrorum fibulis annexi, ob mali punici similitudinem ita dicti.

ῥοισμός. ῥυμός.

ῥοίτιον. ου. τὸ. Rhœteum, promontorium, & urbs Troadis.

ῥομβέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluo fundæ in morẽ aut rhombi.

ῥομβοειδής. ους. ὁ, ἡ. figura geometrica, habens latera oppositа æqualia, & angulos oppositos æquales, sed non est rectangula, nec æquilatera.

ῥόμβος. ου. ὁ. trochus, puerorum ludus, uertigo, & instrumentum, quo mulieres uertendo nent, & quadrilatera figura, quæ tamẽ rectangula non est. Item piscis nomen.

ῥομβωτός. rhombi figura, κυμινήκης.

ῥομφαία. ας. ἡ. framea, iaculum longum.

ῥομφεῖς. lora quibus consuuntur calcei.

ῥόος, ῥοῦς. ου. ὁ. fluxus.

ῥοπαλίζω. fustigo, agito.

ῥοπαλισμός. ου. ὁ. tentigo.

ῥόπαλον. ου. τὸ. clauus, baculus, fustis.

ῥόπαλος. ου. ὁ. claua.

ῥοπή. ῆς. ἡ. momentum lancis huc aut illuc

Universidad de Deusto
Biblioteca

inclinantis, ictus oculi. Accipitur pro auxilio & potentia.
Ῥοπήιον. locus consitus.
Ῥοπτὸν. sorbile, sorbitio.
Ῥόπτρον. ε. τὸ. ῥόπαλον, malleus impulsor, fores propellens. Vide κορύνη. Calius libro 11. capite 17.
Ῥόος. ὁ. uel ῥοῦς. ὁ. fluxus.
Ῥοφάω. μ. ήσω. π. κα. & Ῥοφέω. μ. ήσω. π. κα. sorbeo.
Ῥόφημα. ατος. τὸ. sorbitio.
Ῥοφητόν. ὁ. τὸ. sorbile, uel ῥοφητὰ ὠά.
Ῥόφιον. ε. τὸ. fluctus, absorbitio.
Ῥοχθέω. μ. ήσω. π. κα. resono. suspiro. à soni asperitate. Neut. absol.
Ῥόω. fluo. Neut. absol.
Ῥοώδης. ους. ὁ, ἡ. fluxus.

PY.

Ῥυάδες. αἱ. uites quædam quæ alio nomine ψιυάδες dicuntur, flutæ, spargi.
Ῥύαμα ατος. τὸ. custodia.
Ῥύαξ. κος. ὁ. riuus, fluctus.
Ῥύας. άδος. oculi uitium, quando canthus lacrymas cõtinere nequit. Ῥυάδες σώματος, laxi corporis.
Ῥύατο. custodiebant, seruabant.
Ῥυαχεῖς. alueoli. Et ῥυάχιτος, βόρυβος, ἢ ὁ ἐν ὠρυοῖς.
Ῥύβδην, uehementer, abundè, celeriter, cum strepitu.
Ῥυγάδες. sedis rimæ. Alij ῥαγάδες appellãt.
Ῥυγχομαχεῖ. pugnat cum rostro, Datiu.
Ῥύγχος. ους. τὸ. rostrum, ῥάμφος.
Ῥύδην, &
Ῥυδόν. fusim, affatim, abundè.
Ῥύει. μ. ήσω. π. κα. fluo. Neutr. absol.
Ῥυζᾶν. lamentari, latrare.
Ῥύηθμαι. diffluam, peribo.
Ῥυηφενής. ους. ὁ, ἡ. diues, cui affluunt opes. παρὰ τὸ ῥύδην, καὶ τὸ ἄφενος. Vnde ῥυηφένεια, diuitiæ.
Ῥυθμία. ας. ἡ. consonantia.
Ῥυθμίζω. μ. ίζω. π. κα. apto, accommodo, dirigo, regulo, corrigo, cõpono. Actiu. accus.
Ῥυθμοποΐα. ἡ. rhythmorum efficlio.
Ῥυθμοποιός. ὁ. rhythmorum concinnator.

PY.

Ῥυθμός. ὁ. consonantia, μέλος, modulatio, modulus.
Ῥυπάνη. instrumentum fabrile, telum.
Ῥῦμα. ατος. τὸ. purgatio, aliquid quo pannus purgatur, striga. Quidam ῥύμμα scribũt. Item impetus, propugnaculũ, quod ῥύμμα quoque significare legimus.
Ῥῦμαι. libero, protego, custodio.
Ῥύμβειν. superbire.
Ῥυμβός. ὁ. τὸ. uertex, ὁ ῥόμβος.
Ῥυμβώ. flexus, in spiram circunuolutio.
Ῥύμη. ης. ἡ. uicus, impetus, φυλακή.
Ῥύμιγξ. torrens.
Ῥύμμα. purgamentum, σμῆγμα, strigil, ῥῦμα.
Ῥυμός. ὁ. temo currus. Sic dictum, quod teneat & conseruet currum alioqui fragilẽ
Ῥυμοτομέω. μ. ήσω. π. κα. uicos ordino, distribuo, uias, uicosq; seco & meto, ἀς ὁρθὸν πόω.
Ῥυμοτομία. ας. ἡ. uiarum & tramitum sectio atq; directio, metatioq;.
Ῥωιγχυτᾶται. naribus infunditur.
Ῥωίματα. ramenta.
Ῥύομαι. μ. ὑσομαι. π. υσμαι. libero, tueor, defendo, protego, custodio, seruo. Depon. accus. aliquando tamen passiue accipitur.
Ῥύπα pro ῥύπον. sorditiem, & pro ῥυπαρά.
Ῥυπάνω. μ. ανῶ. π. αγκα. sordido, fœdo. Vnde pro conuicior, maledictis lacero, infamo. Et contrario significatu, lauo, purgo, abstergo. Actiu accus.
Ῥυπαπᾶ. acclamatio nautica. Hesych. habet ῥυπάλλα.
Ῥυπαρεία. ας. ἡ. immunditia, sordities. Transfertur ad animum, & significat auaritiã. Est & genus sordidi ulceris.
Ῥυπαρός. ὸν. ὁ. sordidus, putris, auarus.
Ῥυπάω, uel ῥυπάω. μ. ήσω. π. κα. squaleo, sordeo. Neutrum absol.
Ῥυπίς. ίδος. ἡ. ruga.
Ῥυπόγραφος. ὁ. sordidarum humiliumq; rerum pictor.
Ῥυπός. ους. ὁ. sordidus.
Ῥυπόκονδυλος. ὁ. parcus, extremè sordidus, qui ne numulum quidem sumpti faceret ad ungues repurgandos.

Ῥυπος.

Ῥύπος. ους. τὸ. sordes, quæ in summis unguibus manuum ac digitorum colliguntur.
Ῥυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. sordeo, contamino. Neut. absol.
Ῥυπτικός. ὸν. ὁ. qui abstergendi uim habet.
Ῥύπτω. τὸ καθαίρω, abstergo, purgo.
Ῥυσά, uel ῥυσή. ῆρ. ἡ. tabes, γήρασις, corrugatio, siue rugarum sulcatio. Vnde & pro anu ponitur.
Ῥυσιάζομαι, &
Ῥυσιάζω. μ. άσω. π. ακα. capio pignus.
Ῥυσιον. pignus, saluum conducium, uadimonium.
Ῥύσις. ιος. ἡ. fluxus, uadum, fluxio.
Ῥυσίς. ίδος. ἡ. phiala aurea.
Ῥύσκομαι. ῥύομαι.
Ῥυσκήματα. τὰ. facierum senilium rugæ ac sordes. τὰ (inquit Suid.) ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γηγυρακότων σπιλώματα.
Ῥυσός. ὸν. ὁ. uel simplici σ, ῥυσὸς. rugosus.
Ῥυσόω. μ. ώσω. π. ωκα. corrugo, senesco.
Ῥυσσαίνω, &
Ῥυσάζω. μ. άσω. π. ακα. uiolo, per uim traho, extraho. Actiu. accus.
Ῥυσάκτυς. υος. ἡ. extractio cũ uerberatione,
Ῥύστης. ου. ὁ. liberator.
Ῥυτά. τὰ. uasorum genus, & ἱερὰ τὰ κπατοσκόπα, ἃ τὰ ἑλκυσά, χαλινὰ, τόξα, σέμφυλα.
Ῥυταγωγεύς. έος. ὁ. habena & lorum equi.
Ῥυτάνω. μ. ανῶ. π. αγκα. fœdo, conuicior, maledictis lacero, infamo. Actiu. accus.
Ῥυτήρ. ῆρος. ὁ. habena, frænum, lorum, flagellum, quo cædebantur serui, ὑστριχίδες. Itẽ custos, extendens arcum.
Ῥυτιδόομαι. μ. ώσομαι, π. ωμαι. rugosus sum.
Ῥυτιδώδης. ους. ὁ, ἡ. rugosus.
Ῥυτίδωσις. ιος. ἡ. corrugatio.
Ῥυτίς. ίδος. ἡ. ruga, ἡ σωληνοσμιγὴς σὰρξ. ἀπὸ τοῦ ῥύω.
Ῥυτός. ὸν. ὁ. fluibilis, fluxibilis, magnus trahẽdus, quod ferri non possit.
Ῥύτρον. τὸ. rutrum herba. Item redemptio, pro λύτρον.
Ῥύπλω. abstergo, ῥύπτω.
Ῥύτωρ. ορος. ὁ. seruator, liberator.
Ῥυφόν. ὸν. τὸ. incurruum. Aeolica dictio est.

Ῥυχάζετος. ὸν. ὁ. tumultus, συρφετός.
Ῥύψις, ιος. ἡ. purgatio.
Ῥύω. ῥύομαι, traho, custodio.

PΩ.

Ῥῶ. dico, fluo, ualeo, ago, perdo.
Ῥωή. ᾶς. ἡ. ῥοιά. Item costæ tenuiores, molliores q; ῥωαὶ dicuntur.
Ῥωβικώτερος ῶν. qui uix potest pronuntiare r, literam.
Ῥωγαλέως. ὸν. ὁ. fractus, quasi ῥαγαλέος, rimosus, lacerus.
Ῥωγάς. άδος. ἡ. scala, gradus.
Ῥωγμή. ῆς. ἡ. rima capitis profundior. Et generaliter rima & salebra: sicut
Ῥωγμός. οῦ. ὁ. tumor, scissura, fissura, hiatus terræ.
Ῥώδης. fluctuosus.
Ῥώδιγγες. tubera, uibices.
Ῥώθων. pars gutturis. Et ῥώθωνες, nares.
Ῥώκομαι. irascor, tristor.
Ῥῶμα. τὸ. uis, impetus.
Ῥωμαϊκός. ὸν. &
Ῥωμαῖος. ὸν. ὁ. Romanus.
Ῥωμαλέος. έος. ὸν. ὁ. robustus, ἀνδρεῖος.
Ῥωμαλεότης. robur, uirilitas.
Ῥωμέη λέξις. perpetua elocutio uertitur ab Aquila.
Ῥώμη. ης. ἡ. robur, potentia, sanitas, ualentia, fama. Inde & urbis Romæ nomen, quã Solinus Valentiam prius fuisse dictam Latinis tradit: alij à ruma, hoc est à mamma lupæ, quam suxerunt Remus & Romulus.
Ῥώμυμι. μ. ώσω. π. ωκα. &
Ῥωμύω. ualeo id est sanus sum, & firmus, cõfirmo. Ἐρρωμένος, robustus.
Ῥῶμος. ὁ. remus.
Ῥώνιος. ὁ. ὁ. diues, ἄξιος, πλούσιος.
Ῥώξ. γός. rupes, arena, acinus, uua.
Ῥώομαι. fluo, uel promptè & generosè sto.
Ῥῶπες. uirgulta, yluosæ plantæ, unde ῥωπάγραφοι dicuntur. Item loca syluosa. Item pigmenta, μίγματα. Cæ. li. 11. cap. 57.
Ῥωπεῖον. τὸ. locus uirgultis plenus, frutex, uimineum uirgultum.
Ῥωπογράφος ὁ. quidam comicus Demo-

Universidad de Deusto Biblioteca

sthen. uocauit per cauillum.

Ῥωποπώλης.ε.ὁ. minutarum & omne genus rerum uenditor, pigmentarius, μυρεψός. aliàs ῥυποπώλης.

Ῥωπικά.τὰ,merces uariæ,τὰ παρεμπορεύμενα

Ῥωπικός.ε.pretiosus,τίμιος,ὠραῖος. (τα. Ῥώπορ.τὸ.&

Ῥῶπος.ε.ὁ.fasciculus seu farcina è diuersis rebus colligata, & cõfusio quædam uariorum colorum, miscellanea colorum, coaceruatio, mixtura pictorum & unguentorum, quod item significat παντοδαπόν φόρτον, id est miscellaneum onus. Item ῥῶπος nulla re dignus. Cæl. libro 11. capite 57.

Ῥωρός. uehemens.

Ῥῶσθ.σπουδάζειν,ualere,posse.

Ῥῶσις.ιος.ἡ.sanitas.

Ῥωστήρ.ῆρος.ὁ.malleus.

Ῥωστήριον.impetus,incitatio.

Ῥωστικός.ε.ὁ.corroborans,impetuosus.

Ῥωχμός.ε.ὁ.scissura,χάσμα,terræ discessio. Homer.ῥωχμὸς ἔην γαίης.

Ῥόχω.dentibus fremo.

Ῥώψ.uirgultum,& ῥῶψα,herba tenera.

Ῥώω.μ.ώσω.π.ωκα.firmo. Thucyd.ἔῤῥωτο,id est προυθύμιζο,properabat.

Σ A.

Α. lingua Megarẽsium, Herodiano teste, significat τινὰ, id est quædã.

Σᾶ.pro σῶα, contracte.

Σαβάζειν.bacchari tripudiare more bacchantium, ouare. Vnde

Σαβάζιος. Bacchus, ab eiusmodi sabasmis et furiosis saltationibus. aliàs Ϛβάζιος. Nam barbari, præsertim Phryges Ϛβάζειν pro ὐάζειν utuntur. Cæl. libro 4. capite 15.

Σαββατικὴ ἡμέρα.septima dies.

Σάββατον.ε.τὸ.sabbatum. Hebræa uox qua significatur quies, nam eo die nempe septimo cuiusque hebdomadæ, Iudæis fas non erat quicquam agere. Plutarch. innuere uidetur σάββατον dici à Ϛβάζειν. Iudæi enim eo die se inuicem ad largius bibendũ inuitare soliti erant. Cælius libro 4. cap. 15. & libro 7. capite 42.

Σαβοῖ.debacchantis acclamatio atq; cõpellatio. Vtitur Demosth. eo contra Aeschinem, τὸν βοῶν τὸν υἱὸν, Ϛβοῖ. Nam probris insectatus Aeschinem, ut qui matrem comitari solitus fuerit, atq; unà cum ea sacra colenti clamare τὸν υἱὸν, Ϛβοῖ. Strabo lib. 10. Geogra.

Σάβ&. Bacchi sacerdos, locus Bacchosacer.

Σαγανάω.ας.ἀ.piscatio.

Σάγανον.sagum,tegmen.

Σαγάπηνον.ε.τὸ.sagapenum,succus est herbæ cuiusdam ferulam referentis, nascentis in Media. Alij legunt Ϛβάπηνον.

Σάγαρις.ιος.ἡ.gladius Persicus.

Σάγη.scutum,tegmen,arma,stragulum.

Σαγηνευτὴρ.ῆρος.ὁ.piscator.

Σαγηνόω.μ.ώσω.ευκα.irretio, circundo retibus,illigo,euerriculo, Valla interprete.

Σαγήνη.ης.ἡ.uerriculum, uel euerriculum, à uerrenda aqua uel mari.

Σαγίς.pera,saccus.

Σάδμα.ατος.τὸ.cumulus,theca clypei. σάγη enim clypeus dicitur, imò tota panoplia. Cælius libro 11. capite 48.

Σαθύω,calefacio,foueo,θάλπω.

Σάθυ.ης.ἡ.ueretrum.

Σαθρός.ᾶ ὁ.debilis,marcidus,flaccidus,carriosus,detritus,putris.

Σαίνυροι,& σαινυείδεις.οἱ.dicuntur equi uel canes caudam perpetuò mouentes.

Σαίνω.μ ανῶ.turbo,terreo,commoueo. Item arrideo,adulor,mulceo: sumptum à canibus caudam mouentibus.

Σαίρω.μ αρῶ.uerro,id est scopo,scopis purgo. Item rideo,gaudeo,obstupeo,hio,labia diduco.

Σαϊτικὸς νόμ&. mos uetus, lex saitica nuncupata, de qua Plato in Timæo.

Σακάδιον.genus musici organi.

Σάκαγδος.pudendum muliebre.

Σακέλλα,&

Σακκίδιον.marsupium,sacculus.

Σᾶκες.Thraces.

Σακίσπαλος.ε.ὁ.scutum quatiẽs, bellicosus.

Σακεσφόρος.ε.ὁ.scutifer.

Σακεύω.τὸ ὑλίζω,Herodoto.

Σακκίζω.sacellare, quod est uinum saccis perfusum corrigere.

Σακκίον.ε.τὸ.saccus,crumena.

Σάκκος.ου.ὁ.saccus,cilicium.

Σάκος.ους.τὸ.scutum,barba.

Σακοφόρος.&σφόρος.

Σάκτος.ε.ὁ.sacculus.

Σάκωμα.æquipondium.

Σάλα.cura,damnum.

Σαλάζειν.sluprare,turbare.

Σαλάγη.clamor.

Σαλαΐζειν.lamentari,ὀλωᾶν,κόπτεσθ.

Σαλάκωνες.οἱ.molles,effœminati,alij prodigos interpretantur. Cælius libro 7. capite 16.

Σαλακωνίζειν.τὸν πρωκτὸν αἰχρῶς κινεῖν,id est nates parum decorè mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Aristoph. σαυλοπρωκτιῶν quoq; uocat. Sunt qui dictũ trahant à Salacone quodam molliculo, et deliciis diffluente.

Σαλάμβη.ης.ἡ.insumibulum,fenestra.

Σαλαμίνια.ας.ἡ.nauis publica uocabatur apud Athenienses, qua euocati ad iudicium subuehebantur.

Σαλάω.μ.άσω.ω.ακα.quatio. Actiu. accus.

Σάλαγμα.τὰ.quæcunq; in uasis condita seruantur ad uictum nostrum. Cælius lib. 16. capite 38.

Σαλεύομαι.labor,iactor.

Σαλεύω.μ,εύσω.ω.ευκα.coagito,quatio, agito,moueo,fluctuo,commoueo,salio.

Σαλμυδησσός.ε.ὁ.litus iuxta Euxinum pontum uadosum & periculosissimum.

Σάλος.ε.ὁ.commotio ac tumultus: propriè maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris et iactatio, procella, uertigo, uacillatio

Σαλπάω.curiosè incedere, & accuratè, ut molliculi, Ϛλακουνίαν.

Σαλπη.ης.ἡ.salpa piscis genus, qui bos etiam dicitur.

Σάλπιγξ.γος.ἡ.tuba. Item auis quædam, & instrumentum bellicum.

Σαλπίζω.μ.ίξω.π.ιχα.buccino. Neutrum absol.

Σαλπικτής.ε.ὁ.tubicen.

Σαμάνω.sigillo,σφραγίζω.

Σαμαίνη.ης.ἡ.nauigij genus bireme, rotũdũ & concauum, atq; in uentris similitudinẽ formatum, ut mare percurrere & celeriter conuerti posset. à Polycrate Samiorũ tyranno primo inuentore nomen habens, authore Plutarcho. Alij numisma hoc nomine intelligunt. Cæl. libro 4. cap. 31.

Σαμακία.τὰ.ornamẽta quædam muliebria.

Σάμαξ.butomus iuncus, aut gramen, crates sporta.

Σάμβαλα.τὰ.calceamenta,σάνδαλα.

Σαμβύκη.ης.ἡ.sambuca, hoc est triangulũ instrumentum musicum, quod ex inæqualibus, longitudine sicut & crassitudine, neruis efficitur, ut scribit Porphyrio.

Σαμβυκίστρια.αἱ.mimæ.

Σάμη,& σάμος.insula Samus, quæ nunc Cephalenia.

Σάμιος.ὁ ἀπὸ σάμης τῶας:Ϛμιᾶος uero, ὁ ἀπὸ σάμης.

Σαμνιστρίς.ίδος.ἡ.iaculatrix.

Σαμφόρα.equi quibus impressum Ϛμ, hoc est σ, ut Dores uocabant: quemadmodum ἱππωτίαι, quibus κ.

Σάμψυχον.amaracus.

Σαμψυχίζομαι.sanguinem odorem repræsento.

Σανδάλιον.ε.τὸ.sandalium, calceamentum muliebre.

Σανδαράκη.ης.ἡ.apum cibus, rythace, & color quidam metallicus.

Σάνδυξ.υκος.ὁ.genus cerussæ, à colore sandrachæ.

Σανιδώδης.ους.ὁ,ἡ. assamentorum similis.

Σανίδωμα.ατος.τὸ.tabulatum.

Σανίδωμαι.tego,tabulo. hinc σκανίδωμένα τὰ πλοῖα,tecta tabulata.

Σανίς.ίδος.ἡ.tabula,asser,slipes,δύρα.

Σάος.α.ὁ.sospes,σῶος:& proprium fluuij.

Σαοσίμβροτος.ε.ὁ.seruans homines.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Σαοφροσυν.prudentia, temperantia.
Σαόφρων.ονος.ὁ.prudens, sanæ mentis.
Σαόω.μ.ώσω.π.ωκα.saluo. Actiu. accus.
Σαπέρδης.ε.ὁ.saperda piscis, ponticum opsonium, qui alio nomine coracinus appellatur. Cælius libro 7. capite 47.
Σαπία.ας.ἡ.συπιδίων, caries, putredo.
Σαπίζω.putresco.
Σαπρόκνημα ὀλκή.putrescentia ulcera.
Σαπρός.οῦ.ὁ. marcidus, uetustius, putris, turpis.
Σαπρότης.ητος.ἡ.marcedo.
Σαπφόραι. Σμφόραι.
Σαπφώ.όος.ἡ. Sappho, una ex nouem poëtis Lyricis.
Σαράβαρα.ας.ἡ.uestis persica, τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα, Hesych.
Σάραβος.ε.ὁ.uel σάραβον, muliebre pudendũ, cunnus.
Σάραγος.minister.
Σαράπις.ιδος.ὁ. Sarapis deus, quem Alexãdrini colebant, uestis quædam Persica.
Σαργάνη.ης.ἡ.sporta, ἢ σάργανος, ὁ ἀγροῖκος.
Σαρδάζω. Sardonium ridere.
Σαρδαναφάλος.ου.ὁ.morio. γελοτοποιός.
Σάρδιος.lapis pretiosus.
Σαρδώνιος πόα. Sardonia herba, quam Latini ranunculum uocant. Ea iuxta Dioscoridem in cibo potu'ue sumpta mentis alienationem & cum labiorum contractione eas cõuulsiones facit, ut risus speciem præbeat, à quo euentu natum prouerbium est, Sardonius risus.
Σάρισα.ης.ἡ.hasta Macedonica.
Σαρισοφόρος.ε.ὁ.sarissatus, hastam sarissæ portans.
Σαρκάζω.μ.άσω.π.ακα.amarulentè rideo, naso suspendo, subsanno, summis labris aliquid attrabo, & uello.
Σαρκασμός.ε.ὁ.sarcasmos, ironiæ genus, dicacitas concinna, exacerbatio.
Σαρκίδιον.ου.τὸ.σάρκιον.
Σαρκιστός.ου.ὁ.carnosus.
Σάρκινος.ου.ὁ.carneus: materiam significat, non qualitatem, quam notant cum dicunt. Σαρκικός.

Σάρκιον.caruncula.
Σαρκίτης.ὁ.qui in carnem redegit.
Σαρκοκόλλα.lacryma arboris nascẽtis in Perside, similis thuris pollini, Latinè etiam artemonia.
Σαρκολαβίς.forpex.
Σαρκοξίζω.carnem à cute aufero.
Σαρκοφαγία, & κρεοφαγία.ἡ.esus carnium.
Σαρκοφάγος.ε.ὁ,ἡ.carnem comedens. Ponitur pro τάφος.
Σαρκόω.μ.ώσω.π.ωκα.incarno, uulnus incarno. carnesco, carne expleo. Actiu. accus.
Σαρκώδης.ης.ὁ,ἡ.carnosus.
Σάρκωσις.ιος,ἡ.incorporatio.
Σαρμός.cumulus terræ, arena, tegmentum, fœnum.
Σάρξ.κός.ἡ.caro.
Σωρος.arca, domus lignea.
Σαρρύνθιος.desipio, uanus fio.
Σαρῶ.uerro, orno.
Σάρωθρον.scopæ.
Σαρῶμα, & σάρωσις.τὸ φλοιοκάλημα.
Σαρῶμαι.scopis purgor.
Σάρων.νος.ὁ.libidinosus, pudendum muliebre, rete uenatoriũ. Item Sarondeus nauticus, à quo & Saronico mari cognomen inditum, ut scribit Aristides in Themistocle. Pausanias scribit σάρωνα Aethiopiæ maritimæ regioni imperasse. Hinc & apud Græcos prouerbium illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, σάρωνος ναυτικότερος.
Σατνιόης.ντος.ὁ.fluuius Phrygiæ.
Σάτυρ.mensura quædam frumenti.
Σατραπεία.ας.ἡ.præfectura.
Σατραπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.sum præses.
Σατράπης.ε.ὁ.satrapa, id est præfectus prouinciæ. Persicum est uocabulum. Alexan. Genial. libro 4. capite 23.
Σάτ]ω.μ.ώξω.π.αχα.honoro, impleo, consitio, onero, instruo. Actiu. accus.
Σατυεία.ας.ἡ.genus esculenti ex herba.
Σατυέιασις.ιος,ἡ.priapismus, & totius corporis cancer, elephantiasis.
Σατυείζω.arrigo, arresso.
Σατυεισμός.ε.ὁ.motus siue pruritus ad uerenerem, augmentum adenum post aures.
Σατυεικὸς χορός.satyricus chorus.
Σατυειῶ.prurio ad uenerem instar Satyri.
Σάτυρος.satyrus, παρὰ τὸ σάθω τὸ ἀιδοῖον
Σαυαρμορτότ]ω τὰ μέρ.inter se atq; apte cõglutinans aliqua, Plutarch. in Polit.
Σαυκός.ε.τὸ.aridum. Hesyc. σαυκρὸν habet.
Σαυλοπρωκτιᾶν.τὸ ἐλακωνίζειν.
Σαῦλος.uitiosus fluxusq; delicatus, leuis, quietus.
Σαυλδω.deliciari, τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι.
Σαυνία.τὰ.missiles lapides.
Σαυνός.tener, mollis.
Σαῦρα.ας.ἡ.lacerta, & piscis quidam Συρὸς dicitur.
Σαυρία.ας.ἡ.corruptio, segetum iaculum, uenabulum.
Σαυρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.destruo segetes, iaculor, ferio.
Σαυρίδιον.nasturtium.
Σαυροειδὴς.τὸ.simile lacertæ.
Σαυρομάται.οἱ. Sauromatæ, ab oculis scilicet lacertinis.
Σαῦρος.ε,lacertus animal.
Σαυρωτήρ.ῆρος.ὁ.locus ubi hasta locatur, et iaculi manubrium, cuspis hastæ.
Σαυτοῦ.tui ipsius.
Σαυχμός.putris, debilis.
Σαφα.manifeste.
Σαφαμαμύσσ.τὸς.calamitatibus succumbentes, apud Xenoph.
Σαφεια.ας.ἡ.declaratio.
Σαφέστατα.manifestissimè.
Σαφηνέστατη γλῶσσα.explanatissima lingua.
Σαφήνια.ας.ἡ.claritas.
Σαφηνίζω.μ.ίσω.π.ικα.declaro. Actiu. acc.
Σαφὴς.ὁ,ἡ.manifestus, ἀληθὴς.
Σαφήτωρ.ορος.ὁ.uates uerus, interpres.
Σαφόω.μ.ώσω.π.ωκα.saluo. Actiu. accus.
Σαφῶς.perspicuè, sanè.
Σάω, &
Σαόω.idem quod σώζω, seruo.
Σαῶτρος.saluus, incolumis.

Σ B.

Σβεννύω.μ.σβέσω.π.κα.extingo, obscuro.

Σβέσις.ιος.ἡ.extinctio. Aristot. scribit luminis extinctionem, quæ per se fit, μάρανσιν uocari, quæ ab alio σβέσιν.
Σβεστικὸς.ε.ὁ.qui extinguendi uim habet. unde σβεστικὰ κωλύματα, machinamenta ad restinguendum ignem.

Σ Ε.

Σὲ.te.
Σεβάζομαι, &
Σεβάζω.μ.άσω.π.αζα.colo et ueneror religiosè, admiror, obstupesco.
Σέβας.τὸ.reuerentia, adoratio. ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις, λατρεία ἢ ἡ διὰ τῶν ἔργων θεραπεία.
Σεβάσθη.coluerunt.
Σέβασμα.ατος.τὸ.cultus deo, aut ei, qui maiestatem quandam obtinet, exhibitus. Interdum id, cui reuerentia exhibetur, uelut ara, simulacrum, monumentum, delubrum, statua, & id genus alia.
Σεβασμιάζω.ueneror, pius sum.
Σεβάσμιον.ου.τὸ.reuerentia.
Σεβάσμιος.ε.ὁ.pius religiosus, uenerabilis, uenerandus. Σεβάσμιον ἀξίωμα, & σεβάσμιος τιμή, augusta dignitas.
Σεβαστός.ὁ.adorabilis, honorabilis. Imperatorib. Romanis, in primis Octauio Augusto, peculiare hoc nomen fuit.
Σεβίζω.μ.ίσω.honoro, benedico.
Σέβις.ἡ.πάξις, fixio, firmitas.
Σέβομαι.colo, ueneror. Depon. accus. Accipitur aliquando passiuè pro color.
Σεβόμενος.colens, religiosus.
Σέβω.idem quod σέβομαι. Actiu. accus.
Σέδας.τὰς.καθέδρας.
Σέες.tui, à σεὺς recto inusitato.
Σέθεν Dorice, &
Σεῦ Ionice, pro σοῦ.tui primitiuè.
Σειληνός. Silenus, Bacchus. παρὰ τὸ σείεσθαι τῇ γλώσσῃ
Σείνεται.lædit, nocet.
Σειρία.ας.ἡ. Thessalia.
Σείρ.ρος.ὁ.sol.
Σειρά.ας.ἡ.catena, uinculum. nam εἴρω necto est.
Σειράζω.uinculum traho

Universidad de Deusto
Biblioteca

Σειραίνω. μ. ανῶ. exicco.

Σειρᾶος. ε. ὁ. nomen dextri equi currus, quando ludebant in theatro.

Σείραιος οἶνος. defrutum, sapa, ἕψημα.

Σειραφόρον. ἡ γυμνικόν, καὶ σειραφόρος ἵππος, ὁ ἔξω τῆ ζυγῆ.

Σειρήν. ῆνος. ἡ. siren apis genus, aut certe apũ domũcula. Est & fabulosarum mulierum una, quarum hæc nomina fuisse dicuntur Parthenope, Leucosia, & Ligia. Deducitur autem uox non à σύρω quod est traho, ut quidam uolunt, sed à σείω, uel ἀπὸ τῆς σειρᾶς. Significatur hoc nomine & auicula quædam, & indumentum quoddã prætenue.

Σειρῆναι. uocantur pellucida amicula.

Σειριάω. μ. άσω. π. ακα luceo, ficco, capitis in flammatione laboro.

Σειρίδες. funiculi, uincula, torques.

Σείριος. ε. ὁ. Sirius stella, quæ canicula dicitur Ponitur, prosole ardẽtiore, sicut σείρ. ἀπὸ τ σειραίνω τὸ ξηραίνω, ἢ σφεδὸν, τὸ ἐκκαῦσαι, ἡμᾶς ἤγειρε δι ἰδρώτων. Est etiam uestimenti tenuis genus.

Σειρομάστης. ε. species iaculi, hasta.

Σεισάχθεια. ας. ἡ. alleuatio debiti communis, quasi onus excussum. Nouas tabulas Latini uocant, id est χρεῶν ἀποκοπάς.

Σεισίχθων. ονος. ὁ. motor terræ. Epitheton Neptuni.

Σεισματία. ας. ἡ. &

Σεισμός. ῦ. ὁ. terræmotus, terræ quassatio. Plutarc. in uita Cimonis, σεισματίαν προφορήσαι τὴν τάφρον τῶν ἱππέων ἐπὶ τὸ γυμνάσιον.

Σεισπυγίς. ίδος. &

Σείσυρα. ας. ἡ. auicula quæ assiduè caudam quatit. quidam motocillam uocant.

Σῆρον. ε. τὸ sistrum, crepitaculum æneum in sacris Isidis solenne.

Σῆσον. uas testaceum.

Σέω. μ. σέσω. π. κα. quatio, concutio, uentilo iactó, decipio, turbo. ἔσεσα, terræmotus fuit. Actiu. accus.

Σηλαγέω. μ. ήσω. π. κα. luceo. Neut. absol.

Σηλαγίζω. luceo, ardeo.

Σηλώναι. lampades.

Σῆλας. αος. τὸ. iubar, lumen, στίλας, fulgur.

Σηλαφόρος. ε. ὁ. lucifer, splendidus.

Σηλάχη. pisces sine squamis, cartilaginati.

Σηλάω. splendeo.

Σήλγη. ης. ἡ. ciuitas Pisidiæ, unde ἀσήλγημα dicta, quòd ibi intemperanter uiueretur.

Σηλίας. iubar, splendor, lumen, fulgur.

Σηληνίς. poculi genus, à Seleuco rege dicti. Item calceamentum muliebre, & auis quædam locustis uescens.

Σηληναῖα. ας. ἡ. luna.

Σηληναῖος. ε. ὁ. lunaris.

Σηλήνη. ης. ἡ. luna παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν.

Σεληνιάζομαι. sum lunaticus, syderor. Furor est non perpetuus, sed certis recurrit interuallis.

Σεληνίδιον. τὸ. lunulæ. Et σεληνίς, amuletũ quod pueri collo gestant.

Σεληνίτης οἶνος. ex apio confectum uinum.

Σελίδωμα. tabula lata, σέλμα.

Σέλινον. ε. τὸ. apium, διὰ τὸ σεύειν ἐν τοῖς ἔλεσιν. Item muliebre pudendum.

Σελίς. ίδος. ἡ. spatium inter lineas, liber, pagina, carina nauis.

Σεμίζειν. sellisare, ambitiosum esse, simulare opes cum sis inops, à Sello quodam, qui cum pauper esset, diues tamen haberi studebat.

Σεμοί. οἱ. Selli, gens Epirotica, Iouis sacerdotio consecrata, qui & ἕλλοι dicuntur.

Σέλμα. ατος. τὸ. tabula, fundũ maris, trãstri.

Σελμίδες. αἱ. rudentes, tabulata.

Σελπίδες. ἄι. rates, χελδίαι.

Σεμίδαλις. ιος. ἡ. siligo, simila, similago. Est autem siligo apud Plinium nõ modo grauum delicatissimi & primarij Africi tritici, sed medulla siliginei grani. παρὰ τὸ σμῶ τὸ καθαίρω, καὶ τὸ ἄλις, τὸ λεπτομερέστατον. Budæus de Asse.

Σεμιδαλίτης ἄρτος. ex similagine factus panis.

Σεμίραμις. columba syluestris, palumbes.

Σεμναί. αἱ. deæ Eumenides. Sic uocabãtur furiæ apud Athenienses, bene ominandi gratia, quibus sacrum fiebat in curia Areopagitarum, ut quas existimari uolebãt eius esse curiæ præsides, in qua sicarij iudicabantur, tanquam uindices & ultrices hominum necatorum. Quibus sacrificuli ob id tres erant instituti, id est ἱεροποιοί. Budæus in Annot.

Σεμνεῖον. ε. τὸ. Scytharum locus ubi mysteria peragebant. Vnde pro loco ponitur, ubi congregantur uiri honesti, aut domo sacra, monasterio.

Σεμνηγορέα. ας. ἡ. concio honesta.

Σεμνολόγημα. ατος. τὸ. grauis & reuerenda oratio. Significat etiam ἐνδοξον, καὶ θαυμαστὸν, καὶ ἄξιον ἐντροπῆς, καὶ μέγα, καὶ ἔξιν ἔχον.

Σεμνόθεοι. οἱ. diuini humaniq; iuris peritissimi, ac religione dediti, quales appellati sunt philosophi & gymnosophistæ apud Diogenem.

Σεμνολογία. ας. ἡ. idem quod σεμνολόγημα, uenustus sermo, & grauis, & lepidus, scitéq; compositus, ut rhythmi Isocratis.

Σεμνόλογος. glorioſus.

Σεμνολογοῦμαι, & σεμνολογῶ. speciosè & grauiter loquor, dicendo orno et celebro. Pausan. ἐμοὶ δοκεῖ, Ἀθηναῖοι περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐσεμνολόγησαν, id est ἐσεμνολογήσαντο. Atticæ laudes prodiderunt, magnificè de Attica locuti sunt. Item iacto, ostento, glorior, Basil. Budæus Com.

Σεμνομυθέω. μ. ήσω. π. κα. scitè fabulã narro

Σεμνοποιοῦμαι. grauiter me habeo, in grauitatem me compono, honestos & speciosos mores præ me fero.

Σεμνοπροσωπία. oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ. honestatem et grauitatem aspectu & ore præ me fero, superbus sum, grauem faciem ostendo.

Σεμνός. ή. ὁ. castus, pudicus, grauis, serius, uenustus, uenerandus, honestus, innocens, religiosus. Vnde σεμνὰ uocant sacrata & inaccessa loca.

Σεμνότης. ητος. ἡ. castitas, sanctimonia, authoritas, grauitas, uerecundia, seueritas morum, qualis est in uirginibus & iuuenibus probè & pudicè institutis.

Σεμνολόγημα. ατος. τὸ. σεμνολόγημα.

Σεμνύνομαι. grauiter me habeo, cum grauitate ago & compositè, ad grauitatem me compono. Idem quod σεμνολογοῦμαι, nisi quod illud in oratione magis consistit, hoc autem extra uerba in reliquo habitu.

Σεμνύνω. μ. υνῶ. π. υνα. idem sicut σεμνολογῶ, honesto, orno, glorior. Actiu. accus.

Σεμνῶς πάνυ. uenustè admodum.

Σέο. tui, pro σοῦ.

Σεοί. δῖ, Doricè.

Σεπασία. forum fuit Capuæ, in quo negotiabantur unguentarij.

Σεπτενύω. μ. ύσω. π. υνα. ueneror, σέβω.

Σεπτήριον. ε. τὸ. nouennalis solennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ, quam Apollo aduersus Pythonẽ gessit, quem ad Tempe usq; persequutus fuerat. Quidam scribunt Pythonem metu fugisse: aliỹ saucium ac fugiẽtem in ea, quam nunc sacram uiam dicimus, priusquàm Apollo eum consecutus esset, occubuisse, ita sepultum à filio (qui nomen ἄνξ) ab Apolline inuentum. Quarum omniũ rerum σεπτήριον imitatio quædam est.

Σεπτός. ή. ὁ. uenerandus, pretiosus, sanctus.

Σειέλω. firmo, fulcio, σειέλω.

Σειεις. ιος. ἡ. intybum, siue cicorium. Item cingulum catena.

Σείειρος. herba quædam sol, formica alata.

Σίρφος. ου. ὁ. insecti genus fornicæ simile, culex.

Σεσαγμένος. ή. ὁ. repletus, onustus, sago uestitus.

Σεσαγμένοι ἵπποι. sellis instrati equi.

Σεσηραγγόμενος. ὁ. lacunosus.

Σεσηρός. rictus, id est minax oris habitus, ut canes rugientes.

Σεσηρώς, κεχηνώς.

Σέσιλος. ε. ὁ. cochleæ nomen, quæ in sentibus & fruticis hærere solet.

Σεσιμωμένοι. parum inducti, turbati, inordinati, σεσοβημένοι.

Σεσοφισμένως. scitè.

Σέσυρος. ε. ὁ. ueterator, astutus.

Σεύαμαι. τὸ σεύομαι.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Σεύατο.ἄρμησεν,irruit.
Σεύθω.concitetur.
Σεύομαι.μ.εύσομαι.ἀόρ.α.ἐσσύθην. ἀόρ.β.ἔσσυνα.cico,moueo,concito,excito,persequor.
Σεύς.uermis,sed obliqui tantũ in usu sunt.
Σεῦτλον.ε.τὸ.beta.
Σεύω.idem quod σεύομαι.
Σέω.gemini Castor & Pollux Lacedæmonijs,quibus σωτὴρ pro θεοὶ dicuntur.
Σέω.σείω,σεύω.

ΣΗ.

Σήγισρον.stragulum.
Σήθω.attamino,cribro,incerno.
Σκάλλω.μ.άσω.π.ακα.cõcludo,stabulor,proprie de agnis. Translatè fugio.
Σκηνήτης,uel σκηνίτης, uel σκηνήτης.ου.ὁ. gregis custos,stabularius,ædituus.
Σκηλη.ης.ἡ.pedissequa,proma. Idem quod
Σκηνὶς.ίδος.ὁ,uel ἡ.uerna,cubicularia, ancilla,seruus. Aristoph. Vespe.ὅτι πρὸ θύρας ἀνεῳξεν ἡ σκηνὶς λάθρα.
Σήκιτος.ε.ὁ.pinguis.
Σηκολόαι.οἱ.latrones,prædones.
Σηκός.ῦ.ὁ.stabulum in quo seorsum agni lactentes clauduntur,loculamentum,mandra. Item templum, uel pars templi interior,quæ alio nomine adytum dicitur. Significat etiam pondus, hinc ἀντισήκωσις, ἡ ἀνῖσάθμησις. Item sacra olea.
Σηκύλη.ἡ.idem quod σηκὶς,& σηκίλη.
Σήκωμα.æquipondium,hoc est pondus quod altrinsecus additur ad æquilibrium faciendum. Vitruuius sacoma dixit.
Σηκωτὴρ.lorum iugi,ὁ τῦ ζυγῦ ἀναφορεύς.
Σηλία.id est τηλίαι et τὰ σήλια,uasa quædam in quibus fit panis,parua dolia.
Σῆμα.ατος.τὸ.sepulchrum,monumentum,signum,ut σῆμα αἴρειν,signum uellere & tollere in bello.
Σημᾶία.ας.ἡ.imago,signum.
Σημαίνομαι.coniecto. Item obsigno.
Σημαίνω.μ.ανῶ.significo,indico, do signum ut σημαίνειν τῷ ἴφθιμον,signum dare pugnæ,σημαίνειν κατάλυξιν,signum ponendis castris dare. Item obsigno, σφραγίζο-

μαι. Item edico,impero,imperito. Vnde τὰ σημαινόμενα προστάττειν, parere mandatis,imperata facere.
Σημάντωρ.ὁ.significatiuus.
Σημαντήρ.ῆρος,ὁ.res qua significatur.
Σημαντικός.ἡ.ὁ.significatiuus.
Σήμαντρον.ε.τὸ.signaculum,σφραγίς.
Σημάντωρ.ορος.ὁ.signator,significator.
Σημασία.ας.ἡ.significatio.
Σημειογραφῶν.notis & conscribendi cõpendijs scribere.
Σημειογράφος.ὁ.ταχυγράφος,exceptor actuarius,qui notis scribit,ut uerba oratorum subsequatur.
Σημεῖον.ε.τὸ.signum,nota,uestigium. Est etiam punctum,id est ἐξύτερον,ἀκαριαῖον. Σημεῖον δὲ locutio est, pro huius rei quam dico signum est, & argumentum: & sine uerbi substantiui aut alius adiectione dicitur. Budæus Com.
Σημειῶμαι.annoto,& idem quod ἀποσημειῶμαι. Item commentarium rerum scribo, ex quo fiat postea historia. Est etiam insignio,signum prætendo uel imitor, Greg. Accipitur etiam passiuè pro insignior, notor,apud eundem. Bud. Com.
Σημειόω.μ.ώσω.π.ωκα. idem quod σημειῶμαι id est noto,excipio. Actiu. accus.
Σημοφόρος.ε.signifer.
Σημειώδης.ους.ὁ,ἡ.qui aliquid notat.
Σημείωσις.ιος.ἡ.scriptio,superscriptio, commentarius.
Σήμερον.hodie.
Σημότης τῶν ὀδόντων,incuruitas dentium.
Σῆν χάριν.tua gratia. ἀντὶ τοῦ σὴν χάριν σου.
Σηνίκη.multipes animal onisci simile, quasi drupes lacertæ simile.
Σηνῦρος.caudam motitans,adulans. de canibus & equis dicitur.
Σηπεδών.όνος.ἡ.marcedo,putredo,caries.
Σηπία.ας.ἡ.sepia.
Σηπίδιον.ε.sepiola.
Σήπιον.ε.τὸ.sepium.
Σήπομαι.μ.σήψομαι.π.ημαι.ἀόρ.β.ἐσάπην, putresco,rancesco. Depon. absol.
Σήπω.medicamenta, quæ uim habent erodendi putrefaciendiq.

Σήπω.μ.ήψω.π.ηφα putrefacio.
Σηραγγώδης.ους.ὁ,ἡ.rimulentus,inanis,uacuus.
Σήραγξ.αγγος.ἡ. antrum,cauerna,hiatus terræ,locus altus & præruptus.
Σῆρες.οἱ.Seres populus, uel uermes nentes sericum.
Σηρικγώδης.σηραγγώδης.
Σηρικόν.ῦ.τὸ.sericum.
Σήρω.aperio.
Σής.σῆος.ἡ.erugo,tinea.
Σησάμη.ε.ἡ.panis ex sesamo factus.
Σήσαμον.ε.τὸ.sesamum frumenti species.
Σήσαμα.ε.ἡ.idem,& urbs Paphlagoniæ.
Σησαμῖς.ῖδος.ὁ.genus placentæ, ex sesamo & melle. Differt autem à σησάμη, quod idem est,quod σησαμὶς. unde σησάμινον ἔλαιον, quod & σήσαμον dicitur,quo Cyri perungebantur milites. Cæl.
Σησίς.ancilla,σηκίς.
Σηστός.ῆ.ὁ.& ἡ.Sestius,urbs est maritima è regione Abydi, in qua habitabat Ero puella,de qua Musæus.
Σῆτρον.cribrum,cymbalum.
Σητᾶτος.cribratus.
Σητάνεος.ε.ὁ.panis ex farina purgata.
Σητόβρωτος.ε.ὁ.comestus à tinea.
Σήψ.πός.seps,genus serpentis.
Σῆψις.ιος.ἡ.putrefactio,corruptio.

Σ Θ.

Σθεναρός.ᾶ.ὁ.&
Σθενής.ὁ.potens,ualidus.
Σθένος.ους.τὸ.potentia.
Σθενόω.μ.ώσω.π.ωκα.confirmo. Apud Sophoclem,pro possum. Et σθένοντες potẽtes apud Euripidem. Actiu. accus. iung.
Σθένω.possum.
Σθενὼ.όος.ἡ. Stheno soror Medusæ.
Σθηθιδιον.medium pectoris.

Σ Ι.

Σιαγών.όνος.ἡ.maxilla.ὅτι σάττεται πτειαγόμενα.
Σιαλίζω.μ.ίσω.saliuam glutio.
Σιαλὶς.ἡ.spuma,mucus.
Σίαλος.ε.ὁ.porcus pinguis,uel pingue suillũ, Eras. interprete. παρὰ τὸ ἅλις σιτεῖσθαι. Item

saliua,spuma ex ore emissa. unde σιαλίζω.
Σιαλόχους.ε.ὁ.qui spuit inter loquendum.
Σιαλώδης.pinguis,opimus.
Σιάλωμα.ατος.τὸ.circulus scuti.
Σιβάσιος.ας.ὁ.ἡ.&
Σίββα.pera.
Σίβδη.ἡ.malum granatum.
Σιβδία.punicorum cortices,sidia.
Σιβλύνη.tibiarum repositorium.
Σίβυλλα.ας.ἡ.Sibylla uates,à denuntiandis deorum consilijs. σιὸς enim deos, & βυλὴ consilium Aeoles uocabant. De ea Lactant. & Suid.
Σιβυλλαίνειν,&
Σιβυλλίζειν.uaticinari,reddere oracula.
Σιβυλλιστά.uates.
Σιβύνη,uel σιγύνη.ης.ἡ.hasta apud Macedones,ἀκόντιον ῥωμαϊκόν,Suid.
Σίγα.tacitè,quietè.
Σῖγα.penult. circumflexa,tace.
Σιγαλίσω.μ.άσω.σαλα.facio silere.
Σιγαλόεις.όεντος.ὁ.splendidus,uarius, ob pulchritudinem,admirationem & silentium inducens.
Σιγάλωμα.μ.άσω.σαλα.sileo. Actiu. accus.
Σίγειον.ε.τὸ.Sigeum urbs Troadis.
Σιγήρωνες.ε.ὁ.clam mordens,σιγῇ προσέρπων.
Σιγὴν.ῆς.ἡ.silentium.
Σιγῇ.tacitè.
Σιγητὴ quod silentio retentum est.
Σιγηλός.ῆ.ὁ.taciturnus.
Σιγᾶν.Dorice pro σιγᾷν.tacere.
Σιγύνη & σιγωτὸν. hastile Macedonicum.
Σιγηρός.ῆ.ὁ.taciturnus,quietus.
Σίγκος.ε.ὁ.animal quod quidam terrestrem crocodilum uocant.
Σίγλαι.inaures.
Σίγλος.siclus,numus persicus,ualẽs obolis Atticis octonis, uel iuxta alios duas drachmas,didrachmon.
Σιγμός.ὁ.locutio quæ fit per simum.
Σίγυμνον.iaculi genus,uenabulũ,quasi συλλαιον,ὅτὸς σῦς καίων,οἱονεὶ καυτῆρ.
Σιδλαπά.genus cantilenæ.
Σίδη.ης.ἡ.sida herba siue planta, in Orcho menico lacu nascens,mali punici non absi-

milis, cuius soliꝰs oues uescũtur, fructu uero porciũ scribit Theophr. addens in Hilo quoꝙ simile quì ddã nasci, sed sine radice. Est & urbs Pamphyliæ.

Σιδήρε(ι)ος.ὁ.ferreus.

Σιδηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.ferro, ferrum induco. Thucyd. li. 9. ἐσιδήρωτο, ferratum erat.

Σιδήρειον.ὁ.ferramentum.

Σιδηρῖτις.terra ubi foditur ferrum, & lapis incredibilis uirtutis.

Σιδηρῖτις τέχνη ars militaris, aut fabrilis.

Σιδηροβρώς.ῶτος.ὁ.uorans ferrum. Epitheton cotum apud Sophoclem.

Σιδηροδάκτυλος.habens digitos ferreos. Fuscinæ epitheton.

Σιδηρόδετος.ὁ.ferro uinctus.

Σιδηρόος.ὁ.ferreus.

Σίδηρ(ε)ος.ὁ.ferrum.à σίζω strideo.

Σιδηρουργίαι.αἱ.ferrariæ fabricæ.

Σιδηροῦς.ferreus.

Σιδηροφορέω.arma fero, me armo.

Σιδηροφόρος.pallidus, instar mali punici coloris.

Σίδιον.τὸ.cortex aut granum malogranati.

Σιδών.ῶν(ος).ἡ.Sidon urbs Phœnicia.

Σιελός.ὁ.saliua.

Σίζω.agitari.

Σίζω.μ.ίσω.π.ιχα.bullio, strideo. Hoc uerbũ ad ferrum ignitum pertinet, quando in aqua extinguitur, ad cuius sibili imitationem confictum est.

Σίθον.olim sic dicebatur Thracia.

Σικαλίς.ίδος.ἡ.ficedula.

Σικανία.Sicilia, quod Hispani à Sicano uel Sicare Hispaniæ fluuio profecti, ipsam inhabitauerint.

Σικιλίζειν.prosaltare inuenitur.

Σικέρα.ας.ἡ.sicera, omnis potio acris & ebrietatem inducens. Est autem dictio Hebræa, ut scribit Hieron. in Esa. illi enim schechar eiusmodi potionem & ebrietatem ipsam appellant.

Σίκιννις.ἡ.genus saltationis militaris, saltatio satyrica.

Σίκλαι.inaures.

Σίκλος.ὁ.ὁ.siclus, didrachmum, id est numus continens duas drachmas.

Σίκυα.ας.ἡ.cucurbitula, colocynthis.

Σικυήλατον.ὁ.τὸ.cucumerarium.

Σίκυον.ὁ.τὸ.& σίκυος.cucumer.

Σικυάνη.σίκυα.

Σικχάζομαι.derideo, execror, σικχαίνομαι.

Σικχαντόν.τὸ.molestum, iniucundum.

Σικχός.ὁ.gracilis, ἀκδής, ὁ μικρὸς σῖτος.

Σικοάνω.σικκάνω.

Σιλλάω.μ.ήσω.π.ηκα. inter loquendum cum contemptu oculos aliò torqueo.

Σιλλωδός.ὁ.ὁ.scomma, nugæ.

Σιλλυπορδᾶν.uoluptuari, mollem & effœminatum esse.

Σιμαίνω.μ.ανῶ.proscindo, maledictis & conuicijs lacero, dicaciter ludo.

Σιμιγίτης.ἄρτος siligineus panis & opimus.

Σιμογράφος.ὁ.ὁ.sillorum scriptor, qualis fuit Timon Phliasius philosophus maledicentissimus.

Σίμοι.οἱ.sales, dicacitates, conuicia, subsannationes, quasi τίμοι τίμειν δι' ὃ σκώπτειν

Σίμπεπι.ηκτος.ἡ.blata, σκώληξ.

Σίμωμον.τὸ.arbor balsami, radix lasaris, Columellæ.

Σίμος.τὰ.aquilina.

Σίμος.summæ partes citharæ, καὶ ἐν τοῖς ἄνω φωνοῖς θέσεις τινές. Item apes.

Σιμαίθα.scortum fuit Megarense, cuius amore Alcibiades quoꝙ insanijt.

Σιμβινεύω.apes aluearibus condo.

Σιμβλίδες.αἱ.apes.

Σίμβλον.τὸ.capsa ubi ponuntur apes, & alueare. Idem σίμβλος, ὁ. & σίμβλη, ἡ.

Σιμικίνθιον.τὸ.semicinthium, sudarium, fascia, semicinctum. Videtur Latina uox esse corrupta, non Græca.

Σιμός.ὁ.ὁ.simus, pressis naribus exponit Seruius. Item decliuis, si de loco dicitur.

Σιμότης.ητος.ἡ.simitas.

Σιμόω.reprehendo.

Σιμωνίδης.Simonides poëta Ceus unus ex nouem Lyricis.

Σιναμωρέω.basio, fœdo.

Σινάμωρος, uel σινάμορος, per ο. luxuriosus,

tus, destinatus ad nocendum, πρὸς τὸ σίνεσθαι μεμορωμένος, κακόφυλος.

Σιναμωρεμένη.dicitur quæ cum uiro congreditur.

Σίναπις.ιος.ἡ.sinapi, ὅτι σίνεται τὰς ὄψεις. Et σιναπίζω, τὸ δεκνύω τὸ μαι.

Σιναρός.læsus, πονηρός.

Σινάς.noxia, φθαρτική.

Σινδλαρωνυχία.ἀπὸ τῆς ἀνδλρας σίνεσθαι.

Σινδλών.όνος.ἡ.sindon, id est amictus ex lino Aegyptiaco, quod nunc dicrossum appellatur: dicta sic, quia primum in Sidone urbe huiusmodi amictus fieri cœpit, ob id Tyria à Martiale dicta. Erant enim uicinæ urbes Tyrus & Sidon.

Σίνηπι.ιος.τὸ.idem quod σίναπις.

Σινηπισμός.ὁ.ὁ.exhulceratio corporis facta impositio sinapi.

Σινιάζω.μ.άσω.π.ακα. cribro, concutio. Neutrum.

Σινιατήριον.τὸ.τὸ.cribrum.

Σίνις.fur, latro, κακοῦργος.

Σινόδους.οντος.ὁ fera quæ dentibus nocet.

Σίνομαι.noceo. Depon. accus.

Σίνος.ους.τὸ.nocumentum.

Σίνος.mentula, ut Aristoph. interpres docet. Inde Sylleni deflexum nomen est.

Σίντης.ου.ὁ.nocuus.

Σίντιες.οἱ.Sinties populi Lemni.

Σινύφη.ης.ἡ.sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.

Σίνω.noceo. Neutr. accus.

Σινωπίζειν.lasciuire, à Sinope scorto quopiam nobili, celebrataq; lasciuiæ: uel certè à Sinopensium moribus tractum.

Σιοκόρος.ὁ.ὁ.deorum cultor, ædituus.

Σίον.τὸ.herba quædam aquatica, similis apio, à quibusdam ἀναγαλλίς.

Σίος.ὁ.ὁ.deus, lingua Aeolica. unde Sybilla dicta est.

Σιπαλός.ὁ.ὁ.difficilis, molestus, deformis, impurus, ἄμορφος.

Σιπφός.densus, solidus.

Σιπύη.ης.ἡ.arca, ἀρτοθήκη, uas ferreum & testaceum. (diam.

Σίπυλος.ου.ὁ.Sipylus, urbs, et mons iuxta Ly-

Σίραιον.τὸ.dulcis quædam decoctio ex melle apud Aristophanem, sapa, σάραιον.

Σίεις.imperitus.

Σιεῶ.laboro capitis ardore.

Σιεώσις.capitis ardor.

Σιρομάστις.instrumentum siue uas quoddam ferreum, ansam ligneam habens, quo tenæ utuntur ἀς ἔρυναν.hasta romphea.

Σιρός.uas, in quo far & legumina reponuntur, dolium, mulus, carcer.

Σιρύττός.ὁ.ὁ.cuniculus, id est, fouea subterranea.

Σίσαμον.ὁ.τὸ.σήσαμον, id est, sesamum.

Σίσαρον.ὁ.τὸ.siser, oleris genus, seseli.

Σισμός.ὁ.ὁ.stridor, qualis fit ex ferro candente in aquam misso.

Σίσασις κόσμου.constitutio & creatio mũdi.

Σισύμβρια.flores quib. coronabatur spõsus.

Σίσυνον.hasta, δόρυ.

Σισύρα.ας.ἡ.barbarica uestis ex pellibus caprinis, ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. Idem significant σισύρνα, & σίσυς.

Σισυροφόρος.ὁ.renone aut penula indutus.

Σίσυφος.ὁ.ὁ.Sisyphus. Idem erat apud ueteres quod θεόσοφος.

Σῖτα, pro σιτία.cibi.

Σιτάνιον, uel σιτάκειον.ὁ.τὸ.genus mespili, ἡ πιμπλίς. Item frumentum hornum.

Σίταρχος.commeatui, uel ciborum sumptibus præfectus. Et σιταρχία, ipsum officium.

Σιτίομαι.edo, pascor.

Σιτευτός.ὁ.ὁ.depastus, saginatus.

Σιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.pinguefacio frugibus. Acciu. accus.

Σιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.nutrio, pasco, uictito. Acciuum accus.

Σιτηγὸς ὅλκας.nauis frumentaria.

Σιτηρέσιον.ὁ.τὸ.annona, copia, diuisio frumenti, τὸ διδόμενόν τινι ἀς τροφὴν, tessera frumentaria, stipendium, authoramentũ Politiano interprete. Bud. Com.

Σίτηρον.ὁ.frumentum.

Σιτηρὸν ἀγγεῖον.canistrum, σιπύα.

Σίτησις.ιος.ἡ.idem quod σιτηρέσιον, annona atq; ius epulandi, quod dabatur bene

meritis in Prytaneo. Poll.

Σιτησμός. nutritio, διαφορή.

Σίτθα. uox est pastoralis.

Σιτίζω. μ. ίσω. π. ικα. nutrio, ψωμίζω. Actiu.

Σιτικός. ή. όν. frumentarius.

Σιτίον. ε. τὸ. cibus, cibarium, σιτηρέσιον.

Σιτισμός. ῦ. ὁ. esca, σιτησμός.

Σιτοβολίων. τὸ. granarium, horreum quo triticum reponitur.

Σιτοβολών. idem.

Σιτοδεία. ας. ἡ. penuria rei frumentariæ, fames.

Σιτοδοσία. ἡ. largitio frumenti.

Σιτοδοτεῖσθαι. frumentum accipere. Sic dicebantur οἱ ἀωρεὰν σιτομετρούμενοι, ὓς quibus frumentum publicè dabatur.

Σιτοκάπηλος. ε. ὁ. frumenti uenditor.

Σιτοκλυεῖσθαι. siti & fame cruciari, ὑπὸ λίψεως κλάειν δαι, καὶ τὸ φαγεῖν.

Σιτόκπρος. inutilis, frustra nutriendus.

Σιτολογέω. μ. ήσω. π. κκα. frumentor. Neut.

Σιτολογία. ας. ἡ. frumentatio, munus τῶν σιτολόγων.

Σιτολόγοι. magistratus, qui exigunt annonã, & frumentum cogunt.

Σιτομέτρα. qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui mensores frumenti appellantur in Pand.

Σιτομετρᾶν. frumentum exhibere.

Σιτομετρεῖσθαι. frumentum mensura accipere. De militibus dixit Polyb.

Σιτομετρία. ας. ἡ. &

Σιτομέτριον, uel σιτόμετρον. ε. τὸ. demensum, quasi frumenti mensura. Erat autem σίτορ id appellatum, quod singulis mensib. serui à dominis suis accipiebant, quaternos scilicet modios frumenti.

Σιτομυημονεῖν. frumentum metiri, uel largiri. nam qui de mensa sua acceperant, eorũ nomina ascribebantur.

Σιτοποιός. ῦ. ὁ. panificus, pistor.

Σιτοποιῶμαι panem facio, in panificio occupatus sum. Interdum cibum sumo, id est σιτοῦμαι, epulor, quod & ipsum interdum accusiung.

Σιτοποιῶ. pasco, alo, Accus.

Σιτοπώλης. ε. ὁ uenditor frumenti.

Σιτοπωμπάω. ας. ἡ. trãsmissio frumenti.

Σῖτος. ὁ. frumentũ, σῖτον uero cibus, τὸ βρῶμα. Vnde σίτε ἐκβολή, quando segetes aristas emittunt, Thucydid. Est etiam σῖτος, annua pensitatio ad alimentum uiduarũ & pupillorum, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiris uxoribus repudiatis. Vnde σίτε δίκη, appellabatur rei uxoriæ actio.

Σιτός. οῦ. ὁ, esculentus.

Σιτᾶμαι ἄρτον. comedo.

Σιτοφόρον. ε. τὸ. crumena, canistrum.

Σιτοφύλακες. erant Athenis, qui frumento asseruando, item ut iusto pretio uenderetur, curam gerebant.

Σιτοφυλακεῖον. τὸ. camera frumenti.

Σιτοχρόος. ε. ὁ. habens colorem frumenti.

Σίττα. ας. ἡ. κίττα, pica. Item σίττα, uox pastorum ad gregem.

Σίττας. psittacus auis.

Σίττυβος. υ. ὁ. uasis genus. & σιττύβα funiculus, uestis pellicea.

Σιτών. ῶνος. ὁ. Cereris statua.

Σιτών. ῶνος. ὁ. ager frumentarius.

Σιτωνέω. frumentum emo.

Σιτώνη. ης. ἡ. res frumentaria.

Σιτώνης. ου. ὁ. mercator frumentarius. frumentator publicus. Vnde σιτωνία ipsum munus.

Σίφλος. ῦ. ὁ. contumelia.

Σιφλός. ῦ. ὁ. turpis, ridiculus, cæcus, imbecillis, culpabilis.

Σιφλόω. excæco, ἐπίψογον ποιῶ.

Σιφλάζω. exibilare, explodere.

Σιφνιάζω. μ. άσω. π. ακα. nimis accuratè carmine utor. Dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt scurriles et procaces, ut sit σιφνιάζειν subsannare, et digito ostendere, digitonates attrectare, & (ut habet prouerbium) medium unguem ostendere. Ab insula Siphno deducit Suidas: sicut à Lesbo λεσβιάζειν, à Creta κρητίζειν.

Σίφνι. turpis, impurus.

Σιφνός. uacuus, κενός.

Σίφωνες. οἱ. siphones, tibiæ seu tubi dicuntur à sono uocis, σι, σι, σι. unde illud Iuuenalis, Effigiemq; deæ longis siphonibus implent. Est quoq; σίφων homo sordidus & libidinosus, à σιφνιάζειν.

Σιῶ. δῦ, Lacedæmonijs.

Σιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. taceo. Neut. accus.

Σιωπή. ῆς. ἡ. silentium. παρὰ τὸ σιγή, καὶ τοῦτο ὅπα πάλιν φωνεῖν.

Σιωπηρός, &

Σιωπικός. ή. όν. taciturnus.

Σ Κ.

Σκάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico, flecto, inclino, καταμιξιβάπτω. Neut. absol.

Σκάθυρμα. ατος. τὸ. scarificatio, σκάλυμμα.

Σκαιαί. αἱ. Scææ portæ dictæ, quòd in sinistra parte urbis sint, à σκαιὸς: uel à Scæo opifice: uel quòd Troianis sinistræ fuerint. Per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.

Σκαιός. ά. όν. sinister, id est, quod ad sinistram est. Item indoctus, imperitus, rudis ad discendum, ferox, ineptus, rusticus, insciitus, improbus, sæuus. Huic opponitur δεξιός.

Σκαιότης. ητος. ἡ. fatuitas, ruditas, stupor, imperitia, feritas.

Σκαίρω. μ. ρῶ. tripudio, salio. Neut. absol.

Σκαιωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. κακεργέω.

Σκαιωρία. ας. ἡ. dolus, malitia, tripudium, saltus.

Σκαλαβύρα. coire, σκαλεύειν, λάθρα πλησιάζειν.

Σκαλάθυρμα. ατος. τὸ, & (ἰαμβ.

Σκαλαθυρμάτιον. ludicrum, umbra, phantasia, doctrina exilis. Aristoph. Neph. σκαλαθυρμάτιά τινα μικρὰ μανθάνων, in Socratem qui res nihili doceret.

Σκαλαπάλλω. eo, circumeo, erro.

Σκάλασις. sarritio.

Σκαλίαι. instrumentum, mensura terræ.

Σκάλευμα. ατος. τὸ. effossio.

Σκαλεύς. έως. ὁ. fossor, qui sarculo operatur.

Σκαλεύω. μ. εὐσω. π. ευκα. fodio, moueo, euerto, incido, scarifico, pedibus tero ut gallina terram. Neut. absol.

Σκαληνές. ῆ. όν. numerus dispar, figura geometrica instar scalæ, obliquus, curuus, habens multos angulos.

Σκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. fodio. Neut. accus.

Σκαλίς. ίδος. ἡ. sarculum.

Σκάπτω. μ. αλῶ. fodio, sarrio.

Σκάλμη. ης. ἡ. gladius Thracius, σιδηρολάβιον.

Σκαλμός. ῦ. ὁ. lignum cui alligatur remus, quod & Latine scalmus uocatur.

Σκάλοψ. οπος. ὁ, talpa.

Σκαμβός. ή. όν. paruus, curuus. ἀπὸ τῆς σκάλης, ἢ σκαιῶς προβαίνειν.

Σκάμμα. ατος. τὸ. fossio, cauea ludorum.

Σκαμμώνιον. υ. τὸ. liquor collectus ex herba scammonia.

Σκαμμωνίτης οἶνος. ex scammonia confectum uinum.

Σκανδαλάγβρα. τὰ. ligna incurua laqueorũ, quibus feræ incidentes detinentur. Aristoph. Acharn. transfert ad sermonis aculeos, κατ' ἀνηκόους ῥωτᾷ σκανδάληθρ' ἴσως ἔπων.

Σκανδαλαλίζομαι. offendiculum patior.

Σκανδαλαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. scandalizo, offendo, ὑβρίζω. Actiu. accus.

Σκάνδαλον. ε. τὸ. scandalum, offensio, offendiculum: à ruina dictum, quòd occasio sit cadẽdi, si quid obstet euntĩ: & σκάλω, claudico, quòd claudus inflectens se, uideatur tendere ad ruinam.

Σκάνδεια. ας. ἡ. genus galeæ, & nomẽ urbis.

Σκάνδιξ. ικος. ὁ. herba scanaria inter olera ineptissima, unde matri Euripidis exprobratum est, quòd scandicem uendiderit: & ipse Euripides σκανδικοστόλης propterea dictus.

Σκάνδιωσον. οἱ. pali, χάρακες.

Σκάνος. causa, impedimentum.

Σκαπανεύς. έως. ὁ. σκαπανήτης.

Σκαπάνη. ης. ἡ. uas concauum, fossa. Item sarculum, ligo.

Σκαπανήτης. ου. ὁ. fossor.

Σκάπτος. fouea, τάφρος & τοῦφος.

Σκαπος. ramus, & uentus quidam.

Σκαπτήρ. ῆρος. ὁ. fossor.

Σκάπτω. μ. ψω. π. αφα. fodio: ὀρύττω.

Σκάραβος. ὁ fullo, insectum quoddam.

Σκαρδαμυκτί. conniuentibus oculis.

Σκαρδαμυκτοί. οἱ. quibus oculi nimium conniuent.

Σκαρδαμυκτῶ, ῶ

Σκαρδαμύττω. μ. ύξω. π. υχα. frequenter claudo & aperio oculos, conniueo, πυκνῶς βλεφαείζω, id est, nictor. τὸ σκάρω, ἤγουν κινῶ, καὶ μύω τοὺς ὀφθαλμούς. Significat etiam adnictor mulieri, oculis inuito & prouoco. Bud. Com.

Σκαρθμός. agilitas, pes seu basis, saltatio, motus, cursus, crepida, calcitratio. Cæl. lib. 2. cap. 44.

Σκαιείζω. μ. ίσω. π. ικα. salto, turbor, bullio.

Σκαιφήσω. perfunctoriè quippiam agere, neq; admodum exactè, scarificare, per superficiem scindere.

Σκαιφόω. μ. ώσω. leuiter & umbris tantũ imaginem delinio. Vulgo scharfieren.

Σκαιφισμός. ὁ. delineatio prima picturæ, & σκιαγραφία. quædam. Vnde pro perfunctorio & parum accuratè aliquo facto ponitur. Cæl. lib. 6. cap. 28.

Σκάιφον. ὁ. τὸ. sarmentum, stipula.

Σκατόν, uel σκαρός. ὁ. τὸ. merda.

Σκαῤῥάγος. ὁ. ὁ. merdam comedens. Medicorum epitheton apud Aristoph.

Σκαφεῖον. ὁ. τὸ. σκάφιον, ligo. ἀπὸ τοῦ σκάπτειν, id est fodiendo.

Σκαφώνομαι. scaphis necor, quale torquendi genus habes apud Plutarchũ in uita Artoxerxis.

Σκαφή. ῆς. ἡ. & σκαφεῖα. effossio.

Σκάφη. ης. ἡ. scapha, quæ erat longarum nauium, mediocritate solum non genere à naue differens. Plutarch. ἱφόλκιον uocat, & Lucian. δικωπίαν, Veneti schipho & copano. Ponitur & pro uase ligneo concauo. Plut. in Rom. ἐνθήμους οἷον ἀς σκάφιν τὰ βρέφη. Liu. alueum appellat, ab Vr. 1. Tenet fama, cum fluitãtem alueum, quo expositi erant pueri, tenuis in sicco aqua destituisset. Bayf. de Re na.

Σκαφηφόρος. ὁ. ὁ. scapham ferens, ut hominis alieni, in Panathenæis solebant.

Σκαφίδιον. ὁ. τὸ. parua nauis. Lucia. tamen dixit μικρὸν σκαφίδιον.

Σκάφιον. ὁ. τὸ. scaphium, hoc est matula Pola luce authore. Itẽ uas potorium uel escarium, ut scribit Athen. Item ligo, ut apud Iuuenal. Et ride scaphium positis cũ sumitur armis. Erat et uas æreum in quo styli in medio sit proceritas, horarum discrimina discriminabat. Vitru. id scaphen & hemisphærium appellat: quo usu, cum nõ cauo ambitu, sed plano descriptum est, area ea discus appellatur, quasi lenticula. Plut. in Numa σκάφιον uocat, quo ignis sacer extinctus solis tantum radijs accendebatur. Hermol. in Plin.

Σκαφίς. ίδος. ἡ. scypus. Numeratur inter culinaria uasa apud Athen.

Σκάφος. ους. τὸ. commune est uocabulum cuiuscunq; generis nauium, ut σκάφη τετρήρεις naues quadriremes Diodo. Accipitur & pro concauitate & uentre nauis. ἀπὸ τοῦ σκάπτω.

Σκαφοειδής. ής. ές, ὁ, ἡ. similis scaphæ.

Σκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Σκεδάννυμι. dissipo, dispergo. conturbo, irritum facio. Actiu. accus.

Σκεδασμός. ὁ. ὁ. dissipatio.

Σκεδαστός. ὁ. ὁ. dissipabilis.

Σκεδάω. σκεδάννυμι, dispergo.

Σκεδιάζω. ex tempore ago, scribo.

Σκεδίασμα. res rudis & extemporalis.

Σκεδνῶ. σκεδάω.

Σκέθρος. ὁ. ὁ. exactus, diligens.

Σκῆρος. ὁ. τὸ. sordes, caseus acris, lucus, quercetum.

Σκήρων. uentus à Scironijs saxis spirans, quæ Sciron latro inhabitauerat.

Σκηλιαί. ocreæ.

Σκηλιτεύω. arefacio, assicco, apud Dioscor.

Σκηλιτός. ὁ. ὁ. osseus, aridus, defunctus qui exaruit, hoc est cadauer assiccatum.

Σκηλτίζω. supplanto.

Σκηλιφρός. aridus, contractus.

Σκηλός. aridus, intortus.

Σκήπω. μ. ελῶ. attenuo, sicco.

Σκῆλος. ἐος. τὸ. crus, brachium. Cælius scribit significare totum illud quòd consurgit ex crure, spyro & pede.

Σκήμα. ατος. τὸ. &

Σκήμη. consilium, commentatio.

Σκηπάζω. μ. άσω. π. ακα. cooperio, protego.

Σκήπανα. agrifossiones.

Σκήπανον. τὸ. σκῆπτρον, tegmen.

Σκηπυκλόω. modus ligationis chirurgicus, ἐκκνηκλασμός.

Σκηπύίζω. securi percutere.

Σκηπύνισμός. ὁ. ὁ. fractura caluæ in duas partes.

Σκηπύνον. ου. τὸ. ascia, securis utrinq; scindens. Item tegmen laneum: sicut

Σκῆπας. πος. τὸ. &

Σκήπασμα. ατος. τὸ. uelamen, protectio, tegmen.

Σκηπαθήκιον. ου. τὸ. defensaculum.

Σκηπαστής. οῦ. ὁ. protector.

Σκηπαστικός. ὁ. ὁ. tegens.

Σκήπτρον. ου. τὸ. tegmen, protectio.

Σκηπτική. est cõsyderatrix secta illorum, qui semper assensum retinebant, semper se dubitare præ se ferentes. uide Gellium.

Σκηπτικός. ὁ. ὁ. consyderator, qui semper assensum retinet.

Σκήπτομαι. μ. ήψομαι. π. ημμαι. consydero.

Σκήπω. tego, munio, obseruo, prætexo.

Σκῆραφος. ου. ὁ. conuicium.

Σκηρβολέω, & σκηρβόπτω. conuicior.

Σκηρβολος. ου. ὁ. impostor, conuiciator.

Σκηναγωγία. sarcinæ.

Σκηναγωγῶ. sarcinas colligo, refero, sarcinas & uasa ueho, conuaso.

Σκηνάζομαι. ornor, induor, armor. Itẽ colligo necessaria ad iter, conuaso: sicut

Σκηνάζω. μ. άσω. π. ακα. apparo, compono, cõdio. Item uestio, cultu compono, & induo, armisq; contego. Bud. Com.

Σκηναθήκη. ης. ἡ. armarium, hoc est repositorium uasorum, quæ ornamento magis sunt domui, quàm in usum quotidianum comparata.

Σκηνάζιον. ου. τὸ. uasculum, parua supellex, utensilis res.

Σκηνασία. ας. ἡ. compositio, conditura, Dioscor. Item conditio & apparatus ciborum, condimentum. Bud. Com.

Σκηνασθὸς ὃ. ὁ. factitius, compositus. Plato de Rep. 6. posuit pro eo quod opificio constat. Bud. Com.

Σκηναφόρα. sarcina.

Σκηνή. ῆς. ἡ. habitus, uestitus, cultus, gestamen, ut στολὴ & παρασκία. Et armatura Thucyd. Item armamenta nauis, ut in Act. Apost. 27. uel instrumentum nauticum, quia σκευὴ significat instrumẽtum, ut κατασκευή, hoc est, τὰ σκεύη τὰ κατ' οἶκον, τουτέστι τὰ ἔπιπλα, authore Pollu.

Σκηνοποίημα. apud Plutarch. pro habitu scenico, hoc est pro instrumento scenico & cultu apparatuq; scenicorum.

Σκηνοποιός. qui personas, & alia scenica aparat.

Σκηνοποιῶμαι. instructus sum & exornatus gemmis, & alijs rebus pretiosis. Accipitur & pro suo actiuo.

Σκηνοποιῶ. instruo, armo, fabricor, κατασκευάζω.

Σκεῦος. ους. τὸ. quæcunq; utensilia, instrumentum, arma.

Σκηνοφόρα κτηνή. iumenta sarcinaria & clitellaria.

Σκηνοφορέομαι. feror tanquam sarcina, uel sarcina mea gestatur. Et est militum, qui calonibus & iumentis sarcinarijs utuntur.

Σκηνοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fero sarcinas, calonum est & iumentorum. Neu. absol.

Σκηνοφοεία. phalangæ, quibus baiuli ferendis oneribus utuntur.

Σκηνοφόρος. ὁ. ὁ. impedimentum exercitus & sarcina.

Σκηνοφόρος. ὁ. ὁ. ferens sarcinas in exercitu, lixa, calo.

Σκηνοφυλακέω. custodio sarcinas.

Σκηνόω. instruo, paro.

Σκηνωρέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. in malam partem, & idem ferè quod συσκηνάζομαι, id est, struo, molior, capto. ἐπιβουλεύω, contechnor, incœpta insidiosa suscipio, atque adorior, adorno, machinor, Demosthen.

Vicero telam texere, & ordiri telam dicit. Plautus, Exorsa hæc tela non malè omnino est mihi. Accipitur tamen passiuè etiam σκανωρικῶς & pro fictus, & impostura plenus. Est etiam satago, persecutor, & excutio omnia sagaciter & curiosè, & prædonũ more, Plut. Et σκανωρέω & σκανωρικῶς. captator etiam & qui imminet occasioni prædæ & intentus est, instansq; custodum negligentiæ. Aliquando accipitur in bonam partẽ pro tracto, molior, & satago. Et dicitur ἀπὸ τῶν σκανῶν φυλακῆς, οἱονεὶ τὰ σκανῆ ὠρῶ. Bud. Com.

Σκηνωρέω. idem.

Σκηνώρημα. ατος. τὸ. commentum, insidiæ, insidiosa molitio, & fraudulenta rerum machinatio, molimen fraudulentum & captiosum.

Σκηνωρία. ας. ἡ. idem quod σκηνώρημα, id est calumniosa actio, quadruplatoria pscrutatio, Demosth. Significat etiam πρόνοιαν φυλακὴν καὶ ὑφήνασιν, hoc est curiosam, delatoriamq; obseruationem & custodiam, quod etiam interdum in bonam partem accipitur, Aristot. de Hist. 9.

Est etiam uehemens occupatio circa aliquid & delectatio, Aristot. de Gener. ani. 1. Bud. Com.

Σκήφας ὁ. ἀ. ὁ. compositus.

Σκήψις. ιος ὁ. ἡ. consyderatio, consilium, deliberatio.

Σκήπτω. concludo.

Σκηνάω. μ. ήσω. π. ηκα. incumbo.

Σκηνή. ῆς. ἡ. scena, umbraculum, & ea theatri pars, quæ inter duo cornua pertenditur: tentorium, quod ab rusticis inumbrationis causa excitari solitum erat, tabernaculum, medium theatri ostium. Item fraus, ornatus tragicus, ornatus quidam muliebris. Σκηναὶ attegias uocarunt. Cæl. lib. 5. cap. 3.

Σκηνάομαι, & σκηνόομαι, & σκηνέω, idem quod σκηνόω.

Σκηνιτύς. in scena uel tentorio habitans.

Σκηνίδιον. ε. τὸ. tabernaculum.

Σκηνικός. ὸν. ὁ. scenicos agones exercent.

Σκηνοβατῶ. in proscenium in comœdia prodeo.

Σκηνοβατῶ. peruulgo, traduco, omnium oculis expono, infamo.

Σκηνογραφία. ἡ. est frontis & laterum abscedentium adumbratio, ad circiniq; centrũ omnium linearum responsus. Plutarch. πάντα τὰ πρὸς γλύμματα τραγῳδίαν ὄντα καὶ σκηνογραφίαν, omnes res dignæ tragœdia & scena. Cæl. lib. 5. cap. 8.

Σκηνόγραφος. sutor tabernaculorum.

Σκηνόομαι. τὸ σκηνῶ.

Σκηνοπηγία. τὰ. scenopegia, celebritas erat Hebræorum, quam liberati iam de seruitute Aegyptiaca sub tentorijs in solitudine celebrabãt, mensis pomis omnifariam onustis. Dicta à σκηνὴ & πήγνυμι, hoc est à figendis tabernaculis. Latini aspirationem addunt, nescio qua de causa. Σκηνοπηγία quoq; ab Aristotele dicitur, nidi constitutio illa, quam miro ingenio excogitant hirundines implicito festucis luto ad lutariæ paleationis normam, quæ ἀχύρωσις appellatur. Cæl. lib. 4. cap. 15.

Σκηνοποιία. ας. ἡ. locatio tentoriorum.

Σκηνοποιός. ὸν. ὁ. tentorij artifex, aulæorum textor.

Σκηνοποιοῦμαι, &

Σκηνοποιῶ. tabernaculum excito, domum facio & coagmento, in tentorijs moror.

Σκηνορράφος. ὁ. sutor, coriarius.

Σκηνὴ. ῆς. τὸ. habitatio, tabernaculum, tentorium, ornatus muliebris.

Σκηνόω. μ. ώσω. π. ωκα. habito, contubernor, castra metor, pono tentorium, κατασκηνῶ, obumbro. Neu. absol.

Σκηνύδριον. ε, tugurium.

Σκηνωτής. ὸν. ὁ. qui in tabernaculis agit.

Σκηνώμα. ατος. τὸ. habitaculum, tentorium, tabernaculum.

Σκηπάνιον. ε. τὸ. sceptrum, baculus.

Σκήπτομαι. μ. ήψομαι. π. ημαι. fingo, simulo, inhæreo, incumbo, causificor, prætexo.

Σκηπτός. ὸν. ὁ. fulmen uiolentum. ἀ σκήπτω.

Σκηπτοῦχος. ὁ. ὁ. sceptriger.

Σκῆπτρον. ε. τὸ. scipio, cui innitimur. ἀ σκήπτω.

πτω uel σκύπτω. Accipitur tamen pro eo scipione, quem reges gestabant auratũ & eburatũ: & signũ erat uel imperij, quale Agamẽnoni datur latè imperitanti: uel orationis, quale cõcionator Telemachus dicitur habere: uel iustitiæ, quod Achilli datur, qui iniuria affectus per sceptrum, uelut iustitiæ symbolon, iurat. Cælius lib. 4. capite 29.

Σκηπτροφόρος. ὁ. ὁ. rex sceptrifer.

Σκήπτω. μ. ψω. π. ηκα. fulmino, irruo, σφοδρῶς καὶ βιαίως καταφέρομαι. Item occasionem inuenio, innitor.

Σκήπων. ωνος. ὁ. baculus, scipio, σκῆπτρον.

Σκηρίπτομαι, uel σκηρείπτομαι. innitor, fulcior.

Σκῆψις. ιος. ἡ. fictio, πρόφασις, fictum refugiũ, tentamentum, commentum.

Σκιά. ᾶς. ἡ. umbra, adumbratio: quasi κιὰ. nãnίαν comitari est.

Σκιαγραφία. adumbratio, prima picturæ lineamenta.

Σκιαγράφος. qui rem adumbrat.

Σκιαγραφῶ. adumbro, hoc est rem non solidã exprimo, sed per umbrã ædo, ac fallaci simulacro re præsento, quales sunt imagines picturæ umbratilis, quod & ὑπογραφᾶν & ὑποτυπᾶν dicitur.

Σκιάδια. rami prægrandes umbram facientes, attegiæ.

Σκιαδία. σκιωσκήνια. est autem locus ἐν ᾧ τὰ μεφάκια ἐκαθέζετο.

Σκιάδιον. ε. τὸ. umbella, pileus latus, ueluti uulgò stramineus aduersus solis ardores. Item rotundum illud ueluti uelamentum in herbis, ut in anisο, & fœniculo.

Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro.

Σκιαθήρας. quasi dicas umbræ indagator instrumentum autem gnomicon est, quo etiam architecti metandis urbibus utebantur.

Σκίαινα. ας. umbra piscis.

Σκιαμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. pugno cũ umbra, umbratili certamine depugno, quod faciunt ij, qui secum ipsi pugnam meditantes nemine repugnante concertant. Dicitur prouerbio de inaniter laborantibus de quo Eras. Chil. Neut. absol.

Σκιαμαχέω. ντος. ὁ. crebris ictibus aërẽ inanem feriens.

Σκιαμαχία. ας. ἡ. umbratilis armorum meditatio, siue pugna, & genus leuioris exercitationis, ueluti pilarum lusus, uulgò scrimia. Abijt in prouerbium de ijs, quæ fieri nequeunt. Plutarchus eleganter scribendi studium, quo garriendi pruritum sedari posse putat, σκιομαχίαν nuncupat.

Σκίας. opus topiarium, scena, attegia, camera è frondibus & arbustis, umbra corporis, ramus grandis.

Σκίασμα. ατος. τὸ. umbra, umbratio.

Σκιατραφία. uita umbratilis, cum quis in umbra degit semper.

Σκιατροφέομαι, uel σκιατραφέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. nutrior in umbra, in umbraculis dego, in solem non prodeo, Xenoph. Dicitur & περὶ τῶν ἁβρυπαθούντων, ὑς quæ, qui in deliciis umbraculorum assueti, aduri à sole nolunt, Athen. Et uoce actiua ἐσκιατραφικῶς, pro ἐσκιατραφημένος. Bud. Commentarijs.

Σκιαυχέω. cæcutire, ἀμβλυώττω.

Σκιδακός. ὸν. ὁ. trachurus piscis.

Σκιδαρός. tenuis, ἁραιός.

Σκιδίον. ε. τὸ. assula.

Σκίδναμαι spargor.

Σκιερός. ὸν. ὁ. umbrosus.

Σκιθρωπάζει τὸ πρόσωπον. demittit uultum.

Σκίλμα. ariditas, σύμπτωσις.

Σκίλλα. ης. ἡ. scilla, herbæ genus.

Σκιμαλίζω est prætentare digito an gallinæ oua conceperint. Item medium ostendere digitum, quo summus contemptus significatur. Fuit enim prisci moris, ut si quos floccipenderent, aut insigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu medij digiti protenti, non autem compressi, denotarent. Alexan. Genial. libro 4. capite 26.

Σκιμβάζω. μ. άσω. π. αλα. claudico.

Σκιμβός. ὸν. ὁ. loripes, claudus.

Σκίμπιον. scipio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Σκίμπω, ῶ

Σκίμπους. οδ & ὁ. scabellum, lectus humilis & mutilus, grabatum.

Σκίμπτομαι, &

Σκίμπτω. μ. ίμψω. π. ιμφα. figo, innitor. Actiaccus. iung.

Σκιναψός. ᾶ. ὁ. instrumentum musicum.

Σκινδαλαμός, uel σκινδαλαμὸς ᾶ. ὁ. assula, fragmentum, minutum quod à pennis radi tur. Inde pro nugis & quisquilijs Aristophani λεπτολογία.

Σκινδαρύομαι, &

Σκινθαείζειν. medio digito nasum ferire.

Σκινθίζομαι. calcitro, λακτίζομαι.

Σκιογραφία. ας. ἡ. prior designatio, lineamentum primum picturæ.

Σκιοειδής. umbratilis.

Σκιόεις. υσσ. ὁ. amplam umbram faciens, obscurus, opacus.

Σκιόθηρον. τὸ. locus captandæ umbræ idoneus. Et σκιόθηρα instrumenta quædam mathematica sunt, Plutar. in Marcel.

Σκιομαχία. ας. idem quod σκιαμαχία.

Σκίουρος. ᾰ. ὁ. sciurus, animalculum quod cauda sibi umbram facit.

Σκιόωντο. inumbrabantur.

Σκιπός. ᾶ. ὁ. sordidus, auarus.

Σκίπω pungo.

Σκίπων. ν & ὁ. idem quod σκήπων, sicut &

Σκίπωσις. ιος. & σκίπορ. Item radius.

Σκιρός. ᾰ. assula. Vtitur Vitruu. pro fragmentis quæ marmorarij ex operibus deijciũt, σκινδαλμὸς.

Σκιροφοριών. ῶνος ὁ. Martius mensis.

Σκίῤῥα, uel σκίῤῥος. terra alba ut gypsus. Est quoq;

Σκίῤῥος. ᾰ. ὁ. durities, dura hepatis dispositio, affectio in aliqua muliebrium locorũ parte facta, quæ tactui non cedit, inæqualiter tumet, & sine dolore plærũq; est.

Σκιῤῥόω. induro, σκληρώω, obduresco.

Σκιῤῥώδης. ους. ὁ, ἡ. durus, aridus.

Σκιῤῥωθείς. ῶτος. ὁ. induratus, qui fecit callum.

Σκίῤῥωμα. ατος. τὸ. idem quod σκίῤῥος.

Σκιρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. exulto, salio, salto, insulto. Neutrum absol.

Σκίρτημα. ατος. τὸ. lasciuia, saltatio.

Σκιρτικός. ᾱ. ὁ. petulcus, id est saltator.

Σκίρων. ωνος. ὁ. Sciron uentus, qui & Caurus ab Athenienſibus dicitur, quoniam spirat à saxis quæ Sciron latro incoluit, quem Theseus interemit.

Σκίταλοι. οἱ. nihili homines & mali.

Σκιφίνιον. corbis è palmeis uirgis contexta.

Σκίφος. ους. τὸ. gladius apud Aeoles.

Σκλήω. areo.

Σκληραγωγία. ſeuera educatio, disciplina.

Σκληραγωγῶ. durè tracto, duriter exerceo, durè & illiberaliter, ac minimè indulgenter educo.

Σκληραύχην. ενος. ὁ. σκληροτράχηλος.

Σκληρόδερμα. crusta intecta.

Σκληροκαρδία. ας. ἡ. duritia cordis.

Σκληρόκηροι βίβλοι. libelli qui ob ceræ duritiem difficulter inscribuntur, diu autem quæ inscripta sunt, retinent. Suid.

Σκληροκοίλιος. laborans duritie uentris.

Σκληρός. ᾰ. ὁ. durus, strigosus, rudis, crassus, asperus, austerus. Item fauorum uitium cum putrescunt.

Σκληρότης. durities, ruditas.

Σκληροτράχηλος. ᾰ. ὁ. duræ ceruicis.

Σκληρότριχα. τὰ. quibus duri pili.

Σκληροφθαλμία. morbus oculi, quando præduritie palpebræ uix è somno aperiuntur, sordesq; in angulis subsiccæ remanent, oculiq; propterea subruffi.

Σκληρωτῆρ. arefacere, oscitare, pandiculari.

Σκληρώομαι. indurescо.

Σκληρωτικός. ᾰ. ὁ. indurans.

Σκληρώω. obduro. Actiu. accus.

Σκλήρωμα. duritia.

Σκληρός. ᾰ. ὁ. dicitur qui est attenuato & exhausto corpore, ὁ σκληρὸς, καὶ παρηβηκὼς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. Suid.

Σκνιπός. ᾰ. ὁ. sordidus, auarus, σμικρολόγος.

Σκνιφός. ᾰ. ὁ. qui est hebeti uisu. Item σμικρολόγος καὶ ῥυπαρὸς. παρὰ τὸς σκνίπας, id est à uolucribus uermiculis minimis, &

ligna erodentibus.

Σκνίψ, pro κνίψ. uermiculis erodens ligna, culici similis.

Σκοίθης. ὁ. calumniator, loquax, facundus.

Σκοιός. ᾰ. ὁ. fortis, mollis, uarius, tenebrosus. σκιόν (inquit Hesyc.) ἰσχυρὸν, λασὺ, μαλακὸν. βαθύ, μέγα, λεῖον, ποικίλον, σύσκιον.

Σκολικῆθη. τὸ σκωληκῆθη.

Σκολικτόπα. ὴ. uermipera.

Σκολιά. τὰ. carmina conuiualia, sic dicta, quòd non quiuis ea caneret, sed eruditi duntaxat.

Σκολιός. ᾰ. ὁ. obliquus, tortuosus, malignus, importunus, inæqualis.

Σκολιότης. ητος. ἡ. tortuositas.

Σκολόπαξ. gallinago.

Σκολόπενδραι. centipedes.

Σκολοπίζω. μ. ίσω. figo palum, crucifigo.

Σκόλοψ, uel σκώλοψ. οπος. ὁ. palus, lignum fixum, erectum, acies, acumen. Hesych.

Σκολύθειον. ᾰ. τὸ. scabellum, sedicula.

Σκόλυτρος. ᾰ. ὁ. illiberalis, sordidus.

Σκόλυμος. ᾰ. ὁ. cardui species. Plin. lib. 20. capite 23.

Σκολύπτω. euello, κολάω.

Σκομβρίδες. αἱ. piscium genera.

Σκομβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. musito, & lasciuè ludum quendam exerceo, γογγύζω.

Σκοπάρχης. ᾰ. ὁ. præfectus speculatorum.

Σκόπελος. ᾰ. ὁ. scopulus.

Σκοπέομαι, &

Σκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. consydero, animaduerto, contemplor, speculor, σκέπτομαι.

Σκοπή. ῆς. ἡ. &

Σκοπιά. ᾶς. ἡ. specula.

Σκοπιάζομαι. μ. άσομαι. π. άσμαι. &

Σκοπιωρέομαι. è specula contemplor, speculor, obseruo.

Σκοπίωρος. qui è specula contemplatur et obseruat. Transfertur etiam ad alia. Dicitur & σκοπιήτης, pro eodem. Sic

Σκοπός. ᾰ. ὁ. custos, speculator, explorator. Item consyderatio, mens, propositum, quod Latinis uno uocabulo cogitatio dicitur. Vnde ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν, id est, præter propositum, præter intentionem & consiliũ,

absurde, ab re. Item & propositum sagittariorum, quem scopulũ Tranquillus uocat. Bud. Com.

Σκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. uitupero, conuicior, exinanio, mitto in eremum, ad coruos mitto, in malam crucẽ mitto, profligo, eijcio, damno, odio persequor.

Σκορακισμός. ᾰ. ὁ. uituperatio, contumelia, reprobatio, impositura.

Σκορδινᾶν. protendere membra cum oscitatione, capite grauari, pandiculare.

Σκορδύλος. ᾰ. ὁ. scordylus piscis.

Σκόρδαμον. nidor, allium cum muria tritũ, acrementum.

Σκοροδίζω. ante pugnam gallinaceos allijs præmunio.

Σκόροδον. ᾰ. τὸ. allium, nasturtiũ. Vnde σκορόδιον, caulis allij, uel ipsum allium.

Σκορόδων. ῶνος. ὁ. allietum.

Σκορπίατος. ᾰ. ὁ. qui natus est in scorpione.

Σκορπίζομαι. aspersum, irrito. (sipo.

Σκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. spargo, discutio, dis-

Σκορπισπλακτής. ᾰ. ὁ. percussus à scorpione.

Σκορπίος. ᾰ. ὁ. scorpius. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, uel παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν.

Σκορπιάνιωθαι. exasperare, insolescere.

Σκορπιδῶ. idem.

Σκορπισμός. ᾰ. ὁ. dispersio.

Σκορπιώδης. ους. ὁ, ἡ. perniciosus, uenenosus asper, ad iracundiam pronus.

Σκοτᾶος. ᾰ. ὁ. &

Σκοτᾶνός. ᾰ. ὁ. tenebrosus, tenebricosus. Sic appellatus est propter obscuritatem scriptorum Heraclitus Ephesius.

Σκοτάω. aufugio, ἀφανίζω.

Σκοτία. ας. ἡ. furia, tenebræ, & τείλυφος.

Σκοτίας. ᾰ. ὁ. tenebrio, fugitiuus.

Σκοτίζω. μ. ίσω. π. ικα. obscuro. Actiu. accus.

Σκοτικὸς λόγος. qui factus est inter coriarios.

Σκότιος. ᾰ. ὁ. ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus. σκοτίος autem Scotius uiri nomen.

Σκοτοδινιάω. μ. άσω. ob tenebresco, hallucinor, sic defatigor ut uidere nequeam, fastidio corripior, uertiginem patior.

Σκοτόμαινα νύξ, &

Σκοτομιλύη.ης.ἡ.nox illunis,hoc est luna carens,obscura,turbulenta,tempestuosa.
Σκοτομηνία.ας.ἡ.obtenebratio lunæ.
Σκοτομιλύιος.α.ὁ.obscurus,ut nox.
Σκότος.ου.ὁ.uel Atticè.ὁ.tenebræ.
Σκοτόω.μ.ώσω.π.ωκα.obtenebro. Aeliu.
Σκότωμα.ατος.τὸ.uertigo.
Σκοτωματικός.uertiginosus.
Σκυαρπάζω.turbo.
Σκύβαλα.τὰ.rudera.
Σκυβαλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.reprobor,in nihilum redigor,abiicior.
Σκυβαλισμός.ὁ.reiectamentum,reprobatio,ἐκφώλισμα.
Σκύβαλον.ο.τὸ.stercus,aut quod canibus expositum est,quisquiliæ,quasi κυσίβαλον.
Σκυδαίζω.calcitro.λακτίζω.
Σκυθμαίνω.μ.ανῶ.σκύζομαι,tristor,irascor. Propriè de leonibus ob catulos abreptos in iram concitatis.ἀφ' τοῦ σκύμνος,καὶ τὸ μυναίνειν.
Σκύθρος.conuicium,ira,tristitia. Sic
Σκυζᾶν.canire: & de canibus dicitur cum furore quodam in uenerem rapiuntur. Et
Σκύζομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.idem,σκυθμαίνω.
Σκύθανα.fabula.
Σκύθιδη.σκύζεσθη,irasci,uultu tristi & obnubilo incedere.
Σκυθικᾶι.αι genus calceamenti.
Σκυθοπιᾶν.scythicè bibere,merum uinum intemperanter bibere.
Σκύθος.genus poculi.
Σκυθοτοξότης.ὁ.sagittans scythicè.
Σκυθράζω.σκυθρωπάζω.
Σκύθραξ.adolescens,μάραξ,ἔφηβος.
Σκυθρός.ᾶ.ὸν.molestus,tristis,συννοὺς τὰς ὄψεις
Σκυθρωπάζομαι.ω.άσομαι.π.ασμαι.prætristitia eo demissis oculis,austeritatis prætextu aliquid ago,scythico sum uultu. Vel παρὰ τὸ σκύζομαι καὶ ὤψ,ὠπὸς,uel quasi κυτραωπὸς,παρὰ τὸ κύτραν,ὁ ἀφανὴς πρόσωπον κατηκισμένος. Depon.absol.
Σκυθρωπάζω.μ.άσω.σω.σκα.idem,Neutr.
Σκυθρωπός.ᾶ.ὸν.
Σκύθρωψ.ωπος.ὁ.uehementius est quàm tristis,ut intelligatur,non qui doleat,sed qui ultu sit inamœno & seuero,austerus nimirum & tetricus.
Σκῦλα.mortuorum manubiæ prædatue ac spolia,sicut λάφυρα,uiuorum.
Σκυλάω.αῖ.idem,παναπλίαι.
Σκυλακία.admissura,siue nutricatio catulorum,grex catulorum.
Σκυλακεύειν τὰς κυνας.τὸ ἐμπιπράναι σκυλάκων.
Σκυλάκιον.ᾶ.τὸ.canis,σκύλαξ.
Σκυλακώδης.ους.ὁ,ἡ.inuerecundus,caninus.
Σκύλαξ.κος.ὁ,ἡ.catulus:quasi κύλαξ,ἀπὸ τοῦ ἐπιχεῖν τῷ ὑλακῷ.
Σκυλεύω.μ.εύσω.σω.υκα.spolio,prædor.
Σκυλία.caniculi.
Σκύλλα.ης.ἡ.scylla monstrum marinum.
Σκύμαρον.ᾶ.τὸ.squylla parua.
Σκυμάω.uello,unguibus traho,aut lacero.
Σκύμομαι.uexor.
Σκυμοπρόσωπος.ᾶ.ὁ.impudens.
Σκύμνος.σκύλαξ.
Σκύπω.μ.υνῶ.uexo,molestius sum. Aeliu. accusatiuo.
Σκυλμαίνω.irascor,σκυθμαίνω.
Σκυλμός.ᾶ.ὁ.uexatio.
Σκυλοδέψιος.ᾶ.ὁ.corij tinctor.
Σκῦλον.ᾶ.τὸ.spolium,exuuiũ,pannus,lacer, pelis,exuuiæ.
Σκύλος.idem.
Σκυμαλίζειν.σκιμαλίζειν.
Σκυμνεύω νιβρός.alo hinnulos.
Σκύμνος.ᾶ.ὁ.catulus leonis,pullus. Lucret. libro 5. At catuli pantherarum scymnique leones.
Σκυώιον.supercilium.
Σκυωίζω.calcitro.
Σκυρθάλια.ας.ἡ.adolescentia.
Σκυρθάλιος.ᾶ.ὁ.adolescentulus,νεανίσκος.
Σκυτίζω.cornu peto,κερατίζω,κυτίζω.
Σκύρος.ᾶ.ὁ.asperitas,scalebra minuta,frustula quæ exiliunt ex marmore,dum incidi tur,λατύπη,πόρος.scyrrhus. Est etiam insulæ nomen & urbis.
Σκυρωτός.præruptus,aspri,ἀπόκροτος.
Σκυτάλη.ης.ἡ.mus araneus. Item scutica, hoc

hoc est flagellum ex pelle factum. Item pera ex corio. Item caterua equestris. Est quoq; tabula in qua scripta fontium delicta proponebantur. Item furculus loricatus,quod genus epistolæ erat apud Lacedæmonios,de quo Gel. libro 17. cap. 9.
Σκυταλίδιον.qui subsunt articulis condyli, uel nodi.
Σκύταλον.ου.τὸ.genus teli,quæuis uirga,& scutica,τράχηλος.
Σκυτεῖον.ου τὸ.sutrina.
Σκυτεύς.έως.ὁ.coriarius,cerdo,sutor.
Σκυτίζω.μ.ίσω.π.τικα.lacero.
Σκυτική.ῆς.ἡ.ars coriaria.
Σκυτίνη præcinctum pelliceum.
Σκύτινος.η.ον.coriaceus.
Σκυτοδιψέω.μ.ήσω.π.ηκα.tingo pelles. Neutrum.
Σκυτοδιψής.ους.ὁ.&
Σκυτοδιψός.ᾶ.ὁ.tingens & subigens pelles. σκυτεύς.
Σκύτος.ους.τὸ.corium.
Σκυτοτομέω.μ.ήσω.π.ηκα.exerceo artem incidendi corium. Neut. absol.
Σκυτοτομική.ῆς.ἡ.ars sutoria.
Σκυτοτόμος.ου.ὁ.incisor corij.
Σκυτώδης.ους.ὁ.alueo tumens.
Σκύφος.ου.ὁ.scyphus.
Σκωληκίζομαι.instar uermium moueri.
Σκωληκίζοντες μύες.pulsus uermiculãtes, id est,qui minuuntur.
Σκωλήκιον.ου.τὸ.uermiculus.
Σκωληκόβρωτος.ου ὁ.à uermibus exesus.
Σκωληκοειδής.ους.ὁ.uermiformis.
Σκωληκᾶσθαι.uermiculari,id fit cum enatis uermiculis segetes & arbores infestantur
Σκώληξ.ηκος.ὁ.uermis.
Σκωληκοτόκα.τὰ.quæ uermem pariunt.
Σκολοβαθρης.uermiculus quidam.
Σκῶλον.ου.τὸ.impedimentum in itinere,scandalum,offendiculum.
Σκῶλος.ου.ὁ.palus,spina.
Σκόλοψ.idem,σκόλοψ.
Σκῶμμα.ατος.τὸ.cauillum,sales,dicterium, salsè dictum.
Σκωμματιον.ου.τὸ.cauillum.

Σκῶπες.οἱ.bubones,quæ sunt aues nocturnæ ex genere noctuarum. Ab aliis uocantur asiones,quarum alterum genus ἀδσκῶπες id est sempasiones appellantur,utroq; uocabulo composito. Dicitur autem παρὰ τὸ σκαιὰν ὤπα ἔχειν,λακόφωνοι γάρ. Athenæus saltatione capi scribit,quemadmodum & ὄπες. Vnde σκώψ saltatio uarijs motibus ad istarum auium imitationem,et uerbum σκώπτειν,hoc est alterũ imitando illudere.
Σκώπτυμα.gestus est manus ad frontem oppositæ,ut melius dispiciatur aliquid.
Σκώπτης.ου.ὁ.cauillator,derisor.
Σκωπτικός.ᾶ.ὸν.cauillis ualens.
Σκωπτόλοιδοροι.οἱ. qui cauillis & scommatibus gaudent,φιλοσκώμονες.
Σκώπτω.μ.ώψω.π.ωφα.cauillor,sales dico, dicterica iacio. Accus. aut mediante præpositione ἐπί.
Σκώρ.τοῦ σκατός.merda.
Σκωραμίς.δος matula,ἐν ᾧ ἀποπατοῦσι.
Σκωρία.ας.ἡ.scoria,fæces metalli.

ΣΜ.

Σμάραγδος.ου.ὁ.smaragdus.
Σμαραγέω.μ.ήσω.π.ηκα.resono,strido,crepo,λάμπω. Neut. absol.
Σμάραγος.sonus,strepitus,ὁ ἀπὸ σπαραγμοῦ ψόφος.
Σμαράω,pro μαράω.luceo,splendeo.
Σμαρίς.ίδος.ἡ.genus pusilli piscis. Quidã mænidas esse putant.
Σμιλίον.ου.τὸ.culter est sutorius,quo corium scinditur.
Σμερδαλέος.ᾶ.ὸν.terribilis,horrendus,formidandus,ζοῖς μέρδεται ὅ τις βλέπεσι καταπληκτικός.
Σμερδνόν.terribiliter.
Σμερδνός.ᾶ.ὸν.σμερδαλέος.
Σμέρδνος.ου.τὸ.robur,impetus.
Σμήχω.purgo,abstergo,percutio.
Σμῆγμα.ατος.τὸ.σμῆλη.
Σμηκτικός.ᾶ.ὸν.habens uim abstergendi purgandiq;.
Σμηκτρίς γῆ.cimolia,Hippocrat.
Σμῆλη.ης.ἡ.sapo,smegma,quod purgat.ἀπὸ σμήχω.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Σμηλαλέω.μ.ήσω.π.ηκα. *loquor*, φωνῶ.
Σμηνίον.ν.τὸ. *propolis. id est, cera durior.*
Σμηνοκόμος.ν.ὁ. *apiarius*, μελισσεργός.
Σμῆνος.ους.τὸ. *alueare, apiarium, examen.*
Σμῆξις.ιος.ἡ. *purgatio.*
Σμίκιον.ξ. *capillus, crinis.*
Σμίκινθος.ν.ὁ. *funiculus, & auis genus.*
Σμίχω.μ.ήξω.π.ηχα. *abstergo, purgo. ἀ σμῶ τὸ καθαίρω. Actiu. accus.*
Σμικρολογία.ἡ. *turpis parsimonia, sordes, parcitas.*
Σμικρολογῆμαι. *anxie nimium minutissima quæque inquiro, anxiæ & scrupulose circa uilia & spernenda occupor, de asperna bilibus laboro, uel accuratè disputo.*
Σμικρολόγως. *auarè, perparcè, tenaciter.*
Σμικροπρέπεια.ας.ἡ. *humilitas.*
Σμικροπρεπής.ές.ὁ,ἡ. *humilis.*
Σμικρός.ᾶ.ὁ. *paruus.*
Σμικρότης.ητος.ἡ. *paruitas.*
Σμικρύνω.μ.υνῶ. *imminuo. Actiu. accus.*
Σμιλεύματα.τὰ. *rasuræ quæ scalpello abraduntur.*
Σμίλαξ.ακος.ὁ. *hederæ genus, taxus arbor uenenosa.*
Σμίλη.ης.ἡ. *cælum, ὀβελὸς, scalpellum, culter sutorius, medicum ferrum.*
Σμιλίον.τὸ. σμιλίον.
Σμίλια. *ligo, δίκελλα.*
Σμίνθα.ης.ᾱ. *mus domesticus, lingua Cretensium.*
Σμινθεύς.έως.ὁ. *cognomen est Apollinis à loco ubi colebatur.*
Σμίνθαρος. *caudam mouens, adblandiens.*
Σμινύη.ης.ἡ. *dolabra, uel bidens, aut ligo.*
Σμογερός.ᾶ.ὁ. *durus, malus, insidiator.*
Σμοῖος.α.ὁ. *difficilis, terribilis, tristis.*
Σμοκορδόω.μ.ώσω.π.ωκα. *mulieres orno.*
Σμορδόω.μ.ώσω.π.ωκα. *coëo, συνευνάζομαι.*
Σμυγερόν.ᾶ.τὸ. *laboriosum & turpe. ἀπὸ τοῦ σμύχω τὸ καίω.*
Σμυδρός.ά.οῦν. ὁ. *candens ferrum, pro μυδρός.*
Σμυκτήρ. *naris.*
Σμυός. *tristis, σμοιός.*
Σμύρνα.ης.ἡ. *myrrha.*

Σμυρνίζω. *æmulor myrrham.*
Σμῦς. *mus.*
Σμύχομαι.μ.ύξομαι.π.υγμαι. *ardeo. Depo.*
Σμύχω.μ.ύξω.π.υχα. *comburo, corrumpo.*
Σμῶ. *purgo, abstergo, percutio.*
Σμωλικόν. *pharmacum ad uibices.*
Σμωθύω. *turbor, bullio.*
Σμώτλω. *uerbero. Vnde*
Σμωλιξ.ικος.ἡ. *uibex, liuor ex percussione.*
Σμώχω.ν. *conuiciari, μετὰ σπουδῆς ἀνειρωνεύεσθαι.*

Σ Ο.

Σοβάλης. *αι. petulcæ, & persequentes meretrices, insanæ, superbæ, instabiles.*
Σοβαρόνομαι.μ.ώσομαι.π. ωνμαι. *insolesco, & cum fastu aliquid ago.*
Σοβαρός.ᾶ.ὁ. *uenustus, diues, sibi placens, superbus, uultu & incessu tumorem animi & arrogantiã præ se ferens. à σοβῶ, quod alios repellat ac fastidiat. Suid.*
Σοβαρῶς. *magnificè, studiosè, diligenter.*
Σοβάς. *idem quod σοβαρός.*
Σοβέομαι. *consternor, & turbulenter incedo, turbide me infero. Vnde σεσοβημένος, τεταραγμένος, turbidus, consternatus & impotens animi. Sic etiam*
Σοβέω.μ.ήσω.π.ηκα. *improbè & insolenter ingredior & obuios summoueo, insequor, curo. Item excutio, abigo, expello, ut σοβῆν τὴν κόνιν, puluerem excutere. Xenophon. de stringendis equis loquens, de quo Budæus Commentarijs. Item compesco, cogo gregem.*
Σόβη. *muscarium caudæ equinæ.*
Σόγχος. *sonchus, scariola.*
Σοίθης.ὁ. *loquax, arrogans, calumniator.*
Σοῖ. *tui, pro σᾶ, possessiuum à σός. at σοῦ primitiuum est à σύ.*
Σόλοι. *Soli, urbs est Ciliciæ, quæ postea Pompeiopolis dicta est.*
Σολοικίζω.μ.ίσω.π.ικα. *solœcismum facio.*
Σολοικισμός.ᾶ.ὁ. *solœcismus. Hoc nomine significatur quicquid fit perperàm, nec recte nec ordine peragitur, ut σολοικισμὸς τῶν ἀδόνων, Luciano.*
Σόλοικον. *idem.*
Σόλοικος.ᾶ.ὁ. *indiscretus, superbus, elatus, intemperans.*

Σολοικοφανὴς.ές.τὸ. *quod speciem habet solœcismi.*
Σόλος.ᾶ.ὁ. *discus. σῶ γὰρ τὸ κινῶ.*
Σόλων.ωνος.ὁ. *Solon Athenienſium legislator.*
Σομφός.ᾶ.ὁ. σομφῶδης.
Σομφότης.ητος.ἡ. *inanitas.*
Σομφώδης.ους.ὁ. *mollis, laxus. Hesych. σομφώδεις (inquit) αἱ χαυνότεραι τ αἰγιαλῶν.*
Σός.ᾱ.ὁ. *saluus, integer, sanus.*
Σοραισμός. *solœcismus.*
Σορεύω.ν. *dicterium in senes. nam σορός sepulchrum est, τυμβοχέρων.*
Σορεύω.μ.εύσω.π.ευκα. *cadauera cumulo, congrego. Neut. absol.*
Σορηδόν. *simul, aceruatim, σωρηδόν.*
Σοροδάμων.ονος.ὁ,ἡ. *capularis dæmon, hoc est ualde senex, sepulchralis larua.*
Σοροπηγός.ᾶ.ὁ. *pollinctor.*
Σορός.ᾶ.ὁ. *uel ἡ. urna, loculus, cumulus ossiũ & cadauerum. Generaliter pro omni cumulo.*
Σόρισμα. *syllogismi species.*
Σός.σᾶ.ὸν. *tuus.*
Σόσπος. *stadium, διόπτρα, instrumentum geometricum.*
Σᾶ.ῆς, τρίχες, ὧρμα.
Σουβλίζω.μ.ίσω. *insubulo, penetro.*
Σούνιον.ν.τὸ. *Sunium promontorium Atheniarum.*
Σοῦσα. τὰ. *Susa metropolis Persidis.*
Σοῦθι. *ite, ὁρμᾶσθε.*
Σοσινον.ν.τὸ. *oleum ex lilijs confectum.*
Σοῦσις *motus, impetus, iter, cursus.*
Σοῦσο. *uade, irrue.*
Σοφία.ας.ἡ. *sapientia, consilium. Sæpe accipitur pro astu & calliditate. σοφία in cõtemplatione uersatur, φρόνησις in actu.*
Σοφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. *sapienter loquor demonstro, fallo, impono sermone, captio, sè ago, deterreo. Item doceor ab alio. Depon. accus.*
Σοφίζω.μ.ίσω.π.ικα. *doceo sapientiam.*
Σόφισμα.ατος.τὸ. *fraus, deceptio, cautela, dolus, commentum, artificium, cauillum, calumnia, fraus composita, impostura, calliditas, inuentum, ars.*
Σοφισματικός. *fraudulentus.*
Σοφισύνω.μ.ύσω.π.υνκα. *doceo, philosopho.*
Σοφιστής.ᾶ.ὁ. *orator, præceptor, sapiens, deceptor, quilibet artifex. Olim σοφισταὶ dicebantur philosophi & sapiẽtiæ professores, deinde rhetores, postremo abijt nomen in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerentur qui fictã quandam sapientiæ speciem iactitarent.*
Σοφισία.ἡ. *sapientia.*
Σοφιστικός. *cauillator, dolosus.*
Σοφιτομανῶ. *mire studiosus sum sophistarũ.*
Σοφός.ᾶ.ὁ. *sapiens, doctus, acutus, scitus. Item astutus, callidus, uafer. Itẽ bonus, utilis.*
Σοφοκλῆς.οῖ. *laudicœni, hoc est, qui propter cœnam sibi pactam, orantem laudabant.*
Σοφόω.μ.ώσω.π.ωκα. *illumino. Actiu.*
Σοφρονιστῆρες. *dentes quos Auicenna dentes sensus uel intellectus appellat. Latini genuinos uocant. Aristot. κραντῆρας.*
Σοφρόνες.ε.ὁ. *prudens.*
Σοφῶς. *sapienter, aptè.*
Σόω. *seruo, ὁρμῶ.*

Σ Π.

Σπάδιξ.ικος.ἡ. *genus musici instrumenti. Item auulsus è palma termes cum fructu, & coloris punici species.*
Σπάδιον.ν.τὸ. *stadium, Dorien sium lingua.*
Σπάδων.ονος. ὁ. *spado, hoc est qui ui castratur. ἀπὸ τῶ σπᾷν. Conuellitur enim in ipsis neruus, qui genitale erigit. Eunuchus autem esse potest & natura.*
Σπαδωνισμός. *castratio.*
Σπάω.μ.άσω.π.ακα. *diuello, traho.*
Σπάθα, *uel σπάθη.ης.ἡ. rudes, instrumentum quo spumam detrahimus. Item instrumentum defensorium, ut gladius. Item instrumentum textoris, cuius pulsu tela arctatur densaturq. Sunt etiam σπάθα costarum ossa.*
Σπαθάω.μ.άσω.π.ακα. *consumo, dilapido, τρυφάω, intemperanter superbio, stu-*

dioſe laboro. ἀφ' τῦ σωτόμως κινεῖν τὰς ὑφαντικὰς σπάθας. Item diſpergo, minuo, uacuo, mutilo.

Σπάθημα.ατος.τὸ.denſitas, πύκνωμα.

Σπαίρω.μ.αρῶ.trepido, palpito, ſalio, efflo ſpiritum. Neut. abſol.

Σπαλαπία.oculorum morbus, cæcitas.

Σπαλάξ ακος.ὁ.talpa.

Σπαλὶς.nouacula, ψαλίς.

Σπαλύσομαι.turbor, laceror.

Σπαλίων.ονος.ὁ.machina bellica.

Σπάνη.ης.ἡ.paupertas, raritas, penuria, inopia.

Σπανία.idem quod σπάνις.

Σπανίζομαι, &

Σπανίζω.μ.ίσω.π.ικα.indigeo, rarus ſum, rarus fio. σπανίζεσθαι tamen plus eſſe uidetur quàm σπανίζω. ut ἀπορεῖσθαι plus eſt quàm ἀπορῶ.

Σπανίζων τῶν ἐπιτηδείων. egès neceſſarijs.

Σπάνιος.ᾱ.ὁ.rarus, pauceus.

Σπανιότατα.rariſsimè.

Σπάνις.ιος.ἡ.egeſtas, penuria, λῆψις.

Σπανίως.raro.

Σπανόν.pretioſum, multa re dignum.

Σπανοσιτία.ας.ἡ.penuria annonæ.

Σπαίομαι.σπάω, traho, ἀγρεύω.

Σπάραγμα.ατος.τὸ.laceratio.

Σπαραγματώδης.ὁ.iurgioſus.

Σπαραγμός.ῦ.ὁ.conuulſio.

Σπαραδικὰ.τὰ.quæ ſparſim degunt, inciuilia, Theodoro interprete.

Σπαράτσω.μ.άξω.ω.αχα.lacero, uellico, dilanio. Actiu. accuſ.

Σπαργανίζω.μ.ίσω.π.ικα.τὸ σπαργανῶ.

Σπάργανον.ᾱ.τὸ.faſcia, pannus quo inuoluũtur infantes, cunabula.

Σπαργανῶ.cunabulis, ſiue faſcijs inuoluo. unde Luc. de Chriſto, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν.

Σπαργάνωμα. σπάργανον.

Σπαργάω.μ.ήσω.π.ακα.luxurior, auellor in aliqua re affectus, ſum in ſicco, doleo de re ablata, nimius ſum in edēdo & luxuriādo deſydero, appeto. Dicitur quoque de uberibus lacte turgentibus.

Σπαργίω.μ.ήσω.π.ικα.idem.

Σπαχμή.ira, ὀργή.

Σπαρνός.rarus, paucus, tenuis, diſperſus.

Σπάρτη.ης.ἡ.filum, linea, carpentary rubrica, ſcyrpus.

Σπαρτιάτις.ιδος.ἡ. Spartana mulier.

Σπάρτιον.ᾱ.ſpartum uel geniſta, funiculus.

Σπάρτον.ᾱ.τὸ.funis, rudens.

Σπαρτοπόλιος.canities. In tragœdia autem uirili ſpecie nigra ac ſubpallida, in comœdia uero muliebri erat habitu ſpartopolios, canitiem & ipſa uerbotenus indicans ſed inter iuniores perſonas, ut tamen intelligeretur aliquando meritorium ſcortum fuiſſe. Herm. in Plin.

Σπάρτος.ᾱ.ὁ.ſpartus.

Σπαρτός.ᾱ.ὁ.ſeminatus.

Σπάσματα.diſtentiones, conuulſiones.

Σπασμός.ᾱ.ὁ.contractio, neruorum rigor ſiue diſtentio, conuulſio.

Σπασικός.οῦ.ὁ. cui intus aliquid conuulſum eſt.

Σπαταγίζω.turbare.

Σπάταγοι.ſpatagi, genus echinorum.

Σπαταλάω.μ.άσω.π.ακα.delicior. Neutrum abſol.

Σπατάλη.cibus, deliciæ, ἡ τροφή.

Σπατάλιον.ᾱ.ornamentum fœminarum, ἀ σπάθη.

Σπάτεος.ᾱ.ὁ.coriaceus.

Σπατίλη.ης.ἡ.excrementum, merda, retrimenta quæ à corijs deraduntur.

Σπάτος.ους.τὸ.corium, pellis.

Σπάω.μ.άσω.π.ακα. euello, conuello, traho. Item ſorbeo, ut haurientes pocula facere ſolent. Athen. ὁ δὲ ἀλέξανδρος λαβὼν ποτήριον, ἔσπασε πᾶν ὑγρόν.

Σπέδω.μ.σπάσω. fundo, ἄχρηστον eſt uerbum.

Σπεῖμα. funis.

Σπεῖον.τὸ.ſpecus, antrum.

Σπεῖο.ſequere, ἕπεσθαι.

Σπεῖος, τὸ σπέος, uel σπέους.τὸ.ſpelunca.

Σπείσθος.ᾱ.ὁ.excrementum.

Σπείλιξ.muliebre ueſtimentum.

Σπείμιον, Aeol.ᾱ.τὸ.armilla.

Σπέρμ.

Σπεῖρα.ας.ἡ.cohors, caterua, exercitus Item ſpira, id eſt, funis nauticus in orbem conuolutus, uel ſerpentum conuolutio. Non nunquã pro opere piſtorio inuenitur. Orbis in ligno, interprete Theodoro.

Σπειρολομαι.μ.άλομαι.π. αμαι. contraho in ſpiram, ſicut ſerpẽs uel canis dormire uolens. Depon. abſol.

Σπειρηδόν. in orbem, inſtar serpentis, conuolutim.

Σπεῖρον.ᾱ.τὸ.ueſtis uilis & lacera, uelum.

Σπέρω.μ.ρῶ.ω.ἔσπαρκα.ſemino.

Σπεῖσις.ἡ.libatio, σπονδή.

Σπεκλωῶ.ſonitum ædere in coitu, coire.

Σπέλεθος.ſtercus.

Σπενδεῖομαι.ᾱ.τὸ.σπονδεῖομαι.

Σπενδίσκω.libo, ſacrifico.

Σπενδή.libamen.

Σπένδομαι. paciſcor, fœdus ſancio, fœdus ico, reconcilior. Depon. accuſ. ut σπένδομαι σπονδὰς, & σπένδομαι τῷ, hoc eſt, inducijs pactis permitto & concedo.

Σπενδοποιεῖμαι.idem.

Σπένδω.μ.σπείσω. quod à σπείδω inuſitato mutuatur. libo. ſacrifico.

Σπένομαι.ſequor. Depon.

Σπέος.ους.τὸ.ſpelunca, σπήλαιον.

Σπέρμα.ατος.τὸ.ſemen, fructus.

Σπερμαίνω.ſemen emitto, genero.

Σπερματίας.ᾱ.ὁ.cucumeris ſpecies.

Σπερματίδιον.ἁ ſeminariæ.

Σπερματίζω.ſemen efficio.

Σπερματικός.ῆ.ὁ.ſeminalis.

Σπερμοβολεῖ.ſemen genitale emittit.

Σπερμολογία.ας.ἡ. collectio ſeminis quæ fit ab auibus quando ſeminatur. Item ſeminatio uerborum, loquacitas.

Σπερμολόγος.ᾱ.ὁ.σπερμολόγος, ſeminilegus. Item uerbi ſator, locutuleius, qui libens uerba funditat, quiſq; ex alieno uiuit, ut ſcribit Harpocrat. Eſt & auicula eius nominis apud Athen. & Ariſtoph. frugilega Gaza interprete.

Σπερμολογῶ.nugor, & uerba loquaciter fundo et deblatero.

Σπερός.ᾱ.ὁ.curuus.

Σπερχαίω.ſemino, iraſcor, minor, perſequor.

Σπερχειός.ᾱ.ὁ.flumen Theſſaliæ.

Σπερχθεὶς. turbatus, irritatus apud Herodotum.

Σπερχνός.ᾱ.ὁ.acris, diligens, aſper, feſtinans.

Σπέρχομαι, et

Σπερχω.urgeo, feſtino, iraſcor, conturbor.

Σπεύδω.μ.σύσω.π.συκα. feſtino, ſtudeo, enitor, pergo. Neut. abſol.

Σπῆι. ſpeluncæ, datiuus eſt à σπήος.

Σπήλαιον.ᾱ.τὸ.&

Σπήλυγξ. γος.ὁ. ſpelunca. παρὰ τὸ σπῶ, καὶ λάας, ἤγουν λίθος κατδπασμένος.

Σπηλώδης.ες.ὁ, ἡ.plenus ſpeluncis.

Σπιδνός.ᾱ.ὁ.denſus.

Σπίζα.ἡ.auicula paſſeri ſimilis.

Σπιζίας ἱέραξ. accipiter fringillarius, Theo.

Σπιζία.τὰ.aues.

Σπιζίτης.fringillatio, ὄρνεόν τι ἀλιάλιον.

Σπιθαμή.ῆς.ἡ.palmus, id eſt, menſura quæ fit à pollice ad minimum digitum manẽ extenſa. Vel (ut Bud. ſcribit) menſura duodenûm digitorum. Latini dodrantẽ appellant.

Σπιθαμιαῖος.ᾱ.ὁ.qui palmæ habet aut ſemipedis longitudinem.

Σπιλάς.άδος.ἡ.ſaxum concauum in aqua, aut circa mare, petra, uentus impetuoſus, turbo.

Σπιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.contamino. Actiu.

Σπίλη.ης.ἡ.&

Σπῖλος.ᾱ.ὁ. macula, κηλίς. Item fides, χρεοφειλὴ ἀξιόπιστος. Item σπίλα, fraces, σίμφυλα.

Σπιλόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι. ſordeſco, maculor. Depo. abſol.

Σπῖλος.ᾱ.ὁ.&

Σπίλωμα.ατος.τὸ. ῥύπος, μιασμός, macula, proprie notæ in ueſtibus diſcolores. Item locus ſalebroſus, ſaxum aſperum.

Σπιλόω.maculo, ῥυπόω.

Σπινθήρ.ῆρος.ὁ.ſcintilla, ἀκοντισμός.

Σπινθηρίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſcintillo. Neu.

Σπίνος.ᾱ.ὁ.paſſeris genus.

Σπλαγχνεύειν.σπλάγχνων μεταλαβεῖν.

Σπλαγχνίζομαι.μ.ίσθομαι.π.ισμαι. miſereor,

misericordia moueor, affectu tangor. De.

Σπλάγχνον. ε. τὸ. cor, uiscera, intestina, misericordia.

Σπλαγχνοσκόπος. ε. ὁ. extispex.

Σπλαγχνοτόμος. ον. ὁ. uiscerator, sector uiscerum.

Σπλανίον. coire.

Σπλήν. ηνός. ὁ. splē, lien, linteum oblongum.

Σπληνικός. ἡ. ὁ. lienosus.

Σπλήνιον. ε. τὸ. emplastri genus longiusculū ad figuram lienis.

Σπληνιάω. laboro uitio lienis.

Σπληνίτις. ιδος. ἡ. lienaria uena.

Σπογγᾶς. οῦ. spongiatores, id est, spongiarum piscatores.

Σπογγιαῖ. ᾶς. ἡ. accentu in ultima Attice, &

Σπόγγος. ε. ὁ. spongia. ὅθεν τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρά. Item σπόγγοι, adenes iuxta fauces.

Σποδεῖν. consuetudinem cum aliqua habere. Interdum cedere. Aristoph. Auib. σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀναζόνας δοκεῖν.

Σποδίζω. purgo, abstergo aras, asso, uro. καὶ σποδίσουζ, ἐμάχουζ, ἐτύπλουν.

Σποδιά. ᾶς. ἡ. cinis.

Σποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. coquo sub cinere, spōgia persicco. Neut. accus.

Σποδίτης ἄρτος. panis subcineritius.

Σποδοειδής. ὁ, ἡ. cinereus.

Σπόδορ. ε. τὸ. &

Σποδός. ῦ. ὁ. cinis, stercus.

Σπολάς. άδ&. ἡ. uestis pellicea, diphthera.

Σπολῆ&. missa uel ornata.

Σπολή. ῆς. ἡ. stola.

Σπόλια. τὰ. lanæ, quæ ab ouium cruribus euelluntur.

Σπόμαι. sequor, ἕσπομαι, μιτόρχομαι.

Σπουδάζομαι. μ. άζωμαι. π. ασμαι. fauorabilem mihi facio.

Σπουδαρχία. libamina immolatorum.

Σπουδεῖον. ε. τὸ. calix, uas ad libandum uinum, Athen. lib. 9.

Σπουδεῖος. ε. ὁ. spondeus pes. ἀπὸ σπουδῆ, quia in sacrificiis eo utebantur.

Σπουδαφόρ&. ε. ὁ. fecialis.

Σπουδάω. moueo. agito.

Σπουδή. ῆς. ἡ. sodalitas, induciæ, fœdus, libamen. nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire solebant.

Σπουδίζω. percutio, uro.

Σπόνδιοι. οἱ. fundentes libamen in fœdere sanciendo.

Σπουδοφόρ&. ε. caduceator.

Σπονδύλιον. ε. τὸ. uertebra seu nodus, qui est in spinis animalium. Item uerticillus, quo fœminæ in fusis suis torquendis utuntur.

Σπονδυλίων. ωνος. ὁ. medulla, quæ est in uertebris spinæ.

Σπονδύλη. ης. ἡ. uerticella bestiola, Theodoro.

Σπόνδυλος. idem quod σπονδύλιον. Aliqui (ut scribit Festus) σπονδύλους cubos appellant. Est & piscis nomen apud Macrob. & Senecam.

Σπορά. ᾶς. ἡ. satio.

Σποράδες. αἱ. Sporades insulæ quædam sic dictæ, quòd in mari sparsæ sint, quasi palantes.

Σποράδην. sparsim, ἐσπαρμένως.

Σποραδικά. τὰ. solitaria, inciuilia. Aristoteles libro primo hist. τὰ μὲν πολιτικὰ, τὰ δὲ σποραδικὰ, aliæ ciuiles, aliæ inciuiles.

Σπορᾶς. άδ&. ὁ. sparsus.

Σπογγαί. αἱ. nisus ad pariendum.

Σπορεύς. ἑ&. ὁ. sator.

Σπόειμα. τὰ. sata.

Σπόρ&. ε. ὁ. semen, πυρὸς, triticum.

Σπουδαζόμεν& ἀνήρ. uir gratiosus, & multorum fauore adiutus, ut ἀπὸ πολλῶν σπουδαζόμεν&, populi fauore adiutus, Plut. Idem de histrione nobilissimo, σπουδαζόμεν& ὑπὸ πάντων, hoc est πλείστης ἀξιόμενο& σπουδῆς.

Σπουδάζομαι. expetor.

Σπουδάζω. μ. άσω. π. ακα. studeo, aliquid diligenter facio, seriò ago uel dico, do operā, satago, apparo, conor. Item colo & affecto. Synes. καὶ ἀντὶ πάντων σπουδαστέον, in primis colendus est tibi. Est etiam frugi uitam ago, cui cōtrarium est βλασκύειν. Construitur autem uarijs modis hoc uerbum, ut σπουδάζω πρός τινα, colo aliquem, faueo alicui, exhibeo me obsequiosum: & σπουδάζω ἃς τὰ σὰ, faueo rebus tuis: & σπουδάζω τὸ σὸν, ago id quod est in rem tuam, tuas partes foueo. Sophocl. σπουδάζω περὶ τούτων, Solicitus sum, & accuratè prosequor. Construitur etiam cum dativo, sicut studeo & faueo apud Latinos. Dicitur etiam σπουδάζω περὶ τινος. Bud. Comment.

Σπουδαιολογέομαι. affectatè, & magno studio adhibito loquor. Xenoph. ἀναβ. 1. Significat etiam seriò loquor, seriò disputo, Xenoph. Symp. Accipitur etiam in significatione passiua, ut ὁ λόγ& ὅτως ἐσπουδαιολογήθη, id est, ἐσπουδάσθη, apud eundē Bud. Com.

Σπουδαιολογούμεν&. seriò loquens.

Σπουδαῖ&. ε. ὁ. sedulus, studiosus, honestus, serius, industrius.

Σπουδαίως. seriò, bona fide, citra ullum figmentum.

Σπουδαρχία. ambitio.

Σπουδαρχιάω, & σπουδαρχιέω. studiosus sum magistratuum gerendorum, ambitiosus sum, ambio.

Σπούδασμα. ος. τὸ. res studiosè affectata.

Σπουδάσματα, opuscula Sophronio interprete.

Σπουδαστής. fautor & factiosus.

Σπουδαστικός. ἡ. ὁ. diligens, & qui serio sermone oblectatur. Opponitur τῷ φιλοπαίγμονι.

Σπουδή. ῆς. ἡ. studium, diligentia, festinatio, serium. Opponitur τῷ παιδιᾷ. Vnde ἄξιον σπουδῆς, pretiosum, æstimatum, quod in pretio habetur. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, contendere, & de aliquo laborare, & diligenter curare, magno studio colere & præparare. σπουδὴν ποιῶ, seriò accipio, seriò dictum interpretor. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam sumere. Bud. Com.

Σπουδῇ, aduerb. uix, cum labore & studio, festinanter, diligenter, studiosè.

Σπυραθία. ας. ἡ. &

Σπύραθ&. ε. ὁ. &

Σπυράς. άδ&. ἡ. pilula, globulus, ouium &

caprarum excrementum. Iul. Pollux.

Σπυρίς. ίδος. ἡ. sporta, ἐν ᾗ πυρῶν ἄχθος.

Σπυρίδιον. ε. τὸ. sportula, fimus.

Σπυρίχνιον. idem.

Σ Τ.

Στάγρον. τὸ. calidum, aridum.

Σταγών. όνος. ὁ. gutta, stilla, stillicidium.

Σταγωνίας. ε. ὁ. genus thuris, à similitudine stillicidiorum.

Σταδαῖος. stans, erectus.

Σταδιάζω. τὸ σταδιάζω.

Σταδαῖος. ε. ὁ. stadialis, mensuram stadij cōplectens, & statarius.

Σταδιεύς. έος. ὁ. cursor.

Σταδιοδρόμοι. οἱ. qui in stadio cursu certāt.

Στάδιον. ε. τὸ. &

Στάδιος. ε. ὁ. locus exercitij & theatrum, stadium, curriculum, mensura pedum sexcētorum & uigintiquinque. Et adiectiuè σταδιος, firmus, bene compactus. unde σταδιαῖος θώραξ, ὃν ἀλυσιδωτός.

Στάζω. μ. σω. ξα. ακα. stillo, recenseo. Genitiuo.

Σταθερός. ὸν. ος. τὸ. consistens, stans.

Σταθρός. ὸ. ὁ. stabilis, intensus, in ipso puncto ac uigore existens.

Σταιτυτός. tostus, paulatim ustus.

Σταθεύω, Atticè pro σιτεύω. torreo, lento igne asso.

Σταθυρός. firmus, robustus.

Σταθηρότης. ητος. ἡ. robur, constantia.

Σταθμά, uel σάθμια. τὰ. libra & pondera, Demosth. Item stationes in stabulis, ἱπποστασίαι. Bud. Com.

Σταθμεύομαι. pondero, examino, æstimo, perpendo, Plat. in Gorg. Item coniecturam facio, συλλογίζομαι, argumentum duco, Theophr. 9. Bud. Com.

Σταθμάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu. accus.

Σταθμεύω. stabulor, diuersor, statiua habeo.

Στάθμη. ης. ἡ. pondus, amussis, rubrica carpentarij, quadra, perpendiculum.

Σταθμητός. ὸ. ὁ. mensurabilis.

Σταθμίδες. αἱ. ligna in naui, super quibus transtra ponuntur.

Σταθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. σταθμῶμαι, pondero,

perpendiculo rem exploro. Actiu. accuſ.

Σταθμός.ῆ.ὁ.ſtabulum,diuerſorium,reſidentia,iter unius diei.ſtatio,ſtatiua,ἔπαυλις, παν δοκεῖον,manſio, diuerſorium militare, ſiue tabellariorum, quæ certis ſpatijs diſtinguì ſolent. Lucian. Icaron. ἀπὸ τῶν πρὸς τῷ σκιλλοῦντι, ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός.

Item limen,cardo,Herodo. σταθμοί τε καὶ ὑπέρθυρα. Item libra, ſtatera, pondus. Herod. ἔλκεσθαι σταθμὸν τάλαντα δέκα. Et menſura millium 28.ſemis.Bud.in Ann.

Σταθμοῦχος.ου.ὁ. paterfamiliâs, caupo, hoſpes.

Σταμός.ſiccus,calidus,incontinens.

Στάρις.αιτος.ὁ. farina aqua ſubacta, flos farinæ,farina ad pinſendũ macerata,paſta.

Σταρτίνη.ἡ. placenta.

Σταγών.ῶνος.ἡ. gutta,aqua,lixiuij,quæ primo fluxit. Ité pinguiſſimus ille liquor proueniens ex myrrhæ expreſſa.

Σταγίς.ἡ.ſpecies atramenti ſutorij.

Σταγτός ῆ.ὸ.ſtillaticus,liquidus,colatus.

Στάκω.ſto.

Σταλαγμός.ῆ.ὁ.gutta,id eſt,ſtilla. Chalcanthi ſpecies eſt puriſſima,ſtiriæ ſiue guttæ ſimilis, unde genus inaurium, Cæcilius ſtelaginum uocauit.

Σταλάζω.μ.άξω.π.ακα.ſtillo.Neut.

Σταλακτικόν.ſtilliticium ait eſſe Dioſcorides,quòd guttatim ex humidis & confractis locis ſtillat.

Σταλεύω.σταλάζω.

Στάλικον.οῦ.ualli,perticæ uenatorũ,hoc eſt furculæ quibus retia eriguntur,quo facto maculoſa laxitas intenditur. Hæ furculæ pronæ ſtant,ut uelut anterides ſint indaginis et tibicines, cum in amenta retium inditæ fuerint. Dicuntur etiam χαλίδις ἵππου,πάσσαλοι, ξύλα. Eius nominatiuus ſingularis eſt σάλιξ.κος.

Σταλτικός.ῆ.contrahens,reprimens.

Σταλυμαίνομαι.infeſto.

Στάμεν.ſtare.

Σταμνεῖον,uel σάμνιον.ε.τὸ.&

Σταμνος.ε.ἡ.urna,calathus,fictile,hydria

Στᾶεν.ſteterunt,Iliad.π.

Σταφυλή.ῆς.ἡ.uua paſſa,σταφίς.

Στασιάζω.μ.άσω.π.ακα. ſeditionem conflo, ſeditiones molior, committo aliquem cũ aliquo.Neu abſol.

Στασιασμός.ῆ.ὁ.ſeditio.

Στασιαστής.ῆ.ὁ.ſeditioſus.

Στασιαστικῶς.ſeditioſè.

Στάσιμος.ε.ὁ.ſtabilis,firmus.

Στάσις.ιος.ἡ.ſeditio,ciuile bellum. Item ſtatio,officina,ordo,ſtatus,ſtatus ſiue cõſtitutio orationis,controuerſia,perſeuerãtia,conſtantia. Dicitur & de choro,ut apud Bud.Com.

Στασιωδέστατος.ε.ſeditioſiſſimus.

Στασιώδης.ους.ὁ,ἡ.ſeditioſus.

Στασιώτης.ου.ὁ.ſatelles,δορυφόρος.

Στατόω.foueo,calfacio,καθύω.

Στατῖμαι.ἁ.tuberculi ſunt. ἀπὸ τοῦ ϛίατ, quia pingue quoddam in his ſit collectum ſub cutem.

Στατήρ.ῆρος.ὁ.ſtater, hoc eſt genus nummi, quatuor drachmas habens,ualentes quatuordecim ſolidos noſtros ſcribit.Bud.

Vtebantur hoc nomine & Perſæ & Macedones: unde Philippi ſtateres, Dorici & Alexandrei dicti. Eſt etiam ſecundum alios ſiclus, quod erat Hebræorum numiſma, quatuor drachmas Atticas ualens,ut ſcribit Ioſephus.

Στατικός.ῆ.ὁ.ponderatiuus.

Στατίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſtabulor,conſiſto.

Στατός.ῆ.ὁ.ſtans.

Στατός.genus ueſtis.

Σταυρηδόν.inſtar crucis, figura cruciata.

Σταυροειδής.έος.ὁ,ἡ.ταυρότυπος.

Σταυρός.οῦ,ὁ.σκολόψ,crux,ſublica,id eſt,palus ligneus fixus & erectus. ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἐν τῷ αὐλῷ ἰσταῦ,quòd in aërem tollatur.

Σταυροὶ λιμένων.ſepta portuum.

Σταυρότυπος.ε.ὁ.cruci ſimilis.

Σταυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.crucifigo. Actii.accelerauit.

Στανρωμα.ατος.τὸ.agger ex lignis & terra.

Στανρωσις.ιος.ἡ.crucifixio.

Σταυρωτής.οῦ.ὁ.crucifixor.

Σταφιδώδεαν.uuam paſſam facere.

Σταφιδωθείς.ῶσα.ὸν.paſſus.

Σταφίς.ίδος.ὁ.uua paſſa.

Σταφὶς ἀγρία.herba pedicularis.

Σταφυλή.ῆς.ἡ.perpendiculum,σάθμη.

Σταφυλή.ῆς.ἡ. uua, botrus. Item uitium uuulæ in gutture, quæ columella Latinis dicitur,& diſtenditur, luteóq; colore ſubrubeſcit acino perſimilis. Dicitur & σταφυλοφόρος Ariſtoteli.

Σταφυλιζομία.ας.ἡ.uuæ inciſio.

Σταφυλῖνος.paſtinaca herba.

Σταφυλοβολεῖον.ε.τὸ. locus in quo calcantur uuæ,πατητήριον.

Σταφυλοφόρος.uuigera,σταφυλή.

Σταφύλωμα.ατος.τὸ.uitium oculi acino uuæ ſimile.

Σταχάνη.ης.ἡ.trutina.Dorica dictio eſt.

Στάχυολογεῖν,legere ſpicas,ſpicilegium facere

Στάχυολογία.ας.ἡ. ſpicilegium. (re.

Στάχυς.υος.ὁ.ſpica, herba ſimilis marrubio.

Στίαρ.ατος.τὸ. adeps, eſca,maſſa farinæ ſubactæ. Strabo 15. τὸν μὲν πυρὸν ζῖς χρῶνται φυτάρ,τὸ δὲ ὄρυζαν τὸ εἰς ἀρτοποιΐαν χεῖς ποσί.

Στιατόω.μ.ώσω.π.ωκα.impinguo. Depon.

Στιατώδης.ους.ὁ,ἡ.ſeuo obeſus.

Στίατωμα.ατος.τὸ. adipis effuſio ſub cute.

Στιγάζω.tego,ſuſtineo, firmo,firmus ſum,tãgo,recipio,retineo,ſuffero,ſum capax.

Στιγανόμιον.ε.τὸ.naulum, merces quæ datur cauponi pro hoſpitio.

Στιγανόμος.ε.ὁ.caupo,paterfamiliâs.

Στιγανός.ε.ὁ. denſus, anguſtus, durus, ſolidus, opertus, impenetrabilis. Xenoph. in Venat. ἔχει δὲ κῶλα πρίχα στιγανὰ, Habet uillos impenetrabiles. Item taciturnus,à denſitate & ſoliditate translatione ſumpta, ut in quem non competat illud Terentij, Plenus rimarum ſum, hac atq; illac perfluo. Inde prouerb. στιγανώτερος ἀρεοπαγείτου, Areopagita taciturnior. Erasm.Chiliad.

Στιγανόποδες.οἱ.palmipedes aues.

Στίγασμα.ατος.τὸ. ſuſtentaculum.

Στίγαστα.τὰ.ſubtegulanea uertuntur à Plin.

Στιγάρχης.ὁ.præfectus ædium.

Στίγιστρον.ε.τὸ. ſegeſtra, hoc eſt tectum pileum è ſtramentis contextum.

Στέγη.ης.ἡ.caſa,tectum, contignatio. ἀπὸ τοῦ ϛέγειν τὸ περιέχειν.

Στεγνός.ὁ. ſtrictus, ſolidus, humilis.

Στεγνωτικός.uim habens aſtringendi uel inſpiſſandi.

Στέγω.τὸ ὑπομένω,tolero, fero, contineo.

Στέγος.ους.τὸ.tectum.

Στέβω.calco, ſtipo, grauo, ambulo, tero.

Στελεύς.ὁ.uiator,ὁδοιπόρος.

Στελλάζω ἐξωτέρω.exornans ſeipſam.

Στελεός.οῦ.ὁ. manubrium, lignum ſecuris, aut foramen,per quod inſeritur.

Στένομαι.angor, ſuſpiro,triſtor.

Στενός.ῆ.ὁ.pro στυγνός,anguſtus.

Στένος.ους.τὸ. ſpatium inter foſſam & mœnia,uia anguſta.

Στένω.μ.ξω.arcto, in arctum cogo. Actiu.

Στενωπός.ῆ.ὁ. anguſtus locus, στυγνὸς τόπος.

Στεπλός.peruius.

Στέρα.ας.ἡ. ſterilis. Item carina nauis, quod & στέρωμα.dicitur.

Στέριον.ueſtis tenuis ac tranſlucens.

Στέρος.ε.ὁ. ſterilis.

Στέρωσις.ιος.ἡ. ſterilitas.

Στεφρός.οῦ.ὁ.ualidus.

Στέχω.eo, proprio ordine eo. unde στοιχῶν.

Στέω.ſto,poëticè.

Στιγγίς.ίδος.ἡ. ſtrigilis,ξύστρα.

Στιγγίς.idem.

Στιγγίσματα.τὰ.ramenta,ſordes quæ abraduntur ſtrigili.

Στιγλεύς.ῆ.τὸ.manubrium ſecuris.

Στιγλεός.οῦ.ὁ. inſtrumentum coquinarium, στιγλεόν.

Στιγμαχία.ἡ.uena in corpore humano.quæ arboris caudici proportione reſpondet.

Στίγμαχον.ε.τὸ.&

Στίγμαχος.ους.τὸ. ſtipes,truncus, ramus.

Στίγομαι.iter contendo, proficiſcor, ſed nauigatione proprie. differt enim τὸ πλεῖν. Eſt etiam ἐμβάινω & ἐπιστατέω, id eſt expeditionem ſuſcipio. Item uelum contraho, Ariſtoteles in Mechan.

Item ueſtior, deuito, ſubtraho, ſecedo. Depon. Bud. Com.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Στέλλω.μ.στελῶ.π.ἔσταλκα. mitto, ordino, traho, apto, contraho, orno, tego, paro. Et σέλλω, ἐπιχρίσω.

Στέλμα. sertum, corona.

Στεμμονίαι. fasciæ, quibus canum latera præmuniuntur, ῥάμματα.

Στεμβάζω. conuicior, λοιδορέω.

Στέμμα.ατος.τὸ. corona, ornamentum, stirps, insula, uitta, stemma, insignia, imagines, cauea.

Στέμφαλον.ου.τὸ. genus annonæ siue leguminis.

Στέμφυλον.ου.τὸ. cortex uuæ, uel oliuæ, fraces.

Στέμφω.μ.στέμψω.π.στεμφα. moueo. Actii.

Στεναγμα.ατος.τὸ. Ø

Στεναγμός.δ.ὁ. suspirium, suspiratio, gemitus.

Στεναγός.στεγανός.

Στενάζω, Ø στενάζω, uel στράζω.μ.άξω.π.αχα. Ø στεναχίζω.μ.ίσω.π.ικα. suspiro. στενάζω τὸν τεθνεῶτα, deploro mortuum.

Στῆθος.pectus.

Στενός.νή Ø. subangustus.

Στενολογέω, Ø

Στενολεχέω. anxium esse & torqueri in rebus friuolis & nugamentis, λεπτολογέω.

Στενολεχής.ὁ.λεπτολόγος.

Στενολεχία.ας.ἡ. anxietas in rebus nihili.

Στένομαι. suspiro, tristor, iracor.

Στενοπόρος.ὁ. angusta uia.

Στενός.δ.ὁ. angustus.

Στενότης.ητος.ἡ. angustia.

Στενοχωρέομαι, Ø

Στενοχωρέω. frequento, & frequentor, angustior, premor, locum angustum reddo.

Στενοχωρία.ας.ἡ. angustia, angustus locus.

Στενόω.μ.ώσω.π.ωκα. idem quod στενοχωρέω, arcto, frequento. Vnde ἐστενομένως ζῶν, modicè, & summa parsimonia uiuere, id est δαπανῶν, ἀποζῶν. Latini tolerare dicunt. Actii. accus.

Στέντωρ.ορος.ὁ. Stentor.

Στεγνηρῶσαι. stipare, siccare, humidorum meatus contrahere.

Στένω.μ.στενῶ. στενάζω, gemo, suspiro. Neutr.

Στενωπός.δ. angiportus, compitum.

Στέομεν. stemus.

Στεπτήρια.τὰ. serta quædam, quæ ex arborũ ramis suspendebantur.

Στοργυθρον.ου.τὸ. amor, philtrum.

Στοργω.μ.ξω.π.χα. amo, colo. Dicitur propriè de naturali amore, & non facile solubili, hinc φιλοσοργία mutuus parentum, & liberorum amor. Accipitur pro ἀρκῶμαι, acquiesco & contentus sum. Et diuersis modis construitur. Cum dativo, ut στέργων σκοροδαλμοῖς, cum præpositione, ut στέργων ἐπὶ τόποις, cum accusatiuo, ut στέργω τὴν κεῖσιν ἢ τὰ ἐγνωσμένα, prouocare nolo, quod etiam ἀγαπῶ dicitur. Sed maximè pro ἐμμένω, καὶ πρόσκειμαι, καὶ ἀρκῶμαι. Bud. Com.

Στερέμνιος.α.ον. durus, robustus.

Στερεόν.τὸ. soliditas.

Στερεός.ά.όν. solidus, durus.

Στερεότης.ητος.ἡ. soliditas.

Στερεόφρων.ον Ø.ὁ. crudelis.

Στερεόω.μ.ώσω.π.ωκα. firmo. Actii. gen.

Στερέω.μ.ήσω. uel ἐσω.π.ηκα. priuo, exuo. Genit. uel accus.

Στέρεωμα.ατος.τὸ. firmamentum, conglobamentum.

Στερήσομαι. priuari.

Στέρησις.εως.ἡ. priuatio.

Στερητικός.ή.όν. priuatiuus.

Στερίσκω. priuo. Actii. genit.

Στέριφος.α.ὁ. sterilis, debilis.

Στερφάτατος.α. minimè dumosus.

Στερκτικὸς πῶς τὸν σωφρονῶν. benevolus sum familiari.

Στέρνιξ. medulla, ἐντεριώνη.

Στερνόμαντις. python, ἐγγαστρίμυθος.

Στέρνον.α.τὸ. pectus. ἀπὸ τῆς στερρότητος. Item cogitatio, mens. Ponunt grammatici στέρνον inferiorem partem thoracis ipse, superiorem στῆθος.

Στερνοτυπία.ας.ἡ. pectoris percussio.

Στερνοτυπέομαι. plango, pectus percutio. Vnde στερνοτυπέμων, mœstus, præ dolore tundens pectora. idem στερνοτύπης.

Στερνοτύπης.α.ὁ. στερνοτυπέμων.

Στέρξις. amor, habitus animi præsentibus

contentus.

Στεροπή.ῆς.ἡ. fulgur.

Στεροπηγερέτης.α.ὁ. suscitans fulgur.

Στερόω.μ.ώσω.π.ωκα. firmo, στερεόω. Actiu. genit. uel accus.

Στερρός.ᾶ.ὸν. solidus, rigidus, durus.

Στερρότης.ητος.ἡ. firmitas.

Στέρφνιος. durus, rigidus.

Στέρφος.ους.τὸ. corium, pellis.

Στέρω.μ.ερῶ. Atticè pro στερέω.

Στόμαι. promitto, firmo, præfinio. Vnde tertia pers. singul. indicatiui στῶται, per syncopen pro στόωται, & tertia pers. præt. imperf. στῶτο pro ἐστόητο.

Στέφαναι. spiræ.

Στεφάνη.ης.ἡ. galea, uertex, cacumen, spira, quod erat ornamentum capitis matronarum. Item genus cribri.

Στεφανηφορέω. coronam ferre.

Στεφανηφορία. gestatio coronæ. Accipitur pro dignitate, ut erat choragorum munus, & thesmothetarum, & id genus, qui coronas gestabant.

Στεφανηφόρος.α.ὁ. coronam ferens.

Στεφανία. corollæ.

Στεφανίτης.α.ὁ. athleta, coronatus. Vnde στεφανίτης ἀγών, certamen, cuius uictoriæ præmium corona proponebatur.

Στεφανόπλοκος. coronamentorum artifex.

Στέφανος.α.ὁ. corona.

Στεφανόω.μ.ώσω.π.ωκα. corono, cingo. Accipitur apud Galenum, pro uictorem declaro, palmam tribuo. Actii accus.

Στέφανωμα.ατος.τὸ. res ex qua fit corona, coronarium genus oleris quodcunq; foliaceum, Athen.

Στεφανωματικός.ή.όν. coronarius.

Στεφηφόρες Græci uocant flamines.

Στέφος.ους.τὸ. στέφανος.

Στέφω.μ.ψω.π.φα. circundo, corono, impleo. Actii. accus.

Στήθεσφιν, aduerb. per pectora, στήθεσι.

Στηθιδιον.ου.τὸ. medium pectoris, pectusculum.

Στηθοδέσμιον.α.τὸ. pectorale.

Στῆθος.ους.τὸ. pectus, superior pars thoracis

usq; ad iugulum.

Στήκω.τὸ ἑστήκω, hoc est βεβαίως μένω.

Στήλη.ης.ἡ. columna, & proprie pila stans in monumentis, cippus, titulus, simulachrum, imago. Bud. in Annot.

Στηλίδιον. parua statua, terminus.

Στηλίς.ίδος.ἡ. lignum in puppi erectum.

Στηλιτωτικός. famosus, iniurius, ὑβριστικός.

Στηλιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. noto, id est pingendo uel scribendo aliquem infamia noto, sculpo, in columna in uituperium alicuius, inuehor in aliquem. Actii. accus.

Στηλίτης.α.ὁ. notatus infamia, uel potius qui notauit alterum.

Στηλογραφία.ας.ἡ. tituli inscriptio.

Στηλογραφῶ. sculpo in columna.

Στῆλος. lapis, qui inferius muro innixus fulcit eum.

Στηλῶ. erigo ut cippum.

Στημολίζομαι. stamina duco.

Στημονίζω. idem, κεφαλιόω.

Στημονίαι.ῶν. cincinni tenues in modum staminis.

Στημόνιον, Ø

Στήμων.ονος.ὁ. stamen.

Στιῶσαι. cessare, sistere.

Στιβάδιον.α.τὸ. pectus, στῆθος.

Στιβαδιῶσαι. salibus & conuiciis incessere. nam στιβὰς festum erat Athenis, in quo se mutuò scommatis perstringebant.

Στιβίδειον, uel συστιβίδειον. alumen.

Στίβαγμα.ατος.τὸ. firmamentum.

Στιβαγξ.γος. sustentaculum, & lignum in curru.

Στιβάζω.μ.άσω.π.ιχα. firmo, confirmo. Actiu.

Στῶσαι. statuere, implere.

Στήσαντες. statuentes.

Στήσαι. appendere, mutuò dare. id enim olim ad stateram fiebat.

Στήσασθαι. quiescet.

Στήσιος ζεύς. stator Iupiter.

Στιλπνός. pinguis, σταλπνός.

Στία, & στιον. lapis, calculus marinus.

Στιβάδιον.α.τὸ. stibadium, hoc est torus, uel cubile ex stibade herba constructum. Cælius libro 14. capite 58.

Στιβαλοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. lectum sterno. Neutrum absol.
Στιβαρός.έος.ὁ,ή.&
Στιβαρός.ᾶ.ὁ. fortis, robustus, ualidus, dẽsus.
Στιβάς.άδος. sicut σιβάδιον, lectus ex paleis, foliis & gramine, stragulum Gaza interprete. Sed proprie σίβαδος herbæ sunt aptæ ad discumbendum.
Στιβδλός.ᾶ.ὁ. fugitiuus, μαστιγίας.
Στιβευτής.ᾶ.ὁ. uestigator.
Στιβεύω.μ.εύσω.π.ωκα.&
Στιβέω.μ.ήσω.π.ηκα. calco, uestigo, indago, ἑάβω, εο. Actiu. accus.
Στίβη.ης.ἡ. frigus, constrictio, propriè matutinus ros, pruina. Item aranea, & color metallicus niger.
Στιβία.ας.ἡ. σίβος.
Στιβιάω.μ.άσω. frigesco, ῥιγῶ.
Στιβίζω.μ.ίσω. π.ικα. τὸ σιβίω, & ῥυθμῶ δὲς σιβάζω τὸ ψιθυρίζω, aufugio.
Στίβος.ου.ὁ. uestigium, trames, uestigatio, uia.
Στιβρός.ᾶ.ὁ. stolidus.
Στίβω.τὸ σιβίζω.
Στιγεύς.έως. subula, acicula sutoria.
Στίγμα.ατος. τὸ. stigma, macula, punctum, nota, distinctio. Vnde illud, στιγμᾶιος βίος δὲ πρὸς τὸν ἄπειρον ἀῶνα, punctũ est uita, si ad infinitum seculum comparetur.
Στιγματίας.ου.ὁ. uerbero, mastigia.
Στιγματίζω.μ.ίσω.π.ικα. τὸ στίζω.
Στιγμή.ῆς.ἡ. momentum, punctum,
Στίγω.μ.ίξω.π.ιχα. signo, uerbero.
Στιγών.ῶνος.ὁ. στιγματίας. Cæl. lib. 13. ca. 14.
Στιδλᾶος.α.ὁ. uerberatus, cauteriatus.
Στίζω. μ. ίξω. π. ιχα. pungo, percutio, signo percutiendo, noto, signo simpliciter. Actium accus.
Στικτέον. distinguendum est.
Στικτός.οῦ.ὁ. pictus, signatus, uarius, splendidus.
Στίλβη.ης.ἡ. splendor, speculum.
Στιλβήβουις. fulgetræ.
Στιλβηδών.όνος. scintilla, splendor, nitor.
Στιλβοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. splendidum reddo, nitorem concilio.

Στιλβός.ᾶ.ὁ. nitor uultus.
Στιλβόω.μ.ώσω.π.ωκα.&
Στίλβω.μ.ίψω.π.ιλφα. uibro, fulguro, reluceo, resplendeo, lasciuè nutritus sum, niteo, quemadmodum bene pasti, lustro, nitidum reddo.
Στίλβωμα.ατος.τὸ.στιλβότης.
Στίλβων.ονος.ὁ. Mercurij stella.
Στιλβωνίδιος. resplendẽs ac nitens è balneo.
Στίλος.ου.ὁ. aries, dux gregis, κτίλος.
Στίξ.ιχός.ἡ. acies, turma continens uiros T. id est trecentos, siue quingentos. ἀπὸ τοῦ στέιχειν τὸ τάξει προϊέναι.
Στιλπνός.ᾶ.ὁ. splendidus.
Στιλπνότης.ἡ. splendor.
Στίλπωνες.οἱ. pusilli homunciones, quos etiã σκοπάους nominant.
Στίμμις.ἡ. ornamentum muliebre, stibium.
Στίορ.σία.
Στιπτός.ᾶ.ὁ. densus, solidus, peruius.
Στίφος. ους.τὸ. cuneus, acies, ordo, turma, caterua, cœtus, conuentus.
Στιφρός. aridus, cõtractus, densus, floridus.
Στιχάομαι. ordine eo, procedo. Depon. absol.
Στίχη.ης.ἡ. σίξ.
Στιχηδόν, aduerb. cum uersu, cateruatim, ordine, in quincuncem. Id autem dicitur, quando res æqualibus inter se spatijs distant, & quoquo te uertas, semper æqualis ordo est, ut uidetur in uitris & pauimentis, & apud quosdam ordines arborum.
Στιχίδιον.ου.τὸ. uersiculus.
Στιχίζω. carmina scribo.
Στιχομυθεῖν. in tragœdijs dicitur, cum alternis uersibus respondetur.
Στίχος.ου.ὁ. uersus, ordo.
Στίχω.μ.ίξω. uado, incedo, circundo.
Στιώδης. durus, asper. à σία uel σίον.
Στλεγγίς.ίδος. olei gutta. Item ornamentum capitis mulierum, strigil, & à stringendo, id est exterendo nomen traxit.
Στλεγγίζω. rado, ungo.
Στλέγγισμα. ατος. τὸ. sordes quæ strigili radunt, strigil.
Στοά.ᾶς.ἡ. porticus, fornix, testudo.
Στοάζω.μ.άσω.π.ακα. obtrecto. κακολογῶ.

Στοβός.ᾶ.ὁ. conuicium, iurgium. Cre.
Στοιβαδόω.α. in lecto reponere siue sternere.
Στοιβάζω. instipo, struo, digero, σωρεύω.
Στοιβάς.σιβάς.
Στοιβή.ῆς.ἡ. herbæ genus, lectisternium.
Στοιχάδιος.ᾶ.ὁ. oleæ per ordinem consitæ.
Στοιχειακός.ᾶ.ὁ. elementalis.
Στοιχεῖον.ου.τὸ. elementum, initium.
Στοιχειόω.μ.ώσω.π.ωκα. elementa trado, atq; hominem rudimentis instituo.
Στοιχειοδόν. ordinatè.
Στοιχείωσις.ιος.ἡ. deformatio, prima elementorum institutio.
Στοιχίζω. indagine cingo, concludo.
Στοιχισμός.ᾶ.ὁ. indages, id est plagarum expansio uaris subtectarum.
Στοῖχοι. indago & series plagarum, quibus saltus stabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines sunt in acie, à fronte ad tergum sigillatim porrecti. quare οἱ κατὰ στοῖχον τεταγμένοι, στοιχᾶν dicuntur ab Aeliano.
Στοιχῶ. τὸ. στοιχειόω, συμφονῶ.
Στόλαρχος.ου.ὁ. dux classis. idem στολάρχης.
Στολάς.άδος.ἡ. lorica, genus armaturæ.
Στολή.ῆς.ἡ. stola, uestis tãtum muliebris est. Vnde Cicero obijcit cuidam, quòd cũ togam induisset, statim uerterit in stolam. Apud Græcos confunditur. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ στέλλομαι, induo. Bayf.
Στολίδες.ὰν. rugæ in fronte.
Στολιδωτός.ᾶ.ὁ. ornatus.
Στολίζω.μ.ίσω.π.ικα. orno. Actii. accus.
Στολίς.ίδος.ἡ. στολή.
Στολισμός.ᾶ.ὁ. ornamentum, uestitus.
Στόλος.ου.ὁ. classis, & etiã nauis commeatus, cursusq;, Synes. Est etiã exercitus, expeditio, Xenoph. & Arriano. Bud. Com.
Στοιβή.ῆς.ἡ. genus herbæ.
Στόμα.ατος.τὸ. os, id est concauũ illud, in quo sunt lingua & dentes. παρὰ τὸ τέμνω, quasi τὰ σιτία τέμνον. Ἀπὸ στόματος ἀπεῖν, memoriter dicere & cõmemorare, ἀποστοματίζειν, & quod Cic. in Catil. ex memoria exponere dixit, cui opponitur de scripto dicere. Στόμα τῆς παρατάξεως, dicitur acies & frons exercitus instructi & compositi ad prælium, quia est uelut acies ferrũ perrumpens, & aperiens id, in quod impellitur. Accipitur etiam pro ostio.
Στομαλγία.ας.ἡ. oris dolor.
Στόμαργος.ᾶ.ὁ. φλύαρος, rabula.
Στοματικά.τὰ. medicamenta oris.
Στοματικός.ᾶ.ὁ. qui cibum continet.
Στόμαχος. ᾶ. ὁ. stomachus, gula, uentriculus, os uentris.
Στομβάζω. ore dilatato loquor, πλατυστομῶ.
Στόμβος. grauiter sonans.
Στομίας.ᾶ.ὁ. magnum os habens. Item rebellis, de equis qui non parent frænis.
Στόμιον. ᾶ. τὸ. frænum, uel potius ea pars fræni, quam equus contumax mordet, bucula. Dicitur & de puteo, & de aliarum rerum introitu, ut os Latinis.
Στομοδόκος.ᾶ.ὁ. loquax, στομύλος.
Στόμος. conuicium, garrulitas.
Στομόω.μ.ώσω.π.ωκα. σκληρύνω, roboro, consolido. Vnde στομῶ τὼ μάχαιραν. exacuo aciẽ, quasi os gladij cõcinno, tẽpero, & obduro, quod nisi fieret, inutilis gladius esset. Item infestã aciẽ obuerto, infesto agmine exercitũ firmo. Actii. accus. Bud. Com.
Στομύνματα.τὰ. ampullæ.
Στομύλος. loquax, nugo, turpis, grauis.
Στομφάζω.μ.άσω.π. ακα. magna loquor, superbio, irrideo.
Στόμφαξ.ακος.ὁ. acerbus, arrogans, durus.
Στομφασιστός.ᾶ.ὁ. magniloquus.
Στομώδης.ους.ὁ,ἡ. amplo ore.
Στόμωμα.ατος.τὸ. acies, robur aciei, mucro. Est & uasis genus. Ponitur & inter medicamenta à Dioscor. libro 5. ut squama æris, temperatura.
Στοναχέω.μ.ήσω.π.ηκα. suspiro. Neutr.
Στοναχή.ῆς.ἡ. suspirium, στεναγμός.
Στοναχίζομαι. μ. ισομαι. π. ισμαι. suspiro. Depon.
Στονόεις.όεσσα.όεν. ὁ. suspiriosus.
Στόνος.ου.ὁ. στοναχή, λύπη.
Στόνυχος. extremitates unguium, mucro nata.
Στορέω.μ.ήσω.π.ηκα. amo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Στοργή. ῆς. ἡ. amatio, affectio amoris, ut est filij erga parentes. παρὰ τὸ στέργειν.

Στορέννυμι, & σορεννύω, uel σορέω, στόρνυμι. sterno, sopio, sedo, mitigo, tranquillo.

Στορνύς. tranquillans, stratior.

Στόρθυξ. spiculum hastiæ, ὑπιδορατίς.

Στόρθυγγες. capilli cum sordibus impliciti, uel hastæ cuspides.

Στοχάζομαι. μ. οῦσομαι. π. ασμαι. ad ictum designo, peto, ut gladiatores petere inter se dicuntur, ἰθύω. Item collimo, scopum peto, oculum in scopum intendo, & quod uulgo dicitur, album figo, & per translationem, est animi intensione ad propositum suum dirigere, Aristot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. ς. Item colo, & nutus eius observo, quem colere constitui, Polyb. Genit. Bud. Com.

Στοχαστός. ἄδος. ἡ. ædificium ex tempore extructum, ad æquandum locum ubi tenduntur plagæ.

Στοχασμός. ῦ. ὁ. coniectura, contemplatio.

Στοχαστής. ῦ. interpres, coniectator.

Στοχαστικός. ῆ. ὸ. cõiecturalis. στοχαστικὸς ἀνὴρ, qui certæ destinationis est in iaculãdo, uel telo aliquẽ petendo, hoc est εὔστοχος, homo solerti coniectura & consultus.

Στοχαστικῶς, aduerb. coniectura.

Στρῦχος. ῆ. ὁ. uarus. (ctus.

Σφαβισμός. distortio oculi, obliquus aspe-

Σφαβός. ᾶ. ὸ. & (lis.

Σφαβών. ῶνος. ὁ. strabo, qui distortis est oculis.

Σφαγαλίω. μ. ήσω. π. ικα. suffoco, strangulo.

Σφαγάλη. ης. ἡ. locus strangulationis.

Σφαγαλιά. ᾶς. ἡ. obligatio, σφαλοκὴ, ὁλολιότης.

Σφαγανίδες. nodi siue nexus intricati, & quidam globuli, cum humor non coquitur, nec excernitur, sed redundat. Cælius libro 10. capite 11.

Σφαγαλιώδης. ες. ος. ὁ, ἡ. tortuosus.

Σφαγεύω. criminor, premo, tardè incedo, obliquè incedo.

Σφαγίζω. colare, exprimere.

Σφαγός. obliquus, peruersus, inordinatus.

Σφαγεῖα. urinæ stillicidium. ἀυσεία.

Σφαγειάω. ῶ. urinæ difficultate laboro.

Σφάγξ, uel σφάξ. γός. gutta quæ paulatim defluit, stilla.

Σφομβολοκομᾶν. esse crispis capillis.

Σφάλλω. fulgeo, fulguro, ἀστράπτω.

Σφαραχῶντες. οἱ. duces exercitus.

Στρατεία. ας. ἡ. expeditio, bellum, στράτευσις.

Στρατεύμα. ατος. τὸ. exercitus.

Στρατιωτικός. ῆ. ὸ. militaris.

Στρατεύσιμος. ῆ. ὸ. idem.

Στρατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ωμαι. &

Στρατεύω. μ. εύσω. π. ωκα. milito, stipendia facio, delectum ago, στρατολογέω.

Στρατήγειον. ῆ. τὸ. locus ubi conueniunt milites, prætorium.

Στρατηγέομαι. regor ducis consilio.

Στρατηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum prætor urbanus. Item ducem seu gubernatorem rei bellicæ ago. Actii. accus.

Στρατήγημα. ατος. τὸ. gestum militare, consilium, stratagema.

Στρατηγία. ας. ἡ. militatio, prætura, imperiũ rei militaris & gubernatio.

Στρατηγιάω. μ. άσω. π. ακα. milites ducere cupio. Neutrum absol.

Στρατηγικός. ducendi exercitus peritus, Isocrates.

Στρατηγικῶς. imperatorie.

Στρατήγιον. ῆ. τὸ. prætorium, signum ducis in bello, uexillum.

Στρατηγίς. ίδος. ἡ. nauis ducis in bello nauali. Item ad personam relatum, pro ductrice exercitus, ut apud Amazones.

Στρατηγός. ῆ. ὸ. imperator, dux exercitus.

Στρατηλάτης. ῆ. ὸ. idem, prætor.

Στρατιά. ᾶς. ἡ. militia, exercitus, expeditio.

Στρωτικός. bellicosus, timendus. Iouis epitheton, & Palladis. Cæl. lib. 8. cap. 18.

Στρατιώτης. ῆ. ὸ. miles.

Στρατιωτίδων ναῦς. prætoriæ naues.

Στρατιωτικόν. ῆ. τὸ. exercitus.

Στρατιωτικός. ῆ. ὸ. militaris, militiæ peritus.

Στρατιῶτις. miles mulier.

Στρατολογέω. μ. ήσω. π. ικα. armo, id est ad rem militarem concito, milites conscribo, delectum facio. Actii. accus.

Στρατολογία. ας. ἡ. delectus militum.

Στρατοπεδάρχης. ου. ὁ. castrorum præpositus.

Στρατοπεδαρχία. ἡ. castrorum præfectura.

Στρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ωμαι. &

Στρατοπεδεύω. castrametor.

Στρατόπεδον. ου. castra, uallum. In plurali accipitur pro militibus ipsis.

Στρατός. ῆ. ὸ. uel ἡ. exercitus.

Στρατόφιν. ab exercitu, στρατῆ.

Στραλοφυλακες. copiarum duces.

Στρέβλη. tormentum, clauus nauium continens, subscus.

Στρεβλός. ῆ. ὸ. tortuosus, peruersus, curuus. Item prauus, uersutus.

Στρεβλότης. ητος. ἡ. obliquitas.

Στρεβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. torqueo, deprauo, strictè ligo, constringo & arctè uincio. Actiuum.

Στρέμμα. ἡ ἄρθρου παράβασις, luxatio, stribilita, placentæ species.

Στρέμματα. τὰ. luxata.

Στρεπτός. ῆ. ὸ. flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis subcineritius.

Στρέπω. torqueo, hinc strophæ.

Στρωύνομαι. immoror, cunctor, tabesco præ fame, liquesco.

Στρεβλόω. μ. εύξω. π. ωχα. corrumpo, tristifico, expugno, tardo. Actii. accus.

Στρεφοδοκέω. uerto. Actii. accus.

Στρεφοδικοπανουργία. composita dictio apud Aristoph. sententiarum corruptela, iuris peruersa administratio.

Στρέφομαι. uersor, habito. Item fallacia utor, tergiuersor, cunctor, comminiscor technas, Gregor. Sic apud Vergil. Aenei. 12. Verte omnes tete in facies, & contrahe quicquid, Siue animis, siue arte uales. Accus. Bud. Com.

Στρεφόμενος. supinus, securus, otiosus, improuidus.

Στρέφος. torsio, luxatio, corium, pellis.

Στρέφω. μ. ψω. π. ἄφα. uerto, torqueo. Herod. ἐστρεφε τὸν πόδα dixit, pro pedem luxauit. Est etiam animo uerso & uoluto. Actii. accus. Bud. Com.

Στρέφωσις. obturatio, deligatio uasorum cũ pelle aut corio.

Στρεψοδινέω. μ. ήσω. π. ηκα. σκοτόω, συστρέφω.

Στρέψις. ιος. ἡ. conuersio, fraus.

Στρεψοδικεῖσθαι, pro στρέψαι τὰς δίκας. dolis, & uarietate dicendi iura fallere, Aristoph. in Nebul. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικεῖσθαι καὶ τοὺς κρίτας διολισθάνειν.

Στρηνής. manifestus, asper, acutus, magnus.

Στρηνιάω. μ. άσω. intemperanter & immodestè agõ, lasciuio, molestè fero, infrænis sum.

Στρηνῶς. ῆ. ὸ. durus, στρηνής.

Στριγμός. ῆ. stridor.

Στρείξ. γός. canaliculus.

Στρεφνός. ῆ. strictus, solidus, firmus.

Στρέφνος. neruosa boum caro, & βοταλνη ἄβροτος. Suidas.

Στροβιλός. ῆ. ὸ. curuus, delicatus, obliquus.

Στροβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor. Plutarchus, νιμώδης νόσος πνεῦσα τῷ Ἰταλικῷ ἀὴρ ἐστρόβησεν, id est ἐταράξεν. Item uerso, circumago, περιφέρω, & uerso, id est, ἀνακείνω, ut περιφέρω τῆδε κἀκεῖσε, probo, exploro. Significat etiam excutio mentem meam, & uerso me in omnem partem, Gregor. de Erem. & Aristoph. Nebul. Bud. Com.

Στρόβιλος. ῆ. ὸ. rotundus, nux pinea, & interdum ipsa pinus. Item procella, tempestas, uortex, uentus uerticosus, Lucian. Tox. Item turbo ludus, Plato de Rep. 4. Bud. Com. & Cæl. lib. 11. cap. 19.

Στροβιῶ. τὸ συστρέφω, contorqueo & intorqueo.

Στροβιώδης. ες. ος. ὁ, ἡ. frequens anfractibus.

Στρογγυλαίνω. conuolui.

Στρογγύλη. ης. ἡ. rapa, torta, insularum Aeoli una.

Στρογγυλοπρόσωπος. ὁ. qui rotunda est facie.

Στρόγγυλος. ῆ. ὸ. στρόβιλος, rotundus, tendens in acutum, turbinatus.

Στροίβηλος. ῆ. ὸ. uibex, tuber.

Στροιβός. grauis, λεπός.

Στρόμβος. ῆ. ὸ. trochus, sphæra, globus, uortex, conchylium, turbo, lapis rotundus.

Στρομβόω. μ. ώσω. π. ωκα. uersor, uoluto.

Στρυθίζω. struthio herba lanas purgare, ac candidas reddere.
Στρυθίζω. strideo, lamentabilem uocem ædo.
Στρυθίον. τ. passerculus, & generaliter quæuis auicula. Item radicula, seu lanaria herba eluendis lanis idonea.
Στρυθοκέφαλος. ὁ. habens caput passeris.
Στρυθός. ὁ. passer auis. Significat etiam in mimis obscœnam partem uirilem, à passeris salacitate.
Στρῦς. τός. ὁ. idem.
Στροφαῖος. ὁ. ianitor, uersutus, Mercurij cognomen, quòd ianuarum custodiæ præsideret.
Στροφάλιγξ. γος. ὁ. conuersio, cardo, turbo.
Στροφαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uertor, uoluor.
Στροφάς. άδος. ἡ. conuersio, uertigo.
Στροφάω. μ. άσω. π. αχα. uerto. Actiu. accus.
Στροφεύς. έως. ὁ. cardo ossij, id est σφόνδυλος, summus dorsi spondylus, scilicet quod in eo caput circumagatur, cui & ὀδοντοφυὴς nomen.
Στροφή. ῆς. ἡ. uersutia, reuolutio, cunctatio subdola, aut tergiuersatio fraudulenta & ludificatrix, fallacia. à στρέφομαι. Dicitur etiam cum equus à sessore in obliquum flectitur, id est, πλαγίωσις, flexus, Xenoph. Bud. Com. & Cælius libro 5. capite 8.
Στρόφιγξ. γος. ὁ. cardo ossij, στροφεύς, θυραῖος. Item uerticulum epistomij in aquæductibus, & in salientium sigillis.
Στρόφιον. τ. τὸ. strophium, fascia, torques, cingulum tortum, corona, inauris.
Στρόφιος. ὁ. Strophius, pater Pyladæ.
Στρόφιος. ὁ. uersatili uersutia præditus. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος.
Στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.
Στροφός. ὁ. ῦ. dolor intestinorum, quod tormen Latinè uocant, lorum peræ. Item cincinnus, cirrus, funiculus tortus.
Στροφούμενος. ὁ. torminosus.
Στρυμών. όνος. ὁ. Srymon, flumen Amphipolis Thraciæ.
Στρυφνός. ὁ. acerbus, rigidus, faciens obstu-

pescere dentes, durus, austerus, astringès, ualidus, densus.
Στρυφνότης. ητος. ἡ. acerbitas,
Στρύχνος. ὁ. solanus, frutex.
Στρώβηλος. ὁ. ὁ. σρόβηλος.
Στρωγνός. apollinaris minor.
Στρῶμα. ματος. τὸ. stroma, stragulum omne quod sternitur & insternitur.
Στρωμαλής. ῆος. ὁ, ἡ. uarie contextus. (τῶ.
Στρωμαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. insterno ut iumen-
Στρωμαλοδισμός. οῦ. culcitra, stratus, colligatus.
Στρωμνή. ῆς. ἡ. stratus, id est lectus.
Στράμνυμι. μ. ώσω. π. ωκα. &
Στρωμνύω. sterno. Actii. accus.
Στρώμνυμι. idem.
Στρώσις ὁδῶν. constratio uiarum.
Στρωτήρ. ῆρος. ὁ. trabs parua, crates.
Στρώτης. ου. ὁ. instrator, qui equum domino insternere solet. Cæl. lib. 9. cap. 11.
Στρωτός. ὴ. ὁ. stratus strata stratum.
Στρωφάομαι. uersor.
Στρωφάω. μ. άσω. π. αχα. uerto, neo.
Στυβαρὰ χρυσοῦ. crustæ auri.
Στυγέομαι. μ. ήσομαι. π. ηθην. odio sum. passiuè.
Στυγνός, et συγνός. ὴ. ὁ. querulus, tristis, odiosus, molestus, terribilis, ἀπίσυος, horribilis, rigorosus.
Στυγνότης. ητος. ἡ. mœstitia.
Στυγνώπης. ητος. ὁ. cum odio aspiciens.
Στυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, timeo. Actiu.
Στυγνερός. ὴ. ὁ. tristis, odibilis.
Στυγνητός. ὴ. ὁ. odibilis, συγνερός.
Στυγνάζω. μ. άσω. π. αχα. tristor, tristitiam fero.
Στυγνός. ὴ. ὁ. tristis, molestus.
Στύγω. pro συγέω.
Στυγῶ. incitari.
Στυλοῦσαι. spoliare, σκυλεύσαι.
Στύλος. ὁ. ὁ. columna, pertica.
Στύμμα. ατος. τὸ. spissamentum & domitura unguenti.
Στυμνός. durus.
Στύμος. ὁ. ὁ. truncus.
Στύμφαλος. ὁ. ὁ. et ἡ. Arcadiæ ciuitas et fons.

Στύξ.

Στύξ. γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiusdem nominis, quasi dicas mœstitiam.
Στυπάζω. μ. άσω. strepo, tono, ῶθῶ, impello.
Στυππεῖον, uel συππίον. ὁ. τὸ. stuppa, quasi τυπεῖον, τὸ τυπλόμενον λινάριον.
Στυποτλύφος. ὁ. ὁ. tornator.
Στύπος. stipes, truncus, tomitru.
Στυπτηρία. ας. ἡ. alumen, σκαληνία, chalcitis.
Στυπτικός. ὴ. ὁ. stricliuus, slypticus. à σύφω.
Στυφακίζειν. stimulare.
Στυφακίζω. μ. ίσω. traho, pungo.
Στυφελιγμός. ὁ. τὸ. &
Στύφαξ. κος. ὁ. lignum iaculi, pars hastæ inferior quæ manu tenetur: uel etiam ipsa arbor, è qua iacula, similia his quæ è corno fiunt.
Στύραξ. lachryma cuiusdam arboris.
Στυφελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. euerto, quatio, agito, persequor, uerbero, uinco, torqueo.
Στυφελισμός. ὁ. ὁ. contumelia, querimonia, iniuria, ira.
Στυφελός. ὴ. ὁ. durus, fortis, asper, turbulentus, molestus.
Στύφλος. terra arida & dura.
Στύφομαι. fumo.
Στύφος. ους. τὸ. stupa, lucrum.
Στυφρός. ὴ. ὁ. grauis, solidus, constans, callosus, retorridus, duratus.
Στυφω. μ. ύψω. π. υφα. obturo, stringo. Actiu.
Στύψις. ιος. ἡ. constrictio, κόμωσις.
Στῆμιξ. ικος. trabs lignea.
Στωμοδόκος. garrulus, σωμύλος.
Στωμυλία. ας. ἡ. argutia, loquacitas, dicteriũ
Στωμυλιοσυλλεκτάδης. ου. ὁ. qui obliqua dicta facetiasq; colligit, πολυλογίας σωάγων
Στωμύλλομαι. σωμύλω.
Στωμύλματα. stulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugamenta, lepôres.
Στωμύλος. ὴ. ὁ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus. Accipitur tam in bonam quàm malam partem.
Στωμύλω. imperfectè loquor, garrio, multa & arguta loquor.

Σύ. tu.

Σύαγρος. ὁ. ὁ. aper. Antiqui separatim σὺν ἄγειον dixerunt.
Σύαινα. à sue uocatus, quem Græci recentiores chærillam interpretantur, hoc est porculum.
Συανία. ας. ἡ. conuitium & consertio manuum.
Συβάμας. ὁ. &
Σύβας. ὁ. ὁ. libidinosus, uoluptuarius.
Συβαείζειν. deliciari, fiducia diuitiarum calammiari, opiparè ac genialiter uiuere.
Σύβαεις. ιος. tacita, consummatæ deliciæ, Sybaris urbs Siciliæ.
Συβαείτικός. ὴ. ὁ. mollis, uoluptuosus, unde συβαειτικὴ φάτνη, de conuiuio diceba-tur nimium apparato. Erasm. Chil.
Συβλών. ῶνος. ὁ. arcus aut calamorum theca, pharetra.
Συβόσιον. τ. τὸ. grex porcorum.
Συβειάζω. μ. άξω. insolesco, delicior, συβαείζω.
Συβεισμός. ὁ. ὁ. strepitus in conuiuijs.
Συβώτης. ὁ. ὁ. subulcus.
Συγγάλακτος. collactaneus.
Σύγγαμβροι. οἱ. mariti duarum sororum.
Σύγγαμος. ὁ. ἡ. uxor.
Συγγεγραμμένοι πατέρων. conscripti patres.
Συγγένεια. ας. ἡ. consanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas.
Συγγενής. ὴς. ὁ, ἡ. consanguineus, affinis, cognatus, propinquus.
Συγγενίδες αἱ. consanguineæ.
Συγγενικός. ὴ. ὁ. innatus, naturalis.
Συγγηράσκω. consenesco. Neutr. absol.
Συγγίνομαι. conuenio, coëo, ὁμιλέω, commercium habeo cum aliquo, conuersor. Id aliquando ad res refertur, ut συγγίνομαι τῇ παιδείᾳ, in studio literarum uersor.
Item adiuuo, συμμαχῶ, socius sum, συμβουλεύω. Est etiam simul natus uel congenitus. Depon. dati.
Συγγινώσκω. ignosco, simul cognosco. Dativo, ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀναιδείας.
Συγγνώμη. ης. ἡ. uenia. unde συγγνώμων εἰμί, ignoscere.
Συγγνωμονέω. τὸ συγγινώσκω. Vnde
Συγγνωμονικός. clemens & facilis in condo-

nandis maleficijs. cui opponitur τιμωρητικός. Et

Συγγνώμων.ονος.ὁ.ἡ.idem,mitis, misericors.

Συγγνωστός.ἡ.ὸ.dignus uenia, ignoscendus, deprecabilis.

Σύγγονος.ὁ,ἡ.frater,soror.

Σύγγραμμα.ατος.τὸ.uolumẽ,commentarium, quodcunq; opus,commentatio.

Συγγραφεύς.έως.ὁ.historicus,author,id est librorum compositor.

Συγγραφή.ῆς.ἡ.historia,compositio,scriptio à Cicer.dicitur,ut Thuscul.1. A quo non modò impulsi sumus ad philosophicas scriptiones,uerumetiam lacessiti. Refertur aliquãdo ad forum, & ponitur pro chirographo,syngrapha,hoc est stipulatione & cautione. Neq; semper obligatione reciproca constabat,sed etiam unius tantum sponsione & alterius stipulatione.

Συγγράφομαι,&

Συγγράφω.μ.άψω.π.αφα.conscribo,id est,cõpono historias,uel poëmata,cum alio scribo,literis mando. Aliquando cum scripto caueo ab aliquo. Actli.accus.

Συγγυμνασία.ἡ.coëxercitamentum.

Συγκαθαγίζω.μ.ίσω.π.ικα.sanctifico. Actiu.

Συγκαθαίρω.tollenti onus auxilior.

Συγκαθεδρος.ὁ.ἡ.ὸ.assessor.

Συγκάθεσις.cõiudicatio,cõparatio, collatio.

Συγκαθεύδω.condormio.

Συγκαθιδρύω.colloco.

Συγκαθιερῶ.consecro.

Συγκαθίημι.μ.ήσω.π.ικα.simul demitto.συγκαταβαίνω. Actli.accus.

Συγκαθοικίω.unà cohabito.

Συγκαίω.aduro.

Συγκακουργέω.colludere.

Συγκακούργημα. res per collusionem actoris & rei transacta, ex quo genere est præuaricatio,id est καθύφεσις.

Συγκακουργία. est quæ collusio à Iurisconsultis appellatur.

Συγκαλέω.μ.έσω.π.κα.cõuoco. Actli.accus.

Συγκαλινδέομαι.conuolui.

Συγκαλύπτω.μ.ύψω.π.υφα.cooperio.Actiu.

Συγκάμνω.μ.αυῶ.simul laboro. Neut.absol.

Συγκάμπτω,inflecto.

Συγκαταβαίνω.unà subsideo,simul descendo, unà aliquid aggredior,συγκαβίκμι.

Συγκατάβασις.uulgo condescensio, cum quis se demittit ultra suam dignitatem.

Συγκαταβοῖ.conuiuit.

Συγκαταγηράσκω.consenesco.

Συγκατάγω.restituo,allicio.

Συγκαταδύομαί ῶι.unà demergor,urinor.

Συγκατάζην.conuiuere.

Συγκαταθεσις.ιος.ἡ.assẽsio,approbatio, qua eadem uisa noscuntur,συμφώνησις.

Συγκαταβώω.emendo,corrigo.

Συγκατάϊδω.agnoscere.

Συγκαταίνων.ὁ.ἡ.astipulator,& συναινέτης, hoc est collaudator.

Συγκαταινῶ.τὸ συγκατατίθεμαι, & συναινῶ.

Συγκατακλίω.concludo.

Συγκατακλιθέντων.οἱ.unà cubantes.

Συγκαταλακίας.συγκαταλακίσας,simul occidens.

Συγκατασκωλάζω.μ.άσω.π.ακα.simul præparo. Actli.accus.

Συγκατασκήπτω.μ.ήψω.π.κφα.cum impetu uenio.

Συγκαταστάσιμα.pariter auello, conuello.

Συγκαταθίθημαι.assentior,approbo,consentio,comprobo. Accus.

Συγκατατίθημι.idem,cum datiuo.

Συγκαταψηφίζομαι.suffragijs seu calculis adador,cooptor. Lucas in Actis, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Συγκάτεγμα.ατος.τὸ.res uotiua.

Συγκατευθύνω.dirigit.

Συγκαθορύττω.unà defodio.

Σύγκειμαι.consto,id est compositus sum. Depon. absol.

Συγκεμένον.τὸ.quod conuenerat,quod pepigeramus,conuentio,pactum.

Συγκεκορδυλισμένος. coaceruatus, mixtus.

Συγκεκροτημένος.ὁ.ἡ.ὸ.accinctus,in procinctu existens.

Συγκεκροτημένως.plausibiliter,magna cum laude.

Συγκεράννυμι.μ.άσω.π.ακα.&

Συγκεραννύω.commisceo,contempero,confundo. Actli.accus.

Συγκεφαλαιόομαι. in summam colligo, & in summam colligor. Nam actiuè & passiuè significat.

Συγκεφαλαιόω.μ.ώσω.π.ωκα.summatim colligo,summatim dico.

Συγκεχορηκός.ότος.τὸ.concessum.

Συγκεχυμένως.confuse.

Συγκηδεσταί.οἱ.mariti & uxoris parentes.

Συγκινδυνεύω.μ.εύσω.π.ωκα. simul periclitor.Neutrum datiuo.

Συγκιρνάω.commiscori.

Συγκλειστός.conclusilis.

Συγκλείω.μ.είσω.π.ακα.claudo. Actli.

Συγκληρος.ὁ.ἡ.ὸ.socius & particeps furti.

Συγκληρονόμος.ὁ.ἡ.ὸ.cohæres.

Συγκληρόω.μ.ώσω.π.ωκα.simul sortior.

Συγκλησία.ας.ἡ.concilium,& dicitur de senatoribus,ἐκκλησία uero de populo.

Συγκλητικός.ἡ.ὸ.senator.

Σύγκλητος.ὁ.ἡ.ὸ. senatus,concio. Vnde σύγκλητος βουλή,indictiuum concilium.

Συγκλίνιαι.conuexitates.

Συγκλονέω.titubare.

Συγκλονίω.μ.ίσω.π.ικα.concutio. Actli.

Σύγκλυδες.uicini,mixti,σύγκλυστοι.

Συγκοιμάω.condormire,συγκοιμᾶν.

Συγκοίνων.ὁ.ἡ.ὸ.consors.

Συγκοίτιον.ὁ.ἡ.τὸ.merces pro concubitu.

Συγκομᾶν.conglutinare,conuenire.

Συγκόμισις.ιος.ἡ.conglutinatio.

Συγκομιστής.fictor,componens,conglutinãs.

Συγκομιδή.ῆς.ἡ,transuectio, apportatio,repositio fructuum,συναθροισις, collectio.

Συγκομίζω.μ.ίσω.π.ικα.comporto, fructum ex agro domum refero. Est etiam cadauera colligo,& sepolio. Actli.accus.

Συγκομιστήρια.τὰ.festa,quibus primæ fruges comportabantur.

Συγκομιστὸς ἄρτος. furfuraceus panis,qui alio nomine πιτυρίας dicitur. Cicero cibarium panem uocat, Galenus & Cels. ὠμὸν πύρον,ῥυπαρόν.

Συγκομματίον. genus quoddam edulij.

Συγκοπή.ῆς.ἡ.concisio, figura cum aliquid è medio dictionis aufertur. Item affectio similis deliquio.

Συγκοπτικός. huiusmodi deliquiũ inducens.

Συγκόπτομαι.animo linquor.

Συγκόπτω.μ.όψω.π.οφα.ferio,fessus sum,uerbero,concido,contundo,pulso.

Συγκουφίζω.adiuuo,simul leuo. Accus.

Σύγκρασις.ιος.ἡ. commixtio, unio, confusio.

Συγκρατέω.cõseruo,tueor.

Συγκρητίσαι. conspirare, litem componere periculo imminente.

Σύγκειμα.coagmentum,et quod concretum est(ut Cicero loquitur)ut mundus.

Συγκειμαλικός.ὁ.temperatus.

Συγκείνομαι.cõparor. Et συγκείνεσθαι πρός τινα,contendere,iudicio experiri, etiã cum aliquo capitali iudicio disceptare. Est & συγκείνεσθαι coagmentari,concrescere.

Συγκεινύμνια.τὰ.pacta.

Συγκείνω.μινῶ.π.ικα.comparo. Actli.

Σύγκεισις.ιος.ἡ.comparatio,assimilatio, generatio,mixtio.

Συγκειτικός.ἡ.ὸ.comparatiuus.

Συγκροτέω λεώαμιν.colligo copias.

Συγκροτέω, uel συγκροτίω.μ.έσω.π.ικα.adiuuo,simul adduco,meditor,conspiro,ut συγκροτεῖν λεώαμιν,colligere copias. Item turbo.

Συγκρότημενοι.οἱ.uulgo complices.

Συγκρότησμός.conspiratio.

Σύγκρουμα.debitum,fœnus.

Συγκρόσις.ὁ.ἡ.ὸ.concussor,collisor.

Σύγκρουσις,&

Σύγκρουσμος.collisio.

Συγκρόω.μ.όσω.π.ωκα.collido, concutio,in conflictum impello. Isocrates,ἡμᾶς δὲ τοσοῦτον διέχομεν συγκρούειν τι τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Liuius committere ac profligare bellum dixit,pro eodem, id est καθιστάναι τὸν πόλεμον, συμβάλλειν. Et Herodianus, συνέκρουον δ' αὐτούς, Simultatem inter eos ciebant & alebant. Sic Cyprian. Episcoporum cohærentem concordiam subdola temeritate collidere,hoc est σωφρόνειαν,τρόπλειν,συγκρούειν. Item collætor. Bud. Com.

Συγκρύπτω.μ.ύψω.π.υφα.abscondo,simul abscondo. Actli.accus.

Συγκυβεύω. unà alea ludo.
Συγκυκάω. μ. άσω. π. ακα. commisceo. Actiu.
Συγκυκλῶ. circundo.
Συγκυλινδέομαι. uolutor. Datiuo iung.
Συγκωμητής. ε. ὁ. simul uenans, socius uenationis.
Συγκύπτω. simul inclinor, pariter incumbo, Synes. Accipitur etiam pro ἀποκύπτειν & κατακύπτειν & deorsum aspicere, ut demissi spiritus homines solent, Gregor. ἀσχύθη. Est etiam coire & in unum contrahi, quod hiabat & distrahebatur, Xenoph. ἀναβ. 2. Bud. Com.
Συγκυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contingo, confirmo, assequor. Neutrum absol.
Συγκύρημα. ατος. τὸ. &
Συγκυρία. ας. ἡ. fors, casus, συμπτώχημα.
Σύγκωλος. ε. solidus.
Σύγκωπος. ε. ὁ. germanus.
Συγχάζω. concedo.
Συγχαίρω. gratulor, συνήδομαι.
Συγχαμάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. cohyberno
Συγχέω. τὸ συγχύνω.
Συγχορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. confero, soluo expensas.
Σύγχορος. ε. ὁ. uicinus.
Συγχριμφθείς. collisus, offensus.
Σύγχρισις. comparatio.
Συγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. contemporaneus sum. Neutrum datiuo.
Συγχρονισμός. ῦ. est eorum, qui concurrunt in idem tempus.
Σύγχρονος. ε. ὁ. contemporaneus.
Σύγχυσις. εως. ἡ. confusio, turbatio, mixtio.
Συγχωνώω, &
Συγχώνω. μ. ύσω. π. υκα. confundo, obscuro, tumultuo. Actiu. accus.
Συγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. concedo, permitto, indulgeo, ueniam do, comiter & per gratiam indulgeo quippiam & condono, Synes. Est etiam consentio & astipulor, cedo, non reclamo, Platoni in Phædro.
Item acquiesco, ἀρκῶμαι, ἀγαπῶ, contentus sum, Lys. Hoc uerbum unum ex illis est, quæ in præsenti uoce actiua prolata, in futuro uocem passiuam sortiuntur apud

Atticos. Apud Demosth. enim & Platonem legitur συγχήσομαι in futuro, à συγχωρέω. Συγχωρέομαί τεω, ut mihi permittatur impetro. Bud. Com.
Συγχώρημα. ατος. τὸ. &
Συγχώρησις. εως. ἡ. concessio, abolitio.
Συγχωρήμων. cui uenia habetur. Est etiam in Pand. cuius nomen abolitione principis ex reis exemptum est. Inde illud Gregor. in Pentecost. ὁθὲν ἁμαρτωλὸς ἐχ ἁπλῶσις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρέμων, Toties uenia diuinitus donatus. Bud. Com.
Σύδην. celeriter, impetuose.
Σύεσθαι. concitabatur.
Συζάω, συζῶ. μ. ήσω. π. ηκα. conuiuo, à pueris adhæreo, simul adolesco. Datiuo, ut σωσιζηκὼς ἀρετῇ, qui à puero uirtutem exercuit.
Συζεύγνυμι. μ. εύξω. π. ευχα. &
Συζεύγνω. coniungo. Actiu. accus.
Σύζευξις. εως. ἡ. coniunctio.
Συζητέω. altercari, disputare.
Συζητάτης. ε. ὁ. disputator.
Σύζυγα. coniugata, coniugalia.
Συζυγία. ας. ἡ. coniugium, coniugatio.
Σύζυγος. ε. ὁ, ἡ. coniunx, compar, socius.
Συζυγέντα. Cicero coniugata uocat.
Σύζυξ. ὁ. ὁμόζυξ.
Συῆλα. ὰ. uolutabra suûm, & loca cœnosa.
Συνία. ας. ἡ. ruditas, rusticitas. à suibus deductum. Inde & συνίας, adiectiuè.
Συνᾶν. insciè quippiam agere.
Σύθην. impetum fecerunt.
Σύθι. festina, ἐλθέ.
Συϊκός. ε. ὁ. suillus.
Συκάζω. μ. άσω. π. ακα. calumnior, ficus lego, premo.
Συκαλίδες. ὰ. ficedulæ, auiculæ, quòd cum ficus maturæ sunt maxime capiantur. Legitur & συκαείς. ίδος. pro eodem, quæ μελαγκόρυφος quoq; appellata, hoc est atricapilla Gaza interprete.
Συκαμίνδωρος. ε. ὁ. stultus, μωρός.
Συκαμινέα. ας. ἡ. morus.
Συκάμινον. ε. τὸ. morum.

Συκάμι-

Συκάμινος. ε. ὁ. morus, μορέα.
Συκασής. sycophanta.
Συκέα, &
Συκῆ. ῆς. ἡ. ficus arbor. (tur.
Συκία. ας. ἡ. cucurbitula, qua sanguis exugi-
Σύκινος. ε. ὁ. ficulnus. Item inutilis, imbecillis, à fragilitate ligni ficulnei.
Συκοσατέω. adulari.
Συκόβιος. ε. ὁ. ficis uiuens. Vocabantur sycophantæ hoc nomine Athenis. Sic
Συκολόγος. ε. ὁ. quasi ficus numerans, siue de ficis loquens, sycophanta.
Συκομορέα. ας. ἡ. &
Συκόμορον. ε. τὸ. sycomorus arbor & fructus eius. ficus autem est Aegyptia prædulcis sine granis, compositio nomine ex fico & moro, Plin. & Dioscor. authoribus.
Σῦκον. ε. τὸ. ficus. Dicitur autem de fructu, arbore, & morbo, qui est hulcus in oculis, quæ & σύκωσις appellatur. Quidam mariscam appellari putant Latinè.
Συκοπριάτης. ε. ὁ. ficuum sector, sordidus, auarus.
Συκοσπαδίας. ε. ὁ. συκοφάντης.
Συκοφαντέω. μ. ήσω. π. ηκα. calumnior, calumnijs circumuenio, defero, falsò accuso. Actiu.
Συκοφάντημα. τὸ. calumnia.
Συκοφάντης. ε. ὁ. calumniator, sycophanta, delator.
Συκοφαντία. ας. ἡ. calumnia.
Συκοφάντρια. ας. ἡ. calumniatrix.
Σύκχοι. οἱ. calceamenta Phrygia.
Συκώδης. εος. ὁ, ἡ. similis ficui.
Συκών. ῶνος. ὁ. ficetum.
Συκῶπας, uel συκόπας. ᾶδος. ὁ. puerorum modo ficorum studiosus. In sycophantam Athenienses iactabant.
Συκωρός. ῦ. ὁ. quasi ficos obseruans, sycophanta.
Σύκωσις. εως. ἡ. uitium palpebræ asperæ & ficosæ, sic dictus à fici similitudine, quando caro excrescit.
Συλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. abigo prædam, spolio, denudo.
Συλάω, & συλέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Συλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prædor, sacrilegio compilo, aufero, furor, commoueo.
Σύλη. ης. ἡ. σύλησις.
Σύλησις. εως. ἡ. compilatio.
Συλητής. ῆ. ὁ. compilator.
Συλλαβή. ῆς. ἡ. comprehensio, syllaba. à σύν & λαμβάνω.
Σύλλαβος. ε. ὁ. index libri.
Συλλαμβάνομαι, &
Συλλαμβάνω. μ. ήψω. π. αφα. comprehendo, id est manu capio. Inde συλλαμβάνειν ἐπὶ θανάτῳ, id est ad supplicium rapere, sicut Cicero ad Q. frat. Is hominem comprehendit, & in custodiam Ephesi tradidit. Item comprehendo, id est perstringo, concludo, contineo. unde σύλλογος index. Item opitulor, adiuuo, Isocr. Item concipio, & κύω, id est, cum utrūq; semen genitale coit ad fœtum faciendum, Aristot. de Gener. ani. 1. Item suscipio. Plato de Leg. 4. καρῷ δὲ χειμῶνος ξυλλαβὴ κυβερνητικὼ ἢ μή. Bud. Com.
Συλλέγομαι. colligo, comparo, quæro.
Item συλλογίζομαι, hoc est ratiocinor, rationem alicuius rei gerendæ uel explicandæ ineo, certis argumentis colligo & constituo. Bud. Com.
Συλλέγω. μ. ξέξω. π. χα. idem. Acti. accus.
Συλλείβω. μ. είψω. π. ειφα. stillo, fluo. Neut.
Συλλειόω. contero.
Σύλλικος. ε. ὁ. corriualis.
Συλλήβδιν. collectim, comprehensim, summatim.
Σύλλημα. τὸ. collectio.
Συλλήπτεον. subueniendum.
Συλληπτικός. ῆ. qui concipere potest.
Συλλήπτρια. adiutrix.
Συλλήπτωρ. ορος. ὁ. adiutor, συναγωνιστής.
Σύλληψις. εως. ἡ. comprehensio, auxilium, conceptio.
Συλλογεύς. έως. ὁ. collector.
Συλλογή. ῆς. ἡ. congregatio, collectio.
Συλλογίζομαι, &
Συλλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo, concludo, ratiocinor, colligo ratione subducta.
Συλλογιμαῖος. ε. ὁ, ἡ. collectitius.

Συλλογισμός.ὁ.computatio,penſatio,ratiocinatio,ratiocinatiuum uel collectiuum, Quintiliano interprete.

Συλλογιστικός.ἡ.ὸ.rationalis.

Σύλλογ©.ὁ.ὸ.hominum frequentia,conuentus, coitio, concilium, iudicium, συνέδριον, conceſſus, & συνάρχοντες, id eſt collegium, ut augurum.

Συλλύω.colluo.

Συλοικός.ἡ.inſulſus,ineptus.

Σύλον.ὁ.τὸ.pignus, ἐνέχυρον.

Συμβαίνω.μ.ήσομαι.π.ηκα.contingo,accido, concordo,congruo. Neutrum datiuo.

Συμβακχεύω.debacchor, cum alijs inſanio.

Συμβάλλομαι.confero, adiuuo,conduco,colligo,dico. Depon.

Συμβάλλω.cοῦο,committor,coniungor,commiſceor, συνάπτω, συρρέω, ut uenæ & confluentes, Ariſtot. & Theophraſt. Item committo,collido,confligo. Plutar. συνέβαλον τὰς δυνάμεις, Acies inſtructas ad prælium commiſerunt. Et in hac ſignificatione aliquando abſolute ponitur, Iſocrates. Item collido, hoc eſt,inimicitiam inter duos,& diſcordiam rixam que concito, συγκρούω, ut συμβαλεῖν ἄνδρας φίλους, Xenoph.παιδ.ὁ. Item confero,& contendo,comparo& φ. Item coniecto,conijcio,ut συμβάλλω τὸ ἐνύπνιον. Item paciſcor,& contractus cōuenta& φ ineo, συναλλάττω. Demoſthen. & Iſocrates. Budæus Comment.

Συμβαλλόμενα. ſunt coacti per ſe uelleris implexu, potius quàm textu condita. ἀφ' τοῦ συμβαλλεῖν.

Σύμβαμα.τὸ.accidens,propoſitio ex nomine & uerbo, perfectam ſententiam reddens, ut Socrates ambulat. Sed παρασύμβαμα,ex nomine & uerbo imperfecta oratio,ut σωκράτης μὴ πῖπτε.

Σύμβαν.fortè.

Συμβασιλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſimul impero.

Σύμβασις.ἡ.concordia,conuenientia,colloquium.

Συμβατέ©.ά.ὸ.paciſcibilis, commodus ad pacta.

Συμβατικός.ἡ.ὸ.conuenientes ad pacta, paciſcibilis.

Συμβιβάζω.μ.άσω.π.ακα.coniecto, ex collatione aliquorum doceo, & probo, & conijcio, certior fio, affirmo. Item compono,coagmento, accommodo, ad cohærentiam adduco, concilio, ad amicitiam fœdúsq; adduco.

Συμβίβασις.ιος.ἡ instructio,affirmatio.

Συμβιβαστικόν.confirmatio, uti fœderis, & ſocietas faciendi fœderis.

Συμβιβῶ.inſtruam,docebo.

Σύμβιος.ἡ.ὸ.συμβιώτης.

Συμβιόω.μ.ώσω.π. ωκα. ſimul uiuo. Neutrum datiuo.

Συμβίωσις.ιος.ἡ.conuictus.

Συμβιώτης,©

Συμβίωτ©.ά.ὸ.conuictor,contubernalis,ſimul uiuens.

Σύμβλημα.αος.τὸ.peſſulus.

Συμβλῆτε.obuiauerunt.

Σύμβλητ©. conferendus, comparabilis & commutabilis. unde Ariſtoteles accipit σύμβλητον,& ἀδιάφορον pro eodem.

Συμβοήθεια.ας.ἡ.auxilium.

Συμβολαιγράφος, uel συμβολαιόγραφ©, ἡ,ὸ. notarius.

Συμβόλαιον.ἡ.τὸ.commercium,pactum, contractus, conuentio, conuentum. Unde συμβόλαιος δίκη,controuerſia,uel iudicium de pacto & contractu.

Συμβολαϊκύω.paciſcor,cōtraho,συναλλάττω.

Συμβολεύς.έως.ὁ. inſtrumentum, quo piſcatores retia texunt.

Συμβολή.ῆς.ἡ.coniunctio,congreſſio,conflictus,conflictio præliaris, commiſſio,id eſt parium comparatio ad pugnam. Item coniectura & conſilium,utilitas.

Συμβολίω.λῶ. ſtipem.

Συμβολικός.ἡ.ὸ. coniecturalis, allegoricus, & ænigmaticus. Inde theologia συμβολικὴ eſt, quæ in ſacramentis implicita eſt hodie in eccleſia, ut olim in ceremonijs legalibus fuit. Ea & τελεστικὴ & μυστικὴ appellatur, differtq; à philoſophica theologia,quæ uerſatur in theoria,& rerū diuinarū commentatione. Hæc dicitur quoq; κατανοητικὴ & ἀποδεικτικὴ. Bud. Com.

Συμβολικῶς. coniecturaliter, id eſt per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον.ὑ. τὸ. ſymbolum, nota à Cicerone dicitur, ſignum, ut ſigna militaria. Græci etiam ſymbolum anulum appellant, Plin. libro 33. capite 1. Et σύμβολα interdum inſignia. id eſt παράσημα. Herodia. Item omen, & οἰώνισμα, Greg. κατὰ ἰδιωτ. 1. Dicuntur quoq; hoc nomine teſſeræ quædam, quæ dantur publicè à ciuitatibus quibuſdam hominibus ſibi amicis, ut hoſpitaliter & amicè acciperentur in oppidis fœderatis, Lyſ. Sic hodie uocari poſſunt teſſeræ collybiſticæ, quas literas collybicas uocant, quaſi ad permutandam pecuniam externam inſtitutas. Aliquando accipitur ἀντὶ τοῦ τιμῆμα, quaſi teſſera & fruſtum abſciſſum, commiſſura, Plato Symp. Σύμβολα Pythagorica dicta ſunt quædam quaſi ænigmata, ſignificantia rei alicuius occultæ & reconditæ, quæetiam σωθήματα, & ἀπορρήματα dicuntur. Bud. Com.

Σύμβολος. ὑ. maſc. gen. ſicut σύμβολον pro omine quoq; ponitur apud Syneſ. ἵνα μὴ ὦ νυμφίῳ σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. Sic autem dicitur ut παράλογ©, ὑπόλογ© & μετάμελος, & ſymbolus uel ſymbolum Latinis. Item incides, obuius.

Σύμβοτ©.ά.ὸ.compaſcuus, συνήθης.

Συμβούλευμα.ατ©.τὸ.conſilium.

Συμβούλευσις.συμβουλή.

Συμβουλευτικός. eſt oratio conſultoria, in qua conſilium datur alicui.

Συμβουλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.conſulo, id eſt do conſilium. Neutrum datiuo iung. ut συμβουλεύω οι, ſum author, & ἀσκῶ. Et paſſiua uoce, συμβουλεύομαί οι, id eſt ἀκοινώνητα, & συσκήπτομαι, συμπραγματεύομαι, tecum commentor de re aliqua. Significat etiam conſulto te.

Συμβουλή.ῆς.ἡ.conſultatio, ſententia, conſilium & admonitio. Sic

Συμβουλία.ας.ἡ. conſultatio, &

Συμβούλιον.ὑ.τὸ.conſilium.

Σύμβουλος.ὑ.ὸ.conſiliarius.

Συμμαθητής.ἡ.ὸ.condiſcipulus.

Συμμανθάνω.μ. συμμαθήσομαι.π. συμμεμάθηκα.ἀόρ.β.συνέμαθον.condiſco.

Συμμάρπω.μ.άρψω.π.αρφα. compræhendo.

Συμμαφίδα γῆν. ſigillarem terram.

Συμμαχέω,μ.ήσω.π.ηκα. ſimul pugno, id eſt ſocius ſum in bello. Neutr. datiuo iung.

Συμμαχία.ας.ἡ. auxilium, ſocietas in bello, confœderatio.

Σύμμαχ©.ου.ὁ. auxiliarius, ſocius, commilito.

Συμμαχία.ας.ἡ.conſtantia.

Συμμείζομαι.unà partem accipio.

Συμμεταβάλλω. commutor, paſſiuè, unà commuto.

Συμμεταφέροντες. οἱ. ſecum transferentes.

Συμμετέχω.participo. Genit. iung.

Συμμετρία.ας.ἡ. ſymmetria,proportio, genus ueſtis muliebris.

Σύμμετρ©.ά.ὸ. moderatus, cōmenſuratus.

Συμμητιάομαι. conſulo, id eſt do conſilium.

Συμμίγνυμι,συνάπτω,συμβάλλω,commiſceo, cōfligo. συνέμιξε αὐτῷ δι' λόγων, cum eo uerbo feci. συμμίγνυμι etiam eſt uires ſocio,caſtra caſtris adiungo. cum datiuo.

Συμμιγνύω, et συμμίγνυμι. μ.ίξω. π.ιχα. uel

Συμμίσγω.cοῦο,ὁμιῶ, ut συνέμιξα αὐτῷ δι' λόγων, Verba cum eo feci. Item commiſceo,συνάπτω,συμβάλλω,confligo. Eſt quoq; uires ſocio, caſtra caſtris adiungo, Xenoph. Bud. Com.

Συμμοιρία.ας.ἡ.portio, multitudo, curia, tribus.

Συμμυλόγ©.tacens.

Σύμμυστης.ἡ.ὸ.ſymmiſta, ſecretarius.

Συμμύω.comprimo. Et συμμῶν, σιωπῶν.

Συμπάθεια.ας.ἡ.condolentia, naturalis conſenſus & conuenientia.

Συμπαθής.ἐος.ὁ,ἡ.eiuſdem affectus.

Συμπαθῶ. συμπάσχω, id eſt condoleſco, alienis& incommodis afficior, conſentio.

Συμπαιγνία.ας.ἡ.colluſio.

Συμπαιδεύω.condoceo. Unde Polyb. ὁ ῥᾳβία καὶ θυμῷ συμπαιδευμέν©, In uio-

lentia & iracundiæ furore educatus, hoc est, ὁ ἢ βίᾳ καὶ θυμῷ σώφρων, assuetus, & exercitatus.

Συμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. colludo. Neutrum datiuo iung.

Συμπαίκτωρ. ορος. ὁ. &

Συμπαίσωρ. collusor, simul nutritus.

Συμπαλαίω. μ. αίσω. π. αιχα. colluctor.

Συμπᾶν. ad summam, in summa, ut plurimum, uniuersum, quod pro mundo etiam Latini dicunt.

Συμπανηγυρίζω. commercor.

Συμπανεργεῖν. coadiuuare.

Συμπαραθέω. concurro.

Συμπαρακαλέω. cohortor.

Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς. recte atque ordine disputationem prosequor.

Συμπαραλαμβάνω. compræhendo.

Συμπαραμαρτέω. μ. ήσω. π. ηχα. iuxta, et simul sequor, comitor. Neutr. datiuo iung.

Συμπαρανήχομαι. simul nauigo.

Συμπαρασκευάζω. μ. άσω. π. αχα. adiuuo.

Συμπαρατείνω. produco, prorogo, simul extendo.

Συμπαραφρόμενοι. qui unà feruntur.

Συμπαρισθρύω. μ. ύσω. assideo, maneo.

Συμπάρειμι. præsens sum.

Συμπαρεκτενόμενος. simul extentus.

Συμπίπτομαι. accedo, obtingo, id est cedo.

Συμπαρίχω, pro παρίχω.

Συμπαριπλώμιλω. simul deuolaui.

Συμπαροικος. ὁ. ὁ. contubernalis.

Σύμπας. αντος. ὁ. uniuersus, σύμπαντες, multi simul.

Συμπάσσω. conspergo.

Συμπάσχω. τὸ συμπαθῶ.

Συμπαταγέω. μ. ήσω. π. ηκα. collido, palma aut uola aperta quatio.

Συμπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco, utroque pede calco. Actiu. accus.

Συμπείθω. simul persuadeo.

Συμπεπλωκώς. compressus.

Συμπεραίνω. concludo, termino. Actiu. accus.

Συμπέρασμα. ατος. τὸ. conclusio.

Συμπερισθαίνω. unà duco, mecum uerso.

Συμπεριπατοῦντες. inambulantes.

Συμπεριφέρω. circumfero, circumuoluo.

Συμπεριφθείρομαι. turpiter & flagitiosè cum aliquo oberro. Bud. Com.

Συμπεριφορά. ᾶς. ἡ. portatio, quæ fit circumferendo, circumlatio, conuictus, compotatio, obedientia.

Συμπερκάζω. μ. άσω. π. αχα. adiuuo.

Συμπερσάω. ὀντος. ὁ. contingens, incidens.

Συμπέττω. concoquo, ἐκπέττω.

Συμπεφραγμένον. τὸ. conseptum.

Συμπεφυκός. τὸ. compressum, concorporatum, os uuluæ obductum.

Συμπεφυκότων. οἱ. obcæcati, obsepti.

Συμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. consiringo, congelo. Actiu. accus.

Συμπηγνύω. compingo, coapto, compono.

Σύμπηκτος. ὁ. ὁ. compactus.

Σύμπηξις. ιος. ἡ. commixtio, compositio.

Συμπιέζειν. opprimere.

Συμπιλέω. constipo, complico.

Συμπίνω. μ. συμπώσω. π. συμπέπωκα. combibo. Neutr. datiuo iung.

Συμπίπλω. μ. συμπίσομαι. π. συμπέπλωκα. & ἀόρ. β. συνέπλων. contingo, concido, & idem patior, incurro, coëo, competo, Aristot. de Hist. 1. & 9. Item contrahor, astringor, & σωπίζω, id est consido, προσέχω τὸν νοῦν, ut apud Xenoph. qui μυκτῆρας ἀναπεπλαμένους opponit τοῖς συμπεπλωκόσιν. & Aristot. de Gener. 2. Res enim tumida, cùm ad habitum suum redit, συμπίπλειν dicitur, hoc est considere, σωπίζειν καὶ καθίστασθαι. Est etiã τὸ συῤῥήγνυμαι καὶ συμπέπλωκα, τῇ συμβάκχῳ, confligo, ut συμπίπλω τοῖς πολεμίοις. Item ἁρμόζω, congruo, conuenio. Neutr. datiuo iung. Bud. Com.

Συμπιτνᾶ. id est συμπίπλει.

Συμπλάττω. confingo, comminiscor, calumniosè exquiro, conflo.

Συμπλέονες. complures simul collecti.

Συμπλέκομαι. manum consero, aut pedem confero, confligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio & cõplector, hæreo, ᾧ.

Συμπλέκομαί τινι, est mihi negotium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus sum. Cicero dixit, Sortis necessitudine coniunctus sum. Bud. Com.

Συμπλέκω. μ. έξω. π. εχα. concinno, complico, contexo, consero manus. Actiu. accus.

Σύμπλεξις. ιος. ἡ. complexio.

Συμπλεύσεις. consentiens, ὁμονοοῦσις.

Συμπλεγάς. άδος. ἡ. symplegas, id est complexio. Sunt etiam Symplegades insulæ duæ, siue duo scopuli in Bosphoro, dictæ quòd inter se aliquando concurrisse fabulis traduntur.

Συμπλήθω. μ. ωσω. impleo. Genit.

Συμπλοκή. ης. ἡ. complexio. Item coniunctio, hoc est cum negotium cum aliquo habemus. Item coitus uenereus. Item congressio, prælium, conflictio, manuum consertio. Pertinet etiam ad textoriã, & idem significat quod σωύφανσις.

Σύμπλοος. ὁ. ὁ. simul nauigans.

Συμπλοΐα. ας. ἡ. connauigatio.

Συμπνίγομαι. suffoco.

Συμπνοαισμός. ὁ. ὁ. conspiratio, ὁμόνοια.

Συμπνέω. conspiro, hoc est unanimiter agredior quippiam & coniuro, quod etiam dicitur συμφυσῶ.

Συμπνοία. concordia.

Συμποδηγῶ. duco, dirigo.

Συμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. obligo, id est impedio. Actii. accus.

Συμποθέω. absorptum, deglutitum.

Συμποιμίζω. concerto, auxilior.

Συμπολίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio habitare, comprehendo.

Συμπομπεύω. ludos celebro.

Συμπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul laboro. Neut.

Συμποσισμός. ὁ. ὁ. paratio.

Συμποσιάζω. μ. άσω. π. ακα. conuiuor. Neutr.

Συμποσιαρχέω. sympostarchia fungor in conuiuio.

Συμποσιαρχικός. ὁ. ὁ. συμποσίαρχος.

Συμποσιαρχία. ας. ἡ. magisteria conuiuiorum.

Συμποσίαρχος. ὁ. ὁ. præfectus conuiuij, moderator, cui sorte principatus conuiuij obtigit.

Συμποσιαστής. ὁ. ὁ. conuiuator.

Συμπόσιον. ὁ. τὸ. compotatio, conuiuium, locus conuiuij.

Συμποτικός. ὁ. ὁ. spectans ad conuiuium, exhilarans conuiuium, hilaris conuiua.

Συμπότης. ὁ. ὁ. compotor, conuiua.

Συμπότρια. ας. ἡ. compotrix.

Συμπραγκτωρ. ορος. ὁ. adiutor, socius.

Συμπραγματεύω. conficio, ut συμπραγματεύω σοι τόδε, hoc tibi conficio & in commodum tuum, & tua causa efficio, & studeo tibi. Vnde profauere & opitulari, adiuuare, & conspirare ponitur.

Συμπροθυμοῦμαι. in eandem causam incumbo, ad idem efficiendum contendo, cõdem incumbo.

Συμπρονομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sum ductor ad prandium.

Συμπροπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. comitor.

Συμπρόσειμι. adhæreo.

Συμπροσευχήκυῖα. cohærere.

Σύμπτωμα. ατος. τὸ. incursus, casus, accidens. Refertur aliquando ad morbum, ut pallor in morbo σύμπτωμα est, hoc est morbi accesio. Significat etiam casum alicuius rei asseclam, Aristot. de Hist. 9. Bud. Com.

Σύμπτωσις. ιος. ἡ. compressio, calamitas, contractio. Significat etiã casum quencunque sicut σύμπτωμα. Est etiã incursio rerũ eôdem desinentium, ut linearum quæ non sunt parallelæ. Bud. ibidem.

Συμπωρῶμαι. concalescere in speciem pumicis uel tofi, & coalescere.

Συμφανής. ὁ. ὁ, ἡ. manifestus, φανερός.

Συμφάσεις. ἡ. apparentiæ colorum, quales in iride uidentur.

Συμφέρει. expedit, utile est.

Συμφέρομαι. confero, id est utilis sum, & simulfero. Συμφέρομαί σοι, tecum sentio. opponitur τῷ διαφέρομαι. Significat etiam congredior tecum, & conuenio te, Plato & Herodot. Item συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, sorte sua acquiescere, & modicis contentum esse, qui nihil præcipuum sibi postulat, Plutar. Συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, confligo, collido, συγκρούω. Συμφέρομαι τοῖς πολίταις, unus sum

Universidad de Deusto
Biblioteca

è multis, non sum eximius. Significat etiam contingere. Herodot. συμφορὴ ἐγένετο. Et Plutar. in Cæs. τύχη τις ἔχαεις ὧν καίσαει συνήντησε, id est euenit. Bud. Com.

Συμφερόντως. utiliter.

Σύμφορος. ὁ. ὁ. ὁ

Συμφερτός. ὸν. ὁ. utilis, in unum collatus.

Συμφέρω. τὸ συμφέρομαι.

Συμφεύγω. confugio.

Σύμφημι. μ. ήσω. confiteor, consentio, collaudo, assentior, comprobo. Neutrum datiuo iungitur. Paulus ad Rom. συμφημι τῷ νόμῳ, consentio legi.

Σύμφημων. ονος. ὁ. uates, testis.

Συμφθίνω. unà decresco.

Συμφιλοδοξῶ. seruio alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit, Nam omnes φιλοδοξίαν gloriæ meæ.

Συμφιλοσοφέω. unà philosophari.

Συμφοιτάω. conuenio.

Συμφοιτητὴς. οῦ. condiscipulus.

Συμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas.

Συμφορέω. congero, accumulo.

Συμφόρησις. ιος. ὁ. collatio, casus, contingentia, infortunium.

Συμφόρητος. collatus, mixtus.

Σύμφορος. ὸν. τὸ. commodum, consentiens, aptum.

Σύμφορος. ὸν. ὁ. utilis, conueniens, decens.

Συμφορούμενοι. dicuntur aues, quando nidos constituunt. Sic Vergilius in Palæm. Nanque notaui Ipse locum, aëriæ quo congessere palumbes. Apud Platonem συμπεφορημένοι opponuntur διαπεφορημένοις, hoc est compositi dispersis & diuulsis. Bud. Com.

Συμφράδμων. ονος. ὁ. consiliarius, ὁμόφρων.

Συμφράζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. consulo, delibero, dico, uideo.

Σύμφρασις. ἡ. consensus.

Συμφορέω. μ. άξω. π. αχα. concludo, obturo. Actiu. accus.

Συμφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. concordo, una intelligentia concipio & compræhendo, cõplector. Neutrum datiuo iung.

Συμφρονήσιμος. ὁ. ἡ. prudentes.

Σύμφρων. ονος. ὁ, ἡ. consors.

Συμφυὴς. ὲς. ὁ, ἡ. cognatus, connaturalis, eiusdem naturæ, ingenitus.

Συμφυία. ας. ἡ. conuenientia, coniunctio, & quasi concrescentia.

Συμφυλέτης. ου. ὁ. gentilis, tribulis.

Σύμφυλος. ὁ. ὁ. simul natus, conueniens naturæ.

Συμφύρομαι. commisceor.

Συμφύρω. commisceo, συμφυράω.

Συμφύσεις. ἀν. sinus.

Σύμφυσις. ιος. ἡ. coalescentia, cohæsio.

Συμφυσῶ. τὸ συμπνῶ.

Σύμφυτος. ὁ. ὁ. insitus, consitus, complantatus.

Συμφύω. coalesco.

Συμφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuenio, id est pactum facio, consono, consentio. Neutrum datiuo iung.

Συμφωνία. ας. ἡ. concentus, consonantia, cõsensus.

Σύμφωνον. ου. τὸ. consonans, pactum.

Συμψηθὲς. ὁ. contritus, uulneratus. Et συμψῆσαι, συγχίαι τῷ πόνῳ.

Συμψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo. Actiu.

Σύμψηφος. ὁ. ὁ. eiusdem sententiæ.

Σύμψηχοι. οἱ. unanimes, eiusdem sententiæ.

Σύν, Atticè ξύν. præpositio est, & significat cum, semperq; cum datiuo construitur. In compositione adiuuat uim uerbi, & gratiam addit, ut συνήτιλῶ, ad cõsummationem confero. Interdum significat contractionem sensim procedentem, ut σύνοξυς, sensim mucronatus, in mucronem desinens.

Σὺν θεῷ. Dei pace impetrata, deo exorato. Contrarium illi quod est apud Plautum Pœn. Nam ego infœlix dis meis iratissimis. Bud. Com.

Σὺν χρόνῳ. tandem, ad tempus, aliquanto tempore.

Συναγανάκτησις. indignatio.

Συναγείρω. μ. ερῶ. congrego. Actiu. accus.

Συναγκάλλομαι, assocor.

Συναγκάλλω. μ. άσω. π. αχα. coniungo, con-

grego, concilio, socio.

Συναγκασμός. οῦ. ὁ. congregatio.

Συναγκαῖος. α. ον. conuallis, locus ubi duæ uallis conueniunt.

Συναγκόχα. comportauerat.

Συνάγκομα. residentia, nubes, eleuatio, collectio.

Συναγορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. simul aduoco, cõsentio, concordo, in iudicio defendo, patrocinor, adsum, persuadeo.

Συναγορόμφιος, pro συναγερόμφιος. cõgregatus

Συνάγχη. ης. ἡ. angina, quæ uulgò squinantia, synanche.

Συναγω. μ. άξω. π. αχα. congrego, conduco, id est simul duco, sicut Cicero Rhet. ult. Virgines locum in unum conduxerunt, id est coëgerunt. Item contraho quod apertum est, id est claudo, coniungo, Aristot. de Part. 3. & de Hist. 2. Item concilio, τὴν ὁμόνοιαν ἄγω, Herodo. Item intendo, augeo, Gregor. Item conquiro. Actiu. accus. Bud. Com.

Συναγωγεύς. ὁ. conciliator & congregator.

Συναγωγή. ῆς. ἡ. congregatio, contractio, adductio.

Συναγώγιμος. collatiuus, Athen. 7. Vnde Συναγώγιμα συμπόσια uocantur, & συναγώγιμα δεῖπνα, τὰ ἐκ τῶν συμβολῶν, hoc est συμβολικά.

Συναγωνίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. concerto, socius in pugna adiuuo, suffragor.

Συναγωνιστὴς. οῦ. ὁ. commilito, auxiliator.

Συνάδελφος. qui fratrem habet, opponiturq; τῷ ἀναδέλφῳ.

Συναδικέω. cum alio iniustitia aliquem afficere.

Συνάδω. μ. άσω. π. αχα. concinno, concordo. Neutrum datiuo iung.

Συναθροίζω. μ. οίσω. congrego.

Συνάθροισις. ιος. ἡ. confluuium.

Συναθροισμός. οῦ. ὁ. congeries, congregatio.

Συναΐσσω. simul, uno impetu.

Συναΐδιος. ὁ. ὁ. coæternus, συνυπάρχων.

Συναικίαι. αἱ. conuiuia, concœnationes.

Συναίμος. ὁ. ὁ consanguineus, frater.

Συναινέω. μ. έσω. π. εκα. comprobo, consentio,

annuo. Actiu. accus.

Συναινέτης. ου. ὁ. laudis particeps, ὁμόλοξος, cohabitator,

Συναίρομαι. μ. έρωμαι. π. ημαι. sto suspensus, pendeo animi, contrahor.

Συναίρεσις. ιος. ἡ. synæresis, id est tractio, contractio, figura quando ex duabus uocalibus diuisis, una fit syllaba & diphthongus, ut δημοσθένει pro δημοσθένῃ.

Συναίρετος. ὁ. ὁ. adiutor.

Συναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contraho, συνάγω, συμβάλλω. Actiu accus.

Συναίρομαι. auxilior, συμπράττω. Depon. accus. ut συναίρομαί σοι τὴν ἀυτυχίαν, hoc est subleuo, μετὰ σῦ ἀυτυχῶ: & συναίρομαί σοι τὸν κίνδυνον, pro συναγωνίζομαι. Est enim συναίρεσθαι simul cum alijs suscipere, ἀναλαμβάνειν. Bud. Com.

Συναίρων. secum aliud tollens.

Συναίροντα, & συναιρεθέντα, dicuntur apud Aristotelem, quibus sublatis, altera quoq; tolluntur.

Συναίρω. confero. Matth. συναίρας λόγον μετὰ τῶν δούλων, Conferre rationẽ cũ seruis. Sic Cic. ad Att. 5. Quid opus est (inquã) potius, quàm rationes conferatis?

Συναισθάνεσθαι. consentiscere, συμπάσχειν. Dionysius, οὕτω γὰρ καὶ ἡμεῖς ἑαυτῶν συναισθάνομεθα, Nobis conscij nostri sumus.

Συναίσθησις. uerbum est medicorũ apud Galen. quæ est ueluti morbi conscientia.

Συναίτιος. ὁ. ὁ. causalis, causa adiutrix. Cicero causæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια.

Συναίω. cohabito. Neutr. datiuo iung.

Συμάχμος. ὁ. ὁ. auxiliator, socius in bello.

Συνακμάζω. æqualis tuus sum, clareo tuis temporibus.

Συνακολουθέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul sequor, comitor, correspondeo. Neutr. datiuo. iung.

Συνακόλουθος. ὁ. ὁ. comes.

Συνακρίνειον. τὸ. accumulatio, συνάθροισμα.

Συναλακτὴς. οῦ. ὁ. conciliator.

Συναλαρή. ῆς. ἡ. counctio.

Συναλείφω. μ. είψω. π. ειφα. simul ungo. Actiu. accus. ut συναλείφειν φαῦλα, delinire prauа, blãdiri prauis. ubi translatè ponitur.

Συναλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. congrego, conglomero conuenio, coniungo. Acti. accus.

Συνάλλαγμα. ατος. τὸ. commutatio, cõtractus, commercium, συμβόλαιον, σύναξις.

Συναλλακτής. conciliator, φιλιαστής.

Συναλλακτικὸς νόμος. commercialis lex, quæ cauet in contractibus.

Συναλλάττω μ. άξω. π. αχα. concilio, ut nuptias, &c. contraho, paciſcor, contractus cõuenta ineo, σύναγω. Acti. accus.

Συναλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio.

Συναλοιφή. uocalium colliſio, unio duarũ ſyllabarum, quantum ad uocales in unam.

Συνάμμα. τὸ. copula, uinculum.

Συναμπορύω. comeo, ſuccurro laboranti, cõnitor. ab ἀμπρύω.

Συναμφότερον. utrunq; ſimul. Dicitur tã ſingulariter, quàm pluraliter, licet ἀμφότερος tantum dicatur pluraliter. Bud. Com.

Συναναγκάζω. τὸ καταναγκάζω, quod etiam προσαναγκάζω dicitur.

Συναναβρισμός. ὁ. ὁ. frequentatio.

Συναναλίσκω ſuppedito, χορηγῶ, hoc eſt non malignè præbeo neceſſaria.

Συνάναρχος. ὁ. ὁ. coæternus.

Συναναστρέφομαι. μ. ὑφομαι. π. ραμμαι. ſimul uerſor cum aliquo. Depon. abſol.

Συνανατέλλομαι. coorior. Depon. datiu.

Συνανθῶμαι. unà roboror.

Συνανθεῖ. unà floret.

Συνανθρωπεύομαι, uel συνανθρωπεύω, &

Συνανθρωπέω, &

Συνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. cum hominibus dego, cum hominibus uerſor. Animalia etiam cicuria & manſueta uocantur, συνανθρωπευόμενα.

Συναντάομαι, &

Συναντάω. μ. ήσω. σ. κκα. obuiam eo. Neutr. datiuo iung.

Συναντέθλω. pro συναντάθλω. occurri, obuiaui.

Συνάντημα. ατος. τὸ. cuentus. unde συνάντημά ἐν συναντήσεται αὐτοῖς. in unum & eundem exitum incurſuri ſunt.

Συναντιλαμβάνω. adiuuo. Acti. accuſ.

Συνάπτομαι. συναντάω. Depon. datiuo.

Συναοράω. comitor, conſequor.

Συνάορος pro συνάορος, metathesi τοῦ α. υ. ὁ, ἡ. coniunx, συνερμοσμένη.

Συναπάγομαι. accomodo. Paul. ad Rom. συναπάγομαι τοῖς ταπεινοῖς, Accomodo me hominibus, συμπορεύομαι.

Συναπαίρω. μ. αρῶ. π. ηρκα. commigro. Dati.

Συναπερείδω. firmiter adigo, impingo, incutio, ἀπερείδω. Vnde Plutar. in Cic. τὸ δὲ λόγῳ συναπερείδεσθαι ἐπὶ τὴν καίσαρα τὴν ὑποψίαν, Atq; interim oratione ſua ſuſpicionem cõiurationis in Cæſarem excutiens, & impingens, infligensq;. Bud. Com.

Συναπηρτισμένος. perfectus, impletus.

Συναποβάλλω. ſimul amitto. Acti. accuſ.

Συναποδύομαι. mittor ad ſuffragia, magiſtratus gratia.

Συναποδημῶ. ſimul peregrinor.

Συναποδύονται. ſimul ueſtem exuunt.

Συναποθνήσκοντες. commorientes.

Συναποθνήσκω. commorior. Vnde συναποθνήσκοντες, ſocij erant apud Aegyptios, tanto affectu inter ſe mutuò deuincti, hac lege copulati, ut ſi fatale quippiam, aut diri caſus alteri contigiſſet, alter tanquam pœnæ ſocius, eundem fortunæ exitum ſeſſet laturus, ſociiq; & comites eſſent & fortunarum & calamitatum, quemadmodum de Antonio & Cleopatra legimus. Apud Aquitanos huiuſcemodi ſocij ſoliduni dicti ſunt. Alexand. Genial. libro 1. capite 26.

Συναποχείνομαι. colludo.

Συναπολαμβάνω. concipio.

Συναπομαράνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contabeſco. Neutrum.

Συναποντύνομαι. ſimul mutant.

Συναποτικτόμενα. congenita & σύμφυτα.

Συναποτίκτω. unà cum partu edo.

Συναπτικὸς. ὁ. ὁ. coniunctiuus.

Συναπτὸς. ὁ. ὁ. coniunctus. Et συνάπτων, & συνάπτων, καὶ ὁμοῦ.

Συνάπτω. μ. άψω. π. κφα. coniungo, coaleſcere facio & ferrumino, conglutino, συντήκω. Theoph. 9. Accipitur plerunq; paſſiuè pro hæreo alicui rei uel adhæreo, cõcommitto, coaleſco, cohæreo. Item conuenio, quadro, ἁρμόττω, congruo, conſentaneus ſum. Eſt etiam contingo. Et concurro, incurro, competo. Item confligo, congredior cum hoſtibus, & manus conſero. Bud. Com.

Συναράσσομαι. confligo & confligor.

Συναράττω. τὸ συγκρύω, collido, confringo, urgeo, συμπίπτω.

Συνασθω. ſimul expello.

Συνάρθρος. ὁ. ὁ. articulatus.

Συναρμόζω. μ. όσω. π. οκα. coapto, copulo, affingo, appendo, συνάπτω. Acti. accuſ.

Συναρμολογέω. μ. ήσω. π. κκα. conſtruo. Acti.

Συναρμόττω. τὸ συναρμόζω. (ſecti.

Συναρμοστὴς. ὁ. ὁ. ſimul præfectus, collega præfectus.

Συνάρσις. εως. ἡ. connexio, compoſitio.

Συναρτάω, &

Συναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. συναρμόττω.

Συναρχαιρεσιάσαι. ire ad comitia ad danda ſuffragia, in petitione adiuuare, candidato fauere & adeſſe.

Συνάρχων. οντος. ὁ. collega.

Συνάρχων Ci. collega tuus ſum.

Συνάσκησις. εως. ἡ. continentia.

Συνασπίζομαι. &

Συνασπίζω. μ. ίσω. π. ικα. contego, conſtipo, defendo. Acti. accuſ. Bud. Com.

Συνασπισμὸς. ὁ. ὁ. protectio, mutua defenſio, cũ milites mutuò ſcuta & haſtã obtendũt capiti, teſtudo phalangis, συνάφεια.

Συνασπισταί. οἱ. commilitones, mutuò ſe defendentes.

Συναυδέω. concino, aſſentior, συνᾴδω.

Συναύξομαι. creſco.

Συναύσεια. τὰ. corradiantia.

Συναυλία. ας. ἡ. conſonantia, propriè citharæ & tibiæ, uel alterius organi cum tibia.

Συναυλίζομαι. μ. ίσομαι. σ. ισμαι. conuerſor, cohabito. ab αὐλὴ, quod ſtabulum ſignificat & diuerſorium. Deponens datiuo iungitur.

Σύναυλος. ου. ὁ. conſonans, σύμφωνος, cohabitator, κοινωνὸς, συνᾴδης, contubernalis, ſocius.

Συναύξω. adaugere.

Συναύτης. ου. ὁ. ſocius in nauigatione.

Συναφεια. ας. ἡ. propinquitas, contrectatio, contiguitas, iunctura, coniunctura, coitio, coitus expreſsio, effigiatio.

Συναφὴ. ῆς. ἡ. idem, coniunctio, connexio.

Συναφίσταμαι. ſeparo.

Συνάχθομαι. condoleſco.

Συναψις. εως. ἡ. coniunctio.

Συνεγονία. ſtudium.

Συνδακρύω. μ. ύσω. π. υκα. collachrymor.

Συνδακών. rumpens.

Συνδεδεκται. colligauit.

Συνδειπνέω. μ. ήσω. π. κκα. concœno. Neutr. datiuo iung.

Συνδειπνον. ου. τὸ. concœnatio.

Σύνδεσμος. ου. ὁ. nodus, coniunctio.

Συνδετικός. ὴ. όν. fœderabilis.

Συνδέω. μ. ήσω. uel έσω. π. κκα. uel κα. colligo. gas. Acti. accuſ.

Συνδημιουργέω. condo.

Συνδιάγειν ἡδέως. iucundi in conuictu.

Συνδιάγειν. conſpirare, conſultare.

Συνδιαιτάω. μ. ήσω. π. κκα. ſimul uiuo.

Συνδιαιτήσων. conuicturus.

Συνδιαιωνίζειν. perpetuò conuerſari.

Συνδιαλέγω. concilio.

Συνδιαμνημονεύω. recordor.

Συνδιαπορεῖν. ſimul deliberare.

Συνδιαπράττω. ſimul conficio, curo.

Συνδιασμός. ὁ. ὁ. coniunctio, conſpiratio.

Συνδιαταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. κκα. ſimul laboro, & in ærumna ſum.

Συνδιαφέρω. cum alio tolero.

Συνδιημέρευσις. ιος. ἡ. quotidiana conſuetudo.

Συνδιημβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diem ſimul duco, τὸν ἡμέραν συνδιάγω.

Συνδικεῖν. adeſſe, patrocinari, defendere, ab eadem cauſa dicere, et patrocinium ſuum in cauſam communem afferre.

Σύνδικος. ου. ὁ. ſimul iudex, qui eandem cauſam defendit: & ὁ συνειπὼν τοῖς δικανικοῖς λόγοις, hoc eſt qui ſecundis actionibus cauſam defendit, ut in cauſa Cornelij Balbi Cicero. Item qui à ſingulis urbibus

Universidad de Deusto
Biblioteca

mittuntur patroni ad causam unius provinciæ tuendam, σωδικοι dicuntur. Bud. in Annot. & Com.

Συνδιαπαίζω. μ. παίσω. π. σπα. colludo, disco.

Συνδοκᾶν dicitur, quod constat inter multos, & de quo inter eos conuenit. Inde in Pandect. τὰ συνδόξαντα dicũtur compacta & conuenta. Bud. Com.

Συνδοξάζομαι. conglorificor.

Συνδοτικόν. συνδιδομένον.

Σύνδουλος. ὁ. ὁ. conseruus.

Συνδραμᾶν. coire, concurrere, congregare, iuuare, συνθεῖν.

Συνδρομαὶ δύο. αἱ. angustiæ sunt, quæ & symplegades, à

Συνδρομή. ῆς. ἡ. concursus.

Συνδυάζω. communico, coniungor.

Συνδυασμός. combinatio, coniunctio.

Σύνδυο γεννηθέντες, id est δίδυμοι. Σύνδυο etiam bini sunt.

Συνεάξαι. fregisse. ex ἄγω.

Συνεγείρω. μ. ίσω. π. κα. admoueo, impono.

Συνεγγύς. propè.

Συνέγκω. confero.

Συνεδρεύεσθαι. considere.

Συνέδρα. ας. ἡ. statio, consessio.

Συνεδρεύω. μ. εύσω. π. σκα. præsideo.

Συνεδρία. ας. ἡ. consessus senatorum ac iudicum, concilium, conuentus.

Συνέδριον. ν. τὸ. idem, curia.

Σύνεδρος. ν. ὁ. consessor, assessor, consiliarius.

Συνείργω. μ. ἕρξω. π. ἕρχα. colligo. Actiu.

Συνέικει. intellexit, commisit, συνέβαλεν.

Συνεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. consuesco.

Συνέλκυσις. ιος. ἡ. &

Συνειδός. ότος. τὸ. conscientia.

Συνειδώς. ότος. ὁ. conscius. uide σύοιδα.

Συνειμαρμένα. fato connexa, fati consequentia, atq; comitantia, quasi ἄβατα dicas.

Σύειμι, συνίναι, & in tertia pers. plur. indic. σύασι. simul sum, conuenio, uersor, consuetudinem habeo.

Συναπεῖν. suadere, patrocinari. Vnde συνέποιμι, pro aliquo perorarem & consentirem.

Συνάρ. connectens aliquid sine intermissione.

Συναίρω. μ. ἀρῶ. π. ηρα. concludo, cohibeo, coërceo. Actiu. accus.

Συναίρω. μ. ερῶ. congrego, coniungo, conseruo, connecto. Vnde συναίρω τὸν λόγον, continuo sermonem, oratione continua utor, dico sermone continuato, & orationem perpetuam habeo. De ijs dicitur qui facundè & expeditè loquuntur. Quintil. connectere & continuare uerba dixit, Cicero declamare.

Συναιωβάκωσ. τὸ συμπίπτω.

Συναισθάνομαι. τὸ συμπίπτω.

Συναισχύνη. συναισχύνη.

Συναισπορεύομαι. unà ingredior.

Συναισφέρω. confero, simul induo. Datiuo & accus. iungitur ut συναισφέροντες αὐτῷ τὸν νόμον.

Συναιωβάκωσ. unà eijcio.

Συνάκδημος. ὁ. ὁ. comes itineris.

Συνακολίζω μι. confero ad dotem filiæ, adiuuo ad collocandam puellam.

Συνακολουθία. ἡ. intellectio, figura grammatica.

Συνακολουθικῶς. compræhensim, successiuè.

Συνακροβριάνω. concalefacio, intus excito.

Συνακυλαίνω. unà effœminor.

Συνακυλόω. τὸ συνακροβριάνω.

Συνακοντίζω. μ. ίσω. π. ομφα. simul emitto.

Συνακπίπτω. ad consummationem cõcoquo.

Συνακπλέω. simul enauigo.

Συνακποδίζω. subministrare.

Συνάκρυσε. commisit, excitauit inter aliquot discordiam. à συγκρύω. Item

Συνακτίκτω. unà cum partu ædo. ad partum conduco.

Συνακτινύω. unà soluo.

Συνακφύω. ad nutricationem confero.

Συναναγκάζεσθαι. compulsos esse, συμβιαιάζεσθαι.

Συνάλωσις. ιος. ἡ. conuentus, σύοδος.

Συνάλυθεν. coire, conspirasse.

Συναναπλόω. conglomero.

Συναναπλόμενος. implicatus orbibus.

Συνανόντι φάναι. ut breuiter dicam, ut uno uerbo absoluam Dicitur etiam συνανόντι ἀπεῖν, & ἐνὶ λόγῳ ἀπεῖν, & ἐνὶ ῥήματι

ῥήματι, sine uerbo. Et ἐνὶ λόγῳ καὶ φάναι δεῖν. Dicitur & per accus. κοὐ συνανόντα φάναι: & adhuc συνδυάτερον sine uerbo, συνανόντι δὲ. Bud. Com.

Συνάμμορον. ου. τὸ. coniunctum tetrachordum.

Συνάμπορος. ν. ὁ. comes, simul iens.

Συναμφαίνω. simul refero & ostendo. Theophrastus. Τὰ δὲ ποτὰ συναμφαίνει τινὰ ὀσμὴν, id est, Odorem quendã unà cum sapore referunt, hoc est, simul referunt, quasiq; comitem habent saporis odorem, cum gustantur.

Συναναλγύμενα à Galeno dicuntur, quæ indicationi conferunt. quod uerbum est medicorum peculiare, ut ἀντιναλγύμενα, quæ contrariam indicationem habent. Bud. Com.

Συναναδόναι. cedere, concedere.

Συναναδύω. induo.

Συναναγκᾶν. conducere, prodesse.

Συναναπλήτης. uestræ consors ecclesiæ.

Συνάπασις. ιος. ἡ. contentio.

Συνεξανίσατο. unà consurgit & inolescit. Plutar. in Polit. οἱ πίθοι ταῖς ἰσχύσι τῶν δίζων πυκνὰ συνεξανίστανται, Hederæ prævalidæ arboris stipitem circumplexæ, unà consurgunt & inualescunt.

Συνεξανοίγω. cooperio.

Συνεξανύτειν. unà perficere.

Συνεξέρχομαι. unà aggredior.

Συνεξέρχομαι. conuenio.

Συνεξισόω. μ. άσω. π. ωκα. coæquo. Actiu.

Συνεξομοιῶ. assimilo, ad imitationẽ effingo.

Συνεξορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. facio facultatem alicuius rei.

Συνέπορσις. ιος. ἡ. contractiuncula.

Συνεπταλίζω. μ. άσω. π. ακα. concelebro.

Συνεπτυγμός. iunctura, conglutinatio, συνοχή.

Συνεπαίρομαι. unà mecum duco.

Συνεπαινέω. μ. ήσω. collaudo, comprobo, adstipulor.

Συνεπαίρω. attollo.

Συνεπαισθάνομαι. unà sensum & fructum percipio.

Συνεπαιτίωμαι. unà accuso.

Συνεπανατείνω. μ. ίσω. π. τκα. tuado & conuersor inter conuentus. Neutr. absol.

Συνεπαπρέπω. idem quod συναπρέπω, de quo supra. Vtitur eo Plutar. in Cæs.

Συνεπερείδω. μ. είσω. idem, innitor.

Συνέπεια. ας. ἡ. consequentia.

Συνεπέκει. contigit, accidit.

Συνεπανθύω. μ. υνῶ. dirigo. Actiu. accus.

Συνεπαυφημῶ. comprobo, collaudo.

Συνεπήχω. consona uoce accino.

Συνεπιβουλεύω. una insidior.

Συνεπιγράφω. mecum ascribo, consortem laudis facio, partem laudis impertio. Datiu. & accus.

Συνεπιδακρύω. collachrymor.

Συνεπικεκυφέναι. simul incumbere.

Συνεπικλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo.

Συνεπικοσμῶ. cohoneste et uisendum reddo.

Συνεπικουρῶ. unà & simul succurro.

Συνεπικυρόω. alleuo.

Συνεπικραδαίνω. unà mico.

Συνεπικροτέω. applaudo.

Συνεπικρύπτω. occulto.

Συνεπικυρῶ. confirmo, comprobo. Et dicitur cum maior authoritas uel potestas probat, quod minor censuit.

Συνεπιλαμβάνω. simul accipio, participo, adiuuo incœptum, opitulor, simul incumbo.

Συνεπιλήπτωρ. participandum, partem capiendum.

Συνεπινεύω. annuo, obsecundo.

Συνεπισπάω. corripio.

Συνεπισπῶμαι. idem quod ἐπισπῶμαι, attraho, allicio, asciscо.

Συνεπίσταμαι. conscio.

Συνεπισχύω. condoleo, συναλγέω.

Συνεπιτείνω. intendo, augeo. Accipitur etiam passiuè pro simul intendor, unà augeor, apud Aristot. lib. de Insomn.

Συνεπιχύω. coadiuuo.

Συνεπιτίθεμαι. simul aggredior, insidior.

Συνεπιφαίνομαι. sententiam dico cum alijs.

Συνεπιφάσκω. confiteor.

Συνεπιψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. comprobo, simul ratum habeo, calculum unà adijcio, authoritatem accommodo, author fio.

Σωίπομαι.μ.ἰψομαι. consequor, id est simul sequor. Depon. datiuo.

Σωιπτείζων ἄνιμος, pleniorem significationem habet quàm οὔειος, uel ἐπτειάζων.

Σωβανίζω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cœnas facio.

Σωβγάλομαι.μ.άδομαι.π.άργασμαι. adiuuo, conficio, subigo, id est κατεργάζομαι. Depon. datiuo iung.

Σωβγάω.μ.ήσω.π.ηκα. obsecundo, cooperor, adiuuo. Neutr. datiuo.

Σωβγός.ὁ.ὁ. cooperator, adiutor, collega.

Σωίργω. copulo, concludo, cohibeo. Actiu.

Σωβεάδω. adhæreo, nitor, ἀμφοτέρας ἐρέδω τὰς χέρας.

Σωβασικός.ἡ.ὁ. habens uim renitendi.

Σωβίω. colligo fusa, fundo.

Σωβρεμίω.μ.ήσω.π.ηκα. simul remigo. Neutrum datiuo iung.

Σωγείζω.μ.ίσω.π.ικα. coniungo.

Σωίειος.ὁ.ὁ, ἡ. mercenarius, propriè quæ ἐπὶ ἔειον, id est lanam simul operatur, σώβεργος, adiutor.

Σωίβξις.ιος.ἡ. copulatio, σωαφή, conclusio.

Σωίρομαι. interrogo, σωβρωτῶ, συμβάλλομαι.

Σωίρος.ὁ.ἡ. coniunx.

Σωίρχομαι. conuenio, id est congregor, coëo.

Σωίσις.ιος.ἡ. intellectus, prudentia, conscientia.

Σωίσκλικε. compegit, συμπέπηγε.

Σωισκολυμμένος. contectus.

Σωισάλη. contractus est, territus est.

Σωισταλμένος. contractus, timidus.

Σωισταλμένως. parcè.

Σωίσικε. consistit, ornauit, commendauit.

Σωίσικον. concrescunt.

Σωισικός. compactus, solidus, non fluxus, Aristot. & Theophr. Apud Aesch. pro coniurato accipitur, et qui consilium proditionis iniit. Bud. Com.

Σωισικώτως. contracto animo, Arist.

Σωίσησι. commendauit, ornauit.

Σωισιάομαι.μ.άδομαι.π.αμαι. conuiuor. Depon. datiuo iung.

Σωίσιος.ὁ.ὁ. domesticus, conuictor.

Σωισός.ῶδος.ὁ. compactus, solidus.

Σωίχύω. cõfirmo suppetias ferendo, roboro.

Σωιτής.ὁ. intelligibilis.

Σωιτίζω.μ.ίσω.π.ικα. facio intelligere, significo, erudio. Actii. accus.

Σωιτός.ἠ.ὁ. intelligens.

Σωιτώτρος.ὁ.ὁ. doctior.

Σωνδλοκέω.μ.ήσω.π.ηκα. consentio communico, assentio. idem ferè quod σωεπαινῶ, σωκατατίθεμαι. Neutrum datiuo.

Σωναλώω, coërceo.

Σωνένιος, &

Σώνυνος.ὁ.ὁ, ἡ. coniunx.

Σωνυπορῶ. amico operam accommodare ad pecuniam conficiendam & inueniendam, Demosth. Accipitur pro conferre, Antiph. Bud. Com.

Σώνυσις.ιος.ἡ. assensio.

Σωνυφραίνομαι.μ.ῦμαι. collætor. Deponens accus.

Σωνύω.μ.νύσω.π.νυκα. annuo. Neut. datiuo.

Σωεφάλλομαι.μ.άψομαι.π.αμμαι. adiuuo. Minus autem est quàm σωαίρομαι, quasi summis digitis attingo, uel simul onus attingo, non etiam tollo & in humeros suscipio: & plus quàm παρεφάλλομαι, quasi iustam operam cum alijs præsto. Depon. genit. Bud. Com.

Σωεφῆ. nubes congregat.

Σωεφίλκω. simul traho, unà rapio.

Σωεφυβρῦσα. unà adolescere.

Σωεφής.ίος.ὁ.ἡ. obscurus, nubilosus.

Σωεφία.ας.ἡ. congregatio nubium ad tempestatem.

Σωεφισαδνεῖν. consyderare.

Σωιχίστα. sæpissimè, assiduè.

Σωιχής.ίος.ὁ, ἡ. continuus, spissus.

Σωίχια, uel σωιχέα.ας.ἡ. continuitas.

Σωιχμαλώσος.ὁ. conceptiuus. ab ἔχμα, quod uinculum significat.

Σωίχμος.ὁ.ὁ. coniunctura, ubi aliquid coniungitur, id est, commixtura.

Σωίχομαι cohæreo, contineo, συμπλέκομαι, κραζοῦμαι.

Σωίχον.τὸ. continens, firmamentum apud rhetores.

Σωίχω.μ.ίξω.π.σωέχηκα. contineo, comprimo, coapto. Actii. accus.

Σωιχῶς. continuò, sæpius.

Σωψία. συμπλέκεια, σωμοιλία.

Σωψιαλίζω. colludo, confabulor.

Σωωνημένος. qui emit.

Σωωβολία. occursus, σωτυχία.

Σωωγορέω.μ.ήσω.π. ηκα. patrocinor. Dati.

Σωωγορεία.ας.ἡ. patrocinium, aduocatio.

Σωώγορος.ὁ.ὁ. patronus, aduocatus.

Σωώλομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι. collætor, gratulor. Datiuo iung.

Συνάθεια.ας.ἡ. consuetudo. συνάθεια uero mensis dicuntur.

Συνήθης.ους.ὁ, ἡ. familiaris, consuetus. Vnde τὰ συνήθη ποιεῖν, pro consuetudine agere. Accipiur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iusta mortuis facere & parentare. Bud. Com.

Συνῆκα. intellexi.

Συνήκα. conducit.

Συνήκομαι conuenio, coëo.

Συνήκος.ὁ.ὁ. coauditor.

Συνήκω. desino, contrahor, coëo.

Συνήλυσις.ιος.ἡ. conuentio.

Συνημοσώνη.ης.ἡ. compositio, pactum, confœderatio.

Συνήμων. socius, familiaris.

Συνηρτημένων. concordare. translatio à remigibus.

Συνηρεφής.ίος.ὁ, ἡ. spissè contectus, umbrosus, densus, consitus, nemoralis.

Συνηρής. idem, σύσκιος.

Συνηρμένον.ὁ.τὸ. contractum, cõgregatum.

Συνηρμοσμένος. concinnatus, συνηρμοσμένος.

Συνήρος.ὁ.ὁ. concors, consonans.

Συνῆχας. collegisti.

Συνηχέω.μ.ήσω.π.ηκα. consono, resono respondendo ad cantilenam. συνηχέομαί σοι, tecum graui affectus sum dolore.

Συνθάκος.ὁ.ὁ. confessor.

Συνθᾶν. coire, congregare.

Σωθεμα. pactum, signum, tessera.

Σωθέω. audi, ausculta, animaduerte.

Συνθεσία.ας.ἡ. fœdus, συνθήκη.

Σωθεσις.ιος.ἡ. compositio. Hæc est contraria ἀναλύσει, à quibusdam confessis exordiens, & desinens in id quod in quæstione est: ἀνάλυσις autem est, quasi retexitio complexionis, hoc est, τῆ συμπεράσματος. Bud. Com.

Σωθετος.ὁ.ὁ. compositus.

Συνθήκη.ης.ἡ. fœdus, pactum, conuentumque, Aristoteles Polit. 3. Vnde κατὰ συνθήκην, ex compacto & ueluti in communi conditione lata, ciuili consensu & instituto, & iure recepto, Aristoteles Ethic. 5.

Dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίς, ut παρὰ συνθήκας, contra fidem pacti & contractus, Demosth. Et pro fœdere itidem pluraliter, Lys. Budæus Com.

Συνθηκοφύλαξ.κος.ὁ. depositarius.

Σωθημα.ατος.τὸ. compositum, constitutum, ut ἀπὸ συνθήματος, ex composito, ex compacto & constituto. Item signum bellicum, quod datur instructæ aciei, id est tessera, Xenoph. παιδ.3. & 7. Significat etiam signum, id est uexillum. Et σώθημα νυκτερικόν, apud Polyb. tessera uigiliarum, quæ erat tabella scripta à Tribuno data. Sic Gregor. τολμᾷ δὲ κατὰ τῆ μεγάλης συνθήματος, &c. Est & signum pugnæ, Plutar. Accipitur generaliter pro quocunq; signo. Vnde συνθήματα ἐπιστολιμαῖα, notæ siue tesseræ quædam erant epistolares, indices & commendatrices eorum qui eas reddebant, Greg. in Iul. Et in Pandect. Græcis συνθήματα uocantur diplomata quæ ijs dabantur, qui cursu publico utebantur. Ex eo & συνθηματικὰ ἐπιστολὰ dictæ, quo uerbo etiam furtiuæ significantur, cuiusmodi hodie maximè frequentantur: præsertim ab ijs qui per hostilia loca belloque infesta tabellarios mittunt. Παρεγγυᾶν τὸ σώθημα, dare tesseram. Aristot. παρεγγυᾶν σώθημα dixit, pro tesseram prodere & proferre. Di-

citur etiam διδόναι σώθημα à Polyb. Quin & συνθέματα dicuntur ἀπορρήματα & ænigmata. Bud. Com.

Σωθρημα. pro eodem reperitur.

Συνθηματιαῖοι. οἱ ἀργοπαβημένοι, καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι.

Συνθηρατής. ε. ὁ. socius in uenatione.

Σωθηρ&. ε. ὁ. simul uenans.

Συνθιασώτης. ε. ὁ. concors.

Συνθλίβομαι. dilabor, pereo.

Συνθοίνι&. ε. ὁ. conuiua.

Συνθολῶ. confundere.

Συνθραύω. confringo, συνκλίβω.

Συνθρύπλω. affligo.

Συνθυμῶ. simul indignari, consentire.

Συνιδῶ. uidere, consyderare.

Συνιζάνω. resideo, quemadmodum in sese residunt spongiæ pressæ, Item consydero.

Συνίζησις. ιος. ἡ. cõsessus, sedimentum molis, id est, cum magnæ molis structuræ subsidunt rimas quasdã ædentes. Et in carmine συνίζησις dicitur, cũ inter metiendum carmen duæ uocales syllabis diuisæ pro una computatur, ut δ'ἐξέφερ' ἐρεξόμενοι.

Συνίζω. idem quod συνιζάνω.

Συνίημι. μ. ἡσω. π. ἕκα. intelligo, compono. Inde συνιᾶσι tertia pers. plur. indicatiui. Actiuum est, & cum significat intelligo, accusatiuum habet, cum sentio, genitiuũ. Construitur quoque non inelegantter cum participio, ut συνίημι παῖζων καλῶς, καὶ συνίημι μεταχειλόμ&. Συνίσαμαι, uoce passiua. cogo, coagmento, fingo, formo, construo, compingo. Aristot. Hist. 9. de Vespis, καὶ συνίστανται σφηκῶν ἕδρας τετραβήρους, Construunt fauos suos quadrifores. Item coniuro, conspiro, ut οἱ μὴ συνίσαντες τῶν κατηλίνων, Plutar. Cic. per coire id enuntiauit, ut coire de innocentium fortunis, coire de locupletissimorum bonis, id est in abdito consilia agitare de euertendis innocentium bonis, aut locupletum fortunis. Est etiam congregari. Item ad bellum consociari, Xenoph. ἐπ. 7. Item πρὸ ἀρχῆς λαμβάνω. καὶ ὕπαρξιν ἔχω καὶ φύσιν εἰς τὸ ἓν, id est, consto, consisto, componor. Bud. Com.

Συνίσκημι. μ. ήσω. π. ἔσκα. τὸ συνίσταμαι, id est cogo, coagmento, fingo, formo, construo, ut ξῶα συσκ&, homines fingere, Lucian. in Prometh. Et Plato in Tim. ξυνίστασι καὶ συνισκ& ὑρανὸν: ubi media uocem usus est. Inde pro concilio accipitur, & ad concordiam adduco, & quasi consocio, ut συσῶσαι πόλεις Isocrates πρὸς φίλιππ. Vnde & Cicero ciuitates constitutas dixit, pro in unum conciliatas & consociatas. Est etiam contraho, corrugo, obduco, ut συσκ& τὸ πρόσωπον, Plutar. Sympos. Et pro πήγνυμι, & concrescere facio, Aristot. de gener. 1. Item conflo, communi consensu compano, unanimiter molior, ut συνισάντα πόλεμον, Isocr. Demosth. & Plutar. Ponitur etiam pro conspiro, sicut συνίσταμαι de coniurationibus, aut coitionibus. Aristot. Polit. 5. συσκ& ἐπιθέσειν ἐπὶ τὰς ὀπαρτιάτας. Et cum datiuo Demosth. συνεσκεύακε πόλεμος φιλίππῳ καὶ ἀθηναίοις, Bellum exortum est inter eos, uel exarsit. Et Plutar. καὶ συνίσκ& ἐπ' αὐτὸν τοὺς ἀναιρήσ&ντας, id est conscribebant, decuriabant: sicut Cic. pro Domo sua, Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberet exercitus perditorum, id est factiosè coactos. Vnde συσὰς, decuriatus, ἐκλεκτος, κατατεταγμέν&, ὁ κατατεταγμέν&, καταλελογισμέν&, & συνεσκευὰς, de quo suprà, & συνεσταμένοι coniurati & coëuntes, & fœdus ineuntes & consociati. Huc pertinet, cum pro ad defectionem, uel ad res nouas solicitare ponitur, Pausan.

Aliquando est quoque ostendo, testificor, id est γνώσιμον ποιῶ, καὶ μαρτυρῶ, Demosthenes, πρὸς λακρ. & Isæo περὶ λύσεως κλήρου. Aliquando & συνίσημι, nobilem & notum facio, illustro, Synes. Theotimo. Item commendo, ut συνίσημι τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ, Synes. Est etiam continuo, & auxilior. Bud. Com.

Συνισορῶ. conscius sum, σώοιδα.

Συνίσωρ. ορ&. ὁ. cognitor, testis.

Συνιχνεύω, &

Συνιχύω. roboro, confirmo, suppetias ferendo roboro.

Συνίχω. cohibeo, contineo.

Συνιῶν. sentiens, intelligens.

Σύννασα. ciuitas Phrygiæ.

Συννάω. contrahor, & in me uertor.

Συννεφής. nubilus, obscurus, tenebrosus.

Συννοάω. τὸ συννοέω.

Σωύνοια. ας. ἡ. cogitatio, mœstitia, propriè cogitatio intus condita.

Σωύνομοι. οἱ. compascui, socij in pascendo.

Σώυνος, uel σώυς. qui secũ ipse res æstimat, tristis, ut homines cogitabundi & ob id multuosi, id est, φροντίζοντες.

Συνοδία. ας. ἡ. comitatus, colloquium.

Συνοδοιπόρ&. ε. ὁ. comes.

Σωόδ&. ε. ὁ, ἡ. concilium, synodus, comitia, coitus, concursus, comes itineris. Ponitur aliquando pro coitu uenereo.

Συνόδ'ος. ουδος. ὁ. synodus, genus piscis.

Συνοέω. cogito, intelligo, quasi mecum ipse intelligo, apud me æstimo & perpendo, tristis & cogitabundus sum.

Σωόιδα. præt. med. est ex ἔδω τὸ γινώσκω, & significat idem quod Latinis conscius sum: construitur que aliquando cum datiuo, ut σωόιδα ἁμαυτῷ ἀναιδῶτῳ ὄντι, sicut Quintilianus 3. Sed non sustineo esse conscius mihi dissimulanti. Aliquando cum accusatiuo, ut σωόιδα ἁμαυτῷ τὸ ἁμαρτημένον. Aliquando per rectum, ut σωόιδα ἁμαυτῷ σοφὸς ὤν, Plato. Ponitur etiam ἀντὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id est noui, Isocr. de Pace, & in Archid. Bud. Com.

Συνοικέσιον. τὸ. connubium, matrimonium.

Συνοικέτης. ε. ὁ. cohabitator.

Συνοικέω. μ. ήσω. π. κα. cohabito, nubo, & tã de uiro dicitur, quàm de muliere. Neutr. datiuo iung.

Συνοίκησις. ιος. ἡ. cohabitatio.

Συνοικία. ας. ἡ. domuum multitudo, unde apud Platonem pro ciuitate ponitur, propter domorum coniunctionem. Significat etiam cœnacularium domum, ut quam per singula cœnacula inquilinis locarent. Isæus pro caupona posuisse uidetur. Bud. Com.

Συνοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. cohabitare facio, id est colloco, marito, nuptui do, & ueluti cõtubernio coniungo. Συνοικίζω& etiam dicitur urbs una è pluribus facta, ut sit potentior & ualidior, ut apud Thucydidem legitur, συνοικίσαι δὲ πᾶν ἀνάσταθμον ἐς πᾶν μιτυλίνην βίᾳ, id est, Ad obsidionem tolerandam omnes incolas in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διοικίζω. Bud. Com.

Συνοικισμός. ε. ὁ. constructio urbis.

Σωόικ&. ε. ὁ. cohabitator, contubernalis, conuiua.

Συνοικουμένη γῆ. terra non uasta aut deserta, sed frequentia habitatorum culta.

Συνοιχά. ῆς. ἡ. morbus, conuicium, pugna.

Συνοικῶν. coniunx.

Συνοίμων&. harmonicus, consonus. οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή.

Συνοίνιον. proœmium.

Συνοίομαι. συμφωνῶ, consentio, assentior.

Συνοῖον. τὸ. utilitas.

Συνοῖος. utilis.

Συνοκλάσαι. subsidere, ξέειν, seruere.

Συνοκωχή. ῆς. ἡ. calamitas, casus, morbus, conuicium, pugna.

Συνολκή. ῆς. ἡ. contractio, titillatio, ἀναπνευστικὴ, ἀναλημπτική.

Συνόλου. omnino, id est, in summa, in uniuersum.

Σώολος. ε. integer, uniuersus.

Συνομαρτῶ. comitor, sequor.

Συνομιλέω. colloqui.

Συνόμν& ε. ὁ. congerro.

Συνομολογῶ. assentior, consentio, collaudo, probo.

Συνομώ&τος. inter se fide obligati.

Συνοξόω. in acutum sensim extenuo.

Σώοξυς. sensim mucronatus, in mucronem desinens.

Συνοπαδός. ὁ. comes.

Συνοπτικός. perspicax.

Σώοπτ&. ε. ὁ, ἡ. uisibilis, intelligibilis.

Σώσπρον. contemplatio syderum.
Συνσείειν. commouere, turbare.
Σώσορ Θ. ε. ὁ. uicinus, συγγείτων.
Συνορῶ. τὸ καθορῶ, perspicio, comprehendo, intelligo, καταγοῶ.
Συνουλόω. μ. ώσω. π. ηκα. cicatricem facio. Neutrum.
Συνουσία. ας. ἡ. obsequium.
Σώουρ. ο Θ. ὁ. σώυρος.
Συνουσία. ας. ἡ. ὁμιλία, coitus, conuentus.
Συνουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. cοĕo. Neutr. absol.
Συνουσιασμός. ὁ. congressus, coitus.
Συνουσιαστής. ὁ. ὁ. coitor.
Συνουσιαστικός. ὁ. libidinosus.
Σώοφρυς. υος. habens supercilia coniuncta & densa.
Συνοχή. ῆς. ἡ. imbecillitas, turbatio, solicitudo, συγκλεισις, uiæ angustia.
Συνοχόω. μ. ώσω. π. ωκα. cŏiungo. Actii. accus.
Σώοψις. ιος. ἡ. taxatio, compendium.
Συνσκλωῦτῶν. contubernales.
Σώταγμα. ατος. τὸ. ordo, exercitus, in classes distributio, & ad stipendium conferendum descriptio, ut pensitatio annua, quæ penditur à socijs ciuitatibus & stipendiarijs ad bellum gerendum. Est etiam uolumen studio conscriptum & elaboratum: non ut ὑπόμνημα, extempore & sine cura, sed quod dictionem habet compositioni congruam, & capitum diuisionem recte atque ordine digestam. Est nonnunquam constitutio atque ordinatio, ut σώταγμα τῆς πολιτείας, Isocr. in Areop. Bud. Com.
Συνταγματαρχης. ε. ὁ. collega in ducendo exercitu.
Σώταξις. ιος. ἡ. constructio, coordinatio. Item tributum, descriptio ad stipendium conferendum, & in classes distributio, sicut de σώταγμα dictum est. Athenæus uocat stipendium quod conferebăt coloni Thessalici. Significat etiă annua, quæ dantur à principibus, Athen. 11. Vnde συνταχτική ἀπογραφή, liber stipendiarius, & breuiarium quem statum regis uocamus. Ponitur & pro uolumine compo-

sito seu (ut Cicero) libri confectione, ut σύγγραμμα, σώταγμα, Bud. Com.
Σώταρρα ληύθρα sunt, quorum radices inter se complexæ cratem quandam conficiunt & sepem.
Συντάσσομαι, uel συντάττομαι. compono librum & scribo. Est etiam eiusdem ordinis sum & notæ classis, atque eadem dignitate præditus, Gregor. de Spir. Budæus Com. Vnde
Συνταξόμενοι. qui ad stipendium conferendum ordine descripti sunt, & in classes distributi. Interdum compositi, & acie instructa & agmine iter facientes.
Συνταγόμενος. composito agmine.
Συντάττω. μ. άξω. π. αχα. cŏiungo, addo, coordino, instituo, cui opponitur καταλύω, Plutar. in Anton. Et constituo, comparo, & constitutum habeo & compositum. Aeschin. συνετάξαμεν ἡμᾶς αὐτούς, Ita inter nos constituimus. Inde συνταξάμενοι πάντα, qui ex composito atq; de industria omnia faciunt, Demosth. Bud. Com.
Συντείνομαι. τὸ διατείνομαι, καὶ διαμάχομαι, καὶ ἀπιχυείζομαι, connitor, contendo, dimico, Plato de Rep. 6. Bud. Com.
Συντείνω. μ. γῶ. π. ακα. pertineo, tendo, uergo, spectο aliquò, ad scopum dirigo, Aristot. Ethic. 6. & Polit. 7. Plato in Gorg. actiuè usus est, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ αὐτὸ συντείνοντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, Dirigente & intendentem eò omnia & sua & publica. Bud. Com.
Συντέλεια. ας. ἡ. utilitas, consummatio, maturitas, tributum.
Συντελέομαι. struo, molior.
Συντελεστής. ὁ. municeps.
Συντελεστρια. ας. ἡ. idem.
Συντελέω. μ. έσω. π. εκα. prosum, ad consummationem confero. Et συντελεῖν φόρας, pendere uectigal. Neutrum datiuo iungitur.
Συντελής. ιος. ὁ, ἡ. utilis, χρήσιμος. Et αἱ συντελεῖς, contributiones.
Συντελέσμος. peractus.
Συντέμνω. abbreuio. Actii. accus.

Σωτήρμων. ονος. ὁ. finitor, σωτηλιστής.
Σωτηταγμένως. ordinatè, diligenter, eleganter.
Σωτητάμενος. concisus, breuiter dictus. à σωτήμνω.
Σώτημα. colliquamentum, id quod à corpore deteritur liquescendo.
Σωτήκομαι. liquefio, tabefio. Aliquando σωαλίζω καὶ συμπήγνυμι, & cohæreo, & conglutinatus sum, totus alicui rei incumbo.
Σωτηκτικός. ὁ. ὁ. morbo confectus, exhaustus ægritudine, syntecticus, qua uoce utũtur & Latini. σωτηκτικὸς πυρετὸς, febris quæ liquefacit, τὸ καταπίμπλαν τὸ σῶμα Θ.
Σωτήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, contabefacio, absumo, quasi μαραίνω. Vnde σωτηκτικὸς, tabe & macie extenuatus. Dicitur etiam σωτηκτικὸς, ut προσεκτηκὸς τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ προσηλωμένος καὶ λίαν χαίρων, καὶ ἀναπάσως διακείμενος Θ, addictus & ita incũbens, ut auelli nequeat. Σωτήκω etiam est τὸ συμφύω, hoc est coalescere facio, conglutino, & coagmento.
Σώτηξις. ιος. ἡ. colliquatio, & tabes.
Σωτηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conseruo. Actiu.
Σωτήρησις. ιος. attentio, conseruatio, & pars animæ, quæ semper aduersatur uitijs, synteresis. ἀπὸ τοῦ σωτηρέω, id est conseruo.
Σωτηρία. τὰ. ludi & sacrificia diis facta pro salute.
Σωτίθεμαι. componor, paciscor, constituo cum aliquo & conuentum facio, ὁμολογῶ. Datiuo Xenoph. ἐπ. ὁ. κἀκείνοις μὴ σωτίθεσθαι. Interdum cum præpositione πρὸς. Idem, σωτίθεσθαι μὴ πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις τοῦτο πρᾶξαι. Item σώθεσθαι pro ἀκοῦσαι, προσέχειν, animaduertere. Vnde σώθητο imperatiu. de quo supra. Bud. Com.
Σωτιθέμφοι. οἱ. consentientes.
Σωτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. compono, et concino, Theophr. 9. Est etiam compono, id est struo, & conspiratione & coitione fingo & comminiscor, Antiph. Hoc etiam παρασκευάζω dicitur, & παρασκεύάζομαι. Actii. accus. Bud. Com.

Σωτιμιθλῶμαι. magno æstimari res uenales.
Σωτομία. breuitas, compendium.
Σωτομίκη. ars consuendi.
Σώτομος. ε. ὁ. breuis, contractus.
Σωτόμως. breuiter.
Σωτονία. contentio & rigor.
Σώτονον. idem.
Σώτονος. ε. ὁ. uehemens, fortis, non languidus, continuus, ut σώτονος ἁρμονία, hoc est incitata, quæ opponitur remissæ. Item circuncisa expositio.
Σωτόνως. acriter, studiosè.
Σώφας. terni.
Σωτρέχω. concurro. Neutrum datiuo iung.
Σώφησις. ιος. ἡ. meatus.
Σωφιβής. ῆος. ὁ, ἡ. conuersans.
Σωφίβω. μ. ίψω. π. ιφα. contero, confringo. Actii. accus.
Σώφιμμα. ατος. τὸ. contritio, ἄμάρτημα.
Σωφορία. ἡ. conuictus, cibiq; sodalitium.
Σωτροφ Θ. ε. ὁ. collactaneus. Item exercitus, & assuetus alicui rei, cum datiuo, ut παιδιᾶς σωτροφ Θ ἀνὴρ, Luciano.
Σωτροχῦσαι. καταντῦσαι, πληρωθῶναι.
Σωτυγχάνω. conuersor, obuio, congredior, contingo. Neutrum datiuo iung.
Σωτυχία. ας. ἡ. ὁμιλία, σωέντευξις, casus.
Σωῦχίζω. μ. ίσω. π. ικα. accumulo.
Σωυπακέω. subaudio, subintelligo.
Σωυπατεύω, unà consul sum.
Σωύπατος. collega, consul.
Σωυποχωρεῖ. redit in suum locum.
Σωύσωρ. ορος. ὁ. conscius, testis, congerro.
Σωυφαίνω. contexo.
Σωυφάνθαι. contextæ.
Σωυφὴς. textus.
Σωυφῦαι. compages adhærentes.
Σώχρον Θ. contemporaneus.
Σωωδεία. συγχορεία.
Σωωδός. ὁ. ὁ. consonus.
Σωωθίομαι. τὸ σωτραύνομαι, compellor, & quasi συνοχωροῦμαι.
Σωωθίω. ῶ. compello, incito, cogo in unum, utraq; manu impello, compello.
Σωωκείοντα. accomodata sunt.
Σωώμεθα. conueniamus, paciscamur.

Σωωμοσία.ας.ἡ.coniuratio.

Σωωμοτάς.ᾶ.ὁ. coniuratus.

Σωυαίτεμαι.coëmo. Depon.accus.

Σωώγν.τὸ ἄχθ☞.

Σωωννμία. nominis communio.

Σωώννμον.ε.τὸ. synonimum.

Σννάπι. urbs Ponti.

Συνᾶλλα. pro exploratum est, compertū est, intellectum est, Aristot.

Συνωειδόμεα.μ.οῦμαι.π.ωμαι. sursum ac deorsum uehor.

Συνωρὶς, uel ξυνωρὶς Atticè.ίδ☞.ἡ.biga, currus duorum equorum.

Σωώρ☞.consonus, cognatus.

Σωώσεις compulsio & contrusio.

Συνωφιτῶ.commodo.

Συοφόφ☞.ε. apros nutriens.

Συοφορβός.ᾶ.ὁ.subulcus. & συοφόρβιον, grex suûm.

Συπαλήτι☞.ε.ὁ.malus, κακᾶρχ☞.

Συπαραγγέλω.adiuuo.

Συπαείσκμι.asto.

Συρβᾶν.tumultuari, incompositum esse.

Σύρβα.ης.ἡ.tumultus, & uox qua subulci ad sues utuntur, & theca fistularis.

Συρβλωτὴς.ἐος.ὁ.tibicen.

Συρβλωτός.tumultuarius.

Συρίμβολον. ε. τὸ. fistula qua in obsidione aqua exquiritur.

Συρία.ἡ. furia, ὑπαχθέα χλαῖνα. Item una ex Cycladibus.

Συρίασις. ιος. ἡ. morbus capitis pueris familiaris, inflammatio siue ardor cerebri.

Συριγγίας. genus harundinis in totum concauæ, unde fistulæ fieri solent.

Συρίγγιον.ε. τὸ. foramen rotæ, in quo axis uoluitur.

Συριγμός.ᾶ.ὁ. sibilus,

Σύριγξ.γ☞.ἡ. fistula, & σορροδόκη, id est locus ubi hastæ reponuntur.

Συρίζω.ambigua uox est.nã & fistula canere significat, & syrissare, siue Syrum agere, hoc est molliculum esse. Neutr.absol.

Συρίσκ☞.ε.ὁ.uas uimineum, in quo ficus seruantur, συρίσκ☞.

Συρικτὴς.ᾶ.ὁ.fistulator.

Συρὶς.ᾶ.ὁ.grus mas.

Συρισί.Syriacè.

Συρίττω.μ.ίξω.π.ιχα. sibilo, exibilo, explodo.

Σύρμα.ατος. τὸ. genus uestis tragicorum, uel cauda siue tractus uestis fœminarum, ὅτι ὑπισύρεται. Vnde Martial. Aptasti longũ tu quoq; syrma tibi. Idem, Musa nec insano syrmate nostra iuuet.

Συρμαία.ας.ἡ.raphanus, & cibi genus ex adipe & melle confectum purgationibus aptum.

Συρμάζω.purgare potione ex aqua & ζεα.

Συρμιασμός, uel συρμαϊσμός.ᾶ.ὁ. huiusmodi purgatio, συρμαία.

Συρμός.ᾶ.ὁ.tractus serpentis. Philo protracto fluctuantis undæ posuit.

Συρνία.ας.ἡ. herba quædam apio similis.

Σύρνια. striges, aues inauspicatæ.

Συρραδιεργᾶν. technas struere.

Συρράδ☞.mixtus, adulterinus.

Σύρραξις.conflictus, συμβολὴ, σαύλωσις, & dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus.

Συρράπλω.μ.άψω.π.αφα. consuo. Neu.accus.

Συρράπτω.confligo, συμβάλλω, συμπίπτω.

Συρρᾶφὴς.contectus.

Συρρέω.μ.εύσω.π.υκα.confluo. Neut.absol.

Συρρήγνυμι.μ.ήξω.π.χα.confringo, committo, irrito. Actiu.accus.

Σύρτις.ε.ἡ. frænum, χαλινὸς.

Σύρτις.ι☞.ἡ. syrtis, locus arenosus in mari. ἀπὸ τῆ καταςύρειν, καὶ ἀποσύρειν τὰ πλοῖα.

Συρφετός.ᾶ.ὁ.ἄχυρον, uulgatus, uilis plebecula, quasi fæx plebis, quam & συρφετὸν ἀπὸ ὄχλου dicimus.

Σύρφος.animalculum instar culicis, σίρφ☞.

Σύρω.μ.ρῶ.π.υρκα.trabo. Actiu accus.

Σύς.υός.ὁ. sus. Gaza circunflectit.

Συσείω.μ.άσω.π.εικα. concutio. Actiu.accus.

Συσκευάζομαι. μ.άζομαι. π. ασμαι. molior, struo, adorno, capto, & insidijs aggredior, & negotium captiosum insidijs, & adorno, insidijs peto, immineo per insidias, captiosè teneo, capio laqueis, capto, insidias struo, instruo insidias aut dolum, con-

fecto. Est etiam comparo, apparo, constituo. Plutarch. in Cat. ἐς ἀλογλὺ καὶ χοϊλὸ συσκευασάμενοι τὸν βίον, Ad uoluptatem consectandam comparantes. Inde & pro parare se ad uiam, siue (ut Plautus dixit) concinnare uiam ponitur, & ad uerbum est uasa colligere, atq; etiam cibaria secum portare, Xenoph. παιδ.α.& γ. Ex quo συσκευασμὸς, suffarcinatus, & ad uiam accinctus sarcinis compositis. Et συσκευαζόμεν☞ πρὸς τὴν φυγὴν, fugam adornans, Luciano. Ponitur & pro ἐπιλέομαι, Luc. Item compilo, ut συσκευάσεσθαι ἐκ τῆς οἰκίας apud Demosthenem, κατὰ νεάρ. & Lucian. Ex huius uerbi imitatione Latini quoq; conuasare, pro furtim aliquid colligere, deducunt. Teren. Phorm. Recte ego mihi uidissem, & senis essem ultus iracundiam, Aliquid conuasassem, atq; hinc me conijcerem protinus in pedes. Bud. Com.

Συσκευάζω.colligo in fasciculum, uel in unã sarcinam connecto. Demosth. translatè usus est περὶ παραπρ. διόπερ τοῦτα ἂν ἓν ψύχημα οὖσι συνεσκεύαζεν.

Συσκευασία.apparatus, molitio, adornatio, insidiarum structio, & reliquas habet significationes conuenientes suo uerbo.

Συσκευασμένως. confertim, simul, collectim. ἀπὸ συσκευάζω.

Συσκευαστὴς.ᾶ.ὁ.concinnator.

Συσκευή.ῆς.ἡ.idem quod συσκευασία.

Συσκηνία.ἡ.συνοικία.

Συσκήνιον.ε. fodalitas.

Σύσκηνος.ε.ὁ.domesticus, σωήοικος.

Σύσκιος.ε.ὁ.umbrosus, opacus.

Συσκοτάζω.contenebrascit, aduesperascit.

Σύσπασις.ιος.ἡ.conuulsio.

Συσπαδῶ.pugio.

Συσπάω.conuello.

Συσπείρω. conglomero, consarcino. Ioseph. lib.9. Iud. συσπειραθέντος τοῖς σώμασιν, Caterua tim condensatis corporibus.

Σύσσημον.ε.τὸ. signum.

Σύσσημ☞.ε.ὁ. consignificans.

Συσσιτῶ.in contubernio esse, sodalitate uti. Vnde συσσίτιος, pro sodali uel contubernali.

Συσσιτία.ας.ἡ. sodalitas.

Συσσίτιον.ε.τὸ.locus conuiuij, sodalitas.

Συσσιτοποιῶ.compinso.

Σύσσιτ☞.ε.ὁ. sodalis, qui eadem mensa utitur cum aliquo.

Συσσίτιον.ων☞.ὁ.conuiua, locus conuiuij, contubernium.

Σύσωμα τὰ ἔθνη. eiusdem corporis, consortes gentes, Paulus ad Ephes.

Συσωρεύω.μ.εύσω.π.υκα. congero, coaceruo. Actii.accus.iung.

Συσάδην.cominus, ut ἡ συσάδην μάχη, stataria pugna: συσάδην καὶ συσαδὸν μάχεσθαι, cominus pugnare. et differt τῶ δηλ περάτων.

Συσταθμία.ἡ. æqualitas ponderis.

Σύσταθμ☞.æqualis pondere, æquilibris.

Σύστασις.ιος.ἡ.conuentus populi, coniuratio, conspiratio, coitio, hoc est sodalitiũ in perniciem legum, Demosth. κατὰ στεφ.ι. Itẽ constitutio, ut σύστασις τέχνης τινὸς. Est etiam crassitudo & coagmentum, Galen. Therap.14. Interdum corpus & concretio, Aristot. Hist.5. Adhæc concilia tio, & ad concordiam reductio, Isocr. Paragr. Est etiam prælium collato pede pugnatum, stataria pugna, ut de συσάδην dictum est, Herod. de quo Bud. Com. Est aliquando commendatio, ἀπὸ

Συστάω.commendo, probo.

Συστατικός.ᾶ.commendatitius.

Συστέλλομαι.contrahor. Et cum ad animum refertur, pro mœstus sum: cui opponitur ἱλαρύνεσθαι Synes. Vnde συνεσταλμένος, κατηφὴς, qui est demisso animo, & dejectis spiritibus Bud. Com.

Συστελλόμενον.ε.τὸ.diminutum.

Συστέλλω.μ.στελῶ.π. αλκα. contraho, corripio, compesco insolentem, & ad moderationem redigo, Isocr. de Pace, & Gregor. in Iul.1. Est etiam pauore contrahere hominem, & συνεστάλθαι, ἐκπεπλαγῆσθαι, δεδιέναι, ἐκπεφοβῆσθαι. Bud. Com.

Σύστολον.ε.τὸ.angustum, uestis sordida & pilosa apud Antimachum.

Συσφιγχωρεῖμεν. coarctamus angustijs.

Σύσημα.ατος.τὸ.globus,congregatio. Et apud musicos συσήματα principales partes uocantur, hæc autem ipsa constant ex certo tractu pronuntiationis, quæ dicuntur σχήματα σχημάτων. Porrò ipsorum partes sunt φθόγγοι, qui à nobis soni uocãtur, hi autem soni prima sunt fundamenta cantus, ut scribit Chalcidius.

Συσῆσαι.confirmare, coniungere.

Συσήσασθαι.constituisse.

Σύσοιχα.τὰ. sunt cognata, & συγγενῆ, & consociabilia. Item σύσοιχα, sunt ὁμόσοιχα, quæ in eodem uersu locantur: sic ἄλμυρὸν σύσοιχόν ἐστι ὥσπερ ὦ Bud. Com.

Συσοιχεῖν dicuntur οἱ τὸ αὐτὸ στοῖχον ὄντες, hoc est, ἐφ' ἑνὸς τεταγμένοι, eundem ordinem habere. συσοιχεῖ τῇ ἱεροσολύμοις, confinis est Hierusalem.

Συσοιχία.ας.ἡ, ὅμοιος, ὁρχ&, ordo: propriè ordinis & sortis sociabilitas, & naturæ cognatio.

Σύσοιχοι & συσοιχεῖντες, sunt eiusdem sortis & ordinis, & qui eandem seriem efficiunt.

Συσολή.ῆς.ἡ. systole, correptio.

Συσομός.ῆ.ὁ.elinguis, & qui est ore sensim compresso & contracto.

Συσομώτερος.qui est ori compressiori, taciturnior.

Συστρατηγός.ῆ.ὁ.coimperator.

Συστρατιότης.ου.ὁ.commilito.

Συσρίμμα.ατος.τὸ. ἀ συσρίφω, tumultus, error. Est etiam uerbum castrense, & significat numerum certum militum, ut mille, hoc est ξυναγίαν ὅλην. Item conuolutio & globus, coagmentum compactile, Aristot. de Mundo. Vnde

Συσριμμάτιον ὕδατος apud eundem, pro uortice aquæ, hoc est conuolutione, & uolumine. Bud. Com.

Συσρίφομαι. contorqueor, in compendium contrahor. Vnde συσριφθῆναι etiam dicuntur, & σωσσραμμένοι milites, in acie condensati & conferti coëuntes, ἐπεδίαν ἐκ τῆς πολυμίας σκιδαφυγόντων αὖθις πάρα-

θεσι σρίφεσθαι, Xenoph. ἐν. 6. Est etiam συσρίφεσθαι, quod Liuius uocat orbem uoluere, de agmine loquens in angustum redacto, & undiq; circumuento, his uerbis: Cogebantur & ipsi orbem breuiore spatio colligere. Alibi, Ni Veclius rex id in orbem uoluentes suos increpans. Συσρίφειν ἑαυτὸν, in seipsum uergere, Gregor. de Theolog. Hoc Cic. uerti in seipsum appellat, ut de Finib. 3. Sola sapientia in se tota conuersa est. Bud. Com.

Συσρίφω.contraho in compendium, breuiter complector. Item addenso, infercio, ut συσρίφειν τὰ νοήματα καὶ σροσῳδὰς ἁρμονίας φράζειν, apud Alicar. in Isocr. Item intorqueo, contorqueo, uibro. unde σωσσραμμένος, contortus, intortus. Plato in Protag. ἐνίοτε ῥῆμα βραχὺ καὶ σωσσραμμένον, ὥσπερ ἀνὴρ ἀκοντιστὴς, sicut apud Cicer. incitata & uibrans oratio, aut contorta sententia. & Quintil. 12. Nec illis uibrantibus concitatisq; sententijs uelut missilibus utetur. Significat etiam agmen cogere, & factionem ciere. Aristot. Polit. 5. Et Aeschin. περὶ παραπρεσβείας, οὔτε νυῦν ἐπ' ἐμὲ συσραφέντες ἦκον, id est, Quasi agmine facto, & quadrato agmine, hoc est ex composito, & coitione facta in necem meam. Est etiam conuoluere in fascem. Lucas in Actis 27. συσρέψαντος δέ τι τῶν παύλου φρυγάνων πλῆθος, Pascem autem uirgultorum conuoluente Paulo. Συσρίφειν ἑαυτὸν, sese colligere, Aristot. Hist. 9. Et Vergil. Aeneid. 12. Substitit Aeneas, & se collegit in arma. Budæus ibidem.

Συσροφή.ῆς.ἡ.λίνη, gurges aquarũ, uortex, obscuratio. Est etiã coitiõ, hoc est arcana pactio, & factiosa, quæ etiam σύσασις, & ἐπισύσασις, dicitur, ut apud Lucam in Act. cap. 19. & 24. Συσροφαὶ etiã sunt nodi in articulis digitorum ab articulari morbo collecti, Dioscor. Bud. ibidem.

Σύσυλος.ου.ὁ. est in quo duarum columnarum crassitudo in intercolumnio poterit collocari & spirarum plinthides æquè magnæ sint

sint eo spatio, quod fuerit inter duas plinthidas. Vitru. libro 1. capite 2.

Συσφαιεύς.ῆος.ὁ, collusor in ludo pilæ.

Συχηματίζομαι. conformor, accommodo.

Συχολαίνω ὁ. condiscipulus.

Συχολάω. supplico, ἱκετεύω.

Σύχο. concitatus est, concitabatur.

Συχνία.ας.ἡ. frumentatio.

Συφεός.ῆ.ὁ. subulcus.

Συφακίζειν. uindemiare, ὀποιείδειν. nam σύφαξ mustum est.

Σύφαρ. exuuium serpentis, leberis, ficus corrugata. Eras. prou. Nudior leberide.

Συφετός.ῆ.ὁ. hara porcorum.

Συφορβία. grex porcorum.

Σύφορβος.ου.ὁ. subulcus.

Συχνὰ κεκτημένος. multa possidens.

Σηχαίζω. denso, stipo.

Συχνάκις. sæpenumero, multoties.

Σηχνός.ῆ.ὁ. densus, coniuratus, multus, frequens. συχνὸς χρόνος, longum tempus.

Σώω. id est σεύω, moueo, unde ἔσυσο.

Σωθρός.ος.ὁ,ἡ. truculentus, suillus, porcinis moribus.

Σ Φ.

Σφαγεῖον. uas, in quod pecudis iugulatæ sanguis excipitur.

Σφαγεύς.έως.ὁ. iugulator, gladius.

Σφαγή.ῆς.ἡ. σφαγιον, iugulatio, iugulum.

Σφαγιάζομαι. macto hostiam.

Σφαγία. dies sacrificij.

Σφαγιον.ου.τὸ. cædes, iugulatio, uictima, occisio. Et pars qua separantur κλεῖδες, id est iuguli, et id quod uberibus subest, in recessu quodam & cauitate.

Σφαγίς. idem, hoc est τὸ προκάρδιον, καὶ ἃ ζωμίδι σφαγίδες quoque numerantur à Polluce inter instrumenta sacrificalia.

Σφαγιτίδες. ἀι. iugulariæ uenæ.

Σφαδάζω.μ.άσω.π. ακα. malè habeo, & non maneo quietè, festino, discrucior, perturbor, animi molestiam fero.

Σφασμός.ῆ.ὁ. cruciatus, contractio.

Σφάλω.μ.άσω. iugulo. ἐκ τῆς φῶ φάλω, τὸ φονεύω.

Σφαῖρα.ας.ἡ. pila, globus.

Σφαιρηδόν. rotunter, περιφερῶς, in orbem.

Σφαίρησις.ιος.ἡ. ludus pilæ.

Σφαιρίδιον.ου.τὸ. pilula, hoc est globulus, & sphæricum quiddam ac rotundum.

Σφαιρίζω.μ.ίσω.π.ικα. ludo pila. Neutrum.

Σφαίριον.ου.τὸ. σφαιρίδιον. orbiculus.

Σφαιρησήριον.ου.τὸ. locus balmei, in quo ueteres fictiones suas et uaria exercitationum genera facere solebãt: sed in primis ad excitiũ pilæ deputatus est. Bud. in Anno.

Σφαιρησής.ου.ὁ. ludens pila, uel peritus pilæ, sphærularis ludi studiosus.

Σφαιροειδής.έος.ὁ, ἡ. sphæreus, rotundus, in speciem sphæræ formatus.

Σφαιρομαχεῖν. pila uel globo certare.

Σφαιρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. sum rotundus. Depon. absol.

Σφαιρόω.μ.ώσω.π.ωκα. euoluo. Actii. accus.

Σφαίρωμα.ατος.τὸ. conuolutio, globus, uolubilitas.

Σφαιρωτήρ.ῆρος.ὁ. corrigia calceamenti, ligula.

Σφακιλίζω.μ.ίσω.π. ικα. syderor, afflor sydere, inflammor.

Σφακισμός.ῆ.ὁ. de arboribus dicitur sydere afflatis. Latini syderationem et carbũculationem appellant, quando scilicet arbores nigrescunt. Dicitur & ἀσροβολισμός, Theophr. de Caus. 5. id est syderis percussio. Et de hominibus quoq;, sicut

Σφάκελος.ου.ὁ. qui est morbi genus, partem aliquam corporis, sæpe penè totum corpus percutientis subitò, atq; exiccantis, & plerunq; hominem enecantis: quod cũ repentino quodã eueniat impetu, è cælo ui quadam syderis accidere putatur.

Σφακός.ῆ.ὁ. pro φάκος. fœnum, pabulum iumentorum, muscus arborum, planta quædam agrestis.

Σφαλερόννηκος.ου.ὁ. de fluuio, in quo periculosum est natare. designatur interdũ amnis magnitudo.

Σφαλερός.ῆ.ὁ. fallax, dubius, periculosus, lubricus, incertus, inconstans, nocuus.

Σφάλμα.ατος.τὸ. error, lapsus.

Σφαλός. cippus, lignum, quo sontium pedes uinciuntur.

Σφάλλομαι, &
Σφαλῶ. erro, pedem percutio, offendo, turbo, commoueo, labor, eris. excido, fallo, errare facio, deïcio, auerto, non patior esse syncerum.
Σφαραγοῦντο. raucè resonabant.
Σφαραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. resono.
Σφάραγος. fauces, guttur.
Σφᾶς. ipsos, ipsas, ipsa.
Σφάττω. μ. άξω. π. αχα. iugulo, trucido, macto. Acti. accus.
Σφέ, pro σφέας, καὶ αὐτὸν.
Σφέας. ipsos, pro σφᾶς.
Σφεδανός. νῦ. ὸ. terribilis, intensus, uehemens, festinus. Et σφεδανῶν, occidens, perdens.
Σφείων, Ionicè, & σφῶν. ipsi, αὐτοί.
Σφάων, σφῶν. ipsorum.
Σφέλας. ατος. τὸ. scabellum.
Σφενδονάω. μ. ήσω. π. ηκα. agito fundã. Acti.
Σφενδόνη. ης. ἡ. funda. ἀπὸ τοῦ σπεύδω. σφενδονὸν δὲ τὸ σπουδικόν. Item pala annuli.
Σφενδονίζω. μ. ίσω. π. ικα. fundam agito. Neutrum absol.
Σφενδονίτης. δ. ὁ. funditor, qui funda utitur.
Σφενδονοειδής. fundæ figuram habens. Terræ epith. apud Dionysium.
Σφῆρα. ῶνος. ὁ. rete rotundum.
Σφιτρεύομαι, &
Σφιτρεύω. τὸ. ἰδιοποιοῦμαι, approprio mihi, meum reddo, mihi proprium & addictum facio, mihi assumo, aufero, interuerto, Xenophon, ξυν. ς. & Gregor. de Fil. 2. Accipitur pro emereor & ascisco, apud eundem Gregor. de Basil. ὑνοίᾳ σφιτρεύομενος. Bud. Com.
Σφιτρευτής. interuersor, qui aliena uel ea quæ communia sunt in suam solius rem uertit.
Σφίτυρος. δ. ὁ. suus. Hesiod. pro uester posuit.
Σφίων. sui, ipsorum.
Σφήκια. τὰ. uespeta, uesparum cellæ.
Σφηνίσκος. δ. ὁ. palus, fudes, cuneus, lignum acuminatum, ob similitudinem insectarũ in medio uesparum.
Σφηκισμός. δ. ὁ. genus harmoniæ quod uesparum susurro non erat dissimile.
Σφηκός. gracilis, aut robustus.
Σφηκόω. μ. ώσω. π. ωκα. stringo, obstruo, operculo. Acti accus.
Σφηκώδης. ους. ὁ, ἡ. gracilis, uentre exili uespparum in morem, acer amarus, nam & uespa amara est.
Σφήκωμα. ατος. τὸ. fascia, linamentum quo aliquid tegitur, uel inuoluitur, locus galeæ, quo pennæ alligantur.
Σφηκῶνος. σφήκια.
Σφηλός. δ. ὁ. agilis, obliquus, πυκνός.
Σφηλῶ. ῶσω. ὁ. cuneus quo ligna scinduntur. Apud Aristophanem pro instrumento tortorum, quo ueritatem extorquent quod Latini fidiculas uocant, ut est apud Vallam libro 1.
Σφηνόω. piscis quidam marinus.
Σφηνῶ. cuneo, συμφῶ, obstruo.
Σφηνώσις. ιος. ἡ. densitas.
Σφήξ. κός. ὁ. uespa, & pro σφήν.
Σφῆσι. suis, fœm. generis.
Σφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. stringo, constringo, complector, arceo. Acti. accus.
Σφιγκτήρ. ῆρος. ὁ. podex, anus, et uestis genus
Σφίγξ. γγός. ἡ. sphinx, animal portentosum hominis specie.
Σφίκτης. δ. ὁ. cinædus, mollis.
Σφίκος. genus auis.
Σφίν. illis, illos, illas. pro σφίσι, Ionicè.
Σφίσιν. suis, suas, ipsis.
Σφιτοῦσθαι. conditam esse legem.
Σφόδρα. ualde.
Σφοδρά. ᾶς. ἡ. uehemens.
Σφοδραμός. δ. ὁ. ualde laborans.
Σφοδρός. δ. ὁ. uehemens, molestus, truculentus, acerbus.
Σφοδρότερον. uehementius.
Σφοδρότης. ητος. ἡ. uehementia, acrimonia, uelocitas.
Σφοδρύομαι, &
Σφοδρύω. pro ἰσχυρότερός εἰμι καὶ σφοδρὸς, immanis sum.
Σφονδύλη. blatta, animal hirundini simile, tetri odoris.
Σφονδύλιον. τὸ. uertebra.

Σφονδύλιος. δ. ὁ. uerticulũ membrorũ, calculi, suffragiorum, σπόνδυλος, φάχυλος.
Σφός. δ. ὁ. suus. Doricè pro σφέτερος.
Σφραγίδιον. antrum Citharonidum nymipharum, quæ ibi olim uaticinabantur secundum fabulas.
Σφραγιδονυχαργοκομῦται. homines uoluptatiũ, qui comam nutriunt, & ungues exponiunt, uel digitos ad ungues usque annulis onerant.
Σφραγιδοφυλάκιον. annuli pars in qua gemma sedet. Dicitur itẽ πύκνος, & πυκνίς.
Σφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. sigillo insignio, concludo. Acti, accus.
Σφραγίς. ίδος. ἡ. baltheus, sigillum, signaculum, signum, testudo.
Σφραγιτίδων. nymphæ, Plutar. in Aristot.
Σφριγάνος. δ. ὁ. maturus, uehemens, robustus.
Σφριγάω. μ. ήσω. π. ηκα. iuuenesco, uigeo, ferueo, robustus fio, incido, in ipso flore & feruore ætatis sum, succulentus sum. Vnde mamilla mulieris ob copiam lactis extensa, σφριγῶσα dicitur. Basil. in Hexam. σφριγῶν κατὰ πιθανολογίαν, uigens in probabilibus afferendis rationibus. Accipitur metaphoricè pro lasciuio, & intemperanter me gero, ut pecudes stabulis emissæ, quod Politianus uitulare trãstulit. Neutrum absol.
Σφριγῶντα. οι. muti.
Σφυγμός. δ. ὁ. pulsus arteriarũ, inflammatio.
Σφυδῶν. fortis, durus, robustus.
Σφύζω. μ. ύξω. π. υχα. salio, moueor, ardeo, deuito, pulso ut arteriæ, augeo, inflammor.
Σφύρα. ας. ἡ. malleus, & piscis genus.
Σφυράς. capræ fiercus, aut ouis.
Σφυρίς. piscis, quem Attici λίτραν uocant, Latini sudin.
Σφυρήλατος. ὁ, ἡ. fabricatus malleo, fabrefactus.
Σφυρήματα. ferramenta.
Σφυρόν. δ. τὸ. planta pedis, talus.
Σφῶ. uos, nominatiuo & accus. casu.
Σφῶν. ipsos.
Σφῶϊν. ipsis, uobis, uestrũm.
Σφωΐτερος. uester. Poëtæ pro tuus & suus quoque utuntur.
Σφῶν. suorum.

Σχαδόνοι, καὶ χαδόνες. ἀ. faui fucorum, sobolariæ, soboles apum.
Σχαδών. σῶν ἄπυρον, ἄπυος. Item iactus quidam tesserarum.
Σχάζω. tenorem instituti uel moris abrumpo & soluo desino. Aristoph. Neb. χασμῶν τὸν ἱππικὸν, desinens iam equorum studium & abrumpens. Est etiã τὸ ἐφέλκω, retraho, reduco, supprimo. Xenoph. de canibus, χάζεσαι τὸν ὀρὰν, καὶ φαύξασαι διαφέρουσιν, Reducentes caudam, atque inter crura condentes & continentes discurrunt. Et Athen. libro. 4. λάθρα ἐφαύνοντο καθρα κατὰ μηχανὰς χαζόντων τῶν φραγμάτων, Per clandestina machinamenta reductis uelis aut tabulatis: uel deductis & demissis. Item sisto, inhibeo. Aristoph. Neb. καὶ χάζε τὸν φρουτίδα ἱππικὸν, Sistens & continens apud te: ac si diceret, animaduerte diligenter, & toto pectore ad hoc incumbe. Sic χάζω ἐπὶ ὤμης, τὸ καταπαύω. Σχάζω etiam est secare uenam, aut scarificare cutem, Galen. Bud. Com.
Σχαλίδων. uide σάλικες.
Σχαλιδῶσαι, & ἀποχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis uenaticis fulcire.
Σχαλίζειν. laclare.
Σχᾶν. τὸ χάσκειν, Hippocrat. Et Aristoph. Neb. κατ' ὀκ ἔχων ἀμυλῶς, ubi ἔχων dixit pro ἔχασον, hoc est ἔκισον, non scarificaui, non pertudi, id quod fit cum intestina farcta coquuntur, ne disrumpantur. Est etiam τὸ χαλᾶν, deducere, demittere, relaxare. Et χᾶσθι τὸ χαλᾶσθι, Hippocrat. Bud. Com.
Σχασμῶν. continens.
Σχασθέν. impelleretur. Vnde σχασθὲς λίθος ἐκ τοῦ πυροβόλου, missus, impulsus lapis tormento.
Σχασκεία. ας. ἡ. funis uel trochea, uel aliud quo organum ducitur, hoc est quo intentũ laxatur, uel erectum demittitur, Aristot.

de Mundo. Bud. Com.

Σχασήειον. υ. τὸ. pugio, uel scalpellus est ueterinarij ad pertundendum & transfuendum, portus, pars nauis. Bud. Com.

Σχατόγηρ@. ε. ὁ. decrepitus.

Σχεδιάζω. τὸ χεδιάζω.

Σχεδάειον. libellus, pugillaris.

Σχεδίκ. ης. ἡ. tabella siue pagella philyracea, hoc est tiliacea, qua pro chartis uti solebant.

Σχεδίως. pedetentim, sensim, composito gradu.

Σχεδία. ας. ἡ. ratis, tumultuarius pons, et pugio aut telũ, quod sit ad manum, χείδιον.

Σχεδιάζω. μ. άσω. π. ακα. erudio, dolo. Item celeriter & ex tempore facio, inconsyderatè facio & improuidè, inconsulteq́, nugor, mentior. Est etiam repræsento, id est ante diem facio. Neutr. accus.

Σχεδίασμα. opus ex tempore factum.

Σχεδίνη. propè, ferè, χείδω.

Σχέδιον. telum, hasta, qua cominus pugnatur.

Σχέδι@. ε. ὁ simplex, inelaboratus.

Σχεδόθεν. de proximo.

Σχεδόν, & χεδόνδει. propè, ferè, fermè, ἄντικρυς.

Σχέδ@. scheda. (Σχεδός. ε. ὁ. patiens, laboriosus.

Σχέθω. detineo, cooperior, maneo.

Σχελίδων. ὰς. laterum carnes & pulpæ.

Σχεπίς. anchusa.

Σχεπωλάζω. μ. άσω. nugor.

Σχῆμα. σχῆμα.

Σχηνοβύλη. ης. ἡ. instrumentum quoddam fabri.

Σχηνόω. μ. ώσω. π. ωκα. macero. Actiu. accus.

Σχῆπτρ@. ε. ὁ. conuicium.

Σχεῖα. insula Phæacum, tonsura.

Σχδός. litus.

Σχέσις. ιος. ἡ. habitus.

Σχετλιάζω. μ. άσω. π. ακα. misereor, molestè fero, iniuriam sustineo, indignor, quirito, & quiritor.

Σχετλιασμός. ε. ὁ. molestia, indignatio.

Σχετλιαστικός. ε. ὁ. miserabilis, indignabũdus

Σχέτλι@. ε. ὁ. miser, lamentabilis, impius, infestus, qui potest alijs inferre malum.

Σχέω. μ. σχήσω. π. ἔσχηκα. habeo, teneo, detineo, tolero, abstineo, prohibeo. Actiu. accus. uel datiuo iung. mediante præpositione ἐς, Thucyd.

Σχῆμα. ατος. τὸ. καταστασμός, modus, figura, habitus, gradus, species, forma: & prope primè saltatorum est. Bud. Com.

Σχηματίζομαι. τὸ πλάττομαι καὶ ὑποκρίνομαι, simulo, prætexo, & in certam quandã corporis affectionem componor, Xenophon Symp. Est etiã ornor, componor, color. Plato in Gorg. καὶ ὁ σκευωρούμενος ἐσχημάτισμένος, Non ut rhetorica magno cultu & exquisito sese uenditat. Bud. Com.

Σχηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. plãto, formo, absẽdo, figuro, effingo, assimulo, Actiu. accus.

Σχημάτιον. τὸ ὑπόρχημα, staticulum dicitur Plauto, quod erat saltationis genus, quando saltator nunc prosiliebat, nunc stabat.

Σχηματισμός. ε. ὁ. habitus, cultus corporis, compturaq́, simulatio, prætextus. Ponitur interdum pro fastu, Plato de Rep. ὁ. Bud. Com.

Σχηματιστέον. formandum.

Σχηματοποιία. artifex gesticulatorum disciplinq, qualis est chironomia, Athen. li. 14. Bud. Com.

Σχηματοποιῶμαι. fingo, formo, informo, conformo, effingo. Est etiam gesticulationi seruire, schemata saltationis cuiusque imitari. Σχηματοποικθῆναι etiã est quod Cicero dixit, Sentio illo cantu orationem meam quasi colorari. Σχηματοποιῆμαι meam quasi colorari. Σχηματοποιῆμαι & ἀνὴρ καὶ etiam dicitur, ὁ πιπλασμένος & ἀνὴρ καὶ μὴ ἐμμελογιτικὸς, qui ingenuè non loquitur, & simpliciter, sed efficto uultu & sermone assimulato. Tracta metaphora ab illis saltatoribus, qui in multas species se assimulabant. Bud. Com.

Σχῆσις. ι@. ἡ. habitus, appetitio, κάτοχος. detentio.

Σχητικός. ας. ἡ. anchora.

Σχιάζω. obumbro.

Σχιδακιδόν. assulatim, in modum assulæ, assulosè.

Σχιδάκ. ακος. fragmentum, assula.

Σχιδής. ε. ὁ. lacer, pannosus.

Σχίδ@. χίδαξ, ἀπόχισις.

Σχίζα. ης. ἡ. scheda, scissura, rima. Et χίζαι ligna fissa in usum sacrificiorum.

Σχιζοπόδης. οἱ. fidipedes, aues aquatiles.

Σχιζοποδία. ας. ἡ. fissipedatio.

Σχιζόπτ@. ε. ὁ. qui habet pennam discretã, alas fissas.

Σχίζω. μ. ίσω. π. ικα. scindo, disseco, findo, diffindo, quasi rimas facio. Actii. accus.

Σχιάς. ε. ὁ. uestis muliebris.

Σχῖνος. lentiscus, quæ est arbor ex qua fiũt cuspides purgãdis dentibus accõmodæ. παρὰ τὸ χίζω, καὶ ἀκρόνυχα πλὴν μασίχλη.

Σχινοφῶντες. οἱ. lentisci arrosores. rodebant enim effœminati lentiscum ad nitelam alborem q́ dentium. Erasm. prouerb. Lentiscum mandere.

Σχίσις. ιος. ἡ. sectio, fissura, ἡ χώρησις.

Σχισμή. ῆς. ἡ. scissura.

Σχιστός. ὴ. ὸν. fissilis. Vnde lignum χιστόν, id est fissile, ut apud Vergil. Cuneis & fissile lignum scinditur.

Σχοίαζο. continerent, sedarent.

Σχοίκτις. putetis.

Σχοινίον. υ. τὸ. funiculus. χοινίων νόμ@, lex musicæ sic appellata.

Σχοίνισμα. ατος. τὸ. idem.

Σχοινισμός. ε. ὁ. mensura terræ, & tortura quæ fit per funes.

Σχοινοβάτης. ε. ὁ. funambulus.

Σχοινοπλόκ@. ε. ὁ. restio, id est funarius.

Σχοῖν@. ε. ὁ. iuncus, funis, ἐκ τοῦ χῶ τὸ κρατῶ. Item mẽsura terræ sexaginta stadia capiẽs, authore Herodoto: licet Plin. lib. 5. & 12. quadraginta stadia dicat, id est quinq́ milia, nisi sit error notarum. Bud. in Annot.

Σχοινοτενής. ἐος. ὁ, ἡ. longus, rectus.

Σχοινόω. continerent.

Σχοίνων συμβολαῖς. iuncorum complicatores, storearum, nexores.

Σχολάζω. μ. άσω. π. αχα. otior, ferior, uaco, operam do. Datiuo iung. ut τοῖς ἡδοναῖς σχολάζειν, uoluptatibus indulgere.

Σχολαῖ@. ε. ὁ. tardus, quietus. Thucyd. καὶ τὰ

πρὸ ἄλλου πλῆθ' σχολαῖοι λοιμοδεέστεροι, In cæteris nauigationibus otiosi uenientes.

Σχολαίτατα. attentissimè.

Σχολαίτερ@. ε. ὁ. tardior.

Σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.

Σχολαστήειον. υ. τὸ. locus ad solatium, schola.

Σχολαστής. ε. ὁ. otio deditus, uagus, discipulus, scholasticus.

Σχολαστικός. ε. ὁ. idem.

Σχολεῖον. ludus literarius.

Σχολεύω. μ. ήσω. π. ηκα. uaco. Neutrum absol.

Σχολή. ῆς. ἡ. otium, uacatio, mora, ut τὸ σχολὴν ἔχω. Satis otij habeo. Item disputatio quæ per otium agitatur. Et in balneis σχολὴ Vitruuio pars labri siue alui à præstolando est dicta.

Σχολῇ, aduerb. uix, nullatenus, multominus, otiosè, segniter, pedetentim, leuiter.

Σχολήπου ὀδαμῶς, nullatenus.

Σχόλιον. υ. τὸ. glossema, appendix, additio, interpretatio breuior.

Σχόμ@. captus, retentus, eleuans, tegens faciem.

Σχωτικός. ὴ. ὸν. uerecundus.

Σ Ω.

Σῶ, pro οἱ σῶοι. apud Thucyd. Item concutio, cribro, σήθω.

Σωδακῶτες. ungues siue digiti.

Σώσατε. saluum fecit.

Σῶς@ ψῆφ@. sententia absolutoria, cui opponitur ἡ καθαιρῶ@, siue μίλαινα, id est sententia damnatoria. Bud. Com.

Σώζω, uel σῴζω. μ. σω. π. ωκα. saluo, seruo, tueor, βοηθοῦμαι. Actii. accus.

Σώζεται τὰ ἔπη. extare carmina.

Σῶτος. ε. ὁ. cognomen Mercurij, quasi σωσίποος aut σώϊτος, ἰσχυρὸς, ἀπὸ ὁρμῶν ὠκέως.

Σωκάω. μ. άσω. π. ωκα. possum, auxilior. Neutrum accus.

Σωλήν. ῆν@. ὁ. canalis, fistula, aquæductus. Vnde prospondylorum meatu ponitur, qua resident medulla.

Σώλιμνα. ciuitas Indiæ, Herodia. 11. Vnde hinc

Σωλιμνᾶτ@. ε. ὁ. gentile.

Σῶμα.ατος.τὸ.corpus. παρὰ τὸ σῦμα, hoc est à sepulchro, quòd anima in corpore sit quasi sepulta.

Σωματόω.μ.ώσω.π.ωκα.paro, δυρεπίζω, corpus exerceo, parturio.

Σωμασκία.ας.ἡ.exercitatio corporis.

Σωματεῖον.ε.τὸ.uestis qua utebantur in agendis tragœdijs.

Σωματεμπορεῦν.de mangonibus Strabo dixit, qui corpora, hoc est ἀνδραποδα uenditant & empitant.

Σωματέμπορος.ὁ ἀνθρωποκόπηλος.

Σωμάτια.ἀ.dicuntur membranulæ quibus utuntur adscriptiones.

Σωματικός.ἡ.ὸ.corporalis.

Σωματώδης.εος.ὁ,ἡ.corpulentus, corporeus.

Σωματοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. in unum corpus redigo & cogo, coagmento, corroboro, βεβαιῶ, denso. Acti. accus.

Σωματῶδη. in corpus ire (ut Quintilianus loquitur) hoc est, corpulentum fieri & concrescere. Sic Theophrast. ὀπὸς σωματωθεῖτας dixit, qui in corpus coacti sunt. Bud. Com.

Σωματοφυλαξ.κος.ὁ. corporis custos, id est satelles, & stipator, δορυφόρος.

Σώομαι. moueor, impetu feror.

Σῶος, uel iota subscripto σῷος.ε.ὁ. saluus, sospes, integer.

Σώραξ.ακος.ε.ὁ.uasculum ficuum.

Σωρεία.ας.ἡ. congeries.

Σωρείτης. syllogismus acerualis.

Σώρευμα.ατος.τὸ. cumulus.

Σωρεύομαι. asseruor.

Σώρευσις.ιος.ἡ. aceruatio.

Σωρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. cumulo. Acti. accus.

Σωρηδόν. aceruatim, cumulatim.

Σωρός.ε.ὁ,ἡ. aceruus, tumulus sepulchralis.

Σῶς.σῶ.ὁ,ἡ saluus, integer.

Σωσίλυθρος.ε.ὁ. magnus, integer, manifestus.

Σώσιλος. dignus ut saluetur.

Σῶτρα. τὰ. merces saluti, præmia liberationis & conseruationis, qualia dari solent medico pro sanitate restituta.

Σώτειρα. seruatrix, Mineruæ cognomen.

Σωτίος.α.ὁ. dignus qui seruetur.

Σωτὴρ. ῆρος.ὁ. saluator, conseruator, seruator. Inde dicuntur & Castor & Pollux, qui à nautis in salutem inuocantur.

Σωτηρία.ας.ἡ. salus.

Σωτήρια. τὰ. liberalia, hoc est sacrificia pro accepta salute, & idem quod σῶτρα. Sic dies appellari potest, quo conseruatorem Christum anniuersario luctu prosequi institutum est supplicio salutari affectum. ἀ σάω.

Σωτηριακόν. pretium, quod pro funeris elatione datur.

Σωτήριος.α.ὁ. salutifer, salutaris, uentus secundus.

Σωφρύματα. ligna circa rotam, sic ferramenta, ἐπίσωφα.

Σωφρονέω.μ.ήσω.π. ηκα. modestus & temperans sum, temperatè & modestè me gero, resipisco, castius maneo, matrimonio legitimè utor. Neutrum absol.

Σωφρονίζω.μ.ίσω.π.ικα. modestum & sobriũ facio, moderor, refræno. Acti. accus.

Σωφρονικός.ἡ.ὸ. probus.

Σωφρονισμός.ἡ.ὸ. moderatio, castigatio, demulsio.

Σωφρονιστῆρας. Ἰες. geminos dentes uocat Cleanthes, qui omnium extremi nascũtur circa uigesimum annum, κατὰ πὼ τῦ φρονῦν ὥραν. Aristoteles χρονῆρας uocauit.

Σωφρονιστὴς.ου.ὁ. modificator, castigator. Sophronistæ decem Athenis in qualibet tribu legebantur, qui iuuenum mores conferent.

Σωφρόνως. castè, modestè, compositè.

Σώφρων.ονος.ὁ. moderatus, modestus, & temperans, constans, continens, Cicerone interprete Thusc. 4.

Σωφροσώνη.ης.ἡ. temperantia, continentia, modestia, scientia, sapientia, frugalitas, sobrietas, uerecundia, pudicitia, πρόβγνία. Erasmus annotat magis sobrietatem & sanitatem mentis sonare, quàm temperantiam: Aristoteles dictam ait σωφροσώνη quasi σάον@ν πὼ φρόνησιν. Et Socrates apud Platonem, quasi σωτηρίαν φρονήσεως.

Σωχέω.μ.ήσω.π.ηκα. tero, σώχω, φρίβω.

Σάω. saluo, seruo, abscondo.

Τ Α.

Τά. ea quæ, hæc, ut ἀπὸ τὰ ἢ πρότερον τύχθαι ἀφέλωμεν. Τἀγαθόν, quo utitur Aristoteles 1. Ethic. non debet uerti summum bonum, sed bonum ipsum, ut uult Bessario. Argyropylus tamen modo bonum, modo summum bonum uertit. Bud. Com.

Τάδε. hæc, pro ταῦτα. ἐπὶ τὰ δὲ ἢ, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, uel ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ, pro citrà & ultra dicunt. Bud. Com.

Τὰ ἀνώατα. pro uiribus, pro uirili.

Τὰ ἐν μέρει, pro τὰ καθ' ἕκαστον. Et τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, singularia. Bud. Com.

Τὰ ἐν ποσὶ. in medio posita, præsentia, quæ ante pedes etiam Latinis dicuntur.

Τὰ ἐπίχαρα. merces, ἀμοιβή.

Τὰ ἕτερα. idem quod θάτερα. uel ἐπὶ τὰ ἕτερα, ἀντὶ τῦ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος, in diuersum, in alteram partem. Bud Com.

Τὰ κάτω. inferiora, quæ sub cælo sunt.

Τἄλλα. alioqui.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ. res meæ, mea ratio, quantum ad res meas attinet. Synes. ἄκρις οἷς νυν ὡς ἔχει τἀμὰ.

Τὰ μέν, & τὰ δέ, sæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, sicut τὸ μὲν καὶ τὸ δέ, & τῦτο μὲν καὶ τῦτο δέ.

Τὰ νῦν ἐῶν. nunc.

Τὰ πλεῖστα. plurima, in plurimis, plerunque, ut plurimum.

Τὰ πολλὰ. in multis, per eclipsin τῦ κατὰ. Id Gell. libro 7. capite 2. imitatur, Cesellij hominis hercle pleraq; haud indigentis. Capitur etiam aduerbij uice pro frequenter, sæpenumero.

Τὰ πρῶτα. primum, in primis, & primas tenens partes, summus. Lucianus in Timone, καὶ πλέα πολλῶν, καὶ ἴσθι ἀθηναίων τὰ πρῶτα, Rursus diteſce & Atheniensium princeps esto.

Τάτι ἀπὸ, καὶ ὅτι, & ἀμυδρῶν ἄπο, ἀπὸ τῦ τυχόντος, hoc est si nihil aliud, saltem: uel cum ob alia, tum propter hoc.

Τὰ ὑπάρχοντα, καὶ τὰ ὄντα. facultates.

Ταβελλιών.ῶνος.ὁ. scriba ciuitatis, à secretis siue à consilijs.

Ταβέρνειον.τὸ. caupona, diuersorium.

Ταβιθά.ἡ. interpretatur à Luca in Act. Dor (cas.

Ταγεύω.ας.ἡ. subiectus, subauditus.

Ταγία.ας. uel Ταγὴ.ῆς.ἡ. imperium, principatus, munus regiũ, cõmeatus, comparatio rerum ad uitã necessariarum. Significatur peculiariter hoc nomine summus principatus & ducatus in Thessalia. &

Ταγεύω. hunc magistratum administro.

Ταγῆνια. panes quidam qui & ἐγχείδια dicuntur.

Ταγηνισός.ε.ὁ. in sartagine coctus.

Τάγηνον.ε.τὸ. sartago, τήγανον.

Ταγηλός.ε.ὁ. parcus, φαδιωνὸς, præco, legatus, celer.

Τάγη@.ε.ὁ. præco, legatus, acutus, asper, peruius.

Ταγμα.ατος.τὸ. ordo, acies, contubernium, agmen, legio, cohors.

Ταγματικοὶ ἵπποι. equi qui agmen exercitus sequuntur ad conuehenda impedimenta.

Ταγός.ε.ὁ. dux, præfectus. Et summus magistratus in Thessalia.

Ταγυεὶ.τὸ. & plural. ταγύρα. minimum, fortuitum.

Τᾶδε. hac, ita, ὧδε.

Τάζω.μ.άσω.π.ακα. extendo. Acti. accus.

Ταθεῖα.ας.ἡ. extensa.

Ταί, articulus pro αἱ.

Ταίνια. uitta, corona, ταινία. (niæ.

Ταίνιος.ε.ἡ. Tænarus promontorium Laco-

Ταινία. uittarum extremitas, redimiculum quod pendet è corona regia. Lucianus de Alex. δέδεται μέγιστον ταινίᾳ κοινῇ πὼ κεφαλῆ. Accipitur & pro tota uitta, & corona, mitra, zona. Propriè tamen fascia dicitur: à quarum similitudine lapides sub aquis candicantes atq; in longum porrecti ταινίαι quoq; uocantur. Est & piscis nomen apud Aristotelem.

Ταινίδω. μ. δσω. π. ωκα. corono, ligo. Actii.

Ταικλός. ᾱ. ὁ. subiugus.

Ταικτικός. ᾱ. ὁ. acialis, ordinalis, militaris. Nã τάξις propriè ad exercitũ pertinet. Vnde τακτικά, quæ ad rem militarem pertinent.

Ταικτιῶς. mirabiliter ordine instructo, ut in acie fieri solet.

Ταικτός. ᾱ. ὁ. ordinarius, statutus, constitutus.

Τάλα. magnum.

Ταλάβειος. ᾱ. ὁ. densus.

Ταλάεργος. ᾱ. ὁ. operum patiens, φρίπον&. Mulorum epitheton est.

Τάλαινα. ης. ἡ. misera.

Ταλαιπείω&. ᾱ. ὁ. ταλαίπωρος&.

Ταλαίπωρίομαι. defatigor.

Ταλαιπωρίω. μ. ήσω. ω. ηκα. miserum facio, afflictum, defatigatum, accisumq; me reddo, fatigor, uexo, crucio. Actiuè, & absolutè inuenitur.

Ταλαιπωρηθείς. νίος. ὁ. fessus.

Ταλαιπωρία. ας. ἡ. miseria, labor, ærumna.

Ταλαίπωρος. ᾱ. ὁ. &

Ταλαίφρων. ον&. idem quod ταλαπείειος. παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πῆθος&.

Ταλακαρδιος. qui multa sustinet animo.

Τάλαν. αν&. τὸ. miserum.

Ταλανίζω. μ. ίσω. π. ικα. misereor, miserum puto, defleo, lugeo. Neutrum accus.

Ταλαυταος. ᾱ. ὁ. miserrimus.

Ταλαυτρος&. ᾱ. ὁ. miserior.

Ταλαυτρύομαι. μ. ύσομαι. π. σμαι. &

Ταλαυτύω. uergo & inclinor, & ῥίπω, pessum eo, degrauo. Philo de Mundo, ἡ γῆ ταλαυτύουσα, id est βείθουσα. Idem, τὸν ἀριθμὸν ταλαυτοῦν τριῶν μονάδος ἐπιφερόντος, ubi ταλαυτύω est expendo, appendo, libro & suspensum teneo. Inde ταλαυτύειν τὸν γνώμονα, animum utroque ancipitem esse & alternantem. Lucian. ἰσορρόπως ταλαυτύομαι, in neutram partem propensus sum, ut libra in examine stans, & æquilibrio. Alciphron cum accusatiuo iunxit, τούτῳ σὺ τὸν ἄρτιον ταλαυτύεις, Vtram in partem ego uergam in tua uoluntate positum est. Bud. Com.

Ταλαυτιαῖος. ᾱ. ὁ. ingens, grauis.

Ταλαυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. pondero. Actii.

Τάλαντον. τ. τὸ. trutina, libra, lanx. παρὰ τὸ τλῆναι τὸ βάρος. Item talentum, quod minis sexaginta ualebat.

Τάλαντος. ᾱ. ὁ. calamitosus.

Ταλάντωσις. statio, στάθμησις.

Ταλαός. ᾱ. ὁ. miser, ærumnosus.

Ταλαπαθής. ίος. idem.

Ταλαπάειος. ᾱ. ὁ. miser, laboriosus, multa incommoda expertus.

Ταλαπρωθής. ίος. ὁ, ἡ. luctum patiens.

Ταλαεινός. ᾱ. ὁ. Martis epitheton, scutum habens, multa patiens, & robustum.

Τάλαρος. ᾱ. ὁ. calathus uimineus, calathus in quo caseus coagulatur, plenus.

Τάλας. αινος. ὁ. miser, laboriosus. ἀ τάλω, uel ταλαω.

Ταλασία. ας. ἡ. textura, lanificium, sacrorum administratio, sicut etiam ταλασιεργία.

Ταλάσιος. ᾱ. ὁ. lanifex.

Ταλάσιον. τὸ. lana.

Ταλασιεργᾶν. scire artem texendi.

Ταλασιεργία. ας. ἡ. lanificium, ἐιεργία, ταλάσιον ἔργον.

Ταλασιεργός. ᾱ. ὁ. lanifex.

Ταλασις. ιος. ἡ. patientia.

Ταλασίφρων. ονος. ὁ. audax, prudens, in aduersis patiens, miser, καρτερόφρων.

Τελματα. τὰ. sortes, μοῖραι.

Ταλαώσιος. ᾱ. ὁ. fortis, audax, bellicosus.

Ταλάφρων. ονος. ὁ. patiens, constans.

Ταλάω. μ. άσω. π. ακα. suffero, τλάω.

Τάλια. olearum rami. Vsque adeò id nomẽ Latinum factum est, ut taleare pro incidere usurpet rustica simplicitas.

Τάλις. ιδος. nymphæ nomen, uirgo desponsa.

Τάλλω. miser sum, κακοπαθῶ.

Ταλοιπά. in posterum.

Ταμεῖον. promptuarium, penu. Item conclaue, cubiculum, & cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini, penetralia siue intima ædium. Vnde ταμεῖα προσκυρεῖσθαι, ærario applicari.

Ταμισίχρως. ους. ὁ. incidens corpus.

Ταμία, uel ταμίεια. ας. ἡ. cellaria, hera quæ domus habet administrationem.

Ταμίας, uel ταμιείας. ᾱ. ὁ. quæstor, custos cellæ, promus, condus, dispensator thesaurorum, uel domus œconomus.

Ταμίειον. ᾱ. τὸ. ταμεῖον.

Ταμιευτικὴ ἐξις. quæstoria potestas.

Ταμιευτικός. ᾱ. ὁ. parcus, & qui recondere nouit in futurum.

Ταμιεύομαι, &

Ταμιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. quæsturam gero, exerceo officium quæstoris. Item sepono, conseruo, repono, condo, in futurum tempus reïcio. Vnde ταμιεύειν τῷ τύχῳ, uti parcè pecunia.

Ταμιῆχ&. ᾱ. ὁ. ταμίας.

Τάμιθος. ᾱ. ἡ. coagulum.

Τάμνω. μ. τμιῶμαι. π. τέτμηκα. ἀόρ. β. ἔτασμον. incido, παρατραύνω, θύω, ὄρκους ποιῶ. Actiu. accus.

Τάρ. uocantis est, amice, tu, ut ὦ τάρ.

Ταράχρα. ας. ἡ. uas æreum, in quo condiebãt carnes.

Ταραικής. ίος. ὁ, ἡ. acutam habens aciem aut longum manubrium.

Ταραύδαρ&. collo protenso, ac longo.

Ταραός. ᾱ. ὁ. extensus, longus, acutus, asper. ἀφ' τῆς ἀς μῆκος τετανύσθη.

Ταραθῆ. τὰ. subtiliter contexta.

Ταράχαλκος. solido ære constans, firmus.

Ταραλυχής. mortis epitheton, longum inferens somnum.

Ταρβαλύζω. tremo, palpito, σπαίρω.

Ταρβρωία. τὰ. uesparum, aut fucorum examina.

Ταρία. ας. ἡ. plaga, regio.

Τάρις. ιος. ἡ. Tanis, metropolis Aegypti, ubi Moyses tot mirabilia exercuit. Hebraicè Zoan dicitur.

Ταρίφυμ&. solijs longis.

Τάνταλος. ᾱ. ὁ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.

Ταρύγλωσ&. ᾱ. ὁ. habens linguam extensam, in longam uocem producens.

Ταρυγλῶχιν. ιν&. ὁ. extensos habens angulos & cuspides acutas habens.

Ταρυήκης. εος. ὁ, ἡ. longè acutus, extensus in acutum, extensiuus.

Ταρυλογία. ίος. ὁ, ἡ. prætendens magnam curam & dolorem, asper.

Ταρῦ. nunc.

Ταρύοντο. extendebantur.

Ταρύπτερος. ᾱ. ὁ, ἡ. habens longam uestem.

Ταρύπους. οδ& ὁ. extendens pedes, longis pedibus, latis passibus incedens, uelox.

Ταρύπρωρ&. circa frontem & faciem extensus.

Ταρυσύς. ἡ. extensio.

Ταρύπτερος. ᾱ. ὁ. habens extensas alas, patulis alis uolans, ταρυσίπτερ&.

Ταρυπτήξ. υγ&. ὁ. idem.

Ταρυτάς. γος. ὁ. extensus.

Ταρύσω. μ. ύξω. π. υχα. extendo.

Ταρύτριξ. χ&. qui denso est capillitio, aut etiam tenui.

Ταρύφλοι&. ᾱ. ὁ. habens magnum corticem, ξύοιν&.

Ταρύφυλλος. ᾱ. ὁ, ἡ. habens longas frondes.

Ταρύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Τάνω. μ. ανῶ. extendo, traho. Actii. accus.

Ταξάμενοι. οἱ. tributum imponentes.

Τάξα. ordinatim.

Ταξιῶται. apparitores præsidum.

Ταξιαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero aciei. Neu.

Ταξιάρχης, uel ταξίαρχ&. ᾱ. ὁ. centurio, ordinum ductor.

Τάξις. ιος. ἡ. non modo κόσμος, hoc est ordinem, sed etiam modum ratione temperatum significat, Plato de Leg. 2. Est etiã officium, munus, institutum, ut συμβέλου τάξις, officium & partes consiliarij, Demosth. Item statio, pugnandi locus. Item μοῖρα, ut ἐν ἐχθρᾶ τάξει, hostili affectu habituq;, hostis loco & uice specieq;, Demosthen. Sic τάξιν ἐπέχειν τινός, loco alicuius haberi, uicem obtinere, in Pand. & Athen. Et τάξιν ἔχειν Arist. pro eodem. Ponitur aliquando pro acie, Plutar. Est item locus & sedes, alicui conuentui uel collegio constituta, Arist. Polit. 7. Et ob id factum est, ut pro comitatu & multitudine hominum cuipiam magistratui apparentium operamq; dantium ponatur, & qui cohors olim con-

ſulis aut prætoris appellabatur. Et in Pand. ὑ τάξις τῶν ὑπαρχώων apparitores præſidum appellantur. Significat & id quod uulgò ſtatum uocant, quemadmodum & ordo Latinis. Ἐν τάξει ποιεῖν ſtatis uicibus aliquid facere. Bud. Com.

Ταπανός. ὸ. ὸ. humilis, abiectus, depreſſus, ſubmiſſus, anguſtus, incomptus, ſordidus, cui opponitur φιλόκαλος. Refertur ad rem, fortunam, genus, conditionem. Ταπανὴ γλῶσα, lingua uulgaris uernacula q̃, authore Euſtath.

Ταπανότης. ητος. ἡ. humilitas.

Ταπανῶ. attenuare, comprimere.

Ταπανοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. humiliter ſentio. Neutrum abſol.

Ταπανοφροσύη. ης. ἡ. humilitas animi, animi modeſtia nihil altũ de ſe ſentiens, ſed ſeipſum demittens ſibiq̃ minimum arrogans.

Ταπανόφρων. modeſtus, humilis, gloriæ contemptor, abiecto animo.

Ταπανόω. μ. ώσω. π. ωκα. humilio. Act. accuſ.

Ταπάνωσις. εως. ἡ. humiliatio.

Ταπης. ητος. τὸ. tapes, ſtragulum, plaga.

Τάπις. idem, puluinus.

Ταραβίος. ᾱ. ὸ. timendus.

Ταρακτής. ᾶ. ὸ. turbator.

Τάρανδ Θ. animal ceruo ſimile, cuius pelle ueſtiuntur Scythæ.

Ταραντινίδιον. ᾱ. τὸ genus ueſtis ſubtilis.

Ταραντῖνοι. οἱ. equites quidam dicebantur, ψιλοὶ ἱππεῖς, iaculatores.

Ταραντινόν. οῦ. τὸ. genus ueſtis ſubtilis muliebris.

Ταραξικαρδιον. ᾱ. τὸ. quod cor affligit & turbat. τὸ δάκνον τὴν καρδίαν.

Τάρας. αντος. ἡ. Tarentum urbs Calabriæ, à conditore eiuſdem nominis appellata.

Ταραχτικός. ὴ. ὸ. turbulentus.

Ταράσσω. μ. άξω. π. αχα. turbo, confundo, territo. παρὰ τὸ ῥάσσω, τὸ ῥῶ καὶ φθείρω. Actiuum accuſ.

Ταραχή. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.

Τάραχ Θ. ου. ὸ. turba, turbatio.

Ταραχωδέστατος. turbulentiſſimus.

Ταραχωδής. ὴς. ὸ, ἡ. turbulentus.

Ταρβαρέ Θ. grauis, terribilis.

Ταρβέω. μ. ήσω. π. ηκα. timeo, tremo. Actiuum.

Τάρβη. ης. ἡ. tremor, τάρβ Θ.

Ταρβής. ῆος. ὸ, ἡ. denſus.

Τάρβ Θ. ους. ὸ. tremor, timor, ſtupor.

Ταργάνω. μ. ανῶ. turbo.

Ταργάνη. ης. ἡ. ſporta, laqueus.

Ταρειχα. τὰ. opſonia pretioſa, & probè condita.

Ταείχεα, uel ταειχία. ας. ἡ. condimentum. muria, ſuccidia, hoc eſt caro ſale conſperſa.

Ταειχέμπορ Θ. ου. lardi uenditor.

Ταείχωσις. ιος. ἡ. ſalſatio.

Ταειχόω. μ. ωσω. π. ωκα. ſeruo, condio, liquefacio, ſicco, ſalio.

Ταειχρός. ᾶ. ὸ. ſalſus muria uel ſale.

Ταειχοπώλης. ου. ὸ. ſalſamentarius.

Ταείχ Θ. ου. ὑ, & ὸ. uel etiam τὸ. ſalſamentum, muria, ius, piſcis putris, caro ſale condita.

Ταρκυνίται. οἱ. Tarquini aſſeſſores.

Ταρμοσύη. ης. ἡ. timor.

Ταρνός. mutilus.

Τάρπη. urna funebris.

Τάρπη Θρ. obſtricti ſunt.

Ταρπία. Tarpeia.

Τάρρόβ Θ. adiutor, ſocius.

Ταρρός. idem quod ταρσός. Eſt etiam nexus & contextus radicum inter ſe in modum cratis, id quod euenit ubi arborum conſitarum ſpatia non iuſta ſunt.

Τάρσος. ου. ἡ. Tarſus urbs Ciliciæ.

Ταρσός. ᾶ. ὸ. ſummitas manus, planta pedis, pars pedis è calce procedens, hoc eſt anterior pars ueſtigij. Eſt etiam ἡ πρυμνοτέρα, hoc eſt, ὁ τῶν τυροποιῶν κάλαθος, παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, uas è calamo contextum, calathiſcus, fiſcella, à cuius ſimilitudine ταρσὸς καὶ ταρρὸς dicitur ſeries in manibus & pedibus, & ſeries remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσὸς τῶν τριήρων uocat. Eſt etiam ala, penna.

Ταρταίζειν. cum tremore quodam obrigere.

Τάρταρ Θ. ου. ὸ. & in plur. τὰ τάρταρα. tartarus, profundiſſimus inferorum locus, ὅθεν τὸ

τεταρτάχθαι τὸν αὐτὸν ἀέρα.

Ταρτάρόω. μ. ώσω. π. ωκα. in tartarum deiicio.

Ταρφέα, aduerb. frequenter.

Ταρφεός. ᾶ. ὸ. Θ

Ταρφής. ῆος. ὸ, ἡ. Θ

Τάρφος. denſus, πυκνός, συνεχής.

Ταρφ Θ. ους. τὸ. denſitas.

Ταρφός. ᾶ. ὸ. frequens.

Ταρχάνιον. ου. τὸ. parentatio, ſepultura.

Τάρχανον. luctus, cura, dolor.

Ταρχία. τὰ. iuſta, inferiæ.

Τάρχη. perturbatio.

Ταρχήματα. τὰ. exequiæ.

Τάρχύω. μ. ύσω. π. υκα. parento, ſepelio, curo funus. Acti. accuſ.

Ταῦάλια. ας. ἡ. ſtoliditas.

Τάσις. ιος. ἡ. extenſio.

Τάσσω. idem quod τάττω.

Ταταίρει ὶς νῆσον. appellit inſulæ.

Ταταρτίζω. inſtauro.

Τᾶτις, Doricè pro πᾶτις. annuatim.

Ταυθίον. mamilla, τιτθίον.

Ταῦλλω. μ. άξω. π. αχα. ordino, ſtatuo, & impono irrogo q̃, ut ταῦλλαν ζημίαν, ταῦλλαν ἐπιζημία τῶν νόμων, Demoſth. Quod ſic dicitur, ut ταῦλλαν τῶν ἀξίαν τῶν ὠνίων, hoc eſt, ſtatuere, quod uenditoris eſt ut plurimum indicantis quanti uendere uelit, & interdum emptoris. quod etiam τιμᾶν dicitur. unde taxare uerbum in uſum uenit. Eſt etiam ὀρίζω, ut ὥρα τεταγμένη, & χώρα τεταγμένη, locus conditus, Xenoph & ἡμέρα τεταγμένη, dies conſtitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ conſtitutas & ſtatas uices habent, ut ortus occaſuſq̃ ſyderum. Ἰτὲ δεστίνο, hoc eſt certum hominem alicui rei præficio uel conſtituo, ut ταξόμενον προσώπῳ, Xenoph. Eſt etiam in acie collocо, Lyſ. Vnde ταξάμενοι ut παρατεταγμένοι, acie inſtructa ſtantes, Syneſ. Item loco & numero habeo, Syneſ. Τεταγμένος, compoſitus, frugi, non diſſolutus, ut τεταγμένος τοῖς ἐπιθυμίαις, Plutar. Item miles centuriatus & merens, contrà ἄτακτος, qui non eſt

in numerum redactus. Conſtruitur interdum cum μετὰ. Interdum cum ἐς, ut τάττω μὲ ἐς τόδε, In hanc claſſem me adopto. Et cum ἐν, οἱ δ' ἐξ ἀρχῆς τῶν μαθημάτων ἐτάξαν ἐν παιδείᾳ, In doctrinarum numerum redegerunt, adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum πρὸς. Xenoph. ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν ἐπιτήδευμα φίλον, Se ſubſtituit uicarium. Et cum genitiuo, Demoſth. ὅς γε ἑαυτὸν τάττει τῶν ἐπισήμων ἂν φίλιππος, Qui ſe inter eos cenſeri uoluit. Ex dictis iam intelligitur, quòd τάττειν φόρον ſit indicere tributum et imperare, eiusq̃ modum unicuiq̃ ſtatuere, tributarios facere. Ἰτὲ ἐς ἀνδρὰς ταχθῆναι, uirilẽ togã ſumere. Οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾶς τεταγμένοι, Samij decem nauibus inſtructi fuerũt, ita ut unica in fronte eſſet, quam reliquæ deinceps ſequerentur in uerſum porrectæ. Bud. Com.

Ταύρας. phaſianus.

Ταυγέτη. ης. ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Pleiadibus.

Ταῦγετον. ου. τὸ. Taygetum mons Laconiæ, qui & ταῦγετος dicitur.

Ταυθοῖ. illic, ibidem.

Ταυρέη. ης. ἡ. tergus taurinũ, pellis taurina.

Ταύρειος. ᾶ. ὸ. taureus. Neptuni epitheton.

Ταυεία. Neptuni feſtum quoddam.

Ταυειᾶρ. propriè uaccarum & taurorum eſt, cum deſyderio coitus concitantur, ac mire in uenerem feruntur, ſicut ἱππομανεῖν de equis.

Ταυειδίον. taurinè.

Ταύειος. ᾶ. ὸ. taurinus.

Ταυρόκομα. glutinum, Dioſc. lib. 5.

Ταυρόκρανος. capite bouino, cornutus.

Ταυροπόλος. ου. ἡ. Dianæ epitheton, aut quòd apud Tauros Scythiæ populum colatur: aut à parte totum, quòd gregibus præſit: aut quòd eadem ſit cum Luna, quæ tauris uehitur, quam etiam ταυροπὸν uocant.

Ταῦρος. ᾶ. ὸ. taurus.

Ταυροφάγος. Bacchi epitheton. nam dithyrambici carminis præmium erat taurus.

Ταυρῶ. ἰῶ. ἀ. Diana Taurica.

Ταύ‹ς. augens, multiplicans.

Ταῦτ' ἄρα. adhæc præterea. Aliquando διὰ ταῦτα, quocirca. Atticum est.

Ταύτη. hac, id est hac uia uel ratiõe, sic, ita, hoc modo, huius causa. ταύτῃ βέλτιον, eo melius. ταύτῃ μέν, ταύτῃ δέ, partim quidem, partim uero. Significat interdum τότε ἕνεκα, quamobrem, quapropter. Herodian. lib. 3. ταύτῃ ὁ ἀλβῖνος, καὶ φρουρᾷ μᾶλλον ἔφραττεν ἑαυτὸν, id est διὰ τοῦτο.

Ταύτῃλιῶ ἔχω τὴν διάνοιαν. ita animatus sum, ita affectus sum.

Ταυτί., Atticè pro ταῦτα. hæc. Item pro ἐνταῦθα.

Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι, Suid.

Ταυτό, uel ταυτὸν uocali sequente. idem, similе.

Ταυτολογία. ταυτολογία, idem sermo, sermonis iteratio.

Ταυτολογῶ, ῶ

Ταυτολογῶν. eandem rem iterum atq; iterũ repetere.

Ταυτοῖ. illic ibidem.

Ταυτολογία. eiusdem sermonis repetitio crebra.

Ταυτόματος. ὁ. ἡ. per se ipsum casualis, ἀφ' ἑαυτοῦ ματὸ παρακινούμενος μάρτυρ. testiis fortuitus, hoc est, non rogatus, neq; adhibitus id est, παρατυχών.

Ταυτομολέω. μ. ήσω. π. ηκα. transfugio. Neu.

Ταυτότης. ητος. ἡ. identitas, ὁμοιότης.

Ταφεύς. έως. ὁ. mortuorum curator, quẽ Plautus pollinctorem uocat, sandapilarius, θεωρὸς, admirandus.

Ταφή. ῆς. ἡ. exequiæ, sepulchrum, sepultura.

Ταφήϊον. ου. τὸ. uestis quæ sternitur super sepulchrum.

Ταφήϊος. ᾱ. ὁ. funestus.

Τάφος. ὁ. sepulchrum, tumulus, cœna in exequijs, stupor, θάμβος. & insula quædã.

Ταφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fodio.

Τάφρος. ὁ. fossa, uallum, agger, fossa circa mœnia, & fluuij nomen.

Τάφω. μ. άψω. π. αφα. stupefacio.

Ταφών. ῶ. ὁ. stupefactus, attonitus. ἀ θάπτω.

Τάχα. uelociter, forsan.

Ταχάποτε. fortè, aliquando.

Τάχαπε. certè, cõtinuò, forsitan. ἐκ παραλήλου.

Τάχα. statim.

Ταχέα. celeritas. ἀπὸ ταχέως, celeriter.

Ταχέως. citò, propediem. Plutarch. πέμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως.

Ταχινός. celer. & ταχίνης, lepus, uel ceruus.

Τάχιον. citius, pauloante.

Τάχιστα. uelocissimè. Ἐπειδὴ καὶ ἐπειδὴ τάχιστα, ubi primum. Τῷ ταχίστῳ, primo quoque tempore, quamprimum.

Ταχίστος. η. ὁ. uelocissimus.

Ταχίων. ονος. ὁ. uelociter, ταχύτερος, θάσσων.

Τάχος. ους. τὸ. celeritas, & pro ταχέως Attice.

Ταχύ. celeriter.

Ταχύ μάλα. illicò, actutum.

Ταχυβάμων. ονος. ὁ. tardus, per ἀντίφρασιν.

Ταχύβουλος. ε. ὁ. inconstans, temerarius.

Ταχυγραφος. actuarius, exceptor.

Ταχυμαθής. ὁος. ὁ. cito discens uel doctus.

Ταχυναυτῶ. celeriter nauigat.

Ταχυναυτῶν. ῶντος. ὁ. celeriter nauigans.

Ταχύω. μ. ωσω. celero, accelero. Neut. abſol.

Ταχυπαθής. ὁος. ὁ, ἡ. credulus.

Ταχύποπλος. ε. ὁ. suspiciosus.

Ταχυπωλος. ε. ὁ. habens equos celeres.

Ταχύς. ὑος. ὁ. celer, uelox.

Ταχύτης. ητος. ὁ, ἡ. uelocitas.

Τεχνάω. capio. Actiuum. accus.

Τάων. horum: pro τούτων poëticè.

Ταώς. ῶ. & ταῶνος. ὁ. pauo. παρὰ τὸ τένειν τὴν οὐρὰν τίνος. Admittit hoc nomen aspirationis notam inter α & ω ταῶς, sicut ἡρώς. De quo Athenæ. libro 9.

TE.

Τέ. que coniunctio. Interdum παρέλκει, ut ἐν ᾧτε, idq; poëticè & Ionicè. Dores pro σὲ utuntur & Aeoles.

Τέγγω. irrigo, humecto, mollio.

Τέγεα. ας. ἡ. mucus, & urbs Arcadiæ.

Τέγος. sub tecto.

Τέγη. ης. ἡ. tectum, tegmen.

Τεγεάτης. ου. ἡ. ciuitas Cypri.

Τεγετός. ῆ. ὁ. benignus, χρηστός.

Τεγύρα. ας. ἡ. Tencyra, urbs Bœotiæ.

Τέγος. ους. τὸ. tectum, tegulum, tegmen, domus, prostibulum, cœnaculum.

Τεή, poëticè pro σή. tua.

Τεθαλυῖα. pro τεθηλυῖα. ας. ἡ germinans.

Τεθαρρήκασι. confusi fuerunt.

Τεθαρρηκότως. audacter.

Τεθηλα, præt. med. à θάλλω. florui.

Τεθήπασι. pullularunt.

Τεθηλότα. τὰ. uirentia.

Τεθηπα. stupui. à θαῦμα. timui, admiratus sum.

Τεθμια. τὰ. legitima.

Τεθμός. lex.

Τεθνάλλω. moriar. Optatiuus est à θνήσκω, uel τέθνημι, pro θνάλλω.

Τεθναμεν. mori, pro τεθνάναι.

Τεθναξεμεν. morior.

Τεθνεῶτος. mortui.

Τέθναε, & τέθναα,

Τέθνηκα, mortuus sum. Præt. est à θνήσκω.

Τέθεια. τὰ. arbores agrestes & sterile.

Τεθριπποβάται. οἱ. qui uehuntur quadrigis.

Τέθριππον. ου. τὸ. quadriga.

Τεθριπποφορῶ. quadrigas, hoc est quadrijuges equos alo.

Τέθριππον. ου. τὸ. quadrijugum.

Τεκτός. ὁ. χωστὸς, τευκτός.

Τέμ. tibi, Doricè.

Τέμ. quærere, ζητεῖν.

Τειρήσαι. conari.

Τειρασμός. ῆ. ὁ. egerendi libido frequens, sed inanis.

Τείνω. μ. τενῶ. tendo, extendo, produco. Ponitur aliquando pro ire contendo, sicut Latinis contendere & intendere iter, intendere fugã. Est etiã pertineo & specto, & constituitur cum πρὸς. Actiuum. accus.

Τειρωδάω. carmen deduco, cantilenam extendo, ψαλῳδῶ.

Τείρια. τὰ. astra. παρὰ τὸ τίρας τὸ σημεῖον.

Τειρίω. μ. ἰσω. π. ικα. domo, contero. Actiuum.

Τειρόμενος. ος. ὁ. uexatus.

Τείρω. μ. ψῶ. π. ειρκα. laboro, contristo, affligo, fatigo, conficio, diuexo, exhaurio.

Τειχήεις. pulchra mœnia habens.

Τειχιβλήτης. ου. ὁ. &

Τειχισιπλήσιος. ου. ὁ. &

Τειχισιπλήτης. ου. ὁ. appropinquator murorum, muros quatiens, qui muros diruit, ζῆς τείχεσι πελάζων ἢ πορθήσας.

Τειχήρης. ους. ὁ, ἡ. mœnibus clausus.

Τειχίζομαι, &

Τειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. muro munio. Accus.

Τειχίον. ου. τὸ. paries.

Τειχίος. ζῆς. parietinis.

Τειχισμός. ῆ. murorum constructio.

Τειχίσας. όσυτ &. ὁ. muratus.

Τειχοδομία. ας. ἡ. ædificatio murorum.

Τειχολέτης. ου. ὁ. destruens muros.

Τειχομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno muros.

Τειχομαχία. ας. ἡ. muralis pugna, muri oppugnatio.

Τειχοποιία. ας. ἡ. murorum extruendorum cura.

Τειχοποιός. ῆ. ὁ. qui murorum reficiendorum curam habet, fabricator murorum.

Τεῖχος. ους. τὸ. murus, mœnia ἢ πόλεως.

Τειχοφυλακεῖν. muros custodire.

Τειχοφύλακες. qui in mœnibus excubant, custodes in mœnibus constituti.

Τέω. τένω.

Τέως. τὸ. τίως. interim, ἐν ὅσῳ.

Τεκμαίρομαι. coniecto, id est obseruo, perficio, signo, noto. Depon. accus.

Τέκμαρ. ατος. τὸ. finis, signum, coniectura.

Τεκμάρσιος. ιος. ἡ. &

Τεκμήριον. ου. τὸ. coniectura, indicium, argumentum, signum certum & uerum, sicut ἀνὴρ tantum probabile. Cic. in partitionibus uocat propriam rei notam. Dici proprie annotant Grammatici de re futura, quemadmodum σημεῖον de præterita. Isocr. ἀπίσταλκά σοι τόνδε ἢ λόγον δῶρον, ἵνα μήνιον ᾖ σὲ ἡμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ σὲ ἱππόνικον σωηθέας. Τεκμήριον ἦ huius rei quam dico argumentum est.

Τεκμηριῶμαι. coniectare, deliberare.

Τεκμήρω. indico.

Τέκμωρ. ορος. τὸ. signum, indicium, argumentum, finis, mors, terminus.

Τεκνική. ης. ἡ. ars structoria, idem quod οἰ-

κοδομικύ.

Τεκνίον.ε.τὸ. filiolus.

Τεκνογονία.ἡ. propagatio liberorum.

Τεκνοκλονία.ας.ἡ. parricidium.

Τεκνοκλέτηρα.ας.ἡ. necatrix filiorum.

Τέκνον.ε.τὸ. filius.

Τεκνοποιέομαι, &

Τεκνοποιέω.μ.ήσω.π.κπᾶ. genero filios, liberos gigno & suscipio.

Τεκνοτροφῆ ὅτε. cum prolem nutriunt.

Τεκνῦμαι.τὸ τεκνόω.

Τεκνῦσα. puerpera.

Τεκνόω.μ.ώσω.π.ωκα. parturio, fero partũ, οὐτεκνον ποιῶ. Neutrum absol.

Τέκνωσις.ιος.ἡ. filiorum procreatio, propagatio generis.

Τέκ&. ος.τὸ. filius uel filia, ut υἱὸς τέκ&, Pallas.

Τεκτάνομαι.μ. ανουμαι. fabrico, paro. Depon. accus.

Τεκτάνω.μ.ανῶ. idem, comminiscor.

Τεκτονικύ. ars fabrilis, fabrica.

Τεκτονικός.ᾱ.ὸ. fabrilis.

Τεκτονεργός.ᾱ.ὸ. architectus, operarius.

Τέκτων.ονος.ὁ. faber, quod est generale nomen ad omnes artifices (exceptis plastis) qui è quauis materia aliquid facit. Appareat à τεύχω deductam esse uocem.

Τέκων.οντος.ὁ. parens.

Τελαύειν. cura dignari, in pretio habere.

Τελαμών.ῶνος. insertorium, lorum ensis, & unde scutum propendet. Dicuntur item τελαμῶνες lintea concerpta uulneribus peraccõmoda, uel fasciolæ potius, quibus oblæsa membra obligari solent.

Τελαμωνία apud Pollucem dicuntur, quas Xenophon τελαμονίας uocat.

Τελεθῶσα. expendere.

Τελέθω. sum, fio, perficior. à τελέω, τὸ ὑπάρχω.

Τελεογονέα. generatio perfecta.

Τέλε&.ε.ὁ. perfectus, adultus, qui est iustæ magnitudinis & integræ ætatis absolutus. Vnde τέλεος ἡμέρα, ultimus uitæ dies, & τέλειον ἱμάτιον apud Plutar. pro toga pura ac uirili dixit. Τέλεα etiã ἱερά, hostias dicebant eximias, uel sanctiores, uel largiores & luculentas. Liuius aliquando hostias meliores, aliquãdo maiores appellat. Τέλεα igitur ipsa dicuntur ἐνιαύσια, uel potius (ut alij) ὁλόκληρα κατὰ τέλη ἡλικίαν, καὶ μὴ λελωβημένα, hoc est eximijs hostijs facta. Nam ἱερὰ in plurali aliquando sunt exta: & τέλεον eximium & amplum. Τέλεοι etiam dicebantur uxores ducentes, ut inquit Pollux. τέλεος enim γάμος λέγεται, ὡς τέλειον πρὸς τὸν βίον τὸν ἄνθρωπον. Et τέλειος Iupiter, nuptiarum præses: sicut Iuno πρότελεια. Inde etiam προτέλειοι ὀχαὶ, de quibus supra. Apud Plutar. τέλεος dicitur qui uxorem habet, sicut ἄζυγος cælebs. Bud. Com.

Τελειότης.κτος.ἡ. perfectio, integritas.

Τελειότης.ε.ὁ. consummator.

Τελειόω, uel τελειόω.μ.ώσω.π.ωκα. τὸ τελῶ. Vnde οἱ τελειωθέντες αἵματος, pro martyrio consumptis, Gregor. Et τελεῖσθαι etiam dicuntur qui iam uirilem togã sumpserunt, aut tutelæ suæ facti sunt. Item τελειωθῶσα, τὸ γῦμα. Acti. accus.

Τελείω. idem.

Τελείωσις.ιος.ἡ. perfectio, initiatio, consecratio. Gregor. sic appellat baptismum.

Τελεινικᾶν. euacuare, deductum à Telenico quodam omnium egeno. Erasmus Chiliadibus.

Τέλειος.ε.ὁ. perfectus.

Τελεσία. tripudium cum gladijs, ab inuentore Telesio.

Τελεσιάζειν. sacrificare, sacra peragere.

Τελέσιος. ultimus.

Τελεσιεργία.ας.ἡ. perfectio in omni opere.

Τελεσιεργός.ᾱ.ὸ. efficax, effector, aut perfector operum, imitator.

Τελεσιεργῶ. perficio, conficio, finem impono, absoluo, τὸ τελῶ.

Τέλεσμα.ατος.τὸ. uectigal.

Τελεσήιον.ε.τὸ. locus ubi initiatur.

Τελεσικός. quasi initiator. Τελεσικύ theologia, ἡ συμβολικύ, de quo suprà.

Τελεσφορέω.μ.ήσω.π. ηκα. fructifico, opportunè fero fruges, absoluo. Neutr. absol.

Τελέσφορος.ε.ὁ. ferens tributũ, ferens ad finẽ & opportunè fruges producens. Sunt itẽ qui τελεσφόρον interpretentur uatem per fictum, aut etiam ἐγγαστρίμυθον.

Τελετάρχης. ceremoniarum conditor. Dionysius hoc nomine Christum appellat.

Τελετή.ῆς.ἡ. expiatio, ceremonia, & sacerdotium, Demosth. Apud Platonẽ de Rep. σ. τελεταὶ pro ludis & sacrificijs ponuntur, dicitq; esse λύσεις & καθαρμοὺς ἀδικημάτων. Augustinus de ciuitat. 10. consecrationem significare dixit. Plutarchus in Demetr. pro initiatione posuit. Synes. altaris sacrificium, τελετὴν ἀπόῤῥητον uocare solet, quasi arcanam & mysticam ceremoniam. Maiora item festa τελεταὶ uocabant, quòd non citra grandiorem impensam fierent. ἀπὸ τοῦ τελῶ, quod impendere significat. Bud. Com.

Τελετουργὸς δύναμις, à Dionysio uocatur uis diuina, operans in sacramentis ecclesiasticis. Et

Τελετουργῶ. apud eundem pro consecro, dedico, initio. Bud. Com.

Τελευταῖα, &

Τελευτᾶον. denique.

Τελευτᾶ&.ε.ὁ. finalis, extremus.

Τελεύτα&.ε.ὁ. idem.

Τελευτάω.μ.ήσω.π.ηκα. morior, finio.

Τελευτή.ῆς.ἡ. obitus, finis, mors.

Τελευτύσειν. perfectum esse.

Τελευτᾶν, & τελευτῶν. tandem.

Τέλλω.μ.έλῶ.π.τκα. sum, perficio, finio, peragO. Aliquando tendo, pertingo, pernenio. Aliquando instituo, initio, ut τελεῖσθαι τῷ βαπτίσματι, initiatus, Gregor. Item ago & celebro, & rem sacram facio, ἄγω, ut τελεῖν τὰ πανηγύρια, Liban. & πάσας τελεῖν τὰς ἱερατικὰς ἐνεργείας. Dionys. & Gregor. de pascha, πάσας ὑπεραίρω& τὰς ἑορτὰς, καὶ τὰς αὐτῆ χρεὼ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τελουμένας, Quæ agi in eius honorem solent. Aliquando annumeror, censeor, contribuor ἁ, adoptor. Synes. ἐς μονάδα τὸν βίον ἐτέλεσε, Inter monachos professi cœpit. Sic ἐς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαμην, Inter uiros census sum, uirilem togam sumpsi, Lucian. Est etiam censeor, id est τιμῶμαι. Inde τὸ θητικὸν τελοῦντες, capite censi, & τὸ ἱππάδα τελοῦντες, equites, de quo Bud. de Asse libro 5. Aliquando τελῶ est pensito & soluo, ut τελεῖν ἀργύριον, argentum pendere, Xenophon, unde τέλος, uectigal. de his Bud. Cõ. Aliquando consumo, pecuniam impendo. Hinc πολυτελὴς, sumptuosus, & qui multa profundit. Et θεὰς τελεῖν, spectacula edere. Herodian.

Τελέως. penitus, perfectè.

Τελέες. pro τέλεος poëticè.

Τέλθω. cantu oblector.

Τελιπά. τὰ. dicuntur bona illa, quæ ad illud ultimum bonum pertinent.

Τελιχάρδι&.ε, gemmæ species, colore cordis. Plin. lib. 37. cap. 10.

Τελιοκόμη&.ε. absolutus, completus.

Τέλμις.ιος.ἡ. pars, totum, ordo.

Τέλομαι, &

Τέλλω.μ.τελῶ.π.αλκα. orior, ἐπιτελῶ. Ponitur aliquando per aphæresin pro ἀνίσχω.

Τέλμα.ατος.τὸ. locus cœnosus cum aqua, cœnum, ager.

Τελματιᾶ&.ε.ὁ. cœnosus, palustris.

Τελματικόν.ᾱ.τὸ. lacustre, palustre.

Τελμαλόδης.ους.ὁ, ἡ. fæculentus, lutosus.

Τελμίς. eluuies, lacuna, τέλμα, lutum.

Τελμών.ὁ. fascia.

Τέλομαι. perficio.

Τέλ&. ος.τὸ. conuenientes suo uerbo habet significationes: finis, initiatio, sacrificium, ordo, honor, uectigal, impensa, sumptus, nuptiæ. hinc πρότελεια. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandem, denique, per eclipsim τῦ κατὰ: quod & ἐπὶ τέλει dicitur apud Lucianum. Item οἱ ἐν τέλει magistratus dicuntur & præfecti, qui etiam dicuntur ἐξ τέλη, ab imponendo tributo rebus. Est etiam legio, & τάγμα στρατιωτικὸν. Bud. Com.

Τελόσοφι. demum.

Τέλσ&.ε.ὁ. profunditas.

Τελχῖνες. οἱ. homines afflati spiritu & fu-

rioſi, quales Corybantes & Cabri fuiſſe commemorantur. παρὰ τὸ θέλγω, τὸ ἀμαυρῶ, σκοτίζω, καὶ ἀπατῶ.

Τελχινώδης. duræ ceruicis, ϕαχηλιώδης.

Τελχιτάνω. contentiosè me oppono, σκληροϕαχηλῶ, ἀντιτείνω.

Τέλων. ωνος. ὁ. publicanus, tributorum & uectigalium collector, uectigalium redemptor, homicida.

Τελωνάρχαι. οἱ. ἀρχιτελῶναι, mancipes magistratus publicanorum.

Τελώνης. ου. ὁ. τέλων.

Τελωνικός. ῆ. όν. uectigalis.

Τελώνιον. ου. τὸ. telonium, id est mensa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης sedet tributum exigēs, à τέλος, quod est uectigal.

Τέλωρ. ορος. ὁ. ingens, immanis, πέλωρ.

Τεμαχίζω. in frusta disseco.

Τεμάχιον. ου. τὸ. fragmentum.

Τέμαχος. fal samentum, & frustum, sed tantum de piscibus. Vnde τεμαχίται, pisces sunt magni, qui sale condiuntur, seruanturq;.

Τεμενίζω. consecro. Thucyd. libro 2. τὸ ἱερὸν τῦ Διὸς τεμενίζει, Templo Iouis locum consecrans.

Τέμενος. ους. τὸ. nemus, delubrum quodcunque dijs dicatum & consecratum, locus quiuis separatus in honorem dei alicuius, aut herois. Generaliter omnis locus ab alijs seiunctus. ἀπὸ τῦ τέμνειν.

Τεμενώρχος. ædituus.

Τέμνω. honoro, suadeo, confido.

Τέμνω. μ. τιμήξω, uel τεμῶμαι. incido, colluco, puto, mulceo. Actiu. accus.

Τέμπεα. τὰ. uallis, κοιλώματα, Suid.

Τέμπη. τὰ. tempe, loca amœna & arboribus consita, gratáq; opacitate umbrosa, frigore iucunda, uirentia, fontibus irrigua, qualia ueteres describunt inter montes Thessaliæ Pelion & Olympum.

Τέμπλα. τὰ. ἐπίγραμμα.

Τενάγιζεν dicitur fluuius cum decrescit, & limum inducit.

Τένος. τὸ. lacuna, limus, locus lutulentus,

locus ubi in superficie est aqua, nomen inuenit a fulæ Troiæ.

Τενταγώδης. ους. ὁ, ἡ. lutulentus.

Τέρας. ατος. τὸ. monstrum, prodigium.

Τερατεύομαι. μ. εύσω. π. ευκα. uoraciter edo.

Τερατικός. ή. όν. monstrosus, prodigiosus, portentosus. Ζεὺς τεράστιος, Iupiter prodigiorum author uel auersor.

Τερατία. ας. ἡ. monstrositas, ineptia.

Τερατίας. ου. ὁ. τεράστιος.

Τερατολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ήθμαι. & Τερατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευκα. falsa nūtio, mētior, quasi portenta & monstra loquor, portentosè facio, monstri simile aliquid ago.

Τερατογραφῶ. monstrifica scribo.

Τερατόδωμα. τὸ. monstrum.

Τερατοκέω. parere monstra.

Τερατολογέω. monstrifica, ueri similia narro.

Τερατολογία. ας. ἡ. monstrositas, portentum, falsiloquium.

Τερατολογίας. ου. ὁ. qui portentosa mentitur.

Τερατοσκόπος. ου. ὁ. prodigiorum interpres.

Item scenus, uox.

Τρεμίνθη. ν. tremere. Hippocr.

Τρέφω. σ, ψ alueare, umbraculum.

Τέρας. ατος. τὸ. monstrum, prodigium.

Τερατεύομαι. μ. εύσω. π. ευκα. uoraciter edo.

Τερατικός. ή. όν. monstrosus, prodigiosus, portentosus. Ζεὺς τεράστιος, Iupiter prodigiorum author uel auersor.

Τερατία. ας. ἡ. monstrositas, ineptia.

Τερατίας. ου. ὁ. τεράστιος.

Τερατολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ήθμαι. & Τερατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευκα. falsa nūtio, mētior, quasi portenta & monstra loquor, portentosè facio, monstri simile aliquid ago.

Τερατογραφῶ. monstrifica scribo.

Τερατόδωμα. τὸ. monstrum.

Τερατοκέω. parere monstra.

Τερατολογέω. monstrifica, ueri similia narro.

Τερατολογία. ας. ἡ. monstrositas, portentum, falsiloquium.

Τερατολογίας. ου. ὁ. qui portentosa mentitur.

Τερατοσκόπος. ου. ὁ. prodigiorum interpres.

Τερατουργέω. inopinata uel absurda facio, monstra edo.

Τερατουργία. ας. ἡ. facinus prodigiosum & considens.

Τερατούργημα. idem.

Τερατουργός. ὁ θαυματοποιός.

Τερατώδης. ους. ὁ, ἡ. monstrosus.

Τερεβινθίζω. resinæ terebynthinæ similis sum.

Τέρενα. tenera, & nomen urbis.

Τερεμνός. ή. όν. altus, fortis, domus.

Τέρην. τὸ. ἀπαλόν.

Τερετίζω. μ. ίσω. π. ικα. lasciuè canto, τριτίζω. à cicadis sumptum. Neutrum absol.

Τερετίσματα. τὰ. propriè citharæ strepitus, & cantus cicadæ: ueteres autem cantus lasciuos & procaces sic uocabant.

Τερέτριον, & Τερέτρον. ὄ. τὸ. terebrum, uel terebra. ἀπὸ τῦ τερῶ τερέτρου, τὸ τρυπῶ.

Τερευσις. ιος. ἡ. instrumentum quoddam τῶν φρεωρύχων, id est, putearionum, & puteos excauantium.

Τερκολονίζομαι. teredines sentio, teredine infestor, & uermiculor.

Τερκόλων. όν. ὁ. teredo, uermis in lignis nascens & illa corrodens. Dicitur autem uel παρὰ τὸ τρῶ uel παρὰ τὸ τέρω.

Τέρλω. ωος. ὁ. tener, à τέρω, qui facile teritur friabilis, mollis.

Τερπηφορεία. ας. ἡ. deductio.

Τερπορεία. ας. ἡ. &

Τερπρευμα. ατος. τὸ. incantatio magica, præstigium, conflictatio uerborum.

Τερπρεύς. έος. ὁ. incantator, præstigiator, ueneficus.

Τερπρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præstigior, obseruo

Τερπρεώριον. ου. teredinarium.

Τέρπρον. ου. τὸ. artemon, & funes quibus utrinque uelum trahitur.

Τέρσω. sicco, uro.

Τέρμα. ατος. τὸ. extremum, terminus, finis, meta planta pedis.

Τερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. absoluo, τελείω.

Τερμίεια κακά. ingentia mala, à Cariæ loco quo tyranni usi sunt pro carcere. Suid.

Τερμία ἡμέρα. extrema uitæ dies, ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος τῦ βίου ἔρχεσθαι. Suid.

Τέρμινθος. ου. herba lino similis qua texebantur funiculi. Oribasius uerò ϕύματος genus τέρμινθον dicit, cui bulla adiacet, quo adempto aliquid inferius nascitur. Vulgo terebinthus.

Τέρμινθα. τὰ. tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi, similes terebynthi fructibus, ut tradit Dioscorides.

Τερμιόεις. όεντος. ὁ. talaris, μίτρας, τέλειος.

Τέρμιος. extremus, inconstans.

Τέρμις. pes, τέρμα.

Τέρμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

Τέρπειο Ionicè pro τέρπειν Dorice. oblectare

Τερπικέραννος. ου. ὁ. fulmine gaudens, uel quasi τερπικέραυνος, id est, uertens fulmine.

Τερπνός. ῆ. όν. iucundus, ἡδύς.

Τερπνότης. ητος. ἡ. iucunditas.

Τέρπομαι. μ. τέρψομαι. delector. παρὰ τὸ θέρμα πνεῦμα τὸν θυμὸν, ἢ τέρπειν εἰς ἡδονήν. Depon. datiuo iung.

Τέρπω. μ. έρψω. π. ερφα. delecto. Actiuum accusatiuo.

Τερπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

Τερσαίνω. μ. ανῶ. abstergo, sicco ad solem, cōstringo. Actiu. accus.

Τέρσετο. siccabat.

Τέρσωσι. siccauit.

Τέρσω, Aeolicè pro τέρω. tero, sicco.

Τέρυ. υος. τὸ. tenue, imbecille.

Τερώνης. asinus detritus & senex.

Τέρυς. uorax.

Τέρφος. ους. τὸ. testa, cortex.

Τερψίμβροτος. ου. ὁ. delectans homines.

Τέρψις. ιος. ἡ. delectatio, oblectatio.

Τερψιχόρη. una ex nouē Musis: sic dicta quod choreis & tripudijs delectetur, aut (ut Phurnutus ait) διὰ τὸ τέρπεσθαι ἐν χόρευσιν αὐτῆ τὸ πλεῖστον μέρος τῦ βίου, id est quod maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

Τέρω. domo, contero.

Τέσσαρα. τὰ. quatuor.

Τεσσαράκοντα. quadraginta.

Τεσσαρακοστός. ή. όν. quadragesimus.

Τέσσαρες.οἱ.& αἱ.quatuor.

Τέσσαρα.ας.τὰ. præceptum ducis, quo uel ad aliquod opus, uel ad bellum mouetur exercitus.

Τεταγμένος.ordinatus, status. hinc τεταγμένοι, stationes agentes, Plutarcho.

Τεταγμένως.ordine.

Τεταγών.ῶνος.ὁ.extendês.ἀπὸ τάλω poëticè.

Τετακώς.ausus.

Τετανικός.ἡ.ὸ.qui morbo illo laborat, qui τέτανος dicitur: cum scilicet musculi qui secundum spinam sunt, ita rigent, ut se inflectere non possint.

Τέτανον.τὸ.accentu in prima. rigor.

Τετανός.ἡ.ὸ.extensus, sine rugis.

Τετάνωθρα.τὰ.quæ uim habent erugandi et læuigandi cutem.

Τεταραχμένως.confusè inordinatè.

Τεταρτάλω.in quatuor diuido.

Τεταρταῖος.laboro febre quartana.

Τεταρτῶος.ὁ.quartanus.

Τεταρτημόριον.ου.τὸ.quadrans, quarta pars oboli, hoc est ærei duo.

Τέταρτον ἡμιτάλαντον.tria talẽta & semis

Τέταρτος.η.ὸ.quartus.

Τέταρτος πρόγονος.abauus.

Τετηκώς.ότ&ὸς.ὴ.mœstus, tabefactus.

Τέτλωκα.terebrauit.

Τετιμένος, &

Τετυκώς.trisatus, cruciatus, à themate inusitato τίω, τὸ λυπῶ, καὶ τιμωρῶ.

Τετιμένος sync. pro τετιμημένος.honoratus.

Τέτλα, &

Τετλαθι.suffer, sustine pro τλᾶθι, uel τλῆθι.

Τετλαίην Ionicè sufferre.

Τέτμω.inuenio, καταλαμβάνω.

Τεθνιῦα.puerpera enixa.

Τετολμημένα.facinora, scelera.

Τέτορες.quatuor, pro τέσσαρα.

Τέτορμεν.uulnerauit.

Τετραβάμων.ονος.ὁ,ἡ.quadrupes, τετράπους.

Τετράγωνος.η.ὸ,ὴ. quatuor cubitorum. Est quoq; τετράγωνον, diurnus labor aratori præpositus. (le.

Τετραγωνόμελημένον.η.tragicis fabulis persimi.

Τετραγωνίζω.μίσω.πικα.quadro. Neu.ac.

Τετραγωνισμός.ἡ.ὸ.quadratio.

Τετράδυναμον.τὸ.quadrangulum.

Τετραγωνοπρόσωπος.η.ὸ. formam oris quadram habens.

Τετράγωνος.η.ὸ. quadrus, quadrangularis.

Τετράδια.quaterniones.

Τετραδίαιον.τὸ. ex quatuor rebus consistens, τετράδιον uero, & τετράδυον, ex duobus & quatuor.

Τετραδίτης.ἡ.ὸ.qui assiduè laboribus & periculis inuoluitur, ueluti quarta luna natus. Sumptum ab hercule, quem hac luna natum ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, κατὰ τετράδα γινομένων.

Τετράδραχμα.species numi.

Τετράελιξ.ικος.& τετράελικτος.quatercircunuolutus.

Τετραετήρης.ἐος.ὁ.τετραετής, quadrimus.

Τετραετηρικόν.quod quarto quoq; anno instauratur, ut ἀγὼν τετραετηρικός.

Τετραετηρίς.ίδος.annus quartus.

Τετραετία.ας.ἡ.quadriennium.

Τετραετία, aduerbium quadriennio.

Τετράζωμα.genus fræni.

Τετραήμερος.η.ὸ.quatriduanus.

Τετραθέλυμνος.η.ὸ.quadruplex.

Τετράθυτος, quaternas fores habens.

Τετράινω.τὸ τετράινω.

Τετράκις.quater.

Τετρακισμύριοι.quadraginta millia.

Τετρακισχίλιοι.quatuor millia.

Τετράκωλος.quadrupes.

Τετρακόσιοι.αι.quadringenti.

Τετρακόρυμβος.quatuor oras habens siue corymbos. Hederæ epitheton.

Τετρακοσιοστός.ὴ.quadringentesimus.

Τετρακτύς.ύος.ἡ.quaternio, id est, numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici inuenerabant, rerum elementa quatuor innuentes: siue (iuxta alios) βυθὸν καὶ σιγὴν, ὕδωρ καὶ ἀλήθειαν.

Τετραλογία..quadriloquia.

Τετράμηνον.ς.quadrimestre.

Τετράοροι.quatuor equi in quadrigis.

Τετράπηχυς.quadricubitalis.

Τετραπλασιάζω.quadruplico.

Τετραπλάσιος.α.ὸ.quadruplus.

Τετραποδηδόν.in morem quadrupedum.

Τετραποδισαί.ærumnosi & laborioſi instar quadrupedum.

Τετραποδιστί, aduerbium quatuor pedibus, quadrupedum more, pedibus manibusq;, id est omni conatu.

Τετράπτερυξ, uel τετραπτέρυγις.εως.ἡ.ci cadæ: sic dictæ quod quatuor habeant alas.

Τετράπτερα.quadripennis. (las.

Τετράπους.οδος.ὁ,ἡ.quadrupes, & mensa pocularis, Poll.

Τετράῤῥυμον, uel τετράρυμον.quadrigæ.

Τετράρχης.ου.ὁ.tetrarcha, quadruplaris uertitur à Theodoro.

Τετραρχία.quadruplaris curia.

Τετραρχῶ.tetrarchiam gero.

Τετράς.άδος.ἡ.numerus quaternarius.

Τέτρασ pro τέτταρες.poët.quartus.

Τετρασοιχία.ἡ.ordo ex quatuor.

Τετράστυλος.ε.habens quatuor columnas.

Τετράτρυφος.in quatuor frusta diuisus.

Τετραφάλκρος.α.ὸ.habens quatuor clauos eminentes siue phaleras.

Τετράφυος.quatuor palmorum.

Τετρατής.ῆτος.ὁ,ἡ.quadrimus.

Τετραχα.quadrifariam.

Τετραχίλλιν.ἐπὶ τετάρτῳ μίρια τὶ ποιεῖν.

Τετράχμιον.τὸ, τράδραχμον, quatuor drachmæ.

Τετραχορδικά.τὰ. quæ habent quatuor chordas.

Τετράχορδος.η.est chordarum cũ certa qualitate diuisio.

Τετραχῶς.quadrupliciter.

Τετράωρις, &

Τετράωροι.quatuor equi in quadrigis iuncti: quasi τέτταρες ὀρούοντες, ἢ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζευγνύω.

Τετράωτος.qui quatuor auribus est insignitus, qui multa audiuit, prudens.

Τετρεμμαίνω.timeo, horreo.

Τετρήγαν.præt. pluſ. med. pro ἐτεταράγμην. turbatus eram.

Τετρεμμένος.cruciatus, territus, confusus.

Τετριχῦα.turbata, exasperata.ἀ τρίχω pro τραχύω.poeticè.

Τετριγῶς.tristem & exilem uocem emittens, sicut uerspertiliones, ac pulli thema est τείλω.

Τετριχωμένος.η.ὸ.pilosus.

Τετρόβολον.numus quatuor obolos ualens, hoc est, bessem drachmæ. Habebat effigiem Iouis, & postica parte duas noctuas.

Τέτρομος.η.ὸ.tremor cum rigore.

Τετρυφάλεια.ας.ἡ.galea.

Τετρωβολῶον.τὸ.pretiosum, πολυτίμητον, quòd quatuor obolis constat.

Τετρώβολος.uir quatuor obolorum.

Τέτρωρον.τὸ.quadrigæ.subintelligendum τὸ ἅρμα.

Τετρώροφος.η.ὸ.quatuor tabulatorum.

Τέτρωσος.η.quadriga.

Τέττα.uox minoris ad maiorem reuerentiæ causa. Alij indignantis aduerbium interpretantur, quasi per apocopen ἀπὸ τέτλαθι.

Τεττιγομήτρα.ας.ἡ.tettigometra, cicadæ mater ex qua oritur.

Τεττιγόνια.τὰ.cicadastræ.

Τεττιγόνια.αἱ. cicadæ fœminæ, quæ mutæ sunt, quarum mares ἀχέται uocales sunt.

Τεττιγοφόροι.cicadiferi, id est Athenienses, propterea quod capillis complicandis adhiberent cicadas aureas, ut eo argumento αὐτόχθονας se probarent, sicuti creduntur cicadæ, & γηγενεῖς.

Τεττίζω.strido.

Τεττιξ.ὸ.cicada.παρὰ τὸ τιριτίζω, τὸ μουσικῶς φωνῶ.

Τετυγμένος.η.ὸ.factus, fabricatus.

Τετύκοντο.parauerunt.ἀ τεύχω.

Τετύφωμαι.insanus sum, attonitus sum, & superbus sum, & elatus.

Τεῦ.tui, alicuius, τινός.

Τευθλεύ.λύος.ὁ.explorator, κατάσκοπος.

Τευθίς, ίδος.ἡ.piscium genus, sed quodnam sit parum constat. Plutarchi interpres gladiolum reddidit. Plin. & Theod. loliginẽ alij sepiam: alij uiliorem piscículũ. Vnde prouerbiali schemate dixit Aristo. in Ac. ὧν ἐγ' ἄλλοιμι τευθίδος ἀκόμψου, id est,

Quem sciam etiam theutide indigentem. Aristotel. distinctim dixit, αἱ δὲ σηπίαι καὶ τευθίδες νέουσιν ἅμα συμπεπλεγμέναι, Sepiæ & loligines natant implicitæ simul. Est & ciuitatis nomen in Arcadia, et ducis in Aulide, qui Palladem uulnerasse dicitur.

Τεῦκρος.ε.ὁ. Teucer, uiri nomen.

Τευκρός.ᾱ.ὁ. Teucer, id est Troianus.

Τευκτός χειροποιητός. factus, fabricatus.

Τευτάζω.μ.άσω. satago, sedulo rem gero, curo, affecto, studiose ago, quiesco, otior, milito.

Τευτασμός. militia.

Τεύτλιον. beta interprete Gaza.

Τευτλον. idem, σεῦτλον.

Τεύχα.τὰ. arma, hoc est quæuis instrumẽta.

Τευχησίκος.ᾱ.ὁ. miles.

Τεύχοντο. struebant.

Τεῦχος.εος.τὸ. uas, instrumentum omne, uolumen, liber. Vnde pentateuchus.

Τεύχω.μ.εύξω.π.ευχα. facio. fabrico, paro, obarmo.

Τέφρα.ας.ἡ. cinis. ἀ τεφω, uro.

Τεφείσω. imitor cinerem.

Τεφρός.ᾱ.ὁ. cineritius, canus.

Τεφρόω.μ.ώσω.π.ωκα.. redigo in cinerem.

Τεφρώδης.ες.ὁ,ἡ. cinereus.

Τεχθεῖναι. nasci.

Τεχνάζω.μ.άσω.π.αχα. dolis machinor, dolo utor, excogito, solerter inuenio. Sed ferè in malam partem pro κακουργῶ.

Τεχνάομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. fabrico. Item excogito & solerter inuenio, machinor aliquid dolosè. Depon. accus.

Τέχνασμα.ατος.τὸ. machinamentum, dolus, fraus, κακούργημα.

Τεχνασής.ᾶ. artificiosus, solertia ingenij præditus.

Τέχνη.ης.ἡ. ars, artificium. Aliquando pro dolo, astutia, impostura, fraude artificiosa, offucia, quemadmodũ ars apud Latinos: quale est illud, Sic ars deluditur arte. Quin & Latini utuntur dictione Græca. Terent. Tam scio hanc technã à Parmenone profectam, quàm me uiuere.

Τεχνίδριον.ε.τὸ. articula, inuentiuncula.

Τέχνημα. ipsum artificis opus.

Τεχνήσομαι. struam. machinabor.

Τεχνικός.ᾱ.ὁ. artificiosus. Vnde οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ, rhetores apud Platonem.

Τεχνικῶς. artificiosè.

Τεχνιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. aliquid artificiosè molior. Neut. absol.

Τεχνίτης.ε.ὁ. artifex.

Τεχνολογέω.τὸ κανονίσω. secundum artem grãmaticæ inflecto. Est etiã de arte differo.

Τεχνολογία.ας.ἡ. ratiocinatio de arte, artificiosa oratio.

Τεχνόρρημα. τέχνημα.

Τέχομαι. nascor.

Τέχος.ἐος.τὸ. filius.

Τέχω. pario.

Τέῳ.τῷ. alicui, tuos dualiter.

Τέωρός. fugitiuus, latro, maleficus.

Τέωρος.ε.ὁ. nebulo, sycophanta.

Τέως. interea, tandem, antea, tunc, breui, paullo antè, nuper, olim.

TH.

Τῆ. geminatum idem significat quod tamen geminatum apud Latinos.

Τῇ.εὸ, eà, quà, tibi, huic.

Τῆ. cape, ut illud, τῆ πίε οἶνον. à τῶ inusitato, sicut à ἴω, ἴῃ, & ἴῆθι.

Τῇδε. huc, hic, sic, ἐνταῦθα.

Τῇ δ' ὑστέρῃ. postridie.

Τῇδ' ἐχομένῃ. postridie, postero die.

Τήβεννα, & τήβεννος.ε.ὁ. toga, dicta à Tebenno Arcade inuentore, uestis regia, paludamentum.

Τηβεννοφόρος.ε.ὁ. togatus.

Τηγανίζω.μ.ίσω.π.ικα. frigo, coquo in sartagine. Actiu. accus.

Τηγανίτης.ε.ὁ. panis in sartagine coctus, caseo admixto.

Τήγανον.ε.τὸ. sartago, patella, quasi τήκανον à cibis liquefaciendis.

Τηθή.ῆς.ἡ, auia uel matertera, nutrix.

Τηθία, & τηθίβιος. idem.

Τηθεώς.ᾶ.ὁ. amabilis, ἐράσμιος.

Τηθίς.ίδος.ἡ. amita.

Τῆθος.εος.τὸ, ostreum, τρύαγος.

Τήθυα.τὰ. uertibula, tubera, calli, paludes, conchæ quædam.

Τηθωύτερα.ας.ἡ. nutrix.

Τηθύς.ύος.ἡ. Tethys uxor Oceani. Vnde pro mari accipitur, & apud Homer. pro terra. παρὰ τὸ τιθωνὴ εἶναι καὶ τροφὸς, quòd dalat nos: qua ratione etiam Latinis alma tella dicitur.

Τηκεδανός. tabidus, τηκόμενος, τήκων.

Τηκεδών.όνος.ἡ. tabes, corruptio.

Τηκόλιθος.ε.ὁ. genus lapidis, quia calculos absumit.

Τήκομαι.μ.ήξομαι.π.ηγμαι. liquefio, pereo, tabesco, paulatim absumor. Depo.

Τηκτός.οῦ.ὁ. liquabilis, quod liquescere potest.

Τήκω.μ.ήξω.π.ηχα. liquefacio, macero, tabesco. Neutrum accus.

Τηλαυγέω. eminus splendeo.

Τηλαύγημα.ος.τὸ. lepræ principium, cum in superficie cutis apparet.

Τηλαυγής.ἐος.ὁ,ἡ. lucidus, τηλεσκόπος.

Τηλαύγησις.ιος.ἡ. fulgor, & τηλαύγημα.

Τηλαυγῶς, aduerbium liquidò, splendidè.

Τῆλε. longè, procul. à τηλόσε per syncopen.

Τηλεδαπός.ᾱ.ὁ. peregrinus. ἀπὸ τῆς τῆλε καὶ ἔδαφος.

Τηλέθαος.ε.ὁ. longè splendens, uigens, floridus.

Τηλεθάων.ουσα.ὁν. & ὄ.

Τηλεθόωσα.ἡ. ualde uirescens, uigens, luxurians, copiosa.

Τηλεκλατός, & Τηλέκλητος.ε.ὁ. clarus, inclytus.

Τηλέμαχος.ε.ὁ. Telemachus Vlyssis ex Penelope filius.

Τηλέπυλος. urbs Lestrygonum: uel adiecta uè urbs magna, portis latè distantibus, ὑψίπυλος.

Τηλέσκοπος.ου.ὁ. procul apparens, longè uisus.

Τηλεσκόπος.ου.ὁ, ἡ. procul uidens, longè aspiciens.

Τηλεφανής.ἐος.ὁ,ἡ. τηλέσκοπος, procul lucẽs aut apparens.

Τηλεφαῆ τραύματα. dicuntur uulnera malignitatis multum præ se ferentia, ut quæ salutarem Achillis manum requirant.

Τήλεφος. Telephus. ἀπὸ τοῦ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον, quod ceruus eum lactauerit.

Τηλέφυλλον.ε.τὸ. folium papaueris, ut tradũt Theocriti interpretes, dictumq; putant quasi φιλέφυλλον, quod amorem præmonstret: Vnde & per ι in penultima scribunt quidam. Nam huius folijs intra manũ collisis, ex sono de amore iudicabant.

Τηλία.ας.ἡ. circulus cribri, cribrum, Aristo. in Pluto. Item operculum caminale, apud eundem. Hoc uocabulo quoq; turpis ludi studium significatur, ut aleæ uocabulo apud Latinos, unde pro tabula ponitur, qua tesseris luditur. Item pegma siue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur, seu tabula lata in qua panis formatur. Incernicula uertit Plinĩ. ex Aristotele. Budæo in Com. magis placet arcas frumentarias dici.

Τηλίκος.ε.ὁ. & Τηλικόσδε.ε. & Τηλικοῦτος.ε.ὁ. talis, νήπιος. quod interdum accipiendum est diminutiuè, tantulus. τηλίκος etiam ad ætatem refertur, ut exponendum sit tam senex, eius ætatis, tantus.

Τηλόθεν. de longinquo.

Τηλόθι. procul, πόρρω.

Τηλοπέτης.ε.ὁ. procul auolans.

Τηλοῦ. longè. Inde Latinis telum deductum est.

Τήλουρος.ε.ὁ. procul semotus.

Τηλυγέτης.ε.ὁ. unicus, in senectute genitus. Dicitur de eo, post quem natum, non est integrum alium rursum parere: aut qui peregrinante, ac procul absente patre natus est. ut Telegonus Vlyssi è Circe, & Telemachus, cum procul à domo apud Troiã pugnaret. Accipitur pro charo, & solo absolute.

Τηλυγετος. idem.

Τηλωπός.οῦ.ὁ. procul apparens, procul semotus.

Τημιλάα.ας.ἡ. cura, ἐπιμέλεια, ornatus.

Θημελίομαι.μ.ήσομαι.ω.ημαι.curo. Depon. genit.

Θημελόω.μ.ώσω.π.ηκα.idem. Actiuum accusatiuo.

Θημονίω.μ.ώσω.ω.ηκα.idem,orno.

Θημωνίς.ίος.ὁ,ἡ.diligens,studiosus.

Θήμερον Atticè pro σήμερον.hodie. Ex quo ἀπὸ θήμερον ἡμέρα,sic dicitur Græcè, ut Latinè hodierno die pro hodie.

Θῆμος.tunc,poëticum est.

Θλώ.illam,pro ταύτλω.

Θλωάπως.nullo periculo,inaniter,frustra. πῆ aliter.

Θλὼ ἀρχλὼ.ab initio,prima portione.

Θλὼ ἔσω θάλασσαν.internum mare, seu mediterranewm.

Θλὼ ἡμέραν.interdiu.

Θλὼ πρώτλω.ab initio,θλὼ ἀρχλὼ.

Θλὼ ταχίσλω.celerrimè,primo quoque tempore.

Θλὼ ὥραν.in tempore.

Θλώα pro ἐκείνη,Doricè illa.

Θλωάπως.frustra,μάτλω,ματαίως, καὶ ἄπως.

Θόνιβλον.τὸ.cantilena quæ in laudem uictoris decantatur,à quo uictor θόνιβλος dicitur,Hesych. Legitur quoq;

Θλώτμα,ὁ

Θόνιμος.ε.ὁ.quæ erat lyræ harmonia,& pulsatiuncula,id est κρεμάτιον, quæ in uictoria ædebatur. Aristoph. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ,θόνιμος εἶ,Si exuperas uoce, tenellus es,id est,maximus musicus,aut uictoriæ compos.

Θλωτά,& τνεῖ.illic.

Θνησμός.ε.ὁ.tenasmus,morbus intestinorũ, egerendi libido sine tamen effectu aliquo.

Θνία.lumbricus longus & latus, uipera, fascia,tænia,κεφαλίσμη.

Θνί,ὁ

Θνικαῦτα tunc,aliquando,tandiu.

Θλῶος.ε.ὁ.ille,pro κῆνος Ionicè.

Θνῶθι.illinc.

Θξιμελής.ίος.ὁ,ἡ. letalis, membra liquefaciens.

Θῆξις.ιος.ἡ.lequefactio,tabes.à θήκω.

Θηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.seruo,obseruo, animadu

erto,consydero,perpendo.Actiu.

Θήρησις.ιος.ἡ.seruatio.

Θηρητικός.ἡ.ὁ.seruabilis.

Θητάω.μ.ήσω.π.ηκα.priuo. Actiuum accusatiuo.

Θήτε.sic

Θῆτες & τῆτα,ἐπὶ ἔτος,ab hinc anno,hoc anno,quod Doricè τῆδ'ες dicitur.

Θήτη.ης.ἡ.priuatio,egestas.

Θήτθη.auis,τήθη.

Θήτυμος.uerus,ἐτήτυμος.

Θηθσιος.α.ὁ.inanis.μάταιος.

TI.

Τί,τῶ τινὸς.aliquid, indefinitè,& declinatur cum accentu in ultima.

Τί,τῶ τίνος.quid, interrogatiuè,declinatur cum accentu in penultima. Aliquando superflue ponitur apud Atticos,de quo infra in τὶς.Bud. Com.

Τί βαιόν.pro σὺλίγον.Sophocles, τί βαιὸν ὅτως ἐντρέπει τῆς συμμάχες

Τί δαί;quid autem?quare?pro τί δή.

Τί ἄλλο;quid aliud?ut τί δ' ἄλλο ἢ ἐγέλασας;Quid aliud quàm risi? Et τί δ' ἄλλο μὲν ἐπιμελήσεσθαι τόγε ἐπιμελήσεσθαι;Quid aliud tandem missi se accuraturum pollicebatur?Liuius, Itaque illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum est.

Τί δήτα;quid tandem.

Τί δήποτε;quamobrem?

Τί δῆτα,pro τὶ δή.

Τί ἔμ' ἔανσα,pro τί ἔτι,sæpe apud Aristot.

Τί μέμε;quid moratur?τί βραδύεις

Τί μήν;quid nam?quid tandem?quia μήν particula est expletiua. Aliquando tamen est concedentis,pro πῶς δ;quid ni?

Τιάρα.ας.ἡ.tiara,ornamentum capitis,quod & τίαρις à quibusdam appellatur.

Τίαρις.ἡ.crista galeæ,pileus solem defendẽs.

Τιαροειδής.ίος.ὁ,ἡ.similis tiaræ.

Τὶ γάρ;quid ni,πῶς γὰρ οὔ.

Τίγρης.ητος.ὁ. Tigris fluuius.

Τίγρις.ιδος.ἡ.tigris fera, murmur fluuij.

Τιδήποτε.propter quid.

Τίθομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι..tristor.Deponẽtiuo.

Τίδσκω.honoro. Actiu.accus.

Τίθω.μ.ήσω.π.ηκα.crucio,punio,honoro. Actiuum accus.

Τίκ:curtum more Attico assumpto.

Τίθνη.ἡ.regina,ἡ βασίλισσα.

Τιθαβολαρέω.cibum reponere,fauum condere.de apibus dicitur.

Τιθασευτικά.τὰ.mansuetudini addicta.

Τιθασσεύω.μ.εύσω.ω.ευκα.mansuefacio, πραΰνω. Actiu.accus.

Τιθασσός.ἡ.ὁ.mansuetus.

Τίθι,imperatiuo pro τίθεσο,uel θοῦ apud Lucianum,à uerbo inusitato τιθῶ. Budæus Commentarijs.

Τίθεμαι.π.εμαι.pono,colloco. Sed id multipliciter. Interdum enim est statuere, constituere,id est,moderari, regere, μεταχειρίζεσθαι, διατίθεσθαι, Xenophon ἀπομν.ι. & apud eundem, πρὸς τὸ συμφέρον πάντα τίθεσθαι,Prout è re uidebitur esse,omnia gerere. Andocid. πρὸς ἀλλήλους θεοὺς καλῶς,Inter se sarcire & componere. Sic τὸ παρὸν εὖ θέσθαι,componere quod instat,Lucianus. Et Thucyd.ἃ τιθέασονται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα,Si ex animi sententia res bene cedant. Interdum est assentiri uel idem sentire,fauere,adesse, astipulari, & suppetias ferre laboranti.Greg. de Basil. πρὸς ἄνδρα θέμενος, Ad ipsum Basilium uictoriam inclinauit,id est προσεθέμενος. Interdum ducere atque existimare, & λογίζεσθαι. Vnde ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι, pro nihilo duco:οὐδενὸς ὑπόλογον ποιεῖμαι, id est καταφρονῶ:παρ' οὐδὲν τίθεμαι,nihili facio:μηδὲν τίθεμαι,ὕστερον τίθεμαι, posthabeo Sic ἐν πλούτῳ τὸ εὖ ζῆν τίθεσθαι.In diuitijs ponere fœlicitatem,uel diuitias ad fœlicitatem æstimare. Interdum est uerbum dialecticum, & significat ponere & supponere,hoc est,thesim facere.& differre τὸ αἰτεῖν,sed idem est fere quod λαμβάνειν,& quasi iure suo sumere, hoc est,tanquam confessum uel per se probatum sumere. Sunt & aliæ ex hoc uerbo locutiones,ut θέσθαι πάθος, adoptare, Plut. Τίθεσθαι νόμον, legem ferre & sancire,

Demosthenes. Vnde νομοθετῆν & νομοθεσία. Τίθεσθαι τῶν ἀγῶνα,ædere certamen,Greg unde ἀγωνοθετῆν. Τίθεσθαι τὴν σπουδὴν,Studiosum esse alicuius rei,& de ea laborare, Plut. Τίθεσθαι τὸ χωρίον,pignori accipere,accipere in hypothecam Demosthen.Bud. Com.

Τιθεύω.μ.εύσω.π.ευκα.nutrio. Actiuum ac.

Τιθέω,τιθῶ.inusitate pro τίθημι.

Τιθή.ῆς,ἡ.nutrix.

Τιθήμενος poëtice,pro τιθέμενος.

Τίθημι.μ.ήσω.π.ηκα. uoce actiua idem fere quod τίθεμαι significat.id est pono. Item statuo,æstimo, existimo, constituo.

Item duco & arbitror. Item suppono,hoc est thesim facio & hypothesim.

Dicitur etiam pro eò quod est, esto ut ita sit,do ita esse.Isocr.καὶ τίθημι τοσαυτάκις αὐτὸς.Demosthe.θύσω τίνων ἐγὼ μὴ τοιοῦτος ὢν εἴη τοῦτο.Lucia.in Prometh. τίθεμαι ἄν ἥμιν τὸ χαλεπώτερον. Latini etiam dicunt,fac hoc ita esse. Τιθέναι ψῆφον, τὸ φέρειν ψῆφον,ferre suffragium & sentẽtiam. Budæus Com.

Τιθηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.nutrio, more nutricis ablacto. Actiu.accus.

Τιθήνη.ης.ἡ.nutrix.

Τιθήνησις.ιος.ἡ.educatio,lactatio.

Τιθηνός.ἡ.ὁ.nutritius,educator,alumnus.

Τιθοί.οἱ.malæ,mammæ.

Τιθωνός.ἡ.ὁ. Tithonus.

Τίκτω.μ.τέξομαι.π.τέτοκα.ἀόρ.β.ἔτεκον,à τέκω inusitato.pario. Homerus de uiro dixit ὃν ἄδαναι τέκετο ἵππος. Actiu.accus.

Τιλάω.stercus elido,inquino.

Τιλία.populus nigra,ἄγειρος.

Τίλλω.μ.ιλῶ.π.ιλκα.euello, mordeo, taxo,ἀνασπῶ,ξαίνω,λοιδορῶ. Actiu.

Τιλμὸς,ὁ

Τίλσις.ιος.euulsio.

Τιλτός.ἡ.ὁ.euulsilis.

Τιμαλφέω.μ.ήσω.ω.ηκα.honoro.

Τιμαλφής.ίος.ὁ.pretiosus,splẽdidus,lucidus, illustris,clarus,uendibilis.

Τιμάομαι.multo,& in aliquem animaduerto,litem æstimo.Genit.ut δίκα τοπάντων

τιμῶμαι, decem talentis litem æstimo, condemnandum postulo tanti & curo, Demosthen. Ita τιμῶμαι μοι θανάτου, meipsum morte dignum censeo et fateor, damno me mortis, Aeschin. Et τιμῶμαι θανάτου τῷ φεύγοντι, accerso & postulo capitis reū, Plat.

Vt autem τιμᾶσθαι actoris est, ita ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando nō sit, crimen eleuare conatur, & pœnam sibi æstimat exilius & leuius. Est etiam censeri, id est æstimatis facultatibus in censum redigi. Polyb. ὑπὲρ τὰς μυρίας τιμώμενοι δραχμάς, Supra centum millia æris censi sunt. Aliquando censeri, id est existimatione & clara opinione præditum esse Xenoph. Symp. Est etiam interdum uendentis, quod Latinè indicare dicitur: sicut liceri ementis, Synes. Lucian. pro dignari, dignum ducere posuit: ἃ τὰ δίκαια ἐγίγνετο, τιμησάμενον ἂν ἐμαυτὸν, id est ἀξιώσαιμ' ἄν. Bud. Com.

Τιμάορος. uindex, ultor.

Τιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. prorsus idem cum τιμάομαι, id est condemno, punio, castigo, multo, appretio, honoro. Actiu. accus.

Τιμή. ῆς. ἡ. honor, pretium, pœna, ultio.

Τιμηλής. ἐς & ὁ. cautus, εὐλαβῆς.

Τιμήεις. υτος. ὁ. pretiosus.

Τίμημα. ατος. τὸ. damnatio, condemnatio, æstimatio litis, supplicium, pœna. Vnde τὸ γιγνόμενον τίμημα. iudicatum quod ius poposcerit æquitasq; suaserit, Demost.

Et ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnam, actionem pœnarum intendere. Sic ἐπιγράφειν τίμημα. Latini irrogare multam dicunt, hoc est, postulare ut damnetur à iudicibus, & in eum animaduertatur aliqua pœna. Est enim accusatoris etiam pœnam irrogare, & litem æstimare.

Aliquando τίμημα est census. Vnde πρῶτον, δεύτερον, τέτορ τίμημα, quæ sunt classes: & οἱ ἐν τῇ τιμήματι, quos Romani classicos appellarunt. Dicuntur quoq; τιμήματα facultates, copiæ. Bud. Com.

Τιμήορος. ὁ. ὁ. adiutor.

Τιμησλκῶ, pro τιμησκῶ. Hesych.

Τιμήσαντο. honorarunt.

Τιμήσασθαι. honorare.

Τίμησις. ιος. ἡ. idem quod τίμημα, hoc est multa & supplicij & litis æstimatio, et animaduersionis modus, pœna, supplicium. Item census & honoris delatio. Bud. Com.

Τιμητέα. ἡ. τιμή.

Τιμητέος. ᾶ. ὁ. honorandus.

Τιμητής. οῦ. ὁ. censor, æstimator bonorum, ὁ προέχων τιμώμενος, sicut ἐπιτιμητής, ὁ ὕστερον.

Τιμητία. ας. ἡ. censura.

Τιμητίας. ου. ὁ. censor.

Τιμητικός. ῆ. όν. censorius, honorarius.

Τιμητόν. idem quod τίμημα, Demosthe. Budæus Com.

Τιμήσω. μ. ώσω. π. ωκα. pignero.

Τίμιον. ου. τὸ. punitio, pretium, præmium.

Τιμιοπώλαι. pollinctores.

Τίμιος. α. ὁ. pretiosus, honorandus.

Τιμυλκῶ, peto, decipio, τιμιλῶ αἰτῶ uel πλῶ τιμιλῶ ἕλκω, τουτέστι τιμῶ.

Τιμοῦχος. ε. ὁ. honestus, potens, maximus, honorandus, dux potentissimus.

Τιμοκρατία, &

Τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à censu magistratus creantur, inquit Aristot.

Τιμοκρατικός. ῆ. όν. ambitiosus.

Τιμορέομαι. μ. ήσομαι. π. ηκα. &

Τιμωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. punio, crucio, uindico auxilior, sicut ἀμυέομαι, & ἀμύομαι. Datiuo iungitur. ut τιμωρῶ σοι, ulciscor iniuriā tibi illatam uel mortem. Constituitur etiā cum ὑπὲρ, ut τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ubi ἐν φονίᾳ subintelligitur, apud Ly. Hoc Cice. pœnas persequi hominis cæsi uocat, & pœnas expetere. Dicitur etiam parentare homini cæso metaphoricè, ut apud eūdem, Litemus igitur Lentulo, parētemus Cethego, reuocemus eiectos. Dicimus etiā τιμωρῶ σε καὶ τιμωρεῖσθαί σε, pro κολάζω. Budæus Com.

Τιμωρία. ας. ἡ. supplicium, ultio, propulsatio, auxilium.

Τιμωρίτικός. crudelis, difficilis in condonandis maleficijs, seuerus, cupidus ultionis.

Τιμωρός. ῆ. όν. adiutor, ultor, ultionis persecutor.

tor. Synes. sic appellat dæmones hominibus infestos, quasi βασανιστάς.

Τίν. tibi, aliquem. Doricè.

Τίνα τρόπον. quo modo.

Τιναγμός. ῦ. ὁ. concussus.

Τιναικτοπήληξ. ηκος. ὁ galeam quatiens.

Τιναιτόμυρος. ᾶ. ὁ. agitatus.

Τινάσσω. μ. ξω. ξα. ξαμαι. quatio. Actiu. accus.

Τινθάλεος. feruidus, διάθερμος.

Τινθός. uenter, uas. πᾶν χώρυμα, κύτος.

Τίννυω, uel τίνυμι. μ. ύσω. π. υκα. reddo, pendo, ut τίνυμι δίκην, pendo pœnas.

Τίνυμαι. punio, ulciscor, τιμωροῦμαι, ἀπαιτοῦμαι, ἀποδίδομαι.

Τίνω. punio. Item ἀποδίδωμι, soluo, pœnas pendo.

Τίπτε. cur. syncopa est pro τίνοτε. Sic τιδήποτε, ecquid.

Τίς. τεῦ τίνος. ὁ, ἡ. quis? τὶς, τινὸς, aliquis. Accipitur ἀντὶ τοῦ μέγας, hoc est, οὐ τῶν τυχόντων ἐσι, non unus quiuis. Sic Cicero, Meā ut facis, uelis esse aliquem. Τί uero ὀξυόμενον sic accipitur ut quid interrogatiuum. Demosth. τί νόμῳ καὶ βασάνῳ. Quid legi cum quæstione? Τὶ interdum ex superuacuo additur. Sic. Terent. Subtrisis uisus est esse aliquid. Interdū τὶς ἀντὶ τοῦ ποῖός τις. Demosth. τὶς ἐγὼ πρὸς τὸν συμβάντον τας ἀνθρώπους, ἢ πρὸς τὰς διομολογίας. ἀμὶ. Cicero id per qui dixit, Xenophon Socraticus quī uir & quantus? Et τὶ etiam ἀντὶ τοῦ οὐδέν. Demosth. καὶ τὶ κακὸν ὑπομένοντων, Nihil non mali patientibus. Πᾶς τις, unusquisq. Παντὶ τῷ, ἀντὶ τοῦ ἑκάστῳ, καὶ παντὶ τινί. Bud. Com.

Τίς δήποτε; quis tandem?

Τίσις. ιος. ἡ. pœna, ultio, punitio.

Τισιφόνη. ης. ἡ. Tisiphone una furiarum.

Τιτάνομαι. calce oblino, & sicut

Τιτάνω. μ. ανῶ. tendo, extendo, traho, pello.

Τίτανος. ε. ὁ. Titanus mons Thessaliæ, à candore dictus.

Τίτανος. ε. ὁ. calx, gypsum.

Τιτανωτός. ῆ. όν. calce oblitus, gypsatus.

Τίταξ, clarus, præses, rex.

Τιτάω. priuo, τιτάω.

Τιτλών. regina.

Τιτθή. ῆς. ἡ. nutrix.

Τιτθίον. ου. τὸ. mamma.

Τιτθός. idem.

Τιτθί. ῆ. auia, matertera.

Τιτίζω. titissare, est uocem edere more passerculorum & aliarum auium.

Τιτίω. honoro.

Τίτυι. dicuntur columbæ ex passerum salacitate, qui solent τιτίζειν.

Τιτράω, &

Τιτράω. μ. άσω. π. ακα. perfero, pertundo.

Τιτρώσκω. μ. τρώσω. π. τέτρωκα. uulnero. Actiuum accus.

Τιτυβίζω. μ. ίσω. π. ικα. garrio. Hirundinum est, cum uocem edunt: aut perdicum quorūdam, sicut cæteri postea dicuntur κακκαβάζειν, quo etiam Latini utuntur.

Τιτύζω. idem.

Τίτυρος. ε. ὁ. satyrus, aries maior, calamus: τιτύρας autem auis species est.

Τίτυς. pullus, auicula.

Τιτύσκομαι. obseruo, tendo, collimo, in scopū intentus sum, paro.

Τιτώ. ῆ. μία.

Τιφαία. latibulum ferarum.

Τίφυ. ης. ἡ. blatta quæ & σίλφη. olyra.

Τίφιον. auis palustris.

Τίφος. humectus locus. Et τῖφος, ὕλος.

Τίω. μ. ίσω. π. ικα. honoro, soluo, id est satisfacio, ulciscor, uindico, sicut τιμάω. Act. acc.

Τ Λ.

Τλάθυμος. ε. ὁ. laborum patiens.

Τλᾶθι, & τλῖθι. tolera.

Τλαιπαθής. miser, laboriosus.

Τλάμ. άντος. ὁ. tolerans.

Τλασίφρων. ονος. ὁ. patiens.

Τλάω. μ. τλήσω. π. ηκα. tolero, audeo.

Τλεγγίς, uel σλεγγίς. ίδος. pecten, κτενίον.

Τλήθυμος. ε. ὁ. forti animo præditus.

Τλημαθέω. miser sum, laboro.

Τλημανθάνω. assuesco miseriæ.

Τλῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. tolero. Actiuum accusatiuo.

Τλημονέσταζι. laboriosi.

Τλημοσύνη. ης. ἡ. patientia.

Τλήμων.ονος.ὁ.miser,patiens,audax,constans.
Τλῆναι.ausum fuisse.
Τλημοσύνη.ας.ἡ.miseria,patientia.
Τλημαθὴς.ἐος.ὁ,ἡ.miser,laboriosus.
Τλησίπονος.ε.ὁ.laboriosus,audax.
Τλῆσις.patientia,audacia.
Τλῆτε.ferte,sustinete.
Τλητικῶς.patienter ὑπομονητικῶς.
Τλητός.ὴ.ὸ.tolerabilis.

ΤΜ.

Τμάγεν.separati sunt,dissecti sunt.
Τμάσσω.μ.άξω.π.αχα.scindo.Actiu.accus.
Τμήγης.ε.ὁ.arator.fossor.
Τμῆγος.scissio.sulcus.
Τμήγω.μ.ξω.seco,diuido.poëticum.
Τμήδην.festinanter.
Τμῆμα.ατος.τὸ.particula,cæsura.
Τμῆσις.ιος.ἡ.sectio,scissio,diuisio,clades belli:& figura cum dictiones compositæ diuiduntur,id est tmesis.
Τμητικός.ὴ.ὸ.acutus.
Τμητός.ὴ.ὸ.insciſibilis,κοπλός.
Τμῶλος.ε.ὁ Thmolus mons Lydiæ.

ΤΟ.

Τό.articulus præpositiuus generis neutri. Nunquàm patitur apostrophen,sed tantũ synalœphen cum sequenti uocali, α quidẽ in α,ει uero uel ο,in ὲ diphthongum,ut τἀληθὲς,τὄπος,τοὔνομα.
Τὸ ἀνάπαλιν.è diuerso.
Τὸ ἀπ' ἐκείνης.iam ex illo tempore.
Τὸ ἀπὸ ζύγου,καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἁλὸς.deinceps.
Τόγ' ἐς αὐτὸν.quod ad ipsum attinet,pro sua uirili. Sic
Τόγ' ἐπ' ἐμοί.quod ad me attinet. Lysias, τόγ' ἐπ' ἐκείνῳ ἐὰν,ἀσώθης. Et quantum in eo fuit seruatus es.
Τόγε ἧκον.quoad eius fieri potest.
Τόδε.ἀντὶ τοῦ γε.
Τόδε,& τοδί.hoc,huc.
Τὸ δ' ὅλον.ad summum.
Τὸ δ' ἔπειτα.posiremo.
Τὸ δοκεῖν.secundum opinionem,iuxta apparentiam.
Τὸ ἅλατον.salsum.

Τὸ ἐμόν.quod ad me pertinet.
Τὸ ἔναγχος.nuper.
Τὸ ἐπὶ ποσίν.id quod ad pedes est,hoc est præsens est,siue quod instat.
Τὸ ἐξ ἀρχῆς.ab initio.
Τὸ ἐπίπαν,& τοὐπίπαν.ut plurimum,in uniuersum.
Τὸ ἔσχατον.denique,extremo.
Τὸ ἑφεξῆς.sequela,series.
Τὸ ἧκον ἐς ἐμέ.quod ad me pertinet.
Τὸ ἡμέτερον.dicunt pro nos,aut nostra ratio
Τὸ καταρχάς.ab initio.
Τὸ κατ' ἐμέ.quantum in me est,pro uirili parte,mea ratio,meum consilium,propositum quod & τὸ ἐμὸν dicitur. Sic τὸ κατ' αὐτὸν,pro uiribus suis, quantum in illo erat.
Τὸ λοιπόν.in posterum,deinde,de cætero.
Τὸ μακράτερον.ad summum.
Τὸ μεταξύ.interea,interuallum.
Τὸ μὲν,& τὸ δέ.idem quod τὸν μὲν & τὸν δέ, de quo infra.
Τὸ μὲν ἐμόν.quod ad me attinet.
Τὸ μὲν ὅλον.in summa.
Τὸ νεῦ ἐὲν,&
Τὸ νεῦ ἔχον.τὸ ἐν τῷ παρόντι,nunc.Τὸ νεῦ ἐὲν tamen aliquando abundat in oratione.
Τὸ ὄντως.reuera.
Τὸ ὅ ἕνεκα.finem significat,hoc est actum.
Τὸ πάλαι.quondam.
Τὸ πάλαι ὄνομα.nomen antiquum.
Τὸ παλαιόν.olim.
Τὸ παρὰ νόμων.id quod est contra leges.
Τὸ παράπαν.omnino.
Τὸ παραυτίκα.continuò,è uestigio.
Τὸ πλέον δή.potissimum uero.
Τὸ πλέον ἢ.magis quàm,plus quàm.
Τὸ πρὸς ἀνδρῶν.locutio est compendiosa. Sub intelligitur enim γένος,ab agnatis,quòd ad agnatos pertinet.uide πρός.
Τὸ σὸν μέρος,pro τὸν σὸν ὀργιόν.
Τὸ σύμπαν.ad summum.
Τὸ τί.propter quod.
Τὸ τὶ ἐὸν ἐὲν.apud Aristote.est substantia.Budæus Com.
Τὸ τῷ λόγῳ.ut est in prouerbio.
Τὸ τυχόν.paululum.

Τόθι.ubi.
Τοί.tibi,illi:pro σοὶ Doricè.οἱ ἐκεῖνος,ὅτοι,οἵτινες. Est quoq; coniunctio completiua,& enclitica.Bud.Com.
Τοιαῦτα.huiusmodi,pro τοιαῦτα.
Τοίγαρ.pro τοιγαροῦν.
Τοιγαροῦν.igitur,unde,ergo,itaq.
Τοιγάρτοι.ergo,proinde,igitur,quocirca, atqui.
Τοῖδε.cæteri,hi.
Τοιθορύσσω.μ.ύξω.π.υχα.moueo.
Τοίνυν.interdum in assumptionibus ponitur pro atqui,at,cæterum,sicut ἀτὰρ & μήν. Interdum est coniunctio collectiua,& significat proinde. Aliquando igitur,licet non sit collectiuum. Ponitur & pro μέντοι,δέ τε. Interdum τοίνυν, παραπληρωματικὸν est,sicut uero Latinis. Ἔτι τοίνυν, iam uero,atq; etiam. Οὐ τοίνυν,neq; uero. Ὅτι τοίνυν,quod uero,& quod autem: uel itaq; quod. Τοίνυν ἄλλων,cæterum. Budæus Com.
Τοῖς πᾶσι.præsentibus.
Τοῖος.α.ὁ.&
Τοῖόσδε.talis,τοιοῦτος.
Τοῖσδεσι Ionicè.pro τοῖς.
Τοῖχος.ε.ὁ.paries,murus.ἀπὸ τεύχω.
Τοιχωλιφάτωρ.ορος.ὁ.prædo,τοιχωρύχος.
Τοιχωρυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.furor,fodio parietes.
Τοιχωρυχος.ε.ὁ.fur,effractor parietum.
Τοίως.fortiter,pulchrè,exactè.
Τόκα.tunc:pro τότε Doricè.
Τοκάς.άδος.ἡ.fœta,genitrix, caduceus, culter.
Τόκεν.propterea,διότι ἐν.
Τοκεύς.έως.ὁ.parens,γονεύς.
Τοκετός.ε.ὁ.partus.
Τοκιζόμενος.ὁ.fœneratus.
Τοκιστής.ε.ὁ fœnerator.
Τοκογλύφος.idem.
Τόκος.ε.ὁ.usura,partus,γέννησις.
Τοκοφορεῖν.fœnerari,usuram facere.
Τόλμα.ης.ἡ.audacia.
Τολμάω.μ.ήσω.π.ηκα. audeo. Interdum sustineo,hoc est,quippiam graue in animũ induco et mihi impero,Dinarcho κατὰ Δημοσθ.& Isocr.τίς γὰρ ἐκετεύσεν ὑμᾶς.Sic Quintil.Sed non sustineo conscius esse mihi.Ponitur & pro καρτερῶ,ὑπομένω.Odyss.αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν,&c.Bud.Com.
Τολμήεις.ήεντος.ὁ.τολμητίας.
Τόλμημα.ατος.τὸ.audacia,facinus, molestia, strenuitas.
Τολμηρός.ὰ.ὸ.audax,temerarius.
Τολμηρώτατος.audacissimus, confidentissimus.
Τολμητής,&
Τολμητίας.ου.ὁ.temerarius,audax, contumax.
Τόλυξ.membrum pudendum.
Τολύπευμα.ατος.τὸ.collectio, & de lana bene laborata dicitur.
Τολυπεύω.πεύσω.π.ευκα.bene tracto,guberno,dispono,fatigor,laboro,excogito.
Τολύπη.ης.ἡ.lana bene laborata.
Τόμα.forceps.
Τομάω.μ.ήσω.π.ηκα.desydero:proprie sectionem.Actiu.accus.
Τόμιοι.quatuor dentes anteriores. ἀπὸ τοῦ τέμνειν,id est,secando, qui etiam διχασῦρις, & κτένες dicuntur.
Τομεύς.έως.ὁ.sector,castrator.
Τομή.ῆς.ἡ.incisio,sectio.
Τομικὸν.ῆς.ἡ.restis,& funiculus apud Vitruuium.
Τομίας.α.ὁ.uerres,euiratus.
Τομίς.ίδος.ἡ.forfex.
Τόμος.ε.ὁ,ἡ.incisio,sectio.Item charta,uolumen.ἀπὸ τοῦ τέμνειν,id est,secando,quòd excidatur è pellib.animantium.
Τομός.ὴ.incisus,& instrumentum ferreum quo aliquid secatur.
Τόμυρις.ἡ.Tomyris,regina Scytharum.
Τομώτερος.α.ὸ.acutior. Si decus sermonis pateretur(inquit Valla)posset transferri incidentior seu amputantior. Interpes in epistola ad Hebræos penetrabilior uertit. Deductũ est à uerbo τέμνω seco siue incido
Τὸν.pro τοῦτον,καὶ ὅν.
Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον.eodẽmodo.

Τονᾶος ῥόμβος. ὁ ἰκμερός.

Τονθορίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ τονθορύζω. susurro, immurmuro sub lingua: ut solent serui, quando à dominis uapulant uel obiurgantur.

Τονθορυσ. ύ. ῆ. strepitus, uox.

Τόνος. ὁ. firmitas, contentio, tonus, concentus, ἡ τῆς φωνῆς τάσις, uigor in picturis: id quod splendorem Latine dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in stomachi lateribus, & funes lecti.

Τονόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, roboro. Actiu.

Τόξα. τὰ. arcus. Pluraliter ferè utuntur græci: & comprehendit aliquando sagittas & pharetram cum arcu.

Τοξάζομαι. τοξεύω.

Τόξευμα. ατος. τὸ. sagittatio, sagitta.

Τοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sagitto, iaculis peto.

Τοξικὴ. ῆς. ἡ. ars sagittandi.

Τοξικόν apellatum uidetur (ut scribit Aegineta) quòd eo à Barbaris inficerentur sagittæ, quæ τοξεύματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata.

Τόξον. ου. τὸ. arcus, telum.

Τοξοσυνιᾶν τὰς ὀφρῦς. supercilia contrahere, tetricum esse.

Τοξοσύνη. τοξική.

Τοξότης. ου. ὁ. sagittarius.

Τοξοφόρος. ου. ὁ. arcitenens.

Τοπάλιον. lapis pretiosus: sic dictus ἀπὸ τοῦ τοπάλαν τὸ ζητεῖν, quòd multo studio quæratur. Est & insula rubri maris, quòd obscuris tempestatibus à nauigantibus semper quæreretur.

Τοπάλω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, suspicor. Et Troglodytarum lingua, quæro. Actiuum accus.

Τοπαρχία. ας. ἡ. territorium.

Τοπαστέον. coniciendum.

Τοπεῖν. ὑπονοεῖν.

Τοπεῖον. funis.

Τοπίκα. τὰ. arma nauis, funes. Hinc quidã apud Latinos topiarium opus deducunt, cum plantæ funium modo flexiles & sequaces in quaslibet formas ducuntur.

Τοπικός. ἡ. ὁ. localis.

Τοποθεσία. ας. ἡ. descriptio loci.

Τόποι. οἱ. loci muliebres.

Τοπομαχέω. μ. ήσω. π. κα. per locos pugno nõ aperta acie. Neutrum absol.

Τόπος. ὁ. locus.

Τόπω. loco & uice.

Τοπῶ. πάλω, conijcio, quæro, locos habeo è quibus argumenta peti licet, unde topica altera pars dialecticæ.

Τόρβιλος. ὁ. querulus, delator, contentionis cupidus.

Τόργος. ὁ. uultur apud Siculos.

Τορεία. ας. ἡ. sculptura, tornatio.

Τόρευμα. ατος. τὸ. toreuma, id est, opus torno factum.

Τόρευσις. τορεία.

Τορευτής. tornator.

Τορευτός. ἡ. όν. tornatus, laboratus.

Τορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. orno, sculpo, laboro, torno conficio, τορνεύω.

Τορέω. μ. ήσω. π. κα. ferro transfigo, τυπῶ. Actiuum accus.

Τόρμη. ης. ἡ. repagulum, cibus.

Τορμίς. domina, regina.

Τόρμος. ου. ὁ. modius rotæ, in quo uoluitur axis.

Τορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. τορεύω, sculpo. Neutrum accus.

Τόρνευμα. scobs, ramentum.

Τόρνος. ου. ὁ. tornus, hoc est, instrumentum quo uasa detornantur, siue cauantur.

Τορνόω. μ. ώσω. π. ωκα. circunscribo aliquid circulo, rotundum facio.

Τόρονη. ης. ἡ. cochlear quo olla mouetur.

Τορός. penetrans, uehemens, altus: & de uoce dicitur.

Τόρος. instrumentum fossorium.

Τορύνη. ἡ. regio apud Aristotelem.

Τόρως. grauiter.

Τορῶς. manifestè, exactè.

Τοσαυτάκις. toties.

Τοσαύτη. ης. ἡ. tanta.

Τοσαχῶς. tot modis.

Τόσον, &

Τοσόνδε, & τοσονδί, tantum, paululum.

Τόσος

Τόσος. η. ον. tantus.

Τοσσῶδη. uenerari.

Τοσσάκις ὕστερον χρόνοις. tanto post tempore.

Τοσσῆδε καθόσον. hactenus, quatenus.

Τοσσοῦδε ὅσον. hactenus.

Τοσσῶδε. ἀντὶ τῆ τοῦτο.

Τοσοῦτος. η. ον. tantus, tot.

Τόσσῳ μᾶλλον τι. tanto magis.

Τῆτο μὲν & τῆδε δὲ. partim.

Τότε. tunc, ἔπα.

Τότε δὴ τέλος. tum demum.

Τοῦ. capitur quandoq; pro cuius, sed cum alicuius significat, encliticum est.

Τοῦ δὲ τοῦτο ποιήσει. pro διὰ τί.

Τοῦδε. sic.

Τοὔλοιπον. deinceps, posthac, in futurum, postea.

Τῆ χάριν. qua de causa.

Τοὐλάχιστον. saltem.

Τἐμόν. meum.

Τἐμὸν μέρος. pro uirili parte.

Τἐμοῦ. τὸ. pro τὸ ἐμοῦ.

Τἐναντίον, præposterè, ex diuerso.

Τοὔνεκα. propterea, τέτου ἕνεκα.

Τοὔνεκα ταῦτα: quorsum hæc?

Τεμιόντος. pro τῆ μέλλοντος, τῆ τυχόντος.

Τοὐντεῦθεν. deinde.

Τοῦπος. pro τὸ ἔπος.

Τοὔργον. pro τὸ ἔργον.

Τὸν. ἀντὶ τῆ οὗς, & ἀντὶ τῆ τότους.

Τοὺς ἐν ἡλικίᾳ. uocabant ad bellum per ætatem idoneos.

Τέλαιον. extremum, maximum.

Τόνας. pro τοὺτας Doricè.

Τουτί Atticè, &

Τοῦτο. hoc.

Τοῦτο γὲν. id demum.

Τῆτο μὲν, τοῦτο δὲ, partim & partim, uel nunc nunc, cum & tum, simul & simul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis casibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter construitur in hac significatione. Demosthen. τῆτο μὲν οὖν τοίνυν θαυμάσιον τὸν μετ' ἐκφάνου, πῶς ἂν ἀδικοίης, ἐὰν ἀφέλῃς τὸν ἀτέλειαν. τοῦτο δὲ ἀρχεῖον καὶ παρακάθιον οἱ Βυζάντιον παράδοσις, Simul enim Thasios, simul Archebium iniuria afficietis. Idem significat τὸ μὲν, τὸ δὲ, uel τὸ μέντοι, τὸ δέ τι. Bud. Com.

Τόφρα poëtice. interim, tandiu, aliquando, tunc, ὄφρα.

Τραβᾶιος. ᾶ. ον

Τραβέα. ας. trabea, genus uestis. Dionysius libro 2. τηβέννας ἐκπεπορπημένοι πλατείαις φύρεσι φοινικοπαρύφοις ἃς καλοῦσι τραβέας, Togas annectentes fibulis circũdistinctas purpura, subtegmine puniceo, quas trabeas uocant. Bayf.

Τραβίτης. ὁ νέων.

Τραγαναί. αἱ. hircenæ, genus quoddam caprarum sic uocatum.

Τραγάω. hircesco, τραγίζω. Histor. libro cap. 19. ἀφ' ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους ὅταν μὴ φέρωσι τραγᾶν καλοῦσι.

Τραγεῖν. comedere, τρώγειν.

Τράγεος. ου. ὁ. hircinus.

Τραγέη. ης. ἡ. pellis hirci.

Τραγέλαφος. ου. ὁ. animal hirco & ceruo simile, tragelaphus.

Τραγεῖ. τραγέη.

Τραγήματα. τὰ. bellaria, id est, secundæ mensæ. ἀπὸ τρώγω, cuius ἀόρ. β. est ἔτραγον.

Τραγίζειν. olere hircum, uocem edere instar hircorum.

Τραγικὸν πάθος. miserabilis calamitas.

Τραγικός. ἡ. ὁ. hircinus, tragicus.

Τραγικῶς. tragicè.

Τράγιον. genus fruticis.

Τραγικώτατον. τὸ. tragœdijs maximè celebratum.

Τραγισής. sacrilegus.

Τραγοδιδάσκαλος. ου. ὁ. qui tragœdiam recitat.

Τραγομάσχαλος. ου. ὁ. hircosus, qui uirus alarum olet.

Τραγόπωγον. ου. barbula hirci.

Τραγοειγανίτης οἶνος. ex hircina origano confectum uinum.

Τράγος. ου. ὁ. hircus. παρὰ τὸ τρώγω, πολύφαγος γάρ. uel παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν. Item omnis graueolentia, in primis quæ sub-

alis sentitur.

Τραγοσκελής.ίος.ὁ.Panos epithetum, hircina habens crura.

Τραγῳδάειον.ε.τὸ.trogœdiola.

Τραγῳδέω.μ.ίσω.π.ηκα.cano, deploro, ostento, tragœdias scribo.

Τραγῳδία.ας.ἡ.tragœdia. Polyb. de religionibus Romanorum loquens, uocat hoc nomine admirationem & terrorem religionis iniectæ populo ab Auguribus & Pontificibus. ἀπὸ τῆς τραγῆνος τοῦ βαρέως βοᾶν.

Τραγῳδικός.tragicus, ἐμπαθής.

Τραγῳδός.ὁ.tragœdus.

Τραϊτάϊζω.dealbo, paro.

Τραϊτόν.ὁ.τὸ.cera quæ facta est alba.

Τράλλις.ἄ. Trallis urbs Lydiæ, iuxta Meandrum fluuium, quæ prius Anthea uocabatur.

Τραμός.ὁ.ἡ.amarus.

Τράμις.podex, ὁ πρωκτός.

Τράμπις.ιος.ἡ.nauicula ad traïciendum.

Τρανής.ίος.ὁ,ἡ.&

Τρανός.ού.ὁ.integer, adultus. Item uerus, manifestus, clarus, planus, perspicuus & disertus.

Τρανῶδη.τὸ καταλάμπειν.

Τρανῶ.planum facio, declaro, illustro, & ἐκφαίνω.

Τρανῶς ὁρᾶν.perspicuè uidere.

Τραυότερον.magis perspicuum & clarius.

Τρανωτικός.explanator.

Τραπέζα.ης.ἡ.mensa, quasi τετράπεζα, ἀπὸ τῶν τέσσαρων ἰσαμοίρων.

Τραπεζίτης.ου.ὁ.mensalis. Sic uocat Plutar. eum qui diuerticuli cibiq; causa diligit amicum, non ex animo quem & αὐτολίκυθον uocat.

Τραπεζίτης.ίος.ὁ.idem, conuiuia, parasitus, catellus domesticus.

Τραπέζιον.ε.τὸ.abaculus, & figura quadrangula, inæqualibus duobus oppositis lateribus, aliis uero æqualibus.

Τραπεζίτης.ε.ὁ.numularius, monetarius, mensarius.

Τραπεζιτικὰ γράμματα.rationes mensæ & argentariorum.

Τραπεζοκόμος.ὁ.ὁ.&

Τραπεζοποιός.ὁ,structor, qui mensam curat, & ad eam spectantia: οὐχ' ὁμάγδρος (inquit Hesych.) ἀλλ' ὁ τῆς τόσεως περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελόμενος.

Τραπεζοφόρος,&

Τραπεζώρ.ὁ.ἡ.sacerdos Mineruæ sacris præposita, ornans, parans & omnia.

Τραπηλίζω.μ.ίσω.π.ικα.subinde muto.

Τραπελός.ὁ.ὁ.mutabilis.

Τραπέω.μ.ήσω.π.ηκα. calco uuas in lacu.

Τραπητής calcator uuarum.

Τραπητός.ὁ.uinum.

Τραχὺς.asper, τραχύς.

Τρασιά.ᾶς.ἡ.locus ubi siccantur ficus & casei.

Τραυλίζομαι,&

Τραυλίζω.μ.ίσω.π.ικα.balbutio, titubo, torta lingua sum. Neut. absol.

Τραυλισμός.ὁ.ὁ.balbuties.

Τραυλός.ὁ.ὁ.balbus, blæsus.

Τραυλότης.ητος.ἡ.blæsitas. Aristot. Probl. ἢ μᾶλλον ὅταν τραυλότης, τῷ γράμματός τινος μὴ κρατεῖν.καὶ τοῦτο οὐ τὸ τυχόν. ἢ δι' ψιλότητα τῷ ὀξάραν τι ἢ γράμμα ἢ συμβλύ. ἢ διὰ ἀνοφωνία ἀπὸ τοῦ μὴ λιᾶσθαι ταχὺ σαφῶς πρὸς τὸ ἕτερον συμβλὺν πρὸς τὸ ἕτερον.uide βλαισός.Bud.Com.

Τραῦμα.ατος.τὸ.uulnus.

Τραυματίας.ου.ὁ.uulneratus,

Τραυματικός.ὁ.ὁ.uulnerarius, aptus sanandis uulneribus.

Τραυματιοῦσθαι.uulneratũ esse apud Thucydidem, pro τρωθῆναι.

Τραύξανα.τὰ.quæ ex præsepi decidunt, & quæ iumentis ex pabulo reliqua fiunt. Item spinosa quædam, & ligna arida.

Τράφακος.τροφαλίς, coagulum, caseus recens

Τραφερή.ῆς.ἡ.terra arida.

Τραφερός.ὁ.ὁ.siccus, compactus.

Τράφηξ.ηκος. tabula qua panis ad furnum fertur, labium nauis, in quo scalmi ponuntur, lignum.

Τραχεῖα.fistula, per quam fluit spiritus ab ore ad pulmonem. Gel. lib. 17. cap. 8.

Τραχέως.ἀνδρέως.

Τραχηλιᾶω,&

Τραχηλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.timidus sum aperio, superbio, extollo ceruicem, aduersor.

Τραχηλίζω.μ.ίσω.π.ικα. diuido animal per spinam, iugulo, resupino, salto, διχορομῶ.

Τράχηλος.ὁ.ὁ.collum, spina à uertice ad finẽ, ceruix, spondylus. παρὰ τὸν τραχύτητα.ὁ αὐχὴν γάρ. uel παρὰ τὸ τραχεῖς κλῆρος ἔχειν.

Τραχύω.μ.υνῶ.π.υνα.asperum facio.

Τραχύς.ίος.ὁ.asper, scaber, durus. Vnde τραχὺς ὀργιλώδης.iracundus.

Τραχυσμός.ὁ.ὁ.&

Τραχύτης.ητος.ἡ. asperitas.

Τραχυφωνία.ἡ.asperitas uocis.

Τραχύδης.ους.ὁ.ἡ.asper, durus.

Τράχωμα.ατος.τὸ.palpebrarum scabritia interior.

Τραχὺρ.ῶνος.ὁ.locus saxosus.

Τρεῖβλος.ὁ.balbus.

Τρεῖς.tres, hi & hæ.

Τρέμω.tremo, timeo.

Τρέπομαι.fugo, in fugam uerto, καταβάλλω. Est etiam eò redigor, eò descendo. Inde ἑτέραν τραπέσθαι, aliam uiam ingredi, aliã rationem rei peragendæ instituere. subintelligitur enim ὁδός.Bud.Com.

Τρεπόμενοι.οἱ.fugientes.

Τρεπτός.ὁ.ὁ.uertibilis.

Τροπὴ.conuersio, τροπή.

Τρέπω.μ.ψω.π.φα.uerto, muto, persequor fugio ex timore. Actiu.accus.

Τρέσαν.deterriti sunt, fugerunt.

Τρέστης.ου.ὁ.timidus.

Τρέφομαι.augeor, uegetor.

Τρέφω.μ.θρέψω, ad differentiam τοῦ τρέψω à τρέπω.ω.φα.nutrio. Actiu.accus.

Τρεχέλεπνοι.apud antiquos uocabantur, qui cunctantius & lentius ad conuiuium ueniebant: κατ' ἀντίφρασιν (ut apparet) cessatoribus celeritatem tribuentes.

Τρέχνος.ου.ὁ. truncus, planta, ramus, germen.

Τρέχω.μ.δραμοῦμαι.π.δραμήκα.ἀόρ.β.ἔδραμον.curro. Neut. absol.

Τρέω.μ.τρέσω.π.ηκα.timeo, fugio. Actiu.

Τρέω.μ.ήσω.ω.ηκα.τὸ τρέπω.

Τρηχαλέος.fractus.

Τρηχύς.leuis, timidus, celer, paruus.

Τρῆμα.ατος.τὸ.foramen, ὀπὴ, τρύπημα.

Τρηματώδης.ους.ὁ,ἡ.foraminosus.

Τρήπω.μ.τρήψω.π.ηφα.perforo. Actiuum accusatiuo.

Τρήρων.ονος.ὁ. columba, sic dicta à timiditate.

Τρῆσις.perforatio.

Τρήσκοι.ceremoniæ.

Τρητός.ὁ.ὁ foratus, tessellatus.

Τρηχύς.τραχύς.

Τρία ἡμιμνᾶα.sesquimina, id est, tres semiminæ.

Τρίαινα.ης. ἡ.tridens.

Τριαινατήρ.ῆρος.ὁ.agricola, qui tridente utitur.

Τριακάς.άδος.ἡ.trigesima dies mensis, quam pluraliter quoq; τριακάδας uocant. Accipitur pro mense apud Atticos.

Τριάκις.ter Laconicè.

Τριακονθήμερος.qui habet triginta dies.

Τριάκοντα.triginta.

Τριακοντατής.ίος.ὁ,ἡ.trigennis. Sciendum quod cum ætatem signat, acuitur: cum tempus, penacuitur.

Τριακοντούτης. Atticè idem. Τριακοντούτιδας Aristophan. scorta uocat, & κατατριακοντουτίσαι, cum scortis rem habere.

Τριακόντερος.ὁ. nauis triginta remorum.

Τριακοντώρυγα.τὰ. triginta aullos habẽtia.

Τριακόσιοι.οἱ.qui sunt primi census.

Τριάς.άδος.ἡ. trinitas, numerus ternarius.

Τριάσω.uinco. Sumptum ab athletis, apud quos uictoria in triplici certamine sita erat, & τριαχθῆναι, ter uinci.

Τρίβακον.ου.τὸ. lacerum pallium, trita laterna.

Τρίβακοι.qui uitam inutiliter terunt, ἢ γὰρ τῆς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι.

Τρίβανον.lecythus, uas, in quo aliquid teritur, cochleare. Inde ἀλετρίβανον.

Τριβάρβαρος.ὁ.barbarismus.

Τειβή.ῆς.ἡ.mora,exercitium,διατειβή.

Τειβολικτράπελα.τὰ. compositadictio ἐκ τῆ τειβόλε,& ἐκ τραπέλου,& pro duris inconditis,& nihili rebus usurpatur ab Aristophane in Nebul.

Τείβολος.ου.tribulus,instrumentum bellicum.

Τείβος.ε.ὁ.semita,callis.

Τείβροχ&.ter madefactus.

Τείβω.μ.ἴψω.π.ιφα.tero,differo,moror.Actiu.accusf.

Τείβων.ωνος.ὁ.uestis lacera,pallium,frugalis,rudis,ἔμπειρος,ueterator.

Τειβωνεύομαι.differo,procrastino,τριχάζω.

Τειβώνιον.ε.τὸ.uestis attrita.

Τειβωνοφοεία.ας.ἡ.uestis uilis gestamen.

Τειβωνοφόρος.ε.ὁ. lacera & attrita ueste indutus.

Τειβωνοφορῶ.gestare pallium.

Τειγήρων. qui treis ætates uixit,ueluti Nestor,hoc est nonagenarius.

Τειχόω.sepio,cingo.

Τείηλα.ης.ἡ.mulus piscis,& nomen loci.

Τείηλλωπος.ε.ὁ.perfectus,habens treis oculos nam γλαὼξ pupilla oculi dicitur. ἀξιοθέατος,καὶ ποσῶς γλαὼξ ἄξιος.

Τειγλαῶχιν.ινος.ὁ.trisulcus.

Τειγονία.ας.ἡ.tertia ætas.

Τειγός.ε̃.ὁ.septum,munitio.

Τειχός.paries,σκιάφανη,mœnia,septum circunuallatio.

Τείγωνον.τὸ.triquetrum.

Τείγωνος.ε.ὁ.triangulus,triangularis,et musicum instrumentum ψαλτικεῖον τῶν ἐξαρτυσιν ὁμοίαν ἔχον.

Τείδουλος.ε.ὁ.seruus ex tertia generatione.

Τείδυμοι.οἱ.ter gemini.

Τείεμβολον.tribus repagulis munitum,forte ac firmum. Item nauigij quoddam genus,ut Nestoris nauis apud Homerum.

Τείενος.trimus.

Τειέσπερος.ε.ὁ.prolixus,triuesper. Epitheton Herculis,quòd tribus uesperis in unã coniectis Iupiter cum Alcmena cõcubuerit,unde natus est Hercules.

Τείετις.ιος.τὸ.triennium: τειετὶς uerò cũ acuto in fine,trienne.

Τειετηρικός.ε̃.ὁ.triennalis,ἀπὸ τρὶς et ἔτος.unde τειετηρικὰ,trieterica,sacra Bacchi,quia tertio quoq; anno celebrabantur.

Τειετηρὶς.ίδος.ἡ.trieteris,id est triennium.

Τειετὴς.trimus.

Τείζω.edere uocem miserabilem,& dolorẽ testantem,stridere. De pullis & hirundinibus propriè dicitur.

Τριήμερος.ε.ὁ,ἡ.triduanus,tertio die.

Τριημιπόδιον.ε.τὸ.sesquipes.

Τριημιχοίνιξ.sesquichœnix.

Τριηραρχέω.μ.ήσω.π.κα. conduco triremẽ propriis sumptibus,nauim guberno.

Τριηράρχημα.sumptus in triremem.

Τριηραύλης.ε.ὁ.tibicen

Τριήρης.εος.ἡ.triremis,nauis bellica.

Τρίκορον.ε.τὸ.naticula,cymba.

Τριπρονόμος.nauclerus,τριήραρχος.

Τριποποιός.οῦ.ὁ,faber qui triremes construit.

Τρικάρηνος.triceps,tergeminus.

Τρίκαρπος,τειετὴς.

Τρικέφαλος.ε.ὁ.triceps.

Τρικλίνιον.ε.τὸ.&

Τρίκλινος.ε.ὁ.triclinium.

Τρικόνητος.ε ὁ.dignus qui sæpius pereat.

Τρίκρος.ter tonsus.

Τρίκροτος.οῦ.ὁ.triremis.

Τρικυμία.ας.ἡ.ἴαλη,decumanus fluctus,procella maxima,& tempestas,ὅταν τὰ τρία κύματα ἀλλήλων σωληφθῆ. Accipitur apud Platonem de Rep.5.pro maximo risu:quẽadmodum & κῦμα pro risu,quo loquentes interdum obruuntur,cum ridiculum quippiam eis excidit.Bud.Com.

Τρίλισος.ου.ὁ.multum rogatus,aliàs τρὶς λισσος,πολυλιτάνευτος.

Τριμαμμα.ης.ἡ.tritauia.

Τριμερὴς.έος.ὁ,ἡ.tripartitus.

Τρίμηνος.ε.ὁ.trium mensium.

Τρίμιον.uestis uilis,νυσπάθητον ἱμάτιον,& ἀσπήδιον.

Τρίμμα.ατος.τὸ.dicitur is qui tritus in rebus & exercitatus est,ueterator,τὸ τετριμμένον ἐν πόνοις.Sic Latinis scelus pro scelesto. Quintil.

Quintil. appellat attrita actu forensi ingenia. Est & placentæ genus nuptialis.

Τρίμμοι. sunt tramites & limites transuersi in agris.

Τρίμηνον.pro eo quod est φθῶρ μηνῶν.

Τριμόριον.ε.τὸ.dodrans.

Τρίμορφ&.ε.ὁ,ἡ.triformis.

Τρινακρία.Sicilia,quòd ἄκρας,id est promontoria tria habeat,Pachynum,Lilybæũ,& Pelorum.

Τρίναξ.ακος.instrumentum rusticum ligneũ.

Τρίξα,pro φρίξα.triplicia.

Τριοβολιμαῖος. triobolaris,id est tribus obolis dignus,uilis,ὄνων&.

Τριοδίτις.ιος.ἡ.triuia.

Τρίοδ&.ε.ὁ.triuium.

Τριόρχης,uel φρίορχ&.ε.ὁ.buteo,accipitris genus à testiculorum numero.

Τρίπαιδες.αῖ.trium filiorum matres.

Τρίπαπ&.ε.ὁ.tritauus.

Τρίπλαξ.ακος.ὁ,ἡ.triplex,φρίπλυχ&.

Τριπλοφορ.ε.τὸ.trium iugerum.

Τριπλῆ.tripliciter.

Τριπόδισκος.ε.uicus est in agro Megarico.

Τριπόθητ&.ε.ὁ.optatissimus.

Τρίπολος.ε.ὁ,ἡ.tertiatus,de terra ter aratrũ passa dicitur.ἀπὸ πολέω,aro,uerto.

Τρίπ& Aeolicè,&

Τρίπους.οδ&.ῦ. tripus, olla tripes,& omne quod habet treis pedes. Τριποδοῦν ἀναθηματικοὶ, qui dicantur, uide suprà in ἀνάθημα.

Τριπλήρ. lignum, siue pistillus magnus ad uuas conterendas,cochleare.

Τριπλήσιον.ε.τὸ.omne quod fricamus,uel scalpimus aliquid.

Τριπλόος.ε̃.ὁ.concisus,contusus.

Τρίπλυχ&.ε.ὁ.triplex.

Τρὶς.ter,καὶ ἐπὶ τὸ πολλάκις.

Τριῶκτέω&.ε.ὁ.peccator,ἁμαρτωλός.

Τρισίσπρ&.idem quod φρίσπρ&.

Τρισολδάμων.ter fœlix,fœlicissimus.

Τρισίσκιον.ε.τὸ. ceu rotula quædam,publica nota quæ igni candefacta,malis equorum imprimi consueuit.

Τρισκακοδαίμων.ορ&.ὁ.ter infœlix.

Τρισκατάπυστος.ε.ὁ.tribus mortibus dignus, despuendus.

Τρισμάκαρες.οἱ.ter beati.

Τρισμός.ε̃ ὁ.stridor.

Τρισόλβι&.ε.ὁ.ter fœlix.

Τρισσάται.regij satellites,qui tria hastilia manu tenent.

Τρισσός.genus serpentis.

Τρισσοιχὰ,aduerb.per tres ordines.

Τρίσομ&.ὁ.tres habens cuspides.

Τρίσωμ&.ε.ὁ.tricorpor.

Τριταγωνιστὴς.ε̃.ὁ. certator,siue histrio tertij ordinis, histrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit. In hominem uilem dicitur,quod probrosè Demosth. Aeschinẽ obiecit, ὡς ἀδοκιμάστως τῶν δευτερείων ἢ τῆ τάξει καταειθμέμ&. hinc

Τριταγωνίζω.μ.ίσω.π.κα. huiusmodi histrionem ago.

Τριτᾶι&.ε.ὁ.tertianus,id est die tertio aliquid faciens.

Τριτάλαντρ.τὸ.pondus trium talentorum, siue quod tribus talentis constat.

Τριτάννυσόν.τὸ.longum,extensum.

Τρίτατ&.ε.ὁ.tertius.

Τριτεγόνη.ης.ἡ.trineptis.

Τριτεγόν&.ε.ὁ.trinepos.

Τριτὸς.ternarius,mensura sedecim chœnicum,bes hemimedimni.

Τριτημόριον.ε.τὸ.triens,οἱ ἐξ χαλκοῖ.

Τριτογένεια. Mineruæ epitheton,quòd apud Tritonem Africæ fluuium apparuerit. Apud Aristoph. genus est saltationis in armis in Mineruæ honorem.

Τριτόμηνις.tertia mensis dies.

Τρίτον,aduerb.tertium.

Τρίτον ἡμίδραχμον. duæ drachmæ & semis.

Τριτοπάτωρ.ορ&.ὁ. proauus. Et φιλοπάτορες,dæmones quidam,aut uenti.

Τρίτος.ε.ὁ.tertius.Vnde ὁ φρίτος,tertio die.

Τριτύα.&

Τριτὺς. ύος. legitimum erat sacrificium ex tribus uictimis constans,uidelicet porco,ariete & hirco,authore Aristot.

Τριτώ.ό&.ῦ.caput.

Τρίτωνα.nomen instrumenti musicĩ.

Τειφαλαγγία. triplex phalanx.
Τειφάλεια. ας. galea tres cristas habens.
Τειφάσιος, uel φιφάσιος. ε. ὁ, ἡ. triplex, τριπλάσιος, φίφων.
Τειφυλακτ. in tres uigilias diuisa.
Τείφυλλον. ε. trifolium herba.
Τειφυός. ᾶ. ὁ. triplex.
Τείχα. tripliciter, φιχῶς.
Τειχάϊκες. qui assiduò uersantur in prælijs, ueluti assiduè concutientes ac motantes cristas, in quibus plerunque capillorum quadam similitudine propendent equinæ setæ, unde illud, Cristáq; hirsutus equina. Hesiodus tres illos populos diuersos hoc nomine appellauit, qui Cretam incoluerunt, Pelasgos uidelicet, Achæos, & Dores, ὅυνεκα φυλὴ γαῖαν ἐκὰς πάφις ἐδάσατο, quoniam (inquit) procul à patria terram distribuerunt trifariam.
Τείχαι. sardæ pisces.
Τείχανον. ε. τὸ. pecten.
Τείχαπλον. ε. τὸ. quod ex crinibus contextum est bombycinum, πολύτιμον.
Τείχες. ῶν. capilli, à nominatiuo θείξ. Nonius scribit inde tricas dici Latinè extrita aspiratione.
Τειχᾶ. in treis partes.
Τείχιον. ε. τὸ. φιπόρυφον.
Τειχδά. tripliciter, φίχα.
Τειχία. ας. ἡ. pilaris morbus, est autem mammarum nitium.
Τειχίαι. ὰι. sardæ.
Τειχίασις. quasi capillatio, angustissima rhogme est, sensum fallens plerunque, eamq; ob causam latens, quæ quia non facilè se ostendit, mortis causam sæpe affert. A capillis Græci eam nominauerunt, quoniam angusta, exilis, & sensum effugiens, quales capilli sunt in calua capitis discurrentes.
Τειχίδων. sardinæ, genus piscis, qui & τείσσαι uocantur.
Τειχίνιον. ε. ὸ. uestis ex pilis confecta.
Τείχιν. ε. ὸ. ex pilis uel setis compositus, & contextus, laneus.
Τειχοβρῶτες. uermes qui pilos arrodunt, ut

sunt tineæ, teredines, & id genus.
Τείχοθεν. tribus ex locis.
Τειχοκόμ. ε. ὸ. comatus, comæ studiosus.
Τειχολάβιον, &
Τειχολαβίς. uolsella.
Τειχολογᾶν. de rebus leuibus disceptare, crines & floccos legere.
Τείχορδα. trifida.
Τείχορδον. τὸ. organum musicum.
Τειχορῥῦντες. οἱ. qui patiuntur defluxum capillorum.
Τειχοτρῶκται. τειχοβρῶτες.
Τείχρον. ε. ὸ. trium temporum.
Τειχνιαί. ε. ὸ. tricongialis.
Τειχοφυὲς. τὸ. quod restituit capillos.
Τειχώδης. εος. ὁ, ἡ. capillosus. καὶ τειχώδη, machinæ bellicæ ad urbes expugnandas.
Τείχωμα. ατος. τὸ. coma, uillus.
Τειχωμανὲς. τὸ. fidicula.
Τείχωρ. ε. ὸ. ternum capax.
Τειχῶς. tripliciter, τριπλασιονικῶς.
Τείχωσις. ιος. ἡ. λαχμός, & τειχῶσι, θαλψαι.
Τειχωτόν. pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua, cranium.
Τειψιμβέω. milito, transigo horas, tempus fallo, differo.
Τείψις. ιος. ἡ. tritio, fricatio.
Τειώβολον. tres oboli, merces iudicis.
Τειώπης. ε. ὁ. trioculus.
Τειώροφ. ε. triplex laquearium & cumen habens, τρίστεγος.
Τειώτιλος. ε. monile.
Τρόαν. lædere, secare.
Τροβύνη. ης. ἡ. linteum.
Τροῖα. ας. ἡ. Troia, quæ & Ilium.
Τρόμαξε. intremuit.
Τρομβώδης. ε. ὁ. turbinatus.
Τρομέω. μ. ήσω. π. κα. tremo, timeo.
Τρομητός. ᾶ. ὸ. tremulus.
Τρόμος. ε. ὁ. tremor, timor, fuga.
Τρομώδης. εος. ὁ, ἡ. tremulus.
Τρόν. stupa, stamen, fusum, ἀραιὸν λόγχη.
Τροπαί. bruma.
Τροπαῖα. ἡ. Iunonis cognomen, in cuius honorem dedicabantur trophæa.
Τρόπαιον. ε. τὸ. trophæum, uexillum, signum

quod uictores erigebant, ubi hostes in fugam uertissent. ἀπὸ τῦ τρέπειν. Veteres Attici circunflectebant penultimam, Ionnes uero penacuunt.
Τροπαιοχέω. trophæum statuo, ἀνιστάω.
Τροπαίοχος. ε. ὁ. in cuius potestate sunt trophæa. Interpretatur à Dionys. Iupiter seretrius, aut σκυλόφορος, aut ἁρβρβέτης, ὅτι πάντων ὑπέρκειται, ἢ πάντων ἐν κύκλῳ περιείληφε τὰ ὄντων φύσιν τε καὶ κίνησιν.
Τροπαιοφορία. cum in pompa circumferuntur & ostentantur monumenta uictoriæ.
Τροπαιοφόρος. trophæum ferens, antesignanus.
Τροπαλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. &
Τροπαλίζω. uerto.
Τροπαλισμός. ᾶ. ὁ. conuersio, mutatio.
Τροπαλός. ᾶ. ὁ. asper, τραχύς.
Τροπέω. μ. ήσω. π. κα. retrouerto. Actiuum accusat.
Τροπή. ῆς. ἡ. mutatio, conuersio, fuga, ἥττα. & pro solstitio accipitur, addito χειμερινὴ, uel θερινή.
Τρόπηξ. κος. ὁ. remus, pars remi quæ manu tenetur.
Τροπίας. de uino dicitur quod uappescit, & uim suam perdere cœpit, quod etiam ἐκτροπίας dicitur, & ἀγεννικός.
Τροπικῶς. allegoricè, metaphoricè, οὐκ ἀληθῶς, θεωρητικῶς.
Τροπίς. ligna ad carinam nauis idonea.
Τρόπις. ιος. ἡ. carina nauis, σκάφα.
Τροπολογία. cum sermo ad emendationem morum dirigitur.
Τρόπον τινὰ. quodammodo.
Τρόπος. ε. ὁ. modus, mos, sententia, uoluntas, ratio. Vnde ἀπὸ τρόπου, id est ἔξω τῦ τρόπου, alienum ab honestis moribus, quod bonis moribus non conueniat. Abre Latinè dicitur. Huic opponitur κατὰ τρόπου, id est è re.
Τροπὸς. ὁ. lorũ quo remus scalmo alligatur. παρὰ τὸ τρέπεσθαι, τὸ στρέφεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι.
Τροπέω. fundo, fugo, καταγωνίζομαι.
Τροποφορέω. μ. ήσω. π. κα. mores tolero, morem gero. Neutrum absol. et in Actis cum

accus. ἀτροποφόρηκε τοὺς.
Τροπόω. μ. ώσω. π. κα. in fugam uerto, uinco, muto. Actiu. accus.
Τροπωτήρ. ῆρος. τροπός.
Τροφαλίς. ίδος. caseus, colostrum. Quidam uocant τυροφαλίδα, de quo infra.
Τροφεῖον. ε. τὸ. merces educationis, educatio.
Τροφεύς. έως. ὁ. educator, nutritius.
Τροφή. ῆς. ἡ. nutrimentum, esca, alimonia, alimentum, uictus, educatio, commeatus.
Τρόφι pro τρόφιμον. magnũ, plenũ, ὑτραφές.
Τροφίας. equus est domi nutritus, non ex armentitijs aut gregarijs, quos φορβαδίας uocant.
Τροφίμη. ης. ἡ. mater, domina.
Τρόφιμος. ε. ὁ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.
Τροφιώδης. densus, coagulatus.
Τροφόεις. εσσα. ὁ. bene educatus, magnus, solidus, ὑτραφής.
Τροφός. οῦ. ὁ, ἡ. nutritor, uel nutrix seu altrix, herus, mater. Dicitur & neutro genere τροφόν.
Τροφώνια. τὰ. festa Trophonij.
Τροχάζω. μ. άσω. π. κα. curro, cedo, festino, προλαμβάνω.
Τροχαῖος. ε. trochæus, pes constans syllaba longa & breui. ὅθεν τοὺς πενταχρόνους τὰς βωμοὺς ζυγὸν μέτρου ἄδειν.
Τροχαλός. ᾶ. ὸ. rotundus, asper, rotabilis.
Τρόχαλος. lapillus in ripa, uel litore, κόχλαξ. Item τρόχαλος γέρων, senex incuruus instar rotæ.
Τροχαντήρ. pars puppis, coxæ caput, quod in femoris acetabulum inseritur.
Τροχηλατέω. μ. ήσω. π. κα. aurigor, ἡνιόχευω.
Τροχηλάτης. ε. ὁ. auriga.
Τρυχήλατος. ε. ὁ. locus ubi agitur rota.
Τροχία. ας. ἡ. orbita, cursus, uestigium.
Τροχίας. ὁ. cursor, nuntius, ἀκόλουθος.
Τροχίλιον. ε. τὸ. rotula.
Τροχίλος. auis quædam, à τρέχω.
Τροχίλω. tormentis exquiro.
Τροχίσκος. ε. rotula, pastillus.
Τρόχμαλον. calculus, lapillus, τρόχαλος.
Τρόχμαλος. maceries.

Τροχοειδής.ίος.ὁ,ἡ. rotæ speciem habens, rotundus.

Τροχόεις.εντος.ὁ.idem.

Τροχοποιεῖν.rotas facere.

Τροχός.ῦ.ὁ.κύκλος.reuolutio,rota, instrumentum ad quæstiones,tormenta q̃.

Τρόχ@.ου.ὁ.cursus,δρόμος.

Τροχόω.curro.

Τρυβλίον.ου.τὸ.catinus,patella,ollula,acetabulum.

Τρυγάω.μ.ήσω.π.ηκα.uindemio,fruor, uoluptatem capio.

Τρυγηδός.ῦ.ὁ.fæculentus,τρυγώδης,ὀξύς.

Τρυγητός.ῦ.ὁ.uindemia.

Τρυγίω.sicco.

Τρύγη.ης.ἡ.nunc triticum significat, nunc hordeum,nunc fructum quemlibet.

Τρυγητής.ῦ.ὁ.uindemiator.

Τρυγητός.ῦ.ὁ.uindemiæ tempus.

Τρυγητ@.ου.ὁ.uindemia,id est uua.

Τρυγίας.ου.ὁ.fæx.

Τρύγιν@.ου.ὁ.fæcatus.

Τρυγῳδαίμονες.poëtæ,qui fæce faciem inuncti ne cognoscerentur, plaustrisq; inuecti poëmata canebant.

Τρύγοιπ@.ου.ὁ.uas uimineum, quod supponitur buccæ torcularis, quando musta fluunt.παρὰ τὸ πῖδη,τὸ βλίβειν καὶ πιέζειν τλῶ τρύγα.

Τρυγῳδέω.cõuicior,scõmate noto,κωμῳδῶ. De scenicis dicebatur,qui ora fæce perluebant.Erasm. prouerb. E plaustro loqui.

Τρυγώδης.fæculentus.

Τρυγών.όν@.ὁ.turtur,coitus,ἢ σωφρον@, ἀ uerbo τρύζειν,quod turturum est.

Τρυγὼν θαλασσία.pastinaca marina,ex numero uenenatorum.

Τρύζω.μ.ξω.π.νηα.strido, obstrepo, gemo, tryssо.Neutrum absol.

Τρύμα,@

Τρυμαλιά.ᾶς.ἡ.foramen,τρύπη.

Τρύμη.idem,ueteranus.

Τρύξ.γός.ὁ.fæx,mustum. Veteres item uinũ uocabãt τρύγα,à præcipua, quæ in eo pars est:@ τρυγᾶν.pro uindemiare.

Τρύπα.ας.ἡ.foramen.

Τρυπάνη.ης.ἡ.@

Τρύπανον.ου.τὸ.terebrum.

Τρυπανίζομαι.μ.ίζομαι.π.ισμαι.@

Τρυπάω.μ.ήσω.π.ηκα.terebro, perforo, aperio,patefacio,pertundo. Vnde τετρυπημένον πίθον,pertusum dolium. Et τετρυπημένα ψῆφοι, calculi damnatorij, sicut πλήρεις absolutorij.Bud.Com.

Τρύπημα.ατος.τὸ.foramen.

Τρυσίβι@.uitam crucians,molestus.

Τρύσις.morbus,labor.

Τρύσκω.φύχω,ξηραίνω,sicco,molesto.

Τρυσμός.ῦ.ὁ.gemitus,murmur.

Τρυσός.ῦ.ὁ.æger,imbecillis.

Τρυτανόω.μ.ώσω.π.ωκα.trutino.

Τρυτάνη.ης.ἡ.trutina,lanx.

Τρυζοθήκη.ης.ἡ.theca trutinæ.

Τρυφηναρχέω.μ.ήσω.π.ηκα. sum tribunus.

Τρυφῆς.ύος.ὁ.tribus,uel potius φυτὸς, quæ tertia tribus pars est.

Τρυφαλέα.ας.ἡ.galea,@ conus galeæ:quasi φίφαλος,à triplici crista,siue cono.

Τρυφαλίδων.ὰ.serum, colostra,τρυφαλίδων, τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ.

Τρυφάω.μ.ήσω.π.ηκα.delicior,genio indulgeo, deliciosè ago, fruor, luxuriosè utor, uoluptatem capio.

Τρυφοβίω@.delicata,suauis uita.

Τρυφερός.ᾶ.ὁ.delicatus,tener,ψιλός.

Τρυφερόχρως.habens teneram cutem.

Τρυφή.ῆς.ἡ.deliciæ,mollities, luxuries,ludibrium,γασριμαργία πιχνέα, θρύπτεται γὰρ καὶ ἁπαλᾶ ἡμῶν τὸ σῶμα.

Τρυφηλός,@

Τροφητής.uoluptuarius,heluo.

Τρύφος.ους.τὸ.frustum, fragmentum,κλάσμα,à θρύπτω τὸ ἁπαλῶ.

Τρύφων.ων@.ὁ.Tryphogrammaticus Alexandrinus.

Τρυφῶν.delicians,delicatus.

Τρυχόω.μ.ώσω.π.ωκα.@

Τρύχω.μ.ύξω.π.υχα.@

Τρύω.uexo,opprimo, corrumpo, defatigo, conficio,diuexo,exhaurio,extenuo. Actiuum accus.

Τρῳάς,άδος.Troas,hoc est mulier Troiana: uel

uel etiam regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον.τὸ.cicer frixum,bellarium.

Τραγάλιος.ὁ.ὁ.comestibilis.

Τρώγλη.ης.ἡ.foramen,ἐκ τοῦ τρώγω τὸ δρᾶβιβρώσκω.

Τρωγλητάι.hirundinum species, sic dictæ, quòd in foraminibus & cauernis nidulentur. Vocantur etiam ἀποδοι & κύψελοι.

Τρωγλοδύται.οἱ.populi cauernas incolẽtes.

Τρωγλοδυτεῖ.latibula petit.

Τρωγλοδύτης.ὁ.passer.

Τρωγλοδυτικά.animalia quæ cauernas subeunt & in ijs degunt.

Τρωγλοδυτικὴ.ῆς.ἡ.species uiperæ.

Τρώγω.μ.ώξω.π.ωχα.φαγεῖμαι,comedo, proprie de brutis,sicut ἐσθίω de hominibus.

Τρώζειν.coire,strepere.

Τρωϊκή.Troiana.

Τρωκτά.τὰ.esculenta,edulia.

Τρώκτης.ὁ.ingeniosus,astutus,impostor, ἀποτρώκτης,uorax.

Τρῶμα.damnum,clades.

Τρώξ.γός.ὁ.gurgulio,

Τρώξιμος.ὁ.ὁ.comestibilis,maturus,cibaria, escaria,edulia.

Τρωπάσκω,@

Τρωπάω.uerto,in fugam conijcio. Actiuum accusat.

Τρῶσις.ιος.ἡ.uulneratio.

Τρώσκω.τὸ τρώω.

Τρωτός.ὁ.ὁ.uulnerabilis,παθητός.

Τρωχάω.μ.άσω.π.ακα.curro.Neutr.absol.

Τρώω.lædo,uulnero.

TY.

Τὺ Doricè, & Aeolicè ponitur pro σὺ,& est tam nominatiui quàm accusatiui casus. Interdum est syllabica adiectio.

Τυγχάνω.μ.τεύξομαι.π.τετύχηκα.ἐτύγχανον.β.ἔτυχον. sum,assequor. Iungitur cum uerbis alijs tam in præsenti quàm præterito. Accipitur interdum in malam partem,sicut κακῶδαι & ἀπολάυειν. Neutr. genit. Vnde

Τυγχάνω τῆς διμαγῆς.aliquem mihi concilio.

Τυγχάνει.constat.

Τυγχάνειν τῶν δικαίων. ius suum obtinere.

Τυγχανέντων. assequantur, pro eo quod est τυγχανέτωσαν.

Τυδεύς.έος.ὁ.Tydeus Diomedis pater.

Τυκάνη.κ. instrumentum quo fruges tritu rantur.

Τυκίζω.πτεικόπλω,ξέω, polio. Aristoph. Auib. Ζῶντες δ' ἐτυκίζον ἃ πρήττεις ζῶσ' ἐρύγγεσι.

Τῦκ@.instrumentum quo lapides incidunt & poliunt,cælum.

Τυκτὸν κακὸν. magnum malum.

Τυκτός.ῆ.ὁ.factus,paratus,κατασκόπτος,subornatus,elaboratus.

Τύκω.μ.ύξω.paro.

Τύλη.ης.ἡ.σφυμνὴ, callus, καὶ τῆς καμπῆς ἀπὸ τῆς ῥάχεως τὸ ἄκρον διέρμα.

Τυλίπω.uoluo.

Τύμ@.ου.ὁ.τύλη.

Τυμόω.μ.ώσω.π.ωκα. dureo ut callus,calleo,occaleo.Neutrum absol.

Τυμώδης.ους.ὁ,ἡ.callosus.

Τύλον.ου.τὸ.pudendum membrum.

Τύλωμα.ατος.τὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis,τύμμα.

Τυμβᾶς.άδ@.ὁ.uenefica,quòd in sepulchris identidem uersetur,φαρμακίς.

Τυμβεύω. sepelio,exequias celebro.

Τυμβογράφος. senex capularis,παραπλήξ.

Τύμβ@.ου.ὁ.tumba,sepulchrum.παρὰ τὸ τύφω ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα,ζωντέσι καίεσθαι.

Τυμβοχόέω. struo tumulum, sepelio.

Τυμβοχόη.ης.ἡ.tumba cauata ad sepeliendum.

Τυμβωρυχέω.μ.ήσω.π.ηκα. sepulchra depræ dor.Neutrum absol.

Τυμβωρυχ@ς.ου. qui suffodit sepulchrum.

Τυμβωρύχ@.ου.ὁ.spoliator mortuorum.

Τύμμα.τὸ.percussio,πληγή, uulnus.

Τυμπανίζω.μ.ίσω.π.ικα.disiendo,id est tympanum extendo,uerbero,cum tumultu expello. Nam tympanum, lignum est,quo fontes cædebantur.

Τυμπανίστρια.ας.ἡ.tympanistria.

Τυμπανίτης.species aquæ intercutis.

Τυμπανοειδής.ους.ὁ,ἡ.tympano similis.

Τύμπανον.ου.τὸ. tympanum, quod erat instrumẽtum,ex una parte membrana clau

sum, intus uacuum, quod baculo pulsatur. Vulgo sumber uoce corrupta. Eo uti solebant in sacrificio matris deûm. Item lignum quo cædebantur nocentes.

Item rota quæ à calcantibus uersatur, qualem passim uidemus in ea machina, qua saxa subuehuntur in magnis ædificationibus. Verbo Græco γρᾶν & dicitur, id est grus, quo uerbo etiã lingua uulgaris solet uti.

Τυμπάνοφορῆμαι. tympanum porto.

Τύ, κ. tu, pro σὺ Doricè.

Τύννυμι. ulciscor, τίννυμι.

Τυττάλλω. in luto ingredi, aut luto aspergere, blaterare, τυλοκοπῶ.

Τύτλος. ὁ. lutum, locus cœnosus.

Τυτλώδης. ες. ὁ, ἡ. lutosus, ἰλώδης.

Τύξις. apparatus.

Τυπάλλω. μ. άσω. amputo, κόπτω.

Τυπάς. άδ& ἡ. malleus, σφύρα.

Τυπέω pro κτυπέω, & πτήσσω. sono, uerbero.

Τυπή. ῆς. ἡ. percussio, πληγή.

Τύπης. ε. ὁ. percussor.

Τυπικός. umbratilis. *Inde* τυπικὸν *quod* μυστικὸν *est et* ἀλληγορικὸν, *siue* συμβολικὸν, *cuius modi fuit doctrina ueteris testamenti.*

Τύπ&. ου. ὁ. forma, ex qua exprimuntur simulacra, adumbratio rudis. Τύποι & ἀπογραφαὶ (inquit Gellius libro 1.) descriptiones sunt minus exactæ quàm δείγματα. *Inde* τυπώδης μάθησις, crassior doctrina, Aristot. Et τύπῳ λέγειν, summatim dicere, τύπῳ λαμβάνειν, τύπῳ ἀποδέχεσθαι. Et τυπωδῶς. Cicero ad Attic. 4. Illud etiam te rogo, τὴν παρεδρίαν καὶ τάξιν τυπωδῶς, ne hospes istuc ueniam. Id est rerum præsentium statum summatim mihi describas. Item τύπ& figura & umbra, & ueluti imago & symbolum ueritatis, Gregor. Item cauitas ea, quæ est in labio inferiori. Bud. Com.

Τυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. signo, formo, sculpo. Acti. accus.

Τυπτέω, &

Τύπτω. μ. ύψω. π. φα. uerbero.

Τύπωμα. ατος. τὸ. uasculum.

Τύπωσις. ιος. ἡ. impressio, formatio.

Τυραννεῖον. ε. τὸ. domicilium tyranni.

Τυραννεύω. μ. εύσω. tyrannum ago.

Τυραννέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἄρχω, regno. Actiu. genit. aut accus.

Τυραννία. ας. ἡ. τυραννίς.

Τυραννιάω. μ. άσω. π. ακα. tyrannidem affecto. Neutrum absol.

Τυραννικός. ἡ. ὁ. tyrănicus. Apud Isocr. pro dominandi perito, quasi τυρανναστικός.

Τυραννικῶς. tyrannicè.

Τυραννίς. ίδ& ἡ. tyrannis.

Τυραννισάουτα. τὸν. gestientem tyrănidem.

Τυραννοκτονία. tyranni cædes.

Τυραννοκτόν& ὁ. ἡ. tyrannicida.

Τυραννοκτονῶ. tyrannum occido.

Τύραννος. ε. ὁ. tyrannus, iniquus rex.

Τυρβάζομαι. solicitor.

Τυρβάζω. μ. άσω. π. ακα. turbo, τὴν πληθὺν τῶν ῥάπτω. Acti. accus.

Τυρβέω. idem.

Τύρβη. ης. ἡ. turba, tumultus inductio.

Τύρεια. ας. ἡ. confectio casei.

Τύρωσις. idem.

Τυρεύω. μ. εύσω. struo, molior, μηχανῶ, κατασκευάζω.

Τυρέω. cogo, coagulo, σωίζημι, συμπήγνυμι, ταράττω. *Inde deducitur* τυρὸς, *hoc est caseus, qui lacte agitato, coagulatoq; conficitur.*

Τυείον. ε. τὸ. caseolus.

Τύεις. Persica uestis, & fluuij nomen.

Τυείς. ίδ& ἡ. circuitus muri, τύρσις.

Τυρόκνη. ης. ἡ. &

Τυρόκνησις. ιος. ἡ. gladius militaris, & instrumentum, & urbis nomen, à muliere quadam, quæ prima in caseos lac cõgit.

Τυροκομεῖον. είου. τὸ. fiscella in qua caseus seruatur.

Τυροπωλέω. caseos empturus pondero. unde simpliciter pro σταθμάω accipitur.

Τυρὸς ῦ. ὁ. caseus. uide τυρέω.

Τύρος. ε. ἡ. Tyrus insula Phœniciæ.

Τυ, ῶσθ densari in caseum, cološtrari, agitari, turbari.

Τυῤῥηνός. ἡ. ὸ. Tyrrhenus, gentile.

Τύρσις. ιος. ἡ. ambitus muri & uiarum, turris, mœnia. à Tyrrhenis eorum inuentoribus dicta.

Τύσω. μ. ύξω. π. υχα. supplico.

Τυτθά, &

Τυτθόν. citius, paululum.

Τυτθός. ἡ. ὸ. paruus, infans, paruulus. ἐκ μικραφορᾶς τῶν ἐπιτηδείων βρεφῶν.

Τυφλανός. ἡ. ὸ. fastuosus, τετυφωμένος&.

Τυφλός. ἡ. ὸ. cæcus, ponitur etiam pro surdo, ἀπατηλός.

Τυφλότης. ητος. ἡ. cæcitas.

Τυφλόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco. Actiu. accus.

Τυφλόττω. cæcus sum.

Τυφογέρων. senex delyrus, & dignus uerberari, uel potius ὃς ἐκ παίδων ὕβρεις τύπτων, ἵνα τοι καίτοθαι νηπιακῶς, senex capularis, silicernium.

Τύφομαι. fumigo, fumo, comburo.

Τυφόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. inaniter iacto, superbio. Depon. datiuo iung.

Τύφ&. ε. ὁ. superbia, superbus, elatio.

Τύφω. μ. ύψω. π. υφα. incendo, uro. Actiuum accusat.

Τυφωεύς. έως. ὁ. Typhœus gigas sub Arimis montibus sepultus, qui repugnauit Ioui, ut fabulantur poëtæ.

Τυφών. ῶνος. Typhon gigantis nomen, qui Typhœus dicitur. Dicitur quoq; uentus turbulentus, fulgur, uortex.

Τυφωνία. genus delyrij cum furore mixtum.

Τυφωνικός. ἡ. όν. australis. Luc. in Act. τυφωνικὸς ἄνεμος ὁ καλούμεν& ὠρομυδῶν.

Τυφῶς. τυφών.

Τυχᾶ&. ἡ. ὸ. casualis.

Τυγχάνω. μ. άσω. π. ηκα. consequor, contingo. Vnde τυχεῖν τῆς εἰρήνης, pacem componere. Τυχεῖν τῆς τιμωρίας, dare pœnas. Τυχεῖν τῆς χάριτος, gratiam inire.

Τύχη. ης. ἡ. fortuna, fors, casus, euentus.

Τυχηρός. ἡ. ὸ. fortunatus, fortuitus.

Τυχικῶς. fortuitu.

Τυχί&. ἡ. ὸ. Tychius faber celeberrimus apud Homerum, qui Aiacis clypeum elaborauit.

Τυχὸν. fortuitò, ubique obuium, uile, fortè.

Τύχω. τεύχω, facio.

Τυχών. ὸ. quilibet, gregarius, sed τύχων, dæmon quidam.

Τυχόντως. quolibet modo.

Τυψίλη. ης. ἡ. sordes aurium.

Τῶ.

Τῷ. huic. *Et interrogatiuè quare, quamobrem,* ἀφ' ὃ, unde, ex quo, ut τῷ τοῦτο τέκμαιρε; unde hoc coniectas? *Aliquando ideo,* ἀντὶ τοῦ.

Τώ. quo, illi, dualis est numeri.

Τώγε. οὖ ἕνεκα.

Τῷδε. τῷ, sic.

Τῷ ὄντι. sanè, certè.

Τῷ ὁπῳ. quo modo.

Τῶ. capio. Hom. τῶ πίε οἶνον.

Τωθάζω. μ. άσω. π. ακα. mordeo, irrideo, conuicijs insector, decipio, glorior. Acti.

Τωθασμός. ἡ. ὸ. irrisio, χλευασμός.

Τωθασ&. ἡ. ὸ. &

Τωθαστικός. ἡ. ὸ. mordax, irrisorius.

Τωθαστική. ars irridendi & mordendi.

Τῶκεγ. ideo, sic.

Τῶς. sic, similiter.

Τώς Doricè pro ὥς. sic, οὕτως, & pro τὸς.

Υ

admirantis aduerbiũ uel imitatio sonitus, quê quis odorãs aliquid, spiritu naribus attracto reddit.

Ὑάδες. αἱ. *stellæ quæ in capite tauri sunt,* ἀπὸ τοῦ ὕειν, id est pluere *appellatæ. Nam & cum oriuntur, & occidunt, tempestates, pluuias, largosq; imbres cient. Gel. lib. 3. cap. 9.*

Ὑαίνα. ης. ἡ. hyæna serpens.

Ὑακίζω. μ. ίσω. madefacio, pluo.

Ὑακίνθια. festa Hyacinthi, Lacedæmone celebrari solita.

Ὑακινθίζω. hyacinthum refero. (pureus.

Ὑακίνθινος. ἡ. ὸ. hyacinthinus, subniger, pur-

Ὑακινθίνω βαφῆς, hyacinthino colore infecti.

Ὑάκινθ&. ἡ. ὸ. Hyacinthus puer, ex quo &

flori eo nomen, quem Romani uaccinium appellant. Folium habet bulbi, caulem palmeum, læuem, tenuioremq; digito minimo, coloris herbacei, comam iacentem, incuruam, plenam floris purpurei, radice bulbacea. Erumpit cum uiola nigra uere, sed ante rosam. De hoc Ruellius libro 3. capite 104.

Ὑαλίνη. uitrum, bombyx, uermiculus.

Ὑαλίζω. lucidus sum, colôre uitreo.

Ὑαλινός. ή. όν. uitreus.

Ὑάλιος. bellicus, ἐνυάλιος, Martis epitheton.

Ὑαλός. οῦ. ὁ. splendidus, mansuetus, pretiosus.

Ὑαλοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. qui est uitri modo, translucidus.

Ὑαλόεις. pellucidus, splendidus.

Ὑᾶλος Atticè pro ὕελος. ε. ὁ. uel ἡ. uitrum.

Ὑαλουργεῖον. ν. τὸ. officina uitriaria.

Ὑαλουργός. ε. ὁ. uitriarius.

Ὑαλόω. μ. όσω. repræsento colorem aut naturam uitri.

Ὑανίος. terribilis, molestus, supinus, ἀκαῦος, fortuitus.

Ὑανία. ας. ἡ. tumultus, pugna, iniuria.

Ὑάξ. temo nauis, dux uiæ, οἴαξ.

Ὑάσιν. filijs.

ΥΒ.

Ὑβάζω. uomo, incuruo me, quemadmodum uomentes solent.

Ὑβαμῶ. uel ὑββάμω, Doricè pro ὑποβάμω. subijcio.

Ὑββαλής. pronus, libidinosus.

Ὑβιός. ᾶ. ὁ. curuus, tortuosus.

Ὑβλῆτης. ὁ. uates.

Ὑβνιός. curuus, ὑβός.

Ὑβός. ᾶ. ὁ. κυφτός, gibbosus.

Ὑβός. ε. ὁ. tuber in cameli dorso.

Ὑβρίζομαι, &

Ὑβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. iniurius sum, contumelia afficio, uitupero, uiolo, stupro contamino. Cum indignum aliquid committo. accusatiuo, & aliquando cum accusatiuo mediante præpositione ἐς, ut ὑβρίζω ἐς σέ.

Ὑβρὶς. auis species nocturnæ.

Ὑβρις. ιος. ἡ. iniuria, uis, contumelia, uitupe-rium, improbitas, flagitium, adulterium, stuprum. Accipitur & pro delicijs nimijs & insolentibus, procacitate, petulantia, superbia.

Ὑβρισήρ. ῆρος. ὁ. &

Ὑβριστής. iniurius, conuiciator, contumelio-sus homo & confidenter improbus, corruptor & flagitiosus, improbus, petulans, superbus.

Ὑβριστικά. τὰ. sacra quædam sunt apud Argiuos, de quibus Plutar. de Claris.

Ὑβριστικός. ᾶ. ὁ. conuiciatorius. Vnde ὑβριστικὸς ἀνήρ, id est ὑβριστής. Itê ὑβριστικὸν γένος τῶν ἁμπέλων, eluxurians & lasciuiens.

Ὑβριστόλιχα. οἱ μὲ θέλοντες ἐσάγειν τὰς λίχας.

Ὑβωμα, &

Ὑβωσις. ιος. ἡ. affectio posteriora capitis infestans ante spinam, κύρτωμα.

ΥΓ.

Ὑγεία, uel ὑγίεια. ας. ἡ. sanitas. παρὰ τὸ ὑγρὸν τητα. ἀλίβαντες γὰρ ὀυτέσι ξηροὶ οἱ νηποί.

Ὑγιαίνω. μ. ανῶ. ualeo, id est sanus sum. Neutrum absol.

Ὑγιανός. ᾶ. ὁ. saluber, aut sanus indifferenter. Nam apud Latinos saluber aliquando ponitur pro sano. Sallust. Genus hominum salubri corpore.

Ὑγιηρός. ᾶ. ὁ. &

Ὑγιής. ἐος. ὁ, ἡ. sanus, integer, incolumis.

Ὑγιόω. sano, curo.

Ὑγιῶς. rectè, sanè, ratio ita dictat.

Ὑγραίνω. μ. ανῶ. humecto. Acti. accus.

Ὑγρασία. humiditas.

Ὑγρίμπλαστρον. emplastrum liquidum non siccum.

Ὑγρός. ᾶς. ἡ. mare.

Ὑγρόκοιλος. ε. ὁ. qui est aluo fluentiori.

Ὑγρομηλῆ. membra mollia & adhuc tenera.

Ὑγρός. ᾶ. ὁ. humidus, flexibilis, mollis, madidus. Vnde ὑγρὸς βίος, fluxum ac remissum genus uitæ, ἀνυπαρξὶς ἐς κέλευσις.

Ὑγρόφρικοι. οἱ. carne humida existentes.

Ὑγροφρικότερος. cui est caro humidior.

Ὑγρασία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas.

Ὑγρότης. ητος. ἡ. idem.

Ὑγρασία. humecta substantia.

Ὑγροφθαλμός. ᾶ. habens lubricos oculos, cui opponitur σκληρόφθαλμος.

ΥΔ.

Ὑδαρής. ἐος. ὁ. & ὑδαρός. ᾶ. aquosus.

Ὑδαρίαω. μ. άσω. laboro aqua intercute.

Ὑδᾶς. αος. τὸ. aqua, rectus est inusitatus.

Ὑδατόω. aquosum facio, in aquã cõuerto.

Ὑδατίς. ίδ&. ἡ. gutta, pustula aquam continens, uesicula.

Ὑδατόκλυς&. ε. aqua ablutus.

Ὑδατοκλυσμ. τῶν. lotionum aquæ.

Ὑδατοφορέω. μ. ήσω. π, κα. aqua nutrio.

Ὑδατοφορής. aqua nutritus.

Ὑδατῶται. in humorem soluitur.

Ὑδατώδης. ες. ὁ, ἡ. aquaticus, hydropicus.

Ὑδδω. idem quod ὕδω.

Ὑδβ&. ε. ὁ. intercus, hydrops.

Ὑδέω. dico, canto, ὑμνῶ.

Ὑδήεις. ὁ. prudens poëta, σοφιστός.

Ὑδνεύς. filius, σοφός, sciês, peritus.

Ὑδνον. tuber radix globosa, sine folijs, sine caule. Poditur uere, cruda & cocta uescuntur. Vnde hydnophilla herba, quæ super tubera crescit.

Ὑδνῶ. nutrio.

Ὑδος. ους. τὸ. aqua. ab Hesiodo usurpatur.

Ὑδός. ᾶ. ὁ. nepos ex filia.

Ὑδρα. ας. ἡ. hydra serpens, & insula Dolopũ.

Ὑδραγώγια. deductiones aquarum.

Ὑδραγωγός. ᾶ. ὁ. adaquator.

Ὑδράνω. μ. ανῶ. lauo. Acti. accus.

Ὑδραλής. ἐος. ὁ, ἡ. serpês aquaticus, μιτάβολος.

Ὑδράργυρος. ε. ὁ. argentum uiuum.

Ὑδραυλος. organum est.

Ὑδρεία. ας. ἡ. aquatio, ipsa aquæ potatio, inundatio.

Ὑδρέλαιον. ε. τὸ. oleum cum aqua mixtum.

Ὑδρόομαι. μ. ώθήσομαι. π. ωμα. &

Ὑδρόω. a qua poto, ποτίζω, ἀρτλῶ, aquor, aquam fero, haurio.

Ὑδρηλός. οῦ. ὁ. humidus, aquosus, mollis, aquaticus.

Ὑδρηρός. ε. ὁ. aquarius. & ὑδρηχόες, pisces.

Ὑδρία. ας. ἡ. hydria, situla, uas aquaticum.

Ὑδρίον. parua hydria.

Ὑδριαφόροι. aduenæ Athenis.

Ὑδρίσκη. ὑδρία.

Ὑδρορώγιον. ε. clepsydra.

Ὑδροδόκοι. οἱ. lacunæ, λάκκοι.

Ὑδροθήκη. ης. ἡ. receptaculum aquæ.

Ὑδρομαντία. ας. ἡ. ars magica, quæ fit per aquam.

Ὑδρομύλιον. τὸ. molendinum aquarium.

Ὑδροπίπερι. aquaticum piper.

Ὑδροπιάω. μ. άσω. laboro aqua intercute.

Ὑδροποσία. ας. ἡ. potio aquæ.

Ὑδροποτέω. μ. ήσω. π. κα. aquam bibo.

Ὑδροπότης. ε. ὁ. aquam bibens.

Ὑδροῤῥοά, & ὑδροῤῥοία. alueus, canalis per quem aqua pluuialis descendit.

Ὑδρος. ε. ὁ. hydrus, uarus, ὄφις.

Ὑδροσάσιον. τὸ. parua palus in aquæductilibus. Accipitur pro castello.

Ὑδροφοβία. ας. ἡ. morbus est quo morsi à canibus rabidis laborant, & aquam uitant ceu canes rabidi.

Ὑδροφόβοι, &

Ὑδροφοβικοί. qui morsi sunt à cane rabido, propterea quòd aquam horreant tales.

Vnde & proformidine et pauore accipitur.

Ὑδροφορία. ας. ἡ. aquæ gestatio. Est etiam festum Athenis lugubre, in eorum institutum memoriam, qui diluuio perissent, ut author est Apollonius.

Ὑδροφόρ&. ε. ὁ. aquam ferens.

Ὑδροφορῶ. aquam fero.

Ὑδροχόη. ης. ἡ. ἀμάρα, aquæductus.

Ὑδροχό&. ε. ὁ. aquarius.

Ὑδρωπικός. ᾶ. ὁ. hydropicus, quem aqua intercus malè habet. Hi etiam ὑδρωπιῶντες dicuntur.

Ὑδρώπισις. aqua intercus.

Ὑδρωψ. ωπ&. ὁ. hydrops, intercus.

Ὑδω. ὕμνω, laudo, cano, dico.

Ὑδωρ. ατος. τὸ. aqua.

ΥΕ.

Ὑειος. ε. ὁ. suillus.

Ὑελᾶν. delirare, desipere.

Ὑελος, & ὕαλος Atticè. ε. ὁ. uitrum.

Ὑελουργεῖον. ν. τὸ. officina uitriaria.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὑέω. pluebat.
Ὑεψία. fatuitas.
Ὑετοσκόπος. ὁ. qui pluuiam futuram prædicere nouit. Cornicis cognomen apud Euphorionem.
Ὑετός. ὁ. pluuia.
Ὑετουσία. uenti quidam anniuersarij, qui certo anni tempore flant.
Ὑετώδης ἄνεμος. uentus maximè pluuius.

ΥΗ.

Ὑή. pluuia.
Ὑλωία. stultitia, porcorum graueolentia. Item συγγένεια. Suid.
Ὑλωτός. ὁ. simister, rudis, imperitus.
Ὑλώω. stultè ago, indocilis sum.
Ὑή. Bacchi epitheton apud Aristophan. Semelen enim ὗλω, & nutrices Bacchi ὑάδας uocat Pherecydes. Et ὗας Iupiter, quasi pluuius, ὄμβριος.

ΥΘ.

Ὑθλέω. nugor, deliro, desipio.
Ὑθλός. ὁ. nugæ, φλυαρία.

ΥΙ.

Ὑἱάσι. τοῖς. filijs, pro υἱοῖς, aut υἱάσι.
Ὑιδιδοῦς. οῦ. ὁ. nepos, υἱωνός.
Ὑῖες pro υἱεῖς. oi. filij.
Ὑιεύς. έως. ὁ. filius.
Ὑῖι. idem.
Ὑιί. pro υἱεῖ. filio.
Ὑιίδης. nepos, filius illegitimus.
Ὑιίδιον. filiolus.
Ὑιοθεσία. ας. ἡ. adoptio.
Ὑιοθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. adopto, τεκνοποιῶ.
Ὑιοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Acti. accus.
Ὑιός. ὁ. filius. Dicimus ὑὸν ποιεῖσθαι, καὶ θέσθαι, pro adoptare. Et ὑὸς ποιητός, adoptiuus: ὑὸς ἐπανιὼν, adoptiuus qui è familia ascititia ad suam naturalem reuertitur.
Ὑιότης. ητος. ἡ. filiatio.
Ὑιόω. adopto.
Ὑιωνεύς. έως. ὁ. &
Ὑιωνός. ὁ. nepos, id est filius filij, ἔκγονος.
Ὑιώνη. ης. ἡ. neptis.
Ὑίωσις. adoptatio.

ΥΛ.

Ὑλαγμός. ὁ. ὑλακή, clamor, latratus.

Ὑλαῖος. ὁ. syluius.
Ὑλακή. ῆς. ἡ. latratus, clamor.
Ὑλακόμορος. ὁ. natus ad latrandum.
Ὑλακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. latro, insanè clamo.
Ὑλάσσομαι. ligna colligo.
Ὑλας. ὁ. Hylas lacus, & pueri nomen.
Ὑλάσπια. ἡ. ligna colligens.
Ὑλάω. μ. άσω. π. αχα. latro, resono, θρυπτῶ. Et ὑλᾶται, ἐτρύθη, ἀπόθανεν. Neutr. absol.
Ὑλεάτης. ου. ὁ. in sylua degens.
Ὑλη. ης. ἡ. hyle, sylua, materia. Nam materias Latini uocant arbores destinatas ædificijs, sed nondum dolatas. Est etiã herba quæ ex agro purgando ejicitur, herba fruges enecans.
Ὑλήεις. ῶεσσα. ὁ. syluosus, nemorosus. densus.
Ὑληκοίτης. cubile in syluis habens. De feris dicitur.
Ὑλημα. τὸ. furculosa materia, frutetum, herba fruges enecans, & res subiecta. Budæus Com.
Ὑλημανέω. μ. ήσω. sylueſco.
Ὑληρύς. ύος. ὁ pastor qui in sylua pascit. (tor.
Ὑληφόρος pro ξυληφόρος. lignifer siue ligna
Ὑλήορος. ὁ. ὕλωρος, in syluis habitans, τέκτων.
Ὑλιγξ. γγος. ἡ. lancea, λόγχη.
Ὑλίσαρ. defæcare, excolare.
Ὑλικός. ὁ. materialis, crassus.
Ὑλις. pro ὕλη.
Ὑλισήρ. ῆρος. ὁ. colum.
Ὑλόω. τὸ ὑλάω, promulgo, θρυπτία.
Ὑλόης. όεντος. ὁ. syluosus, aliàs ὑλήεις.
Ὑλομανέω. sylueſcere, luxuriare. De arboribus dicitur, quæ nimia ubertate in materiam, uel de uitibus quæ in sarmentare luxuriant.
Ὑλομανής. ὁ, ή. qui syluis delectatur.
Ὑλοτόμος. ὁ. incidens ligna, ξυλοτόμος.
Ὑλοτομέω. materiam cædo.
Ὑλουργός. ὁ. qui secat syluam.
Ὑλοφάγος. ὁ. syluas pascens.
Ὑλώδης. ους. ὁ, ή. syluosus.
Ὑλωρός. ὁ. qui quæ per syluam fiunt obseruat, nemorum custos.

ΥΜ.

Ὑμὰ pro ὑμῖν, syncope poëtica.

Ὑμιδαπὴς. ους. conterraneus, ueſtràs, quasi eodem uobiscum loco natus.
Ὑμέων, pro ὑμῶν Doricè. ueſtrum.
Ὑμήν. ηος. ὁ. sterilis, ἄγονος, κένρα.
Ὑμέναιος. ὁ. Hymenæus, carmen nuptiale, & deus ipse nuptiarum. παρὰ τὸ ὑμνεῖν, uel τὸ ὁμοῦ ναίειν τὸς νυμφίους.
Ὑμένιον. τὸ. membranula. (tur.
Ὑμένες. οἱ. membranæ quibus fœtus inuoluiÝμενίς. ίδος. ἡ. tenuis, ἁπλόος, ὑμενώδης.
Ὑμνῳδητής. οῦ. ὁ. poëta qui hymnos condit.
Ὑμενόπτερος. pelliculares siue membranaceas habens alas, ut musca & uespertilio.
Ὑμενώδης. in modum membranæ tenuis.
Ὑμλὸν. ῶνος. ὁ. pellicula, membrana, tunicula.
Ὑμηττός. ὁ. Hymettus mons Atticæ.
Ὑμμε pro ὑμᾶς Doricè. & Aeolicè. uos.
Ὑμνέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo, cano uel dico laudes, prædico. Neq; solũ de dijs, ut quidã tradunt, dicitur, sed etiã de hominibus & alijs rebus, ut ὑμνεῖν γεωργίαν, ὑμνεῖν τὴν πόλιν, Thucyd. Significat etiã lamentor, conqueror, conuicior, ὀδύρεσθαι (inquit Suid.) μέμφεσθαι, λοιδορεῖσθαι. Acti. accus.
Ὑμνηπολῶ. ὑμνῶ.
Ὑμνήτης. ου. ὁ. laudator.
Ὑμνοθέτης. poëta.
Ὑμνοπόλος. qui circa laudes crebro uersatur, poëtarum epitheton præsertim lyricorum.
Ὑμνος. ου. ὁ. hymnus, laus deorum.
Ὑμνῳδός. ου. ὁ. cantator.
Ὑμὸς pro ὑμέτερος. ueſter.
Ὑμοιος. similis: pro ὅμοιος, Acolicè.

ΥΝ.

Ὑνις. uomer.
Ὑνυάς. capra syluestris.
Ὑνυή. ῆς. ἡ. &
Ὑννις. ιος. ὁ. uomer, capra.

ΥΟ.

Ὑοδόσκος, &
Ὑοβότης. ου. ὁ. subulcus.
Ὑοκλὸς. οῦ. ὁ. uolutabrum suum.
Ὑόμα. compluor, pluuia perfundor. Herod. ὑομένη χώρη, pluuia regio.
Ὑομοσία. imperitia, χοιρωδία.

Ὑοσκυάμῳ. uacillare in sermone, insanire, ab hyoscyami herbæ natura, quæ insanire, ac rerum omnium facit obliuisci.
Ὑοσκύαμος. ου. ὁ. hyoscyamus, id est faba porcina, Apollinaris herba.

ΥΠ.

Ὑπαγκάλιος. ου. ὁ. puer qui gremio, & brachijs adhuc gestatur.
Ὑπαγγέλλω. ὑπαγορεύω, ad maiorem uel potentiorem aliquid dico.
Ὑπαγε. facesse hinc, apage.
Ὑπαγγέλος. subiectus minister, seruus.
Ὑπαλύομαι. sicut ὑπάλυω, fraudo, irrepo. Item adduco, id est perpello, pellicio. Herod. ὁ δὲ αὐτοὺς ἐφ' ἃ ἐβούλετο ὑπηγάγετο.
Item persuadeo, Xenoph. ἀναβ. 1. Et passiue apud Isocratem, πρὸς φιλιππίδιον ὑπάγομαι. Item progredior, προάγομαι, pro quo in usum uenit, de quo supra. & Bud. Com.
Ὑπαγορεύει τὸ δίκαιον. ratio dictat.
Ὑπαγορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. impero, dico. Accipitur pro προαγορεύω, condico, supradico, prædico, conteſtor. Absolutè aut transitiuè usurpatur. Bud. Com.
Ὑπαγορία. consilium. συμβουλία.
Ὑπάγω. μ, άξω. π. αχα. subduco, subijcio. Ἰτέ uado, accedo, progredior, procedo, προάγω. Ioan. 3. ἀπ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ πῆ ὑπάγει. Plutar. in Anton. ὡς ὥσπερ πρότερον ὑπάγων ἅμα πρὸς ἄλλους ὁπλίτας καὶ ἀναχωρῶν, Non ut antea progrediens simul & pedem referens. Item adduco, perpello, pellicio: in qua significatione ἀπὸ dolum aliquem, aut etiam uim in se continere, & non omnino malè ad primam huius uerbi, quam posuimus, significationem pertinere uidebitur. Xenoph. πειρᾶσθαι τὸς πολεμίους ἐς ὑπόπτας ὑπάγειν. Aeschin. κατὰ τιμ. ἀπὸ τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν ἀλλοτρίων παραλογισμῶν ὑπάγεσθαι, fallimini, dolo adducimini. Sic & Demosth. περὶ στεφ. ἐπ' ἐπισίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ἀπὸ τούτων, impulsis & prouectis. Idem, καὶ ἐς τοσοῦτον ὑπῆκται καιρὸν, productus & adductus est, & protrusus. Gregor. ἐς τοὺς ἐμοὺς ὑπα-

ὑπαίνυσσ. Est etiam demittor, & inclinem submitto, uel ὑποπίπτω, succido, Aristot. Hist. 5. Vnde ὑπαγωγὴ huiusmodi submissio, & succidua exceptio maris, apud eundem ὁ. Aliquando ad forum pertinet. ut ὑπάγειν εἰς δίκην, deferre & ad iudicium exhibere iudicandum: & ἀντυπάγειν, recriminari, Xenoph. ἑλλ. 1. & 2. & Thucyd. Bud. Com.

Ὑπαγωγός. instrumentum fabrile, quo lapides poliuntur, ξυστήρ.

Ὑπαγωγή. ῆς. ἡ. subductio, et ἀναχώρησις, quod fit cum receptui canitur, & opponitur τῇ διώξει, quæ quia aliquando subdola est, ad pelliciendum hostem in insidias, fit ut & ponatur pro dolo, fraude. Bud. Com.

Ὑπαγωγός. ὁ. blandus. Et ὑπαγωγὸς κολακίας, deijciens aluum.

Ὑπὸ pro ὑπό, apud poëtas.

Ὑπαιθα. ex obliquo, coràm, rectà.

Ὑπαιθραι. αἱ. deambulationes subdiales.

Ὑπαίθεια. manifesta, spatium sub diuo.

Ὑπαιθειάζω. serenum reddo, sub dio moror.

Ὑπαίθειον, & ὕπαιθρον. locus sub dio expositus.

Ὑπαίθρω, aduerb. sub diuo.

Ὑπακάλλω. clàm palpum obtrudo, adulor.

Ὑπαλίσχαζον. ὑποχώρει.

Ὑπαινίττομαι. μ. ἰσμαι. clàm, & per ænigma significo.

Ὑπαίρω. attollo, eleuo, προαίρω.

Ὑπαίτιον. ε. τὸ. crimen, accusatio.

Ὑπαίτιος. ε. ὁ. reus, sons, obnoxius. Vnde ἀναίτιος, qui crimine caret, insons.

Ὑπακοή. ῆς. ἡ. obedientia, ὑποταγή.

Ὑπακούω. μ. οὔσω. π. κα. audio, cum accusatiuo, quod tamen aliquando pro obedio ponitur, & pareo, siue morem gero, cum datiuo. Aliquando prosuccedo, ut τὰ πράγματά μοι ὑπήκουσε, Res mihi ex animi sententia successit.

Ὑπάκοος. ε. ὁ. inconsultus.

Ὑπάλλαμα. τὸ. sublitio.

Ὑπαλείφω. sublino, ἐγχρίω.

Ὑπαλύσκω. fugio, elabor, uito, caueo.

Ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage, est figura cum o-

ratio inuersa uice profertur, subalternatio. Item quæ Latinis correctio est, ut si dicas, Non iratus, sed insanus.

Ὑπάλλαγμα. subsidiaria cõmutatio, & quod uicem alterius præbet, & res succidanea, quasi τὸ ἀντιμεταλλάττομενον. Bud. Com.

Ὑπαλλακτικός. ῆ. ὸν. transmutatio.

Ὑπαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. subalterno, identidem muto. Idem ferè est quod ἀνταλλάττω. Est enim ἀνταλλάττειν τὸ ἀπὸν ἀντὶ ἄλλου ἀσφέρειν, inuersa uice aliquid proferre. Acti. accus. Bud. Com.

Ὑπάλληλα. sunt, quorum alterum non pro altero, sed sub altero locatur & ponitur, differunt autem τῶν ἑτεροζυγῶν, id est à genere diuersis. Budæus ibidem.

Ὑπαλπεία. ας. ἡ. patria pedemontanorum.

Ὑπαλύγω. μ. ύξω. fugio, elabor.

Ὑπάλυξις. ιος. ἡ. suffugium.

Ὑπαναδίπλωσις. reduplicatio.

Ὑπαναδύω. subeo.

Ὑπαναλίσκω. consumo, expendo

Ὑπαναλόω. idem.

Ὑπανάσασις. honor habitus in loco cedendo.

Ὑπαναχωρέω. sensim retrò abeo.

Ὑπαναχώρησις. ιος. ἡ. retrocessus.

Ὑπανδρὸς γυνή. subiecta uiro mulier.

Ὑπανείς. ἐῖσα. ἐν. ὁ. dimittens.

Ὑπανίσταμαι. μ. ήσομαι. exurgo, assurgo, ut ὑπανίσταμαί σοι τῆς καθέδρας, & ὑφανίσταμαι, et ὑπεξανίσταμαι, honoris uel officij causa assurgo.

Ὑπανιῶντο. ui postularent.

Ὑπανοίγω. μ. οίξω. π. ἀνεῳχα. aperio. Act. accus.

Ὑπαντάομαι, &

Ὑπαντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio cuipiam honoris gratia, obuiam procedo, ὑπαντιάζω. Neutrum datiuo.

Ὑπαντή. ῆς. ἡ. obuiatio.

Ὑπαντιάζω. obuiam prodeo. Plutarch. cum accusatiuo iunxit, ὑπαντιάζουσι ζοῖς πολεμίους, in aduersos hostes incurrunt.

Ὑπαυλεῖα. τὰ. uasa ærea, cadi.

Ὑπαυτομαι. ὑπαντάομαι.

Ὑπαυτροι. οἱ. qui in speluncis habitant.

Ὑπαυτρος πέτρα. cauum saxum.

Ὑπαυδῶ.

Ὑπαυδῶ. ministrare.

Ὑπαπιγόω. abire, ὑποφέρομαι.

Ὑπαπίοντες. discedentes.

Ὑπαρ. reuera, euidenter, uerè.

Ὑπαράλλομαι. moueo, percutio.

Ὑπαρκτικός. ῆ. ὸν. substantiuus.

Ὑπαρκτός. ῆ. ὸν. stabile, μόνιμον, ὑπάρχον.

Ὑπαυλος. grex in quo sunt agni.

Ὑπαρξις. ιος. ἡ. substantia, & uita. unde ἀνυπαρξία apud Dionys. pro interitu.

Ὑπαρπάζω. surripio.

Ὑπαρχή. ῆς. ἡ. ἀρχὴ, προκαταρξις, & ortus cuiuscunq; rei apud Aristot. qui etiam προυπαρχεῖν pro eodem dixit. Vnde ἐξ ὑπαρχῆς, idem est quod ἀπ' ἀρχῆς, & ἐξ ἀρχῆς, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatum, id est priorem beneficentiam, quæ & προϋπαρχὴ dicitur. Bud. Com.

Ὑπαρχομαι. μ. άρξομαι. π. ἄργμαι. concedo. Ponitur pro ἄρχομαι cœpi. Apud Galenum ὑπαρξάσθαι pro ἀσηυάσασθαι dici uidetur, hoc est præiuisse posteritati & præmonstrasse.

Ὑπαρχος. ε. ὁ. primas, princeps. Rector prouinciæ dicitur à Strabone: apud Lucianum pro legato in exercitu.

Ὑπάρχω. μ. άρξω. π. ηρχα. author sum alicuius rei, ut πρῶτοι τότε ὑπάρξαντες, Nos hoc exemplum prodidimus, Thucyd. 1. Et accipitur aliquando in bonam partem, aliquando in malã. In bonã, cum pro cuiusq; cunq; instituti cõmendabilis author ẽ esse ponitur. Andoc. οἱ ὑπάρξαντες τῆς εὐνοίας ἀπάσῃ τῇ πόλει. Sic in mutuis largitionibus ὁ ὑπάρξας prior est, posterior autem ἀντοποιῶν, καὶ ἀντοφελητῶν, apud Aristot. Demosth. δι' ἃς οὐφελείας ἂς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, uel (ut Aeschin.) ἂς ὑμεῖς ὑπάρξατε ἀμυνοντες τῷ φιλίππῳ πάλαι. Vnde τὸ ὑπηρχμένον apud eundem Aristot. beneficium est, quod prius scilicet collatum gratiam postulat rependendam. Et ἄξιος τῶν ὑπηρχμένων Aristidi pro eo ponitur, in quem meritò conferantur beneficia. In malam partem, cum pro lacessere ponitur &

excitare contentionem, aut simultatem: cui opponitur ὁ ἀμυνόμενος & κολὴ τιμωρούμενος, hoc est, qui iniuriam propulsat & ulciscitur. Demosth. τῆς γὰρ ἔχθρας πρότερος οὗτος ὑπῆρξε. Vnde ὑπηρχμένον apud Herodotum, pro iniuria ultrò illata. Ex adductis exemplis satis apparet huius uerbi constructionem in hac significatione inter genitiuum et accusatiuum ambiguã esse. Nam cum datiuo iunctum, significat adsum & faueo, ut aduocatus uel patronus, ut συμπάρχω σοι, sto à partibus tuis, partes tuas sequor. Demosth. ὁμολόγουν ὑπάρξειν αὐτῷ, Spondebant sese ab eo staturos esse. Significat aliquando præesse, imperium gerere. Synes. ὑπάρξαι μείζω ἀρχῆς. Aliquando est licere, contingere, euenire, ut ἐμοὶ ὑπῆρξεν, ὡσεὶ μὴ ὄντι, φοιτᾶν ἐς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, Demosth. Idem, Οἷ δ' συνοφάντῃ μὴ ἐᾶν ὑπάρχειν. Sic Cic. Licuit esse otioso Themistocli. Οὐχ ὑπῆρξε, Non licuit. ὥσπερ ὑπῆρχε, Vt licuit, ut tempus tulit. Et Aeschin. ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν, ἢ τεθνάναι, At necesse erat. Aliquando obuenio, obtingo, hoc est fortuna mea tulit. Polyb. τὰ μὲν γὰρ οἱ ὑπάρχει. Iungitur cũ aliis uerbis, ut τυγχάνω, & ἁμί. Vtuntur tamen his frequentius cum participijs quàm illo, ut ὑπάρχω γνωκώς. Hoc per subiunctiuum dicere solet Cicero, Iam ætas omnia, iam dies mitigarit. Iungitur etiã cum participio uerbi substantiui, ut τυγχάνω, sed longe rarius. Demosth. ὁ γὰρ ἐχθρὸς ὑπῆρξεν ὤν. Τὰ ὑπάρχοντα dicuntur, ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. Ὑπάρχων τιμὴ etiã sic dicitur, ut γινομένη τιμὴ, id est iustum rei pretium. Bud. Com.

Ὑπασπίδιος. ε. ὁ. scutifer.

Ὑπασπιστής. ῆ. ὁ. idem, satelles, adiutor, propugnator, ὑπασπιστής.

Ὑπατεία. ας. ἡ. consulatus.

Ὑπατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sum consul, consulatum gero, fungor magistratu.

Ὑπάτη. ης. ἡ. chorda inferior tenoris.

Ὑπατικός. ῆ. ὸν. consularis.

Ὑπατμισμός.ἁ.ὁ.uapor.
Ὑπατος.ε.ὁ.subabsurdus.
Ὕπατος.ε.ὁ.consul,eximius,altus,honoratus præaliis,supremus.
Ὑπαυλοσκοπία.extispicina.
Ὑπαυχαίζω.splendesco.
Ὑπαυθαδιασάμφοι.οἱ. qui arroganter egerũt.
Ὑπαυχος.ε.ὁ.manens domi.
Ὑπαφρον.ε.τὸ.spuma tectum,spumosum, quod non manifestum est.
Ὑπεγγυα.bona prædia & obærata,sponsione & fideiussione affecta.
Ὑπεγγυᾶσθαι.spondere,satisdato promittere.
Ὑπεδέξατο.suscepit.
Ὑπεθεντο.consuluerunt,admonuerunt.
Ὑπείδομαι.suspicor.
Ὑπείκω.cedo,concedo,recedo,subijcio,obsecundo,manum do,id est uictum me agnosco,ὑπακούω,ὑποχωρῶ,ὑποτάσσομαι.
Ὑπειμι.subeo,subsum.
Ὑπεῖναι.surripere.
Ὑπεισπεσών.όντος.subdens,respõdens,προσπεσών.
Ὑπείρ pro ὑπέρ.
Ὑπείροχος.ε.ὁ.pro ὑπερέχοντος,excellens.
Ὑπείρων.superior.
Ὑπεισποίησις τῆς κληρονομίας. aditio hæreditatis.
Ὑπεισιέναι.subire,id est εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.
Ὑπεκδιδράσκω.μ.άξω.π.αχα.subterfugio.
Ὑπεκδραμών.όντος.subterfugiens.
Ὑπεκδύς.discedens.
Ὑπεκλύω.μ.ύσω.π.υκα.exuo,subeo. Actiu.
Ὑπέκθεσις.ιος.ἡ.repositio,ἀνάθεσις.
Ὑπέκκαυμα.fomes,fax,id est incitamentum,& suscitabulum.
Ὑπεκκαῦσαι.succendere.
Ὑπεκκάμψας.clàm exportata.Bud.Com.
Ὑπεκκλίνω.subinclino.
Ὑπεκκομίζω.μ.ίσω.π.ικα.clàm exporto.
Ὑπεκπέμπω. clàm emitto,ut fit in tumultu.
Ὑπεκπροθέω.μ.θέσω.π.θηκα.uinco.
Ὑπεκρέω.μ. ύσω. π. υκα. tabesco,sensim & clàm euanesco & effluo, inundo. Neutrum absol.
Ὑπεκτίθεμαι.clàm depono,& fidei commit-

to, ueluti κρύφα παρακατίθεμαι,sed apud externum amicum. Construitur autem cum præpositione ἐς, ut ὑπεκτίθεμαι ἐς τὰς ἀθλίας, clàm subduco & exporto Athenas deponendum.Bud.Com.
Ὑπεκτίθημι.μ.θήσω.π.θηκα. idem, clàm expono, Acti.accus.
Ὑπεκτρέπομαι. sensim uito & declino, auersor & paulatim.
Ὑπεκφαίνονται. sublucent.
Ὑπεκφεύγω. subterfugio,elabor.
Ὑπεκχωρῶ. subduco,declino, ut ὑπεκχωρῶ τὸν θάνατον,à morte me subduco.Bud.Com.
Ὑπέλαιος.ε.ὁ. sordidus,piger,imbecillis. Et ὑπέλαιον, γλοιὸς,sordes.
Ὑπέμβρυον.τὸ.recens natus,infans.
Ὑπέμεινα. sustinui.
Ὑπεμνήμυκεν. tristatus, uel deiectus est.ab ἰμύω uel potius ἀμύω, quod est commueo, inclino.
Ὑπέμνησα. memoraui.
Ὑπενόησε, uel ὑπενόησεν. sub,infra,subtus.
Ὑπεναντίος.aduersarius,ἐχθρός.
Ὑπεναντιόμενος.ὁ.repugnans.
Ὑπενδιδόναι.terga uertere.
Ὑπενέχω. sustineo.
Ὑπεξαγειν. subducere,clanculum abire & subtrahere.
Ὑπεξαιρέομαι. subduco,interuerto,suppilo, clàm aufero & auerto.Bud.Com.
Ὑπεξαίρεσις.ιος.ἡ.exceptio,supputatio.Pol.
Ὑπεξαιρέω.μ.έσω.π.ηκα. suscipio. Acti.
Ὑπεξαίρομαι. clàm de medio tollo,Xenophon de tyrannis, ὅταν δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ ἀνδρεῖον ἀφ᾽ ὧν φόβον ὑπεξαίρωνται. Est etiam eximo, summoueo, reijcio,Plato in Theæt.Bud.Com.
Ὑπεξαλίσθαι uitare,declinare.
Ὑπεξαλίσθαι.clanculum auferre.
Ὑπεξαναλύομαι. sensim & clàm exisio,fallo emergendo. Homer. καθὲκ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλὸς.
Ὑπεξανίσαμαι.honoris causa assurgo.
Ὑπέξαμι.exeo,subterfugio,ὑπεξίσταμαι.
Ὑπέξεσις. supplicium,tormentum. quæsitio,βασάνος,ἐρώτησις.

Ὑπεξέρχομαι.μ. ξομαι. obrepo,surrepo,subduco, fallo. Est etiam subire,id est εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.
Ὑπεξίσταμαι. cedo, ut ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi uia,id est decedo: quod etiam ἀπεξίσταμαι dicitur, τουτέστι παραχωρῶ. Decedo autem Latinè interdum ἀντὶ τοῦ ὑπερτίθεμαι accipitur, hoc est ἀποσκέπτομαι. Cæsar, Quibus ita interdictum est, ijs omnes decedunt,aditum sermonemq; defugiunt. Bud.Com.
Ὑπεξόσιος.ε.ὁ. subditus.
Ὑπετίθεσαν.mouebant,subagitabant, κατέλεγον,κατεφλέγον.
Ὑπέρ.cum genitiuo significat pro: cum accusatiuo super,supra,ultra. In compositione auget,sicut per aut quàm apud Latinos.
Ὑπέρ.εὖ,quòd.
Ὑπὲρ ἄγαν. quàm ualde.
Ὑπὲρ ἡμῶν.è re nostra.
Ὑπὲρ λόγον.maiora quàm ut dici possent,supra quàm dici possent.
Ὑπὲρ μοῖραν.obstante fato.
Ὑπὲρ τὸν καταλογον. eximius, numero uulgi exemptus.
Ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων. pro utilitate communi.
Ὑπέρα.ας.ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur. παρὰ τὸ ὑπεράναι ἔστι. Item ὑπέρα,uermes quidam.
Ὑπεραγαπῶ.deamo.
Ὑπεράγαμαι.demiror,inuideo.Depon.
Ὑπεραής.ὁος.ὁ,ἡ.desuper flans.
Ὑπέραγχος.ε.ὁ. superbus,elatus.
Ὑπεράγω.μ.άξω.π.ῆχα. supero,excello.
Ὑπεραγωνίζομαι.defendo,pugno.
Ὑπεράειρομαι. supra modum efferor.
Ὑπεράειρω.μ.αρῶ.π.ῆρκα. supero,supergredior.Accus.aut genit.
Ὑπεράϊσιον. τὸ ὑπὲρ πᾶσι μοῖραν.
Ὑπεραιωροῦμαι. limis despicio,desuper aspicio.
Ὑπέρακμος.ε.ὁ. superadultus,grandis.
Ὑπερακοντίζω.μ.ίσω.π.ικα. supero,ualde iaculor. Acti. accus.
Ὑπεράκρια.τὰ.montana.

Ὑπεραχριβὴς.ἐος.ὁ,ἡ.diligens,curiosus.
Ὑπεραλγέω.perdoleo.
Ὑπεραλγὴς.ἐος.ὁ,ἡ.ualde dolens.
Ὑπεράλλομαι.transilio,supersilio.
Ὑπεράλμυρος.ὑπεραλόμυρος.
Ὑπεραναιδεύομαι.impudentia uincor.
Ὑπεράνασσα.ε.ὁ.exul,μεταβάτης,μετανάστης.
Ὑπερανεμπόρια.præ cæteris eminentia.
Ὑπερανίσημι. superstο,ὑπερβαίνω.
Ὑπερανίχων.eminens.
Ὑπέραντλος.ε.ὁ.inexhaustus,superabundãs, copiosus,infusus.
Ὑπεράορα.super,in cælo.Sed sciendum quòd quando ponitur cum genitiuo, significat super,quando absolutè,in cælo.
Ὑπεραποκρίνεσθαι,& Ὑπεραπολογεῖσθαι.adesse,& patrocinari,et defendere.
Ὑπεραποχέοντος.plus satis.
Ὑπερασπίζω. μ. ίσω.π.ικα.protego,pugno strenuè,defendo,iuuo. Acti.accus.
Ὑπερασπισμός.ε.ὁ.protectio.
Ὑπερασπιστής.ε.ὁ.protector,propugnator,redemptor,qui clypeo suo protegit aliquem, satelles.
Ὑπέραχος.ε.ὁ.excellens.
Ὑπεράχθομαι.ualde doleo.Depon.absol.
Ὑπερβαίνω.μ.ήσω.π.ηκα. transeo, transgredior, supero. Neutrum accus.
Ὑπερβάλλομαι.μ.βλημαι.π.ηκα. distendo,& τὸ ἀναβάλλομαι ἢ ὑπερτίθεμαι, in aliud tẽpus reijcio,differo. Accipitur etiã pro ὑπερβάλλω,excello, supero,uinco.Bud.Com.
Ὑπερβαλόμενος.ε.ὁ.tardus, cunctator.
Ὑπερβαλόντως.excellenter,ualdè.
Ὑπερβάλω.μ.αλῶ.π. ηλα, extendo, ὑπερίχω, καὶ ὑπερβαίνω,excello,supero. Est etiã in auctione uinco, id est pluris liceor & supra omnes, Andoc.Bud.Com.
Ὑπερβασία.ας.ἡ.&
Ὑπέρβασις.transgressio,iuramenti uiolatio,iniuria,malitia,superbia.
Ὑπερβατόν.οῦ.τὸ. hyperbaton. Quintilia. uerbi transgressionem interpretatur, quã frequenter ratio comparationis & decoris exigit.

Ὑπερβιβρωτᾶος. ε. ὁ. extremus anni mensis apud Macedones. Vnde pro compe-rendinatore ponitur, & serotino, siue cunctatore.

Ὑπερβιβάζω. traduco, traïcio.

Ὑπέρβιος. ε. ὁ. immensus, magnanimus, ultra uires existens, superbus, uiolentus.

Ὑπερβιάζομαι. exuperanter.

Ὑπέρβικος. excellens.

Ὑπερβλύζω. effundo.

Ὑπερβολαί. ῶν. extremæ collium partes, cacumina montium.

Ὑπερβόλιον. ε. acutissimum tetrachordum.

Ὑπερβολή. exuperantia, excessus, excellentia, quæ ἔκλειψι opponitur. Demosth. τοῦτο γὰρ τοῦτο οὐκ ἔχον ὅπερ ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας, Hoc scelus nullo scelere superari potest. Inde illa locutio, ἀδικίαν λείπω ὑπερβολήν. Et Demosth. τίνος δ' ἔτι λειπόμεθ' ὑπερβολὰς ἁπάσας, à quo superari isti possunt dicendi facultate. Item mora, dilatio, ἀναβολή, ὑπέρθεσις. Bud. Com.

Ὑπερβολῇ. supra modum.

Ὑπερβολία. ας. ἡ. iniuria, excessus.

Ὑπερβολικόν. τὸ. nimietas, id est supra modum, fidemq.

Ὑπέρβολος. lapis qui alligabatur ceruici submergendorum nocentium.

Ὑπερβόρειοι. οἱ. Hyperborei, populus septentrionalis.

Ὑπερβριθής. ἐος. ὁ. ponderosus.

Ὑπερβωρέως, aduerb. pro πόρρω, καὶ πόρρωθεν αὐτῆ.

Ὑποβρύχιος. ε. ὁ. immersus.

Ὑποβρύχιον. ε. ὁ. immersum

pede abundat.

Ὑπέρκαμαι. superiaceo, præcedo, immineo, differo, ἀνάκαμαι.

Ὑπερκεῖσθαι (ut Liu. inquit) cornua extendẽdo claudere à tergo hostem. Vnde

Ὑπέρκασις. dicitur ubi ex altera tantum parte superiores sumus in prælio: uel alterius cornu hostium circunuentio. Budæus Commentarijs.

Ὑπερκολακεύω. adulor, assentor.

Ὑπέρκομος. ὁ. ἡ. superbus, ualde elatus, iactabundus, insolens.

Ὑπερκόμπως. iactanter, superbe.

Ὑπερκόσμιος. altissimus, supramundanus, cœlestis.

Ὑπερκύδας. ὁ. gloriosus.

Ὑπερκύπτω. in pedes erigor, & emineo super alios.

Ὑπερλάμπομαι, &

Ὑπερλάμπω. præluceo, præradio. Plin. Vt faculam ita præluceat.

Ὑπέρλεπτος. ὁ. prætenuis.

Ὑπερμαίνομαι. intemperantius agere, lasciuire, (quod uitium nimium saturos comitari solet) opipare uiuere, luxuriosius agere delicatius q̃, ac diuitijs abundare. Deducitur à μάζα.

Ὑπερμαίνομαι. ualde insanio.

Ὑπερμάργως. uehementer insanus. ὑπερμαργότερος (inquit Suid,) ὁ ὑπερμανόμενος.

Ὑπερμαχητά. τὰ. uictricia.

Ὑπέρμαχος. propugnator.

Ὑπερμεθύομαι. ualde ebrius sum.

Ὑπερμενής. μ. ἐσω. π. κα. supero potentia.

Ὑπερμενής. ἐος. ὁ, ἡ. ualde potens, superbus.

Ὑπερμέτρως. enixè, supra modum.

Ὑπέρμοιρα. indecenter, præter sortem.

Ὑπέρμορον, & ὑπερμόρως. idem.

Ὑπερνεφής. ὁ. excedens nebulas.

Ὑπερνεωλκέω. transfero classem.

Ὑπερνικάω. μ. ἐσω. ω. κα. præualeo, ἀντιμάχομαι. Neutrum. accus.

Ὑπερνύχομαι. supergredior.

Ὑπερξηραίνω. exicco.

Ὑπέρξηρος. magnopere siccus. (patris.

Ὑπερέσιος. suus & legitimus, ut filius

Ὑπερογκος. ε. ὁ. immensus, immodicus, redundans, uehementer corpulentia onustus, excelsus, superbus, intolerabilis.

Ὑπερόν. ης. τὸ. palatum.

Ὑπεροικοάμων. superbiens.

Ὑπεροικοδομέω. superconstruo.

Ὑπέρολβος. ε. ὁ. prædiues.

Ὑπέροον. tabulatum.

Ὑπεροπεύς. έος. ὁ. contemptor, mendax.

Ὑπεροπεύω. mentior, despicio, decipio.

Ὑπεροπία. ας. ἡ. superbia.

Ὑπεροπλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισθμαι. expugno, superbio.

Ὑπέροπλος. ε. ὁ. immensus, fortis, elatus, qui nihil sibi non arrogat armis, ᾧ ἡ ἰχὺς καὶ ἡ πλωμ ἔσιν ἐπικρατεστέρα.

Ὑπεροπρόθυμος. ὁ. ὑπερθύμως.

Ὑπερόπτα. contemptim.

Ὑπερόπτης. ε. ὁ. contemptor, fastuosus.

Ὑπεροπτικός. ε. ὁ. despectiuus, despectitius, fastidiosus.

Ὑπεροπτικῶς. fastidiosè.

Ὑπερόπτομαι. μ. όψομαι. π. ομμα. despicio, sperno. Genit.

Ὑπέροπτος. spectabilis, magnus.

Ὑπερορᾶω. ὑπερόπτομαι. contemno.

Ὑπεροπεία. ας. ἡ. locus extra fines, exilium.

Ὑπεροπεύω. de ejectis extorribus, exulibus q̃ dicitur interdum.

Ὑπερόπιος. ε. ὁ. extorris, profugus extra terminos.

Ὑπέρορον. ὄ. τὸ. ὑπεροπεία.

Ὑπερόφορος. ε. ὁ. superbus, ὑπερηφάνος.

Ὑπερος. ε. ὁ. pistillum.

Ὑπερόσιος. dilectus, amatus, πεφιλημένος.

Ὑπεροφρυς. υος. ὁ, ἡ. superbus, supercilios.

Ὑπεροχή. ῆς. præstantia, excellentia, summitas, sublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperantia, prævalentia, amplitudo, primæ partes, ὑπερβολή.

Ὑπέροχος. ε. ὁ. egregius, maior.

Ὑπεροψία. ας. ἡ. superbia, despicientia, fastus.

Ὑπερωδήκοας. ualde affectus, commotus, dolens, πεπαθώς.

Ὑπερπαίω. supergredi, πλεονάζω, excellere.

Ὑπερπεισάκτέω. μ. ήσω. ω. κα. superabundo.

Ὑπερπηδάω. ω. conculco, transgredior, transilio.

Ὑπερπίμπω. ultra scopum iaculor, ὑπερακοντίζω.

Ὑπερπίμπλημι. μ. ήσω. π. κα. superimpleo.

Ὑπερπλουτοῦντες. prædiuites.

Ὑπερπονέω. plusquàm oportet laborare.

Ὑπέρπονος. ε. labore confectus.

Ὑπερπάλλομαι. superuolo. Depon. absol.

Ὑπερπύρως. igneus magnopere calidus.

Ὑπερπώρωσις. uide ὑπσάρκωμα.

Ὑπερρέω. μ. εύσω. π. υκα. superfluo.

Ὑπερσαρκέω, &

Ὑπερσαρκόω. dicuntur quæ corpulentiora iusto fiunt.

Ὑπερσάρκωσις. carnis excrescentia.

Ὑπέρτατος. ε. ὁ. supremus, summus.

Ὑπέρτριος. supra tectum.

Ὑπερτείνομαι, &

Ὑπερτείνω. μ. υσω. π. ακα. supero, superextẽdo, circunuenio. Actiuum accus.

Ὑπερτέλειοι. οἱ. ampliores numeri.

Ὑπερτελής. έος. ὁ, ἡ. exterminus, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικόμενος.

Ὑπερτίθημι. exorior, ὑπερφαίνω τῶν ἄλλων ἄστρων.

Ὑπερτυφής. altum, ὑπερανέχον.

Ὑπέρτρα λρέατα. carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinsecus obiacent, ut ἔντερα quæ intus.

Ὑπερτερέω. superior sum.

Ὑπερτερεῖαι. αἱ. ligna quædam eminentiora currus, super quibus res locantur.

Ὑπέρτερον. postremum, recens.

Ὑπέρτερος. ε. ὁ. superior, ἔσχατος, ὕστερος.

Ὑπέρτεχνος. artificiosus, σπουδαῖος.

Ὑπερτίθεμαι. prolongo, differo.

Ὑπερτιθέμενος. tardus. Sic

Ὑπερτίθημι. μ. ήσω. ω. κα. superim pono, submitto, præpono, τιμῶ. Item differo, id est, prolongo. Actiu. accus.

Ὑπερτραχίζω. supra modum olere.

Ὑπερτρέχω. transcurro, depopulor. (tus.

Ὑπέρυδρος. aqua inundans, nimis aqua repleΥΠ.

Ὑπέρυθρος. fuluus, subrubeus.

Ὑπερύπτιος. supinus, resupinus.

Ὑπερφαλαγγόω. μ. ήσω. ω. κα. includo phalangas. Vnde ὑπερφαλάγκησις, cum utrinque phalanx hostibus circunfusa, aciem eorum coërcet, Ariano. Bud. Com.

Ὑπέρφασις. ιος. ἡ. magniloquentia, superbia.

Ὑπερφερής. ἐος. ὁ, ἡ. præcellens.

Ὑπερφέρω. μ. ὑπερίσω. μ. ὑπερήνοχα. extollo, præsto. excello. Actiu. accus.

Ὑπερφθέγγομαι. μ. ξομαι. uerbis supero.

Ὑπερφίαλος. ε. ὁ. immensus, ὑπέρμικρος, quasi inundans & fluens ultra phialam. Item infidus, fœdifragus, qui transgreditur iusiurandum, quod per phialas factum est.

Ὑπερφιλέω. μ. ήσω. ω. κα. uehementer amo. Actiu. accus.

Ὑπερφλύω. efferuesco, inundo.

Ὑπερφρονῶ. contemno, despicio, insolesco. Genit. & accus.

Ὑπερφρόνως. contemptibiliter.

Ὑπέρφρων. ονος. ὁ, ἡ. superbus.

Ὑπερφωνᾶ τῶν. miram, splendidam, egregiã, φῶς γὰρ τὸ φαίνω.

Ὑπερφυής. ἐος. τὸ. eximiè factum, superexcellens.

Ὑπερφυής. ἐος. ὁ, ἡ. ingens, immensus, eximius, egregius ineffabilis.

Ὑπερφυσάω. supra modum inflatus sum.

Ὑπερφύω. innascor.

Ὑπέρφυως. mirum in modum, egregiè, incredibiliter, ὑπεράγαν.

Ὑπερφωνῶ. altè clamo.

Ὑπερχείλης. ἐος. ὁ, ἡ. exuperans, plenus.

Ὑπέρχαλος. idem.

Ὑπερχέομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. exubero, effun

Ὑπερχολᾶν. bilio sum esse, ualdè irasci. (dor.

Ὑπέρχολος. ε. ὁ. supra modum iratus.

Ὑπέρχομαι. accedo. Item assentor, per obreptionem me alteri captiosè submitto, Luciano. Quintil. ad uerbum subeo dixit, Interim uero (inquit) fallendus iudex, & uarijs artibus subeundus est. ὑπὸ enim hic dolum denotat, quemadmodum & de ὑπάγω dictum est. Item obsequiosè colo, adlicui me uendito, & eum obseruo, &

φαντάω, Andoc. Τὸ ὑπιλθὸν, quod in mentem uenit. Bud. Com.

Ὑπίρρυτος. inuolutus ære alieno, ultra facultates suas obæratus.

Ὑπίρχρεος. ὁ. exuperans tempus.

Ὑπίρωα. palatum.

Ὑπιρωλυία. calamitas, λύπη.

Ὑπιρώκησαν. retro cesserunt, recti steterunt, impetum fecerunt.

Ὑπιρῷον. τὸ. palatum, tabulatum, locus editus, palatium, cœnaculum.

Ὑπίρωρον. exolescens, quod tempus suum excesit.

Ὑπιράσιον. τὸ ὑπὲρ πλῶ μοῖραν.

Ὑπίσχετο, καὶ ὑπίσχοντο. suppositi, subijt, sustinuit, promisit.

Ὑπαίθριος. sub dio, serenus, tranquillus.

Ὑπαίθωνος. ὁ. subditus, obnoxius, reus, sons, ὑπόδικος.

Ὑπίσχω. μι. ὑφίξω. π. ὑπίσχηκα. submitto, sustineo, subsisto, adhibeo, recipio, luo. Item occupo, opprimo. Vnde ὑπίσχειν πλῶ χέρα, præbere manum seu porrigere, apud Lucianum. Δίκην ὑποχεῖν, causam dicere. Aliquando ponitur pro prudenter ago.

Ὑπισχνισμύνη. ης. ἡ. propinqua partui. Sumpta metaphora à ficis immissis psenibus uermiculis iam matureſcentibus.

Ὑπόβολον. depositum ad usuram.

Ὑπήκοος. ὁ. obediens, morigerus.

Ὑπήκω. μι. ήξω. idem quod ὑπάκω, hoc est cedo.

Ὑπήλυθε. subijt, ab ὑπιλύθω.

Ὑπηνίμιος. ὁ. ὁ

Ὑπήνιμος. sub uento expositus, subuentaneus. Vnde ὑπηνίμιον ὠὸν, subuentaneum, hoc est, inefficax ouum, quod citra coitum editur, sed ueneris imaginatione. Appellantur & zephyria oua, Plinio li. 10. capite 60.

Ὑπήνη. ης. ἡ. barba, pili circa labia.

Ὑπηνίτης. ὁ. iuuenis incipiens barbescere, pubescens.

Ὑπήρατος. ὁ. ἡ. aldè splendidus.

Ὑπηρσία. ας. ἡ. seruitium, obsequium, obseruantia, officium, administratio.

Ὑπηρέσιον. ὁ. τὸ. remus, asser sedis, pellis tamquàm puluinus in quo remex sedet.

Ὑπηρετίομαι. obsequijs & operis color & obseruor. Et τὸ ὑπηρετούμενον, obsequium, & exhibita opera. Accipitur etiam actiuè ut ὑπηρετῆσαί σοι ταῦτα, Hanc tibi operã nauo, in hoc tibi obsequor. Sicut

Ὑπηρετέω. μ. ήσω. π. ηκα. minister, subministro, obsequor, morẽ gero, instruo, paro, suppeto, subseruio, nauo operam alicui & obsequor. Datiuo iung. & accus.

Ὑπηρέτης. ὁ. ὁ, minister, carnifex, exactor, qui exequitur iudicis sententiam.

Ὑπηρετικόν. ὁ. τὸ. armamentarium.

Ὑπηρετικός, uel ὑπηρετητικὸς. ὁ. ὁ, seruilis. Est etiam ὁ ἐπιτήδειος ἐς τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρέτις. ιδ. ὁ. ἡ. ministra.

Ὑπηρετῶ. minister.

Ὑπήτεια. τὰ. summa ubera, ὑπήτειον (inquit Hesych.) ὑποχάσειον, ἐφόβαιον, sumen, abdomen.

Ὑπηχέω. μ. ήσω. resono, succino.

Ὑπιδέχθη. suspicari.

Ὑπίκεμαι. operam do. Depon. datiuo.

Ὑπίκω. sublino.

Ὑπισχνέομαι. μ. ὑποχήσομαι. π. ὑπίσχημαι. μέσ. ἀόρ. β. ὑπεχόμην. promitto, polliceor, profiteor, uoueo, spondeo. Depon. accus.

Ὑπίχομαι. idem.

Ὑπιωχή. ῆς. deliberatio, σκέψις. Ὑπιωχὰ (Hesychio authore) ὑπαγωγὰ. ὑποφρομαί τῆς πέτρας ὅξ᾽ σκέπην.

Ὑπνάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὑπνέω. dormio. Neut. absol.

Ὑπνηλός. ὁ. ὁ, somnolentus, somniculosus.

Ὕπνιον. ου. τὸ. somnium.

Ὑπνοδότις. ιος. ἡ. somnifera.

Ὑπνομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. pugno cum somno.

Ὑπνοποιός. somnum prouocans, compositus.

Ὕπνος. ου. ὁ. somnus.

Ὑπνόω. dormio.

Ὑπνωτικός. ὁ. ὁ. sopiens, soporificus, somniculosus, deditus somno.

Ὑπνώτλω. μ. ώξω. π. ωχα. soporor, dormio.

Ὑπό. cum genitiuo significat ab, ut ὑπὸ τῶν δικαστῶν

δικαστῶν ἀποθνήσκειν, interire à iudicibus: Sic Cice. Nihil enim esse ualentius à quo intereat. Cum datiuo & accusatiuo sub. Interdum Atticè ἀντὶ τοῦ πρὸ accipitur. In compositione interdum minuit, quemadmodum sub apud Latinos.

Ὑπ᾽ ἠῶ. sub auroram. Suidas habet ὑπ᾽ ἠοῖ.

Ὑπόμουσος. improbus, rusticè inuerecundus.

Ὑπὸ μασχης. sub ala: quod tantum inuenitur in hac locutione. nam μάλη rectus non est in usu, sed μασχάλη.

Ὑπὸ προθυμίας. promptè.

Ὑπὸ συνθήματος. ex composito.

Ὑπὸ τῆς μετριότητος. pro mea modestia.

Ὑποβαθρα. ας. ἡ. fundamentum, scabellum, ὑπόβασις. Cyril. li. 7. ταύτῃ ὑποβάθραν προσκαταβασμόν, Hoc fulcrum & sustentaculum præiaciens.

Ὑπόβαθρον. ου. τὸ. idem.

Ὑποβαίνω. subeo, decedo, minuor.

Ὑποβάλλομαι. substerno, ut ὑποβάλλεσθαι τορφυρίδας, toralia & stragula substernere, Lucia. Ponitur & ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι καὶ ὑποτίθεμαι, Basil. Est etiam falsò mihi quippiam ascribo, mihi quasi subditiũ assumo, ut ταλότεια ὑποβαλόμενος, aliena scripta sibi asserens, Strab. ultim. Sic etiã πολίμων ὑποβάλλεσθαι πλῶ δόξαν, bellorum gloriæ succidaneum se inferre, Plut. in Pom. Item suppono partum, Basil. Ita

Ὑποβάλλω. μ. αλῶ. π. ηκα. suppono. Item suggero, admoneo, Xenoph. & Herodi. Est etiam interfari, sermonemq; interpellare, & præposterè excipere, hoc est ἀκαίρως καὶ ἀώρως ὑπολαμβάνειν. Aeschin. κατὰ κτησ. Actium. accus. Bud. Com.

Ὑπόβασις. ιδ. ἡ. subucula, subligaculum, decrementum, περίζωμα.

Ὑποβάτης. scabellum.

Ὑποβεβρεγμένοι. irrigati, appoti.

Ὑποβιάζω. uiolenter repello.

Ὑποβιβάζω. minuo, per uim subduco.

Ὑποβιβαστικός. ὁ. ὁ. habens uim deijciendi & subducendi.

Ὑποβλασάνω. suppullulo.

Ὑποβλέπω. improbè & torue aspicio. Item limis aspicio ad collimandum. Est etiam suspicor, suspecto, ὑποδράνω.

Ὑποβλήδην, aduerb. ab ὑποβάλλειν interpellato sermone, uel excepit uerba dicentis nõdum finita. Bud. Com.

Ὑπόβλητος. subditicius puer, spurius, nothus, ὑποβολιμαῖος, νόθος.

Ὑποβολεύς. ῆος. ὁ. suppositor, interpres.

Ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, suppositio, fraudulenta & elancularia in aliquem oratio.

Ὑποβολιμαῖος. ὁ. ὁ. ὑπόβλητος.

Ὑπόβολος. pignerationi obnoxius, & obiectus pro pignore, quam hypothecam Iurisconsulti uocant. Est enim ὑπόβολον, τὸ ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον, siue domus, siue prædium, siue res mobilis sit. Ὑπόβολον etiam in Pandec. Græcis, idẽ est quod δωρεὰ προγαμιαία, hoc est, donatio propter nuptias. Ὑπόβολον autem secunda prod. significat τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ ὀβολιμαίῳ τόκῳ, id est, quod in usuras sestantes obstrictum est pignoratitio conuento, ut scribit Eustathi. Bud. Com.

Ὑποβόρβορος. ὁ. cœnosus, lutosus.

Ὑποβρέχω. μ. ήξω. proluo, irrigo.

Ὑπόβρυχα. in profundo, submersè.

Ὑποβρύχιος. ὁ. ὁ. submersus. à uerbo βρέχω.

Ὑπόβρωμος. ὁ. grauiusculus.

Ὑπογάσειον. pecten, siue imus uenter.

Ὑπογαίδιος. ὁ. ὁ. idem est quod ὑπόγαιος.

Ὑπόγαιος. subditus, ὑποτεταγμένος. Interdum idem quod

Ὑπόγαιος. ὁ. ὁ. subterraneus.

Ὑπογονπάζω. ad genua deuolutus supplico. τὰ γονπέτα ἀπτόμενος λιτανεύω.

Ὑπογλυκαίνω. edulcoro, condio, adulor.

Ὑπογναθίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur, & coronæ genus.

Ὑπογνύθια. manibus subiectis mento aut maxillis.

Ὑπογνώτατον. nuperrimè.

Ὑπόγραμμα. τὸ ἔντειμμα, ut ὑπογραφή.

Ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. scriba sum Neutrum absol.

Ὑπογραμμός.ῦ.ὁ.pictura,monumentum.

Ὑπογραφή.ῆς.ἡ. subscriptio. Est etiam primæ manus delineatio, & descriptio, siue rudis crassáq; adumbratio, quæ pars est ζωγραφικῆς. Dicitur etiam de pueris, qui aut picturam docẽtur, aut scripturam Continet enim ὑπογραφὴ artis rudimẽta. Atq; inde translatione sumpta, Plato lib.8.de Rep. ὑπογραφὰς crassæ Mineruæ explicationem, non subtilem atq; multum artis habentem. Aristotel. ὑπογραφεῖς τῶν θεμελίων uocat, fossam ductã et fundamenti circunscriptionem. Est & & fucus apud Lucianum, quo oculos sublinunt, qua dictione Herodian.lib.4. pro figurato & ridiculo usus est. Bud. Com.

Ὑπογραφύς.ἁ manu seruus, amanuensis, qui dictata excipit.

Ὑπογράφομαι. τὸ ψιμυθοῦμαι καὶ ἐνδρίβομαι, fuco uel ceruſa illinor. Accipitur & etiam pro suo actiuo.

Ὑπογράφω.μ.άψω.π.αφα. subscribo, id est probo & assentior, astipulor, apud Demosthenis interpretem. Item τὰ ὑπογεγραμμένα ψαγράφω, id est dictata excipio. Item primis lineis deformo, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco: præscribo, hoc est, pueris qui docentur scribo. Plato in Protag. & de Leg.4. Est etiam commentarium rerum scribo, quarum historiam alij postea enarratius scribant, & ornamentis luminibusq; orationis additis absoluant & expoliant, Isoc. πρὸς φίλιππ. Præterea designo, destinoq; & faciendum propono & instituo. Gregor. in Iul. τὰ δὲ ὑπεγράφετο, instituebantur, destinabantur. Bud. Com.

Ὑπόγρυπ@.ῦ.ὁ. qui est subadunco naso.

Ὑπόγυ@.ῦ.ὁ. propinquus, recens, quasi sub manibus. γοῦν γὰρ αἱ χεῖρες.

Ὑπογύτατα. propinquissimè.

Ὑποδάρια.τὰ. torques, monilia colli.

Ὑποδακρύω.μ.ὑσω. sublachrymor.

Ὑποδεδεμέν@.calceatus.

Ὑποδεής.ἐ@.ὁ,ἡ. infimus, indigens, timidus.

Ὑπόδειγμα.ατος.τὸ. exemplum, signum.

Ὑποδέδοα.μ.εἰσω.π.εκα. timeo, subuereor. Actiuum accus.

Ὑποδεικνύω.μ.εἰξω.π.εχα. præmonstro, demonstro per rationem & exempla.

Ὑποδειμαίνω. subuereor.

Ὑποδειμαίνων. subtrepidans.

Ὑποδείξας. qui probauit.

Ὑποδεξιάζω. subito, ex improuiso appareo.

Ὑποδεξία.ας.ἡ. susceptio.

Ὑποδέξιος.α.ὁ. susceptor.

Ὑποδεής. monile, torques, ornatus muliebris

Ὑπόδεσμα. pignus.

Ὑποδέχομαι.μ.έξομαι.π.εγμαι. suscipio, familiariter excipio, conuiuio accipio, ὃ ἑκατοντάδες τὰς χεῖρας δέχομαι καὶ δεξιῶμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι, ἐστιῶ. Depon. accus. Budæus Commentarijs.

Ὑποδέω.μ.ήσω.π.εκα. subligo. Actiu.

Ὑπόδημα.ατος.τὸ. &

Ὑπόδησις.ιος.ἡ. calceus, calceamentum.

Ὑποδιασολή.ῆς.ἡ. subdistinctio.

Ὑποδιδάσκαλος.α.ὁ. subpræceptor.

Ὑποδίδωμι.μ.ώσω.π.ωκα. cedo. Neutrum datiuo.

Ὑπόδικος.ου.ὁ. reus, obnoxius, subditus, sons.

Ὑποδίφθερος.ὁ. pellibus indutus.

Ὑποδμώς.ῶος.ὁ. minister, famulus.

Ὑποδοχεύς.ὁ. ὑποδέος.

Ὑποδοχή.ῆς.ἡ. susceptio, receptaculum. Est etiam epulum & conuiuium, festum. ab ὑποδέχομαι. Bud. Com.

Ὑπόδρα. torue, quod significat contorsionem oculorum in eum, cui irascimur. frequens dictio Homero.

Ὑπόδραξ.ακος.ὁ. toruus.

Ὑποδρασία. toruitas, inimicitia, suspicio.

Ὑπόδρημυς.υος.ὁ. aliquanta acrimonia, amarus.

Ὑποδρήσω. ministro, subseruio.

Ὑποδρηστήρ.ῆρος.ὁ. seruus.

Ὑποδύνω. subeo. Neutr. absol. Ita

Ὑποδύομαι.μ.ύσομαι.π.υγμαι. subeo, id est, ingredior, ut subire tecto, Cæs. subire por-

tum, Plinio: & subeo pro patior, succumbo, ut subire cruciatus, Ciceroni: uel subeo hoc est obeo, suscipio, ut ὑποδύεσθαι πόνον ἢ κίνδυνον. Xenoph. quod est subire labores pericula, Cicer. Inde ponitur pro subrepere, ὑποδύεσθαι, in gratiam alicuius se insinuare, colere & obseruare obsequiosè, Plut. in Cæs. & Polit. Aliquando est subinduo, condo. Vnde ὑποδύεσθαι τὴν δίαν, agere personam Iouis & simulare. Sic ὑποδύεσθαι τὸ ῥῆμα τῷ φιλοσόφῳ Aristot. Et Cic. Tusc.5. Induere personam philosophi, & sibi ipsi hoc nomen inscribere. Aliquando est urinari. Lucia. ὦ κεφαλὴ ὅπως βύθιος ὑποδύσῃ καὶ ἄπαρος οἱ λάροι. Bud. Com.

Ὑποδύσεις.αἱ. refugia.

Ὑποδυσώδης.ους.ὁ,ἡ. male olens.

Ὑποδύτης.ου.ὁ. interior uestis, subucula.

Ὑποδύω.μ.ὑσω.π. ὑποδύομαι.

Ὑποδώδεος .ου. genus est musicæ. Plutarcho.

Ὑποείκω. concedo.

Ὑποζεύγνυμι. subijcio.

Ὑπόζευξις.ιος.ἡ. subiunctio, subinsertio, subnexio,

Ὑποζόφου. ad tenebram.

Ὑποζύγιον.ου.τὸ. iumentum, boues, muli, equi.

Ὑποζύγια.τὰ. impedimenta.

Ὑποζυγιώδης.ὁ. subiugus, qui non amplius sui iuris est, Aristoph.

Ὑποζώματα.τὰ. nauis tabulata, Suid.

Ὑποζωννύω,μ.ώσω.π.ωκα. subcingo. Actiu.

Ὑπόζωσμα.ατος.τὸ. succinctura.

Ὑποθάλπω. spe inani foueo, decipio.

Ὑπόθεμαι. fundamentum, & quasi basis.

Ὑποθερμαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. calefacio. Actiu. accus. iung.

Ὑπόθερμος.ον. ὁ. subcalidus.

Ὑπόθεσις.ιος.ἡ. suppositio, quæ est aliquando basis & fundamentum, ut si dicas caudicem ὑπόθεσιν καὶ φύσιν arborum esse.

Aliquando refertur ad principia & elementa scientiarum: subiectiones à nonnullis etiam appellatæ. Aliquando diminutionem aut remissionem denotat.

Vnde κατ' ὑπόθεσιν dicere, est tãquàm suppositum, & non ut plane constitutum, aut argumentis probatum dicere, Theophrastus de Caus.6. Sic δι' ὑποθέσεως est, quod non simpliciter est, sed quodammodo & ex suppositione, Aristoteles, Polit.3.& τῶν μετὰ τὰ φυσ.3.& 9.

Et apud Plutarchum fatum dicitur esse δι' ὑποθέσεως, id est ex consecutionis necessitate natum, non per se & suapte natura. Sed quando ὑπό ἀντὶ τοῦ πρὸ Atticè accipitur (quod etiam in ὑπαίθω, & ὑπάγω, pro προαίθω & προάγω, & in alijs nonnullis fit) tunc interdum significat πρόθεσιν, hoc est propositum, ut apud Isocratem ἀπὸ τοῦ ὑποθέσιν ἐπανελθεῖν, hoc est, ad rem, ad causam, ad propositum redire. Interdum πρόχημα, id est, occasionem, & prætextum, uelamen que quod & Latini speciem dicunt, ut ὑπόθεσις τοῦ πολέμου, Plut. & Cicero ad Att.14. ὑπόθεσιν autem hanc habent, & eam præse ferunt.

Interdum προαίρεσιν, siue ὅρον, id est, institutum, scopum, ut ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας, ἐλευθερία, Aristoteles.

Inde pro argumento operis accipitur.

Interdum significat id quod Quintil. thema uocat, quasi facti positionem uel euentum: Plin. Iun. & Iurisconsulti speciem, aut casum: Cicero causam, ex definito quæstionum genere. Budæus Commentarijs.

Ὑποθέτης.consiliarius, ἀρχηγός.

Ὑποθετικός.ῆ.ὁ. suppositiuus, hortatiuus, argumentatiuus.

Ὑποθήγω.ἐρεθίζω, προτρέπομαι, prouoco, subhorno, exhortor, ὑπαλείφω.

Ὑποθήκη.ης. suppositio. Item pignus. Item documentum, consilium, adhortatio, monitum, præceptum ad uitam instituendam. Bud. Com.

Ὑποθημοσύνη.ης.ἡ. admonitio, ὑποθήκη.

Ὑποθράττω. turbo.

Ὑποθρύπτομαι. delicior.

Ὑποθυμία.ας. suffimentum.

Ὑποθυμιάζειν. suffire.

Ὑποβύμιος. ὑποτράχηλος.

Ὑπόβυρα uel ὑποθηρίδιες: ipsa ualuarum cauitas & iniquitas.

Ὑποθωπτύω. μ. ύσω. π. υκα. adulor. Neutrũ.

Ὑποικηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, intus habito, reuertor.

Ὑποίνος. ε. uinolentus.

Ὑποίομαι. suspicor.

Ὑποιόω. uendico.

Ὑποκαθαίρω. repurgare.

Ὑποκαθίημι. concedere, dimittere.

Ὑποκαθιστικός. sublectus.

Ὑποκάθημαι. insidior.

Ὑποκαθίζω. colloco, subsideo, recumbo.

Ὑποκαίω. μ. αύσω. succendo.

Ὑποκάμπτω. flector, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut seruus uel lepus fallere quærens, ὑποστρέφομαι, Xenoph. Budæus Com.

Ὑποκαπνίζω. fumo, suffio.

Ὑποκαπνισμός, genus hauriendi fumi nidoris ue.

Ὑποκάπτω. præuoro, præripio & deglutio.

Ὑποκαρωῦται soporantur.

Ὑποκαταβαίνω. subingredior, descendo.

Ὑποκατάβασις. secessus, concessio, παραχώρησις.

Ὑποκατακλινόμενος. cedens ac submittens sese.

Ὑποκατακλίνω. μ. ινῶ. π. κα. succumbo, submitto me, inclino. Depon. accus.

Ὑποκατάσατος. ε. ὀ. substitutus.

Ὑποκείκω. ὑπείκω, subsum, reuertor.

Ὑπόκειμαι. subiaceo. Depon. datiuo.

Ὑποκείμηα. pignora, hoc est, bona quæ in creditum subiecta sunt & supposita.

Ὑποκλώω. dehiscit, hiauit.

Ὑποκηρύσσω. μ. ύξω. nuntio siue prædico per præconem.

Ὑπόκιρρος. ε. ὀ. subrufus.

Ὑπόκισις. hypocistis etiam Latinè sic dicta, quòd nascatur ad radices cisti fruticis.

Ὑποκλέπτω. fallo, celo.

Ὑποκλίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuulgo. Neutrum accusatiuo,

Ὑποκλίνομαι. declino, inclinor.

Ὑποκλύζω. repurgare.

Ὑποκνίζομαι. prurio, titillo.

Ὑποκομψίας. elegans, facetus.

Ὑποκόπτω. succido.

Ὑποκοείζομαι. π. ισμαι. blandior, per diminutionem loquor, rem odiosam speciosо nomine appello, aut minus inuidioso, hoc est, ὑφήμως ὀνομάζειν, honestis appellationibus rem sceleratam & pudẽdam uelare et prætexe, Plat. de Legib. 2. & Polit. 5. Sic Vergil. Coniugium uocat, hoc prætexit nomine culpam. Xenoph. ἀπομν. 2. contrario modo accipit pro inuidioso nomine appellare. Depon. accus. Vnde

Ὑποκόεισμα ατος. τὸ. diminutio, malæ rei integumentum, et speciosa appellatio, auribus que blandiens. Bud. Com.

Ὑποκοεισμός. idem.

Ὑποκοεισικός. ε. ὀ. diminutiuus.

Ὑποκρίκω. μ. ἰξω. resono, respondeo, ad gratiam adsono.

Ὑποκρατηρίδιον. ε. craterula.

Ὑποκρίζω. diminuere.

Ὑποκρίνομαι. falsò accuso. Item simulo, ὑποδύομαι. ut ὑποκρίνομαι φαγῳδίαν pro agere, Paus. Est etiam respondeo ἀποκρίνομαι. Plut. αὐτὸς ἂν (ἔφη) σὺ τοῦτο βέλτιον ὑποκρίναιο σαυτῷ, Tu tibi ipse responderes melius. Quanquam ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ significat etiam ἐν ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, et ἐν ἐμαυτῷ κρίνω, mecum æstimo & iudico. Quare eo in loco Plut. significare potest, tu melius hoc tecum æstimabis & iudicabis. Sic Hippocr. ἐγὼ μὲν δὴ ἀναγκάζω ὑποκρίνεσθαι ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, Sic mecum insomnium æstimabã atq; interpretabar. Et apud Philost. ὑποκρίνεσθαι ὄψιν. Budæus Commentarijs. Sic

Ὑποκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. simulo, respondeo.

Ὑπόκρισις. ιος. ἡ. simulatio, pronuntiatio.

Ὑποκριτής. ε. ὀ. hypocrita, mimus, simulator, histrio, quòd simulet ac imitetur alterius personam, uel quòd choro respondeat. Est etiam coniector, πάτες.

Ὑποκριτικός. ε. ὀ. aptus ad agendum.

Ὑποκριτικώτατος. maximè simulatus est.

Ὑποκρύω.

Ὑπολυρόω. μ. ούσω. π. υκα. reluctor, id est simulo, incuso, refello, obloquor siue respondeo, prohibeo, reijcio, ὑποβάλλω. Actiuum. accusatiuo.

Ὑποκρύπτομαι, &

Ὑποκρύπτω. occultè condo, abscondo, clanculum repono.

Ὑποκύδλης. locus riguus & humectus.

Ὑπόκυκλος. ε. ὀ. rotundus. Et ὑπόκυκλα, rotulæ, astragali, propriè qui fundo tripodum subijciuntur.

Ὑποκυματίζεσιν. subfunduntur.

Ὑποκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. succumbo. Neutrũ, datiuo.

Ὑπόκυρτος. ε. leuiter pandens.

Ὑποκυσαμύκη, &

Ὑποκυσαμύκης. ες. ἡ. prægnans, ἐγγυμονήσασα ἔγκυος γενομένη, ἐγκύμων.

Ὑπόκυχος. subcuruus.

Ὑποκύψαν. demissis oculis uidere.

Ὑποκύων. una ex comœdijs Varronis.

Ὑποκάλια. internodia, fœmina, suræ.

Ὑποκωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. assimilo, comicè mordeo.

Ὑπόκωφος. ε. ὀ. subtiliter audiens, surdaster.

Ὑπολαλῶ. submurmuro, obloquor.

Ὑπολαμβάνω. μ. ὑπολήψομαι. π. ὑπείληφα. credo, puto, arbitror, suspicor, coniicio, capio, deprehendo, recordor, accipio, sermonem, discerno, ratiocinor in re ambigua, interpello sermonem, respondeo. Est etiam τὸ προλαμβάνω. Thucyd. ἐγὼ ἂν κέρκυράν γε ὑπολαβόντες βίᾳ ἡμῶν ἔχον. Et ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, est equum fræno sistere, & coërcere, quod etiam ἀναλαμβάνειν & ἀνέχειν dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ὑπολαπάζω. euacuo.

Ὑπολειαίνω. μ. ανῶ. lenio.

Ὑπολείβομαι. destillo, liquefio, diffluo.

Ὑπολείπομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. resto, relinquor. Et actiuè relinquo, reliquum facio, cum accus.

Ὑπολείπω. μ. είψω. π. ιφα. derelinquo, deficio. Actiu. accus.

Ὑπολευκαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. subalbidum facio, aut pallidum.

Ὑπόλευκος. albicans.

Ὑπολαΐος. ε. ὀ. torcularis.

Ὑπόληψις. ιος. ἡ. reprehensio, opinio, suspicio, coniectura, rudis & crassa cognitio.

Ὑπολίονες. οἱ. minores magnitudine corporis.

Ὑπόλιθος. ε. ὀ. saxosus.

Ὑπόλισπος. ε. ὀ. habens nates graciles, & detritas.

Ὑπολιφός. ε. ὀ. lubricus.

Ὑπόλιχνος. ε. ὀ. gulosus.

Ὑπολογίζομαι, &

Ὑπολογίζω. μ. ίσω. π. ικα. suspicor, prætexo, simulo. Item cogito, reputo, æstimo, rationem habeo, λόγον ἔχω, ὑπόλογον ποιεῖσθαι. Demost. περὶ στεφ. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε ἐν οἷς ὑπεσκύθητε ὑπολογισαίμενοι, Iniuriarũ præteritarum rationem nullam habẽtes in his rebus, quæ fidei uestræ permissæ sunt, hoc est iniurias non reputantes. Vnde

Ὑπόλογος. ε. reputatio, æstimatio, οὐκ ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τίθεσθαι, floccifacere: & τοῦτο μοι ὑπόλογος γίνεται, Hoc mihi ad salutem cedit, Hoc iure imputare alijs possum. Ath. libro 4. οὗτοι τὰ σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσι, Isti à rege accipiunt uictum, qui in stipendia cedit, & imputatur. Bud. Com.

Ὑπόλοιπος. residui, relicti.

Ὑπολύδιος. cantus genus est, de quo Plutarchus in Mus.

Ὑπολύω. soluo. propriè calceamenta.

Ὑπομάζιος. ε. ὀ. infans adhuc lactens.

Ὑπομαλής. ὶς. ὀ, ές. aptus, expeditus.

Ὑπόμαργος. ε. subinsanus, uecors.

Ὑπομάσιος. ε. ὀ. lactens.

Ὑπόμβρον. madidum, ὑπόπνον.

Ὑπομειδιάω. μ. άσω. π. ακα. subrideo. Neutrum absol.

Ὑπομονή. ἡ. sustentatio.

Ὑπομένω. μ. νῶ. expecto, fero, sustineo, hoc est animũ inducere possum, ἀνέχομαι: quod uulgò dicitur animum & cor habere possum, & cum accusatiuo construitur. Demosth. οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπὼν πᾶν ὑπέμενον, Bud. Com.

ὑπομιμνήσκω.μ.ήσω.π.ηκα.memoro, suggero, in memoriam reduco. Actiuum accusatiuo.

ὑπόμνημα.ατος.τὸ. recordatio, commentariam, monumentum. Bud. Com.

ὑπομνηματιστής.ᾶ.ὁ. legens commentaria, à consilijs, admonitor.

ὑπομνηματίζομαι. commentor.

ὑπομνηματισμός.ᾶ.ὁ. decretum, regestum, commentum.

ὑπομνηματογράφος.ὁ commentarijs.

ὑπομνῆσαι.commonefacere.

ὑπόμνησις.ιος.ἡ.monitio, recordatio.

ὑπόμυμαι. certamen profero, comperendino, causam differendam censeo & peto, & quò minus iudicetur intercedo, prorogo in aliud tempus reijcio. Id est τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὸν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. Bud. Com.

ὑπομονή.ῆς.ἡ. patientia, expectatio, requies.

ὑπομονικός.ᾶ.ὁ. patiens.

ὑπομόχλιον.ε.τὸ. uectis.

ὑπομύσαρος. fœtidus, odiosus.

ὑπονέομαι.μ.ῆμαι. defraudo, decipio.

ὑπόνειον. subiectum Neio monti Thraciæ, uel ut alij Itacæ, locus arborum plenus, ad quas naues religabant.

ὑπονοέω.μ.ήσω.π.ηκα. suspicor, suspectum habeo, Actiuum accus.

ὑπονοθεύω. adultero, corrumpo.

ὑπόνοια.ας.ἡ. suspicio. Item superbia, confidentia. Est etiam figura, cum aliud dicitur quàm audiens expectabat, ut illud Aristoph. μισόταρον ἡγοῦμαί σε καὶ κλαπλίσαρον.

ὑπονομεύω. cuniculos facio.

ὑπονομή.ῆς.ἡ. fraus, cloaca.

ὑπονοστέω.μ.ήσω. redeo, titubo, aberro, grauor senectute.

ὑπονύσσω. pungo, conficio.

ὑποξενίζω peregrina commemoro.

ὑποξέω.μ.ήσω.σ.κα. perfectè sculpo. Neut. accus.

ὑπόξυλος.ε.ὁ. subligneus, adulterinus.

ὑποξυρέω.μ.ήσω. subrado.

ὑπόξυρος. subrasus, incuruus, humilis.

ὑπόξυς.υος. acuminatus.

ὑποξύω.τὸ ὑποξυρέω. Accipitur etiam pro alluo & præterfluo.

ὑποργὸς. pro ὑπεργός.

ὑποτᾶμν. uentrem deijcere.

ὑποτελία.ας.ἡ. humiliatio.

ὑποτέλιος. qui est colore subliuescente.

ὑποτέμπω. clanculum submitto, suppono, suborno, furtim ablego.

ὑποτεπληκὼς.ὁ. perculsus metu, territus, attonitus, subiectus.

ὑποτεπλής. idem.

ὑποτερκάλω.μ.άσω.σ.κα. matureſco, crescо, nigresco. Neut. absol.

ὑπότερος.ὁ. subpetrosus.

ὑποτιάλω.μ.άσω.σ.κα. & ὑποτιτύλω.ιτυλίβω, exprimo, fugillo, uitupero, derogo, castigo, elido, humilio, siccum & squalidum reddo. Actiuum accus.

ὑποτίμπλαμαι. plenus sum, impleor.

ὑποτιμπράναι. incendere.

ὑποτίνασσ. inebriari clanculum.

ὑποτίπτω. subiaceo, succumbo. Neut. datiu.

ὑποτλακίη.ης.ἡ. subiecta monti πλακίη.

ὑπότλακος.ε.ὁ. stratus.

ὑποτλάσιοι.οἱ. replicati numeri.

ὑπότλεως.ε.ὁ. plenus.

ὑπότλεως. idem, Atticè.

ὑποτοδαχωρέω.μ.ήσω.σ.κα. impedio.

ὑποτόδιον.ε.τὸ. scabellum.

ὑπότοδον.τὸ. suppedaneum.

ὑποτοίκως.ε.ὁ. simulatus.

ὑποτοιοῦμαι.τὸ πιστοιοῦμαι, id est mihi authoro, ad authoritatem meam fidemq; trahо, occupo, concilio mihi, dicto audientem mihi reddo, subigo & subiugo mihi. Item simulo, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι. Bud. Cō.

ὑποτόλιος.ε.ὁ subcanus.

ὑποτοπτάκτωρ. subiectus.

ὑπότους.οδος.ὁ.ἡ. pedes habens.

ὑπότρωρος.ε.ὁ. forma nauis.

ὑπότυλος.ε.ὁ. pennatus, leuis, celer.

ὑποτύομαι.μ.ύσομαι. &

ὑποτύπτω.μ.ύψω.π.υκα. suspicor, uereor, & suspectum habeo, dubito, puto, coniecto.

Actiuum accus.

ὑποτρέω.μ.άξω.π.ηκα. formido, reuereor. Neut. accus.

ὑπότυλος.ε.ὁ. suspectus, inimicus.

ὑπότωσις. concidentia, ruina.

ὑπόπυον. malum in oculo absessus corneæ, cum pus in cornea membrana colligitur, purulentum.

ὑπόπυρρος.ε.ὁ. succensus, subiratus, subrufus, subrubicundus.

ὑπόρεος.ε.ὸ. montis excessus, siue eminentia Et ὑπόρεδον, sub monte situm.

ὑπόσειος.ε.ὁ. qui obscurè per nasum loquitur

ὑπόσιον. paruum promontorium, ὑπόρεδον.

ὑποῤῥάπτω. consuo, compono.

ὑπόῤῥαφος.ε.ὁ. breuem uisum habens.

ὑποῤῥέω.μ.εύσω.π.υκα. serpo. Neut. absol.

ὑπόῤῥηνος.ε.ὁ. ouis habens agnum, grauida ouis.

ὑπόῤῥιζος. radix, subiectum radici, quod est infra radicem.

ὑποῤῥίνιον. barba ea quæ sub naribus enascitur. Dicitur etiam προπωγόνιον.

ὑποῤῥοιζέω.μ.ήσω. strido.

ὑποῤῥόφιοι. contubernales, ὑπόσκηνοι.

ὑποῤῥύτω. clàm fodio, cuniculos ago.

ὑποῤῥωδέω. horreo. Actiuum accus.

ὑπόρσειον. sub monte situm.

ὑποῤύτω.μ.ύξω.π.υχα. suffodio. Actiuum accusatiuo.

ὑπόρφυρος.ε.ὁ. leuiter purpureus.

ὑποχαῖδη. saltationem choro canenti accommodare, προχειμαχοποιεῖσθη, Athe. Vnde

ὑποχήματα.τὰ. cantilenæ, quæ saltantibus accinebantur, Luciano: uel gestus saltantium, qui uelut comites erant et assectæ saltationum, sine quibus saltationes non placebant. Bud. Com.

ὑπόσαθρος. rimosus.

ὑποσαίνω.μ.ανῶ. adblandior.

ὑποσκίζω.μ.ίσω. impingo.

ὑπόσκλος.ε.ὁ. mobilis.

ὑποσάρκιος.ε. intercus.

ὑποσέω.μ.ήσω.π.ηκα. latenter excutio.

ὑπόσιμος.ε.ὁ. grauis.

ὑποσίσηρα. modicè aperta.

ὑποσιώπησις. reticentia, figura orationis, ἀποσιώπησις.

ὑποσημαίνω. indico, ut τοὔνομα αὖτὸ ὑποσημαίνει. Aliquando significat προσημαίνω, quod est præsignifico, protendo, & signum do, antesignanum me præbeo, & authorem suasoremq;, Plat. de Rep. 8. Vnde ὑποσημαίνειν τὸ ἀσῦφοδον, classicum canere.

ὑποσημείωσις.ιος.ἡ. subscriptio.

ὑποσκηνίζομαι, &

ὑποσκηνίζω.μ.ίσω.π.ικα. supplãto, hoc est supposito pede aliquem in terram deijcio, euerto, subuerto, fraudo, decipio. Actiu. accus.

ὑποσμύχω. paulatim uro, premo, tero, molestè conficio.

ὑποσόλοικον.ε.τὸ. ineptius, subabsurdum, incongruum.

ὑποσπανίζω.μ.ίσω.π.ικα. diminuo, decurto, egenus sum. Neut. accus.

ὑποσπατισμός. morbus oculorum, cum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.

ὑποσπάω.μ.άσω.π.ακα. diuello. Actiu. accu.

ὑποσπείρω. occultè subsemino.

ὑποστοδίζω. incinerescо.

ὑπόστονδος.ε.ὁ. socius, confœderatus.

ὑπόστα. sustine.

ὑποστάθμη.ης.ἡ. fæx, hoc est id quod crassius in liquoribus in fundo subsistit.

ὑπόστασις.ιος.ἡ. substantia, siue natura subsistens. Theologis ὑπόστασις in trinitate diuina idem est quod ἰδιότης, & πρόσωπον, Greg. ἀς τὰ ὑπερ. Est etiam audacia & fortitudo, animiq; præsentia, Polyb. Bud. Com.

ὑποστάτης.ε.ὁ. furcifer. Et ὁ ὑποστὰς, qui condidit, & in naturã rerum ædidit, Dionys. Bud. ibidem.

ὑποστατικός.ὁ ὑπομνηστικὸς καὶ θαῤῥαλέος, præfidens. Significat etiam authorem & conditorem substantiæ. Bud. ibid.

ὑποσαχύω. augeretur, αὐξοῖτο δίκλω σαχύων.

ὑποσάω.μ.ήσω.π.ηκα. sustineo. Actiu. accu.

ὑπόστεγα subtegulanea.

ὑποστεγάω. supertego. Actiu. accus.

Ὑποτίμομαι μ.ῖμαι.&

Ὑποτίμω,μ.ήσω.π.ηκα.formido,uereor,reprimo,paulum timeo,dissimulo, præuaricor,nec contentis uiribus ago,uires remitto,hoc est,non acriter,non omni conatu ago,consultò uincor, & cedo pari: quod etiam ὑφίεσθαι dicitur,ut qui gratificãdi gratia,& obsequendi contentionem remittunt. Depon.accusatiuo. Budæus Com.

Ὑποτερρίζω.μ.ίσω.π.ιζα.mitto sub pectore. Neutrum accus.

Ὑπόστερνον.sub pectore.

Ὑπόσημα.sedimentum,& quod ex urina subsidet. Dicitur etiam pro hypostasi. Budæus Com.

Ὑποσιῶπι.subsedisse,promittere,subire,cedere.uide ὑφίσαμαι.

Ὑποστηρίζω.μ.ίσω.π.ιχα.confirmo,alleuio,fulcio. Actiu.accus.

Ὑποσκήσομαι.digrediar ab illo.

Ὑποσίπβω.resplendeo.

Ὑποστολή.ῆς.ἡ.repressio,subtractio,fuga,submissio,timiditas,& metus non planè nec ingenuè loquentis,& præuaricatio.

Ὑποστόρνυμι.substerno.

Ὑποστράτηγος.ε.ὁ.dux secundarum partium.

Ὑποστρατηγοῦντες.οἱ.secundum locum ab imperatore obtinentes.

Ὑποστρέφομαι.τὸ ὑποκάμπτω,flexu fallo. Inde factum,ut ὑποστρέφεσθαι sit dialudi,& fugitando ludificari.

Ὑποστρέφω.μ.ψω.π.ψα.accedo,postliminio reuertor,ἀναστρέφω.Neut.abs.

Ὑποστροφή.ῆς.ἡ.ius postliminij,impostura,ἀπάτη καὶ διάλυσις,quæ etiã στροφὴ dicitur.

Ὑπόστροφος.reuersus,redux.

Ὑπόστρωμα.stragulum,quod substernitur.

Ὑποστόρνυμι.μ.ώσω.π.ωκα.substerno.

Ὑποσύρω.substringo.

Ὑποσυγχύτως.confusè,nullo ordine.

Ὑποσύνοικος.ε.incongruus.

Ὑποσέρω.retraho.

Ὑπόσφαλμα.ruptio uenæ ex ictu & plaga plerunq; prouenies,ἀπὸ τῆς σφάττειν.

Ὑποχίθω.detineo. Actiu. accus.

Ὑποχῶρ.sustinere,suspicari,reposcere,ἀναβαλλεῖν,ἀπαιτιθῶσθαι.

Ὑπόχρισις.ιος.ἡ.promissio,professio.

Ὑπόχομαι,καὶ ὑποχῶμαι.promitto.

Ὑποχόμενος.ε.sponsionem faciens.

Ὑποταγή.ῆς.ἡ.subiectio,submissio,subiugatio obedientia.

Ὑποτανυος.ε.ὁ.subligatus.

Ὑποτακτικός.ἡ.ὁ.subiunctiuus.

Ὑποταράσσω.conturbo,terrefacio.

Ὑποτάσσω.μ.άξω.π.αχα.subdo,subiugo,subijcio,subigo. Actiu.accus.

Ὑποτάττομαι.subditus sum,obedio.

Ὑποτείνομαι,ἀντὶ τοῦ προτείνομαι.prætendo,oppono,προίσχομαι,offero. Plato posuit pro eo, quod est interrogando & disputando proponere & exponere. Sic etiam

Ὑποφαίνω.τὸ προτείνω,ὑποδείκνω,ὑποφαίνω, exhibeo,protendo,ostendo. Vnde

Ὑποτείνουσα.linea est trigoni orthogoni, quæ utraq; latera recti anguli complectitur, Athen.libro 10. Bud.Com.

Ὑποτελέω.μ.έσω.π.εκα.soluo tributum.

Ὑποτελής.ους.ὁ,ἡ.tributarius.

Ὑποτίμνομαι.intercipio,transitu arceo.ὑποτέμνομαι τὸν καιρὸν,τὸ ὑφαιρῶμαι,aufero,& præcido tempus.

Ὑποτέμνω.μ.ὑποτεμῶμαι.π.ὑποτέτμηκα. præcido,incido,succido,præuenio,dolosè succido uel præcido.à corijs,quæ si obliquè succidantur crassiora apparent.

Ὑποτίθεμαι.μ.ήσομαι.π.εμαι.supponere uel suppositare,hoc est uelut subiectũ ponere, ut ὑποτιθέμενος παραδείγματα καὶ ἰδέας, Ponens exemplares rerum formas,quas ideas appellant. Plut. in Platone quæstio.

Et est minus quàm ἀποφαίνεσθαι,quod est pro comperto ponere. Inde pro constituere ponitur,& quasi δογματίζειν, Aristot.τῶν μετὰ τὰ φυσ.9. & apud eundem,ὅτι δι καλῶς ὑπεθέμεθα, Quòd autem nos recte hoc censuimus & decreuimus.

Ponere est apud Cic.de Leg. Vt honesta in uirtute ponantur,in uitijs turpia. Idem,Ponũt philosophi nobis à natura nosmet esse commendatos. Huic opponitur ἀφαιρῶ,id est tollo,ut, Epicurus Dei prouidentiam

dentiam tollit. Aliquando ὑπὸ. Attice ualet πρὸς, quemadmodum in ὑπάγω, & ὑπάπω fit,& tunc ὑποτίθεσθαι significat proponere,instituere. Isoc.ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὰ μέρη διατείβειν,ὑποθέμενος περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν,Cum in exordio pollicitus sim de omnibus dicturum. Aliquando est etiam argumentum & materiam scribendi sumere. Plut.in Hom.ὅθεν ὅμηρος ὑποτίθεται πράξεις παραδόξους. Aliquando est admonere,consilium dare, hoc est, παραινεῖν καὶ συμβουλεύειν,& præceptiones dare doctrinæ moralis & philosophicæ,Basil. ἠνιμ.

Aliquando est pignori datum accipere quod est fœnerantis. Pigneror Latini dicunt,ut apud Cicer.Philip.14.Mars ipse ex acie fortissimum quenq; pignerari solet.quod est quasi pignus accipere, & sibi asserere,obnoxiumq; sibi & debitum capere.Contrà

Ὑποτίθημι.μ.ήσω.π.ηκα.quod est debitoris. Pignero Latine dicitur. Significat quoq; sicut ὑποτίθεμαι,suppono & principia pono. Item propono. Item consulo. Legitur & ὑποτίθεται pro suspicatur. Budæus Commentarijs.

Ὑποτιμάω.μ.ήσω.π.ηκα.irrogo pœnam,condemno. Plutarch. Ὑποτιμᾶσθαι πρὸς ἀξίαν εἰς τὸ δικαστήριον.

Ὑποτίμησις.pœna,& πρόφασις.

Ὑποτίτθιος.infans lactens.

Ὑποτομάδες.αἱ.abscissæ,præcipites.

Ὑποβομβορύζω.μ.ύσω.submurmuro.

Ὑποτοπάζω.μ.άσω.π.ακα.coniecto,puto,delibéro. Actiu.accus.

Ὑποτοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.suspicor. Neutrum accusatiuo.

Ὑποτρέμω subtremisco.& de senibus dicitur qui membris sunt tremulis.

Ὑποτρέχω.τὸ ὑπέρχομαι,subeo. Basilius transtulit posuit pro surrepere & latenter insinuari. Xenoph.pro cursu comprehendo dixit uel fugientem reprehendo.Bud.Com.

Ὑποτρέω.μ.ήσω.π.ηκα.sustineo,tremo,prætimore fugio. Actiu.accus.

Ὑποτέμματα.τὰ.intritus,palmulæ melle cõditæ. Item uersutiæ,ingeniosa.

Ὑπότειτος.ον.subterritus,Capella interpreté 7.

Ὑποτειχίζω.subbuteo.

Ὑπότρομος.subtimidus,subtremulus.

Ὑπότροπος.ε.ὁ.rediens,redux.

Ὑποτρόχαλος.ε.ὁ.subrotundus.

Ὑποτυπᾶσθαι,&

Ὑποτυπόω.μ.ώσω.π.ωκα.per figuram demonstro,designo,informo rem aliquam,hoc est, summaria descriptione designo (quod & περιγράφω dicitur)circunscribo,repræsento. Item ὑποτυπᾶσθαι,animo uerso & imaginor. Herodi.τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπώσαντος,ἐδεδίεσαν τε καὶ ἔπαιζον. Budæus Com.

Ὑποτύπωσις.ιος.ἡ.informatio,designatio,dispositio. Est & figura, quæ euidentia & illustratio dicitur: quando res ita scribendo exprimitur, ut uideatur deliniari, uel(ut inquit Fabius 9.)proposita quædam forma rerum,ita expressa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri. Budæus Commentarijs.

Ὑπότυφλος.ε.ὁ.luscitiosus.

Ὑποτύφομαι.succendor.Philost.ὑποτύφεται τὰ στέρνα.

Ὑποτύφω.succendo,comburo.

Ὑποτυχών.ῶν.ὁ. tempestiuè qui subdidit, qui respondit.

Ὑποδαῶος.subterraneus.

Ὑπουλῶδης.ε.ὁ.saniei plenus,subputridus, inflammatus.nam ὕπουλα sunt ulcera oculorum quæ non apparent. Item dolosus, fictus.

Ὑπούλως.latenter.

Ὑπουράνιος.ε.ὁ.sub cœlo existens.

Ὑπουργέω.μ.ήσω.π.ηκα.seruio,ministro cum datiuo.

Ὑπουργία.ας.ἡ.ministerium,officium,subsidium.

Ὑπουργός.ἡ.qui obsecundat,minister est.

Ὑποτυχάνω.protinus & commodè, appositéq; respondeo,ὑπολαμβάνω.Capitur etiam pro ἀποφέρω. Plut. ἀπ' ἴσως ὑποτυχὼν ἄμφαύς, Atenim erat filius tuus. Bu. Cõ.

Ὑποφάνω.μ.ανῶ.π.γκα.ostendo. Acti.

Ὑποφέρομαι.subsisto,labasco aut titubo, nec firmiter nitor,sed pessum eo. Plut. in Sertor. Et tenorem non seruo, nec ordinem constitutũ,oberro. ὑποβάλλομαι, apud eundem in Lycur. Bud. Com.

Ὑποφέροντες.οἱ.aduersarij.

Ὑποφέρω.suffero,subduco, transuersum rapio,id est παραφέρω. Item προφέρω, id est, obijcio,exprobro, Attice, sicut de ὑπάγω, & alijs nonnullis dictum est, Herodia.

Inde ὑποφορὰ obiectio, & ἀνθυποφορὰ, exceptio obiectioni opposita. Est etiã uestigium fallo,& pedem aufero,ut ὁδ' ἄνεμος ὑπέφερε τὸς ὁδοιπορουντας, Ventus ualidus non sinebat pedem sublatum figere humi. Et χώρια ὑποφέροντα dicuntur, quæ uestigium fallunt præ lubricitate,hoc est δίνγρα,ut inquit Pollux. Budæus Commentarijs.

Ὑποφεύγω.subterfugio.

Ὑποφητεύω.μ.εύσω.π.ευκα. sum subuates, sum antistes, ὑπουργῶ, χρησμολογῶ. Vnde ὑποφητεία deducitur,quæ à prophetia ita differt,quòd hæc futura prædicit, illa autem quæ uel fiunt, uel facta iam antea sunt,exponit. Est etiam ὑποφητεύω enarro & interpretor,quasi per manus acceptum. Accus.

Ὑποφήτης.ε.ὁ.subuates, id est qui ab alio oraculum acceptum promit. Accipitur etiam pro ipsomet prophetasiue uate & sacerdote.

Ὑποφητικαὶ τάξεις,dicuntur à Dionysio angelorum ordines,quĩ diuina interpretandi munere funguntur,& quæ diuinitus acceperunt,aut à superioribus ordinibus deinceps hauserũt, infimis ordinibus quasi per manus tradunt: & illi rursus uiris sanctis & deo plenis enuntiant & produnt,qui etiam ob id ἱκφάντορες & ἱκφαντοεικοί dicũtur. Bud. Com.

Ὑποφητικόν.propheticum.

Ὑποφθαλμία.ας.ἡ.genæ.

Ὑποφήτωρ.ορος.ὁ.subditus.

Ὑποφθάμενος.qui præuenit.

Ὑποφθάνω.μ.ανῶ.præuenio, προφθάνω.

Ὑποφθέγγομαι.subdo, interloquor,immurmuro.

Ὑποφονέω.μ.ήσω.π.ηκα.murmuro, submissa uoce loquor,acclamo.

Ὑποφόνιον.ε.τὸ.pœna, πρόσιμον, τὸ διδόμενον τοῖς φόνου κατηγορῆσι.

Ὑποφορά.ᾶς.ἡ.obiectio,sublatio. Et ὑποφορά,profunda & subducta ulcera, ulcera quæ dehiscunt. (nor.

Ὑπόφορος.ε.ὁ.tributarius, ὑπετύθμιος, ὑποτέλης

Ὑποφύομαι.μ.ὑσομαι.π.υσμαι.orior, subnascor. Depon. abfol.

Ὑπόφυσις.adnatum, παραφυάς.

Ὑποχα.submisse.

Ὑποχαίρω.candeo.

Ὑποχαλῶ.remitto.

Ὑπόχαλκος.ε.ὁ.subæratus,fictitius. Hinc illud prouerbiale in homines sub prætextu uirtutum uitia occultantes. ὑπόχαλκον χρύσιον,hoc est subæratum aurum.

Ὑποχάρπος.ε.ὁ.sublucidus.

Ὑποχάσκω.suspicor.

Ὑποχείριος.ε.ὁ.subditus,mancipium,obnoxius,subiectus,conductus,adductus,mansuetus,obediens,utilis.

Ὑποχεῖν. suffusionibus oculorum laborare.

Ὑποχή.ῆς.ἡ.genus retis.

Ὑποχίτων.quod subter tunicam est, id est subucula.

Ὑπόχλωρος.subuiridis.

Ὑποχύματα,uel ὑποχύματα.τὰ.suffusiones humorum,qui inter corneam & crystallinam concrescentes uisum impediunt.

Ὑποχόνδρια.τὰ.præcordia.

Ὑπόχρος.ε.ὁ.subditus.

Ὑπόχρεως.ω.ὁ. debitor. Sed sciendum quod ὑπόχρεως οὐσία à Demosthe. dicitur ἢ ὑπέχυσις, ὑποκαμψις, quæ mutui aut pacti præsfacta est,& satisdato obnoxia. Ex quo fit ut ὑπόχρεως ἀνὴρ dicatur non tantũ obæratus,sed etiam obnoxius, & beneficij debitor,et qui ad obsequium obstrictus est.

Et ὑπόχρια χρήματα,uel κτήματα,& κατάχρεα,κατάχρεα & ὑπέγγυα, Latini appellant bona prædia & obærata, sponsione &

fideiussione affecta. Bud. Com.

Ὑποχίω.μ.ίσω.π.ικα.lino,pingo.

Ὑπόχρυσος.subaureus.

Ὑπόχρως.subpallidus.

Ὑποχύματα.τὰ.ὑποχόματα.

Ὑπόχυσις.suffusio oculorum,morbus, ὑφίλωμα.

Ὑπόχυρος.ε.subturbidus.

Ὑποχυτῆρες.οἱ.uasa quibus oleum lychno adfundunt. Item chytropodes, Polluci.

Ὑποχωρήματα.τὰ. excrementa, proluuies. Sellæ uocantur à Plinio libro 25. hoc est excrementa,ubi fortè mendum est, quoniã uerbum sella pro excrementis accipi,præterquam à recentioribus, nusquam reperies.

Ὑποχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.cedo,declino, ὑπεξίσαμαι. Neutrum datiuo iungitur, cum genitiuo.

Ὑποχώρησις.ιος.ἡ.discessio.

Ὑπόψαμμος.ε.ὁ.subarenosus.

Ὑποψία.ας.ἡ.suspectio,suspicio.

Ὑποψιθυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.susurro,murmuro.

Ὑπόψιος.ε.ὁ.suspectus,sursum uidẽs,timidus, & alios aspiciens, ὑπονοήλιος.

Ὑποψόφω.concrepo.

Ὑπτιάομαι, &

Ὑπτιάζω.μ.άσω.π.αχα. resupinus sum, ὀχυπτιάζω: quod aliquando est pro supinè delicate & me habeo & ignauiter,supinius negligentiusq; agito, θρύπτομαι, ὠρᾳίζομαι. Aliquando ut est apud Herodian. αὖθις ὑπτιάζων, id est Politiano interprete, Talia dicẽtem Marcum ita animus defecit,ut statim conticesceret,ac languore nimio, supinus in lectulum relaberetur. Ἐξυπτιάζω tamen actiuè ponitur apud Lucian. καὶ σεμνὸς προβαίνων, καὶ ὀχυπτιάζων ἑαυτὸν. Bud. Commentarijs.

Ὕπτιος.supinè.

Ὑπτιασμός.morbus stomachi est.

Ὕπτιος.ε.ὁ.supinus, quasi ὕπτιον. Accipitur pro socorde & deside καὶ ἀπράκτῳ.

Ὑπτιότροπος.supine,remissius.

Ὑπόβολον.τὸ.uide supra ὑπόβολον.

Ὑπτιοδυσκίνητος.lubricus.

Ὑπωμοσία,ab ὀμόμυνθι,sunt dilationes quæ iureiurando postulantur & impetrantur, hoc est ἔνορκοι ἀναβολαί: uel dilationes propter sonticum morbum, aut aliam legitimam causam impetratæ. Budæus Commentarijs.

Ὑπωπιάζω.μ.άσω.π.αχω.liuore seu sanguinis nota sugillo oculos, quos Græci ὤπας uocant,macero. Inde pro coërceo siue cohibeo,subigóq. Paul. 1. ad Corinth. 9. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. Aliquando ponitur pro custodio, diligenter obseruo.

Ὑπώπιον.ε.sugillatum,sugillatio,liuor.

Ὑπώπιον.coram.

Ὑπώπια.τὰ.pars sub oculis,id est sinus.

Ὑπώρεια.propriè latus montis qua parte ascenditur. Diuiditur enim mons in partes tres,in πρόποδα,quod pedem siue radicem montis significat: in ὑπώρειαν & ἀκρώρειαν quod cacumen siue fastigium montis est.

Ὑπωρόφιος,crasi pro ὑποροφος.ε.ὁ. domesticus, ὑπόστεγος.

Ὑπόχλωος.subpallidus.

ΥΡ.

Ὑρεία.ας.ἡ.regio Aulidi finitima.

Ὑρεγξ.γγος.ὁ.uentilabrum.

Ὑρεισός.ῆ.ὁ.sporta.

Ὑρὸν.ε.τὸ.examen,& ὕειον.fauus.

Ὑρρᾳξ,aduerbium pro πλήθω, καὶ ἀναμίξ.

Ὑρτήρ.ῆρος.ὁ.lotor.

Ὑρχα.αι.uasa fictilia quibus reconduntur salsamenta,duas ansas habentia.

Υ Σ.

Ὗς,ὑός.ὁ.sus,aper,nomen piscis.

Ὑσγινοβαφὴς.ῆος.ὁ,ἡ.tinctus colore herbæ hysginj,quem putant similem coccineo.

Ὑσγινόν.ῆ.τὸ.ostrum,herbæ genus, uaccinium hyacinthus,purpureus color.

Ὑσμι.illuc ingredior.

Ὑσκωπος.ε.ὁ.ῥυπάδης.

Ὑσθῆσαι.humectari pluuia.

Ὑσμός.ῆ.ὁ.nugamentum,commotio.

Ὑσμιάζω.parum commodè,parumq; salubriter ualeo.

Ὑστοθεξ.funis uel flagellum ex setis porcorum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ὑσκα. opsoniolum et lignum quo accenditur ignis.
Ὑσκνθα. succerda, hoc est excrementum suis.
Ὑσμίνη. κς. ἡ. pugna, quando pugna hostium & insultus sustinetur. παρὰ τὸ ὑπομίμνειν.
Ὑσμίνι pro ὑσμίνῃ.
Ὑσπληξ, γγος. ὁ. carceres, qui erat locus in circo, unde equi emittebantur in spectaculis. Est & laquei genus, παγὶς λύκων. Item palus, pertica, clauus ligneus. Item annulus corneus, κριάτινος κρίκος. Item flagellum, stimulus. Item dimissio remissio, ἄφεσις.
Ὑσπολεῖν. sues pascere.
Ὑσσακα. pertica, palus.
Ὑσσακτος. muliebre pudendum, καὶ ὕσακος πάσσαλος.
Ὑσσός. ὁ. ὃ. uenabulum, hastile.
Ὑσσωπος. ου. ἡ. hyssopum herba.
Ὑστάτιον. tandem.
Ὑστατος, aduerbium, ultimum. Sic Latinis. Liuius. Tunc errabundi domos suas, ultimum illas uisuri peruagantur. Curtius, Pater postremum stirinxerat ferrum, id est ad postremum. Ὑστατον προσαγορεύω, ultimum uale iubeo. Bud. Com.
Ὑστατος. η. ον. extremus, ultimus.
Ὑστέρα ας. ἡ. uulua, uterus.
Ὑστεραία. ᾳ. postridie subauditur ἡμέρᾳ.
Ὑστερέομαι. μ. ησομαι. π. ημαι. egeo. Depon. genit.
Ὑστερέω. μ. ήσω. π. ηκα. careo, ὑπολείπομαι, tardus uenio. Neut. absol.
Ὑστέρημα ατος. τὸ. posteritas, defectus.
Ὑστέρησαντες. οἱ. cessantes.
Ὑστέρησις. ιος. ἡ. penuria.
Ὑστερίζω. μ. ίσω, uenio post tempus, intempestiue facio.
Ὑστερικὰ γωνῶντες. ab utero suffocatæ.
Ὑστερικός. η. ὸ. uuluaceus, uuluarius.
Ὑστροβουλία. ας. ἡ. pœnitentia, mutatio sententiæ.
Ὑστροχωῆς. οἱ. posteriti & agnati. Et
Ὑστροχώτης. ὁ. nouissimè & postremò natum.
Ὕστερον. post, nouissimè, tandem, deinde, siue posterius, deinceps, postea, posthac. Habet interdum post se genitiuum, ut ὕστερον χρόνων τόσων. Asciscit sibi & articulum aliquando, ut οἱ ὕστερον, posteri. Aliquando & uerba, ut ὕστερον τίθεσθαι, post ponere, post habere. Inde illud, ὕστερον τίθεσθαι ἢ πλέον τοῖς λόγοις.
Ὕστερον πρότερον. figura. cum quid narratur ordine conuerso, præposteratio.
Ὕστερος sequens, secundus. Thucyd. ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος, Virtute nulli secundus.
Ὑστριξ. ιχος. ὁ. ἡ. hystrix erinacij species.
Ὑστριχίδες. flagella ex setis suillis, quibus cædebantur serui.
Ὑστρὶς ῖδος. nepos, ἔγγονος.

Ὑφ' αὑτῷ πρᾶγμα ποιήσασθαι. in potestatem suam redigere, subiugare.
Ὑφα. τὸ ὕφασμα.
Ὑφαιμος, ον. ὁ. saguineus, sugillatus, sanguine subtus concreto.
Ὑφαίνω, & Ὑφαίνω. μ. ανῶ. π. ανα. compono, paro, texo, carmino. Accus.
Ὑφαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. surripio, suffuror, subtraho. Actiu. accus.
Ὑφαίρεσις. ιος. ἡ. diminutio, priuatio, subductio.
Ὕφαλος. η. ὸ. saxum sub mari latens: uel aditeliuè, sub undis latens. Item miser.
Ὑφαμμος. ου. ὁ. arenosus.
Ὑφάντης. ου. ὁ. textor.
Ὑφαντική. ἡ. ars textoria.
Ὑφαντικός. ἡ. όν. textorius, uillosus.
Ὑφαντός. ἡ. όν. textus.
Ὑφάντρια. ας. ἡ. textrix.
Ὑφαρπάζω. surripio.
Ὕφασμα. ατος. τὸ. textura, pannus, tela.
Ὑφάπτω. μ. άψω. π. αφα. subincendo. Actiu.
Ὑφειμένος. η. ον. subiectus sum, suppositus.
Ὑφειμένη φωνή. submissa uox, inferior.
Ὑφέμην ὑφέωμαι. concessi nemini.
Ὑφεῖναι τῆς ὀργῆς. abstinere ira.
Ὑφειμένως. submisse, incuruatè, cessim, remissè, parcè.
Ὑφέσασαν. subijciant.

Ὑφέψαρ. ατος. τὸ. lebes.
Ὑφέλκω. subtraho, supplanto, induco.
Ὑφελκυστής. οῦ. ὁ. surripiens.
Ὑφέν. ενός. τὸ. subunio, quæ est una ex syllabarum passionibus nota, ab ultima litera primæ dictionis ad primam sequentis subducta.
Ὑφερπύζω. μ. ύσω. π. υκα. &
Ὑφέρπω. μ. ἑρύω. π. ερφα. subserpo, subrepo. Neutrum absol.
Ὑφεσις. ιος. ἡ. diminutio, remissio contentionis. Vnde καθύφεσις. huiusmodi enim est prænaricatoris affectus, ut se submittere uelit aduersario.
Ὑφεσμός. οῦ. ὁ. impedimentum, συμπεδισμός.
Ὑφεσικός. quod in rerum naturam cadit.
Ὑφέσιος. qui domi agit, sub tecto uersans.
Ὑφεστῶς. ὼσ. ἡ. subsistens. (dia.
Ὑφή. ῆς. ἡ. contextus, fimbria, corpus, custo.
Ὑφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, expono. sub alio expono, doceo, hortor, suadeo, & dicto, author sum, duco. Item præeo, ut ὑφηγεῖσθαι ὁδοῦ, Plutar. Item prouocare, προηγεῖσθαι. Thucyd. παρασόμεθα ἀμυνόμενοι πολέμῳ ἄρχοντας ταύτης ἧς ἂν ὑφηγῆσθε, Eo modo propulsare bellum conabimur à uobis lacessitum, quomodo uos prouocaueritis. Bud. Com.
Ὑφήγησις. ιος. ἡ. enarratio.
Ὑφηγητής. οῦ. ὁ. interpres, dux, propheta.
Ὑφημίολον. subdimidium. Capella libro 6.
Ὑφηνιοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. fungor officio aurigæ. Neutrum absol.
Ὑφηνίοχος. ου. ὁ. minister, auriga.
Ὑφησσήρυος. ου. ὁ. submissarius.
Ὑφίεμαι. condescendo in contentiones, incipio contendere. Item remitto, cedo, & decedo de eo quod tueri possim si uelim: & semper cum genitiuo, ut ὑφίεσθαι τῶν δικαίων τοῦ ἑαυτοῦ, decedere de iure suo. Budæus in Annot.
Ὑφίζω. μ. ανῶ. subsideo, succedo, submitto. Neutrum absol.
Ὑφίημι. μ. ήσω. π. ηκα. suppono, submitto, remitto, minuo, ὑποβάλλω. Actiu. accus.
Ὑφίσταμαι. subsideo, sideo, pessum eo. Aristoteles Probl. ἀριθμοῦσιν εἰ ἀεὶ μᾶλλον ὑφίσταται τὸ παχύτατον τῆς βαρυτάτου. Et subeo, succedo, Plato de Rep. 6. Ἰτὲ subeo, id est sustineo & suscipio, Lys. κατὰ φίλ. Est etiã κρυφίως ἴσταμαι τῆ ὑποχωρῶ. Interdum poëticè pro ὑπισχνοῦμαι, recipio & polliceor: quo usus est & Xenophon παιδ. 6. ἐγὼ δὲ ὦ κῦρε ἑθελήσιος ὑφίσταμαι. Est etiam suscipio, id est aggredior, ἀναρῦμαι, ἀναλαμβάνω, instituo & incepto. Isocrates πρὸς φίλιπ. τὸ κράτιστον ὑποκαμοῦσι πειρᾶσθαι γνώσεσθαι δίοντες. Et pro suppono, pono, id est τίθεμαι & ὑποτίθεμαι. Athen. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τὸς θεὸς ἀνθρωποειδεῖς ὑποκάμψαι. Præterea sustineo, id est δέχομαι, excipio, non cedo irruenti. Synes. οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ὑποὰς ὁπλίτης γυμνὸς. Hoc Liuius imitatus est, Iam non ferat tantũ sublistere, &c. Bud. Com.
Ὑφίσημι. μ. ὑποστήσω. π. ηκα. sustineo, promitto. Item in rerum naturam produco. subijcio, suppono, ut ὑφίστησιν ὁ θεὸς πάντα. Vnde ὑφιστημένη γένεσις, procreatio quæ omnia cõstituit, à qua & omnia habent subsistentiam.
Ὑφοράω. μ. ὑποψομαι. π. ὑφιώρακα. respicio, consydero, suspectum habeo, intelligo, timeo.
Ὑφορῶμαι. suspicor, torue aspicio.
Ὑφορβός. ὁ. ὁ. subulcus.
Ὑφορμεῖν. dicitur ἡ πλοιαρικὴ ναῦς. Et ὑφορμῶ ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύομαι, sum formidolosus alicui ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ ζοῖς ὁρμοῖς κρυπτομένων πτηνῶν καὶ ὑποπτευομένων. Synes. tamen scribit, καὶ ὑφόρμει δέος οὐκ ἐλάττων, & suspectum nobis erat periculum non minus, terrebat nos non minus metus ille. Bud. Com.
Ὑφορμίζομαι. τὸ καταπλέω, appello ad portũ.
Ὑφορώμενος. suspiciosus.
Ὑφός, pro κυφός abiecto κ. gibbosus, curuus.
Ὑφόωσι. texunt.
Ὑφύδριος, &
Ὑφυδρος. ου. ὁ. subaquatilis, urinator.
Ὑφωμαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.
Ὑχιος. η. ὸ. nox.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ΥΥ.

Ὑψαγορέω. magna loquor, μεγαληγορῶ.
Ὑψαγόρης. ου. ὁ. altiloquus, mendax, fycophanta.
Ὑ̓ψαρνος. ου. ὁ. fluuius Bœotiæ.
Ὑψαυχήν. ένος. ὁ. superbiens.
Ὑψαυχέω. μ. ήσω. glorior, iacto, μεγαλαυχῶ.
Ὑψαύχην. ενος. ὁ. gloriosus, supinus, elata ceruice incedens.
Ὑψᾶτα. numularij, argentarij.
Ὑψηγόρης. ου. ὁ. celsiuocus, sublimiloquus.
Ὑψηγορία. superbia, elatio.
Ὑψηλολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. alte loquor. Neutrum absol.
Ὑψηλόνοια. ἡ. elatio mentis, altitudo mentis.
Ὑψηλός. ή. altus, sublimis, quasi ὑψηρὸς, ὁ ἂς ὕψος ἤρμενός.
Ὑψηλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. alte sapio. Neutr.
Ὑψηλόφρων. ονος. ὁ. alte sapiens, superbus, magnanimus.
Ὑψηλῶς. μεγάλως.
Ὑψηρεφής. ους. ὁ, ἡ. altus, sublime fastigium habens, celsitectus.
Ὑψηρὸς. altus, magnus.
Ὑψηχής. ους. ὁ, ἡ. altisonans, ὑψαύχην.
Ὑ̓ψι. alte, ὑψοῦ.
Ὑψιβάμων. alte uel in alto incedens.
Ὑψίβατος. ου. ὁ. altus.
Ὑψιβρεμέτης. ου. ὁ. altitonans, altifremus.
Ὑψίζυγος. ου. ὁ. altisedens, in alto trutinans humana, gubernator supremus.
Ὑψικάρηνος. ου. ὁ. habens altum caput.
Ὑψικέρατος. ου. ὁ. altus, alta cornua habens.
Ὑψικέραυνος. ὁ δὲ πυρὸς πληγή.
Ὑψίκομος. alticomus, in summa parte frondosus, ὑψιπέτηλος.
Ὑψίκομπος. ου. ὁ. superbus.
Ὑψιμέδων. ὁντος. ὁ. in alto regnans.
Ὑψιπέτηλος. ου. ὁ. habens altas frondes.
Ὑψιπέτης. ου. ὁ. altiuolans.
Ὑψιπετής. qui ab alto cecidit.
Ὑψίπους. οδος. ὁ. excelsus.
Ὑψίπυλος. ου. ὁ. habens altas portas.
Ὑ̓ψιστος. ου. ὁ. altissimus, et est superlatiuus sine comparatiuo, ut summus apud nos.
Ὑψιτένων. superbus, elata ceruice.

ΙΩ. ΦΑ.

Ὑψίτερος. comparatiuus est ab ὕψος, Theocr.
Ὑψιφοίτης. altigradus.
Ὑψόθεν. ex alto.
Ὑψόθι. in alto, ἄνωθι.
Ὑψόροφος. ου. ὁ. excelsus, fastigiosus, magnus.
Ὑ̓ψος. ους. τὸ. altitudo, quasi ὄψος, unde patet prospectus,
Ὑψοβαθής. in altum leuatus.
Ὑψόσε. in altum.
Ὑψοῦ altè, in alto.
Ὑψόφρων. ὑψηλοπόρος.
Ὑψόω. μ. ώσω. π. ωκα. exalto, perficio. Actiu. accus. iung. Ioseph. libro 2. περὶ ὑψῶ τὸ ἔργον ἔφθη τελωθὲς, Ante quàm impleret opus discesset.
Ὑ̓ψωμα. ατος. τὸ. altitudo.

ΥΩ.

Ὑ̓ψωσις. εως. ἡ. exaltatio.
Ὑ̓ω. μ. ὕσω. π. ὕηκα. pluo, rigo, humecto.
Ὑὸδης. ους. ὁ, ἡ. porcinus.
Ὑωῦδές. os quod subest antiadibus sic uocatum ab imagine literæ. Alij παρασάτλω uocant.

ΦΑ.

Φάανθι. ἀόρ. ε. pass. ἀ φαίνομαι pro ἐφαάνθησαν. appa-ruerunt.
Φαάνταστος. ὁ. splendidissimus.
Φαανττρόν. splendidus.
Φάβα. μέγας φόβος, καὶ τὸ σωθῆναι ὅσπριον, magnus terror.
Φαβόντιπος. ὁ. accipiter palumbarius.
Φάγανα. ὁ. hulcus, immanis appetitus comedendi, similis ei quem βούλιμον nominant. Sic etiam
Φαγέδαινα. ἡ. uoracitas morbus, esuritio, hulcus cancrosum.
Φαγλός. ὁ. agnus.
Φαγήματα. τὰ. esculenta, epulæ, βρώματα.
Φαγλάς. ᾶδος. ὁ. torrens.
Φάγομαι pro φαγέομαι. edam. ἀ φάγω uerbo inu-

fitato, quod in aoristo. β. ἔφαγον habet.
Φάγος. ου. ὁ. uorax, edax, comedo.
Φάγρος. ου. ὁ. genus piscis.
Φαγύλιον. τὸ. marsupium, μασός.
Φάγω. comedo Genit.
Φαδάλω. flecto, γναμπτω.
Φάε. lucebat. (lis.
Φαέθουσα. ης. ἡ. Phaëthusa, una ex filiabus so-
Φαέθω. μ. σω. luceo, ardeo.
Φαέθων. οντος. Phaëton, solis epitheton.
Φαενός. ώ. ὁ. lucidus, speciosus, tenuis, subtilis.
Φαένω. μ. ψω. ostendo, luceo. Actiu. accus.
Φαεσφόρος. ου. ὁ. splendidus.
Φαεσίμβροτος. ου. ὁ. ferens lucem mortalibus.
Φαέσφορος. luciferens, lucifer.
Φαίδιμος, &
Φαίδω. appareo.
Φαίθι. dic, ἀ φημί.
Φαιά. ᾶς. ἡ. fusca, subnigra. fuscus enim color medius est inter album & nigrum.
Φαιδιμόεις. όντος. &
Φαίδιμος. ου. ὁ. clarus, fortis.
Φαιδρός. ᾶ. ὁ. clarus, alacer, lautus, illustris, purus, manifestus.
Φαιδρότης. ητος. ἡ. speciositas, alacritas.
Φαιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhilaro. Actii. accus.
Φαιδρύομαι. alacer fio.
Φαιδρωτής. ædituus.
Φαιδρύω. tersum reddo, polio, expurgo, exhilaro. Actii. accus.
Φαιδροπός. ᾶ. ὁ. aspectu formosus.
Φαιδρῶς. splendidè, niitidè.
Φάεν. dicerent, φάιν, Aeolicè.
Φαίλω. dicerem.
Φαικός. ᾶ. ὁ. leuis, splendidus, contumax, efficax, uigens.
Φάιμεν pro φαίημεν, uel ἴφημεν.
Φαιανακίζω. decipio, seduco, cõuicior, irrideo.
Φάινεται. uisum est, apparet, uidetur.
Φαινόλης. indusium, sagulum, ἐφεστρίς, quasi tota transparens ob leuitatẽ, tenuitatemq;
Φαινοπίς. ίδος. ὁ. λάμπρα φασφόρος.
Φαίνομαι. μ. ὄμαι. π. άμαι. appareo, luceo, in conspicuo sum ut omnibus appeream, uelluti lumen in edito positum, uideor, ostendor. Aliquando pro accusor. Deponens absol. Inde τὰ φαινόμενα. astra & stellæ dicuntur.
Φαινόμενοι καὶ ἐκκείμενοι. rei quos Romani pendentes appellant.
Φαινομηρίδων. nũcupatæ sunt Lacenæ, quòd incessu coxas retegerent.
Φαινοπροσωπέω. ostendere lætam faciem, agere hilari uultu, in publicũ prodire, nec se domi aut in secessu cõtinere.
Φαινός. clarus, lucidus.
Φαινώλιος. proprium nomen ἥρωος cuiusdam.
Φαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. luceo, splendeo, conspicuus sum, ostendo. Interdum est deferre ad fiscum, quadruplaturas & delationes factitare, accusare. Vnde τὰ φαινόμενα, bona delata. Et ὁ φαίνων καὶ μὴ ἐπαγόμενος, qui reum agit & non peragit.
Φαιός. ᾶ. ὁ. fuscus, pullus, μέλινος, mustellinus, ὑπωρός. uide φαιά.
Φαισός. ᾶ. ὁ. uel φᾶος. luminosus, lucens. Ité urbs Cretæ, & promontoriũ Gortynis
Φάκελον. ε. τὸ. manipulus, fasciculus.
Φάκελος. ε. ὁ. Fascis.
Φακή. ῆς. ἡ. lens legumen, ἡ τὰ φάκη κακῶσα, οἷον φακάκη, quòd oculos lædat et hebetet.
Φακίολοι φυγάνων. fasciculi sarmentorum.
Φακός. ου. ὁ. lentigo faciei, uerruca. Legitur quoq;
Φακός. ᾶ. ὁ. & pro legumine, & pro lentigine. Aliquando est & uasis genus.
Φάλα. caput, capitis ornamentum, clauus in galea splendidus, phalera.
Φαλαγγηδόν. turmatim.
Φάλαγγιον. ε. τὸ. phalangium, quod est genus aranei, quòd omnibus internodia terna sint in cruribus.
Φαλαγίτης. ου. ὁ. legionarius.
Φαλαγγικός. ή. ὁ. bellicum instrumentum.
Φαλαγῶσα. exasperata, irritata.
Φαλαγξ. γγος. ἡ. internodium in digitis. Est etiam animal araneo simile. Item phalanx genus militare, quo Macedones utebantur, quemadmodum legione Romani. Continebat autem octo millia armatorum, nullumq; genus aciei apud illos

ualidius erat. unde & peditum ſtabile agmen appellabant, authore Curtio. Dicitur aũt uel ἀπὸ τῦ πεπάσαι ἄγχι, hoc eſt à propius accedendo, uel ἀπὸ τῦ φαλῦ, quod clarum ſignificat. Politianus teſtudinem interpretatur, ut apud Liuium. Galli teſtudine facta confecti ſtabant.

Φάλαινα.ης.ἡ. balæna, quæ & phocæna, uel tirſio interprete Theodoro. Item cicindula, lampyris, quæ noctu lucernis aduolat, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθι.

Φαλακρόω. loca nuda, nullis herbis aut plantijs ueſtita, quæ Latini glabreta uocant.

Sunt & nymphæ quædam hoc nomine appellatæ.

Φάλακρον.ε.τὸ. promontorium Idæ.

Φαλακρός.ᾶ.ὸ. caluus. παρὰ τὸ φαλὸν, hoc eſt λαμπρὸν ἔχειν τὸ κάρα: Vel quaſi ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλὸν, id eſt λευκὸν. Φαλακρὰ Hippocrati, ſunt cum leuore rotunda.

Φαλακρότης.τος. caluitium.

Φαλακροῦσθαι. calueſcunt.

Φαλάκρωμα.ατος.τὸ. caluitium.

Φάλαρα. phaleræ Latinis dicuntur, α mutato in ε, ſicut τάλαντον, talentum. Significantur autem eo nomine ornamenta equorum, ſiue equitum & nobilium, ἀπὸ τῦ φαλᾶ, quod illuſtre ſignificat.

Φαλαρικὰ. falarica, genus teli miſsile, quo utuntur ex falis, id eſt ex locis extructis micantes.

Φάλαρις. ίδ@. ὁ. nomen proprium regis Agrigentinorum crudeliſsimi, & genus auium.

Φαλαρισμός.ᾶ.ὁ. Phalaridis imperium, immanis crudelitas, imitatio Phalaridis.

Φαλαρός.ᾶ.ὸ. albus, caluus. Alij legunt φαλιρός.

Φαλακιάω.μ.άσω.π.ακα. albeſco, attollo, cumulo. Neutr.

Φαλακιόεις. albicans, ſpumoſus.

Φαλκῶ. ε. ὸ. ſpumeus.

Φαλκόν.ᾶ. τὸ. ferrum galeæ.

Φαλιῶ. ε.ὸ. ſplendidus, albus.

Φαλίπω. uaneo, deſipio, ſpumo, dealbo.

Φαλλός. ᾶ. ὸ. phallus, priapus, αἰδοῖον ἀνύ-

νου, uel ξύλον ἐπίπακτες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκληνοφαὲς αἰδοῖον. uide Suid.

Φαλακρότης.ητος.ἡ. caluitium.

Φαλὸν.τὸ.προμετωπίδιον, phalera, clauus galeæ ſplendidus.

Φάλος.ε.ὸ. gleba, κόφος, conus galeæ, albus.

Φαλύω. polio, ſplendidum reddo.

Φαμαί. opinor. Depon. accuſ.

Φάμεν@. dicens. Atticum eſt.

Φᾶν, pro ἔφη@ν. dixerunt.

Φάναι. dicere.

Φᾶναι. lucere, apparere.

Φανᾶν. uelle, θέλειν.

Φάναοι. οἱ. agni, ἄρνες.

Φανὲς. uiſus, qui apparuit, ſiue noctu, ſiue interdiu: ſed φανθὲς noctu ſolum.

Φανδὰ κείσεως. approbatæ ſententiæ.

Φανδός.ᾶ.ὸ. manifeſtus.

Φανδόω.μ.ώσω.π.ωκα. manifeſto. Actiu.

Φανδᾶς. planè, manifeſtè.

Φανίσκω. appareo, luceo.

Φάνης.ητος.ὁ. ſol, & Phanes nomen uiri.

Φανητιοῦτες. οἱ. manifeſtantes.

Φανθὲς. uide φανὲς.

Φανίας. qui tenuis fortunæ cum ſit, ſummas diuitias iactat & ſimulat, à Phania quodam eius ingenij.

Φανίλω.μ.ίσω.ω.ικα. appareo, oſtendo, manifeſto.

Φάνιον. locus quo purgamenta reijciebant.

Φανιῶναι. οἱ. tabellariorum genus. Alexand. Genial. lib. 1. cap. 27.

Φανός.ᾶ.ὸ. clarus, ſplendidus, lampas, fax, laterna.

Φάν@.ε.ὸ. uiri nomen, interdum qui nunciat aliquid.

Φανταζομαι.μ.άσομαι. π. ασμαι. imaginor, informo, ut apud Ciceronem de Nat. Magnam turbam congreget ignotorum deorum: atq; ita ignotorũ, ut eos ne coniectura quidem informare poſsimus.

Φανταίζω. idem, fingo, in ſomnis uideo.

Φαντασία.ας.ἡ. imaginatio, uiſio, ambitio, opinio. Et

Φάντασμα.ατος.τὸ. uiſum, ſpectrum, φάσμα. Differt autem φαντασία ἀπὸ φαντάσματος, quòd

quòd hoc ſit διάνοησις ὀφθαλμοῖς, οἷα γίνεται κατὰ τὰς ὕπνους, illud aũt eſt figura, aut ſpecies alicuius rei, quæ ſenſu comprehenſa eſt, relicta in mente. Itaq; φάντασμα eſt eius quod non eſt, φαντασία uero ſolũ eius quod eſt, authore Suida.

Φαντασιωθὲς δαιμόνιον τι. uidere uiſus dæmonium quoddam.

Φαντασικόν.ε.τὸ. phantaſia.

Φαντασικός.ε.ὸ. imaginatiuus.

Φάντι, pro φασὶ Doricè. dicunt

Φάος.τος.τὸ. lux, lumen, ὄρθ@, oculus.

Φαραγγώδης.τος.ὁ,ἡ. abruptus, præruptus.

Φάραγξ.γγ@.ἡ. uallis parua, conuallis.

Φάραω. texere, nectere.

Φαρβία.ας.ἡ. craſſa ueſtis.

Φαρέτρα. pharetra, ἡ φέρουσα τὰ φάρετα, ἤγουν βέλη.

Φαρισαῖ@.ε.ὸ. pharisæus, ſeparatus, ab Hebræo pharas, hoc eſt diuidere.

Φαρίς.ίδ@.ἡ. ruga, & φαρισίδωλος, rugoſa, & φαρισιδόμβ@, mœſtus, fronte capeſa.

Φαρμάζω. μ.άσω. inficio, curo. (rata.

Φαρμακέα. ας.ἡ. uenenum, medicina, medicamentum. (nata.

Φαρμακωθὲς.ῆτος.ὸ. cui data eſt potio uenefica.

Φαρμακῶμαι. μ.ῶμαι. π. ωμαι. ueneno incanto, medeor. Actiu. accuſ.

Φαρμακεύς.έως.ὁ. ueneficus, incantator.

Φαρμακεύτρια.ας.ἡ. uenefica.

Φαρμακόω. μ.ώσω.π.ωκα. idem quod φαρμακεύομαι, paro, condio, tingo. Actiu. accuſ.

Φαρμακίς.ἡ. incantatrix, uenefica.

Φάρμακον.ου. τὸ. uenenum, remedium, medicina, pigmentum. In bonam & in malam partem accipitur: quando in bonam, à φέρω & ἄκ@ dei iuari dicunt, quaſi ferens medelam, quando in malam, à φέρω καὶ ἄχ@, quaſi ferens triſtitiam. Herodia. quando in malam partem accipit, addit adiectiuum δηλητήριον.

Φαρμακοπώλης.ε.ὸ. unguentarius. à φάρμακον & πωλέω.

Φαρμακός. ᾶ. ὸ. ueneficus, unguentarius. Item ſacer, id eſt deteſtandus & execrabilis, expiator, & homicidarum luſtrator.

Budæus in Annot. poſt.

Φαρμακώδης.ους.τὸ. odor medicamenti.

Φαρμακώδης.ους.ὁ,ἡ. uenenoſus, medicatus, ſalubris.

Φαρμακῶν. officina tinctoris, βαφεῖον.

Φαρμοῦθ. menſis apud Aegyptios qui à noſtris Aprilis appellatur.

Φαρμάσσω. μ.άξω.π. αχα. tingo, ungo, uenenis inficio, ferrum intinctum acuo, miſceo. Vnde translatè apud Plutarch. in Polit. φαρματτοντες τὰ πράγματα τοῖς βλασφημίαις, Admiſcentes res maledictis. Item medico. Aliquando adulor, decipio.

Φαρόω. arare, renouare.

Φάρ@.ους.τὸ. tunica, ἱμάτιον, pallium, tunica exterior: ſicut χιτὼν, interior.

Φάρ@.ε.ἡ. Pharus inſula ante Aegyptum, apud Plinium. Et turris maxima prope Alexandriam, nauigantibus lumen præbens nocturno tempore. Vnde etiam aliæ turres in hoc factæ φάροι uocantur: & dicitur quaſi φαν@, quod ex eo faces appareant. Interdum aratio.

Φάρσ@. pars ueſtis abſciſſa, fruſtum, promontorium, pinna.

Φαρόω. aro, nam φ abundat.

Φαρυγίς.ίδ@.ἡ. ingluuies, edacitas.

Φάρυγξ.γγ@. ὁ, uel ἡ. guttur, fiſtula ſpiritalis, fauces.

Φαρυμός.ᾶ.ὸ. audax, confidens.

Φαρῶω. expolio, illuſtro, λαμπρύνω.

Φάς. dicens.

Φάσγανον.ε. τὸ. enſis: à uerbo φάσαι, quod iugulare ſignificat, uel à σφάζω, σφάγανον, & φάσγανον.

Φάδη. dicere.

Φασί. quemadmodum uulgò dici conſueuit, ut aiunt.

Φᾶσι. dicentibus.

Φασιανός. alij equos, alij aues interpretantur, à Phaſide fluuio Scythiæ.

Φασίλω. μ.ίσω.π.ικα. excuſo. Actiu. accuſ.

Φάσις. ιος. ἡ. dictio eſt ſignificatiua, ἀπὸ τῦ φάναι, per quam nec uerum nec falſum enuntiamus, ut homo, Socrates. Aliquando ponitur pro propoſitione, Ariſtot. τῶν

ἀπὸ τὰ φυσ. 3. & 10. *Aliquando pro affirmatione*, κατάφασις, ἀπὸ τοῦ φημί, *apud eundem. Aliquando pro sententia & apophthegmate, Aristot. Ethic. 6. Aliquando pro fama, denuntiatione & rumore. Luc. in Act. 21.* ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ. *Aliquando significat appellationem, tuitionē, & criminū delationē. Vnde* λέγειν φάσιν, *est instituere accusationē contra aliquem & eum deferre. Bud. Com.*

Φᾶσις.ιος.ὁ. *Phasis fluuius Colchorum.*

Φάσκω. *dico, existimo, fateor, profiteor.*

Φασκίολον.ου.τὸ. *marsupium coriaceum.*

Φάσκωλος. *idem, scrinium, locus in quo uestes reponuntur.*

Φάσμα.ατος.τὸ. *uisum, uisio, spectrum, monstrum.*

Φάσσα.ης.ἡ. *palumbus, genus turturis.*

Φασσοφόνος.ου.ὁ. *occidens palumbum, accipitris genus.*

Φάσσων. *uelum.*

Φατέον. *dicendum est.*

Φάτνος. *mendax.*

Φατί. *aiunt, Doricè pro φασί.*

Φατίζω.τὸ φατίσω, *dico, separo.*

Φάτις.ιος.ἡ. *fama.*

Φατίσω. *dico, separo. Acti. accus.*

Φάτνη.ης.ἡ. *stabulum, præsepe. Inde & superiorem & inferiorem partem dentium molariū coniunctim simul* φάτνας *uocant.*

Φατνωμα.ατος.τὸ. *laqueare.*

Φατνωματικός.ῆ.ὸ. *laqueatus.*

Φατνωτός. *tabulatus,* σανιδωτός.

Φατός.ῆ.ὸ. *dicibilis, dictus, fama.*

Φαυλία *pro* φραυλία *nonnunquam ponitur, quæ erat tertia cuiusque tribus pars apud Atticos,* τὸ συνταγμα, φυλῆς. *Suid.*

Φαυλία. *oleaster, aut simpliciter oleæ species.*

Φαυλίζω.μ.ίσω.π. ικα. *uilipendo, subsanno. Acti. accus.*

Φαῦλος.η.ον. *bene habitus, auctus, pulcher, magnus.*

Φαυλίστρια. *subsannatrix, contemptrix.*

Φαῦλος.η.ὸν & ή. *uilis, malus, uitiosus, peruersus. Aliquando & simplex, exiguus, tenuis, leuis, facilis, ut* ὁ παρὰ φαῦλον, *non leuiter, Synes. Bud. Com.*

Φαυλότης.ητος.ἡ. *improbitas.*

Φαύλως. *peruersè, leuiter, improbè, difficilè.*

Φαῦρος.η.ὸν. *leuis, pro* φλαῦρος.

Φαύσιγγες. *maculæ tibiarum ex igne contractæ, fissuræ pedum, splendores, radij,* λαμπηδόνες, *hæmorrhoides, pustulæ.*

Φαῦσις.ιος.ἡ. *aurora, lux, illustratio, illuminatio.* (co.

Φαύσκω, & *Aeolicè* φραύσκω *pro* φάσκω. *dis*

Φάψ.βός.ὁ. *phaps, auis genus.*

Φάω.μ.άσω.π. ακα. *dico, facio, luceo, frango, occido. Acti. accus.*

Φέβομαι. *fugio, metuo.*

Φέγγος.ους.τὸ. *splendor, iubar.*

Φέγγω.μ.φέγξω.π.ξαχα. *illumino. Act. accus.*

Φείδαλος, *quasi* φειδάλεθρος. *sordidus, tenax.*

Φείδη. *Fidene urbs. hinc*

Φειδηνᾶιοι.οι. *Fidenates populi.*

Φειδῖται.οι. *qui φειδῖτια celebrabant, hoc est, sodalitia exercentes.*

Φειδίτιον, *uel* φειδύτιον.ου.τὸ. *sodalitium nomen, societas quæ in conueniendo in unū Spartæ fiebat. Dicta à* φείδομαι, *uel* ἀπὸ τῆς φιλίας.

Φειδολός.ῆ.ὸν. *sordidus, parcus.*

Φείδομαι.μ.εἴσομαι.π.εσμαι. *parco, id est abstineo. Item misereor. Et* τὸ ἀκριβολογοῦμαι, *id est accuratè loquor. Depon. genit.*

Φείδη. *caue.*

Φειδώμενος & ὁ. *parcus.*

Φειδώμια.ας.ἡ. *parca, auara.*

Φείδω. φείδομαι, *libero, seruo.*

Φειδώ.ὁῦς.ἡ. *parcitas, parsimonia, cura, misericordia,* πρόνοια.

Φειδωλή. *idem.*

Φειδωποιέμενος μικρὰς ἡλικίας, *temperās à nullius ætatis exitio.*

Φειδωνή.ῆς.ἡ. *misericordia,* φειδώ.

Φειδὼν. *parcendum est.*

Φειδών. *fluuius qui alio nomine Ganges appellatur.*

Φελλός.ἀδος.ἡ. *exterior librorum membrana.*

Φελλός, &

Φελλός. *locus petricosus, cortex arboris, qui Latinis suber dicitur, manus quidam Italiæ.*

Φελόνη.ης.ἡ. *appositicia coma, galericulum.*

Φελωνία.ας.ἡ. *fraus.*

Φελωνίζω.μ.ίσω.π.ικα. *decipio, inanibus rerū simulacris & ueluti præstigijs oculis inspicientium impono. Acti. accus.*

Φελωνισμός.ῦ.ὁ. *deceptio, impostura.*

Φέναξ.ακος.ὁ. *derisor, mendax, erro, deceptor, impostor, fuci artifex.*

Φενόλης. *penula, uestis Romana,* φαινόλη.

Φέρω.τὸ φορυδός.

Φερασπιστής.οῦ.ὁ. *bellicosus, scutifer.*

Φερανγής.ους.ὁ,ἡ. *lucidus.*

Φέρβω.μ.ψω.π.φα. *pasco, foueo: quasi βίον φέρω. Acti. accus.*

Φέρε, *hortandi aduerb. dic, age.*

Φέρε δή. *age iam, agedum, cedo.*

Φερέγγυος.ου.ὁ. *testis pretio uel fide dignus, potens promittere, firmus, certus, præs.*

Φερέκακος.ου.ὁ. *laborum patiens.*

Φέρεμα. *φρυά.*

Φερέοικος.ου.ὁ. *cochlea, domiporta.*

Φερέπονος.ου. *laborum tolerans.*

Φερέσβιος.ου.ὁ. *uitā ferens mortalibus, id est frugifer, uitæ fœcunditate præditus.*

Φερέστερος.α.ὸν. *melior, potentior.*

Φερέφορον.ου.τὸ. *pheretrum, id est capulus quo mortui efferuntur.*

Φερεφάττα.ης.ἡ. *&*

Φερεφάττα.ας.ἡ. *Proserpina, alij φερέφαρα.*

Φέριστος, ἀπὸ φέρτερος.α.ὸν. *optimus, excellentissimus, cuius maxime refert. nam φέρειν pro referre sumitur.*

Φέρμενον. *rete, sporta ad pisces capiendos, nassa, κύρτος.*

Φέρνιον. *idem.*

Φρυή.ῆς.ἡ. *dos.*

Φέροικος. φέροικος.

Φέρομαι. *feror. Aliquando rapior, & auferor impetu. Aliquando dicitur de ijs quæ in manibus hominum uersantur, ut liber editus. Sic Cicero. Eius scripta quædam feruntur. Aliquando pro lucrari, & habere, accipere, auferre, ut* φέρειν μισθόν, *sicut apud Terent. Ego pretium ob stultitiam fero, & apud Plautum. Duplicem ut mercedem feras:* φέρειν ἄθλον, *ita ut apud Ciceronem, Ne diutius pendeas, palmam tulit:* φέρεσθαι δόξαν. *Cæs. Maximam inter suos ferunt laudem:* φέρεσθαι χάριν, *beneficium accipere. Aliquando ponitur pro uergere & tendere. Theophrast.* ἐπὶ τοῦτο φέρουσα, *&c. Sic Cicero de Sen. Vitis quæ natura sua caduca est, & nisi fulta sit fertur ad terram. Sunt & aliæ locutiones ex hoc uerbo, ut* καλῶς φέρεσθαι, *quod de eo dicitur, qui cum bene agitur:* ἀτυχῶς φέρομαι, *Res mihi infœlicius procedunt. Thucyd.* τῷ φθόνῳ & στρατηγίας, *Cui res militaris, & imperatoris munus recte cedebat. Sic* ἄμεινον & χεῖρον φέρεσθαι, *eodem modo dicuntur.*

Ἔλαττον φέρομαι, *posteriores fero, cedo, aut* ἔλαττον ἔχειν, *uinci & superari in ludo uel aliare. Bud. Com.*

Φέρμιος.ου. *uelox, citus. Plutar. in Mus.*

Φέρνικος. *victor.*

Φερσεφόνη.ης.ἡ. *Proserpina, quòd ἄφιτον, hoc est, diuitias afferat.*

Φερσέπολις. *epitheton fortunæ apud Pindarum.*

Φέρτατος.η.ὸν. *optimus.*

Φέρτερος.α.ὸν. *tolerantior, melior, potentior, uelocior, robustior.*

Φερτός.ῆ.ὸν. *tolerabilis.*

Φέρτρον. *pheretrum.*

Φέρω.μ.οἴσω.π.ἐνήνοχα.ἐνήνεγμαι.ἠνέχθην. *fero, ἀναφέρω, βαστάζω. Et tolero,* ὑπομένω, *ut* ἐταιρικῶς ἐνεγκεῖν, *Plutar.* χαλεπῶς ἐνεγκὼν *Demosth. & ῥᾳθύμως φέρειν Andoc. prosupino remissóq; animo transmittere, est non acriter uindicare. Item pendo, pensito. Inde φόρος tributum. Item creo, designo. Demosthen.* πρὸς λιπαρῆ οὕτω τὸν τόπον ἐνεγκεῖν. *&c.* οὕτω ἐνεχθεὶς, *&c. id est* προβληθὲς χορηγεῖν. *Item auferre. Gregor.* ἄνεμοι φέρουσιν, *Auferant uenti, in uentos abeat. Item tendere, pertinere, & hoc cum præpositione ἀπὸ. Gregor.* τῶν ἀπὸ τούτου φερόντων, *eôdem pertinen-*

tium. Herodot. φέρει ὁ ἀγὼν οὗτος ἐς πᾶσαν πόλιν ἐπαθλα. Idem Gregor. ἐς ἅδε φέρουσαν, Viam ad inferos ferentem. Vel cum ἐπί. Aristot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. ιο. ἐφ' ὃ φέρει, Ad quod potissimum pertinet. Φέρειν etiam patria dicitur. Aristid. in Panath. πρώτη γὰρ ἤνιξεν ἄνθρωπον, καὶ πρώτη πατρὶς ὄντιν' ἀνθρώπῳ. Sic Cicero de Orat. Hæc ætas primum Athenis oratorem propè perfectum tulit. Vnde ἐνικοῦσα pro patria Synes. Sunt præterea & aliæ rationes huius uerbi, ut φέρειν καὶ ἄγειν, populari & diripere. Sic Liuius. Vt ferri agiq; res suas uiderunt. Φέρειν & διαφέρειν ψῆφον, ferre suffragium & sententiam, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & νόμιμα θεσθαι. Φέρειν διὰ γλώσσης sic dicitur, ut ἔχειν & ἄγειν, hoc est, hominem uerbis celebrare, in ore semper habere. Φέρειν διὰ μνήμης, meminisse, non obliuisci. Φέρειν χαρὰν, est conferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obsequor. Dicimus etiam φέρω μισθὸν sicut φέρεσθαι. Μέγα φέρειν Plato pro magni referre dixit, hoc est, πολὺ διαφέρειν. Φέρων quoq; interdum pars est orationis ornatus magis causa quàm significationis posita. Lucian. σαυτὸν αὖ τῇ φιλοσοφίᾳ φέρων ἀπημπόλησας, Te ipsum cum ipsa philosophia uenum dedisti, uel magis ad uerbum, Te ipsum addictũ iuisti cum ipsa philosophia. Sic Sallust. Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiunt. Et rursus, Fuere tamen ciues qui sese remq; publicam obstinatis animis perditum irent. Bud. Com.

Φερώνεια. ας. ἡ. Feronia nemoris dea, à ferendis fructibus dicta: quam alij αὐθόφορον, alij φιλοσίφανον, alij uero φορσιφόνιον uocant.

Φερώνυμον. ε. τὸ. cognomen.

Φερώνυμος. uerum habens nomen, ἀληθεύων τῷ ὀνόματι.

Φεστιμ. ῆς. ἡ. pro ἐφεστιμ. præceptum.

Φεῦ. heu. idem ferè quod ὦ, sed genitiuo iungitur. Xenoph. φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, de homine

loquens indigna nece perempto. Φεῦ τῶν λόγων Papæ quid ego audio? Bud. Com.

Φευκή. ῆς. ἡ. fuga.

Φεύγω. μ. φευξέομαι. π. πέφευγα. ἐφύγον. β. ἔφυγον. fugio, uito, declino, caueo. Interdum pro exulo, ut φεύγειν τὴν πατρίδα, exulare patria, & φεύγειν τὴν πόλιν, qui exulat sua ciuitate. Vnde ἡ τῶν φευγόντων κάθοδος, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. Aliquando ad forum pertinet, & φεύγων dicitur ὁ ἀπολογούμενος, qui causam dicit, qui reus est & postulatus, ut φεύγων φόνου, & φεύγων ὕβρεως. Item φεύγων δίκην uel ἔγκλημα ὑπότινος, qui actione aliqua in iudicium tractus est, contra quem lege agitur. Et φεύγοντες ἐπὶ φόνῳ, qui ob cædem exilio se multarunt. Φεύγων διαλέας, qui status controuersiã patitur. Φεύγων ἀνδροφονίας, homicidij reus. Φεύγων interdũ non significat actione conuenire, sed crimen timere & uitare. Bud. Com.

Φευκτέον. fugiendum.

Φευκτός. ῆ. ὸ. uitabilis, fugiendus.

Φευτικῶς, &

Φεύξιμος. fugiendus, detestabilis, ἀποφόατος.

Φεψαλυξ. υκος. &

Φέψαλος. υ. ὁ. scintilla.

Φ Η.

Φῆ. dixit, ἔφη.

Φηγίνεος. η. ον. fagineus. Sic

Φήγινος. η. ὁ. faginus, quod ex fago factum est: sicut Latinis, ut faginea arculæ Colum. & faginus axis Vergil.

Φήγιον. ι. τὸ. mons iuxta oceanum.

Φηγός. ῆ. fagus, quasi φαγὸς, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant.

Φήγω. ἰοδίω, comedo.

Φηλόω. perdo, decipio.

Φηνακόδης. εος. ὁ. strigosus, male habitus.

Φήνιξ. ficus agrestis, nondum matura, grossus.

Φηλήτης. ε. ὁ. deceptor, fur, latro. Sic

Φῆλος. ε. ὁ. impostor, ὁ ἀπατηλὸς, insidiator, improbus, πανοῦργος.

Φηλῶ.

Φηλῶ. decipio, à grossis ficubus, qui maturi esse uidentur cum non sint. Actii. accus.

Φήλωμα. ατος. τὸ. fraus, impostura, deceptio.

Φήλωσις. idem.

Φήμη. ης. ἡ. fama, rumor, responsum deorum.

Φημί. μ. φήσω. & φαμί. dico, aio, animaduerto, existimo, fateor, censeo, affor, iubeo, denuntio. Vnde φήμ' ἐγὼ, pro sic aio, sanè inquam, ita censeo, certè, sanè, profectò: responsio ad interrogationem. Et ὁ φάσκων & negans. Ponitur quoq; φαμὶ interdum pro inquam, ut ἔφην. Videtur & aliquando poni ἀργὸν καὶ παρέλκον. Xenoph. ὅτι σε φᾶναι ὁρῶ ὅταν μὴ ἄρτι ἄψῃ, ὡς οὐδὲν πλὴν χεῖρα ἀποψώμενον. Hic φᾶναι aut abundat, aut ἀντὶ τοῦ ἔφη ponitur, ut Latinè dicere, pro dicere cœpit. Porrò φημὶ cum de præterito dicitur, præterito iungitur: cum de futuro, futuro. Φησὶν ὁ λόγος, ut dici solet. Actii. accus.

Φημίζομαι, &

Φημίλω. μ. ίσω. uel ίξω. π. ικα. uulgo, uaticinor, dico. Actii. accus.

Φῆμις. rumor, φήμη.

Φημισμός. idem.

Φημόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. obmutesco. Depon.

Φημόω. μ. ώσω. π. ωκα. obturo. Neutr. accus.

Φημύς. ύος. ἡ. fama, rumor.

Φῆν. aiebat, pro ἔφην.

Φῆνα. ostendere, dicere, δεῖξαι.

Φήνη. ης. ἡ. fulica, ossifraga.

Φήρ Aeolicè pro θήρ. ρός. ὁ. fera, gigas, centaurus.

Φῆρος. antiquorum deorum cibus.

Φῆσθα. pro φῆς, aut ἔφησθα.

Φῆσι. dixerit, φῇ.

Φήτη. ης. ἡ. cognatio, συγγένεια.

Φ Θ.

Φθάλω. præuenio, sed inusitatum. Quidam tamen inde τὸ φθᾶς deriuant.

Φθάλω. præuenirem.

Φθάνω. μ. φθάσω. π. ἔφθακα. ἀόρ. β. ἔφθην. καταλαμβάνω καὶ παρακολουθῶ, hoc est assequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod non satis uno uerbo exprimi potest.

Demosthenes. Οὐ γὰρ ἔφθη ὁ Θεόπομπος, Neque enim facere potuit Theopompus, quin, &c. Isocrates, οἱ δ' οὐκ ἔφθησαν πυθόμενοι, At isti simul ac audiuerunt. Lucian. οὐκ ἂν φθαίνοις ἐσιὼν ἡμᾶς, Non effugies, quin conuiuio excipias nos. Gregor. ὃ φθαίνω τῷ νοῆσαι, Vnum animo concipere nequeo. Idem Isocrates, τὸ δ' ὕστερον οὐκ ἔφθησαν ἡμᾶς καταδουλωσάμενοι, Deinde protinus in seruitutem non redegerunt. Plato in Phæd. ἀλλὰ μὴν ἔφη ὁ Κέβης, ὡς διαλόγου σοὶ οὐκ ἂν φθαίνοις, Atqui (inquit Cebes) omnino igitur id facies, quando ille tibi hoc quod postulas protinus concesserit. Idem in Sympos. οὐκ ἂν φθαίνοιμι ἀνῆρ γε ἀλκιβιάδης, Omnino igitur id faciam inquit Alcibiades. Et in Euthyde, οὐκ ἂν φθαίνοις ἀκούων, Iamiam audies. Sic ἔφθη ποιήσας, pro ἐποίησα, & φθαίνει ἀναλισκόμενον, pro ἀναλίσκεται, Aristoteles de Gener. ι. & ἔφθη κατακωλυθεὶς, pro κατεκωλύθη, Xenophon. & ἐφθάκαμεν πυθόμενοι, audieram, Synes. Φθάνω etiam peruenio significat. Gregor. ἄνω φθάνουσιν, euadunt in sublime. Sic Homer. Iliad. θ. φθάνει δέ τε πᾶσιν ἐπ' αἶαν. Est etiã occupo & anteuerto, anticipo, ut φθάσαι τὴ λογισμῷ, anteuertisse rationi, Demosthen. Item propero & festino, Herodia. Interdum pro declino apud eundem, Politiano interprete. Φθάσαν etiam dicitur & προφθάσαν quod præterijt. Bud. Com.

Φθαρτικά. τὰ, uenena letalia.

Φθαρτικός. ῆ. ὸ. corruptiuus, exitiosus.

Φθαρτός. ῆ. ὸ. corruptibilis, mortalis.

Φθάρ. ὁ. Vulcanus. Est quoq; participium, præueniens. ἀ φθάλω, uel φθῶμι.

Φθάω. φθάνω.

Φθέγγω pro φθόγγον. loquere. nam Iones dissoluunt ε in ω.

Φθεγγομαι. μ. ξομαι. π. ἐφθεγξάμην. loquor, sono, pipio. Depon. accus.

Φθέγμα. ατος. τὸ. uox.

Φθάρ. ρός. ὁ. pedunculus, piscis omnium pinguissimus.

Φθάρα. οἱ. fructus pinuum, strobili.

Φθειριάσις. morbus pedicularis, ἀπὸ τοῦ φθείρων, quos & pedos et pediculos uocamus.

Φθειρίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. quæro pediculos. Depon. absol.

Φθειροδόκα. τὰ. quæ aptiora sunt ad pediculos procreandos.

Φθειροκομίδης. ε. ὁ. pediculis scatens.

Φθειροποιός. pediculos producens.

Φθείρομαι. Latinè uno uerbo reddi non potest. Demosth. Ἀλλὰ δεινοί τινές εἰσιν, φθείρειν πρὸς τὰς πλουσίους, Quidam eo ingenio præditi sunt ut cupidè suam operam diuitibus uenditent. Inde φθάρτ, pro in malam rem, μετὰ φθορᾶς ἀπαλλάττου.

Φθείρω. μ. φθερῶ. π. ἔφθαρκα. corrumpo. Acti.

Φθέω. præuenio, perdo, φθάω.

Φθήρω Aeolicè pro φθείρω.

Φθῆ. præuenit.

Φθῆμι. præuenio, à uerbo φθάρω.

Φθία. pars & urbs Thessaliæ, Pharsalia.

Φθιῶς. Thessalica.

Φθίμψ Θ. ε. ὁ deficiens, moriens, defunctus.

Φθίνα. ας. ἡ. rubigo, ac species oleæ.

Φθινάς. άδ Θ. ἡ morbus tabidus, letalis.

Φθίνασμα. tabes, phthisis.

Φθινίμψ Θ. idem quod φθίμψ Θ.

Φθινοπωρεινός. ῆ. ὁ. autumnalis.

Φθινόπωρον. ε. τὸ. autumnus.

Φθινυθίσκω, Θ

Φθινύθω. corrumpo, collabor, pereo.

Φθίνω. idem.

Φθίνω. μ. φθίσω. π. ικα. deficio, corrumpo, facio deficere. Acti. accus.

Φθινώδης. tabificus.

Φθίνων. mensis dicebatur à uicesima die usque ad trigesimam.

Φθῖ Θ. ἡ. exilis, tabe consumpta.

Φθιολώωρ. ορ Θ. ὁ. hominibus pestifer, & exitiosus.

Φθισικός. ῆ. ὁ. tabificus. (ptor.

Φθισίμβροτος. ε. ὁ. homicida, hominum corru

Φθίσις. ιος. ἡ. corruptio, diminutio, tabes, macies, morbus consumptiuus, σῆψις.

Φθιτός. ε. ὁ mortalis, corruptioni obnoxius.

Φθίω. corrumpo.

Φθογγή. ῆς. ἡ. uox, sonus.

Φθόγγ Θ. ε. ὁ. sonus, inarticulata uox.

Φθόας. pastillos uocat Hippocrates.

Φθόη. ης. ἡ. φθίσις.

Φθοῖς. placentæ genus, & est accusatiui casus, numeri pluralis pro φθοίδας.

Φθόϊς. ἡ. segmentum, auri ramentum, tenuis farina, aut puluis, πόανον.

Φθονῶ Θ pastiuè, inuidiosum esse, inuidiã habere dixit Cicero de Orat. 2. Cum Scaurus nonnullam haberet inuidiam ex eo, quòd Phrygionis Pompeij locupletis hominis bona sine testamento possederat.

Φθονερός. ῆ. ὁ. inuidus.

Φθονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuideo, æmulor, reprehendo, prohibeo, ut οὐ φθονήσω, Non tibi negabo quod postulas, libens præstabo, nõ grauabor. Et cum genitiuo & datiuo, ut φθονῶ σοι τῆδε, ægre fero, hoc tibi succenseo, nec libenti animo concedo, concedere grauor, nego. Sic Vergilius. Quæ tandem Ausonia Teucros considere terra Inuidia est? id est, cur negas? Cicero, Licet uerum inquirere sine inuidia.

Φθονηθείς. ήσης. ὁ. fraudatus.

Φθόνος. ε. ὁ. inuidus, indignatio. Οὐδεὶς φθόνος, nulla inuidia est, non negabo tibi.

Φθορά. ᾶς. ἡ. corruptio, interitus, exitium, strages, contagio. Accipitur pro stupro, siue incestu.

Φθορῆς. οἱ. uitiatores uirginum.

Φθοροποιός. ε. ὁ. corruptus.

Φθόριον. ε. τὸ ueneficiũ. Inde φθορία medicamenta quibus medici utũtur abigendis infantibus in utero enectis. Vel potius medicamenta, quibus fœtus in utero necãtur & abiguntur. Dicuntur etiam ἐκβόλια.

Φθορικός. ῆ. ὁ. domestica pernicies.

Φθοροποιός. ῆ. ὁ. tabificus.

Φθόρος. uilis, futilis, fragilis.

Φθύω. μ. ύσω. π. υκα. spuo.

Φ I.

Φιαλᾶν. opus aggredi. uidetur positum pro ἐφάπτεσθαι, ἐπιβάλλειν. Vel φιαλᾶν, hilariter uiuere, compotare, ὁρμᾶν, προθυμεῖσθαι.

Φιάλη. ης. ἡ phiala, ἡ τοῦ πίνειν ἄλις πρόχους.

Φιαρός. crudus, acerbus. Item purus, lucidus, quasi φαιρὸς, præ humore splendẽs, nitidus.

Φιαλίδια. τὰ. fragmina.

Φίβαλις. genus ficus, caryca. Et φίβαλος, gracilis, tenuis.

Φίγιον. τὸ. promontorium, ἀκρωτήριον.

Φιλία. τὰ. conuiuia sunt, siue cœnationes Lacedæmonijs, quæ Cretensibus ἀνδρεῖα dicuntur, συσσίτια.

Φιλαγαθος. ε. ὁ. amator probitatis.

Φιλαγνωσής. ῆ. cupidus legendi.

Φιλαδέλφεια. urbs Asiæ & Aegypti.

Φιλαδελφία. ας. ἡ. fraternitas, amor fratris.

Φιλαδέλφ Θ. ε. ὁ. amans fratrem.

Φιλαθήναιος. ε. amator & studiosus Atheniensium, fauens nomini Atheniensi.

Φίλαθλος. ὁ φιλέπονος.

Φιλαίματος. sanguinarius. epitheton Martis.

Φιλαίμων. crudelis, cruentus, qui sanguinem amat.

Φιλαίτατος. amicissimus.

Φιλαίτιος. ε. ὁ. querulus, contentiosus, obiurgandi cupidus, μεμψίμοιρος.

Φιλακριβῶς. cum diligentia auscultare, gnauum & sedulum esse.

Φιλαλίζομαι. gratificari, χαριζομένῳ.

Φιλακροάμονος. οἱ. cupidi audiendi, φιλακροάμονος.

Φιλαλήθεια. amor & studium ueritatis.

Φιλαλήθης. ους. ὁ. ueri amator.

Φιλαμμία. amor mutuus.

Φιλάμμοι. οἱ. mutuo amore iuncti.

Φιλαμφ Θ. pro φιλησάμενος Θ.

Φιλαναλωτής. ῆ. ὁ. consumptor, prodigus, dispendiosus, sumptuosus. Opponitur τῷ φειδωλῷ apud Platonem.

Φιλανδρία. amor mariti.

Φίλανδρ Θ. ον. ὁ, ἡ. amans uirum, ut φίλανδρος γυνή. Apud Platonem etiam φίλανδρος γυνὴ & μοιχεύτρια, dicitur uirosa & impudica.

Φιλανθρώπευμα liberale facinus, & benignitatis plenum, benigne datum.

Φιλανθρωπεύομαι. humanus fiam, in comitatem benignitatemq; compositus sum.

Φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, id est amor erga homines, benignitas, liberalitas erga homines. Cui contraria est μισανθρωπία.

Φιλάνθρωπ Θ. ε. ὁ, ἡ. humanus, id est homines amans, benignus.

Φιλαπεχθήμονος. odiosè, inimicè.

Φιλαπεχθήμων. ονος. ὁ, ἡ. qui odiosum se alijs reddit, inimicus, φιλομίσανθρος.

Φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλάργυρος. ε. ὁ. auarus.

Φιλάρχαιος. antiquarius.

Φιλαρχία. ας. ἡ. ambitiosa affectatio principatus, ambitio.

Φιλάστυχνος. ε. ὁ. solers.

Φιλατόειον. τὸ. uestitus persicus.

Φίλαυλος. amator tibiarum & cantus.

Φιλαῦρα. τὰ. κακὰ καὶ ἄτοπα, inutilia, intempestiua, mala, absurda.

Φιλαυτία. ας. ἡ. amor suiipsius.

Φίλαυτος. ε. ὁ. amans seipsum, nimium de se meritus.

Φιλαυτόκλυμων. libenter accusans, delator, quadruplator, qui etiam συκοφάντης dictus.

Φιλαυτόκλυμος. qui laudibus delectatur.

Φιλέσκυ. diligebat. à φιλέσκω.

Φιλήθιος. ε. qui ludo delectatur.

Φιληδήμων. cognitionis & scientiæ cupidus, quasi φιλεπιστήμων. Hominis epitheton apud Strabonem.

Φιλήνυδρος. ε. ὁ. amator libertatis.

Φιλήμων. ωνος. ὁ. amicus Græcorum.

Φιλιόντων. ἀντὶ τοῦ φιλέτω Θ.

Φιλίορτος. qui dies festos amat.

Φιλιππία. æqui bonique studium.

Φιλιππικτής. ῆ. ὁ. amator reprehensionum, id est pronus ad reprehendendum alios.

Φιλιρασεῖν. amicos colere, amasiorum cupidum esse, καὶ φιλόπαιδα εἶναι.

Φιλιρασής. amasiorum uel amicorum cultor & amator, παιδιρασής, tam in bonã quàm in malam partem.

Φιλιργᾶν. labores appetere.

Φιλιργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum, operæ studium.

Φίλιργος. ε. ὁ. operosus, φιλόπονος.

Φιλέρημος. ε. ὁ. amicus solitudinis.
Φίλερις. ιδος. ὁ. contentiosus, & φιλερισέω, contentiosum esse.
Φιλεταιρία. ας. ἡ. studium amicorum.
Φιλέταιρος. ε. ὁ. amans amicos, πιφιλημμένος.
Φιλευτικόν. τὸ. quod gaudet optatiuo.
Φιλευποιία. ας. ἡ. beneficentia.
Φιλέχθρος. odiosus, qui facilè occasionem inimicitiæ accepit.
Φιλέψιος. ioci ac risus amator, scurra, φιλοπαίγμων.
Φιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo, osculor, amicè accipio, delector. Itē consuesco, soleo, sicut Latinis. Tacitus, Vt fermè amat posterior adulatio: ubi amat pro solet dixit. Plutar. ὡς δὲ φιλεῖ περὶ τὰ πραγμάτων τηλικούτων λόγον ἔχειν ἀνθρώπους, Vt solitum est homines de huiusmodi rebus loqui. Huius composita omnia actiuè efferuntur, præter φιλοτιμᾶσθαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι.
Φίλη, ης. ἡ. amicitia, amica. Vnde φίλη κεφάλη. blandientis est quasi tu dicas, dilectissime, amantissime.
Φιληδῶ. delectari.
Φιληδὴς. homo uoluptuarius, uoluptatis consectator.
Φιληδία. ας. ἡ. uoluptas, uitium hominis uoluptati seruientis, studium uoluptatis, luxuria.
Φιληδονία. idem.
Φιληδονός. ή. όν. uoluptuosus, libidinosus.
Φιληδῶ. uoluptate afficio.
Φιληκοία. ας. ἡ. libens auscultatio.
Φιλήκοος. ε. ὁ. libenter audiens, studiosus, attentus, discendi cupidus, disciplinarum studiosus.
Φιληκιαστὴς. cōtentiosus, controuersiæ amās. ὁ δὲ μεγίστου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας.
Φίλημα. ατος. τὸ. osculum, suauium.
Φίλημι Ionicè pro φιλῶ. amo.
Φιλήρεσμος. ε. ὁ. amator rei nauticæ.
Φιλησία. ας. ἡ. furtum, fraus.
Φιλητὴς. ή. ὁ. amator, φράστης.
Φιλήτης. ε. ὁ. fur, deceptor, quasi ὑφαλήτης.
Φιλητικός. ή. όν. amator.
Φιλητήριον. ε. τὸ. fortuna.

Φιλητός. ή. όν. amabilis.
Φιλήτωρ. ορος. ὁ. amator. Alexand. Genial. lib. 2. cap. 25.
Φιλία. ας. ἡ. amicitia.
Φιλιάζω. μ. άσω. π. ακα. ineo amicitiam, separo.
Φιλιατρῶ. rei medicæ studiosus sum, uel medicamentorum usu gaudeo.
Φιλικός. ή. όν. amicus. ca. cum.
Φιλικῶς. amicè.
Φίλιος. ε. ὁ. amicabilis, deus amicitiæ.
Φιλιόω. μ. ώσω. π. ωκα. concilio, amicum reddo. Acti. accus.
Φιλίππειος. ε. ὁ. philippeus, nummi genus.
Φιλιππήσιος. ε. ὁ. Philippensis.
Φίλιππος. ε. ὁ, ἡ. bellicosus.
Φιλιππόταζος. ε. ὁ, ἡ. equorum studiosissimus.
Φιλίσιον. aparine herba, quæ & φιλιτάριον.
Φιλισορῶ. cognoscendarum rerum cupidus sum, inquirendi studio flagro, historiæ studeo, sum cupidus narrandi.
Φίλιστος. charissimus.
Φιλίτιος. uide φιλήτωρ.
Φιλίων. ονος. ὁ. amicior, φίλτερος.
Φιλοβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. defrondesco, frondes emitto.
Φιλοβάρβαρος. barbarus, osor elegantiæ.
Φιλοβασίλειος. ε. ὁ. stud iosus in regem.
Φιλόγελως, τὸ φιλογέλωτος, uel φιλόγελω Atticè. qui rebus iocosis gaudet.
Φιλογνωσῶν. ον. τὸ. probitatis summum studium.
Φιλογεωργῶ. amare agriculturam, libenter arare.
Φιλογέωργος. ε. ὁ. amator agriculturæ.
Φιλογραμματῶν. ῶντος. ὁ. homo cupidus literarum.
Φιλογυμναστία. de ijs dicitur, qui libenter exercentur.
Φιλογυμνασῶ. libenter me exerceo, cupidus sum exercitationis.
Φιλογυνὸς, & Φιλογύνης. mulierosus, uxorius. Dicitur etiam φιλογύνης ad differentiam τῶ φιλοπαιδος καὶ φιλανδρου.

Φιλογυνία. mulierositas.
Φιλογωνία. luxuria, libido, muliebritas.
Φιλόδακρυς. libenter lachrymans.
Φιλοδαπανὴς. ῆς. ὁ. celebrans conuiuium.
Φιλοδέσποτος. qui natura seruus est, & sibi imperare nequit.
Φιλοδημοτικός. ή. όν. popularis.
Φιλοδημότατος. familiarissimus.
Φιλοδικῶ. litigia amare.
Φιλόδικος. amator controuersiæ, homo controuersus, ut Cicero gentem Siculā natura controuersam dicit & acutam, hoc est omnia ad controuersiam uocantem.
Φιλοδοξία. amor gloriæ. ambitio.
Φιλόδοξος. amator gloriæ, ambitiosus.
Φιλοδοξῶ. gloriæ seruio, gloriæ cupidus sum. Cicero ad Attic. Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.
Φιλοδόξως. gloriosè, liberaliter, ambitiosè.
Φιλόδουλος. ε. amans seruitutis.
Φιλοδωρία. donum, siue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectum munus.
Φιλοζωία. ἡ. amor uitæ.
Φιλόζωος. ε. ὁ. uitæ, uel animantium cupidus. Φιλόζωα δ' ὄρνεα Theophrastus uocat, quæ uiuaci tenore perdurant, quæ non facilè enecantur.
Φιλοζωῶ. uitæ parco, & mortem metuo, φιλοψυχῶ.
Φιλόθαλος. deses, otiosus.
Φιλοθεάμων. ον. ὁ. spectandi cupidus, spectaculorum amans, contemplationum studiosus.
Φιλοθεία. ὁσιότης.
Φιλόθεος. ε. ὁ. pius, ὅσιος.
Φιλοθεωρῶ. ε. speculationi deditus.
Φιλοθύτης. ὁ. δεισιδαίμων Aristophani, sacrificijs intentus.
Φιλοθυτῶ. superstitiosi & sacrificijs diditi.
Φιλοίκεια. ε. studiosus necessariorum familiarium.
Φιλοικτίρμονες. οἱ. misericordes.
Φιλοίκτιστος. ε. ὁ facilis ad lugendum.
Φίλοινος. ε. ὁ. amicus uini, uinosus.
Φιλοίσωρ. ορος. ὁ. cupidus disciplinæ, aut ueritatis.

Φιλοιφος. libidinosus, appetens coitus.
Φιλόκαινος. nouitatis cupidus, ἀψίκορος, τὰς καινὰς κεκορεσμένος, ἀμετάβλητος.
Φιλοκαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum studiosus elegantiæ, & pulchritudinis & honestatis, colo honestatem. Neutr. absol. Iungitur autem interdum accusatiuo, & est elegantiam addo & asciscо, uel comminiscor. Strabo lib. ult. ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσφιλοκαλεῖ τινὰ κόσμον, Addebat ad elegantiam ornatus urbis.
Φιλοκαλία. ας. ἡ. honesti amor. φιλοκαλία etiā Socrati obiecta, quasi παιδφασία.
Φιλόκαλος. ε. ὁ. elegans, egregius, quo excitamur ad meliora. Gregor. φιλόκαλον uocat pauonem, caudam suam expandentem.
Φιλοκάλως, comptè, mundè.
Φιλόκηνος. ε. ὁ. uanus, ματαιολόγος, ut φιλόκηνον σῆμα.
Φιλοκέρτομος. mordax cauillator, & mordax irrisor.
Φιλοκερδία. cupiditas lucri.
Φιλοκηδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. officiosus in amicitia.
Φιλοκίνδυνος, & πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepidè adit, ὁ ῥιψοκίνδυνος. Differt ab eo qui μεγαλοκίνδυνος dicitur.
Φιλοκνημιδὴς. οἱ. qui armis gaudent.
Φιλόκοινος. communitatis amans.
Φιλόκολαξ. ακος. ὁ. qui gaudet assentationibus.
Φιλόκομπος. ε. ὁ. iactator.
Φιλοκοσμία. ας. ἡ. moderatio, modestia, pudicitia, ornatus, ordo.
Φιλοκρίνω. accuratè & libenter æstimo, & libens aliena æstimo, & de his iudicium facio.
Φιλοκτίανος. ε. ὁ. auarus, φιλοκτήμων.
Φιλοκτιανώτατος. auidissimus lucri, auarus.
Φιλοκτήμων. auarus, cupidus pecuniæ, quæstuosus.
Φιλοκτίσης. ε. libenter ædificans.
Φιλοκυνηγὸς. ε. ὁ. studiosus uenationis.
Φιλοκώμων. ονος. ὁ, ἡ. dicax.
Φιλολογῶν. disputare de literis, φιλοσοφῶν.

Φιλολόγ&. sermonis uel studij amator, loquax.

Φιλολοίδορ&. procax, conuicijs gaudens.

Φιλόλουτρος. ὁ. ὁ. lauandi cupidus.

Φιλολουτῶ. libẽter lauo, uel præcupidus sum lauandi, hoc est balnei.

Φιλόλυποι. οἱ. mœrori & tristitiæ dediti.

Φιλομάθεια. ἡ. docilitas.

Φιλομαθής. ἐος. ὁ, ἡ. discendi cupidus, studiosus.

Φιλομαθία. ας. ἡ. amor discendi.

Φιλομαθῶ. τὸ φιλοσοφῶ, & σπουδάζω, & φιλοπονῶ.

Φιλομαχῶ. cupidè pugno, pugnam appeto, incautè & feruidè prælior: cui opponitur φυγομαχῶ.

Φιλομείδεια. τὰ, risus studium.

Φιλομειδής. ἐος. ὁ, ἡ. amãs risum. Veneris epitheton, uel quòd ἐκ τῶ κρόνου μηδέων nata sit, uel à μηδέω, quod est regnare. Hæc dictio metri causa geminat μ apud poëtas

Φιλομέραξ. ακος. ὁ. adolescentulorũ amator.

Φιλομμφότακτος. ὁ. ὁ. delator acerrimus.

Φιλόμηρος. qui Homeri studiosus est.

Φιλομίσητος. ὁ. & Φιλόμισος, καὶ φιλομίσητος. odiosus, inimicus.

Φιλομισία. odiosè.

Φιλομουσία. amor musarum, musica.

Φιλόμουσος. ὁ. ὁ. amicus musarum, musicus.

Φιλομυθῶ. libenter fabulari, fabularum studiosum esse.

Φιλόμυθος. fabularum studiosus, fabulosus.

Φιλόμωμος. reprehensor, cauillator, Platoni.

Φιλονεικέω. μ. ήσω. π. ηκα, contendo, rixor, æmulor. Neutr.

Φιλονεικία. ας. ἡ. contentio, pertinacia.

Φιλόνεικος. ὁ. ὁ, ἡ. contentiosus, rixosus.

Φιλονίκος. ὁ. ὁ. amans uictoriæ.

Φιλοξενία. ας. ἡ hospitalitas.

Φιλόξεν&. ον. ὁ. hospitalis, amans peregrinorum.

Φιλοπαίγμων. ονος. amator iocorum uel ludorum.

Φιλόπαις. puerorum amator.

Φιλοπαράβολος. ὁ. alacriter se offerens in periscula.

Φιλόπατρις. studiosus patriæ.

Φιλοπενθὴς. qui luctui indulget.

Φιλόπαυδος. curiosus, discendi cupidus.

Φιλοπευστῶ. sciscitandi cupidũ esse. τὸ λίαν ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι ἐπὶ τῷ μανθάνειν.

Φιλοπευσία. ας. ἡ. φιλομαθία.

Φιλοπλάτων. qui Platonis studiosus est.

Φιλοπλουτία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλόπλουτος. ὁ. ὁ. auarus, nimis diuitiarum studiosus.

Φιλοπλουτῶ. nimio studio diuitijs inhio.

Φιλοποιέω. facio amicum.

Φιλόπολις. & Φιλοπολίτης. ὁ. ὁ. amor patriæ.

Φιλοπονέω. diligenter & cum labore quippiam conficio & prosequor. accus. ut φιλοπονῶ τὸ σύγγραμμα, elaboro & lucubro. Vnde πεφιλοπονημένον, elaboratum, elucubratum.

Φιλοπόνηρος. ὁ. ὁ. nequam.

Φιλοπονία. ας. ἡ. labor uoluntarius, amor laboris, industria.

Φιλόπονος. ὁ. ὁ. amicus laboris, industrius, diligens, alacer, φίλεργος.

Φιλοπότης. ὁ. ὁ. potator, bibax, conuiuiorum studiosus.

Φιλοπραγμονέστερον. ὁ. τὸ. diligentius.

Φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorum facessendorum.

Φιλοπράγμων. ὁ φιλόδικος, & qui libenter alijs negotia facessit, curiosus.

Φιλοπρωτεύω. amo primatum gerere.

Φιλόπρωτος. ὁ. ὁ. primariarum partium ambitiosus.

Φιλόπτωχος. qui mente pauper est. Et qui pauperum subleuator est.

Φιλόπυρος. sciscitabundus, curiosus, φιλοπράγμων.

Φιλορήτωρ. rhetoricæ studiosus.

Φιλορχήμων. saltator.

Φίλος. ὁ. ὁ. amicus, adiectiue: uel cognatus, οἰκεῖος, substantiue.

Φιλοφρόν. ὁ. ὁ. uoluptuarius.

Φιλοσκώμμων. ὁ. φιλοσκώπτης.

Φιλοσκωπέω. dicterijs iaculandis gaudere.

Φιλοσκώπτης. ὁ. φιλολοίδορος, ὁ γλαφυρὸς, καὶ τωθαστικὸς, & facetus.

Φιλοσόφισμα. τος. τὸ. σόφισμα, φρόντισμα, μάθημα.

Φιλοσοφία. ας. ἡ. sapientiæ studium. Ponitur Isocrati sæpe ἀντὶ τῆς φιλολογίας.

Φιλοσοφῶ. studeo & commentor, ut περὶ τοὺς ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν, Isocrates. Iungitur interdum accusatiuo, ut apud eundem Isocratem, φιλοσοφῶν ζητῶ τὸν λόγον, æstimare & inquirere, in eóq; commentari. Est etiam occupatum esse, & circa aliquid intentum, quasi munere suo fungentem, Ioseph. I. & Lys. πρὸς ἀθλητ. καὶ τῷ φιλοσοφῶν, id est indagare, excogitare, & comminisci. Significat etiam disputare & tractare aliquid. Gregor. εἰς γρῦλλ. ταῦτα περὶ θεῶ περιφιλοσοφήσαντο. Plutarchus in Cæs. καὶ τὸ ἡμιόλιον διάθεσις φιλοσοφηθεῖσα χαριέντως, Ratione mathematica eleganter explicata.

Aliquando τὸ καρτερῶν, tolerare. Gregor. De martyribus, καὶ τούτων ἔτι θαυμασιώτερα φιλοσοφήσαντας. Idem, καὶ τὸ κλειθρον τὸ ἀμβρακιώτου τῷ περὶ ψυχῆς λόγω φιλοσοφηθὲν, A lectione libri de anima impetu philosophico factus: uel ui philosophici dogmatis expressus. Est etiam magno studio contendere, Isocrat. in Panegyr. Bud. Com.

Φιλοσόφως παῖδες, sicut ἰατρῶν παῖδες, pro ipsis philosophis frequens apud Græcos locutio.

Φιλοστεφανῶν. dicuntur athletæ, qui palmæ cupidi studiosè & acriter certant. Dicitur & de quocunque certamine contendentibus.

Φιλοστοργῶν. dicuntur ij, qui magno amore erga liberos suos afficiuntur, uel liberorũ quærendorum studio tenentur. Et

Φιλοστοργία. ας. ἡ. indulgentia, magnus amor parentum in filios, & è contrario. Dicitur etiam de amore, simili parentum amori. Athen. de elephante, οὕτω λαμύτης φιλοστοργία γίγνονται τὸ θηρίον πρὸς παιδίον. Sic

Φιλόστοργ&. ον. ὁ. amicus, beneuolus, necessarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans. Dicitur etiam de prole pia erga parentes. Xenophon de Cyro, παῖς φιλόστοργ& φύσει, parentum uenerator & pius puer. Sic Cicero ad Attic. Nihil possum dicere ἐκτενέστερον, nihil φιλοστοργότερον, quod dixit de genere suo. Bud. Com.

Φιλοστόργως. beneuolè, indulgenter.

Φιλοστρατιώτης. militum amans, dux.

Φιλόστροφος. ὁ. ὁ. leuis, mutabilis.

Φιλοσύμαχ&. ὁ. ὁ. pugnax, conuiciorum cupidus, φιλολοίδορος, μάχιμος.

Φιλοσυνήθης. ἐος. ὁ, ἡ. comis, affabilis.

Φιλοσωματῶν. in curando corpore nimium occupatum esse, in cute curanda plus æquo operari.

Φιλοσωματία. nimium corporis studium, luxus, philautia.

Φιλοσώματος. ὁ. ὁ. sui corporis studiosus: tamen ἀντὶ τ῀ φιλοψύχου utitur Plato.

Φιλοταρίχος. salsamentorum auidus, quasi salsamentarius. (ris.

Φιλότεκνος. amãs liberorum, indulgens liberis.

Φιλοτέχνημα. ἰαάντια, κατασκαί.

Φιλοτεχνία. uarietas artificij & præstantia.

Φιλότεχνος. dicuntur qui opificijs student, & artibus atq; artificijs excolendis.

Φιλοτεχνότερον. solertius.

Φιλοτεχνοῦντες. οἱ. φιλότεχνοι.

Φιλοτεχνῶ. de arte differo.

Φιλότης. ητος. ἡ. amicitia, amicus, amicorum conuentus, συνουσία.

Φιλοτησία. ας. ἡ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum, propinatio post cœnam beneuolentiæ ergo.

Φιλοτήσια. τὰ. res Venereæ.

Φιλοτήσιος. ὁ. ὁ. amor.

Φιλοτιμίομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & ἀφ& φιλοτιμοῦμαι. contendo, & magno studio conor quippiam efficere, annitor, Theoph. de Plant. 4. Item μεγαλοφρονῶ ἢ σεμνύνομαι, Lys. & Lucia. φιλομούμενοι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ, exultantes, gaudentes, et elati

munificentia, & in ea sibi placentes. Est etiam τὸ λαμπρύνομαι, munificè & benignè in commune facio, & prolixè largior, largiter honoro, Demosth. πρὸς Λεπτίν. Item τὸ φιλονεικῶ & ἀγωνίζομαι, certo, cupio superare, æmulor, Athen. & Isocrates. Depon. Bud. Com.

Φιλοτιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Φιλοτιμία. ας. ή. ambitio, magnificentia, liberalitas. Et apud Demosth. erogatio publicè facta, quæ etiam ἐπίδοσις dicitur, ut donatiuum & congiarium, quæ λαμπραὶ ἐπιδόσεις & μεγαλόφρονες dicuntur ab Herodiano. Item æmula uirtus, æmulatio, & contentio animi ad certamen excitati, & contentiosa simultas, liuidáq; æmulatio. Aliquando continentia. Bud. Com.

Φιλότιμον. ου. τὸ. honorificentia, studium liberalitatis.

Φιλότιμος. ου. ὁ. ambitiosus, liberalis, ampliter honorans, splendidus, contentiosus.

Φιλοτίμως. enixè, liberaliter, superbè, magnanimiter, ambitiosè. Et φιλοτίμως ἔχω, ἀντὶ τοῦ φιλονεικῶ, æmulor.

Φιλοτισίῳ κρατῆρι. propinatitio poculo.

Φιλοτοιῶτ&. qui uehementer est affectus in aliqua re. Bud. Com.

Φιλοφαγήμων. bellariorum appetens.

Φιλῶμαι. concilior.

Φιλόφθονον. ου. τὸ. inuidentia.

Φιλόφιλ&. ος. ὁ. nimium studiosus in amicos.

Φιλοφρονέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. festiuè & humanè suscipio, ambio, dextram præhenso, honorem peto. Depon. accus.

Φιλοφρονέστατα. humanissimè, φιλικώτατα.

Φιλοφρονέστατος. η. ον. amicitiæ maximè cultor.

Φιλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ φιλοφρονέομαι.

Φιλοφρόνησις. φιλοφροσύνη, beneuolentia.

Φιλοφρόνως. benignè, comiter.

Φιλοφροσύνη. ης. ἡ. amicabilitas, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas.

Φιλόφρων. ον&. amicabilis.

Φιλοχρηματία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλοχρήματος. η. ον. auarus.

Φιλοχρημοσύνη. ης. ἡ. auaritia.

Φιλόχρηστος. η. studiosus bonorum hominum.

Φιλοχρυσία. ας. ἡ. studium habendi auri.

Φιλόχρυσος. auri cupidus.

Φιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter in loco uersor, ἐμφιλοχωρῶ. Neutrum absol.

Φιλοψευδής, &

Φολοψεύστης. amans mendacium, impostor.

Φιλόψογ&. reprehensor, cauillator.

Φιλοψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. uitæ & turpiter & ignauè parco, & uitæ retinendæ nimium cupidus sum. Antiph. τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει; Quis per metum stationem suam deseret? Neutrum absol.

Φιλοψυχία. ας. ἡ. cupiditas lucis, ut inquit Quintil.

Φιλόψυχ&. ος. ὁ. cupidus uitæ.

Φιλόω. in amicitiam redigo, concilio, amo.

Φίλτατος. amicissimus. Et φίλτατα, oculi, liberi, & res quæ nobis charissimæ sunt.

Φίλτρον. ου. τὸ. amor, res ad amorem inducens, uis amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ, quibus amorem hominum cõciliamus. Vulgò gratia dicitur, hoc est corporis habitus, gestus, dignitas, aut uenustas, ita oculis hominum grata, ut solo sui aspectu inire gratiam ab omnibus, aut quamplurimis possit. Aliquando est caruitas quæ inest in superiori labio.

Φιλυδρίας. φιλύδρωρ.

Φιλυδριῶ. τὸ. aquam diligo.

Φίλυδρος. η. ὁ. &

Φιλύδρωρ. ορος. & φίλυδρα in accus. aquæ amans, aquaticus, aquæ deditus.

Φιλυπήκοος. η. ὁ. clemens, morigerus.

Φίλυπνος. η. ὁ. somni amicus.

Φιλυπόδοκος. η. ὁ. in suscipiendis amicis omni officio deditus.

Φίλυρα. ας. ἡ. philyra planta, Latine tilia, ex cuius cortice funes contexuntur.

Φιλύσινος. ὁ. infirmus, debilis, ἀσθενής.

Φιλυρός. ᾶ. ὁ. odorifer, leuis.

Φιλῴδοι. οἱ. cantus studiosi.

Φίλως. libenter, amicè, suauiter.

Φιλώτατος. η. ὁ. amicissimus, φίλτατος.

Φίμα. ας. ἡ. &

Φίμος. nexus, præclusio angusta, ut in peris et sacculis uidemus, cum toto oris ambitu in angustum

angustum collecto, funiculo religatur. Inde pro clausura ponitur muliebrium locorum quod fit in illorum ostio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflammatione. Celsus libro 7. capite 29. scribit esse, quando glans ita contecta est, ut nuda ri non possit. Interdum est frænum, κημός, alueolus, fritillus.

Φιμόω. necto, obturo, suffoco, occludo, ligo, stringo.

Φίμωσις. idem quod φίμ&.

Φίν. ipsis, pro σφίν.

Φίνις. ossifragus, è genere aquilarum.

Φίσκ&. ου. ὁ. fiscus, ærarium publicum.

Φιτύω. gigno.

Φιτρός. οῦ. ὁ. κορμός, uas cõcauum & leue, corbis: & per translationem uanum significat & facilem.

Φίτ|α, aduerbium celeritatem significat.

Φίτυ. υος. τὸ. planta, germen, semen.

Φίτυμα. ατος. τὸ. idem, τίκνον, & φιτύσαι, generare.

Φιτύω, &

Φιτεύω. sero, gigno, planto.

Φ Λ.

Φλαδλιάω. μ. άσω. frango, comminuo.

Φλάζω. obscurè et inarticulate loquor, strepo, feruco.

Φλανύσω. μ. ύξω. garrio, ineptio.

Φλασμός. ᾶ. ὁ. fastus, τύφος. & φλασμένος, fastuosus, ἀ φλάζω.

Φλάσος. η. ὁ. collisilis.

Φλαυσίζω. μ. ίσω. π. ικα. uilipendo. Actii.

Φλαῦρος. η. ὁ. uilis, φαῦλος, malus.

Φλαύρως. malè.

Φλάω. μ. άσω. π. ακα. frango, contundo, mando, percutio, mollio. Actiu. accus.

Φλεβάζω. βρύω, scaturio, tanquam è uena, uel à uerbo φλύω.

Φλεβίκ. ης. ἡ. uena.

Φλέβιον. η. τὸ. uenula.

Φλεβοτομῶ. uenam secare.

Φλεβοτομία. ας. ἡ. uenarum incisio.

Φλεβότομον. η. τὸ. phlebotomum, scalpellum quo uena secatur.

Φλεβώδης. ους. ὁ, ἡ. uenulentus.

Φλεδονέω. μ. ήσω. ineptè garrio.

Φλέδων. ονος. ὁ. stolidus, ineptus.

Φλεγέθω. comburo. Actiu. accus. iung.

Φλέγεα. Achaiæ oppidum, Pellene dictum.

Φλέγμα. ατος. τὸ. pituita, flamma, combustio, & inflammatio uehemens, siue φλόγωσις.

Φλεγμαίνω. μ. ανῶ. tumeo, quod in morbo dicitur languco, inflammor, ardeo, uro, φλογοῦμαι. Neut. absol.

Φλεγμᾶος. η. ὁ. inflatus.

Φλέγμας. genus aquilæ flauæ, φλεγύας.

Φλεγμασία. ας. ἡ. inflammatio, pustula.

Φλεγματόεις. εσσα. εν. ὁ. &

Φλεγματώδης. ες. &. ὁ, ἡ. pituitosus.

Φλεγμονή. ῆς. ἡ. languor, inflammatio, tumor durus & calidus cum magno dolore.

Φλεγμός. η. ὁ. sanguis.

Φλεγύας. ου. ὁ. aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ κάειν πρὸς ἐαυτά.

Φλεγυρός, ᾶ. ὁ. iniurios us, damnosus, splendidus, ignitus.

Φλέγω. μ. έξω. π. εχα. comburo, inflammo, ardeo, luceo, illustro, manifestum facio. Interdum pro lædo. Actiu. accus.

Φλεδών. nugæ.

Φλεός. inuidia, corruptio.

Φλεύω. fœcundus sum, plenus sum, abundo. hinc & Bacchum ueteres Phleonem cognominant, Cæl. lib. 10. cap. 6.

Φλέψ. βός. ἡ. uena.

Φλέω. φλεύω, εὐκαρπῶ.

Φλιδᾶν. nugari.

Φλιαφάω. μ. άσω. π. ακα. nugor, stultè loquor. Neut. absol.

Φλιαφ&. η. ὁ. nugax. φλιαφώδης.

Φλίναφος. η. ὁ. nugæ.

Φλιά. ᾶς. ἡ. limen, postis.

Φλιαρός. tepidus.

Φλιδόωσι. αι. rugæ uestium, sinus.

Φλίνθος. η. ὁ. fertilis.

Φλικταίνα. ulcus est in cornea oculi tunica.

Φλίσβος θαλάσσης. murmur ponti.

Φλόγεος. flammeus, lucidus, rubeus.

Φλογιᾶν. cum rubore inflammari.

Φλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. inflammo, exuro. Actii.

Φλόγινος. η. ὁ. flammeus.

Φλογιερός.ᾶ.ὸ.ardens,splendidus.
Φλογμός.ῦ.ὸ.incendium,fulgur.
Φλογόλευκος.color inter flammeum & albũ medius.
Φλογόω.inflammari.
Φλογώδης.ες.ὁ,ἡ.flammeus.
Φλοιά.ᾶς.ἡ.Proserpina.
Φλοιδόμενος.η.ὸ.inflammatus,turbatus.
Φλοῖνος.η.ὸ.è tegete factus.
Φλοιοραγῆν.esse cortice rimoso.
Φλοιορωγής.ἐς.ὁ,ἡ.qui est cortice rimoso ac dirupto.
Φλοιός.ῦ.ὸ.cortex.
Φλοῖσβος.ου.ὸ.sonitus,spuma,turba.
Φλοιώδης.ους.ὁ.uanus,corticeus.
Φλόμος.ου.ὸ.herba qua pro ellychnijs, utuntur,herbascum.
Φλονίδες.αἱ.squamæ.
Φλόξ.γός.ἡ.flamma.
Φλύαξ.ακος.ὸ.temulentus,ridiculus.
Φλυαρέω.μ.ήσω.σ.ηκα.nugor,garrio. Petrus,λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς.Verbis malis garriens in nos.Habet uerbum trãslationem à bullientibus ollis,qui φλύειν dicuntur.
Φλυαρία.ας.ἡ.nugæ,petulantia.
Φλύαρος.η.ὸ.nugator,ὁ φλύων,καὶ ὑπερβάλλων τοῖς λόγοις.
Φλυαρώδης.ους.ὁ,ἡ.nugax.
Φλυάω.nugor,ebullio.
Φλυδάω.humesco,flaccesco,μυδάω.
Φλυδαρός.flaccidus,humidus.
Φλύζω.bullio,uomo,eructo.
Φλύκταινα.ης.ἡ.φλυκτίς.
Φλυκταινᾶν.pustulas erumpere.
Φλυκτίς.ίδος.ἡ.tumor,qui subitò fit nimium laborantibus cum non sint assueti,pustula, bulla,sicut quæ fit per ignem.
Φλύω,&
Φλύω.idem quod φλύζω.

ΦΝ.

Φνέ.fictitium apud Aristophan.ad auium uocis imitationem.

ΦΟ.

Φοβέομαι.μ.ήσομαι.σ.ημα.timeo,fugio.Depon.accus. Dicimus etiam φοβεῖσθαι τι τινος.
Φοβερός.ᾶ.ὸ.terribilis,formidabilis,tremendus.
Φοβερότης.ητος.ἡ.timor.
Φοβέω.μ.ήσω.π.ηκα.terrefacio,terrorem incutio,minitor.Actiu.accus.
Φόβη.ης.ἡ.capillus,coma,iuba.παρὰ τὸ φοβεῖν τὰς κομώντας.
Φοβητικός.ᾶ.ὸ.pauidus.
Φόβητρον.η.τὸ.terror.
Φόβος.η.ὸ.fuga,timor,terror.
Φοιβάζω.μ.άσω.π.αχα.lauo,purgo,insanio,diuino,uaticinor,λαμπρύνω.Actiu.accus.
Φοιβός.άδιος.ἡ.Phœbus Bacchi sacerdos.
Φοιβασικήν.ῆς.ἡ.uates,deo plena.
Φοιβίζω.μ.ίσω.π.ικα.purgo.φοῖβον γὰρ καθαρόν.Actiu.accus.
Φοίβη.ης.ἡ.aqua,& omne purum.
Φοιβητεύω.μ.εύσω.π.ευκα.oracula do.
Φοιβήτεια.ιας.ἡ.lotrix,καθάρτεια.
Φοιβοβασική.ῆς.ἡ.Phœbo dicata.
Φοιβονομῆσθ.puritatem consequi.
Φοῖβος.η.ὸ.uaticinans,lucidus,purus,solquasi φάβιος,ἀ φῶς & βίος,id est lux uitæ.
Φοινύης.ήεντος.ὸ.φοινικὸς.πυρρὸς,cruentus, terribilis,uel squamosus.
Φοινιγμός.ῦ.rubedo.
Φοινίζω.μ.ίξω.σ.ιχα.rubefacio,Actii.accus.
Φοινικεῦν.rubere colore phœniceo.
Φοινικιστής.ου.ὸ.fallax,fucatus.
Φοινίκεος.η.ὸ.phœniceus,puniceus,ruber.
Φοινικίς.ὸ.purpureum.
Φοινίκη.Phœnicia,Syria:& morbus in ea regione,alijsq; orientalibus frequens. Quidam pro elephantiasi,quam nos lepram dicimus,accipiunt.
Φοινικικὸν πόλεμον.bellum punicum.
Φοινικίς.ίδος.ἡ.purpura,pannus lineus,ruber,suprauestis.
Φοινικοβάλανοι.tamarindi uulgo dicti.Rueli.1.cap.49.
Φοινικολόφος.ου.ὸ.habens cristam rubram.
Φοινικοπάρδος.η.ὸ.rubro colore pictus.
Φοινικοπάροιφος.ου.ὸ. qui habet tegmen puniceum.
Φοινικόπτερος.η.ὸ.phœnicopterus auis.

Φοινικόρυγχος.ου.qui est rostro rutilo.
Φοινικός.ῆ.ὸ.ruber,qui natura est sanguinaria,truculentus.Et τὸ φοινικὸν,procliuitas ad cædem.
Φοινικουργοί.εἱ.ruticillæ.
Φοινίκω.μ.ίξω.π.ιχα.rubefacio.Actiu.accu.
Φοινικών.ῶνος.ὸ.palmetum.
Φοῖνιξ.κος.ὸ.phœnix auis,palma arbor,color ruber.
Φοίνιος.η.ὸ.ruber,funestus,cruentus.
Φοίνισσα.ης.ἡ.Phœnissa,& genus uitis.
Φοινίσσω.μ.ίξω.π.ιχα.cruento,rubefacio,rubore suffundo,purpuro,intingo sanguine. Actiuum accus.
Φοινός.φοίνιος.
Φοίτα.ibat,ueniebat.
Φοιταλέως.η.ὸ.impetuosus,insanus.
Φοιτάω.μ.ήσω.π.ηκα.uado,ad præceptorem eo,disco,frequento ludum literarium,locũ aliquem sæpe accedo,impetuosè eo. Apud Sophoclem φοιτῶντα,pro μαινόμενον. Neutrum absol.
Φοίτης.η.ὸ.præco,qui huc & illuc discurrat
Φοιτητής.ῆ.ὸ.discipulus.
Φοίτιος.ας.ἡ.iter,profectio.
Φοῖτος.η.ὸ.insania.furor.
Φολιδωτός.ᾶ.ὸ.squamatus.
Φολίς.ίδος.ἡ.squama piscis,uel anguis, λεπίς.
Φολκός.ᾶ.ὸ.strabo,cui obliqua est oculorum acies,abiunctaq; à naturali uenustate. Aliquando pro miserabili ponitur & deridiculo,ut qui τὰ φάκελλα εἰς ἑαυτὸν,id est in se omnium conuertit oculos.Vocatur etiã βλεπιδλαίμων.
Φολός.φολίς.squama.
Φολόω.inquino,μολύω,impleo.
Φόλυς.rufus.
Φονάω.μ.άσω.π.ακα.mortem alterius appeto,uel infero.
Φονεύς.έως.ὸ.homicida,necator.
Φονεύω.μ.εύσω.σ.ευκα.τὸ φονάω,interficio, damno capite,Herod.Actiuum accus.
Φονέω.μ.ήσω.π.ηκα.idem.Actiu.accus.
Φονή.ῆς.ἡ.cædes,locus defunctorum uel occisorum.

Φονικαὶ δίκαι.capitales sententiæ.
Φονικός.ᾶ.ὸ.mortifer,in cædem procliuis,truculentus,natura sanguinaria.
Φονικάτατος.paratissimus ad occidẽdum,cædis auidissimus:
Φόνιος.η.ὸ.cruentus.
Φόνος.ου.ὸ.cædes,homicidium,sanguis effusus,locus occisorum.
Φόνοι ἀκούσιοι.homicidia fortuita.
Φόνοι ἐκ προνοίας.consulta homicidia.
Φονοκτονέω.μ.ήσω.π.ηκα..interficio.Actiu.
Φοξός.ᾶ.ὸ.habens acutum caput,ut pyramis fastigiato uertice.
Φορά.ᾶς.ἡ.latio,gestatio,onus. Item collatio. Et φορὰν φέρειν,pensitare.Aliquando cumulatio,abundantia,fertilitas, copia,εὐτυχία. Interdum ἔρανον.Item casus temerarius,impetus,iactus,metus. Est etiam una quatuor motionum,Aristot.li.1.de Ani.Herodianus pro cæli fluxibus posuit.Politianus pestilẽtias uertit. Idem interdum ætatem.
Φοράδες.αἱ.equæ.
Φοράδην.impetuosè,portanter,ferendo.
Φοραίνω.fero.
Φορολόγος.η.ὸ.exactor.
Φορβαία.ας.ἡ.capistrum quo os frænatur.
Φορβάς.άδος.ἡ.armentum,pecus,bos saginatus.
Φορβασία.καπίστριον.
Φορβεία.ας.ἡ.ligula in fistula,fibula,capistrum.
Φορβή.ῆς.ἡ.pabulum.
Φόρβος.inhumanus.
Φορταφόρος.η.ὸ.lectic arius.
Φόρτιθρον.η.τὸ.merces uecturæ.
Φορτίον.η.τὸ.ferculum,lectica,sella,cubile,uehiculum,uestis,Herod.
Φορτύς.ύος.ὸ.baiulus.
Φορτώ.μ.ώσω.σ.ηκα.fero uestem uel ornatũ.
Φορτηλόν.farcinæ in modum,aceruatim.
Φόρτημα.ατος.τὸ.gestamen,uestis.
Φόρτημι,φορτῆναι fero,gesto.
Φορτός.ῆ.ὸ.tolerabilis,ferri idoneus.
Φορτῶς.μεγάλως.
Φορία.ας.ἡ.abundantia.

Φύσηες. tubera, ὕδνα.

Φόειος. ά. ον. utilis, accommodus.

Φ. εἶνα. pellis humana.

Φόεια. merces.

Φορκός. ᾶ. ὁ. albus, canus, ῥυσὸς, rugosus.

Φορμηδόν. cophini instar.

Φόρμιγξ, γος. ἡ. cithara, & μόρμιξ.

Φορμίζω. μ. ίσω. σ. ικα. modulor, canto cithara.

Φόρμιος, ος

Φορμίς. σπυρίς, corbula.

Φορμίσκοι. οἱ. calathisci, sportulæ.

Φορμοκοιτῶ. in storea dormio.

Φορμός. ᾶ. ὁ. sporta, cophinus, uas storea, stragulum.

Φορμωσίκων. ονος. ὁ. obesus, παχύς.

Φορμοφόρος. sportuliger, ita appellabatur Prothagoras.

Φορολογέομαι, ος

Φορολογέω. μ. ήσω. σ. κα. indico, uel colligo tributum. Actiu. accus. Iosephus, τὸν πλῶ χώραν φορολογήσοντας, de regione uectigal exacturos.

Φορολόγητοι. tributarij, serui, ministri.

Φορολόγος. ὁ. qui colligit uectigal, ac tributũ exigit.

Φόρος. ου. ὁ. tributum, uectigal, emolumentũ. Scribunt grammatici, quod φόρος tributũ est, quod pro regione penditur, sed τέλος uectigal, quod pro mercibus.

Φορός. ᾶ. ὁ. uentus prosper, fertilis.

Φορτία. τὰ. farra, panes.

Φορτίζω. μ. ίσω. σ. ικα. onero. Actiu. accus.

Φορτικὴ ναῦς. oneraria nauis.

Φορτικός. ᾶ. ὁ. onerosus, grauis, odiosus, teter, illepidus, molestus, importunus, improbus, ridiculus.

Φορτικῶς. importunè.

Φορτίον. ου. τὸ. onus, buccella, frustum.

Φορτὶς. ίδος. ἡ. nauis oneraria.

Φόρτος. ὁ. onus, molestia, opprobrium.

Φορυῶ. μ. ύξω. σ. υχα. fœdo, confundo, cruento, misceo. Actiu. accus.

Φορύσσω. idem, φυράω.

Φορυτός. ᾶ. ὁ. fasciculus, storea, congeries, colluuio, funis.

Φορῦω. φορυῶ.

Φοσσοφά. uituli marini.

Φόσσος. φῶς. τό.

Φ ρ.

Φραγέλιον. ου. τὸ. flagellum. Ioan. ς. καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐκ σχοινίων.

Φράγμα. ατος. τὸ. sepimentum, κατάστωμα.

Φραγμίτης. ad sepiendum idoneus, species arundinis.

Φραγμός. ᾶ. ὁ. sepes, obturatio. Sic item uocant ordinem dentium ac seriem quasi sepem appelles.

Φραγμοσύνη. consilium, sententia.

Φράγνυμι, ος

Φραγνύω. sepio, munio.

Φράδην. dixit, disseruit.

Φράδμη. ης. γνῶσις, consilium. Est etiam uerbum pro dic, edissere.

Φραδής. ής. ὁ, ή. prudens.

Φραδμοσύνη. ης. ἡ. scientia, prudentia.

Φράδμων. ονος. ὁ. deliberans, consyderans, consultor, prudens, peritus.

Φραδῶς. apertè, disertè.

Φράζομαι. μ. άσομαι. σ. ασμαι. intelligo, consydero, animaduerto, delibero, consulo, decerno, excogito. ἀποινόομαι, expendo. Depon. accus. Sic in actiua uoce

Φράζω. μ. άσω. π. ακα. consydero, dico, dissero, eloquor, expono, nuntio, iubeo, ostendo. Actiu. accus.

Φραξόμενοι. οἱ. armati.

Φραχτὴρ, ῆρος. ὁ. sepes.

Φρακτικός. cataphractus eques.

Φρανίζω. μ. ίσω. prudentem reddo.

Φράσις. ιος. ἡ. locutio, dictio, interpretatio, & genus orationis, quicquid ad instructam orationẽ pertinet. Quintil. elocutionẽ uertit.

Φράσμων. attentus, φράδμων.

Φρασήρ. ῆρ. ὁ. dictator, expositor, indicator

Φρατικός. ᾶ. ὁ. eloquens.

Φρασύς. ύ. ἡ. consultatio, intelligentia, sententia, φράσις.

Φρατρία. ας. ἡ. conuenticulum, contubernium, secta, sodalitas, tribus, curia. Ab Atheniensi populo, qui diuisus erat in duodecim tribus, tribus, rursus singulæ tribus in tres φρατρίας. Homerus πάφην uocat, alij τετταρίδα.

Φρατριάζειν. fratriæ consortium habere.

Φρατριακός. ᾶ. ὁ. curialis, contubernalis, tribunalis.

Φρατριάρχης. ου. ὁ. præfectus tribus, princeps phratriæ.

Φρατριασκὸς. ᾶ. ὁ. qui est ex aliqua tribu.

Φρατρίαδες. οἱ. curiones.

Φράττω. μ. άξω. π. αχα. obturo, sepio, obstruo, condenso, stipo, stabilio, munio, communio, includo, armo. Actiu. accus.

Φραύτωρ. ορος. ὁ. contubernalis, tribulis affinis. Εἰσάγειν ἐς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας, dicebant de ijs, qui liberos profitebantur. Demosthen. καὶ ἐς τοὺς φράτορας ἐλθεῖν, nomen ἐφ ᾧ daret phratriæ. Bud. Com.

Φρέαρ. ατος. τὸ. puteus.

Φρεάτεα. profundi putei.

Φρεατόδης. ους. ὁ, ή. profundus.

Φρεναπατάω. μ. ήσω. π. ηκα. seduco, subsanno. Actiuum accus. Paul. ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Suum fallit animum.

Φρένες. αἱ. diaphragma, siue septum pectorale, præcordia, mens, animus.

Φρενήρης. ους. ὁ, ή. prudens, cordatus.

Φρενήτης. ου. ὁ. seductor, mente captus.

Φρενητιᾶσαι. insanire, furere.

Φρενητίζω. teneor phrenesi.

Φρενῆτις. ιος. ὁ, uel ή. mente captus.

Φρενοβλάβεια. ας. ἡ. insania, dementia.

Φρενοβλαβὴς. stultus, desipiens, attonitus, mente captus.

Φρενόθεν. ex mente.

Φρενοκλοπέω. μ. ήσω. impono præstigijs, decipio.

Φρενόλοπ]ος. ου. ὁ. ος

Φρενόμορος. ου. ὁ, ἡ. mente captus, furiosus, insanus.

Φρενοτέκτων. qui suo ingenio aliquid cõponit

Φρενόω. μ. ώσω. castigo, ad mentem reduco, doceo, admoneo, φρονῶ, decipio. Actiuum accusatiuo.

Φρενώσις. ιος. ἡ. castigatio.

Φρεορύκτης, ος

Φρεώρυχος. ου. ὁ. opifex, siue fossor puteorum.

Φρὴν. ενός. ἡ. mens, pars rationalis animæ.

Φρήτρα. ας. ἡ. φρατρία.

Φρήτωρ. ορος. ὁ. contribulis.

Φριάζω. μ. άσω. π. αχα. facio procœmium. Neutrum absol.

Φρίζαντος. horrentis comas.

Φρίζω. timeo,

Φρίκη. ης. ἡ. horror frigoris.

Φρικνός, ός

Φρικτός. ᾶ. ὁ. horrendus, formidabilis.

Φρικτώδης. ους. ὁ, ἡ. horridus.

Φρικώδης. idem.

Φρεμαγμός. ᾶ. ὁ. fremitus, sonitus qui emittitur per nares equorum.

Φρεμάσσω. μ. άξω. π. αχα. fremo, hinnio, exasperor. Grammatici φρεμάτ]ω de hirco dici, sed φρυάτ]ω de equo scribunt. Neutrum absol.

Φρίξ. κός. ἡ. horror, motus incipiens, unda maris, prima fluctuatio, uel in superficie tantum.

Φριξαυχήν. τῶν. setigerorum.

Φριξότευξ. horrorem inducens, hoc est pilorũ erectionem.

Φρίτ]ω. μ. ίξω. π. ιχα. horreo, erigor, πυκνῶς καὶ ὀρθῶς κινοῦμαι. Accus.

Φροίμιον. ου. τὸ. procœmium.

Φρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. sapio, intelligo, sentio, cogito, animo concipio, reputo. Capitur aliquoties, pro affectus sum, ut φρονῶ σοι κακὰ, tibi malè uolo. Τὰ ἐπαίνου φρονῶ, cum illo sentio. Τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidem aspiro. Est etiam glorior, exulto, effero animum et tollo, superbio, animo gestio. Inde μεγαφρονῶ.

Φρόνημα. ατος. τὸ. cognitio, intellectus, prudentia, uoluntas. Terent. sensum dixit, Illius sensum pulchrè calleo. Vnde ἀπὸ τοῦ φρονήματος καθιζεῖν, de gradu deijcere, & de statu deijcere, & de gradu uel statu dimouere & deducere, id est de constantia deducere & proposito. Aliquando ponitur pro audacia, fastu, grauitate, pertinacia.

Φρονιματίας. ᾶ. ὁ. homo elati spiritus.

Φρονιματίζομαι. magnificè de me sentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquitur,

maiores spiritus duco.

Φρονιματόδης, uel φρονιμώδης. ους. ὁ, ἡ. elatus, superbus, constans.

Φρόνησις. ιος. ἡ. prudentia.

Φρονίκως. prudenter.

Φρόνιμος, ε. ὁ. prudens, consultus, ingeniosus.

Φρόνις. ιος. ἡ. prudentia, intelligentia. Est autem syncope pro φρόνησις.

Φροντίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo, studeo, cogito, & commentor, meditor, contemplor, σωνοῶ, σκέπτομαι, ut πεφροντισμένος λόγος, oratio meditata. Interdum pro perturbo. Genit. uel accus. Bud. Com.

Φροντίς. ίδος. ἡ. cura, solicitudo. Item commẽtatio, hoc est σκέψις καὶ πραγματεία καὶ θεωρία. περὶ πλὴν τῶν ἀφόρων.

Φρόντισμα. τος. τὸ. idem, σκέμμα.

Φροντιστήριον. ε. τὸ. schola, domus curarum, monasterium, conciliabulum, conuentus.

Φροντιστὴς. ὁ. σπεδαῖος, ὁ ἐνθυμητικός.

Φροντιστικός. ε. ὁ. cogitabundus. Theop. φροντιστικώτερα περὶ πλὴν τροφὴν, solicitiora in (cibo.

Φρόδλη. inaniter, incassum.

Φρῶδος. ε. ὁ. uanus, cassus.

Φρυρά. ᾶς. ἡ. custodia, excubiæ. Φρουρὰν φάναν apud Xenoph. pro exercitum decernere, aut delectum habere.

Φρραρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum princeps custodum. Neutrum.

Φρορέω. μ. ήσω. π. ηκα. custodio ciuitatem, excubo. Neutrum accus.

Φρούριον. ε. τὸ. præsidium, propugnaculum, aliquis locus munitus. τὰ φρούρια, oppida, castella, præcipitia.

Φρυρός. ὰ. ὁ. custos, stipator. ἀπὸ τῆ προορᾶν.

Φρύαγμα. ος. τὸ. fremitus, anhelitus equi currentis, hinnitus, cachinnus, φεμαγμός. Itẽ elatio, iactantia.

Φρυαγματίας. ε. ὁ. elatus, ferox, insolens: de equo propriè dicitur.

Φρυακτὴς ἵππος. fremens, hinniens equus.

Φρυάττομαι. terreor, extollor, & sicut

Φρυάττω. μ. άξω. π. αχα. fremo, frendeo. Item insurgo, glorior, superbio. Neu. absol.

Φρυγά. ᾶς. ἡ. fuga.

Φρυγανικά. uirgulta citò arescentia & igni

accommodata.

Φρυγανισμός. ῆ. ὁ. sarmentum.

Φρυγανοί. οἱ. frutices.

Φρύγανον. ε. τὸ. sarmentum, lignum aridum, stipula, uirgultum minus uirens, genus utiq; tertiũ inter frutices & herbas, cremiũ.

Φρυγανώδης. ους. ὁ, ἡ. furculaceus.

Φρυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. sicco, areo. Neutrum.

Φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.

Φρύγιον. ε. τὸ. cremium, id est lignum aridũ, & cantilena incitans ad arma.

Φρύγιος. ε. ὁ. siccus, aridus.

Φρυγιστί. phrygicè.

Φρυγμός. ῆ. ὁ. siccitas.

Φρύγω. torreo, sicco.

Φρυκτός. faba. Inde prosuffragio. Item uates, consultor. Sunt etiam φρυκτοὶ faces quibus signa dabãtur uicinis hostibus siue amicis appropinquantibus.

Φρυκτωεία. ἡ λυχναψία, καὶ πυρκαία, splendor, lumen ἢ facibus eleuatis significatio. Solis est periphrasis apud Grægor. Bud. Cõ.

Φρυκτώειον. est huiusmodi specula: uel πυρκαία καὶ λυχναψία, nauigantium directrix et hospitalis, ut Pharus Alexandrina.

Φρυκτωρός. custos, specularius: excubitores in speculis orarum hoc uocabulo significãtur

Φρυκτωρῶ. huiusmodi è specula igniculũ præ nuntium excito, & igne sublato aduentum denuntio. Et φρυκτωρεῖσθαι, hoc modo significari. Est etiam φρυκτωρῶ apud Gregorium præluceo, hoc est, facem præfero. Dicitur etiam πυρσεύω. Bud. Com.

Φρυμάσσειν. τὸ φρυμάττειν.

Φρῦν. υός. ὁ

Φρυῶνος. ε. ὁ

Φρυώνιον. ε. rubeta rana uenenosa, in siccosem per rubens. à rubis, in quibus plerunq; uiuit.

Φρυωλόχος ἵππος. rubetarius accipiter.

Φρύττω. torreo, sicco.

Φρῶ, καὶ φρυμί. μ. φρήσω. τὸ προίσμαι. παρὰ τὸ προιῶ per syncopen προῶ, & mutatione τῆ π in φ φρῶ: unde φρυμί, καὶ φρεῖς, ut ὑῖ, Budæus Commentarijs.

Φρωζᾶν, Atticè pro φράττειν.

Φ Y.

Φῦ. adhæsit, attigit, ut illud, ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, hoc est tetigit illum manu. à uerbo φύω per abiectionem augmenti.

Φύγαδε. ad fugam, sicut οἴκαδε, & id genus.

Φυγαδεία. fuga, exilium, ἐξοικία.

Φυγαδεύομαι. exulo, exul sum.

Φυγαδεύω. π. εύσω. π. ευκα. fugo, in exiliũ mitto et relego. φυγαδεύειν ἐκ τῆ πόλεως, in exilium mittere, tam de accusatore, quàm de iudicibus Demosth. dicit. Actiu. accus.

Φυγαδικός. ὴ. ὁ. exulatorius.

Φυγὰς. άδος. ὁ. exul, profugus.

Φυγγάνω. μ. αυῶ. fugio.

Φύγεθλα. metui.

Φύγεθλον, uel φύγετλος. ε. tumor latus quidem sed non altus, in quo quiddam pustulæ simile est. Dolor distentioq; uehemẽs est, et maior quàm pro magnitudine tumoris. Cæls. libro 5. capite 28.

Φυγὴ. ῆς. ἡ. fuga, exilium, exilium eorum qui pœnam uitare uolunt, accusatio, δίωξις.

Φυγοδίγαμιος. ε. ὁ, ἡ. uirgo, cælibatus amans, coniugium abhorrens.

Φυγοδικεῖν. uadimonium deserere, ambagibus & strophis tergiuersationum atq; detrectatione uti. Cui opponitur, ἀντιδικεῖν.

Φυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. detrecto pugnam, fugio pugnam, distraho. Neut. absol.

Φυγόπονοι. οἱ. qui fugiunt labores.

Φυγόσκω. fugio.

Φῦδν. adhæsit, attigit, sicut φῦ.

Φύζα. ης. ἡ. fuga, timor, imbecillitas.

Φυζανικός, uel φυζακινός. ῆ. timidus, fugax, fugitiuus.

Φύζηλις. deuitans per fugam.

Φύζηλος. ε. ὁ. meticulosus.

Φυζικός. ε. ὁ. fugitiuus.

Φύζιμος. ε. ὁ. fugiendus.

Φύξιον. asylum, refugium.

Φύξις. ιος. ἡ. fuga, uel potius φύξις.

Φυή. ῆς. ἡ. indoles, natura.

Φύκμα. ατος. τὸ. sterquilinium, κόπρος.

Φύκη. fucus.

Φυκιόεις. όεντος. ὁ. spumosus tempestate maris profundus.

Φυκίον. ε. τὸ. alga, fucus, color, animal marinum, spuma.

Φυκιόω. μ. όσω. π. ωκα. fuco. Actii. accus. Plutarc. in Connub. φυκιῶσθαι τὸ πρόσωπον dixit.

Φῦκος. ε. ὁ. idem quod φυκίον.

Φυκτός. euitabilis.

Φυκώδης. ους. ὁ, ἡ. algosus.

Φύλαγμα. ατος. τὸ. custodia.

Φυλακή. ῆς. ἡ. custodia, carcer, obseruatio, uigilia. Thucyd. φυλακὴν ἔχ πόλεως ἐποιοῦντο, custodiebant Piræum.

Φυλακίζω. traho ad carcerem.

Φυλακικός. ὸ φυλακτικός.

Φυλακός, poëticè pro φύλαξ.

Φυλακτέον. cauendum est.

Φυλακτέος. ε. ὁ. obseruandus.

Φυλακτήρ. custos, uigil.

Φυλακτήεια. arma salutis.

Φυλακτήριον. ε. τὸ. tutela, locus custodiæ. prò priè antidotũ præseruatiuũ cõtra uenena.

Φυλακτικός. ad custodiam aptus, & circunspectus ad dolum & insidias cauẽdas. Cui opponitur ἀφυλακτῶν. Vnde φυλακτικὰ, Aristot. animalia quibus ingeniũ cauendi & uitandi datũ est, id est cauta & prouida

Φύλακος. ε. ὁ. custos, idem quod φύλαξ, apud Dores.

Φυλάμμων. pugil Atheniensis.

Φύλαξ. custos, uigil.

Φυλάξιμος. qui defendi custodiriue potest.

Φύλαρχος. ε. ὁ. tribunus.

Φυλατήρ. ῆρος. ὁ. custos.

Φυλάττομαι. uito, deuito, auersor, & caueo. Est etiam excubias ago, uel sto in propugnaculis, & ibi stationem habeo. Inde πεφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circunspectus, & εὐλαβὴς. Et πεφυλαγμένως, cautè, εὐλαβῶς, obseruandè, prouidè, Isocr. uel positis, & collatis uigilijs, Xenoph.

Φυλάττω. μ. άξω. π. αχα. ἐπιτηρῶ, custodio, seruo, tueor, munio, insidias colloco uel uigilias. Item παρατηρῶ, hoc est obseruo, & capto occasionem Bud. Com.

Φυλίτης. ὁ. tribulis, contribulis.

Φυλή. ῆς. ἡ. tribus. (ilicis.

Φυλία. ας. ἡ. oleaster, uel ficus, arbor specie

Φυλλὰς. lectus è foliis, ac frondibus congestis.
Φυλλίναιος ἀγών. certamen, in quo nihil aliud præmij proponitur, præter coronam.
Φύλλιον. ε. τὸ. folium, flos terræ.
Φυλλῖτις. ιδος. ἡ. herba est, foliis similis rumici.
Φυλλόβολα. τὰ. foliis decidua.
Φυλλοκοπέω. μ. ήσω, π. ηκα. folia amputo, Neutrum.
Φυλλομανεῖν. in frondes & in folia eluxuriare.
Φύλλον. ε. τὸ. folium.
Φυλλορρέω. μ. ήσω, π. ηκα. foliis fluo. Neut.
Φυλλοφορῶ. eijcio & expello: & ἐκφυλλοφορῶ, quod per frondium signa fiebat, hoc est secundum uel ordine moueo. Bud. Com.
Φυλλοχόος μείς. mensis quo folia decidunt.
Φυλλώδης. ες & ος. ὁ, ἡ. frondosus.
Φυλοβασιλεῖς. reges tribuum, qui sacrificijs præsunt.
Φυλοκρινέω. μ. ήσω, π. ηκα. iudico per tribus, Neutrum absol.
Φῦλον. ε. τὸ. genus, gens, natio, cognatio, tribus.
Φύλοπις. ιδος. ἡ. pugna.
Φυλοπόνως. grauiter.
Φῦμα. ατος. τὸ, tuber, scabies.
Φῶν. hæserunt.
Φυγὰς. ἡ. ὁ. exul, profugus, ὁ φεύγων ἄλις, ἢ ὁ φεύγων ἵνα μὴ τῶν ἐν πολέμῳ τάξιν.
Φυξίμηλα ὄρη ὄρεα. arbores, quæ ob altitudinẽ à pecudibus tutæ sunt.
Φύξιμον. ε. τὸ. asylum.
Φύξιος. fugæ fauens. Inde φυξίος Iupiter, qui mala fugat, amoliturque ἀποτρόπαιος: uel qui exules confugientes ad ipsum defendit. Et φύξιοι συμφοραὶ, propter quas solum uertere necesse est.
Φύξις. ιος. ἡ. fuga.
Φύομαι, φῦναι, ἀ φυ. nascor. Depon. absol. Vnde
Φυόμενον πρᾶγμα. res quæ nuper accidit, res nata, res repentina. Sic Cicero, Nihil unquam simile natum puto.
Φυόμενα. τὰ. altilia, stirpes.
Φυός. ῦ. ὁ fructus, germen.

Φύονδε αἱ τείχεις. id est nascuntur capilli.
Φύραμα. ατος. τὸ. massa, cõspersio, fermentũ.
Φυράω. fermento, subigo, commisceo.
Φύρδην. mixtim, confusè.
Φῦρκος. paries.
Φύρμα. ατος. τὸ. fimus, sordes.
Φυρμός. ῦ. ὁ. inquinatio.
Φυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. contamino, inquino.
Φυρτός. mixtus, confusus, ἀκαθαρτος.
Φύρω. μ. ρῶ. misceo, irrigo, pinso. Neut. accumbo.
Φὺς. natus, genitus.
Φῦσ. ος. ὁ. follis, flatus, id est infirmitas uentosa, ampulla, pharetra, & piscis quidam.
Φυσάμιδες. inflationes, tibiæ, folles, & φῦσαι, balæna.
Φυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. inflo, spiro, tumeo, uror Actiuum accus.
Φυσίγξ. γγος. ἡ. pro ψυχὴ, anima.
Φύσιγξ. γγος. ἡ. uesica, follis.
Φύσημα. τὸ. ampulla.
Φυσίφρων. inflatus mente.
Φῦσιγγες. αἱ. alliorum capita, ingluuies auiũ.
Φυσίγναθος. maxillas & buccas inflans.
Φυσίσωος. ε. ὁ, ἡ. uiuificans, uictui necessaria generans, uitam producens. Est etiam proprium loci in Lacedæmone, ubi Castores terra absorpti, rursus emersisse, uel prognati esse traduntur.
Φυσικός. ῆ. όν. naturalis.
Φυσιογνωμονῶ. per naturæ iudicia pensiculo & cognosco, ex facie hominum addiuino. Significat etiam diligenter cognosco faciem alicuius, & annoto, ut postea noscã. Demosthen. κατὰ ἀρχὰς. τ. καὶ φυσιογνωμονήσουσι τὸς ἀποψηφιουμένους. Budæus Commentarijs.
Φυσιογνωμονία, &
Φυσιογνωμοσύνη. scientia qua natura hominum ex aspectu corporis iudicatur.
Φυσιογνώμων. ονος. qui ingenia hominum & sensus ex aspectu corporis iudicat.
Φυσιολογία. ας. ἡ. de natura inquisitio, disputatio de rerum naturis.
Φυσιολογῶ. de natura disputo, physica ratione ostendo. Vnde περὶ πάντων φυσιολογεῖσθαι, de omnibus naturam scrutari.

Est etiam aliquando τὸ φυσιογνωμονῶ, id est è naturæ habitu iudico, naturam cuiusque ex forma perspicio.
Φυσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. inflo, anhelo. Actiu.
Φύσις. ιος. ἡ. natura, potentia rei innata, ingenium & indoles, propositum. Accipitur etiam pro pudendis tam uirorum quàm fœminarum: quod & Latini etiam naturam dicunt.
Φυσιωμενός. ε. όν. in naturam conuersus.
Φυσίωσις. ιος. ἡ. inflatio, superbia.
Φύσλα. crassum intestinum, aut uenter, intestinum, ex quo farina & carnibus iniectis, lucanicæ fiunt.
Φυσκίον. utriculus.
Φυσαλὶς. ίδος. ἡ. apollinaris minor.
Φύσανοι. οἱ. fimbriæ.
Φυσητήρ. ῆρος. ὁ. fistula, sufflatòriũ, pars corporis qua fit partus.
Φυσώδης. ους. ὁ, ἡ. uentosus, inflatione pariẽs.
Φυταλιά. ᾶς. ἡ. locus arboribus consitus, hortus, uinea.
Φυταλιάζω. planto, appropinquo.
Φυταλιδα. nomen herbæ, & omnia quæ nascuntur.
Φυταλίζω. plantare.
Φυτάλμιος. ε. ὁ. sator, progenitor. Iouis Epitheton.
Φυτάνη. plantationis tempus.
Φυτεία. ας. ἡ. plantatio ars plãtandi, consitio.
Φυτεύμα. ατος. τὸ. phyteuma herba.
Φυτευτήριος. ε. ὁ. plantarius.
Φυτευτήριον. τὸ. seminariũ, plãta, uiuiradix.
Φυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. planto, produco, sero, consero. Actiu. accus.
Φυτικόμος, ε. ὁ. plantator, uel locus plantis consitus.
Φύτιος. ε. ὁ. germinationis author. Solis cognomen.
Φύτλη. generatio, genus, germen.
Φυτοκομέω. plantandi studio teneor.
Φυτοκόμοι. οἱ. serendi studiosi, loci plantis consiti.
Φυτόν. ε. τὸ. planta.
Φυτούργημα. insitum, insitio, plantatio, consitio.

Φυτουργία. ᾶς. ἡ. plantandi ars, plantatio, consitio.
Φυτουργός. ὁ. ἀμπελουργός.
Φυτουργῶ. plantas colo, & sero curoque, uel plãtæ instar pango. Plato φυτουργὸν plus esse ait, quàm δημιουργὸν: deumque φυτουργὸν appellat quasi formarum, hoc est idearum conditorem.
Φύω. μ. ύσω. π. υκα. planto, produco, gigno, nascor, fum, tango, κρατῶ, apprehendo, ἀπολύω. Actiuum accus.

Φ Ω.

Φῶ pro φωτὶ. luci, Eurip. Est & uerbum pro dico, ostendo, foueo, splendeo, appareo, occido.
Φώγνυμαι, &
Φωγνύω, uel φωγνάω. cremo, accendo, adoleo torreo, illustro.
Φώγω. exicco, areo.
Φῶδες, φῶδοι, uel φωίδες. maculæ rubentes in cruribus, ex ignis propinquitate nimia inductæ.
Φωδιάζω. instruo.
Φῶδον. ε. τὸ. uesica, bulla, hulcus.
Φώζω. ardeo, accendo, φωγνύω.
Φωκαία. ας. ἡ. ciuitas Ioniæ.
Φώκαιναι. αἱ. phocænæ, id est, tirsiones, balænæ.
Φώκη. ης. ἡ. phoca, uitulus marinus.
Φωλάδες. feræ quæ in lustris agunt.
Φωλάζω. lateo, ἐμφωλεύω.
Φωλεὰ. τὰ φωλητήρια.
Φωλεός. ῆ. όν. lustrum, latebra, id est ferarum locus, auditorium, palæstra, antrum.
Φωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lateo, nidifico, latibulis incubo. Neut. absol. (desidet.
Φωλητήρ. ῆρος. ὁ. qui semper in eodem loco
Φωλητεια. οἱ. domus conuiuales ubi clàm potatur.
Φωλία. morbus ursi, cum nimia pinguedine laborans angustijs latebris affricando, corpulentiam diminuit.
Φωλιδωτός. ῆ. όν. nidulator.
Φωλὶς. piscitij genus quoddam, serpentum squamæ.
Φωνασκία. ars exercendæ uocis.

Φωναικός. qui uocem exercet & regit, præceptor uocis, formandæ uocis magister.

Φωναικῶ. uocem exerceo, & modero, reddo uocem claram.

Φωνέω. μ. ήσω. π. κα. uoco, loquor, cano. sono, uocem edo, inclamo. Acti. accus.

Φωνή. ῆς. ἡ. uox. διὰ τὸ φῶς ἐὴν τῷ νῷ. Accipitur pro lingua, quemadmodum dicimus, lingua Græca lingua Latina.

Φωνήεις. ήεντος. ὁ. uocalis.

Φωνομαχέω. pugnare de uocibus.

Φῶντα. splendentem.

Φώρ. φόρος. ὁ. fur, prædo. ἀπὸ τῦ φέρδω.

Φωρά. ᾶς. ἡ. φώρεια.

Φωραθείς. φθ&. ὁ. fraudis compertus.

Φωρατής. ῆ. ὁ. deprehensor.

Φωράω. μ. άσω. π. ακα. deprehendo, in furto deprehendo, inuenio furtum, quæro, perueſtigo. Item ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Actiuum accuſ.

Φώρεια. τὸ φορεῖον.

Φωριαμοί. locus Elidis.

Φωρίαμον. ε. τὸ. &

Φωριαμός. ῆ. ὁ. arca, ſcrinium. διὰ τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἁμᾶσθαι, ὅ ὅτι σωΰάγεσθαι: uel διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν.

Φωρίον, &

Φῶρον. ε. τὸ. furtum, latrocinium.

Φῶρος. cuſtos, ſpeculator.

Φωρυτός. cœnum, colluuies, fœni aut ſarmentorum aceruus.

Φῶς, τῦ φωτός. τὸ. lux, lumen, lucerna, ἀ φῶ, id eſt luceo. Sic uocatur etiam nigricans arculus pupillam ambiens.

Φώς, τῦ φῶτος. ὁ. uir, ἀ φῶ, quod eſt dico, loquor Sed φὼς φωτὸς, ſignificat inuſtionem ab igne faciam in cruribus.

Φώσκω. luceo, διαφαύνω.

Φώσωνες. uela, ſindones, ſudariola.

Φωστήρ. ῆρ&. ὁ. luminare, feneſtra, θυρίς.

Φωσφόρ&. ε. ὁ. lucifer.

Φωταγωγός. ὁ. feneſtra, lucem ferens.

Φῶτα. uirum, oculi, feneſtræ.

Φωταύγεια. ſplendor, λαμπρότης.

Φωταυγός. ᾶ. ὁ. ſplendidus.

Φωτεινός. ᾶ. ὁ. lucidus.

Φώτιγξ. ſplendor, fiſtula, φλόγι&.

Φωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino. Actiu, accuſ.

Φωτίον. oculus.

Φωτισμός. ᾶ. ὁ. illuminatio, ſplendor.

Φωχθείς. ὁ. toſius.

Αδέω. μ. ήσω. π. ημα. πειλαμβάνω, ſum capax. Neut.

Χάδω. idem.

Χαδομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cedo, ſeccedo, do locum. depon. abſol.

Χάζω. μ. άσω. concedo, deuito, capio.

Χαίνω. μ. αν&. hio, dehiſco, inhio. Vnde καχηνότης proſtultis, Ariſtoph. Nam ſtultitiæ ſignum eſt eſſe aperto ore. Neut. abſol.

Χᾶον. uirga paſtoris, baculus incuruus.

Χαός. ᾶ. ὁ. probus.

Χᾶρε. ſalue, gaude, aue. Imperatiu. ἀ

Χαίρδω. gaudere, ualere, ſaluere. Salutantis autem eſt, dum abimus, aut in fronte epiſtolæ, de quo in τῦ πράσδω. Accipitur pro abire, diſcedere, & quaſi nuntium remittere, & migrare. Cicero de fuga Pompeij loquës, ita inquit ad Atticum, At ille πολλὰ χαίρειν Ὦ καλῷ dicens, pergit Brumduſium: hoc eſt, abijciens honeſtatem fugam arripit. Sic Terent. Valeant qui inter nos diſsidum uolunt: pro pereant, κατ' εὐφημισμόν.

Χαιρέκακ&. qui malis delectatur, damnis alienis inſultans.

Χαιρεκακία. τὸ χαίρδω.

Χαιρέω. idem.

Χαιρκλέων. όν&. ῆ. &

Χᾶρον. ε. τὸ. &

Χαροσύνη. ης. ἡ. lætitia, gaudium.

Χαῖτα. ης. ἡ. ſeta, iuba, cæſaries, coma: propriè in porcis.

Χαιτήεις. ήεντ&. ὁ. &

Χαιτώεις. όεντ&. ὁ. ſetoſus, comatus.

Χαλαβίω. μ. ίσω. trepido, tumultuor, terreo.

Χάλαζα. ης. ἡ. grando. Item morbus porcorũ. Eſt etiam uitium & morbus oculi, cum in eo aſperſa grando uidetur, χαλάσιον.

Χαλαζᾶν. grandinoſum eſſe: de ſuibus.

Χαλαζοκοπία. grando procellens.

Χαλάω. μ. άσω. π. ακα. deprimo, ſubmitto. Et rem aliquam ex alto penſilem facio. Item produco. Interdum ſoluo, ut in Prouerb. ἱερὰν ἄγκυραν χαλάζω.

Χαλαζώδης. ε&. ὁ, ἡ. grandinoſus.

Χαλάρα. ας. ἡ. catena.

Χαλαργός. ᾶ. ὁ. celer.

Χαλαρός. ᾶ. ὁ. leuis, mollis, maturus, ὡρᾶι&, retractiuus. de porco dicitur grandinoſo.

Χάλασμα. ατ&. τὸ. ſubmiſsio, iactus.

Χαλασικός. ᾶ. ὁ. uelox.

Χαλάω. μ. άσω. remitto, concedo, eijcio, flaccesco, langueſco, mollio, ἐκλύω, ἀνακλίνω.

Χαλβάνη. ης. ἡ. galbanum.

Χαλεπαίνομαι. idem quod ſuũ actiuum ſignificat. accipitur interdum tamen paſsiue, pro offenſis animis acerbisq; uerbis accipior, acrius obiurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.

Χαλεπαίνω. μ. ανῶ. grauo, moleſtus ſum, iraſcor, ſæuio, offenſus ſum, indignor. Neutrũ datiuo iung.

Χαλεπάω. idem, contendo, minor, afficio moleſtia, noceo, in difficultatem adduco, ἐρετίζω. Interdum timeo.

Χαλεπός. ᾶ. ὁ. ſæuus, grauis, moleſtus, difficilis, atrox, periculoſus, impoſsibilis.

Χαλεπότης. ητος. ἡ. difficultas, ſæuitia, grauitas, χαλεπλύς.

Χαλεπτύνω. μ. ύνω. π. υφα. minuo, humilio, laxo iraſcor, lædo. Actiuum accuſ.

Χαλεπῶς. grauiter, moleſtè, difficulter, cruciabiliter.

Χαλίμα. ſcortũ impudens, uenefica. (deliter.

Χαλιμάζω. μ. άσω. feror in libidinem.

Χαλιναγωγῶ. fræno moderor. Vnde χαλιναγωγῶν γλῶσαν, frænans linguam.

Χαλινός. ᾶ. ὁ. frænum. Eſt ea pars fræni, quæ ori inſeritur.

Χαλινόω. μ. ώσω. π. ωκα. fræno. Actiuum.

Χάλιξ. ικος. ὁ. lapis ex quo ignis excutitur, ſilex.

Χάλις. ιδος. ἡ. merum. παρὰ τὸ χαλᾶν τὸς ἵππους.

Χαλισός. ᾶ. ὁ. bonus, iuſtus, σκαός.

Χαλίφρων. ονος. ὁ. deſipiens, remiſſus: & χαλιφροσύνη, ſtultitia, negligentia.

Χαλκάνθη. ſutorium attramentum. Italici uitriolum appellant: diuerſum ab eo atramento, quod Celſus ſcriptorium, Vitruuius librarium nominat.

Χάλκανθος. ε. idem.

Χάλκασπις. ιδος. ὁ. habens ſcutum æneum.

Χαλκέγχης. æreа ſeu ferrea haſta utens.

Χαλκεῖον. ε. τὸ. officina fabri.

Χαλκέμβολον. ε. τὸ. nauigium æratum, apium ad pugnandum, roſtro ærato.

Χαλκέμβολος. ε. ὁ. roſtrum æneum.

Χάλκεος. ε. ὁ. æreus, robuſtus, durus.

Χαλκεόφωνος. ε. ὁ. habens uocem fortem. æs enim inter metalla maximè reſonat.

Χαλκεύς. έος. ὁ. faber ærarius, excuſſor, Quintiliano interprete. Dicitur etiam de alijs fabris, ut ferrarij, aurifices, &c.

Χαλκεύτερος. infatigabilis.

Χαλκευτική. ῆς. ἡ. æraria ars.

Χαλκευτική. ῆς. ἡ. fabrica æraria.

Χαλκευτικός. ᾶ. ὁ. fabribilis.

Χαλκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fabrico, tracto, artem fabrilem. Actiu. accuſ.

Χαλκεών. ῶνος. ὁ. officina fabri.

Χάλκη. ἡ. urbs Lariſſææ, quæ & χάλκιον & χάλκα dicitur. Item purpura.

Χαλκή. ῆς. ἡ. ærea.

Χαλκήρης. εος. ὁ, ἡ. æreus, conglutinatus ære.

Χαλκιδίζειν. obſcœno puerorum amore teneri.

Χαλκίοικος. ærarij domus.

Χάλκιον. ε. τὸ. æreum.

Χαλκίς. ίδος. ἡ. κύμινδις, auis genus, & urbs Eubœæ.

Χαλκῖτις. ἡ. metalli genus, συῶλικὸν Hippoc.

Χαλκοβατής. έος. ὁ, ἡ. ſolidus, firmus, baſim habens firmam.

Χαλκοβαρής. έος. ὁ, ἡ. ære grauatus.

Χαλκογλήχινος. ε. ὁ. habens angulos æreos, uel cuſpidem æream.

Χαλκόκροτος. æripes, hoc eſt, ὁπλὰς ἰχυρὰς ἔχων. Item ex ære percuſſus nummus, &

Rheæ epitheton à cymbalorum sonitu.
Χαλκολογέω. nummos colligere.
Χαλκόλοφος. conus galeæ.
Χαλκόος. ὁ, ὁ. æreus.
Χαλκοπάρηος, uel χαλκωπάρηος. ὁ, ὁ. habens maxillas æreas.
Χαλκόπλευρος. æreus.
Χαλκόπους. odos. ὁ. æripes, firmus, infatigabilis, ἀχόπους, ungula resonante.
Χαλκός. ὁ, ὁ. æs.
Χαλκότυπος. ὁ, ὁ. ferro percussus, fabrilis, ferro illaesus.
Χαλκουργεῖον. τὸ. æraria.
Χαλκουργέω. æs præparo, ut metallarius.
Χαλκούργημα. ατος. τὸ. signum æneum.
Χαλκουργός. qui præparat materiam ὧν ἄνδρι ἀνῶτοιῷ, ut χαλκουργικὴ τῇ ἀνδριαντοποικτι- (κῇ.
Χαλκοῦς. ῆ, οῦν. æreus.
Χαλκόφι. ex ære.
Χαλκοχίτων. ωνος. ὁ. habens loricam æneam.
Χάλκωμα. ατος. τὸ. res ærea, æramentum.
Χαλκώνητος. emptus ære.
Χαλκωεῖα. τὰ. æraria.
Χαλίῤῥυτον. herba lanaria.
Χάωνες. labeones, id est quibus magna sunt labia.
Χαλώμενον. τὸ. remissum.
Χαμάδις, &
Χαμάδις, &
Χάμαζι, ἡ χαμᾶζε, &
Χαμαί, aduerbium humi, ad terram.
Χαμαιάκτη. ἡ. ebulum herba.
Χαμαιδάφνη. ης. ἡ. uincapernica herba.
Χαμαιευνάδαι. αἱ. humi dormientes.
Χαμαιεύνης. ὁ, ὁ. humi dormiens.
Χαμαίζηλος. η. ὁ. humi depressus, abiectus, humilis.
Χαμαίκισσος. ὁ. hedera terrestris siue syluati
Χαμαικλινής. humi prostratus. (ca.
Χαμαιλέων. chamæleon, nomen animalis & herbæ, quorum utrunq; colorem subinde mutat.
Χαμαιπετής. ὁ, ὁ, ἡ. χαμαίζηλος, extensus.
Χαμαιρρεπής. ὁ, ὁ, ἡ. humi repens.
Χαμαιτυπεῖον. ὰ. ab humilitate dictæ, nam ut aræ humiles fiebant.

Χαμαιτυπεῖον. fornix, ganeum, prostibulum.
Χαμαιτύπη. ης. ἡ. scortum abiectum.
Χαμαιτυπoι. ex accipitrum genere sunt, quæ prædam super terram & humi petunt. His contrarij sunt οἱ μυθιωροβῆραι.
Χαμαιρπής. humi repens, uel dormiens.
Χαμαιταιρίς. scortum.
Χαμαιτύπης humi cubans.
Χαμαιύνη. ης. ἡ. χαμαιυνίς.
Χαμαιυνία. ας. ἡ. humi dormitio, quum quis in nuda humo dormit. ἀ χαμαὶ & εὐνή.
Χαμαιυνίς. ίδος. ἡ. σιβᾶς, lectus humilis, storea.
Χαμαλός. humilis.
Χαμίτης. idem.
Χαμόθεν, aduerbium pro ἀπὸ τῆς γῆς.
Χαμός. ὁ, ὁ. curuus.
Χανδάνω. μ. ανῶ. poëticum est, deriuatur ἀπὸ χάδω, capio, id est sum capax. Actiuum accusatiuo.
Χανδόν. abundanter, inhianter, affatim.
Χανύω. μ. ύσω. uociferor.
Χάος. ους. τὸ. chaos, miscella, regio.
Χαός. ὁ. bonus, generosus.
Χαρά. ᾶς. ἡ. gaudium, ira: & ad animum refertur, κόλυνη uerò ad corpus.
Χαράδρα. ας. torrens, alueus torrentis, uallis, spelũca, κοίτη, φωλεός. Propriè terræ rima siue fissura: quam aqua, pluuia, torrens, aut terræmotus efficit.
Χαράδρεος. ὁ. rupes, & auicula quædam.
Χαραδρεῦσθαι. palude occupari, λιμνεῦσθαι, ὀρύσσεσθαι, κοιλαίνεσθαι.
Χαραδρωθείς. ὁ. lacunosus factus.
Χάρακα. ης. ἡ. tithymalum.
Χαρακίζω. uallo protego, trepido, eleuo, attollo, diuido.
Χαράκιον. pedamentum, fulcimen.
Χάραγμα. ατος. τὸ. sculptura.
Χαρακοποιία. ας. ἡ. uallum.
Χαρακτήρ. ῆρος. ὁ. signum, insigne, figura, stylus dicẽdi, uel genus dicẽdi ut Gell. uertit.
Χαρακτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. noto, designo.
Χαρακτερισμός. ὁ, ὁ. designatio, figuratio.
Χαράκωμα. ατος. τὸ. uallum, agger.
Χαραμός. terræ hiatus.
Χάραξ. ακος. ὁ. uallum in bello, fouea: & in fœminino

fœminino genere ponitur pro uallo, id est, firmiore palo, cui uitis alligatur. Item tarduus, arundo.
Χαράττω. μ. άξω. π. αχα. sculpo, signo, imprimo, κοιλαίνω. Actiu. accus.
Χαρία. ίας. ἡ. collis.
Χαρίεις. ίεντος. ὁ. gratus, gratiosus, urbanus, lepidus.
Χαρίεν, pro χαριέντως. pulchrè.
Χαρίεν παροξύτονον. gratum, gratiosum.
Χαριεντίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iocor, nugor, urbanus sum, alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor, salibus utor Depon. absol.
Χαριεντισμός. ὁ, ὁ. urbanitas, lepos, & uenustas sermonis.
Χαριέντως. elegantèr, gratiosè, uenustè, urbanè.
Χαριεντότης. ητος. ἡ. gratiositas.
Χαιρηρός. ὁ. gratiosus, cuius facta omnibus grata sunt.
Χαριέστερος. elegantius, gratiosius.
Χαρίζομαι. μ. ίσομαι. dono, gratificò facio grata, obsequor, & beneficium gratiamq; confero. Cum datiuo iung. ut χαρίζεσθαι ἔρωτι, indulgere amori, & χαρίζεσθαι ἑαυτῷ θυμῷ, animo suo indulgere. Dicitur quoq; χαρίζομαι τὸ ὄφλημα, pro remitto multam. Homerus cum genitiuo iungit. Inde dicitur εὐχαρισμένος, id est, iucundus, gratus, placidus: & εὐχαρισμένως ἄρχειν, Isocr. Budæus Commentarijs.
Χάριν pro causa, ἕνεκα. Vnde ὅσον οὐχ ἑνεκα χάριν, quod ad generis nobilitatẽ tinet. Gregor. ἕως δ' ἡμῶν χάριν καὶ ὀσία τις ὁ πατήρ. Sic Plautus, At tu ægrotasi uis per me quidem ætatem. Dicitur hoc etiam per ἕνεκα, & πρός, & διὰ cum genitiuo, & Atticè cum accusatiuo. Σὴν χάριν, tua causa, ἀντὶ τοῦ πρός σὴν χάριν σου. Budæus Commentarijs.
Χάρις. ιτος. ἡ. festiuitas, beneficium, munus, remuneratio, uoluptas, illectamentum.
Et cum deam significat χάριτα non χάριν in accusatiuo facit. Inde χάριτες, Gratiæ. Habet eum usum apud Græcos, quem gratiæ uocabulum apud Latinos. Thucydides lib. 9 χάριν ὑμῖν προθύσουσιν, gratias uobis habebunt. Et χάριτας ὁμολογῶ, & χάριν γινώσκω, & χάριν οἶδα, pro gratias habeo, gratias ago. Χάριτάς τινι χαρίζω, apud eum gratiam ineo. Budæus Com.
Χαρίσιον. ὁ, τὸ. placentæ species.
Χάρισμα. ατος. τὸ. &
Χαρίσιον. ὁ, τὸ. idẽ quod χάρις, id est gratia, munus. Χαρισίους λόγους appellat Gregorius, quibus gratiæ deo aguntur de aliqua re. Et χαρισίειν θυεῖν, per sacrificium gratias agere, pro beneficijs acceptis sacrificare. Bud. Com.
Χαριτία. ας. ἡ. gaudium, χαρμονή.
Χαριτόω. μ. ώσω. π. ωκα. afficio gratia, gratiosum facio. Actiu. accus.
Χάρμα. ατος. τὸ. risus, gaudium.
Χάρμη. ης. ἡ. pugna, conflictatio.
Χαρμονή. ῆς. ἡ. gaudium, lætitia, συνουσία.
Χαρμοσύνη. ης. ἡ. idem. Est etiam festum apud Athenienses.
Χαρμόφρων. Mercurij Epitheton.
Χαροπός. ὁ, ὁ. gratiosus, pulcher oculos, flauus, terribilis, cæsius, glaucus, splendidus.
Χάρτης. ὁ, ὁ. χαρτοπράτης.
Χάρτη. τὸ. charta.
Χαρτοπράτης. ὁ, ὁ. papyropola, id est, ὁ τὰς χάρτας πιπράσκων.
Χαρτός. ὁ, ὁ. lætabilis, dignus lætitia.
Χαρτοφυλάκιον. scrinium quo reponuntur chartæ.
Χάρυβδις. ιος. ἡ. charybdis, uortex maris.
Χάσιος. ὁ, ὁ. bonus.
Χάσις. discretio, segregatio.
Χάσκω. aspicio, intendo fixis oculis, aperio.
Χασκωρίω. circumspicio, περιβλέπω.
Χάσμα. ατος. τὸ. hiatus, fissura rictus, uorago
Χασμᾶσθαι oscitanter addubitare & cunctari angi & conturbari.
Χασμάω. μ. άσω. π. αηκα. oscito, dehisco. Neu. absol.
Χάσμη. ης. ἡ. oscitatio.
Χασμῶδες. τὸ. oscitantia.
Χασμῶδης. hians, oscitabundus.

Χαυνόω.μ.ώσω.σ.ωκα.mollio,laxo,inflo. Actiuum accuſ.

Χαύνωσις.ιος.uerborum facundia, perſuaſio, mollities,laxitas.

X E.

Χεάμψος.ε.ὁ.fundens.

Χέδροψ.οπος.ὁ.legumen.

Χεζητιάω.cacaturio,Suid.

Χέζω.caco,egero,excerno.

Χειά.ᾶς.ἡ.luſtrum, cubile ferarum,latibulũ ſerpentis.nam χεῖσθαι eſt capacem eſſe.

Χειλάδιον.ε.τὸ.labellum.

Χεῖλος.εος.τὸ.labrum, labium (παρὰ τὸ χέειν λόγους)litus,pabulum.

Χηλοσομία.ας.ἡ.cum uox quaſi in receſſu auditur.

Χηλόω.augeo,μεγαλυνω.

Χηλωτήρ.ῆρος.ὁ. frænum, ferrum quod in os equi inſeritur.

Χεῖμα.ατος.τὸ.hyems.

Χειμάδιον.ε.τὸ.hybernatio, hybernaculum.

Χειμάζομαι.μ.άσομαι.σ.ασμαι.tempeſtatem fero.Depon.abſol.

Χειμάζω.μ.άσω.π.ακα.hyemo,perturbo, moleſto.

Χείμαῤῥος.ε.ὁ.torrens, hædus ſaltans in nubibus,χίμαρος. Dicitur & χειμάῤῥους in nominatiuo. Eſt etiam clauus in carina nauis,quo ſublato aqua effluit.

Χειμάς.άδος.ueſtis hyberna.

Χειμαθέις.έντος.ὁ.tempeſtate tortus.

Χειμασία.tempeſtas,turbatio.

Χείμαστρον.ueſtis hyberna agricolæ.

Χείμετρον.uide χίμετρα.

Χειμερίζω.μ.ίσω.π.ικα.hyemo. Neut.abſol.

Χειμερινός.ε.ὁ.&

Χειμέριος.ε.ὁ.hyemalis,frigus cupiens.

Χειμεριώτατος.ε.gaudens algoribus.

Χειμετιάω.laboro pernione.

Χειμών.ῶνος.ὁ.hyems, procella maris, tempeſtas.

Χεῖος.ε.ὁ.prodigus.

Χείρ.ρός.ἡ.manus,copiæ,exercitus,manipulus. Accipitur aliquando pro poteſtate, ut apud Latinos manus. In nominatiuo & accuſatiuo χεῖρε,eſt maſculini generis.

Χεῖρα.fiſſura pedum.

Χειράγρα.ας.ἡ.chiragra,id eſt morbus articularis.

Χειραγωγία.ας.ἡ.adminiculum.

Χειραγωγός.præitator,ut qui iam uiam cæco præit,hoc eſt,ὁδηγός,& καθηγεμών.

Χειραγωγῶ. manuduco. Ariſtoteles dixit de eo qui inſtrumenta muſica pulſat. Dicitur etiam metaphorice de fortuna, quæ uiam patefacit hominibus fœlicibus, quaſi ſic uiam præit ad ornamenta magnáq; faſtigia aſſequenda. Budæus Com.

Χειράδες.cicatrices pedum,αἱ μετὰ λίθων,ἢ ὄπλων βολαί.

Χειραμός.luſtrum,latibulum,fouea.

Χειραπάζω.tracto. Actiu. accuſ.

Χειραψία.ας.ἡ.palæſtricus manuum nexus.

Χειριδωτός.ε.ὁ.manicatus,manuleatus.

Χειρίζομαι.exerceor.

Χειρίζω.tracto,aggredior,ſuſcipio.

Χείριος.ε.ὁ.ſubditus,cicur,utilis.

Χειρίς.ίδος.ἡ.chirotheca,manica.

Χειρισμός.ἐπιχείρησις,conatus,aggreſſio.

Χείριστος.ε.ὁ.peſſimus.

Χειρίων.ἐλάττων,χείρων,minor,deterior.

Χειρόβιος.uentrimanus, ex manibus uiuens, uictum manu quærens.

Χειροβοσκός,& χειροβίοτος.idem.

Χειροβρώς.ῶτος.catena ſiue uinculum, quo ligatæ manus decoriantur & contabeſcunt, ὅ φησὶ(inquit Suid.)ὁ ἀποβιβρώσκων τὰ χέρη.

Χειρογάστορες.qui manu uictum ſibi quærităt operarij.

Χειρόγραφον.ſcheda propria manu ſcripta.

Χειρόδικτος.ε.ὁ.manifeſtus.

Χειρόδλικαι.uiolenti in quibus uis ſit in manibus & uiribus corporis, & in armis,nõ æquitate rationis.

Χειροέργτης.ὁ.χειρουργός.

Χειροθήκη.ης.ἡ.chirotheca.

Χειρόθυος.ὁ,ἡ.cicur,manſuetus.

Χειροθεσία.ας.ἡ,manuum impoſitio.

Χειροθετῶ.manus impono.

Χειρόκμητος.ε.ὁ.manu factus.

Χειροκοπέω.μ.ήσω.π. κκα. manum abſcindo.

Χειροκρασία.ας.ἡ.manuum potentia.

Χειροκρατία.uitiũ eſt ſeditioſæ politiæ, quod exoritur à democratia, corrupta licentia τῶν δικαζόντων,& plebis turbulentæ ineſcatorum,id eſt τῶν δικαζόντων τὰ πλήθη.

Χειρόματρον.ε.τὸ.mantile.

Χειρομάντις.qui manuum inſpectione futura prædicunt.

Χειρόμαστρον.ε.τὸ.mantile.

Χειρομύλη.ης.ἡ.piſtrinum.

Χειρόμυλον.mola truſatilis.

Χειρονόμητος.ον.ὁ.habens uictum ex ſuis manibus.

Χειρονακτός.ὁ.operarius manualis, χερώναξ.

Χειρόνιπτρον. peluis in qua abluũtur manus.

Χειρονομέω.inter canendum manum moueo, & geſticulor.

Χειρονομία.ας.ἡ.manuum motus & geſticulatio,ſaltatio geſticulatrix, qualis eſt quam mauricam uocamus. Alioqui lex geſtus à Quintiliano dicitur.

Χειρονόμος.hiſtrio geſtu & manuum motu ſubſultans,geſticulator.

Χειρόομαι.capio fugientem,punio.

Χειρόπεδαι.ῶν.manicæ,id eſt uincula manuũ

Χειροπλήθης.εος.ὁ,ἡ.magnus,immanis. Et

Χειροπληθὴς λίθος.lapis manũ implẽs, Hom.

Χειροποίητος.ε.ὁ.manu factus.

Χειρόπους.οδος.ὁ.qui eſt uulneratis pedibus.

Χειροσκόποι.οἱ.qui manuum ſuffragia obſeruant ac dinumerant.

Χειρόσοφος.ſaltator,quaſi manu ſapiens.

Χειροτερός, & χειρότερος.inferior, deterior, poëtica ſunt.

Χειροτέχνης.ε.ὁ.artifex.

Χειροτεχνία.ἡ χειρουργία.

Χειροτεχνῶ.τὸ χειρουργῶ.

Χειροτονέω.μ.ήσω.σ.ηκα.eligo,conſtituo,ſuffragijs creo,ſciſco, iubeo q, & magiſtratũ creo,deſigno,conſentio, pedibus eo in alicuius ſententiam. Interdum pro defero,in manuq; do. Actiuum accuſatiuo Budæus Commentarijs.

Χειροτονητός.ε.ὁ.electus,creatus, deſignatus populi conſenſu.

Χειροτονία.ας.ἡ.electio, ſuffragium,eleuatio manuum populi conſenſum ſignificans, plebiſcitum.

Χειρουμαι.τὸ χειρόω.

Χειρούργημα.opificium,opus q manu factum.

Χειρουργία.ας.ἡ.chirurgia,ars medendi quæ manibus fit. Dicitur de omni arte quæ actionem habet manuum cum cognitione coniunctam.

Χειρουργος.ε.ὁ.chirurgus medicus, qui chirurgia utitur.

Χειρουργῶ.manibus operor,laboro.

Χειρόω.μ.ώσω.σ.ωκα. capio, captiuo,ſubigo, addico,deuinco,ditioni,ſubijcio,ſubiungo, mancipo. Actiuum accuſatiuo.

Χείρων.ονος.ὁ.peior.

Χερῶν ἀλίσκω ἄρξαι dicitur is, qui prior laceſſiuit aut rixam aut bellũ,qui prior percuſſit in manibus conſerendis,Bud. Com.

Χερώναξ.ακτος.ὁ.manu acquiſitus,per manus afflictus,manuum dominus, qui manibus uictum quærit.

Χειρώνια τραύματα.uulnera appellantur deſperatæ ſalutis,quæ medicam uix recipiunt curam & Chironem aliquem reſpectare uidẽtur: ſicut & πολίφρια,quæ multum malignitatis præferant,ut quæ ſalutarem Achillis manum requirant. Cæl.lib.16.cap.10.

Χείρωσις.mancipatio,mancipium.
Χειρωτός,qui facilè potest capi.
Χέσεται.erit capax.
Χέω.capio χερῶ.
Χήνανον.operimentum testudinis.
Χηλιδόνιον.ου.τὸ.chelidonium herba.
Χηλιδών.όνος.ὁ.hirundo. παρὰ τὸ τὰ χείλη δοῦναι,uel διδόαναν.
Χήλιω.μ.ίσω.π.ικα.no,nauigo.
Χήλυς.υος.ὁ.testudo marina.
Χηλωάλαιν.irridere.
Χηλών.labium.
Χηλύσκιον.tussicula.
Χήνυον.operimentum testudinis.
Χέλυς.υος.ὁ.chelys,cithara,lyra,testudo.
Χήνυσμα.ατος.τὸ.lignum quod rostro nauis affigitur.
Χηλύομαι.expectoro,traïcio,nato.
Χηλύνη.ης.testudo,id est,belua aquatica. Item genus numismatis Peloponesiorum,à testudine insculpta. Aliquando pro scabello,& carina nauis.
Χηλύνιον.tegumentum testudinis quam tortucam uulgò uocant,rapum terræ.
Χήομαι.inferias facio, & libamina manibus fundo.
Χήραβος.ὁ.hiatus terræ.
Χήραδος.ὁ.&
Χηράς.άδος.ἡ.cœnum ostreorum testis & lapillis mixtum,cumulus,lapidum,sed minorum,& quicquid ex aqua in litore cõfluit.
Χήρηα.τὰ,peiora.
Χηράων.ονος.ὁ,peior:pro χέρων poëticè.
Χήρηες.οἱ.minores,debiliores,& qui manibus uictum quærunt.
Χήρηι.τῷ.peiori,id est inferiori.
Χήρμα.ατος.τὸ.lapis,telum,missile.Sic
Χηρμάδιον.ου.τὸ.&
Χηρμάς.άδος.ἡ.propriè paruum saxũ, quod facilè manu potest tractari: impropriè autem saxum maritimum magnum portus, cui alligant funes nauium.
Χήρνας.ὁ.&
Χηρύτης.ὁ.pauper, qui è labore manuum uiuit.
Χήρυ.paupercula.

Χηρνῆτις.ιος.ἡ.netrix,id est mulier quæ nendo & labore manuum uictum quærit.
Χήρνιβος.ου.ὁ.uas ad manus lauandas, gutturnium sonat:quasi dicas manuum lotionem.
Χηρνίπτω.μ.ψω.π.ιφα.θύω,σφάττω.
Χήρνιψ.βος.ἡ.purgatio, dictum à manuum lotione,quæ in sacrificijs fiebat:uas, uel aqua,uel ipsa manuum ablutio.
Χηρόβολον.ου.τὸ.manipulus.
Χηρόνησος.ἡ.terra in insulæ modũ mari circundata,uno tantum, eoq; angusto spatio, quod isthmus appellatur,continenti adiuncta. Alij χερσόνησος legunt.
Χηρσαῖος.α.ὁ.terrestris,incultus, de terra quæ non habet cultores.
Χηρσεία.ίας.ἡ.solitudo.
Χηρσεύειν.incultum esse.
Χηρσεύω.ῦσω.ῦ.terra sola,uel male culta.
Χήρσος.ου.ἡ.terra proprie inculta, ἡ ξηρὰ γῆ.
Χηρσόω.desolo,uasto.
Χηρσώμενος.η.ὁ.incultus & squalens. Plut. de Educan. lib. γλὼ καταλαβὼν κεχηρσωμένην.
Χήτμα.ατος.τὸ.fluxus,aqua.
Χήτω.uel
Χίω.μ.ύσω.ῦ.υκα.fundo,liquo,liquefacio. Actiu.accus.

ΧΗ.

Χηώνος.domus.
Χηλαρός.ᾶ.ὁ.uelox pedibus.
Χηλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.sarcio.
Χηλή.ῆς.ἡ.ungula,forficulus denticulatus. ut χηλὰς ἔχει,forcipem habet, siue brachia forcipibus dentata. Item promontorium, eminentia.
Χηληδόνια.ας.ἡ.genus iaspidis, triton Heromolaõ interprete.
Χηλόν.ῆ.membri genus.
Χηλός.ῆ.ὁ.arca,loculus. (sunt.
Χήμαι.hiatulæ latine,ex genere ostreorum
Χημεία.ας.ἡ.argenti & auri præparatio, καὶ κατασκευή.
Χήμη.hiatus,χάσμη.
Χήν.ηνός.ὁ,ἡ.anser.
Χηναλώπηξ.κος.ὁ.uulpanser auis.

Χηνίσκος.

Χηνίσκος.idem.
Χήνειος.α.ὁ.anserinus.
Χηνίσκη.irrisio.
Χηνιάζω,uel χηνίζω.tibiarum sonum repræsento,tibia sono.
Χηνίσκος.pars proræ,unde anchoræ dependent.
Χηνοβοσκᾶον.ου.τὸ.locus ubi aluntur anseres.
Χηνυσᾶν.clamare.
Χήρ.ηρός.ὁ.echinus.
Χῆρα.ας.ἡ.uidua,ἀ χηρόω.
Χηραμός.ῆ.ὁ.antrum,secessus, lustrum latibulum.
Χηραμίδες.cauernæ.
Χήρατον.ου.τὸ.focus.
Χηρεία.ας.ἡ.uiduitas.
Χηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uiduo,careo,separo, uiduus sum,uel uidua,desertus sum.
Χῆρος.ου.ὁ.uiduus,desertus.
Χηρόω.μ.όσω.π.ωκα.χηρεύω,capio,uasto,desolo,ἀφανίζω,ἐκπορθῶ.
Χήρωσις.desolatio,uiduitas.
Χηρωσταί.οἱ.qui succedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti.
Χητεία,&
Χήτης.ὁ.&
Χῆτος.ους.τὸ.priuatio,indigentia, defectus, uiduitas.

Χ Θ.

Χθαμαλοπλῆται.humiuolæ.
Χθαμαλός.ῆ. debilis,humilis,cõcauus,planus
Χθαμαλόω.μ.ώσω.π.ωκα. complano. Actii.
Χθές.heri,nuper, dudum. Additur nonnunquam πρώην,ut χθὲς καὶ πρώην.
Χθεσινός.hesternus,ἔωλος,otiosus,inutilis: trãslatione sumpta à cibis pridie relictis.
Χθεσιφωνεῖν.maledicere.
Χθιζά,&
Χθιζόν.heri.
Χθιζός.ῆ.ὁ.hesternus,χθιζὸς ἦλθε,pro heri uenit.
Χθόνιος.α.ὁ.terrestris,subterraneus,grauis, magnus,terribilis.
Χθονόπαις.terræ filius,aut filia.
Χθονόπλαστος.η.ὁ.è terra fictus.
Χθονοσιβής. ῆος.ὁ,ἡ. terrestris,in terra depressus.

Χιάν.ανός.ἡ.terra,solum.

Χ Ι.

Χιά.ᾶς.serpentis domus,χιάς, & genus calceamenti uirilis.
Χιαλδόν.nimis curiosum aut superfluum esse in carmine. Dictum à Democrito Chio authore Suida.
Χιάζω.μ.άσω.π.ακα.aperio,uel chiasmum facio.
Χιαρός.calidus,tepidus.
Χιασμός.ῆ.ὁ.chiasmus,figura quando quatuor propositis tertium secundo respondet, & conuenit quartum primo.
Χίδρα.nouæ spicæ aut legumina.
Χιενύω.alo, præbeo commeatum.
Χιλή.ῆς.ἡ. nutrimentum, materia esculenta.
Χίλια τὰ.&
Χίλιαι.αἱ.mille.
Χιλιαρχέω.μ.ήσω.π.κα.duco tribunatum, tribuni officio fungor. Neut.absol.
Χιλιαρχία.ας.ἡ.tribunatus militum.
Χιλίαρχος.η.ὁ.tribunus militum,præfectus mille uiris.
Χιλιαρχῶν.idem.
Χιλιάς.άδος.ἡ.numerus mille continens.
Χιλιασός.ύ&.ἡ.χιλιάς,& numerus mille milites continens.
Χιλιέτης.ους.ὁ,ἡ.millenis.
Χίλιοι.οἱ.mille.
Χιλιοστός.ῆ.ὁ.millesimus. Græci χιλιοστεύειν dicunt,ut nos millenariũ ἀντὶ τῆς χιλιοστύος, dicimus Bud.Com.
Χιλόν.ῆ.τὸ.&
Χιλός.ῆ.ὁ.uel ὑ.pabulum,frumentum, triticum, alimonia,cibus.
Χιλόω.μ.ώσω.π.ωκα.pasco,impinguo. Sed χιλωθῆναι est mille drachmarum multam pẽdere. Actiu.accus.
Χίμαιρα.ας.ἡ.Chimæra mons Lyciæ,capella.
Χίμαρος.ου.ὁ hircus.
Χίμαρος.ου.ἡ.capra annicula, usq; ad partũ ita dicitur.sed deinde αἴξ,aut χίμαιρα.
Χίμιτλον.τὸ.pernio,qui est morbus pedũ ex nimio frigore prouenies,et calcaneum

maxime infestans. Vnde & χάμιτλον dicitur, ἀφ' ἧς χειμῶν &.

Χιονίζω. μ. ίσω. π. ικα. niue cõspergo, dealbo. Laërtii. lib. 6. ἀνδρείαντας κεχιονισμένους, statuas niue perfusas.

Χιονόβας. ντος. niue consperſus.

Χιονόβλητα ὄρη. montes alti, ac niue conspersi.

Χιονοβόλος. ν. qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόχρως. ω. ὁ. niueus.

Χιονόω. μ. ώσω. π. ωκα. dealbo. Actiu. accuſ.

Χιονώδης. ους. ὁ, ἡ. niuoſus.

Χίος. ν. ὁ. Chius insula, & urbs.

Χῖος. ν. Chius, adiectiuum.

Χιράς, & χίρα. fiſſura manuum, uel pedum.

Χιτών. ῶνος. ὁ. lorica, tunica, amictus, sagulũ. Scribunt grammatici ueſtem eſſe interiorem, sicut ἱμάτιον exteriorem: & quod κίτωλον ſit mulierum, id χιτὼν eſſe uirorum.

Χιτόνιον. ν. τὸ. tunicula.

Χιτωνίσκος. ν. ὁ. camiſia, induſium: diminutiuè à χιτών.

Χιών. όνος. ὁ. uel ἡ. nix.

Χ Λ.

Χλαῖνα. ης. ἡ. læna, ueſtis craſſa, superindumẽtum hyemale. Cicero tegmen uocat in Tuſcul. Quæſt. Eſt autem ſumma ueſtis, quæ pro tempore ſumitur, ad uentos, pluuiam, frigusq; depellendum, quaſi dicas penulã, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, hoc eſt à calfaciendo. Iuuen. Et multo ſtillaret penula nimbo. Eraſ. prouer. Aeſtate penulam deteris.

Χλαμύδιον. ν. τὸ. chlamydicula.

Χλαμυδουργία. ας. ἡ. ars faciendi chlamydes.

Χλαμυρός. delicatus, χρυσῶν.

Χλαμύς. ύδος. ἡ. chlamys ueſtis militaris, apud Macedones, quæ & paludamentum dicitur authore Nonio.

Χλανίδιος. ν. ὁ. uerſicolor.

Χλανίδιος. ν. ὁ. genus glauci.

Χλανίς. ίδος. ἡ. ueſtis militaris, torques, muræna, amiculum.

Χλαρός. ſordidus, tenuis, pallidus.

Χλευάζω. μ. άσω. π. ακα. ſubſanno, ludo, irrideo. Actiu. accuſ.

Χλευσία. ſubſannatio, deriſio falſa & facета.

Χλευασμὸς. ὁ. irriſio.

Χλευδόν. affatim, cumulatim.

Χλεύη. ης. ἡ. ludibrium, ludus, fraus, riſus, ſubſannatio.

Χλιδής. ὁ. eunuchus, σπάδων, θλασίας.

Χλιαίνομαι. μ. ᾶμαι. tepeſco. Depon. abſol.

Χλιαίνω. μ. ανῶ. π. ανκα. tepefacio, calfacio.

Χλίανσις. ιος. ἡ. tepiditas.

Χλιαρός. ὁ. tepidus.

Χλιαρότης. ητος. ἡ. tepiditas.

Χλιδανός. ὁ. delicioſus.

Χλιδάω. delicior, uoluptuor.

Χλιδή. ῆς. ἡ. uoluptas, mollities. τρυφή.

Χλιδόναι brachiorum ornamenta, armillæ, quæ etiam βραχιόνια uocantur.

Χλίδος. ους. τὸ. lutum, eluuies, colluuies.

Χλιδών. όνος. deliciæ, coma, ornatus muliebris.

Χλιερός. tepidus.

Χλίω. luxurior, θρύπτω.

Χλόα, χλόη.

Χλοάζω. uirere, & χλοάζομαι, χλοείζομαι.

Χλοανθής. uirеſcens.

Χλοερός. ὁ. ὁ. uiridis.

Χλόη. gramen, herba uirens, fœnum, paſcua.

Χλοηφόρος. ν. ὁ. ferens uiriditatem.

Χλοᾶν. germinare, uirere.

Χλόμος. ν. uerbaſcum herba. Plin. legit phlomos.

Χλυάζω. conqueror, lugeo, quiritor.

Χλῦδον. τὸ χοίρειον.

Χλύνης. ν. ὁ. aper, mulieroſus, fœno ſiue grami indormiens.

Χλένιον. loci nomen.

Χλῶς. herba, uiriditas, pallor.

Χλώειον. uireo, auis: uiridis eſt, magnitudine turturis, hyeme non uidetur, ſed æſtate per ſolſtitium apparet.

Χλωεὶς. lutea auis. Dicitur & de luſcinia, quòd in floridis locis uerſetur: uel quod ſtatim cũ uiriditate, & uere appareat: uel ob colorẽ nã & χλωρεύχην cognominatur

Χλωρός, pro χλοερός, ὁ. ὁ. uiridis, pallidus, croceus, recens.

Χλωρότης. ητος. ἡ. uiriditas.

XN.

Χνάσματα. fragmenta placentarum, aut huiuſmodi ciborum, βρώματα.

Χνοάζω. μ. άσω. π. κα. pubeſco. Neut. abſol.

Χνόη. ης. ἡ. fiſtula in qua uoluitur axis, ubi ſunt infixi radij. Modiolum uocat Plinius. Item ſtrepitus pedum.

Χνόος. ν. ὁ. lanugo, puluis.

Χνοῦς. ῦ. ὁ. puluis, lanugo, ſordes.

Χνοώδης. ους. ὁ, ἡ. lanuginoſus.

Χνύ. particula metri cauſa addita.

XO.

Χόα. genus menſuræ, uel pila, uel uas ubi ponuntur libamina, congius.

Χοαί. inferiæ, ſacrificia, melicratum, oleum.

Χοάνα. τὰ. metalla.

Χοανεύω. fundo, χωνεύω.

Χοάνη. ἡ. forma in quam aliquid transfunditur.

Χόανος. ν. ὁ. fornax.

Χόαρ. τὸ. craſſum inteſtinum.

Χόες. feſtum apud Athenienſes in Nouembri agi ſolitum, quod ἀνθεστήρια quoq; uocari, à menſe ἀνθεστεῶνι accepto nomine, ſcribunt.

Χοῦς. ὁ, ἡ. congius.

Χοή. ῆς. ἡ. χόα.

Χοιάκ. December ab Aegyptijs dicitur.

Χοϊκός. ἡ. ὁ. terrenus.

Χοινίκη. modiolus rotæ, χνόη, σύριγξ.

Χοῖνιξ. κος. ἡ. ſemodius, ung demyboyſſeau. Item demenſum, cibus diurnus. Item pedicæ genus, ut craſſa & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur.

Χοινοσρόφος, uel χοινοσφόρος, ν. ὁ. funarius.

Χοιράς ἄδος. ἡ. ſaxum ſub mare nigrum, ali quantulum eminens, ut porcõ nanti ſimilis uideatur. Item gulæ tumor, ſtruma: ſcrofulas uocant. Dicuntur & χοιράδες.

Χοίρειος. ν. ὁ. porcinus.

Χοιρεάδες πέτραι. ſymplegades.

Χοίρειον. ν. τὸ. λικμαξ. porcellus lactens.

Χοιρείδιον. ου. τὸ. porcellus, & muliebre pudendum.

Χοιρίναι. αἱ. conchæ marinæ, quibus in iudi-

cijs etiam utebãtur Athenienſes, αἱ θαλάττιαι ψῆφοι.

Χοίριος. ου. ὁ. χοίρειος.

Χοιρογρύλλιος. ου. ὁ. echinus terreſtris, chærogryllus.

Χοιροθλίθριον. ου. xanthinus herba.

Χοιροθλίψ. libidinoſus. ἀπὸ χοίρου. Vnde rabula forenſis, κλοδικαστὴς. nam calculorum uice conchis marinis, quæ χοιρίναι dicuntur, utebantur.

Χοιροκομεῖον. uas textũ, in quo porcellos uinctos ſaginabant, ſiue pertica cui alligati porcelli paſcuntur, κεντρόν τι πλεκτὸν (ſcribit Heſychius) ὡς ὀρνιθοτροφεῖον.

Χοιροτρίβκος. ου. ſtruma porcaria.

Χοῖρος. ου. ὁ. porcus. Accipitur etiam pro mẽbro muliebri. Eſt & genus inſtrumenti.

Χοιροσφάγος. ſacrificus.

Χοιροτωλεῖν. porcum uendere, uel corpore quæſtum facere.

Χοισκός. ὁ. ὁ. terrenus.

Χολάς. άδος. ἡ. inteſtinum.

Χολάδες. αἱ. dicuntur inteſtina craſſa, quod in ea χολὴ fundatur, uel quaſi κοιλάδες.

Χολαίνω. claudico.

Χολάω. μ. άσω. π. ακα. iraſcor, germino, floreo. Neutrum abſol.

Χολή. ῆς. ἡ. fel, bilis tam flaua quàm atra, Galeno authore. Accipitur pro ira, quod nimirum iræ cauſa ſit flaua bilis.

Χολάδοχος. folliculus flauæ bilis, ex inferiori iecinoris parte caua dependens.

Χολημοσία. uomitio bilis.

Χόλικες. boum inteſtina, κοιλίαι, χολάδες.

Χολόν. φρες. amarum, felleum.

Χολόομαι. μ. όσομαι. π. ωμαι. iraſcor, moleſtè fero. Depon. datiuo iung.

Χολοποιός. ὁ. ὁ. χολάδης.

Χόλος. ου. ὁ. ira, aduerſus.

Χολοφάβινος, & Χολόφαβος. flauus ſiue uergens ad colorem auri.

Χολώδης. ους. ὁ, ἡ. iracundus, bilioſus, felleus.

Χολωτός. ὁ. ὁ. iratus.

Χονδρόχαντα.τὰ.ſpinam habentia:cartilaginea uocat Galenus.

Χονδρίζω.ſimilum facio.

Χονδρεῖον.uas teſtaceum,patina.

Χονδρίζειν.grumoſum eſſe.

Χονδριῶντες.in grumum denſiſcentes.

Χονδροκοπεῖον.genus piſtrini in quo alica frangitur.

Χόνδρος.ε.ὁ.cartilago, inteſtinũ ſtomachi, alica,granum,ueluti thus. Τὸς χόνδρους etiam uocant quod ex continuo aliquo ſeorſum concreuerit, & in ſale exigua fruſta, & quantum ſummis digitis in unum contractis capere aliquis poſſit.

Χονδρότυπος.ε.ὁ.cartilagineus.

Χόνος.uas æreum.

Χόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.iraſcor.Depon. datiuo iung.

Χοράγιον.ε.τὸ.locus unde omnia promuntur ad ludos neceſſaria,διδασκαλεῖον.

Χοράγος.ε.ὁ.χόρηγος.

Χορδάψας.morbus iliacus.

Χορδεύω.μ.εύσω.φ.ευκα.inchordo, implico, irretio,lædo,ſcindo.

Χορδή.ῆς.ἡ.inteſtinum,fides,chorda.

Χορδολογέω.fides deligo.

Χορέα.ας.ἡ.chorea,tripudium.

Χορεῖος.pes ſyllabis conſtans longa & breui: ſic dictus,quoniã in choreis celebris eſſet.

Χορευταί.ſunt qui chorum conficiunt, quos & ἀποκριτὰς Ariſtot.in Probl.inter φωνασκοῦντας numerat.

Χορεύω.μ.εύσω.φ.ευκα.tripudio, choreas duco.Neutrum abſol.

Χορηγέω.μ.ήσω.φ.κκα. ſuppedito, ſuppedito expenſas,præbeo,do,diſpono,conflo,habeo facultatem ad aliquid faciendum.Inde χορηγοῦμαι paſſiue,cui omnia ſuppeditant,& ſubminiſtrantur.

Χορηγία.ας.ἡ.contributio,commeatus,ſumptus,impenſa,ſuppeditatio, omnis expenſa uoluntaria, redemptura & munus ipſius choragi.Bud.in Com.

Χορηγός.ὁ.choragus,ut dixit Plaut. id eſt, princeps choreæ, ſuppeditator expenſarũ & inſtrumenti ludicri.Accipitur generaliter pro quocunq; ſuppeditatore & ſubminiſtrante.

Χόεια.inteſtina,edulia ex melle & lacte.

Χοεῖον.inuolucrum exterius quo fœtus in utero matris deuoluitur. Alij χωρίον perſcribunt.

Χοροβατῶ.ad choream ſiue cœtum eo.

Χοροδέκτης.ὁ.τὸ.χορῷ προεξάρχων.

Χοροεδόκος.ος.ὁ,ἡ.ſimilis ſecundis.

Χοροίτυπος.ὁ ἐν ᾧ χορῷ τύπτουσι τὴν γῆν, inter tripudiandum terram pedibus quatiens,& reſonans.

Χοροποιός.ε.ὁ.chori magiſter.

Χορός.ὁ.& Χοροσασία.ας.ἡ.tripudium, cœtus, chorus.

Χοροσάτης,& Χοροσατῶν.ὁ χοροδιδάσκαλος,ὁ χορῷ ἀρχων, καὶ κορυφαῖος,qui chorum ſymphoniacum docet,moderatur.

Χοροτυπία.ας.ἡ.chorus.

Χορτάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.fœno paſcor. Depon.abſol.

Χορτάω.μ.άσω.π.αχα.paſco,ſaturo. Actiu.

Χορτῶος.ueſtis genus craſſæ & uilloſæ.

Χορτάδιον.cremium,ſtipula.

Χόρτασμα.ατος.τὸ.fœnatio,pabulum.

Χορτοκοπῶν.pratum.

Χόρτος.ε.gramen,herba,fœnum,ſeptum.

Χορτώδης.accedens ad formam fœni, aut graminis.

Χοῦς.οῦ.agger, puluis, & feſtum quoddam Athenis.

Χοῦς.menſura Attica eſt capiens heminas octo.

Χόω.μ.ώσω.π.αχα.facio iraſci,peruiũ reddo

X P.

Χραιμαίω.iuuo,proſum.

Χραίνω.μ.ανῶ.π.σχα.polluo,ſordibus impleo.Auctii.accuſ.

Χρασμῶ. τὸ χραιμαίω,iuuo, cuſtodio, proſum.

Χραίω.τὸ κελεύω,iubeo,impero.

Χράομαι, χρῆσθαι.μ.ήσομαι.π.κμαι.utor.Varius & elegans huius uerbi uſus eſt,ut χρῆσθαι τύχῃ,proferre & habere fortunã. Et accipitur tam in malam partem, quàm in bonam,ut χρῆσθαι συμφορᾶις,& χρῆσθαι παρὸυσῃ εὐτυχίᾳ:quomodo & Cic. Off.2.de fortuna,Nam & cum proſpero, flatu eius utimur,ad optatos exitus prouehimur:& cũ reflauit,affligimur.Χρῆσθαί τινι,eſt aliquo uti, hoc eſt συλῶ, σωμιρεύειν. Iſæ.υνίσθ' ἁμῖν. Sic Cicero pro Cluen.Vti tali matre noluit. Χρῆσθαι τῷ ἀνθρώπῳ,ſtatuere de homine,hoc eſt uel beneficio,uel pœna afficere:& additur accuſatiuus ὅτι.Demoſthen.ἐμοὶ μὴ χρήσασθαι ὅτι βέλτιστα.Sed Plato aliter uſus eſt in Sym. οὐκ ἔχω,ὅτι χρήσομαι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ. Neſcio quomodo uti eius doctrina debeã:uel, quomodo ex eius doctrina commoda mea comparem.Demoſthen.μηδενὶ μηδ' ἡτιοῦν χρῆται, Cum nullo ciuili animo agit, Nulli ſe ciuilem exhibet.Dici autẽ poteſt,χρῆσθαι ὅτι βέλομαι, & ὅτι ἂν βέλωμαι:& de præt.ὅτι βουλοίμην ἐχρώμην. Additur etiam & alius quiuis accuſatiuus,quã ὅτι,uel τί,Demoſth.contra Philip.ἃ μὴν ὅν χρήσεται καὶ ποτε τῇ δυνάμει παρὰ τὸν καιρὸν.Plut.διὰ τοῦτο καὶ κατανοεῖν μικρὸν χρήσασθαι ἄξιον σπουδῆς πομπήιον, Quæ cauſa fuit,ut nullam curationem Catoni Pompeius mandarit,quæ magnopere illi cordi eſſe deberet. Eo modo & pro reſpondere aliquando ponitur. Plato in Phæd. πάνυ θαυμαστὸν ὅτι τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτῷ,Neminem utiq; futurum exiſtimabam,qui ei reſpondere poſſet. Et in Gorg.εἰτί ἔχεις χρῆσθαι,χρῶ,Si habes quod reſpondeas,reſponde. Idem in Philebo cum datiuo & accuſatiuo iunxit, τούτῳ δὴ τῷ σκίψει τόδε χρησόμεθα,Ad hũc modum,uel ad hoc utemur,Χρῆσθαι ἑαυτῷ καλῶς,honeſte ſe habere,honeſte uiuere & compoſite, Ariſtot. Polit.5. Οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ, pro incertus ſum quid agam,Plat.in Gorg. Aliquando χρῆσθαι eſt expendere,conſumere. Aliquando interrogare,oraculum petere. Aliquando reſiſtere, interficere. Budæus Commentarijs.

Χραύω.μ.αύσω.π.αυγα.ferio,exulcero λύω

δω. Item incido,ſculpo,ξέω. Item appropinquo.Actiu.accuſ.

Χράω,χρήσω.μ.ήσω.π.κκα.ἄω τὸ κίχρημι,accommodo,mutuo,δανείζω. Vnde ὁ κιχρὰς, qui utendum dedit:& ὁ κιχράμενος,qui utẽdũ rogauit:& τὰ χρησθέντα,res accommodatæ,pecuniæ mutuæ. Aliquando ſignificat oraculum dare,uaticinari. Aliquando cum impetu inuadere,interficere, ἀναιρεῖν.Neut.accuſ.

Χραγωγός.qui debitorem in ius rapit alterius nomine.

Χρεία.ας.ἡ.indigentia,uſus,neceſsitas,res, negotium,miniſterium. Vnde χρείαν ἔχω, indigeo,opus eſt mihi,opus habeo uſu habeo,dixit Gellius.

Χρέη.indigentia.

Χρέος.ους.τὸ.debitum,opportunum,neceſsitas,utilis.

Χρεὼ,Ionicè.ἡ χρεία.

Χρέω.μ.χρήσω.uaticinor.Et χρέαν(ut ſcribit Suid.)τύπτειν.

Χρεώδης.ους.ὁ,ἡ.utilis.

Χρεῶδες ἐστὶν.ex uſu eſſe,id eſt utile eſſe.

Χρέων.οντος.uaticinans.

Χρεμετάω,& Χρεμετίζω.μ.ίσω.π.ικα.hinnio, ore ſonitum edo.

Χρεμετισμὸς.ὁ.hinnitus.

Χρεμετιστικόν.ὁ.τὸ.hinnibile.

Χρίμπτομαι.ſcreo.

Χρίμπτω.appropinquo,incido,ungo.

Χρίμψ.ὁος.chronus nomen piſcis.

Χρονοκοπέω.μ.ήσω.π.κκα.decoquo,id eſt aufugio propter æs alienum,fraudo debitores. Neutrum abſol.

Χρονοκοπία.ας.ἡ.decoctio.

Χρονοκοπίδης.ε.ὁ.& Χρονοκόπος.ε.ὁ.decoctor.

Χρονοκοπῶμαι.debito fraudor,decocta ſcilicet pecunia.

Χρονοντέω.æs alienum ſoluere.

Χρόνος.ε.ὁ.& Χρέος.ους.debitum, æs alienum, mutuum.

Item χρέος,pro χρεία,uſus,neceſsitas,oraculum.

Χρεῦμα.ατος.τὸ.fluctus.

Χρέω pro χρῶ Dorice.uaticinor.

Χρειὼ.necessitas,χρεώ.

Χρεών.fatale decretũ,opus,decorum,utile,debitum.

Χρεῶν.ῶ.τὸ.&

Χρεῶς,τοῦ χρεῶ,Atticè pro χρέως.debitum,opportunum. χρεῶν ἀποκοπαὶ sunt nouæ tabulæ,quasi æris alieni decisiones,quæ etiam σεισάχθεια dicitur,quasi onus excussum.Huic similis est χρεωκοπία.

Χρεωστέω.μ.ήσω.π.ηκα.debeo. Actiuum.

Χρεωστῶ.idem.

Χρεωστής.οῦ.ὁ.&

Χρεωφειλέτης.ου.ὁ.debitor.

Χρή.oportet & conuenit,decet.sed χρῆ,uaticinatur.

Χρήζω.μ.ήσω.π.ηκα.uolo,mutuo,cum accusatiuo:uel indigeo,cum genitiuo.

Χρηίζω.μ.ίσω.π.ίκα.indigeo. Neutr.genit.

Χρῆμα,ατος.τὸ.res,negotium. Dicitur etiam quasi ἀντὶ τοῦ μεγέθους καὶ θαύματος per genitiuum,ut χρῆμα νοῦ,χρῆμα φρονήσεως.Xenoph.καταβάσῃ πλὴν ἔλαφον καλόντι χρῆμα καὶ μέγα:quasi rem pulcherrimam & præstantissimam. Cum autem ad forum refertur,tunc χρημάτων appellatione tam mobilia,quàm immobilia cõtinentur,huiusq; significatio tam latè patet quã pecuniæ apud Iurisconsultos:ita ut etiam corpora significet,atq; eo amplius.χρήματα enim sunt οὐσία,κτήματα,βοσκήματα:census denique & facultates,opes,bona,et fortunæ,id est τὰ ὑπάρχοντα,τὰ ὄντα,hac significatione significantur:παρὰ τὸ χρήσιμα εἶν,ut docet Xenoph.in principio Oecon.

Sic Cic.in Ver.act.3. pecuniam posuit pro hæreditate,aut pro omnibus rebus quæ erant in hæreditate,mobilibus scilicet atque immobilibus. Demosth.πρὸς πλὴν κληρ.pro mercibus posuit,ἀνταγοράζειν πολλὰ χρήματα.Bud.Com.

Χρηματίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.lucror,quæstum conflo,pecunias uel tributa exigo,diues sum.Vnde κεχρηματισμένος ἀνὴρ,qui locupletatus est,& quæstus uberes fecit.

Item colloquor,ὁμιλῶ περί τινων μεγάλων.Depon.accus.Bud.Com.

Χρηματίζω.μ.ίσω.π.ικα.ius dico,rebus explicandis constituendis q̃ uaco,ut magistratus solet.ἀπὸ τῶν χρημάτων.Lucian.ἐπὰ ὁ Ζεὺς ἱκανῶς τοῖς ἐνθάδε κεχρημάτικε,cũ Iupiter hominum uotis uacauit,& de ijs statuit.Inde & pro referre ad populum ponitur,uel senatum,& ugere cum populo.Est etiam responsa dare legationibus,& κοινολογεῖσθαι,Diodoro,& Plut.in Cæs.Gregor.Ἕτερος δὲ αὖθις ὀνομάζει ὁ θεὸς μαντικῇ χρηματίζων ἐπὶ τῆς ὄρους. Est etiam appellare aliquem,hoc est compellare & alloqui,agere cum aliquo de negotio & uerba facere,Dinarcho. Ponitur etiam pro nuncupari & appellari,& ὀνομάζεσθαι,Plut.in Anton.& Luc.in Act.11. ἐγένετο δὲ χρηματίσαι πρῶτον,&c. Item tributa cogo,pecunias colligo. Actiu.accus.Bud.Com.

Χρηματικός.ἡ.ὁ.pecuniarius,diues & copiosus,Plutarcho.

Χρημάτισις.coactio pecuniæ.

Χρηματισμός.ὁ.ὁ.quæstus,lucrum,responsum diuinum,uel mandatum,oraculum.

Est etiam postulatio,& relatio ad populum,quando ad eum aliquid referimus.

Et responsum magistratuum,& iudex cum ius reddentium.

Χρηματιστήριον.ου.τὸ.officina numularia.

Χρηματιστής.ὁ.ὁ.quæstor pecuniarum. Et ὁ ἐπὶ τόρον τῶν χρημάτων ἀγχιστὸς καὶ ἐμπορος. Xenoph.ἀνὴρ χρηματιστὴν, dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negotiatore utitur.

Χρηματιστικὴ τέχνη.ars quæstuaria.

Χρηματιστικός.ἡ.ὁ.lucro uacans.

Χρηματοποιόν.lucrosum,quæstuosum.

Χρῆν & ἐχρῆν.ἀντὶ τοῦ χρή.

Χρῆναι.oportere.

Χρῆσαι.uide χράω.

Χρῆσθαι.uide χράομαι.

Χρησιμεύω.μ.εύσω.utilis sum Cyril χρυσὸν μυσαι ἀς πλὴν δημιουργίαν.

Χρήσιμος.ου.ὁ.pretiosus,ut ilis.

Χρῆσις.ιος.ἡ.usus.

Χρησμολογία.ας.ἡ.oraculum.

Χρησμολόγος.ὁ.ὁ.fatidicus,oraculorum interpres.

Χρησμολογῶ.uaticinor.

Χρησμός.ὁ.ὁ.oraculum,responsum quod redditur à numine aliquo petentibus. Sed Hieronymus putat χρησμὸν dici,quoties deus per se respondet.

Χρησμοσύνη.indigentia,paupertas.

Χρησμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα.uaticinor,do responsum,oraculum reddo.Neutr.absol.

Χρησμῳδημα.ατος.τὸ.&

Χρησμῳδία.ας.ἡ.oraculum,uaticinium.

Χρησμῳδός.ὁ.ὁ.fortilegus,ariolus.

Χρῆσσα,Doricè pro χρή.oportet.

Χρηστέον.utendum.

Χρηστήριον.qui dat oracula.

Χρηστηριάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.peto responsum.Depon.absol.

Χρηστήριον.τὸ.oraculum,locus uaticinij.

Χρήστης.ὁ.ὁ.fœnerator,creditor,uel etiam debitor.

Χρηστογραφία.ας.ἡ.artificium pingendi.

Χρηστολογία.ἡ.blandiloquentia.

Χρηστολόγος.blandus uerbis,re non item,qui uerborũ comitate frustratur postulatores.

Χρηστοήθης.ους.ὁ.qui est probis moribus.

Χρηστός.ἡ.ὁ.bonus,utilis,frugi,suauis,placidus,comis,benignus,facilis,cõmodus,humanus. Apud Lucia.χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ φάσματι,alto grauissimoq; uulnere.

Χρηστότης.ητ.benignitas,utilitas,probitas.

Χρηστουργία.bonum opus.

Χρηστοφιλία.ας.ἡ.bonorũ gratia & amicitia.

Χρηστόφιλος.ὁ.qui habet bonos amicos.

Χρήσφορος.ὁ.ὁ.uates.

Χρηστῶς.rectè,utiliter.

Χρῆται,Atticè pro χρᾶται.

Χρία.formicarum domicilium.

Χρίμπτω.μ.ψω.appropinquo,fulcio,nitor,eũcio,ungo,obuio.

Χρίσις.ιος.ἡ.unctio.

Χρῖσμα.ατος.τὸ.unguentum,unctio.

Χρισόμαχος.ὁ.ὁ.hæreticus.

Χριστός.ὁ.ὁ.Christus,& unctus adiectiuè.

Χρίω.μ.ίσω.π.ικα.lino,ungo.Actiu.accus.

Χρόα,& adiectione ι,χροιὰ,Doricè.ας.ἡ.color. Est item accusatiuus à χρώς.

Χροανθὴς.lucidus,nitidus.

Χροΐζω.cutim tangere.

Χρόμαδος.ὁ.ὁ.strepitus,stridor dentium,maxillarum & dentium collisio.

Χρόμη.hinnitus,impetus,audacia.

Χρόμις.piscis quidam.

Χρόμος.hinnitus.

Χρονιαῖος.ὁ.ὁ.diuturnus.

Χρονίζομαι,&

Χρονίζω.μ.ίσω.π.ικα.duro longo tempore,inueteraſco,perseuero,Aristot.Ethicor.9. Est etiam tardo,moror,& tardius uenio,Hippocr.Neutr.absol.Bud.Com.

Χρονικός.ἡ.ὁ.temporalis,temporarius. Et τὰ χρονικά,obseruationes temporum.Latini annales uocant,cum digesta temporibus recensentur.

Χρόνιος.ὁ.ὁ.diuturnus,tardus.

Χρονιώτερος.diuturnior,longior.

Χρονίως.longo tempore.

Χρόνος.ὁ.ὁ.tempus.Est propriè χρόνος,quoties de genere,modo,spatio ue tẽporis agitur,ueluti seculũ,annus,mẽsis,dies,hora.

Χρονογραφία.temporum descriptio.

Χρονόγραφος.annalium scriptor.

Χρονολήρος.ætate desipiens.

Χρονοτριβέω.μ.ήσω.π.ηκα.tempus tero.Neutr.

Χρόνῳ.tandem.

Χρόνῳ ὕστερον.post breui tempore.

Χρόνῳ ὑστερον.aliquanto post tempore.

Χρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.coloro.Depon.

Χρυσίζω.orno,κοσμῶ.

Χρυσαλλίδες.chrysallides quasi aureliæ,animalia quædam.

Χρύσμινος.aurea arena.

Χρυσαμοιβός.mensarius,campsor.

Χρυσάμπυξ.υκος.ὁ.habens auream habenã,uel frænum aureum,uel mitram.

Χρυσάνθεμον.τὸ.herbæ genus.

Χρυσάορος.ὁ.ὁ.χρυσάωρ.

Χρυσαυγέω.radio ut aurũ,fulgeo.unde

Χρυσαυγοῦντα uocãt ἀστράπτοντα,uel σιλβοντα.

Χρυσάωρ.ορος.ὁ.gerens ensem aureum.
Χρυσεος.ε.ὁ.aureus.
Χρυσελεφάντινος.ἡ.ὁν.ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος.auro, ebore, electro facti clypei. Dictio est poëtica.
Χρυσόδετος.ε.ὁ.in auro ligatus.
Χρύσιος.ε.ὁ.aureus.
Χρυσοκλάκατος.ε.ὁ.habēs aureas sagittas, uel telum aureum. Nam κλακάτη sagitta est.
Χρυσόκλαστος.ex auro ductus, ex auro confectus.
Χρυσόνιος.χρυσίνιος.
Χρυσοπλάσιον.ε.τὸ.aurulum.
Χρυσοῖδες.aureæ crepidæ, aut phialæ.
Χρυσίζω.accipio aurum, in auri colorem reclino, aurum repræsento.
Χρυσίνιος.ε.ὁ.habens auratas habenas.
Χρυσίον.ε.τὸ.aurum, pudendum puerile.
Χρυσίς.uide χρυσίδιον.
Χρυσίτις.ιδος.ἡ.terra ubi sunt minuta frusta auri, auri spuma, & lapis Lydius quo aurum exploratur, ramentum auri, id est aurea arena.
Χρυσαβαφὴς.ὁ.auratus.
Χρυσόγαιον.habens solum aureum.
Χρυσοδάδαλον.τὸ.pretiosum, ex auro fabre factum.
Χρυσοδακτύλιος.ε.ὁ.aureum gestans annulum.
Χρυσόδετος.ε.ὁ.auro ligatus.
Χρυσοειδὴς.ἐος.ὁ,ἡ.auro similis, fuluus.
Χρυσοιψκτεῖον.fornax est siue alueus, in quo aurum conflatur ac funditur.
Χρυσόθρονος.aureum thronum habens.
Χρυσόκαρπος.species hederæ, ab aureo acinorum colore.
Χρυσοκέρασος.qui habet aurea cornua.
Χρυσοκόλλα.chrysocolla, color uiridis, quasi auriglutinum, & ferculi genus è lini semine ac melle.
Χρυσοκόμη.herba est.
Χρυσολάχανον.ε.τὸ.atriplex.
Χρυσόλοπος.squamis aureis tectus.
Χρυσόμαλλον.aureum uellus habens.
Χρυσομηλολόνθιον.animaculum quoddam scarabeo simile, coloris aurei.
Χρυσόνωτος.ε.ὁ.habens terga aurea.

Χρυσόος, uel contractè χρυσοῦς.ε.ὁ.aureus.
Χρυσοπάρυφος.ε.auro contextus.
Χρυσόμαστος.ε.auro interspersus, intertextus, auratus.
Χρυσοπλύσιον.lauandi auri officina.
Χρυσόπολις.emporium Chalcidoniæ.
Χρυσόπρωρον.inaurata prora.
Χρυσόος.ε.aureus.
Χρυσόῤῥαπις.ιος.ἡ.habens baculum aureum uel ῥαπίδας, id est crepidas aureas.
Χρυσοῦς.ῆ.ὁ.aureum.
Χρυσόστομος.ε,ὁ.habens os aureum.
Χρυσότευκτος.ex auro fabrefactus.
Χρυσοτόρευτα.τὰ.uasa aurea sculpta, κοσόγλυφα.
Χρυσουργεῖον.τὸ τὸν χρυσὸν ὀρύττειν, καὶ μεταπλύδειν.
Χρυσοῦφὴς.οἱ.auro intexti.
Χρυσοφανὴς.ἐος.ὁ, ἡ.auratus desuper, auro intertextus.
Χρυσοφορεία.auri gestatio ad pompā hominū
Χρυσοφόρον.electrum, ab auri colore quem habet.
Χρυσοφόρος.ε.ὁ.aurifer.
Χρυσόφρυς.aurata genus piscis.
Χρυσόφυλαξ.custos auri.
Χρυσοχάλινος.auro infrænatus, & de sole dicitur.
Χρυσοχοέω.μ.ήσω.π.ηκα.aurum fundo, id est conflo. Neut. absol.
Χρυσοχονεῖον.τὸ χρυσοιψκτεῖον.
Χρυσοχόος.ε.ὁ.aurifex.
Χρυσόω.μ.ώσω.π.ωκα.inauro. Actiu. accus.
Χρύσωμα.ατος.τὸ.res aurea, uas.
Χρῴζω.μ.ίσω.π.ικα.coloro, appropinquo, cutim tango. Actiu. accus.
Χρῶμα.ατος.τὸ.color, nitor, cutis. Et χρώματα καὶ κτήματα τῶν τεχνῶν, ornamenta & lumina artiū. Colores etiam Latini dicunt. Est etiam pars musicæ ex tribus, quibus tota conficitur musica, diatono, chromate, et harmonia.
Χρωματίζω.μ.ίσω.π.ιστ.τὸ χρωννύω.
Χρωματικὰ.τὰ.ante tempus Marsiæ erant omnia musica.
Χρωματισμός.ῦ.ὁ.coloratio.

Χρωννύω.

Χρωννύω.coloro. Actii. accus.
Χρώς.ωτός.ὁ.corpus.
Χρώς.οός.ὁ.corpus, color, cutis. Apud Lucianum χρῶ cuti, sæpe pro χροΐ.
Χρωστὴρ.ὁ χρωματίζων, colorans, infector.
Χρωτίζομαι.appropinquo, applico, coloror.

Χυδαῖος.ε.ὁ.uilis, uulgaris, abundans, cumulatio.
Χύδδω.fusim, abundè, sparsim, passim, uulgò, temerè, uniuersim.
Χυλίζω.succum elicio.
Χύλισμα.τὸ.liquamentum.
Χυλός.ῦ.ὁ.succus.
Χῦμα.ατος.τὸ.latitudo, copia, fluxus.
Χύμι.μ.ύσω.π.υκα.fundo. Neutr. accus.
Χυμός.ῦ.ὁ.humor, succus, condimentum, gustus. Hoc uocabulo medici tanquam Latino utuntur.
Χυρβάζω.μ.άσω.π.ακα.tripudio, σκιρτῶ.
Χυρβοίδια.τὰ.porcelli.
Χύσις.ιος.ἡ.fusio.
Χῶμα.ατος.τὸ.terra quæ infunditur mortuorum sepulchris, cumulus, agger.
Χυτλάζειν.diffundere, propriè miscere oleū aquæ, κνύζειν, ungere.
Χύτλον.ε.τὸ.uas olearium, oleum cum aqua mixtum. Item lustratio, Hom. exequiæ.
Χυτλόω.μ.ώσω.π.ωκα.ungo, abstergo sordes, lauo.
Χυτὸν ἄργυρον.argentum uiuum.
Χυτός.ῆ.ὁ.fusus, fusilis, liquidus. Et χυτοὶ, fusanei pisces, qui fusim retibus capiūtur.
Χύτρα.ας.ἡ.olla.
Χυτρᾶος.testaceus.
Χυτρεῖον.τὸ.locus ubi ollæ seruantur.
Χυτρεύς.έος.ὁ.figulus.
Χυτρίδιον.ε.τὸ.ollula. & menjura quædam.
Χυτρίζειν.in ollam ponere.
Χυτρίνδα.ας.ὁ.conuiualis ludus.
Χύτροι.festum erat Athenis, quod eodem die agebatur quo χόες, in quo omnis generis semina in olla elixa Baccho & Mercurio offerebant. Agebatur uero decimatertia nouembris die. uide Suidam. Est & nomen urbis in Cypro.

Χύτρος.ε.ὁ.olla, χῶμα.
Χυτρόποδες.οἱ.sustentacula ollarum, ollæ cū pedibus, foci. Hebræi cirim uocant.
Χύω.μ.ύσω.π.υκα.fundo. Vnde ἀφροδίσια κεχυμένοι, dicitur in uenerem effusus. Actii. accus.

Χῶ.Dionys. lib. ι. ἐχώθη, repletum est.
Χωκορτή.ῆς.malua hortensis.
Χωλαβίω.μ.άσω.π.ηκα.tumultuor.
Χωλαίνω.μ.ανῶ.claudico. Neutrum absol.
Χωλύω.μ.ύσω.π.υκα. idem, mutilo, claudum reddo.
Χωλός.ῆ.ὁ.claudus, manens, hoc est τὰς χεῖρας πεπηρωμένος. Ponitur pro imperfecto, ut mancus apud Latinos.
Χωλότης.ητος.ἡ.claudicatio.
Χῶμα.ατος.τὸ.agger terra aggesta factus, cumulus terræ uel lapidum. His aliquando Nilus coërcebatur. Plin. uocat moles. Item uallum, tumulus, ripa.
Χωμάτιον.ε.τὸ.aggellus.
Χῶμος.ε.χῶμα.
Χωνεία.ας.ἡ.
Χωνεῖον.ε.ι.
Χωνευτήριον.ε.τὸ.fornax.
Χωνευτὴς.ῆ.ὁ.conflator.
Χωνευτός.ῆ.ὁ.conflatilis.
Χωνεύω.μ.εύσω.π.ευκα. conflo. Neutr. absol.
Χώνη.ης.ἡ.infundibulum.
Χωννύω.μ.ύσω.π.υκα. obruo aggere. Actiu.
Χῶνος.agger, collis.
Χώομαι.iracor, σκύζομαι.
Χώρα.ας.ἡ.regio, ciuitas. Vtuntur eo uocabulo Græci, quemadmodum loci Latini. Vnde κατὰ χώραν ἐᾶν ὡς ἔχει, loco nō mouere, non attingere. Κατὰ χώραν μένειν, in loco, uel in sua classe manere, in sua sorte acquiescere. Isocrat. ταῦτά δὲ κατὰ χώραν μένει, rata manent, & intacta. Κατὰ χώραν ἔχειν ἕκαστα, suo quidq; loco positum est. Ἔξω κατὰ χώραν, resistam hic & immorabor. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, loco suo positum esse, hoc est, digestum esse, & compositum esse. cui opponitur ὅπως ἔτυχε, id est temerè. Χώραν ἔχειν ἀπεῖναι, locū

relinquere, & liberum seruare atque integrum. Bud. Com.

Χώρα.ας. spatiorum modi.

Χώραυλος.ὁ ἐπὶ χώραν δι' αὐλοῦ.

Χωραῦλιον.ου.τὸ. ager sationalis.

Χωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. sum capax, capio, percipio. Item cedo, procedo, progredior, ut ὑπεῖκε χωρεῖν τῇ ἀληθείᾳ, cōferre pedem cum ueritate, propius accedere ad ueritatem. Neutr. Ponitur impersonaliter apud Arist. Histor. 9. καὶ τὰς κηφήνας ἀποπτείνουσιν, ὅταν μηκέτι τὰ κηρία χωρῇ αὐτάς ἐργαζομένας, Cum iam locus non est. ὅταν χώρα ἐκ ᾖ, cum iam ipsis opificibus locus capax non est opificij, hoc est ὅταν μηκέτι τὰ κηρία χωρῇ τὸ μέλι. Bud. Com.

Χώρημα.ατος.τὸ. alueus.

Χώρησις.ιος.ἡ. capacitas, secessus.

Χωρητικός.ἡ.ὁ. capax.

Χώρια.τὰ. præsidia, loca munita.

Χωριάζω.μ.άσω.π.ακα. rusticor. Neut. absol.

Χωραμός. arca, cista.

Χωρίδιον.ου.τὸ. agellus, prædiolum.

Χωρίζομαι, &

Χωρίζω.μ.ίσω.π.ικα. separo, secerno, regredior. Ioseph. libro 1. ἀπὸ τῆς πόλεως χωρίζεται. Actiu. accus.

Χωρικός.ἡ.ὁ. rusticus.

Χωρίον.ου.τὸ. ager, locus, regio, prædium, uilla, fundum, spatium. Item prosecundis, id est membrana illa, qua partus obuolutus utero prodit. Alij χορίον cum o scribunt. Sic dictum, quia χώρημα, id est spatium & locus fœtui dat.

Χωρίς. sine, seorsum, separatim. genitiuo iungitur. & procul sine casu. χωρὶς ἃ μὴ τόδε, uel χωρὶς ἃ τόδε, hoc excepto.

Χωρισμός.ἡ.ὁ. separatio.

Χωριστός.ἡ.ὁ. separabilis. τὰ χώριστα, abstracta.

Χωρίτης.ου.ὁ. agrestis, ὁδηγός.

Χωρίτις.ι. indigena, uillica.

Χωροβατῶ. in loco aliquo circumire.

Χωρονομέω.μ.ήσω.π. ηκα. irascor, ὀργίζομαι.

Χῶρος.ου.ὁ. locus, ager, spatium.

Χωροφυλέω. loco detentus.

Χωροφύλαξ.ακος.ὁ. saltuarius.

Χάω. contristo, molesto, irascor.

Ψ Α.

Ἄγιον.ου.τὸ. obliquũ, πλάγιον, λοξὸν, ἐπικεκλιμένον.

Ψαθαρός, &

Ψαθυρός.ἡ.ὁ. putris, arenidus, arenulentus, friabilis, infirmus, imbecillis.

Ψαθῶμαι.κύνθαν, ψηλαφᾶν, contrectare turpiter, masturbare.

Ψαθαρός.ἡ.ὁ. tener, delicatus. Item putris, fragilis, aridus, sicut ψαθυρός.

Ψαθυρός.ἡ.ὁ. idem quod ψαθυρός.

Ψαθρός.ἡ.ὁ. planus, læuigatus, tenuis, subtilis, splendidus.

Ψακάζω. roro, aspergo.

Ψάκαλον.ου.τὸ. agnus.

Ψάρω.μ.αρῶ. accelero, innato, attingo, ἀδύνῶς τι ποιῶ. Neutr. absol.

Ψαυσός.ἡ.ὁ. placenta, libum, farina cum oleo cocta.

Ψάκαλον. idem quod ἔμβρυον aliquando, & infans nuper editus. Vnde apud Sophoclem ψακάλωχοι uocantur matres.

Ψακάς. gutta, stilla, &

Ψακάζω. aspergo.

Ψαλάσσω. attrecto, τιτύσσω, ψηλαφῶ, κινῶ, ψαύω, ψάσσω.

Ψαλίς. ίδος.ἡ. forfex, acus, fornix, telum, impetus.

Ψάλιον. ornamentum equi, annulus, frænum, armilla.

Ψάλλω.μ.αλῶ.π.αλκα. canto, pulso.

Ψάλλομαι ἐγὼ, pro ἀκροῶμαι τοῦ ψάλτου. Actiu. accus.

Ψαλμία. tibicinæ.

Ψαλμός.οῦ.ὁ. psalmus, cantus, citharæ pulsatio.

Ψαλμῳδός, &

Ψαλτήρ, &

Ψάλτης.ου.ὁ. psaltes, cantor.

Ψαλτιγξ.γος. cithara, aliâs ψαλτιξ.

Ψαλτός.ἡ.ὁ. cantabilis.

Ψαλτρια.ας.ἡ. fidicina.

Ψαλυξ. scintilla.

Ψάμαθος.ου.ὁ. arena. Accipitur pro ipso litore apud Sophoclem.

Ψαμαθώδης.ους.ὁ, ἡ. arenosus,

Ψαμίς.ίδος. fornix. Accipitur & pro aquæductu.

Ψαμμοκόσια.τὰ. arenarum numerũ æquantia, hoc est innumera.

Ψάμμος.ου.ὁ. arena, sabulum, ἄμμος.

Ψανισμός. nausea.

Ψαρις. auis quædam, passer, & genus triremis.

Ψαρός.ἡ.ὁ. uelox. ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. Est etiam coloris species, ποικίλος. unde & ψαρὸς ἵππος, ὁ ἀπὸ χρώματος οὕτως.

Ψαῦλαθμαι. idem est quod ψαθῶμαι.

Ψαυκροπόδης. uelox. Epitheton equi, quod summis tantum pedibus inter cursum tangat terram.

Ψαυκρός.ἡ.ὁ. celer, leuis, tenuis, delicatus. ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν.

Ψαυσόν. attactum.

Ψαύω.μ.αύσω.π.αυκα. tango, palpo, stringo.

Ψαφαξ. calculus apud Aeoles, qui lingua communi ψῆφος dicitur.

Ψαφαρός.οὐ.ὁ, ἡ. tenuis, imbecillis, friabilis, cano situ obductus, mali coloris, obscurus, ψαλαρός.

Ψαφιγξ. pro ψῆφος. calculus, quemadmodum λαδιγξ lapis, pro λαδας.

Ψαφοεία.ας.ἡ. fragilitas quæ fit squalore.

Ψάω.μ.ήσω.π.ηκα. rado, planum facio siue corrigo. Actii. accus.

Ψ Ε.

Ψε, pro σφὲ σφε. ipsas Doricè.

Ψέγμα.ατος.τὸ. uituperium.

Ψέγος. sepulchrum.

Ψέγω.μ.έξω.π.εχα. uitupero, carpo, improbo, culpo. Actii. accus.

Ψεδνός.οῦ.ὁ. rarus, rarus capillis & impexis, tenuis, caluus.

Ψέδω. curo, curam gero.

Ψέρω.μ.ψῶ. corrumpo.

Ψηλομύοι. madefacti.

Ψηκάζω. stillo, guttatim defluo.

Ψηκάς.άδος. ἡ. aspersio illa ac uelut irroratio, quoties minutissimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori simillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, sicut aurum inter arenam. Ψηκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conspergunt.

Ψηκτός.οῦ.ὁ. uituperabilis.

Ψηλάομαι.μιλῶμαι.π.ισμαι. &

Ψηλάω.μ.ήσω.π.ηκα. τὸ ψῆσθαι. Bud. Com.

Ψήλιον.ου.τὸ. armilla, fræni pars est iuxta mentum.

Ψήλισμα.ατος.τὸ. balbuties.

Ψήλομαι.τὸ ψῆσθαι.

Ψηλός.οῦ.ὁ. qui literam aliquam aut syllabam in pronuntiatione eximit, balbutiës, balbus.

Ψηλότης.τητος. hoc ipsum uitium.

Ψήσω. balbutio, dictiones non bene pronuntio, malè loquor. Accipitur pro nugor, blatero & absurdè loquor.

Ψυδακώδης.ους.ὁ. aspersio illa ac uelut irroratio, quoties minutissimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori simillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, sicut aurum inter arenam. Ψηκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conspergunt.

Ψυκτός.οῦ.ὁ. uituperabilis.

Ψυλλόμαι.μιλῶμαι.π.ισμαι. &

Ψυλλίζω.μ.ίσω.π.ικα. τὸ ψῆσθαι. Bud. Com.

Ψύλλιον.ου.τὸ. armilla, fræni pars est iuxta mentum.

Ψύλλισμα.ατος.τὸ. balbuties.

Ψύλλομαι.τὸ ψῆσθαι.

Ψυλλός.οῦ.ὁ. qui literam aliquam aut syllabam in pronuntiatione eximit, balbutiës, balbus.

Ψυλλότης.τητος. hoc ipsum uitium.

Ψύλλω. balbutio, dictiones non bene pronuntio, malè loquor. Accipitur pro nugor, blatero & absurdè loquor.

Ψυδακώδης.ους.ὁ. aspersio illa ac uelut irroratio, quoties minutissimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori simillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, sicut aurum inter arenam. Ψηκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conspergunt.

Ψυκτός.οῦ.ὁ. uituperabilis.

Ψυλλόμαι.μιλῶμαι.π.ισμαι. &

Ψυλλίζω.μ.ίσω.π.ικα. τὸ ψῆσθαι. Bud. Com.

Ψύλλιον.ου.τὸ. armilla, fræni pars est iuxta mentum.

Ψύλλισμα.ατος.τὸ. balbuties.

Ψύλλομαι.τὸ ψῆσθαι.

Ψυλλός.οῦ.ὁ. qui literam aliquam aut syllabam in pronuntiatione eximit, balbutiës, balbus.

Ψυλλότης.τητος. hoc ipsum uitium.

Ψύλλω. balbutio, dictiones non bene pronuntio, malè loquor. Accipitur pro nugor, blatero & absurdè loquor.

Ψυδακώδης.ους.ὁ. aspersio illa ac uelut irroratio, quoties minutissimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori simillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, sicut aurum inter arenam. Ψηκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conspergunt.

Ψυκτός.οῦ.ὁ. uituperabilis.

Ψυλλόμαι.μιλῶμαι.π.ισμαι. &

Ψυλλίζω.μ.ίσω.π.ικα. τὸ ψῆσθαι. Bud. Com.

Ψύλλιον.ου.τὸ. armilla, fræni pars est iuxta mentum.

Ψύλλισμα.ατος.τὸ. balbuties.

Ψύλλομαι.τὸ ψῆσθαι.

Ψυλλός.οῦ.ὁ. qui literam aliquam aut syllabam in pronuntiatione eximit, balbutiës, balbus.

Ψυλλότης.τητος. hoc ipsum uitium.

Ψύλλω. balbutio, dictiones non bene pronuntio, malè loquor. Accipitur pro nugor, blatero & absurdè loquor.

Ψυδακώδης.ους.ὁ. aspersio illa ac uelut irroratio, quoties minutissimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori simillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, sicut aurum inter arenam. Ψηκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conspergunt.

Ψυκτός.οῦ.ὁ. uituperabilis.

Ψυλλόμαι.μιλῶμαι.π.ισμαι. &

Ψυλλίζω.μ.ίσω.π.ικα. τὸ ψῆσθαι. Bud. Com.

Ψύλλιον.ου.τὸ. armilla, fræni pars est iuxta mentum.

Ψύλλισμα.ατος.τὸ. balbuties.

Ψύλλομαι.τὸ ψῆσθαι.

Ψυλλός.οῦ.ὁ. qui literam aliquam aut syllabam in pronuntiatione eximit, balbutiës, balbus.

Ψυλλότης.τητος. hoc ipsum uitium.

Ψύλλω. balbutio, dictiones non bene pronuntio, malè loquor. Accipitur pro nugor, blatero & absurdè loquor.

tiph. de falso testimonio dixit: sic emêtitus est, de uanI quo dicitur, & ementita auspicia per Græcorum imitationem apud Ciceronem in Anton. Ψεύδομαί σε etiam dicunt pro fallo, frustror, & ludificor. Ψεύδομαι τἀληθῆς, aberro à ueritate. Ψευδὴς τῆς ἐλπίδος, spe falsus. Depon. Bud. Com.

Ψευδομαντεύομαι. uana & falsa reddo oracula.

Ψευδόμαντις. falsus uates, mendax cõiector.

Ψευδομαρτυρ.υρος. ὁ. falsus testis.

Ψευδομαρτυρία. falsum testimonium.

Ψευδομαρτυρεῖν. falsum testificari.

Ψευδομαρτυρεῖν ἀλῶναι, uel ψευδομαρτυρῶντας ἁλῶναι. falsæ testificationis conuictum esse.

Ψευδομαρτυρεῖν ἀγωνίζεσθαι. causam falsi testimonij dicere. Bud. Com.

Ψευδομυθία. mendacium.

Ψευδομυθῶ. mentior.

Ψευδόπυρα. falsos ignes appellabant, quibus ad territandos hostes utebãtur, ut ingens exercitus esse crederetur.

Ψεύδορκος. ὁ. periurus.

Ψεῦδος. ους. τὸ. mendacium, falsum, commentum. Sciendum hoc nomen aliquando cum proprijs nominibus componi, ut ψευδαλέξανδρος, ψευδονόμος, in quibus non fallax aut mendax est intelligendus, sed homo omnibus modis simillimus Alexãdro uel Nereni. Ita ψευδοφίλιππος, qui ob similitudinem pro Philippo falso à quibusdam habitus fuit.

Ψευδοσέληνον. luna obscura.

Ψευδοφᾶν. falso lucere lumine.

Ψευδοφανὴς. ους. ὁ, ἡ. adulterina luce splendens, ut luna.

Ψευδόχρυσος. τὰ. aurum arte mentientia.

Ψεύδω. μ. σω. π. υκα. fallo. Actiu. accus.

Ψευδώνυμος. ν. ὁ. falsi nominis, ψευδολόγος.

Ψευδῶς. mendaciter.

Ψεύστης. ὁ. mendax, uanus.

Ψιφαρός. obscurus, niger.

Ψῖφος. τὸ. obscuritas, tenebræ.

Ψίφω. curo, λυπῶ.

Ψη.

Ψῆγμα. ατος. τὸ. flos æris, arena unde fit aurum, & ramentum, quasi auream scobem dixeris. Item fruslum, stilla.

Ψηκαδιάω. ῶσος. ὁ. puluis, κονιορτός.

Ψηκτός. ὁ. modius.

Ψῆκτρα. ας. ἡ. strigilis, ξύστρα, σπαθη.

Ψηλαφάω, &

Ψηλαφίω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto, palpo rem, obscura uestigo.

Ψηλάφησις. ιος. ἡ. palpatio, contrectatio, fricatio.

Ψηλαφητός. ὁ. palpabilis.

Ψήν. fructus palmæ masculæ, quemadmodum βάλανος fructus fœmellæ. tribuunt enim huic arbori, ut alijs multis, utrunque sexum. Item ψῆνες, uermes quidam qui in grossis nascuntur, culices.

Ψηνίζω. rado, polio, σοβέω.

Ψηνός. ὁ. caluus, φαλακρὸς, rarus, ψιλὸς, ridiculus, iocosus.

Ψηνός. ὁ. tabella abaci.

Ψήρ. ὸς. ficarius culex, siurnus.

Ψηρός. ὸ. aridus, ξηρός.

Ψῆττα. genus piscitij.

Ψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cum deliberatione decerno, sciscо, iudico, sententiam fero. Item condemno, καταψηφίζομαι. Bud. Com.

Ψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo. Actiu. accus.

Ψήφινος. ν. ὁ. sapiens.

Ψηφίς. ίδος. ἡ. lapillus, calculus.

Ψήφισμα. ατος. τὸ. iudicium, decretũ per suffragia, plebiscitum.

Ψηφιστής. τ. ὁ. suffragator, calculator.

Ψηφοδέτης. τ. ὁ. tesselarius.

Ψηφολογική. ars calculandi.

Ψηφολόγος. γ. ὁ. saccularius, ψηφοπάκτης.

Ψῆφον ἐπαγαγεῖν. censere, iubere, id est opinari ut nunc dicunt, proponere calculũ.

Ψηφοπάκτης. τ. ὁ. saccularius, id est calcularius impostor, ut qui fallaci ratiocinatione scitè ac lepidè nõminibus imponit.

Ψηφοποιός. ῦ. ὁ. qui fert aut dat sententiam.

Ψῆφος. τ. ἡ. calculus, hoc est ratio siue cõputũ. Item calculus, hoc est tessera, decre-

tum, suffragium: et maxime ad forum pertinet, ut ψῆφον φέρειν, ferre suffragium & sententiam. Sic ψῆφον τίθεσθαι, & γράφειν θέσθαι. Item προτιθέναι ψῆφον, & ἀναδιδόναι, pro permittere ut sententiam dicãt, apud eundem Demosth. Inde quoq; ψῆφοι σάξασαι dicuntur, qui etiam ἐλεῦσαι & πλήρεις uocabantur: & ψῆφοι καθαιρεῖσαι quæ etiam ἀναιρεῖσαι dicuntur, & τετρυπημέναι. Et ἴσας ψήφους dicebant, cum adæquasse iudices significare uolebant. Budæus Commentarijs.

Ψηφοφορία. ας. ἡ. suffragium, apparãtio.

Ψηφοφορέω. calculum fero. Actiuum accusatiuo. Dionys. ἅπασαν τὴν τύμιον ψηφοφορήσαι, Tullius omne punctum tulit, omnia habuit suffragia.

Ψηφῶν. ratiocinans, curans, meditatus.

Ψηχρός. ὰ. tenuis, λιπαρός.

Ψήχω. μ. ήξω. κ. ηχα. τείβω, ξύω, placeo, manu fucio, abstergo. Actiu. accus.

Ψι.

Ψιαδῶ. ludo.

Ψίαθος. storea.

Ψιαθοπλόκοι. storearum contextores.

Ψιάς. άδος. ἡ. gutta, ros, ψεκάς.

Ψιβλῶ. sufflo, pedo.

Ψιδρακία. pustulæ genus.

Ψίδωνες, uel ψιδόνες. calumniatores, susurrones, ψίθυροι.

Ψίζομαι. fleo, κλαίω.

Ψίθος. ὁ. conuicium.

Ψίθυρ. υρος. ὁ. susurro, murmur.

Ψιθυρίζω. μ. ίσω. κ. ικα. susurro, clàm in aurê loquor. De folijs propriè dicitur, quæ uento inter se collisa strident. Neut. absol.

Ψιθύρισμα. ατος. τὸ. susurrus.

Ψιθυρισμός. ὁ. murmur, susurrus, stridor.

Ψιθυριστὴς. ὁ. ὁ.

Ψίθυρος. ὁ. ὁ.

Ψιθυρός. ὰ. ὁ. susurro, stridulus, loquax.

Ψιλαγία. turma uirorum ducentorum quinquaginta sex.

Ψίλος. ὰ. ὸ. obliquus, supinus.

Ψιλοκόρανος. ον. qui raris est capillis, recaluaster.

Ψιλομετρία. ας. ἡ. carminis tenuitas.

Ψιλός. ὰ. ὸ. nudus, tenuis, rarus, solus, paruus, uilis, imbecillus. Item uolucer, pennatus, leuis. Ponitur & pro milite leuis armaturæ, quos Latini uelites uocant.

Ψιλὸς λόγος. soluta oratio.

Ψιλόω. μ. ώσω. π. ωκα. nudo. Actiu. accus.

Ψίλωθρον. ὰ. τὸ. psilothrum, unguentum depilatorium, σποδιά.

Ψιλῶς. leuiter, simpliciter, κυτιλῶς.

Ψίλωσις. denudatio.

Ψιλωτὸς. ὰ. ὸ. qui non amat aspirationem.

Ψίμαρον. ὑδάτιον.

Ψιμμύθιον. color meretricius, fucus, ceruſa.

Ψιμμυθιόω. μ. ώσω. π. ωκα. frico albo colore.

Ψίν. ipsis, ipsum.

Ψίναθος. caprea.

Ψινάω. foliys defluo, φυλλορροῶ.

Ψινύθιον. uile, uitiosum.

Ψιξ. χός. ὁ. qui fricat albo colore.

Ψιτακία. muliebris calceamenti genus.

Ψιττίον. buccella, mica.

Ψιττοειδής. ὲς. ὸ, ὰ. passeris siue rumbi effigiem repræsentans.

Ψίττον. citò, ocyus.

Ψίχα. ης. ἡ. &

Ψίχιον. ὰ. τὸ. mica.

Ψίχω, &

Ψίω. cibo præmanso nutrio, ἐμβρωματίζω.

Ψο.

Ψόα. lumbus, & ὀχύτεια.

Ψοχρόν. ὰ. τὸ. αἰσχρὸν, μιαρὸν, ἐπίψογον, turpe, reprehendendum.

Ψόχιον. idem. Et

Ψόγος. ὁ. uituperium, dedecus, infamia.

Ψόθος. ἀκαθαρσία, scabies, & ψοβὸς, niger, squalidus.

Ψοΐα. ας. ἡ. ψόα, lumbus.

Ψοίβος. ὁ. gloriosus, arrogans.

Ψοῖθος. cinis, stercus.

Ψολόεις. όεντος. ὁ. ardens, statim perdens, fuliginosus, fumosus.

Ψολοκομωία. iactantia, ἀλαζονεία.

Ψόλος. ὁ. fumus, fuligo.

Ψοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. strepo, obstrepo.

Ψοφητικά. τὰ. quæ strepitum edunt.

Ψοφεῖν, ἐος. ὁ, ἡ. formidolosus, probri metuens, metticulosus, ad omnem strepitum expauescens.

Ψοφοτελῶς. tumultosè.

Ψοφοποιός. ὁ, ὁν. strepitum faciens.

Ψόφος. ου. ὁ. strepitus.

Ψ Υ.

Ψόα. ψοΐα, lumbus.

Ψυκτήρ. ῆρος. ὁ. uas, uel locus in quo aqua refrigeratur.

Ψυκτός. ου. ὁ. refrigeratio.

Ψυκτόν, uel ψυκτάριον. paulo durior pustula est, subalbida, acuta similis phlyctænis, hoc est bullis, quæ ab igne excitantur.

Ψυθίζομαι. murmuro, γογγίζω.

Ψύσσα. ης. ἡ. inspirans.

Ψυττήρ. ῆρος. ὁ. & Ψυκτηρίδιον. uasculũ in cõuiuio poni solitũ, ad uinum refrigerandum, uas pelicatum.

Ψυκτεία. nemorosus & opacus locus.

Ψυκτικός. ἡ. ὁ. refrigeratorius.

Ψύλλα. ης. ἡ. pulex.

Ψύλλιον. ου. τὸ. psyllium herba.

Ψύλλοι. Libyæ populus, qui non solum ipsi nõ læduntur à serpentibus, uerum etiam ab alijs, qui morsi fuerint, uenenum exugunt. Vnde diuus Hieronymus. Pammachium ψυλλία uocat, quòd ψύλλον quendam ageret, succurrens aduersus obtrectatorum uenena.

Ψύξις. ιος. ἡ. frigiditas.

Ψυρία. ας. ἡ. insula iuxta Chium, quæ Ψύρα etiam dicitur.

Ψυρὸς γῆ. terra tenuis, continens.

Ψύω. spuo.

Ψυχαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõsolor, delecto, oblecto animam: & generaliter pro oblecto. Ψυχαγωγῶν etiã Mercurius dicitur, ἀντὶ τοῦ νεκραγωγῶν, et animas ducere, qui ob id etiã νεκροπομπὸς dicitur. Vnde illud Maronis, Hac animas ille euocat orco. Actium accusiung.

Ψυχαγωγία. ας. ἡ. delectatio, solatium, recreatio, refrigerium, amœnitas. Est etiam uaticinandi genus, cum animæ carminibus ducuntur ab inferis.

Ψυχαγωγός. ὁ. epitheton Mercurij, quòd animas deducat. Et ψυχαγωγὸς Pitho, quasi flexanima. Aliquando ponitur pro deceptore.

Ψυχάζω. refrigero. πρὸς τὸ ψύχος, ἀντὶ τοῦ ἀναψύχω, respiro.

Ψυχάριον. ου. τὸ. animula.

Ψύχανος. ου. ὁ. frigidus.

Ψυχαρός. ὰ. ὁ. frigiditas.

Ψυχέμπορος. ου. ὁ. qui homines emit & uendit, mango.

Ψυχή. ῆς. ἡ. anima, spiritus, ingenium.

Ψυχικός. ἡ. ὁ. animalis.

Ψυχολέθρος. pernicies animarum.

Ψυχομαχῶ. ad extremum usque spiritum pugnare, usque ad extremam dimicationẽ contendere.

Ψυχορραγοῦντες. οἱ. frigore pereuntes. à

Ψυχορραγῶ. frigore pereo, animo deficio, palpito.

Ψυχοτέρως. πλὴν ψυχλὴ ἑκπίνας.

Ψύχος. ους. τὸ. frigus, refrigeratio, uentus.

Ψυχοφόρος. ὰ. ὁ. lætifer.

Ψυχρόλαγνος. ὰ. ὁ. cursus ad frigus.

Ψυχρολογῶ. frigida uerba ineptáq; & scurrilia fundere, uel rem paruam multis & magnis uerbis extollere.

Ψυχρολογία. frigidus & inanis sermo.

Ψυχρολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui ineptis et futilibus, et absurdis uerbis uti solet.

Ψυχρολουτοῦντες. οἱ. frigidis utentes balneis.

Ψυχρολουτῶ, &

Ψυχρολουτῶ. frigida lauor.

Ψυχροποιλικός. frigus faciẽs. epithetõ febris.

Ψυχροποσία. ας. ἡ. frigida potatio.

Ψυχροποτῶν. ὁ. frigidam potans.

Ψύχρος. ὰ. ὁ. Psychrus fluuij nomen.

Ψυχρός. ὰ. ὁ. frigidus. Vnde & pro absurdo ponitur, nec plausu excipiendo, sicut frigidus Latinè. Aliquando pro imbecilli.

Ψυχρότης. frigiditas. Vsurpatur etiam eo modo, quo frigus Latinis, cum pro risu & gratia uel fauore sperato, res in diuersum exijt.

Ψύχω. μ. ύξω. π. υχα. τὸ ψυχόω, frigefacio, post calorem recreo, flo, uentum facio. Actium accus.

Ψ Ω.

Ψῶ. uox rusticorum apud Iones. Item uerbum pro tango, attenuo, scindo, uro.

Ψώλη. ης. ἡ. lingua.

Ψωθιὰ. inferior panis crusta.

Ψωΐα. ὰ. putris, malcolentia.

Ψωλή. ῆς. ἡ. mentula.

Ψωλάκνοθος. ου. ὁ. nulla re dignus.

Ψωλὸς. ὸ. ὁ. sine præputio, herniosus.

Ψωμέω. ῶ. &

Ψωμίζω. μ. ίσω. π. ικα. non est simpliciter nutrio, sed indulgenter pasco, ueluti minutatim insipato pane, ac frustillatim conciso cibo, id quod apud nonnullos fit erga eos, quibus fauent in conuiuijs. Actii. accus.

Ψωμίον. ου. τὸ. buccella, offula panis intincta iuri.

Ψώμισμα. ατος. τὸ. nutritio, mica panis.

Ψωμοκόλακες. οἱ. parasiti.

Ψωμόκοθος. uorax, πολυφάγος.

Ψωμοποιός. ὁ. faciendi iuris artifex.

Ψωμός. ὁ. massa panis, frustum, buccella.

Ψώρα. ας. ἡ. scabies, non omnino dissimilis lepræ, nisi quòd ψώρα magis in summa pelle uersetur, lepra uero altius penetret.

Ψωραλέος. ὰ. ὁ. scabiosus.

Ψωίασις. ψώρα.

Ψωικά. ὰ. medicamenta contra scabiem.

Ψωάω. scabie laboro.

Ψῶρος. παιδαρίσκης.

Ψωροφθαλμία. oculorum scabies, scabra lippitudo.

Ψῶχος. terra arenosa.

Ψωχώδης. ους. ὁ, ἡ. scabiosus, scaber.

Ψώχω. μ. ώξω. π. ωχα. confrico, in minutas partes seco, tero, attenuo, lauo, polio, commouco. Actii. accus.

Ω ω

cũ circunflexo aduerbiũ est uocãdi, sed ὦ, cũ acuto dolendi, et ponitur sine casu. Gregor. ὦ τὶς ἱερεμίας ὀδύρεται τὰς ἡμετέρας σύγχυσις. Sic Vergil. O quæ iã satis ima de-

hiscat Terra mihi? Interdum cũ genitiuo, ut ὦ τύχης, ὦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. Aliquando est admirantis, ut ὦ πρὸς θεῶν τῆς συμφορᾶς, id est (ut Cic. inquit) O dij immortales, rem miseram & calamitosam. Gregor. ὦ τῆς θαύματος, ô rei miraculũ. Iungitur & recto. Iulianus ad Liban. ὦ λόγος, ὦ φρένες. Interdum uenit subaudiendum. Plato de Rep. 6. ἄπορον ἀναμονίας ἄντρον βοῦς, pro ὦ ἄπορον. Bud. Com.

Ω ideo, quapropter, suo.

Ω ὁτί. ea ratione qua.

Ω τᾶν. ô amicè, socie, charissime. In utroq; numero inuenitur.

Ω Α.

Ωα. ora uestis, reno, pellis ouina. Subscribitur autem ι, quia ab οἷα fit, quod ouem significat.

Ωᾶ. ας. ἡ. fastigium.

Ωᾶ ἁβρός. ὁ. mollis.

Ωᾶς. auris, & ὠάσω. audiam, ὐάω.

Ω Β.

Ωβή. tribus.

Ω Γ.

Ὦγαθέ, pro ὦ ἀγαθέ. ô bone.

Ὤγηος priscus deus. unde

Ὠγηγίδαι, &

Ὠγηγίδης, &

Ὠγύγιοι. prisci, antiqui.

Ὠγυγία. oceanus.

Ὠγυγός. clamor.

Ὠγύγιον. priscum, antiquum.

Ὤγυγος. ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ sunt.

Ὠγυρις. stagnum.

Ω Δ.

Ὠδλα. olui, ab ὄλω.

Ὧδε. hic, huc, sic, hoc modo. ὧδε ἁπᾶν, ut sic dicam, ut breuiter dicam.

Ὧδε κἀκεῖσε. huc & illuc.

Ὤδε. tumuit. à uerbo οἰδῶ.

Ὠδεῖον. ὁ. τὸ. locus ubi cantatur, locus choro & symphoniacis destinatus. Cælius lib. 15. capite 12.

Ὡδικῶς. sic, quodammodo, isto modo, hoc modo, ad hunc ferè modum.

Universidad de Sevilla Biblioteca

ΩΕ ΩΖ. ΩΗ. ΩΘ.

Ὠδίων. ὁ. cantus, ab ἀοιδὴ, α & ο mutatis in ω, cum ιοτα subscripto.

Ὧδι. ὧδε, hoc loco. ὡδί, sic, hoc modo.

Ὠδικός. ἡ. ὸ. canorus.

Ὠδικώτερον. canorius.

Ὠδίν. ῖνος. ἡ. dolor partus.

Ὠδίνω. μ. ινῶ. dolco in partu, parturio. Accipitur simpliciter pro doleo. Interdum pro tumeo.

Ὠδὶς. ῖνος. ἡ. uexatio partus, parturigo.

Ὠδός. ἀοιδός, cantor.

Ὀδύρομαι. irascor, doleo, lugeo, ἄχθομαι.

ΩΕ.

Ὠΐ. aduerbium dolentis.

ΩΖ.

Ὤϊαν. clamare.

ΩΗ.

Ὤιθη. putabat. à uerbo οἴομαι.

ΩΘ.

Ὠθίομαι, &

Ὠθίω. μ. ἰσω. π. ικα. expello, impello, impressionem do (ut dixit Liuius) pungo, obijcio ὠθοῦμαι tamen interdū passiuè accipitur.

Ὠθίζειν dicuntur qui conferta turba confligantur, uel in prætorijs, & ædibus magistratuum summam reip tenētium, Synes. πυλαμαχίαν, & Luciano. Et idem, βαβαὶ ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζομένων, &c. audito præconio præmium pronuntiante.

Quoniam uero in huiusce modi protrusione, & nixu conflictante, solent homines interdum altercari & rixari, ideo factum est, ut pro discrepare & uerbis contendere ponatur, & in unam sententiam conuenire non posse, Herodo. in Thal. Ponitur etiam pro irruere & irrumpere in locū periculosum, Gregor. 2. cont. Iul. & apud eundem, πρὸς τὸ ξίφος ὠθίζεσθαι, id est, in gladium uel uenabulum sese obtrudere, in aduersum mucronem obniti. Sed

Ὠθίζω, uexo, concutio, uiolenter tracto. Bud. Com. Ab ὠθίζεσθαι dicitur.

Ὠθισμός. ὁ. impulsio, & turbulenta altercatio inter se discrepantium, Lucian. Gregor. pro conflictatione plebis miscellanea posuit.

ΩΘ. ΩΙ. ΩΚ. ΩΛ.

Ὤθομαι, &

Ὠθω. μ. ὦσω. π. ὦκα. idem quod ὠθίομαι, & ὠθίω. Vnde ὦσις κατὰ τῶν πλάγχνων. pugione confodit.

ΩΙ.

Ὠΐα. fimbria, extremitas, pellis ouina, molestia.

Ὤϊγνυντο. patuerunt. ab οἴγνυμαι.

Ὤϊξεν. aperuit. ab οἴγω οἴξω, aperio.

ΩΚ.

Ὦκα, pro ὠκέως, siue ὠκέα syncopa: & idem quod

Ὠκέως. celeriter.

Ὠκεανός. oceanus, mare ambiens orbem terrarum.

Ὠκιμοειδὲς. ocimastrum herba.

Ὤκιστα. uelocissimè.

Ὠκίστος. ἡ. ὸ. uelocissimus.

Ὠκιμβάζω. perturbo, tumultuor, milito.

Ὤκταρεν. misertus est, ab οἰκτείρω.

Ὠκύαλος. ὁ. ἡ. uelox in mari, epitheton nauis.

Ὠκύμολος. ὁ. ἡ. statim proficiscens.

Ὤκυμον. τὸ. ocymum herba. à celeritate nascendi sic appellata.

Ὠκύμορος. ὁ. ἡ. cito periturus, cito afferens perniciem.

Ὠκύω. accelero, ὀξύνω.

Ὠκυπέτης. ὁ. ἡ. celeriter uolans.

Ὠκύπορος. fluuij aut nauis epitheton, quòd celeriter uel rapidè feratur.

Ὠκύπους. ποδος. ὁ, ἡ. celer pedes.

Ὠκύπτερα. τὰ. pennæ.

Ὠκύπτερος. ὁ. ἡ. celeriter uolans, pernix.

Ὠκύρροος. celeriter fluens.

Ὠκὺς. εῖα. ὺ. citus, ὀξὺς, ταχύς.

Ὠκύτης. celeritas.

Ὠκυτόκιον. medicamentum, partum accelerans.

Ω Λ.

Ὤλαξ, pro αὔλαξ. sulcus.

Ὠλένρανα, id est ὁ ἀγκῶν, apud Suidam: & ὠλένρανον, ὁ ἀγὼν apud Hesych. Sunt qui ὠλένρανον lacertum interpretentur.

Ὠλένη. ης. ἡ. &

Ὠλενη. ης. ὁ. ulna, manus, palma. ἀπὸ τῆς ὅλης ὠλῆσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληρῶσθαι.

Ὠλε

Ω Μ.

Ὠλισθήκαρποι. arbores infructuosæ. Epitheto salicum, uel quòd fructus citò amittant, uel quòd steriles faciat fructus epotus.

Ὥμος pro ὁ ἄλλος. alius.

Ὦλξ. λκος. sulcus. Pro eo magis in usu est ἄλοξ.

Ὠλόκαρπος. ὁ. ἡ. gibber, pars corporis.

Ὠλόχειρ. malus, obscurus, longus, acutus, magnus.

Ὠλὸς pro ὅλως, id est ὦ βέλτιστε, ô optime, Suid.

Ω Μ.

Ὠμαδίς. in humeris.

Ὠμαθὴς. deus ante tempus in cicatrice inductum.

Ὠμαχθὴς. ἐς. ὁ, ἡ. onus humeris imponens.

Ὤμβρος. ὁ. ἡ. malus, miser.

Ὠμηνύσις. hordea polenta, siue farina.

Ὤμιλλον. putatam. ab οἴμαι.

Ὠμήρασε. contigit, concurrit, obuiauit.

Ὠμηστὶ. crudè liter.

Ὠμηστὴς. ὁ. cruda comedēs, crudis uescens.

Ὠμηστος. ὁ, ἡ. crudelis.

Ὠμίας. qui reprendis est humeris, ὠρύεσθαι.

Ὠμιλος. ὁ. pauper.

Ὠμίλλω. μ. ησω. λκα. excludo.

Ὠμίλει. τὸ ἐπίρρημα, conuersabatur.

Ὤμιλλα. ludi genus quoddam in gyrum seu foueam, agitata nux, si immanserit, uictoria paratur. Suid.

Ὠμοβόϊνος. ὁ. ἡ.

Ὠμοβόϊος. ὁ. ἡ. & pelle bubula cruda factus. Sic uocant eos, qui in prima iam senectute sunt.

Ὠμοβόρος. ὁ. ὠμοφάγος, ὠμηστής.

Ὠμογέρων. qui immaturè canescit, uel cui iā senescenti nondum canescunt capilli, uiretus & ualidus senex, crudus adhuc, & quē nondum decoxit senectus. Vnde Vergil. Sed cruda do, uiridisq; senectus.

Ὠμοδάϊκτος. dilaniatus.

Ὠμοθαλὴς. ἐς. ὁ, ἡ. crudus, ὠμός.

Ὠμοθετέω. μ. ήσω. π. κα. humeris impono, cruda pono. Æliā accus.

Ὠμοιαῖος. ὁ. ἡ. humerarius.

Ὤμοι pro οἴμοι. heu, indignantis aduerbium, & dolentis.

Ω Ν.

Ὦμοιος Aeoli cè pro ὅμοιος. similis.

Ὠμοκρατὴς. ἐος. ὁ, ἡ. fortis humeros.

Ὠμοκυδιάω. ob latitudinē humerorū, & bonam corporis habitudinem superbire.

Ὠμόλινον. ι. τὸ. sudarium tonsorium, quod humeris circumponitur.

Ὠμοπλάται. ossa duo quæ utrinque à ceruice ad scapulas tendunt, à Latinis operta scoptula dicta. Cels. cap. 1.

Ὠμοργὸς. ὁ. ὸ. durus, acerbus, χαλεπὸς.

Ὤμωξεν. suspirabat, lugebat.

Ὦμος. ὁ. ὸ. humerus, μετάφρενον.

Ὠμός. ὁ. ὸ. immaturus, crudus, acerbus, crudelis.

Ὠμόσιτος. ὁ. ὸ. cruda comedens.

Ὠμοτάριχος. salsamentum.

Ὠμότατα. crudelissimè.

Ὠμότης. ητος. ἡ. crudelitas, ἀπλωότης.

Ὠμοτοκεῖν. fœtum immaturum parere, abortum facere.

Ὠμοφαγία. ας. ἡ. uisceratio.

Ὠμοφάγος. ὁ. ἡ. ὠμόσιτος, crudis uescens.

Ὠμόφορος. idem.

Ὠμόφρων. ονος. ὁ. habens crudam mentem.

Ὠμύς. genus testudinis quam lutariā uocāt.

Ὤμωξεν. plorauit. ab οἰμώζω.

Ὠμῶς. crudeliter.

Ω Ν.

Ὧν Ionicè & Doricè pro οὖν, igitur. Sæpe apud Herodot. non solum παρέλκει, sed etiam inter præpositionem & uerbum cōpositum interponitur, ut lib. 2. οἱ δὲ φόβον τινὰς ἐς τὸν ἀγορὴν ἀπ' ὧν εἶδον, ἀντὶ τοῦ ἀπέδυνον. Bud. Com.

Ὧν οὖτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθαι, apud Lys. pro ὑπὲρ ὧν. Sic ἃ ἂν ἔπαθεν ὀργὴν ἦλθε, apud eundem. Bud. Com.

Ὦναξ, pro ὦ ἄναξ. ô rex.

Ὤναρ. adiutus est.

Ὄναρ. ὀνείρου. insomnium.

Ὠνέομαι. μ. ὠνήσομαι. π. ἐώνημαι. emo. Depon. accus. uel genit. qui partem rei significat.

Ὧνερ pro ὦ ἄνερ.

Ὠνητιάω. μ. άσω. emo.

Ὤνεον. monebāt & circūagebāt, Thucyd.

Ὠνέω. uendo, fruor.

Ὠνή.ῆς.ἡ.emptio.

Ὦνη@ρ.iuuerunt.

Ὤνησις.actio,emptio,salus,utilitas,indignatio.

Ὠνητός.ἡ.ὸ.uenalis.

Ὤνθρωπ@,pro ὦ ἄνθρωπ@,Atticè.

Ὠνια.loca opportuna.

Ὠνιος.uenalis, πράσιμος,ὄνιος.

Ὤνος.ὁ.ὸ.pretium, emptio.

Ω Ο.

Ὠοειδῆ.τὰ.ouata.

Ὠοειδής.ἐος.ὁ,ἡ.ouiformis.

Ὠόν.ῷ.τὸ.ouum.

Ὦὸρ.fimbria.

Ὠόπ,et ὠοπόπ.acclamatio nautica,ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα ἐπὶ πλοίου, καὶ εἴλκυσμα τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν ὠοπικασίαν.
Bud.Com.

Ὠοτόκα.τὰ.ouipera.

Ὠοτοκία.ας.ἡ.partus,generatio oui.

Ὦοῦν.ος.heus tu.

Ὠοφυλακᾶ.custodit.

Ω Π.

Ὠπαλλομαι.uideo,speculor.

Ὤπασα.dedit,donauit.

Ὦπες.oculi.

Ὠπία.gens, quæ iuxta Indum fluuium habitat.

Ὠπόλος.ὁ ὠπόλος.

Ὤπόποι.heu,papæ,indignantis, dolentisq; aduerbium.

Ω Ρ.

Ὦρα.ας.ἡ.cura, sine aspiratione.

Ὥρα.ας.ἡ.pulchritudo, decor, forma, uenustas. Ὥραι item dicuntur quatuor partes anni,ut uer,æstas,autumnus,hyems. Et sine adiuncto, plerunque pro uere ponitur. Vnde & ὡραῖος formosus ad similitudinem ueris. Galenus ait sic appellari tempus id, quo exoritur canicula, quod est (inquit) ferè dierum quadraginta. Sunt & Ὥραι portarum cæli custodes apud Homerum. Item famulæ Solis,deæ pulchritudinis.

Ὡρᾶα γάμου puella matura uiro.

Ὡραΐζομαι.μ.ίσομαι.π.τομαι,delicior, comor,

decore conspicuus sum, decorem ostento, rotor. De pauone dicitur, cum semetipsum admirans caudæ pennis gemmantibus pertegit.

Ὡραΐζω.orno, καλωπίζω.

Ὡρακόμος.formæ exornandæ studiosus.

Ὡρᾶον.ὁ.τὸ.fruges,fructus tempore suo collecti. Item quæ uigent ætate pulchritudine carent, ὡρᾶια dicuntur. Sed et sacra ὡρᾶια dicuntur,τὰ καθ' ὥραν σωτήρια θύματα,id est opportunè obita,sacra tempestiua. Et ὡρᾶια ὕδατα, frugum offerre primitias.Dies quoque festus eadem dicitur appellatione.

Ὡραιοπώλας.ὁ.ὁ.qui fructus æstiuos uendit.

Ὡρᾶι@.ὁ.ὸ. pulcher, iuuenis, naturus, speciosus,tempestiuus, in@gor constitutus. Et omnes fructus æstiui, ὡραῖοι uocantur.

Ὡραιότης.ητ@.ἡ.decor,maturitas,tempestiuitas.

Ὡραϊσμός.ornamentum,pulchritudo, καλλωπισμός.

Ὦρακα.uidi.Præt.perf.est à uerbo ὁράω. sed Attici literâ addunt,et ἑώρακα proferunt, sicut ἕσομαι,ἐώσομαι,ἔνημαι,ἐώνημαι.

Ὡρακιᾶν.pallere,ὠχεῖν,animo deficere,curis macerari,λιπανίζεσθαι.

Ὡρακίζειν.idem.

Ὡργασμέν@.subactus,molitus,paratus.

Ὡργάω.furo,efferor,ad libidinem ineitor, appeto.

Ὡργυιαμέν@.pansus,extensis,ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς.

Ὦρια.montes,pro οὔρια, Doricè siue Ionicè.

Ὡράτης,siue ὡρείτης.gentile

Ὡρικός.ciuitas Eubœæ.

Ὦρις ab ὁράω. mulieres, ab οἷς ἀκροῶνται ἐκεῖνοι ἀνδράσι,turres.munitæ,κηδεμόνες,tutores.

Ὡρίω.μ.ίσω.π.ικα.custodii,curo. Actiuum accusat.

Ὡρίων,Ionicè pro ὡρῶν.temporum.

Ὦρμα.cura,custodia.

Ὡρύω.custodio.

Ὡρυτύς.cæcitas,πήρωσις.

Ὠρθευς.manè surrexit.

Ὡρία.ας.ἡ.maturitas.

Ὡρογραφοι.οῖ.historici qui cuiusque anni res gestas describunt.

Ὡρεῖσω.dormio,curo,conuersor, colloquor.

Ὡρικία.ἡ.regio Ionica,aut mulier ex ea.

Ὡρικός.ἡ.ὸ.uigor in tempore perfectæ ætatis, pulcher.

Ὦρικος.ὁ.ciuitas in sinu Ionico. Vnde ὠρίκιος, Orici ciuis.

Ὡρ@.ρ.ὸ.maturus.

Ὡρ@.ρ.ὸ.temporaneus, in tempore factus, maturus.

Ὡρ@.ρ.ὸ.definitus est.

Ὥρι@ρ.optimus,pro ὁ ἄριστ@ lingua, Bœotica, a in ω conuerso.

Ὡρίων.ων@.ὁ.Orion, signum cæleste.

Ὡρίως,aduerb.κατὰ καιρόν.

Ὡρμαν.concitabant.

Ὡρμ@ρ,pro ὡρμημέν@ρ. participium præteriti perfecti passiui, ab ὁρμάω.

Ὡρμοι.diuerticula.

Ὡρνύω.μ.ύσω.aoristi. ὄρσα. concito, commoueo,impello,ὁρμάω,διεγείρω.

Ὡρογραφία.annales.

Ὡρογράφοι.historici,qui annales scribunt.

Ὥρ@ enim annus est.

Ὦρον.aduentabant.

Ὦρορα.impuli,agitaui,impulsus sum: pro ὄρωρα.

Ὦρ@.sol apud Aegyptios, unde horarum nomen defluxit. Hinc ἐνιαύσιοι apud Homerum. nisi quis ab ὦρα formare malit. Significat etiam uer,æstatem,autumnum,hyemem,& annum. Annales quoque ὧροι uocant.

Ὡροσκόπα.τὰ.ἁσα, quibus commonstrantur horæ, quæ & ἡλιοφάνια uocitata interim reperiuntur, si solis & umbrarum ratione constent.

Ὡροσκοπία.ας.ἡ huiusmodi scientia.

Ὡροσκόπ@. qui rationem horarum obseruat. Est etiam natalitium sydus, id est,quod conuersione cæli oritur eo momẽto,quo quis nascitur, quasi horæ natalitiæ notatio, quod etiam θέσμα uocatur & γένεσις,& à Latinis genitura.

Ὡροσκοπῦντες.οἱ. explorantes horas.

Ὦρσεν, Ionicè pro ὥρμησεν. fecit impetum.

Ὦρτο pro ὥρμητο,ab ὄρομαι. impulsus est.

Ὠρτός.ara.

Ὠρυγή.latratus,uociferatio, tumultus.

Ὠρύομαι.μ.ύσομαι.π.υμαι.rugio, latro,ululo: & propriè luporum est. Depon.absol.

Ὠρυόμεν@.ὁ.ὸ.eiulatus.

Ὠρύχιον.locus Atticæ hinc

Ὠρύχι@.illic habitans.

Ὠρύω.lugeo,sicut ὀρύομαι.

Ὠρχοῦντ'.saltabant. Doricè ab ὀρχέω.

Ὠρχομέν@,pro ἀρχόμεν@. auspicatur.

Ὠρωπός.ὁ,uel ἡ. Oropus urbs Macedoniæ. Sunt autem multæ urbes sub hoc nomine. nam alia est Bœotiæ, de qua Euphorion: alia Eubœæ, de qua Aristoteles, tertia in Syria, de qua Polybistor: quarta in Argo:quinta in Thesprotia.

Ὠρώρει.excitabatur,ab ὄρω. Est autem præplusquamperf.ab ὄρωρα.

Ω Σ.

Ὡς, ut. Sed latè patet. Nam aliquando similitudinis est, & ponitur pro quemadmodum,uel sicut,ueluti, tanquàm, sic,instar.

Aliquando pro quàm, quantum, quatenus. Sic illud Aristoteles, ὡς ἀνθρώπινον, id est, duntaxat ut humanus captus,pro humana conditione, ut sunt humana. Aliquando pro si,etiamsi.

Aliquando pro etenim, quandoquidem, siquidem. Aliquando pro utique.

Item pro quamobrem. Et pro valde, maximè. Aliquando pro postquàm,posteaquàm,statim,ex quo primùm, ut ὡς τάχιστα ἥκομεν,Simul atque uenimus. Sic Cicero. Vt semel exiuit, omnes peragrauit insulas. Aliquando pro circiter. Aliquando παρέλκει, & ornatus tantum gratia ponitur, neque quicquam ad sensum facit, quemadmodum ut apud Latinos. Cicero. Inuitus feci, ut C. Flaminium eijcerem:pro,inuitus eieci. Ponitur & Atticè ἀντὶ τοῦ πῶς. Iungitur & ὡς cum ὅτι, ut ὡς ὅτι καλῶς χρόνον, ὡς ὅτι λευκότατον, sanè quàm candidum, & perquàm album. Item cum σφόδρα, ut

ὡς σφόδρα, Platoni, sicut perquàm Latinis. Nonnunquam cum infinitiuo iunctum pro ὥστε ponitur. Et aliter cum infinitiuo apud Platonem de Rep. 6. οὐθὲν ἦν ὡς ἰδιᾷ τὰ ἀγαθὰ, id est, ὡς ἔδιά τε χίσι τὰ ἀγαθά. Sic Cicero pro Cluentio, Hic iudices ridere, stomachari, atque acerbè ferre patronus causam sibi eripi.

Iungitur etiam cum superlatiuo ut ὅτι. Xenophon, ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην σὲ ὡς λαμπρότατον φανῆναι. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato, ὑπερφυῶς μὲν ἔμ (ἔφη) ὡς βούλομαι, magnopere (inquit) cupio. De his & aliis mox sequentibus ex ὡς locutionibus copiosè. Bud. Com.

Ὡς, cum accentu acuto, significat ὅπως. Inde ἔστιν ὡς, pro quodammodo, quadantenus, sic dicitur, ut ἔστιν ὅτε πόνων, quod idem significat.

Ὡς ἀληθῶς. sanè, reuera, perquàm uere, certè.

Ὡς ἄν, interdum idem quod ἵνα. Xenophon, ὡς ἂν ἥκιστα ἀχαριστῶσι. Et apud eundem pro quonam pacto, καιρὸς δὲ γράψαι ὡς ἂν ὀρθότατα ἑκατέρῳ χωροῖ. Et ὡς ἂν ἄριστοι αὐτοὶ οἱ ἵππεῖς γένοιντο. Sic Gregor. ὡς ἂν τῆς σοφίας βάθος μὴ ἀγνοῇς, id est ἵνα μή. Ponitur etiam ὥς, sicut ὅπως sine ἄν, διαπορηματικῶς & ἀνθυποτάκτως. Ὡς συμπεσόντ' ἂν ἐπὶ πλῶν γλῶ, aliquò utique ruiturum, ἀντὶ τοῦ ὡς συμπεσόντ' ἂν ἄλλως. Interdum accipitur pro donec.

Ὡς ἂν εἴποι τις. ut dicitur.

Ὡς ἄν ἄλλως. utcunque, aliter.

Ὡς ἄν τύχοι. quoquomodo, utcunque.

Ὡς ἁπλῶς ἁπάν. ut summatim dicam.

Ὡς γὲ ἁπάν ἁπλῶς. ut uno uerbo dicam.

Ὡς ἔσχε. præut, prout, ut ὥσχε πρότερ ἐγένετο, præut dudum fuit: & ὥσχε κατὰ τοὺς τῶν ἀθλιωάτων χρόνους. Sic Cicero, At hi quidem ut Athenienſium ſecula numerãtur, adoleſcentes debent uideri. Ὡς ἔσχε καθ' ἡμᾶς, ut temporibus noſtris.

Ὡς ἐπ' ἀληθῆ λόγον. reuera.

Ὡς ἐκεῖσε. ut conïjcere licet, ut conïjciendum eſt.

Ὡς ἁπλῶν. ut ita dicam, ut eo uerbo utar. Aliquando extenuantis eſt pro ferè, prope dixerim.

Ὡς ἀπὸν. cum dicto, ſic loquutus.

Ὡς ἔχει. quantum potuit.

Ὡς ἔχον. ita ut eram.

Ὡς ἐμοί. mea ſententia. ſubauditur λεκτέα.

Ὡς ἐνι. quantum poſsibile eſt.

Ὡς ἐγγύτατα. quàm proximè.

Ὡς ἐν τοσούτῳ. interea.

Ὡς ἔοικε. ut uidetur, nempè, certè.

Ὡς ἔξεστιν. quantum fieri poteſt.

Ὡς ἐπέχει λόγος. ut fertur.

Ὡς ἐπίπαν. in uniuerſum.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ut plurimum, ferè.

Ὡς ἑπὸς ἁπλῶν. ut ita dicam, ut paucis dicã.

Ὡς ἔτυχε. ut contigit, temerè, & tuiuis.

Ὡς ἔχον. ſtatim, ὠθίως.

Ὡς κατὰ τὸ μέγεθος. pro portione magnitudinis.

Ὡς μὴ συγκόντι ἁπλῶν. ut ſummatim dicam, ἵνα συγκάβδιλω λέξω.

Ὡς μή, pro μὴ cum optatiuo.

Ὡς οἷόν τε. ut poſsibile, quantum poteſt.

Ὡς ὀλίγου δ' εἶν. ferè.

Ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. ut loquuntur poëtæ.

Ὡς οὐδὲν χεῖμα. ut nihil magis.

Ὡς ὅν, pro ὡς poſtquàm.

Ὡς πολλοί. plurimi.

Ὡς πρὸς ἐμέ, ſi præ me æſtimetur, ſi mecum comparetur.

Ὡς τὰ πολλά, ut plurimum, plerſæpe.

Ὡς ταχίστα. quamprimùm.

Ὡς ταχέως. quàm celerrimè, quàmprimum.

Ὡς τὸ ἐπά. poſtquàm.

Ὡς τὸ αὐθίως. ſtatim.

Ὡς τὸ ὅσον. quantum.

Ὡς τὸ τόσον. tantum.

Ὡς τὸ ὅτι. quòd, quia.

Ὡς τύπῳ ἁπλῶν. ut in uniuerſum dicam.

Ὡς τύπῳ λαβὼν. ut ſummatim colligam.

Ὡς φάσκον. ita aiebant.

Ὡς φιλεῖ. ut ſolitum eſt.

Ὡς ὤφελον μηδὲ ἀτυχῆν. ſedutinam ne infortunatus quidem eſſes.

Ὡσαν, &

Ὡσανεὶ. tanquàm, quaſi.

Ὡσαννά. ſerua obſecro. Hebræũ eſt & propriè ad deum pertinet in ſcriptura.

Ὡσασκε. impellebat.

Ὡσαύτως. eodem modo.

Ὡσεὶ τυχόν. prout accidit.

Ὡσκει. quære ὤχει.

Ὡσμός. impulſio, ἀναῤῥοπή.

Ὥσπερ. quemadmodum, quod genus.

Ὥσπερ ἀνά, &

Ὥσπερ εἰ. ueluti, tanquàm, quaſi uero, tanquàm ſi.

Ὥσπερ ἡ παροιμία. ut eſt in prouerbio.

Ὥσπερ οὖν pro ὥσπερ frequens eſt.

Ὡσεί. tanquàm, quaſi.

Ὥστε. ut, ita ut, ergo, quemadmodum, itaque. Conſtruitur cum infinitiuo ſubiunctiui uel optatiui uice.

Ὡσία. ciuitas Italiæ.

Ὡσιᾶοι. gens quædam, alio nomine κάσιναι dicuntur ab Artemidoro.

Ὡσιανός, &

Ὡσιώτης. ὁ Hoſtienſis, gentilia.

Ὡσίζεσθαι. de turba feſtinante & inuicem ſummouente cubitis & dimouente dicitur, ſicut ὠθίζεσθαι, ὀλκρεῶν, ὀλγκανίζεσθαι. Budæus Com.

Ὡσικός. ἡ. ὸν. impulſorius.

Ὡσῶνες. οἱ ὠσιᾶοι.

Ὥσφρησις. ιος. olfactus.

Ὥχ. κς. ἡ. &

Ὤχιον. τὸ. &

Ὤχος. ὁ. ramus, ſarmenta, cum botro palmes.

Ὠχροφόριον. τὸ. feſtum quoddam à ferendis ramis dictum.

Ω Τ.

Ὦτα. τὰ aures. nominatiuus, ſingularis τὸ οὖς

Ὠτακουσία. μ. ἡσω. π. γκα. exploro. auſculto, auribus intentis ſto. Neutr. abſol.

Ὠτακουστής. ἡ. ὁ. auſcultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. uide προσαγγελεύς.

Ὠταλγίωσις. ιος. ἡ. ſurditas.

Ὦταν. uel ὦ τᾶν, pro ὦ ἑταῖρε. heus tu, ô bone uir quæſo. Ariſtophanis interpres anno-

tat iungi etiam duali & plurali. Nam ἑταῖρος in uocatiuo facit ἕτα, & Doricè ἕταρ.

Ὠτάριον, ſiue ὠτίον. genus oſtreæ, quod Aeoles οὖο ἀφροδίτης, id eſt aurem ueneris nominarunt.

Ὦτε. pro ὡσάτε. ueluti.

Ὠτειλή. ἡ. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τοῦ οὐτάσθαι.

Ὠτιαφόρος. qui habet aures contuſas, uel ἀετίδας aues gerens.

Ὠτίδες. auiculæ perdicibus ſimiles, quæ breui uolatu utentes, cito laſſantur.

Ὠτικός. ὸ. auricularis.

Ὠτίον. τὸ. auricula.

Ὠτίτης. digitus minimus, auricularis.

Ὠτογλυχίς. ἰδος. ἡ. auriſe alpium.

Ὠτόες. auritus.

Ὠτοθασίας, &

Ὠτοκατάξης. qui fractis eſt auribus.

Ὠτοκοπῶ. obturbo, obtundo loquendo, doleo capite.

Ὦτος. ὁ. auis nocturna & aurita, nyctico-rax, noctua.

Ὤφλισκε. compellebat, inſtigabat.

Ὠτώας. ὑγρος. ὁ. aures habens uel anſas.

Ω Υ.

Ὑμὲς Ionice pro ὁ αὐτὸς. idem, ut ὑμὲς ἀνὴρ, idem uir, Homero.

Ω Φ.

Ὄφελε, pro ἔδοσαν.

Ὠφέλεια. ας. ἡ. utilitas, præda, auxilium.

Ὠφελέομαι. μ. ήθημαι. π. κμαι. prædor, habeo utilitatem, iuuor.

Ὄφελες. utinam tu, pro ὤφελες.

Ὠφελέω. μ. ήσω. π. κα. iuuo, proſum. Actiu. accuſ. & poëticè dativo.

Ὠφέλημα. emolumentum.

Ὠφελής. ἐος. &

Ὠφελήσιμος, &

Ὠφέλιμος. ὁ. ὀν. utilis.

Ὄφελον. utinam ego, debui, pro ὤφελον, & conſtruitur cum infinitiuo.

Ὠφθαλμίασεν. oculum amiſit.

Ὤφλε pro ὤφελε. debuit, obnoxius fuit.

Ὠφλημένος. ὁ. ης. damnatus, ut ὀφλημένως τῇ δίκῃ δικαίως, apud Demoſth. meritò damnatus

Ὠφλον. ουσ. ὁ. idem.

ΩΧ.

Ὤφλημα βαρύ. æs grande, χρέος, debitum.

Ὠφρόν. ἐλαφρόν, leue.

Ὠφρυομένος. elatus, superciliosus.

Ὠφύϊα. pellis, & herba quædam.

ΩΧ.

Ὦχα. aperui. à uerbo οἴγω.

Ὦχαι. sarmenta, pro ὦχαι.

Ὠχεῖτο. sedebat.

Ὤχετο. fugit, aufugit, abijt. à uerbo οἴχομαι.

Ὠχλῶ. impello, uecti moueo, laboro, ægroto.

Ὠχόμην ἀπιὼν. hic ἀπιὼν abundat. Sic Cicero, Ad eum ire perrexi.

Ὦχρα. ας. ἡ. color qui à pictoribus teritur.

Ὠχραὶς. ἡ. pallor, legumen cicerculæ simile.

Ὠχρίασις. idem.

Ὠχρίας. pallidus.

Ὠχριάω. μ. άσω. π. ακα. palleo. Neutr. datiuo iung. uel absolutè ponitur.

ΩΨ. ΩΩ.

Ὦχρον. τὸ. uitellus oui, eruil.um.

Ὦχρος. ου. ὁ. idem quod ὠχρὰς. Sic

Ὠχρός. ου. ὁ. Item pallidus, luteus.

Ὤχωκε. perijt, abijt, ὤχετο.

ΩΨ.

Ὤψ, τοῦ ὠπὸς. ὁ. uultus, uisus, frons, oculus. Sed ὤψ, τοῦ ὀπὸς cum ο ponitur pro φωνή.

Ὤψ etiam dicitur durior manuum cutis ex labore callosa.

Ὠψοπόνος. ου. ὁ. qui circa obsonia uersatur, obsonator, coquus. Dicitur tamen ὄψον pro obsonio, διὰ τοῦ ὁ μικροῦ. Et grāma tistarum nonnulli opsonium dici malunt quàm obsonium, parum memores quanta sit b & p literarum affinitas.

Ὠψῶνες. penuariæ cellæ.

ΩΩ.

Ὠώδης. εος. ὁ, ἡ. similis ouo.

ΤΈΛΟΣ.

BASILEAE PER HIERONYMVM CVRIONEM, MENSE SEPTEMB. ANNO M. D. XLIII.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca